குமார தந்த்ரம்

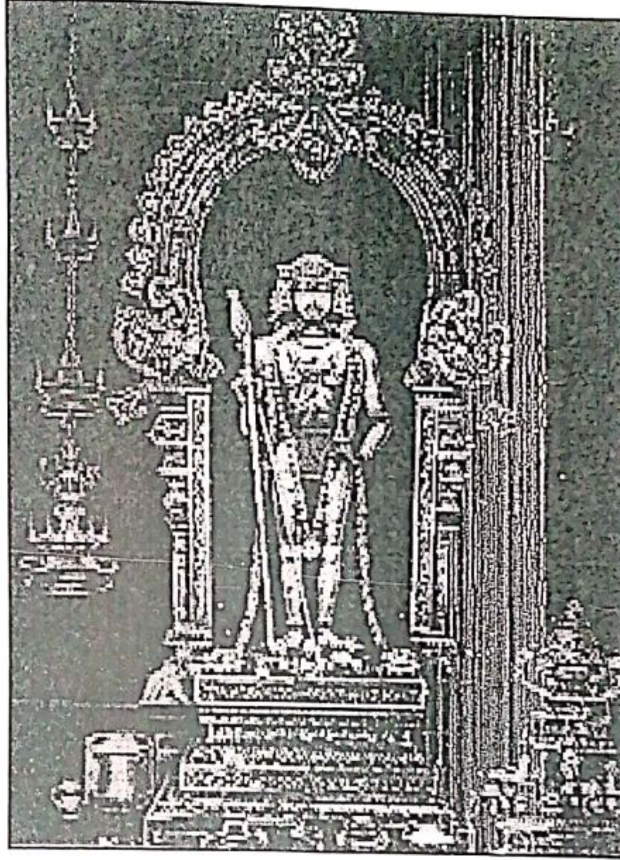

உ

कुमार तन्त्रम्

குமார தந்த்ரம்

(தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு)

-- : பதிப்பாசிரியர் : -

சிவாகம கலாநிதி

குலபதி வை. விச்வநாத சிவாச்சாரியார்

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீட வ்யாஸ பாரத கலாதி

ஸதஸ் ஸமாஜ வேத சிவாகம பாடசாலை

அல்லூர்

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்

Scanned by CamScanner

பொருளடக்கம்

ॐ शिवाभ्यां नमः

।। तन्त्रावतार पटलः ।।

தந்த்ராவதார படல:

श्रीमतः ललितागमस्य ललितं ललितोत्तरं कौमारमिति त्रयोभेदाः

तत् कौमारतन्त्रे कौशिक प्रश्नरूपो

प्रश्न पटलः प्रथमः ।।

ஸ்ரீ மத: லலிதாகமஸ்ய லலிதம் லலிதோத்தரம் கௌமாரமிதி த்ரயோபேதா:

தத் கௌமாரதந்த்ரே கௌசிக ப்ரச்னரூபே

ப்ரச்ன படல: ப்ரதம: ।।

ஸ்ரீமத் லலிதாகமத்திற்கு லலிதம் லலிதோத்தரம் கௌமாரம் என மூன்று உபாகமங்களாகும். அந்த கௌமார தந்த்ரத்தில் கௌசிகர் கேள்வி, பரமேச்வரன் பதில் உருவமாக முதல் படலம் தந்த்ராவதார படலம்.

कैलासशिखरे रम्ये भूतसङ्घैर्निषेविते ।
सिद्धगन्धर्वसङ्गीते विचित्रकुसुमोज्ज्वले ।। १ ।।

கைலாஸ சிகரே ரம்யே பூதஸங்கை: நிஷேவிதே ।
ஸித்த கந்தர்வ ஸங்கீதே விசித்ர குஸுமோஜ்வலே ।।

மிகவும் அழகானதும் பூதகணங்களால் வணங்கப் படுவதும் ஸித்தர்களாலும், கந்தர்வர்களாலும் பாடப்படுவதும் வியக்கத்தக்க மலர்களால் பரிமளிப்பதுமான கைலாச மலையில்.

देवर्षियक्षगन्धर्वदिव्यस्त्रीगणसेविते ।
तत्रासीनं महादेवं स्फुरति स्फाटिके स्थले ।। २ ।।

தேவர்ஷி யக்ஷ கந்தர்வ திவ்யஸ்த்ரீ கணஸேவிதே ।
தத்ராஸீனம் மஹா தேவம் ஸ்புரதி ஸ்பாடிகேஸ் தலே ।।

தேவர், முனிவர், யக்ஷர், கந்தர்வர், தேவலோக பெண்கூட்டம் இவர்களால் வணங்கப்படுகிறதும், ஸ்படிகம் போல் ப்ரகாசிக்கின்ற தூய வெண்மையான இடத்தில் அங்கு அமர்ந்திருக்கின்ற மஹாதேவனான.

देवं त्रिलोचनं नत्वा प्रांजलिः कौशिको मुनिः ।
प्रसीद देवदेवेश प्रसीद वृषभध्वज ।। ३ ।।

தேவம் த்ரிலோசனம் நத்வா ப்ராஞ்ஜலி: கௌசிகோமுனி: ।
ப்ரஸீத தேவ தேவேச ப்ரஸீத வ்ருஷப த்வஜ ।।

முக்கண்ணனாகிய தேவனை கௌசிகர் என்ற முனிவர் கைகூப்பி நமஸ்கரித்து தேவ தேவனுக்கும் தலைவனே! அருள்புரிவாயாக! விருஷபத்தை கொடியாக உடையவனே அருள்புரியுங்கள்!

प्रसीद परमेशान भग सर्वज्ञ शङ्कर ।
प्रसीद मे विरूपाक्ष प्रसीद वृषसञ्चर ॥ ४ ॥

ப்ரஸீத பரமேசான பகஸர்வக்ஞ சங்கர !
ப்ரஸீத மே விருபாக்ஷ ப்ரஸீத வ்ருஷ ஸஞ்சர !!

பரமேஸ்வரனே அனைத்தும் அறிந்தவனே! நல்லதை செய்பவனே! சிவனே! ரிஷபவாஹனத்தில் உலா வருபவனே ! அருள் புரிவாய். ஆச்சர்யமான கண்ணை உடையவரே, அருள் புரிவாய்.

प्रसीद मन्मथाराते काल काल प्रसीद मे ।
प्रसीद गौरीरमण गङ्गाधर महेश्वर ॥ ५ ॥

ப்ரஸீத மன்மதாராதே கால கால ப்ரஸீதமே !
ப்ரஸீத கெளரீரமண கங்காதர மஹேச்வர !!

மன்மதனின் எதிரியே எமனுக்கு எமனாக உள்ளவனே, கெளரீமணாளனே, கங்கையை தரித்திருப்பவனே மஹேச்வரனே அருள் புரிவாயாக,

प्रसीद विश्वदेवेश प्रसीद स्कन्द वत्सल ।
स्तुत्वैवं पराय भक्त्या पर्यपृच्छन् महातपा: ॥ ६ ॥

ப்ரஸீத விச்வ தேவேச ப்ரஸீத ஸ்கந்த வத்ஸல !
ஸ்துத்வைவம் பரயா பக்த்யா பர்யப்ருச்சன் மஹாதபா: !!

உலகத்தமர்க்கெல்லாம் ஈசனே! முருகனிடத்தில் ப்ரியம் உள்ளவனே! அனுக்ரஹம் செய்யவும், இவ்வாறாக அதிகமான பக்தியால் ஸ்தோத்ரம் செய்து ஸ்வாமியை நோக்கி வினவினார்.

कुमारतन्त्रं भगवन् श्रोतुं कौतूहलं हिमे ।
कारणाख्यं महातन्त्रं ग्रन्थकोटिप्रविस्तरम् ॥ ७ ॥

குமார தந்த்ரம் பகவன் ச்ரோதும் கௌதூஹலம் ஹிமே !
காரணாக்யம் மஹாதந்த்ரம் க்ரந்த கோடி ப்ரவிஸ்தரம் !!

ஹே பகவானே! குமார தந்திரம் என்கிற கிரந்தத்தை பற்றி கேட்க ஆவலாக இருக்கிறேன். கோடி கிரந்த (ஸ்லோகம்) விஸ்தாரமான காரணம் என்ற பெயருடைய தந்திரமானது (ஆகமமானது)

ब्रह्मणे यत् पुरा प्रोक्तं त्वया सर्वविदा मुदा ।
तस्मिन्तन्त्रे समाख्यातं कौमारं तन्त्रमीश्वरम् ॥ ८ ।
तत् तन्त्रमखिलं देव विस्तारेण वद प्रभो ।

ப்ரம்மனே யத் புரோ ப்ரோக்தம் த்வயா ஸர்வ விதா முதா!
தஸ்மின் தந்த்ரே ஸமாக்யாதம் கௌமாரம் தந்த்ரமீஸ்வரம் !!
தத்தந்த்ர மகிலம் தேவ விஸ்தரேன வத ப்ரபோ !!!

எல்லா மறிந்த உன்னால் மகிழ்ச்சியால் ப்ரம்மாவின் முன்பு கூறப்பட்டது. அந்த ஆகமத்தில் கௌமாரம் என்ற தந்திரமானது கூறப்பட்டுள்ளது. குமார தந்திரத்தை முழுமையாக விவரமாக சொல்லவேண்டும் ப்ரபுவே! என்றார்!

ईश्वर उवाच :-
यत् त्वया चोदितं तन्त्रं तत् प्रवक्ष्यामि कौशिक ॥ ९ ॥

ஈச்வர உவாச-
யத் த்வயா சோதிதம் தந்தரம் (பூர்வம்) தத் ப்ரவக்ஷ்யாமி கௌசிக !

ஈச்வரன் கூறினார்-உன்னால் எது முன்பு கேட்கப் பட்டதோ அதை கூறிகிறேன், கௌசிகரே.

कुमारतन्त्रमधुना नित्यं नौमित्तिकं ततः ।
काम्यं च त्रिविधं प्रोक्तं राजराजष्ट्राभिवृद्धये ॥ १० ॥

குமார தந்த்ர மதுனா நித்யம் நைமித்திகம் தத :!
காம்யம்ச த்ரிவிதம் ப்ரோக்தம் ராஜ ராஷ்ட்ராபி வ்ருத்தயே !!

அரசன், அரசாங்கம், அபிவிருத்தியடையும் பொருட்டு நித்யம், நைமித்திகம், காம்யம் என மூவகைப்பட்டதாக பூஜைகளை உடையதாய் குமார தந்த்ரம் கூறப்பட்டதாகும்.

तन्त्रसङ्करदोषेण राजराष्ट्रं विनश्यति ।
तस्मात् कुमारतन्त्रोक्तमार्गेणैव गुहं यजेत् ॥ ११ ॥

தந்த்ர ஸங்கர தோஷேண ராஜராஷ்ட்ரம் விநச்யதி !
தஸ்மாத் குமார தந்த்ரோக்த மார்கேணைவ குஹம் யஜேத் !!

ஆகம பூஜை முறை கலப்பினால் அரசனுக்கும், அரசாங்கத்திற்கும் அழிவேற் படும், ஆகையால் குமார தந்த்ரத்தில் கூறியுள்ள படியே முருகனை வழிபட வேண்டும்.

मन्त्रोद्धारविधिं पूर्वं शौचमाचमनं ततः ।
स्नानानुष्ठानमार्गं च सुब्रह्मण्यार्चनाविधिम् ॥ १२ ॥

மந்த்ரோத்தார விதிம் பூர்வம் சௌசமாசமனம் தத : !
ஸ்நாநாநுஷ்டான மார்கம் ச சுப்ரமண்யார்ச்சனா விதிம் !!

மந்திரங்களினுத்பத்தி முறை, சௌசாசமன முறை (சரீர சுத்தி முறை) குளிப்பது, அனுஷ்டானம், சுப்ரமண்ய ஆத்மார்த்த பூஜை முறை,

नैवेद्यं चाग्निकार्यं च नित्योत्सवविधिं ततः ।
कुण्डानां लक्षणं चैव मण्डलस्य तु लक्षणम् ॥ १३ ॥

நைவேத்யம் சாக்னிகார்யம் ச நித்யோத்சவ விதிம் தத : !
குண்டானாம் லக்ஷணம் சைவ மண்டலஸ்ய து லக்ஷணம் !!

நைவேத்யம், அக்னிகார்யம், நித்யோத் ஸவம், குண்டங்களின் இலக்கணம், மண்டலங் களின் இலக்கணம்.

गुहदीक्षाविधानं च स्नापनानां तु लक्षणम् ।
स्कन्दोत्सवविधिं चैव प्रायश्चित्तविधानकम् ॥ १४ ॥

குஹதீக்ஷாவிதானம் ச ஸ்நபனானாம் (ஸ்நபனஸ்ய) து லக்ஷணம் !
ஸ்கந்தோத்ஸவ விதிம் சைவ ப்ராயச்சித்த விதானகம் !!

குஹ தீக்ஷா முறை, ஸ்நபனங்களின் முறை, ஸ்கந்த உத்ஸவ முறை, ப்ராயச்சித்த விதி,

जीर्णोद्धारविधिं चैव वास्तुहोमक्रमं ततः ।
शान्तिहोमविधानं च दिशाहोमविधिं पुनः ॥ १५ ॥

ஜீர்ணோத்தார விதிம் சைவ வாஸ்து ஹோம க்ரமம் தத : !
சாந்தி ஹோம விதானம் ச திசாஹோம விதிம் புன : !!

ஜீர்ணோத்தார விதி, வாஸ்து ஹோம முறை, சாந்தி ஹோம விதி, திசாஹோம முறை.

मूर्तिहोमविधानं च पञ्चगव्यविधिं ततः ।
पञ्चामृतविधिं चैव बालास्थापनमार्गकम् ॥ १६ ॥

மூர்த்தி ஹோம விதானம் ச பஞ்சகவ்ய விதிம் தத : !
பஞ்சாம்ருத விதிம் சைவ பாலஸ்தாபன மார்க்கம் !!

மூர்த்தி ஹோம முறை, பஞ்சாம்ருதவிதி, பாலஸ்தாபன விதி,

संप्रोक्षणविदि चैव प्रतिमालक्षणं ततः ।
दारुशूल प्रतिष्टां च सर्वबेर प्रतिष्टकाम् ॥ १७ ॥

ஸம் ப்ரோக்ஷண விதிம் சைவ ப்ரதிமா லக்ஷணம் தத:!
தாரு தூல ப்ரதிஷ்டாம் ச ஸர்வ பேர ப்ரதிஷ்டிகாம் !!

ஸம்ப்ரோக்ஷண விதி, பிம்ப லக்ஷணம், மரத்தால் தூல ப்ரதிஷ்டை எல்லா விதமான பிம்ப பிரதிஷ்டை

चलबेरप्रतिष्ठां च गुहास्त्रस्य प्रतिष्ठिकाम् ।
गर्भन्यासविषानं च तथैव प्रथमेष्टिकाम् ॥ १८ ॥

சலபேர ப்ரதிஷ்டாம் ச குஹாஸ்த்ரஸ்ய ப்ரதிஷ்டிகாம் !
கர்பன்யாஸ விதானம் ச ததைவ ப்ரத மேஷ்டிகாம் !!

உத்ஸவ மூர்த்தி பிரதிஷ்டை, குஹாஸ்த்ர பிரதிஷ்டை, கர்பந்யாஸ முறை, ஆத்யேஷ்டிகா லக்ஷணம், (அடிக்கல் நாட்டுதல் முறை)

प्रासादलक्षणं चैव ततो मूर्ध्नेष्टिकाविधिम् ।
प्राकारलक्षणं चैव परिवारविधिं ततः ॥ १९ ॥

ப்ராஸாத லக்ஷணம் சைவ ததோ மூர்த்னேஷ்டிகா விதிம் !
ப்ராகார லக்ஷணம் சைவ பரிவார விதிம் தத : !!

ஆலய லக்ஷணம், மூர்த்னேஷ்டிகா லக்ஷணம், ப்ராகாரம் அமைக்கும் முறை, பரிவாராலயம் அமைக்கும் முறை.

लक्षणं कारणानां तु पादुकाप्रोक्षणं ततः ।
आत्मार्थयजनं चैव तैलाभ्यङ्गविधिं ततः ॥ २० ॥

லக்ஷணம் காரணானாம் து பாதுகா ப்ரோக்ஷணம் தத : !
ஆத்மார்த்த யஜனம் சைவ தைலாப்யங்க விதிம் தத : !!

உபகரண லக்ஷணம் பாதுகா ப்ரதிஷ்டை, ஆத்மார்த்த பூஜை முறை, தைலாபிஷேக முறை,

मासपूजाविधि पश्चादंकुरार्पणमार्गकम् ।
महावल्लीदेवसेनास्थापनस्य विधि ततः ॥ २१ ॥

மாஸ பூஜா விதிம் பச்சாத் அங்குரார்ப்பண மார்க்கம் !
மஹா வள்ளீ தேவ ஸேனா ஸ்தாபனஸ்ய விதிம் தத : !!

மாதாந்திர பூஜை முறை, அங்குரார்பண விதி, வள்ளீ, தேவஸேனா பிரதிஷ்டை,

सुमित्रस्थापनं चैव गजस्थापनमार्गकम् ।
रथप्रतिष्टिकां चैवाप्यभिषेकविधिं ततः ॥ २२ ॥

சுமித்ர ஸ்தாபனம் சைவ கஜஸ்தாபன மார்க்ககம் !
ரதப்ரதிஷ்டிகாம் சைவாப்யபிஷேக விதிம் தத : !!

சுமித்ர சண்டர் பிரதிஷ்டை, கஜஸ்தாபன முறை, ரதபிரதிஷ்டை, அபிஷேக முறை,

ततः स्कन्दकलान्यासं श्रीसुब्रह्मण्यमातृकाम् ।
श्रीसुब्रह्मण्यकवचं प्रदक्षिणनमस्क्रियाम् ॥ २३ ॥

தத : ஸ்கந்த கலான்யாசம் ஸ்ரீ சுப்ரமண்ய மாத்ருகாம் !
ஸ்ரீ சுப்ரமண்ய கவசம் ப்ரதக்ஷின நமஸ்க்ரியாம் !!

ஸ்கந்த கலாந்யாஸம், சுப்ரமண்ய மாத்ருகாந்யாஸம், சுப்ரமண்ய கவசம், பிரதக்ஷிண நமஸ்கார முறை,

आचार्यलक्षणं चैव सायं रक्षाविधिं ततः ।
शय्यागृहप्रवेशं च प्रवक्ष्यामि यथाक्रमम् ॥ २४ ॥

ஆசார்ய லக்ஷணம் சைவ ஸாயம் ரக்ஷா விதிம் தத : !
சய்யா க்ருஹ ப்ரவேசம் ச ப்ரவக்ஷ்யாமி யதாக்ரமம் !!

ஆசார்ய லக்ஷணம், ஸாயரக்ஷை பூஜை முறை, பள்ளியறை பூஜை முறை, இவ்வாறாக முறைப்படி கூறுகிறேன்.

मन्त्रभेदो भवेदत्र क्रियाभेदो न विद्यते ।
अष्टाविंशतितन्त्रेष्वप्यनुक्तं संग्रहेद्बुधः ॥ २५ ॥

மந்த்ர பேதோ பவேதத்ர க்ரியாபேதோ ந வித்யதே ।
அஷ்டா விம்சதி தந்த்ரேஷ் வப்யனுக்தம் ஸங்க்ரஹேத் புத: ॥

ஆகமத்தில் மந்த்ர பேதங்கள் இருக்குமே தவிர க்ரியா (பூஜை முறை) மாறுதல் இல்லை, இதில் கூறப்படாததை 28 ஆகமங்களில் கூறப் பட்டிருந்தால் எடுத்துக் கொள்ளவும்.

इति श्री कुमारतन्त्रे कौशिकप्रश्ने तन्त्रावतारक्रमो नाम प्रथम पटलः

இதி ஸ்ரீ குமார தந்த்ரே கௌசிக ப்ரச்னே
தந்த்ராவதார க்ரமோநாம ப்ரதம: படல: ।

இவ்வாறு ஸ்ரீ குமார தந்திரத்தில் கௌசிக
ப்ரச்நத்தில் தந்த்ராவதார முறை என்கிற
முதலாவது படலம்.

॥ द्वितीयः पटलः ॥

த்விதீய படல :

2 வது படலம்

मन्त्रोद्धारविधिः

மந்திரோத்தார விதி :
மந்திரங்களின் உத்பத்தி முறை

ईश्वर उवाच-
मन्त्रोद्धारं प्रवक्ष्यामि श्रृणु कौशिक सुव्रत ।
स्थले मनोरमे शुद्धे चक्रं कृत्वा लिपिं तथा ॥ १ ॥

ஈச்வர உவாச :-

மந்த்ரோத்தாரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி ஸ்ருணு கௌசிக ஸுவ்ருத !
ஸ்தலே மனோரமே சுத்தே சக்ரம் க்ருத்வா லிபிம் ததா !!

ஈஸ்வரன் கூறுகிறார்-

ஹே கௌசிகரே! மந்திரோத் பத்தி கூறுகிறேன். கேளும், சுத்தமான அழகான இடத்தில் சக்ரம் போட்டு பீஜாக்ஷரம் எழுதி

अर्चयित्वा यथान्यायं रक्तचन्दनपुष्पकैः ।
येनेष्टमागमत् तेषां तच्छृणुष्व महामुने ॥ २ ॥

அர்ச்சயித்வா யதான்யாயம் ரக்த சந்தன புஷ்பகை : !
யேநேஷ்டம் ஆகமத் தேஷாம் தச்ருணுஷ்வ மஹாமுநே !!

செஞ்சந்தன புஷ்பத்தால் பூஜிக்க வேண்டும். வேண்டப்படுவது கிடைக்கும். மந்திரங்களில் உற்பத்தியை கூறுகிறேன். அதைக் கேளும்,

अकारादिविसर्गान्तमवर्गमिति चोदितम् ।
ककारादिक्षकारान्तं पञ्चपञ्चाक्षराणि तु ॥ ३ ॥

அகாராதி விஸர்க்காந்தம் அவர்க்க மிதி சோதிதம் !
ககாராதி க்ஷகாராந்தம் பஞ்ச பஞ்சாக்ஷராநிது !!

'அ' என்ற எழுத்து முதல் 'அ:' என்ற எழுத்து வரை அவர்க்கம் என்று கூறப்படுகின்றது

अ	आ	इ	ई	उ	ऊ	ऋ	ॠ
அ	ஆ	இ	ஈ	உ	ஊ	ரு	ரூ
ऌ	ॡ	ए	ऐ	ओ	औ	अं	अः
ல்ரு	ல்ரூ	ஏ	ஐ	ஓ	ஔ	அம்	அ:

'க' என்ற எழுத்து முதல் 'க்ஷ' என்று எழுத்து வரை ஐந்தைந்து எழுத்துக்கள் 25 எழுத்துக்களாகும்-

क	ख	ग	घ	ङ
க	க்க	க	க்க	ங
च	छ	ज	झ	ञ
ச	ச்ச	ஜ	ஜ்ஜ	ஞ
ट	ठ	ड	ढ	ण
ட	ட்ட	ட	ட்ட	ண
त	थ	द	ध	न
த	த்த	த	த்த	ந
प	फ	ब	भ	म
ப	ப்ப	ப	ப்ப	ம
य	र	ल	व	श
ய	ர	ல	வ	ஶ
ष	स	ह	ळ	क्ष
ஷ	ஸ	ஹ	ள	க்ஷ

अकारादिक्षकारान्तमष्टवर्गाः प्रकीर्तिताः ।
अष्टवर्गद्वितीयं तु स्कन्दबीजमिदं परम् ॥ ४ ॥

அகாராதி க்ஷகாராந்தம் அஷ்ட வர்க்கா : ப்ரகீர்த்திதா : !
அஷ்ட வர்க்க த்வீதீயந்து ஸ்கந்த பீஜம் இதம் பரம் !!

அகாரம் முதல் க்ஷகாரம் வரை எட்டு வர்க்கமாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதில் எட்டாவது வர்க்கத்தின் இரண்டாவது எழுத்தான 'ஸ' என்ற எழுத்து ஸ்கந்த பீஜம் எனப்படும்.

षष्ठानलसमोपेतं बिन्दुनादसमायुतम् ।
मूलमन्त्रमिदं ज्ञेयं सर्वकामार्थसिद्धिदम् ॥ ५ ॥

अयं मूलमन्त्र:-ओं स्रूं स्कन्दाय नम: (१)

ஷஷ்டானல ஸமோ பேதம் பிந்து நாத ஸமாயுதம் !
மூலமந்த்ரம் இதம் ஞ்யேயம் ஸர்வ காமார்த்த ஸித்திதம் !!

அயம் மூலமந்த்ர: ஓம் ஸ்ரூம் ஸ்கந்தாய நம:

ஸ்கந்த பீஜமாகிற 'ஸ' வும் ஆறாவது உயிர் எழுத்தான "ஊ" வும் அக்னிபீஜமாகிய "ர" வும் பிந்து நாதம் என்கிற "ம்" மும் சேர்ந்து "ஸ்ரூம்" ஆகும். அதனுடன் ஸ்கந்தாய நம: சேர்த்தால் ஸ்கந்த மூல மந்திரமாகும்.

ஓம் "ஸ்ரூம்" ஸ்கந்தாய நம :

अष्टवर्गद्वितीयं च षष्ठस्वरयुतं पुन: ।
चतुर्दशस्वरं तस्य बिन्दुनादसमायुतम् ॥ ६ ॥

सुब्रह्मण्यचतुर्थ्यन्तं नमोऽन्तं प्रणवादिकम् ।

आ सूं सौं सूब्रह्मण्याय नम: (२)

அஷ்ட வர்க்க த்வீதீயஞ்ச ஷஷ்ட ஸ்வரயுதம் புந : !
சதுர்த்தச ஸ்வரம் தஸ்ய பிந்து நாத ஸமாயுதம் !!

சுப்ரமண்ய சதுர்த்யந்தம் நமோந்தம் ப்ரணவாதிகம் !!!

எட்டாவது வர்க்கத்தில் இரண்டாவது எழுத்தான "ஸ" வும் ஆறாவது ஸ்வரமாகிய "ஊ" வும் சேர்ந்து ஸூம் என்ற பீஜமும், அதே "ஸ" என்ற எழுத்துடன் பதிநான்காவது எழுத்தான (ஸ்வரமாகிய) "ஔ" வும் பிந்து நாதமாகிற "ம்" மும் சேர்ந்து "ஸௌம்" என்ற பீஜாக்ஷரம் சுப்ரமண்ய என்ற பதத்தின் நான்காவது வேற்றுமையாகிற பதத்துடன் சுப்ரமண்யாய என்றும் முதலில் "ஓம்" முடிவில் "நம": என்ற பதத்தோடு கூடியது சுப்ரமண்ய மூலமந்திரமாகும்.

ஓம் ஸூம் ஸௌம் ஸுப்ரமண்யாய நம :

द्विवर्गप्रथमं चैव षष्ठानलसमायुतम् ॥ ७ ॥

कवर्गप्रथमं चैव पञ्चमस्वसंयुतम् ।
कुमारमन्त्रमित्यं स्याद् बिन्दुनादविभूषितम् ॥ ८ ॥

ओं क्रूं कुं कुमाराय नम: (३)

த்விவர்க்க ப்ரதமம் சைவ ஷஷ்டானல ஸமாயுதம் !
கவர்க்க ப்ரதமம் சைவ பஞ்சம ஸ்வர ஸம்யுதம் !!
குமார மந்த்ர மித்தம் ஸ்யாத் பிந்து நாத விபூஷிதம் !!!

ஓம் க்ரும்கும் குமாராய நம:

இரண்டாவது வர்க்கத்தின் முதல் எழுத்தான "க" வும் ஆறாவது ஸ்வரமாகிய "ஊ" வும் அக்னி பீஜமாகிய "ர" வும் சேர்த்து "க்ரும்" என்ற பீஜமும் கவர்கத்தின் முதல் எழுத்தான "க" வும் ஐந்தாவது ஸ்வரமாகிற "உ" வும் குமார என்ற பதத்துடன் பிந்து நாதத்துடன் கூடியது குமார மந்திரமாகும்.

ஓம் க்ரும் கும் குமாராய நம : !

अष्टवर्गद्वितीयं तु पञ्चमस्वरसंयुतम् ।
स्वामिन् गुहाय मन्त्रान्ते नमोऽन्तं प्रणवादिकम् ॥ ९
बिन्दुनादसमायुक्तं सर्वकामार्थसिद्धिदम् ।

ओं सुं स्वामिन् गुहाय नम: (४)

அஷ்ட வர்க்க த்வீதீயம்து பஞ்சம ஸ்வர ஸம்யுதம் !
ஸ்வாமின் குஹாய மந்த்ராந்தே நமோந்தம் ப்ரணவாதிகம் !!
பிந்து நாத ஸமாயுக்தம் ஸர்வ காமார்த்த ஸித்திதம் !!!

எட்டாவது வர்க்கத்தின் இரண்டாவது எழுத்தான "ஸ" வும் அதனுடன் ஐந்தாவது ஸ்வரமாகிற "உ" வும் ஸ்வாமிந் குஹாய என்ற பதத்துடன் "ஓம்" நம: என்று சேர்த்து பிந்து நாதத்துடன் கூறப்படுகிற மந்த்ரம் எல்லா விருப்பத்தையும் தரக்கூடியது ஆகும்.

ஓம் ஸும் ஸ்வாமிந் குஹாய நம :(4)

सप्तवर्गस्य पञ्चार्णं चतुर्थस्वरसवयुतम् ॥ १० ॥
शरवणभवबीजं स्यात् बिन्दुनादसमायुतम् ।
स्वनामाद्यक्षरेणैव नमोऽन्तं प्रणवादिकम् ॥ ११ ॥
ओं शीं शं शरवणभवाय नमः (५)

ஸப்த வர்க்கஸ்ய பஞ்சார்ணம் சதுர்த்த ஸ்வர ஸம்யுதம் !!
சரவணபவ பீஜம் ஸ்யாத் பிந்து நாத ஸமாயுதம் !
ஸ்வநாமா த்யக்ஷரே ணைவ நமோந்தம் ப்ரணவாதிகம் !!!

ஏழாவது வர்க்கத்தின் ஐந்தாவது எழுத்தான "ச" வும் நான்காவது ஸ்வரமாகிற "ஈ" யும் சேர்த்து பிந்து நாதத்துடன் "சீம்" என்றும் சரவணபவ என்பதின் நாம பீஜமான "சம்" என்ற பீஜமும் சரவணபவ என்ற பதத்துடன் "ஓம்" "நம:" என்று சேர்த்து கூறுவது சரவணபவ மந்த்ரமாகும்.

ஓம் சீம் சம் சரவணபவாய நம:

अष्टवर्गतृतीयं तु अग्निमायासमायुतम् ।
तस्य वर्गादिमं चैव बिन्दुनादसमायुतम् ॥
इदं बीजं विजानीयात् षण्मुखाय नमोऽन्तकम् ।
ओं ह्रीं षं षण्मुखाय नमः (६)

அஷ்ட வர்க்க த்ருதீயம் து அக்னி மாயா ஸமாயுதம் !
தஸ்ய வர்க்க ஆதிமம் சைவ பிந்து நாத ஸமாயுதம் !!
இதம் பீஜம் விஜாநீயாத் ஷண்முகாய நமோந்தகம் !!

எட்டாவது வர்க்கத்தின் மூன்றாவது எழுத்தான "ஹ" வும் அக்னி பீஜமாகிற "ர" வும் மாயாபீஜமாகிற "ஈ" யும் சேர்ந்து "ஹ்ரீம்" என்ற பீஜமும் எட்டாவது வர்க்கத்தின் முதல் எழுத்தான "ஷ" வும் பிந்து நாதம் சேர்ந்து "ஷம்" "மும்" ஷண்முகாய நம: என்ற பதத்துடன் கூடியது, ஷண்முக மந்திரமாகும்,

ஓம் ஹ்ரீம் ஷம் ஷண்முகாய நம: !

अथ पञ्च ब्रह्मबीजानि —
सकारं प्रथमं बिन्दुः सद्योजातस्य बीजकम् ॥ १३ ॥
ओं सं सद्योजाताय नमः (७)

அத பஞ்ச ப்ரம்மபீஜாநி -
ஸகாரம் ப்ரதமம் பிந்து : ஸத்யோ ஜாதஸ்ய பீஜகம் !

ஓம் ஸம் ஸத்யோஜாதாயநம:

ஸகாரத்தின் முதல் ஸ்வரம் சேர்த்து ஸத்யோஜாத என்ற பதமும் சேர்த்து கூறுவது ஸத்யோ ஜாத மந்த்ரமாகும்.

ஓம் ஸம் ஸத்யோஜாதாய நம: !

तृतीयस्वरसंयुक्तं वामदेवमुदाहृतम् ।
ओं सिं वामदेवाय नमः (८)

த்ருதீயஸ்வர ஸம்யுக்தம் வாமதேவ முதா ஹ்ருதம் !

"(ஸ)" காரத்துடன் மூன்றாவது ஸ்வரமாகிய "இ" யும் வாம தேவம் என்ற பதத்துடன் சேர்த்து கூறுவது வாமதேவ மந்த்ரமாகும்.

"ஓம் ஸிம் வாம தேவாய நம:"

पञ्चमस्वरसंयुक्तमघोरं ब्रह्मबीजकम् ॥ १४ ॥

ओं सुं अघोराय नमः (९)

பஞ்சமஸ்வர ஸம்யுக்தம் அகோரம் ப்ரம்ம பீஜகம் !!
ஓம் ஸும் அகோராய நம:

"(ஸ)" காரத்துடன் ஐந்தாவது ஸ்வரமாகிய "உ" வும்அகோரம் என்ற பதத்துடன் சேர்த்து கூறுவது அகோர மந்த்ரமாகும்.

ஓம் ஸும் அகோராய நம: !

एकादशस्वरोपेतं पुरुषं परिपठ्यते ।
ओं सें तत्पुरुषाय नमः (१०)

ஏகாதச ஸ்வரோபேதம் புருஷம் பரிபட்யதே !
ஓம் ஸேம் தத்புருஷாய நம:

"(ஸ)" காரத்துடன் பதினோறாவது ஸ்வரமாகிய "ஏ" யும் தத்புருஷ என்ற பதத்துடன் சேர்த்து கூறுவது தத்புருஷ மந்திரமாகும்.

"ஓம் ஸேம் தத்புருஷாய நம:"!

त्रयोदशस्वरोपेतमीशानं पञ्चमं विदुः ॥ १५ ॥
ओं सों ईशानाय नमः (११)

इति पञ्चब्रह्मबीजानि

த்ரயோதச ஸ்வரோபேதம் ஈசாநம் பஞ்சமம் விது : !!
ஓம் ஸோம் ஈசானாய நம :

இதி பதி பஞ்ச ப்ரம்ம பீஜாநி

"(ஸ)" காரத்துடன் பதிமூன்றாவது ஸ்வரமாகிய "ஓ" வும் ஈஸாந பதத்துடன் சேர்த்து கூறுவது ஈசாந மந்திரமாகும்.

"ஓம் ஸோம் ஈசாநாய நம : !

இது பஞ்ச ப்ரம்ம மந்த்ரமாகும்.

अथ षडङ्गमन्त्राः -

अक्षि २ वेद ४ रस ६ आदित्य १६ मनु १४
षोडश १६ स्वरैः

ओं सां हृदयाय नमः ; ओं सीं शिरसे स्वाहा;
ओं सूं शिखायै वषट्; ओं सैं कवचाय हुं ;
ओं सौं नेत्रत्रयाय वौषट्;

ओं सः अस्त्राय फट् ;

॥ इति षडङ्गमन्त्राः ॥

हृदयाद्यस्त्रपर्यन्तं षडंगं परिकीर्तितम् ॥ १६ ॥

ओं सां सीं सूं सैं सौं सः

बीजाद्यन्तं च विद्यां च नमोऽन्तं च नमो यजेत् ।

ஷடங்க மந்திரங்கள்

அக்ஷி வேத ரஸாதித்ய மநு ஷோடஷபி : ஸ்வரை : !

அக்ஷி - 2, வேத - 4, ரஸ - 6, ஆதித்ய - 12, மநு - 14, ஷோடச-16 என்கிற கணக்குள்ள உயிரெழுத்துக்களை வரிசை முறையே "ஆ" ஈ, ஊ, ஏ, ஓ, அ: என்ற ஸ்வரத்துடன் "ஸ" காரத்துடன் சேர்த்து முறையே ஹ்ருதய முதலான ஷடங்க மந்திரங்களை கூறவும்,

ஹ்ருதயாத்யஸ்த்ர பர்யந்தம் ஷடங்கம் பரிகீர்த்திதம் !
ஓம் ஸாம் ஸீம் ஸூம் ஸைம் ஸௌம் ஸ :
பீஜாத்யந்தம் ச வித்யாம் ச நமோந்தம் ச நமோ யஜேத் !!

பீஜாக்ஷரத்தை முதலிலும் பின் அங்க மந்த்ர பெயர்களையும் பின் நம : என்றும் சேர்த்து கூறவும்,
ஓம் ஸாம் ஹ்ருதயாய நம:
ஓம் ஸீம் சிரஸே ஸ்வாஹா,
ஓம் ஸூம் சிகாயை வஷட்,
ஓம் ஸைம் கவசாய ஹூம்.
ஓம் ஸௌம் நேத்ரத்ரயாய வௌஷட்,
ஓம் ஸ: அஸ்த்ராய பட்,

இது ஷடங்க மந்த்ரங்கள் ஆகும்.

सप्तवर्ग चतुर्थं च अग्निमायासमन्वितम् ।
बिन्दुनादसमायुक्तं महावल्ल्यास्तु बीजकम् ॥ १७ ॥
ओं व्रीं महावल्ल्यै नमः (१३)

ஸப்தவர்க சதுர்த்தம் ச அக்னிமாயா ஸமன்விதம் !
பிந்து நாத ஸமாயுக்தம் மஹா வள்யாஸ்து பீஜகம் !!

ஏழாவது வர்க்கத்தின் நான்காவது எழுத்தான "வ" வும் அக்னி பீஜமாகிற "ர" வும் மாயா பீஜமாகிற "ஈ" யும் சேர்ந்து "வ்ரீம்" மும் மஹா வள்ளி என்ற பதத்துடன் சேர்ந்தது மஹா வள்ளியின் மூல மந்த்ரமாகும்.

"ஓம் வ்ரீம் மஹா வள்யை நம : !!"

अष्टवर्गतृतीयं च (त्व) अग्निमायासमन्वितम् ॥ १८ ॥
बिन्दुनाद समायुक्तं देवसेनासुबीजकम् ।

ओं ह्रीं देवसेनायै नमः (१४)

அஷ்ட வர்க்க த்ருதீயம் ச அக்னி மாயா ஸமன்விதம் !
பிந்து நாத ஸமாயுக்தம் தேவஸேனாசு பீஜகம் !!

எட்டாவது வர்க்கத்தின் மூன்றாவது எழுத்தான "ஹ" வும் அக்னி பீஜமாகிற "ர" வும் மாயா பீஜமாகிற "ஈ" யும் "ஹ்ரீம்" என்பதுடன் தேவ ஸேனா என்ற பதத்துடன் கூடியது தேவ ஸேனா மந்த்ரமாகும்.

"ஓம் ஹ்ரீம் தேவ ஸேனாயை நம : !"

अथ षण्मूर्तिमन्त्राः -

सुब्रह्मण्यः कुमारश्च हरसूनुः सुराग्रजः ॥ १९ ॥
सेनापतिः सुरेशश्च षण्मूर्तिरिति कथ्यते ।
स्वनामाद्यक्षरेणैव नमोऽन्तं प्रणवादिकम् ॥ २० ॥
षण्मूर्तीनां हि कथितं सांप्रतं तु समासतः ।

ओं सुं सुब्रह्मण्याय नमः ; ओं कुं कुमाराय नमः ;
ओं हं हरसूनवे नमः ; ओं सुं सुराग्रजाय नमः;
ओं सें सेनापतये नमः; ओं सुं सुरेश्वराय नमः;

इति मूर्तिमन्त्राः (१५)

ஷண்மூர்த்தி மந்த்ரா :

ஸுப்ரமண்ய குமாரஸ்ச ஹரஸூநு : ஸுராக்ரஜ : !
ஸேநாபதி : ஸுரேசச்ச ஷண்மூர்த்தி ரிதி கத்யதே !!
ஸ்வநாமாத்யக்ஷரே ணைவ நமோந்தம் ப்ரணவாதிகம் !!
ஷண்மூர்த்தீனாம் ஹி கதிதம் ஸாம்ப்ரதம் து ஸமாஸத : !!

ஸுப்ரமண்யர், குமாரர், ஹரஸூநு, ஸுராக்ரஜர், ஸேநாபதி, ஸுரேஸன், ஆகியவர்கள் ஷண்மூர்த்தி என கூறப்படுகிறார்கள், அந்த மூர்த்தி நாமாக்களின் முதல் எழுத்தையும் ஓம் என்று முதலிலும், நம : என்ற முடிவிலுமாக சேர்த்து கூறுவது ஷண்மூர்த்தி மந்த்ரகங்களாகும், ஓம் ஸும் ஸுப்ரமண்யாய நம : ஓம் கும் குமாராய நம : ஓம் ஹம் ஹரஸூநவே நம : ஓம் ஸும் ஸுராக்ரஜாய நம: ஓம் ஸேம் ஸே நாபதயே நம : ஓம் ஸும் ஸுரேசாய நம : என்பவை மூர்த்தி மந்த்ரங்களாகும்.

जगद्भूश्च वचद्भूश्च विश्वभूरुद्रभूस्ततः; ॥ २१ ॥

ब्रह्मभूश्च भुवोभूश्च श्रुतौ षण्मूर्तयः पुनः ;।
ओं जगद्भुवे नमः ; ओं वचद्भुवे नमः ;
ओं विश्वभुवे नमः ; ओं रुद्रभुवे नमः ;
ओं ब्रह्मभुवे नमः ; ओं भुवद्भुवे नमः ;

इति षण्मूर्तिमन्त्राः (१३)

ஜகத் பூச்ச வசத்பூஸ்ச விஷ்வபூ ருத்ர பூஸ் தத : !
ப்ரம்ம பூச்ச புவோ பூஸ்ச ஸ்ருதௌ ஷண்மூர்த்தய: புந : !!

ஓம் ஜகத் புவே நம :, ஓம் வசத்புவே நம :, ஓம் விச்வபுவே நம :, ஓம் ருத்ரபுவே நம :, ஓம் ப்ரம்ம புவே நம :, ஓம் புவத் புவே நம :, இவைகள் மற்றொரு ஷண்மூர்த்தி மந்த்ரங்களாகும்.

अथ परिवाराष्टकमन्त्राः -

गजाग्नी च यमश्चैव रक्षो वारुणवायवः ॥ २२ ॥
सोमः सुमित्रो वसुमान् परिवाराः प्रकीर्तिताः ।
स्वनामाद्यक्षरेणैव बिन्दुनादसमायुताः ॥ २३ ॥

ओं गं गजेन्द्राय नमः ; ओं अं अग्नये नमः;
ओं यं यमाय नमः; ओं नं निर्ऋतये नमः ;

ओं वं वरुणाय नमः ; ओं वं वायवे नमः ;
ओं सं सोमाय नमः ; ओं सुं सुमित्राय नमः ;

इति परिवारदेवतामन्त्राः (१७)

பரிவாராஷ்டக மந்த்ரங்கள்

கஜாக்நீ ச யமஸ்சைவ ரக்ஷோ வாருண வாயவ : !
ஸோம : சுமித்ரோ வசுமான் பரிவாரா : ப்ரகீர்த்திதா : !!
ஸ்வநாமா த்யக்ஷரேணைவ பிந்து நாத ஸமாயுதா : !!

கஜாக்நீ முதலான எட்டு பரிவார மூர்த்தி நாமாக்களை அதன் நாம முதல் எழுத்துகள் பிந்து நாதத்துடன் கூறவும்,

ஓம் கம் கஜேந்த்ராய நம :, ஓம் அம் அக்னயே நம :,
ஓம்யம் யமாய நம :, ஓம் நம் நிருருதயே நம :,
ஓம் வம் வருணாய நம :, ஓம் வம் வாயவே நம :,
ஓம் ஸம் ஸோமாய நம :, ஓம் சும் சுமித்ராய நம :,
இவை பரிவார தேவதா மந்த்ரங்களாகும்.

अथ मयूरबीजम् —

षष्ठवर्गान्तिमं बीजं मायानलसमायुतम् ।
बिन्दुनादसमायुक्तं मायूरं बीजमुच्यते ॥ २४ ॥

ओं म्रीं मयूराय नमः

इति मयूरमन्त्रः (१८)

மயூர பீஜ மந்திரம்

ஷஷ்ட வர்காந்திமம் பீஜம் மாயானல ஸமாயுதம் !
பிந்து நாத ஸமாயுக்தம் மாயூரம் பீஜமுச்யதே !!

ஆறாவது வர்க்கத்தின் கடைசி பீஜமான "ம" வும் மாயா பீஜமான "ர" வும் அக்னி பீஜமான "ஈ" யும் சேர்த்து பிந்து நாதத்துடன் சேர்ந்து "ம்ரீம்" என்ற பீஜத்துடன் "மயூர" பதத்துடன் சேர்ந்தது மயூர பீஜமாகும்.

"ஓம ம்ரீம் மயூராய நம :"

अथ शक्तिबीजम्—-

सप्तवर्गान्तिकं बीजं मायाग्निसमबिन्दुकम् ।
शक्तिबीजमिदं प्रोक्तं सर्वकामार्थसिद्धिदम् ॥ २५ ॥

ओं श्रीं शक्तये नमः

इति शक्तिमन्त्रः (१९)

ஸக்தி பீஜம்

ஸப்த வர்க்காந்திமம் பீஜம் மாயாக்னி ஸம பிந்துகம் !
சக்தி பீஜ மிதம் ப்ரோக்தம் ஸர்வ காமார்த்த ஸித்திதம் !!

ஏழாவது வர்க்கத்தின் கடைசி எழுத்தான "ச" வும் மாயா பீஜமான "ர" வும் அக்னி பீஜமான "ஈ" யும்சேர்த்து சக்தி என்ற பதத்துடன் சேர்த்து கூறுவது சக்தி பீஜமாகும்.

"ஓம் ஸ்ரீம் சக்தயே நம :"

अथ नवशक्तिबीजमन्त्राः—-

शकुनी रेवती पूता महापूता निशीथिनी ।
मालिनी श्यामला बुद्धा नवमी विश्वतोमुखी ॥ २६ ॥

स्वनामाद्यक्षरेणैव नमोऽन्तं प्रणवादिकम् ।
ओं शं शकुन्यै नमः; ओं रं रेवत्यै नमः;
ओं पं पूतायै नमः ; ओं मं महापूतायै नमः
ओं नं निशीथिन्यै नमः ; ओं मं मालिन्यै नमः ;
ओं शं श्यामलायै नमः ;
ओं बं बुद्ध्यै नमः ; ओं वं विश्वतोमुख्यै नमः ॥

इति नवशक्तिमन्त्राः (२०)

நவசக்தி பீஜ மந்த்ரா :

சகுனீ ரேவதீ பூதா மஹா பூதா நிசீதினீ !
மாலினீ ச்யாமளா புத்தா நவமீ விச்வதோமுகீ !

ஸ்வநாமா த்யக்ஷரேணைவ நமோந்தம் ப்ரணவாதிகம் !

சகுனீ முதலான நவசக்திகளின் பெயரின் முதல் எழுத்தை பீஜா க்ஷரமாக கொண்டு கூறுவது நவ சக்தி மந்த்ரமாகும்.

ஓம் சம் சகுண்யை நம :, ஓம் ரம் ரேவத்யை நம :, ஓம் பம் பூதனாயை நம :, ஓம் மம் மஹா பூதனாயை நம :
ஓம் நம் நிசீதின்யை நம :, ஓம் மம் மாலின்யை நம :, ஓம் சம் ச்யாமலாயை நம :, ஓம் பம் புத்யை நம :, ஓம் வம் விச்வ தோமுக்யை நம :, இவை நவ சக்தி மந்த்ரங்களாகும்.

अथ पञ्चायुधमन्त्राः —

शक्तिश्चैव धनुश्चैव शरश्चाक्षः कमण्डलुः ॥ २७ ॥

पञ्चायुधमिदं प्रोक्तं स्वनामप्रणवादिकम् ।

ओं शं शक्तये नमः ; ओं धं धनुषे नमः ;
ओं शं शराय नमः ; ओं अं अक्षाय नमः ;

ओं कं कमण्डलवे नमः ॥

इति पञ्चायुधमन्त्राः (२१)

பஞ்சாயுத மந்த்ரா :

சக்திஸ்சைவ தனுஸ் சைவ சரச்சாக்ஷ : கமண்டலு !
பஞ்சாயுத மிதம் ப்ரோக்தம் ஸ்வநாம ப்ரணவாதிகம் !!

சக்தி முதலான ஐந்து ஆயுத முதல் பீஜாக்ஷரத்தின் "ஓம்" நம : என்பதை சேர்த்து கூறுவது பஞ்சாயுத மந்த்ரமாகும்.

ஓம் சம் சக்தயே நம :, ஓம் தம் தனுஷே நம :, ஓம் சம் சராய நம :, ஓம் அம் அக்ஷாய நம :, ஓம் கம் கமண்டலவே நம :, இவை பஞ்சாயுதமந்த்ரங்களாகும்.

अथाष्टमूर्ति मन्त्राः—-

कार्तिकेयो विशाखश्च गुहश्चैवासुरान्तकः ॥ २८ ॥

सेनानीः षण्मुखश्चैव मयूरवाहनस्तथा ।
शक्तिपाणिरिति ख्याता एते चैवाष्टमूर्तिपाः ॥ २९ ॥

அஷ்ட மூர்த்தி மந்த்ரா :

கார்த்திகேயோ விசாகஸ்ச குஹச்சைவ அசுராந்தக : !

ஸேனானீ : ஷண்முகச் சைவ மயூர வாஹநஸ் ததா !!
சக்திபாணிரிதி க்யாதா ஏதே சைவாஷ்ட மூர்த்திபா : !!

கார்த்தி கேயன், விசாகன், குஹன், அசுராந்தகன், ஸேனானீ, ஷண்முகன், மயூர வாஹனன், சக்தி பாணி, ஆகிய எண்மர்கள் அஷ்டமூர்த்திகள் ஆவார்கள்.

ओं अस्य श्री स्कन्दषडक्षरी महामत्रस्य । शक्तिः ऋषिः,
देवी गायत्री छन्दः। श्री षण्मुखो देवता । वं बीजम् ।
भं शक्तिः ॥ मं कीलकम् । मम इष्टसिद्ध्यर्थे विनियोगः ॥

ஓம் அஸ்ய ஸ்ரீ ஸ்கந்த ஷடக்ஷரீ மஹா மந்த்ரயஸ்ய-
சக்தி: ரிஷி : ! தேவீ காயத்ரீ சந்த : ! ஸ்ரீ ஷண்முகோ தேவதா !
வம் பீஜம் - ! பம் - சக்தி : ! மம் கீலகம் !,
மம இஷ்ட ஸித்யர்த்தே ஜபே விநியோக : !!

यन्त्रः –

षट्कोणन्तु प्रणवमभितो मा चमार्याणमिश्रे
षड्वर्णं स्याद्वसुयुगदळे बिन्दुनादं कलार्णम् ।
काम्यं त्रिशद्दिदशदळयुतं मन्त्रवर्णैष्षडङ्गं
श्रीमच्चक्रं शरवणभवस्येष्टसिद्धिप्रदायि ॥

யந்த்ர:
ஷட்கோணந்து ப்ரணவ மபி தோ மாசமாயார்ண மிச்ரே
ஷட்வர்ணம் ஸ்யாத்வஸுயுகதளே பிந்துநாதம் கலார்ணம் !

காம்யம் த்ரிம்ஸத்த்விதஸதளயுதம் மந்த்ர வர்ணைஷ்
ஷடங்கம்
ஸ்ரீ மச்சக்ரம் ஸரவணபவ ஸ்யேஷ்ட ஸித்தி ப்ரதாயீ !!

"யந்த்ர விதானம்"

அறுகோணமிட்டு நடுவில் ப்ரணவம், லக்ஷ்மீ பீஜமான "ஸ்ரீம்" மும் மாயா பீஜமான "ஹ்ரீம்" மும் ப்ரணவத்திற்கு இருபுறமும் வரைந்து அறு கோணத்திலும் ஷட்வர்ணமாகிற "வசத்புவே நம :" என்ற மந்திரத்தை பிந்து நாதத்துடன் எழுதி ஷட்கோணத்தை சுற்றிலும் ஷோடஸ தளம் எனப்படுகிற 16 தளம் வரைந்து அதில் அகாரம் முதல் அ : வரை பிந்து நாதத்துடன் எழுதி பிறகு 12 தளம் வரைந்து அதில் முப்பது எழுத்தை உடைய காம்ய மந்திரங்களை எழுதவும், இது விருப்பத்தை தரக்கூடிய சுப்ரமண்யருடைய ஸ்ரீ சக்ரமாகும். (30 எழுத்துடைய மந்த்ரம்)

ஓம் கார்த்திகேய பார்வதீ நந்தன ஸ்கந்த வரத வரத
ஸர்வ ஜநம்மே வஸமாநய ஸ்வாஹா- !!

न्यास: –

ओं वं हृदयाय नम: । ओं चं शिरसे स्वाहा ।
ओं भुं शिखायै वषट् । ओं वें कवचाय हुम् ।
ओं नं नेत्रेभ्यो वौषट् । ओं मं अस्त्राय फट् ॥

ந்யாஸ:
ஓம் வம் ஹ்ருதயாய நம:,
ஓம் சம் சிரஸே ஸ்வாஹா,
ஓம் பும் சிகாயை வஷட்,
ஓம் வேம் கவசாய ஹூம்,
ஓம் நம் நேத்ரேப்யோ வெளஷட்,
ஓம் மம் அஸ்த்ராய பட்.

ध्यानम्–

नौम्यादित्य प्रदीप्तं द्विदशनयनं षण्मुखं मन्दहासं
वामाङ्के सुस्थितायास्सरसिरुहधृताऽलिङ्गिताया: प्रियाया:।
उत्तुङ्गोरुस्तनाग्रे विहितकरतलं भीतिखेटादिशूल-
हादिन्युद्दीप्तशक्तीष्वसनघनगदा कुक्कुटाब्जेषु हस्तम् ॥

षडक्षरमन्त्र: । वचद्भुवे नम: । अयमिष्टकाम्यमन्त्र: ।

ओं वं वरदसेनान्ये बाहुलेयवचद्भुवे स्कन्द
स्कन्दसुब्रह्मण्याय नम: । स्वामिन् गुहाय हुं फट् ॥

ओं कार्तिकेयाय विद्महे शक्तिहस्ताय धीमहि । तन्न:
स्कन्द: प्रचोदयात् ॥

ओं सुब्रह्मण्यमहामन्त्रस्य । त्रिपुरान्तक ऋषि: । अनुष्टुप् छन्द: । सुब्रह्मण्यो देवता । भोगमोक्षार्थे जपे विनियोग:! ओं ह्रीं हृदयाय नम: । ओं श्रीं शिरसे स्वाहा । ओं क्लीं शिखयै वषट् । ओं सुं कवचाय हुम् । ओं वं नेत्रेभ्यो वौषट् । ओं यं अस्त्राय फट् ॥

தியானம்

நௌம்யாதித்ய ப்ரதீப்தம் த்விதச நயநம் ஷண்முகம்
மந்தஹாஸம் !
வாமாங்கே ஸுஸ்த்திதாயா: ஸரஸிருஹ த்ருதா
ஆலிங்கதாயா : ப்ரியாயா : !!
உத்துங்கோஸ்தநாக்ரே விஹித கரதலம்
பீதிகேடாதி தூல !
ஹ்ராதின்யுத்தீப்த சக்தீஷ்வஸநகநகதாகுக்
குடாப்ஜேஷு ஹஸ் தம்

ஷடக்ஷர மந்திர : வசத்புவே நம :!
அயமிஷ்டகாம்ய மந்திர :!!

ஓம் வம் வரத ஸேநாந்யே பாஹுலேய வசத்புவே
ஸ்கந்த ஸுப்ரமன்யா ஸ்கந்தய நம :; !

ஸ்வாமிந் குஹாய ஹூம் பட் ! கார்த்திகேயாய
வித்மஹே
சக்தி ஹஸ்தாய தீமஹி !
தந்ந : ஸ்கந்த : ப்ரசோதயாத் !!

ஓம் ஸுப்ரமண்ய மஹாமந்திரஸ்ய, ! த்ரிபுராந்தரிஷி :
! அனுஷ்டுப் சந்த : ! சுப்ரமண்யோ தேவதா, !
போகமோக்ஷார்த்தே ஜபே விநியோக : !!

ஓம் ஹ்ரீம் ஹ்ருதயாய நம:, ஓம் ஸ்ரீம்
சிரஸேஸ்வாஹா !
ஓம் க்லீம் சிகாயை வஷட், ஓம் ஸும் கவசாய ஹூம்,
ஓம் வம் நேத்ரேப்யோ வௌஷட், ஓம்யம்
அஸ்திராயபட், !!

मन्त्र: –

ओं श्रीं ह्रीं क्लीं सुं वं यं सर्वलोकं मे वशमानय षण्मुखाय मयूरवाहानाय सर्वराजभयविनाशनाय सर्वदेवसेनापतये सर्वशत्रुं नाशय नाशय सुब्रह्मण्याय स्वाहा । ओं सं गं विं यं क्षौं स्कन्देश्वराय नमः ।

षडक्षरम् :—ओं शरवणभवाय ह्रीं ।
कार्तिकेय यन्त्र: । षट्कोणन्तु प्रणवं ।

ஓம் ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம் ஸூம் வம் யம் ஸர்வலோகம் மே வசமாநய ஷண்முகாய மயூர வாஹநாய ஸர்வ ராஜ பய விநாசநாய ஸர்வ தேவ ஸேனா பதயே ஸர்வசத்ருன் நாசய நாசய சுப்ரமண்யாய ஸ்வாஹா !! ஓம் ஸம் கம் விம் யம் க்ஷௌம் ஸ்கந்தேச்வராய நம:!

ஓம் சரவணபவாய ஹ்ரீம் ! கார்த்திகேயயந்திர:!
ஷட் கோணந்து ப்ரணவம் !

ध्यानम्।

सिन्दूरारुणमिन्दुकान्तिवदनं केयूरहारादिभि: ।
दिव्यैराभरणैर्विभूषिततनुं स्वर्गादिसौख्यप्रदम् ॥
अम्भोजाभयशक्तिकुक्कुटधरं रक्ताङ्गरागांशुकं ।
सुब्रह्मण्यमुपास्महे प्रणमतां भीतिप्रणाशोद्यतम् ॥

ओं सुं सुब्रह्मण्याय स्वाहा । ओं कार्तिकेय पार्वतीनन्दन स्कन्द वरद वरद सर्वजनं मे वशमानय स्वाहा । ओं सौं सूं सुब्रह्मण्याय शक्तिहस्ताय ऋग्यजुस्सामाथर्वणाय असुरकुलमर्दनाय योगाय योगाधिपतये दिव्याय अन्तरिक्षाय योगाधिपतये कुरु कुरु चट चट ईशानन्ताय शान्ताय शान्तरूपिणे शिवाय शिवनन्दनाय षष्ठीप्रियाय वचद्भुवे सर्वज्ञानहृदया षण्मुखाय दीपाय दीपकर्त्ते श्रीं श्रीं ह्रीं क्षं गुह रवि कं कालाय काल रूपिणे सुरराजाय सुब्रह्मण्याय नम: । ओं नमो भगवते महापुरुषाय मयूरवाहनाय गौरीपुत्राय ईशात्मजाय स्कन्दस्वामिने कुमाराय तारकारये षण्मुखाय द्वादशनेत्राय द्वादशभुजाय द्वादशात्मकाय शक्तिहस्ताय सुब्रह्मण्याय ओं नम:।

தியானம்

ஸிந்தூராருண மிந்து காந்தி வதநம் கேயூர
ஹாராதிபி: !
திவ்யைரா பரணைர் விபூஷிததநும் ஸ்வர்காதி
ஸௌக்ய ப்ரதம் !!
அம்போ சாபய சக்தி குக்குட தரம் ரக்தாங்க
ராகாம்சுகம் !
,சுப்ரமண்ய முபாஸ்மஹே ப்ரணமதாம் பீதி
ப்ரணாஸோத்யதம் !!

ஓம் ஸூம் சுப்ரமண்யாய ஸ்வாஹா- !
ஓம் கார்த்திகேய பார்வதீ நந்தன ஸ்கந்த வரத வரத ஸர்வ ஜநம்மே வசமாநய ஸ்வாஹா- !!

ஓம் ஸௌம் ஸூம் சுப்ரமண்யாய சக்தி ஹஸ்தாய ரிக்யஜுஸ்- ஸாமாதர்வணாய அசுரகுல மர்த்தனாய யோகாய யோகாதிபதயே திவ்யாய அந்தரிக்ஷாய யோகாதி பதயே குரு குரு சட சட ஈசாநந்தாய சாந்தாய சாந்த ரூபிணே சிவாய ஷஷ்டீ ப்ரியாய. சிவாநந்தநாய வசத்புவே ஸர்வ ஞான ஹ்ருதயாய ஷண்முகாய தீபாய தீபகர்த்ரே ஸ்ரீம்ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் க்ஷம் குஹ ரவீ கம் காலாய காலரூபாய சுர ராஜாய சுப்ரமண்யாய நம:

ஓம் நமோ பகவதே மஹா புருஷாய மயூரவாஹனாய கௌரீ புத்ராய ஈசாத்மஜாய ஸ்கந்த ஸ்வாமிநே குமாராய தாரகாரயே ஷண்முகாய த்வாதஸ நேத்ராய த்வாதச புஜாய த்வாதசாத்மகாய சக்தி ஹஸ்தாய சுப்ரமண்யாய ஓம் நம: ஸ்வாஹா !

। माला मन्त्रः ।

माला मन्त्रं प्रवक्षियामि श्रृणु कौशिक सुव्रत ।
पूर्वपश्चिमसूत्रैकं दक्षिणोत्तरमेव हि ॥ ३० ॥

மாலா மந்த்ரம்

மாலா மந்த்ரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி ச்ருணு கௌசிக சுவ்ரத !
பூர்வ பச்சிம ஸூத்ரைகம் தக்ஷிணோத்தர மே வஹி !!

ஹே கௌசிகரே மாலா மந்திரத்தை கூறுகிறேன்! கேளும் கிழக்கு, மேற்கில் ஒரு கோடும், வடக்கு, தெற்கில் ஒரு கோடுமிடவும். தென் கிழக்கு மூலையிலிருந்து வட மேற்கு மூலை வரை இரண்டு கோடும்,

वायव्यादग्निभागान्तं युग्मसूत्रं प्रसारयेत् ।
नैर्ऋत्यादीशभागान्तं सूत्रमेवं प्रसारयेत् ॥

வாயவ்யாத் அக்னிபாகாந்தம் யுக்ம ஸூத்ரம்
ப்ரஸாரயேத் !
நைர்ருத்யா தீசபாகாந்தம் ஸூத்ரமேவம்
ப்ரஸாரயேத் !!

(அதன் மீது) வாயு மூலையிலிருந்து அக்னி மூலை வரையில் அப்படியே நிர்ருதி மூலையிலிருந்து ஈசான மூலை வரையிலும் கோடு வரைய வேண்டும்.

बिन्दुद्वादशकं भ्राम्य रक्तसूत्रेण साधकः ।
तन्मध्ये नळिनं लिख्य साष्टपत्रं सकर्णिकम् ॥ ३२ ॥

பிந்து த்வாதசகம் ப்ராம்ய ரக்த ஸூத்ரேண ஸாதக : !
தன்மத்யே நளிநம் லிக்ய ஸாஷ்டபத்ரம்
ஸகர்ணிகம் !!

இதில் சிகப்பு கோடினால் (பிந்து) 12 புள்ளியிட்டு வரைந்து அதன் நடுவில் அழகான முறையில் எட்டு தளத்துடன் தாமரை வரையவும்.

कर्णिकायां न्यसेन्मन्त्रं मूलमन्त्रं प्रधानकम् ।
प्रणवं विन्यसेत्पूर्वे ह्याग्नेय्यां तु नकारकम् ॥ ३३ ॥

கர்ணிகாயாம் ந்யஸேன் மந்த்ரம் மூல மந்த்ரம்
ப்ரதாநகம் !
ப்ரணவம் வின்யஸேத் பூர்வே ஹ்யாக்னேயாம் து
நகாரகம் !!

கர்ணிகையில் பிரதானமான மூல மந்திரத்தை எழுதவும், கிழக்கில் ப்ரணவம் என்ற "ஓம்" காரத்தையும் "ந" காரத்தை தென் கிழக்கிலும்.

मोकारं याम्यदेशे तु भकारं नैर्ऋते दळे ।
वारुणे तु गकारं स्याद्वायव्ये तु वकारकम् ॥ ३४ ॥

மோகாரம் யாம்யதேசேது பகாரம் நைர்ருதே தளே !
வா ருணேது ககாரம் ஸ்யாத் வாயவ்யே து வகாரகம் !!

"மோ" என்ற எழுத்தை தெற்கிலும் "ப" கார்த்தை தென் மேற்கிலும், மேற்கில் "க" கார்த்தையும் வடமேற்கில் "வ" காரத்தையும்,

तेकारं सौम्यदिग्भागे ऐशान्यां सविसर्गतः ।
एवं प्रदक्षिणे नैव विन्यसेदक्षराणि तु ॥ ३५ ॥

தேகாரம் ஸௌம்ய திக்பாகே ஐசான்யாம் ஸவி
ஸர்கத: !
ஏவம் ப்ரதக்ஷிணே நைவ வின்யஸே தக்ஷராணி து !!

வடக்கில் "தே" என்ற எழுத்தையும், வடகிழக்கில் "ஸ:" என்றும் ப்ரதக்ஷினமாக எழுத்தை எழுதவும்,

अष्टवर्ग द्वितीयन्तु पञ्चमस्वरसंयुतम् ।
सुब्रह्मण्याय तत्पश्चात् शक्तिहस्ताय तत्परम् ॥ ३६ ॥

அஷ்டவர்க்க த்விதீயந்து பஞ்சமஸ்வர ஸம்யுதம் !
ஸுப்ரமண்யாய தத் பச் சாத் சக்தி ஹஸ்தாய தத்பரம் !!

எட்டாவது வர்க்கத்தின் இரண்டாவது எழுத்தான "ஸ" வும் ஐந்தாவது ஸ்வரமான "சும்" மும் சேர்த்து, பிறகு சுப்ரமண்யாய, சக்தி ஹஸ்தாய என்று தொடர்ந்து மேலும்.

तारकारिं चतुर्थ्यन्तं तथा शरवणोद्भवम् ।
तस्याधो ऋग्यजुस्सामाथर्वणाय पदं पुनः ॥ ३७ ॥

தாரகாரிம் சதுர்த்யந்தம் ததா சரவணோத்பவம் !
தஸ்யாதோ ருக்ய ஜுஸ்ஸாமா தர்வணாய பதம் புன: !!

தாரகாரி என்ற பதத்தை நான்காவது வேற்றுமையையும் "தாரகாரயே" அவ்வாறே சரவணோத்பவாய, ருக்யஜுஸ் ஸாமாதர்வணாய

देवद्वयपदं देवसेनापति चतुर्थकम् ।
अकारश्च सुकारश्च रकारश्च कुलस्तथा ॥ ३८ ॥

தேவத்வயபதம் தேவஸேநாபதி சதுர்த்தகம் !
அகாரச்ச ஸுகாரச்ச ரகாரச்ச குலஸ்ததா !!

தேவ தேவாய தேவ ஸேனா பதயே அசுரகுல,

मर्दनाय पदं दिव्यं संहिताय पदं तथा ।
अन्तरिक्षाद तत्पश्चाद्योगाधिपतये पुनः ॥ ३९ ॥

மர்த்தனாய பதம் திவ்யம் ஸம்ஹிதாய பதம் ததா !
அந்தரிக்ஷாய தத் பச் சாத் யோகாதி பதயே புன: !!

மர்தனாய, திவ்ய ஸம்ஹிதாய, அந்தரிக்ஷாய, யோகாதி பதயே,

ततः कुरु कुरु पदं पश्चाच्चटचटाख्यकम् ।
ईशानन्ताय शान्ताय शान्तरूपीचतुर्थकम् ॥ ४० ॥

தத : குரு குரு பதம் பச்சாத் சடசடாக்யகம் !
ஈசாநந்தாய சாந்தாய சாந்தருபீ சதுர்த்தகம் !! .

குரு குரு, சடசட, ஈசாநந்தாய, சாந்தாய சாந்த ருபிணே,

षष्ठीप्रियाय तस्यान्ते चतुर्थ्यन्तं शिवाननम् ।
वचद्भुवेति च पुनः सर्वज्ञानपदं तथा ॥ ४१ ॥

ஷஷ்டீ ப்ரியாய தஸ்யாந்தே சதுர்த்யந்தம்
சிவானனம் !
வசத் புவேதி ச புன : ஸர்வ ஞான பதம் ததா !!

ஷஷ்டீ ப்ரியாயாய, சிவாநநாய, வசத்புவே, ஸர்வஞான,

हृदयाय पदं पश्चात् षण्मुखाय ततः परम् ।
दीपाय दीपकर्त्रे च श्रीं ह्रीं क्षं क्रुं ततः परम् ॥ ४२ ॥

ஹ்ருதயாய பதம் பச் சாத் ஷண்முகாய தத : பரம் !
தீபாய தீப கர்த்ரே ச ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் க்ஷம் க்ரும தத : பரம் !!

ஹ்ருதயாய, ஷண்முகாய, தீபாய, தீப கர்த்ரே. ஸ்ரீம், ஹ்ரீம், க்ஷம், க்ரும்

कुमाराय पदं पश्चात् कालाय पदमित्यपि ।
कालरूपं चतुर्थ्यन्तं सुरराजाय तत्परम् ॥ ४३ ॥

குமாராய பதம் பச் சாத் காலாய பதமித்யபி !
கால ருபம் சதுர்த்யந்தம் சுரராஜாய தத்பரம் !!

குமாராய, காலாய, காலருபிணே, சுர ராஜாய,

नमो वर्णाश्च चत्वारश्चत्वारिंशच्छताधिकम् ।
एतच्चक्रं समालिख्य चैतान् वर्णा च लिख्य च ॥ ४४ ॥

நமோ வர்ணாச் ச சத்வார: சத்வாரிம்சத் சதாதிகம் !
ஏதச் சக்ரம் ஸமாலிக்ய ஏதான் வர்ணாம் ச
லிக்ய ச !!

நம: இவ்வாறாக 144 எழுத்து உடைய யந்திரம் வரைந்து

यः प्रीणयेन्महासेनं सर्वान् कामानवाप्नुयात् ।
अङ्गारके षष्ठियुक्ते कृष्णपक्षसमन्विते ॥ ४५ ॥

ய: ப்ரீணயேன் மஹாஸேனம் ஸர்வான்
காமாநவாப்னுயாத் !
அங்காரகே ஷஷ்டியுக்தே க்ருஷ்ண பக்ஷ
ஸமன்விதே !!

யார் ஒருவன் சேனாபதியை மகிழ்வித்து எழுத்துக்களை வரைந்து பூஜிக்கிறானோ அவன் எல்லா விருப்பங்களையும் அடைவான், க்ருஷ்ண பக்ஷ ஷஷ்டியும், செவ்வாய்க்கிழமையுடன் கூடிய தினத்தில் பூஜித்தால்,

शतं सहस्रमयुतं फलमाप्नोत्यसंशय: ।
विद्यार्थी लभते विद्यां धनार्थी धनमाप्नुयात् ॥ ४६ ॥

சதம் ஸஹஸ்ர மயுதம் பலமாப் னோத்ய சம்சய: !
வித்யார்த்தீ லபதே வித்யாம் தனார்த்தீ தன
மாப்னுயாத் !!

நூறு, ஆயிரம், பத்தாயிரம்- மடங்கு அடைவான், சந்தேகமில்லை, கல்வியை விருமபுபவன் கல்வியை அடைகிறான், பொருள் வேண்டுபவன் பொருள்களை அடைகிறான்,

जयार्थी जयमाप्नोति मोक्षार्थी मोक्षमाप्नुयात् ।
मालामन्त्रं गुहस्यैतत्सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ ४७ ॥

ஜயார்த்தீ ஜயமாப்னோதி மோக்ஷார்த்தீ
மோக்ஷமாப்னுயாத் !
மாலா மந்த்ரம் குஹஸ்யைதத் ஸர்வ ஸித்தி
ப்ரதாயகம் !!

வெற்றியை விரும்புவன் வெற்றியை அடைகிறான், மோக்ஷத்தை விரும்புபவன் மோக்ஷத்தை அடைகிறான். இவ்வாறு எல்லா பயனையும் கொடுக்கக் கூடிய சுப்ரமண்யருடைய மாலா மந்திரம் கூறப்பட்டுள்ளது.

मयूरगायत्री —

शुक्लापाङ्गाय विद्महे पक्षिराजाय धीमहि ।
तन्नो मयूर: प्रचोदयात् ॥

गजगायत्री —

श्वेतवर्णाय विद्महे वक्रतुण्डाय धीमहि ।
तन्नोगज: प्रचोदयात् ॥
स्कन्दमन्त्रास्समाख्याता मूर्तिध्यानान्यथ श्रृणु ॥ ५७ ॥

மயூர காயத்ரீ —

சுக்லாபாங்காய வித்மஹே பக்ஷிராஜாய தீமஹி !
தந்நோ மயூர: ப்ரசோதயாத் !!

கஜ காயத்ரீ —

ச்வேதவர்ணாய வித்மஹே வக்ரதுண்டாய
தீமஹி !
தந்நோ கஜ: ப்ரசோத யாத் !!
ஸ்கந்த மந்த்ராஸ் ஸமாக்யாதா மூர்த்தித்யானாந்யத
ச்ருணு !

சுப்ரண்யரின் மூல மந்திரங்கள் கூறப்பட்டு சுப்ரமண்யரின் ரூப தியானங்கள் கூறப்படுகிறது.

अथ षोडशमूर्तीध्यानभेदा: —

ज्ञानशक्तिधर: स्कन्दो देवसेनापतिस्तथा ।
सुब्रह्मण्यो गजारूढ: शरकाननसंभव: ॥ ५८ ॥

कार्तिकेय: कुमारश्च षण्मुखस्तारकान्तक: ।
सेनानीर्ब्रह्मशास्ता च वल्लीकल्याणसुन्दर: ॥ ५९ ॥

बालश्च क्रौञ्चभेत्ता च शिखिवाहन एव च ।
एतानि स्वामिनामानि षोडश प्रत्यहंनर: ॥ ५० ॥

य: पठेत्सर्वपापेभ्यो: स मुच्येत महामुने ।
एतेषां प्रतिरूपाणां ध्यानभेदमथोच्यते ॥ ५२ ॥

ஷோடச மூர்த்தி பேத த்யானம்

ஞான சக்தி தர: ஸ்கந்தோ தேவ ஸேனாபதிஸ்
ததா !
சுப்ரமண்யோ கஜாருடச் சரகாநந ஸம்பவ: !!

கார்த்தி கேய: குமாரச்ச ஷண்முகஸ்தாரகாநதக: !
ஸேநாநீ ப்ரம்ம சாஸ்தாச வள்ளீ கல்யாண சுந்தர: !!

பாலச்ச க்ரௌஞ்ச பேத்தாச சிகிவாஹன ஏவச !
ஏதானி ஸ்வாமி நாமாநி ஷோடச ப்ரத்யஹந் நர: !!

ய: படேத் ஸர்வ பாபேப்யஸ் ஸமுச்யேத மஹா
முநே !
ஏதேஷாம் ப்ரதி ரூபாணாம் த்யானபேதம்
அதோச்யதே !!

பிறகு 16 மூர்த்தி தியானம், பேதங்கள்

1. ஞான சக்தி தர: 2. ஸ்கந்த: 3. தேவஸேனாபதி: 4. சுப்ரமண்ய: 5. கஜாரூட: 6. சரவண பவ: 7.கார்த்திகேய: 8. குமார: 9. ஷண்முக: 10. தாரகாரி: 11.ஸேநானீ 12. ப்ரம்ம சாஸ்தா 13. வள்ளீ கல்யாண சுந்தர: 14. பால: 15. க்ரௌஞ்ச பேதநா் 16. சிகி வாஹனா் ஆகிய 16 சுப்ரமண்ய நாமாக்களை எந்த மனிதன் தினந்தோறும், படிக்கிறானோ, அவன் எல்லா பாவங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறான், ஹே! அகஸ்திய முனிவரே 16 சுப்ரமண்ய ரூபங்களின் தியான பிரிவுகள் கூறப்படுகிறது.

(१) अथ शक्तिधरस्वामिध्यानम् —

एकास्यं द्विभुजं वामे वज्रं दक्षिणजेकरे ।
इच्छाज्ञानक्रियाशक्तिरूप शक्तिधरं भजे ॥ ५२ ॥

1. சக்தி தர ஸ்வாமி த்யானம்

ஏகாஸ்யம் த்விபுஜம் வாமே வஜ்ரம்
தக்ஷிணஜேகரே ।
இச்சா ஞான கிரியா சக்தி ரூப சக்தி தரம் பஜே ॥

ஒரு முகமும், இரண்டு கை, இடது கையில் வஜ்ராயுதமும், வலது கையில் இச்சா ஞானக்ரியா சக்தி ரூபமான சக்தியாயுதத்தை தரித்துள்ள சக்திதர ஸ்வாமியை த்யானிக்கிறேன்.

(२) स्कन्दस्वामिध्यानम् —

कल्पद्रुमं प्रणमतां कमलारुणाभं
स्कन्दं भुजद्वयमनामयमेकवक्रम् ।
कात्यायनीसुतमहं कटिबद्धदाम
कौपीनदण्डधरदक्षिणहस्तमीडे ॥

2. ஸ்கந்த ஸ்வாமி த்யானம்

கல்பத்ருமம் ப்ரணமதாம் கமலா ருணாபம் ।
ஸ்கந்தம் புஜத்வய மநாமய மேக வக்த்ரம் ॥
காத்யாயநீ சுத மஹம் கடிபத்த தாம ।
கௌபீந தண்டதர தக்ஷிண ஹஸ்த மீடே ॥

நமஸ்காரம் செய்பவர்களுக்கு நினைப்பதை கொடுக்கக் கூடிய கற்பக விருக்ஷம் போல் வரம் அளிப்பவரும் தாமரையொக்த சிகப்பானவரும், அழிவற்றவரும், இரண்டுகை, உடையவரும், காத்யாயநீ என்கிற பார்வதியின் குமாரனும் இடது கையை இடுப்பிலும், வலது கையில் தண்டத்தை தரித்தவரும், கௌபீநம் அணிந்தவருமான ஸ்கந்தரை துதிக்கிறேன்.

(३) सेनापतिस्वामिध्यानम् —

नौम्यादित्यप्रदीप्तं द्विदशनयनं षण्मुखं मन्दहासं ।
वामाङ्के सुस्थितायास्सरसिरुहधृतालिङ्गिताया: प्रियाया: ॥
उत्तुङ्गोरुस्तनाग्रे विहितकरतलं भीतिखेटादिशूल-
हादिन्युद्दीप्तशक्तीष्वसनघनगदाकुक्कुटाब्जेषु हस्तम् ॥

3. ஸேனாபதி ஸ்வாமி தியானம்

நௌம்யாதித்ய ப்ரதீப்தம் த்விதச நயநம்
ஷண்முகம் மந்த ஹாஸம் ।
வாமாங்கே சுஸ்தி தாயா: ஸரஸிருஹத்ருதா
ஆலிங்க தாயா: ப்ரியாயா: ॥

உத்துங்கோரு ஸ்த நாக்ரே விஹித கரதலம் பீதி
கேடாதி சூலம் ।
ஹ்ராதிந்யுத்தீப்த சக்தீஷ்வஸந கந கதா
குக்குடாப்ஜேஷு ஹஸ்தம் ॥

சூரியன் போல்பிரகாசமானவரும் ஆறுமுகம், 12 கண்களை உடையவரும், புன் சிரிப்பை உடையவரும் இடது தொடையில் அமர்ந்து தாமரை பூவை தரித்து அணைத்து கொண்டுள்ள தேவியின் உயர்ந்த தொடையிலும் ஸ்தனத்தின் நுனியிலும் வைத்துக் கொண்டுள்ள கையை உடையவரும் அபயம், கேடயம், சூலம், வஜ்ரம், பிரகாசிக்கின்ற சக்தி, வில், கதை, கோழி, தாமரை, அம்பு இவைகளை தரித்திருப்பவருமான ஸேனாபதி ஸ்வாமியை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

४. सुब्रह्मण्यस्वामिध्यानम् -

सिन्दूरारुणमिन्दुकान्तिवदनं केयूरहारादिभि:
दिव्यैराभरणैर्विभूषिततनुं स्वर्गादिसौख्यप्रदम् ।
अम्भोजाभयशक्तिकुक्कुटधरं रक्ताङ्गरागोज्ज्वलं
सुब्रह्मण्यमुपास्महे प्रणमतां भीतिप्रणाशोद्यतम् ॥

4. சுப்ரமண்ய ஸ்வாமி த்யானம்

ஸிந்தூராருண மிந்து காந்தி வதநம் கேயூர
ஹாராதிபி: ।
திவ்யைராபரணைர் விபூஷிததநும் ஸ்வர்காதி
ஸௌக்யப்ரதம் ॥
அம்போஜா பய சக்தி குக்குட தரம் ரக்தாங்க ராகாம்
சுகம் ।
சுப்ரமண்ய முபாஸ்மஹே ப்ரணமதாம் பீதி ப்ரணா
சோத்யதம் ॥

சிகப்பானவரும், சந்த்ரன் போல் அழகான முகம் உடையவரும், தோள் வளை மாலை போன்ற திவ்யமான ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சரீரத்தை உடையவரும், சொர்கம் முதலான சுக போகங்களை கொடுப்பவர், தாமரை, அபயம், சக்தி, கோழி, இவைகளை தரித்திருப்பவரும், சிகப்பான சரீரத்தை உடையவரும், வணங்குபவர்களின் பயத்தை அழிப்பதில் ஈடுபாடுடைய ஸுப்ரமண்யரை உபாசிக்கிறேன்.

अन्यश्च ---

एकवक्त्रं द्विदोर्दण्डं कटिबद्धाभयान्वितम् ।
तरुणारुणसङ्काशं सुब्रह्मण्यमुपास्महे ॥

அன்யச்ச --

ஏகவக்த்ரம் த்விதோர் தண்டம் கடி பத்தா
பயான்விதம் ।
தருணாருண ஸம்காசம் சுப்ரமண்ய முபாஸ்மஹே ॥

ஓர் முகம். இரண்டு கை. இடுப்பில் ஒரு கையும், அபய ஹஸ்தமுமாய் இன்னொரு கையிலும், இளஞ்சூரியனைப் போல் பிரகாசிப்பவருமான சுப்ரமண்யரை உபாசிக்கிறேன்.

(५) गजवाहनस्वामिध्यानम् —

एकाननं द्विनयनं वरकुक्कुटौ च ।
वामद्वये निशितशक्त्यभयद्वयं च । ।
बिभ्राणमीश्वरसुतं तपनायुताभं ।
नित्यं नमामि गजवाहनमिष्टसिद्ध्यै ॥

5. கஜவாஹந ஸ்வாமி த்யானம்

ஏகாநநம் த்விநயனம் வர குக்குடௌச ।
வாமத்வயே நிசிதசக்த்யபயத்வயஞ்ச ॥
பிப்ராண மீச்வர சுதம் தபநா யுதாபம் ।
நித்யம் நமாமி கஜவாஹந மிஷ்ட ஸித்யை ॥

ஒரு முகம் இரண்டு கை, வரம், கோழி. இவைகளை இடது கையிலும், கூர்மையான சக்தியாயுதம், அபயம், இவைகளை வலது கையிலும் தரித்து கொண்டு பரமேச் வரன் குழந்தையும் பத்தாயிரம் சூரியன் போல் பிரகாசிப்பவருமான கஜவாஹன ஸ்வாமியை இஷ்ட சித்தியன் பொருட்டு தினந்தோறும் நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

(६) शरवणभवस्वामि ध्यानम् —

शक्ति घण्टां ध्वजसरसिजे कुक्कुटं पाशदण्डौ ।
टङ्कं बाणं वरदमभयं कार्मुकं चोद्वहन्तम् । ।
पीतं सौम्यं द्विदशनयनं देवसङ्घैरुपास्यं ।
सद्भि: पूज्यं शरवणभवं षण्मुखं भावयामि ॥

6. சரவண பவ ஸ்வாமி த்யானம்

சக்திம் கண்டாம் த்வஜ ஸரஸிஜே குக்குடம் பாச
தண்டௌ ।
டங்கம் பாணம் வரத மபயம் கார்முகம்
சோத்வஹந்தம் ॥

பீதம் ஸௌம்ய ம் த்விதச நயநம் தேவஸம்கைரு
பாஸ்யம் !
ஸத்பி: பூஜ்யம் சரவண பவம் ஷண்முகம் ப
ாவயாமி !!

சக்தி, மணி, கொடி, தாமரை, கோழி, பாசம், தண்டம், உளி, அம்பு, வரம், அபயம், வில், தரித்திருப்பவரும். மஞ்சள் நிறமானவரும் அழகானவரும், 12 கண்களை உடையவரும், தேவர்களால் உபாசிக்க கூடியவரும், நல்லோர்களால் பூஜிக்கப்படுபவரும். ஆறுமுகம் உடையவரான சரவண பவ ஸ்வாமியை த்யானிக்கிறேன்.

(७) कार्तिकेयस्वामि ध्यानम् —

वरदकुलिशखेटं वामहस्तत्रये च !
दधतमभयशक्तिं खण्गडमन्यत्रये च ।
तरुणरविसमाभं साधुभिः पूज्यमानं !
कमलवदनषट्कं कार्तिकेयं नमामि ॥

7. காத்திகேய ஸ்வாமி த்யானம்

வரத குலிச கேடம் வாம ஹஸ்த த்ரயேச !
தத்த மபய சக்திம் கட்க மன்யத் த்ரயேச !!
தருண ரவி ஸமாபம் ஸாதுபி: பூஜ்ய மாநம் !
கமல வதந ஷட்கம் கார்திகேயம் நமாமி !!

வரதம், வஜ்ரம், கேடயம் இவைகளை இடது மூன்று கைகளிலும், அபயம், சக்தி, கத்தி இவைகளை வலது மூன்று கைகளிலும் தரித்திருப்பவரும், இளஞ்சூரியனைப்போல் பிரகாசிப்பவரும் சாதுக்களால் பூஜிக்கப் படுபவரும், ஆறுமுகம் உடைய கார்த்திகேயரை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

(८) कुमारस्वामि ध्यानम् —

सव्यद्वये निशितशक्त्यसिमादधानं ।
वामद्वयेऽभिमतकुक्कुटखेटकं च ॥
वल्लीपतिं विबुधलोचनपूर्णचन्द्रं !
कल्याणदाननिरतं कलये कुमारम् ॥

8. குமாரஸ்வாமி த்யானம்

ஸவ்ய த்வயே நிசித சக்த்ய ஸிமா ததாநம் !
வாமத்வயேபி மத குக்குட கேடகஞ்ச !!
வள்ளீ பதிம் விபுத லோசந பூர்ண சந்த்ரம் !
கல்யாண தாந நிரதம் கலயே குமாரம் !!

வலது இரண்டு கையில் கூர்மையான சக்தி, கத்தி, இடது இரண்டு கையில் கோழி, கேடயம். இவைகளை தரித்திருப்பவரும், வள்ளியின் கணவரும், சந்திரன் போல் அழகான கண் உடைய வரும். மங்களத்தை கொடுப்பதில் ஈடுபாடுடைய குமார ஸ்வாமியை வணங்கிறேன்.

(९) षण्मुखस्वामि ध्यानम् —

वन्दे सिन्दूरकान्तिं शरविपिनभवं श्रीमयूराधिरूढं !
षड्वक्त्रं देवसैन्यं मधुरिपुतनयावल्लभं द्वादशाक्षम् । !
शक्तिं बाणं कृपाणं ध्वजमपि च गदां चाभयं सव्यहस्तैः !
चापं वज्रं सरोजं कटकमपि वरं शूलमन्यैर्दधानम् ॥

9. ஷண்முக ஸ்வாமி த்யானம்

வந்தே ஸிந்தூர காந்திம் சரவிபிந பவம் ஸ்ரீ மயூராதி
ரூடம் !
ஷட்வக்த்ரம் தேவஸைந்யம் மதுரிபுதநயாவல்லபம் த்வாத
சாக்ஷம் !!
சக்திம் பாணம் க்ருபாணம் த்வஜமபி ச கதா சாபயம்
ஸவ்ய ஹஸ்தை : !
சாபம் வஜ்ரம் ஸரோஜம் கடகமபிவரம் சூலமந்யைர்
ததாநம் !!

செந்தூரம் பொடி. போல் சிகப்பானவரும், சரவண பொய்கையில் உண்டானவரும், மயிலின் மேல் அமர்ந்தவரும், தேவர்களை ஸைன்யமாக உடையவரும், மஹா விஷ்ணுவின் பெண்ணான வள்ளியின் கணவரும் 12 கண்களை உடையவரும், சக்தி, அம்பு, கத்தி கொடி, கதை, அபயம், இவைகளை வலது கையிலும், வில்,

வஜ்ரம், தாமரை, கடக முத்ரை, வரம், சூலம் இவைகளை இடது கையில் தரித்திருப்பவரும், ஆறுமுகம் உடைய ஷண்முகரை வணங்குகிறேன்.

(१०) तारकारिस्वामि ध्यानम् —

वरदमङ्कुशध्वजे च कटक चापवज्रक- !
मभयपाशचक्रखड्गमुसलशक्तिमन्वहम् ।
द्विदशपाणिपिर्दधानमरुणकोटिसन्निभं !
भजत तारकारिमत्र भवविनाशकारणम् ॥

10. தாரகாரி ஸ்வாமி த்யானம்

வரத மங்குச த்வஜேச கடக சாப வஜ்ரகம் !
அபய பாச சக்ர கட்க முஸல சக்தி மன்வஹம் !!
த்விதசபாணிபிர் ததாந மருண கோடி ஸந்நிபம் !
பஜத தாரகாரி மத்ர பவவிநாச காரணம் !!

வரதம், அங்குசம், கொடி, கடக முத்ரை, வில், வஜ்ரம், அபயம், பாசம், சக்ரம், கத்தி, உலக்கை, சக்தி இவைகளை 12 கைகளால் தரித்திருப்பவரும் கோடி ஸூர்ய பிரகாசமானவரும் ஸம்ஸார துக்கத்தை அழிக்க காரணமானவரும் பிறவியை நீக்குபவரும். தாரகாசுரனுக்கு எதிரியுமான தாரகாரி ஸ்வாமியை தினந்தோறும் பூஜியுங்கள்.

(११) सेनानीस्वामि ध्यानम् —

अभयमसिरथाङ्गं चाङ्कुशं शक्तिशूलं !
वरदकुलिशपाशं पद्मदण्डौ गदां च ! !
दधतमुभयपक्षद्वादशायामहस्तै- !
र्द्विदशकमलनेत्रं देवसेनान्यमीडे ॥

11. ஸேநாநீ ஸ்வாமி தியானம்

அபய மஸிரதாங்கம் அங்குசம் சக்தி சூலம் !
வரத குலிச பாசம் பத்ம தண்டௌ கதாஞ்ச !!
ததத முபய பக்ஷ த்வாதசாயாம ஹஸ்தை : !
த்விதச கமல நேத்ரம் தேவஸேநான்ய மீடே !!

அபயம், கத்தி, சக்ரம், அங்குசம், கத்தி, சூலம், வரதம், பாசம், பத்மம், தண்டம், கதை இவைகளை இரண்டு பக்கமும் உள்ள நீண்டதான 12 கைகளால் தரித்திருப்பவரும் தாமரை போன்ற 12 கண்களை உடையவரும், தேவ சைன்யங் களுக்கு தலைவரான தேவ ஸேநாநியை வணங்குகிறேன்.

(१२) ब्रह्मशास्तृध्यानम् —

वामे करे च युगळे वरकुण्डिके च !
सव्येऽक्षसूत्रमभयं दधतं विशाखम् । !
वल्ल्यायुतं वनजलोचनमेकवक्त्रं !
वन्दामहे वनजसम्भवशासितारम् ॥

12. ப்ரும்ம சாஸ்த்ரு த்யானம்

வாமே கரே ச யுகளே வரகுண்டிகே ச !
ஸவ்யேக்ஷஸூத்ரமபயம் தததம் விசாகம் !!
வல்யாயுதம் வனஜலோசன மேக வக்த்ரம் !
வந்தாமஹே வனஜஸம்பவ சாஸிதாரம் !!

இடது பக்க 2 கைகளில் வரதம், கெண்டியையும், வலது கையில் அபயம், அக்ஷமாலையை தரித்தவரும், விசாகனென்ற பெயரையுடையவரும் வள்ளிதேவியுடன் கூடியவரும், தாமரை போல் கண்களை உடையவரும், ஓர் முகமுடையவருமான பிரும்மாவைதண்டித்த ப்ரும்ம சாஸ்த்தாவை வணங்குகிறேன்.

(१३) वल्लीकल्याणसुन्दरस्वामि ध्यानम् —

हस्तद्वन्द्वेऽक्षमालामभयमपि धृतं कुण्डिकां श्रोणिबन्धं !
सव्येवामेन्दिरेण: श्रुवबृतविधिनाहूयमानेन युक्तम् । !
सर्वालङ्कारयुक्तं जलकलशधृता विष्णुना चारुणाभं !
वल्लीकल्याणमूर्तिं सकलसुरगणैः स्तूयमानं प्रपद्ये ॥

13. வள்ளீ, கல்யாண சுந்தர ஸ்வாமி தியானம்

ஹஸ்த த்வந்த்தேக்ஷமாலா மபய மபித்ருதம்
குண்டிகாச்ரோணி பந்தம் !
ஸவ்யே வாமே நிஷண்ணம்ஸ்ருவ த்ருத விதிநா
ஹ ஸ்ய மாநேந யுக்தம் !!
ஸர்வாலங்கார யுக்தம் ஜலகலச த்ருதா விஷ்ணுநா
சாருணாபம் !
வள்ளீ கல்யாண மூர்த்திம் ஸகலசுரகணை: ஸ்தூய
மாநம் ப்ரபத்யே !!

வலது இரண்டு கைகளில் அக்ஷமாலை, அபயம் தரித்து, மற்ற இடது இரண்டு கைகளில் கெண்டியையும், இடுப்பில் கையை வைத்தவராகவும், வலது பக்கம் ஸ்ருவத்தை தரித்து ஹோமம் செய்து கொண்டு இருப் பவருமான ப்ரம்மாவுடன், ஜல கலசத்தை தரித்து கொண்டுருக்கிற இடது பக்கமுள்ள விஷ்ணுவுடனும் கூடியவரும், சிகப்பானவரும், எல்லா விதமான அலங்காரத்தை உடையவரும், எல்லா தேவர்களால் துதிக்கப்படுபவருமான வள்ளீ, கல்யாண மூர்த்தியை வணங்குகிறேன்.

(१४) वालस्वामि ध्यानम् —

पद्मसव्यकटिसंयुतवामं !
पद्मकान्तिनिभमेकमुखं च । !
बालवृद्धिकरमीश्वरसूनुं !
बालमुत्रभुजं प्रणतोऽस्मि ॥

14. பால ஸ்வாமி த்யானம்

பத்ம ஸவ்ய கடிஸம் யுத வாமம் !
பத்ம காந்தி நிபமேக முகஞ்ச !!
பால வ்ருத்திகர மீச்வர ஸூநும் !
பால முந்நத புஜம் ப்ரணதோஸ்மி !!

வலது கையில் தாமரையையும், இடது கை இடுப்பிலுமாக வைத்துக் கொண்டு, தாமரை போன்ற ஓர் முகம் உடையவரும், இளமையை அபிவ்ருத்தி செய்பவரும், உயர்ந்த கையை உடையவரும், பரமேஸ்வரரின் குழந்தையான பால ஸ்வாமியை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

अन्यश्च —

एकवक्त्रं द्विनयनं पद्मद्वयकरद्वयम् ।
विप्रप्रियकरं वन्दे बालरूपं रविप्रभम् ॥

அந்யச்ச

ஏகவக்த்ரம் த்விநயநம் பத்ம த்வய கரத்வயம் !
விப்ர ப்ரியகரம் வந்தே பாலரூபம் ரவிப்ரபம் !!

சூரியன் போல் பிரகாசிப்பவரும், ஓர் முகமும், இரண்டு கையிலும் தாமரையை தரித்தவரும், விப்ரர்களோடு ப்ரியமுடையவருமான, பால ஸ்வாமியை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

(१५) क्रौञ्चभेदनस्वामि ध्यानम् —

अभयशितकृपाणौ शक्तिबाणौ च सव्ये !
वरदकुलिशचापं खेटकं चान्यहस्ते । !
दधतममरसेनानायकं चाष्टबाहुं !
कमलवदनषट्कं क्रौञ्चभेत्तारमीडे ॥

15. க்ரௌஞ்ச பேதந ஸ்வாமி த்யானம்

அபய சித க்ருபாணௌ சக்தி பாணௌச ஸவ்யே !
வரத குலிச சாபம் கேடகம் சாந்ய ஹஸ்தே !!
தத மமரஸேனா நாயகம் சாஷ்ட பாஹும் !
கமல வதந ஷட்கம் க்ரௌஞ்ச பேத்தார மீடே !!

அபயம், கத்தி, சக்தி, அம்பு இவைககளை வலது நான்கு கைகளிலும், வரதம், வஜ்ரம், வில், கேடயம், இவைகளை இடது நான்கு கைகளிலும் தரித்திருப்பவரும், எட்டு கைகளை உடையவரும், தேவஸேனைகளுக்கு தலைவரும் ஆறுமுகம் உடைய க்ரௌஞ்சாசுரனைகளை அழித்த க்ரௌஞ்ச பேதந ஸ்வாமியை வணங்குகிறேன்.

(१६) शिखिवाहनस्वामि ध्यानम् —

विद्रुमप्रभमेखमुखं विभुं वज्रशक्तिवरदाभयपाणिम् ।
देवलोकरिपुघ्नमविघ्नदं नौमि रुद्रभवं शिखिवाहनम् ॥

॥ इति षोडशमूर्तिध्यानभेदाः ॥

16. சிகி வாஹந ஸ்வாமி த்யானம்

வித்ரும ப்ரப மேக முகம் விபும்
வஜ்ர சக்தி வரதாபய பாணிம் !
தேவ லோக ரிபுக்ந மவிக்நதம்
நௌமி ருத்ர பவம் சிகிவாஹநம் !!

பவளம் போல் சிகப்பானவரும், எங்கும் வியாபித்திருப்ப வரும், ஓர் முகம் வஜ்ரம், சக்தி, வரதம், இவைகளை நான்கு கைகளில் தரித்திருப்பவரும், தேவ லோகத்திற்கு எதிரியான அசுரர்களை அழிப்பவரும், இடையூறுகளைப் போக்குபவரும், ருத்ரனிடம் ஸம்பவித்தவருமான, மயிலை வாஹனமாக உடைய சிகிவாஹன ஸ்வாமியை (மூர்த்தியை) வணங்குகிறேன்.

(இதி ஷோடச மூர்த்தி த்யான பேதா :)
இது பதினாறு மூர்த்திகளின் த்யான பேதங்களாகும்.

दाडिमीपुष्पसङ्काशं गुञ्जाभं कुङ्कुमाकृतिम् ।
षड्वक्त्रं सहितं देवं द्वादशाक्षं सुयौवनम् ॥

चतुर्भुजमुदाराङ्गं यज्ञसूत्रेण संयुतम् ।
वरदाभयसंयुक्तं कमण्डल्वक्षधारिणम् ॥ ५५ ॥

नक्रकुण्डलसंयुक्तं करण्डमकुटोज्जवलम् ।
हारकेयूरकटकं कटिसूत्रैर्विभूषितम् ॥ ५६ ॥

रत्नविद्रुमभूषाढ्यं नववीरसमायुतम् ।
पादनूपुरसंयुक्तं सर्वाभरणभूषितम् ॥ ५७ ॥

सर्वलक्षणसंयुक्तं कुमारं शङ्करात्मजम् ।
महावल्लीदेवसेनायुक्तं सुरगणप्रियम् ॥ ५८ ॥

इत्थं रूपं यजेन्नित्यं सर्वलोकहितावहम् ।

தாடிமீ புஷ்ப ஸங்காசம் குஞ்சாபம் குங்குமா க்ருதிம் !
ஷட்வக்த்ர ஸஹிதம் தேவம் த்வாதசாக்ஷம்
ஸுயௌவநம் !!

சதுர்புஜ முதாராங்கம் யக்ஞ ஸூத்ரேண ஸம்யுதம் !
வரதாபய ஸம்யுக்தம் கமண்டல் வக்ஷ தாரிணம் !!

நக்ர குண்டல ஸம்யுக்தம் கரண்ட மகுடோஜ்வலம் !
பாதநூபுர ஸம்யுக்தம் ஸர்வாபரண பூஷிதம் !!

ரத்ன வித்ரும பூஷாட்யம் நவவீர ஸமாயுதம் !
பாத நூபுர ஸம்யுக்தம் ஸர்வா பரண பூஷிதம் !!

ஸர்வ லக்ஷண ஸம்யுக்தம் குமாரம் சங்கராத்மஜம் !
மஹாவள்ளீ தேவஸேனா யுக்தம் சுரகண ப்ரியம் !!

இத்தம் ரூபம் யஜேந்நித்யம் ஸர்வலோக ஹிதா
வஹம் !!

மாதுளம்பூ, போன்ற நிறத்தவரும் குண்டு மணி நிறத்தவரும், குங்குமம் போன்ற நிறத்தவரும் இளமையானவரும் ஆறுமுகம் 12 கண்கள் உடையவரும், பூணூலை அணிந்தவரும், உயர்ந்த சரீரத்தை உடையவரும், நான்கு கைகளில் வரதம், அபயம், கமண்டலம், அக்ஷமாலை, தரித்தவரும் மகர குண்டலம் அணிந்தவரும், கரண்ட மகுடத்தால் பிரகாசிப்பவரும், மார்பு மாலை, தோள் வளை, கைவளை, அரைஞாண், இவைகளால் அலங்கரிக்கப் பட்டவரும், நவரத்தினம், பவளம், இவைகளால் பிரகாசிப்பவரும், நவவீரர்களுடன் கூடியவரும், கால் கொலுசு அணிந்தவரும், எல்லா ஆபரணமும் எல்லா லக்ஷணமும் உடையவரும், சங்கரரின் மைந்தனும், தேவ கணங்களுக்கு ப்ரியமானவனும், மஹா வள்ளீ, தேவஸேனாவுடன் கூடியவரும், எல்லா உலகத்திற்கும் நன்மையை கொடுப்பவரான குமாரரை நித்யம் பூஜிக்கவும்,

चतुर्भुजं बालवेषं स्कन्दं कनकसप्रभम् ।
शक्तिकुक्कुटहस्तं च वरदाभयसंयुतम् ॥ ५९ ॥

சதுர்புஜம் பாலவேஷம் ஸ்கந்தம் கநக ஸப்ரபம் !
சக்தி குக்குட ஹஸ்தம் ச வரதாபய ஸம்யுதம் !!

இளமை ரூபம் உடையவரும், தங்கம் போல் பிரகாசிப்பவரும், நான்கு கைகளில், சக்தி, கோழி, வரதம், அபயம், இவைகளை தரித்திருப் பவருமான ஸ்கந்தரை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

विद्रुमनिभद्विदशहस्त रविनेत्र
शक्तिशरखड्गमभयध्वजगदां च ।
वामकरचापकुलिशाब्जवरशूल
खेटधर सव्यकर षण्मुख नमस्ते ॥ ६० ॥

வித்ரும நிப த்விதச ஹஸ்த ரவி நேத்ர !
சக்தி சர கட்க மபய த்வஜ கதாஞ்ச !!
வாமகர சாப குலி சாப்ஜ வர சூல !
கேட தர ஸவ்யகர ஷண்முக நமஸ்தே !!

பவளம் போல் பிரகாசிப்பவரும், பன்னிரண்டு கண்கள் உடையவரும், பன்னிரண்டு கைகளில் இடது ஆறு கைகளில் சக்தி, அம்பு , கத்தி, அபயம், கொடி, கதை இவைகளையும், வலது ஆறு கைகளில்வில், வஜ்ரம், தாமரை, சூலம், கேடயம்,இவைகளை தரித்திருப் பவருமான ஷண்முகரை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

द्विभुजश्च द्विनेत्रश्च सुब्रह्मण्यस्सुसुन्दरः ।
पद्मधृत्सव्यपाणिश्च इतरः पद्मधृत्करः ॥ ६१ ॥
बालरूपः प्रतिष्ठायां ग्रामस्यैवाभिवृद्धये ।

த்விபுஜச்ச த்விநேத்ரச்ச சுப்ரமண்ய: சுசுந்தர: !
பத்ம த்ருத் ஸவ்ய பாணிச்ச இதர : பத்ம த்ருத் கர: !!

பாலரூப ப்ரதிஷ்டாயாம் க்ராமஸ்யை வாபி வ்ருத்தயே !!!

இரண்டு கை, இரண்டு கண், மிகவும் அழகானவர், வலதுகை, இடதுகையிலும் தாமரையையும், இளமை உருவமான சுப்ரமண்யரை கிராம அபிவிருத்தி பொருட்டு, ப்ரதிஷ்டை செய்யவும்.

द्विहस्तो यज्ञसूत्राढ्यः सशिखस्त्रिमेखलः ॥ ६२
कौपीनदण्डधृत्सव्यपाणिः कट्याश्रितः परः ।
स्थापयेद्दैवतं स्कन्तं पर्वतेषु वनादिषु ॥ ६३ ॥

த்விஹஸ்தோ யக்ஞ சூத்ராட்ய: சசிக: சத்ரிமே கல: !
கௌபீந தண்டத்ருத் ஸவ்ய பாணி: கட்யாஸ்ரித: பர: !!
ஸ்தாபயேத் தைவதம் ஸ்கந்தம் பர்வதேஷு
வனாதிஷு !!!

இரண்டு கையையும், பூணூல் தரித்திருப்ப வரும், சிகையுடன் இருப்பவரும், மூன்றுமடிப்பை உடையவரும், கௌபீநம் அணிந்து, வலது கையில் தண்டத்தை தரித்திருப்பவரும், இடுப்பில் இடது கையை வைத்திருப்பவருமான, ஸ்கந்தரை மலைகளிலும், வனங்களிலும், ப்ரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும்.

चतुर्भुजस्त्रिणेत्रश्च कर्णयोः पत्रकुण्डलः ।
नक्रकुण्डलयुक्तो वा समीपे शक्तिकाद्वयः ॥६४ ॥

दक्षिणे वामहस्ते च साक्षमाला कमण्डलुः ।
वरदाभयसंयुक्तः कटिसूत्रेण भूषित : ॥ ६५ ॥

मयूरवाहसंयुक्तोप्यथवा युक्तसामजः ।
शक्तिभ्यां च युतो वाऽपि तयोर्लक्षणमुच्यते ॥ ६६ ॥

சதுர்புஜ: த்ரிநேத்ரச ச கர்ணயோ: பத்ர குண்டல: !
நக்ர குண்டல யுக்தோ வா ஸமீபே சக்திகா த்வய: !!

தக்ஷிணே வாம ஹஸ்தே ச ஸாக்ஷ மாலா
கமண்டலு: !
வரதா பய ஸம்யுக்த : கடிசூத்ரேண பூஷித : !!

மயூர வாஹ ஸம்யுக்தோ ப்யதவா யுக்தஸாமஜ : !
சக்திப்யாம் ச யுதோவாபி தயோர் லக்ஷண முச்யதே !!

Scanned by CamScanner

நான்கு கைகள், மூன்று கண்கள், காதுகளில் காதோலை, மகர குண்டலத்தையோ தரிந்து வலது, இடது கைகளில் கமண்டலு, அக்ஷமாலை, வரதம், அபயம், இவைகளை தரித்திருப்பவரும், அரைஞான் அணிந்திருப்பவரும், சுப்ரமண்யரை, மயில் வாஹனராகவோ, யானை மேல் அமர்ந்தவராகவோ, இரண்டு தேவியருடன் உடையவராகவோ, தேவியருடன் இல்லாமலோ ப்ரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும், தேவியின் லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது.

द्विनेत्रे द्विभुजे शान्ते पद्मधारकरांबुजे ।
लम्बमानकरे चैव श्यामा रक्तसमप्रभे ॥ ६७ ॥

महावल्लीदेवसेना सर्वाङ्गमतिसुन्दरे ।
इत्थं लक्षणसंयुक्ते ग्रामे वा नगरेऽपि वा ॥ ६८ ॥

த்விநேத்ரே த்விபுஜே சாந்தே பத்ம தாரகராம்புஜே !
லம்பமான கரே சைவ ச்யாமா ரக்த ஸமப்ரபே !!

மஹா வள்ளீ, தேவ ஸேனா ஸர்வாங்க மதி சுந்தரே !
இத்தம் லக்ஷன ஸம்யுக்தே கிராமேவா நகரே பிவா !!

இரண்டு கை, இரண்டு கண், அமைதியானவர், ஒரு கையில் தாமரையும், ஒரு கையில் தொங்குவதாகவும், பச்சை வர்ணமாகவும், சிகப்பு வர்ணமாகவும், மிகவும் அழகானவராகவும், உள்ள மஹா வள்ளீ, தேவஸேனாவை கிராமத்திலோ, நகரத்திலோ பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

षडाननश्च षड्बाद्दरर्कश्रोत्रेक्षणान्वित: ।
द्विषट्कर्णेक्षणैर्युक्तप्रतिमौलिभिरन्वित: ॥ ६९ ॥

सशक्तिस्साभयस्सासिस्साक्षमालस्सकुक्कुट: ।
सखेटकस्त्वयं स्थाप्यो वृद्धये पत्तनादिके ॥ ७० ॥

ஷடாநநோ த்விஷட்பாஹு: அர்க்க ச்ரோத்ரே
க்ஷணாந் வித :!
த்விஷட் கர்ணே க்ஷணைர்யுக்த ப்ரதி மௌலி
பிரன்வித :!!

ஸசக்தி:ஸ்ஸாபய ஸாஸிஸ் ஸாக்ஷ மாலஸ் ஸகுக்குட :!
ஸகேடக ஸ்த்வயம் ஸ்தாப்யோ வ்ருத்தயே
பத்தனாதிகே !!

ஆறுமுகம், பன்னிரண்டு கண், பன்னிரண்டு காது, பன்னிரண்டு கைகளில், சக்தி, அபயம், கத்தி, அக்ஷமாலை, கோழி, கேடயம், தரித்திருப்ப வரை நகரங்களில் அபிவிருத்தியின் பொருட்டு ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட வேண்டும்.

रक्ताम्बरसमायुक्तो बालचन्द्रसमप्रभ: ।
करण्डमकुटोपेतो हस्तद्वादशकस्तु वा ॥ ७१ ॥

शक्तिं च मुसलं खड्गं चक्रपाशाभये वहन् ।
दक्षिणे दक्षिणे वज्रं कार्मुकं खेटकं तथा ॥ ७२ ॥

मयूरं वा ध्वजं वाऽपि साङ्कुशं वरमावहन् ।
सोमपीथी मयूरस्थ: शक्तिद्वयसमायुतम् ।
ग्रामादौ स्थापनीयोऽयं प्रासादादौ तु सिद्धये ॥ ७३ ॥

ரக்தாம் பர ஸமாயுக்தோ பால சந்த்ர ஸமப்ரப: !
கரண்ட மகுடோ பேதோ ஹஸ்த த்வாதசகஸ்து வா !!

சக்திஞ்ச முஸலம் கட்கம் சக்ரம் பாசா பயே வஹந் !
தக்ஷிணே அதக்ஷிணே வஜ்ரம் கார்முகம் கேடகம்
ததா !!

மயூரம் வா த்வஜம் வாபி ஸாங்குசம் வரம் ஆவஹந் !
ஸோம பீதி மயூரஸ்த : சக்தி த்வய ஸமாயுதம் !!
க்ராமாதௌ ஸ்தாபநீயோயம் ப்ராஸாதாதௌது
ஸித்தயே !!

சிகப்பு வஸ்த்ரம் அணிந்து, இளஞ்சந்திரனைப் போல் அழகானவரும், கரண்ட, மகுடம், தரித்தவரும், 12 கைகளில் சக்தி, உலக்கை, கத்தி, சக்ரம், பாசம், அபயம்,

இவைகளை வலது கைகளில் தரித்தும், இடது கைகளில் வஜ்ரம், வில், கேடயம், மயிலையோ, கொடியையோ, அங்குசம், வரதம் இவைகளை தரித்து யாகத்திற்கு ப்ரியமானவரும், மயில் மேல் அமர்ந்தவரும், இரண்டு தேவியரிடம் கூடிய சுப்ரமண்யரை, நற்பயனின் பொருட்டு கிராமம் முதலான இடங்களில், ஆலயங்களில் ப்ரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும்.

षड्वक्त्रं शिखिवाहनं त्रिनयनं रक्ताम्बरालङ्कृतं ढत्र:
शक्तिं चर्म च खड्गशूलविशिखाभीति धनुश्चक्रकम् ॥
पाशं कुक्कुटमङ्कुशं च वरदं दोर्भिर्दधानं तथा !
ध्यायेदीप्सितसिद्धिदं शशिधरं स्कन्दं सुराराधितम् ॥

ஷட்வக்த்ரம் சிகிவாஹனம் த்ரிநயநம் ரக்தாம்
பராலங்க்ருதம் !
சக்திம் சர்மச கட்க சூல விசிகா பீதிம் தனுச் சக்ரகம் !!
பாசம் குக்குட மங்குசம் ச வரதம் தோர்பிர் ததானம்
ததா !
த்யாயேதீப்சித ஸித்திதம் சசிதரம் ஸ்கந்தம் ஸுராராதிதம் !!

ஆறுமுகம், மயில் மேல் அமர்ந்தவரும், சிவப்பு வஸ்த்ரத்தை அணிந்தவரும், மூன்று கண்களை உடையவரும், சக்தி, கேடயம், கத்தி, சூலம், அம்பு, அபயம், வில், சக்ரம், பாசம், கோழி, அங்குசம், வரதம் இவைகளை தரித்து, சந்திரனையும் தரித்து தேவர்களால் ஆராதிக்கப்படுபவரும், விருப்பப் பயனை அளிப்பவருமான ஸ்கந்தரை தியானிக்கிறேன்.

लोकालोकान्धकारप्रतिहतकिरणैर्भानुकोटिप्रकाशं ।
भूमिन्यस्तैककोटिष्वसनमपि शरं लम्बमानोर्ध्वकायम् ॥
हस्ताभ्यां चेतराभ्यां धृतमथ कुलिशं शक्तिमम्भोरुहाक्षं ।
सर्वालङ्कारयुक्ताभजत सुरपुरीपालकं बाहुलेयम् ॥

லோகா லோகாந்த கார ப்ரதி ஹத கிரணை : பானு
கோடிப்ரகாசம் !
பூமின்யஸ்தைக கோடிஷ்வஸன மபிசாம் லம்ப
மானோர்த்வ காயம் !!
ஹஸ்தாப்யாம் சேதராப்யாம் த்ருத மத குலிசம்
சக்திமம் போரு ஹாக்ஷம் !
ஸர்வாலங்கார யுக்தம் பஜத சுரபுரீ பாலகம்
பாஹுலேயம் !!

இதி ஸ்ரீ குமார தந்தரே மந்த்ரோத்தார விதி:
நாம த்விதீய படல:

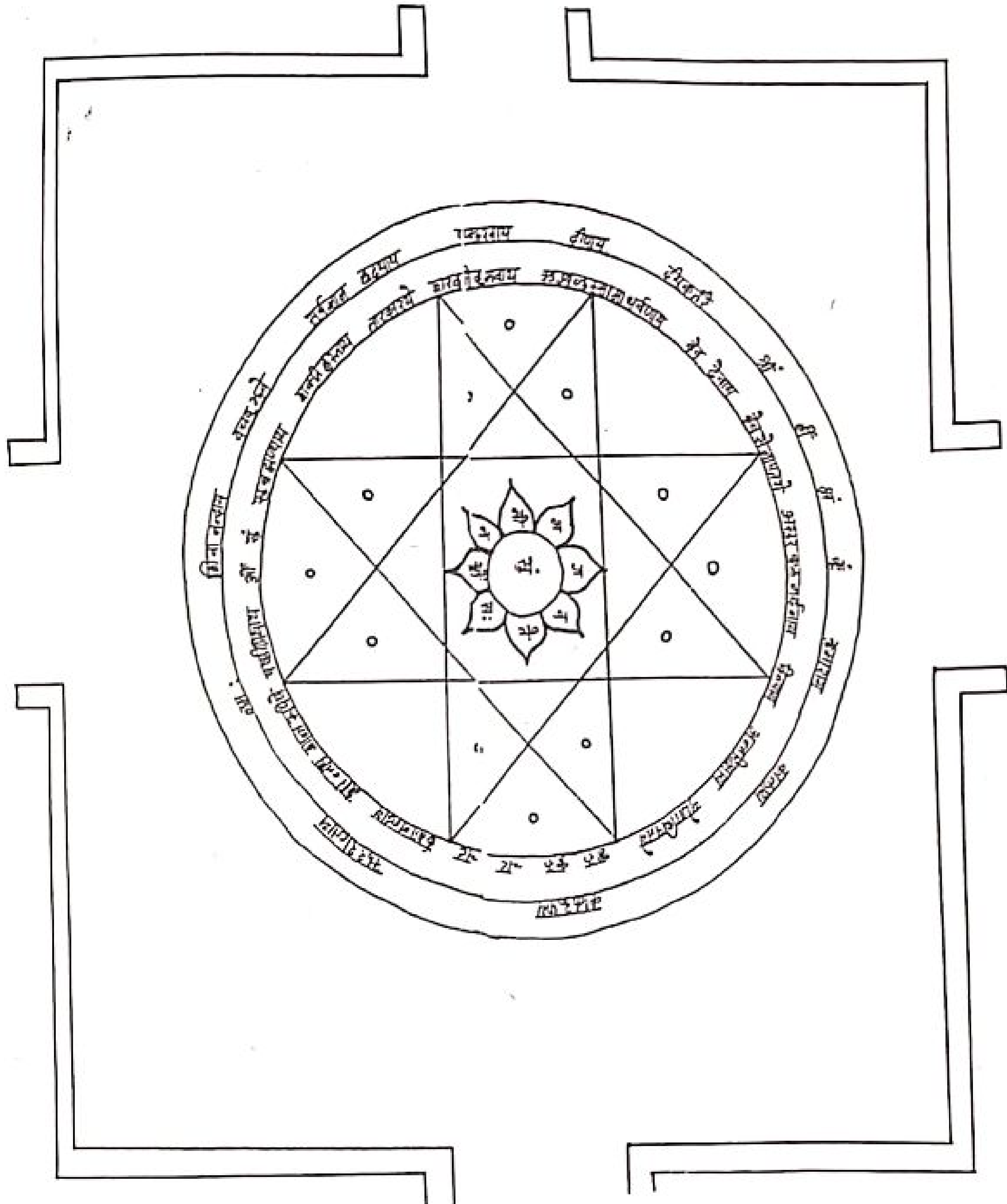
லோகா லோக மலையில் இருட்டை நீக்க வல்ல கிரஹணங்களை உடைய கோடி ஸுர்ய பிரகாசராகவும், பூமியில் வைக்கப்பட்ட வில்லில் ஓர் நுனியை தரித்தவரும் மேலே பிடிக்கப்பட்டிருக்கிற அம்பை தரித்தவரும், மற்ற இரண்டு கைகளில் வஜ்ரத்தையும், சக்தியையும் தரித்திருப்பவருமான, தாமரை போன்ற கண்களை உடையவரும், எல்லா அலங்காரம் உடையவரும், தேவ லோகத்தை காப்பவருமான பாஹுலேய ஸ்வாமியை பூஜியுங்கள்.

॥ इति श्रीकुमारतन्त्रे मन्त्रोद्धारविधिर्नामद्वितीय:
पटल: ॥

"இவ்வாறு ஸ்ரீ குமார தந்த்ரத்தில் மந்திர உற்பத்தி முறையாகிய இரண்டாவது படலமாகும், "

!! माला मन्त्र यन्त्रः !!

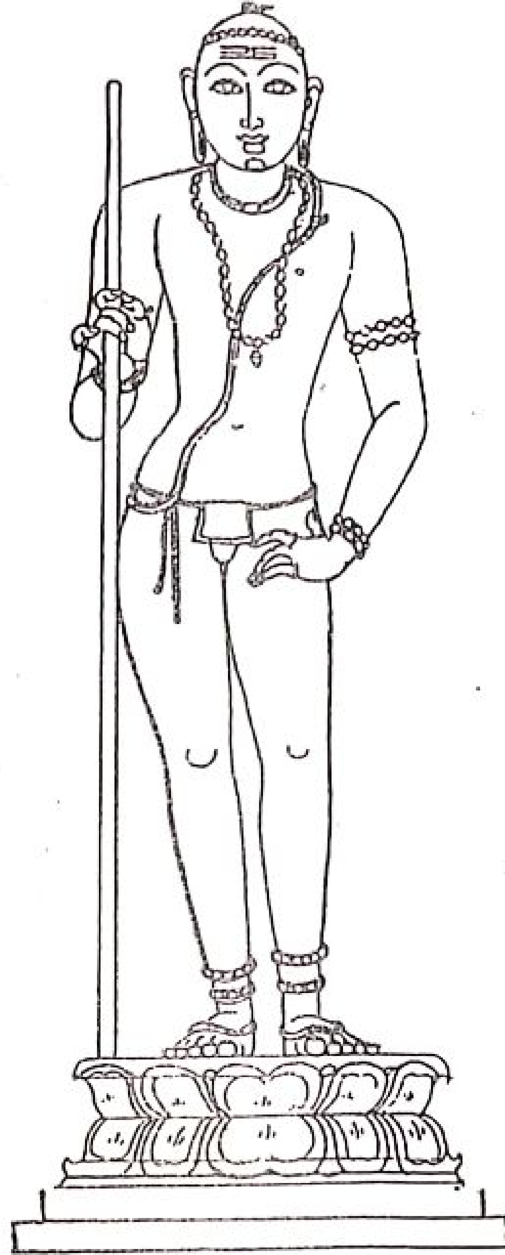
No. 1 Gnanasakthidhara Swamy

1. சக்தி தர ஸ்வாமி த்யானம்

एकास्यं द्विभुजं वामे वज्रं दक्षिणजे करे । इच्छाज्ञान क्रियाशक्ति रूपशक्तिधरं भजे ॥

ஏகாஸ்யம் த்விபுஜம் வாமே வஜ்ரம் தக்ஷிண ஜே கரே । இச்சாஞாந க்ரியாசக்தி ரூப சக்திதரம் பஜே ॥

ஒரு முகமும், இரண்டு கை, இடது கையில் வஜ்ராயுதமும், வலது கையில் இச்சா ஞான க்ரியா சக்தி ரூபமான சக்தியாயுதத்தை தரித்துள்ள சக்திதர ஸ்வாமியை த்யானிக்கிறேன்.

2: ஸ்கந்த ஸ்வாமி த்யானம்

कल्पद्रुमं प्रणमतां कमलारुणाभं । स्कन्दं भुजद्वयमनामयमेक वक्त्रम् ।
कात्यायनी सुतमहं कटिबद्धवामं । कौपीनदण्डधर दक्षिण हस्त मीडे ॥

கல்பத்ருமம் ப்ரணமதாம் கமலாருணாபம் / ஸ்கந்தம் புஜத்வய மநாமய மேக வக்த்ரம் //
காத்யாயநீ ஸுதமஹம் கடிபத்தவாமம் / கௌபீந தண்டதர தக்ஷிணே ஹஸ்த மீடே //

நமஸ்காரம் செய்பவர்களுக்கு நினைப்பதை கொடுக்கக் கூடிய கற்பக வ்ருக்ஷம் போல் வரம் அளிப்பவரும் தாமரையொத்த சிகப்பானவரும், அழிவற்றவரும், ஒர்முகம், இரண்டுகை உடையவரும் காத்யாயநீ என்கிற பார்வதியின் குமாரனும் இடது கையை இடுப்பிலும், வலது கையில் தண்டத்தை தரித்தவரும், கௌபீநம் அணிந்தவருமான ஸ்கந்தரை துதிக்கிறேன்.

No. 3 Deva Seanapathi

3. ஸேநாபதி ஸ்வாமி த்யானம்

नौम्यादित्य प्रदीप्तं द्विदशनयनं षण्मुखं मन्दहासं । वामाङ्के सुस्थिताया: धृतसरसिरुहा आलिङ्गिताया: प्रियाया: ॥
उत्तुङ्गोरुस्तनाग्रे विहितकरतलं भीतिखेटञ्चशूलं । ह्रादिन्युदीप्तशक्तीष्वसनघनगदा कुक्कुटाब्जेषु हस्तम् ॥

நௌம்யாதித்ய ப்ரதீப்தம் த்விதசநயநம் ஷண்முகம் மந்தஹாஸம் / வாமாங்கே ஸுஸ்திதாயா: த்ருதஸரஸிருஹா ஆலிங்கிதாயா: ப்ரியாயா: //
உத்துங்கோருஸ்த நாக்ரே விஹிதகரதலம் பீதிகேடஞ்ச சூலம் / ஹ்ராதிந்யுத்தீப்த சக்தீஷ்வஸந கந கதா குக்குடாப்ஜேஷு ஹஸ்தம் //

சூரியன் போல் பிரகாசமானவரும், ஆறுமுகம் 12 கண்களை உடையவரும், புன்சிரிப்பை உடையவரும், இடது தொடையில் அமர்ந்து தாமரை பூவை தரித்து அனைத்து கொண்டுள்ள தேவியின் உயர்ந்த தொடையும் ஸ்தனத்தின் நுனியிலும் வைத்துக் கொண்டுள்ள கையை உடையவரும் அபயம், கேடயம், சூலம், வஜ்ரம், பிரகாசிக்கின்ற சக்தி, வில், கதை, கோழி, தாமரை அம்பு இவைகளை தரித்திருப்பவருமான ஸேனாபதி ஸ்வாமியை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

No. 4 Subrahmanya Swamy

4. ஸுப்ரமண்ய ஸ்வாமி த்யானம்

सिन्दूरारुणमिन्दुकान्तिवदनं केयूर हारादिभिः । दिव्यैराभरणैविभूषिततनुं स्वर्गादि सौव्यप्रदम् ॥
अम्भोजाभयशलि कुक्कुटधरं रक्ताङ्गरागांशुकं । सुब्रह्मण्यमुपास्महे प्रणमतां भीती प्रणाशोद्यतम् ॥

ஸிந்தூராருண மிந்து காந்தி வதநம் கேயூர ஹாராதிபி: ! திவ்யைராபரணைர் விபூஷிததநும் ஸ்வர்காதி ஸௌக்ய ப்ரதம் !!
அம்போஜாபய சக்தி குக்குடதரம் ரக்தாங்க ராகாம்சுகம் ! ஸுப்ரமண்ய முபாஸ்மஹே ப்ரணமதாம் பீதி ப்ராணாசோத்யதம் !!

சிகப்பானவரும், சந்த்ரன் போல் அழகான முகம் உடையவரும் தோள்வளை மாலை, போன்ற திவ்யமான ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சரீரத்தை உடையவரும், சொர்க்கம் முதலான சுக போகங்களை கொடுப்பவர், தாமரை, அபயம், சக்தி, கோழி இவைகளை தரித்திருப்பவரும், சிகப்பான சரீரத்தை உடையவரும் வணங்குபவர்களின் பயத்தை அளிப்பதில் ஈடுபாடுடைய சுப்ரமண்யரை உபாசிக்கிறேன்.

No. 5 Gajavahana Murthi

5. கஜவாஹந ஸ்வாமி த்யானம்

एकाननं द्विनयनं वरकुक्कुटौ च । वामद्वये निशितशक्त्य भयद्वयं च ॥
बिभ्राणमीश्वरसुतं तपनायुताभं । नित्यं नमामि गजवाहनमिष्टसिध्यै ॥

ஏகாநநம் த்விநயநம் வரகுக்குடௌ ச / வாமத்வயே நிசிதசக்த்ய பயத்வயம் ச //
பிப்ராண மீச்வர ஸுதம் தபநாயுதாபம் / நித்யம் நமாமி கஜவாஹந மிஷ்ட ஸித்யை //

ஒருமுகம், இரண்டு கை, வரம், கோழி இவைகளை இடது கையிலும் கூர்மையான சக்தியாயுதம், அபயம், இவைகளை வலது கையிலும் தரித்து கொண்டு பரமேச்வரன் குழந்தையும், பத்தாயிரம் சூரியன் போல் பிரகாசிப்பவருமான கஜவாஹண ஸ்வாமியை இஷ்ட சித்தியின் பொருட்டு தினந்தோறும் நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

No. 6 Sharavanabhava.

6. சரவணபவ ஸ்வாமி த்யானம்

शक्ति घण्टां ध्वजसरसिजे कुक्कुटं पाशदण्डौ । टंकं बाणं वरदमभयं कार्मुकं चोद्वहन्तम् ॥
पीतं सौम्यं द्विदशनयनं देवसंघैरुपास्यं । सद्भिः पूज्यं शरवणभवं षण्मुखं भावयामि ॥

சக்திம் கண்டாம் த்வஜஸரஸிஜே குக்குடம் பாசதண்டௌ । டங்கம் பாணம் வரதமபயம் கார்முகம் சோத்வஹந்தம் ॥
பீதம் ஸௌம்யம் த்விதசநயநம் தேவஸங்கைருபாஸ்யம் । ஸத்பி: பூஜ்யம் சரவணபவம் ஷண்முகம் பாவயாமி ॥

சக்தி, மணி, கொடி, தாமரை, சேவல், பாசம், தண்டம், உளி, அம்பு, வரம், அபயம், வில் தரித்திருப்பவரும், மஞ்சள் நிறமானவரும் 12 கண்களை உடையவரும் தேவர்களால் உபாசிக்க கூடியவரும், நல்லோர்களால் பூஜிக்கப்படுபவரும் ஆறுமுகமும் உடையவரான சரவணபவ ஸ்வாமியை த்யானிக்கிறேன்.

No. 7 Karthikeya Swamy

7. கார்த்திகேய ஸ்வாமி த்யானம்

वरदकुलिशखेटं वामहस्त त्रये च दधतमभयशक्तिं खड्गमन्य त्रये च ।
तरुणरपिसमाभं साधुभिः पूज्यमानं कमलवदनषट्कं कार्तिकेयं नमामि ॥

வரத குலிச கேடம் வாமஹஸ்த த்ரயே ச / தததமபய சக்திம் கட்கமந்ய த்ரயே ச /
தருண ரபி ஸமாபம் ஸாதுபி: பூஜ்யமானம் / கமல வதந ஷட்கம் கார்த்திகேயம் நமாமி //

வரதம், வஜ்ரம், கேடயம், இவைகளை இடது மூன்று கைகளிலும் அபயம். சக்தி, கத்தி, இவைகளை வலது மூன்று கைகளிலும் தரித்திருப்பவரும், இளஞ் சூரியனைப் போல் பிரகாசிப்பவரும் சாதுக்களால் பூஜிக்கப்படுபவரும், ஆறுமுகம் உடைய கார்த்திகேயரை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

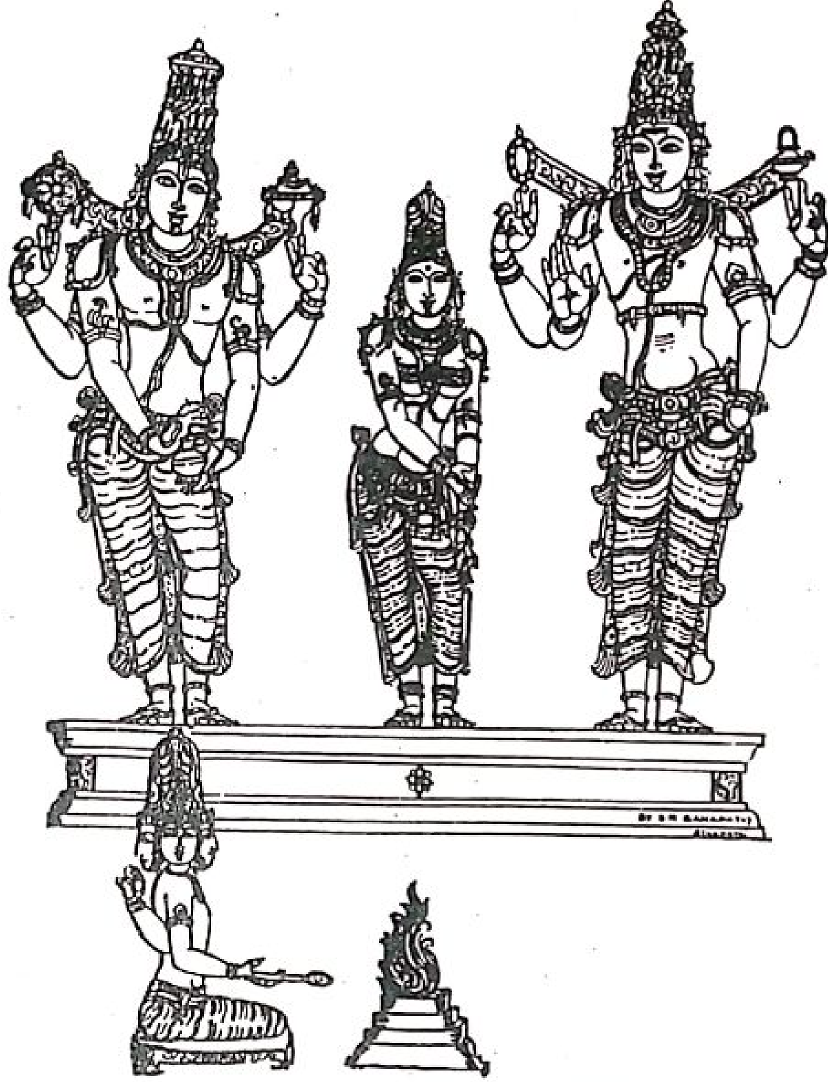
No. 8 Kumara Swamy

8. குமார ஸ்வாமி த்யானம்

सव्यद्वये निशितशक्त्य सिमादधानं । वामद्वयेभिमत कुक्कुट खेटकञ्च ॥
वल्लीपतिं विबुधलोचन पूर्णचन्द्रं । कल्याणदान निरतं कलये कुमारम् ॥

ஸவ்யத்வயே நிசிசக்த்ய ஸிமாததாநம் / வாமத்வயேபிமத குக்குட கேடகஞ்ச //
வல்லீபதிம் விபுத லோசந பூர்ண சந்த்ரம் / கல்யாணதாந நிரதம் கலயே குமாரம் //

வலது இரண்டு கையில் கூர்மையான சக்தி, கத்தி, இடது இரண்டு கையில் கோழி, கேடயம், இவைகளை தரித்திருப்பவரும், வள்ளியின் கணவரும், சந்த்ரனைப்போல அழகான கண் உடையவரும், மங்களத்தை கொடுப்பதில் ஈடுபாடுடைய குமார ஸ்வாமியை வணங்குகிறேன்.

No. 13 Valli Kalyana Murthy

13. வள்ளி கல்யாண சுந்தர ஸ்வாமி தியானம்

हस्तद्वन्द्वेक्षमालां अभयमपिधृतं कुण्डिका श्रोणिबन्दं । सव्ये वामे निषण्णं सृवधृतविधिनाहूयमानेनयुक्तम् ॥
सर्वालङ्कारयुक्तं जलकलशधृताविष्णुनाचारुणाभं । वल्लीकल्याणमूर्तिं सकलसुरगणैः स्तूयमानं प्रपद्ये ॥

ஹஸ்த த்வந்த்தேக்ஷ மாலா மபய மபித்ருதம் குண்டிகாம் ச்ரோணி பந்தம் / ஸவ்யே வாமே நிஷண்ணம் ஸ்ருவ த்ருத விதிநா ஹூயமாநேந யுக்தம் //
ஸர்வாலங்கார யுக்தம் ஜலகலச த்ருதா விஷ்ணுநா சாருணாபம் / வள்ளீ, கல்யாண மூர்த்தீம் ஸகலசுரகணை: ஸ்தூய மாநம் ப்ரபத்யே //

இரண்டு கையில் அக்ஷமாலை, அபயம் தரித்து மற்ற இரண்டு கைகளில் கெண்டியையும் இடுப்பில் கையை வைத்தவராகவும், வலது பக்கம் ஸ்ருவத்தை தரித்து ஹோமம் செய்து கொண்டு இருப்பவருமான ப்ரம்மாவுடன் ஜல கலசத்தை தரித்து கொண்டிருக்கிற இடது பக்கமுள்ள விஷ்ணுவுடனும் கூடியவரும், சிகப்பானவரும், எல்லாவிதமான அலங்காரத்தை உடையவரும் எல்லா தேவர்களால் துதிக்கப்படுபவருமான வள்ளீ, கல்யாண மூர்த்தியை வணங்குகிறேன்.

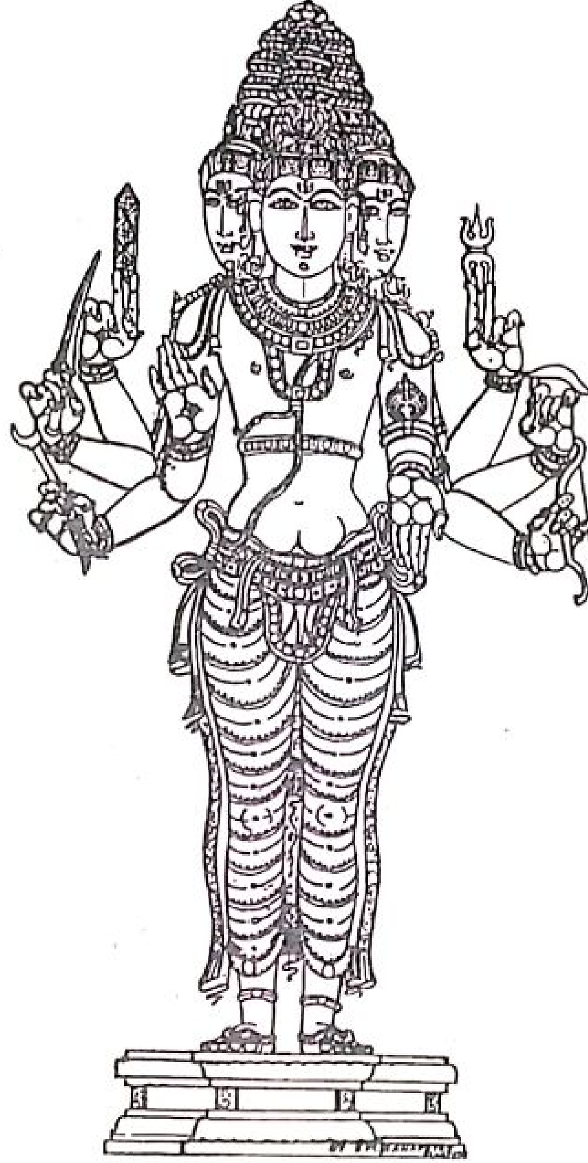
No. 14 Balasubrahmanya (1)

14 பால ஸ்வாமி த்யானம்

पद्मसव्यकटिसंयुतवामं । पद्मकान्तिनिभमेकमुखं च ॥
बालवृद्धिकरमीश्वरसूनुं । बालमुन्नतभुजं प्रणतोऽस्मि ॥

பத்ம ஸவ்ய கடி ஸம் யுத வாமம் / பத்மகாந்தி நிபமேக முகஞ்ச //
பால வ்ருத்திகர மீச்வர ஸூநும் / பாலமுந்நத புஜம் ப்ரணதோஸ்மி //

வலது கையில் தாமரையையும், இடது கையில் இடுப்பிலுமாக வைத்துக் கொண்டு தாமரை போன்ற ஓர் முகம் உடையவரும் இளமையை அபிவ்ருத்தி செய்பவரும், உயர்ந்த கையை உடையவரும் பரமேச்வரரின் குழந்தையான பால ஸ்வாமியை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

No. 15 Krounchabheda Subrahmanya Swami

15. க்ரௌஞ்ச பேதந ஸ்வாமி த்யானம்

अभयशितकृपाणौ शक्तिबाणौ च सव्यैः । वरदकुलित चापं खेटकं चान्यहस्तैः ॥
दधतममरसेना नायकं चाष्टबाहुं । कमलवदनषट्कं क्रौञ्चभेत्तारमीडे ॥

அபய சித க்ருபாணௌ சக்தி பாணௌச ஸவ்யே! வரத குலிச சாபம் கேடயம் சாந்ய ஹஸ்தை:!!
தததமமர ஸேனா நாயகம் சாஷ்ட பாஹூம்! கமல வதந ஷட்கம் க்ரௌஞ்ச பேத்தார மீடே !!

அபயம் கத்தி, சக்தி, அம்பு இவைகளை வலது நான்கு கைகளிலும், வரதம், வஜ்ரம், வில், கேடயம், இவைகளை இடது நான்கு கைகளிலும் தரித்திருப்பவரும், எட்டு கைகளை உடையவரும் தேவ ஸேனைகளுக்கு தலைவரும், ஆறுமுகம் உடைய க்ரௌஞ்சானைகளை அழித்த க்ரௌஞ்ச பேதந ஸ்வாமியை வணங்குகிறேன்.

No. 16 Sikhivahana Subrahmanya Swamy

16. சிகிவாஹந ஸ்வாமி த்யானம்

विद्रुमप्रभमेकमुखं विभुं । वज्रशक्तिवरदाभयपाणिम् ॥
देवलोकरिपुघ्नमविघ्नदं । युग्मशक्तिसहितं शिखिवाहनम् ॥

வித்ரும ப்ரப மேக முகம் விபும் / வஜ்ர சக்தி வரதாபய பாணிம் //
தேவ லோக ரிபுக்ந மவிக்நதம் //யுக்ம சக்தி ஸஹிதம் சிகிவாஹநம் //

பவளம் போல் சிகப்பானவரும், எங்கும் வியாபித்திருப்பவரும் ஓர் முகம், வஜ்ரம், சக்தி வரதம், இவைகளை நான்கு கைகளில் திருத்திருப்பவரும், தேவ லோகத்திற்கு எதிரியான அசுரர்களை அழிப்பவரும், இடையூறை போக்குபவரும் ருத்ரனிடம் ஸம்பவித்தவருமான மயிலை வாஹணமாக உடைய ஸ்வாமியை வணங்குகிறேன்.

17. ॥ बाहुलेयस्वामी ध्यानम् ॥

लोकालोकान्दकार प्रतिहतकिरणै: भानुकोटिप्रकाशं । भूमिन्यस्तैककोटिष्वासनमपिशिरं लम्बमानोर्ध्वकायम् ॥
हस्ताभ्याञ्चेतराभ्यां धृतमथ कुलिशं शक्तिमम्भोरुहाक्षं । सर्वालङ्कारयुक्तं भजतसुरपुरीपालकं बाहुलेयम् ॥

லோகாலோகாந்தகார ப்ரதிஹதகிரணை: பாநுகோடி ப்ரகாசம் | பூமிந்யஸ்தைக கோடிஷ்வாஸந மபிசரம் லம்பமாநோர்த்வகாயம் ||

ஹஸ்தாப்யாம் சேதராப்யாம் த்ருதமத குலிசம் சக்திமம்போருஹாக்ஷம் | ஸர்வாலங்காரயுக்தம் பஜதஸுரபுரீ பாலகம் பாஹுலேயம் ||

லோகா லோக மலையில் இருட்டை நீக்கவல்ல கிரஹணங்களை உடைய கோடி ஸூர்யப்ரகாசநாகவும், பூமியில் வைக்கப்பட்ட வில்லில் ஓர் நுனியைத் தரித்தவரும், மேலே பிடிக்கபப்பட்டிருக்கிற அம்பைத் தரித்தவரும், மற்ற இரண்டு கைகளில் வஜ்ரத்தையும், சக்தியையும் தரித்திருப்பவருமான, தாமரை போன்ற கண்களை உடையவரும், தேவலோகத்தைக் காப்பவருமான பாஹுலேய ஸ்வாமியைப் பூஜியுங்கள்.

॥ तृतीयः पटलः ॥

த்ருதீய படல:

3 வது படலம்

॥ शौचाचमनम् ॥

சௌசாசமனம்

(உடலை சுத்திசெய்துகொள்ளும் முறை)

अतः परं प्रवक्ष्यामि शौचमाचमनं शृणु ।
उत्थाय च बहिग्रामात् विण्मूत्रं तु विसर्जयेत् ॥

அத : பரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி சௌசாசமநம் ச்ருணு ।
உத்தாய ச பஹிர்க்ராமாத் விண்முத்ரம் து விஸர்ஜயேத் ॥

சரீர சுத்தி முதலான சுத்தி செய்து கொள்ளும் முறையை கூறுகிறேன் கேளும், படுக்கையை விட்டு எழுந்து கிராமத்திற்கு வெளியில் சென்று மலஜல விஸர்ஜனம் செய்யவேண்டும்.

अहन्युदन्मुखो भूत्वा रात्रौ वै दक्षिणामुखः ।
ग्रामपार्श्वे महाक्षेत्रे तटाके कूपपार्श्वके ॥ २ ॥

அஹந்யுதந்முகோ பூத்வா ராத்ரௌ வை தக்ஷிணாமுக: ।
க்ராம பார்ச்வே மஹா க்ஷேத்ரே தடாகே கூப பார்ச்வகே ॥

பகலில் வடக்கு முகமாயும், இரவில் தெற்கு முகமாயுமர்ந்து மல ஜல விஸர்ஜனம் செய்ய வேண்டும், கிராமத்திற்கு பக்கத்தில், பெரிய க்ஷேத்ரம் ஓடை, கிணற்று ஸமீபம்,

वल्मीके च तथा नद्यां वृक्षमूले तथालये ।
जलाशयसमीपे तु शिलायां पर्वते तथा ॥ ३ ॥

வல்மீகே ச ததா நத்யாம் வ்ருக்ஷமூலே ததாலயே ।
ஜலாசயஸமீபேது சிலாயாம் பர்வதே ததா ॥

புற்று, நதி, மரத்தினடி, ஆலயம், நீர்நிலை சமீபம், கல், மலை,

पुष्पारामे गवां गोष्ठे चैत्यवृक्षसमीपके ।
स्थानेष्वेतेषु मतिमान् विण्मूत्रं न विसर्जयेत् ॥ ४॥

புஷ்பாராமே கவாம் கோஷ்டே சைத்ய வ்ருக்ஷ ஸமீபகே ।
ஸ்தாநேஷ்வேதேஷு மதிமான் விண்மூத்ரம் ந விஸர்ஜயேத் ॥

புஷ்ப நந்தவனம், பசுமாடு கொட்டகை, நிழல் தரும் மரசமீபம் ஆகிய இந்த இடங்களில் அறிவாளியானவன் மல, மூத்ர விஸர்ஜனம் செய்யக் கூடாது.

अन्यस्थानेयथा वायुस्तथाभिमुखमास्थितः ।
वामेनैवोपवीतं तु कर्णमूले न्यसेत् बुधः ॥ ५ ॥

அந்ய ஸ்தாநே யதா வாயுஸ் ததாபி முக மாஸ்தித : ।
வாமே நைவோப வீதம் து கர்ணமூலே ந்யஸேத் புத : ॥

மற்ற இடங்களில் காற்றை எதிர் நோக்கியவாறும், பூணூலை காதில் மாட்டிக் கொண்டு

तृणानि विन्यसेत् भूमौ विण्मूत्रे च विसर्जयेत् ।
गृहीत्वा वामहस्ते लिङ्गं यावत् समाप्तकम् ॥ ६ ॥

த்ருணாநி விந்யஸேத் பூமௌ விண்மூத்ரே ச விஸர்ஜயேது ।
க்ருஹீத்வா வாமஹஸ்தேந லிங்கம் யாவத் ஸமாப்திகம் ॥

பூமியில் புட்களை (புல்களை) போட்டு மலமூத்ர விஸர்ஜனம் செய்யவும், இடது கையால் ஆண்குறியை மல மூத்ர விஸர்ஜனம் செய்யும் வரை பிடித்து

नासां पिधाय हस्तेन दक्षिणाङ्गुलिकं च यत् ।
यावच्छुद्धिर्भवेदस्य तावन्मौनं समाचरेत् ॥ ७ ॥

நாஸாம் பிதாய ஹஸ்தேந தக்ஷிணாம் குலிகம் ச யத் !
யாவச் சுத்திர் பவேதஸ்ய தாவந் மௌநம் ஸமா
சரேத் !!

வலது கைவிரலால் மூக்கை மூடிக் கொண்டு, விஸர்ஜன சுத்தி செய்துகொள்ளும் வரை பேசாமல் இருத்தல் வேண்டும்.

दक्षिणेन करेणैव मृदं गृह्य विचक्षणः ।
त्रिःकृत्वाक्षाल्य लिङ्गं तु पञ्चापानां च मृत्तिकाः ॥ ८

தக்ஷிணேன கரேணைவ ம்ருதம் க்ருஹ்ய விசக்ஷண: !
த்ரி: க்ருத்வாக்ஷால்ய லிங்கம் து பஞ்சாபானம் ச
ம்ருத்திகா :!

வலது கையால் மண்ணை எடுத்து ஆண்குறியை 3 தடவையும் ஆஸனவாயை, 5 தடவையும் சுத்தி செய்து கொள்ளவும்.

दशवारं वामकरं पञ्चवारं करद्वयम् ।
शोधयेदम्भसा नित्यं गृहस्थानां विधीयते ॥ ९ ॥

தசவாரம் வாமகரம் பஞ்சவாரம் கரத்வயம் !
சோதயே தம்பசா நித்யம் க்ருஹஸ்தாநாம் விதீயதே !!

10 தடவை இடது கையையும், 5 தடவை இரண்டு கையையும், கிருஹஸ்தர்கள் தினந்தோறும் நீரால்சுத்தி செய்து கொள்ளவும்.

द्विगुणं ब्रह्मचारिणां त्रिगुणं वनवासिनाम् ।
चतुर्गुणं यतीनां तु शौचमेवं विधीयते ॥ १० ॥

த்விகுணம் ப்ரம்ம சாரீணாம் த்ரிகுணம்
வநவாஸிநாம் !
சதுர்குணம் யதீநாம் து சௌசமேவம் விதீயதே !!

மேற் கூரிய சுத்தி போல் 2 மடங்கு பிரம்ம சாரியும், 3 மடங்கு வான பிரஸ்தர்களும், 4 மடங்கு சன்னியாஸிகளும் சுத்தம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

यावच्छुद्धिर्भवेत् बुद्धिस्तावच्छौचं समाचरेत् ।
शुद्धतीरमनुप्राप्य पुनराचमनं चरेत् ॥ ११ ॥

யாவச் சுத்திர் பவேத் புததே : ஸ்தாவச் சௌசம்
ஸமாசரேத் !
சுத்த தீர மநு ப்ராப்ய புநராசமனம் சரேத் !!

மனதிற்கு சுத்தியாகி விட்டது என்ற எண்ணம் வரும் வரை சுத்தி செய்து கொள்ள வேண்டும், நல்ல நீர் நிலைக்கு சென்று ஆசமனம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

करञ्जनिम्बापामार्गप्लक्षचम्पकवैणवैः ।
वकुलक्षीरवृक्षैर्वा दन्तधावनमाचरेत् ॥ १२ ॥

கரஞ்சநிம்பா பா மார்கப்லக்ஷ சம்பக வைணவை : !
வகுள க்ஷீர வ்ருக்ஷைர்வா தந்ததாவந மாசரேத் !!

கருவேலங்குச்சி, வேம்பு, நாயுருவி, இச்சி, சம்பக, மூங்கில், மகிழம் போன்ற பாலுள்ள மரக்குச்சிகளால் பல் தேய்க்க வேண்டும்,

कनिष्ठाङ्गुलिनाहस्यातं च दशाङ्गुलम् ।
समच्छेदमृजुं शुभ्रं ह्यार्द्रं च त्यागपवर्गकम् ॥ १३ ॥

கநிஷ்டாம் குலிநாஹ்ம் ஸ்யா தாயதம் ச
தசாங்குலம் !
ஸமச்சேத ம்ருஜும் சுபம் ஹ்யார்த்ரம் ச
த்வகபவர்ககம் !!

சுண்டு விரல் பருமனும், பத்து அங்குல நீளமும், தோலுடன் ஈரமாயும், நேரானது, ஸமமாக வெட்டியதாகவுள்ள பற்குச்சியால் தேய்க்கவும் (கணு இல்லாததும்)

षष्ठिपर्वनवम्याहं च द्वादश्यां प्रतिपद्यपि ।
मातापित्रोश्च दिवसे नाचरेद्दन्तधावनम् ॥ १४ ॥

ஷஷ்டி பர்வ நவம்யாம் ச த்வாதச்யாம் ப்ரதிபத்
த்யபி !
மாதா பித்ரோச்ச திவஸே நாசரேத்தந்த தாவநம் !!

ஷஷ்டி, அமாவாசை, பௌர்ணமி, நவமி, த்வாதசி, பிரதமை, தாய் தந்தையர், சிரார்த்த தினத்திலும், பல் தேய்க்க கூடாது.

गण्डूषं रविसंख्याभिर्विधाय मतिमान् पुनः ।
सपवित्रकरेणैव सर्वकर्मसमाचरेत् ॥ १५ ॥

கண்டூஷம் ரவி ஸங்க்யாபிர் விதாய மதிமாந் புன : !
ஸபவித்ர கரேணைவ ஸர்வகர்ம ஸமாசரேத் !!

12 தடவை கொப்பளிக்க வேண்டும், பவித்ர மணிந்தகையோடு தான் எல்லா காரியங்களும் செய்ய வேண்டும்.

त्रिःकृत्वा तु जलं पीत्वा माषामग्नं पुनः पुनः ।
ऋग्यजुस्सामभिर्मन्त्रैस्त्रिभिः पीत्वा विचक्षणः ॥ १६ ॥

த்ரி: க்ருத்வாத ஜலம் பீத்வா மாஷமக்நம் புன : புன : !
ருக்யஜுஸ்ஸாமபிர் மந்த்ரை ஸ்த்ரிபி: பீத்வா
விசக்ஷண:!!

உளுந்து மூழ்கும்அளவுக்கு 3 தடவை, ரிக்வேதாய நம:, யஜுர் வேதாய நம:, ஸாமவேதாய நம:, என்று ஆசமனம் செய்ய வேண்டும்.

आस्यं द्विःप्रमृज्यात्र सकृन्मृज्य मुखं शनैः ।
ईशानमन्त्रतः प्राज्ञः ऊर्ध्वाधोमार्जयेत्ततः ॥ १७ ॥

ஆஸ்யம் த்வி: ப்ரம்ருஜ்ஜேந்த்தத்ர ஸக்ருன் ம்ருஜ்ய
முகம் சனை: !
ஈசாந மந்த்ரத: ப்ராக்ஞ ஊர்த்வாதோ
மார்ஜயேத்தத: !!

வாயை 2 தடவை நீரால் துடைத்து ஓர் தடவை முகத்தை துடைக்க வேண்டும், ஈசான மந்திரத்தால் மேலும், கீழுமாக தீர்த்தத்தை தெளித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

अङ्गुष्ठानामिकाभ्यां तुनेत्रयोः स्पर्शयेत्पुनः ।
अङ्गुष्ठतर्जनीभ्यां तु नासिकायाः पुटद्वयम् ॥ १८ ॥

அங்குஷ்டாநாமிகாப்யாந்து நேத்ரயோ : ஸ்பர்சயேத்
புந: !
அங்குஷ்ட தர்ஜநீப்யாந்து நாஸிகாயா : புடத்வயம் !!

கட்டை விரலுடன் மோதிர விரலால் கண்களை தொடவும், கட்டை விரலுடன் ஆள்காட்டி விரலால் மூக்கில் இரண்டு பக்கத்தையும் தொடவும்.

कनिष्ठाङ्गुष्ठकाभ्यां तु नेत्रयोः स्पर्शयेत् क्रमात् ।
मध्यमाङ्गुष्ठकाभ्यां तु बाह्वोः संस्पर्शयेद्द्वयोः ॥ १९ ॥

கநிஷ்டாங்குஷ்ட காப்யாந்து நேத்ரயோ :
ஸ்பர்சயேத் க்ரமாத் !
மத்யமாங்குஷ்ட காப்யாந்து பாஹ்வோஸ்ஸம்
ஸ்பர்சயேத் த்வயோ : !!

கட்டை விரலுடன் சுண்டு விரலால் கண்களை தொடவும், கட்டை விரலுடன் நடுவிரலால் தோள்வளை இரண்டையும் தொடவும்.

अङ्गुलीभिश्च वसुभिर्नाभौ हृन्मूर्ध्नि च स्पृशेत् ।
एवमाचमनं प्रोक्तं नियमेन महामुने ॥ २० ॥

அங்குலீபிச்ச ஸர்வாபி: நாபௌ ஹ்ருந்மூர்த்நிச
ஸ்ப்ருசேத் !
ஏவம் ஆசமநம் ப்ரோக்தம் நியமேந மஹாமுனே !!

எல்லா விரல்களாலும் ஹ்ருதயம், தொப்புள், சிரஸ், இவைகளை தொடவும் இவ்வாறு முறையான ஆசமனம் கூறப்பட்டுள்ளது.

॥ इति श्रीकुमारतन्त्रे कौशिकप्रश्नमहासंहितायां
शौचाचमनविधिर्नाम तृतीय पटलः ॥

இதி சௌசாசமன படல: த்ருதீய:

இவ்வாறு குமார தந்திரத்தில் சௌசாசமன
முறையாகிற 3- வது படலமாகும்

।। चतुर्थः पटलः ।।

சதுர்த்த : படல :

4-வது படலம்

स्नानानुष्ठानविधिः

ஸ்நாநாநுஷ்டான விதி :

தினம் குளிக்கும் முறை,
தின வழிபாடு முறை

अथ वक्ष्ये विशेषेण स्नानं पापहरं परम् ।
मृदं च गोशकृत् पुष्पं कुशमामलकं तिलम् ।। १ ।।

அத வக்ஷ்யே விசேஷேந ஸ்நாநம் பாபஹரம் பரம் !
ம்ருதம் ச கோச க்ருத் புஷ்பம் குசமாமலகம் திலம் !!

பாபத்தை நீக்க வல்ல ஸ்நானத்தைப் பற்றி விசேஷமாக கூறுகிறேன், கேளும், மண், சாணித்தூள், புஷ்பம், தர்பை, நெல்லிமுள்ளி, எள்,

धौतवस्त्रं च संग्राह्य जलतीरं समाविशेत् ।
वापीकूपतडागेषु नान्यत्र मृदमाहरेत् ।। २ ।।

தௌத வஸ்த்ரம் து ஸம்க்ராஹ்ய ஜலதீரம் ஸமாவிசேத் !
வாபீ கூபதடாகேஷு நான்யத்ர ம்ருத மாஹரேத் !!

காய்ந்த வஸ்திரம் இவைகளை தயார்படுத்தி கொண்டு தீர்த்தகரைக்கு செல்லவும், கிணறு, ஓடை, குளம், இந்த இடங்களின் மண் தவிர மற்ற மண்ணை எடுக்கக் கூடாது.

जले प्रादेशमात्रे च मणिवन्धाज्जले बुधः ।
गोमयामलकेनैव सर्वाङ्गानि च मर्दयेत् ।। ३ ।।

ஜலே ப்ராதேச மாத்ரேச மணிபந்தாஜ்ஜலே புத : !
கோமயாமலகே நைவ ஸர்வாங்காநி ச மர்த்தயேத் !!

நீரில் ஓர் முழ பரப்புள்ள ப்ரதேசத்தை தொப்பூள் அளவுள்ள ஜலத்தில் இருந்து பசுஞ்சாணம், நெல்லி முள்ளியால் எல்லா அங்கங்களையும் தேய்க்கவும்.

मलस्नानं ततः कृत्वा जलस्नानं समाचरेत् ।
मूलमन्त्रेण मृत्पिण्डं त्रिधा भज्य महामुने ।। ४ ।।

மலஸ்நாநம் தத : க்ருத்வா ஜலஸ்நாநம் ஸமாசரேத் !
மூலமந்த்ரேண ம்ருத்பிண்டம் த்ரிதா பஜ்ய மஹாமுநே !!

அழுக்கை நீக்க ஸ்நாநம் செய்து ஜலஸ்நாநம் செய்ய வேண்டும், மூலமந்திரத் தினால் மண்ணுருண்டையை மூன்றாக பிரித்து

पृष्ठे च दक्षिणे चैव विन्यसेदुत्तरेपि च ।
पुरुषं पूर्वदिग्भागे ह्यघोरं दक्षिणे न्यसेत् ।। ५ ।।

ப்ருஷ்டே ச தக்ஷிணே சைவ விந்யஸேத் உத்தரேபி ச !
புருஷம் பூர்வதிக்பாகே ஹ்யகோரம் தக்ஷிணே ந்யஸேத் !!

வலது, இடது, பின் பாகங்களிலும் வைத்து, கிழக்கில் தத்புருஷரையும், தெற்கில் அகோரரையும்

उत्तरे विन्यसेद्धीमान् वामदेवेन मन्त्रतः ।
अस्त्रेण पूर्वतो न्यस्त्वा दशदिक्षु मृदं क्षिपेत् ।। ६ ।।

உத்தரே விந்யஸேத்தீமாந் வாமதேவேந மந்த்ரத : !
அஸ்த்ரேண பூர்வதோ ந்யஸ்த்வா தசதிக்ஷு ம்ருதம் க்ஷிபேத் !!

வடக்கில் வாமதேவ மந்திரத்தால் அபி மந்திரிக்கவும், அஸ்திர மந்திரத்தால் கிழக்கில் மண்ணை வைத்து 10 திசைகளில் மண்ணைப் போடவேண்டும்.

दक्षिणेन मृदा शोध्य सर्वाङ्गं मूलविद्यया ।
उत्तरस्थं च मृद्भागं तीर्थमध्ये विनिक्षिपेत् ॥ ७ ॥

தக்ஷிணேந ம்ருதா சோத்ய ஸர்வாங்கம்
மூலவித்யயா !
உத்தரஸ்தம் ச ம்ருத்பாகம் தீர்த்த மத்யே
விநிக்ஷிபேத் !!

தக்ஷிண பாகத்தில் உள்ள மண்ணால் மூலமந்திரத்தினால்சுத்தி செய்து எல்லா அவயத்திலும்பூசிக்கொள்ளவேண்டும், வடக்கில் உள்ள மண்ணை தீர்த்த மத்தியில் விட வேண்டும்.

स्नात्वा राजोपचारेण रजन्यामलकादिना ।
पञ्चब्रह्मषडङ्गैश्च गुहतीर्थं स कल्पयेत् ॥ ८ ॥

ஸ்நாத்வா ராஜோபசாரேண ரஜந்யாமலகாதிநா !
பஞ்சப்ரம்ம ஷடங்கைச்ச குஹதீர்த்தம் ஸ
கல்பயேத் !!

நன்கு மஞ்சள், நெல்லி முள்ளியால் தேய்த்து ராஜோபசாரமாக ஸ்நானம் செய்து, பஞ்ச பரம்ம ஷடங்க மந்திரத்தால் குஹதீர்த்தம் செய்யவும்.

स्नात्वा गुरूक्तमार्गेण धौतवस्त्रधरोद्विज: ।
आचाम्य विधिवत् पश्चात्प्राणायामं समाचरेत् ॥ ९ ॥

ஸ்நாத்வா குருக்தமார்கேந தௌவஸ்த்ரதரோ
த்விஜ: !
ஆசம்ய விதிவத் பச்சாத் ப்ராணாயாமம் ஸமாசரேத் !!

ஆசார்யன் சொல்படி குளித்து துடைத்து கொண்டு காய்ந்த வேஷ்டியை அணிந்து முறைப்படி ஆசமனம் செய்து பிறகு பிராணாயாமம் செய்ய வேண்டும்.

आपोहिष्ठेति नवभि: पदै: प्रोक्षणमाचरेत् ।
सूर्यश्चेत्यनुवाकेन जलं प्रात: पिबेद् बुध: ॥ १० ॥

ஆபோஹிஷ்டேதி நவபி: பதை :
ப்ரோக்ஷணமாசரேத் !
ஸூர்யச்சேத்யநுவாகேந ஜலம் ப்ராத : பிபேத் புத: !!

ஆபோஹிஷ்டா என்று தொடங்கி 9 பதமுள்ள (வாக்யமுள்ள) மந்திரங்களால் ப்ரோக்ஷணம் செய்து கொண்டு, சூர்யச்ச என்ற மந்திரத்தால் காலையில் தீர்த்தத்தை அருந்தவும்

आप: पुनन्तु मध्याह्ने सायाह्नेग्निश्च मन्त्रत: ।
दधिक्राविण्णेति ततस्त्रिकालं प्रोक्षयेत्तत: ॥ ११ ॥

ஆப: புநந்து மத்யாந்நே ஸாயாஹ்நே க்நிச்ச மந்த்ரத : !
ததிக்ராவிண்ணோதி தத: த்ரிகாலம்
ப்ரோக்ஷயேத்தத: !!

ஆப: புநந்து என்ற மந்திரத்தினால் மதிய வேளையிலும், மாலை வேளையில் அக்னிச்ச என்ற மந்திரத்தினாலும், தீர்த்தம் அருந்தவும். ததிக்ராவிண்ணோ என்ற மந்திரத்தினால் மூன்று காலமும்ப்ரோக்ஷணம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

गायत्र्यार्घ्यं तत: कृत्वा भूर्भुव:स्वेति पूर्वया ।
प्रणवेन समायुक्तं भूर्भुव:स्वरिति ब्रुवन् ॥ १२ ॥

காயத்ரியார்க்யம் தத: க்ருத்வா பூர்புவ : ஸ்வேதி
பூர்வயா !
ப்ரணவேந ஸமாயுக்தம் பூர்புவ : ஸ்வரிதி ப்ருவந் !!

காயத்ரீ மந்திரத்தினால் அர்க்யம் கொடுத்து ஓர் பூர்புவஸ்ஸுவ : என்று கூறி

वामेतरे जलं ग्राह्य प्रदक्षिणमथाचरेत् ।
असावादित्यो ब्रह्मेति सूर्यं स्मृत्वा प्रणम्य च ॥ १३ ॥

வாமேதரே ஜலம் க்ராஹ்ய ப்ரதக்ஷிணமதாசரேத் !
அஸாவாதித்யோ ப்ரம்மேதி ஸூர்யம் ஸ்ம்ருத்வா
ப்ரணம்ய ச !!

வலது கையில் ஜலம் எடுத்து தன்னை பிரதக்ஷிணமாக சுற்றவும், " அஸாவாதித்யோ ப்ரும்மா " என்ற பதத்தால் சூர்யனை நினைத்து வணங்கி.

सूर्यादितर्पणं कृत्वा गङ्गायै नमः इत्यथ ।
अवदुण्ठ्य जलं ग्राह्य महालक्ष्म्यै नमस्त्रिभिः ॥ १४ ॥

ஸூர்யாதிதர்பணம் க்ருத்வா கங்காயை நம இத்யத : !
அவகுண்ட்ய ஜலம் க்ராஹ்ய மஹாலக்ஷ்ம்யை நமஸ்திரிபி: !!

சூரியன் முதலானோர்க்கு தர்பணம் செய்வித்து, கங்காயை நம: என்று அவகுண்டனம் செய்து ஜலம் எடுத்து மஹா லக்ஷ்மியை நம : என்று 3 முறை,

मुखं क्षाल्य प्रमृज्याथाप्यस्त्रेण त्रि:पिबेज्जलम् ।
तेनैव दशधा प्रोक्ष्य तेनैवार्घ्यत्रयं ददेत् ॥ १५ ॥

முகம் க்ஷால்ய ப்ரம்ருஜ்யாதாப்யஸ்த்ரேண த்ரி: பிபேஜ்ஜலம் !
தேநைவ தசதா ப்ரோக்ஷ்ய தேநைவார்க்ய த்ரயம் ததேத் !!

முகத்தை அலம்பி, துடைத்து அஸ்த்திர மந்திரத்தினால் மூன்று முறை ஜலம் அருந்தி, அஸ்த்ர மந்திரத்தால் ப்ரோக்ஷணம் 10 முறை செய்து கொண்டு, அஸ்திர மந்திரத்தால் மூன்று முறை அர்கயம் தர வேண்டும்.

यथाशक्ति जपेत् तेन त्रि:पिबेत्तु यथाविधि ।
सव्येन हस्तं संग्राय वामहस्तेन निधाय च ॥ १६

யதாசக்தி ஜபேத் தேந த்ரி: பிபேத்து யதா விதி !
ஸவ்யே ந ஹஸ்தம் ஸம்க்ராஹ்ய வாமஹஸ்தேநிதாய ச !!

முடிந்த வரை காயத்ரி மந்திரம் ஜபித்து அந்த மந்திரத்தினால்3 முறை ஜலம் அருந்தவும், வலது கையால் விபூதி எடுத்து இடது கையில் வைத்து,

तद्भस्म सजलं कृत्वा किञ्चिदङ्गुष्ठकेन तु ।
शिर: प्रभृति पादान्तं दर्शयित्वाथ देशिक: ॥ १७ ॥

தத்பஸ்ம ஸஜலம் க்ருத்வா கிஞ்சித் அங்குஷ்டகேந து !
சிர: ப்ரப்ருதி பாதாந்தம் தர்சயித்வாத தேசிக: !!

அந்த விபூதியை ஜலத்துடன் சேர்த்து சிறிது விபூதி கட்டை விரலால் எடுத்து சிரஸ் முதல் பாதம் வரை காண்பித்து,

नैर्ऋत्यां दिशि तत्कृत्वा पश्चात् षट्कोणमालिखेत् ।
स्कन्दमूलं ततो मध्ये ओं श्रीं ह्रीं क्लीं तत: परम् ॥ १८ ॥

நைர்ருத்யாம் திசி தத்க்ருத்வா பச்சாத் ஷட் கோணமாலிகேத் !
ஸ்கந்தமூலம் ததோ மத்யே ஓம் ஸ்ரீம் ஹ்ரீம் க்லீம் தத: பரம் !!

நைருதி (தென் மேற்கு திசையில்) அதை விட்டு விட்டு பிறகு அறுகோணம் வரைந்து நடுவில் ஸ்கந்த மூலமந்திரத்தை எழுதி, பிறகு கோணங்களில் ஓம், ஸ்ரீம், ஹ்ரீம், க்லீம், என்றும்.

ऐं सौं कोणेषु संलिख्य शिरसीशानमन्त्रत: ।
ललाटे पुरुषेण स्यादघोरेण स्तनान्तरे ॥ १९ ॥

ஐம் ஸௌம் கோணேஷு ஸம்லிக்ய சிரஸீசாந மந்த்ரத: !
லலாடே புருஷேணஸ்யாத் அகோரேணஸ்தநாந்தரே !!

ஐம், ஸௌம், என்று எழுதி ஈசான மந்திரத்தால் சிரசிலும், தத் புருஷ மந்திரத்தினால் நெற்றியுலும், அகோர மந்திரத் தினால் ஸ்தன மத்தியில் ஹ்ருதயத்திலும்,

नाभौ तु वाममन्त्रेण जान्वोर्बाह्वोश्च सद्यत: ।
शेषाङ्गेषु च तन्मन्त्रैरर्पयेद्भस्मना बुध : ॥ २० ॥

நாபௌ து வாமமந்த்ரேண ஜாந்வோர் பாஹ்வோச்ச ஸத்யத : !
சேஷாங்கேஷு च தந்மந்த்ரை: அர்பயேத் பஸ்மநா புத: !!

நாபியில் வாமதேவ மந்திரத்தினாலும், முழங்காலிலும், தோள் பாகத்திலும் ஸத்யோ ஜாத மந்திரத்தினாலும், மற்ற இடங்களில் அந்த ஸத்யோஜாதாதி மந்திரங்களால் விபூதி தரித்தல் வேண்டும்.

हस्तौ प्रक्षाल्य शिरसि मुद्रया कुम्भसंज्ञया ।
प्रोक्षयित्वा जलं पश्चान्मूलेनैनावकुण्ठयेत् ॥ २१

ஹஸ்தௌ ப்ரக்ஷால்ய சிரஸி முத்ரயா கும்பஸம்க்ஞயா !
ப்ரோக்ஷயித்வா ஜலம் பச்சாத் மூலேனைநாவ குண்டயேத் !!

கையை சுத்தி செய்து தீர்த்தத்தை கும்ப முத்ரையால் ப்ரோக்ஷித்து பிறகு மூல மந்திரத்தினால் அவ குண்டனம் செய்து

अस्त्रमन्त्रेण संताड्य जलं वामकरे क्षिपेत् ।
तस्मात्करात्पदं तोयं दक्षिणेन करेण च ॥ २२ ॥

அஸ்த்ர மந்த்ரேண ஸந்தாட்ய ஜலம் வாமகரே க்ஷிபேத் !
தஸ்மாத்கராத் பதந் தோயம் தக்ஷிணேந கரேண ச !!

அஸ்திர மந்திரத்தினால் ஸந்தாடனம் செய்து ஜலத்தை இடது கையில் சேர்த்து அந்த கையிலிருந்து விழும் நீரை வலது கையால்.

पञ्च ब्रह्मषडङ्गैश्च प्रोक्षयित्वाथ मन्त्रवित् ।
शेषं जलं समादाय दक्षिणेन करेण च ॥ २३ ॥

பஞ்ச ப்ரம்ம ஷடங்கைச்ச ப்ரோக்ஷயித்வாத மந்த்ரவித் !
சேஷம் ஜலம் ஸமாதாய தக்ஷிணேந கரேண ச !!

பஞ்ச ப்ரம்ம ஷடங்க மந்திரத்தினால் ப்ரோக்ஷணம் செய்து மீதி ஜலத்தை வலது கையால்.

पुटेनदक्षनासायां पूर्य वामेन रेच्य च ।
तज्जलं दक्षिणे भागे हुं फटन्तेन संत्यजेत् ॥ २४ ॥

புடேநதக்ஷ நாஸாயாம் பூர்யவாமேநரேச்யச !
தஜ்ஜலம் தக்ஷிண பாகே ஹூம் படந்தேந ஸம் வ்ரஜேத் !!

வலது நாஸி கையால் இழுத்து இடது நாஸி கை வழியாக வெளிக் கொணர்ந்து அந்த ஜலத்தை வலது பாகத்தில் அஸ்த்ராய ஹூம் பட் என்று விடவும்.

पश्चादाचमनं कृत्वा प्राणायामं समभ्यसेत् ।
अङ्गन्यासं करन्यासं पूर्वोक्तविधिनाचरेत् ॥ २५ ॥

பச்சாத் ஆசமநம் க்ருத்வா ப்ராணாயாமம் ஸமப்யஸேத் !
அங்கன்யாஸம் கரந்யாஸம் பூர்வோக்த விதிநாசரேத் !!

பிறகு ஆசமனம் செய்து ப்ராணாயாமம் செய்யவும், கரநியாஸம் அங்கநியாஸம் செய்யவும்,

त्रिरर्घ्यं शिवगायत्र्या यथाशक्ति जपेच्छतम् ।
मूलमन्त्रेण रुद्रस्य तर्पयेद्रुद्रसंख्यया ॥ २६ ॥

த்ரிரர்க்யம் சிவகாயத்யா யதாசக்தி ஜபேச்சதம் !
மூலமந்த்ரேண ருத்ரஸ்ய தர்பயேத்ருத்ர ஸங்க்யயா !!

சிவகாயத்ரீ மந்திரத்ததால் 3 அர்க்கயமும், 100 எண்ணிக்கை வரை முடிந்தவரை ஜபமும், ருத்ர மூலமந்திரத்தினால் 11 தடவை தர்ப்பணம் செய்யவும்.

पञ्चब्रह्मषडङ्गैश्च गौर्या मूलेन च त्रिधा ।
ब्रह्मादिपञ्चमूर्तींश्च तर्पयेत्स्वस्वनामतः ॥ २७ ॥

பஞ்சப்ரம்ம ஷடங்கைச்ச கௌர்யா மூலேந ச த்ரிதா !
ப்ரம்மாதி பஞ்ச மூர்த்தீம்ச்ச தர்பயேத்
ஸ்வஸ்வநாமத: !!

பஞ்ச ப்ரம்ம ஷடங்க மந்திரங்களாலும், கௌரியின் மூலமந்திரங்கள் தர்பணமும், ப்ரம்மாதி ஐந்து பூதங்களை அந்தந்த பெயரும் தர்மணம் செய்து,

गणेशं मूलमन्त्रेण तर्पयेदेकतर्पणम् ।
सुब्रह्मण्यषडङ्गेण न्यासं कृत्वाथ देशिकः ॥ २८॥

கணேசம் மூலமந்த்ரேண தர்பயேதேக தர்பணம் !
ஸுப்ரமண்ய ஷடங்கேந ந்யாசம் க்ருத்வாத
தேசிக: !!

கணேசரின் மந்திரத்தால் ஓர் தர்பணமும் செய்யவும், சுப்ரமண்ய ஷடங்க மந்திரங்களால் செய்து கொண்டு.

त्रिवारं स्कन्दगायत्र्या तर्पयेद्देशिकोत्तमः ।
स्कन्दस्य मूलमन्त्रेण षडावृत्त्या प्रर्पयेत् ॥ २९ ॥

த்ரிவாரம் ஸ்கந்த காயத்ரயா தர்பயேத்தேசி
கோத்தம: !
ஸ்கந்தஸ்ய மூல மந்த்ரேண ஷஷ்ட வாரம்
ப்ரதர்பயேத் !!

3 முறை ஸ்கந்த காயத்ரியால் தர்பண்மும், ஸ்கந்த மூலமந்திரத்தினால் ஆறு ஆவிருத்தி தர்பணமும்.

सुब्रह्मण्यषडङ्गेन तर्पयेत् तु विशेषतः ।
महावल्लिदेवसेनां तत्तन्नाम्ना तु तर्पयेत् ॥ ३० ॥

ஸுப்ரமண்ய ஷடங்கேந தர்பயேத்து விசேஷத: !
மஹாவள்ளீம் தேவஸேநாம் தத்தந்நாம்நாது
தர்பயேத் !!

ஸுப்ரமண்ய ஷடங்க மந்திரத்தினால் தர்பணம், வள்ளி, தேவ ஸேனா மந்திரத்தினால் தர்பணமும்,

भुवनेशीं महालक्ष्मीं वाग्देवीं च प्रतर्पयेत् ।
क्षेत्रपालस्य मूलेन गुरून् पश्चात् तर्पयेत् ॥ ३१ ॥

புவநேசீம் மஹாலக்ஷ்மீம் வாக்தேவீம் து
ப்ரதர்பயேத் !
க்ஷேத்ரபாலஸ்ய மூலேந குருந் பச்சாத்து தர்பயேத் !!

புவனேசி, மஹாலக்ஷ்மி, வாக்தேவி, க்ஷேத்ரபாலர், குருபரம்பரை இவர்களுக்கு அந்தந்த பெயரோடு தர்பணம் செய்ய வேண்டும்.

सौराङ्गेणैव मतिमान् षडङ्गन्यासमाचरेत् ।
मूलमन्त्रेण सूर्यस्य 'कषोल्कायेति नामतः ॥ ३२ ॥

ஸௌராங்கேணைவ மதிமாந் ஷடங்கந்யாஸ
மாசரேத்
மூலமந்த்ரேண ஸூர்யஸ்ய கஷோல்காயேதி
நாமத: !!

சூர்ய அங்க மந்திரத்தினால் நியாஸம் செய்து கொண்டு, சூர்யனின் மூலமந்திரத்திரமான "கஷோல்காய" என்று

त्रिवारं तर्पयेद्धीमानुषाञ्च प्रत्युषामपि ।
तेजश्चण्डं सकृत्तर्प्य सर्वं ब्रह्मणि योजयेत् ॥ ३३ ॥

த்ரிவாரம் தர்பயேத்தீமாந் உஷாஞ்ச ப்ரத்யுஷாமபி !
தேஜச்சண்டம் ஸக்ருத்தர்ப்ய ஸர்வம் ப்ரம்மணி
யோஜயேத் !!

மூன்று முறை தர்பணமும், உஷா, ப்ரத்யுஷாவுக்கு 3 முறை தர்பணமும், தேஜஸ் சண்டருக்கு ஓர்தர்பணம் செய்து, எல்லாம் ப்ரம்ம ஸமர்ப்பணமாக கருதவும்.

सावित्रीं च जपेत् पश्चात् पूर्वोक्तविधिना बुधः ।
उपस्थानं ततः कुर्यात् प्रातर्मित्रस्य चर्षणीः ॥ ३४ ॥

ஸாவித்ரீஞ்ச ஜபேத் பச்சாத் பூர்வோக்த விதிநா புத: !
உபஸ்தாநம் தத: குர்யாத் ப்ராதர்மித்ரஸ்ய சர்ஷணீ !!

ஸாவித்ரி மந்திர தர்பணம் செய்து உபஸ்தானம் செய்து காலையில் மித்ரஸ்ய சர்ஷணீ: என்றும்,

आसत्येनेति मध्याह्ने सायेमिमेति मन्त्रतः ।
ब्रह्मयज्ञं ततः कृत्वा स्कन्दमन्त्रं शतं जपेत् ॥ ३५ ॥

ஆஸத்யேநேதி மத்யாஹ்நே ஸாயே மம்மேதி மந்த்ரத : !
ப்ரம்மயக்ஞம் தத : க்ருத்வா ஸ்கந்த மந்த்ர சதம் ஜபேத் !!

॥ इति श्रीकुमारतन्त्रे स्नानानुष्ठानविधिर्नाम चतुर्थः पटलः ॥

ஆஸத்யேந என்று மதியமும், இமம்மே என்று ஸாயங்காலமும், உபஸ்தான மந்திரம் சொல்லி ப்ரும்ம யக்ஞ தர்பணம் செய்து ஸ்கந்த மந்திரத்தை நூறு தடவை ஜபம் செய்யவும்.

இதி ஸ்ரீகுமார தந்த்ரே ஸ்நாநாநுஷ்டாந விதிர் படல: ஸ்சதுர்த்த :

இவ்வாறு ஸ்நாநாநுஷ்டான முறையாகி
4 - வது படலமாகும்.

पञ्चमः पठलः

பஞ்சமபடலம்

5 வது படலம்

(नित्यार्चनाविधिः)

அத நித்ய பூஜா விதி படலம்

தினந்தோறும் செய்யும் பூஜை முறை

अतः परं प्रवक्ष्यामि सुब्रह्मण्यार्चनाविधिम् ।
सर्वसिद्धिकरं पुण्यं सर्वव्याधिविनाशनम् ॥ १ ॥

அத: பரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி ஸுப்ரமண்யார்ச்சனா விதிம் !
ஸர்வ ஸித்தி கரம் புண்யம் ஸர்வவ்யாதி விநாசநம் !!

ஸுப்ரமண்ய நித்ய பூஜை முறையை கூறுகிறேன். எல்லா சித்திகளை கொடுக்கக் கூடியதும், எல்லா நோயையும் அழிக்க வல்லதும்

सर्वदुःखोपशमनं सदा विजयवर्धनम् ।
आत्मार्थं च परार्थं च पूजा द्विविधमुच्यते ॥ २ ॥

ஸர்வது : கோபசமநம் ஸதாவிஜய வர்த்தநம் !
ஆத்மார்த்தஞ்ச பரார்த்தஞ்ச பூஜாத்விவிதமுச்யதே !!

எல்லா துன்பத்தையும் போக்கக்கூடியதும், எப்பொழுதும் வெற்றியைத் தரக்கூடியதும், நித்ய பூஜையாகும். அது ஆன்மார்த்த பூஜை (தனக்காக பயன்தரக் கூடிய பூஜை) பரார்த்த பூஜை (பிறர்க்கு பயனளிக்கக்கூடியது) என இருவகைப்படும்.

गृहार्चनं तथात्मार्थं तत्तत्सिद्धिकरं भवेत् ।
देवर्षिभिर्मनुष्याद्यैस्स्थापितं वेरमादरात् ॥ ३ ॥

க்ருஹார்ச்சநம் ததாத்மார்த்தம் தத்தத் ஸித்திகரம் பவேத் !
தேவர்ஷிபிர் மநுஷ்யாத்யை: ஸ்தாபிதம் பேரமாதராத் !!

அவர்களுக்கு பயன் தரக்கூடியது க்ருஹார்ச்சனை யெனப்படுகிற ஆத்மார்த்த பூஜையாகும் தேவர்கள், ரிஷிகள், மனிதர்கள் இவர்களால ஸ்தாபிக்கப்பட்டு

तत् परार्थं समाख्यातं सर्वेषामात्मानां फलम् ।
विप्रक्षत्रियविट्शूद्रा दीक्षिताश्च प्रवेशकाः ॥ ४ ॥

தத் பரார்த்தம் ஸமாக்யாதம் ஸர்வேஷாம் ஆத்மநாம பலம் !
விப்ர க்ஷத்ரியவிட் சூத்ரா தீக்ஷிதாச்ச ப்ரவேசகா : !!

பூஜை செய்யப்படுவது பரார்தம் எனப்படும். அது எல்லோருக்கும் பயனைத்தரக் கூடியதாகும், அந்தணன், க்ஷத்ரியன், வைசியன், சூத்ரர்கள், (தீக்ஷிதர்கள்) தீக்ஷை பெற்றவர்களாக,

आत्मार्थयजनं कुर्यात् न कुर्यात् परार्थकम् ।
आदिशैवः प्रकर्तव्यं आत्मार्थं च परार्थकम् ॥ ५ ॥

ஆத்மார்த்த யஜநம் குர்யாத் நகுர்யாத் பரார்த்தகம் !
ஆதிசைவ: ப்ரகர்த்தவ்ய: ஆத்மார்த்தஞ்ச பரார்த்தகம் !!

ஆத்மார்த்த பூஜை செய்ய வேண்டும், பரார்த்த பூஜை செய்யக் கூடாது. ஆதிசைவனாகிற சிவாசார்யார் ஆத்மார்த்த பூஜையும் பரார்த்த பூஜையும் செய்ய வேண்டும்.

आदिशैवा इति प्रोक्तास्ते शिवब्राह्मणा मुने ।
शौचमाचमनं कृत्वा विधिस्नानं समाचरेत् ॥ ६ ॥

ஆதிசைவா இதி ப்ரோக்தாஸ்தே சிவப்ராம்மணா முநே !
சௌசமாசமனம் க்ருத்வா விதிஸ்நானம் ஸமாசரேத் !!

சைவ பிராமணர்கள் ஆதிசைவர்கள் எனக் கூறப்படுகிறார்கள். சரீர சுத்தி, ஆசமனம், விதிப்படி ஸ்நானம் செய்து.

सन्ध्यावन्दनकर्मादि कृत्वा देवालयं व्रजेत् ।
पादौ प्रक्षाल्य विधिना भस्म निधाय मन्त्रवित् ॥ ७ ॥

ஸந்த்யா வந்தன கர்மாதி க்ருத்வா தேவாலயம் வ்ரஜேத் ।
பாதௌ ப்ரக்ஷால்ய விதினா பஸ்ம நிதாய மந்த்ர வித் ॥

ஸந்தியா வந்தனம் முதலியவை செய்து தேவாலயம் செல்ல வேண்டும். கால்களை அலம்பி, விபூதி தரித்து.

सूर्यपूजाविधानेन सौरपूजां समाचरेत् ।
प्रक्षाल्य पादावाचम्य विधिना भस्म धारयेत् ॥ ८ ॥

ஸூர்யபூஜா விதானேந ஸௌரபூஜாம் ஸமாசரேத் ।
ப்ரக்ஷால்ய பாதாவாசம்ய விதினா பஸ்ம தாரயேத் ॥

முறைப்படி சூர்யபூஜை செய்து சூர்யபகவானை விலக கால்களை அலம்பி, விபூதி தரித்து.

प्रणवं संस्मरन्मन्त्री प्राणायामं समाचरेत् ।
पुण्याहं वाचयेत्तत्र ब्राह्मणैः सह मन्त्रिभिः ॥ ९ ॥

ப்ரணவம் ஸம்ஸ்மரந் மந்த்ரீ ப்ராணாயாமம் ஸமாசரேத் ।
புண்யாஹம் வாசயேத் தத்ர ப்ராம்மணைஸ் ஸஹ மந்த்ரிபி: ॥

ஓம் காரத்தை நினைத்து பிராணாயாமம் செய்ய வேண்டும், பிராமணர்களுடன் புண்யாஹ வாசனம் செய்ய வேண்டும்.

विधिना पञ्चगव्यं च पञ्चामृतमथाचरेत् ।
सकलीकृत्य मतिमान् प्रणवार्घ्यं तु साधयेत् ॥ १० ॥

விதினா பஞ்சகவ்யஞ்ச பஞ்சாம்ருதஞ்ச ஸாதயேத் ।
ஸகளீக்ருத்ய மதிமாந் ப்ரணவார்க்யந்து ஸாதயேத் ॥

பஞ்ச கவ்ய பூஜை, பஞ்சாம்ருத பூஜை செய்து, ஸகளீ கரணம் செய்து ப்ரணவார்கியம் என்பதான ஸாமான்யார்க்யம் செய்து.

स्नानं कारयेद्द्वारं यथाविधिपुरःसरम् ।
द्वारमस्त्रेण संप्रोक्ष्य गवाक्षं च समर्चयेत् ॥ ११ ॥

ஸ்நாநம் காரயேத் த்வாரம் யதாவிதி புரஸ்ஸரம் ।
த்வாரம் அஸ்த்ரேண ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய கவாக்ஷம் ச ஸமர்ச்சயேத் ॥

முறைப்படி ஸ்நானம் செய்து, அஸ்திர மந்திரத்தினால் த்வாரத்தை ப்ரோக்ஷித்து கணபதியையும், ஸரஸ்வதியையும்.

सव्यवामे च शाखोर्ध्वे तदग्रजेन पूजयेत् ।
मध्ये लक्ष्मीं च संपूज्य हस्तिद्वयाभिषेचिताम् ॥ १२ ॥

ஸவ்யவாமே ச சாகோர்த்வே தத்க்ரஜேந பூஜயேத் ।
மத்யே லக்ஷ்மீஞ்ச ஸம்பூஜ்ய ஹஸ்தித்வயாபிஷேசிதாம் ॥

வலது இடது பக்கத்தில் த்வாரத்தின் மேல பாகம் பூஜிக்கவும், த்வாரத்தின் மேல் பாகத்தில் மத்தியில் 2 யானை அபிஷேகம் செய்வது போல லக்ஷ்மியை பூஜிக்கவும்.

सुदेहसुमुखौ विप्रौ गृहस्य द्वारपालकौ ।
एकवक्त्रौ द्विबाहू च गदाभयधरौ स्मृतौ ॥ १३ ॥

ஸுதேஹ ஸுமுகௌ விப்ரௌ க்ருஹஸ்ய த்வார பாலகௌ ।
ஏகவக்த்ரௌ த்விபாஹூ ச கதாபய தரௌ ஸ்ம்ருதௌ ॥

த்வார பாலகர்களாக ஸுதேஹர், ஸுமுகரை ஒரு முகம், இரண்டு கை, கதை, அபயம் தரித்தவராக பூஜிக்கவும்.

चतुर्भुजौ चैतयोर्ध्वे वज्रशक्तिधरौ तथा ।
रक्तश्यामलवर्णाढ्यौ सर्वाभरणभूषितौ ॥ १४ ॥

சதுர்புஜௌ சைதயோர்த்வே வஜ்ர சக்தி தரௌ ததா ।
ரக்தச்யாமள வர்ணாட்யௌ ஸர்வாபரண பூஷிதௌ ॥

4 கைகளுடைய இருப்பவன் மேல்கையில் வஜ்ரத்தையும், சக்தியையும் தரித்தவராயும், சிகப்பு கருப்பு வர்ண முடையவராகவும் எல்லா ஆபரணமும் தரித்தவராகவும்,

सुदंष्ट्रौ स्मितवक्त्रौ च करण्डमकुटोज्ज्वलौ ।
दक्षिणे तु सुदेहञ्च सुमुखञ्च तथोत्तरे ॥ १५ ॥

சுதம்ஷ்ட்ரௌ ஸ்மித வக்த்ரௌ ச
கரண்டமகுடோஜ்வலௌ !
தக்ஷிணேது சுதேஹஞ்ச சுமுகஞ்ச ததோத்தரே !!

அழகாக தித்திப்பலுள்ள வரும், சிரித்த முகமும், கரண்ட மகுடம் தரித்த வராயும் தெற்கில் சுதேஹரையும், வடக்கில் சுமுகனையும் பூஜித்து,

पश्चाद्दक्षिणशाखायां दीप्तांचामरधारिणीम् ।
उत्तरायाञ्च शाखायां सूक्ष्मां संपूजयेत् तथा ॥ १६ ॥

பச்சாத்தக்ஷிண சாகாயாம் தீப்தம் சாமர தாரிணீம் !
உத்தராயாஞ்ச சாகாயாம் ஸூக்ஷ்மாம் ஸம் பூஜயேத்
ததா !!

பிறகு வலது கையில் சாமரம் தரித்திருப்பவரும் தீப்தா தேவியையும், இடது கையில் ஸூக்ஷ்மா தேவியையும் பூஜித்து,

अथोदुम्बरमूले तु पृथिवीं संप्रपूजयेत् ।
दिव्यन्तरिक्षभूमीषु विघ्नानुच्चाट्य चास्त्रतः ॥ १७ ॥

அதோதும்பர மூலே து ப்ருதிவீம் ஸம் ப்ரபூஜயேத் !
திவ்யந்தரிக்ஷ பூமீஷு விக்நாநுச்சாட்ய சாஸ்த்ரத : !!

கீழ்வாயிற்படி பூமியையும் பூஜித்து பூமி, ஆகாயம், ஸ்வர்க்கத்தின் இடையூறுகளை அஸ்திர மந்திரத்தினால் நீக்கி

अन्तःप्रविश्य मतिमान्नित्यं तद्द्वारपालकौ ।
मध्यदक्षिणवामे तु देहल्यां पूजयेत्तदा ॥ १८ ॥

அந்த : ப்ரவிச்ய மதிமாந்நித்யம் தத்த்வாரபாலகௌ !
மத்ய தக்ஷிண வாமே து தேஹல்யாம் பூஜயேத் ததா !!

உள்ளே நுழைந்து, நித்ய த்வார பாலகரை வலது இடது நடுவில் பூஜித்து தேஹளீயை பூஜித்து,

कवाटौ प्रोक्ष्य चास्त्रेण जयं विजयमर्चयेत् ।
नैर्ऋत्यां वास्तुनाथञ्च स्वस्वनामभिरर्चयेत् ॥ १९ ॥

கவாடௌ ப்ரோக்ஷ்ய சாஸ்த்ரேண ஜயம்விஜய
மர்சயேத் !
நைர்ருத்யாம் வாஸ்து நாதஞ்ச ஸ்வஸ்வ
நாமபிரர்சயேது !!

கதவை ப்ரோக்ஷித்து ஜயன், விஜயனை கதவில் பூஜித்து, நிருருதி திக்கில் வாஸ்து நாதரை பூஜிக்கவும்.

देवस्य दक्षिणे पार्श्वे रुचिरासनसंस्थितः ।
पञ्चशुद्धिं ततः कुर्यात् तेषां भेदमथ श्रृणु ॥ २० ॥

தேவஸ்ய தக்ஷிணே பார்ச்வே ருசிராஸந
ஸம்ஸ்தித : !
பஞ்சசுத்திம் தத : குர்யாத் தேஷாம் பேத மத
ச்ருணு !!

ஸ்கந்தரின் வலது பக்கம் விரும்பப்பட்ட ஆஸனத்தில் அமர்ந்து பஞ்சசுத்தியான பூத சுத்தி செய்ய வேண்டும், அதன் பிரிவுகளை கேட்பாயாக.

आत्मशुद्धिस्तु प्रथमं स्थानशुद्धिर्द्वितीयकम् ।
द्रव्यशुद्धिस्तृतीयञ्च बिम्बशुद्धिश्चतुर्थकम् ॥ २१ ॥

ஆத்ம சுத்திஸ்து ப்ரதமம் ஸ்தாந சுத்திர் த்விதீயகம் !
த்ரவ்ய சுத்தி ஸ்த்ருதீயஞ்ச பிம்ப சுத்திச்
சதுர்த்தகம் !!

முதலில் ஆத்ம சுத்தி, 2 வது ஸ்தான சுத்தி, 3 வது திரவ்ய சுத்தி, 4 வது பிம்ப சுத்தி,

मन्त्रशुद्धिस्तु पञ्चैते आत्मशुद्धिं ततः श्रृणु ।
तलौ च हस्तपृष्ठौ च मन्त्रेणास्त्रेण शोधयेत् ॥ २२ ॥

மந்த்ர சுத்திஸ்து பஞ்சைதே ஆத்ம சுத்திம் தத: ச்ருணு !
தலௌ ச ஹஸ்த ப்ருஷ்டௌ ச மந்த்ரேணாஸ்த்ரேண சோதயேத் !!

5 வது மந்திர சுத்தி இவ்வாறு ஐந்து சுத்தியாகும், ஆத்ம சுத்தியை கேள், 2 கையின் மேலடி பாகங்களை அஸ்திரமந்திரத்தினால் துடைத்து சுத்தி செய்து,

अङ्गुष्ठादिकनिष्ठान्तमीशानादींश्च विन्यसेत् ।
ह्रीं मन्त्रादिंश्च मध्यादि तर्जन्यान्तं चतुर्थकम् ॥ २३ ॥

அங்குஷ்டாதி கநிஷ்டாந்தம் ஈசாநாதீம்ச்ச விந்யஸேத் !
ஹ்ரீம் மந்த்ராதீம்ச்ச மத்யாதி தர்ஜந்யாந்தம் சதுர்த்தகம் !!

கட்டை விரல் முதல் சுண்டு விரல் வரை ஈசாநாதி ப்ரும்ம மந்திரங்களை நியாஸிக்கவும். ஹ்ரீம் என்பதான மந்திரங்களை நடுவிரல் முதல், ஆள் காட்டி விரல் வரை , நான்காம் வேற்றுமையோடு நியாஸம் செய்க.

नेत्रं करतले न्यस्य तर्जन्यामस्त्रकं न्यसेत् ।
आत्मानं योजयेत्पश्चात् शिखाग्रे व्योमसंज्ञके ॥ २४ ॥

நேத்ரம் கரதலேந்யஸ்ய தர்ஜந்யாம் அஸ்த்ரகம் ந்யஸேத் !
ஆத்மாநம் யோஜயேத் பச்சாத் சிகாக்ரே வ்யோம ஸம்க்ஞகே !!

நேத்ர மந்திரத்தை உள்ளங்கை தளத்தில் நியாஸித்து, ஆள் காட்டி விரலில் அஸ்திர மந்திரத்தை நியாஸம் செய்யவும், ஜீவனை (ஆத்மாவை) சிகையில் (தலைக்குமேல்) ஆகாயம் எனப்படும், த்வாதசாந்தத்தில் சேர்க்கவும்.

शुष्कवृक्षमिवात्मानं शोषयेद्वायुमन्त्रतः ।
अग्निबीजेन तद्देहं भस्मकूटमिव स्मरेत् ॥ २५ ॥

சுஷ்க வ்ருக்ஷமிவாத்மாநம் சோஷயேத்வாயு மந்த்ரத: !
அக்னி பீஜேந தத்தேஹம் பஸ்மகூட மிவம் ஸ்மரேத் !!

காய்ந்த மரம் போல் ஆத்மாவை வாயுவின் மந்திரத்தினால் ஒடுங்கச் செய்யவும், "ரம்" என்ற அக்னி பீஜத்தால் சரீரத்தை தஹித்து சாம்பல் கூட்டம் போல் நினைக்கவும்.

वायोर्बीजेन तद्भस्म प्लावयेदमृतस्रवम् ।
संचिन्त्य पूर्ववद्देहं मुद्रयाङ्कुशसंज्ञया ॥ २६ ॥

வாயோர் பீஜேந தத்பஸ்ம ப்லாவயே தம்ருத ஸ்ரவம் !
ஸம்சிந்த்ய பூர்வவத்தேஹம் முத்ரயா ங்குச ஸம்க்ஞயா !!

வாயு பீஜத்தால் அந்த பஸ்ம கூட்டை அம்ருதத்தால் நனைந்ததாகவும் முன்பு போலுள்ள சரீரத்தை நினைத்துக் கொண்டு நியாஸத்தால் பாவிக்கவும், அங்குச முத்ரையால்,

आत्मानं मूलमन्त्रेण विन्यसेद्धृदये पुनः ।
कृत्वाथ मातृकान्यासं कुर्यात्प्राणप्रतिष्ठिकाम् ॥ २७ ॥

ஆத்மாநம் மூலமந்த்ரேண விந்யஸேத்ருதயே புந: !
க்ருத்வாத மாத்ருகா ந்யாஸம் குர்யாத் ப்ராண ப்ரதிஷ்டிகாம் !!

மூலமந்திரத்தால் ஜீவனை எடுத்து வந்து ஹ்ருதயத்தில் ஸ்தாபித்து பிறகு மாத்ருகா நியாஸம், ப்ராண ப்ரதிஷ்டையையும் செய்யவும்.

ईशानं मूर्ध्नि विन्यस्य मुखे तत्पुरुषं न्यसेत् ।
अघोरं हृदये न्यस्य वामदेवं तु गुह्यके ॥ २८ ॥

ஈசானம் மூர்த்நி விந்யஸ்ய முகே தத்புருஷம்
ந்யஸேத் ।
அகோரம் ஹ்ருதயே ந்யஸ்ய வாமதேவம் து
குஹ்யகே ॥

சிரஸில் ஈசானனையும், முகத்தில் தத்புருஷனையும், ஹ்ருதயத்தில் அகோரனையும், குஹ்ய தேசத்தில் வாமதேவனையும்.

सद्योजातं न्यसेत्पादौ पुनरङ्गानि बुद्धिमान् ।
हृदयं हृदये न्यस्य शिरश्शिरसि विन्यसेत् ॥ २९ ॥

ஸத்யோஜாதம் ந்யஸேத் பாதௌ புநரங்காநி
புத்திமான் ।
ஹ்ருதயம் ஹ்ருதயே ந்யஸ்ய சிரச் சிரஸி
விந்யஸேத் ॥

ஸத்யோஜாத மந்திரத்தை 2 பாதங்களில் ந்யாஸம் செய்து, பிறகு அங்க மந்திரங்களை ந்யாஸம் செய்யவும், ஹ்ருதயத்தில் ஹ்ருதய மந்திரத்தையும், சிரஸில் சிரோ மந்திரத்தையும்,

शिखायां तु शिखां न्यस्य कवचं स्तनमध्यतः ।
नेत्रं नेत्रद्वये विद्वान् अस्त्रं हस्तप्रदेशके ॥ ३० ॥

சிகாயாம் து சிகாம் ந்யஸ்ய கவசம் ஸ்தநமத்யத: ।
நேத்ரம் நேத்ரத்வயே வித்வான் அஸ்த்ரம் ஹஸ்த
ப்ரதேசகே ॥

சிகையில் சிகா மந்திரத்தையும், ஸ்தன மத்யமாகிய தேசத்தில் கவச மந்திரத்தையும், நேத்ர மந்திரத்தை 2 கண்களிலும், கையில் அஸ்திர மந்திரத்தையும் ந்யாஸம் செய்யவும்.

एकत्रिंशत्कलान्यासं प्रागुक्तविधिनाचरेत् ।
एवं शुद्धतनुर्भूत्वा स्कन्दोऽहमिति भावयेत् ॥ ३१ ॥

ஏகத்ரிம்சத் கலாந்யாஸம் ப்ராகுக்த விதிநாசரேத் ।
ஏவம் சுத்த தநுர்பூத்வா ஸ்கந்தோஹமிதி பாவயேத் ॥

முன்பு கூறப்பட்டுள்ள 31 கலைகளுடைய ந்யாஸத்தை செய்யவும் இவ்வாறு சரீரத்தை சுத்தி செய்து " நான் ஸ்கந்தன் என்ற நினைவோடு இருக்கவும்.

अन्तर्यागं ततः कृत्वा तत्पूजार्थकमन्त्रतः ।
आसनावरणादींश्च स्पष्टं नार्चयेद्बुधम् ॥ ३२ ॥

அந்தர்யாகம் தத: க்ருத்வா தத் பூஜார்த்தக மந்த்ரத: ।
ஆஸநாவரணாதீம்ச்ச ஸ்பஷ்டம் நார்ச்சயேத்
புதம் ॥

ஸ்கந்தனை பூஜிக்கத் தகுதியுடைய அந்தர்யாகம் செய்யவும், ஆஸன பூஜை ஆவரண பூஜைகளை ஸ்கந்த நாமத்தில் முருகனை பூஜிக்கவும்.

आत्मशुद्धिरिति प्रोक्तं स्थानशुद्धिं ततः शृणु ।
पूर्वन्यासेन नेत्रेण निरीक्ष्य प्रोक्षणादिभिः ॥ ३३ ॥

ஆத்ம சுத்திரிதி ப்ரோக்தம் ஸ்தாந சுத்திம் தத:
ச்ருணு ।
பூர்வ ந்யாஸேந நேத்ரேண நிரீக்ஷ்ய
ப்ரோக்ஷணாதிபி: ॥

இவ்வாறு ஆத்ம சுத்தி கூறப்பட்டு ஸ்தான சுத்தி கூறப்படுகிறது. முதலில் முன் நேத்திரத்தினால் நிரீக்ஷிக்கப்பட்ட கலசங்களை பார்த்து ப்ரோக்ஷணம் செய்து.

अवकुण्ठशुद्धिवन्नं प्राकारैः स्थानशोधनम् ।
मार्जनं प्रोक्षणं चैव गोमयालेपनं तथा ॥ ३४ ॥

அவகுண்டந சுத்திவந்த ப்ராகாரை: ஸ்தாநசோதநம் ।
மார்ஜநம் ப்ரோக்ஷணம் சைவ கோமயாலேபநம்
ததா ॥

நிரீக்ஷணம், அவகுண்டனம் செய்து, [illegible] செய்யவும், [illegible] மந்திரத்தினால் [illegible] செய்து.

पुष्पाग्रे पुष्पं निक्षिप्य पूर्ववत् समर्चयेत् ।
ध्यानशुद्धिरिति ख्याता द्रव्यशुद्धिं ततः शृणु ॥ ३५ ॥

புஷ்பாக்ரே புஷ்பம் நிக்ஷிப்ய பூர்வவத் ஸமர்ச்சயேத் ।
த்யானசுத்திரிதி க்யாதா த்ரவ்ய சுத்திம்
தத: ச்ருணு ॥

முன்போலவே, [illegible] புஷ்பம் [illegible] "[illegible]" என்று அர்ச்சித்து செய்வது த்யானசுத்தியாகும். த்ரவ்ய சுத்தியை கேட்பாயாக.

पाद्यपात्रं शरावं च अर्घ्यमाचमनपात्रकम् ।
शङ्खं च स्नानकलशं कलशादीन् दर्शयेत् ॥ ३६ ॥

பாத்யபாத்ரம் சராவஞ்சார்க்யமாசமன பாத்ரகம் ।
சங்கஞ்ச ஸ்நானகலசம் [illegible]
வர்த்தநீம் ॥

பாத்ய பாத்ரம், சராவபாத்ரம், அர்க்யம், ஆசமன பாத்ரம், சங்கு, ஸ்நான (அபிஷேக பாத்ரம்) [illegible], [illegible] இவைகளை.

अस्त्रेण क्षाल्य च हृदा निरीक्ष्य कवचेन तु ।
अवकुण्ठ्य पुनः पश्चात् सामान्यार्घ्यं प्रकल्पयेत् ॥ ३७ ॥

அஸ்த்ரேண க்ஷால்ய ச ஹ்ருதா நிரீக்ஷ்ய கவசேன து ।
அவகுண்ட்ய புன: பச்சாத் ஸாமான்யார்க்யம்
ப்ரகல்பயேத் ॥

அஸ்திர மந்திரத்தினால் அலம்பி ஹ்ருதய மந்திரத்தால் நிரீக்ஷணம் செய்து கவச மந்திரத்தால் அவகுண்டனம் செய்யவும், பிறகு ஸாமான்யார்க்யம் செய்யவும்.

ब्रह्माङ्गैर्मूर्तिमन्त्रैश्च स्कन्दगायत्रीमन्त्रतः ।
ततोऽनेनास्त्रमन्त्रेण सर्वं संप्रोक्ष्य बुद्धिमान् ॥ ३८॥

ப்ரஹ்மாங்கை மூர்த்தி மந்த்ரைச்ச ஸ்கந்த காயத்ரி
மந்த்ரத: ।
தத்தோனேனாஸ்த்ர மந்த்ரேண ஸர்வம்
ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய புத்திமான் ॥

பிறகு புத்திமான் ப்ரஹ்ம மந்திரம், அங்க மந்திரம், மூர்த்தி மந்திரம், ஸ்கந்த காயத்ரி மந்திரம் இவைகளால் [illegible] அந்த தீர்த்தத்தால் அஸ்திர மந்திரத்தினால் எல்லாவற்றையும் ப்ரோக்ஷிக்கவும்.

वस्त्रपूतेन तोयेन कलशान् प्रपूरयेत् ।
विधाय सप्तवारं [illegible] ततः स्मृतम् ॥ ३९ ॥

வஸ்த்ர பூதேந தோயேந [illegible] ப்ரபூரயேத் ।
விதாய ஸப்தவாரம் [illegible] தத:
ஸ்ம்ருதம் ॥

துணியால் வடிகட்டிய நீரால் தீர்த்த பாத்திரத்தை நிரப்பவும், [illegible] பாத்திரத்தை ஏழு 7 முறை.

आपो वा इति च पुनः जप्त्वा पद्ममुद्रिकाम् ।
अस्त्रमुद्रां प्रदर्श्यैव सर्वद्रव्याणि शोधयेत् ॥ ४० ॥

ஆபோ வா இதி ச புன: ஜப்த்வா பத்மமுத்ரிகாம் ।
அஸ்த்ர முத்ராம் ப்ரதர்ச்யைவ ஸர்வ த்ரவ்யாணி
சோதயேத் ॥

ஆ போ வா என்ற மந்திரத்தினால் அபிமந்திரித்து பத்ம முத்திரையை காண்பித்து, அஸ்த்ர முத்திரையால் (அஸ்த்ர மந்திரத்தினால்) எல்லாவற்றையும் ப்ரோக்ஷிக்கவும்.

द्रव्यशुद्धिर्भवेदेवं बिम्बशुद्धिं ततः शृणु ।
नमस्कृत्वा महासेनमिदं मन्त्रं समर्चयेत् ॥ ४१ ॥

த்ரவ்ய சுத்திர் பவேதேவம் பிம்பசுத்திம் தத:
ச்ருணு ।
நமஸ்க்ருத்வா மஹாஸேனம் இதம் மந்த்ரம்
ஸமர்ச்சயேத் ॥

இவ்வாறு திரவ்ய சுத்தி கூறி பிம்ப சுத்தியை கேள். முருகனை நமஸ்கரித்து கீழ்வரும் மந்திரத்தால் பூஜித்து பிரார்திக்கவும்.

सिद्धदेवर्षिसङ्घैश्च मनुष्यैश्च समर्चितम् ।
अर्चयिष्ये यथा शक्त्या प्रसीद गुहमूर्तिमन् ॥ ४२ ॥

ஸித்ததேவர்ஷி ஸங்கைச்ச மநுஷ்யைச்ச ஸமர்ச்சிதம் ।
அர்ச்சயிஷ்யே யதா சக்த்யா ப்ரஸீத குஹ மூர்த்திமந் ॥

ஸித்தர்கள், தேவர்கள், ரிஷிக்களிவர் களால், மனுஷ்யர்களால் பூஜிக்கப்பட்ட ஹே குகனே !, உம்மை சக்திக்குத் தக்கவாறு பூஜிக்கிறேன் அனுக்ரஹம் செய்யவும்.

अर्घ्यद्रव्यैश्च मतिमान् विशेषार्घ्यं प्रकल्पयेत् ।
कुशाग्राप: पयोभिश्च तिलतण्डुलकैर्युतम् ॥ ४३ ॥

அர்க்ய த்ரவ்யைச்ச மதிமாந் விசேஷார்க்யம் ப்ரகல்பயேத் ।
குசாக்ராப : பயோபிச்ச தில தண்டுலகைர்யுதம் ॥

அர்க்ய திரவ்யங்களால் விசேஷார்க்யம் செய்யவும் தர்பை நுனி, நீர், பால், எள், அரிசி இவைகளால்,

अक्षतैर्यवसिद्धार्थैरर्घ्यमष्टाङ्गमुत्तमम् ।
मूलब्रह्मषडङ्गैश्च स्कन्दसूक्तेन मन्त्रत: ॥ ४४ ॥

அக்ஷதைர் யவ ஸித்தார்த்தைர் அர்க்யம் அஷ்டாங்கமுத்தமம் ।
மூலப்ரம்ம ஷடங்ககைச்ச ஸ்கந்த ஸூக்தேந மந்த்ரத : ॥

(புஷ்பம்) அக்ஷதை, யவை, வெண் கடுகு, இந்த 8 பொருள்களும் விசேஷார்க்யத்தின் 8 பொருளாகும், மூலமந்திரம், ப்ரும்ம மந்திரம், அங்க மந்த்ரம், ஸ்கந்த சூக்த மந்திரங்களாலும்,

मूर्तिमन्त्रैश्च गायत्र्या विशेषार्घ्यं प्रकल्प्य च ।
चन्दनोशीरसंयुक्तं पाद्यं सङ्कल्पयेद्धृदा ॥ ४५ ॥

மூர்த்தி மந்த்ரைச்ச காயத்ர்யா விசேஷார்க்யம் ப்ரகல்ப்ய ச ।
சந்தநோசீர ஸம்யுக்தம் பாத்யம் ஸங்கல்பயே த்ருதா ॥

ஷண்மூர்த்தி மந்திரங்களாலும், காயத்ரீ மந்திரங்களாலும், அபிமந்திரித்து விசேஷார்க்யம் தயாரிக்க வேண்டும். சந்தனம், விளாமிச்ச வேர், இவைகளால் பாத்யத்தை ஹ்ருதய மந்திரத்தால் தயார் செய்து,

तुटिपत्रं च कर्पूरं फलत्रययुतं तथा ।
पुरुषयुक्तषडङ्गेनाचमनं परिकल्पयेत् ॥ ४६ ॥

துடி பத்ரஞ்ச கர்பூரம் பலத்ரயயுதம் ததா ।
புருஷ யுக்த ஷடங்கேநா சமநம் பரிகல்பயேத் ॥

துடி (பில்வம்), பச்சை கற்பூரம், பலத்ரவ்யத்துடன், 3 பழங்களுடன் புருஷ மந்திரத்துடன், ஷடங்க மந்திரத்தினால் ஆசமனத்திரவ்யம் தயார் செய்யவும்.

हृदयेन तु मन्त्रेण प्रच्छन्नपटमानयेत् ।
निर्माल्यं च विसृज्याथ सुमित्राय प्रदापयेत् ॥ ४७ ॥

ஹ்ருதயேந து மந்த்ரேண ப்ரச்சன்ன படமாநயேத் ।
நிர்மால்யம் ச விஸ்ருஜ்யாத் ஸுமித்ராய ப்ரதாபயேத் ॥

ஹ்ருதய மந்திரத்தினால் திரையை போட்டு நிர்மால்ய விஸர்ஜனம் செய்து சுமித்ர சண்டருக்கு அர்பணிக்கவும்.

अस्त्रमन्त्रेण मतिमान् बेरशुद्धिं समाचरेत् ।
स्कन्दगायत्रिमन्त्रेण क्षालयेत्तु पुन: पुन: ॥ ४८ ॥

அஸ்த்ர மந்த்ரேண மதிமாந் பேர சுத்திம்ஸ மாசரேத் ।
ஸ்கந்த காயத்ரி மந்த்ரேண க்ஷாளயேத்து புன : புன: ॥

அஸ்த்திர மந்திரத்தினால் பிம்பத்தை சுத்தி செய்ய வேண்டும். ஸ்கந்த காயத்ரி மந்திரத்தினால் நன்கு அபிஷேகம் செய்யவும்.

लोहजं यदि तद्वेरं स्नानं पर्वणि पर्वणि ।
चित्रादिप्रतिमा चेत्तु शुद्धिं कूर्चेन कारयेत् ॥ ४९ ॥

லோஹஜம் யதி தத்பேரம் ஸ்நாநம் பர்வணி பர்வணி !
சித்ரா திப்ரதிமாச்சேத்து சுத்திம் கூர்ச்சேந காரயேத் !!

தங்கம், வெள்ளி, பஞ்ச லோக முதலான உலோக விக்ரஹமெனில் அபிஷேகம் ஒவ்வொரு பர்வாவிலும் செய்யவும், வரையப் பட்ட பிம்பமாயிருப்பில் கூர்ச்சத்தினால் சுத்தி செய்யவும்.

बिम्बशुद्धिर्भवेदेवं मन्त्रशुद्धिं ततः शृणु ।
ओङ्कारादिनमोऽन्ताश्च मन्त्राः पूजार्हका भवेत् ॥ ५० ॥

பிம்பசுத்திர் பவேதேவம் மந்த்ரசுத்திம் தத: ச்ருணு!
ஓங்காராதி நமோந்தாச்ச மந்த்ரா: பூஜார்ஹகாபவேத் !!

இவ்வாறு பிம்ப சுத்தி கூறப்பட்டு மந்த்ர சுத்தி கூறப்படுகிறது. "ஓம்" முதற்கொண்டு "நம:" வரையிலான மந்திரங்கள் பூஜைக்கு உகந்ததாகும். (அவற்றை கூறிக் கொள்ளவும்)

मनसोपांशुना वाचा मन्त्रशुद्धिरुदाहृता ।
यो वेत्ति पञ्चशुद्धिं च स पूजां कर्तुमर्हति ॥ ५१ ॥

மனஸோ பாம்சுநா வாசா மந்திரசுத்தி: உதா ஹ்ருதா !
யோ வேத்தி பஞ்ச சுத்திஞ்ச ஸபூஜாம் கர்தும்ர்ஹதி !!

ஓம் காரம் முதல் நம : வரை மனதாலோ, தனக்கு மட்டும் கேட்பதாயும், பிறருக்கு கேட்பதாக வார்த்தையாலும் கூறப்படுவது மந்திர சுத்தியாகும். யார் பஞ்ச சுத்தியை அறிந்து செயல்படுகிறானோ அவன் பூஜைகளைச் செய்ய உரியவனாகிறான்.

स्कन्दसूक्तेन मतिमान् मूलब्रह्मषडङ्गकैः ।
मालामन्त्रेण मतिमान् कार्तिकेयं तु पूजयेत् ॥ ५२ ॥

ஸ்கந்த சூக்தேந மதிமாந் மூலப்ரும்மஷடங்ககை : !
மாலா மந்திரேண மதிமாந் கார்த்திகேயந்து பூஜயேத் !!

ஸ்கந்த சூக்தம், மூலமந்திரம், ப்ரும்ம மந்திரம், ஷடங்க மந்திரம், மாலா மந்திரத்தினால் அறிவாளியான ஆசார்யன் கார்த்திகேயனை பூஜிக்கவும்.

आसनं कल्पयेत्पश्चाच्छास्त्रदृष्टेन वर्त्मना ।
प्रणवं पूजयेन्मन्त्री पीठाधस्तात् गुहस्य तु ॥ ५३ ॥

ஆஸனம் கல்பயேத் பச்சாத் ஸாஸ்த்ரத்ருஷ்டேந வர்தமநா!
ப்ரணவம் பூஜயேத் மந்த்ரீ பீடாதஸ்தாத் குஹஸ்ய து !!

சாஸ்திரத்தில் கூறியுள்ளபடி ஆஸனம் பூஜிக்க வேண்டும். சுப்ரமண்ய பீடத்தினடியில் 'ஓம்' என்று பூஜிக்கவும்.

आधारशक्तिं तस्योर्ध्वे ततोऽनन्तासनं यजेत् ।
धर्मं पाण्डरवर्णं च ज्ञानं वै पद्मरागकम् ॥ ५४ ॥

ஆதாரசக்திம் தஸ்யோர்த்வே ததோ நந்தாஸநம் யஜேத் !
தா்மம் பாண்டர வா்ணம் ச க்ஞானம் வை பத்மராககம் !!

ஓங்காரத்தின் மேல் ஆதாரசக்தியையும், பிறகு அனந்தாஸனத்தையும் பூஜிக்கவும். வெண்மையான தர்மத்தையும், தாமரை நிறமான க்ஞானத்தையும்.

वैराग्यं हेमवर्णं स्यादैश्वर्यं श्यामवर्णकम् ।
आग्नेयादिषु कोणेषु पूजयेत्तु विशेषतः ॥ ५५ ॥

வைராக்யம் ஹேமவர்ணம் ஸ்யாத் ஐச்வர்யம் ச்யாம வர்ணகம் !
ஆக்னேயாதி ஷு கோணேஷு பூஜயேத்து விசேஷத : !!

பொன்னிறமாக வைராக்யத்தையும், கருமை நிறமாக ஐச்வர்யத்தையும் தென் கிழக்கு முதலான கோணங்களில் விசேஷமாக பூஜிக்கவும்.

अधर्माज्ञानावैराग्यानैश्वर्यांश्च पुनः पुनः ।
राजावर्तनिभा एते प्रागादिषु प्रकल्पयेत् ॥ ५६ ॥

அதர்மாக்ஞானாவைராக்யா னைச்வர்யாம்ச்ச புன : புன : !
ராஜாவர்தநிபா ஏதே ப்ராகாதிஷு ப்ரகல்பயேத் !!

கருப்புவர்ணமாக அதர்மம், அக்ஞானம், அவைராக்யம், அநைச்வர்யம் இவைகளை கிழக்கு முதலான திசைகளில் பூஜிக்கவும்.

मायाधच्छदनं रक्तं नैर्ऋत्यां दिशि पूजयेत् ।
वेद्योर्ध्वच्छदनं श्वेतमैशान्यां दिशि पूजयेत् ॥ ५७ ॥

மாயாதச் சதனம் ரக்தம் நைர்ருத்யாம் திசி பூஜயேத் !
வேத்யோர்த்வச் சதனம் ச்வேதம் ஐசான்யாம் திசி பூஜயேத் !!

தெற்மேற்கு திசையில் மாயை வரை வியாபித்துள்ள சிகப்பு வர்ணமான அதச்சதனத்தையும், வடகிழக்கு திசையில் (சுத்த வித்யை) வரைவியாபித்துள்ள வெண்மை நிறமான ஊர்த்வ சதனத்தையும் பூஜிக்கவும்.

एवं सिंहासनं प्रोक्तं पद्मासनं ततोच्यते ।
कन्दं बीजाङ्कुरं नालं दळं केसरकर्णिकाम् ॥ ५८ ॥

ஏவம் ஸிம்மாஸனம் ப்ரோக்தம் பத்மாஸனம் ததோச்யதே !
கந்தம் பீஜாங்குரம் நாளம் தளம் கேஸர கர்ணிகாம் !!

இவ்வாறு ஸிம்மாஸனம் கூறப்பட்டு பத்மாஸனம் கூற்ப்படுகிறது. கந்தம், பீஜம், அங்குரம், நாளம், தளம், கேஸரம் கர்ணிகை

बीजं पद्मं च मतिमान् पूर्वादिषु च मध्यमे ।
शकुनीं रेवतीं पूतां महापूतां निशीथिनाम् ॥ ५९ ॥

பூஜம் பத்மஞ்ச மதிமாந் பூர்வாதிஷு ச மத்யமே !
சகுனீம் ரேவதீம் பூதாம் மஹாபூதாம் நிசீதிநீம் !!

பீஜம், பத்மம், இவைகளை கிழக்கு முதலான திசைகளிலும், நடுவில் பத்மாய நம : பூஜித்து, சகுனீ, ரேவதீ, பூதநா, மஹாபூதநா, நிசீதிநீ,

मालिनीं शीतलां शुद्धां प्रागादिषु सुपूजयेत् ।
मध्ये विश्वमुखीं पूज्य नमोऽन्तैर्नामभिः क्रमात् ॥ ६० ॥

மாலினீம் சீதளாம் சுத்தாம் ப்ராகாதிஷு ஸுபூஜயேத் !
மத்யே விச்வமுகீம் பூஜ்ய நமோந்தைர் நாமபி : க்ரமாத் !!

மாலினீ, சீதளா, சுத்தா (புத்தா) இந்த 8 சக்திகளை கிழக்கு முதலான திசைகளிலும் நடுவில் விச்வதோ முக்யை நம : என்று அந்தந்த பெயர்களுடன் நம: பதத்துடன் முடிவில் உடையதாக பூஜிக்கவும்.

मण्डलत्रयमत्रैव पूजयेद्विमलासनम् ।
क्षित्यादिप्रकृतिः प्रोक्ता तत्त्वरूपं सनातनम् ॥ ६१

மண்டலத்ரயமத்ரைவ பூஜயேத் விமலாஸனம் !
க்ஷித்யாதி ப்ருதி ப்ரோக்தம் தத்வரூபம் ஸநாதநம் !!

(சூர்ய, சந்திரன், அக்னி) மூன்று மண்டல பூஜையுடன் விமலாஸனத்தை பூஜித்து ப்ருதிவீ முதல் ப்ருக்ருதி வரை அழிவில்லாததும் தத்வருபமான

सुब्रह्मण्यासनं दिव्यं तस्योपरि यजेद् बुधः ।
तत्तत्स्वरूपध्यानेन तस्मिन् मूर्तिं प्रकल्पयेत् ॥ ६२ ॥

சுப்ரமண்யாஸனம் திவ்யம் தஸ்யோபரி யஜேத் புத: !
தத்தத்ஸ்ரூப த்யானேந தஸ்மிந் மூர்த்திம் ப்ரபூஜயேத் !!

திவ்யமான விமலாஸனத்தின் மேல் சுப்ரமண்ய ஆஸனத்தை பூஜிக்கவும், பிரதிஷ்டை செய்துள்ள அந்தந்த மூர்த்தி தியானத்தை கூறி அந்த பிம்பத்தில் மூர்த்தியை கல்பிக்கவும்.

आपाद्य बिन्दुं तद्बिन्दोरानीय कुसुमाञ्जलिम् ।
तन्मूलमन्त्रसंयुक्तं हृदा चावाहयेत् गुहम् ॥ ६३ ॥

ஆபாத்ய பிந்தும் தத்பிந்தோ : ஆநீய குசுமாஞ்ஜலிம் !
தந்மூலமந்திர ஸம்யுக்தம் ஹ்ருதா சாவாஹயேத் குஹம் !!

மூலமந்திரத்துடன் ஓங்காரத்துடன் தன்ஹ்ருதய ஸ்கந்த மந்திரத்துடன் புஷ்பாஞ்ஜலியோடு மூலமந்திரத்தினால் ஹ்ருதய மந்திரத்தோடு முருகனை ஆவாஹனம் செய்யவும்.

स्थापनं तु प्रदातव्यमीशानेन तु मन्त्रतः ।
सन्निधानं तत्पुरुषादघोरात् सन्निरोधनम् ॥ ६४ ॥

ஸ்தாபனந்து பிரதாதவ்யம் ஈசானேன து மந்த்ரத : !
ஸந்நிதாநம் தத்புருஷா தகோராத் ஸந்நிரோதனம் !!

ஈசானமந்திரத்தினால் ஸ்தாபனமும், தத்புருஷ மந்திரத்தினால் ஸந்நிதானமும், அகோர மந்திரத்தினால் ஸன்னிரோதனமும்.

स्वागतं वामदेवेन दिग्बन्धं चास्त्रमन्त्रतः ।
कवचेनावकुण्ठ्याथ सद्येनामृतकल्पना ॥ ६५ ॥

ஸ்வாகதம் வாமதேவேந திக்பந்தஞ் சாஸ்த்ரமந்திரத : !
கவசேநாவகுண்டயாத ஸத்யேநாம்ருத கல்பநா !!

வாமதேவ மந்திரத்தினால் ஸ்வாகதமும் (நல்வரவென்றும்) அஸ்திர மந்திரத்தினால் திக்பந்தனமும். கவசமந்திரத்தினால் அவகுண்டனமும், ஸத்யோஜாத மந்திரத்தினால் தேனு முத்ரையும் காண்பித்து.

स्वामिन् सर्वजगन्नाथ यावत् पूजावसानकम् ।
तावत् त्वं प्रीतिभावेन बिम्बेऽस्मिन् सन्निधिं कुरु ॥ ६६ ॥

ஸ்வாமிந் ஸர்வஜகந்நாத யாவத் பூஜாவஸாநகம் !
தாவத் த்வம் ப்ரீதி பாவேந பிம்பேஸ்மிந் ஸந்நிதிர் பவ !!

ஹேஸ்வாமியே ! எல்லா உலகுக்கும் தலைவனே ! பூஜை முடியும் வரை திருப்தியுடையவனாக இந்த பிம்பத்தில் எழுந்தருளி அருள்புரிவீராக.

इदं मन्त्रं समुच्चार्य विश्वामित्र महामुने ।
पद्ममुद्रां महामुद्रां षण्मुखीं दर्शयेत्ततः ॥ ६७ ॥

இதம் மந்திரம் ஸமுச்சார்ய விச்வாமித்ர மஹாமுநே !
பத்மமுத்ராம் மஹாமுத்ராம் ஷண்முகீம் தர்சயேத் தத : !!

இவ்வாறு ஸ்லோகம் கூறி, பத்மமுத்ரை, மஹா முத்ரா, ஷண்முகீ முத்ரை காண்பிக்கவும்.

पादौ सकृत् सकृत्पाद्यं हृदयेन प्रदापयेत् ।
पुरुषयुक्तषडर्णेन वक्त्रेष्वाचमनीयकम् ॥ ६८ ॥

பாதௌ ஸக்ருத்ஸக்ருத் பாத்யம் ஹ்ருதயே நப்ரதாபயேத் !
புருஷயுக்த ஷடர்ணேந வக்த்ரேஷ்வாச மநீயகம் !!

பாத்யத்தை அடிக்கடி ஹ்ருதய மந்திரத்தினால் பாதத்தில் (காலில்) ஸமர்பித்து, தத்புருஷ வசத்புவே நம : என்று முகங்களில் ஆசமனீயமும்

अर्घ्यं शिरसि विन्यस्य वौषडन्तेन मूलतः ।
आपोहिष्ठेति मन्त्रेण पञ्चगव्येन पूजयेत् ॥ ६९ ॥

அர்க்யம் சிரஸி விந்யஸ்ய வௌஷடந்தேந மூலத : /
ஆபோஹிஷ்டேதி மந்த்ரேண பஞ்சகவ்யேந
பூஜயேத் //

வௌஷட் என்ற பதத்துடன் மூல மந்திரத்தினால் சிரஸில் அர்க்யமும் ஆபோஹிஷ்டா என்று பஞ்சகவ்யத்தினால் பூஜித்து,

अभिषिच्याथ तोयेन पिष्टेन कर्षयेद्धृदा ।
गन्धाद्यैरभिषिच्याथामलकैः परिमर्दयेत् ॥ ७० ॥

அபிஷிச்யாத தோயேந பிஷ்டேந கர்ஷயே த்ருதா /
கந்தாத்யை பிஷிச்யாதா மலகை : பரிமர்தயேத் //

தீர்த்தத்தால் அபிஷேகம் செய்து அரிசி மாவினால் தேய்த்து, சந்தனம் முதலானவைகளால் அபிஷேகம் செய்து நெல்லி முள்ளியையும் தேய்க்கவும்.

स्नाप्य बिल्वोदकैः पश्चाद्धरिद्रेण च पीठकम् ।
शक्तिद्वयं च संलेप्य पूजयेत्तु पुनः पुनः ॥ ७१ ॥

ஸ்நாப்ய பில்வோதகை : பச்சாத் ஹரித்ரைச்சைவ
பீடகம் /
சக்தி த்வயஞ்ச ஸம்லேப்ய பூஜயேத்து புந : புந : //

பில்வ தீர்த்தத்தால் அபிஷேகம் செய்து, மஞ்சள் பொடியால் பீடத்தையும் இரண்டு சக்தியையும் பூஜித்து மறுபடியும் பூஜிக்கவும்.

पञ्चामृतेन संस्नाप्य शुद्धतोयेन वा पुनः ।
श्रीरुद्रचमकाभ्यां च पुरुषसूक्तेन मन्त्रवित् ॥ ७२ ॥

பஞ்சாம்ருதேந ஸம்ஸ்நாப்ய சுத்ததோயேந வா புந : /
ஸ்ரீருத்ர சமகாப்யாஞ்ச புருஷஸூக்தேந
மந்த்ரவித் //

பஞ்சாமிர்தாபிஷேகம் செய்து சுத்த தீர்த்தத்தால் அபிஷேகித்து ருத்ர சமகம், புருஷஸூக்தங்களையும்.

ततः कुमारमातेति ऋचा चैव विशेषतः ।
स्कन्दसूक्तेन गायत्र्या सेनान्यं पञ्चशान्तिना ॥ ७३ ॥

தத : குமாரமாதேதி ருசா சைவ விசேஷத : /
ஸ்கந்த ஸூக்தேந காயத்ர்யா ஸேநாந்யம்
பஞ்சசாந்திநா //

குமார மாதா என்ற ரிக்காலும், ஸ்கந்த ஸூக்தம், காயத்ரீ மந்திரம், பஞ்ச சாந்தியாலும் (ஸேநாந்யை)

अयं कुमारमन्त्रेण माते कुमारमन्त्रतः ।
मालामन्त्रेण मतिमान् मूलब्रह्मषडङ्गकैः ॥ ७४ ॥

அயம்குமார மந்த்ரேண மாதே குமார மந்த்ரத : /
மாலா மந்த்ரேண மதிமாந் மூலப்ரம்ம
ஷடங்கை : //

அயம்குமாரம், மாதே குமாரம் மந்திரங்களாலும், மாலா மந்திரம், மூலமந்திரம், ப்ரும்ம ஷடங்க மந்திரங்களாலும்.

इत्थं शुद्धाम्बुभिः स्नाप्य हृदा चाचमनं ददेत् ।
वस्त्रेण परिमृज्याथवस्त्राणि च हृदा ददेत् ॥ ७५ ॥

இத்தம் சுத்தாம்புபி: ஸ்நாப்ப ஹ்ருதா
ஆசமநம்ததேத் /
வஸ்த்ரேண பரிம்ருஜ்யாத வஸ்த்ராணி ச ஹ்ருதா
ததேத் //

இவ்வாறு ஜபித்து சுத்த தீர்த்தத்தால் அபிஷேகம் செய்து ஹ்ருதய மந்திரத்தால் ஆசமநம் கொடுத்து, வஸ்த்திரத்தால் திருவொற்றாடை செய்து வஸ்திரமணிக்கவும்.

गन्धं तत्पुरुषेण यज्ञसूत्राक्षसूत्रिकाम् ।
मकुटं कुण्डलं पट्टं हारकेयूरनूपुरम् ॥ ७६ ॥

கந்தம் தத் புருஷேணைவ யக்ஞஸூத்ராக்ஷ ஸூத்ரிகாம் !
மகுடம் குண்டலம் பட்டம் ஹாரகேயூர நூபுரம் !!

தத்புருஷ மந்திரத்தினால் சந்தனம் சாத்தி, பூணூல், ஜபமாலை (ருத்ராக்ஷ மாலை) கிரீடம், குண்டலம் (காதணி), பட்டை (விபூதி பட்டை, மாலை, தோல்வளை, கால் கொலுசு,

छत्रं वीराङ्गुलीयं स्याद्ददेदाभरणस्य तु ।
पुष्पमीशानमन्त्रेण धूपदीपौ च पूरुषात् ॥ ७७ ॥

சந்நம் வீராங்குலீயம் ஸ்யாத் ததேதாபரணம் ஹ்ருதா !
புஷ்பம் ஈசாந மந்த்ரேண தூபதீபௌ ச பூருஷாத் !!

மார்பணி ஹாரம், மோதிரம் ஆகிய ஆபரணங்களை அணிவிக்கவும், ஈசான மந்திரத்தினால் புஷ்பம் ஸமர்பித்து தத்புருஷ மந்திரத்தினால் தூபதீபம் கொடுத்து.

मनोरथाख्यमुद्रां च दर्शयेतद्देशिकोत्तमः ।
शिरोवदनहृत्कुक्षिगुह्यपादद्वये पुनः ॥ ७८ ॥

மநோரதாக்ய முத்ராஞ்ச தர்சயேத் தேசிகோத்தம : !
சிரோவதந ஹ்ருத்குக்ஷி குஹ்ய பாதத்வயே புன : !!

மநோரத முத்ரை காண்பித்து, சிரஸ், முகம், ஹ்ருதயம், குஹ்யம், 2 பாதம்

ब्रह्मपञ्चकमुच्चार्य सर्ववक्त्रं तथा पुनः ।
जगद्भुवादिषण्मूर्तिमन्त्रैरभ्यर्चयेत्सदा ॥ ७९ ॥

ப்ரம்ம பஞ்சகமுச்சார்ய ஸர்வவக்த்ரம் ததா புந : !
ஜகத் புவாதி ஷண்மூர்த்தி மந்த்ரை ரப்யர்சயேத் குரு : !!

ஈசான பஞ்ச ப்ரும்மத்தையும், ஸர்வ வக்த்ரமும் சேர்த்து, ஜகத்புவம் முதலான ஆறுமூர்த்தி மந்திரங்களையும் சேர்த்து நியாஸம் செய்து பூஜிக்கவும். (குறிப்பு- ஈசாந ஜகத்புவே நம : தத்புருஷ வசத்புவே நம : அகோர விச்வபுவே நம:, வாமதேவ ருத்ர புவே, நம: ஸத்யோஜாத ப்ரும்மபுவே நம :, ஸர்வக்த்ர புவத்புவே நம :,),

दण्डभङ्गिरिति ख्याता वक्त्रभङ्गिमथ श्रुणु ।
ईशप्राग्दक्षिणोदीची प्रतीची नैऋतेषु च ॥ ८० ॥

தண்டபங்கிரிக்யாதா வக்த்ர பங்கி மதச்ருணு !
ஈசப்ராக் தக்ஷிணோதீசீ ப்ரதீசீ நைரு ருதேஷு ச !!

இவ்வாறு செய்வது தண்டபங்கி நியாஸமாகும். வக்த்ர பங்கியை பற்றி கேள், வடகிழக்கு, கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, தென் மேற்கு ஆகிய இடங்களில்

षड्वक्त्रेष्वर्चयेद्धीमान् पूर्वोक्तैर्मन्त्रषट्ककैः ।
हृदयं हृदयेऽभ्यर्च्य शिरः शिरसि मन्त्रवित् ॥ ८१ ॥

ஷட்வக்த்ரேஷ்வ ர்ச்சயேத்தீமாந் பூர்வோக்தைர் மந்த்ர ஷட்கதை : !
ஹ்ருதயம் ஹ்ருதயே அப்யர்ச்ய சிரச்சிரஸி மந்த்ரவித் !!

முன் கூறிய மந்திரங்களால் ஆறு முகங்களிலும், நியாஸம் செய்து பூஜிக்கவும், ஹ்ருதயத்தில், ஹ்ருதய மந்திரத்தையும், சிரஸில் சிரோ மந்திரத்தையும்.

शिखां शिखायामभ्यर्च्य सर्वाङ्गे कवचं यजेत् ।
नेत्रं नेत्रेषु मतिमानस्त्रं हस्ते समर्चयेत् ॥ ८२ ॥

சிகாம் சிகாயாம் அப்யர்ச்ய ஸர்வாங்கேகவசம் யஜேத் !
நேத்ரந் நேத்ரேஷு மதிமாநஸ்த்ரம் ஹஸ்தே ஸமர்ச்சயேத் !!

சிகையில் சிகாமந்திரத்தையும், எல்லா அங்கத்திலும், கவசமந்திரத்தையும், நியாஸித்து பூஜித்து, நேத்ர மந்திரத்தை நேத்ரத்திலும், கையில் அஸ்திர மந்திரத்தை பூஜிக்கவும்.

पञ्चावरणपूजां च ततः श्रृणु महामुने ।
ईशानपदमुच्चार्य जगद्भुव इति ब्रुवन् ॥ ८३ ॥

பஞ்சாவரண பூஜாம் ச தத : ச்ருணு மஹாமுநே !
ஈசாந பதமுச்சார்ய ஜகத்புவ இதி ப்ருவந் !!

பஞ்சா வரண பூஜையைக் கூறுகிறேன். கேளும்! ஈசான என்ற பதத்தையும் ஜகத்புவ என்றும் சேர்த்து,

नम इत्यर्चयेद्विद्वानीशानदळमूलतः ।
पूर्वे तु दळमूले तु जप्त्वा तत्पुरुषेण च ॥ ८४ ॥

நம இத்யர்சயே த்வித்வா நீசாந தள மூலத : !
பூர்வேத் தளமூலேது ஜப்த்வா தத் புருஷேண ச !!

நம: என்பதாக ஈசான தள முலையில் பூஜிக்கவும் கிழக்கு தள முலையில் தத் புருஷத்துடன்.

वचद्भुवे नम इति समभ्यर्च्य यथाविधिः ।
अघोरं पदमुच्चार्य ततो विश्वभुवे नमः ॥ ८५ ॥

வசத்புவே நம இதி ஸமப்யர்ச்ய யதாவிதி !
அகோர பதம் உச்சார்ய ததோ விச்வ புவே நம : !!

வசத்புவே நம: என்று அர்ச்சித்து, அகோர என்ற பதத்துடன் விச்வபுவே நம: என்று சேர்த்து,

इत्युक्त्वा मुनिशार्दूल दक्षिणे तु दळे यजेत् ।
वामं तु पदमुच्चार्य ततो रुद्रभुवं ब्रुवन् ॥ ८६ ॥

இத்யுக்த்வா முநிசார்த்தூல தக்ஷிணேது தளே யஜேத் !
ராமந்துபதம் உச்சார்ய ததோ ருத்ர புவம் ப்ருவந் !!

தக்ஷிண தளத்தில் பூஜித்து வாமம் என்கிற வாமதேவத்துடன் ருத்ரபுவம் என்று சேர்த்து,

उत्तरे तु दळविद्वान् पूजयेत्तु यथाविधि ।
सद्यं च पदमुच्चार्य ततो ब्रह्मभुवं ब्रुवन् ॥ ८७ ॥

உத்தரேத் தளே வித்வாந் பூஜயேந்து யதாவிதி !
ஸத்யஞ்ச பதம் உச்சார்ய ததோ ப்ரம்ம புவம் ப்ருவந் !!

வடக்கு தளத்தில் பூஜித்து, ஸத்ய என்ற ஸத்யோ ஜாதத்துடன் ப்ரும்மபுவம் என்று சேர்த்து,

पश्चिमे तु दळे विद्वान् पूजयेद्देशिकोत्तमः ।
नैर्ऋते तु तळे धीमान् सद्यवक्त्रपदान्तकम् ॥ ८८ ॥

பச்சிமேது தளே வித்வாந் பூஜயேத் தேசி கோத்தம : !
நைர்ருதே து தளே வித்வாந் ஸத்ய வக்த்ர பதாந்தகம் !!

மேற்கு தளத்தின் பூஜித்து, நிருருதி தளத்தில் ஸத்ய வக்த்ர (ஸர்வ கக்த்ர)

भुवद्भुवे नम इति पूजयेन्मुनिपुङ्गव ।
नेत्रमीशानभागे तु हृदये वह्निगोचरे ॥ ८९ ॥

புவத்புவேநம இதி பூஜயேந் முநிபுங்கவ !
நேத்ரம் ஈசாந பாகே து ஹ்ருதயம் வந்நிகோசரே !!

பத்த்துடன் புவத்புவே நம : என்று பூஜித்து நேத்ர மந்திரத்தை ஈசான திசையிலும், தென் கிழக்கில் ஹ்ருதய மந்திரத்தையும்.

शिरस्त्वीशानभाके तु नैर्ऋति तु शिखां यजेत् ।
कवचं वायुदेशे तु चतुर्दिक्ष्वस्त्रमर्चयेत् ॥ ९० ॥

சிரஸ்த்வீ சாந பாகேது நைருருதேது சிகாம் யஜேத் !
கவசம் வாயுதே சேது சதுர்திக்ஷ்வஸ்த்ர மர்ச்சயேத் !!

ஈசான திசையிலிருந்து சிரோ மந்திரத்தையும், நைருருதி திசையில் சிகையையும், வாயு திசையில் கவச மந்திரத்தையும், 4 திசைகளிலும் அஸ்திர மஸ்திரத்தையும் ஜபிக்கவும்.

प्रथमावरणे प्रोक्तं द्वितीयावरणं श्रृणु ।
जयन्ताख्यमग्निशिखं कृत्तिकापुत्रसंज्ञकम् ॥ ९१ ॥

ப்ரதாமாவரணம் ப்ரோக்தம் த்விதீயாவரண்ம்
ஸ்ருணு !
ஜயந்தாக்ய மக்நிசிகம் க்ருத்திகா புத்ர சம்க்ஞகம் !!

மேற் கூறிய வைகளில் முதலா வரணத்தில் பூஜித்து த்விதீயா வரணமானது ஜயந்தம் அக்னிசிகம் க்ருத்திகா புத்ரம்

अनन्तरं भूतपतिं सेनान्यं गुहसंज्ञकम् ।
हेमशूलं विशालाक्षं शक्तिवज्रधरं यजेत् ॥ ९२ ॥

அநந்தரம் பூத பதிம் ஸேநாந்யம் குஹ
ஸம்க்யஞகம் !
ஹேம தூலம் விசாலாக்ஷம் சக்திவஜ்ரதரம்
யஜேத் !!

பூதபதி, ஸேநாநி, குஹன், ஹேம தூலன், விசாலாக்ஷன், சக்தி வஜ்ர தாரியாக,

पूर्वादीशानपर्यन्तं स्वस्वदिक्षु प्रपूजयेत् ।
द्वितीयावरणं प्रोक्तं तृतीयावरणं श्रृणु ॥ ९३ ॥

பூர்வாதீசாந பர்யந்தம் ஸ்வஸ்வதீக்ஷு ப்ரபூஜயேத் !
த்விதீயா வரணம் ப்ரோக்தம் த்ருதீயாவரணம்
ஸ்ருணு !!

கிழக்கு முதலாக அந்தந்த திக்குகளில் பூஜிக்கவும், த்விதீயா வரணம் மூன்றாவதாக ஆவரண பூஜை கூறப்படுகிறது.

दक्षिणे तु महावल्लीं देवसेनां तथोत्तरे ।
गजेन्द्रं पूर्वदिग्भागे मयूरं पश्चिमे यजेत् ॥ ९४ ॥

தக்ஷிணே து மஹாவள்ளீம் தேவஸேநாம்
ததோத்தரே !
கஜேந்த்ரம் பூர்வதிக் பாகே மயூரம் பச்சிமே
யஜேத் !!

தெற்கு பாகத்தில் மஹா வள்ளியையும், வடக்கு பாகத்தில் தேவஸேனாவையும் பூஜிக்கவும். கஜேந்திரனை கிழக்கேயும், மேற்கில் மயூரததையும்,

अग्निभागे सुदेहं च सुमुखं नैरृते यजेत् ।
देवसेनापतिं वायौ चैशान्यां तु सुमित्रकम् ॥ ९५ ॥

அக்னிபாகே ஸுதேஹஞ்ச சுமுகம் நைர்ருதே
யஜேத் !
தேவ ஸேநாபதிம் வாயௌசைசான்யாம்
சுமித்ரகம் !!

ஆக்னேயத்தில், சுதேஹனையும், நைர்ருதியில் சுமுகனையும், வாயுதிசையில் தேவஸேனா பதியையும், ஈசானத்தில் சுமித்ரனையும் பூஜிக்கவும்.

तृतीयावरणं प्रोक्तं चतुर्थावरणं श्रृणु ।
इन्द्रादिलोकपालांश्च यजेत् स्वस्वदिशि क्रमात् ॥ ९६ ॥

த்ருதீயா வரணம் ப்ரோக்தம் சதுர்த்தாவரணம்
ச்ருணு !
இந்த்ராதி லோக பாலாம்ச்ச யஜேத் ஸ்வஸ்வ திசி
க்ரமாத் !!

மூன்றாவது ஆவரணம் கூறி 4 வது ஆவரணம் கூறப்படுகிறது, இந்திரன், முதலான திக்பாலகர்களை அந்தந்த திசையில் பூஜிக்கவும்.

चतुर्थावरणं प्रोक्तं पञ्चमावरणं श्रृणु ।
वज्रं शक्तिं च दण्डं खेटं पाशं तथाङ्कुशम् ॥ ९७ ॥

சதுர்த்தாவரணம் ப்ரோக்தம் பஞ்சமா வரணம்
ச்ருணு !
வஜ்ரம் சக்திஞ்ச தண்டஞ்ச கேடம் பாசம்
ததாங்குசம் !!

4 வது ஆவரணம் கூறி ஐந்தாவது ஆவரணம் கூறப்படுகின்றது. வஜ்ரம், சக்தி, தண்டம், கேடயம், பாசம், அங்குசம்,

गदा त्रिशूलं पद्मं च चक्रं चेति दशायुधम् ।
ऐन्द्राद्यष्टदिशोर्ध्वेऽपि अधस्ताच्चैव पूजयेत् ॥ ९८ ॥

கதா த்ரிசூல பத்மஞ்ச சக்ரஞ்சேதி தசாயுதம்!
ஐந்த்ராத்யஷ்ட திசோர்த்வேபி அதஸ்தாச்சைவ
பூஜயேத்!!

கதை, திரிசூலம், பத்மம், சக்ரம் இவ்வாறாக தசாயுதங்களை கிழக்கு திசை முதலாக 10 திசைகளில்.

स्वस्वनामादिमन्त्रेण पूजयेत् यथाक्रमम् ।
धेनुं पद्मं त्रिशूलाख्यं मकरां सृङ्नमस्कृताम् ॥ ९९ ॥

ஸ்வஸ்நாமாதி மந்தரேண பூஜயேத்து யதாக்ரமம் !
தேநு பத்ம த்ரிசூலாக்யம் மகராம் ஸ்ருங்
நமஸ்க்ருதாம் !!

அந்தந்த ஆயுதப் பெயர்களை கூறி அர்ச்சிக்கவும், தேனு முத்ரை, பத்ம முத்ரை, திரிசூல முத்ரை, மகா முத்ரை, ஸ்ருங்முத்ரை, நமஸ்காரமுத்ரை காண்பித்து.

षडङ्गन्यासमन्त्रेण कल्पयेत् विधिवत्तथा ।
गुहाय दर्शयेत् पश्चाद्ददेदाचमनार्घ्यकम् ॥ १०० ॥

ஷடங்கந் நியாஸ மந்த்ரேண கல்பயே
த்விதிவத்ததா !
குஹாய தர்சயேத் பச்சாத் ததேதா சமநார்க்யகம் !!

ஷடங்கந்யாஸ மந்திரத்தினால் முத்ரைகளை முருகனுக்கு காண்பிக்கவும் ஆசமனார்க்யம் கொடுக்கவும்.

सैकत्रिंशत्कलान्यासं मकुटादिक्रमान्यसेत् ।
नैवेद्यं दापयेत् पश्चात् उपदंशसमन्वितम् ॥ १०१ ॥

ஸைக த்ரிம்சத் கலாந்யாஸம் மகுடாதி
க்ரமாந்யஸேத் !
நைவேத்யம் தாபயேத் பச்சாத் உபதம்ச
ஸமந்விதம் !!

ஏகத்ரிம்சத் கலாந்யாஸம் என்கிற 31 கலாந்யாஸத்தை சிரஸ் முதல் நியாஸம் செய்யவும், காய்கறி வகையையும், நைவேத்யமாகி ஸமர்பிக்கவும்.

नालिकेराम्रपनसं कदलीफलसंयुतम् ।
गुळखण्डसमोपेतमाज्यपूर्णं दधिप्लुतम् ॥ १०२ ॥

நாளிகேராம்ர பநஸம் கதளீபலஸம் யுதம்!
குள கண்ட ஸமோபேதம் ஆஜ்ய பூர்ணம் ததி
ப்லுதம் !!

தேங்காய், மாம்பழம், பலாப்பழம், வாழைப்பழம் இவைகளையும் வெல்லக் கட்டியுடன், நெய், தயிர், இவைகளையும் சேர்த்து,

अपूपैर्विविधैश्चैव शृङ्गिबेरसमन्वितम् ।
आहृत्यं चास्त्रमन्त्रेण सम्प्रोक्ष्यार्घ्यजलेन च ॥ १०३ ॥

அபூபைர் விவிதைச்சைவ ச்ருங்கிபேர
ஸமன்விதம் !
ஆஹ்ருத்யம் ச அஸ்த்ர மந்த்ரேண
ஸம்ப்ரோக்ஷ்யார்க்ய ஜலேநச !!

அப்ப வகைகளையும், வெள்ளறிகாய், பக்ஷணங்களையும், கொண்டு வந்து, அஸ்த்திர மந்திரத்தினால் அர்க்ய ஜலத்தால் ப்ரோக்ஷித்து.

अन्नसूक्तं जपित्वा तु नैवेद्यं दापयेद्धृदा ।
कर्पूरोशीरसंयुक्तं पानीयमपि दापयेत् ॥ १०४ ॥

அன்னம் ஸூக்தம் ஜபித்வாது நைவேத்யம்
தாபயேத்ருதா!
கர்பூரோ சீரஸம்யுக்தம் பாநீயமபி தாபயேத் !!

அன்ன ஸூக்தம் ஜபித்து ஹ்ருதய மந்திரத்தினால் நைவேத்தியம் கொடுக்கவும், பச்ச கற்பூரம், விளாமிச்சம்வேர், சேர்த்த ஜலத்தால் பாத்யம் கொடுக்கவும்.

हस्तस्योद्वर्तनं कृत्वा पश्चादाचमनं ददेत् ।
ताम्बूलं दापयेत् पश्चात् कर्पूरादिसमन्वितम् ॥ १०५ ॥

ஹஸ்த ஸ்யோ த்வர்த்தநம் க்ருத்வா பச்சாதாசமநம் ததேத் !
தாம்பூலந்தாபயேத் பச்சாத் கா்பூராதி ஸமந்விதம் !!

கையலம்பும் உபசாரம் செய்து ஆசமனம் கொடுக்கவும். கற்பூரம், வாசனத்ரவ்யங்களுடன் தாம்பூலம் கொடுக்கவும்.

निवेदितं तु यत्सर्वं सुमित्राय प्रदापयेत् ।
तत्सर्वमन्नपानादिभोक्तव्यं ब्राह्मणादिभिः ॥ १०६ ॥

நிவேதி தந்துயத் ஸா்வம் சுமித்ரா ப்ரதாபயேத் !
தத்ஸா்வ மந்த பாநாதி போக்தவ்யம் ப்ராம்மணாதிபி : !!

நிவேத்யமான பொருட்களை சுமித்ர சண்டருக்கு ஸமா்பிக்கவும், பிராம்மணா் களுடன் அன்னபா நாதிகளை போஜனம் செய்யவும்.

भुक्तिमुक्तिप्रदं नृणां सर्वरोगविनाशनम् ।
परिवारबलिं क्षिप्त्वा धूपदीपादिदापयेत् ॥ १०७ ॥

புத்தி முக்தி ப்ரதந் ந்ருணாம் ஸா்வரோக விநாசநம் !
பரிவார பலிம் க்ஷிப்த்வா தூபதீபாதி தாபயேத் !!

மனிதா் களுக்கு பக்தி, முக்திகளை கொடுக்கக்கூடியதும், எல்லா நோயையும் போக்க வல்லதுமான பரிவார பலிகொடுத்து தூபதீப நிவேத்யங்களை ஸமா்பிக்கவும்.

विभूतिदर्पणच्छत्रचामरव्यजनादिकम् ।
दर्शयित्वा नित्याग्निकार्यं चैव समाचरेत् ॥ १०८ ॥

விபூதி தா்பணச்சத்ர சாமரவ்ய ஜநாதிகம் !
தா்சயித்வாத நித்யாக்நி காா்யஞ் சைவ ஸமாசரேத் !!

(விபூதி) பஸ்ம ஸமா்ப்பனம், கண்ணாடி, கொடி, சாமரம், விசிறி முதலியன உபசாரங்களை ஸமா்பித்து நித்யாக்னி காா்யம் செய்யவும்.

नित्योत्सवं ततः कुर्यात् विधिदृष्टेन वर्त्मना ।
नृत्तं गीतं च वाद्यं च षण्मुखाय प्रदर्शयेत् ॥ १०९ ॥

நித்யோத்ஸவம் தத : குா்யாத் விதித்ருஷ்டேந வா்த்மநா !
ந்ருத்த கீதஞ்ச, வாத்யஞ்ச ஷண்முகாய ப்ரதா்சயேத் !!

முறைப்படி நித்யோத்ஸவம் செய்து, நாட்டியம், பாட்டு, வாத்யங்களை முருகனுக்கு ஸமா்பிக்கவும்.

मूलमन्त्रं शतं जप्त्वा तन्निवेद्य स्तुतिं वदेत् ।
प्रदक्षिणनमस्कारौ कृत्वा सन्तोषयेद्गुहम् ॥ ११० ॥

மூலமந்த்ரம் சதம் ஜப்த்வா தந்நிவேத்ய ஸ்துதிம் வதேத் !
ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரௌ க்ருத்வா ஸந்தோஷயேத் குஹம் !!

நூறு ஆவ்ருத்தி மூலமந்திரம் ஜபம் செய்து ஸமா்பித்து ஸ்தோத்ர வந்தனம் செய்யவும், பிரதக்ஷிண, நமஸ்காரம் செய்து முருகனைத்ருப்தி படுத்தவும்.

मन्त्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं षडानन ।
यत् पूजितं मया देव परिपूर्णं तदस्तु ते ॥ १११ ॥

மந்தரஹீநம் க்ரியாஹீநம் பக்திஹீநம் ஷடாநந !
யத்பூஜிதம் மயாதேவ பரிபூா்ணம் ததஸ்துதே !!

மந்திர குறைவு, (கிரியை) செயல் குறைவு, பக்தி குறைவு, இவைகளுடன் எவ்வாறு பூஜித்தேனோ ! அது குறை வில்லாததாக ஆகட்டும்.

प्रार्थयित्वाथ सेनान्यं नमस्कृत्वा पुनः पुनः । साधुवासाधु वा कर्म यद्यदाचरितं मया ॥ ११२ ॥

ப்ராா்த்தயித்வாத ஸேநாந்யம் நமஸ்க்ரித்வா புந : புந : !
ஸாது வாஸாது வா காா்ம யத்யதா சரிதம் மயா !!

இவ்வாறாக முருகனை வேண்டி நமஸ்கரித்து, நன்மையோ, தீமையோ என்னால் எது அனுஷ்டிக்கப்பட்டதோ,

तत्सर्वं देवदेवेश गृहाणाराधनं परम् ।
पूजाफलं तु तत्सर्वमात्मना सह बुद्धिमान् ॥ ११३ ॥

தத்ஸர்வம் தேவ தேவேச க்ருஹாணாராதநம் பரம் /
பூஜா பலந்து தத்ஸர்வம் ஆத்மநாஸஹ புத்திமாந் //

அதை தேவதேவனே எல்லா ஆராதனையும் ஏற்றுக் கொள்ளவும், பூஜை பயனை எல்லாம் தன்னுடன் கூட

निवेदयेत्तु सेनान्यै करे पुष्पान्वितैर्जलैः ।
एककालं द्विकालं वा त्रिकालं वा समर्चयेत् ॥ ११४ ॥

நிவேதயேத்து ஸேநாந்யை கரே புஷ்பாந்விதைர் ஜலை: /
ஏககாலம் த்விகாலம் ரா த்ரிகாலம் வா ஸமர்ச்சயேத் //

முருகன் கையில், ஜலம், புஷ்பங்களுடன் ஸமர்பிக்கவும், ஓர் வேளை, இரண்டு வேளை, மூன்று காலம் பூஜையோ செய்யவும்.

उत्तमोत्तममेवं स्यान्नवकालार्चनं मुने ।
वित्तशाठ्यं न कुर्यात् यथाविभवविस्तरम् ॥ ११५ ॥

உத்தமோத்த மமேவம் ஸ்யாத் நவகாலார்சநம் முநே /
வித்தசாட்யம் ந குர்யாத்து யதாவிபவிஸ்த்தரம் //

9 காலம் பூஜை செய்து உத்தமோத்தம பூஜையாகும், பணக்குறைவின்றி முறைப்படி மிகவும் விஸ்தாரமாகவும். பூஜிக்கவும்

अर्धयामे महासेनं पूजां कुर्याद्विशेषतः ।
तत्पश्चात् क्षेत्रपालं च सुमित्रं पूजयेद्गुरुः ॥ ११६ ॥

அர்த்தயாமே மஹாஸேநம் பூஜாங்குர்யா த்விசேஷத: /
தத்பச்சாத் க்ஷேத்ர பாலஞ்ச ஸுமித்ரம் பூஜயேத்குரு: //

அர்த்தயாம காலத்தில், விசேஷமாக முருகனை பூஜிக்கவும், அதன் பிறகு பைரவனையும், சுமித்ர சண்டரையும் பூஜிக்கவும்.

सौख्यं कुर्यात्तदन्तेषु शास्त्रदृष्टेन वर्त्मना ।
एवं क्रमेण विधिवदुत्तमाराधनं स्मृतम् ॥ ११७ ॥

ஸௌக்யம் குர்யாத் ததந்தேஷு சாஸ்த்ர த்ருஷ்டேந வர்த்மநா /
ஏவம் க்ரமேண விதிவத் உத்தமாராதநம் ஸ்ம்ருதம் //

ஸௌக்ய கர்மா, நிருத்த கீத உத்ஸவம் ஸாஸ்திர முறைப்படி செய்யவும். இவ்வாறாக உத்தம முறையில் பூஜிக்கவும்.

समृद्धिदं ताण्डवान्तं बल्यन्तं शान्तकं भवेत् ।
हविष्यन्तमशक्तश्चेत् दीपान्तं वापि पूजयेत् ॥ ११८ ॥

ஸம்ருத்திதம் தாண்டவாந்தம் பல்யந்தம் சாந்தகம் பவேத் /
ஹவிஷ்யந்த மசக்தச்சேத் தீபாந்தம் வாபி பூஜயேத் //

தாண்டவம் உபசாரம் வரை பூஜை செய்யவும், ஸமிருத்தியையளிக்கும், பலி பூஜை வரை செய்வது சாந்தம் எனப்படும், ஹவிஸ் வரை பூஜை செய்ய இயலாவிடில் தீப தரிசனம் (தீபோபசாரம்) வரையிலாவது பூஜிக்கவும்.

एवं यः कुरुते मर्त्यः सपुण्यां गतिमाप्नुयात् ।
भवेद् विप्रः सुवेदाढ्यो राजा विजयमाप्नुयात् ।
धनं वैश्यस्तथाप्नोति शूद्रः सुखमवाप्नुयात् ॥ ११९ ॥

ஏவயம் ய: குருதே மர்த்ய : ஸபுண்யாம்
கதிமாப்நுயாத் /
பவே த்விப்ரஸ் ஸுவேதாட்யோ ராஜாவிஜய
மாப்நுயாத் //
தநம் வைச்யஸ் ததாப்நோதி சூத்ரஸ் ஸுக
ஸமவாப்நுயாத் ///

இவ்வாறு யார் பூஜைகளை செய்கிறானோ அவன் நல்லகதியை அடைவான், பிராமணன் வேத மறிந்தவனாகவும், அரசன் வெற்றியையும் அடைவான். வைசியன் தனவானாகவும், நான்காம் வர்ணத்தவர் ஸௌக்யத்தையும் அடைவான்.

इति कुमारतन्त्रे नित्यपूजाविधिर्नाम पञ्चमः पटलः ॥

இதி ஸ்ரீ குமாரதந்த்ரே கௌசிக ப்ரச்னே நித்ய
பூஜா விதி படல : பஞ்சம :

இவ்வாறு குமாரதந்திரத்தில் நித்யபூஜா முறை
5 - வது படலமாகும்.

।। षष्ठः पटलः ।।

!! ஆறாவது படலம் !!

।। नैवेद्यविधिः ।।

நைவேத்ய விதி :

अतः परं प्रवक्ष्यामि नैवेद्यविधिमुत्तमम् ।
ग्रामवृद्धिकरं पुण्यं राजराष्ट्रविवर्धनम् ॥ १ ॥

அத : பரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி நைவேத்யவிதி முத்தமம் !
க்ராமவிருத்திகரம் புண்யம் ராஜ ராஷ்ட்ர
விவர்தனம் !!

மேலானதும் ஊரகவளர்ச்சி செய்வதும் புனிதமானதும், அரசன் அரசு உயர் வாக்குவதுமான நைவேத்ய விதியைச் சொல்கிறேன்.

व्रीहिवेणुप्रियङ्गूश्च नीवारं यवमेव च ।
गोधूमं षड्विधं प्रोक्तं नैवेद्यं षण्मुखप्रियम् ॥ २ ॥

வ்ரீஹிவேணு ப்ரியங்கூச்ச நீவாரம் யவமேவச !
கோதூமம் ஷட் விதம் ப்ரோக்தம் நைவேத்யம்
ஷண்முகப்ரியம் !!

நெல், அரிசி, மூங்கிலரிசி, செந்நெல், யவை தினை தானியம் கோதுமை ஆகிய ஆறுவிதம் (அன்னம்) ஷண்முகனுக்கு விருப்பமான நைவேத்யம் என்று சொல்லப்படுகிறது,

आत्मनो हितमन्विच्छेत् प्राग्द्रव्यं यत् सुपक्वकम् ।
यो ददाति गुहायैव तां तां वृद्धिं समाप्नुयात् ॥ ३ ॥

ஆத்மனோ ஹிதமன் விச்சேத் ப்ராக்த்ரவ்யம் யத்
சுபக்வகம் !
யோததாதி குஹாயைவ தாம் தாம் விருத்தி ம்
ஸமாப்னுயாத் !!

எவர் தனக்கு நன்மையை விரும்புபவராகில் முன்பு (சொன்ன) பொருளை பக்குவமாக்கி குஹனுக்குத் தருகிறாரோ (அவர்) அந்த அந்த மேன்மையை (பயனை) அடைவார்.

अदत्वा येन भुक्तं चेत् तद्द्रव्यं क्षीयते भृशम् ।
नित्यं नैमित्तिकं काम्यं नैवेद्यं त्रिविधं स्मृतम् ॥ ४ ॥

அதத்வாயேன புக்தம் சேத் தத்த்ரவ்யம் க்ஷீயதே
ப்ருசம் !
நித்யம் நைமித்திகம் காம்யம் நைவேத்யம் த்ரிவிதம்
ஸ்ம்ருதம் !!

(அப்படி முருகனுக்கு) கொடுக்கப்படாமல் யாரால் அந்த பொருள் உண்ணப்படுகிறதோ அது அழிவது அதிகமாகும். நைவேத்யம் நித்யம், நைமித்திகம், காம்யம் என்று மூன்று விதமான நைவேத்தியமாகும்.

नित्यं नवविधं प्रोक्तं तथा नैमित्तिकं तु वा ।
यथेष्टं काम्यमित्युक्तं तेषां भेदमिहोच्यते ॥ ५ ॥

நித்யம் நவவிதம் ப்ரோக்தம் ததா நைமித்திகம் துவா !
யதேஷ்டம் காம்யமித்யுக்தம் தேஷாம்
பேதமிஹோச்யதே !!

(இதில்) நித்யம் என்பது ஒன்பது விதமாகவும் அதே அளவு நைமித்திகமும், எவ்வளவு விருப்பமோ அது காம்யம் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விளக்கம் இங்கு சொல்லப்படுகிறது.

नैवेद्यमाढकं पक्वं मध्यमं चाधमं स्मृतम् ।
द्विगुणं त्रिगुणं तस्मिन् नैवेद्यं मध्यमोत्तमम् ॥ ६ ॥

நைவேத்யம் ஆடகம் பக்வம் மத்யமம் சாதமம்
ஸ்ம்ருதம் !
த்விகுணம் த்ரிகுணம் தஸ்மின் நைவேத்யம்
மத்யமோத்தமம் !!

நைவேத்யம் பக்குவமாகி ஒருபிடி (த்ரோண அளவில் 4ல் 1 பங்கு) அளவுள்ளது அதமத்தில் அதமம் என்றும் இரண்டு படி அளவு அதமத்தில்

மத்தியமம், மூன்றுபடி அளவு அதமத்தில் உத்தமம் என்றும் நினைக்கத்தக்கது (9 விதம் என்பது அதமம், மத்யமம், உத்தமம் ஆகியவைகளில் ஒவ்வொன்றும் மூன்று பிரிவாகவுள்ளது. . (3 X 3 = 9)

अर्धभारेण नैवेद्यं मध्यमाधममुच्यते ।
भारं भारार्धकं प्रोक्तं मध्यमे मध्यमोत्तमम् ॥ ७ ॥

ஆர்த்தபாரேண நைவேத்யம் மத்யமா தமமுச்யதே !
பாரம் பாரார்தகம் ப்ரோக்தம் மத்யமே
மத்யமோத்தமம் !!

நைவேத்யம் பாரம் என்ற அளவில் (எடை) பாதி உள்ளது. மத்தியமத்தில் அதமம் என்றும் ஒரு பாரம் மத்தியமத்தில் மத்யமம் ஒன்றரை பாரம் (1½ எடை) உள்ளது மத்தியம உத்தமம் என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

त्रिभारं तण्डुलैः पक्वमुत्तमाधममुच्यते ।
षड्भारद्वितयं चान्नमुत्तमे मध्यमोत्तमम् ॥ ८ ॥

த்ரிபாரம் தண்டுலை: பக்வம் உத்தமா தமமுச்யதே !
ஷட்பாரத்விதயம் சான்னம் உத்தமே
மத்யமோத்தமம் !!

பாரம் மூன்று (எடை) உள்ளது உத்தமத்தில் அதமம் என்றும் ஆறு பாரம் உள்ளது. உத்தமமத்யமாகவும், பன்னிரெண்டு பாரம் உள்ளது உத்தமத்தில் உத்தமம் என்றும் சொல்லப் பட்டுள்ளது.

एककालस्य नैवेद्यमेवमेव महामुने ।
नित्यमेव समाख्यातं नैमित्तिकमथ श्रृणु ॥ ९ ॥

ஏக காலஸ்ய நைவேத்யம் ஏவமேவ மஹாமுனே !
நித்ய மேவ சமாக்யாதம் நைமித்திகமத ச்ருணு !!

ஹே மகரிஷியே ஒரு கால பூஜைக்கு இந்த அளவில் நைவேத்யம் என்றும் இது நித்திய நைவேத்ய முறையாகும். பின்பு நைமித்திக முறையைக் கேள்.

खारिषट्कं समारभ्य तेन वृद्धिं नवोदितम् ।
नवद्विगुणभारान्तं मध्यमादित्रयं त्रयम् ॥ १० ॥

காரிஷட்கம் சமாரப்ய தேன வ்ருத்திம் நவோதிதம் !
நவத்விகுண பாராந்தம் மத்யமா தித்ரயம் த்ரயம் !! .

12 படி அளவில் ஆறு மடங்கு உள்ளது (காரிக்ஷட்கம்) இதில் 9 எடையில் ஆரம்பித்து படிப்படியாக 18 எடை முடிய அளவு உள்ள அதமம். மத்யமம், உத்தமம் இவைகளின் மூன்று, மூன்று விதமானதாகும்.

एवं नैमित्तिकं प्रोक्तं श्रृणु काम्यं महामुने ।
प्रार्थितं येन यन्मात्रं तावन्मात्रं हि काम्यकम् ॥ ११ ॥

ஏவம் நைமித் திகம்ப்ரோக்தம் ச்ருணு காம்யம்
மஹாமுனே !
ப்ரார்த்திதம் யேன யன்மாத்ரம் தாவன் மாத்ரம் ஹி
காம்யகம் !!

இவ்வாறு நைமித்திகம் சொல்லப்பட்டது ஹே மகரிஷியே (அடுத்து) காம்ய நைவேத்ய முறையைக் கேள்!. எந்த அளவில் யாரால் வேண்டிக் கொள்ளப்பட்டதோ அந்த அளவு காம்ய நைவேத்ய முறையாகும்.

कुडुवं तु चतुः प्रस्थं पैशाचान्नं प्रकीर्तितम्१ ।
द्विःप्रस्थं चरुसंज्ञं स्यात् आढकं हविरुच्यते ॥ १२ ॥

குடுவம் து சது : ப்ரஸ்தம் பைசா சான்னம்
ப்ரகீர்த்திதம் !
த்விப்ரஸ்தம் சருஸம்க்ஞம் ஸ்யாத் ஆடகம்
ஹவிருச்யதே !!

குடுவம் என்ற 4 படி உள்ளது. பைசா சான்னம் என்றும், 2 படி உள்ளது சரு என்பது 1 படி உள்ள ஹவிஸ் என்றும் சொல்லப் பட்டுள்ளது.

चातुर्वर्णोद्भवा नारी पतिपुत्रवती तथा ।
यद्वा सुमङ्गली कन्या व्रीहिप्रहरकर्मणि ॥ १३ ॥

சாதுர்வர்ணோத் பவா நாரீ பதிபுத்ரவதீ ததா !
யத்வா சுமங்கலீ கன்யா வ்ரீஹிப்ரஹர கர்மணி !!

நான்கு வர்ணத்திலும் உதித்வளும் கணவன் குழந்தை உள்ளவளுமான சுமங்கலியாகிய பெண் அல்லது கன்னிகை (யைக் கொண்டு) நெல்குத்தல் செய்யும் போது.

आदित्यरश्मिभिस्तप्तं धान्यं शुद्धमुलूखले ।
निक्षिप्य मुसलं ग्राह्य कुट्टयेत्प्रागुदङ्मुखः ॥ १४ ॥

ஆதித்ய ரஸ்மிபிஸ்தப்தம் தான்யம் சுத்தமு லூகலே !
நிக்ஷிப்ய முசலம் க்ராஹ்ய குட்டயேத்
ப்ராகுதங்முக : !!

சூரிய கிரஹணங்களால் காய்ச்சப்பட்ட நெல்லை சுத்தம் செய்யப்பட்ட உரலில் இட்டு கிழக்கு, வடக்கு முகமாக இருந்து உலக்கையினால் இடிக்க வேண்டும்.

तुषान्यपोह्य शूर्पेण तुषकम्बुविवर्जितम् ।
विशदं तण्डुलं ग्राह्य शुद्धात्मा परिचारकः ॥ १५ ॥

துஷான்யபோஹ்ய சூர்பேண துஷகம்பு விவர்ஜிதம் !
விசதம் தன்டுலம் க்ராஹ்ய சுத்தாத்மா பரிசாரக : !!

முறத்தினால் உமி தவிடுகளை நீக்கி தூய வெள்ளையான அரிசியை சுத்தமான மனதை உடைய பரிசாரகன் எடுத்து

नवभाण्डानि संक्षाल्य तेषु निक्षिप्य तण्डुलान् ।
वस्त्रपूतेन तोयेन हृदा क्षाल्य पुनः पुनः ॥ १६ ॥

நவபாண்டானி ஸம்க்ஷாள்ய தேஷு நிக்ஷிப்ய
தண்டுலான் !
வஸ்த்ரபூதேன தோயே ன ஹ்ருதா க்ஷால்ய புன :
புன : !!

புதிய மண்பாத்திரங்களை துலக்கி அவைகளில் அரிசியைப் போட்டு (வஸ்த்திரத்தினால்) துணியினால் சுத்திகரிக்கப்பட்ட நீரால் இருதய மந்திரத்தோடு மீண்டும் மீண்டும் அலம்ப (களைய) வேண்டும்

तण्डुलाद्द्विगुणं तोयं कल्पयेत् बीजमुख्यतः ।
तण्डुलैर्चयेच्चुल्लीं सद्येन परिचारकः ॥ १७ ॥

தண்டுலாத் த்விகுணம் தோயம் கல்பயேத்
பீஜமுக்யத : !
தண்டுலைரர்ச்சயேச் சுல்லீம் சத்யேன பரிசாரக : !!

(பீஜமுக்யமந்திரத்தால்) மூலமந்திரத்தோடு அரிசியினைக் காட்டிலும் இரண்டு மடங்கு நீர் விட வேண்டும். பின்பு அந்த அரிசியினால் அடுப்பில் ஸத்யோ ஜாதமந்திரத்தை பரிசாரகன் அர்ச்சனை (அர்ச்சித்து) செய்ய வேண்டும்.

चुल्यां काष्ठं समानीय वह्निं प्रज्वाल्य चास्त्रतः ।
केशकीटोपविद्धं च शर्करा तुषसंयुक्तम् ॥ १८ ॥

சுல்யா காஷ்டம் சமானீய வன்னிம் ப்ரஜ்வால்ய
சாஸ்த்ரத:!
கேசகீடோப வித்தம் ச சர்க்கரா துஷஸம்யுதம் !!

அந்த அடுப்புக்கு விறகு எடுத்துவைத்து அஸ்திர மந்திரத்தால் நெருப்பை எரியச் செய்யவும் (கேசம்) புழு, மணல் (கரும்பு சக்கை) உமி இவையுடன் கூடியதும்

अतिपक्वमपक्वं च नैवेद्यं न प्रकल्पयेत् ।
शुद्धान्नं पायसं मुद्गं गुळान्नं कृसरान्नकम् ॥ १९ ॥

அதிபக்வம் அபக்வம் ச நைவேத்யம்
ந ப்ரகல்பயேத் !
சுத்தான்னம் பாயஸம் முத்கம் குளான்னம்
க்ருசரான்னகம் !!

அதிகமாக குழைந்ததும், வேகாததாகவும் செய்யக் கூடாது. (சுத்தான்னம்) பாயஸம், வெண்பொங்கல், சர்க்கரை பொங்கல், எள், வெல்லம் சாதம், (ஆகியவை கல்பிக்கவும்)

उपदंशं ततो वक्ष्ये श्रुणु कौशिक सुव्रत ।
मुद्गमाषकुलुत्थं च निष्पावं शिम्बमाढकम् ॥ २० ॥

உபதம்சம் ததோ வக்ஷ்யே ச்ருணு கௌசிக ஸுவ்ரத !
முத்கமாஷ குளுத்தம் ச நிஷ்பாவம் சிம்பமாடகம் !!

பிறகு துணையுணவு வகைகளைக் கூறுகிறேன். உறுதியுடைய கௌசிகரே கேளும்! பாசிபயறு, உளுந்து, கொள்ளு, நிஷ்பாவம், (காராமணி) அவரை, துவரை ஆகியவையும்

तथा वै राजमाषं तु सूपमेवं प्रकल्पयेत् ।
पनसालाबुकदली बृहती द्वयमेव च ॥ २१ ॥

ததா வை ராஜமாஷம்து ஸூபமேவம் ப்ரகல்பயேத் !
பனஸாலாபு கதலீ ப்ருஹதீ த்வய மேவ ச !!

அப்படியே வெண் மொச்சை ஆகிய பருப்பு வகைகளும் ஏற்படுத்தவும் (மேலும்) பலாக்காய் சுரைக்காய், வாழைக்காய், புடலங்காய், ப்ருஹதீ, கண்டங்கத்திரி

आम्रोर्वारुककूश्माण्डं कारवल्ली पटोलिका ।
मुद्गनिष्पावकफलं वल्लीमूलं सुपक्वकम् ॥ २२ ॥

ஆம் ரோர்வாருக கூஶ் மாண்டம் காரவல்லீ
படோலிகா !
முத்க நிஷ்பாவகபலம் வல்லீ மூலம் சுபக்வகம் !!

மாம்பழம், வெள்ளரி, பூசணி, இஞ்சி , பாகற்காய், புடலை, பயத்தக்காய், தட்டைக்காய், பழம் மற்றும் கொடிவேர் சர்க்கரை வள்ளி கிழங்கு, ஆகியவைகளை வேகவைத்தும்

कन्दं प्रियङ्गुपिष्टं च यथालाभं प्रगृह्य च ।
सर्वोपदंशकानुक्तान् मरीचिलवणाज्यकान् ॥ २३ ॥

கந்தம் ப்ரியங்கு பிஷ்டம் ச யதாலாபம் ப்ரக்ருஹ்யச !
ஸர்வோபதம் சகா நுக்தாந் மரீசி லவணாஜ்யகான் !!

கிழங்கு, (தினை) மாவு ஆகியவைகளை கிடைத்த அளவு எடுத்துக்கொண்டு, அனைத்து காய்கறிகளையும் மிளகு, உப்பு,நெய், சேர்த்ததாகவும்.

जीरकाम्लरसोपोतान् यथायोगं पचेत् पुनः ।
एतान् संयोज्य विविधान् सूपान् पक्वफलादिकान् ॥ २४ ॥

ஜீரகாம்ல ரஸோபேதான் யதாயோகம் பசேத் புன : !
ஏதான் ஸம்யோஜ்ய விவிதான் ஸூபான்
பக்வபலாதிகான்!!

சீரகம், புலி, ஜலம், அவைகளுடன் சேர்ந்தவைகளை எவ்வளவு சேர்க்க வேண்டுமோ, அவ்வளவு, மீண்டும் சமைக்க வேண்டும். இந்த பலவித பருப்பு வகைகளையும் (பழுத்த) பழங்கள் முதலியவைகளை முறைப்படி சேர்த்து

द्वात्रिंशांशं घृतं चैव सूपं वै षोडशांशकम् ।
अष्टांशांशं दधिक्षीरं तदर्धं शर्करा मधु ॥ २५ ॥

த்வாத்ரிம்சாம்சம் க்ருதம் சைவ ஸூபம்வை
ஷோடசாம்சகம் !
அஷ்டாம்சாம்சம் ததி க்ஷீரம் ததர்தம் சர்க்கரா மது !!

(இதில்) 12ல் ஒரு பங்கு நெய்யும் 16ல் ஒரு பங்கு பருப்பும் 18ல் ஒரு பங்கு தயிர், பால் இவைகளும் அதில் பாதி அளவு சர்ககரை, தேன் இவைகளும் (சேர்க்க வேண்டும்)

पक्वान्नसमये चैव मार्जन्या शोध्य भूतलम् ।
संप्रोक्ष्य चास्त्रमन्त्रेण चित्रशाकादिना युताम् ॥ २६ ॥

பக்வான்னஸமயே சைவ மார்ஜன்யா சோத்ய
பூதலம் !
ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய சாஸ்த்ர மந்திரேண
சித்ரசாகாதினாயுதம் !!

நைவேத்தியம் சமைக்கும் போது (துடைப்பத்தால்) பூமியை சுத்தம் செய்து அஸ்திர மந்திரத்தால் ப்ரோக்ஷணம் செய்து பலவித காய்கறி சமையலுடன்

आस्यं वस्त्रेण संच्छाद्य चोत्थाप्य परिचारकः ।
नैवेद्योत्थापने काले यो नरश्च न लङ्घयेत् ॥ २७

ஆஸ்யம் வஸ்த்ரேண ஸம்ச்சாத்ய சோத்தாப்ய பரிசாரக: !
நைவேத்யோத்தாபனே காலே யோ நரஸ் ச நலம்கயேத் !!

பரிசாரகர் தன் முகத்தை துணியால் கட்டிக்கொண்டு (நைவேத்யத்தை அடுப்பிலிருந்து) எடுக்கவேண்டும் நைவேத்யம் எடுக்கும் போது யாரும் தாண்டக்கூடாது.

प्रमादात् पतितं चेत्तु सस्यानां नाशनं भवेत् ।
तद्द्रव्यं वर्जयित्वा च मूलमन्त्रैः शतं जपेत् ॥ २८ ॥

ப்ரமாதாத் பதிதம் சேத்து ஸஸ்யா நாம் நாஸநம் பவேத் !
தத் த்ரவ்யம் வர்ஜயித்வா ச முலமந்திரை: சதம் ஜபேத் !!

அசட்டை (கவனக் குறைவு) யால் (நைவேத்யம்) கீழே விழுந்தால் பயிர்களுக்கு நாசம் ஏற்படும். (அப்படி ஏற்ப்பட்டால்) அதை விசர்ஜனம் செய்து விட்டு மூலமந்திரத்தால் 100 ஆவர்த்தி ஜபம் செய்ப வேண்டும்.

पुनः पच्याथ नैवेद्यं तद्द्रव्यं प्रतिरूपकम् ।
मण्डपे दक्षिणे भागे मण्डले विन्यसेत् क्रमात् ॥ २९ ॥

புன: பச்யாத நைவேத்யம் தத்த்ரவ்யம் ப்ரதிருபகம் !
மண்டபே தக்ஷிணே பாகே மண்டலே வின்யஸேத் க்ரமாத்!!

பிறகு மறுபடியும் அதே அளவு நைவேத்யம் சமைத்து நிவேதிக்கவும், அந்த நைவேத்யத்தை மண்டபத்தின் தென் பகுதியில் மண்டலத்தில் முறையாக வைக்கவும்.

दारुहस्तेन दर्व्या वा पात्रमन्नेन पूरयेत् ।
सौवर्ण राजतं कांस्यमथवा कदळीदळम् ॥ ३० ॥

தாருஹஸ்தேன தர்வ்யாவா பாத்ரமன்னேன பூரயேத் !
ஸௌவர்ணம் ராஜதம் காம்ஸ்யம் அதவா கதளீதளம் !!

மரக்கை (அகப்பை) அல்லது கரண்டியால் தங்கம், வெள்ளி, வெண்கலம் அல்லது வாழையிலையினால் ஆன பாத்திரத்தில் அன்னத்தை நிறப்பவேண்டும்.

सर्वव्यजनसंयुक्तं त्रिपादूर्ध्वे निधापयेत् ।
तुर्यांशं भाण्डतोनीत्वा शेषं त्र्यंशं निवेदयेत् ॥ ३१ ॥

ஸர்வ வ்யஞ்ஜன ஸம்யுக்தம் திரிபா தூர்த்வே நிதாபயேத்!
துர்யாம்சம் பாண்டதோ நீத்வா சேஷம் த்ரயம் சந்நிவேதயேத்!!

அந்த அன்னத்தை அனைத்து வெஞ்சனங்களுடன் (காய்கறி, பழங்களுடன்) முக்காலியின் மேல் வைக்கவும். சமைக்கப்பட்ட பாத்திரத்தில் 4ல் ஒரு பங்கு வைத்துவிட்டு மீதி மூன்று பங்கு நிவேதனம் செய்யவும்

नित्यमेवं समाख्यातं काम्यं नैमित्तकं श्रुणुम् ।
स्थलशुद्धिं ततः कृत्वा प्रोक्षयेदस्त्रमन्त्रतः ॥ ३२ ॥

நித்ய மேவம் ஸமாக்யாதம் காம்யம் நைமித்திகம் ச்ருணு!
ஸ்தலசுத்திம் தத: க்ருத்வா ப்ரோக்ஷயே தஸ்த்ரமந்த்ரத: !!

இவ்வாறு நித்ய நைவேத்யம் செய்யவும். காம்யம் நைமித்திகம் இவைகளை கேளும், நைவேத்யம் செய்யும் இடத்தை சுத்தம் செய்து அஸ்திர மந்திரத்தால் ப்ரோக்ஷிக்கவும்.

महीं सम्यक् परिस्तीर्य घृतेनैवभिधारयेत् ।
पात्रशेषं त्रिभागैकं नीत्वा शेषं नयेत्ततः ॥ ३३ ॥

மஹீம் ஸம்யக் பரிஸ்தீர்ய க்ருதேநைவா பிகாரயேத் !
பாத்ரசேஷம் த்ரிபாகைகம் நீத்வா சேஷம் நயேத் தத : !!

பூமியை நன்கு பெருக்கி, நெய்யால் அபிகாரம் (சுத்தம்) செய்து பாத்திரத்தில் 3ல் ஒரு பங்கு விட்டு மற்ற (இரண்டு பங்கு) வைகளை அங்கு வைக்கவும்.

सर्वोपदंशसंयुक्तं प्रभूतं हविरुत्तमम् ।
अस्त्रं दशासु विन्यस्य चास्त्रमुद्रां प्रदर्शयेत् ॥ ३४ ॥

சர்வோபதம்ச ஸம்யுக்தம் ப்ரபூதம் ஹவிருத்தமம் !
அஸ்த்ரம் தசாஸு வின்யஸ்ய சாஸ்த்ர முத்ராம் ப்ரதர்சயேத் !!

அனைத்து துணைஉணவுடன் சேர்த்து வைத்து நிவேதனம் செய்வது உத்தமமான ப்ரபூதஹவிஸ் என்பதாகும். அதில் பத்து திக்குகளிலும் அஸ்த்ரமந்திரத்தை இணைத்து அஸ்த்ர முத்திரையைக் காட்டவேண்டும்.

भक्ष्यं भोज्यं च लेह्यं च पेयं चैव चतुर्विधम् ।
दापयेत् कार्तिकेयाय हृदयेन तु देशिकः ॥ ३५ ॥

பக்ஷ்யம் போஜ்யம் ச லேஹ்யம்ச பேயம் சைவ சதுர் விதம் !
தாபயேத் கார்த்திகேயாய ஹ்ருதயேனது தேசிக : !!

நைவேத்யத்தை பக்ஷணம், உணவு, குழைவு, திரவமாக, (திண்பதற்கும், உண்பதற்கும், புசிப்பதற்கும், குடிப்பதற்கும்) நான்கு விதமாக சமைத்து ஹ்ருதய மந்திரத்தால் கார்த்திகேயனுக்கு ஆசார்யர் கொடுக்க வேண்டும்.

नैवेद्यविधिराख्यातो वक्ष्ये पानीय लक्षणम् ।
निवेद्यायामृतं शुद्धे मृद्भाण्डे पूरयेज्जलम् ॥ ३६ ॥

நைவேத்யாவிதி ராக்யாதோ வக்ஷ்யே பானீய லக்ஷணம் !
நிவேத்யாம்ருதம் சுத்தே ம்ருத்பாண்டே பூரயேஜ்ஜலம் !!

இவ்வாறு நைவேத்ய விதி சொல்கிறது. (அடுத்து) குடிநீர் லக்ஷணத்தை சொல்கிறேன். நிவேதனத்திற்காக சுத்தமான மண்பாண்டத்தில் அம்ருதமான ஜலத்தை நிறப்பவும்.

वस्त्र पूतं सुशीतं च सर्वद्रव्यसमायुतम् ।
नैवेद्यान्ते तु सेनान्ये पानीयं दापयेद्धृदा ॥ ३७ ॥

வஸ்த்ர பூதம் சுசீதம் ச ஸர்வத்ரவ்ய ஸமாயுதம் !
நைவேத்யாந்தேது ஸேனான்யே பானீயம் தாபயேத்ருதா !!

குளிர்ந்த அனைத்து வாசனை திரவியங்களால் சேர்த்து வஸ்த்ர சுத்தி செய்து அந்த பானீயத்தை (குடி நீரை) நிவேதனத்தின் முடிவில் சேனானியின் பொருட்டு ஹ்ருதய மந்திரத்தால் அளிக்க வேண்டும்.

निवेदितानि सर्वाणि सुमित्राय प्रदापयेत् ।
अक्षद्वयप्रमाणान्नं बलिदानं प्रकीर्तितम् ॥ ३८ ॥

நிவேதிதானி ஸர்வாணி சுமித்ராய ப்ரதாபயேத் !
அக்ஷத்வய ப்ரமாணாந்நம் பலிதானம் ப்ரகீர்த்திதம் !!

(ஸ்கந்தனுக்கு) நிவேதனம் செய்யப்பட்ட அனைத்தையும் சுமித்ரர் என்ற சண்டிகேஸ்வரருக்கு அளிக்கவும் கர்ஷம் (அக்ஷம் + கர்ஷம் 16 உளுந்து எடை) - 32 உளுந்து அளவு வரை பலி அன்னம் அளவு கூறப்படுகிறது

द्वारस्य दक्षिणेपार्श्वे सुदेहाय प्रदापयेत् ।
द्वारस्य वामपार्श्वे तु सुमुखाय प्रदापयेत् ॥ ३९ ॥

த்வாரஸ்ய தக்ஷிணேபார்ச்வே சுதேஹாய ப்ரதாபயேத் !
த்வாரஸ்ய வாம பார்ச்வே து சுமுகாய ப்ரதாபயேத் !!

வாயிலின் தென் (வலது) பகுதியில் சுதேகனுக்கும் வாயிலின் இடது வடபகுதியில் சுமுகனுக்கும் பலிகொடுக்கவும்

गजेन्द्राय ददेदग्रे महाशास्त्रेऽग्निगोचरे ।
याम्ये पितामहायैव मातृभ्यां निर्ऋते ददेत् ॥ ४० ॥

கஜேந்த்ராய ததேதக்ரே மஹாசாஸ்த்ரேக்னி கோசரே ।
யாம்யே பிதாமஹாயை (வ) மாத்ருப்யாம் நிர்ருதேத தேத் ॥

கிழக்கில் முன் புறத்தில் கஜேந்திரனுக்கும் தென் கிழக்கில் மஹாசாஸ்தாவிற்கும் தெற்கில் பிதாமஹருக்கும் (ப்ரும்மா) மாதர்களுக்கு தென் மேற்கிலும்,

पश्चिमे स्यादगस्त्याय ज्येष्ठायै वायुगोचरे ।
सौम्येच नारदायैव भास्करायैशगोचरे ॥ ४१ ॥

பச்சிமேஸ்யா தகஸ்த்யாய ஜ்யேஷ்டாயை வாயுகோசரே ।
ஸௌம்யேச நாரதாயைவ பாஸ்கராயை ச கோசரே ॥

மேற்கில் அகஸ்தியருக்கும் வாயுதிக்கில் ஜ்யேஷ்டா தேவிக்கும் வடக்கில் நாரதருக்கும் (ஈசானதிக்கில்) வடகிழக்கில் சூரியனுக்கும் பலிகொடுத்து.

ततः पुरःस्थिते पीठे बलिं दध्याद् विशेषतः ।
यक्षराक्षसपैशाचाः भूतगन्धर्वकिन्नराः ॥ ४२ ॥

தத : புரஸ்திதே பீடே பலிம் தத்யாத் விசேஷத : ।
யக்ஷ ராக்ஷஸ பைசாசா : பூத கந்தர் வகின்னரா : ॥

பின்பு முன்புறமுள்ள (பலி) பீடத்தில் பலி கொடுக்கவும் யக்ஷர் ராக்ஷஸர் பைசாசர் பூதர் கந்தர்வர், கின்னரர்,

पितृदानवनागाश्च तेन प्रीतिं प्रयान्तु ते ।
ब्रह्मादीशानपर्यन्तं तत्तन्नाम्ना बलिं क्षिपेत् ॥ ४३

பித்ருதானவ நாகாச்ச தேன ப்ரீதிம் ப்ரயாந்துதே ।
ப்ரமாதீசான பர்யந்தம் தத்தன் நாம்னா பலிம் க்ஷிபேத் ॥

பித்ருக்கள், தானவர் (அஸுரர்கள்) நாகர்கள், ஆகியோர் அந்தபலியினால் மகிழ்ச்சி அடையட்டும் மேலும் ப்ரம்மாதிசை முதல் ஈசான திசை முடிய உள்ளவர்களுக்கும் அவரவர்கள் பெயரால் பலி கொடுக்க வேண்டும்.

पुनराचमनं कृत्वा मुखवासं गुहप्रियम् ।
लवङ्गचूर्णकर्पूरलघुखण्डस्य चूर्णकम् ॥ ४४ ॥

புனராசமனம் க்ருத்வா முகவாஸம் குஹப்ரியம் ।
லவங்கசூர்ண கர்பூர லகுகண்டஸ்ய சூர்ணகம் ॥

பின்பு ஆசமனம் செய்து குகனுக்கு பிரியமான முகவாஸம் தாம்பூலம் கொடுக்கவும் கிராம்பு பொடி, லவங்கப்பொடி, பச்சகற்பூறம், சுண்ணாம்புத்தூள், செரிமானம் செய்யும் சூர்ணம்,

फलत्रयाणां चूर्णं च संग्राह्य सुविचक्षणः ।
भोजनानन्तरे दद्यात् मुखवासं हृदाणुना ॥ ४५ ॥

பலத்ரயாணாம் சூர்ணம் ச ஸங்க்ராஹ்ய ஸுவிசக்ஷண : ।
போஜனானந்தரே தத்யாத் முகவாஸம் ஹ்ருதாணுனா ॥

மாசிக்காய், தானிக்காய், ஜாதிக்காய் (கடுக்காய்) ஏலக்காய், பாக்குகளின் பொடியையும் இவைகளை நன்கு சேர்த்து புசித்த பிறகு ஹிருதய மந்திரத்தால் முகவாஸமாக கொடுக்க வேண்டும்.

ताम्बूलं दापयेत् तस्मै क्रमुकं प्रस्थपूरितम् ।
पत्रं चतुर्गुणं दद्यात् तज्जिह्वाघ्राणवर्जितम् ।
कर्पूरादिसमायुक्तं दापयेत्तु विशेषतः ॥ ४६ ॥

தாம்பூலம் தாபயேத் தஸ்மை க்ரமுகம் ப்ரஸ்த பூரிதம் !
பத்ரம் சதுர் குணம் தத்யாத் தஜ்ஜிஹ்வாக்ராண வர்ஜிதம் !!
கர்பூராதி ஸமாயுக்தம் தாபயேத்து விசேஷத : !!!

கீழ்வரும் படி பின்பு ஓர் படி அளவு உள்ள பாக்கும் அதைப்போல் நான்கு (குணம்) மடங்கு வெற்றிலையும், காம்பு நுனி நீங்கியகதாகவும் பச்சை கற்பூரம் முதலிய (கத்த காம்பு, கிராம்பு, வால் மிளகு ஜாதிபத்திரி ஏலக்காய் கஸ்தூரி, கோரோசனை, ஜாதிக்காய் குங்குமப்பூ. பச்சு கற்பூரம் சுண்ணாம்பு ஆகியன) வை சேர்த்த தாமபூலம் விசேஷமாக (சிறப்பாக கொடுக்கவும்.

॥ इति श्रीकुमारतन्त्रे नैवेद्यविधिर्नाम षष्ठः पटलः॥

இதி ஸ்ரீ குமார தந்த்ரே நைவேத்ய விதிர் நாமஷஷ்ட படல :

இவ்வாறு ஸ்ரீ குமாரதந்திரத்தில் நைவேத்ய விதி படலம் என்ற 6 - வது படலம்

॥ सप्तमः पटलः ॥

!! ஏழாவது படலம் !!

॥ अग्निकार्यविधिः ॥

அக்னி கார்ய விதி

அக்னி கார்ய முறை :

अग्निकार्यविधिं वक्ष्ये श्रृणु कौशिक सुव्रत ।
कुण्डे वा स्थण्डिले वापि होमं कुर्याद्विचक्षणः ॥ १ ॥

அக்னி கார்ய விதிம் வக்ஷ்யே ச்ருணு கௌசிக ஸுவ்ரத !
குண்டே வா ஸ்தண்டிலே வாபி ஹோமம் குர்யாத் சக்ஷணம் !!

முயற்சியுடைய ஹே கௌசிகரே ! அக்னி கார்ய விதியை (வேள்வி செயல் முறையை) சொல்கிறேன் கேளும் !, நன்கு கற்று திறமையுள்ள (ஆசார்யர்) குண்டத்திலோ ஸ்தண்டிலத்திலோ சுத்த பூமி ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

गोमयालिप्य वस्त्राद्यैरलंकृत्य मनोहरैः ।
होमद्रव्याणि पात्राणि पादयाविविधानि च ॥ २ ॥

கோமயாலிப்ய வஸ்த்ராத்யை ரலங்க்ருத்ய மனோஹரை: !
ஹோமத்ரவ்யாணி பாத்ராணி ஸம்பாத்ய விவிதானி ச !!

(அந்த குண்டத்தை) பசும் சானியால் மெழுகி வஸ்திரம் (புஷ்பம்கோலம்) சந்தனம்) முதலியவைகளால் அழகு செய்து பலவிதமான, ஹோமத்திற்கு தேவையான பொருள்களையும், பாத்திரங்களையும் சேகரித்து வைத்துக் கொண்டு

लब्धानुज्ञो विशेत् कुण्डं पश्चिमेवाथ दक्षिणे ।
पुण्याहवाचनं कुर्यात् मूर्तिपैः सह देशिकः ॥ ३ ॥

லப்தானுக்ஞோ விசேத் குண்டம் பஸ் சிமே வாத தக்ஷிணே !
புண்யாஹ வாசனம் குர்யாத் மூர்த்திபைஸ்ஸஹ தேசிக:!!

(அனுக்ஞை) அனுமதி பெற்றவராக குண்டத்தை மேற்கிலே தெற்கிலோ, (கிழக்கு வடக்கு முகமாக) அடைந்து மூர்த்திபர் (துணை குருக்கள்) களோடு கூடி புண்யாஹவாசனம் செய்யவும்.

निरीक्षणं प्रोक्षणं च ताडनं चास्त्रमन्त्रतः ।
वर्मणाभ्युक्ष्य चास्त्रेण खननं चावकीरणम् ॥ ४ ॥

நிரீக்ஷணம் ப்ரோக்ஷணம் ச தாடனம் சாஸ்த்ர மந்த்ரத : !
வர்மணாப்யுக்ஷ்ய சாஸ்த்ரேண கநநம் சாவகீரணம் !!

(பிறகு) நிரீக்ஷணம் (மூலமந்திரத்துடன் பார்த்தல்) ப்ரோக்ஷணம், (நீர்தெளித்தல்) தாடனம் (தட்டுதல்) இவைகளை அஸ்த்ர மந்திரத்தாலும் கவச மந்திரத்தால் அப்யுக்ஷணமும் (நீர் விடுதல்) அஸ்திர மந்திரத்தினால் கனனமும் (குழிபறித்தல்) அவகீரணமும் (மூடுதல்)

हृदापूर्य समाकृष्य वर्मणा सेचयेद् गुरुः ।
अस्त्रेण कुट्टनं वर्म मार्जनालेपने तथा ॥ ५ ॥

ஹ்ருதாபூர்ய சமாக்ருஷ்ய வர்மணா சேதயேத் குரு: !
அஸ்த்ரேண குட்டனம் சர்ம மார்ஜனாலேபனே ததா !!

ஹ்ருதய மந்திரத்தால் பூரணமும் (நிறப்புதல்) கவசமந்திரத்தால் லேகனமும் (கொட்டுதல்) அஸ்த்ர மந்திரத்தால் குட்டனமும் (தட்டுதல்), கவச மந்திரத்தால் மார்ஜனம் (பெருக்குதல்) மற்றும் ஆலே பனம், (மெழுகுதல்) ஆகியவை செய்து.

मध्यादिपश्चिमान्तेषु शान्त्यातीतादयः कलाः ।
विन्यस्य वर्मणा कुण्डे सूत्रत्रयेण वेष्ट्य च ॥ ६ ॥

மத்யாதி பச்சிமாந்தேஷு சாந்த்யதீ தாதய: கலா: !
வின்யஸ்ய வர்மணா குண்டே ஸூத்ர த்ரயேண வேஷ்ட்ய ச !!

நடுப்பகுதி முதல் மேற்கு பகுதி முடிய திக்குகளில் (நடு, கிழக்கு, தெற்கு, வடக்கு, மேற்கு) சாந்த்யதீத கலை, வித்யா, பிரதிஷ்டா, நிவிருத்திகலை பூஜித்து முதலிய 5 கலைகளை சேர்க்கவேண்டும். கவசமந்திரத்தால் குண்டத்தில் மூவிழை நூலால் குண்டத்தின் மேகலையில் சுற்றி சுற்றவும்.

कलामयाय कुण्डाय नम इत्यर्चयेद्बुधः ।
रेखात्रयमुदीच्यन्तं प्राच्यन्तं त्वेकरेखया ॥ ७ ॥

கலாமயாய குண்டாய நம இத்யர்ச்சயேத் புத : !
ரேகாத்ரய முதீச்யந்தம் ப்ராச்யந்தம் த்வேகரேகயா !!

"ஓம் கலாமயாய குண்டாய நம:" என்று அர்ச்சனை செய்யவும் பின் (உள்ளே) தெற்கு முதல் வடக்கில் முடியுமாறு மூன்று கோடுகள், கிழக்கில் முடியுமாறு மூன்று கோடுகளும் தனிக் கோடுகளாக் எழுதவும்

अस्त्रेणैव समुल्लिख्य तेन वज्रीकृतं नयेत् ।
पूर्वोदगग्रदर्भाभ्यां हृदा कृत्वा चतुष्पदम् ॥ ८ ॥

அஸ்த்ரேணைவ சமுல்லிக்ய தேன வஜ்ரீக்ருதம் நயேத் !
பூர்வோதகக்ர தர்பாப்யாம் ஹ்ருதா க்ருத்வா சதுஷ்பதம் !!

இந்த உல்லேகனத்தை அஸ்திரமந்த்ரத் தால் செய்து (கோடிட்டு) அதே அஸ்த்ர மந்திரத்தால் (மூன்று தர்பைகளை சேர்த்து இரு புறமும் சூலம் போன்று செய்து) வஜ்ரீகரணம் செய்யவும். கிழக்கு வடக்கு நுனி நோக்கியவாறு போன்று இரண்டு தர்பங்களால் (நான்குபதம்) சதுஷ்பதம் ஹ்ருதயமந்திரத்தால் செய்யவும்

इत्यष्टादशसंस्कारं कृत्वा कुण्डाक्षिपाटनम् ।
कवचेन चतुर्दर्भान् तत्कुण्डे विन्यसेद्गुरुः ॥ ९ ॥

இத்யஷ்டாதச ஸம்ஸ்காரம் க்ருத்வா குண்டாக்ஷி பாடனம் !
கவசேன சதுர்தர்பான் தத்குண்டே வின்யஸேத்குரு: !!

குருவானவர் இவ்வாறு 18 ஸம்ஸ்காரங்களை செய்து, பின் குண்டத்தில் அக்ஷிபாடம் செய்வதன் பொருட்டு கவச மந்திரத்தால் நான்கு தர்பங்களை குண்டத்தில் வைக்கவும்.

कुण्डमध्ये हृदा विद्वान् विष्टरं विन्यसेद्बुधः ।
नाभिमध्ये तु वागीशीं नीलोत्पलदळप्रभाम् ॥ १० ॥

குண்டமத்யே ஹ்ருதா வித்வான் விஷ்டரம் வின்யஸேத் புத : !
நாபிமத்யேது வாகீசீம் நீலோத்பல தளப்ரபாம் !!

கற்றறிந்த குருவானவர் குண்டத்தின் நடுவில் ஹ்ருதய மந்திரத்தினால் விஷ்டரம் ஒன்று வைத்து. தொப்புள் பகுதியில் கரு நெய்தல் இதழ் போன்று பிரகாசிக்கும், வாகீஸ்வரியை, நீலோத்பல புஷ்பகாந்தியாயும்

ऋतुस्नातां सकूर्चस्थानं ध्यायेत् तन्मूलमन्त्रतः ।
वागीश्वरौ समभ्यर्च्य कुण्डस्याग्रेऽग्निपात्रकम् ॥ ११ ॥

ருதுஸ்நாதாம் ஸகூர்ச்சஸ்தாம் த்யாயேத் தன்மூல மந்த்ரத : !
வாகீஸ்வரௌ ஸமப்யர்ச்ய குண்டஸ்யாக்ரே க்னிபாத்ரகம் !!

ருதுஸ்னானம் செய்தவளாகவும் நினைத்து அந்த கூர்ச்சத்தில் மேல் இருப்பவளாக ஆவாஹனம் (தியானித்து) மூலமந்திரத்தால் செய்து. வாகீஸ்வரருடன் கூடிய வாகீஸ்வரியை அர்ச்சனை செய்து குண்டத்தின் முன்பு அருகில் நெருப்பு (அக்னி) பாத்திரத்தை,

निधाय चास्त्रमन्त्रेण क्रव्यादांशं परित्यजेत् ।
भौतिकं बैन्दवं जाठराग्निमेकाकृतिं नयेत् ॥ १२ ॥

நிதாய சாஸ்த்ரமந்த்ரேண க்ரவ்யாதாம்சம் பரித்யஜேத் !
பௌதிகம் பைந்தவம் ஜாட ராக்னிமேகாக்ருதிம் நயேத் !!

வைத்து அஸ்திர மந்திரத்தால் க்ரவ்யாதாம் சத்தை (மாமிச முன்னும் தன்மையை)சமாக வெளியே எறிந்து, தனது பூத உடலில் உள்ள அக்னியையும், பிந்து அக்னியையும், ஜடராக்னியையும் ஒன்று படுத்தி பாத்திரத்தில் உள்ள அக்னியில் சேர்க்கவும்.

त्रिवारं भ्राम्य तत्कुण्डं त्वग्निपात्रंच बुद्धिमान् ।
वागीशी गर्भनाट्यायां तु वागीशेन निषिञ्चितम् ॥ १३ ॥

த்ரிவாரம் ப்ராம்ய தத்குண்டம் த்வக்னிபாத்ரம்ச புத்திமாந் !
வாகீசீ கர்ப நாட்யாயாம்து வாகீசேன நிஷிஞ்சிதம் !!

அறிவுள்ள ஆசார்யா அந்த அக்னிபாத்திரத்தை குண்டத்தின் மேல்மூன்று முறை சுற்றிய பின், வாகீஸ்வரியின் கர்பநாடியில் வாகீஸ்வரரால் (நிரப்பட்டப்பட்டதாக பாவித்து) வைக்கவும்.

हृदा बध्वा त्रुटीकृत्य तयोराचमनं ददेत् ।
वर्मणेन्धनमाच्छाद्य प्रज्वाल्यास्त्रेण पूजयेत् ॥ १४ ॥

ஹ்ருதா பத்வா த்ருடீக்ருத்ய தயோராசமனம் ததேத் !
வர்மனேந்தனமாச்சாத்ய ப்ரஜ்வால்யாஸ்த்ரேண பூஜயேத் !!

உடனே சமித்துகளை ஒடித்து ஹ்ருதய மந்திரத்தால் வைத்து அந்த வாகீஸ்வரீ வாகீஸ்வர் களுக்கு இருபங்கு ஆசமனம் கொடுக்கவும் கவச மந்திரத்தால் விறகு வைத்து, அஸ்த்திர மந்திரத்தால் நன்கு (ஜ்வாலையுள்ளதாக செய்து) எரிய விட்டு பூஜிக்கவும்.

दर्भकङ्कणमस्त्रेण दक्षिणे मेखलोपरि ।
तस्य वामकरं ध्यात्वा रक्षार्थं च निधाय वै ॥ १५ ॥

தர்பகங்கண மஸ்த்ரேண தக்ஷிணே மேகலோபரி !
தஸ்ய (தஸ்யாம்) வாமகரம் த்யாத்வா ரக்ஷார்த்தம் ச நிதாய வை !!

அஸ்திரமந்திரத்தால் தர்பையினாலான கங்கணம் செய்து தெற்கு மேகலையின் மேல் காத்தலின் பொருட்டு தேவியின் வலது கையாக பாவித்து வைக்க வேண்டும்.

सद्योजातेन संपूज्य गर्भाधानं हृदा चरेत् ।
तिलाहुतित्रयेणैव पश्चात् पुंसवनक्रियाम् ॥ १६ ॥

ஸத்யோஜாதேன ஸம்பூஜ்ய கர்பா தானம் ஹ்ருதா சரேத்!
திலாஹுதித்ரயேணைவ பச்சாத் பும்ஸவனக்கிரியாம்!!

கர்பாதானத்தை (முன்னிட்டு) ஸத்யோஜாத மந்திரத்தால் அர்ச்சித்து, ஹ்ருதய மந்திரத்தால் மூன்று ஆகுதி எள்ளால் கொடுத்து பினி பும்சவனம் என்ற செய்கையை

वामदेवेन शिरसा समभ्यर्च्य हुनेत्तिलान् ।
सीमन्तं बहूरूपेण शिखया चैव कारयेत् ॥ १७ ॥

வாமதேவேன சிரஸா ஸமப்யர்ச்ய ஹுனேத் திலாந் !
ஸீமந்தம் பஹுரூபேன சிகயா சைவ காரயேத் !!

வாமதேவ மந்திரத்தினால் அர்சித்தும், சிரஸ் மந்திரத்தால் எள் ஆகுதி கொடுத்தும், சீமந்தோன்னயனத்தை அகோரமந்திரத்தால் அர்ச்சித்தும் சிகாமந்திரத்தால் ஹோமம் எள்ளால் செய்தும்

जातकर्मशिरोमन्त्रैः कवचेन च कारयेत् ।
अस्त्रेण प्रोक्ष्य तत्कुण्डं दर्भकङ्कणकं त्यजेत् ॥ १८

ஜாதகா்ம சிரோமந்த்ரை : கவசேன ச காரயேத் !
அஸ்த்ரேண ப்ரோக்ஷ்ய தத்குண்டம் தா்பகங்கண கம்த்யஜேத் !!

சிரோமந்திரத்தினால் ஜாத கா்மா விற்காக தத்புருஷ மந்திரார்சனையும் கவச மந்திரத்தால்தில ஆகுதியும், செய்து பின்பு குண்டத்தில் அஸ்திர மந்திரத்தால் நீர் தெளித்து (ப்ரோக்ஷித்து) தா்பகங்கணத்தை அவிழ்த்து விஸா்ஜனம் செய்யவும்.

दभान् पूर्वोदगग्रांश्च तन्मध्ये मेखलासु च ।
विष्वरान् तत्र परिधीन् विन्यसेदनुपूर्वशः ॥ १९ ॥

தா்பான் பூா்வோத கக்ராம்ச்ச தன்மத்யே மே கலாஸு ச !
விஷ்சரான் தத்ர பரிதீன் வின்யஸேதனு பூா்வத : !!

குண்டத்தின் நடு(வில்) மத்ய மேகலைகளில் கிழக்கு வடக்கு முகமாக நுனிகளாக தர்பைகளை வைத்து அதை அனுசரித்து விஷ்டரங்களையும் பரிதிகளையும் வைக்கவேண்டும் (ஸ்தாபித்து)

मेखलोर्ध्वे चतुर्दिक्षु चतुर्वेदान् प्रपूजयेत् ।
इन्द्रादिलोकपालांश्च विष्टरे स्वस्वदिक्षु च ॥ २० ॥

மேகலோா்த்வே சதுா்திக்ஷு சதுா்வேதான் ப்ரபூஜயேத் !
இந்த்ராதி லோகபாலம்ச்ச விஷ்டரே ஸ்வஸ்வதிக்ஷு ச !!

அந்த மேகலையின் மேல் பகுதியில் நான்கு பக்கங்களிலும் நான்கு வேதங்களையும் (பரிதிகளில் ரிக்வேதங்களையும்) விஷ்டரங்களில் அந்த அந்த திக்குகளில் இந்திரன், முதலிய லோக பாலா்களை, அந்தந்த திசையில் பூஜை செய்யவும்

स्रुक्स्रुवौ च घृतस्थालीं प्रणीतां प्रोक्षणीं तथा ।
समित्कूर्चं चरुं दर्वीं दर्भांश्चैव कमण्डलुम् ॥ २१ ॥

ஸ்ருக் ஸ்ருவெள க்ருதஸ்தாலீம் ப்ரணீதாம் ப்ரோக்ஷணீம் ததா !
ஸமித்கூா்ச சரும் தா்வீம் தா்பாம்ச்சைவ கமண்டுலும் !!

ஸ்ருக், ஸ்ருவம், நெய் பாத்திரம், ப்ரணீதா (வருண) பாத்ரம் ப்ரோக்ஷணீ பாத்திரம், சமித்து, கூா்ச்சம் (பிரம்மா) சரு, (ஹவிஸ்), கரண்டி, தா்பை, கமண்டலம் ஆகிய,

द्रव्यपात्राणि सर्वाणि वामे कुशोपरि न्यसेद् ।
अधोमुखानि पात्राणि द्वन्द्वरूपाणि साधयेत् ॥ २२ ॥

த்ரவ்ய பாத்ராணி ஸா்வாணி வாமே குசோபரி ந்ய ஸேத் !
அதோமுகானி பாத்ராணி த்வந்த்வ ரூபாணி ஸாதயேத் !!

திரவ்யபொருள் பாத்திரங்கள், அனைத்தும் இடது பாகத்தில் (வடக்கில்) தா்பையின் மேல் வைக்கவும். அனைத்து பாத்திரங்களையும் கவிழ்த்த வைகளாகவும் இரண்டிரண்டாகவும் சேகரிக்கவும் ஸ்ருக்ஸ்ருவம் ஆஜ்யபாத்ரம், ப்ரணீதாபாத்ரம், ப்ரோக்ஷணீய பாத்ரம், ஸமித், கூா்ச்சம், சரு, தா்வி, தா்பை, கமண்டலு இவ்வாறு வைக்கவும்.

प्रोक्षणीपात्रमादाय जलेनैव प्रपूरयेत् ।
वितस्तिमात्रदर्भाग्रं मध्यग्रन्थिपवित्रकम् ॥ २३ ॥

ப்ரோக்ஷணீ பாத்ர மாதாய ஜலேனைவ ப்ரபூரயேத் !
விதஸ்தி மாத்ர தா்பாக்ரம் மத்யக்ரந்திபவித்ரகம் !!

ப்ரோக்ஷனீ பாத்திரத்தை எடுத்து அதில் நீர் நிரப்பவும் ஓர் ஒட்டை (9 அங்குலம்) அளவு உள்ள நுனி தா்பையால் நடுவில் முடிச்சு உள்ள பவித்திரம் செய்து

अङ्गुष्ठानामिकाभ्यां च उदकोत्प्लवनं चरेत् ।
पात्रप्रोक्षणकं कृत्वा पात्रसाधनमाचरेत् ॥ २४ ॥

அங்குஷ்டானாமிகாப்யாம்ச உதகோத்ப்லவனம் சரேத் !
பாத்ர ப்ரோக்ஷணகம் க்ருத்வா பாத்ரசாதனமாசரேத் !!

2 கை கட்டை விரல், மோதிர விரலால் (ப்ரோக்ஷனீபாத்திரம்) நீரில் தன் எதிர் புறமாக தள்ளுவது போல் இறைக்கவும் பின் அந்த நீரால் அனைத்து பாத்திரங்களையும் தெளித்து உபயோகப் படுத்தவும்.

स्रुक्स्रुवौ च हृदाचार्य: घृतसंस्कारमाचरेत् ।
नाडीसंधानकं कृत्वा चाज्यभागाहुतिं हुनेत् ॥ २५ ॥

ஸ்ருக்ஸ்ருவௌ ச ஹ்ருதா(ஆ) சார்ய: க்ருதஸம்ஸ்காரமாசரேத் !
நாடீசந்தானகம் க்ருத்வா சாஜ்ய பாகா ஹுதிம் ஹுனேத் !!

ச்ருக்ச்ருவம் இவைகளை ஹிருதய மந்திரத்தால் சுத்தம் செய்தும் நெய்க்கு (செய்ய வேண்டியது) ஸம்ஸ் காரங்களை செய்யவும் (பன்படுத்தல்) பின் நாடித்தொடர்பு செய்துக் கொண்டு (பவித்ரம் செய்து) நெய்யில் தெற்கு, வடக்கு நடு பாகங்களில் நெய் எடுத்து ஹோமம் செய்யவும்.

परिषिच्य ततो वह्निं मूलेनेध्मान् सकृद्धुनेत् ।
सद्यात्मकैकमन्त्रेण होमयेत् वक्त्रदीपनम् ॥ २६ ॥

பரிஷிச்ய ததோ வஹ்னிம் மூலேனேத்மான் சக்ருத்துனேத் !
ஸத்யாத்மகைகமந்த்ரேண ஹோமயேத் வக்த்ர தீபனம் !!

பிறகு அக்னியை நீரால் சுற்றி (பரிஷேசனம் செய்து) மூலமந்திரத்தால் இத்ம (புனித சமித்) ஹோமம் செய்யவும் சத்யோஜாத மந்திரம் முதலியவைகளால் தனித் தனி ஐந்தா ஹுதியால் வக்த்ர தீபனம் என்ற ஹோமத்தை செய்யவும்.

वक्त्रसंधानकं कृत्वा वक्त्रैकीकरणं हुनेत् ।
नामकर्म ततोऽस्त्रेण घृतं पञ्चाहुतिं हुनेत् ॥ २७ ॥

வக்த்ர சந்தானகம் க்ருத்வா வக்த்ரைகீ கரணம் ஹுனேத் !
நாமகர்ம ததோ ஸ்த்ரேண க்ருதம் பஞ்சாஹுதிம் ஹுனேத் !!

பின் வக்த்ர சந்தாநம் செய்து வக்த்ரைகீ கரணமும் செய்யவும் (இரண்டு மந்திரங்களாக சேர்த்து செய்வது - வக்த்ர சந்தானம். ஐந்து மந்திரங்களையும் ஒன்று சேர்த்து செய்யும் ஹோமம், வக்த்ரைகீகரணம்) பின் நாமகரணம் செய்வதற்காக நெய்யை அஸ்திர மந்திரத்தால் ஹோமம் செய்யவும்.

शिवाग्ने त्वं हुताशेति नाम दद्यात् विचक्षण: ।
उपनिष्क्रामणं पश्चाच्छिरसा कारयेद्बुध: ॥ २८ ॥

சிவாக்னேத்வம் ஹுதாசேதி நாம தத்யாத் விசக்ஷண : !
உபநிஷ்க்ராமணம் பச்சாத் சிரஸா காரயேத் புத : !!

"ஹே அக்னியே! நீ சிவாக்னி" என்று பெயர் சூட்ட வேண்டும். உபநிஷ்க்ராமணம் என்ற கிரியைக்காக (கர்மாவுக்காக) சிரஸினால் ஆகுதி செய்யவும்.

प्राशनं हृदयेनैव चौलकर्म शिवाणुना ।
हृदोपनयनं कृत्वा पश्चाद्देशिकसत्तम: ॥ २९ ॥

ப்ராசனம் ஹ்ருதயேனைவ சௌலகர்ம சிவாணுனா !
ஹ்ருதோபநயனம் க்ருத்வா பச்சாத் தேசிகஸத்தம:!!

அன்னப்ராசனம் என்ற கிரியையை ஹ்ருதய மந்திரத்தாலும், சௌளகர்மாவை, சிவ மந்திரத்தாலும் ஹோமமும் உபநயனம் ஹ்ருதய மந்திரத்தாலும் உயர்வான ஆசார்யர் செய்ய வேண்டும்.

प्राधान्य होमकर्माणि मूलमन्त्रेण होमयेत् ।
तत् कुण्डाग्निं विभज्याथ सर्वकुण्डेषु निक्षिपेत् ॥ ३० ॥

ப்ராதான்ய ஹோம கர்மாணி மூலமந்த்ரேண ஹோமயேத் !
தத்குண்டாக்னிம் விபஜ்யாத சர்வகுண்டேஷு நிக்ஷிபேத் !!

முக்கியமான ஹோமங்களை மூல மந்திரத்தினால் பிரதான ஹோமமும் செய்யவும், ப்ரதான குண்டத்தில் அந்த குண்டத்தில் உள்ள அக்னியை பிரித்து பின் அனைத்து குண்டங்களிலும் சேர்த்து போடவும்.

शिवाग्नयेति जुहुयात् प्रत्येकं शतसंख्यया ।
आसनावरणैर्धीमान् सेनान्यं पूजयेत्ततः ॥ ३१ ॥

சிவாக்னயேதி ஜுஹுயாத் ப்ரத்யேகம் சதஸங்க்யயா !
ஆஸனாவரணைர்தீமான் ஸேனான்யம் பூஜயேத் தத: !!

பிறகு சிவாக்னயேஸ்வாஹா என்று தனித் தனியாக (திரவியங்களை) 100 ஆவர்த்தி ஹோமம் செய்து பின் பஞ்சாஸந ஆவரண பூஜையுடன் சேனானியை பூஜிக்கவேண்டும்.

यद्रूपं तु प्रतिष्ठाप्य तत्त ध्यानेन बुद्धिमान् ।
कार्तिकेयो विशाखश्च गुहश्चैव सुरान्तकः ॥ ३२ ॥

सेनानिः षण्मुखश्चैव मयूरवाहनस्तथा ।
शक्तिपाणिरिति ख्याता एते वै चाष्टमूर्तयः ॥ ३३

யத்ரூபம் துப்ரதிஷ்டாப்ய தத் த்யானேன புத்திமான் !
கார்திகேயோ விசாகஸ்ச குஹஸ் சைவ ஸுராந்தக: !!

ஸேனானி ஷண் முகஸ்சைவ மயூரவா ஹனஸ் ததா !
ஸக்தி பாணிரிதி க்யாதா ஏதே வை சாஷ்டமூர்த்தய: !!

எந்த உருவத்தை பிரதிஷ்டை செய்கிறோமோ? அந்த உருவத்தை தியானித்து (அக்னியில் ஆவாஹனம் செய்து) பூஜிக்கவும், கார்த்திகேயன், விசாகன், குஹன், அசுராந்தகன், சேனானீ, ஷண்முகன், மயூர வாகனன், சக்திபாணி ஆகியவர்கள் எட்டு மூர்த்தீஸ்வரர்கள் ஆவார்கள்.

समिदाज्यचरून् लाजान् सक्तु चैव तिलं तथा ।
मापमुद्गगुळांश्चैव सर्षपं यवमेव च ॥ ३४ ॥

ஸமிதாஜ்ய சருன் லாஜான் சக்தும் சைவ திலம் ததா !
மாஷமுத்க குளாம்ச்சைவ ஸர்ஷபம் யவமேவ ச !!

சமித்து, நெய், சரு, நெல்பொறி, சத்துமாவு, எள், உளுந்து, பயிறு, வெல்லம், கடுகு, யவை ஆகியவைகளை

द्रव्यमेकादशं प्रोक्तं सर्वेष्वेवं विशेषतः ।
समिधं त्वीशमन्त्रेण घृतं वै पुरुषेण तु ॥ ३५ ॥

த்ரவ்ய மேகாதசம் ப்ரோக்தம் சர்வேஷ்வேவம் விசேஷத: !
ஸமிதம் த்வீசமந்த்ரேண க்ருதம்வை புருஷேண து !!

இந்த பதினோரு திரவ்வியத்தையும் ஒவ்வொரு குண்டத்திலும் ஈசான மந்திரத்தால் சமித்தையும், தத்புருஷ மந்திரத்தால் நெய்யையும்,

अघोरेण चरुं हुत्वा लाजं वामेन होमयेत् ।
सक्तुं सद्येन जुहुयात् तिलं हृदयमन्त्रतः ॥ ३६ ॥

அகோரேண சரும் ஹுத்வா லாஜம் வாமேன ஹோமயேத் !
சக்தும் சத்யேன ஜுஹுயாத் திலம் ஹ்ருதய மந்த்ரத: !!

அகோர மந்திரத்தால் சருவையும், வாமதேவ மந்திரத்தால் நெல்பொறியும், ஸத்யோஜாத மந்திரத்தால் சத்துமாவையும் ஹ்ருதய மந்திரத்தால் எள்ளையும்,

माषं च शिरसा हुद्वा मुद्गं च शिखया हुनेत् ।
गुळं कवचमन्त्रेण सर्षपं नेत्रमन्त्रत: ॥ ३७ ॥

மாஷம் ச சிரஸா ஹுத்வா முத்கம் ச பிகயா ஹுனேத் !
குளம் கவசமந்த்ரேண சர்ஷபம் நேத்ரமந்த்ரத : !!

சிரோமந்திரத்தால் உளுந்தையும், சிகாமந்திரத்தால் பயிறையும், கவசமந்திரத்தால் வெல்லத்தையும் நேத்ர மந்திரத்தால் கடுகையும்,

यवमस्त्रेण जुहुयात् आचार्यो मूर्तिपै: सह ।
शतमर्ध तदर्ध वा प्रत्येकं जुहुयात्क्रमात् ॥ ३८ ॥

யவ மஸ்த்ரேண ஜுஹுயாத் ஆசார்யோ மூர்த்திபைஸ் ஸஹ !
ஶதமர்தம் ததர்தம் வா ப்ரத்யேகம் ஜுஹுயாத்க்ரமாத் !!

அஸ்த்ர மந்திரத்தால் யவையையும், ஆசார்யர் எட்டுமூர்த்தி குருக்களுடன் சேர்ந்து ஒவ்வொன்றையும் நூறு அல்லது ஐம்பது அல்லது இருப்ததைந்து ஆகுதியாவது ஹோமம் செய்யவும்

द्रव्यान्ते व्याहृतिं हुत्वा स्विष्टमग्नौ तु होमयेत् ।
जयादिरभ्याधानं च राष्ट्रभृच्च हुनेत् क्रमात् ॥ ३९ ॥

த்ரவ்யாந்தே வ்யாஹ்ருதிம் ஹுத்வா ஸ்விஷ்ட மக்நௌது ஹோமயேத் !
ஜயாதிரப்யா தானம் ச ராஷ்ட்ரப்ருச்ச ஹுனேத் க்ரமாத் !!

திரவ்ய ஆகுதியின் முடிவில் வ்யாஹ்ருதியை ஹோமம் செய்யவும் (பூ :, புவ :, சுவ : பூர்புவஸ்ஸுவ:) இவைகள் வியாஹ்ருதியாகும். ஜயாதி, அப்யா தானம், ராஷ்ட்ரப்ருத் ஆகிய மந்திரங்களை முறையாக ஹோமம் செய்யவும்.

पूर्णाहुतिं ततो हुत्वा वह्निं संप्रार्थयेद्गुरु: ।
ब्रह्मोद्वासनकं कुर्यात् प्रणीतामोक्षणं तथा ॥ ४० ॥

பூர்ணாஹுதிம் ததோ ஹுத்வா வஹ்னிம் ஸம்ப்ரார்த்தயேத்குரு : !
ப்ரம்மோத்வா ஸநகம் குர்யாத் ப்ரணீதா மோக்ஷணம்ததா !!

பின்பு பூர்ணாஹுதியை செய்து அக்னியை வேண்டிக்கொள்ளவும், பின்பு பிரம்மாவை யதாஸ்தானம் பின் ப்ரணீதா என்ற (வருண) பாத்திரத்தை எடுத்து வைத்து (உரியன) செய்யவும்.

नैमित्तिकमिदं प्रोक्तं नित्यकर्म तत: श्रृणु ।
अग्नौ वा दक्षिणे वापि तथैशान्येऽपि मण्डपे ॥ ४१ ॥

நைமித்திகமிதம் ப்ரோக்தம் நித்யகர்ம் ததச்ச்ருணு !
அக்னௌ வா தக்ஷிணே வாபி ததைசான்யே பிமண்டபே !!

இவ்வாறு செய்வது நைமித்திகம் ஆகும். பிறகு நித்ய அக்னி கார்ய விதி என்ற கர்மாவை கேளும்! மண்டபத்தில் அக்னிதிக்கிலோ தெற்கு அல்லது வடகிழக்கிலோ,

कुण्डे वा स्थण्डिले वापि नित्यहोमं समाचरेत् ।
अश्रं वाथ षडश्रं वा मेखलात्रयसंयुतम् ॥ ४२ ॥

குண்டே வா ஸ்தண்டிலே வாபி நித்யஹோமம் ஸமாசரேத் !
அஶ் ரம் வாத ஷடஶ் ரம் வா மேகலா த்ரய ஸம்யுதம் !!

குண்டத்தில் அல்லது சுத்த பூமியிலோ நித்ய ஹோமத்தை செய்ய வேண்டும். சதுரமாகவோ அறுகோணமாகவோ மூன்று மேகலைகள் உள்ளதாக குண்டத்தை நியமிக்கவும் .

नाभियोनिसमायुक्तं कुण्डं कृत्वा महामुने ॥
गर्भाधानादिकं सर्व पूर्वोक्तविधिना हुनेत् ॥ ४३ ॥

நாபியோனி ஸமாயுக்தம் குண்டம் க்ருத்வா மஹாமுனே!
கர்பாதானாதிகம் ஸர்வம் பூர்வோக்த விதினா ஹுனேத் !!

நாபி, யோனியுடன் குண்டம் அமைத்து, அக்னிக்கு கர்பாதானாதி ஸம்ஸ்காரங்கள், செய்து முன்பு கூறிய முறைப்படி ஹோமம் செய்யவும்.

अविच्छित्रे सदारक्ष्यं नित्याग्निं षण्मुखाय वै ।
प्रणीताघारसमिधं ब्रह्मकूर्च विनाचरेत् ॥ ४४ ॥

அவச்சின்னம் ஸதாரக்ஷ்யம் நித்யாக்னிம் ஷண்முகாய வை !
ப்ரணீதாகாரஸமிதம் ப்ரம்மகூர்ச்சம் வினா சரேத் !!

நித்யாக்னியை முருகனுக்காக இடைவிடாமல் அணையாமல் பாதுகாக்க வேண்டும். ப்ரணீதா பாத்ரம், ஆகார சமித்து ப்ரமம்கூர்ச்சமின்றி செய்ய வேண்டும்.

आज्येन चरुणा मन्त्री नित्यहोमं तु कारयेत् ।
आज्यं हृदयमन्त्रेण मूलेनैव चरुं हुनेत् ॥ ४५ ॥

ஆஜ்யேன சருணா மந்த்ரீ நித்யஹோமம் து காரயேத் !
ஆஜ்யம் ஹ்ருதய மந்த்ரேண மூலேனைவ சரும் ஹுனேத் !!

நெய்யினாலும், ஹவிஸாலும், நித்ய ஹோமம் செய்யவேண்டும், நெய்யை ஹ்ருதய மந்திரத்தினாலும், மூலமந்திரத்தினால் ஹவிஸையும் ஹோமம் செய்ய வேணடும்.

प्रत्येकं षोडशं हुत्वा ब्रह्माङ्गानि ततो हुनेत् ।
महावल्लीं देवसेनां पृथक् पञ्चाहुतिं हुनेत् ॥ ४६ ॥

ப்ரத்யேகம் ஷோடசம் ஹுத்வா ப்ரம்மாங்காநி ததோ ஹுனேத் !
மஹாவல்லீம் தேவஸேநாம் ப்ருதக் பஞ்சா ஹுதிம் ஹுனேத் !!

ஒவ்வொன்று (மூர்த்திக்கும்) க்கும் பதினாறு ஆகுதிகளை செய்து பஞ்சபிரம்ம ஷடங்க மந்திரங்களையும் ஹோமம் செய்யவும். பின் வள்ளிக்கும், தெய்வானைக்கும் தனித்தனியாக ஐந்து ஆகுதி கொடுக்கவும்.

परिवारान् ततो हुत्वा स्विष्टमग्नेति होमयेत् ।
धूपदीपादिभिः स्तोत्रैर्नित्याग्नौ पूजयेद्गुहम् ॥ ४७ ॥

பரிவாரான் ததோ ஹுத்வா ஸ்விஷ்ட மக்னேதி ஹோமயேத் !
தூப தீ பாதிபி : ஸ்தோத்ரை: நித்யாக்னௌ பூஜயேத்குஹம் !!

பின்பு பரிவார (ஆவரண) ங்களுக்கு ஹோமம் செய்து ஸ்விஷ்டமக்னே என்ற மந்திரத்தாலும் ஹோமம் செய்யவும் பின் முருகனை தூபம், தீபம், ஸ்தோத்திரம் முதலியவைகளால் அக்னியில் பூஜிக்கவும்.

॥ इति श्रीकुमारतन्त्रे अग्निकार्यविधिर्नाम सप्तमः पटलः ॥

இதி ஸ்ரீ குமாரதந்த்ரே அக்னிகார்ய விதி : நாம ஸப்தம : படல :

இவ்வாறு ஸ்ரீ குமார தந்திரத்தில் அக்னிகார்ய விதி என்ற பெயருடைய 7 - வது படலம் !!

॥ अष्टम: पटल: ॥

எட்டாவது படலம்

॥ नित्योत्सवविधि: ॥

நித்யோத்சவ விதி:

நித்யோத்ஸவ முறை

अत: परं प्रवक्ष्यामि नित्योत्सवविधिक्रमम् ।
सर्वलोकहितार्थाय भूपतेर्विजयाय च ॥ १ ॥

அத : பரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி நித்யோத்சவ விதிக்ரமம் !
ஸர்வலோக ஹிதார்த்தாய பூபதேர் விஜயாய ச !!

ஆகையால் (பிறகு) அனைத்து உலகங்களுக்கும் நன்மை வேண்டியும் அரசனுக்கு வெற்றியின் பொருட்டும் நித்யோத்சவ விதி முறையை கூறுகிறேன்.

स्वर्णेन रजतेनैव कारयेत् ताम्रकेण वा ।
उत्तमं षोडशाङ्गुल्यं मध्यमं द्वादशाङ्गुलम् ॥ २ ॥

ஸ்வர்ணேன ரஜதேனைவ காரயேத் தாம்ரகேன வா !
உத்தமம் ஷோடசாங்குல்யம் மத்யமம் த்வாதசாங்குலம் !!

தங்கத்தால், வெள்ளி அல்லது செப்பால் பதினாறு அங்குலம் அகலம் உள்ளது உத்தமானதும், 12 அங்குலம் உள்ளது மத்தியமாகவும்.

अधमं दशाङ्गुलं ज्ञेयं बलिपात्रस्य विस्तरम् ।
ओष्टमेकाङ्गुलं प्रोक्तं निम्नोन्नतविवर्जितम् ॥ ३ ॥

அதமம் தசாங்குலம் க்ஞேயம் பலிபாத்ரஸ்ய விஸ்தரம் !
ஒஷ்ட மேகாங்குலம் ப்ரோக்தம் நிம்னோன்னத விவர்ஜிதம் !!

பத்து அங்குலம் அகலம் உள்ளது அதமமாகி பலிபாத்திரத்தின் அகலம் அறியப்படவேண்டும். ஒரு அங்குல அளவு உதடு உள்ளதும், தாழ்வு உயர்வு (மேடுபள்ளம்) இல்லாததும் (பலிபாத்ரம் இருக்கவேண்டும்)

विस्तारं हि त्रिभागैकं पद्ममष्टदलं लिखेत् ।
कर्णिकान्तं त्रिभागैकं कारयेत्तु मनोहरम् ॥ ४ ॥

விஸ்தாரம்ஹி த்ரிபாகைகம் பத்மம் அஷ்டதளம் லிகேத் !
கர்ணிகாந்தம் த்ரிபாகைகம் காரயேத்து மநோஹரம் !!

(இப்படி அகல முள்ள பாத்திரத்தில்) மூன்றில் ஒரு பங்கு (சுற்றத்தில்) எட்டு இதழ் உள்ள தாமரையும், மூன்றில் ஒரு பங்கில் கர்ணிகையும் அழகாக செய்ய வேண்டும்.

एवं पात्रं तु संग्राह्य विन्यसेत् मण्डपोत्तरे ।
प्रोक्षयेत् हृदयेनैव बलिपात्रं सलक्षणम् ॥ ५ ॥

ஏவம் பாத்ரம் ஸங்க்ராஹ்ய வின்யஸேத் மண்டபோத்தரே !
ப்ரோக்ஷயேத் த்ருதயேனைவ பலிபாத்ரம் ஸலக்ஷணம் !!

இப்படி லக்ஷனத்துடன் உள்ள பலி உள்ள பாத்திரத்தை எடுத்து (வடக்கு) மண்டபத்தில் (வடக்கில்) (ஸ்தாபித்து) வைத்து ஹ்ருதய மந்திரத்தால் ப்ரோக்ஷணம் செய்ய வேண்டும்.

प्रातर्मध्याह्नसायाह्ने पुष्पार्घ्यं तु कनीयसम् ।
प्रातर्मध्याह्नयोरन्नं सायेत्वर्घ्यं तु मध्यमम् ॥ ६ ॥

ப்ராதர்மத்யா ஹ்னஸாயாஹ்னே புஷ்பார்க்யம் து கனீயஸம் !
ப்ராதர்மத்யாஹ்னயோரன்னம் ஸாயேத்வர்க்யம் து மத்யமம்!!

காலையிலும், நண்பகலிலும், மாலையிலும் புஷ்பார்கியம் கொடுத்தல் அதமமாகும், காலையிலும் நடுப்பகலிலும் சாதம் (பலி) கொடுத்து சாயங்காலத்தில் அர்க்யம் (கொடுப்பது) மத்யமம் ஆகும்.

त्रिकालेष्वन्नलिङ्गं चेत् उत्तमञ्चेति कीर्तितम् ।
उत्सेधं द्वादशाङ्गुल्यं नाहं द्वयङ्गुलमुच्यते ॥ ७ ॥

த்ரிகாலேஷ்வன்னலிங்கம் சேத் உத்தமம் சேதி கீர்த்திதம் !
உத்ஸேதம் த்வா தசாங்குல்யம் நாஹம் த்வ்யங்குல முச்யதே !!

மூன்று காலங்களிலும் அன்னலிங்கம் (சாத உருண்டை) உத்தமம் என்றும் சொல்லப் படுகிறது. உயரம் 12 அங்குல முடையதும் கட்டு (கழுத்து) இரண்டு அங்குலம் உடையதும்

अग्रं पक्षाङगुलं द्वारं गन्धमाल्यैरलंकृतम् ।
तस्मिन् संपूजयेच्छक्तिं गुहास्त्रममितोज्वलम् ॥ ८ ॥

அக்ரம் பக்ஷாங்குலம் த்வாரம் கந்த மால்யை ரலங்க்ருதம் !
தஸ்மின் ஸம்பூஜயேச்சக்திம் குஹாஸ்த்ர ட்மமிதோஜ்வலம் !!

மேல் பாகம் பதினைந்து அங்குலம் உள்ளதும் சந்தனம், மாலைகளால் அலங்கரிக்கப் பட்டதும்மான சாதனத்தில் (த்வாரம்-சாதனம்) அளவில்லாத ஜ்வாலையை உடையதும். குஹனின் ஆயுதமானதுமான சக்தி ஆயுதத்தை பூஜை செய்ய வேண்டும்.

इन्द्रादीशानपर्यन्तं शकुन्याद्याः प्रपूजयेत् ।
मूलबेरं त्रिभागैकमुत्तमं बलिबेरकम् ॥ ९ ॥

இந்த்ராதீசான பர்யந்தம் மகுன்யாத்யா : ப்ரபூஜயேத் !
மூலபேரம் த்ரிபாகைகம் உத்தமம் பலிபேரகம் !!

கிழக்கு முதல் வடகிழக்கு வரை சகுனீ முதலானவர் (பீடசக்தி) களை பூஜிக்கவும். மூலஸ்தான மூர்த்தியின் அளவில் மூன்றில் ஒரு பங்கு அளவு உள்ளது உத்தமமான பலி தேவதா வடிவமாகும்.

द्वित्वाङगुलविहीनेन मध्यमाधममुच्यते ।
सुब्रह्मण्यस्वरूपं वा स्कन्दरूपमथापि वा ॥ १० ॥

த்வித்வாங்குல விஹீநேன மத்யமாதமமுச்யதே !
ஸுப்ரம்மண்ய ஸ்வரூபம் வா ஸ்கந்த ரூபமதாபி வா !!

இரண்டு இரண்டு குறைவினால் மத்யமம் அதமம், (என்று) கூறப்பட்டுள்ளது. சுப்ரமண்ய வடிவோ அல்லது ஸ்கந்த ரூபமாகவோ அமைக்கவும்.

एकववत्रं चतुर्बाहं कमण्डल्वक्षधारिणम् ।
कटिबन्धाभययुतं अथवा वरदाभयम् ॥ ११ ॥

ஏகவக்த்ரம் சதுர்பாஹும் கமண்டல்வக்ஷ தாரிணம் !
கடிபந்தாபயயுதம் அதவா வரதாபயம் !!

ஒரு முகம், நான்கு கைகள், கமண்டலம், அக்ஷமாலை, இவைகளுடன் இடுப்பில் வைத்த கை அபயத்துடனோ, வரதம், அபயம் ஆகிய கைகளுடனோ,

सर्वलक्षण संयुक्तं सर्वाभरणभूषितम् ।
शक्त्येकया युतं वापि शक्तिद्वययुतं तु वा ॥ १२ ॥

ஸர்வ லக்ஷண ஸம்யுக்தம் ஸர்வாபரண பூஷிதம் !
சக்த்யேகயா யுதம் வாபி சக்தி த்வய யுதம் து வா !!

அனைத்து லக்ஷணங்களுடன் கூடியதும். அனைத்து ஆபரணங்களையும், அணிந்ததாயும் ஒரு அம்மன் அல்லது இரண்டு சக்திகளுடன் கூடியதும்.

इत्थं रूपं मुनिश्रेष्ट कारयेत् बलिबेरकम् ।
वस्त्राभरणगन्धाद्यैरलं कृत्य च पुष्पकैः ॥ १३ ॥

இத்தம் ரூபம் முனிச்ரேஷ்ட காரயேத் பலிபேரகம் !
வஸ்த்ராபரணகந்தாத்யை: அலங்க்ருத்ய ச புஷ்பகை : !!

இப்படியாக உள்ள வடிவத்தை பலிதேவதா வடிவாகச் செய்து (வஸ்த்ரம்) உடை (ஆபரணம்) சந்தனம் முதலியவைகளாலும் பூக்களாலும் அலங்காரம் செய்து,

नागाश्वरथरङ्गे वा शिबिकायां प्ररोपयेत् ।
सोष्णीषैः सोत्तरीयैश्च सोपवीतैः सुवस्त्रकैः ॥ १४ ॥

நாகாஶ்வ ரத ரங்கேவா சிபிகாயாம் ப்ரரோபயேத் !
ஸோஷ்ணீஷை : ஸோத்தரீயைச்ச ஸோப வீதை : ஸஸுவஸ்த்ரகை : !!

யானை, குதிரை, தேர் சப்பரத்திலே, பல்லக்கிலோ ஏற்றி தலைப்பாகை, மேலாடை, பூணூல் நல்ல வஸ்த்திரம் இவைகளை உடையவர்களும்

मौनव्रतधरैर्विप्रैर्धारयेत् बलिबेरकम् ।
पादुकां लक्षणोपेतां वस्त्राद्यैरुपशोभिताम् ॥ १५ ॥

மௌனவ்ரத தரைர்விப்ரை : தாரயேத்பலி பேரகம் !
பாதுகாம் லக்ஷணோபேதாம் வஸ்த்ராத்யை ருபசோபிதாம் !!

பேசாமை என்ற உறுதி உள்ளவர்களுமான அந்தணர்களைக் கொண்டு பலி மூர்த்தியை தாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். அனைத்து லக்ஷணங்களுடன் உள்ளதும், ஆடை முதலியவைகளால் அழகு செய்யப்பட்டதுமான பாதுகையை

अस्त्रेण प्रोक्ष्य तस्यां तु मयूरं संप्रपूजयेत् ।
सुस्नातया गणिकया धारयेच्च सुवाससा ॥ १६ ॥

அஸ்த்ரேண ப்ரோக்ஷ்ய தஸ்யாம் து மயூரம் ஸம்ப்ர பூஜயேத் !
சுஸ்னாதயா கணிகயா தாரயேச்ச சுவாசசா !

அஸ்த்ரமந்திரத்தால் ப்ரோக்ஷணம் (நீர்தெளித்து) செய்து அதில் மயிலை (மூர்த்தியை) பூஜை செய்து ஸ்னாநம் செய்த தாசிப் பெண்ணால் நல்ல வஸ்திரத்துடன் தூக்கிவரச் செய்யவும்.

छत्रं ध्वजसमायुत्कं पिंछचामरसंयुतम् ।
नानावाद्यसमायुक्तं नानागेयसमन्वितम् ॥ १७ ॥

சத்ரம் த்வஜஸமாயுக்தம் பிஞ்ச்ச சாமரஸம்யுதம் !
நாநாவாத்ய ஸமாயுக்தம் நாநாகேய ஸமன்விதம் !!

குடை, கொடி, சாமரம் (மயில் தோகையுடன்) பல வகைவாத்யங்கள் பலவகைப்பாடல்கள் இவை களுடன் கூடியதாயும்

नानादीपसमायुक्तं नानाभक्तजनैर्युतम् ।
पूर्वाह्णे दिजवृद्धिः स्यान्मध्याह्ने राजवृद्धिदम् ॥ १८ ॥

நாநாதீப ஸமாயுக்தம் நாநாபக்தஜனைர்யுதம் !
பூர்வாஹ்னே த்விஜவ்ருத்தி : ஸ்யாத் மத்யாஹ்னே ராஜ விருத்திதம் !!

பல வித தீபங்களும் பலவகை அடியார்கள் இவர்களுடன் கூடியதுமான (பலி மூர்த்தியை திருவுலா செய்ய வேண்டும்) காலையில் பிராம்மண வளர்ச்சியும் நடுப்பகலில் அரசர் வளர்ச்சியும்

रात्रौ विच्छूद्रवृद्धिः स्यात् बलिबेरस्य यानतः ।
भेरी मुरज संयुक्तं प्रथमं वै प्रदक्षिणम् ॥ १९ ॥

ராத்ரௌ விட்சூத்ர விருத்தி : ஸ்யாத் பலிபேரஸ்ய யானத : !
பேரீ முரஜ ஸம்யுக்தம் ப்ரதம் வை ப்ரதக்ஷிணம் !!

இரவில் வைஶ்ய, சூத்ர விருத்தியும் பலிமூர்த்தி திருவுலாவால் உண்டாகிறது (பேரீ, மேளம், முரசு (தம்பட்டம்) இவைகளோடு முதல் ப்ரதக்ஷிணமும்.

वरनृतं द्वितीयस्य गीतेन त्रिःप्रदक्षिणम् ।
ब्रह्मस्थाने मुनिश्रेष्ठ ब्रह्मणस्तालसंयुतम् ॥ २० ॥

கரந்ருத்தம் த்விதீயஸ்ய கீதேன த்ரி: ப்ரதக்ஷிணம் !
ப்ரம்மஸ்தானே முனிச்ரேஷ்ட ப்ரம்மனஸ்தாள ஸம்யுதம் !!

மேலான (நல்ல) நர்த்தனத்துடன் இரண்டாவது பிரதக்ஷிணமும் மூன்றாவது பண்ணிசையோடு பிரதக்ஷிணம் (செய்ய வேண்டும்) மேலான முனிவரே ! பிரம்ம ஸ்தானத்தில் (மண்டப நடுவில்) பிரம்ம தாளமும்

ऐन्द्रे तु समताळं स्यात् अग्नौ सावरणं भवेत् ।
याम्यायां भृङ्गिणीताळं नैर्ऋत्यां मल्लताळकम् ॥ २१ ॥

वारुण्यां नवताळं स्यात् वायव्यां बलिताळकम् ।
सोमे कौशिकताळं स्यात् ऐशान्यां ढक्करी भवेत् ॥ २२ ॥

ஐந்த்ரேது சம தாளம் ஸ்யாத் அக்னௌ ஸாவரணம் பவேத் !
யாம்யாயாம் ப்ருங்கினீதாளம் நைர்ருத்யாம் மல்ல தாளகம் !!

வாருண்யாம் நவதாளம்ஸ்யாத் வாயவ்யாம் பலி தாளகம் !
ஸோமே கௌசிக தாளம் ஸ்யாத் ஐசான்யாம் டக்கரீபவேத் !!

கிழக்கில் ஸமதாளமும் தென் கிழக்கில் ஸாவரணதாளமும், தெற்கில் பிருங்கினீதாளமும், தென் மேற்கில் மல்லதாளமும், மேற்கில் நவதாளமும், வடமேற்கில் பலிதாளமும், வடக்கில் கௌசிக தாளமும், வடகிழக்கில் டக்கரீதாளமும் (செய்யபட வேண்டும்)

प्रदक्षिणत्रयस्यैवं भूर्भुवःस्वः क्रमादिह ।
सर्वेषां प्राणिनां सम्यक् बलदा बलिरुच्यते ॥ २३ ॥

ப்ரதக்ஷிணத்ரயஸ்யைவம் பூர்புவஸ்வ : க்ரமாதிஹ !
சர்வேஷாம் ப்ராணினாம் சம்யக் பலதா பலிருச்யதே !!

இவ்வாறு செய்யப்படும் பூ : புவ :,ஸுவ : என்பதான முறைக்கு பூலோகம் புவர்லோகம், சுவர்லோகம் ஆகிய பிரதக்ஷிணத்தின் (எல்லா பிராணிகளின் பலனை தரக்கூடியதாகும்) பலி கூறப்படுகிறது.

गोपुरद्वारमागत्य शङ्खघोषसमन्वितम् ।
ततःपुरस्थिते पद्मे त्रिःप्रदक्षिणमाचरेत् ॥ २४ ॥

கோபுர த்வார மாகத்ய சங்க கோஷ ஸமன் விதம் !
ததா: புரஸ்திதே பத்மே த்ரி : ப்ரதக்ஷிணமாசரேத் !!

பின்பு கோபுர வாயிலுக்கு சங்கநாதத்துடன் வந்தடைந்து அங்கு முன்புறமுள்ள தாமரை (பீடம்) அதில் மூன்று பிரதக்ஷிணம் செய்யவேண்டும்.

शनैःप्रदक्षिणं कुर्यान्महापातकनाशनम् ।
उत्सवे बलिकाले च यः करोति प्रदक्षिणम् ॥ २५ ॥

ஶனை: ப்ரதக்ஷிணம் குர்யாத் மஹாபாதக நாஶநம் !
உத்ஸவே பலிகாலே ச ய: கரோதி ப்ரதக்ஷிணம் !!

மெதுவாக பிரதக்ஷிணம் செய்யவும் மிகப்பெரிய பாபங்கள் போக்கவல்ல யார் ஒருவர் திருவிழா மற்றும் பலிகாலங்களில் (இவ்வாறு) பிரதக்ஷிணம் செய்கிறானோ)

पदे पदेऽश्वमेधस्य फलं प्राप्नोतिमानवः ।
द्वारिनीराजनं कृत्वा प्रविशेदालयं ततः ॥ २६ ॥

பதே பதேஶ் வமேதஸ்ய பலம் ப்ராப்னோதி மானவ : !
த்வாரி நீராஜனம் க்ருத்வா ப்ரவிசே தாலயம் தத : !!

அந்த மனிதன் மீண்டும் மீண்டும் அச்வமேதம் என்ற (மிகப்பெரிய) யாகத்தின் பயனை அடைகிறான் பிறகு கோபுர வாயிலில் நீராஜனம் செய்து ஆலயத்துள் நுழையவும்.

पादौ प्रक्षाल्य मतिमान् पादुकां शिखिदेवताम् ।
पाद्यादिभिः समभ्यर्च्य बर्हिगायत्रिमन्त्रतः ॥

பாதௌப்ரக்ஷால்ய மதிமான் பாதுகாம்
சிகிதேவதாம் !
பாத்யாதிபி : ஸமப்யர்ச்ய பர்ஹி காயத்ரி மந்த்ரத : !!

அறிவார்த்த ஆசார்யர் கால்களை அலம்பிக்கொண்டு மயிலை தேவதையாக உடைய பாதுகையை, பாத்யம் முதலியவை களால் வெளியே மயூர காயத்ரி மந்திரத்தால் பூஜித்து.

विन्यसेत्पूर्वदेशे तु धूपदीपं प्रदापयेत् ॥ २७ ॥

வின்யஸேத்பூர்வதேசே து தூப தீபம் ப்ரதாபயேத் !!

முன்பிருந்த கிழக்கு பக்கம் (இடத்தில்) வைத்து தூபதீபம் கொடுக்கவும்.

बलिबेराकृतिं देवं विन्यसेन्मूलाबेरके ।
एवं यः कुरुते नित्यं कौमारं लोकमाप्नुयात् ॥ २८ ॥

பலிபேராக்ருதிம் தேவம் வின்யஸேந் மூலபேரகே !
ஏவம்ய : குருதே நித்யம் கௌமாரம்
லோகமாப்னுயாத் !!

பலி பேரவடிவத்தில் உள்ள மூர்த்தியை (ஸ்கந்தனை) மூலாய மூர்த்தியில் சேர்க்கவும இவ்வாறு (நித்யப்படி) தினமும் யார் செய்கிறானோ ? அவன் (கௌமாரலோகத்தை) குமரன் உலகை அடைகிறான்.

इति श्रीकुमारतन्त्रे नित्योत्सवविधिर्नाम अष्टमः पटलः

இதி ஏவம் ஸ்ரீ குமாரதந்த்ரே நித்யோத்சவ விதிர்நாம அஷ்டம : படல :

இவ்வாறு ஸ்ரீ குமாரதந்திரத்தில் நித்யோத்ஸவ விதி என்ற 8 வது படலம் ஆகும்.

॥ नवम: पटल: ॥

ஒன்பதாவது படலம்

कुण्डलक्षणविधि:

குண்டலக்ஷண விதி :
குண்டம் அமைக்கும் முறை

अत: परं प्रवक्ष्यामि कुण्डानां लक्षणं श्रृणु ।
शतार्ध शतहोमं तु मुष्टियारत्नीयुतं भवेत् ॥ १ ॥

அத : பரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி குண்டாணாம் லக்ஷணம் ச்ருணு !
சதார்த்தம் சதஹோமம்து முஷ்ட்யாரத்னியுதம் பவேத் !!

இதன் பிறகு குண்டங்களின் லக்ஷணங்களை சொல்கிறேன் கேளும் ! ஐம்பது அல்லது நூறு (ஆவர்த்தி) ஹோமம் செய்யும் போது ஒருபிடியுடன் கூடிய முழம் அளவு உள்ள (குண்டம்) வேண்டும்,

सहस्त्रायुतहोमं तु हस्तं हस्तद्वयं क्रमात् ।
कोटचाहुतावष्टहस्तं तदूर्ध्वं नैव कारयेत् ॥ २ ॥

ஸஹஸ்ராயுத ஹோமம் து ஹஸ்தம் ஹஸ்தத்வயம் க்ரமாத் !
கோட்யாஹுதா வஷ்டஹஸ்தம் ததூர்த்வம் நைவ காரயேத் !

ஆயிரம், பத்தாயிரம் ஆவ்ருத்தி ஹோமம் (செய்கையில்) ஒரு முழம் இரண்டு முழம் குண்டமும், கோடி ஆகுதி செய்யும் போது எட்டுமுழம் குண்டமும் முறையாகும். அதற்குமேல் பெரிய குண்டம் செய்யக் கூடாது.

मात्राङगुलेन कर्तव्यं विस्तारस्य पदं समम् ।
कुण्डं त्रिमेखलोपेतमेकमेखलमेव च ॥ ३ ॥

மாத்ராங்குலேன கர்தவ்யம் விஸ்தாரஸ்ய பதம் ஸமம் !
குண்டம் த்ரிமேகலோபேதம் ஏகம் மேகல மேவ ச !!

மாத்ராங்குல அளவினாலே குண்டங்கள் கட்டப்பட வேண்டும். பரப்பளவின் சமமான பத அளவு கைகொள்ளவேண்டும். குண்டமானது. மூன்று மேகலை (படி) அல்லது ஒரு மேகலையோடும் உடையதாக குண்டம் அமைக்கப்பட வேண்டும்.

वेदाद्युगाङगुलं प्रोक्तं मेखलानां तथोन्नतम् ।
योनिं कुर्यात्तदूर्ध्वे तु गजोष्टाकृतिवत् बुध: ॥ ४ ॥

வேதாத்யுகாங்குலம் ப்ரோக்தம் மேகலானாம் ததோன்னதம் !
யோனிம் குர்யாத் ததூர்த்வே து கஜோஷ்டாக்ருதிவத்புத : !!

நான்கு அங்குலம் முதல் இரண்டு அங்குலம் முடிய அளவில் மேகலைகளின் உயர்வு (மேலிருந்து கீழாக) சொல்லப்படுகிறது. அதன் மேகலை மேல் யானையின் உதடு போன்ற யோனியை அமைக்க வேண்டும்.

वेदाङगुलं तु विस्तारमायामं तु षडङ्गुलम् ।
क्रमेण कृशतां याति तारत्रयांशमुन्नतम् ॥ ५ ॥

வேதாங்குலம் து விஸ்தாரம் ஆயாமம் து ஷடங்குலம் !
க்ரமேண க்ருசதாம் யாதி தார த்ர(யி)யாம் சமுன்னதம் !!

(அது) நான்கு அங்குல அகலமும் ஆறு அங்குல நீளமும் உள்ளதாகவும். முறையாக இளைத்தாகவும். சுற்றளவில் மூன்றில் ஒரு பங்கு உயர்வானதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

नाभिं पद्माकृतिं कुर्यात्कुण्डमध्ये विचक्षण: ।
षडङ्गुलं तु विस्तारं तृतीयांशं समुन्नतम् ॥ ६ ॥

நாபிம் பத்மாக்ருதிம் குர்யாத் குண்டமத்யே விசக்ஷண :!
ஷடங்குலம் து விஸ்தாரம் த்ருதீயாம்சம் ஸமுன்னதம் !!

அறிவளந்தவர் குண்டத்தின் நடுவில் தாமரையைப் போன்ற நாபியை ஆறு அங்குலம் அகலமாகவும். மூன்றில் ஒரு பங்கு உயரமாகவும் செய்யவேண்டும்.

योनौ योनिर्नि कर्तव्यं पद्मे नाभि न कारयेत् ।
कोणेषु च न कुर्यात्तु नाभि तस्याग्निसंमुखम् ॥ ७ ॥

யோனௌ யோனிர் நகர்தவ்யம் பத்மே நாபிம் நகாரயேத் !
கோணேஷு ச ந குர்யாத்து நாபிம் தஸ்யாக்னி சம்முகம் !!

யோனிகுண்டத்தின் மேல் யோனியையும் பத்மகுண்டத்தில் நாபியையும் அதே போல் கோண குண்டங்களிலும் அக்னிக்கு அபிமுகமாகவுள்ள நாபியையும் செய்யக்கூடாது அக்னிஸம் முகமாக நாபியை அமைக்க வேண்டும்.

यदाकाराणि कुण्डानि तदाकारास्तु मेखला ।
वेदाश्रं योनिचापाश्रं त्र्यश्रं वृत्तं षडश्रकम् ॥ ८ ॥

யதாகாரணி குண்டாணி ததாகாராது மேகலா !
வேதாரம் யோனி சாபாச்ரம் த்ர்யச்ரம் வ்ருத்தம் ஷடச்ரகம் !!

குண்டங்கள் எந்த அமைப்பில் உள்ளனவோ. அந்த அளவுகளிலேயே மேகலைகளும் இருக்க வேண்டும். சதுரம் யோனி வில் அமைப்பு முக்கோணம், வட்டம் அறுகோணம்,

पद्ममष्टाश्रकं दिक्षु षडश्रं तु प्रधानकम् ।
पूर्वाग्रं गणसूत्रं च दक्षिणोत्तरमेव हि ॥ ९ ॥

பத்மம் அஷ்டா(ச்)ரகம் திக்ஷு ஷடஶ் ரம் து ப்ரதானகம் !
பூர்வாக்ரம் கணஸூத்ரம் ச தக்ஷிணோத்தர மேவ ஹி !!

தாமரை எண் கோணம் இவைகளை எட்டு திக்குகளிலும் அறுகோணத்தை பிரதான மாகவும் (அமைக்க வேண்டும்) கிழக்கு நுனியாக தெற்கு வடக்கிலும் முறையாக கண சூத்ரம் என்ற பதினெட்டு கோடுகளைக்கொண்டு (குண்டங்கள்) அமைக்க வேண்டும்.

चतुष्पदमिदं सम्यक तत्कुण्डं चतुरश्रकम् ।
क्षेत्रांशं दशाधा कृत्वा दिग्भागं पूर्वतो न्यसेत् ॥ १० ॥

சதுஷ்பதமிதம் ஸம்யக் தத்குண்டம் சதுரச்ரகம் !
க்ஷேத்ராம்சம்தசதா க்ருத்வா திக்பாகம் பூர்வதோந்யஸேத் !!

நான்கு கட்டங்களை உடையதாக இந்த குண்டம் இருந்தால் அது சதுரச்ரம் ஆகும். இருக்கும் இடத்தை பத்து பாகங்களாகச் செய்து அதில் பத்தில் ஒரு பகுதியை முன் (கிழக்காக) புறத்தில் சேர்த்தும்,

पुन:कोणेषु वेदांशद्भ्रामयेत्कोणकावधि ।
सूत्रद्वयं प्रयोगाच्च योन्याकारं भवेदिदम् ॥ ११ ॥

புன : கோனேஷு வேதாம்ஶாத் ப்ராமயேத் கோணகாவதி !
ஸூத்ரத்வயம் ப்ரயோகாச்ச யோன்யாகாரம் பவேதிதம் !!

மீண்டும் மூலைகளில் நான்கில் ஒரு பகுதியில் (மேல்புறத்தில்) மூலைகளில் வட்டமிட்டு இருபுறமும் இருகோடுகள் இணையப்பட்டதிலிருந்து யோனி வடிவம் ஆகும்.

व्यासेऽष्टांशाद्व्यंशमग्रं पार्श्वयोर्न्यस्य मध्यमात् ।
भ्रामयेत् पर्श्वपर्यन्तं तत्कुण्डं चार्धचन्द्रकम् ॥ १२ ॥

வ்யாஸேஷ்டாம்ஶாத் த்வ்யம்ஶமக்ரம் பார்ஶ் வயோர் ந்யஸ்ய மத்யமாத் ।
ப்ராமயேத்பார்ஶ் வ பர்யந்தம்தத்குண்டம் சார்த்த சந்த்ரகம் ॥

இடத்தில் உள்ளதில் எட்டில் இரு பங்கு நடுவிலிருந்து இரு பக்கங்களிலும் அளவிட்டு நடுவிலிருந்து இருபக்கங்களிலும் வட்டம் வரைய அர்த்த சந்திர வடிவானது ஆகும். அந்த குண்டம்

क्षेत्रषडभागके न्यस्य भागैकं त्वथ पार्श्वयो: ।
तन्मानेन त्रिसूत्रेण त्रिकोणं कुण्डमीरितम् ॥ १३ ॥

க்ஷேத்ர ஷட்பாககே ந்யஸ்ய பாகைகம் த்வத பார்ஶ் வயோர் ।

தன்மானேன த்ரிஸூத்ரேண த்ரிகோணம் குண்டமீரிதம் ॥

இடத்தை ஆறுபாகம் செய்து அதில் ஒரு பாகத்தை மூன்று பக்கங்களிலும் வெளியே அளவிட்டு அந்த மூன்று அளவுகளால் கோடு வரைய (முக்கோண) த்ரிகோண குண்டமாகும்.

न्यासेऽष्टादशभागांशात् बहिर्विन्यस्य बुद्धिमान् ।
तदश्रं भ्रामयेद्धीमान् वृत्तकुण्डं भवेदिदम् ॥ १४ ॥

ந்யாஸேஷ்டாதஶ பாகாம்சாத்பஹிர் வின்யஸ்ய புத்திமான் ।
ததஶ்ரம் ப்ராமயேத் தீமான் வ்ருத்த குண்டம் பவேதிதம் ॥

இடத்தில் பதினெட்டில் ஒருபங்கு வெளியே (நான்கு புறங்களிலும்) அளவிட்டு வட்டம் வரைய வ்ருத்த குண்டம் ஆகும்.

कृत्वा तेनैव षट्सूत्रं न्यसेत् षट्कोणकुक्षिकम् ।
कर्णिकादळ संयुक्तं पद्मकुण्डं तु वृत्तवत् ॥ १६ ॥

க்ருத்வா தேனைவ ஷட்ஸூத்ரம் ந்யஸேத்ஷட்கோண குக்ஷிகம் ।
கர்ணிகா தளசம்யுக்தம் பத்மகுண்டம் துவ்ருத்தவத் ॥

அவ்வாறே சுற்றளவில் 6 கோடில் அறு கோண குண்டமாகும். கர்ணிகை தளத்துடன் சேர்த்து போடுவது வ்ருத்தகுண்டம் போல் உள்ளது பத்மகுண்டமாகும்.

மேலே கர்ணிகையும் மேகலைகளில் தளமும் கூடியது அளவில் விருத்த குண்டம் போல் உள்ளதும் பத்மகுண்டமாகும்.

व्यासे वेदरसांशांशं बहून्यस्त्वा समन्त्रत: ।
कोणार्ध कोणके लिख्य वस्वश्रं वसुसूनता ॥ १७ ॥

வ்யாசேவேத ரஸாம்சம் பஹூன்ந்ய்ஸ்ய ஸமந்த்ர(த)த: ।
கோணார்தம் கோணகேலிக்ய வஸ்வஸ்ரம் வஸுஸூனதா ॥

இடத்தை நான்காக பங்கிட்டு அதில் ஆறில் ஒரு பகுதி வெளியே செலுத்தி வட்டமிட்டு எட்டு கோணங்களாக கோடு இழுக்க எண்கோண குண்டமாகும்.

मानहीने महाव्याधिरधिके शत्रुवर्धनम् ।
भेदे महद्भयं प्रोक्तं स्फुटिते सस्यनाशनम् ॥
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कुण्डं कुर्यात् सलक्षणम् ॥ १८ ॥

மாநஹீநே மஹாவ்யாதி: அதிகே சத்ரு வர்த்தனம் ।
பேதேமஹத்பயம் ப்ரோக்தம் ஸ்புடிதே ஸஸ்யநாசநம் ॥
தஸ்மாத் ஸர்வ ப்ரயத்நேந குண்டம் குர்யாத் ஸலக்ஷணம் ॥

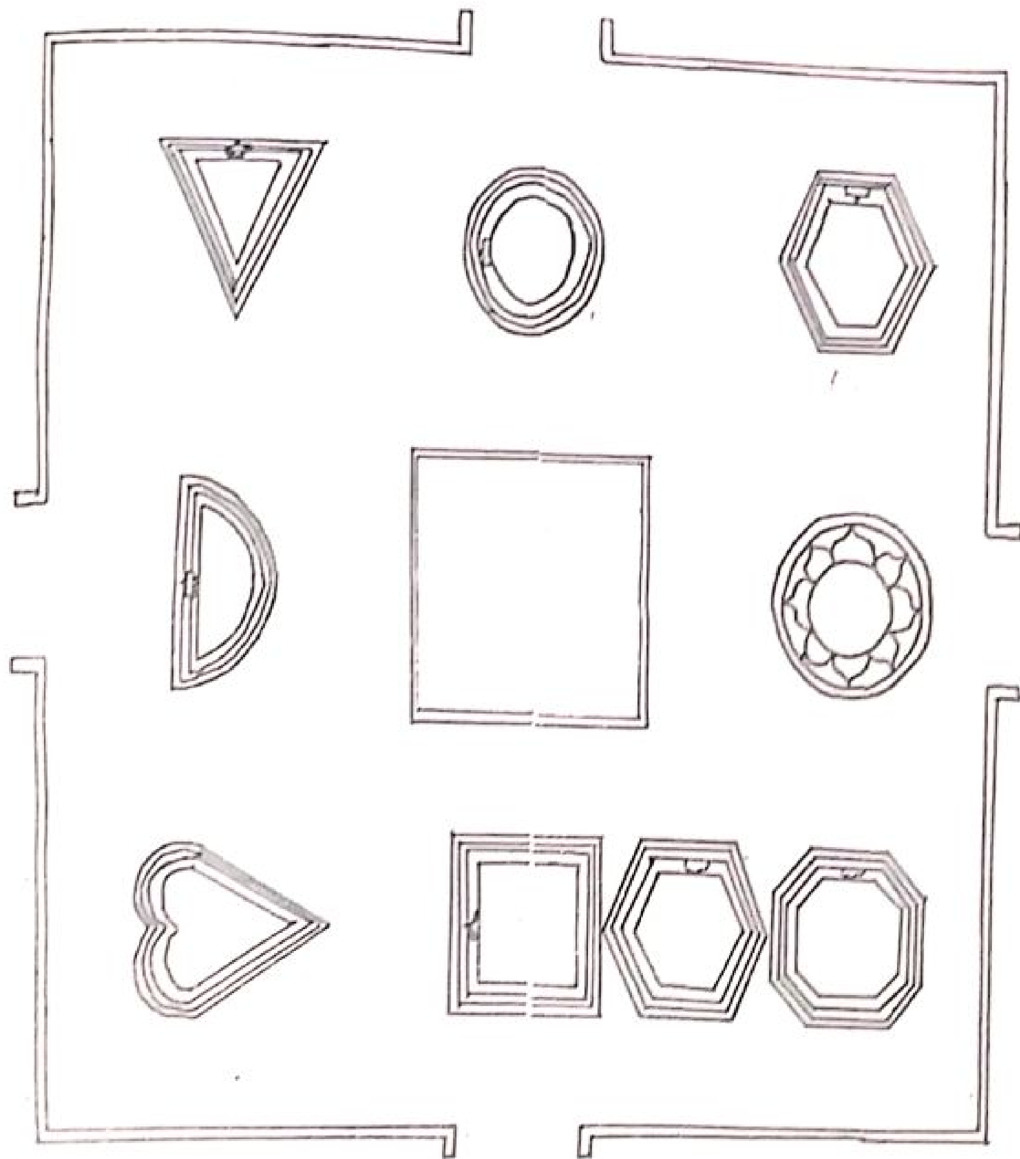
குண்டங்களில் அளவுகுறைவதால் பெரிய நோயும் அளவு கூடினால் எதிரி வளர்ச்சியும் வேறுபட்டால் மிகுந்த பீதியும் வெடிப்பு ஏற்பட்டால் பயிர் அழிவும் கூறப்படுகிறது.

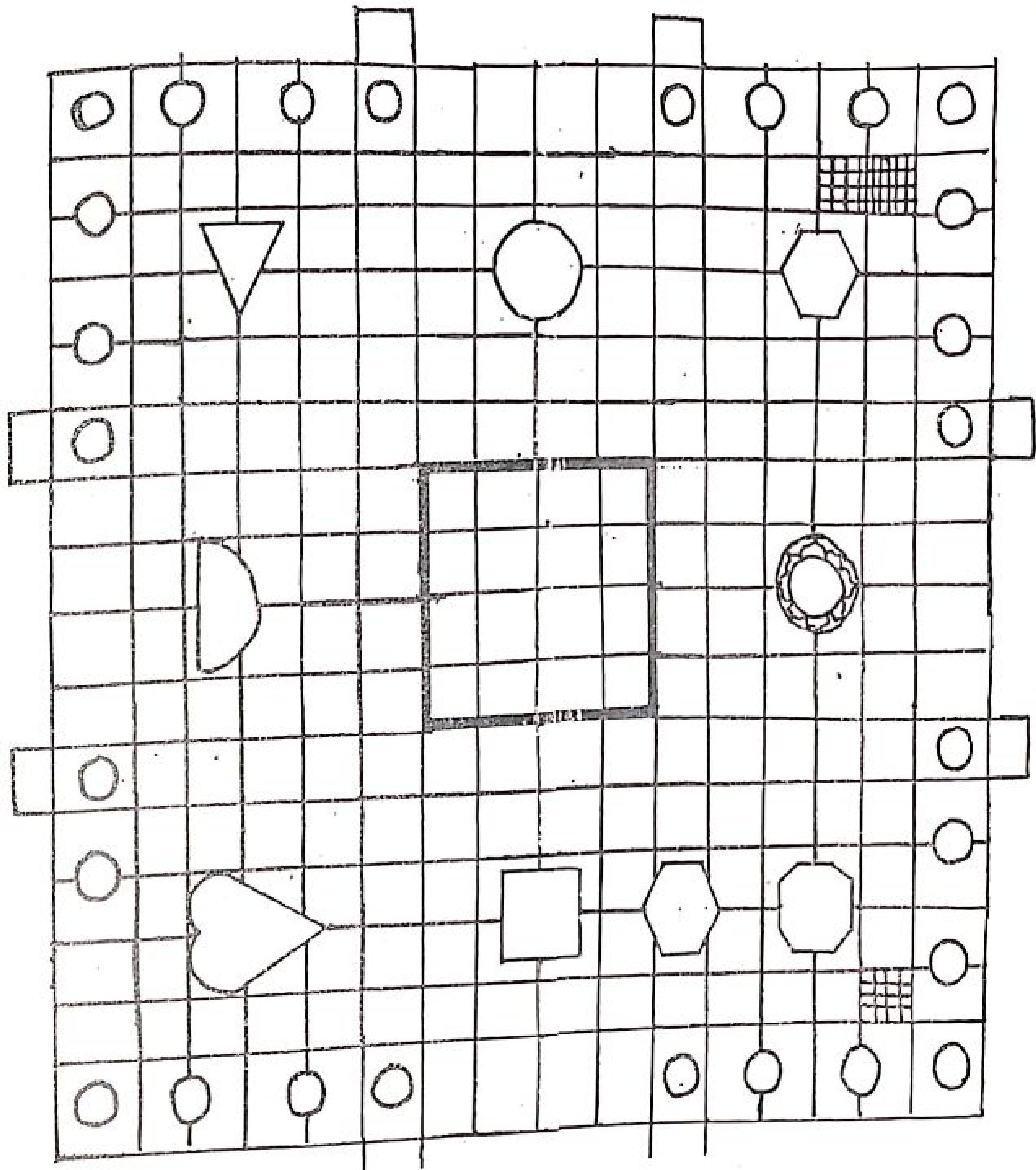
ஆதலால் அனைத்து முயற்சியாலும் இலக்கண முறைப்படி அழகுள்ள குண்டம் கட்டப்பட வேண்டும்.

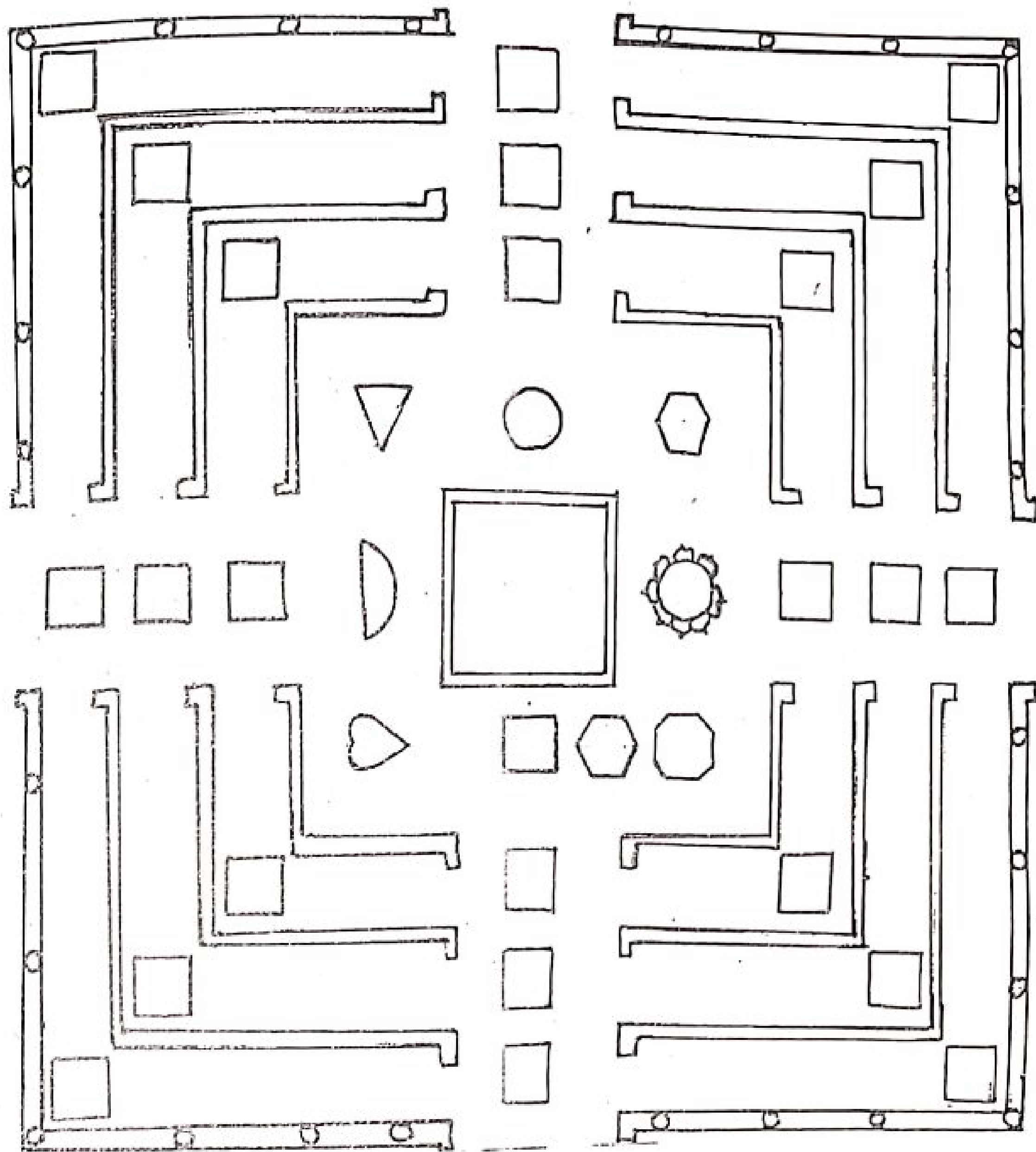
इति श्रीकुमारतन्त्रे कुण्डलक्षणविधिर्नाम नवमः पटलः

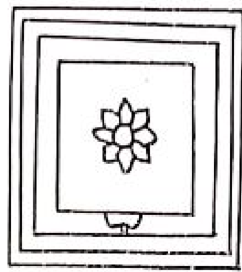
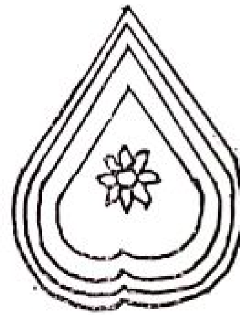
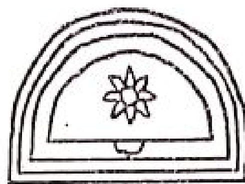
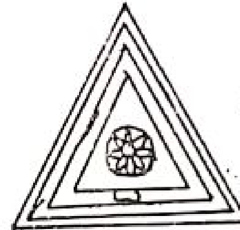
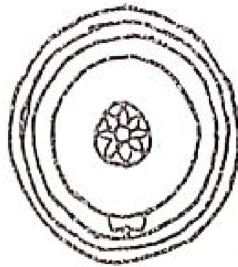
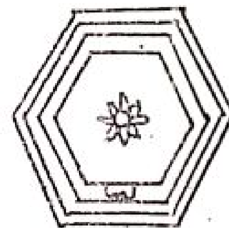
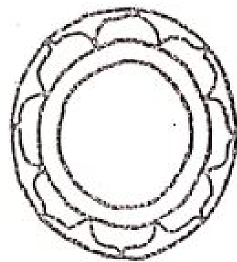
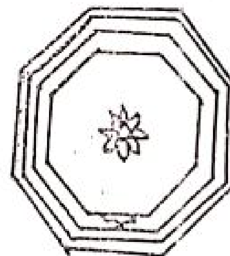
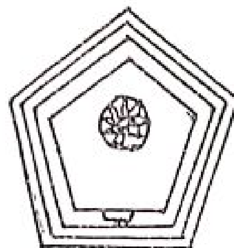
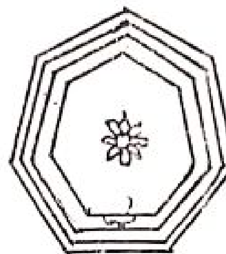
இதி ஸ்ரீ குமார தந்த்ரே குண்ட லக்ஷண விதிர்நாம
நவம : படல

இவ்வாறு ஸ்ரீகுமார தந்த்ரத்தில் குண்டலக்ஷணவிதி
என்ற 9 வது படலம் ஆகும்.

।। दशमः पटलः ।।

!! பத்தாவது படலம் !!

।। मण्डलविधिः ।।

மண்டல விதி :மண்டலமமைக்கும் முறை !

अतः परं प्रवक्ष्यामि मण्डलस्य विधिं श्रुणु ।
दीक्षायां तु प्रतिष्टायां पवित्रारोपणेऽपि च ॥ १ ॥

அத: பரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி மண்டலஸ்ய விதிம் ஸ்ருணு !
தீக்ஷாயாம் து ப்ரதிஷ்டாயாம் பவித்ராரோபணே பிச !!

இதன் பிறகு மண்டலத்தினுடைய விதியை சொல்கிறேன் கேளும் !. தீக்ஷையிலும், பிரதிஷ்டையிலும் பவித்ராரோபண விழாவிலும்

उत्सवेऽपि च तत्वज्ञः पूजयेन्मण्डले गुहम् ।
चतुरश्रं ततो मध्ये षडदळं पद्ममालिखेत् ॥ २ ॥

உத்ஸவேபிச தத்வக்ஞ: பூஜயேன்மண்டலே குஹம் !
சதுரச்ரம் ததோ மத்யே ஷட்தளம் பத்மமாலிகேத் !!

திருவிழாவிலும் மண்டலத்தில் உண்மை நிலை யறிந்தவர் குஹனை பூஜிக்க வேண்டும். சதுரம் வரைந்து அதன் நடுவில் ஆறு இதழ் உள்ள தாமரையை வரைய வேண்டும்.

कर्णिकां च त्रिभागैकं पीतवर्णेन कारयेत् ।
श्वेतं पीतं च रक्तं च स्फटिकं श्यामवर्णकम् ॥ ३ ॥

கர்ணிகாம்ச த்ரிபாகைகம் பீதவர்ணேந காரயேதி !
ச்வேதம் பீதம்சரக்தம்ச ஸ்படிகம் ச்யாமவர்ணகம் !!

மூன்றில் ஒரு பங்கு கர்ணிகை வட்டமும் மஞ்சள் வண்ணத்தில் செய்து வெள்ளை, மஞ்சள், சிகப்பு, படிகம் (வெள்ளை) கருப்பு ஆகிய

एतैर्वर्णैश्च मतिमान् षड्दळानि च पूरयेत् ।
रजोभिर्विविधैर्वर्णैर्यथाशोभं विभूषयेत् ॥ ४ ॥

ஏதைர்வர்ணைச்ச மதிமான் ஷட்தளானி ச பூரயேத் !
ரஜோபிர் விவிதைர் வர்ணை: யதா சோபம் விபூஷயேத் !!

இந்த வண்ணங்களால் ஆறு இதழ்களை அறிஞன் அலங்கரிக்கவும் பலவித வண்ணப் பொடிகளால் அழகாக அலங்கரிக்கவும்.

मूलेनावाहयेन्मध्ये देवीभ्यां सह षण्मुखम् ।
आसनावरणाद्यैश्च मण्डले पूजयेत् ततः ॥ ५ ॥

மூலேனாவாஹயேன் மத்யே தேவீப்யாம் சஹ ஷண்முகம் !
ஆசநாவரணாத்யைச்ச மண்டலே பூஜயேத் தத: !!

நடுவில் இரண்டு தேவிகளுடன் கூடிய ஷண்முகனை ஆவாஹனம் செய்யவும். ஆஸன ஆவரணம் முதலியவைகளோடும் மண்டலத்தில் பூஜிக்கவும்.

श्रीभद्रमण्डलमिदं सुब्रह्मण्यात्मकं शुभम् ।
विप्रादीनां तु सर्वेषां वर्णानां तु प्रशस्तकम् ॥ ६ ॥

ஸ்ரீபத்ர மண்டலமிதம் சுப்ரம்மண்யாத்மகம் சுபம் !
விப்ராதீனாம் து சர்வேஷாம் வர்ணாநாம் துப்ரசஸ்தகம் !!

இது ஸ்ரீபத்ர மண்டலம் என்ற பெயருள்ள முருகனுக்கு உரிய மங்களகரமானதாகும். அந்தணர் முதலான அனைத்து வகுப்பினர்களுக்கும் உயர்வானதும் மகிழ்ச்சியைத் தர வல்லதும் ஆகும்.

गुहदीक्षां ततः कुर्यादेतन्मण्डलसन्निधौ ।
मण्डलेन विधानेन स्कन्दकर्म करोति यत् ॥ ७ ॥

குஹதீக்ஷாம் தத: குர்யாத் ஏதன்மண்டல சன்னிதௌ !
மண்டலேன விதானேன ஸ்கந்த கர்ம கரோதியா் !!

இந்த மண்டலத்தின் முன்னிலையில் பிறகு குஹ தீக்ஷை செய்ய வேண்டும். இந்த மண்டல விதியுடன் ஸ்கந்தனுடைய வழியுடையார் செய்கிறானோ

नैतत्फलमवाप्नोति साधकेमन्त्रवानपि ।
तस्मात्तत्कर्मसिद्वयर्थं मण्डलं कारयेद्बुध: ॥ ८ ॥

நைதத் பலமவாப்நோதி ஸாதகே மந்த்ரவானபி!
தஸ்மாத் தத்கர்ம ஸித்யர்த்தம் மண்டலம்
காரயேத்புத்://

அவனுடைய நிற்பயனை மந்த்ர சித்தியுடையவனாலும் தன் சாதகத்தில் (செயல்பாட்டில்) அடைய மாட்டான் ஆகையால் அந்த கார்யம் பயனை அடைய வேண்டி மண்டலம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

॥ इति श्रीकुमारतन्त्रे मण्डलविधिर्नाम दशमः पटल:॥

இதி ஸ்ரீ குமாரதந்த்ரே மண்டல விதிர்நாம தசம: படல:

இவ்வாறு ஸ்ரீ குமாரதந்திரத்தில் மண்டல விதி என்னும் 10 - வது படலம்.

।। एकादशः पटलः ।।

ஏகாதச: படல:

!! பதினோறாவது படலம் !!

गुहदीक्षाविधिः

குஹதீக்ஷாவிதி :

(குஹதீக்ஷை முறை)

अतः परं प्रवक्ष्यामि गुहदीक्षाविधिं परम् ।
सर्वपापहरम्पुण्यं सर्वकामफलप्रदम् ॥ १ ॥

அத: பரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி குஹதீக்ஷா விதிம் பரம் !
ஸர்வ பாபஹரம் புண்யம் ஸர்வகாம பலப்ரதம் !!

இதன் பிறகு உத்தமமான குஹ தீக்ஷா முறையை கூறுகின்றேன். எல்லாவித பாபங்களை போக் குவதும் புண்யமானதும் எல்லாவிதமான விரும்பிய பலன்களை கொடுக்கக் கூடியதுமான.

शिवदीक्षाविधेः पश्चात् गुहदीक्षाञ्च कारयेत् ।
सर्वालङ्कार संयुक्तं स्नानं कौशेयकोज्ज्वलम् ॥ २ ॥

சிவதீக்ஷாவிதே: பச்சாது குஹதீக்ஷாம்ச காரயேத் !
ஸர்வாலங்கார ஸம்யுக்தம் ஸ்நாநம் கௌசேயகோஜ்வலம் !!

சிவதீக்ஷைக்குப் பிறகு குஹதீக்ஷையைச் செய்யவும் ஸ்நாநம் செய்து எல்லா அலங்காரத்துடன் வெண்பட்டாடை அணிந்து

त्रिपुण्ड्रधारणं शिष्यं हृदा प्रोक्ष्यार्घ्यवारिणा ।
नेत्रं नेत्रेण मतिमान् बन्धयेच्छ्वेतवस्त्रतः ॥ ३ ॥

த்ரிபுண்ட்ர தாரணம் சிஷ்யம் ஹ்ருதா ப்ரோக்ஷ்யார்க்ய வாரிணா !
நேத்ரம் நேத்ரேண மதிமாநு பந்தயேத் ச்வேத வஸ்த்ரத: !!

விபூதியணிந்த சிஷ்யனை ஹ்ருதய மந்திரத்தினால் அர்க்ய ஜலத்தினால் ப்ரோக்ஷித்து வெள்ளை துணியால் நேத்ர மந்திரத்தினால் கண்ணை கட்டிவிட்டு

हृदयेन तु मन्त्रेण दश जप्त्वा सलक्षणम् ।
पूर्वद्वारन्तु विप्राणां क्षत्रियाणां तु दक्षिणम् ॥ ४ ॥

ஹ்ருதயேநது மந்த்ரேண தசஜப்த்வா ஸலக்ஷணம் !
பூர்வ த்வாரந்து விப்ராணாம் க்ஷத்ரியாணாந்து தக்ஷிணம் !!

ஹ்ருதய மந்திரத்தினால் 10 தடவை ஜபிக்கவும். பிராமணர்களுக்கு கிழக்கு (த்வாரம்) வழியாக தீக்ஷையும், சத்ரியர்களுக்கு தெற்கு த்வாரமாகவும்.

वैश्यानां पश्चिमद्वारं शूद्राणां द्वारमुत्तरम् ।
अन्येषामपि वर्णानां पश्चिमद्वारमुत्तमम् ॥ ५ ॥

வைச்யாநாம் பச்சிமத்வாரம் சூத்ராணாம் த்வாரம் உத்தரம் !
அன்யேஷாமபி வர்ணாநாம் பச்சிம த்வார முத்தமம் !!

வைச்யர்களுக்கு மேற்கு த்வாரம வழியாகவும், நான்காம் வர்ணத்தவர்களுக்கு வடக்கு த்வாரம் வழியாகவும் மற்ற எல்லா வர்ணத்தவர்களுக்கும் மேற்கு த்வாரம் வழியாக தீக்ஷை செய்விக்கவும்.

शिष्यमन्तः प्रविश्याथ प्रणवेन तु मन्त्रतः ।
दर्भासनम्प्रकुर्याच्च देशिकस्य तु दक्षिणे ॥ ६ ॥

சிஷ்யமந்த: ப்ரவிச்யாத ப்ரணவேநது மந்த்ரத: !
தர்பாஸநம் ப்ரகுர்யாச்ச தேசிகஸ்யது தக்ஷிணே !!

சிஷ்யனை யாகசாலையில் உள்ளே நுழைய செய்து ப்ரணவத்தினால் ஆசார்டரின் தென்பாகத்தில் தர்பாஸனம் அமைத்து

मुमुक्षोरुत्तरं ववत्रं वुभुक्षो: पूर्वतोमुखम् ।
शिष्यं स्थित्वा च मतिमान् कुर्याद्दीक्षां गुरूत्तम: ॥ ७ ॥

முமுக்ஷோ: உத்தரம் வக்த்ரம் புபுக்ஷோ: பூர்வதோமுகம்!
சிஷ்யம் ஸ்தித்வாச மதிமாநு குர்யாத்தீக்ஷாம் குருத்தம:!!

முமுக்ஷுவோவெனில் வடக்கு முகமாகவும், போகியோனில் கிழக்கு முகமாகவும் சிஷ்யனை அமர்த்து தீக்ஷை செய்யவும்.

स्कन्दस्य मूलमन्त्रञ्च षडक्षरमत: परम् ।
स्कन्दबीजेन संयुक्तं पञ्चब्रह्मषडङ्गकम् ॥ ८ ॥

ஸ்கந்தஸ்ய மூலமந்த்ரஞ்ச ஷடக்ஷரமத: பரம்!
ஸ்கந்த பூஜேந ஸம்யுக்தம் பஞ்சப்ரம்ம ஷடங்ககம்!!

ஸ்கந்த மூலமந்த்ரம், ஷடக்ஷரம் ஸ்கந்தபீஜத்துடன் (ஸகாரத்துடன்) பஞ்சப்ரும்ம ஷடங்க மந்த்ரமும்

ईशानम्मूर्ध्नि विन्यस्य मुखे तत्पुरुषं यजेत् ।
अघोरं हृदि विन्यस्य गुह्ये वामं न्यसेत् बुध: ॥ ९ ॥

ஈசாநம் மூர்த்நிவின்யஸ்ய முகேதத்புருஷம் யஜேத்!
அகோரம் ஹ்ருதி வின்யஸ்ய குஹ்யே வாமம் ந்யஸேத் புத:!!

தலையில் ஈசானத்தையும் முகத்தில் தத்புருஷத்தையும், ஹ்ருதயத்தில் அகோரத்தையும் சிரஸில் சிரோ மந்திரத்தையும்

सद्योजातं न्यसेत् पादे शिष्यदेहे विचक्षण: ।
हृदयं हृदि विन्यस्य शिर: शिरसि विन्यसेत् ॥ १० ॥

ஸத்யோஜாதம் ந்யஸேத் பாதே சிஷ்யதேஹே விசக்ஷண:!
ஹ்ருதயம் ஹ்ருதி வின்யஸ்ய சிரச்சிரஸி வின்யஸேத்!!

ஸத்யோஜாத மந்திரத்தை பாதத்திலுமாக சிஷ்ய சரீரத்தில் நியாஸம் செய்யும் ஹ்ருதயமந்திரத்தை ஹ்ருதயத்திலும், சிரோ மந்திரத்தை பெரிதும் நியாஸிக்கவும்.

शिखायां तु शिखां न्यस्य कवचं स्तनमध्यत: ।
अस्त्रं हस्तप्रदेशे तु नेत्रं नेत्रद्वये न्यसेत् ॥ ११ ॥

சிகாயாந்து சிகான்யஸ்ய கவசம் ஸ்தந மத்யத:!
அஸ்த்ரம் ஹஸ்த ப்ரதேசேது நேத்ரன் நேத்ர த்வயேந்யஸேத்!!

சிகையில் சிகா மந்திரத்தையும், இரு தோள்பட்டைகளில் கவச மந்திரத்தையும் இருகண்களில் நேத்ர மந்திரத்தையும், கையில் அஸ்திர மந்திரத்தையும் ந்யாஸம் செய்யவும்.

सर्वेषामेव वर्णानामेवं कुर्यात् गुरूत्तम: ।
द्विजादीनां विशेषोऽस्ति वचद्भूरादिमन्त्रत: ॥ १२ ॥

ஸர்வேஷா மேவ வர்ணாநாம் ஏவம் குர்யாது குருத்தம:!
த்விஜாதீநாம் விசேஷோஸ்தி வசத்பூராதி மந்த்ரத:!!

எல்லா வர்ணத்தாருக்கும் இவ்வாறே செய்ய வேண்டும். பிராமணர் முதலானோர்க்கு விசேஷமாக வசத்பூ முதலிய மந்திரங்களால்

शिरोवदनहृन्नाभिगुह्यपादेषु विन्यसेत् ।
अयं कुमारमन्त्रञ्च पुनर्मूर्ध्नि च विन्यसेत् ॥ १३ ॥

சிரோவதந ஹ்ருன்நாபி குஹ்ய பாதேஷு வின்யஸேத்!
அயம்குமார மந்த்ரஞ்ச புநர்மூர்த்நி ச வின்யஸேத்!!

சிரஸ், முகம், ஹ்ருதயம், நாபி, குஹ்ய பாதங்களில் நியாஸம் செய்யவும். திரும்பவும் அயம் குமார மந்திரத்தை சிரஸில் நியாஸம் செய்யவும்.

मालामन्त्रञ्च सर्वाङ्गे विन्यसेन्मन्त्रवित्तमः ।
माते कुमारमन्त्रञ्च हृदये विन्यसेद्बुधः ॥ १४ ॥

மாலாமந்த்ரம் ச ஸர்வாங்கே வீந்யஸேந் மந்த்ர வித்தம:!
மாதே குமார மந்த்ரம்ச ஹ்ருதயே வின்யஸேத் புத:!!

எல்லா அங்கத்திலும் மாலா மந்திரத்தை நியாஸம் செய்யவும். மாதே குமார மந்திரத்தை ஹ்ருதயத்தில் அபிமந்திரிக்கவும்.

पुनश्च तोयसंयुक्तं मण्डले तु विपास्य च ।
यस्मिन् मन्त्रे पठेत्पुष्पं नामगोत्रं तथात्मकम् ॥ १५ ॥

புநச்ச தோய ஸம்யுக்தம் மண்டலேது விபாஸ்யச!
யஸ்மின் மந்த்ரே படேத் புஷ்பம் நாமகோத்ரம் ததாத்மகம்!!

பிறகு அர்க்ய ஜலத்தோடு மண்டலத்தின் அருகில் அமைத்து எந்த மந்திரத்தில் புஷ்பத்தை போடுகிறானோ அந்த நாம கோத்ரத்தை சூட்டவும்.

दक्षिणां तु गुरोर्दद्यात् शिष्यो वित्तानुसारतः ।
गुहदीक्षां च यः कुर्यात् गुहप्रीतिकरां गुहम् ।
भुक्त्वा भोगांश्च देहान्ते कौमारं लोकमाप्नुयात् ॥ १६ ॥

தக்ஷிணாம்து குரோர் தத்யாது சிஷ்யோ வித்தாநுஸாரத:!
குஹதீக்ஷாம்ச ய: குர்யாது குஹப்ரீதி தராங்குஹம்!!
புக்த்வா போகாம்ச்ச தேஹாந்தே கௌமாரம் லோக: மாப்னுயாது!!

வசதிக்கேற்றவாறு ஆசார்யனுக்கு தக்ஷிணை கொடுக்கவும். குஹதீக்ஷை யார் செய்து கொள்கிறானோ அவன் முருகனுக்கு விருப்பப்பட்டவராகிறான். நன்கு அனுபவித்து, முடிவில் கௌமாரலோகத்தையடைகிறான்.

इति श्री कुमारतन्त्रे दीक्षाविधिर्नाम एकादशः पटलः

இதி ஸ்ரீ குமாரதந்த்ரே குஹதீக்ஷா விதிர் நாம ஏகாதச :படல:

இவ்வாறு குமாரதந்திரத்தில் குஹதீக்ஷை முறையாகிற 11 - வது படலமாகும்.

॥ द्वादशः पटलः ॥

த்வாதச : படல :

பன்னிரண்டாவது படலம்

स्नपनविधिः

ஸ்நபனவிதி :

(ஸ்நபனம் செய்யும் முறை)

अथ स्नपनविधिः

अतः परं प्रवक्ष्यामि स्नपनं षण्मुखस्य तु ।
अङ्गारवारे षष्ठ्यां वा विषुवायनसङ्क्रमे ॥ १ ॥

அத: பரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி ஸ்நபனம் ஷண்முகஸ்யது!
அங்காரவாரே ஷஷ்டியாம்வா விஷுவாயன ஸங்க்ரமே!!

ஷண்முகருடைய ஸ்நபன முறையைக் கூறுகிறேன். செவ்வாய்க்கிழமையிலோ, ஷஷ்டியிலோ விஷுவ, அயன மாத பிறப்பு காலங்களிலும்

मासर्क्षे ग्रहणे वापि कृत्तिकायां द्विपर्वणि ।
उत्सवान्ते प्रतिष्ठान्ते प्रोक्षणान्ते सुयोगके ॥ २ ॥

மாஸர்க்ஷே க்ரஹணே வாபி க்ருத்திகாயாம் த்விபர்வணி!
உத்ஸவாந்தே ப்ரதிஷ்டாந்தே ப்ரோக்ஷணாந்தே சுயோககே!!

மாத நக்ஷத்திரத்திலும், க்ரஹண காலங்களிலும் க்ருத்திகா நக்ஷத்ரத்திலும், அமாவாசை பௌர்ணமியிலும், உத்ஸவ முடிவிலும், பிரதிஷ்டை முடிவிலும் ப்ரோக்ஷண முடிவிலும், நல்ல யோகமுள்ள காலத்தில்

कर्तुश्च जन्मदिवसे तद्वियोगदिनेऽपि वा ।
नित्ये नैमितिके काम्ये शान्तिकर्मणि वा पुनः ॥ ३ ॥

கர்துஸ்ச ஜன்ம திவஸே தத்வியோகதிநேபிவா!
நித்யே நைமித்திகே காம்யே சாந்திகர்மணி வாபுன:!!

கர்தாவின் ஜன்ம தினத்திலும் அவரிறந்த நாளிலும் நித்யபூஜை, நைமித்திக பூஜை, காம்ய பூஜை, சாந்தி கர்மாக்களிலும்

एतेषु स्नपनं कुर्यात् तच्चानेकविधिं शृणु ।
अङ्कुरार्पणमादौ स्यान्महास्नपनकर्मणि ॥ ४ ॥

ஏதேஷு ஸ்நபனங்குர்யாத் தச்சாநேக விதிம் ஸ்ருணு!
அங்குரார்பண மாதள ஸ்யாத் மஹாஸ்நபன கர்மணி!!

ஸ்நபனம் செய்ய வேண்டும். அதன் பலவித முறையைக் கேளும். மஹாஸ்நபன காலத்தில் முதலில் அங்குரார்ப்பணம் செய்யவும்.

प्रासादस्याग्रतः कुर्यात् मण्डपं वेदिहीनकम् ।
अथवा पूर्वक्लुप्ते तु दारुणा शिलया तथा ॥ ५ ॥

ப்ராஸாதஸ்யாக்ரத: குர்யாத் மண்டபம் வேதிஹீனகம்!
அதவாபூர்வ கலுப்தேது தாருணாசிலயா ததா!!

ஆலயத்தின் முன்பாக வேதிகையின்றி மண்டபம் அமைக்கவும். அல்லது முன்னதாகவே அமைக்கப்பட்ட மரத்தாலோ சிலா திரவியத்தாலோ அமைக்கப்பட்ட மண்டபத்திலோ,

पञ्चगव्यादिके पञ्चत्रिंशद्धस्ताङ्गुलेऽपि वा ।
चतुर्ग्रामादिकेषां च गात्रपर्यङ्कमण्डपे ॥ ६ ॥

பஞ்சகவ்யாதிகே பஞ்ச த்ரிம்சத்தஸ்தாங்குலே பிவா!
சதுர்க்ராமாதி கேஷாஞ்ச காத்ரபர்யங்க மண்டபே!!

பஞ்சகவ்யம் முதலான மண்டபத்திலோ, 35 முழ அளவுள்ள மண்டபத்திலோ, நான்கு பிரகார மண்டபங்களில் நீண்ட விஸ்தார மண்டபத்திலோ,

तोरणादिसमायुक्ते सर्वालङ्कारसंयुते ।
अस्त्रेण शोधिते भूमौ वामदेवेन लेपयेत् ॥ ७ ॥

தோரணாதி ஸமாயுக்தே ஸர்வாலங்கார ஸம்யுதே !
அஸ்த்ரேண சோதிதே பூமௌ வாமதேவேந லேபயேத் !!

தோரணங்களுடன் கூடி, எல்லா அலங்காரத்துடன் கூடியதும் அஸ்த்திர மந்திரத்தினால் சுத்தம் செய்து வாமதேவ மந்திரத்தினால் மெழுகி

सूत्रन्यासं गुणास्त्रेण तालमात्राङ्गुलं यथा ।
द्वितालं स्कन्दकुम्भस्य वर्धन्योस्तालमात्रकम् ॥ ८ ॥

ஸூத்ரந்யாஸங்குணாஸ்த்ரேண தாலமாத்ராங்குலம் யதா !
த்விதாலம் ஸ்கந்த கும்பஸ்ய வர்த்தந்யோஸ்தால மாத்ரகம் !!

அஸ்திர மந்திரத்தினால் தாளமாத்ரம் அளவால் 2 தாள அளவு தள்ளி, ஸ்கந்தகும்பத்திற்கும் வர்தனியில் ஓர் தாள அளவும்

त्रितालं मूर्तिकामानं सर्वं सामान्यमीरितम् ।
अथवा द्वयतालेन कर्णिकामानमीरितम् ॥ ९ ॥

த்ரிதாலம் மூர்த்தி காமாநம் ஸர்வஸாமான்ய மீரிதம் !
அதவா த்வயதாலேந கர்ணிகாமாநமீரிதம் !!

3 தாளம் அஷ்டமூர்த்தி கும்பங்களுக்கும் ஸமான்யமாக கூறப்பட்டுள்ளது அல்லது 2 தாள மாத்ர அளவினால் கர்ணிகையின் அளவு கூறப்பட்டுள்ளது.

पश्चात् द्रव्यप्रमाणानि वक्ष्येऽहं शृणु कौशिक ।
गुञ्जादिनिष्कपर्यन्तं पादाद्यङ्गप्रमाणकम् ॥ १० ॥

பஸ்சாத் த்ரவ்ய ப்ரமாணானி வக்ச்யேஹம் ச்ருணுகௌசிக !
குஞ்சாதி நிஷ்க பர்யந்தம் பாதாத்யங்க ப்ரமாணகம் !!

பிறகு திரவ்யங்களின் அளவு கூறப்படுகிறது. குந்துமணி அளவு முதல் நிஷ்க அளவு வரை பாதாத்யங்கமான பாத்யாதி திரவ்ய பிரமாணமாகும்.

एकद्वित्रिचतुः प्रस्थं पञ्चगव्यादिनामकम् ।
मध्वादीनां च संप्रोक्तं पादमर्धमथापि वा ॥ ११ ॥

ஏகத்வித்ரி சது: ப்ரஸ்தம் பஞ்சகவ்யாதி நாமகம் !
மத்வாதீனாஞ்ச ஸம்ப்ரோக்தம் பாதமர்த்த மதாபிவா !!

பஞ்சகவ்யம் முதலானவற்றின் அளவு, ஒன்றிரண்டு, மூன்று நான்கு படி அளவாகும். முன்கூறிய அளவின் பாதி, கால் பாக அளவு தேன் முதலானவற்றின் அளவாகும்.

आज्यतैलप्रमाणेन तथैव परिकल्पयेत् ।
कर्पूरंकुङ्कुमादीनां मानमित्थं प्रगृह्यताम् ॥ १२ ॥

ஆஜ்ய தைல ப்ரமாணேந ததைவ பரிகல்பயேத் !
கர்பூரம் குங்குமாதீநாம் மாநமித்தம் ப்ரக்ருஹ்யதாம் !!

நெய், எண்ணைகளின் அளவு முன் கூறிய அளவேயாம். கற்பூரம், குங்குமப்பூ, இவைகள் குறிப்பிட்ட அளவேயாகும்.

उत्तमं नवकाशैस्तु मध्यमं सप्तदर्भकैः ।
अधमं पञ्चकाशैस्तु रुद्रधर्मग्रहायुतम् ॥ १३ ॥

உத்தமம் நவகாசைஸ்து மத்யமம் ஸப்த தர்பகை:!
அதமம் பஞ்சகாசைஸ்து ருத்ர தர்மக்ரஹாயுதம் !!

9 தர்பைகளால் செய்யும் கூர்ச்ச கார்யம் உத்தமமாகும். 7 தர்பைகளால் செய்வது மத்யமமாகும். ஐந்து தர்பைகளால் செய்வது அதமமாகும். 11, 4, 9 தர்பைகளால் செய்யலாம்.

ग्रन्थिरेकाङ्गुलं प्रोक्तमग्रं तु चतुरङ्गुलम् ।
तत् ग्रन्थिचतुरावर्ति कूर्चलक्षणमीरितम् ॥ १४ ॥

க்ரந்திரேகாங்குலம் ப்ரோக்த்தம் அக்ரந்து சதுரங்குலம் !
தத்க்ரந்தி தக்ஷிணா வர்தம் கூர்ச்ச லக்ஷண மீரிதம் !!

முடிச்சு ஓர் அங்குலமும், நுனி நான்கு அங்குலமும், அந்த கிரந்தி அளவின் 4 மடங்கு அளவு கூர்ச்ச லக்ஷணமாகும்.

ऊर्ध्वाग्रं पुष्टिदं प्रोक्तं अधोऽग्रं शान्तिदं भवेत् ।
कूर्चानां लक्षणं प्रोक्तं कुम्भानां लक्षणं शृणु ॥ १५ ॥

ஊர்த்வாக்ரம் புஷ்டிதம் ப்ரோக்தம் அதோக்ரம் சாந்திதம் பவேத் !
கூர்ச்சாநாம் லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் கும்பாநாம் லக்ஷணம் ச்ருணு !!

மேல்நோக்கிய கூர்ச்சம் புஷ்டியைத் தருவதாகவும், கீழ்நோக்கிய கூர்ச்சம் அமைதியையும் கொடுக்கும். கூர்ச்சங்களின் லக்ஷணம் கூறி கும்பலக்ஷணம் கூறுகிறார்.

कालं भिन्नं च सुषिरं भेदं छेदं च लीनकम् ।
दुर्गन्धं च पुराणञ्च कलशं च विवर्जयेत् ॥ १६ ॥

காளம் பிந்நஞ்ச ஸுஷிரம் பேதம் சேதஞ்சி லீநகம் !
துர்க்கந்தஞ்ச புராணஞ்ச கலசஞ்ச விவர்ஜயேத் !!

கருப்பு, உடைந்தது, ஓட்டையானது, விரிசலானது, குறைவான அளவுள்ளது, துர்நாற்றமுடையது, பழமையானதுமான கலசங்களை தவிர்க்கவும்.

कालं च कलहं विद्याद्भिन्नं चैव कुलक्षणम् ।
महामारी प्रकोपस्स्यात्सुषिरं च महामुने ॥ १७ ॥

காலஞ்ச கலஹம் வித்யாது பிந்நஞ்சைவ குலக்ஷணம் !
மஹாமாரீ ப்ரகோபஸ்யாது சுஷிரஞ்ச மஹாமுனே !!

கருப்பு வர்ணபாண்டம் சண்டையையும், உடைந்தது குலக்குறைவையும், ஓட்டையானது மஹாமாரீ கோபமும் உண்டாகும்.

भेदं विभेदनं कुर्यात् छेदं छेदकरं भवेत् ।
लीनं व्याधिकरं चैव दुर्गन्धं बालनाशनम् ॥ १८ ॥

பேதம் விபேதநங்குர்யாத் சேதஞ்சேத கரம் பவேத் !
லீநம் வ்யாதி கரஞ்சைவ துர்க்கந்தம் பாலநாசநம் !!

உடைந்தது பிளவையும், குறைவானது குறைவையும், வ்யாதியையும் விரிசலையும், துர்நாற்றம் குழந்தையையழிப்பதாயும்,

स्त्रीनाशं स्यात्पुराणश्चेत्संग्रहे बिम्बसन्निभम् ।
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन दोषाण्येतानि वर्जयेत् ॥ १९ ॥

ஸ்திரீ நாசம் ஸ்யாத் புராணஸ்சேத் ஸங்க்ரஹேபிம்ப ஸந்நிபம் !
தஸ்மாத் ஸர்வ ப்ரயத்நேந தோஷாண்யேதாநி வர்ஜயேத் !!

பழைய மண்பாண்டம் ஸ்த்ரீ அழிவையும் தரும், கோவைபழம் போல் அழகான மண்பாண்டத்தை ஏற்கவும் ஆகையால் குறைபாடுள்ள மண் பாண்டங்களை ஏற்க்கக்கூடாது.

कलशान् वेष्टयेद्विद्वानेकद्वित्रिकतन्तुभिः ।
एकद्वित्रियवान्ताढ्यं स्कन्दकुम्भं च वर्धनीम् ॥ २० ॥

கலசாந்வேஷ்டயேத்வித்வாந் ஏகத்வித்ரிக தந்துபி: !
ஏக த்வித்ரிய வாந்தாட்யம் ஸ்கந்த கும்பஞ்ச வர்த்தநீம் !!

ஓர் பிரி இரண்டு, மூன்று நூல்களால் கலசங்களை சுத்த வேண்டும். ஓர்யவை, இரண்டுயவை, 3யவை இடைவெளியுள்ளதாக ஸ்கந்த கும்பத்தையும் வர்த்தனியையும் சுற்றவும்.

अन्यांश्च कलशान् सर्वान् गवाक्षसदृशान्तरान् ।
मण्डपस्योत्तरे भागे दर्भैः शुद्धैः परिस्तरेत् ॥ २१ ॥

அன்யாம்ஸ்ச கலசாந் ஸர்வாந் கவாக்ஷ ஸதுரு சாந்தராந் !
மண்டபஸ்யோத்தரே பாகே தர்பைச்சுத்தை: பரிஸ்தரேத் !!

மற்ற கலசங்களை எல்லாம் பசுக்கண் இடைவெளி யுள்ளதாக சுற்றவும். மண்டபத்தின் வடக்கு பாகத்தில் சுத்த தர்பைகளால் பரிஸ்தரணம் போட்டு

क्षालयेत् कलशानस्त्रान् प्रोक्षयेत् पुरुषेण तु ।
अधोमुखांश्च कलशान् स्थापयेत्तु कुशोपरि ॥ २२ ॥

க்ஷாளயேத் கலசாநஸ்த்ராந் ப்ரோக்ஷயேத் புருஷேணது !
அதோமுகாம்ஸ்ச கலசாந் ஸ்தாபயேத்து குசோபரி !!

கலசங்களை அஸ்திர மந்திரத்தினால் அலம்பி(கழுவி) தத்புருஷ மந்திரத்தினால் ப்ரோக்ஷிக்கவும், தர்பையின் மேல் கலசங்களை கவிழ்த்து வைக்கவும்.

प्रोक्षयेत् हृदयेनैव कलशोन्मीलनं तथा ।
वस्त्रपूतैर्गन्धयुक्तैर्जलैः संपूरयेत् धृदा ॥ २३ ॥

ப்ரோக்ஷயேத்ருதயேநைவ கலசோந்மீலநந்ததா !
வஸ்த்ர பூதைர் கந்தயுக்தைர் ஜலைஸ்ஸம்பூரயேத்ருதா !!

ஹ்ருதய மந்திரத்தினால் கலசங்களை ப்ரோக்ஷணம் செய்துநிமிர்ந்ததாக வைக்கவும், துணியால் வடிகட்டியதும், வாசனை திரவ்யத்துடன் கூடிய ஜலத்தினால் ஹ்ருதய மந்திரத்தினால் கலசங்களை நிரப்பவும்.

स्थण्डिलस्य विधिं वक्ष्ये श्रृणु कौशिक सुव्रत ।
शालीनामाढकं श्रेष्ठं त्रिःप्रस्थं मघ्यमं स्मृतम् ॥ २४ ॥

ஸ்தண்டிலஸ்ய விதிம்வக்ஷ்யே ச்ருணுகௌசிக சுவ்ருத !
சாலீநாமாடகம் ச்ரேஷ்டம் த்ரிப்ரஸ்தம் மத்யமம் ஸ்ம்ருதம் !!

ஹே ! கௌசிகரே ஸ்தண்டில அமைப்பை கூறுகிறேன் கேளும், ஓர் மரக்கால் நெல் உத்தமம், 3 படி மத்யமம்.

द्विःप्रस्थं तण्डुलं प्रोक्तं तदर्धं तिलमीरितम् ।
भूशोधनं तु प्रथमं अनुलेपं द्वितीयकम् ॥ २५ ॥

த்விப்ரஸ்தந்தண்டுலம் ப்ரோக்தம் தத்ர்த்தில மீரிதம் !
பூசோதநந்து ப்ரதமம் அநுலேபம் த்விதீயகம் !!

2 படி அரிசியும், ஓர் படி எள்ளும் ஸ்தண்டில அளவ ஆகும். பூமி சோதனம் முதலாவதாகவும், மெழுகுதல் 2 வதும் ஆகும்.

सूत्रन्यासं तृतीयं स्यात्स्थण्डिलं वै चतुर्थकम् ।
कलशस्थापनं पञ्च षष्ठं कूर्चाधिसाधनम् ॥ २६ ॥

சூத்ரநியாஸம் த்ருதீயம் ஸ்யாத் ஸ்தண்டிலம் வை சதுர்த்தகம் !
கலசஸ்தாபனம் பஞ்ச ஷஷ்டம் கூர்ச்சாதி ஸாதநம் !!

கோடிடுவது 3 வது ஆகும். ஸ்தண்டிலமமைப்பது நான்காவதாகும். 5 வது கலச ஸ்தாபனம், 6 வது கூர்ச ஸ்தாபனமுமாகும்.

सप्तमं द्रव्यविन्यासं अष्टमं देवतार्चनम् ।
विधानं नवमं प्रोक्तं दशमं वस्त्रवेष्टनम् ॥ २७ ॥

ஸப்தமம் திரவ்ய வின்யாஸம் அஷ்டமம் தேவதார்ச்சநம் !
விதாநந் நவமம் ப்ரோக்தம் தசமம் வஸ்த்ர வேஷ்டநம் !!

7 வது திரவ்ய ஸமர்பணமும் தேவதார்ச்சனை 8 வதும் ஆகும். மாவிலை தேங்காய் வைப்பது 9 வதும் 10 வது வஸ்திர மணிவித்தல் ஆகும்.

एकादशं गन्धपुष्पं द्वादशं धूपदीपकम् ।
मुद्रा त्रयोदशं प्रोक्तं प्रोक्षणं च चतुर्दशम् ॥ २८ ॥

ஏகாதசம் கந்தபுஷ்பம் த்வாதசம் தூபதீபகம்!
முத்ராம் த்ரயோ தச ப்ரோக்தம் ப்ரோக்ஷணஞ்ச சதுர்தசம்!!

சந்தனம், புஷ்பம் சாத்துவது 11 வதும், தூப தீப ஸமர்பணம் 12 வதும் ஆகும். முத்ரை காண்பிப்பது 13 வதும், ப்ரோக்ஷணம் செய்வது 14 வதுமாகும்.

दशपञ्च घटोद्धारं स्नानकर्म च षोडश ।
अस्त्रेण शोधयेद्भूमिं वामदेवेन लेपनम् ॥ २९ ॥

தசபஞ்ச கடோத்தாரம் ஸ்நாந கா்மச ஷோடச!
அஸ்த்ரேணசோதயேத் பூமிம் வாமதேவேந லேபனம்!!

கடத்தை எடுத்து வலம் வருவது 15 வதும், அபிஷேகம் செய்வது 16 வது கிரியையுமாகும். அஸ்த்ரமந்திரத்தினால் பூமியை சுத்தி செய்து, வாமதேவ மந்திரத்தினால் மெழுகி,

सूत्रन्यासमघोरेणस्थण्डिलं पुरुषेण तु ।
प्रणवेन घटोद्धारं स्कन्दसूक्तेन मन्त्रतः ॥ ३० ॥

ஸூத்ரந்யாஸம் அகோரேண ஸ்தண்டிலம் புருஷேணது!
ப்ரணவேந கடோத்தாரம் ஸ்கந்த ஸூக்தேந மந்த்ரத:!!

அகோர மந்திரத்தினால் கோடிட்டு தத்புருஷ மந்திரத்தினால் ஸ்தண்டிலம் அமைத்து ஸ்கந்த ஸூக்த மந்திரத்தினால்

पञ्चब्रह्मषडङ्गैश्च स्नापयेत् षण्मुखं सुधीः ।
लाजपुष्पतिलैर्दर्भैर्विकरान् प्रक्षिपेत्ततः ॥ ३१ ॥

பஞ்சப்ரம்ம ஷடங்கைஸ்ச ஸ்நாபயேத் ஷண்முகம் ஸுதீ:!
லாஜபுஷ்பதிலைர் தர்பை: விகிராந் ப்ரக்ஷிபேத்தத:!!

பஞ்சப்ரும்ம ஷடங்க மந்திரங்களால் முருகனை அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். பொறி, புஷ்பம், எள், தர்பைகளில் விகிரம் என்பதான இறைத்தலை செய்ய வேண்டும்.

पुण्याहं वाचयित्वाथ पश्चात् स्नपनमारभेत् ।
प्रवक्ष्यामि समासेन स्नपनं नवसंख्यकम् ॥ ३२ ॥

புண்யாஹம் வாசயித்வாத பச்சாத் ஸ்நபன மாரபேத்!
ப்ரவக்ஷ்யாமி ஸமாஸேந ஸ்நபனம் நவ ஸங்கயகம்!!

புண்யாஹ வாசனம் செய்து விட்டு ஸ்நபனம் செய்ய வேண்டும். சுருக்கமாக நவகலச ஸ்நபனம் என்பதான 9 கலச ஸ்நபனத்தை கூறுகிறேன்.

प्राक्सूत्रं देवसूत्रं स्यात् उदक्सूत्रं तथैव च ।
तन्मध्ये स्कन्दकुम्भं तु वर्धनीं तस्य पार्श्वके ॥ ३३ ॥

ப்ராக் ஸூத்ரம் தேவ ஸூத்ரம் ஸ்யாது தக்ஸூத்ரந்ததைவச!
தந்மத்யே ஸ்கந்த கும்பந்து வா்த்தநீந்தஸ்யளெ பாா்ஸ்வகே!!

கிழக்கு நுனியாக தேவஸூத்ரம் (4) கோடும் வடக்கு நுனி 4 கோடுமிடவும். நடுவில் ஸ்கந்த கும்பமும், வா்த்தனியை அதனிரு பக்கத்திலும் ஸ்தாபிக்கவும்.

पाद्यमाचमनं चार्घ्यं पञ्चगव्यं महादिशि ।
क्षीरं दधि घृतं चैव मध्वन्यासु विदिक्षु च ॥ ३४ ॥

பாத்யமாசமநம் ச அா்க்யம் பஞ்சகவ்யம் மஹாதிசி!
க்ஷீரந்ததி க்ருதஞ்சைவ மத்வன்யாசு விதிக்ஷுச!!

கிழக்கு முதலான திசைகளில் பாத்யம், ஆசமனம், அா்க்யம், பஞ்சகவ்யமிவைகளை ஸ்தாபித்து, பால், தயிர், நெய், தேனிவைகளை தென்கிழக்கு முதலான திசைகளில் ஸ்தாபிக்கவும்.

ससूत्रान् सापिधानांश्च सवस्त्रान् वारिपूरितान् ।
स्थापयेत् कलशान् वा स्यात् पूजयेत्तु यथाविधि ॥ ३५

ஸஸூத்ராந் ஸாபிதாநாம்ஸ்ச ஸவஸ்த்ராந்வாரி பூரிதாந் !
ஸ்தாபயேத் கலசாந் வாஸ்யாது பூஜயேத்து யதாவிதி!!

நூல் சுற்றப்பட்டு தேங்காய் மாவிலை வைத்து, நீர் நிரப்பப்பட்டு வஸ்திரமணிவித்து கலசங்களை ஸ்தாபித்து முறைப்படி பூஜிக்கவும்.

दक्षिणास्थितवर्धन्यां महावल्ली यजेत्ततः ।
तन्मध्ये उत्तरस्थां च देवसेनां प्रपूजयेत् ॥ ३६ ॥

தக்ஷிணஸ்தித வர்த்தன்யாம் மஹாவள்ளீம் யஜேத்தத:!
தன்மத்யே உத்தரஸ்தாஞ்ச தேவஸேநாம் ப்ரபூஜயேத்!!

தெற்கு பாகமுள்ள கலசத்தில் மஹாவள்ளியையும், வடக்கு பாகமுள்ள கலசத்தில் தேவசேனாவையும் பூஜிக்கவும்.

शकुन्याद्यष्टशक्तीश्च पूर्वादिकलशेषु च ।
अर्चयेत्तु यथान्यायं स्नापयेत् असुरान्तकम् ॥ ३७ ॥

சகுன்யாத்யஷ்ட சக்தீஸ்ச பூர்வாதி கலசேஷு ச !
அர்ச்சயேத்து யதான்யாயம் ஸ்நாபயேதசுராந்தகம்!!

மீதி 8 கலசங்களில் சகுனி முதலான 8 சக்திகளை பூஜித்து, முறைப்படி முருகனை அபிஷேகிக்கவும்.

नवाख्यं कलशं प्रोक्तं पञ्चविंशतिकं श्रृणु ।
प्राक्सूत्रं वसुसूत्रं स्यादुदगग्रं तथैव च ॥ ३८ ॥

நவாக்யம் கலசம் ப்ரோக்தம் பஞ்சவிம்சதிகம் ஸ்ருணு!
ப்ராக்ஸூத்ரம் வசுசூத்ரம் ஸ்யாது தகக்ரந்ததை வ ச!!

9 கலச பூஜை கூறப்பட்டு 25 கலச பூஜை கூறப்படுகிறது. கிழக்குநுனியாக 8 கோடும் வடக்கு நுனியாக 8 கோடிட்டு பதமிடவும்.

मध्ये नवपदं ग्राह्यं तत्पार्श्वैकं पदं त्यजेत् ।
वसुद्वारसमायुक्तं शालिभिः स्थण्डिलं नयेत् ॥ ३९ ॥

மத்யே நவபதம் க்ராஹ்யம் தத் பார்ஸ்வைகம் பதந்த்யஜேத் !
வசுத்வாரஸமாயுக்த்தம் சாலிபிஸ்தண்டிலம் நயேத் !!

நடுவில் 9 பதம் எடுத்து அதன் பக்கத்தில் ஓர் பதம் (சுற்றி) விட்டு விட்டு 8 வாயில் உள்ளதாக அமைந்து நெல்லால் ஸ்தண்டிலம் அமைக்கவும்.

तदर्धैस्तण्डुलैश्चैव तदर्धैश्च तिलैरपि ।
तन्मध्ये नलिनं लिख्य साष्टपत्रं सकर्णिकम् ॥ ४० ॥

ததர்தைஸ்தண்டுலைச்சைவ ததர்தைச்சதிலைரபி!
தந்மத்யே நளிநம்லிக்ய ஸாஷ்டபத்ரம் ஸகர்ணிகம்!!

நெல் அளவின் பாதி அரிசியும், அரிசியின் பாதி எள்ளாலும் ஸ்தண்டிலம் அமைத்து ஸ்தண்டில மத்தியில் கர்ணிகை 8 இதழுடன் கூடியதாக பத்மம் வரையவும்.

मध्यकुम्भे कुमाराख्यं तत्पार्श्वे वर्धनीद्वयम् ।
पाद्यमाचमनञ्चार्घ्यं पञ्चगव्यं चतुर्दिशि ॥ ४१ ॥

மத்யகும்பம் குமாராக்யம் தத் பார்ஸ்வே வர்த்தனீ த்வயம்!
பாத்யமாச மநஞ்சார்க்யம் பஞ்சகவ்யஞ்சதுர்திசி!!

நடுவில் முருகனையும் 2 பக்கமும் 2 வர்த்தனியை ஸ்தாபிக்கவும். பாத்யம், ஆசமனம், அர்க்யம், பஞ்சகவ்ய மிவைகளை 4 கிழக்கு முதலான திசைகளிலும்

क्षीरं दधिघृतञ्चैव मध्वन्यासु विदिक्षु च ।
मधु कुष्टङगुलञ्चैव क्षीरंश्च सर्षपं तथा ॥ ४२ ॥

க்ஷீரந்ததி க்ருதஞ்சைவ மத்வன்யாசு விதிக்ஷு ச!
மதுகுஷ்ட குளஞ்சைவ க்ஷீரஞ்சஸார்ஷபந்ததா!!

பால், தயிர், நெய், தேன் இவைகளை தென்கிழக்கு முதலான திசைகளிலும் ஸ்தாபிக்கவும். தேன் கோரைகிழக்கு, வெல்லம், பால், கடுகு

लवङ्गं चैव तक्कोलं दधिमेकं तिलं तथा ।
उशीरञ्च घृतं चैव शङ्खचूर्णं च सक्तुकम् ॥ ४३ ॥

லவங்கஞ்சைவ தக்கோலம் ததிமேகந்திலந்ததா!
உசீரஞ்ச க்ருதஞ்சைவ சங்கசூர்ணஞ்ச ஸக்துகம்!!

கிராம்பு, லவங்கபட்டை, தக்கோலம், ததிமேகம், எள், இவைகளையும் விளாமிச்சவேர், நெய் சங்குப்பொடி, ஸத்துமாவு

नालिकेरञ्च हारिद्रं द्रव्याण्येतानि षोडश ।
पूर्वादिकलशेष्वत्र द्वितीयावरणं न्यसेत् ॥ ४४ ॥

நாளிகேரஞ்ச ஹாரித்ரம் திரவ்யாண்யேதானி ஷோடச
பூர்வாதி கலசேஷ்வத்ர த்விதீயாவரணன் ந்யஸேத்!!

தேங்காய், மஞ்சள்பொடி, ஆகிய 16 திரவியங்களை கிழக்கு முதலான 2 வது ஆவரணமாக ஸ்தாபிக்கவும்.

मध्यकुम्भे यजेत्स्कन्दं पार्श्वे शक्तिद्वयं यजेत् ।
शकुन्याद्यष्टशक्तीश्च प्रथमावरणे यजेत् ॥ ४५ ॥

மத்யகும்பே யஜேத் ஸ்கந்தம் பார்ஸ்வே சக்தி
த்வயம யஜேத்!
சகுன்யாத்யஷ்ட சக்தீஸ்ச ப்ரதமாவரணே யஜேது!!

நடுவில் உள்ள கும்பத்தில் முருகனையும் 2 பக்கங்களில் 2 சக்தியான வள்ளி, தேவசேனாவையும் பூஜித்து, முதல் ஆவரணத்தில் சகுநீ முதலான 8 சக்திகளை பூஜிக்கவும்.

लोकपालामराम् दिक्षु जयन्ताद्यान् विदिक्षु च ।
पूजयित्वा यथान्यायं सेनान्यमभिषेचयेत् ॥ ४६ ॥

லோக பாலா மராந்திக்ஷு ஜயந்தாத்யாந் விதிக்ஷு ச!
பூஜயித்வாயதாந்யாயம் ஸேநான்யம்
அபிஷேசயேத்!!

கிழக்கு முதலான 8 திசைகளில் இந்திரன் முதலான 8 திக்பாலர்களையும் ஜயந்தன் முதலியோர்களை 8 தேவர்களை கோணங்களிலும் பூஜித்து முறைப்படி முருகனை அபிஷேகம் செய்யவும்.

स्नपनं प्रोक्तमेवं हि पञ्चविंशतिसङ्ख्यकम् ।
पश्चादेकोनपञ्चाशत्स्नपनं प्रोच्यतेऽधुना ॥ ४७ ॥

ஸ்நபநம் ப்ரோக்தமேவம்ஹி பஞ்சவிம்சதி ஸங்யகம்!
பச்சாதேகோந பஞ்சாசத் ஸ்நபனம் ப்ரோச்யதே
துநா!!

இவ்வாறு 25 கலச ஸ்நபன பூஜை கூறப்பட்டு 49 கலச பூஜை கூறப்படுகிறது.

प्रागग्रन्दं दशसूत्रं स्यादुदकसूत्रं तथैव च ।
मध्ये नवपदं ग्राह्यं लेपयेत्परितः पदम् ॥ ४८ ॥

ப்ராகக்ரந்தச ஸூத்ரம் ஸ்யாது தக்ஸூத்ரந்தைவ ச!
மத்யேநவ பதம் க்ராஹ்யம் லேபயேத் பரித: பதம்!!

கிழக்கு நுனியாக 10 கோடும் வடக்கு நுனியாக 10 கோடுமிட்டு நடுவில் 9 பதம் கிரஹித்து சுற்றியும் பதத்தை நிரப்பி

द्वाराष्टक समायुक्तं तालमात्रान्तरं पदम् ।
स्थण्डिलं पूर्ववत्कृत्वा तन्मध्ये नलिनं लिखेत् ॥ ४९ ॥

த்வாராஷ்டக ஸமாயுக்தம் தாலமாத்ராந்தரம் பதம்!
ஸ்தண்டிலம் பூர்வவத் க்ருத்வா தந்மத்யே நளிநம்
லிகேத்!!

தாளமாத்ர இடைவெளியாகி 8 வாசல்கள் காண்பித்து முன்புபோல் ஸ்தண்டிலம் அமைத்து நடுவில் பத்மம் வரையும் (1, 8, 16, 24)

कलशन् लक्षणोपेतान् चतुःप्रस्थेन पूरितान् ।
ससूत्रान् सापिधानाञ्च सवस्त्रान् हेमसंयुतान् ॥ ५० ॥

கலசாந் லக்ஷணோ பேதாந் சது: ப்ரஸ்தேந பூரிதாந் !
ஸஸூத்ராந் ஸாபிதாநாஞ்ச ஸவஸ்த்ராந் ஹேம ஸம் யுதாந் !!

அழகிய லக்ஷணமுள்ள 4 படி கொள்ளளவு அளவுள்ளதும் நூல் சுற்றப்பட்டதும் தேங்காய் மாவிலை வைத்து வஸ்திரமணிவித்து ஸ்வர்ணபத்மம் போடப்பட்டதுமான

वामे कुशोपरि न्यस्त्वा विन्यसेत्तु यथाक्रमम् ।
गन्धाम्बुरत्नसहितं कुम्भमध्ये गुहात्मकम् ॥ ५१ ॥

வாமே குசோபரிந்யஸ்த்வா விந்யஸேத்து யதாக்ரமம் !
கந்தாம் புரத்ந ஸஹிதம் கும்பமத்யே குஹாத்மகம் !!

கலசங்களை இடது பக்கம் நர்பையின் மேல் (வைத்து) வாசனை திரவ்யத்தின் கும்பரத்னத்துடன் ஸ்தாபித்து, மத்தியில் உள்ள கலசத்தில் முருகனையும்.

दक्षिणोत्तरभागे तु वर्धन्यौ हेमसंयुतौ ।
पाद्यमाचमनं चार्घ्यं गव्यं पूर्वादिदिक्षु च ॥ ५२ ॥

தக்ஷிணோத்தர பாகே து வர்த்தந்யௌ ஹேமஸம்யுதௌ !
பாத்யமாசமநஞ்சார்க்யம் கவ்யம் பூர்வாதி திக்ஷு ச !!

தெற்கு வடக்கில் 2-வர்தனியை ஸ்வர்ணத்துடன் கூடியதாக ஸ்தாபித்து பூஜித்து கிழக்கு முதலான 4- கலசங்களில் பாத்யம், ஆசமனம், அர்கயம், பஞ்சகவ்யம், இவைககளையும்,

क्षीरं दधि घृतं चैव मध्वग्न्यासु विदिक्षु च ।
तक्कोलं भस्म निर्यासं हारिद्रं चैव मञ्जरी ॥ ५३॥

க்ஷீரந்ததி க்ருதஞ்சைவ மத்வக்ந்யாசு விதிக்ஷு ச !
தக்கோலம் பஸ்ம நிர்யாஸம் ஹாரித்ரம் சைவ மஞ்ஜரீ !!

பால், தயிர், நெய், தேன் இவைகளை தென் கிழக்கு முதலான திசைகளிலும் ஸ்தாபித்து தக்கோலம், விபூதி, சாம்பிராணி, மஞ்சள், பூக்கொத்து,

नालिकेरं च बिल्वं च जम्बूकच्चोलमेव च ।
पाटली चैव पुन्नागं शङ्खपुष्पं तथैव च ॥ ५४ ॥

நாளிகேரஞ்ச பில்வஞ்ச ஜம்பூகச்சோல மேவ ச !
பாடலீ சைவ புன்னாகம் சங்க புஷ்பந்ததைவ ச !!

தேங்காய் (இளநீர்) பில்வம், நாவல், கச்சோலம், பாதிரி, புன்னை, சங்க புஷ்பம்

लक्ष्मी व्याघ्रीच सिंही च धुत्तूरं चैव षोडश ।
द्रव्याण्येतानि पूर्वादिद्वितीयावरणे न्यसेत् ॥ ५५ ॥

லக்ஷ்மீ வ்யாக்ரீ ச ஸிம்ஹீ ச துத்தூரஞ் சைவ ஷோட ச !
த்ரவ்யாண்யே தாநி பூர்வாதி த்விதீயா வரணே ந்யஸேத் !!

லக்ஷ்மீ,(பில்வம்) புலி நகக்கொன்றை, ஸிம்ஹீ, ஊமத்தை, இந்த 16 திரவ்யங்களை கிழக்கு முதலான 2- வது ஆவரணத்தில் ஸ்தாபிக்கவும்.

दूर्वा च सर्षपं चाम्रं नारङ्गं पनसं तथा ।
कदली च कदम्बं च धातकी श्वेतपङ्कजम् ॥ ५६ ॥

தூர்வா ச ஸர்ஷ பஞ்சாம்ரம் நாரங்கம் பந ஸந்த ததா !
கதளீச கதம்பஞ் ச தாதகீஸ்வேத பங்கஜம் !!

அருஹம்பில், கடுகு, மாம்பழம், நார்த்தை பலாபழம், வாழைப்பழம், கதம்பம், தாதகீ, வெண் தாமரை.

इक्षुसारञ्च लाजं च चम्पकं गन्धतैलकम् ।
नीवारं कुङ्कुमं चैव तिलमाञ्जीमरुं तथा ॥ ५७ ॥

இக்ஷுஸாரஞ்ச லாஜஞ் ச சம்பகம் கந்ததைலகம் !
நீவாரங்குங்குமஞ்சைவ திலமாஞ்ஜி மருந்ததா !!

கரும்புச்சாறு, பொறி, சம்பக மொட்டு, சந்தநாதி தைலம், செந்நெல், குங்குமபூ, எள்ளு, மெழுகு, மருவு.

सक्तुश्च मातुलुङ्गं च चन्दनं चागरुस्तथा ।
उशीरं रात्रिचूर्णं च तृतीयावरणे न्यसेत् ॥ ५८ ॥

ஸக்துஸ்ச மாதுளங்கஞ்ச சந்தநஞ்சாகருஸ்ததா !
உசீரம் ராத்ரி சூர்ணம் ச த்ருதீயா வரணே ந்யஸேத் !!

ஸக்து மாவு, மாதுளம் பழம், சந்தனம், அகில், விளா மிச்சவேர், மஞ்சள் பொடி, இவைகளை 3- வது ஆவரணத்தில் ஸ்தாபிக்கவும்.

चतुर्विंशतिद्रव्याणि संख्यान्येव हि कौशिक ।
मध्ये गुहं समावाह्य पार्श्वयोः शक्तिकाद्वयम् ॥ ५९ ॥

சதுர்விம்சதி த்ரவ்யாணி ஸங்க்யாந்யேவ ஹி
கௌசிக !
மத்யே குஹம் ஸமாவாஹ்ய பார்ச்வயோ ச்சக்திகா
த்வயம் !!

மேற் கூறியபடி 24 திரவ்யங்களாகும். நடுவில் முருகனையும் 2 பக்கமும் 2 தேவியாரையும் பூஜிக்கவும்.

शकुन्याद्यष्टशक्तीश्च प्रथमावरणे यजेत् ।
इन्द्राद्यान् द्विजवर्णाद्यान् द्वितीयावरणे यजेत् ॥ ६० ॥

சகுன்யாத்யஷ்ட சக்தீஸ்ச ப்ரதமா வரணே யஜேத் !
இந்த்ராத்யாந் த்விஜவர்ணாத்யாந் த்விதீயாவரணே
யஜேத் !!

சகுனி முதலான 8 சக்திகளை 1-வது ஆவரணத்தில் பூஜிக்கவும், இந்திரன் முதலானவர்களையும், கஜேந்திரன் முதலியோரை 2-வது ஆவரணத்தில் பூஜிக்கவும்.

शास्तारं द्वादशादित्यान् तथैकादशरुद्रकान् ।
पूर्वादिषु क्रमेणैव तृतीयावरणे यजेत् ॥ ६१ ॥

சாஸ்த்தாரம் த்வாதசாதித்யாந் ததைகாதசருத்ரகாந் !
பூர்வாதிஷு க்ரமேணைவ த்ருதீயாவரணே யஜேத் !!

சாஸ்தா, 12 ஆதித்யர்கள், 11 ருத்ரர்களை கிழக்கு முதலாக முறைப்படி 3-வது ஆவரணத்தில் பூஜிக்கவும்.

अर्चयित्वा यथान्यायं स्थापयेच्छङ्करात्मजम् ।
वर्धनीद्वयतोयेन पूजयेच्छक्तिकाद्वयम् ॥ ६२ ॥

அர்ச்சயித்வா யதாந்யாயம் ஸ்தாபயேச்சங்கராத்
மஜம் !
வர்த்தநீத்வயதோயேன பூஜயேச்சக்திகாத்வயம் !!

முறைப்படி முருகனை பூஜித்து சுப்ரமண்யரை அபிஷேகம் செய்யவும். வர்தனி கலசங்களால் 2- தேவியரை அபிஷிக்கவும்.

स्नापयेत्कलशैस्सर्वैर्यथापूर्वं सुरेश्वरम् ।
प्रोक्तमेकोनपञ्चाशत्स्नपनम्मुनिसत्तम ॥ ६३ ॥

ஸ்நாபயேத் கலசைஸ்ஸர்வைர்யதாபூர்வம்
ஸுரேச்வரம் !
ப்ரோக்தமேகோந பஞ்சாசத் ஸ்நபநம்
முனிஸத்தம !!

மற்ற எல்லா கலசங்களாலும் முருகனை அபிஷிக்கவும், இவ்வாறு 49 கலச பூஜை கூறப்பட்டது.

अथैकाशीतिकलशस्नपनं वक्ष्यतेऽधुना ।
प्रावसूत्रं रविसूत्रं स्यात् उदवसूत्रं तथैव च ॥ ३४ ॥

அதைகாசீதி கலச ஸ்நபநம் வக்ஷ்யதேதுநா !
ப்ராக்ஸூத்ரம் ரவிசூத்ரம் ,ஸ்யாதுடதக்ஸூத்ரம்
ததைவ ச !!

81 கலச பூஜை கூறப்படுகிறது. கிழக்காக 12- கோடும், வடக்காக 12 கோடும் வரைந்து

पञ्चविंशत्पदम्मध्ये गृहीत्वा तत्समं ततः ।
पदमेकं न्यसेद्बाह्ये द्वाराष्टकसमायुतम् ॥ ३५ ॥

பஞ்சவிம்சத்பதம்மத்யே க்ருஹீத்வா தத்ஸமந்தத : /
பதமேகம் ந்யஸேத் பாஹ்யே த்வாராஷ்டக ஸமாயுதம் //

நடுவில் 25 பதம் கிரஹித்து வெளியில் ஓர் பதம் விட்டு 8 வாயிலுடன்.

स्थण्डिलङ्कारयेत्तत्र तिलतण्डुलशालिभिः ।
तन्मध्ये नलिनं लिरव्य साष्टपत्रं सकर्णिकम् ॥ ६६ ॥

ஸ்தண்டிலங்காரயேத்த்ர திலதண்டுல சாலிபி : /
தன்மத்யே நளிநம்லிக்ய ஸாஷ்டபத்ரம் ஸகர்ணிகம் //

நெல், அரிசி, எள்ளால் ஸ்தண்டிலமமைத்து, நடுவில் 8 இதழுடன் கர்ணிகையுடனும் பத்மம் வரையவும்.

स्कन्दकुम्भं न्यसेन्मध्ये तत्पार्श्वे वर्धनीद्वयम् ।
पाद्यमाचमनञ्चार्घ्यं गव्यं पूर्वादिदिक्षु च ॥ ६७ ॥

ஸ்கந்தகும்பம் ந்யஸேன்மத்யே தத்பார்ச்வே வர்த்தநீ த்வயம் /
பாத்யமாசமநஞ்சார்க்யம் கவ்யம் பூர்வாதி திக்ஷு ச //

நடுவில் முருகன் கலசமும் 2 பக்கமும் 2 வர்த்தினியும் அமைத்து பாத்யம், ஆசமனம், அர்கயம், பஞ்சகவ்யமிவைகளை கிழக்கு முதலான திசைகளிலும்

क्षीरं दधि घृतं चैव मध्वाज्यादिविदिक्षु च ।
अष्टद्रव्याणि मतिमान् प्रथमावरणे न्यसेत् ॥ ६८ ॥

க்ஷீரம் ததி க்ருதம் சைவ மத்வாஜ்யாதி விதிக்ஷு ச /
அஷ்டதிரவ்யாணி மதிமாந் ப்ரதமாவரணே ந்யஸேத் //

பால், தயிர், நெய், தேன், முதலியவைகளை தென் கிழக்கு முதலான திசைகளிலுமாக 8 திரவ்யங்களை முதலாவரணத்தில் ஸ்தாபிக்கவும் -(1, 8, 16, 24, 32)

मधु लाजान् हरिद्रांश्च शकृच्चूर्णञ्च कुष्टकम् ।
इक्षुसारं च पनसं नारङ्गद्वयमेव च ॥ ६९ ॥

மது லாஜாந் ஹரித்ராம்ச்ச சக்ருச்சூர்ணம் ச குஷ்டகம் /
இக்ஷுஸாரம் ச பநஸம் நாரங்கத்வய மேவ ச //

தேன், பொறி, மஞ்சட் பொடி, சாணிதூள், கோரைக் கிழங்கு, கரும்புச்சாறு, பலாப்பழம், நார்த்தை, கொளுஞ்சி,

दाडिमं नालिकेरञ्च कदली मातुलुङ्गकम् ।
आम्रकच्चोलमुशिरं द्रव्याण्येतानि षोडश ॥ ७० ॥

தாடிமம் நாளிகேரம்ச கதளீ மாதுலுங்ககம் /
ஆம்ரகச்சோலமுசிரம் திரவ்யாண்யேதாநி ஷோடச //

மாதுளம் பழம், தேங்காய் (இளநீர்), வாழைப்பழம், மாதுளம் பழம், மாம்பழம், கச்சோலம், தேங்காய் துருவல், விளாமிச்ச வேர் இந்த 16 திரவியங்களை,

द्वितीयावरणे कुम्भेष्वाचार्यो विन्यसेत् क्रमात् ।
चन्दनं चैव कपूर्रं लवङ्गं जातिमेव च ॥ ७१ ॥

த்விதீயாவரணே கும்பேஷ்வாசார்யோ வின்யஸேத் க்ரமாத் /
சந்தனம் சைவ கர்ப்பூரம் லவங்கம் ஜாதிமேவ ச //

2- வது ஆவரண கலசங்களில் சேர்க்கவும், சந்தனம், பச்ச கற்பூரம், கிராம்பு, ஜாதிக்காய்,

तुटिपत्रञ्च तक्कोलं कार्पासं पुष्पपत्रकम् ।
निम्बञ्च नवनीतञ्च मेघं चैव कुटं नटम् ॥ ७२ ॥

துடிபத்ரம்ச தக்கோலம் கார்ப்பாஸம் புஷ்ப பத்ரகம் !
நிம்பம்ச நவநீதம்ச மேகம் சைவ குடன் நடம் !!

ஜாதி பத்திரி (துடி பதிரம்), ஏலக்காய், லவங்கப் பட்டை, தக்கோலம், பருத்தி, புஷ்பம், பத்ரம், வேம்பு, வெண்ணை, முத்தக்காசு, கோரைக் கிழங்கு (குடம்) நடம், (மனோசிலை)

गुग्गुलुं चैव निर्यासं गुळखण्डं तथैव च ।
तिलं च सर्षपं चैव यवमुद्गं तथैव च ॥ ७३ ॥

குக்குலும் சைவ நிர்யாஸம் குளகண்டந்ததைவ ச !
திலம் ச ஸர்ஷபஞ்ன் சைவ யவமுத்கந் ததைவ ச !!

குங்குலியம், சாம்பிராணி, வெல்லக்கட்டி, எள், கடுகு, யவை, பயிறு,

प्रियङ्गुं चैव नीवारं चतुर्विंशतिसंख्यकम् ।
द्रव्याण्येतानि मतिमान् तृतीयावरणे न्यसेत् ॥ ७४ ॥

ப்ரியங்கும் சைவ நீவாரம் சதுர்விம்சதி ஸங்க்யகம் !
த்ரவ்யாண்யேதாநி மதிமாந் த்ருதீயாவரணே ந்யஸேது !!

திணை, செந்நெல், 24 - திரவ்யங்களை 3 வது ஆவரணத்தில் சேர்ப்பிக்கவும்,

अपामार्ग च तुलसीं पद्मनीलोत्पलं तथा ।
नन्द्यावर्तं च तक्कोलं करवीरं तपस्विनीम् ॥ ७५ ॥

அபாமார்கம் ச துளஸீம் பத்மநீலோத்பலம் ததா !
நந்தியாவர்த்தம் ச ததாகோலம் கரவீரம் தபஸ்வீநீம் !!

நாயுருவி, துளசி, தாமரை, நீலோத்பலம், நந்தியாவட்டை, தக்கோலம்.

भूतं कुञ्जरपुन्नागं मन्दारं बहुकर्णिकम् ।
श्वेतार्क केतकीपुष्पं विष्णुक्रान्तं बलिस्तथा ॥ ७६ ॥

பூதம் குஜ்ஜர புன்னாகம் மந்தாரம் பஹு"கர்ணிகா !
ஸ்வேதார்கம் கேதகீ புஷ்பம் விஷ்ணு க்ராந்தம் பலிஸ்ததா !!

அரளி, கரிசலாங்கண்ணி பூதம் (விபூதி) யானை வணங்கி, புன்னை மந்தாரை, பஹு"கர்ணிகை, வெள்ளெருக்கு, விஷ்ணுக்ரந்தி, வெண்தாமரை, தாழம்பூ, பலிதாழிப்பூ

लक्ष्मी च सहदेवी च मालती जाति पुष्पकम् ।
सुगन्धी चम्पकं चैव पाटलं पूगमेव च ॥ ७७ ॥

லக்ஷ்மீ ச ஸஹதேவீ ச மாலதீ ஜாதி புஷ்பகம் !
சுகந்தீசம்பகம் சைவ பாடலம் பூகமேவ ச !!

பில்வம், செங்கமு நீர், மாலதி (முல்லை) , ஜாதிப்பூ, ஸு"கந்தி, சம்பகம், பாதிரி, பாக்கு,

अश्वत्थोदुम्बरं चैव लक्ष्मीवृक्षं वटं तथा ।
इन्द्रवल्ली महाद्रोणं स्थलारविन्दमीश्वरम् ॥ ७८ ॥

அச்வத்தோதும்பரம் சைவ லக்ஷ்மீ வ்ருக்ஷம் வடம் ததா !
இந்த்ரவள்ளீ மஹாத்ரோணம் ஸ்தலாரவிந்தமீச்வரம் !!

அரசு, அத்தி, வில்வ வ்ருக்ஷம், ஆல், இந்த்ர வல்லி, (சித்திக்கொடி) பெருந்தும்பை (காசித்தும்பை), நிலத்தாமரை,

द्वात्रिंशत्परिसंख्यानि द्रव्याण्येतानि कौशिक ।
चतुर्थावरणेष्वत्र पूर्वादिक्रमशो न्यसेत् ॥ ७९ ॥

த்வாத்ரிம்சத் பரிஸங்க்யாநி திரவ்யாண்யேதாநி கௌசிக !
சதுர்த்தாவரணேஷ்வத்ர பூர்வாதிக்ரமசோ ன்யசேத் !!

ஆகிய 32 திரவியங்களை நான்காவது ஆவரணத்தில் கிழக்கு முதலான திசைகளில் ஸ்தாபிக்கவும்,

द्रव्येष्वेतेषु तत्काले यथालाभं प्रगृह्य च ।
पूजयेन्मध्यमे स्कन्दं वर्धन्योः शक्तिकाद्वयम् ॥ ८० ॥

த்ரவ்யேஷ்வேதேஷு தத்காலே யதாலாபம்
ப்ரக்ருஹ்ய ச !
பூஜயேன்மத்யமே ஸ்கந்தம் வார்த்தந்யோச் சக்திகா
த்வயம் !!

ஸ்நபன காலத்தில் கூறப்பட்ட திரவியங்களில் கிடைப்பதை வைத்து, பூஜிக்கவும், நடுவில் முருகனையும், வர்தனி 2லும் 2 தேவியையும் பூஜிக்கவும்,

शकुन्याद्यष्टशक्तीश्च प्रथमावरणे यजेत् ।
धरो ध्रुवश्च सोमश्च आपश्चैवानिलोऽनलः ॥ ८१ ॥

சகுன்யாத்யஷ்ட சக்தீஸ்ச ப்ரதமாவரணேயஜேத் !
தரோ த்ருவஸ்ச ஸோமஸ்ச
ஆபச்சைவாநிலோநல : !!

சகுனி முதலான 8 சக்திகளை முதலாவரணத்தில் பூஜிக்கவும், தரன், த்ருவன், ஸோமன், ஆபன், அநிலன், அநலன்,

प्रत्यूषश्च प्रभावश्च वस्वादीन्यष्टकान् न्यसेत् ।
षट्शक्तीरष्टदेवांश्च द्वितीयावरणे यजेत् ॥ ८२ ॥

ப்ரத்யூஷச்ச ப்ரபாவஸ்ச வஸ்வாதீந்யஷ்ட
கான்யஸேத் !
ஷட்சக்தீரஷ்ட தேவாம்ச்ச த்விதீயாவரணேயஜேத் !!

ப்ரத்யூஷன், ப்ரபாஸன், ஆகிய 8 வஸுக்களையும், 6 சக்திகளையும், 8 தேவரர்களையும், 2- வது ஆவரணத்தில் பூஜிக்கவும்.

कार्तिकेयं विशाखञ्च गुहं चैव सुरान्तकम् ।
सेनानीः षण्मुखं चैव मयूरवाहनं तथा ॥ ८३ ॥

கார்த்திகேயம் விசாகம்ச குஹம் சைவ
ஸுராந்தகம் !
ஸேநாநீ ஷண்முகம் சைவ மயூரவாஹநம் ததா !!

கார்த்திகேயன், விசாகன், குஹன், அஸுராந்தகன், ஸேநாநீ, ஷண்முகன், மயூரவாஹனன்,

शक्तिपाणिनमीशाति कुम्भेषु च समर्चयेत् ।
वषद्भुवं विश्वभुवं ततो रुद्रभुवं तथा ॥ ८४ ॥

சக்திபாணிநமீசாதி கும்பேஷு ச ஸமர்ச்சயேது !
வசத்புவம் விச்வபுவம் ததோ ருத்ரபுவம் ததா !!

சக்தி பாணி (ஈசானன்), வசத்புவன், விச்வபுவம், ருத்ர புவம்,

पश्चाद् ब्रह्मभुवं चैव भुवद्भुवमनन्तरम् ।
शक्तिं च मुसलङ्खड्गं वर्मपाशमतः परम् ॥ ८५ ॥

பச்சாத் ப்ரம்மபுவம் சைவ புவத்புவ மநந்தரம் !
சக்திம் ச முஸலம் கட்கம் வர்மபாசமத : பரம் !!

ப்ரும்ம புவம், புவத்புவம், சக்தி, முஸலம், கட்கம், கவசம், பாசம்,

वज्रञ्च कार्मुकं चैव खेटकञ्च मयूरकम् ।
अङ्कुशञ्च क्रमेणैव चतुर्विंशतिदैवतम् ॥ ८६ ॥

வஜ்ரம்ச கார்முகம் சைவ கேடகம்ச மயூரகம் !
அங்குசம் சக்ரமேணைவ சதுர்விம்சதி தைவதம் !!

வஜ்ரம், வில், கேடயம், மயில், அங்குசம், இவ்வாறு 24 தேவதைகளை,

तृतीयावरणे मन्त्री तत्तन्नाम्ना समर्चयेत् ।
ईशानं चैव पर्जन्यो जयन्तश्च महेन्द्रकः ॥ ८७ ॥

த்ருதீயாவரணே மந்த்ரீ தத்தந்நாம்நா ஸமர்ச்சயேது !
ஈசாநம் சைவ பர்ஜந்யோ ஜயந்தச்ச மஹேந்த்ரக : !!

3- வது ஆவரணததில் தேவதையாகளை அந்தந்தபெயருடன் அர்ச்சிக்கவும், ஈசானன், பர்ஜந்யன், ஜயந்தன், மாஹேந்திரன்,

மருதீ
பாலக்ஜ்பூ

आदित्यः सत्यकश्चैव भ्रंशश्चैवान्तरिक्षकः ।
अग्निः पूषा च विततो गृहक्षतयमौ तथा ॥ ८८ ॥

ஆதித்யஸ் ஸத்யகச்சைவ ப்ரும்சஸ்ச
வாந்தரிக்ஷக :!
அக்நி : பூஷா ச விததோ க்ருஹக்ஷதயமௌ ததா !!

ஆதித்யன், ஸத்யகன், ப்ரம்சன், அந்தரிக்ஷகன், அக்நி, பூஷா, விததன், க்ருஹக்ஷதன், யமன்,

गन्धर्वो भृङ्गराजश्च मृगश्च निर्ऋतिस्तथा ।
दौवारिकश्च सुग्रीवः पुष्पदन्ताभिधानकः ॥ ८९ ॥

கந்தர்வோ ப்ருங்கராஜஸ்ச ம்ருகச்ச
நிரு ருதிஸ்ததா !
தௌவாரிகஸ்ச சுக்ரீவ : புஷ்பதந்தாபிதாநக : !!

கந்தர்வன், ப்ருங்கராஜன், ம்ருகராஜன், நிருருதி :, தௌவாரிகன், சுக்ரீவன், புஷ்பதந்தன்,

वारुणासुरशोषाश्च पापरक्षस्तथैव च ।
वायुवेगस्तथा मुख्यो भल्लाटः सोम एव च ॥ ९० ॥

வருணாசுரசோஷாச்ச பாபரக்ஷஸ்ததைவ ச !
வாயுவேகஸ்ததா முக்யோ பலலாட்ஸ் ஸோம
ஏவ ச !!

வருணன், அருணன், ஸோஷன், பாபராக்ஷஸன், (ரோகன்) வாயு, (நாகன்), முக்யன், பல்லாடன், ஸோமன்,

मृगश्चैवादितिश्चैव दितिरेव प्रकीर्तिताः ।
द्वात्रिंशद्देवता बाह्ये चतुर्थावरणे यजेत् ॥ ९१ ॥

ம்ருகச்சைவாதிதிச்சைவ திதிரேவ ப்ரகீர்த்திதா: !
த்வாத்ரிம்சத் தேவதா பாஹ்யே சதுர்த்தாவரணே
யஜேது !!

ம்ருகன், அதிதி : திதி :, ஆகிய 32 தேவதைகளை, 4- வது ஆவரணத்தில் பூஜிக்கவும்,

प्रणवादिनमोऽन्तश्च स्वस्वनामभिरर्चयेत् ।
स्कन्दकुम्भश्च वर्धन्यौ कृत्वा धामप्रदक्षिणम् ॥ ९२ ॥

ப்ரணவாதிநமோந்தச்ச ஸ்வஸ்வநாம பிரர்ச்யேது !
ஸ்கந்த கும்பஸ்ச வர்த்தந்யள க்ருத்வா
தாமப்ரதக்ஷிணம் !!

ஓம் காரம் முதல் கொண்டு நம! என்பதாக அந்த தேவதா பெயர்களுடன், பூஜிக்கவும், ஸ்கந்த கும்பத்தையும், வர்தனீ கலசத்தையும் ஆலயம் வலம் வந்து,

अन्तः प्रविश्य कुम्भस्थं बीजं वै मूलबेरकम् ।
वर्धनीद्वितयम्बीजं यजेच्छक्तिद्वयेऽपि च ॥ ९३ ॥

அந்த்த: ப்ரவிச்ய கும்பஸ்தம் பீஜம் வைமூல
பேரகம் !
வர்த்தநீ த்விதயம் பீஜம் யஜேச்சக்தி த்வயேபி ச !!

கருவறை உள்ளே நுழைந்து ஸ்கந்த கும்பத்தால் மூலாலய முருகனையும், வர்த்தநீ கலசங்களால் 2 தேவியரையும்,

स्नापयेत् सर्वकुम्भाद्भिः स्कन्दं गुरुर्यथाक्रमम् ।
अर्चनोक्तविधानेन पूजयेच्छङ्करात्मजम् ॥ ९४ ॥

ஸ்நாபயேத் ஸர்வகும்பாத்பி : ஸ்கந்தம்
குருர்யதாக்ரமம் !
அர்ச்சநோக்தம் விதாநேந பூஜயேச்சங்காத்மஜம் !!

அபிஷேகம் செய்து, மற்ற எல்லா கலசங்களையும் முருகனை அபிஷேகம் செய்து அர்ச்சனை முறைப்படி முருகனை பூஜித்து,

प्रभूतहविषं दद्यात् प्रार्थयेदर्थमीप्सितम् ।
आचार्यं पूजयेत् पश्चात् वस्त्रहेमाङ्गुलीयकैः ॥ ९५ ॥

ப்ரபூதஹவிஷந்தத்யாத் ப்ரார்த்தயே
தார்த்த மீப்ஸிதம் !
ஆசார்யம் பூஜயேத் பச்சாத்
வஸ்த்ரஹேமாங்குலியகை : !!

அதிகப்படியான ஹவிஸ் நிவேதனம் (அன்னப் பாவாடை) நிவேதனம் செய்து, விருப்பத்தை வேண்டவும், வஸ்த்ர, ஸ்வர்ன மோதிரம், திரவ்யங்களால் ஆசார்யனை பூஜிக்கவும்,

ब्राह्मणान् भोजयेत् पश्चाद्दीनानाथांश्च पूजयेत् ।
एकोनाशीतिकलशं स्नपनं प्रोक्तमेव च ॥ ९६ ॥

ப்ராம்மணாந் போஜயேத் பச்சாது தீநாநம் தாம்ச்ச பூஜயேது !
ஏகோநாசீதி கலசம் ஸ்நபநம் ப்ரோக்தமேவ ச !!

பிராமணர்களுக்கு உணவளித்து விட்டு, ஏழைகளை, எளிமையானவர்களை, பூஜிக்கவும், 81 சலசபூஜை கூறப்பட்டுள்ளது.

पश्चादष्टोत्तरशतं स्नपनं वक्ष्यतेऽधुना ।
प्रागग्रन्तु कलासूत्रमुदगग्रं तथैव च ॥ ९७ ॥

பச்சாதஷ்டோத்தர சதம் ஸ்நபநம் வக்ஷ்யதேதுநா !
ப்ராகக்ரந்து கலாசூத்ர முதகக்ரந்ததைவ ச !!

108 கலச பூஜை கூறப்படுகிறது, 16 கோடு கிழக்காவும், வடக்காவும், போட்டு (சூத்ரமிட்டு)

पञ्चविंशत्पदं मध्ये परितो द्विपदं त्यजेत् ।
बाह्येषु च चतुर्दिक्षु मध्ये त्रित्रिपदं न्यसेत् ॥ ९८ ॥

பஞ்சவிம்ச பதம் மத்யே பரிதோ த்விபதம் த்யஜேத் !
பாஹ்யேஷு ச சதுர்திக்ஷு மத்யே த்ரித்ரிபதந் ந்யஸேத் !!

நடுவில் 25 பதம் எடுத்து சுற்றிலும் 2 கட்டம் விட்டு விட்டு வெளியில் 4- திசைகளிலும் நடுவில் 3,3 பதம் ஏற்கவும்,

द्वादशद्वारसंयुक्तं स्कन्दव्यूहस्य मधयमे ।
आग्नेयादिषु चत्वारो व्यूहधर्मादय: क्रमात् ॥ ९९ ॥

த்வாதசத்வாரஸம்யுக்தம் ஸ்கந்தவ்யூஹஸ்ய மத்யமே !
ஆக்நேயாதிஷு சத்வாரோ வ்யூஹதர்மாதய: க்ரமாத் !!

12 வாயில் உள்ளதாக வியூஹம் அமைக்கவும், தென்கிழக்கு முதலிய கோணங்களில் தர்மம் முதலான 4 வ்யூஹம் அமைக்கவும்,

त्रित्रिव्यूहाश्च कोणेषु एकविंशत्पदम्भवेत् ।
स्थण्डिलङ्कारयेत्तत्र तिलतण्डुलशालिभि: ॥ १०० ॥

த்ரித்ரிவ்யூஹாச்ச கோணேஷு ஏகவிம்சத் பதம் பவேத் !
ஸ்தண்டிலங்காரயேத் தத்ர திலதண்டுலசாலிபி: !!

கோணங்களில் 3,3 வியூஹமாக 21 பதம் அமைக்கவும், எள், அரிசி, நெற்களால் ஸ்தண்டிலம் அமைக்கவும்.

प्रत्येकं सर्वकुम्भानां मध्ये नळिनमालिखेत् ।
प्राग्रैश्चोत्तराग्रैश्च व्यूहान् दर्भै: परिस्तरेत् ॥ १०१ ॥

ப்ரத்யேகம் ஸர்வகும்பாநாம் மத்யே நளிநமாலிகேத் !
ப்ராகக்ரை சோத்தராக்ரைச்ச வ்யூஹாந்தரை: பரிஸ்தரேத் !!

ஒவ்வோர் கும்ப பத நடுவிலும் பத்மம் வரையவும், கிழக்கு, வடக்கு, நுனியாக, தர்பைகளால் பரிஸ்தரணம் அமைக்கவும்.

लक्षणालंकृतोपेतान् कलशान् स्थापयेत्सुधी: ।
मध्ये स्कन्दञ्च विन्यस्य वर्धन्यौ तस्य पार्श्वयो: ॥ १०२ ॥

லக்ஷணாலங்க்ருதோபேதாந் கலசாந் ஸ்தாபயேத்ஸுதீ:!
மத்யே ஸ்கந்தம்ச விந்யஸ்ய வர்தந்யௌ தஸ்ய பார்ச்வயோ:!!

உரிய லக்ஷணமுடைய கலசங்களை ஸ்தாபிக்கவும். நடுவில் முருகனையும் இருபக்கங்களில் வர்தனியையும் ஸ்தாபிக்கவும்.

पाद्यमाचमनञ्चार्घ्यं गन्धं पूर्वादिदिक्षु च ।
दधिसर्पिर्मधुक्षीरं विदिक्षु प्रथमावृतौ ॥ १०३ ॥

பாத்யமாசமநம் அர்க்யம் கந்தம் பூர்வாதி திக்ஷுச/
ததிஸர்பிமதுக்ஷீரம் விதிக்ஷு ப்ரதமாவ்ருதள //

பாத்யம், ஆசமநம், அர்க்யம், சந்தனமிவைகளை கிழக்கு முதலான திசைகளில் ஸ்தாபிக்கவும். தயிர் நெய், தேன் பால் இவைகளை தென்கிழக்கு முதலான திசைகளில் முதலாவரணமாக ஸ்தாபிக்கவும்.

तिलं बिल्वं मलयजं मेघचम्पकमेव च ।
करवीरं सर्षपञ्च नागकेसरमेव च ॥ १०४ ॥

திலம் பில்வம் மலயஜம் மேகசம்பக மேவச/
கரவீரம் ஸர்ஷபஞ்ச நாககேஸரமேவச //

எள், பில்வம், சந்தனம், மேகம், சம்பகம், அரளி, கடுகு, நாகலிங்கப்பூ, (நாகம், கேஸரம்) குங்குமப்பூ

तक्कोलं च फलं कुन्दं कच्चोलं लोहमेव च ।
लवङ्गपत्रं कर्पूरं विन्यसेत्तु क्रमेण तु ॥ १०५ ॥

தக்கோலஞ்ச பலம் குந்தம் கச்சோலம் லோஹமேவச/
லவங்க பத்ரம் கர்பூரம் விந்யஸேத்து க்ரமேணது //

தக்கோலம், பழம், முல்லை, கச்சோலம், லோஹம், லவங்கப்பட்டை, பச்சகற்பூரம்

द्रव्याणि षोडशैतानि द्वितीयावरणे पुनः ।
तृतीयावरणे सक्तुवाहौ कलशपञ्चसु ॥ १०६ ॥

திரவ்யாணி ஷோடசைதாநி த்விதீயாவரணே புந:/
த்ருதீயாவரணே ஸக்து வாஹள கலச பஞ்சசு //

ஆகிய 16 திரவியங்களை 2 ஆவரணத்தில் ஸ்தாபிக்கவும், 3 வது ஆவரணத்தில் ஐந்து கலசத்தில் வாஹை நெல், ஸத்துமாவையும் ஸ்தாபிக்கவும்.

भसितं चैव नैर्ऋत्यां कलशेषु च पञ्चसु ।
हारिद्रचूर्णं वायव्यां कलशेषु च पञ्चसु ॥ १०७ ॥

பஸிதம் சைவ நைர்ரித்யாம் கலசேஷுச பஞ்சசு/
ஹாரித்ர தூர்ணம் வாயவ்யாம் கலசேஷுச பஞ்சசு //

தென்மேற்கில் 5கலசத்தில் விபூதியையும் வாயுதிசையில் 5 கலசங்களில் மஞ்சள் பொடியையும்

शङ्खचूर्णं तथैशान्यां कलशेषु च पञ्चसु ।
धात्रीं च नालिकेरञ्च लिकुचं मातुलुङ्गकम् ॥ १०८ ॥

சங்க தூர்ணந்ததை சாநயாம் கலசேஷுச பஞ்சசு/
தாத்ரீம் நாளி கேரம்ச லிகுசம் மாதுலுங்ககம் //

ஈசான 5 கலசங்களில் சங்குப் பொடியையும் ஸ்தாபிக்கவும், நெல்லிக்காய் (தாத்ரீ) தேங்காய் எலுமிச்சம்பழம், மாதுளம்பழம்,

वह्निकोणे तु मतिमान् कलशेषु च पञ्चसु ।
चतुर्थावरणे धीमान् विन्यसेन्मूलविद्यया ॥ १०९ ॥

வன்னி கோணேது மதிமாநு கலசேஷுச பஞ்சசு/
சதுர்த்தா வரணே தீமாந் விந்யஸேன்மூல வித்யயா //

இந்த 5 திரவியங்களை அக்னி மூலையில் 5 கலசங்களையும் நான்காவது ஆவரணத்தில் மூலமந்திரத்தால் ஸ்தாபிக்கவும்.

लक्ष्मीं च सहदेवीञ्च विष्णुक्रान्ति तथैव च ।
रुद्रपर्णी च वन्ह्यादिकलशेषु नवस्वपि ॥ ११० ॥

லக்ஷ்மீம்ச ஸஹதேவீம்ச விஷ்ணு க்ராந்தி ததை வச/
ருத்ர பர்ணீச வன்யாதி கலசேஷு நவஸ்வபி //

லக்ஷ்மீ, ஸஹதேவி, விஷ்ணுக்ரந்தி, வில்வம், இந்த நான்கு திரவியங்களையும் தென்கிழக்கு முதலான 4 திசைகளில் 9, 9 கலசங்களில் ஸ்தாபிக்கவும்.

पञ्चमावरणेऽप्येवं विन्यसेत्तु क्रमेण तु ।
स्कन्दं यजेन्मध्यकुम्भे पार्श्वयोः शक्तिकाद्वयम् ॥ १११ ॥

பஞ்சமாவரணேப்யேவம் வின்யஸேத்து க்ரமேணது!
ஸ்கந்தம் யஜேந்மத்ய கும்பே பார்சவயோச்சக்திகா த்வயம்!!

இவ்வாறு 5 வது ஆவரணத்தில் முறைப்படி ஸ்தாபிக்கவும். நடுவில் உள்ள கலசத்தில் முருகனையும் இருபக்கமும் வள்ளி, தேவஸேனாவையும் பூஜித்து

शकुन्याद्यष्टशक्तीश्च प्रथमावरणे यजेत् ।
इन्द्राद्यांश्च जयन्ताद्यान् द्वितीयावरणे यजेत् ॥ ११२ ॥

சகுன்யாத்யஷ்ட சக்தீஸ்ச ப்ரதமாவரணேயஜேது!
இந்திராத்யாம்ச்ச ஜயந்தாத்யாநு த்விதீயாவரணே யஜேது!!

முதலாவரணத்தில் சகுன்யாதி எட்டு சக்திகளையும், 2 வது ஆவரணத்தில் இந்திராதிகளை 2 யந்தாதிகளையும் பூஜிக்கவும்.

शास्तारं वास्तुनाथञ्च सुदेवसुखाह्वयम् ।
आग्नेयादिषु कोणेषु पञ्चपञ्चघटेषु च ॥ ११३ ॥

சாஸ்த்தாரம் வாஸ்து நாதம்ச சுதேவ சுமுகாஹ்வயம்!
ஆக்னேயாதிஷு கோணேஷு பஞ்சபஞ்ச கடேஷுச!!

சாஸ்தா, வாஸ்து நாதன், சுதேவ (ஹன்)ன், சுமுகன் இவர்களை ஆக்னேயம் முதலிய 4 கோணங்கள் 5, 5 கலசங்களில்

तृतीयावरणे मन्त्री पूजयेत्तु यथाक्रमम् ।
गङ्गां लक्ष्मीं च वाग्देवी दुर्गां सप्तसु सप्तसु ॥ ११४ ॥

த்ருதீயாவரணே மந்த்ரீ பூஜயேத்து யதாக்ரமம்!
கங்காம் லக்ஷ்மீம்ச வாக்தேவீம் தூர்க்காம் ஸப்தஸு ஸப்தசு!!

3 வது ஆவரணத்தில் பூஜிக்கவும். கங்கை, லக்ஷ்மி, ஸரஸ்வதி, துர்கை, இந்த நான்கு தேவியரை 7, 7 கலசங்களில்

चतुर्थावरणे धीमाचाग्नेयादिषु पूजयेत् ।
अग्निं सूर्यञ्चन्द्रमसं गुहास्त्रञ्च नवस्वपि ॥ ११५ ॥

சதுர்த்தா வரணே தீமாந் ஆக்நேயாதிஷு பூஜேத்!
அக்னிம் தூர்யம் சந்த்ரமஸம் குஹாஸ்த்ரம் ச நவஸ்வபி!!

4 வது ஆவரணத்தில் பூஜிக்கவும். அக்னி, சூர்யன். சந்திரன், குஹாஸ்த்ரன் ஆகியோர்களை 9, 9 கலசங்களாக

पञ्चमावरणे वह्निकोणादिषु समर्चयेत् ।
गर्भगेहं ततः प्राप्य बेरशुद्धिं समार्चयेत् ॥ ११६ ॥

பஞ்சமாவரணேவந்நி கோணாதிஷு ஸமர்ச்சயேது!
கர்பகேஹந்தத: ப்ராப்ய பேரசுத்திம் ஸமர்ச்சயேது!!

5 வது ஆவரணத்தில் பூஜிக்கவும். கருவறை நுழைந்து, பிம்பசுத்தி செய்து

स्कन्दकुम्भस्थतोयेन स्कन्दं सम्पूजयेद्गुरुः ।
महावल्लीदेवसेनां वर्धन्यौ द्वौ प्रपूजयेत् ॥ ११७

ஸ்கந்த கும்பஸ்த தோயேந ஸ்கந்தம் ஸம்பூஜயேத் குரு:!
மஹா வள்ளீம் தேவஸேநாம் த்வௌவர்த்தன்யௌ ப்ரபூஜயேத்!!

ஸ்கந்த கும்ப தீர்த்ததால் ஸ்கந்தரை பூஜித்து அபிஷேகித்து, மஹா வள்ளீ, தேவஸேனாவை இரு வர்த்தனி கலசத்தால் அபிஷேகம் செய்யவும்.

स्थापितैः कलशैस्सर्वैः पूजयेच्छाम्भवं क्रमात् ।
प्रभूतहविषं दद्यात्प्रार्थयेदर्थमीप्सितम् ॥ ११८ ॥

ஸ்தாபிதை: கலசைஸ்ஸர்வை: பூஜயேச்சாம்பவம் க்ரமாத் !
ப்ரபூத ஹவிஷம் தத்யாது ப்ரார்த்தயே தர்த்த மீப்ஸிதம் !!

மற்ற எல்லா கலசங்களாலும் முருகனை அபிஷேகம் செய்யவும். அன்னப்பாவாடை என்ற அதிகமான நிவேதனயானை செய்து விருப்பத்தை வேண்டவும்.

आचार्यं पूजयेत्पश्चाद्गोभूमिधनवाहनैः ।
प्रोक्तमष्टोत्तरशतं स्नपनक्रममेव च ॥ ११९ ॥

ஆச்சார்யம் பூஜயேத்பச்சாது கோபூமி தநவாஹநை:!
ப்ரோக்தமஷ்டோத்தர சதம் ஸ்நபந க்ரமமேவச !!

ஆசார்யனை பசு, பூமி, தனம், வாஹனங்களால் பூஜிக்கவும். இவ்வாறு 108 ஸ்நபன முறை கூறப்பட்டது.

अष्टोत्तरसहस्राख्यं स्नपनं वक्ष्यतेऽधुना ।
सूत्रैः प्रागादिकैर्भूमौ चत्वारिंशत् षडुत्तरैः ॥ १२० ॥

அஷ்டோத்தர ஸஹஸ்ராக்யம் ஸ்நபனம் வக்ஷ்யதேதுநா !
ஸூத்ரை: ப்ராகாதிகைர் பூமள சத்வாரிம் சத்ஷடுத்தரை: !!

1008 கலச பூஜை கூறப்படுகிறது. கிழக்காக 46 கோடும்

उदगग्रैस्तथाशाल्यां शालिपिष्टरसान्वितैः ।
पञ्चविंशत्पदं मध्ये गृहीत्वा तद् बहिर्बुधः ॥ १२१ ॥

உதகக்ரைஸ்ததா சால்யாம் சாலிபிஷ்டரஸான்விதை:!
பஞ்சவிம்சத் பதமத்யே க்ருஹீத்வா தத்பஹிர் புத:!!

வடக்காக 46 கோடுமிட்டு (கோடுகளை அரிசி மாவால் போட்டு) நடுவில் 25 பதமேற்று

मार्गाय द्विपदं लोप्य बहिः पञ्चपदं ग्रहेत् ।
तद्बहिर्द्विपदं लोप्य बहिः पञ्चपदं ग्रहेत् ॥ १२२ ॥

மார்க்காய த்விபதம் லோப்ய பஹி: பஞ்சபதம் க்ரஹேத் !
தத்பஹிர் த்விபதம் லோப்ய பஹி: பஞ்ச பதம் க்ரஹேத் !!

வழிக்காக 2 பதம் விட்டு, வெளியில் 5 பதம் கிரஹிக்கவும், அதன்பிறகு 2 பதம் விட்டு பிறகு 5 பதம் கிரஹிக்கவும்.

द्विपदं लोप्य तद्बाह्ये विधते तु चतुष्पदम् ।
बहिर्वीथ्यान्तरालेषु कलशेषु पदेषु च ॥ १२३ ॥

த்விபதம் லோப்ய தத்பாஹ்யே வித்யதே துசதுஷ்பதம் !
பஹிர் வித்யந்த ராலேஷு கலசேஷு பதேஷு ச !!

அதற்கு வெளியில் 2 பதம் விட்டு வெளியில் 4 பதம் கிரஹிக்கவும். வெளிவிதியின் கலசங்களின் இடைவெளி பதங்களில்

मार्गाय लोपयेद् विद्वान् तन्मध्ये तु चतुष्पदम् ।
चतुर्दिक्षु ततो मन्त्री कल्पयेत् कल्पवित्तमः ॥ १२४ ॥

மார்க்காய லோபயேத் வித்வாநு தன்மத்யேது சதுஷ்பதம் !
சதுர்திக்ஷு மதோமந்த்ரீ கல்பயேத் கல்ப வித்தம: !!

விட்டு விட்டு பதம் இடத்தில் 4 பதமாக 4 திசைகளிலும் கிரஹிக்கவும்.

पञ्चविंशत्पदं व्यूहं पञ्चविंशद्भवेदिह ।
चतुष्कोणे षोडशभिः पदैर्व्यूहचतुष्टयम् ॥ १२५ ॥

பஞ்சவிம்சத்பதம் வ்யூஹம் பஞ்சவிம்சத்பவேதிஹ !
சதுஷ்கோணே ஷோடசபி: பதைர் வ்யூஹ சதுஷ்டயம் !!

25 பதம் உள்ளதாக 25 வ்யூஹம் அமைக்கவும். 4 கோணங்களில் 16 பதம் உள்ளதாக 4 வ்யூஹமமைக்கவும்.

अष्टाभिश्च पदैर्व्यूहैश्चत्वारिंशद्भवेद्वहिः ।
महाद्वाराष्टदशकं क्षुद्रद्वारं तु विंशतिः ॥ १२६ ॥

அஷ்டாபிஸ்ச பதைர்வ்யூஹைச் சத்வாரிம்சத்பவேத் பஹி!
மஹாத்வாராஷ்டதசகம் க்ஷுத்ர த்வாரந்து விம்சதி:!!

8 பதங்களால் 40 வ்யூஹம் அமைக்கவும். மஹாத்வாரம் 18 ம் க்ஷுத்ர த்வாரம் 20 ம் ஆகும்.

अष्टोत्तरसहस्रेऽस्मिन् स्नपने षोडशावृतौ ।
वृत्तकुम्भमथो वक्ष्ये श्रृणु कौशिकसुव्रत ॥ १२७ ॥

அஷ்டோத்தர ஸஹஸ்ரேஸ்மின் ஸ்நபநேஷோடசா வ்ருதள!
வ்ருத்த கும்ப மதோ வக்ஷ்யே சருணுகௌசிகஸுவ்ரத!!

வட்ட வடிவமாக அமைத்து 16 ஆவரணங்களை உடையதாக 1008 கலச பூஜையை கூறுகிறேன் கேளும்!.

षट्त्रिंशद्गात्रसंयुक्ते मण्डपे चतुरश्रके ।
चतुर्गात्राष्ट मध्ये पङ्क्तिविवर्जिते ॥ १२८ ॥

ஷட்த்ரிம்சத் காத்ர ஸம்யுக்தே மண்டபே சதுரச்சரகே!
சதுர்காத்ராஷ்ட காத்ராணி மத்யேபங்க்தி விவர்ஜிதே!!

36 முழ அளவுள்ள சதுரமான மண்டபத்தில் 4 முழம் 8 முழ அளவாக வரிசை செய்யவும்.

श्रुतिद्वारसमायुक्ते सर्वालङ्कारसंयुते ।
मङ्गलाष्टकसंयुक्ते चतुस्तोरणभूषिते ॥ १२९ ॥

ச்ருதி த்வார ஸமாயுக்த்தே ஸர்வாலங்கார ஸம்யுதே!
மங்களாஷ்டக ஸம்யுக்தே சதுஸ்தோரண பூஷிதே!!

4 வாயில் உள்ளதாக அமைத்து 4 தோரணம் அஷ்டமங்களம் இவைகளை உடையதாகவும்

दशायुधसमायुक्ते दर्भमालाभिरावृते ।
मण्डपे मध्यदेशे तु हस्तसूत्रान्तरं यथा ॥ १३० ॥

தசாயுத ஸமாயுக்தே தர்பமாலாபிராவ்ருதே!
மண்டபே மத்யே தேசேது ஹஸ்த சூத்ராந்தரம் யதா!!

தசாயுதம், தர்ப மாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மண்டபத்தில் 2 கோட்டிற்கும் இடைவெளி ஓர் முழம் உள்ளதாக அமைக்கவும்.

तथा पश्चिमपूर्वोक्तं युग्मसूत्रं प्रकल्पयेत् ।
दक्षिणोत्तरमार्गेण युग्मसूत्रं प्रसारयेत् ॥ १३१ ॥

ததா பச்சமபூர்வோக்த யுக்மசூத்ரம் ப்ரகல்பயேத்!
தக்ஷிணோத்தர மார்க்கேண யுக்மசூத்ரம் ப்ரஸாரயேத்!!

கிழ மேற்காக 2 கோடும், வடக்கு தெற்காக 2 கோடும் இடவும்.

तन्मध्ये स्थापयेच्छङ्कुंसमान्ताद्भ्रामयेत् ततः ।
तत्र षोडशसूत्राणि वृत्तवद्भ्रामयेत्सुधीः ॥ १३२ ॥

தன்மத்யே ஸ்தாபயேச்சங்கம் ஸமந்தாத் ப்ராமயேத்தத:!
தத்ரஷோடச சூத்ராணி வ்ருத்தவத் ப்ராமயேத்சுதீ:!!

அதன் நடுவில் முளையடித்து 16 கோடு வட்டவடிவமாக சுற்றி போடவும்.

तावत्सूत्रान्तरप्रोक्तं षोडशावरणं क्रमात् ।
द्वारार्थकं महाशासु द्वारसूत्राणि विन्यसेत् ॥ १३३ ॥

தாவத்சூத்ராந்தரம் ப்ரோக்தம் ஷோடசாவரணம் க்ரமாத்!
த்வாரார்த்த கம்மஹாசாசு த்வார சூத்ராணி வின்யஸேத்!!

கோட்டின் இடைவெளியில் 16 ஆவரண கலசங்களை வைக்கவும். வாயிற்படி (வாசலுக்கு கிழக்கு முதலான திசைகளில் வாயிற் கோடிடவும்.

स्वर्णालङ्कारयोर्मध्ये तिलतण्डुलशालिभिः ।
स्थण्डिलङ्कलशानान्तु कल्पयेत्कलशम्प्रति ॥ १३४ ॥

ஸ்வர்ணாலங்காரயோர் மத்யே திலதண்டுலசாலிபி!
ஸ்தண்டிலம் கலசாநாந்து கல்பயேத் கலசம் ப்ரதி!!

அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்ட மத்தியில், நெல், அரிசி, எள் இவைகளை ஒவ்வோர் கலசத்திற்கு ஸ்தண்டிலம் அமைக்கவும்.

प्रथमावरणे चाष्टौ षोडशं द्वितीयावृतौ ।
त्रयावृतौ चतुर्विंशद्द्वात्रिंशच्चतुरावृतौ ॥ १३५ ॥

ப்ரதமாவரணேசாஷ்டௌ ஷோடசம் த்விதீயா வ்ருதௌ!
த்ரயா வ்ருதௌ சதுர்விம்சத் த்வாத்ரிம்சச்சதுரா வ்ருதௌ!!

முதலாவரணத்தில் 8 ம், 2 வது ஆவரணத்தில் 16 ம், 3 வது ஆவரணத்தில் 24ம், நான்காவது ஆவரணத்தில் 32 ம்

चत्वारिंशत्क कलशान् पञ्चमावरणे न्यसेत् ।
अष्टाचत्वारिंशतिकान् कलशान् षष्ठमावृतौ ॥ १३६ ॥

சத்வாரிம்சத்சகலசாந் ஷஷ்டமா வ்ருதௌ!
அஷ்டசத்வாரிம் சதிகாந் கலசாநு ஷஷ்டமா வ்ருதௌ !!

5 வது ஆவரணத்தில் 40 ம் ஆறாவது ஆவரணத்தில் 48ம்

षट्पञ्चाशद्घटान् पश्चात् सप्तमावरणे न्यसेत् ।
चतुःषष्टिघटान् पश्चादष्टामावरणे न्यसेत् ॥ १३७ ॥

ஷட்பஞ்சாசத் கடாந் பச்சாது ஸப்தமாவரணே ந்யஸேத்!
சதுஷ்ஷஷ்டி கடாந் பச்சாது அஷ்டமாவரணேந்யஸேத்!!

ஏழாவது ஆவரணத்தில் 56 ம்; எட்டாவது ஆவரணத்தில் 64 ம்,

द्विसप्तिघटान् पश्चान्नवमावरणे न्यसेत् ।
अशीतिसंख्यान् कलशान् दशमावरणे न्यसेत् ॥१३८॥

த்விஸப்ததி கடாந் பச்சாது நவமாவரணே ந்யஸேத்!
அசீதி ஸங்யாந் கலசாந் தசமாவரணே ந்யஸேத்!!

ஒன்பதாவது ஆவரணத்தில் 72ம், பத்தாவது ஆவரணத்தில் 80 ம்,

अष्टाशीतिघटान् पश्चात् न्यसेदेकादशावृतौ ।
कलशान् षण्णवतिकान् द्वादशावरणे न्यसेत् ॥ १३९ ॥

அஷ்டாசிதீ கடாந் பச்சாது ந்யஸேதேகாதசா வ்ருதௌ!
கலசாந் ஷண்ணவதிகாந் த்வாதசா வரணே ந்யஸேத்!!

பதினொன்னாவது ஆவரணத்தில் 88 ம் பணிரெண்டாவது ஆவரணத்தில் 96 ம்

त्रयोदशावृतौ पश्चात् कुम्भान् चतुरशीतिकान् ।
घटान् द्विनवतीन्मन्त्री चतुर्दशमहावृतौ ॥ १४० ॥

த்ரயோதசாவ்ருதௌ பச்சாது கும்பாந் சதுரசீதிகாந்!
கடாந் த்விநவதீந் மந்த்ரீ சதுர்தச மஹாவ்ருதௌ!!

பதிமூன்றாவது ஆவரணத்தில் 84 ம், பதினான்காவது ஆவரணத்தில் 92 ம்,

कलशान् शतसंख्यांश्च न्यसेत् पञ्चदशावृतौ ।
अष्टोत्तरशतान् कुम्भान् षोडशावरणे न्यसेत् ॥ १४१ ॥

கலசாந் சத ஸங்யாம்ச்ச ந்யஸேத் பஞ்ச தசா வ்ருதௌ!
அஷ்டோத்தர சதாந் கும்பாந் ஷோடசாவரணே ந்யஸேது!!

பதினைந்தாவது ஆவரணத்தில் 100 ம், பதினாறாவது ஆவரணத்தில் நூற்றி எட்டுமாக ஸ்தாபிக்கவும்.

एवं विन्यस्य कलशात् अष्टोत्तरसहस्रकान् ।
रत्नलोकधातूक्थं बीजोदं गन्धतोयकम् ॥ १४२ ॥

ஏவம் வின்யஸ்ய கலசாந் அஷ்டோத்தர ஸஹஸ்ரகாநு!
ரத்ந லோஹகதா தூக்த்தம் பீஜோதம் கந்ததோயகம்!!

இவ்வாறு 1008 கலசங்கள் வைக்கவும். ரத்னோதகம், லோஹோதகம், தாதூதகம், பீஜோதகம், கந்ததோதகம் இவைகளும்

मृन्मार्जनञ्चाद्युपरि मार्जनं पत्रपुष्पकम् ।
धान्यास्त्रं फलतोयञ्च कषायं मद्योदकं तथा ॥ १४३ ॥

ம்ருன்மார்ஜநம் சாத்யுபரி மார்ஜநம் பத்ர புஷ்பகம்!
தான்யாஸ்த்ரம் பலதோயம்ச கஷாயம் மத்யோதகம் ததா!!

மிருகோதகம், மார்ஜநோதகம், பத்ரோதகம், மார்ஜநம், புஷ்போதகம் மார்யோதகம், அஸ்த்ரோதகம், பலோதகம், கஷாரோதகம், மத்யோதகம்

कान्तमूलोदकं ब्रह्मकूर्चं कल्काम्बुवल्कलम् ।
माणिक्यकञ्चेन्द्रनीलञ्च वैडूर्यं च प्रवालकम् ॥ १४४ ॥

காந்த மூலோதகம் ப்ரம்ம கூர்ச்சம் கல்காம் புவல்கலம் !
மாணிக்யம் சேந்த நீலம்ச வைடூர்யம்ச ப்ரவாளகம்!

காந்தோதகம், மூலோதகம், ப்ரம்ம கூர்சோதகம், கல்கோதகம் வல்கலோதகம், இவைகளை கலசத்தில் சேர்த்து பூஜிக்கவும். மாணிக்கம், இந்திரநீலம், வைடூர்யம், பவழம்

मुक्ता वज्रं पुष्परागं स्फटिकं मरकतं तथा ।
नवरत्नानि निक्षिप्य अथवा पञ्चरत्नकम् ॥ १४५ ॥

முக்தாவஜ்ரம் புஷ்பராகம் ஸ்படிகம் மரகதம் ததா!
நவரத்னாநி நிக்ஷிப்ய அதவாபஞ்ச ரத்னகம்!!

முத்து, வைரம், புஷ்பராகம், ஸ்படிகம், மரகதம், ஆகிய ஒன்பது ரத்னங்களையோ, ஐந்து ரத்னங்களோ

एभिर्युक्तं शुद्धतोयं रत्नोदकमुदीरितम् ।
सुवर्णं रजतं ताम्रमायसं त्रपुसीसकम् ॥ १४६ ॥

ஏபிர்யுக்தம் சுத்ததோயம் ரத்னோதகமுதீரிதம்!
சுவர்ணம் ரஜதம் தாம்ர மாயஸந்த்ர புஸீஸகம்!!

சேர்ந்த சுத்த ஜலமானது ரத்னோதகம் எனப்படும். தங்கம், வெள்ளி, தாமிரம், இரும்பு, பித்தளை, ஈயம்

आरकूटन्तु तैर्युक्तं लोहोदकमिति स्मृति ।
सौवीरमञ्जनं श्यामं हरितालं मनःशिलाम् ॥ १४७ ॥

ஆரகூடந்துதைர்யுக்தம் லோஹோதக மிதி ஸ்ம்ருதம்!
ஸௌவீர மஞ்ஜநம் சியாமம் ஹரிதாலம் மநச்சிலாம்!!

ஆரகூடம் (துத்தநாஹம்) இவைகள் சேர்ந்த ஜலம், லோஹோதகம் எனபபடும். ஸௌபீரம், மை, கருப்பப் பொடி, பச்சை (அரிதாரம்) மநச்சிலை

गैरिकं रोचनायुक्तं धातूदकमिति स्मृतम् ।
शालिकोद्रं च वनीवारं प्रियङ्गुतिलसर्षपम् ॥ १४८ ॥

கௌரிகம் ரோசநாயுக்தம் தாதூதக மிதி ஸ்ம்ருதம்!
சாலிகோத்ரவனீவாரம் ப்ரியங்கு தில ஸர்ஷபம்!!

கைரிகை ரோசனை இவைகளுடன் கூடியது தாதூதகம் எனப்படும். நெல், கோத்ரவம் வனீவாரம் (செந்நெல்) திணை, எள், கடுகு

श्यामामाषयवैर्युक्तं बीजोदकमिहोच्यते ।
नवनीतं च कर्पूरं त्वगेलापत्रसंयुतम् ॥ १४९ ॥

சியாம மாஷயவைர்யுக்தம் பீஜோதகமிஹோச்யதே!
நவநீதம் ச கர்பூரம் த்வகேலா பத்ர ஸம்யுதம்!!

சாமை, உளுந்து, யவை, இவைகளுடன் கூடிய தீர்த்தம் பீஜோதகம் எனப்படும். வெண்ணை, பச்சகற்பூரம், லவங்கப்பட்டை, ஏலக்காய்

चन्दनं लघुकोष्ठं च वरालोशीरमुस्तकाः ।
कुङ्कुमं हरिबेरं च तक्कोलं जातिरेव च ॥ १५० ॥

சந்தனம் லகு கோஷ்டம்ச வராலோ சீரமுஸ்தகா!
குங்குமம் ஹரிபேரம் ச தக்கோலம் ஜாதிரேவ ச!!

சந்தனம், லகு, கோஷ்டம், வராளம், விளாமிச்சவேர், முஸ்தகம், குங்குமப்பூ, வெட்டிவேர், தக்கோலம், ஜாதிக்காய்

एतेषां चूर्णसंयुक्तं गन्धेदकमिति स्मृतम् ।
पर्वते च नदीतीरे वल्मीके कर्कटे वटे ॥ १५१ ॥

ஏதேஷாம் சூர்ண சம்யுக்தம் கந்தோதகமிதி ஸ்ம்ருதம்!
பர்வதேச நதீதீரே வல்மீகே கர்கடே வடே!!

ஆகியவைகளின் பொடிகளுடன் கூடிய தீர்த்தம் கந்ததோகம் எனப்படும். மலை, நதிக்கரை, புற்று நண்டுவளை

वृषशृङ्गदर्भमूले समुद्रे गजदन्तयोः ।
अष्टमृद्भिस्समायुक्तं मृदम्भः परिकीर्तितम् ॥१४२ ॥

வ்ருஷ ஸ்ருங்கதர்பமூலே ஸமுத்ரே கஜதந்தயோ:!
அஷ்டம்ருத்பிஸ்ஸமாயுக்தம் ம்ருதம்ப: பரிகீர்திதம்!!

ஸமுத்ரம், யானைதந்தம், இவைகளின் மண்களான இந்த காளைக்கொம்பு, தர்பையடி 8 வித மண்களுடன் சேர்ந்தது மிருதம்பம் என கூறப்படுகிறது.

गोक्षीरं सहदेवीं च विष्णुक्रान्तं कृताञ्जलिम् ।
सर्षपेन्दीवरं रात्रि एभिर्मार्जनमुच्यते ॥ १४३ ॥

கோக்ஷீரம் ஸஹதேவீம் ச விஷ்ணுக்ராந்தம் க்ருதாஞ்சலிம்!
ஸர்ஷபேந்தீவரம் ராத்ரிம் ஏபிர்மார்ஜநமுச்யதே!!

பால், செங்கமுளிர் (ஸஹதேவி) விஷ்ணுக்ராந்தி, யானைவணஞ்சி, கடுகு, அரளி கருநெய்தல், மஞ்சள்பொடி, இவைகளுடன் கூடிய மார்ஜனம் எனப்படும்.

तुलसीं बिल्वपत्रञ्च तमालञ्च तपस्विनीम् ।
अपामार्गं शमीयुक्तं पत्रतोयमिहोच्यते ॥ १४४ ॥

துளஸீ பில்வ பத்ரஞ்ச தமாலஞ்ச தபஸ்விநீம்!
அபாமார்கம் சமீயுக்தம் பத்ரதோயமிஹோச்யதே!!

துளசீ, பில்வம், தமாலம் (தேக்கு) தபஸ்வினி, நாயுருவி, வன்னி, இவைகளுடன் கூடிய பத்ரோதகம் எனப்படும்.

पद्मं रक्तोत्पलं पश्चात् पाटलं चम्पकं तथा ।
पुन्नागनागं कुरवं नन्द्यावर्तञ्च मल्लिकाम् ॥ १४५ ॥

பத்மம் ரக்தோத்பலம் பச்சாத் பாடலஞ்சம்பகந்ததா!
புன்னாகநாகம் குரவம் நந்யாவர்தஞ்ச மல்லிகாம்!!

தாமரை, செங்கருமுநி, பாதிரி, சம்பகம், புன்னை, நாகலிங்கம், குரவம் (முல்லை) அரளி, நந்தியாவட்டை, மல்லிகை

श्वेतार्क वकुळैर्युक्तं पुष्पतोयमिहोच्यते ।
कुष्ठं कुटन्नटं लोहं चन्दनं कुङ्कुमं तथा ॥ १५६ ॥

ஸ்வேதார்கம் வகுளைர்யுக்தம் புஷ்பதோய மிஹோச்யதே!
குஷ்டம் குடன்நடம் லோஹம் சந்தனம் குங்குமம் ததா!!

வெள்ளை தாமரை (வெண்டாமரை), மகிழம்பூ, இவைகளுடன் கூடியது புஷ்பதோயம் எனப்படும் குஷ்டம் (கோரை, குடந்நயம், லோஹம், சந்தனம், குங்குமப்பூ, பச்சகற்பூரம், விளாமிச்சவேர், இவைகளுடன் கூடியது

कर्पूरोशीरसंयुक्तं मान्योदकमिति स्मृतम् ।
वज्रं शक्तिं च मुसलं खड्गं पाशाङ्कुशं धनुः ॥ १५७ ॥

கர்பூரோசீர ஸம்யுக்தம் மான்யோதகமிதிஸ்ம்ருதம்!
வஜ்ரம் சக்திஞ்ச முஸலம் கட்கம் பாசாங்குசம் தநு:!!

மான்யோதகம் எனப்படும், வஜ்ரம், சக்தி, (முஸலம்) கத்தி, உலக்கை, பாசம் அங்குசம், வில்

चक्रं खेटध्वजं स्वर्णनिर्मितान्यायुधानि च ।
एभिर्युक्तं शुद्धतोयमस्त्रोदकमिति स्मृतम् ॥ १५८ ॥

சக்ரம் கேடத்வஜம் ஸ்வர்ண நிர்மிதான்யாயுதாநி ச!
ஏபிர்யுக்தம் சுத்ததோய மஸ்த்ரோதக மிதி ஸ்ம்ருதம்!!

சக்ரம், கேடயம், கொடி, இவைகளை தங்கத்தால் செய்து தீர்த்தத்துடன் சேர்த்தால் அஸ்த்ரோதகம் எனப்படும்.

पनसो नालिकेरश्च मातुलुङ्गाम्रवृक्षकौ ।
नारङ्गद्वयमेतेषां फलैर्युक्तं फलोदकम् ॥ १५९ ॥

பநஸோநாளிகேரச்ச மாதுளங்காம்ர வ்ருக்ஷகௌ!
நாரங்க த்வயமே தேஷாம் பலைர்யுக்தம் பலோதகம்!!

பலாப்பழம், இளநீர், மாதுளம்பழம், மாம்பழம், நார்த்தை, கொளுஞ்சி, இந்த பழங்களுடன் கூடியது பலோதகம் எனப்படும்.

पलाशोदुम्बराश्वत्थमधूकप्लक्षपाटलाः ।
जम्बुरेषां समात्वग्भिः कषायोदकमुच्यते ॥ १६० ॥

பலாசோதும் பராச்வத்த மதூகல்பக்ஷ பாடலா:!
ஜம்புரேஷாம் ஸமத்வக்பி: கஷாயோதக முச்யதே!!

புரசு, அத்தி, அரசு, இலுப்பை, இஞ்சி, பாதிரி, நாவல், இவைகளில் மரப்பட்டைகளுடன் கூடியது கஷாயோதகம் என்று

अभ्यङ्गत्रितयं पश्चात् माक्षिकत्रितयं तथा ।
गन्धत्रयसमायुक्तं मध्यतामिति स्मृतम् ॥ १६१ ॥

அப்யங்கத்ரிதயம் பச்சாத் மாக்ஷிகத்ரிதயந்ததா!
கந்தத்ரய ஸமாயுக்தம் மத்யதோய மிதிஸ்ம்ருதம்!!

(அப்யங்கம்) 3 எண்ணை வகைகளும் 3 மெழுக்கு வகைகளும் 3 சந்தன வகைகளும், தீர்த்தமும் சேர்ந்தது மத்யதோயம் எனப்படும்.

सूर्यकान्तमयःकान्तं चन्द्रकान्तत्रयं तथा ।
एभिश्च पञ्चकैर्युक्तं कान्ततोयमिति स्मृतम् ॥ १६२ ॥

சூர்யகாந்த மய: காந்தம் சந்த்ரகாந்த த்ரயந்ததா!
ஏபிச்சபஞ்சகைர்யுக்தம் காந்ததோய மிதிஸ்ம்ருதம்!!

சூர்யகாந்தம் 3 விதம். சந்திரகாந்தம், அய:காந்தம் (இரும்புகாந்தம்) ஆகிய 5 காந்தங்களும் தீர்த்தமும் சேர்ந்தது காந்ததோயமாகும்.

उशीरो हरिबेरं च शतावरी च पुष्पकम् ।
श्रीपर्णं पञ्चभिर्लैर्मूलोदकमिति स्मृतम् ॥ १६३ ॥

உசீரோஹரிபேரஞ்ச சதாவரீச புஷ்பகம்!
ஸ்ரீபர்ணம் பஞ்சபிர்மூலைர் மூலோதகமிதிஸ்ம்ருதம்!!

விளாமிச்சவேர், வெட்டிவேர், புஷ்பம், சதாவரீ, பில்வம், (ஸ்ரீபர்ணம்) இந்த ஐந்து கிழங்கு வகைகளும் தீர்த்தமும் சேர்ந்தது மூலோதகம் ஆகும்.

गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधिसर्पि: कुशोदकम् ।
एभिर्द्रव्यै: समायुक्तं ब्रह्मकूर्चमिति स्मृतम् ॥ १६४ ॥

கோமூத்ரம் கோமயம்க்ஷீரம் ததிஸர்பி: குசோதகம்!
ஏபிர்த்ரவ்யைஸ் ஸமாயுக்தம் ப்ரம்ம
கூர்ச்சமிதிஸ்ம்ருதம்!!

கோமூத்ரம், கோசாணம், பால், தயிர், நெய், தர்பைதீர்த்தம், இந்த திரவியங்கள் சேர்ந்தது பிரும்ம கூர்சம் எனப்படும்.

मयूरशिखिकूर्चत्वकरोचनाभृङ्गराजकम् ।
कृतांजलि: पञ्चभिश्च कल्कोदमिति स्मृतम् ॥ १६५ ॥

மயூரசிகிகூர்சத்வக் ரோசநாப்ருங்கராஜகம்!
க்ருதாஞ்சலி: பஞ்சபிச்ச கல்கோதக மிதிஸ்ம்ருதம்!!

மயில்தோகை, தர்பை (கூர்சத்வக்) கோரோசனை, பிருங்கராஜம் (கருசளாங்கன்னி) யானைவாணயரி (க்ருதாஞ்சலி) இந்த ஐந்தும் சேர்ந்தது கல்கோதகம் எனப்படும்.

लोध्रद्वयं लवङ्गं च भूर्जत्वक्चूतवृक्षक: ।
एभिस्त्वग्भि: समायुक्तं वल्कोदकमिति स्मृतम् ॥ १६६ ॥

லோத்ரத்வயம் லவங்கம் ச பூர்ஜத்வக்
சூதவ்ருக்ஷக!
ஏபிஸத்வக்பிஸ்ஸமாயுக்தம் வல்கோதக
மிதிஸ்ம்ருதம்!!

வெள்ளொளாத்தி (பட்டை) 2 வகை, கிராம்பு, பூவரசம்பட்டை, மாமரப்பட்டை, ஆகிய ஐந்து வகை பட்டைகளும் லவங்கப்பட்டையும் சேர்ந்தது வல்கோதகம் எனப்படும்.

आग्निकोणक्रमात्तैलं क्षीरं दधि घृतं न्यसेत् ।
चत्वारिंशत्व्यूकेषु कलशद्रव्यमुत्तमम् ॥ १६७ ॥

அக்னிகோண க்ரமாத்தைலம் க்ஷீரம்ததி க்ருதம்
ந்யஸேத்!
சத்வாரிம் சத்வ்யூகேஷு கலசத்ரவ்ய முத்தமம்!!

ஆக்னேய மூலை முதலாக, எண்ணை, பால், தயிர், நெய், இவைகளை ஸ்தாபிக்கவும். 40 வ்யூஹங்களின் உத்தமமான கலச த்ரவியங்களாவன

विशद्भेदोदकं प्रोक्तं द्रव्याणां च विधिं श्रृणु ।
वराळत्रुटिकर्पूरत्वगेलोशीरकादय: ॥ १६८ ॥

விம்சத்பேதோதகம் ப்ரோக்தம் த்ரவ்யாணாம்ச
விதிம் ச்ருணு!
வரால த்ருடி கர்பூர த்வகேலோசீரகாதய:!!

20 பிரிவாக கூறப்பட்டுள்ளது. திரவ்யங்களின் ஸ்தாபனமுறையும் கேள். வராளம், ஜாதிக்காய் (த்ருடி) பச்சகற்பூரம், லவங்கப்பட்டை, ஏலக்காய், விளாமிச்சவேர் இவைகளை

स्कन्दकुम्भस्य वर्धन्योर्मध्यमेषु च विन्यसेत् ।
पाद्यमाचमनं चार्घ्यं पञ्चगव्यं कुशोदकम् ॥ १६९ ॥

ஸ்கந்த கும்பஸ்ய வர்த்தன்யோர் மத்யமேஷு ச
விந்யஸேத்!
பாத்யமாசமநம் சார்க்யம் பஞ்சகவ்யம் குசோதகம்!!

ஸ்கந்த கும்பத்திலும் வர்தனியிலும் சேர்க்கவும். பாத்யம், ஆசமனம் அர்க்யம், பஞ்சகவ்யம், தர்பை, ஜலம்

क्षीरंदधिघृतान्यष्टौ प्रथमावरणे न्यसेत् ।
क्षौद्रं गुळं यवं कोष्टं तिलं रम्भाफलं तथा ॥ १७०॥

க்ஷீரம்ததி க்ருதான்யஷ்டௌ ப்ரதமாவரணே
ந்யஸேத்!
க்ஷௌத்ரம் குளம் யவம் கோஷ்டம் திலம் ரம்பா
பலந்ததா!!

பால் தயிர், நெய், இவை எட்டும் முதல் ஆவரணத்தில் ஸ்தாபிக்கவும். தேன், வெல்லம், யவை, கோஷ்டம், எள், வாழைப்பழம்

सर्षपं नालिकेरञ्च रजनीमातुलुङ्गकम् ।
ला जदाडिमसकतूनि पनसं पद्मंचूतकम् ॥ १७१ ॥

ஸர்ஷ பன்னாளிகேரம் ச ரஜநீ மாதுலுங்ககம் !
லாஜதாடிம ஸக்தூநி பநஸம் பத்ம சூதகம் !!

கடுகு, தேங்காய், மஞ்சட்பொடி, ஏலக்காய், பொறி, மாதுளம்பழம், ஸத்துமாவு, பலாப்பழம், தாமரை, (நார்த்தம்) மாம்பழம் இந்த

न्यसेदूद्वितीयावरणे द्रव्याण्येतानि षोडश ।
र त्कोदकं लोहतोयं तृतीयावरणे न्यसेत् ॥ १७२ ॥

ந்யஸே த்விதீயா வரணே த்ரவ்யாண்யேதாநி ஷோடச !
ரத்னோதகம் லோஹதோயம் த்ருதீயாவரணே ந்யஸேத் !!

16 திரவ்யங்களை 2 வது ஆவரணத்தில் சேர்க்கவும். ரத்னோதகம் லோஹோதகம் 2 தீர்த்தயாக 3 வது ஆவரணத்திலும்

धातूदकं बीजभवं चतुर्थावरणे न्यसेत् ।
ग न्धोदकं मृदम्भश्च पञ्चमावरणे न्यसेत् ॥ १७३ ॥

தாதூதகம் பீஜபவம் சதுர்த்தா வரணே ந்யஸேத் !
கந்தோதகம் ம்ருதம்பச்ச பஞ்சமாவரணே ந்யஸேத் !!

தாதூதகம், பீஜோதகத்தை நான்காவது ஆவரணத்திலும கந்தோதகம், மிருதோதகத்தை 5 வது ஆவரணத்திலும்

मार्जनम्परिमार्जं च षष्ठमावरणे न्यस्त् ।
पत्रोदं पुष्पतोयञ्च सप्तमावरणे न्यसेत् ॥ १७४ ॥

மார்ஜ்ஜநம் பரிமார்ஜம்ச ஷஷ்டமாவரணே ந்யஸேத் !
பத்ரோதம் புஷ்பதோயம்ச ஸப்தமாவரணே ந்யஸேத் !!

மார்ஜனோதகம், பரிமார்ஜநோதகத்தை ஆறாவது ஆவரணத்திலும் பத்ரோதகம் புஷ்போதகத்தை, ஏழாவது ஆவரணத்திலும்

मान्योदमस्त्रतोयञ्चाप्यष्टमावरणे न्यसेत् ।
न वावृतौफलोमञ्च कषायोदं दशावृतौ ॥ १७५ ॥

மாந்யோத மஸ்த்ரதோயம்ச ஹ்யஷ்டமா வரணே ந்யஸேத் !
நவாவ்ருதௌ பலோதம்ச கஷாயோதந்த சா வ்ருதௌ !!

மாந்யோதகம், அஸ்த்ரோதகத்தை எட்டாவது ஆவரணத்திலும், பலோதகம், ஒன்பதாவது ஆவரணத்திலும் கஷாயோதகத்தை 10 வது ஆவரணத்திலும்

मद्योदमेकादशके कान्तोदं द्वादशावृतौ ।
त्र योदशावृतौ धीमान् मूलोदकमथार्चयेत् ॥ १७६ ॥

மத்யோதமேகாதசகே காந்தோதம் த்வாதசா வ்ருதௌ !
த்ரயோதசா வ்ருதௌ தீமாந் மூலோதக மதார்ச்சயேத் !!

11 வது ஆவரணத்திலும் மத்யோதகமும், 12 வது ஆவரணத்தில் காந்தோகமும், 13 வது ஆவரணத்தில் மூலோதகமும்

चतुर्दशावृतौ पश्चात् ब्रह्मकूर्चं जलं क्षिपेत् ।
कल्कोदकं न्यसेद्धीमान् तथा पञ्चदशावृतौ ॥ १७७ ॥

சதுர்தசாவ்ருதௌ பச்சாது ப்ரம்மகூர்ச ஜலம் க்ஷிபேத்
கல்கோதகன்ய்ஸேத்தீமாந் ததாபஞ்ச தசா வ்ருதௌ !!

ப்ரும்ம கூர்சஜலத்தை 14 வது ஆவரணத்திலும், 15 வது ஆவரணத்தில் கல்கோதகமும்

षोडशावरणे सम्यक् न्यसेद्वल्कोदकम्बुध: ।
वज्रं समस्तरत्नानां लोहानामग्निदैवतम् ॥ १७८ ॥

ஷோடசாவரனே ஸம்யக் ந்யஸேத் வல்கோதகம் புத:!
வஜ்ரம் ஸமஸ்த ரத்நாநாம் லோஹாநாமக்னிதைவதம்!!

16 வது ஆவரணத்தில் வல்கலோதகமும்மாக 16 ஆவரணமாக திரவியங்களை சேர்க்கவும். எல்லா ரத்னங்களிலும் வைரமும், லோஹத்தின் அக்னிதேவதையான ஸ்வர்ணமும்

धातूनां हरितालं च बीजानां यवमुत्तमम् ।
चन्दनं सर्वगन्धानां मृदं दर्भस्य मूलजम् ॥ १७९ ॥

தாதூநாம் ஹரிதாலம்ச பீஜாநாம் யவமுத்தமம்!
சந்தனம் ஸர்வகந்தாநாம் ம்ருதந்தர்பஸ்ய மூலஜம்!!

தாதுக்களில் அரிதாலமும், விதைகள், யவையும், உத்தமமாகும். எல்லா வாசனைப் பொருட்களிலும் சந்தனமும் மண்ணில் தர்பையணி மண்ணாலும்

मार्जनीरजनीचूर्णदूर्वा च परिमार्जने ।
बिल्वपत्रं च पत्राणां पुष्पाणामुत्पलं स्मृतम् ॥ १८० ॥

மார்ஜநீ ரஜநீ சூர்ணம் தூர்வாச பரிமார்ஜநே!
பில்வபத்ரம்ச பத்ராணாம் புஷ்பாணாமுத் பலம் ஸ்ம்ருதம்!!

மார்ஜகனோதத்தில் மஞ்சட் பொடியும் பரிமார்ஜனத்தில் அருஹம் பில்லும் பத்ரோதகத்தில் பில்வ பத்ரமும் புஷ்போதகத்தில் நீலோத்பலமும் உத்தமமாக கூறப்படுகிறது.

मा न्योदके च कर्पूरमस्त्राणां शक्तिरेव च ।
फलानां कदलीजातं त्वचामश्वत्थसम्भवा ॥ १८१ ॥

மான்யோதகேச கர்பூர மஸ்த்ராணாம் சக்திரேவ ச!
பலாநாங்கதளீ ஜாதம் த்வசாமச்வத்த ஸம்பவா!!

மாந்யோதகத்தில் பச்ச கற்பூரமும் அஸ்த்ரரோதகத்தில் சக்தியும், பலோதகத்தில் வாழைப்பழமும் த்வகோதகத்தில் அரசமரப்பட்டையும்

फलत्रयं मद्यतोये कान्तानां सूर्यकान्तकम् ।
कुटन्नटश्च मूलानां गोमूत्रं ब्रह्मकूर्चके ॥ १८२ ॥

பலத்ரயம் மத்யதோயே காந்தாநாம் தூர்ய காந்தகம்!
குடந்நடச்ச மூலாநாங்கோமூத்ரம் ப்ரம்மகூர்ச்சகே!!

மத்யதோயத்தில் முப்பழமும் காந்தோதகத்தில் தூர்யகாந்தமும், மூலோதகத்தில் குடந்நடமும் ப்ரும்ம கூர்ச்சத்தில் கோமூத்ரமும்

कल्कोदके भृङ्गराजं वल्कानां लोध्रवल्लके ।
सहदेव्यौषधीनां च सिताभावे गुळं स्मृ तम् ॥ १८३ ॥

கல்கோதகே ப்ருங்கராஜம் வல்காநாம் லோத்ரவல்லகே!
ஸஹதேவ்யௌஷதீநாம்ச ஸிதாபாவே குளம் ஸ்ம்ருதம்!!

கல்கோதகத்தில் ப்ருங்க ராஜம், வல்கலோகத்தி வெள்ளாளத்தி பட்டையும் மருந்துவகைகளில் (கரிசலாங்கன்னி) ஸஹதேவியும் உத்தமமாகும் சர்க்கரை இல்லாதபோது வெல்லத்தை கிரஹிக்கவும்.

फलपुष्पाद्यभावे तु तत्पत्रादिकमेव च ।
द्रव्याण्येतानि सर्वाणि मूलमन्त्रेण विन्यसेत् ॥ १८४ ॥

பல புஷ்பாத்ய பாவேது தத்பத்ராதிக மேவச!
த்ரவ்யாண்யேதாநி ஸர்வாணி மூலமந்த்ரேண வின்யஸேத்!!

பழம், புஷ்பம், இவைகள் கிடைக்காத போது அதன் பத்ரம் இலைகளையோ சேர்க்கவும். எல்லா திரவியங்களையும் மூலமந்திரத்தினால் ஸ்தாபிக்கவும்.

पिधाय बीजं मुरव्येन पल्लवैर्वा शरावकैः ।
दत्वा हृदयमन्त्रेण वस्त्राणि विविधानि च ॥ १८५ ॥

பிதாய பீஜம் முக்யேந பல்லவைர் வாசராவகை:।
தத்வா ஹ்ருதய மந்த்ரேண வஸ்த்ராணி விவிதாநிச।

பீஜமுக்ய மந்திரத்தினால் மடக்குகளாலோ, மாவிலையினாலோ மூடி பலவித வஸ்த்ரங்களை அணிவிக்கவும்.

शुभानि सर्ववर्णानि कृष्ण वस्त्राणि वर्जयेत् ।
गन्धं स्वनाममन्त्रेण पुष्पं धूपं तथैव च ॥ १८६ ॥

சுபாநி ஸர்வ வர்ணாநி க்ருஷ்ண் வஸ்த்ராணி வர்ஜயேத்।
கந்தம் ஸ்வநாம மந்த்ரேண புஷ்பம் தூபம்ததைவச॥

கருப்பு வஸ்திரமின்றி எல்லா கலர் வஸ்திரத்தையும் அணிவிக்கலாம். அந்த ஸ்வாமியின் பெயரை கூறி சந்தனம், புஷ்பம், தூபம் கொடுக்கவும்.

कुमारस्वामिनां मध्ये कुम्भे संस्थाप्य पूजयेत् ।
दक्षिणायां तु वर्धन्यां महावल्लीं प्रपूजयेत् ॥ १८७ ॥

குமாரஸ்வாமிநாம் மத்யே கும்பேஸம்ஸ்தாப்ய பூஜயேத்।
தக்ஷிணாயாந்து வர்த்ன்யாம் மஹாவள்ளீம் ப்ரபூஜயேத்॥

நடுவில் உள்ள கலசத்தில் குமார ஸ்வாமியை பூஜிக்கவும். தெற்கில் உள்ள வர்தனியில் வள்ளியையும்

उत्तरायां तु वर्धन्यां महासेनां प्रपूजयेत् ।
शकुन्याद्यष्टशक्तीश्च प्रथमावरणे न्यसेत् ॥ १८८ ॥

உத்தராயாந்து வர்தன்யாம் மஹாஸேநாம் ப்ரபூஜயேத்।
சகுன்யாத்யஷ்ட சக்தீச்ச ப்ரதமாவரணே ந்யஸேத்॥

வடக்கில் உள்ள வர்த்தனியில் தேவஸேனாவையும் பூஜிக்கவும். முதலாவரணத்தில் சகுனி முதலான 8 சக்திகளை பூஜிக்கவும்.

जयन्तारव्यमग्निशिखं कृत्तिकापुत्रसंज्ञकम् ।
अनन्तरम्भूतपतिं सेनान्यं गुहसंज्ञकम् ॥ १८९ ॥

ஜயந்தாக்யமக்னி சிவம் க்ருத்திகா புத்ர ஸம்க்யகம்।
அநந்தரம் பூதபதிம் ஸேநாந்யங்குஹ ஸம்ய்க்யஹம்॥

ஜயந்தன், அக்னிசிக்ன், க்ருத்திகாபுத்ரன், பூதபதி, ஸேனானி, குஹன்,

हेमशूलं विशालाक्षं पूर्वादिक्रममेव च ।
द्वि तीयावरणे धीमान् द्विवारं सम्यगर्चयेत् ॥ १९० ॥

ஹேமதுலம் விசாலாக்ஷம் பூர்வாதி க்ரமமேவ ச:
த்விதீயா வரணேதீமாந் த்விவாரம் ஸம்ய கார்ச்சயேத்॥

ஹேமதூலன், விசாலாக்ஷன் இவர்களை கிழக்கு முதலாக இருமுறை 2 வது ஆவரணத்தில் பூஜிக்கவும்.

पृथिव्यादिप्रकृत्यन्तं तत्वानीह त्रयोवृतौ ।
चतुर्वारं वसून्मन्त्री चतुर्थावरणे यजेत् ॥ १९१ ॥

ப்ருதிவ்யாதி ப்ரக்ருத்யந்தம் தத்வாநீஹ த்ரயோ வ்ருதள।
சதுர்வாரம் வசுன்மந்த்ரீ சதுர்த்தா வரணே யஜேத்॥

ப்ருத்வீ முதல் ப்ரகிருதி வரை (24) தத்வங்களை 3 வது ஆவரணத்தில் பூஜிக்கவும். நான்காவது ஆவரணத்தில் நான்குமுறை அஷ்ட வஸுக்களை பூஜிக்கவும்.

गङ्गां च यमुनां चैव नर्मदां च सरस्वतीम् ।
सिन्धुं गोदावरीं चैव कावेरीं कुमरीं तथा ॥ १९२ ॥

கங்காம்ச யமுநாம் சைவ நர்ம்மதாம்ச ஸரஸ்வதீம் |
ஸிந்து கோதாவரீம் சைவ காவேரீங்குமரீம் ததா ||

கங்கை, யமுனை, நர்மதை, ஸரஸ்வதீ, ஸிந்து, கோதாவரி, காவேரி, குமரி ஆகிய எண்மரை

पञ्चवारं यजेद्धीमान् पञ्चमावरणे क्रमात् ।
अनन्तं वासुकिं चैव तक्षं कार्कोटकं तथा ॥ १९३ ॥

பஞ்சவாரம் யஜேத்தீமாந் பஞ்சமாவரணே க்ரமாத் |
அநந்தம் வாசுகிம்சைவ தக்ஷாங்கார்க்கோடகம் ததா ||

ஐந்து முறையாக ஐந்தாவதூவரணத்தில் பூஜிக்கவும். அனந்தன், வாசுகி, தக்ஷகன், கார்கோடகன்

शङ्खं पद्मं महापद्मं गुळकं षपृमावृतौ ।
षड्वारं पूजयेद्विद्वान् पूर्वादिषु पुनः पुनः ॥ १९४ ॥

சங்கம் பத்மம் மஹா பத்மம் குலகம் ஷஷ்டமா வ்ருதௌ |
ஷட்வாரம் பூஜயே த்வித்வாநு பூர்வாதிஷு புந: புந: ||

சங்கபாலன், பத்மன் மஹாபத்மம் குளிகன், இவை எண்மரை 6 வது ஆவரணத்தில் 6 முறை பூஜிக்கவும்.

भूरादिसप्तलोकानां दैवतानि पुनः पुनः ।
अष्टवारं यजेद्धीमान् सप्तमावरणे क्रमात् ॥ १९५ ॥

பூராதி ஸப்தலோகாநாம் தைவதாநி புந: புந: |
அஷ்டவாரம் யஜேத் தீமாநு ஸப்தமா வரணே க்ரமாத் ||

பூலோகம் முதலான 7 லோகங்களை 7 வது ஆவரணத்தில் எட்டு முறை பூஜிக்கவும்.

असिताङ्गो रुरुश्चण्डः क्रोध उन्मत्तभैरवः ।
कपाली भीषणश्चैव संहारश्चाष्टभैरवः ॥ १९६ ॥

அஸிதாங்கோருரு:ச்சண்ட: க்ரோத உந்மத்த பைரவ: ||
கபாலீபீஷணச்சைவ ஸம்ஹாரச்சாஷ்ட பைரவ: ||

அஸிதாங்கன், ருரு: சண்ட: க்ரோத:, உன்மத்தபைரவ:, கபாலீ, பீஷண: ஸம்ஹாரர் ஆகிய எட்டு பைரவர்களையும்

अष्टवारं यजेदेतान् अष्टमावरणे क्रमात् ।
महापद्मश्च पद्मश्च शङ्खो मकरकच्छपौ ॥ १९७ ॥

அஷ்டவாரம் யஜேதேதாநு அஷ்டமாவரணே க்ரமாத் |
மஹா பத்மஸ்ச பத்மஸ்ச சங்கோம கரகச்சபௌ ||

எட்டாவது ஆவரணத்தில் எட்டு தடவை பூஜிக்கவும். மஹாபத்மன், பத்மன், சங்கன், மகர கச்சபன்

मुकुन्दः कुन्दनीलाश्च वाराश्च निधयो नव ।
अष्टवारं यजेत्पश्चान्नवमावरणे तथा ॥ १९८ ॥

முகுந்த: குந்த நீலாச்ச வாராச்ச நிதயோநவ |
அஷ்டவாரம் யஜேத் பச்சாது நவமாவரணே ததா ||

முகுந்தன், குந்தன், நீலன், வாரர்கள் ஆகும். ஒன்பது நதிகளையும் 9 வது ஆவரணத்தில் 8 முறை பூஜிக்கவும்.

क्ष्मावह्नियजमानार्कजला वातेन्दुखानि च ।
अ ष्टमूर्तीन्यसेदेतान्दशवारं दशावृतौ ॥ १९९ ॥

க்ஷ்மாவஹ்நியஜமாநார்க்க ஜலாவாதேந்துகாநிச |
அஷ்டமூர்த்தீந்யஸேதேதாநு தசவாரம் தசா வ்ருதௌ ||

க்ஷமா, வஹ்ணி, யஜமானன், அர்கன், ஜலம் வாத (வாயு) இந்து, சந்த்ரன், ஆகாயம், ஆகிய எண்மரை 10 வது ஆவரணத்தில் 10 தடவை பூஜிக்கவும்.

म हादेवश्शिवो रुद्र: शङ्करो नीललोहित: ।
ईशानो विजयो भीमो देवदेवो भवोद्भव: ॥ २०० ॥

மஹாதேவ சிவோ ருத்ர சங்கரோ நில லோஹித:
ஈசானோ விஜயோபீமோ தேவதேவோ பவோத்பவ:!!

மஹாதேவ:, சிவ:, ருத்ர:, சங்கரன் நீலலோஹிதன், ஈசானன், விஜயன், பீமன், தேவதேவன், பவோத்பவன்

कपाल्येकादशाख्याता रुद्रा एकादशावृतौ ।
अष्टवारं यजेदेतान्पूर्वादिकलशेषु च ॥ २०१ ॥

கபால்யேகாதசாக்யாதா: ருத்ரா ஏகாதசா வ்ருதள!
அஷ்டவாரம் யஜேதேசாநு பூர்வாதி கலசேஷு ச!!

கபாலி ஆகிய 11 ருத்ரர்களை 11 வது ஆவரணத்தில் 8 தடவை கூறி கிழக்கு முதலான திசைகளில் பூஜிக்கவும்.

वैवस्वतो विवस्वांश्च मार्ताण्डो भास्करो रवि: ।
लो कप्रकाशकश्चैव लोकसाक्षी त्रिविक्रम: ॥ २०२ ॥

வைவஸ்வதோ விவஸ்வாம்ச்ச மார்த்தாண்டோ பாஸ்கரோ ரவி:!
லோக ப்ரகாசகசைவ லோகஸாக்ஷீ த்ரிவிக்ரம:!!

வைவஸ்வதன், விவஸ்வான், மார்த்தாண்டன், பாஸ்கரன், ரவி, லோகபிரகாசகன், லோகஸாக்ஷீ திரிவிக்ரமன்

आदित्यश्चैव सूर्यश्च अंशुमाली दिवाकर: ।
द्वादशावरणे मन्त्री पूजयेदष्टवारकम् ॥ २०३ ॥

ஆதித்யசைவ சூர்யச்ச அம்சுமாலீதிவாகர :!
த்வாதசா வரணே மந்த்ரீ பூஜயேதஷ்ட வாரகம்!!

ஆதித்யன், சூர்யன் அம்சுமாலிதிவாகரன் ஆகிய 12 சூர்யர்களை 12 வது ஆவரணத்தில் 8 முறை பூஜிக்கவும்.

लवणेक्षुस्तथा क्षीरं दधिस्वादुसरित्पतिम् ।
सुराभिर्घृतसिन्धुश्च पूज्या द्वादशवारकम् ॥ २०४ ॥

லவணேக்ஷுஸ்த்தாக்ஷீரம் ததிஸ்வாது ஸரித்பதிம்:
ஸுராபிர்குத ஸிந்துச்ச பூஜ்யாத்வாதசவாரகம்!!

லவண, இக்ஷு, பால் தயிர், சுத்தோதகம், சுரபி, நெய், ஸமுத்ரங்களை 12 தடவை

त्रयोदशावृतौ भन्त्री पूर्वादिकलशेषु च ।
च तुर्वेदान्यजेन्मन्त्री त्रयोविशतिवारकं ॥ २०५ ॥

த்ரயோதசா வ்ருதள மந்த்ரீ பூர்வாதி கலசேஷு ச!
சதுர்வேதா ந்யஜேந் மந்த்ரீ த்ரயோவிம்சதி வாரகம்!!

13 வது ஆவரணத்தில் கிழக்கு முதலான கலசங்களில் பூஜிக்கவும். நான்கு வேதங்களையும் இருபத்தி மூன்று தடவை

च तुर्दशावृतौ सम्यग्गन्धपुष्पादिभिर्यजेत् ।
इन्द्रो वह्नि: पितृपतिर्नैर्ऋतो वरुणो मरुत् ॥ २०६ ॥

சதுர்தசா வ்ருதள ஸம்யக் கந்த புஷ்பாதி பிர்யஜேத்!
இந்த்ரோவஹ்நி: பித்ருபதி: நைர்ருதோ வருணோ மருத்!!

பதினான்காவது ஆவரணத்தில் சந்தன, புஷ்பங்களையும் பூஜிக்கவும். இந்திரன் அக்னி, யமன், நிருருதி, வருணன் வாயு, ஸோமன்

सोमेश ब्रह्मगोविन्द: पूजनीयास्तथैव च ।
दशवारं च गुरुणा तथा पञ्चदशावृतौ ॥ २०७ ॥

ஸோமேச ப்ரம்மகோவிந்த: பூஜநீயாஸ்த தைவச!
தசவாரஞ்ச குருணா ததாபஞ்சதசா வ்ருதள!!

ஈசானன், பிரும்மா, விஷ்ணு இவர்களை பத்தாம் முறை பதினைந்தாவது ஆவரணத்தில் பூஜிக்கவும்.

ग्रहान्भास्करमुख्यांश्च यजेद्द्वादशवारकम् ।
षो डशावरणे मन्त्री पूजयेतु यथाक्रमम् ॥ २०८ ॥

க்ரஹாந் பாஸ்கர முக்யாம்ச்ச யஜேத் த்வாதச வாரகம்!
ஷோடசாவரணே மந்த்ரீ பூஜயேத்து யதா க்ரமம்!!

கிரஹங்கள் ஒன்பதையும் பனிரெண்டு முறை பதினாறாவது ஆவரணத்தில் பூஜிக்கவும்.

गन्धपुष्पादिभिश्चैव पूजयेत्स्वनामत: ।
वालुकैश्च महाशासु स्थण्डिलङ्कल्पयेद्बुध: ॥ २०९ ॥

கந்தபுஷ்பாதி பிச்சைவ பூஜயேத் ஸ்வஸ்வநாமத:!
வாலுகைச்ச மஹாசாஸு ஸ்தண்டிலங்கல்பயேத் புத:!!

சந்தன புஷ்பங்களால் அந்தந்த தேவதைகளின் பெயரைக் கூறி அர்ச்சிக்கவும். கிழக்கு முதலான திசைகளில் மணலால் ஸ்தண்டிலம் அமைத்து

अग्न्याधानादिकं सर्वमाग्निकार्योत्कमार्गत: ।
समिदन्नघृतैस्स्कन्दं मूलब्रह्मषडङ्गकै: ॥ २१० ॥

அக்ன்யா தாநாதிகம் ஸர்வம் அக்னிகார்யோக்த மார்க்கத:!
ஸமிதன்ன க்ருதை: ஸ்கந்தம் மூலப்ரம்ம ஷடங்ககை:!!

அக்னி கார்ய முறைப்படி அக்னி ஸம்ஸ்காரங்கள் செய்து மூலமந்திரம், ப்ரும்ம மந்திரம், அங்க மந்திரங்களால், ஸமித்து, நெய், அன்ன முதலான திரவியங்களை ஸ்கந்தருக்கு

प्रत्येकन्तु शतं हुत्वा स्कन्दगायत्रिमन्त्रत: ।
जगद्भुवादिषणमन्त्रै: जड्वारं होमयेत्सुधी: ॥ २११ ॥

ப்ரத்யேகந்து சதம் ஹுத்வா ஸ்கந்தகாயத்ரி மந்த்ரத:!
ஜகத் புவாதி ஷண்மந்த்ரை ஷட்வாரம் ஹோமயேத் சுதீ:!!

ஒவ்வொன்றும் நூறு ஆகுதி கொடுத்து ஸ்கந்த காயத்ரி மந்திரம் ஜகத்புவாதி மந்திரங்களால் ஆறு ஆஹுதி கொடுக்கவும்

जयादिरभ्याधानञ्च राष्ट्रभृञ्च क्रमाद्धुनेत् ।
यदस्येति ततो हुत्वा पूर्णाहुतिमथाचरेत् ॥ २१२ ॥

ஜயாதிரப்யாதாநஞ்ச ராஷ்ட்ரப்ருச்ச க்ரமாத்துநேத்!
யதஸ்யேதி ததோஹுத்வா பூர்ணாஹுதி மதாசரேத்!!

ஜயாதி, ராஷ்ட்ர சித்தோம் செய்து, யதஸ்ய என்ற ரிக்கால் ஹோமம் செய்து பூர்ணாஹுதி கொடுக்கவும்

मध्ये कुम्भं च वर्धन्यौ कृत्वा धामप्रमक्षिणम् ।
गर्भगेहं प्रविश्याथ बेरशुद्धिमथाचरेत् ॥ २१३ ॥

மத்ய கும்பஞ்ச வர்த்தந்யள க்ருத்வாதாம ப்ரதக்ஷிணம்!
கர்பகேஹம் ப்ரவிச்யாத பேரசுத்திம் ஸமாசரேத்!!

நடுவிலுள்ள ஸ்கந்த கும்பம், வர்த்தனியை எடுத்து ஆலயம் வலம் வந்து கர்பக்ருஹம் நுழைந்து பிம்பசுத்தி செய்யவும்

स्कन्दबीजं ततोद्धृत्य बेरस्य हृदि विन्यसेत् ।
तत्कुम्भस्थिततोयेन पूजयेच्छङ्करात्मजम् ॥ २१४ ॥

ஸ்கந்தபீஜம் ததோத்ருத்ய பேரஸ்ய ஹ்ருதி வின்யஸேத்!
தத்கும்பஸ்தித தோயேந பூஜயேச்சங்கராத்மஜம்!!

ஸ்கந்த மூலமந்திரத்தை எடுத்து ஸ்கந்த பிம்பத்தினிடம் சேர்த்து, அந்த முருகன் கலச தீர்த்தத்தால் முருகனை அபிஷேகம் செய்யவும்

दक्षिणस्थितवर्धन्यां महावल्लीं प्रपूजयेत् ।
उत्तरस्थितवर्धन्यां देवसेनां प्रपूजयेत् ॥ २१५ ॥

தக்ஷிணஸ்தித வர்த்தன்யாம் மஹாவள்ளீம் ப்ரபூஜயேத் /
உத்தரஸ்தித வர்த்தன்யாம் தேவஸேநாம் ப்ரபூஜயேத் //

வலது பக்க வர்த்தினியால் மஹாவள்ளியையும் இடதுபக்க வர்த்தினியால் தேவஸேனாவையும் அபிஷேகம் செய்யவும்

स्थापितान्कलशान्सर्वानुद्धृत्य च यथाक्रमम् ।
सर्वदेवात्मकं स्कन्दं पूजयेद्द्विधिपूर्वकम् ॥ २१६ ॥

ஸ்தாபிதாந் கலசாந் ஸர்வாந் உத்ருத்யச யதாக்ரமம் /
ஸர்வதேவாத்மகம் ஸ்கந்தம் பூஜயேத்விதி பூர்வகம் //

ஸ்தாபித்து பூஜிக்கப்பட்ட எல்லா கலசங்களையும் எடுத்து ஸ்கந்தரை முறைப்படி அபிஷேகம் செய்யவும்

अर्चनोक्तविधानेन पूजयेम्बिकासुतम् ।
महाहविर्निवेद्याथ ताम्बूलादिविशेषत: ॥ २१७ ॥

அர்ச்சநோக்த விதாநேந பூஜயேதம்பிகாசுதம் /
மஹாஹவிர் நிவேத்யாத தாம்பூலாதி விசேஷத: //

முருகனை அர்ச்சனை விதிப்படி பூஜிக்கவும், மஹாஹவிஸ்ஸை அன்னப்பாவாடை நிவேதித்து தாம்பூலம் நிவேதிக்கவும்

यथेप्सितं प्रार्थयित्वा नमस्कृत्य यथाविधि ।
आचार्यं पूजयेत्पश्चात् गोभूमिधनकाञ्चनै: ॥ २१८ ॥

யதேப்ஸிதம் ப்ரார்த்தயித்வா நமஸ்க்ருத்ய யதாவிதி /
ஆசார்யம் பூஜயேத்பச்சாது கோபூமிதநகாஞ்சநை: //

தன் விருப்பத்தை வேண்டி நமஸ்காரம் செய்யவும், பசு, பூமி, பணம், தனம் இவைகளால் ஆசார்யனை பூஜிக்கவும்

अधमं पञ्चनिष्कन्तु द्विगुणं मध्यमं भवेत् ।
त्रिगुणं चोत्तमं विद्याद्देशिकस्य तु दक्षिणा ॥ २१९ ॥

அதமம் பஞ்ச நிஷ்கந்து த்விகுணம் மத்யமம் பவேத் /
த்ரிகுணஞ்சோத்தமம் வித்யாது தேசிகஸ்யது தக்ஷிணா //

ஐந்து நிஷ்கம் அதமமாயும், 10 நிஷ்கம் மத்யம், பதினைந்து நிஷ்கம், உத்தமமான ஆசார்யனின் தக்ஷினை கூறப்பட்டுள்ளது

भक्तांश्च परिवारांश्च दीनानाथांश्च पूजयेत् ।
ब्राह्मणान् भोजयेत् पश्चाद्वित्तशाठ्यं न कारयेत् ॥ २२० ॥

பக்த்தாம்ச்ச பரிசாராம்ச்ச தீநாநாதாம்ச்ச பூஜயேத் /
ப்ராம்மணாந் போஜயேத் பச்சாது வித்தசாட்யன்ன காரயேத் //

கருமித்தனமின்றி, பக்தர்கள், பரிவாரங்கள், ஏழைகள், அனாசாதகன் இவர்களை திருப்தி படுத்தவும், பிராமணர்களுக்கு உணவளிக்கவும்

एवं य: कुरुते मर्त्य: सर्वपापै: प्रमुच्यते ।
विद्याकामो लभेद्विद्यां धनकामो धनं लभेत् ॥ २२१ ॥

ஏவம் ய: குருதே மர்த்ய ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே /
வித்யா காமோலபே த்வித்யாம் தநகாமோதநம் லபேத் //

இவ்வாறு யார் ஸ்நபன பூஜை செய்கிறானோ அவர் எல்லா பாபங்களிலிருந்து விடுபடுகிறான், கல்வியை விரும்புகிறவன், கல்வியையும், பணத்தை விரும்பகிறவன் தனத்தையும் அடைவான்.

राज्यकामो लभेद्राज्यं जयकामो जयं लभेत् ।
सर्वान् कामानिह प्राप्य कौमारं लोकमाप्नुयात् ॥ २२२ ।

। इति श्री कुमारतन्त्रे स्नपनविधिर्नामद्वादशः पटलः ।

ராஜ்ய காமோலபே த்ராஜ்யம் ஜயகாமோஜயம் லபேத்!
ஸர்வாந் காமாநிஹப்ராப்ய கௌமாரம் லோக மாப்னுயாத் !!

ராஜ்யத்தை விரும்புகிறவன் ராஜ்யத்தையும், வெற்றியை விரும்புகிறவன் வெற்றியையும் அடைவான். எல்லா விருப்பத்தையும் அடைந்து கௌமார லோகத்தை அடைவான்

இவ்வாறு ஸ்ரீ குமார தந்திரத்தில் ஸ்நபன முறையாக 12-வது படலமாகும்.

9 கலச ஸ்பநன முறை

9 கலச ஸ்நபன முறை

पुण्याहं वाचयित्वाथ पश्चात् स्नपनमारभेत् ।
प्रवक्ष्यामि समासेन स्नपनं नवसङ्ख्यकम् ॥

प्राक्सूत्रं देवसूत्रं स्यात् उदक्सूत्रं तथैव च ।
तन्मध्ये स्कन्दकुम्भं तु वर्धनीं तस्य पार्श्वके ॥

पाद्यमाचमनं चार्घ्यं पञ्चगव्यं महादिशि ।
क्षीरं दधि घृतं चैव मध्वन्यासु विदीक्षु च ॥

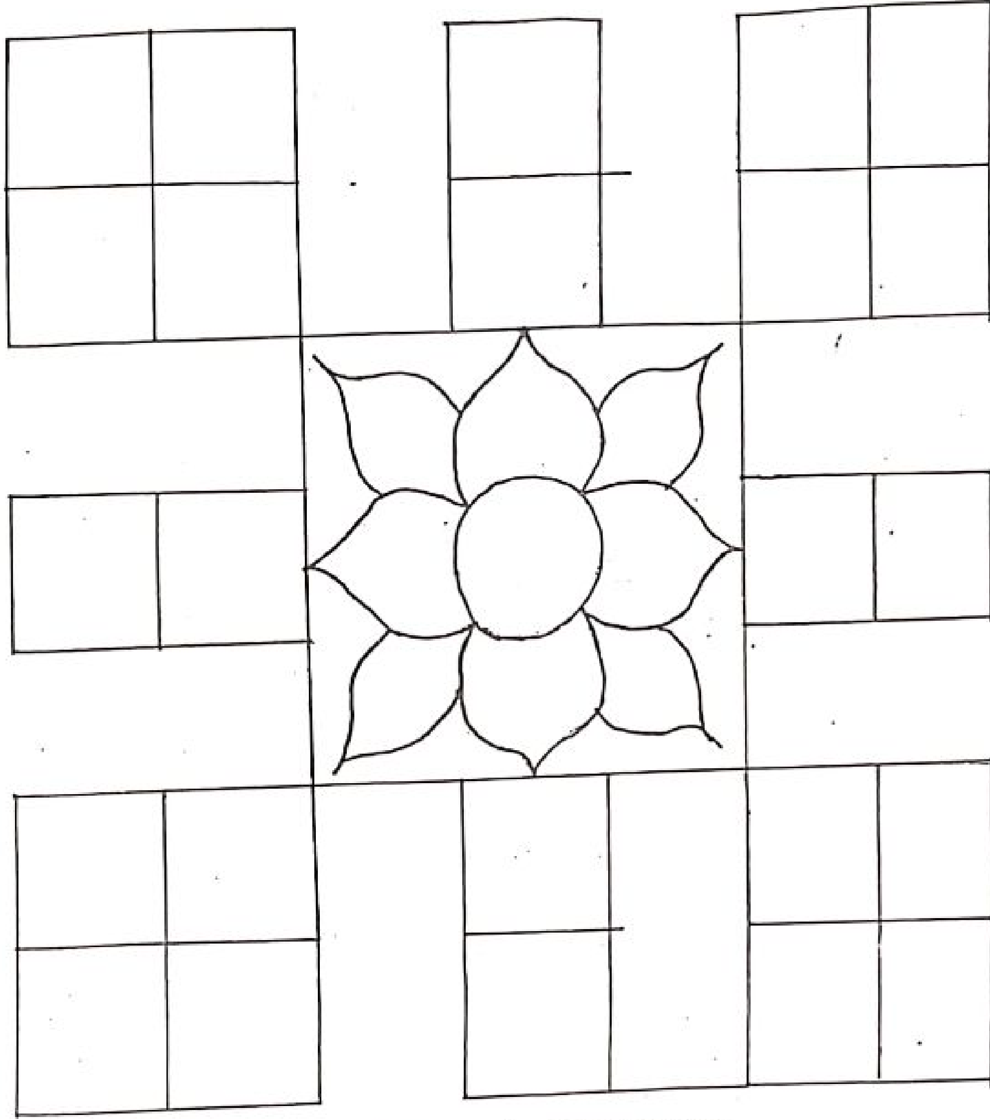
ससूत्रान् सापिधानांश्च सवस्त्रान् वारिपूरितान् ।
स्थापयेत् कलशान् वा स्यात् पूजयेत्तु यथाविधि ॥

दक्षिणस्थितवर्धन्यां महावल्ली यजेत्ततः ।
तन्मध्ये उत्तरस्थां च देवसेनां प्रपूजयेत् ॥

शकुन्याद्यष्टशक्तिश्च पूर्वादिकलशेषु च ।
अर्चयेत्तु यथान्यायं स्नापयेत् असुरान्तकम् ॥

नवाख्यं कलशं प्रोक्तं पञ्चविंशतिकं श्रुणु ।
प्राक्सूत्रं वसुसूत्रं स्यात् उदगग्रं तथैव च ॥

புண்யாஹ வாசனம் செய்துவிட்டு ஸ்நபனம் செய்யவேண்டும், சுருக்கமாக நவகலச ஸ்நபனம் என்பதான 9 கலச ஸ்நபனத்தை கூறுகிறேன். கிழக்கு நுனியாக தேவ சூத்ரம் 4 கோடும், வடக்கு நுனி 4 கோடுமிடவும், நடுவில் ஸ்கந்த கும்பமும், வர்த்தனியை அதன் இருபக்கத்திலும் ஸ்தாபிக்கவும், கிழக்கு முதலான திசைகளில் பாத்யம், ஆசமனம், அர்க்யம், பஞ்சகவ்ய மிவைகளை தென்கிழக்கு முதலான திசைகளில் ஸ்தாபிக்கவும், நூல் சுற்றப்பட்டு தேங்காய், மாவிலை வைத்து நீர்நிரப்பப்பட்டு வஸ்த்திரமணிவித்து கலசங்களை ஸ்தாபித்து முறைப்படி பூஜிக்கவும் தெற்கு பாகமுள்ள கலசத்தில் மஹாவள்ளியையும், வடக்கு பாகமுள்ள கலசத்தில் தேவசேனாவையும் பூஜிக்கவும், மீதி 8 கலசங்களில் சகுனீ முதலான 8 சக்திகளை பூஜித்து முறைப்படி முருகனை அபிஷிக்கவும், 9 கலச கூறப்பட்டு 25 கலச பூஜை கூறப்படுகிறது.

25 கலச ஸ்நபன முறை

25 கலச ஸ்நபன முறை

नवाख्यां कलशं प्रोक्तं पञ्चविंशतिकं श्रुणु ।
प्राकसूत्रं वसुसूत्रं स्यातुदगग्रं तथैवच ॥

मध्ये नवपदं ग्राहयं तत्पार्श्वेकं पदं त्यजेत् ।
वसुद्वार समायुक्तं शालिभिस्थण्डिलं नयेत् ॥

तदर्धैस्तण्डुलैश्चैव तदर्धैश्चतिलैरपि ।
तन्मध्ये नलिनं लिख्य साष्टपत्रं सकर्णिकम् ॥

मध्यकुम्भं कुमांराव्यं तत्पार्श्वे वर्धनीद्वयम् ।
पाद्यं आचमनं अर्घयं पञ्चगव्यञ्चतुर्दिशि ॥

क्षीरं दधि घृतं चैव मध्वन्यासुविदिक्षुच ।
मधुकुष्ठगुलं चैव क्षीरञ्च सर्षपं तथा ॥

लवङ्गं चैव तक्कोलं दधिमेकं तिलं तथा ।
उशीरञ्च घृतं चैवं शङ्खचूर्णञ्च सक्तुकम् ॥

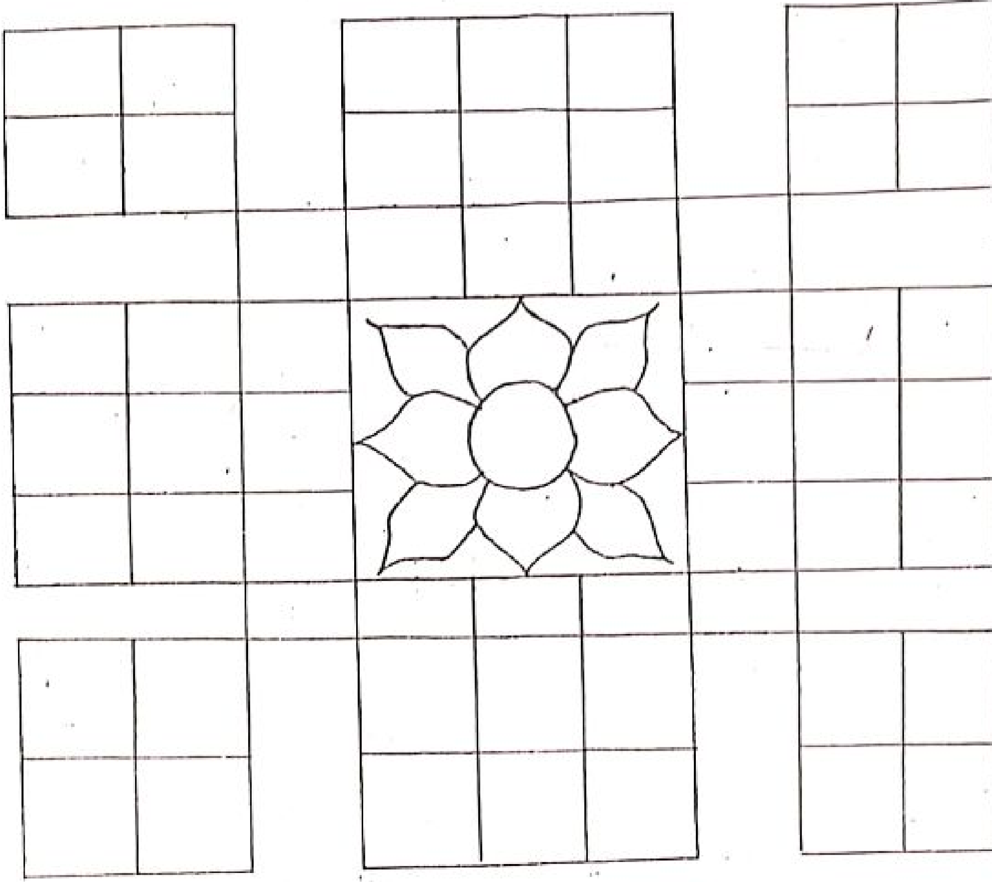
नालिकेरञ्च हारिद्रं द्रव्याण्येतानिषोटश ।
पूर्वादिकलशेष्वत्र द्वितीयावरणं न्यसेत् ॥

मध्ये कुम्भे यजेत् स्कन्दं पार्श्वे शक्तिद्वयं यजेत् ।
शकुन्याद्यष्ट शक्तिश्च प्रथमावरणे यजेत् ॥

लोकपालामरान्दिक्षु जयन्ताद्यान् विदिक्षुच ।
पूजयित्वा यथान्यायं सेनान्यमभिषेचयेत् ॥

स्नपनं प्रोक्तमेवं हि पञ्चविंशति सख्यकम् ।
पश्चातेकोन पञ्चाशत् स्नपनं प्रोच्यतेधुना ॥

ஒன்பது கலசபூஜை கூறப்பட்டு, 25 கலச பூஜை கூறப்படுகிறது. கிழக்கு நுனியாக 8 கோடும், வடக்கு நுனியாக 8 கோடிட்டு பதமிடவும். நடுவில் 9 பதம் எடுத்து அதன் பக்கத்தில் ஓர்பதம் சுற்றி விட்டு விட்டு 8 வாயில் உள்ளதாக அமைத்து நெல்லால் ஸ்தண்டிலம் அமைக்கவும். நெல் அளவில் பாதி அரிசியும், அரிசியின் பாதி எள்ளாளும் ஸ்தண்டிலம் அமைத்து ஸ்தண்டில மத்தியில் கர்ணிகை 8 இதழுடன் கூடியதாக பத்மம் வரையவும். நடுவில் முருகனையும் 2 பக்கமும் 2 வர்த்தனியை ஸ்தாபிக்கவும். பாத்யம், ஆசமனம், அர்க்யம், பஞ்சகவ்யம் இவைகளை 4 கிழக்கு முதலான திசைகளிலும், பால், தயிர், நெய், தேன், இவைகளை தென்கிழக்கு முதலான திசைகளிலும் ஸ்தாபிக்கவும். தேன், கோரை கிழங்கு, வெல்லம், பால், கடுகு, கிராம்பு, லவங்கப்பட்டை, தக்கோலம், ததிகேம், எள், இவைகளையும் விளாமிச்ச வேர், நெய், சங்குப்பொடி, ஸத்துமாவ தேங்காய், மஞ்சள்பொடி ஆகிய 6 திரவியங்களை கிழக்கு முதலான 2 வது ஆவரணமாக ஸ்தாபிக்கவும். நடுவில் உள்ள கும்பத்தில் முருகனையும் 2 பக்கங்களில் 2 சக்தியான வள்ளீ தேவஸேனாவையும் பூஜித்து முதல் ஆவரணத்தில் சகுணி முதலான 8 சக்திகளை பூஜிக்கவும் கிழக்கு முதலான 8 திசைகளில் இந்திரன் முதலான 8 திக் பாலர்களையும் ஜயந்தன் முதலியோர்களை 8 கோணங்களிலும் பூஜித்து முறைப்படி முருகனை அபிஷேகம் செய்யவும் இவ்வாறு 25 கலச ஸ்நபன பூஜை கூறப்பட்டு 49 கலசபூஜை கூறப்படுகிறது.

49 கலச பூஜை முறை

49 கலச ஸ்நபன முறை

प्रागग्रन्दशसूत्रं स्यात् उदकसूत्रं तथैव च ।
मध्ये नवपदं ग्राह्य लेपयेत् परितः पदम् ॥

द्वाराष्टकसमायुक्तं तालमात्रान्तरं पदम् ।
स्थण्डिलं पूर्ववत् कृत्वा तन्मध्ये नळिनं लिखेत् ॥

कलशान् लक्षणोपेतान् चतुः प्रस्थेनपूरितान् ।
ससूत्रान् सापि धानाञ्च सवस्त्रान् हेमसंयुतान् ॥

वामेकुशोपरिन्यस्त्वा विन्यसेत्तुयथाक्रमम् ।
गन्धांबुरतरत्नसहितं कुम्भमध्ये गुहाख्यकम् ॥

दक्षिणोत्तरभागेतु वर्धन्यौ हेमसंयुतै ।
पाद्यं आचमनं अर्घ गव्यं पूर्वादिदिक्षु च ॥

क्षीरं दधि घृतं चैव मध्वग्निश्च विदिक्षु च ।
तक्कोलं भस्म निर्यासं हारिद्रं चैवमञ्जरी ॥

नालिकेरञ्च बिल्वञ्च जम्बूकच्चोलमेव च ।
पाटलीचैव पुन्नागं शङ्खपुष्पं तथैव च ॥

लक्ष्मीव्याघ्रि च सिह्मी च धुत्तुरचैव षोडश ।
द्रव्याण्येतानि पूर्वादि द्वतीयावरणे न्यसेत् ॥

दूर्वा च सर्षपं चाम्रनारङ्गं पनसं तथा ।
कदलीचकदं बञ्ज धातकीश्वेत पङ्कजम् ॥

इक्षुसारञ्चलाजञ्च चम्पकं गन्धतैलकम् ।
नीवारं कुङ्कुमं चैव तिलमाज्जिमरुं तथा ॥

सक्तुश्च मातुलङ्गञ्च चन्दनं चागरुस्तथा ।
उशीरं रात्रिचूर्णञ्च तृतीयावरणे न्यसेत् ॥

चतुर्विंशति द्रव्याणि सङ्ख्या न्येवहिकौशिक ।
मध्ये गुहं समावाह्य पार्श्वयोश्शक्तिकाद्वयं ॥

शकुन्याद्यष्ट शक्तिश्च प्रथमावरणे यजेत् ।
इन्द्राद्रयान् द्विजवर्णाद्यान् द्वितीयावरणे यजेत् ॥

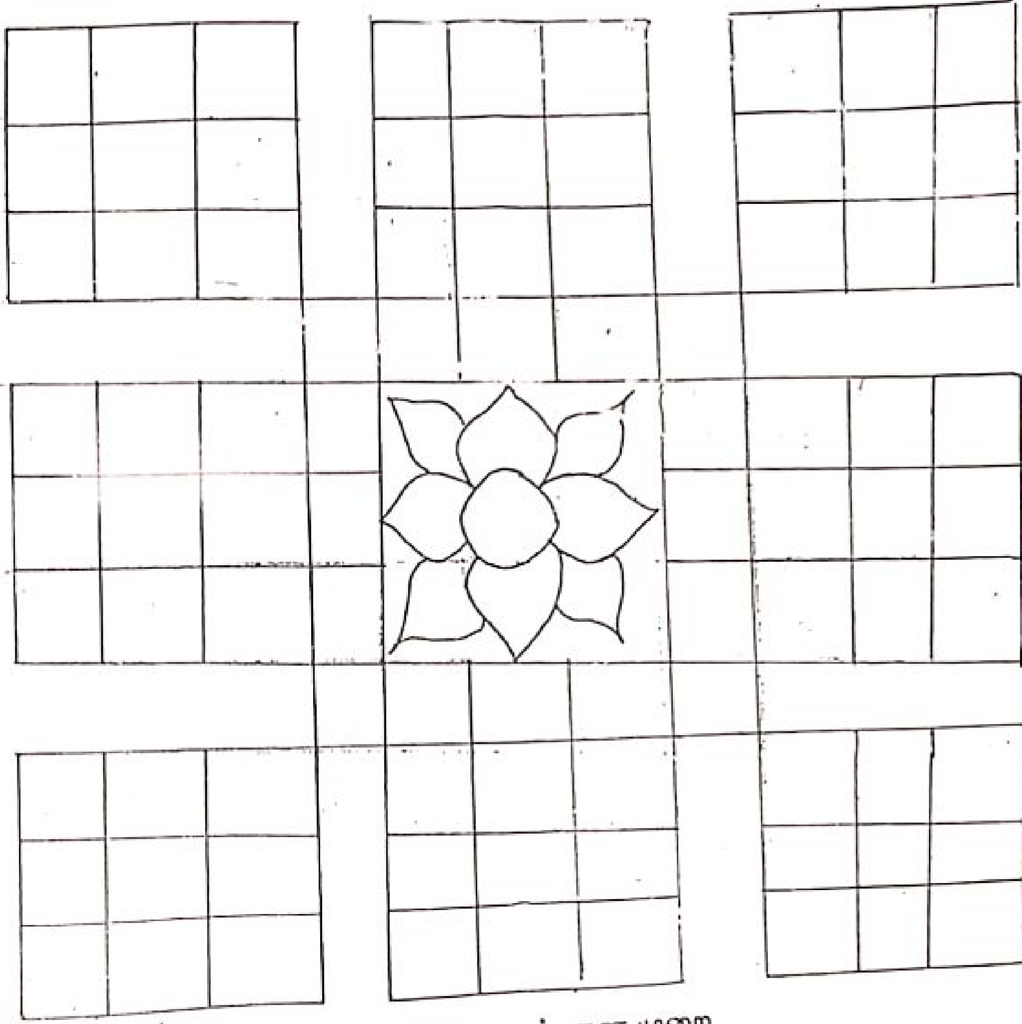
शास्तारं द्वादशादित्यान् तथैकादशरुद्रकान् ।
पूर्वादिषु क्रमेणैव तृतीयावरणे यजेत् ॥

अर्च्चयित्वा यथान्यायं स्थापयेच्छङ्कराद्यजम् ।
वर्धनी द्वयतोयेन पूजयेच्छक्तिकाद्वयम् ॥

स्नापयेत् कलशैस्सर्वैं यथापूर्वं सुरेश्वरम् ।
प्रोक्तमेकोन पञ्चाशत् स्नपनं मुनिसत्तम ॥

கிழக்கு நுனியாக 10 கோடும் வடக்கு நுனியைக 10 கோடுமிட்டு நடுவில் 9 பதம் கிரஹித்
சுற்றியும் பதத்தை நிரப்பி தாளமாத்ர இடைவெளியாக்கி 8 வாசல்களை காண்பித்து முன்பு போ
ஸ்தண்டிலம் அமைத்து நடுவில் பத்மம் வரையவும். (1,8,16,24) அழகிய லக்ஷணமுள்ள 4 ப
கொள்ளவு அளவுள்ளதும் நூல் சுற்றப்பட்டதும் தேங்காய், மாவிலை வைத்தும் வஸ்திரம் அணிவித்
ஸ்வர்ண பத்மம் போடுபடுமான கலசங்களை தர்பையின் மேல் வைத்து வாசனை திரவ்யத்தி
கும்பரத்னத்துடன் ஸ்தாபித்து மத்தியில் உள்ள கலசத்தில் முருகனையும் தெற்கு வடக்கில்
வர்தனியை ஸ்வர்ணத்துடன் கூடியதாக அமைத்து பூஜித்து கிழக்கு முதலான 4 கலசங்களி
பாத்யம், ஆசமனம், அர்க்யம், பஞ்சகவ்யம், இவைகளையும் பால், தயிர், நெய், தேன், இவைகளை
தென்கிழக்கு முதலான திசைகளிலும் ஸ்தாபித்து தக்கோலம், விபூதி, சாம்பிராணி, மஞ்ச
பூங்கொத்து, தேங்காய், பில்வம், நாவல், கச்சோலம், பாதிரி, புன்னை, சங்கபுஷ்பம், பில்வம், வ்யாக்

ஸிம்ஹீ, ஊமத்தை, இந்த 16 திரவ்யங்களை கிழக்கு முதலான 2 வது ஆவரணத்தில் ஸ்தாபிக்கவும். அருஹம்பில், கடுகு, மாம்பழம், நார்த்தை, பலாபழம், வாழைப்பழம், கதம்பம், தாதகீ, வெண்தாமரை, கரும்புச்சாறு, பொறி, செம்பகமொட்டு, சந்தநாதி தைலம், செந்நெல், குங்குமப்பூ, எள்ளு, மாகனி, மரு, ஸக்து, மாதுளம்பழம், சந்தனம், அகில், விளாமிச்சவேர், மஞ்சள்பொடி, இவைகளை 3 வது ஆ்வரணத்தில் ஸ்தாபிக்கவும். மேற்கூறியபடி 24 திர்வ்யங்களாகும். நடுவில் முருகனையும் 2 பக்கமும் 2 தேவியாரையும் பூஜிக்கவும். சகுனீ முதலான 8 சக்திகளை 1 வது ஆவரணத்தில் பூஜிக்கவும். இந்திரன் முதலானவர்களையும் கஜேந்திரன் முதலானோரை 2 வது ஆவரணத்தில் பூஜிக்கவும். சாஸ்தா 12, ஆர்யர்கள் 11 ருத்ரர்களை கிழக்கு முதலாக முறைப்படி 3 வது ஆவரணத்தில் பூஜிக்கவும். முறைப்படி முருகனை பூஜித்து சுப்ரமண்யரை அபிஷேகம் செய்யவும். வர்த்தனி கலசங்களால் 2 தேவியரை அபிஷிக்கவும். மற்ற எல்லா கலசங்களாலும் முருகனை அபிஷிக்கவும். இவ்வாறு 49 கலசபூஜை கூறப்பட்டது.

81 கலச ஸ்பநண முறை

81 கலச ஸ்தாபன முறை

अथैकाशीतिकलशस्थापनं वक्ष्यतेऽधुना ।
प्रावसूत्रं रविसूत्रं स्यादुसूत्रं तथैव च ॥

पञ्चविशत्पदम्मध्ये ग्टहीत्वा तत्समं ततः ।
पदमेकं न्यसेदूह्ये द्वाराष्टकसमायुतम् ॥

स्थण्डिलङ्कारयेत्तत्र तिलतण्डुलशालिभिः ।
तन्मध्ये नळिनं लिरव्य साष्टपत्रं सकर्णिकम् ॥

स्कन्दकुम्भं न्यसेन्मध्ये तत्पार्श्वेवर्धनी द्वयम् ।
पाद्यमाचमनञ्चार्घ्यं गव्यं पूर्वादि दिक्षु च ।

क्षीरं दधि घृतं चैव मध्वा ज्यादिवि दिक्षुच ।
अष्ट द्रव्यानि मतिमान् प्रथमावरणं न्वसेत् ॥

मधु लाजान् हरिद्रांश्च सकृश्चूर्णय कुष्टकम् ।
इक्षु सारं च पनसं नारङ्गद्वयमेव च ॥

डाडिमी नालिकेरं च कदली मातु लुङ्गकम् ।
आम्र कञ्जोलमुसिरं द्रव्यान् एतानि षोडश ॥

द्वितीयावरणे कुम्भे कुम्भेष्वाचार्यो विन्चसेत् क्रमात् ।
चन्दनं चैव कर्पूरं लवङ्गजातिमेवच ॥

त्रटिपत्रं च तक्कोलं कार्पास पुष्पपात्रकम् ।
निम्बञ्च नवनीतञ्च मेघं चैव कुत् नतम् ॥

गुग्गुलु चैव निर्यासं गुळरवण्डं तथैव च ।
तिलं च सर्षपं चैव यवमुदगं तथैव च ॥

प्रियङ्गं चैव नीवारं चतुर्विसतिसंख्यकम् ।
द्रव्याण्येतानि मतिमान् तृतीयावरणे न्यसेत् ॥

अपामार्गं च तुलसीं पद्मनीलोत्पलं तथा ।
नन्द्यावर्त च तक्कोलं करवीरं तपस्विनीम् ॥

भूतं कुञ्जरपुन्नागं मन्दारं बहुकर्णिकम् ।
श्वेतार्क केतकीपुष्पं विष्णुक्रान्ता बलिस्तथा ॥

लक्ष्मी च सहदेवी च मालती जाति पुष्पकम् ।
सुगन्धी चम्पकं चैव पाटलं पूगमेव च ॥

अश्वन्योदुम्बरं चैव लक्ष्मीवृक्षं वटं तथा ।
इन्द्रवल्ली महाद्रोणं स्थलारविन्दमीश्वरम् ॥

द्वात्रिंशत्परिसंख्यानि द्रव्याण्येतानि कौशिक ।
चतुर्थाकरणेष्वत्र पूर्वादिक्रमशो न्यसेत् ॥

द्रव्येष्वेतेषु तत्काले यथालाभं प्रगृह्य च ।
पूजयेन्मध्यमे स्कन्दं कर्धन्योः शक्तिकाद्वयम् ॥

शकुन्याद्यष्टशत्कीश्च प्रथमावरणे यजेत् ।
धरो ध्रुवश्च सोमश्च आपश्चैवानिलोऽनलः ॥

प्रत्यूषश्च प्रभावश्च वस्वादीन्यष्टकान् न्यसेत् ।
षट्शत्कीरपृदेवांश्च द्वितीयावरणेयजेत् ॥

कार्तिकेयं विशाखञ्च गुहं चैव सुरान्तकम् ।
सेनानीः षण्मुखं चैव मयूरवाहनं तथा ॥

शक्तिपाणिनमीशानं कुम्भेषु च समर्चयेत् ।
वचदभुवं विश्वभुवं ततो रुद्रभुवं तथा ॥

पश्चाद् ब्रह्मभुवं चैव भुवद्भुवमनन्तरम् ।
शक्ति च मुसलङ्खड्गं वर्मपाशमतः परम् ॥

वज्रञ्च कार्मुकं चैव खेटकञ्च मयूरकम् ।
अङ्कुशञ्च क्रमेणैव चतुर्विंशतिदैवतम् ॥

तृतीयावरणे मन्त्री तत्तन्नाम्ना समर्चयेत् ।
ईशानं चैव पर्जन्यो जयन्तश्च महेन्द्रकः ॥

आदीन्यः सत्यकश्चैव भ्रंशश्चैवान्तरिक्षक ः ।
अग्निःपूषा च वितथो गृहक्षतयमौ तथा ॥

गन्धर्वो भृङ्गराजश्च मृगश्च निमतिस्तथा ।
दौवारिकश्च सुग्रीवः पुष्पदन्ताभिधानकः ॥

वारुणासुरशोषाश्च पापरक्षस्तथैव च ।
वायुवेगस्तथा मुख्यो भल्लाटः सोम एव च ॥

मृगश्चैवादितिश्चैव दितिरेव प्रकीर्तिता ।
द्वात्रिंशद्देवता बाह्ये चतुर्थावरणे यजेत् ॥

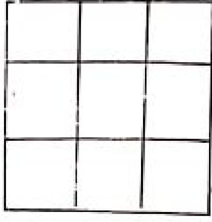
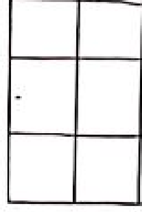
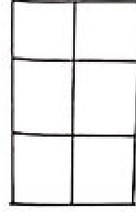
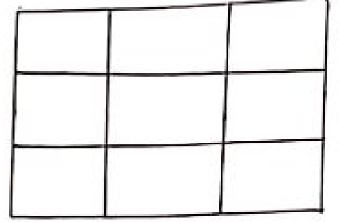
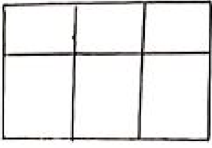
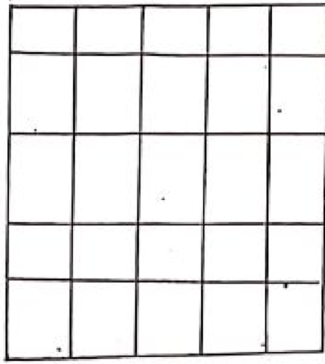
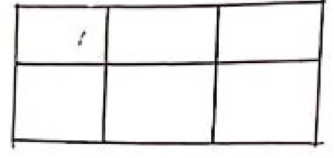
प्रणवादिनमोऽन्तश्च स्वस्वनामभिरर्चयेत् ।
स्कन्दकुम्भश्च वर्धन्यौ कृत्वा धामप्रदक्षिणम् ॥

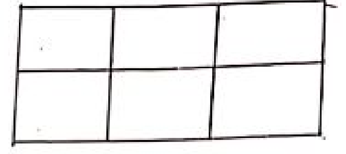
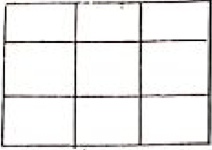
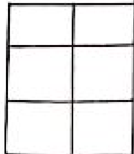
अन्तः प्रविश्य कुम्भस्थं बीजं वै मूलबेरकम् ।
वर्धनीद्वितयम्बीजं यजेच्छक्तिद्वयेऽपि च ॥

स्नापयेत् सर्वकुम्भाद्भिः स्कन्दं गुरुर्यथाक्रमम् ।
अर्चनोत्कविधानेन पूजयेच्छङ्करात्मजम् ॥

81 கலசபூஜை கூறப்படுகிறது. கிழக்காக 12 கோடும், வடக்காக 12 கோடும் வரைந்து நடுவில் 25 பதம் கிரஹித்து வெளியில் ஓர்பதம் விட்டு 8 வாயிலுடன் நெல், அரிசி, எள்ளால் ஸ்தண்டிலமமைத்து நடுவில் 8 இதழுடன் கர்ணிகையும் பத்மம் வரையவும். நடுவில் முருகன் கலசமும் 2 பக்கமும் 2 வர்த்தினியும் அமைத்து, பாத்யம், ஆசமனம், அர்க்யம், பஞ்சகவ்யம் இவைகளை கிழக்கு முதலான திசைகளிலும், பால், தயிர், நெய், தேன் முதலியவைகளை தென்கிழக்கு முதலான திசைகளிலுமாக 8 திரவ்யங்களை முதலாவரணத்தில் ஸ்தாபிக்கவும். (1, 8, 16, 24, 32) தேன், பொறி, மஞ்சள்பொடி, சாணத்தூள், கோரைக்கிழங்கு, கரும்புச்சாறு, பலாப்பழம், நார்த்தை, கொளுஞ்சி, மாதுளம்பழம், தேங்காய் (இளநீர்), வாழைப்பழம், மாதுளம்பழம், மாம்பழம், கச்சோலம், தேங்காய் வருவல், விளாமிச்சவேர், இந்த 16 திரவியங்களை 2-வது ஆவரண கலசங்களில் சேர்க்கவும். சந்தனம், பச்ச கற்பூரம், கிராம்பு, ஜாதிக்காய், ஜாதிபத்திரி, (துருடிபதிரம்) ஏலக்காய், லவங்கப்பட்டை, தக்கோலம், பருத்தி, புஷ்பம், பத்ரம், வேம்பு, வெண்ணை, முத்தக்காசு, கோரைக்கிழங்கு குடம் (மனோசிலை) நடம், குங்குலியம், சாம்பிராணி, வெல்லகட்டி, எள், கடுகு, யவை, பயிறு, திணை, செந்நெல், 24 திரவ்யங்களை 3-வது ஆவரணத்தில் சேர்ப்பிக்கவும், நாயுருவி, துளசி, தாமரை, நீலோத்பலம், நந்தியாவட்டை, தக்கோலம், அரளி, கரிசலாங்கன்னி, பூதம் (விபூதி) யானை வணங்கி, புன்னை, மந்தாரை பஹுகர்ணிகை, வெள்ளெருக்கு, விஷ்ணுகரந்தி, வெண்தாமரை, தாழம்பூ, பவிதாழ்ப்பூ, பில்வம், செங்கழுகிநீர், மாலதி (முல்லை), ஜாதிப்பூ, சுகந்தி, சம்பகம், பாதிரி, பாக்கு, அரசு, அத்தி, வில்வவ்ருக்ஷமம், ஆல், இந்த்ரவல்லி, பெருந்தும்பை (காசித்தும்பை) நிலத்தாமரை ஆகிய 32 திரவியங்களை 4-வது ஆவரணத்தில் கிழக்கு முதலான திசைகளில் ஸ்தாபிக்கவும். ஸ்நபன காலத்தில் கூறப்பட்ட திரவியங்களில் கிடைப்பதை வைத்து பூஜிக்கவும். நடுவில் முருகனையும், வர்த்தனி 2-லும், 2 தேவியையையும் பூஜிக்கவும். சகுனி முதலான 8 சக்திகளை முதலாவரணத்தில் பூஜிக்கவும். தரன், த்ருவன், ஸோமன், ஆபன், அநிலன், அநலன், ப்ரத்யூஷன், ப்ரபாஸன் ஆகிய 8 வஸுக்களையும், 6 சக்திகளையும், 8 தேவர்களையும் 2--வது ஆவரணத்தில் பூஜிக்கவும். கார்த்திகேயன், விசாகன், குஹன், அசுராந்தகன், ஸேநாநீ, ஷண்முகன், மயூரவாஹணன், சக்திபாணி, (ஈசான்) வசத்புவன், விச்வபுவம், ருத்ரபுவம், ப்ரும்மபுவம், புவத்புவம், சக்தி, முஸலம், கட்கம், கவசம், பாசம், வஜ்ரம், வில், கேடயம், மயில், அங்குசம், இவ்வாறு 24 தேவதைகளை 3-வது ஆவரணத்தில் தேவதையர்களை அர்ச்சிக்கவும். ஈசானன், பர்ஜன்யன், ஜயந்தன், மாஹேந்திரன், ஆதித்யன், ஸத்யகன், ப்ரம்சன்,

அந்தரிக்ஷன், அக்நி, பூஷா, விததன், க்ருஹக்ஷதன், யமன், கந்தர்வன், ப்ருங்கராஜன், ம்ருகராஜன், நிருருதி: தௌவாரிகன், சுக்ரீவன், புஷ்ப தந்தன், வருணன், அருணன்,ஸோஷன், பாபராக்ஷஸன் (ரோகன்), வாயு, (நாகன்), முக்யன், பல்லாடன், ஸோமன், ம்ருகன், அதிதி: திதி: ஆகிய 32 தேவதைகளை 4-வது ஆவரணத்தில் பூஜிக்கவும். ஓம்காரம் முதல் கொண்டு நம: என்பதாக அந்த தேவதா பெயர்களுடன் பூஜிக்கவும். ஸ்கந்த கும்பத்தையும், வர்த்தனீ கலசத்தையும், ஆலயம் வலம் வந்து கருவறை உள்ளே நுழைந்து ஸ்கந்த கும்பத்தால் மூலாலய முருகனையும், வர்த்தநீ கலசங்களால் 2 தேவியரையும், அபிஷேகம் செய்து, மற்ற எல்லா கலசங்களையும் முருகனை அபிஷேகம் செய்து அர்ச்சனை செய்து முறைப்படி முருகனை பூஜித்து

108 கலச ஸ்நபன முறை

पश्चात् अष्टोत्तरशतं स्नपूनं वक्ष्याधेनुना ।
प्रागग्रन्तु कलासूत्रमुदगग्रं तथैव च ॥

पञ्चविंशपदं मध्ये परितोदिपदं त्यजेत् ॥

बाह्येपुच चतुर्दिक्षु मध्ये त्रित्रिपदं न्यसेत् ।
द्वादशद्वार संयुक्तं स्कन्द व्यूहस्य मध्यमे ॥

आग्नेयादिषु चत्वारो व्यूहधर्मादयः क्रमात् ।
त्रित्रिव्यूहाञ्च कोणेषु एकविंशत्पदं भवेत् ॥

स्थण्डिलङ्कारयेत्तत्र तिलतण्डुल शालिभिः ।
प्रत्येकं सर्वकुभानां मध्येनलिल मालिखेत् ॥

प्रागैश्चोत्तरागैश्च व्यूहान् दर्भैः परिस्तरेत् ।
लक्षणालंकृतोपेतान् कलशान् स्थापयेत्सुधीः ॥

मध्येस्कन्दञ्च विन्यस्य वर्धन्या तस्य पार्श्वयोः ।
पाद्याचमनञ्चार्घ्यं गन्धं पूर्वादि दिक्षु च ॥

दधिसर्पिर्मधुक्षीरं दिदिक्षु प्रयनावृतौ ।
तिलं बिल्व मलयजं मेघचम्पकमेव च ॥

करवीरं सर्वपञ्च नागकेसर मेव च ।
तक्कोलं च फलं कुन्दं कङ्कोलं लोहमेव च ॥

लवङ्गपत्रं कर्पूरं विन्यसेत् क्रमेण तु ।
द्रव्यानि षोडशैतानि दितीयावरणे पुनः ॥

त्रितीयावरणे सत्कुवाहौ कलमपञ्चसु ।
भसितं चैव नेत्रत्यां कलशेषु च पञ्चसु ॥

हरिद्राचूर्णं वायव्यां कलशेषु च पञ्चसु ।
शङ्खचर्णं तथैशान्यां कलशेषु च पञ्चसु ॥

धात्रीं च नालिकेरं च लिकुचं मातुलुङ्गकम् ।
वपिकोणे तु मतिमान् कलशेषु च पञ्चसु ॥

चतुर्थावरणे धीमान् विन्यसेन्मूलविद्यया ।
लक्ष्मीं च सहदेवीं च विष्णुक्रान्ति तथैवं च ॥

रुद्रपाणीं च वन्ह्यादि कलशेषु नवस्वपि ।
पञ्चमावरणेण्येवं विन्यसेतु क्रमेणतु ॥

स्कन्दं यजेन्मध्यकुम्भे पार्श्वयोःशक्तिकाद्वयम् ।
शकुन्याद्यष्ट शक्तिश्च प्रथमावरणे यजेत् ॥

इन्द्राद्यांश्च जयन्ताद्यान् द्वितीयावरणे यजेत् ।
शास्तारं वास्तुनाथञ्च सुदेसुरवाझचं ॥

आग्नेयादिषु कोणेषु पञ्चपञ्चघटेषु च ।
तृतीयावरणे मन्त्री पूजयेतु यथाक्रमं ॥

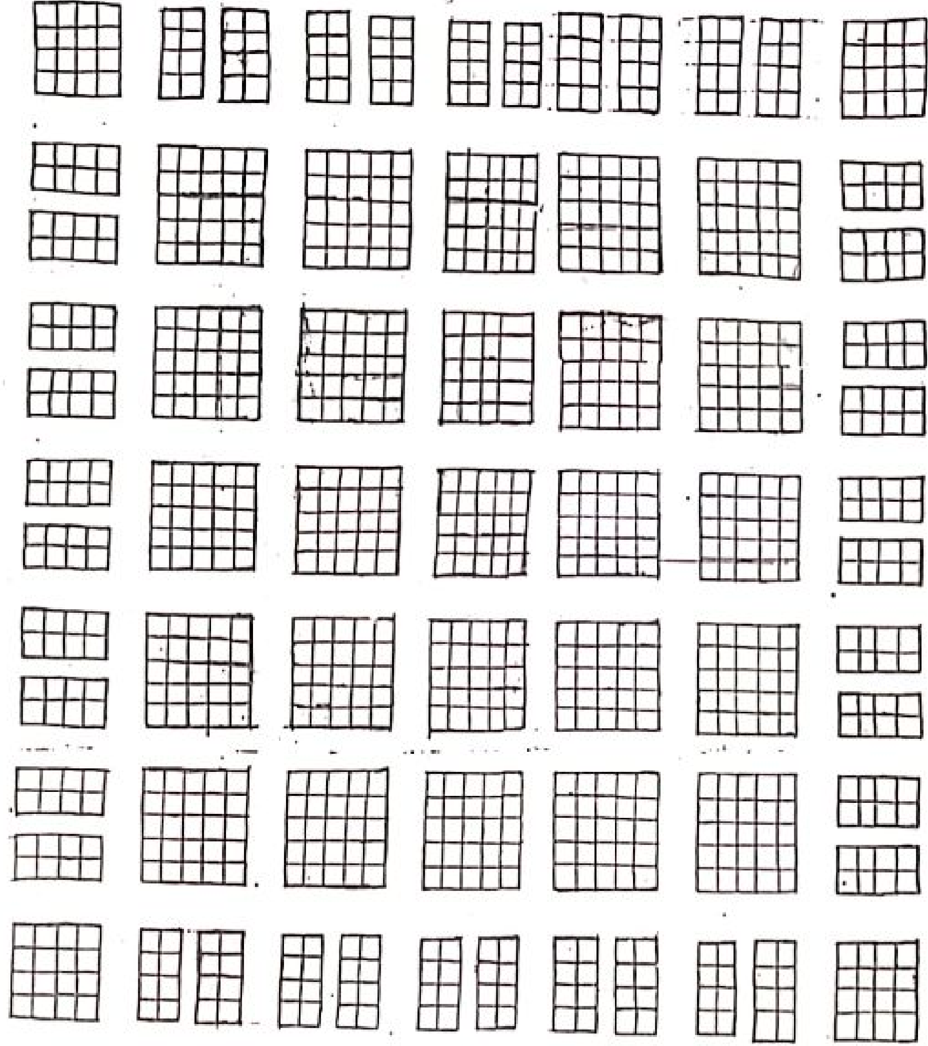
गङ्गां त्वरमीं वाग्देवी दुर्गा सप्तसु सप्तसु ।
चतुर्थावरणे धीमाचाग्नेयादिषु पूजयेत् ॥

अग्निं सुर्यञ्चन्दमसं गुरुञ्चनवस्वपि ॥

पञ्चमावरणे वह्नि कोणेषु समर्च्येयत् ।
गर्भगेहं ततः प्राप्य बेरशुद्धिं समाचरेत् ॥

108 கலச பூஜை கூறப்படுகிறது. 16 கோடு கிழக்காகவும், வடக்காகவும் போட்டு (சூத்ரமிட்டு) நடுவில் 25 பதம் எடுத்துசுற்றிலும் 2 கட்டம் விட்டு விட்டு வெளியில் நான்கு திசைகளிலும் நடுவில் 3,3 பதம் ஏற்கவும் 12 வாயில் உள்ளதாக வியூஹம் அமைக்கவும், தென்கிழக்கு முதலிய கோணங்களில் தர்மம் முதலான 4 வ்யூஹம் அமைக்கவும். கோணங்களில் 3,3 வ்யூஹமாக 21 பதம் அமைக்கவும், எள், அரிசி, நெற்களால் ஸ்தண்டிலம் அமைக்கவும். ஒவ்வோர் கும்ப நடுவிலும் பத்மம் வரையவும், கிழக்கு, வடக்கு, நுனியாக, தர்பைகளால் பரிஸ்தரணம் அமைக்கவும். உரிய லக்ஷணமுடைய கலசங்களை ஸ்தாபிக்கவும். நடுவில் முருகனையும் இருபக்கம் வர்தனியையும், ஸ்தாபிக்கவும். பாத்யம் ஆசமநம் அர்க்யம் சந்தனமிவைகளை கிழக்கு முதலான திசைகளில் ஸ்தாபிக்கவும். தயிர், நெய், தேன், பால் இவைகளை தென் கிழக்கு முதலான திசைகளில் எள், பில்வம், சந்தனம், மேகம், சம்பகம், அரளி, கடுகு, நாகலிங்கப்பூ (நாகம், கேஸரம்) குங்குமப்பூ, தக்கோலம், பழம், முல்லை, கச்சோலம், லோஹம், லவங்கப்பட்டை, பச்சகற்பூரம் ஆகிய 16 த்ரவ்யங்களை 2 ஆவரணத்தில் ஸ்தாபிக்கவும். வாஹைநெல், ஸத்துமாவையும் ஸ்தாபிக்கவும். தென்மேற்கில் 5-கலசத்தில் விபூதியையும், 3 ஆவரணத்தில் ஐந்து கலசத்தில் வாஹைநெல், ஸத்துமாவையும் ஸ்தாபிக்கவும். தென்மேற்கில் 5 கலசத்தில விபூதியையும், விபூதியையும், வாயு திசையில் 5 கலசங்களில் மஞ்சள் பொடியையும், ஈசான 5 கலசங்களில் சங்குப் பொடியையும் ஸ்தாபிக்கவும். நெல்லிக்காய் (தாத்ரி) தேங்காய், எலுமிச்சம்பழம், மாதுளம்பழம், இந்த 5 த்ரவ்யங்களை அக்னி மூலையில் 5 கலசங்களையும் நான்காவது ஆவரணத்தில் மூலமந்திரத்தால் ஸ்தாபிக்கவும். லக்ஷ்மீ, ஸஹதேவி, விஷ்ணுக்ரந்தி, வில்வம், இந்த நான்கு த்ரவ்யங்களையும், ,தென்கிழக்கு முதலான 4 திசைகளில் 9,9 கலசங்களில் ஸ்தாபிக்கவும்.

இவ்வாறு 5வது ஆவர்ணத்தில் முறைப்படி ஸ்தாபிக்கவும். நடுவில் உள்ள கலசத்தில் முருகனையும், இருபக்கத்தில் உள்ள வள்ளீ, தேவஸேனாவையும் பூஜித்து முதலாவரணத்தில் சகுன்யாதி 8 சக்திகளையும் 2-வது ஆவரணத்தில் இந்திராதிகளை 2 யந்தாதிகளையும் பூஜிக்கவும். சாஸ்தா, வாஸ்துநாதன் (சுதேவஹன்) சுமுகன் இவைகளை ஆக்னேயம் முதலிய 4 கோணங்களில் 5, 5 கலசங்களில் 3-வது ஆவரணத்தில் பூஜிக்கவும். கங்கை, லக்ஷ்மீ, ஸரஸ்வதி, துர்கை, இந்த நான் தேவியிரை 7-7 கலசங்களில் 4-வது ஆவரணத்தில் பூஜிக்கவும். அக்னீ, சூர்யன், சந்திரன், குஹாஸ்த்ரன் ஆகியோர்களை 9,9 கலசங்களாக 5-வது ஆவரணத்தில் பூஜிக்கவும். கருவறை நுழைந்து பிம்ப சுத்தி செய்து

1008 கலச ஸ்பநன முறை

अष्टोत्तरसहस्राख्यं स्नपनं वक्ष्यतेऽधुना ।
सूत्रैः प्रागादिकैर्भूमौ चत्वारिंशत् पटुत्तरैः ॥

उदागग्रस्याशाल्यां शालिपिष्टरसान्वतैः ।
पञ्चविंशत्पदं मध्ये गृहीत्वा तद् बहिर्बुधः ॥

मार्गायदिपदं लोप्य बहिः पञ्चपदं ग्रहेत् ।
तद्बहिर्द्विपदं लोप्य बहिः पञ्चपदं ग्रहेत् ॥

द्विपदं लोप्य तद्बाह्ये विद्यते तु चतुष्पदम् ।
बहिर्वीथ्यान्तरालेषु कलशेषु पदेषु च ॥

मार्गाय सोपयेत् विद्वान् तन्मध्ये तु चतुष्पदम् ।
चतुर्दिक्षु ततो मन्त्री कल्पयेत् कल्पवित्तमः ॥

पञ्चविंशत्पदं व्यूहं पञ्चविंशद्भवेदिह ।
चतुष्कोणे षोडशभिः पदैर्व्यूहचतुष्टयम् ॥

अष्टभिश्च पदैर्व्यूहैश्चत्वारिंशद्भवेद्बहिः ।
महाद्वाराष्टदशकं क्षुद्रद्वारं तु विंशतिः ॥

अष्टोत्तर सहस्रेऽस्मिन् स्नपने षोडशावृतौ ।
वृत्तकुम्भमथौ वक्ष्ये श्रृणु कौशिकसुव्रत ॥

षट्त्रिंशद्रत्रसंयुकते मण्डपे चतुरश्रके ।
चतुर्गात्राणि मध्ये पङ्क्तिविवर्जिते ॥

श्रुतिद्वारसमायुकते सर्वालङ्कारसंयुते ।
मङ्गलाष्टकसंयुकते चतुस्तोरणभूषिते ॥

दशायुधर समायुकते दर्भमालाभिरावृते ।
मण्डपे मध्यदेशे तु हस्तसूत्रान्तरं यथा ॥

तथा पश्चिमपूर्वोक्तं युग्मसूत्रं प्रकल्पयेत् ।
दक्षिणोत्तरमार्गेण युग्मसूत्रं प्रसारयेत् ॥

तन्मध्ये स्थापयेच्छङ्कुं समान्ताद्भ्रामयेत्सुधीः ।
तत्र षोडशसूत्राणि वृत्तवद्भ्रामयेत् सुधीः ॥

तावत्सूत्रान्तरम्प्रोक्तं षोडशावरणं क्रमात् ।
द्वारार्थकं महाशासु द्वारसूत्राणि विन्यसेत् ॥

स्वर्णालङ्कारयोर्मध्ये तिलतण्डुलशालिभिः ।
स्थण्डिलङ्कलशानान्तु कल्पयेन्कलशम्प्रति ॥

प्रथमावरणे चाष्टौ षोडशां द्वितीयावृतौ ।
त्रयावृतौ चतुर्विंशद्त्रिंशच्चतुरावृतौ च ॥

चत्वारिंशच्च कलशान् पञ्चमावरणे न्यसेत् ।
अष्टाचत्वारिंशतिकान् कलशान् षष्ठमावृतौ ॥

षट्पञ्चाशद्घटान् पश्चात् सप्तमावणे न्यसेत् ।
चतुः षष्टिघटान् पश्चादष्टामावरणे न्यसेत् ॥

द्विसप्तिघटान् पश्चान्नवमावरणे न्यसेत् ।
अशीतिसंख्यान् कलशान् दशामावरणे न्यसेत् ॥

अष्टाशीतिघटान् पश्चात् न्यसेदेकादशावृतौ ।
कलशान् षण्णवतिकान् द्वादशावरणे न्यसेत् ॥

त्रयोदशावृतौ पश्चात् कुम्भान् चतुरशीतिकान् ।
घटान् द्विनवतीन्मन्त्री चतुर्दशमहावृतौ ॥

कलशान् शतसंख्यांश्च न्यसेत् पञ्चदशावृतौ ।
अष्टोत्तरशतान् कुम्भान् षोडशावरणे न्यसेत् ॥

एवं विन्यस्य कलशात् अष्टोत्तरसहस्त्रकान् ।
रत्नलोकधातूत्थं बीजोदं गन्धतोयकम् ॥

मृन्मार्जनञ्चाप्युपरि मार्जनं पत्रपुष्पकम् ।
धान्यास्त्रं फलतोयञ्च कषायं मद्योदकं तथा ॥

कान्तमूलोदकं ब्रह्मकूर्चकल्काम्बुवल्कलम् ।
माणिक्यकञ्चेन्द्रनीलञ्च वैडूर्यं च प्रवालकम् ॥

मुक्ता वज्रं पुष्परागं स्फटिकं मरकतं तथा ।
नवरत्नानिनिक्षिप्य अथवा पञ्चरत्नकम् ॥

एभिर्युक्तं शुद्धतोयं रत्नोदकमिदीरितम् ।
सुवर्णरजतं ताम्रमायसंत्रपुसीसकम् ॥

आरकूटन्तुतौर्युक्तं लोहोदकमिति स्मृति ।
सौवीरमञ्जनं श्यामं हरितालं मनः शिलान् ॥

गौरिकं रोचनायुक्तं धातूदकमिति स्मृतम् ।
शालिकोद्रं च नीवारं प्रियङ्गुतिलसर्षपम् ॥

श्याममापयवैर्युक्तं बीजोदकमिहोच्यते ।
नवनीतं च कर्पूरं त्वगेलापत्रसंयुतम् ॥

चन्दनं लघुकोष्टं च वराकोशीरमुस्तका: ।
कुङ्कुमं हरिबेरं च तककोलं जातिरेव च ॥

एतेषां चूर्णसंयुक्तं गन्धोदकमिति स्मृतम् ।
पर्वते च नदीतीरे वल्मीके कर्कके वटे ॥

वृषशृङ्गेदर्भमूले समुद्रे गजदन्तयो: ।
अष्टमृद्भिस्समायुक्तं मृदम्भ: परिकीर्तितम् ॥

गोक्षीरं सहदेवीं च विष्णुक्रान्तं कृताञ्जलिम् ।
सर्पपेन्दीवरं रात्रि एभिर्मार्जनमुच्यते ॥

तुलसीं बिल्वपञ्च तमालञ्च तपस्विनीम् ।
अपामार्गं शमीयुक्तं पत्रतोयमिहोच्यते ॥

पद्मं रक्तोत्पलं पश्चात् पाटलं चम्पकं तथा ।
पुन्नागनागं कुरवं नन्द्यावर्तञ्च मल्लिकाम् ॥

श्वेतार्कं वकुळैर्युक्तं पुष्पतोयमिहोच्यते ।
कुष्ठं कुटन्नटं लोहं चन्दनं कुङ्कुमं तथा ॥

कर्पूरोशीरसंयुक्तं मान्योदकमिति स्मृतम् ।
वज्रं शक्तिं च मुसलं खड्गं पाशाङ्कुशं धनु: ॥

चक्रं खेटध्वजं स्वर्णनिर्मितान्यायुधानि च ।
एभिर्युक्तं शुद्धतोयमस्त्रोदकमिति स्मृतम् ॥

पनसो नालिकेरश्च मातुलुङ्गाम्रवृक्षकौ ।
नारङ्गद्वयमेतेषां फलैर्युक्तं फलोदकम् ॥

पलाशोदुमवगाश्वत्थमधूकप्लक्षपाचला: ।
जम्बुरेषां समात्वग्भि: कषायोदकमुच्यते ॥

अभ्यङ्गत्रित्यं पश्चात् माक्षिकत्रितयं तथा ।
गन्धत्रयसमायुक्तं मध्यतामिति स्मृतम् ॥

सूर्यकान्तमय: कान्तं चन्द्रकान्तत्रयं तथा ।
एभिश्च पञ्चकैर्युक्तं कान्ततोयमिति स्मृतम् ॥

उशीरो·हरिबेरं च पूष्पकंच शतावरी ।
श्रीपर्ण पञ्चभिलैर्मूलोदकमिति स्मृतम् ॥

गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधिसर्पि: कुशोदकम् ।
एभिर्द्रव्यै समायुक्तं ब्रह्मकूर्चमिति स्मृतम् ॥

मयूरशिखिकूर्चत्वकरोचना भृङ्गराजकम् ।
कृतांजलि: पञ्चभिश्च कल्कोदमिति स्मृतम् ॥

लोध्रदूयं लवङ्गं च भूर्जत्वक्चूतवृक्षकः ।
इभिस्त्वग्भिः समायुकतं वल्कोदकमिति स्मृतम् ॥

अग्निकोणक्रमातैलं क्षीरं दधि घृतं न्यसेत् ।
चत्वारिंशमूव्यूकेषु कलशद्रव्यमुत्तमम् ॥

विंशद्वेदोदकं प्रोत्कं द्रव्याणां च विधिं श्रुणु ।
वराळत्रुटिकर्पूरत्वगेलोशीरकादयः ॥

स्कन्दकुम्भस्य वर्धन्योर्मध्यमेषु च विन्यसेत् ।
पाद्यमाचमनं चार्घ्यं पञ्चगव्यं कुशोदकम् ॥

क्षीरं दधिघुतान्यष्टौ प्रथमावरणे न्यसेत् ।
क्षौद्रं गुळं यवं कोष्ं तिलं रम्भाफलं तथा ॥

सपपत्रालिकेरञ्च सजनी मातुलुङ्गकं ।
लाजदाडिमसक्तूनि पनसं पद्मचूतकम् ॥

न्यसेदितीयावरणे द्रव्याण्ये तानि षोहश ।
रत्नौदकं लोह तोयं तृतीया वरणे न्यसेत् ॥

धातूदकं बीज भवं चतुथ्र्वावरणे न्यसेत् ।
गन्धोदकं मृदंबश्च पञ्चमावरणे न्यसेत् ॥

मार्जनं परिमार्ज च षष्ठमावरणे न्यसेत् ।
पत्रोदं पुष्पतोयं च सप्तमावरणे न्यसेत् ॥

भान्योदमस्त्र तोयंच ह्यष्टमावरणे न्यसेत् ।
नवावृतौ फलोदंच कषायो दन्त सातृतौ ॥

मदयोमदेकादशके कान्तोदंद्वादशावृतौ ।
त्रयोदशा वृतौ धीमान् मूलोदकमथार्चयेत् ॥

चतुर्दशा वृतौ पश्चात् ब्रङ्भकूर्च जलं क्षिपेत् ।
कल्कोदकन्य सेद्धीमान् तथापञ्च दशा वृतौ ॥

षोडशा वरणे सम्यक् न्यसेत्वल्कोदकं बुधः ।
वज्रं समस्त्र रद्नाणां लोह्यणामग्निदैबतं ॥

धादुनां हरि तालंच वीजानांयवमुत्तमं ।
चन्दनं सर्व गन्धानां लोह्यनामग्निदेवतं ॥

मार्जनी रजनी चूर्णं दूवचिपरिमार्जजे ।
विल्वपत्रं च पत्राणां पुष्पाणानुत्पलं स्मृतं ॥

मान्योदकेच कर्पूर मस्त्राणां शक्तिरेवच ।
फलानाङ्कदल्लीजातं त्वचा मस्वत्थसंभवा ॥

फलप्रियं मद्यय तोये कान्तानां सूर्यकान्तकं ।
कुटन्नतश्चमूलानाङ्गोमूत्रं ब्रङ्मकूर्चके ॥

कुल्कोदके भृङ्गराजं वल्कानांलोध्रवल्कके ।
सह देव्यौषधीनांच सिताभावे गुलं स्मृतं ॥

फल पूष्यादय भावेतु तत्पत्रादिकमेवच ।
द्रव्याण्ये तानि सर्वणि भूल मुन्त्रेन विन्यसेत् ॥

पिधाय बीज मुखयेन पल्लवैवशिरावकैः ।
दत्वा हृदय मन्त्रेण वस्त्राणि विविधाणिच ॥

शुभानिसर्व वर्णानि कृष्णवस्त्रानिवर्जयेत् ।
गन्धंस्वनामनन्त्रेण पुष्पंधूपन्तथैवच ॥

कुमारस्वामिनांमध्ये कुम्भे संस्थाप्य पूजयेत् ।
दक्षिणायान्तु वर्द्धान्यां महा वल्लीं प्रपूजयेत् ॥

उत्तरयान्तु वर्द्धन्यां महा सेनां प्रपूजयेत् ।
शकुन्याद्यष्टशक्तिंश्च प्रथमावरणे न्यसेत् ॥

जयन्तारव्यमग्निशिखं कृत्तिका पुत्र संज्ञकं ।
अनन्तरंभूतपतिं सेनानयङ्गुहसंज्ञकं ॥

हेमशूलं विशालाक्षं पूर्नादिक्रमनेवच ।
द्वितीयावरणे धीमान् द्विवारं संयगर्चयेत् ॥

पृथिव्यादिप्रकृत्यन्तं तत्वानीहन्त्रयोवृतौ ।
चतुर्वारंवसूनन्त्री चतुर्थावरणे यजेत् ॥

गंगाञ्च यमुनांञ्चैव नर्मदाञ्चसरस्वतीं ।
सिन्धुगोदावरींचैव कावेरीं कुमारीं तथा ॥

पञ्चवारं चजेद्धीमान् पञ्चमावरणेक्रमात् ।
अनन्तं वासुकिंचैव तक्षङ्कावर्वेटकन्तथा ॥

सङ्खं पद्मं महापद्मं गुळकंषष्ठमावृतौ ।
षड्वारं पूजयेद्विद्वान् पूर्वादिषुपुनः पुनः ॥

भूरादि सप्तलोकानां दैवतानि पुनः पुनः ।
अष्टवारं यजेद्धीमान् सप्तमावरणेक्रमात् ॥

असिताङ्गोरुरुःश्चण्डः क्रोधउन्मत्तभैरेवः ।
कपाली भीषणश्चैव संहारश्चाष्टभैरवः ॥

अष्टवारंयजेद् पश्चात् अष्टमावरणेक्रमात् ।
महापद्मश्च पद्मश्च शङ्खोमकरकच्चपौ ॥

मुकुन्दः कुन्द नीलाश्च वाराश्चनिधयो नव ।
अष्टवारं यजेत् पश्चात् नवमानरणेतथा ॥

क्षावह्नियजमानार्क जलावातेन्दुरवानिच ।
अष्टमूर्तिन्यसेदेतान् दशवारं दशावृतौ ॥

महादेवशिवोरुद्र श्शङ्करो नील लोहितं ।
ईशानो विजयोभीमौ देव देवोभवोद्भवः ॥

कपाल्येकादशारव्याताः रुद्रा एकादशावृतौ ।
अष्टवारं यजेदेतान् पूर्वादिकलशेषु च ॥

वैवश्वतोविवस्वांश्च मातण्डिोभास्करो रविः ।
लोकप्रकाशकश्चैव लोकशाक्षीत्रिविक्रमः ॥

आदित्यश्चैव सूर्यश्च अंशुमालीदिवाकरः ।
द्वादशावरणे मन्त्री पूजयेदष्टवारकं ॥

लवनेक्षुस्तथाक्षीरं दधिस्वादुसरित्पतिः ।
सुरापिघृतसिन्धुश्च पूज्याद्वादशवारकं ॥

त्रयोदशावृतौमन्त्री पूर्वादिकलशेषुच ।
चतुर्वेदान्यजेन्मन्त्री त्रयोविंशतिवारकं ॥

चतुर्दशावृतोसम्यक् गन्धपुष्पादिभिर्यजेत् ।
इन्द्रोवह्निः पितृपदिः नैऋतौवरुणोमरुत् ॥

सोमेशब्रह्म गोविन्दः पूजनीयास्तथैवच ।
दशावारञ्च गुरुणा तथापञ्चदशावृतौ ॥

ग्रहान्भास्करमुख्यंश्चयजेत् द्वादशवारकं ।
षोडशावरणेमन्त्री पूजयेत्तु यथाक्रमं ॥

गन्ध पुष्पादिभिश्चैव पूजयेत्स्व स्वनामतः ।
वालु कैश्च महा शासु स्थण्डिळेकल्पयेत् बुधः ॥

1008 கலச பூஜை கூறப்படுகிறது. கிழக்காக 46 கோடும், வடக்காக 46 கோடுமிட்டு (கோடுகளை அரிசி மாவால் போட்டு) நடுவில் 25 பதமேற்று வழிக்காக 2 பதம் விட்டு வெளியில் 5 பதம் கிரஹிக்கவும். அதன்பிறகு 2 பதம் விட்டு பிறகு 5 பதம் கிரஹிக்கவும். அதற்கு வெளியில் 2 பதம் விட்டு வெளியில் 4 பதம் கிரஹிக்கவும். வெளிவிதியின் கலசங்களின் இடைவெளி பதங்களில் வழிக்காக விட்டு விட்டு மத்தமிடத்தில் 4 பதமாக 4 திசைகளிலும் கிரஹிக்கவும். 25 பதம் உள்ளதாக 25 வியூஹம் அமைக்கவும். 4 கோணங்களில் 16 பதம் உள்ளதாக 4 வியூஹம் அமைக்கவும். 8

பதங்களால் 40 வியூஹம் அமைக்கவும். மஹாத்வாரம் 18 ம் க்ஷுத்ர த்வாரம் 20 ம் ஆகும். வட்டவடிவமாக அமைத்து 36 ஆவரணங்களை உடையதாக 1008 கலச பூஜையை கூறுகிறேன். கேளும். 26 முழ அளவுள்ள சதுரமான மண்டபத்தில் 4 முழம், 8 முழ அளவாக வரிசை செய்யவும். 4 வாயில் உள்ளதாக அமைத்து 4 தோரணம் அஷ்டமங்களம், இவைகளை உடையதாகவும் தசாயுதம் தர்ப மாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மண்டபத்தில் 2 கோட்டிற்கும் இடைவெளி ஓர் முழமுள்ளதாக அமைக்கவும். கிழ மேற்காக 2 கோடும். வடக்கு தெற்காக 2 கோடும் இடவும். அதன் நடுவில் முளையடித்து 16 கோடு வட்டவடிவமாக சுற்றி போடவும். கோட்டின் இடைவெளியில் 16 ஆவரண கலசங்களை வைக்கவும். வாயிற்படி (வாசலுக்கு கிழக்கு முதலான திசைகளில் வாயிற் கோடிடவும். அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்ட மத்தியில் நெல், அரிசி எள் இவைகளை ஒவ்வோர் கலசத்திற்கு ஸ்தண்டிலம் அமைக்கவும். முதலாவரணத்தில் 8 ம் 2 வது ஆவரணத்தில் 16 ம், 3 வது ஆவரணத்தில் 24 ம் நான்காவது ஆவரணத்தில் 32 ம், 5 வது ஆவரணத்தில் 40 ம் ஆறாவது ஆவரணத்தில் 48 ம், ஏழாவது ஆவரணத்தில் 56 ம், எட்டாவது ஆவரணத்தில் 64 ம், ஒன்பதாவது ஆவரணத்தில் 72 ம், பத்தாவது ஆவரணத்தில் 80 ம், 11 ஆவது ஆவரணத்தில் 88 ம் , 12 ஆவது ஆவரணத்தில் 96 ம் 13 வது ஆவரணத்தில் 84 ம், 14 வது ஆவரணத்தில் 92 ம், 15 வது ஆவரணத்தில் 100 ம், 16 வது ஆவரணத்தில் நூற்றி எட்டுமாக ஸ்தாபிக்கவும். இவ்வாறு 1008 கலசங்கள் வைக்கவும். ரத்னோதகம், லோஹோதகம், தாதூதகம், பீஜோதகம், கந்தோதகம் இவைகளும் ம்ருகோதகம், மார்ஜநோதகம், பத்ரோதகம், மார்ஜநம், புஷ்போதகம், மார்யோதகம். அஸ்த்ரோதகம், பலோதகம், கஷாரோதகம், மத்யோதகம், காந்தோதகம், மூலோதகம், ப்ரம்ம கூர்ச்சோதகம், கல்கோதகம், வல்கோதகம் இவைகளை கலசத்தில் சேர்த்து பூஜிக்கவும். மாணிக்கம் இந்த்ரநீலம், வைடூர்யம், பவழம் முத்து, வைரம், புஷ்பராகம், ஸ்படிகம், மரகதம் ஆகிய ஒன்பது ரத்னங்களையோ, 5 ரத்னங்களோ சேர்ந்த சுத்த ஜலமானது ரத்னோதகம் எனப்படும். தங்கம், வெள்ளி, தாமிரம், இரும்பு, பித்தளை, ஈயம், ஆரகூடம் (துத்தநாஹம்) இவைகள் சேர்ந்த ஜலம், லோஹோதகம் எனப்படும். ஸௌவீரம், மை, கருப்புப்பொடி, பச்சை (அரிதாரம்) மநச்சிலை கைரிகை, ரோசனை, இவைகளுடன் கூடியது தாதூகம் எனப்படும். நெல், கோத்ரவம், வனீவாரம், (செந்நெல்) தினை, எள், கடுகு, சாமை, உளுந்து, யவை, இவைகளுடன் கூடிய தீர்த்தம் பீஜோதகம் எனப்படும் வெண்ணை, பச்சகற்பூரம், லவங்கப்பட்டை, ஏலக்காய், சந்தனம், லகு, கோஷ்டம், வராளம், விளாமிச்சவேர், முஸ்தகம், குங்குமப்பூ, வெட்டிவேர், தக்கோலம், ஜாதிக்காய், ஆகியவைகளின் பொடிகளுடன் கூடிய தீர்த்தம் கந்தோதகம் எனப்படும் மலை, நதிக்கரை, புற்று, நண்டுவளை, காளைக்கொம்பு, தர்பையடி, ஸமுத்ரம், யானைதந்தம், இவைகளின் மண்களான இந்த 8 வித மண்களுடன் சேர்ந்தது மிருதம்பம் என கூறப்படுகிறது. பால், செங்கமுளிர் (ஸஹதேவி) விஷ்ணுக்ரந்தி, யானைவணங்சி, கடுகு, அரளி கருநெல், மஞ்சள்பொடி, இவைகளுடன் கூடிய மார்ஜனம் எனப்படும். துளஸி, பில்வம், தமாலம் (தேக்கு), தபஸ்வினி, நாயுருவி, வன்னி இவைகளுடன் கூடிய பத்ரோதகம் எனப்படும். தாமரை, செங்கருமுநி, பாதிரி, சம்பகம், புன்னை, நாகலிங்கம், குரவம் (முல்லை), அரளி, நந்தியாவட்டை, மல்லிகை, வெள்ளைதாமரை (வெண்டாமரை) மகிழம்பூ, இவைகளுடன் கூடியது புஷ்பதோயம் எனப்படும். குஷ்டம் (கோரை) குடந்நயம், லோஹம், சந்தனம், குங்குமப்பூ, பச்சகற்பூரம், விளாமிச்சவேர், இவைகளுடன் கூடியது மான்யோதகம் எனப்படும். வஜ்ரம், சக்தி (முஸலம்) கத்தி, உலக்கை, பாசம், அங்குசம், வில், சக்ரம், கேடயம், கொடி, இவைகளை தங்கத்தால் செய்து

தீர்த்தத்துடன் சேர்த்தால் அஸ்த்ரோதகம் எனப்படும். பலாப்பழம், இளநீர், மாதுளம்பழம், மாம்பழம், நார்த்தை, கொளுஞ்சி இந்த பழங்களுடன் கூடியது பலோதகம் எனப்படும். புரசு, அத்தி, அரசு, இலுப்பை, இஞ்சி, பாதிரி, நாவல் இவைகளில் மரப்பட்டைகளுடன் கூடியது கஷோயோதகம் என்று (அப்யங்கம்) 3 எண்ணை வகைகளும் 3 மெழுக்கு வகைகளும், 3 சந்தன வகைகளும் தீர்த்தமும் சேர்ந்தது மத்யதோயம் எனப்படும். தூர்யகாந்தம் 3 விதம், சந்திரகாந்தம், அய:காந்தம் (இரும்புகாந்தம்) ஆகிய 5 காந்தங்களும் தீர்த்தமும் சேர்ந்தது காந்ததோயமாகும். விளாமிச்சவேர் வெட்டிவேர், புஷ்பம், சதாவர், பில்வம் (ஸ்ரீபர்ணம்) இந்த ஐந்து கிழக்கு வகைகளும் தீர்த்தமும் சேர்ந்தது மூலோதகம் ஆகும். கோமூத்ரம், கோசாணம், பால், தயிர், நெய், தானபதீர்த்தம், இந்த திரவியங்கள் சேர்ந்தது பிரும்கூர்ச்சம் எனப்படும். மயில்தோகை, தர்பை, (கூர்சத்வக்) கோரோசனை, பிருங்கராஜம் (கருசளாங்கன்னி) யானை வாணயரி (க்ருதாஞ்சலி) இந்த ஐந்தும் சேர்ந்தது கல்கோதகம் எனப்படும். வெள்ளொளாத்தி (பட்டை) 2 வகை, கிராம்பு, பூவரசம்பட்டை, மாமரப்பட்டை, ஆகிய ஐந்து வகைப் பட்டைகளும லவங்கப்பட்டையும் சேர்ந்தது வல்கோதகம் எனப்படும். ஆக்னேய முலை முதலாக எண்ணை, பால், தயிர், நெய் ! இவைகளை ஸ்தாபிக்கவும். 40 வியூஹங்களின் உத்தமமான கலச திரவ்யங்களாவன, 20 பிரிவாக கூறப்பட்டுள்ளது. திரவ்யங்களின் ஸ்தாபன முறையும் கேள், வராளம், ஜாதிக்காயம், (த்ருடி), பச்சகற்பூரம், லவங்கப்பட்டை, ஏலக்காயம், விளாமிச்சவேர், இவைகளை ஸ்கந்த கும்பத்திலும், வர்த்தனியிலும் சேர்க்கவும். பாத்யம், ஆசமனம், அர்க்யம், பஞ்சகவ்யம், தர்பை, ஜலம், பால், தயிர், நெய் இவை எட்டும் முதல் ஆவரணத்தில் ஸ்தாபிக்கவும். தேன் வெல்லம், யவை, கோஷ்டம், எள், வாழைப்பழம். கடுகு, தேங்காய், மஞ்சள்பொடி, ஏலக்காய், பொறி, மாதுளம்பழம், ஸத்துமாவு, பலாபழம், தாமரை, (நார்த்தம்) மாம்பழம் இந்த 16 த்ரவ்யங்களை 2 வது ஆவரணத்தில் சேர்க்கவும். ரத்னோதகம், லோஹோதகம், 2 தீர்த்தயாக 3 வது ஆவரணத்திலும் தாதூகம் பூஜோதகத்தை நான்காவது ஆவரணத்திலும் கந்தோகம் மிருதோதகத்தை 5 வது ஆவரணத்திலும் மார்ஜநோதகம் பரிமார்ஜநோதகத்தை ஆறாவது ஆவரணத்திலும், பத்ரோதகம் புஷ்போதகத்தை ஏழாவது ஆவரணத்திலும் மாந்யோதகம் அஸ்த்ரோ்தகத்தை எட்டாவது ஆவரணத்திலும் பலோதகம் ஒன்பதாவது ஆவரணத்திலும் கஷாயோதகத்தை 10 ஆவது ஆவரணத்திலும், 11 வது ஆவரணத்திலும் மத்யோதகமும், 12 ஆவது ஆவரணத்தில் காந்தோதகமும் 13 வது ஆவரணத்திலும் மூலோதகமும் ப்ரும்மகூர்ச ஜலத்தை 14 வது ஆவரணத்திலும் 15 வது ஆவரணத்தில் கல்கோதகமும் 16 வது ஆவரணத்தில் வல்கலோதகமும் மாக 16 ஆவரணமாக திரவ்யங்களை சேர்க்கவும். எல்லா ரத்னங்களிலும் வைரமும், லோஹத்தின் அக்னிதேவதையான ஸ்வர்ணமும், தாதுக்களில் அரிதாலமும் விதைகள் யவையும் உத்தமமாகும். எல்லா வாசனை பொருள்களிலும் சந்தனமும் மண்ணில் தர்பையணி, மண்ணாலும் மார்ஜகணோதத்தில் மஞ்சட்பொடியும் பரிமார்ஜனத்தில் அருகம்பில்லும் பத்ரோதகத்தில் பில்வபத்ரமும், புஷ்போதகத்தில் நீலோத்பலமும், உத்தமமாக கூறப்படுகிறது. மாந்யோதகத்தில் கற்பூரமும், அஸ்த்ரரோதகத்தில் சக்தியும், பலோ்தகத்தில் வாழைப்பழமும், த்ரோதகத்தில் அரசமரப்பட்டையும், மத்யதோயத்தில் முப்பழமும் காந்தோதகத்தில் தூர்யகாந்தமும், மூலோதகத்தில் குடந்நடமும், ப்ரஹ்ம கூர்சத்தில் கோமூத்ரமும், கல்கோதகத்தில் ப்ருங்கராஜம், வல்கலோகத்தில் வெள்ளாளத்தி பட்டையும் மருந்து வகையில் (கரிசலாகன்னி) ஸஹதேவியும் உத்தமமாகும். சர்க்கரை இல்லாதபோது வெல்லத்தை கிரஹிக்கவும். பழம், புஷ்பம் இவைகள்

கிடைக்காத போது அதன் பத்ரம் இலைகளையோ சேர்க்கவும். எல்லா த்ரவ்யங்களையும் மூலமந்திரத்தினால் ஸ்தாபிக்கவும். பூஜமுக்ய மந்திரத்தினால், மடக்குளாலே மாவிலையினாலோ மூடி பலவித வஸ்த்ரங்களை அனுவிக்கவும். கருப்பு வஸ்த்ர மின்றி எல்லா கலா் வஸ்திரத்தையும் அனுவிக்கலாம். அந்த ஸ்வாமியின் பெயரை கூறி சந்தனம், புஷ்பம், தூபம் கொடுக்கவும். நடுவில் உள்ள கலசத்தை குமாரஸ்வாமியை பூஜிக்கவும். தெற்கில் உள்ள வா்த்தனியில் வள்ளியையும் வடக்கில் உள்ள வா்த்தனியில் தேவஸேனாவையும் பூஜிக்கவும். முதலாவரணத்தில் சகுனியில் முதலான 8 சக்திகளை பூஜிக்கவும். ஜயந்தன், அக்னிசிகன், க்ருத்திகா புத்ரன், பூதபதி ஸேனானி, குஹன் ஹேமசூலன், விசாலாக்ஷன் இவா்களை கிழக்கு முதலாக இருமுறை 2 வது ஆவரணத்தில் பூஜிக்கவும். ப்ருத்வி முதல் ப்ரக்ருதி வரை (24) தத்வங்களை 3 வது ஆவரணத்தில் பூஜிக்கவும். 4 வது ஆவரணத்தில் நான்கு முறை அஷ்டவஸுக்களை பூஜிக்கவும். கங்கை யமுனை, நா்மதை, ஸரஸ்வதி, ஸிந்து, கோதாவரி, காவேரி, குமரி, ஆகிய எண்மறை ஐந்து முறையாக ஐந்தாவது ஆவரணத்தில் பூஜிக்கவும். அனந்தன், வாசுகி தக்ஷகன், கார்கோடகன், சங்கபாலன், பத்மன், மஹாபத்மன், குளிகன், இவா்களை 6 வது ஆவரணத்தில் 6 முறை பூஜிக்கவும். பூலோகம் முதலான 7 லோகங்களை 7 வது ஆவரணத்தில் எட்டு முறை பூஜிக்கவும். அஸிதாங்கன் ருரு:சண்டன், க்ரோதன், உந்மத்த பைரவ, கபாலி பீஷண: ஸம்ஹாரா் ஆகிய 3 பைரவா்களையும் எட்டாவது ஆவரணத்தில் எட்டு தடவை பூஜிக்கவும். மஹா பத்மன், பத்மன், சங்கன், மகர, கச்சபன் முகுந்தன், குந்தன், நீலன் வாரா்கள் ஆகும். 9 நதிகளையும் 9 வது ஆவரணத்தில் 8 முறை பூஜிக்கவும். க்ஷமா, வஹ்னி யஜமானன் அா்கன், ஜலம் வாத (வாயு) சந்த்ரன், ஆகாயம் ஆகிய எண்மரை 10 வது ஆவரணத்தில் 10 தடவை பூஜிக்கவும். மஹாதேவ:சிவ:ருத்ர: சங்கரன் நீலலோஹிதன் ஈசானன் விஜயன், பீமன், தேவதேவன் பவோத்பவன், கபாலி ஆகிய 11 ருத்ரா்களை 11 வது ஆவரணத்தில் 8 தடவை கூறி கிழக்கு முதலான திசைகளில் பூஜிக்கவும். வைவஸ்வதன், விவஸ்வான், மாா்தாண்டன், பாஸ்கரன், ரவி, லோகப்ரகாசன், லோகஸாக்ஷி த்ரிவிக்ரமன், ஆதித்யன், சூர்யன், அம்சுமாலி, திவாகரன் ஆகிய 12 சூர்யா்களை 12 வது ஆவரணத்தில் 8 முறை பூஜிக்கவும். லவண, இக்ஷு பால், தயிர், நெய், சுந்தோதகம், சுரபி, ஸமுத்ரங்களை 12 தடவை 13 ஆவரணத்தில் கிழக்கு முதலான கலசங்களில் பூஜிக்கவும். நான்கு வேதங்களையும், இருபத்தி மூன்று தடவை பதினான்காவது ஆவரணத்தில் சந்தன, புஷ்பங்களையும் பூஜிக்கவும். இந்த்ரன், அக்னி, யமன், நிருருதி, வருணன், வாயு, ஸோமன், ஈசானன், ப்ரம்மா, விஷ்ணு இவா்களை பத்தாம் முறை பதினைந்தாவது ஆவரணத்தில் பூஜிக்கவும். கிரஹங்கள் ஒன்பதையும் 12 முறை பதினாராவது ஆவரணத்தில் பூஜிக்கவும். சந்தன புஷ்பங்களால் அந்தந்த தேவதைகளில் பெயரை கூறி அா்ச்சிக்கவும். கிழக்கு முதலான திசைகளில் மணலால் ஸ்தண்டிலம் அக்னிகாா்யத்திற்காக அமைக்கவும்.

॥ त्रयोदशः पटलः ॥

த்ரயோதச: படல:

13-வது படலம்

॥ अथ स्कन्दोत्सवविधिः ॥

அத ஸ்கந்தோத்ஸவ விதி:

अतः प्रवक्ष्यामि स्कन्दोत्सवविधिक्रमम् ।
भुक्तिमुक्तिप्रदं दिव्यं सर्वभूतसुखप्रदम् ॥ १ ॥

அத: பரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி ஸ்கந்தோத்ஸவவிதி க்ரமம்।
புக்தி முக்தி ப்ரதம் திவ்யம் ஸர்வபூதஸுக ப்ரதம்॥

ஸ்கந்தரின் திருவிழா முறைப்பற்றி கூறுகிறேன், அந்த திருவிழாவானது திவ்ய மானதும். போக, மோக்ஷத்தை தரவல்லும், எல்லாபூதங்களுக்கு சுகத்தை தரக்கூடியது மாகும்.

सर्वलोकसुखं पुण्यं सदा विजयवर्धनम् ।
सर्वसिद्धिकरं वश्यं सर्वशान्तिकरम शभम् ॥ २ ॥

ஸர்வ லோக சுகம் புண்யம் ஸதாவிஜய வர்த்தநம்।
ஸர்வ ஸித்தி கரம் வச்யம் ஸர்வசாந்தி கரம் சுபம்॥

புணித மானதும், எல்லா உலகத்தை சுகத்தை தரக்கூடியதும், எப்பொழுது வெற்றியை அதிகரிப்பதும், எல்லா சித்தியையும் தரவல்லது, எல்லா அமைதியையும் தரவல்லதும்,

सर्वशत्रुक्षयकरमिष्टकाम्यफलप्रदम् ।
भूतराक्षसनाशञ्च मर्त्यानां पोषणार्थकम् ॥ ३ ॥

ஸர்வசத்ரு க்ஷயகரம் இஷ்டகாம்ய பலப்ரதம்।
பூதாராக்ஷஸனாஸஞ்ச மர்த்தியாநாம் போஷணார்த்தகம்॥

எல்லா எதிரியையும் அழிக்க வல்லதும், விரும்பிய பயனை தரவல்லதும், பூதன், ராக்ஷஸர்களை அழிக்க வல்லதும், மனிதர்களை காக்க கூடியது மாகும்.

उत्सवेति त्रिवर्णोयं सृष्टिस्थित्यन्तसंज्ञकम् ।
उत्सवस्त्रिविधः प्रोक्तं मुनिमुख्य महामते ॥ ४ ॥

உத்ஸவேதி த்ரிவர்ணோயம் ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்த ஸம்ங்ஞகம்।
உத்ஸவ திரிவிதம் ப்ரோக்தம் முநிமுக்ய மஹாமதே॥

"உத்ஸவம்" என்கிற மூன்றெழுத்தானது ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம் என்று பொருள்படுவதாகும், திருவிழா மூன்று விதமாகும்.

मासोत्सवस्तु प्रथमो द्वितीयस्तु महोत्सवः ।
भक्तोत्सवस्तृतीयस्तु वक्ष्यते मुनिपुङ्गव ॥ ५ ॥

மாஸோத்ஸவஸ்து ப்ரதமோ த்வீதீயஸ்து மஹோத்ஸவ॥
பக்த்தோத்ஸவஸ் த்ருதீயஸ்து வக்ஷ்யதே முநி புங்கவ॥

முதலில் மாஸோத்ஸவமும்,இரண்டாவது மஹோத்ஸவமும், பக்தோத்ஸவம் மூன்றாவது மாகும்.

कृतस्त्वमायां मासाद्ये स तु मासोत्सवो भवेत् ।
त्र्याहञ्चैव पञ्चाहं सप्ताहञ्चनवाहकम् ॥ ६ ॥

க்ருதஸ்த்வ மாயாப்யாஸாத்யே ஸதுமாஸோத் ஸவோபவேத்।
த்ரயோஹம் சைவ பஞ்சாஹம் ஸப்தாஹஞ்ச நவாஹகம்॥

அமாவாசை (பௌர்ணமி) மாதாரந் தினத்தில் செய்வது மாஸோத்ஸவம், ஆகும், மூன்று நாள், ஐந்துநாள், ஏழநாள், ஒன்பது நாள்.

द्वादशाहन्तु विधिना चरितस्तु महोत्सव: ।
भक्त्या पुण्यदिने भक्तै: क्रियते य: स उत्सव: ॥ ७ ॥

த்வாதாசாஹந்து விதிநா சரிதஸ்து மஹோத்ஸவ: !
பக்த்யா புண்ய திநே பக்தை: க்ரியதேய: உத்ஸவ:!!

12-நாள் ஆகியவை முறைப்படி செய்வது மஹோத்ஸவமாகும், பக்தியுடன் புண்ய தினத்தில் பக்தர்களால் எந்த உத்ஸவம் செய்யப்படுகிறதோ,

बलिहीनं तथा कुर्यात् भक्तोत्सवविशेषत: ।
महोत्सवन्तु षड्भेदं वक्ष्यामि श्रृणु सुव्रत ॥ ८ ॥

பலிஹீநந் ததா குர்யாத் பக்த்தோத்ஸவ விசேஷத:!
மஹோத்ஸவந்து ஷட்பேதம் வக்ஷ்யாமி ச்ருணுஸு வ்ரத !!

பலிபோடாமலும் செய்யப் படுவது பக்தோத்ஸவம் ஆகும், மஹோத்ஸவம் ஆறு விதமாகும். அதைப்பற்றி கூறுகின்றேன்.

पैतृकं द्वादशाहं तु नवाहं सौरव्यमुच्यते ।
सप्ताहं श्रीकरं प्रोक्तं पञ्चाहं भौतिकं स्मृतम् ॥ ९

பைத்ருகம் த்வாதசாஹந்து நவாஹம் ஸௌக்ய முச்யதே!
ஸப்தாஹம் ஸ்ரீ கரம் ப்ரோக்தம் பஞ்சாஹம் பௌதிகம் ஸ்ம்ருதம்!!

12 நாட்களிலும் செய்வது பைத்ருகம் என்றும், 9தினம் செய்யவதுஸௌக்யம் என்றும், ஏழநாள் செய்வது ஸ்ரீ காம் என்றும் ஐந்து நாள் செய்வது பௌதிகம் என்றுமாகும்

सात्त्विकं च त्र्यहं प्रोक्तं चैकाहं शिवमुच्यते ।
भौतिके सात्त्विके शैवे वर्जयेत् केतुरोहणम् ॥ १० ॥

ஸாத்விகஞ்ச த்ரயஹம் ப்ரோக்தம் சைகாஹம் சிவமுச்யதே !
கௌதிகேஸாத்விகே சைவே வர்ஜயேத் கேது ரோஹணம்!!

மூன்று நாள் செய்வது ஸாத்விகம் என்றும், ஒருநாள் செய்வது சிவமென்றும், கூறப்படுகின்றது. ஐந்து நாள் உத்ஸவமான பௌதிகத்திலும் 3நாள் உத்ஸவமான ஸாத்விதத்திலும், 1 நாள் உத்ஸவமான சிவத்திலும் கொடியேற்றுதல் கிடையாது.

अन्येषु श्रीकराद्येषु कर्तव्यं केतुरोहणम् ।
कृत्तिका सर्वमासेषु तीर्थनक्षत्रमुत्तमम् ॥ ११ ॥

அன்யேஷு ஸ்ரீ கராத்யேஷு கர்த்தவ்யம் கேது ரோஹணம்!
க்ருத்திகா ஸர்வ மாஸேஷு தீர்த்த நக்ஷத்ரமுத்தமம்!!

மற்ற ஸ்ரீ கரம் முதலான உத்ஸவ காலங்களில் கொடியேற்றி செய்ய வேண்டும், எல்லா மாதத்திலும் கிருத்திகா நக்ஷத்ரம் தீர்த்த நக்ஷத்ரமாகும்.

कृत्तिकां वा विशाखां वा तीर्थर्क्षं सर्वमासके ।
कृष्णपक्षे तु षष्ठियन्तं वा सर्वमासे गुहोत्सवम् ॥ १२ ॥

க்ருத்திகாம் வா விசாகாம் வா தீர்த்தர்க்ஷம் ஸர்வமாஸகே!
க்ருஷ்ண பக்ஷேது ஷஷ்டியந்தம் ஸர்வமாஸே குஹோத்ஸவம்!!

கிருத்திகையிலோ, விசாகத்திலோ, எல்லா மாதத்திலும் தீர்த்த நக்ஷத்ரமாகும், கிருஷ்ண பக்ஷ ஷஷ்டியிலோ, எல்லா மாதத்திலும், முருகனுக்கு உத்ஸவம்செய்ய வேண்டும்.

सर्वमासेषु तां हित्वा मासर्क्षे वाथ कारयेत् ।
राजजन्मदिने वापि ऋक्षे राजाभिषेकके ॥ १३ ॥

ஸர்வமாஸேஷு தாம் ஹித்வா மாஸர்க்ஷே வாத காரயேத் !
ராஜ ஜன்ம திநேவாபி ரிக்ஷே ராஜாபிஷேககே !!

எல்லா மாதத்திலும், முன் சொன்ன ஷஷ்டி, கிருத்திகை, விசாகத்தை விட்டு விட்டுமாதாந்திர நக்ஷத்திரத்திலாவது செய்யவும், ராஜாவின் பிறந்த நாளிலோ, ராஜா அபிஷேக தினத்திலோ.

ग्रामजन्मदिने वा तु भूपालमरणे दिने ।
राजयुद्धजयार्थे वा चोत्सवं कारयेद्बुधः ॥ १४ ॥

க்ராம ஜந்ம திநேவாது பூபால மரணேதிநே!
ராஜயுத்த ஜயார்தேவா சோத்ஸவம் காரயேத் புத:!

கிராம ஜன்ம தினத்திலோ, அரசனின் நினைவு நாளிலோ, அரசன் யுத்த வெற்றிக்காகவோ உத்ஸவம் செய்ய வேண்டும்.

मार्गशीर्षे तथार्द्रान्तं पुष्यर्क्षे पुष्यमासके ।
माघमासे तु माघान्तं फाल्गुने चोत्तरोत्तरे ॥ १५ ॥

மார்க சீர்ஷே ததார் த்ராந்தம் புஷ்யர்க்ஷே புஷ்ய மாஸகே!

மாக மாஸேது மாகாந்தம் பால்குநே சோத்தரோத்தரே!!

மார்கழி மாதத்தில் திருவாதிரை நக்ஷத்ரம் வரையிலும், தை மாதத்தில் பூச நக்ஷத்திரத்திலும், மாசி மாதத்தில் மகம் நக்ஷத்ரம் வரையிலும் பங்குனியில் உத்திர நக்ஷத்திரத்திலும்.

चैत्रे चित्रान्तमुदितं कर्तव्यं मुनिपुङ्गव ।
वैशाखे तु विशाखान्तं मूलान्तं ज्येष्ठमासके ॥ १६ ॥

சைத்ரே சித்ராந்த முதிதம் கர்தவ்யம் முனிபுங்கவ!
வைசாகேது விசாகாந்தம் மூலாந்தம் ஜேஷ்ட மாஸகே!!

சித்திரையில் சித்ரா நக்ஷத்திரம், வைகாசியில் விசாக நக்ஷத்திரத்தில், ஆனிமாதத்தில் மூலா நக்ஷத்திரத்திலும்.

उत्तराषाढमाषाढे श्रावणे श्रावणान्तकम् ।
उक्तं प्रोष्ठपदे मासे पूर्वाभाद्रान्तमुत्तमम् ॥ १७ ॥

உத்தராஷாடமாஷாடே ச்ராவணே ச்ராவணாந்தகம்!
உக்தம் ப்ரோஷ்ட பதேமாஸே பூர்வா பாத்ராந்த முத்தமம்!!

ஆடியில் உத்திராடம், ஆவணியில் திருவோண நக்ஷத்ரம், புரட்டாசியில் பூரட்டாதியிலும்,

अश्वान्तमश्वयुङ्मासे कार्तिके कृत्तिकान्तकम् ।
चित्रादितारकाद्यन्तैः पूर्वपक्षे तु सङ्गतः ॥ १८ ॥

அச்வாந்த மச்வயுங் மாஸே கார்த்திகே க்ருத்திகாந்தகம்!
சித்ராதி தாரகாத்யந்தை: பூர்வபக்ஷேது ஸங்கத:!!

ஐப்பசியில் அசிவினி நக்ஷத்திரத்திலும், கார்த்திகை மாதத்தில் க்ருத்திகையிலும், உத்ஸவம் செய்ய வேண்டும், சித்திரை நக்ஷத்ரம் முதலான நக்ஷத்ரங்களை முடிவான உள்ள சுக்ல பக்ஷத்தில் ஸம்பவிப்பது.

मासोऽश्चैत्रादिका ज्ञेयाः त्रिभिः षष्ठ्यन्तसप्तमाः ।
एकमासे द्विनक्षत्रे सम्प्राप्ते त्वपरं परम् ॥ १९ ॥

மாஸோசைத்ராதிகாக்ஞேயா: திரிபிஷ்ஷஷ்டயந்த ஸப்தமா:!
ஏகமாஸே த்விநக்ஷத்ரே ஸம்ப்ராப்தேத்வ பரம் பரம்!!

சைத்ரம் முதலான மாதமாக அறியவும், மூவகைகளாக ஷஷ்டியை முடிவாக உள்ள 7 வகைகளாகும், ஒரே மாதத்தில் 2 முறை நக்ஷத்ரம் ஏற்பட்டால் பிறகு வருவதை ஏற்கவும்,

नेष्टं प्रथमऋक्षं स्यादन्त्यर्क्षे तीर्थमाचरेत् ।
कृतं चेत्पूर्वनक्षत्रे यः कर्ता स विनश्यति ॥ २० ॥

நேஷ்டம் ப்ரதமருக்ஷம் ஸ்யாது அந்த்யர்க்ஷ தீர்த்தமாசரேத்!
க்ருதஞ்சேத் பூர்வ நக்ஷத்ரே ய: கர்த்தாஸ விநச்யதி!!

முதலில் வரும் நக்ஷத்திரத்தில் செய்யாமல் முடிவில் வரும் நக்ஷத்ரத்தில் தீர்த்தோத்ஸவம் செய்யவும் முதலில் வரும் நக்ஷத்திரத்தில் உத்ஸவம் எந்தகர்தாசெய்கிறானோ அவன் அழிவடைவான்.

खण्डिते सति नक्षत्रे त्वन्त्यर्क्षे तीर्थमाचरेत् ।
नाडीदशविहीने तु पूर्वतीर्थमनुष्ठितम् ॥ २१ ॥

கண்டிதேஸதி நக்ஷத்ரே த்வந்த்யர்க்ஷே தீர்த்த மாசரேத் !
நாடீதச விஹீநேது பூர்வதீர்த்த மநுஷ்டிதம்!!

2 ஆக பிரிந்திருக்கும் நக்ஷத்திரத்தில் பின்வரும் நக்ஷத்திரத்தில் செய்யவும் 10 நாழிகைக்கும் குறைவான தினத்தில் முன்வரும் நக்ஷத்திரத்தில் தீர்தோத்ஸவம் செய்திருந்தால்.

युक्तो वाथ वियुक्तो वा मासर्क्षेण तु पर्वणि ।
तिथिप्रधानं सामुद्रमन्यदृक्षं प्रधानकम् ॥ २२ ॥

யுக்த்தோவாத வியுக்தோவா மாஸர்க்ஷேணது பர்வணி!
திதி ப்ரதாநாம் ஸாமுத்ரம் அந்யத்ருக்ஷ ப்ரதாநகம்!!

மாஸ நக்ஷத்ரத்துடன் பௌர்ணமி சேர்ந்திருத்தாலும், பௌர்ணமியுடன் கூடியில்லா விட்டால் பௌர்ணமியில் செய்ய வேண்டும். நதி, ஸமுத்திரகரையில் உள்ள ஆலயத்தில் திதியை முக்யமாகவும் மலைபோன்ற இடங்களில் நக்ஷத்ரத்தை முக்யமாயும் ஏற்று செய்ய வேண்டும்.

यस्मिन् मासे द्विजश्रेष्ठ पूर्वं संक्लृप्तमुत्सवम् ।
तस्मिन्नेव प्रकर्तव्यमन्यस्मिन्नैव कारयेत् ॥ २३ ॥

யஸ்மிந் மாஸே த்விஜச்ரேஷ்ட பூர்வம் ஸம்லுக்ப்த்த முத்ஸவம்!
தஸ்மின்னேவ ப்ரகர்த்தவ்யம் அன்யஸ்மிந் நைவகாரயேத்!!

எந்த மாஸத்தில் முன்பு உத்ஸவம் அனுஷ்டிக்கப்பட்டதோ அதே மாஸத்தில் உத்ஸவம் செய்ய வேண்டும். மற்றதினத்தில் செய்யக்கூடாது.

ध्वजारोहणं तीर्थं दिवसेषु महामुने ।
अन्योत्सवन्तु कर्तव्यं प्रकर्तव्यं ध्वजं विना ॥ २४ ॥

த்வஜாரோஹனம் தீர்த்தம் திவஸேஷு மஹாமுநே!
அன்யோத்ஸவந்து கர்த்தவ்யம் ப்ரகர்த்தவ்யம் த்வஜம்வினா!!

கொடியேற்றம் முதல் தீர்த்தோத்ஸவம் வரை மத்தியில் மற்ற உத்ஸவம் செய்ய வேண்டுமெனில், கொடி யேற்றமின்றி செய்ய வேண்டும்.

प्रथमञ्चाङ्कुरं कर्म द्वितीयं शिखियागजम् ।
तृतीयं ताडयेद् भेरीं चतुर्थं रोपयेद् ध्वजम् ॥ २५ ॥

ப்ரத மஞ்சாங்குரம் கர்ம த்விதீயம் சிகியாகஜம்!
த்ருதீயந்தாட யேத் பேரீம் சதுர்த்தம் ரோபயேத் த்வஜம்!!

முதலில் அங்குரார்பணம், 2வது மயூரயாகம், மூன்றாவது பேரீதாடனம், நான்காவது கொடியேற்றம்,

पञ्चमं यागकर्म स्यादस्त्रयागमतः परम् ।
सप्तमं बलिदानं स्यादष्टयानं क्रमं परम् ॥ २६ ॥

பஞ்சமம் யாக கர்மஸ்யாம் அஸ்த்ரயாக மத : பரம்!
ஸப்தமம் பலிதாநம் ஸ்யாது அஷ்டயாநம் க்ரமம் பரம்!!

ஐந்தாவது யாகசாலை பூஜை, ஆறாவது அஸ்திரயாகம், ஏழாவது பலிதானம், எட்டாவது திருவீதியுலா,

नवमं परिवेषं स्यान्नीराजनमथो दश ।
एकादशं कौतुकं च तीर्थसंग्रहणं परम् ॥ २७ ॥

நவமம் பரிவேஷம் ஸ்யாது நீராஜநம தோதச!
ஏகாதசம் கௌதுகஞ்ச தீர்த்தஸம் க்ரஹணம் பரம்!!

ஒன்பதாவது தட்டி சுற்றுதல், பத்தாவது நீராஜன (தீபாராதனை) பதினொன்றாவது கொடிகள், ரக்ஷாபந்தனம், 12வது தீர்தோத்ஸவம், தீர்த்த கிரஹணம்,

त्रयोदशं चर्णकारं तीर्थं चैव चतुर्दश ।
ध्वजावरोहणं पश्चात् स्नपनं षोडशं भवेत् ॥ २८ ॥

த்ரயோதசம் சூர்ணகாரம் தீர்த்தஞ்சைவ சதுர்தச!
த்வஜா ரோஹணம் பச்சாத் ஸ்நபனம் ஷோடசம் பவேத்!!

சூர்ணோத்ஸவம் பதிமூன்றாவது தீர்த்தவாரி, பதிநான்காவது ஆகும், கொடியிறக்குதல் பதினைந்தாவதும், பதினாறாவது ஸ்நபனா பிஷேகமும் ஆகும்.

एवं षोडशभेदेन चोत्सवं परिकीर्तितम् ।
ध्वजारोहणपूर्वन्तु भेरीताडनपूर्वकम् ॥ २९ ॥

ஏவம் ஷோடசபேதேந சோத்ஸவம் பரிகீர்த்திதம்!
த்வாஜா ரோஹண பூர்வந்து பேரிதாடந பூர்வகம்!!

இவ்வாறு பதினாறு விதமாக உத்ஸவம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கொடியேற்றுதல் முதற் கொண்டும், பேரீ அடித்தல் முதற்கொண்டும்.

अङ्कुरार्पणपूर्वन्तु त्रिविधा उत्सवाः स्मृताः ।
ध्वजमारोपयित्वा हि भेरिं रात्रौ तु ताडयेत् ॥ ३० ॥

அங்கு ரார்பண பூர்வந்து த்ரிவிதாஉத்ஸவா: ஸ்ம்ருதா:!
த்வஜமாரோபயித்வாஹி பேரீம் ராத்ரௌது தாடயேத்!!

அங்குரார்ப்பணம் முதற்கொண்டதுமாக மூன்று விதமாக உத்ஸவம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கொடியை யேற்றிவிட்டு ராத்திரியில் பேரீயை அடிக்க வேண்டும்.

उत्सवस्य तु रात्रौ तु बीजनिर्वापमुच्यते ।
ध्वजारोहणपूर्वं तु प्रोक्तुं वेदविदां वर ॥ ३१ ॥

உத்ஸவஸ்யது ராத்ரௌது பீஜநிர்வாப முச்யதே!
த்வஜா ரோஹண பூர்வந்து ப்ரோக்தம் வேதவிதாம்வர!!

உத்ஸவத்தினத்தன்று இரவில் அங்குரார்ப் பணம் செய்யவும் அந்த அங்குரார்பணம் கொடியேற்றுவதற்கு முன்பாக கூறப் பட்டுள்ளது.

भेरीं तु ताडयेत् पूर्वं ध्वजमारोपयेत्ततः ।
अङ्कुरार्प्यपयेत्पश्चाद्भेरीताडनपूर्वकम् ॥ ३२ ॥

பேரீது தாடயேத் பூர்வம் த்வஜமாரோபயேத்தத:!
அங்குராண்யர்பயேது பச்சாத் பேரீதாடந பூர்வகம்!!

முதலில் பேரீதாடனம் செய்து பிறகு கொடியை ஏற்றவும். பேரீதாடனம் செய்த பின்பு அங்குரார்பணம் செய்யவும்.

ध्वजमारोपयेत्पश्चादङ्कुरार्पणपर्वकम् ।
प्रातः काले त्ववभृथं सायं काले समाचरेत् ॥ ३३ ॥

த்வஜமாரோபயேத் பச்சாது அங்குரார்பண பூர்வகம்!
ப்ராத:காலேத்வ வப்ருதம் ஸாயங்காலே ஸமாசரேத்!!

அங்கு ரார்பணம் செய்துவிட்டு கொடியை ஏற்ற வேண்டும். காலையிலும், அல்லது மாலையிலோ தீர்த்தோத்ஸவம் செய்யலாம்.

निशि सायं दिवा प्रातरिति शास्त्रस्य निर्णयम् ।
मन्त्रभेदो भवेत्तत्र क्रियाभेदो न विद्यते ॥ ३४ ॥

நிசிஸாயந்திவாப்ராத ரிதிசாஸ்த்ரஸ்ய நிர்ணயம்!
மந்த்ரபேதோ பவேத் தத்ர க்ரியாபேதோந வித்யதே!!

இரவை ஸாயம் என்றும், பகலை ப்ராத: என்று சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. மந்திரபேத

(மந்திர மாற்றம்) உண்டே தவிர க்ரியைகளின் வேறுபாடு கிடையாது.

शिवोत्सवप्रकारेण क्रिया: सर्वा: समाचरेत् ।
विघ्नेशं पूजयेत्पूर्वं भक्ष्यभोज्यादिभिर्बुध: ॥ ३५ ॥

சிவோத்ஸவ ப்ரகாரேண க்ரியாஸ்ஸர்வாஸமாசரேத்!
விக்னேசம் பூஜயேத் பூர்வம் பக்ஷ்ய போஜ்யாதிபிர்புத:!!

சிவோத்ஸவ முறைப்படி எல்லா பூஜையும் செய்ய வேண்டும். முதல்பக்ஷணம், போஜன வகைகளால் (சாப்பாடு, நைவேத்யம்) விநாயகரை பூஜிக்க வேண்டும்.

अनङ्कुरन्तु यत्कर्म भवत्तत्कर्म निष्फलम् भवेत् ।
ध्वजाङ्कुरार्पणम्पूर्वं द्वितीयञ्चोत्सवाङ्कुरम् ॥ ३६ ॥

அனங்குரந்து யத்கர்ம தத்கர்ம நிஷ்பலம் பவேத்!
த்வஜாங்குரார்பணம் பூர்வம் த்விதீயஞ்சோத்ஸவாங்குரம்!!

அங்குரார்பணமின்றி எந்த பூஜை செய்தாலும் அது பயனற்றதாக ஆகிறது. கொடியேற்றுவதற்கு செய்வது முதல் அங்குரார்பணமாகும், உத்ஸவ அங்குரார்பணம் 2-வது ஆகும்.

तीर्थाङ्कुरं तृतीयन्तु वक्ष्यते क्रमशस्तत: ।
ध्वजाङ्कुरं ध्वजाङ्गं स्याद्ध्वजात्पूर्वं तु तर्पयेत् ॥ ३७ ॥

தீர்த்தாங்குரம் த்ருதீயந்து வக்ஷ்யதேக்ரம சஸ்ததா!
த்வஜாங்குரம் த்வஜாங்கம் ஸ்யாது த்வஜாத்பூர்வந்து தர்பயேத்!!

தீர்த்தோஸ்வ அங்குரார்ப்பணம் மூன்றாவது ஆகும். முறைப்படி கூறப்பட்டுள்ளது. கொடியேற்றுதலுக்கு அர்க்மாக உள்ளது. அதை கொடியேற்றுவதற்கு முன்பாக செய்ய வேண்டும்.

नवाहे वाथ सप्ताहे पञ्चाहे त्रिदिनेऽपि वा ।
तद्दिनेवाङ्कुरं कर्म शुभाधिक्ये समाचरेत् ॥ ३८ ॥

நவாஹேவாத ஸப்தாஹே பஞ்சாஹேத்ரிதிநேபிவா!
தத்திநே வாங்குரம் கர்ம சுபாதிக்யே ஸமாசரேத்!!

ஒன்பது தினமோ, ஏழுதினமோ, ஐந்து தினமோ, மூன்று தினமோ, உத்ஸவ தினத்தன்றோ, சுபநிகழ்ச்சிகளாக செய்ய வேண்டும்.

उत्सवाङ्कुरमात्रञ्च तद्दिने कारयेद्बुध: ।
तीर्थर्क्षमादौ निश्चित्य अयुग्मेऽप्यङ्कुरार्पणम् ॥ ३९ ॥

உத்ஸவாங்குரமாத்ரஞ்ச தத்திநேகாரயேத் புத:!
தீர்த்தர்க்ஷமாதௌ நிச்சித்ய அயுக்மேப்யங்குரார்பணம்!!

உத்ஸவாங்குரம் மட்டுமாவது அந்த தினத்தில் செய்ய வேண்டும், தீர்த்த நக்ஷத்ரத்தை முடிவு செய்து ஒரே தினத்தில் அங்குரார்பணம் செய்யவும்.

अधमं सप्तहस्तन्तु मध्यमं नवहस्तकम् ।
उत्तमन्दशहस्तं स्याद्दैर्घ्यं ध्वजपटस्य तु ॥ ४० ॥

அதமம் ஸப்த ஹஸ்தந்து மத்யமம் நவஹஸ்தகம்!
உத்தமம் தசஹஸ்தம் ஸ்யாது தைர்க்யம் த்வஜபடஸ்யது!!

ஏழுமுழ நீளம் அதமும், ஒன்பது முழநீளம் மத்யமம், பத்து முழ நீளம் உத்தமுமாக கொடித்துணியின் நீளம் கூறப்பட்டுள்ளது.

आयामं ध्वजवस्त्रस्य नवरुद्रकलाकरम् ।
दैर्घ्यस्य पञ्चभागैकं पटविस्तारमुच्यते ॥ ४१ ॥

ஆயாமம் த்வஜவஸ்த்ரஸ்ய நவருத்ரகலாகரம்!
தைர்க்யஸ்ய பஞ்சபாகைகம் படவிஸ்தாரமுச்யதே!!

கொடித்துணியின் நீளம், ஒன்பது, பதினொன்று, பதினாறு முழம் ஆகும். நீளத்தின் ஐந்தில் ஓர் பாகம் கொடிபிடி அகலம்.

अथवाऽन्यप्रकारेण भुतषट् सप्ततालकम् ।
विस्तारार्धन्तु शिखरं पुच्छं विस्तारमात्रकम् ॥ ४२ ॥

அதவான்ய ப்ரகாரேண பூதஷட் ஸப்ததாலகம்।
விஸ்தாரார்தந்து சிகரம் புச்சம் விஸ்தார மாத்ரகம்॥

ஐந்து, ஆறு, ஏழு தாள அளவாக வேறு விதமாக கூறப்பட்டுள்ளது. அகலத்தின் பாதியளவு நுனி பகுதியும், வால்பகுதி அகல அளவாயும் கூறப்பட்டுள்ளது.

वेत्रद्वयसमायुक्तं पुच्छद्वयसमायुतम् ।
दुकूलपट्टदेवाङ्गैरथ कार्पासकेन वा ॥ ४३ ॥

வேத்ர த்வயஸமாயுக்தம் புச்சத்வயஸமாயுதம்।
துகூலபட்ட தேவாங்கை ரதகார்பாஸகேநவா॥

இரண்டு குச்சி (குண்டத்தை) உடையதாயும், இரண்டு வாலையுடையதாயும், வெண்பட்டு, பட்டு, பருத்தியாடையாகிய

वस्त्रेणैव नवेनैव कुर्यात् ध्वजपटं बुधः ।
श्वेतं विप्रध्वजं प्रोक्तं रक्तं क्षत्रध्वजाम्बरम् ॥ ४४ ॥

வஸ்த்ரணைவ நவேநைவ குர்யாத் த்வஜபடம் புத:।
ஸ்வேதம் விப்ரத்வஜம் ப்ரோக்தம் ரக்தம்
க்ஷத்ரத்வஜாம் பரம்॥

புது வஸ்திரத்தினால் கொடிபடம் செய்ய வேண்டும். பிராமணர்களுக்கு வெண்மை கொடியும், க்ஷத்ரியனுக்கு சிகப்பு துணிக் கொடியும்.

पीतं वैश्यन्तु शूद्रणां सर्वेषां श्वेतवर्णकम् ।
श्वेतवर्णध्वजपटं राजराष्ट्राभिवर्धनम् ॥ ४५ ॥

பீதம்வைச்யந்து சூத்ராணாம் ஸர்வேஷாம் ஸ்வேத
வர்ணகம்।
ஸ்வேதவர்ண த்வஜபடம் ராஜ ராஷ்ட்ராபி
வர்த்தநம்॥

வைஸ்யர்களுக்கு மஞ்சள் துணிக்கொடியும், மற்றயாவருக்கு வெண்மைக் கொடியும் ஆகும். வெண்மைக் கொடித்துணி அரசர், அரசாங்கத்திற்கும் நன்மையளிப்பதாகும்.

शुभायादिसमायुक्तम्मयूरं विलिखेद्बुधः ।
मयूरं वा गजं वापि कुक्कुटं वा महामुने ॥ ४६ ॥

சுபாயாதி ஸமாயுக்தம் மயூரம் விலிகேத் புத:।
மயூரம் வாகஜம்வாபி குக்குடம் வாமஹாமுநே॥

சுபமான ஆயாதி கணக்குடன் கூடியதாக மயிலை வரையவும், மயிலையோ, யானையையோ, கோழியையோ

पटमध्ये तु विलिखेत् सर्वलक्षणसंयुतम् ।
पद्मपीठमधो लिरव्य पार्श्वे समालिखेत् ॥ ४७ ॥

படமத்யேது விலிகேத் ஸர்வலக்ஷணஸம்யுதம்।
பத்மபீட மதோலிக்ய பார்ச்வேதீபௌ ஸமாலிகேத்॥

கொடிபட மத்தியில் எல்லா லக்ஷணத்துடன் கூடியதாக வரையவும், கீழ்பாகத்தில் பத்மபீடமும், இருபுறமும் தீபமும் வரையவும்.

तदूर्ध्वे शक्तिमालिरव्य छत्रचामरमुर्ध्वके ।
अधोभागे द्विभागे तु मङ्गलाष्टकमालिखेत् ॥ ४८ ॥

ததூர்த்வே சக்திமாலிக்ய சத்ரசாமர மூர்த்வகே।
அதோபாகே த்விபாகேது மங்களாஷ்டக
மாலிகேத்॥

அதன்மேல் சக்தியாயுதம் வரைந்து, அதற்கு மேல் கொடியும், சாமரமும் வரையவும், கீழ்பக்கம் 2 பக்கத்திலும் அஷ்டமங்கலம் வரையவும்.

मयूरं श्यामवर्णं तु गजं वै श्वेतवर्णकम् ।
कुक्कुटं रक्तवर्णं तु यथा युक्तया लिखेद्बुधः ॥ ४९ ॥

மயூரம் சியாமவர்ணந்து கஜம்வைஸ்வேத வர்ணகம்!
குக்குடம் ரக்தவர்ணந்து யதாயுக்த்யா லிகேத்புத:!!

பச்சை அல்லது கருப்பு வர்ணமாக மயிலையும், யானையை வெள்ளை வர்ணமாகவும், சேவலை சிகப்பு வர்ணமாகவும் யுக்தியோடு வரையவும்.

सर्वालंकारसंयुक्तं सर्वाभरणभूषितम् ।
आलिखेत्प्रतिमां तत्तत् प्रतिमालक्षणोक्तितः ॥ ५० ॥

ஸர்வாலங்கார ஸம்யுக்தம் ஸர்வாபரண பூஷிதம்!
ஆலிகேத் ப்ரதிமாம் தத்தத் ப்ரதிமாலக்ஷணோக்தித:!!

எல்லா அலங்காரத்துடனும், எல்லா திருவாபரணத்துடன் அந்தந்த பிரதிமாலக்ஷணத்துடன் பிரதிமையை வரையவும்.

वश्यं वै रक्तवर्णं तु स्तम्भनं पीतवर्णकम् ।
विजयं कपिलाभञ्च कृष्णं वै चाभिचारकम् ॥ ५१ ॥

வச்யம்வை ரக்தவர்ணந்து ஸ்தம்பநம் பீத வர்ணகம்!
விஜயம் கபிலாபஞ்ச க்ருஷ்ணம்வைசாபி சாரகம்!!

சிகப்பாக இருந்தால் வச்யமென்றும், மஞ்சள் நிறமாக இருப்பது ஸ்தம்பனம் என்னும், காராம் பசுநிறமாக இலையில் வெற்றியையும், கருப்பு நிறம் அபிசாரத்தையும்.

धूम्रं व्याधिप्रदं ज्ञेयं वर्षार्थं श्यामवर्णकम् ।
क्षीराभं सर्वशान्त्यर्थञ्चैवमेवं क्रमेण तु ॥ ४२ ॥

தூம்ரம் வ்யாதி ப்ரதம் க்ஞேயம் வர்ஷார்த்தம் ச்யாம வர்ணகம்!
க்ஷீராபம் ஸர்வசாந்த்யார்த்தம் ஏவமேவம் க்ரமேணது!!

புகைக்கலர் வியாதியையும், கருப்பு கலர் மழைக்காகவும், வெள்ளைக்கலர் எல்லா அமைதியையும் கொடுக்குமாகும்.

ध्वजदण्डपटञ्चैव मयूरगजकुक्कुटान् ।
मानं मात्राङ्गुलाभ्यान्तु कल्पयेत्कल्पवित्तमः ॥ ५३ ॥

த்வஜ தண்ட படஞ்சைவ மயூரகஜ குக்குடாந்!
மான மாத்ராங்குலாப்யாந்து கல்பயேத் கல்ப வித்தம:!!

கொடிமரம், கொடிபடம், மயில், யானை, சேவல் இவைகளை மானாயிருலம் மாத்ராங்குல அளவில் செய்யவும்.

शान्त्यै शयानं पुष्ट्यर्थं स्थितं वै ध्वजमालिखेत् ।
विश्वमात्रादिषट्त्रिंशत् मात्रोत्सेधं प्रचक्षते ॥ ५४ ॥

சாந்த்யை சயாநம் புஷ்டிர்த்தம் ஸ்திதம் வை த்வஜமாலிகேத்!
விச்வ மாத்ராதிஷட் த்ரிம்சத் மாத்ரோத்ஸேதம் ப்ரசக்ஷதே!!

சயன கோலமாக இருப்பின் அமைக்கலாம், நின்ற கோலமாக இருப்பின், புஷ்டிகாகவும் வரையவும், ஐந்து மாத்ரைமுதல் 36 மாத்ரையளவு உயரம் கூறப்பட்டுள்ளது.

जात्यंशकं समायुक्तं चित्रबेरध्वजं लिखेत् ।
वक्ष्येऽहं ध्वजदण्डस्य स्थानं श्रृणु महामुने ॥ ५५ ॥

ஜாத்யம் சக ஸமாயுக்த்தம் சித்ரபேரத்வஜம் லிகேத்!
வக்ஷ்யேஹம் த்வஜ தண்டஸ்ய ஸ்தாநம் ச்ருணு மஹாமுநே!!

ஜாதி சம்சத்துடன் கூடிய அழகாக விம்டத்தை வரையவும், கொடி மரத்தின் இருப்பிடம் கூறப்படுகிறது.

पीठगोपुरयोर्मध्ये पीठाग्रे वा गजाग्रके ।
स्थानं स्याद्ध्वजदण्डस्य दण्डं वक्ष्याम्यथ श्रृणु ॥ ५६ ॥

பீட கோபுரயோர் மத்யே பீடாக்ரேவாக ஜாக்ரகே!
ஸ்தாநம் ஸ்யாத்வஜ தண்டஸ்ய தண்டம்
வக்ஷ்யாம்யத ச்ருணு!!

பீடத்திற்கும், கோபுரத்திற்கும் மத்தியிலோ, பீடத்திற்கு முன்பாகவோ, யானைக்கு முன்பாகவோ, கொடிமரத்தினுடைய ஸ்தானமாகும், கொடி மரத்தினுடைய மரவிபரம் கூறப்படுகிறது.

वेणु: पलाशो न्यग्रोधो चन्दन: खादिरोऽर्जुन: ।
बिल्व: पूगो नालिकेर: सालस्तालोरथद्रुम: ॥ ५७ ॥

வேணு: பலா சோன்யக்ரோதச்சந்தந: கதிரோர்ஜுந:!
பில்வ: பூகோ நாளிகேர ஸாலஸ்தாலோ ரத த்ரும:!!

மூங்கில், புரசு, அத்தி, சந்தனம், கருங்காலி, அர்ஜுனம், பில்வம், பாக்கு, தென்னை, தேக்கு, புனை, ரத த்ரும: (தேருக்கு கூறப்பட்ட வ்ருக்ஷங்களாலோ)

मधुकश्चन्दनश्चैते ध्वजवृक्षा उदीरिता: ।
वक्रं भिन्नञ्च सुषिरं क्रिमिकोटरसंयुतम् ॥ ५८ ॥

மதுகச்சந்தநச்சைதே த்வஜவ்ருக்ஷா உதீரிதா:!
வக்ரம் பிந்நஞ்ச ஸுஷிரம் க்ரமிகோட ரஸம் யுதம்!!

இலுப்பை, சந்தனம், ஆகிய மரங்கள் கொடி மரம் செய்ய ஏற்றவையாகும். வலைந்ததும், உடைந்ததும், ஓட்டையானதும், புழுபூச்சி யுடையதும்.

स्वयं शुष्कञ्च पतितं निर्घातेन हतद्रुमम् ।
बालवृक्षं विशेषेण वर्जयेन्मुनिपुङ्गव ॥ ५९ ॥

ஸ்வயம் சுஷ்கஞ்ச பதிதம் நிர்காதேநஹத த்ருமம்!
பால வ்ருக்ஷம் விசேஷேண வர்ஜயேத் முநி
புங்கவ!!

பட்டுப் போனதும், விழுந்ததும், ஆழமின்றி வெட்டியதும், இளமரமும் கொடி மரத்திற்கு தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும்.

अन्त:सारं बहिस्सारं प्रहस्यादन्यवृक्षकम् ।
बहिस्सारद्रुमान् सर्वान् क्रियान्ते वर्जयेद्बुध: ॥ ६० ॥

அந்தஸ்ஸாரம் பஹிஸ்ஸாரம் ப்ரஹஸ்யாதந்ய
வ்ருக்ஷகம்!
பஹிஸ்ஸார த்ருமாந் ஸர்வாந் க்ரியாந்தே
வர்ஜயேத் புத:!!

மரத்தின் உள்பக்கம் ஸாரமானதும், வெளிப்பக்கம் கெட்டியானதும், மற்ற மரயானையும், வெளிப்பக்கம் கெட்டியாகவும் மரங்களை எல்லாம் தள்ளுபடி யானதாகும்.

दारुसंग्रहणोक्तेन मार्गेणैव समाचरेत् ।
प्रासादस्य समं तुङ्गं गोपुरस्य समं तु वा ॥ ६१ ॥

தாரு ஸங்ரஹணோக்தேந மார்க்கேணைவ
ஸமாசரேத்!
ப்ராஸா தஸ்ய ஸமந்துங்கம் கோபுரஸ்ய ஸமந்துவா!!

தாருஸங்கிரஹண படலத்தில் கூறியபடி செய்ய வேண்டும். ஆலயத்திற்கு சமமான உயரமோ, கோபுரத்திற்கு சமமான உயரமாகவோ

प्रासादग्रीवमानं वा वृषस्थलसमं तु वा ।
द्वितलत्रितलान्तं वा गोपुरग्रीवतुङ्गकम् ॥ ६२ ॥

ப்ராஸாதக்ரீவ மாநம்வா வ்ருஷஸ்தல ஸமந்துவா!
த்விதல த்ரிதலாந்தம்வா கோபுரக்ரீவ துங்ககம்!

ஆலயத்தின் மண்டபகழுத்தளவோ, வ்ருஷப ஸ்தான ஸமமாகவோ, கோபுரத்தின் இருதளம், மூன்றுதளம் வரையிலோ, கோபுரத்தின் கழுத்து உயரமாகவோ கொடிமரம் அமைக்கவும்.

रुद्रहस्तं समारभ्य हस्तैकेन विवर्धनात् ।
विंशद्धस्तान्तकं वापि दण्डायामं समीरितम् ॥ ६३ ॥

ருத்ர ஹஸ்தம் ஸமாரப்ய ஹஸ்தைகேந விவர்த்தயேத் !
விம்சத்தஸதாந்தகம் வாபி தண்டாயாமம் ஸமீரிதம் !!

11 முழம் ஆரம்பித்து ஓவ்வொரு முழம் அதிகரித்து 20 முழம் வரை கொடிமரத்தின் உயரம் கூறப்பட்டுள்ளது.

सप्तविंशाङ्गुलायामं ध्वजदण्डमथोत्तमम् ।
मध्यमन्तु चतुर्विंशत्कन्यसं द्वादशाङ्गुलम् ॥ ६७॥

ஸப்த விம்சாங்குலாயாமம் த்வஜதண்டம தோத்தமம் !
மத்ய மந்து சதுர்விம்சது கன்யஸம் த்வாதசாங்குலம் !!

27 அங்குல சுற்றளவு உள்ளது. உத்தமமான கொடிமர அடையபடும். 24 அங்கு சுற்றளவு மத்யமமாகும், 12 அங்குலம் உள்ளது அதமமாகும்.

त्रिंशांशोनं तदग्रं स्यात् सुवृत्तं निर्व्रणं दृढम् ।
उभयोर्योगसिद्ध्यर्थस्कन्धत्रयमथाहरेत् ॥ ६८ ॥

த்ரிம்சாம் சோநம் ததக்ரம் ஸ்யாது ஸு வ்ருத்தந்நிர்வ்ரணம் த்ருடம் !
உபயோர் யோக ஸித்யர்த்தம் ஸ்கந்த த்ரய மதாஹரேத் !!

முப்பதில் ஓர்பங்கு உள்ள கொடிமரத்தில் நுனிபாகம், வட்டவடிவமாகவும், கெட்டியாயும், பின்னமில்லாதது ஆகும். கொடிமரம் உபதண்டத்தின் சேர்க்கைக்கு மூன்று வளையம். (கொப்பி) சேர்க்கவும்.

यान् यान् कामयते कामान् तांस्तान साधयते द्विजः ।
पूर्वाह्णे विप्रवृद्धिः स्यात् मध्याह्ने राजवृद्धिदम् ॥ ६६ ॥

யான்யாந் காமயதே காமாந் தாம்ஸ்தாந் ஸாதயதே த்விஜ: !
பூர்வாந்நேவிப்ர வ்ருத்தி ஸ்யாது மத்யாந்நே ராஜ வ்ருத்திதம் !!

எந்த எந்த விருப்பத்தையடைய, யார் விரும்புகிறானோ அந்தந்த விருப்பத்தை யடைகிறான். காலையில் கொடியேற்றினால் பிராமண விருத்தியும், மதியம் ஏற்றினால் ராஜ விருத்தியும்

रात्रौ विच्छूद्रवृद्धिः स्यात् ध्वजारोहणकर्मणि ।
स्कन्धद्वयं वा तद्दैर्घ्यं द्वादशाङ्गुलमायतम् ॥ ६७ ॥

ராத்ரௌவிட் சூத்ர வ்ருத்தி ஸ்யாது த்வஜாரோஹண கர்மணி !
ஸ்கந்த த்வயம் வாத தைர்க்யம் த்வாதசாங்குல மாயதம் !!

ராத்திரியில் கொடியேற்றினால், வைச்யர் முதலானோர்க்கு அபிவிருத்தியும் ஏற்படும். இரண்டு ஸ்கந்த வலயோ, அதன் விஸ்தாரம் 12அங்குலமாகவோ இருக்க வேண்டும்.

षट्त्रिंशमात्रपर्यन्तं स्कन्धदैर्घ्यं प्रकीर्तितम् ।
सप्ताङ्गुलं समारभ्य गायत्र्यंशाङ्गुलावधि ॥ ६८ ॥

ஷட் த்ரிம்ச மாத்ர பர்யந்தம் ஸ்கந்ததைர்க்யம் ப்ரகீர்த்திதம் !
ஸப்தாங்குலம் ஸமாரப்ய காயத்ரயம் சாங்குலா வதி !!

36 மாத்ராங்குல அளவு உபதண்ட ஸ்கந்தத்தின் நீளமாகும். ஏழு அங்குலம் ஆரம்பித்து இருபத்திநாலு அங்குல அளவு வரையிலும்

स्कन्धविस्तारमुद्दिष्टं मूलदग्रं त्रिभागतः ।
अर्धेन वा त्रिपादेन दर्व्याकारो यथा तथा ॥ ६९ ॥

ஸ்கந்த விஸ்தார முத்திஷ்டம் மூலாதக்ரம் த்ரிபாகத: !
அர்த்தேந வாத்ரிபாதேந தர்வயாகாரோ யதா ததா !!

ஸ்கந்தத்தின் சுற்றளவு கூறப்பட்டுள்ளது. அடியிலிருந்து நுனிவரை மூன்றிலொரு பாகமாகவோ, தர்வீ போன்றோ

ऊर्ध्वाग्रे सुषिरोपेता दण्डयष्ट्या स्वरूपकम् ।
अर्धचित्रस्त्वय:स्कन्ध: प्रोक्तो यष्ट्याग्रदेशिक: ॥ ७० ॥

ஊர்த்வாக்ரே ஸுஷிரோபேதா தண்டயஷ்ட்யா ஸ்வருபகம்!
அர்த்த சித்ரஸ்த்வயஸ்கந்த: ப்ரோக்தோ யஷ்ட்யாக்ர தேசிக:!!

மேல் நுனியில் துவாரத்துடன் கூடியதாகவோ தண்டயஷ்டியின் ஸ்வருபம் கூறப்பட்டுள்ளது. யஷ்டியின்று அர்த்த சித்ரமாகவோ இரும்பினால் செய்யப்பட்ட ஸ்கந்தமாகவோ கூறப்பட்டுள்ளது.

दण्डप्रान्ते विधेयं स्यात् वलयं स्कन्ध एव च ।
दण्डप्रोतप्रमाणन्तु दण्डाग्राद्वलयस्थित: ॥ ७१ ॥

தண்ட ப்ராந்தே விதேயம்ஸ்யா த்வலயம் ஸ்கந்த ஏவ ச!
தண்ட ப்ரோத ப்ரமாணந்து தண்டாக்ராத்வலயஸ்தித:!!

தண்டத்தின் முடிவில் வளையம் ஸ்கந்தமாக செய்ய வேண்டும். தண்டத்தின் நுழைவு அளவு, தண்டத்தின் நுனி வளையம் வனா ஆகும்.

तदर्धं वलयादूर्ध्वे यष्ट्यायामं प्रचक्षते ।
उपदण्डादिनेशे तु हित्वा वस्वङ्गुलं दृढम् ॥ ७२ ॥

ததர்தம் வலயா தூர்த்வே யஷ்ட்யாயாமம் ப்ரசக்ஷதே!
உபதண்டாதிநே சேது ஹித்வா வஸ்வங்குலம் த்ருடம்!!

வளையத்திற்கு மேல் பாதியளவாக யஷ்டியின் நீளம் கூறப்பட்டுள்ளது. உபதண்டமானது, கொடிமரத்தின் எட்டு அங்குல விஸ்தார அளவு குறைத்து கெட்டியாக செய்ய வேண்டும்.

आयसं वलयं बध्वा यत्र रज्जुप्रवेशने ।
वलयं सुदृढं कार्यमुपदण्डाग्रनाहत: ॥ ७३ ॥

ஆயஸம் வலயம் பத்வா யத்ரரஜ்ஜு ப்ரவேசநே!
வலயம் ஸுத்ருடம் கார்யம் உபதண்டாக்ரநா ஹத:!!

கொடிக்கயிறு நுழைக்கும் இடத்தில் இரும்பு வளையத்தை பொருத்தவும், உபதண்டத்தின் நீள நுனியில் வளையத்தை கெட்டியாக பொருத்தவும்.

कार्पासतन्तुतो रज्जुर्भवेद्दृढतर:, सम: ।
तद्दण्डद्विगुणायामे त्रिवग्रन्थिविवर्जितम् ॥ ७४ ॥

கார்ப்பாஸதந்து தோ ரஜ்ஜுர் பவேத்த்ருட தரஸ்ஸம:!
தத்தண்ட த்விருணாயாமே த்ரிவ்ருத் க்ரந்தி விவர்ஜிதம்!!

நூல் கயிறாக கொடிமரகயிறு கெட்டியாக இருக்க வேண்டும், கொடி மரத்தின் 2 பங்கோ, மூன்று பங்காகவோ, முடிச்சு ஏதுமின்றியிருக்க வேண்டும்.

प्रदक्षिण्यक्रमेणैव वेष्टितो दर्भमालया ।
शतदर्भकृतं कूर्चं यष्ट्यग्रे विनिवेशयेत् ॥ ७५ ॥

ப்ரதக்ஷிண க்ரமேணைவ வேஷ்டிதோர் தர்ப மாலயா!
சத தர்ப க்ருதம் கூர்ச்சம் யஷ்டயக்ரே விநி வேசயேத்!!

தர்ப மாலையுடன் வலமாக சுற்றியதாக இருக்க வேண்டும். யஷ்டியின் நுனியில் 100 தர்பையான கூர்சத்தை சேர்க்க வேண்டும்.

चतुस्तालसमं खात्वा तस्मिन् कूर्मं हिरण्मयम् ।
गजं पद्मं सप्तधान्यं न्यस्त्वा तस्योपरि क्रमात् ॥ ७६ ॥

சதுஸ்தால ஸமம் காத்வா தஸ்மிந் கூர்ம ஹிரண்மயம்!
கஜம் பத்மம் ஸப்த தான்யம் ந்யஸ்த்வா தஸ்யோ பரிக்ரமாத்!!

நான்கு தாள (முழ) அளவு குழி தோண்டி அதில் தங்கமயமான ஆமை, யானை, தாமரை, ஏழுதான்யம் இவைகளை போட்டு அதன்மேல் வைக்கவும்.

स्थाप्य दण्डं तदूर्ध्वे तु वालुकैः पूरयेद्दृढम् ।
प्रासादाभिमुखं स्कन्धं वलयं दक्षिणे भवेत् ॥ ७७ ॥

ஸ்தாப்ய தண்டந்ததூர்த்வேது வாலுகை: பூரயேத் த்ருடம்!
ப்ராஸாதாபி முகம் ஸ்கந்தம் வலயம் தக்ஷிணே பவேத்!!

மேற்கூறிய திரவியங்களை சேர்த்து த்வஜ ஸ்தம்பத்தை ஸ்தாபித்து, மணாளசப்போட்டு கெட்டிப் பருத்தி, ஆலயத்தை எதிர்நோக்கியவாறு வைத்து கொடிமர வளையத்தை தெற்கு பாகம் வைக்கவும்.

तन्मूले वेदिकां कुर्याच्चतुस्तालप्रमाणतः ।
इष्टकाभिश्शिलाभिर्वा कृत्वोर्ध्वाब्जं प्रकल्पयेत् ॥ ७८ ॥

தன்மூலே வேதிகாம் குர்யாத் சதுஸ்தால ப்ரமாணத:!
இஷ்டகாபி சிலாபிர்வா க்ருத்வோர்த்வாப்ஜம் ப்ரகல்பயேத்!!

கொடிமரத்தை ஸ்தாபித்த இடத்தில் நான்கு தாள அளவால் வேதிகை அமைக்கவும். செங்கற்களாலோ, கற்சிலையாலோ, மேற்பரப்பு தாமரையை அமைக்கவும்.

व्योमाङ्गुलप्रवृद्ध्याष्टदशाङ्गुलसमावधि ।
चतुरङ्गुलमाराभ्य कर्णिकायाममीरितम् ॥ ७९ ॥

வ்யோமாங்குல ப்ர வ்ருத்யாஷ்ட தசாங்குல ஸமாவதி!
சதுரங்குலம் ஆரப்ய கர்ணிகாயமமீரிதம்!!

ஐந்து அங்குல கனம் முதலாக 10 அங்குலம் வரை கனமாகவும், நான்கு அங்குல அளவு முதலாக கர்ணிகையின் அளவாகும்.

कर्णिकानिर्गमो दण्डात् पादवृद्ध्यैकमात्रतः ।
गुणाङ्गुलावधि तथा तदुत्सेधः प्रकीर्तितः ॥ ८० ॥

கர்ணிகா நிர்கமோதண்டாது பாதவ்ருத்யைக மாத்ரத:!
குணாங்குலா வதி ததா ததுத்ஸேத: ப்ரகீர்த்தித:!!

த்வஜஸ் தண்டத்திலிருந்து கால் மாத்ர அங்குல முதல் அதிகரிப்பாக கர்ணிகையின் வெளிக் கொணர்வு ஆகும். மூன்று அங்குலம் வரை கர்ணிகையில் உயரமாகும்.

चतुरष्टाङ्गुलं पद्मं विकारदळमेव च ।
वृत्तं वा चतुरश्रं वा विधेयं दळपेशलम् ॥ ८१ ॥

சதுரஷ்டாங்குலம் பத்மம் விகாரதள மேவ ச!
வ்ருத்தம்வா சதுரச்ரம் வா விதேயந்தள பே சலம்!!

4, 8 அங்குலம் அளவு பத்மமும் 10 தளமும் உடையதாகும். தளத்தின் அமைப்பு சதுரச்ரமாகவோ வட்ட வடிவமாகவோ ஆகும்.

तथोपदळसंयुक्तं तद्युक्तं न कारयेत् ।
ध्वजारोहणपूर्वेद्युर्निशायामधिवासयेत् ॥ ८२ ॥

ததோபதளஸம் யுக்தம் தத்யுக்தம் நகாரயேத்!
த்வஜாரோஹண பூர்வேத்யுர் நிசாயாமதி வாஸயேத்!!

கொடிமரமேல் பட்டிகையில், கொடிக்கயிறு நுழைப்பதற்காக இரும்பு வளையம் அமைக்கவும்.

स्कन्दं संपूज्य विधिवत् नत्वा विज्ञाप्य चोत्सवम् ।
प्रसादस्याग्रके रम्ये मण्डपं कारयेद् बुधः ॥ ८३ ॥

ஸ்கந்தம் ஸம்பூஜ்ய விதிவத் நத்வாவிஞ்ஞாப்ய சோத்ஸவம்!
ப்ராஸாதஸ்யாக்ரகே ரம்யே மண்டபம் காரயேத் புத:!!

அவ்வாறே உபதளம் அமைக்க வேண்டும். உபதளமின்றி இருக்க கூடாது. த்வஜாரோஹண முதல்நாள் இரவு அதிவாஸம் செய்ய வேண்டும்.

गोमयालेपनं कृत्वा राजसीं विनिपातयेत् ।
मण्डपं समलंकृत्य वितानैः स्तम्भवेष्टनैः ॥ ८४ ॥

கோமயா லேபநம் க்ருத்வா ராஜஸீம் விநிபாதயேத் ।
மண்டபம் ஸமலங் க்ருத்ய விதாநை: ஸதம்ப வேஷ்டநை:॥

கோசாணம் மெழுகு ராஜஸீம் மண்ட பாலங்காரம் செய்து விதானம், வாழைமரம் தோரணங்களை

कृत्वा मण्डपसंस्कारं पुण्याहं वाचयेत्सुधीः ।
त्रिधा वै स्थण्डिलं कुर्यादष्टद्रोणैश्च शालिभिः ॥ ८५ ॥

க்ருத்வா மண்டப ஸம்ஸ்காரம் புண்யாஹம் வாசயேத்ஸுதீ: ।
த்ரிதாவை ஸ்தண்டிலங்குர்யாது அஷ்டத்ரோணைச்ச சாலிபி:॥

அமைத்து மண்டப ஸம்ஸ்காரம், புண்யாஹ வாசனம் செய்யவும் எட்டு மரக்கால் நெல்லால் மூன்றுவிதமாக ஸ்தண்டிலம் அமைக்கவும்.

जगद्भुवेति मन्त्रेण प्रोक्षयेत्स्थण्डिलत्रयम् ।
शिल्पिना ध्वजबेरं तु नेत्रमोक्षणमाचरेत् ॥ ८६ ॥

ஜகத் புவேதி மந்த்ரேண ப்ரோக்ஷயேத் ஸ்தண்டில் த்ரயம் ।
சில்பிநா த்வஜபேரந்து நேத்ரமோக்ஷண மாசரேத்॥

மூன்று ஸ்தண்டிலத்தையும் ஜகத்புவ மந்திரத்தினால் புரோக்ஷிக்கவும். சில்பியால் த்வஜபடத்தை நயனோன் மீலனத்தை செய்யவும்.

पञ्चगव्येन सम्प्रोक्ष्य त्रिपादूर्ध्वे न्यसेत्ततः ।
अक्षिमोक्षणकं कुर्यात् हेमसूचिकया पुनः ॥ ८७ ॥

பஞ்ச கவ்யேந ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய த்ரிபாதூர்த்வே ந்யஸேத்தத:।
அக்ஷிமோக்ஷணகம் குர்யாது ஹேம சூசிகயா குரு:॥

முக்காலி மேல் வைத்து பஞ்சகவ்ய புரோக்ஷணம் செய்து ஆசார்யனை தங்க ஊசியால் நயனோன் மீலனம் செய்யவும்.

विन्यस्य सूर्यसोमाणुं मयूरस्य तु नेत्रयोः ।
तर्पयेन्मधुसर्पिभ्यां गायत्र्या प्रोक्षयेत्ततः ॥ ८८ ॥

வின்யஸ்ய ஸூர்யஸோமாணும் மயூரஸ்யது நேத்ரயோ:।
தர்ப்பயேந் மது ஸர்பிப்யாம் காயத்ர்யா ப்ரோக்ஷயேத்தத:॥

மயிலின் கண்களின் சூர்ய, ஸோம மந்திரத்தை பூஜிக்கவும். தேனையும், நெய்யையும் கண்ணில் அரிபணிந்து காயத்திரியால் புரோக்ஷிக்கவும்.

जलाधिवासनं कुर्याद्दर्पणे चार्धनाडिका ।
शयनं पूर्ववत्कृत्वा देवाग्रे स्थण्डिले तदा ॥ ८९ ॥

ஜலாதிவாஸநங் குர்யாது தர்பணே சார்த்த நாடிகா ।
சயநம் பூர்வவத் க்ருத்வா தேவாக்ரே ஸ்தண்டிலே ததா॥

½ நாழிகை வேளையில் தர்பனத்தில் (கண்ணாடியில்) ஜலாதி வாஸம் செய்யவும், மயூரத்திற்கு முன்பாக (ஸ்கந்தருக்கு) ஸ்தண்டிலத்தில் முன்மாதிரியே சயனாதி வாஸம் செய்து

दर्भैः पुष्पैः परिस्तीर्य प्राक्शिरश्शाययेद्ध्वजम् ।
षट्सूत्रैरात्रिसहितैः कौतुकं बन्धयेत्ततः ॥ ९० ॥

தர்பை: புஷ்பை: பரிஸ்தீர்ய ப்ராக் சிரச்சாயயேத் த்வஜம்।
ஷட் ஸூத்ரை ராத்ரி ஸஹிதை: கௌதுகம் பந்தயேத் தத:॥

தர்பைகளால், புஷ்பங்களாலும் பரிஸ்தரணம் போட்டு கிழக்கு முகமாக சயனம் கொடியை சயனம் செய்ய வேண்டும். மஞ்சள் நனைந்த 6 நூல்களால், ரக்ஷா பந்தனம் செய்யவும்.

मध्यमे स्थण्डिले स्थाप्य मयूरं कुम्भमुत्तमम् ।
अर्चयेत्तत्र धर्मादीनधोर्ध्वच्छदनं पुनः ॥ ९१ ॥

மத்யமே ஸ்தண்டிலே ஸ்தாப்ய மயூரம் கும்ப
முத்தமம்!
அர்ச்சயேத் தத்ர தர்மாதீ நதோர்த்வச்சதநம் புந:!!

நடுவில் ஸ்தண்டிலம் அமைத்து மயூரகலச ஸ்தாபனம் செய்யவும். தர்மாதிகளையும், அதச்சதன, ஊர்த்வச்சனைகளை பூஜிக்கவும்.

मयूरासनमभ्यर्च्य मूर्तिं सम्पूज्य मूलतः ।
आवाहयेन्मयूरन्तु तद्ध्यानं संस्मरेद्गुरुः ॥ ९२ ॥

மயூராஸதமப்யர்ச்ய மூர்த்திம் ஸம்பூஜ்ய மூலத:!
ஆவாஹயேந் மயூரந்து தத்யாநம் ஸம்ஸ்மரேத்
குரு:!!

ஓம்ஹாம் மயூராஸநாய நம:, ஓம் ஹாம் மயூரமூர்த்தயேநம: என்று பூஜித்து, மயூரத்யானத்தை கூறி, மயூரத்தை ஆவாஹனம் செய்யவும்.

चित्रवर्णं सुरारिघ्नं भुजगोद्धृतवक्त्रकम् ।
महाबलं महाकायं मयूरं प्रणमाम्यहम् ॥ ९३ ॥

சித்ரவர்ணம் ஸுராரிக்நம் புஜகோத்ருத வக்த்ரகம்!
மஹாபலம் மஹாகாயம் மயூரம்
ரணமாம்யஹம்!!

பல வர்ணங்களையுடையதும், அசுரர்களை அழிப்பதும், பாம்பை தரித்த வாழை உடையதும், பெரிய வலிமையாகவும், பெருத்தசாரம் உடைய, துமான் மயிலை நான் நமஸ்கரிக்கிறேன்.

षडङ्गं कल्पयेद्विद्वान् बाह्यदीर्घैस्सबिन्दुकैः ।
आवाहनादिकान्सर्वान् दत्वा तन्मूलमन्त्रतः ॥ ९४ ॥

ஷடங்கம் கல்பயே த்வித்வாந் பாஹ்யதீர்கைஸ்
ஸபிந்துகை:!
ஆவாஹநாதிகாந் ஸர்வாந் தத்வாதன்மூல மந்த்ரத:!!

மயூர பீஜத்துடன், ஆ, ஈ, ஊ, ஐம், ஔம், அ: என்பதான பீஜாக்ஷரத்துடன் மயூரத்திற்கு ஹ்ருதயாதி மந்திரங்களை பூஜிக்கவும்.

ससूत्रतोयं वस्त्राढ्यानष्टकुम्भान्सकूर्चकान् ।
पूर्वादिक्रमशो न्यस्य लोकपालान्समर्चयेत् ॥ ९५ ॥

ஸஸூத்ர தோய வஸ்த்ராட்ய நஷ்டகும்பாந்
ஸகூர்ச்சகாந்!
பூர்வாதி க்ரம சோன்யஸ்ய லோகபாலாந்
ஸமர்ச்சயேத்!!

நூல், வஸ்திரம், தீர்த்தவாள் நிறைந்த 8 கும்பங்களை, கிழக்கு முதலான திசைகளில் ஸ்தாபித்து இந்திராதிகளை பூஜிக்கவும்.

नीलकण्ठाय विद्महे चित्रपक्षाय धीमहे ।
तन्नो मयूरः प्रचोदयात् ॥ (इति मयूरगायत्री) ॥ ९६ ॥

நீல கண்டாய வித்மஹே சித்ரபக்ஷாய தீமஹி!
தந்நோ மயூர: ப்ரசோதயாது!! இதி மயூர காயத்ரீ!

நீலகண்டாய வித்மஹே சித்ர பக்ஷாய தீமஹி! தந்நோ மயூர: ப்ரசோதயாது!! என்று மயூர காயத்ரியை உப மந்த்ரமாக.

तस्याग्रे स्थण्डिलं कुर्याद्वालुकैर्हस्तमात्रकम् ।
अग्निकार्योक्तमार्गेण शिवाग्निं जनयेद्बुधः ॥ ९७ ॥

தஸ்யாக்ரே ஸ்தண்டிலங்குர்யாது வாலுகைர்ஹஸ்த
மாத்ரகம்!
அக்னிகார்யோக்த மார்க்கேண சிவாக்னிம் ஜநயேத்
புத:!!

கலச ஸ்தண்டிலத்திற்கு முன்னதாக ஓர்முழ அளவு மணலால் ஹோமத்திற்காக ஸ்தண்டிலம் அமைத்து, அக்னி கார்ய முறைப்படி சிவாக்னியை பூஜித்து

तस्मिन्मयूरमावाह्य सम्पूज्य विधिवद्गुरु: ।
समिदाज्यचरून् लाजान् कृत्वा तन्मूलमन्त्रत: ॥ ९८ ॥

தஸ்மிந் மயூரம் ஆவாஹ்ய ஸம்பூஜ்ய விதிவத் குரு:/
ஸமிதாஜ்ய சருந் லாஜாந் க்ருத்வா தன்மூல
மந்த்ரத://

அதில் மயூரத்தை ஆவாஹனம் செய்து, மயூர மூலமந்திரத்தினால், சமித்து, நெய், ஹவிஸ், பொறி இவைகளால்

शतमर्धं तदर्धं वा दशाङ्गं तत् षडङ्गकै: ।
द्रव्यान्ते व्याहृतीर्हुत्वा स्पृष्ट्वा दर्भैर्ध्वजं पुन: ॥ ९९ ॥

சதமர்த்தம் ததர்த்தம்வா தசாங்கந்தத் ஷடங்கை:/
த்ரவ்யாந்தே வ்யாஹ்ருதீர்ஹுத்வா ஸ்ப்ருஷ்ட்வா
தர்பை: த்வஜம் புந://

100, 50 ஆவிருத்தி ஹோமம் செய்து ஷடங்க மந்திரங்களால் 10ல் ஓர் பங்கு ஹோமம் செய்து, திரவிய ஹோமத்திற்கு பின்பு வ்யாஹ்ருதி ஹோமம் செய்து ஸ்பர்சாஹுதி செய்து

षडाहुतिस्तद्गायत्र्या पूर्णां तु शिरसा हुनेत् ।
जयादिरभ्याधानञ्च राष्ट्रभृच्चक्रमाद्धुनेत् ॥ १०० ॥

ஷடாஹுதீச்ச தத்காயத்ரயா பூர்ணாந்து சிரஸா
ஹுநேத்/
ஜயாதிரப்யா தாநஞ்ச ராஷ்ட்ர ப்ருச்ச
க்ரமாத்துநேத்//

மயூர காயத்ரியால் 6 ஆஹுதி செய்து, சிரோமந்திரத்தினால் பூர்ணாஹுதி செய்து, ஜயாதி ஹோமம், ராஷ்ட்ரப்ருத் ஹோமம் செய்யவும்.

धूपदूपादिकं दत्वा रक्षां विधाय भस्मना ।
बलिमन्त्रेण बलिं क्षिप्त्वा क्षेत्रपालबलिं क्षिपेत् ॥ १०१ ॥

தூபதீபாதி கந்தத்வா ரக்ஷாம் விதாய பஸ்மநா/
பலி மந்த்ரே பலிம் க்ஷிப்த்வா க்ஷேத்ரபால பலிம்
க்ஷிபேத்//

தூபம், தீபம், கொடுத்து, ஹோம பஸ்மாவால் ரக்ஷ கொடுத்து, பலி மந்திரத்தினால் பலிகொடுத்து பைரவருக்கும் பலி கொடுக்கவும்.

ध्वजाधिवासनं प्रोक्तं भेरिताडनमुच्यते ।
तदग्रे स्थण्डिलं कृत्वा शालिभिर्द्रोणषड्गुणै: ॥ १०२ ॥

த்வஜாதி வாஸநம் ப்ரோக்தம் பேரீதாடந முச்யதே/
ததக்ரே ஸ்தண்டிலங்க்ருத்வா சாலிபித்ரோண
ஷட்குணை://

இவ்வாறு த்வஜாதிவாஸம் கூறப்பட்டு, பேரீதாடநம் கூறப்படுகிறது. த்வஜத்திற்கு முன்னதாக 6 மரக்கால் அரிசியால் ஸ்தண்டிலம் அமைத்து

तन्मध्ये पद्मालिख्य साष्टपत्रं सकर्णिकम् ।
तण्डुलैश्च तिलैर्दर्भैर्भूषयेत्तु दळं प्रति ॥ १०३ ॥

தந்மத்யே பத்மமாலிக்ய ஸாஷ்டபத்ரம் ஸகர்ணிகம்/
தண்டு லைச்சதிலைர் தர்பை: பூஷயேத்துதளம்
ப்ரதி//

அதன் நடுவில் 8 தளம், கர்ணிகையுடன் கூட பத்மம் வரைந்து ஒவ்வொரு தளத்தையும், அரிசி, எள், தர்பையால் அலங்கரித்து

वचद्भुवेति मन्त्रेण प्रोक्षयेत्कुशवारिणा ।
तस्योर्ध्वे विन्यसेद्भेरीं नववस्त्रेण वेष्टयेत् ॥ १०४ ॥

வசத்புவேதி மந்த்ரேண ப்ரோக்ஷயேத் குசவாரிணா/
தஸ்யோர்த்வே வின்யஸேத்பேரீம் நவவஸ்த்ரேண
வேஷ்டயேத்//

"வசத்புவாய நம:" என்று கலசதீர்த்தத்தால் புரோக்ஷித்து, அதன் மேல் பேரியை வைத்து, புதிய வஸ்திரத்தை அணிவித்து

तन्मध्ये रुद्रमभ्यर्च्य दक्षिणे विष्णुमर्चयेत् ।
वामे ब्रह्माणमभ्यर्च्य सूर्यसोमौ च वृत्तयोः ॥ १०५ ॥

தந்மத்யே ருத்ரமப்யர்ச்ய தக்ஷிணே
விஷ்ணுமர்சயேத் !
வாமே ப்ரம்மாண மப்யர்ச்ய ஸூர்யஸோமௌச
வ்ருத்தயோ: !!

பேரியின் நடுவில் ருத்ரனையும் தெற்கில் (வலது) விஷ்ணுவையும், வடக்கில் (இடது) பிரும்மாவையும், வட்டத்தில் சூர்ய சந்திரனையும் பூஜிக்கவும்

मातारस्तस्य कीलासु नागांश्चर्मसु पूजयेत् ।
अर्चयित्वा यथान्यायं भेर्यै दद्याद्गुळोदनम् ॥ १०६ ॥

மாதரஸ்தஸ்ய கீலாசு நாகாந் சர்மஸு பூஜயேத் !
அர்ச்சயித்வா யதா ந்யாயம் பேர்யை தத்யாத்
குலோதநம் !!

கீலாசுகள் (வளைவங்களில்) மாத்ருக் களையும், தோலில் ஸர்பதேவதைகளையும் முறைப்படி பூஜித்து பேரிக்கு சர்க்கரை பொங்கல் நிவேதனம் செய்யவும்

तस्याग्रे स्थण्डलं कुर्यात्तिलतण्डुलशालिभिः ।
षट्पदं पद्ममालिख्य पूजयेत्तु षडक्षरैः ॥ १०७ ॥

தஸ்யாக்ரே ஸ்தண்டிலங்குர்யாத்
திலதண்டுலசாலிபி: !
ஷட்தளம் பத்மமாலிக்ய பூஜயேத்து ஷடக்ஷரை: !!

அதன் முன்பாக ஸ்தண்டிலம் அமைத்து எள், அரிசி, நெல், 6 இதழ் தாமரை வரைந்து ஷடங்களில் பூஜிக்கவும்.

अलंकृत्यास्त्रराजं वै तस्योर्ध्वे विन्यसेद्बुधः ।
इच्छाज्ञानक्रियाशक्तिस्वरूपं शक्तिमर्चयेत् ॥ १०८ ॥

அலங்க்ருத்யாஸ்த்ர ராஜம்வை தஸ்யோர்த்வே
விந்யஸேத் புத: !
இச்சா ஞ்யாந க்ரியா சக்தி ஸ்வரூபம் சக்தி
மர்ச்சயேத் !!

அஸ்த்ர தேவரை அலங்கரித்து ஸ்தண்டிலத்தின் மேல் வைக்கவும், இச்சா, ஞ்யாந, க்ரியா, சக்தி ஸ்வரூபமாய் சக்தியந்திரத்தை பூஜித்து

रुद्रं तदूर्ध्वपत्रे तु मध्यपत्रे तु माधवम् ।
अधःपत्रे विधातारं फलकायान्तु पार्वतीम् ॥ १०९ ॥

ருத்ரந்தரூர்த்வ பத்ரேது மத்ய பத்ரேது மாதவம் !
அத: பத்ரே விதாதாரம் பலகாயாந்து பார்வதீம் !!

மேற்பட்டியில் ருத்ரனையும், நடுப்பட்டியில் விஷ்ணுமாவயும், அடிப்பட்டியில் பிரும் மாவையும் பூஜிக்கவும், பலகையில் பார்வதியையும்

सरस्वती महालक्ष्मी तस्य दक्षिणवामयोः ।
महासेनं कुम्भमुखे वल्लीं सेनाञ्च पार्श्वयोः ॥ ११० ॥

ஸரஸ்வதீம் மஹாலக்ஷ்மீம் தஸ்யதக்ஷிண
வாமயோ: !
மஹாஸேநம் கும்பமுகே வள்ளீம் ஸேநாஞ்ச
பார்ஸ்வயோ: !!

பலகையின் வலது, இடது பக்கத்தில் ஸரஸ்வதியையும், மஹாலக்ஷ்மியையும் கும்பமுகத்தில் மஹாஸோனாவையும், இருபக்கங்களில் வள்ளீ, தேவஸேனாவையும்

दण्डाग्रे गणनाथञ्च दण्डमध्ये तु भास्करम् ।
दण्डमूले सुमित्रेशं मयूरं पीठमध्यमे ॥ १११ ॥

தண்டாக்ரே கணநாதஞ்ச தண்டமத்யேது
பாஸ்கரம் !
தண்டமூலே ஸுமித்ரேசம் மயூரம் பீடமத்யமே !!

தண்டத்தின் நுனியில் விநாயகரையும், தண்டத்தின் நடுவில் சூர்யனையும், தண்டத்தின் மூலத்தில் (அடிபாகத்தில்) சுமித்ரசண்டரையும், பீடமத்தியில் மயூரத்தையும்

तस्य पार्श्वे चाष्टशक्तिं पीठमूले वसुन्धराम् ।
अग्निं सम्पूज्य तद्वक्त्रे धूपदीपादिभिर्बुधः ॥ ११२ ॥

தஸ்ய பார்ஸ்வே சாஷ்ட சக்திம்
பீடமூலேவஸுந்தராம்!
அக்நிம் ஸம்பூஜ்ய தத்வக்த்ரே தூபதீபாதிபிர் புத:!!

அதன் பக்கங்களில் எட்டு சக்திகளையும், பீடத்தின் அடிபாகத்தில் வசுந்தராவையும், பீடமுகப்புகளில் அக்னியையும் தூப தீபாதிகளால் பூஜிக்கவும்.

मयूरमन्त्रमुच्चार्य कीलं सङ्गृह्य देशिकः ।
त्र्यम्बकेण तु मन्त्रेण ताडयेदेकताडनम् ॥ ११३ ॥

மயூர மந்த்ர முச்சார்ய கீலம் ஸங்க்ருஹ்ய தேசிக:!
த்ரயம்பகேணது மந்த்ரேண தாடயேதேக தாடநம்!!

மயூர மந்திரம் கூறி பேரியின் குச்சியை எடுத்து த்ரயம்பக மந்திரத்தினால் ஓர் அடியும்

इदं विष्णुश्च मन्त्रेण द्विवारं ताडयेद्गुरुः ।
ब्रह्मजज्ञानमन्त्रेण त्रिवारं ताडयेत् पुनः ॥ ११४ ॥

இதம் விஷ்ணுஸ்ச மந்த்ரேண த்விவாரம்
தாடயேத்குரு:!
ப்ரம்ம ஜக்ஞாந மந்த்ரேண த்ரிவாரம் தாடயேத் புந:!!

இதம் விஷ்ணு மந்திரத்தினால் 2 முறை தாடனமும், ப்ரம்மஜக்ஞான மந்திரத்தினால் மூன்று முறை தாடனமும் செய்ய வேண்டும்.

देशिकः स्थापयेद् भेरीं प्राङ्मुखो वाप्युदङ्मुखः ।
गुर्वाज्ञया ततः पश्चात् वाद्यकः सर्वतालवित् ॥ ११५ ॥

தேசிகஸ்தாபயேத் பேரீம்
ப்ராங்முகோவாப்யுதங்முக:!
குர்வாக்ஞயா தத: பஸ்சாது வாத்யகஸ்
ஸர்வதாளவிது!!

ஆசார்யன் பேரியை கிழக்கு முகமாகவோ, வடக்கு முகமாகவோ ஸ்தாபிக்கவும், பிறகு வாத்யகர் குருவின், உத்தரவால் எல்லா தாள கதியையும் அறிந்தவனும்

उपोषितः शुचिः स्नायी शुक्लयज्ञोपवीतकः ।
शुक्लवस्त्रधरोष्णीषः शिखीभस्मत्रिपुण्ड्रकः ॥ ११६ ॥

உபோஷித: சுசி: ஸ்நாயீ சுக்லயக்ஞோபவீதக:!
சுக்லவஸ்த்ரதரோஷ்ணீஷ: சிகீபஸ்ம த்ரிபுண்ட்ரக: !!

வீரமாயிருப்பவனும், சுத்தமானவனும், ஸ்நானம் செய்தவனும், வெண்மையான பூணூல், வஸ்திரம், தலைப்பாகை தரித்தவனும், குடுமி வைத்தவனும், விபூதி அணிந்தவனும்,

शिवदीक्षा विशुद्धात्मा स्कन्धे भेरीं प्ररोपयत् ।
शिवादिसर्वदेशानिन्द्रादीन् लोकपालकान् ॥ ११७ ॥

சிவதீக்ஷா விசுத்தாத்மா ஸ்கந்தே பேரீம்
ப்ரரோபயேத்!
சிவாதி ஸர்பதேவேசா நிந்த்ராதீந் லோக பாலகாந் !!

சிவதீக்ஷை பெற்று சுத்தமான ஆன்மாவையுடையவனாக தோளில் பேரியை எடுத்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். சிவன் முதலான எல்லா தேவர்களையும், இந்திராதி லோக பாலகர்களையும்

त्रयस्त्रिंशत्कोटिदेवानष्टादशगणानपि ।
समुद्रान् पर्वतान्नगान् पातालस्थान्महोरगान् ॥ ११८ ॥

த்ரயஸ்த்ரிம்சத் கோடி தேவா நஷ்டாதசகணாநபி!
ஸமுத்ராந் பர்வதாந்நாகாந் பாதாள
ஸ்தாந்மஹோரகாந் !!

முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களையும், 18 கணங்களையும், சமுத்ரங்கள் மலை பாம்புகள், பாதாளலோகத்தில் உள்ள நாகர்கள்

ऋषीनन्यापरान्सर्वानाहूय च समर्चयेत् ।
वाद्यकस्ताडयेद्भेरीं बलिताळं विशेषत : ॥ ११९ ॥

ரிஷீந்ந்யா மராந்ஸர்வா நாஹூயச ஸமர்ச்சயேத்!
வாத்யகஸ்தாடயேத்பேரீம் பலிதாளம் விசேஷத:!!

ரிஷிகள், மற்ற தேவர்களையும் (தேவதாஹ்வானம்) அழைத்து பூஜிக்கவும், பலிதாலத்துடன் வாத்யன் பேரியை அடிக்கவும்.

पश्चादपि पुटं ताड्यं पुनश्चापि पुटाह्वयम् ।
ततश्चोद्घट्टितं चैव ततो मट्टयमेव च ॥ १२० ॥

பஸ்சாதபி புடந்தாட்யம் புநஸ்ச்சாபி புடாஹ்வயம்!
ததஸ்சோத்கட்டிதஞ்சைவ ததோமட்டயமேவ ச!!

பிறகு ஓர் பக்கத்தையும், மற்றொரு பக்கத்தையும் அடிக்கவும், பிறகு உத்கடித தாளம், மட்டய தாளம்

ततो जम्पुटमेवोक्तं सिंहनादं ततो भवेत् ।
ततश्च झम्पुटश्चैव पञ्चवाद्यमतः परम् ॥ १२१ ॥

ததோஜம் புடமேவோக்தம் ஸிம்மநாதந்ததோ பவேத்!
ததஸ்சஜம் புடஞ்சைவ பஞ்சவாத்ய மத: பரம்!!

ஜம்புட தாளம், ஸிம்ஹ நாதமும் செய்து, ஜம்புட தாளமும், பஞ்சவாத்யமும் (உடல்) வாசிக்க வேண்டும்.

ततः कुम्भकवाद्यञ्च जयशब्दादिसंयुतम् ।
छत्रं पिञ्छसमाकीर्णं चामराम्बरसंयुतम् ॥ १२२ ॥

தத: கும்ப கவாத்யஞ்ச ஜயசப்தாதி ஸம்யுதம்!
சத்ரபிஞ்ச ஸமாகீர்ணம் சாமராம்பர ஸம்யுதம்!!

பின்பு கும்பக வாத்யத்தை ஜயசப்தத்துடன் கூடியதாக வாசித்து, கொடை, மயில், விசிறி, சாமரம், விதானம்

धूपदीपसमायुक्तं घण्टानादसमायुतम् ।
सुब्रह्मण्यमस्त्रराजमन्त्रलिङ्गं सुमित्रकम् ॥ १२३ ॥

தூப தீப ஸமாயுக்தம் கண்டாநாத ஸமாயுதம்!
ஸுப்ரமண்யம் அஸ்த்ரராஜம் மந்த்ர லிங்கம் ஸுமித்ரகம்!!

தூப தீபம், மணியடித்துக் கொண்டும், சுப்ரமண்யர், அஸ்த்ர தேவர், மந்த்ர லிங்கமான சுமித்ர சண்டரை

ध्वजञ्च ध्वजदण्डञ्च शनैर्ग्रामप्रदक्षिण् ।
ब्रह्मादीशानपर्यन्तं सन्धिदेवान् समन्त्रकैः ॥ १२४ ॥

த்வஜஞ்ச த்வஜ தண்டஞ்ச சநை: க்ராம ப்ரதக்ஷிணம்!
ப்ரம்மாதீசாந பர்யந்தம் ஸந்தி தேவாந்ஸ மந்த்ரகை:!!

கொடியுடனும் கொடிக்கம்பத்துடன் மெதுவாக கிராம பிரதக்ஷினம் செய்யவும், ப்ரும்மா முதல் ஈசானன் வரை மந்திரங்களால் ஸந்தி தேவர்களை

आवाह्याभ्यर्च्य पुष्पाद्यैरस्त्रमुद्रां प्रदर्शयेत् ।
ध्वजोत्सवेषु कर्तव्यं देवतावाहनं बलिम् ॥ १२५ ॥

ஆவாஹ்யாப்யர்ச்ய புஷ்பாத்யை ரஸ்த்ரமுத்ராம் ப்ரதர்சயேத்!
த்வஜோத்ஸவேஷு கர்த்தவ்யம் தேவதாவாஹநம் பலிம்!!

புஷ்பம் முதலியவைகளால் ஆவாஹித்து, அர்ச்சித்து அஸ்திரமுத்ரையைக் காண்பிக்கவும், கொடியேற்றி செய்யும் உத்ஸவ காலங்களில் தேவதாஹ் வானமும், பலியும் கொடுக்க வேண்டும்.

द्रोणं वापि तदर्धं वा बल्यर्थं तण्डुलं पचेत् ।
पटेनास्तरणं कृत्वा क्षालयेत् पुरुषेण तु ॥ १२६ ॥

த்ரோணம் வாபிததர்த்தம் வா பல்யர்த்தம் தண்டுலம் பசேத்!
படேநாஸ்தரணம் க்ருத்வா க்ஷாளயேத் புருஷேணது!!

ஓர் மரக்கால் அல்லது ½ மரக்கால் அளவு பலி போடுவதற்காக அரிசியை சமைக்க வேண்டும். வஸ்திரத்தால் (அல்லது) சுத்தம் செய்து தத்புருஷ மந்திரத்தால் களையவும்.

तस्मिन्निक्षिप्य पक्वान्नमन्नद्रव्यसमायुतम् ।
अन्नलिङ्गाय मतिमान् द्विःप्रस्थं तण्डुलं पचेत् ॥ १२७ ॥

தஸ்மிந்நிக்ஷிப்ய பக்வாந்நம் அந்ந த்ரவ்ய ஸமாயுதம்!
அந்ந லிங்காய மதிமாந் த்விப்ரஸ்தம் தண்டுலம் பசேத்!!

பாத்திரத்திலிட்டு, அன்ன திரவியத்துடன் கூட பக்வான்னம் தயாரிக்கவும், அன்னலி யாத்திற்காக 2 படி அரிசியை சமைக்கவும்.

अन्तेन कारयेल्लिङ्गं मुनिश्रेष्ठ न संशयः ।
शुद्धोदनं गुलान्नं वा बलिं दद्यात् स्वमन्त्रतः ॥ १२८ ॥

அந்நேந காரயேல்லிங்கம் முநிச்ரேஷ்ட நஸம் சய:!
சுத்தோதநம் குடாந்நம்வா பலிந்தத்யாது ஸ்வமந்த்ரத:!!

அன்னத்தினால் அன்னலிங்கம் செய்ய வேண்டும், சுத்தான்னமோ, சர்க்கரை பொங்கலோ அந்தந்த மந்திரத்தினால் பலி போடவும்

ब्रह्मादीशानपर्यन्तं ब्रह्मान्तं वा बलिं क्षिपेत् ।
वरुणादिनिर्ऋत्यन्तं पश्चिमद्वारहर्म्यके ॥ १२९ ॥

ப்ரம்மா தீசாந பர்யந்தம் ப்ரம்மாந்தம் வா பலிம் க்ஷிபேத்!
வருணாதி நிருரிந்யந்தம் பஸ்சிம த்வாரஹர் ம்யகே!!

பிரும்மா முதல் ஈசானம் வரையிலோ, அல்லது ப்ரும்மா வரையிலோ, பலிபோடவும், மேற்கு வாயில் கோவிலில் வருண திசை முதல் நிருருதிவரை பலி போடவும்

बलिदानावसाने तु तालं नृत्तं च गीतकम् ।
ब्रह्मणे ब्रह्मतालं स्यात् मेघरागं तु तद्दिशि ॥ १३० ॥

பலிதாநா வஸாநேது தாளம் ந்ருத்தஞ்ச கீதகம்!
ப்ரம்மனே ப்ரம்ம தாளம் ஸ்யாது மேகராகந்து தத்திசி!!

பலிபோட்ட பின்பு தாளம், நாட்யம், கீதம் பாடவும் ப்ரம்மாவிற்கு பிரம்ம தாளமும், மேக ராகம், ராகமும் ஆகும்.

इन्द्रस्य समतालं स्याद्गान्धारङ्गीतमेव च ।
अग्नेरर्धार्णवं ताळङ्गीतङ्कोल्ली च तद्दिशि ॥ १३१ ॥

இந்த்ரஸ்ய ஸமதாளம் ஸ்யாது காந்தாரம் கீதமேவச!
அக்நேரர்த்தா வணந்தாளம் கீதம் கொல்லீச தத்திசி!!

இந்திரனுக்கு ஸமதாளமும் காந்தார ராகமும் ஆகும். அக்னிக்கு அர்த்தாபன தாளமும், கொல்லீ ராகமும் ஆகும்.

यमस्य भृङ्गिणीताळङ्कौशिकङ्गीतमुच्यते ।
नैर्ऋत्यां मल्लतालञ्च नट्टभाषां तु गीतकम् ॥ १३२ ॥

யமஸ்ய ப்ருங்கிணீ தாளம் கௌசிகம் கீத முச்யதே!
நைர்ரித்யாம் மல்ல தாளஞ்ச நட்டபாஷாஞ்ச கீதகம்!!

யமனுக்கு ப்ருங்கிணீ தாளமும், கொசிக ராகமும் ஆகும். நிருருதிக்கு மல்ல தாளமும், நட்டபாடை ராகமும் ஆகும்.

वारुण्यान्नवताळञ्च श्रीकामरञ्च गीतकम् ।
वायव्यां बलितालञ्च तक्केशीगीतमेव च ॥ १३३ ॥

வாருண்யாம் நவதாளஞ்ச ஸ்ரீ காமரஞ்ச கீதகம்!
வாயவ்யாம் பலிதாளஞ்ச தக்கேசீ கீத மேவச!!

வருணனுக்கு நவதாளமும், ராகம் ஸ்ரீ காமரமும் ஆகும். வாயு திசையில் பலிதாளமும் தக்கேசீ ராகமும் ஆகும்.

सौम्ये नट्टप्रहारं स्यात्तर्करागन्तु तद्दिशी ।
ऐशान्यां ढक्करीतालं शालापाणिश्च गीतकम् ॥ १३४ ॥

ஸௌம்யே நட்ட ப்ரஹாரம் ஸ்யாது தர்கராகந்து தத்திசி!
ஐ சாந்யாம் டக்கரீ தாளம் சாலாபாணிஸ்ச கீதகம்!!

வடக்கு குபேரனுக்கு நட்ட பாஷா தாளம், தர்க ராகமும் ஆகும். ஈசானத்தில் டக்கரீ தாளமும், சாலபாணி ராகமும் ஆகும்.

मध्यमे दण्डपादं स्यात्पूर्वस्त्मूर्ध्वपादकम् ।
आग्नेय्यां मण्डलं चैव भुजङ्गत्रासितं यमे ॥ १३५ ॥

மத்யமே தண்டபாதம் ஸ்யாது பூர்வஸ்யா மூர்த்வ பாதகம்!
ஆக்னேயாம் மண்டலஞ்சைவ புஜங்க த்ராஸிதம் யமே!!

பிரம்ம ஸ்நானத்தில் தண்டபாத நிருத்தமும் கிழக்கில் ஊர்த்வ பாதமும் ஆக்னேயத்தில் மண்டல நிருத்தமும், தெற்கில் புஜங்கநிருத்தமும்

भुजङ्गनृत्तं नैर्ऋत्यां वारुण्यां नर्तनी तथा ।
वायव्यां भ्रमरीनृत्तमालीढञ्च तथोत्तरे ॥ १३६ ॥

புஜங்க நிருத்தம் நைர்ரித்யாம் வாருண்யாம் நர்த்தநீ ததா!
வாயவ்யாம் ப்ரமரீ நிருத்த மாலீடஞ்ச ததோத்தரே!!

நிருருதிசையில் புஜங்க நிருத்தமும் மேற்கில் நர்த்தநீ நிருத்தமும், வாயுதிக்கில் ப்ரமரீ நிருத்தமும், ஆலீட நிருத்தம் வடக்கிலும்

प्रत्यालीढं तथैशान्यां नानारागन्तु तुष्टये ।
एवं प्रदक्षिणं कृत्वा ध्वजमारोपयेत्ततः ॥ १३७ ॥

ப்ரத்யாலீடந்ததை சான்யாம் நாநாராகந்து துஷ்டயே!
ஏவம் ப்ரதக்ஷிணம் க்ருத்வா த்வஜமாரோபயேத்தத:!!

ப்ரத்யாலீடம் ஈசான்யத்திலும், துஷ்டிக்காக எல்லா ராகமும், வாசிக்கவும், இவ்வாறு பிரதக்ஷிணம் செய்து கொடியேற்றவும்

ततो ध्वजपटं सम्यक्बन्धयेदस्त्ररज्जुना ।
अस्त्रेण क्षुद्रघण्टाञ्च रक्तमालाञ्च बद्धयेत् ॥ १३८ ॥

ததோ த்வஜபடம் ஸம்யக் பந்தயேதஸ்த்ரரஜ்ஜுநா!
அஸ்த்ரேண க்ஷுத்ர கண்டாஞ்ச ரக்தமாலாஞ்ச பத்தயேத்!!

பிறகு த்வஜ படத்தை அஸ்த்திர மந்திரத்தினால் கயிற்றால் கட்டவும், அஸ்திர மந்திரத்தினால் சிறிய மணவையும், சிகப்பு மாலையைக் கட்டவும்

ततो जनेभ्यस्ताम्बूलं दापयेन्मङ्गलाय वै ।
पुण्याहं वाचयेत्तत्र तोयेनाभ्युक्ष्य वेदकाम् ॥ १३९ ॥

ததோ ஜநேப்யஸ் தாம்பூலம் தாபயேந் மங்களாயவை!
புண்யாஹம் வாசயேத்தத்ர தோயேநாப்யுக்ஷ்ய வேதிகாம்!!

பிறகு ஜனங்களுக்கு மங்களத்தின் பொருட்டு தாம்பூலம் கொடுக்கவும், புண்யாஹ வாசனம் செய்து, த்வஜஸ்தம்ப வேதிகையை புண்யாஹ தீர்த்தத்தால் புரோக்ஷித்து

आधाराख्यमनन्तं च कूर्मञ्च विनिवेशयेत् ।
कोणमध्ये तु धर्मादीनधर्मादींश्च दिक्षु च ॥ १४० ॥

ஆதாராக்ய மநந்தஞ்ச கூர்மஞ்ச விநிவே சயேத்!
கோண மத்யேது தர்மாதீ நதர்மாதீம்ஸ்ச திக்ஷுச!!

ஆதார சக்தி, அனந்தன், கூர்ம மிவைகளை பூஜித்து, ஆக்னேயாதி கோணங்களில் தர்மாதிகளையும், கிழக்கு முதலான திசைகளை அதர்மாதிகளையும் பூஜிக்கவும்.

दळाष्टके शकुन्यादिमध्यमे विश्वतो मुखीम् ।
दण्डे तु स्वामिनं पूज्य स्कन्धेष्वर्केन्दुपावकान् ॥ १४१ ॥

தளாஷ்ட கேச குந்யாதீந்மத்ய மே விச்வதோ முகீம்!
தண்டேது ஸ்வாமிநம் பூஜ்ய ஸ்கந்தேஷ்வர்கேந்து பாவாகாந்!!

8 தளத்தில் அக்னீ முதலான 8 சக்திகளையும், மத்தியத்தில் விச்வதோ முகியையும், த்வஜ தண்டத்தில் ஸ்கந்தரை பூஜித்து மேல் பாக பட்டிகைகளால் சூர்ய, சந்திர, அக்னி மூவர்களை பூஜிக்கவும்.

उपदण्डेऽनिलं चैव दक्षातीन् तस्य रज्जुनि ।
कुम्भाद्बीजं समादाय मयूरं हृति विन्यसेत् ॥ १४२ ॥

உபதண்ட நிலஞ்சைவ தக்ஷாதீந் தஸ்ய ரஜ்ஜுநி!
கும்பாத் பீஜம் ஸமாதாய மயூரம் ஹ்ருதி விந்யஸேத்!!

உபதண்டத்தில் வாயுவையும், கொடிக் கயிற்றில் தக்ஷகர்களையும் அந்த வர்தனியை பூஜிக்கவும். கும்பத்திலிருந்து மந்திரத்தை எடுத்து மயில் ஹ்ருதயத்தில் சேர்க்கவும்.

पटं संप्रोक्ष्य कुम्भाद्भिर्गन्धपुष्पादिनार्चनायेत्
मुद्गान्नं पायसान्नं वा मयूराय निवेदयेत् ॥ १४३ ॥

படம்ஸம் ப்ரோக்ஷ்ய கும்பாத்பிர் கந்த புஷ்பாதி நார்ச்சயேத்!
முத்கான்னம் பாயஸான்னம் வா மயூராய நிவேதயேத்!!

பிறகு கும்பத்திலுள்ள ஜலத்தை புரோக்ஷித்து, சந்தன புஷ்பங்களால் பூஜிக்கவும், வெண் பொங்கல், அல்லது பாயஸான்னம் மயிலுக்கு நிவேதனம் செய்யவும்.

स्वामिन्संपूज्य विधिवद्विज्ञाप्योत्सवमुत्तमम् ।
सुमुहूर्ते सुलग्ने तु सर्ववाद्यसमन्वितम् ॥ १४४ ॥

ஸ்வாமிந் ஸம்பூஜ்ய விதிவது விக்ஞாப்யோத்ஸவ முத்தமம்!
ஸுமுஹூர்தேஸு லக்நேது ஸர்வவாத்ய ஸமந்விதம்!!

நன்கு பூஜித்து, விக்ஞாபித்து உத்ஸவத்தை அறிவந்து, நல்ல முஹூர்த்த லக்னத்தில் எல்லா வாத்ய கோஷங்களுடன்

मयूरताळघोषेण गजताळेन वा ध्वजम् ।
मयूरमूलमन्त्रेण शीघ्रमारोपयेद्गुरुः ॥ १४५ ॥

மயூர தாள கோஷேண கஜதாளே நவாத்வஜம்!
மயூர மூல மந்த்ரேண சீக்ரமாரோபயேத் குரு:!!

மயூர தாளத்துடனோ, கஜதாளத்துடனோ, மயூர மூலமந்திரத்தினாலும் கொடியை சீக்ர மேற்றவும்

आदौ स्पृष्ट्वा स्वयं चान्यं प्रेरयेद्रोहणाय वै ।
पूर्वेन्दुपश्चिमाशासु ध्वजाग्रगमनं शुभम् ॥ १४६ ॥

ஆதௌ ஸ்ப்ருஷ்ட்வாஸ்வயஞ்சான்யம் ப்ரேரயேத் ரோஹணாயவை!
பூர்வேந்து பஸ்சிமாசாஸு த்வஜாக்ர கமநம் சுபம்!!

முதலில் நாம் தொட்டு ஏற்று பிறரை ஏற்றச் சொல்லவும், கொடி நுனி கிழக்கு, வடக்கு, மேற்கு நுனியாக பார்த்தால் சுபமாகும்.

क्षेमारोग्यं यशोवृद्धिक्रमेण फलमीरितम्
तापोमृत्युमहारोगो वह्निपित्रेशनैरृते ॥ १४७ ॥

க்ஷேமா ரோக்யம் யசோ வ்ருத்தி: க்ரமேண பலமீரிதம்!
தாபோ ம்ருத்யுர் மஹாரோகோ வந்தி பித்ரேச நைர்ரிதே!!

கிழக்காக இருந்தால் க்ஷேமமும், மேற்காக இருந்தால் ஆரோக்யமும், வடக்காக பார்த்தால் புகழக்காப்புமாகும். ஆரோக்யம், தக்ஷிணம், நிருதி பாகம் கொடி பறந்தால் தாபம், ம்ருத்யு, மஹாரோகம் பலனாகும்.

वायौ भयं विजानीयात् पुच्छोऽप्येवं भवेत् सूती: ।
आरोहणे निरुत्तश्चेत् पटादेशिक दोषकृत् ॥ १४८ ॥

வாயௌ பயம் விஜாநீயாது புச்சோப்யேவம் பவேத் ஸூதீ:!
ஆரோஹணே நிருத்தஸ்சேத் படோதேசிக தோஷக்ருத்!!

வாயு திசையில் கொடி பறந்தால் பயமும் ஆகும். வால் பக்கமளவும் இதே பலனாகும். கொடியேற்றும் போது நின்றுவிட்டால் ஆசார்யனுக்கு தோஷம் ஏற்படும்.

दोषशङ्कां तिरस्कार्यो वहुरूपमनुसरन् ।
दण्डे सव्यक्रमेणैव मूले रज्जु निबद्धयेत् ॥ १४९ ॥

தோஷ சங்காம் திரஸ்கார்ய: பஹுரூப மநுஸ்மரந்!
தண்டே ஸவ்ய க்ரமேணைவ மூலேரஜ்ஜுநி பத்தயேத்!!

தோஷக் குற்றத்தை போக்க அகோர மந்திரத்தை ஜபிக்கவும். கொடி மரத்தில் வலப்பக்கமாக சுற்றி கொடி மரத்தினடியில் கொடிக் கயிற்றைக் கட்டவும்.

शुद्धोदककृतं पिण्डमष्टदिक्षु दलेषु च ।
अथवा नवपिण्डानि दिग्विदिक्षु च मध्यमे ॥ १५० ॥

சுத்தோதக க்ருதம் பிண்டம் அஷ்டதிக்ஷு தளேஷு ச!
அதவாநவ பிண்டாநி திக்விதிக்ஷு ச மத்யமே!!

சுத்தான்ன பிண்டத்தை எட்டு திசைகளில் தளஸிரஸில் பலியிடவும், அல்லது ஒன்பது பிண்டத்தை நடுவிலும் 8 திசைகளிலும் பலி போடவும்.

द्विगुणं त्रिगुणं पिण्डं चतुर्गुणमथापि वा ।
निवेद्याभ्यर्चयेद्धीमान् धूपदीपैर्विशेषत: ॥ १५१ ॥

த்விகுணம் த்ரிகுணம் பிண்டம் சதுர்குண மதாபிவா!
நிவேத்யாப்யர்ச்சயேத் தீமாந் தூபதீபைர் விசேஷத:!!

பிண்ட அளவின் இரண்டு மடங்காகவோ, 3, 4, மடங்கோ அன்னம், நிவேதனம் செய்து தூபதீபோபசாரம் செய்யவும்.

तत्पिण्डप्राशनफलं श्रृणु कौशिक सत्तम ।
पुत्रकामा तु या नारी स्नात्वोपोष्य विशेषत: ॥ १५२ ॥

தத்பிண்ட ப்ராசந பலம் ச்ருணு கௌசிக ஸத்தம!
புத்ரகாமாது யாநாரீ ஸ்நாத்வோ போஷ்ய விசேஷத:!!

த்வஜ பிண்டத்தை உண்ணுதல் பலனை கேட்பாயாக! குழந்தை விரும்பு ஸ்த்ரீயானவள் விசேஷமாக ஸ்நானம் செய்து விரதமிருந்து

प्राशयेत् प्रथमं पिण्डं सा तु पुत्रवती भवेत् ।
विधवा कन्यका वापि ध्वजपिण्डं न कारयेत् ॥ १५३ ॥

ப்ராசயேத் ப்ரதமம் பிண்டம் ஸாது புத்ரவதீ பவேத்!
விதவாகந்ய கா வாபி த்வஜ பிண்டன்ன காரயேத்!!

முதல் பிண்டத்தை சாப்பிடுபவன் புத்ர சந்தான முடையவனாகிறான். விதவாஸ்த்ரீயும், கன்யகாஸ்த்ரியும் த்வஜ பலிபிண்டம் செய்யக் கூடாது.

रोगी रोगविनाशार्थं पापी पापक्षयाय च ।
यत्रास्ते ध्वजयष्टिस्तु तद्राष्ट्रं वृद्धिमाप्नुयात् ॥ १५४ ॥

ரோகீரோக விநாசார்த்தம் பாபீ பாபக்ஷயாய ச!
யத்ராஸ்தே த்வஜயஷ்டிஸ்து தத்ராஷ்ட்ரம் வ்ருத்தி மாப்நுயாது!!

நோயகல, நோயுள்ளவனும், பாபி பாபகலவும் பிண்டத்தை சாப்பிடலாம். எந்த ராஜ்யத்தில் கொடிமரம் உள்ளது அந்த ராஜ்யம் விருத்தியடையும்.

अकालमृत्युस्तत्रास्ति दुर्भिक्षं च न जायते ।
कृतघ्नो ब्रह्महा गोघ्नो दृष्ट्वा ध्वजनिवेशनम् ॥ १५५ ॥

அகால ம்ருத்யுஸ்த த்ராஸ்தி துர்பிக்ஷஞ்ச நஜாயதே !
க்ருதக்நோ ப்ரம்மஹா கோக்நா த்ருஷ்ட்வாத்வஜ நிவேசநம் !!

அகால ம்ருத்யுளம், துர்பிக்ஷமும் உண்டாகாது, செய்நன்றி மறந்தவன், ப்ரும் மஹத்தி தோழமுடையவர், பசுவை கொன்றவன் இவர்கள் கொடிமர சம்பம் சென்றால்

सर्वपापविनुर्मुक्तोऽभूत् किमुक्तं दर्शनात् फलम् ।
प्रविशेदालयं पश्चात् वापयेदुत्सवाङ्कुरम् ॥ १५६ ॥

ஸர்வ பாப விமுக்தோபூத் கிமுக்தந்தர் சநாத் பலம் !
ப்ரவிசேதாலயம் பஸ்சாது வாபயே துத்ஸவாங்குரம் !!

எல்லா பாபத்திலிருந்து விடுபட்டவனாகிறான். தர்கனம் செய்வதின் பலனை பற்றி கூறுவானேன். பிறகு ஆலயத்தில் நுழைந்து உத்ஸவாஙரம் செய்யவும்.

ऐशान्ये पूर्वभागे वा दक्षिणे पावकेऽपि वा ।
उत्तरे पश्चिमे वापि कारयेद्यागमण्डपम् ॥ १५७ ॥

ஐசான்யே பூர்வபாகேவா தக்ஷிணே பாவகே பிவா !
உத்தரே பஸ்சிமே வாபி காரயேத்யாக மண்டபம் !!

ஈசான திக்கிலோ, கிழக்கு, தெற்கு, ஆக்னேயம், வடக்கு, மேற்கு திசையிலோ யாகசாலை அமைக்கவும்.

रसादिरुद्रहस्तान्तं मण्डपस्य तु विस्तृतम् ।
युगाश्रं तु कलास्तम्भं श्रुतिद्वारसमन्वितम् ॥ १४८ ॥

ரஸாதி ருத்ர ஹஸ்தாந்தம் மண்டபஸ்யது விஸ்த்ருதம் !
யுகாச்ரந்து கலாஸ்தம்பம் ச்ருதி த்வார ஸமாயுதம் !!

6 முழம் 11 முழம் வரை மண்டபத்தின் பரப்பளவாகவும், சதுரச்ரமாகவும், பதினாறு ஸ்தம்பங்கள் உடையதும் நான்கு வாயில்களுடையதாயும் அமைக்கவும்

तन्मध्ये वेदिकां कुर्यान्नवभागैकभागतः ।
दर्पणोदरसंकाशं रत्निमात्रोन्नतं दृढम् ॥ १५९ ॥

தந்மத்யே வேதிகாங்குர்யாது நவபாகைக பாகத: !
தர்பணோதர ஸங்காசம் ரத்நி மாத்ரோன்னதம் த்ருடம் !!

ஒன்பதில் ஓர்பங்காக வேதிகை அமைக்கவும், கண்ணாடி போல் வழவழுப்பாயும், ஓர்முழ உயரமுடையதாயும், கெட்டியானதையும் அமைக்கவும்

कुण्डानि परितः कृत्वा नवपञ्चैकमेव च ।
चतुरश्रं भगाकारमर्धचन्द्रं त्रिकोणकम् ॥ १६० ॥

குண்டாநி பரித: க்ருத்வா நவபஞ்சைக மேவச !
சதுரச்ரம் பகாகாரம் அர்த்த சந்த்ரம் த்ரிகோணகம் !!

வேதிகையைச் சுற்றி, 9, 5, 1 குண்டமோ அமைக்கவும். சதுரம், யோநி, அர்த்த சந்திரம், த்ரிகோணம்

वृत्तं षडश्रकं पद्ममष्टाश्रं चाष्टदिक्षु वै ।
ऐन्द्रेशकुण्डयोर्मध्ये प्रधानं तु षडश्रकम् ॥ १६१ ॥

வ்ருத்தம் ஷடச்ரகம் பத்மம் அஷ்டாச்ரஞ்சாஷ்ட திக்ஷுவை !
ஐந்த்ரேச குண்டயோர்மத்யே ப்ரதாநந்து ஷடச்ரகம் !!

விருத்தம், ஷடச்ரம், பத்மம், அஷ்டாச்ரம் இவைகளை கிழக்கு முதலான எட்டு திசைகளில், கிழக்கு, ஈசான குண்ட மத்தியில் ஆறுகோண குண்டம் பிரதானமாய் அமைக்கவும்

चतुरश्रं चतुर्दिक्षु ऐशान्यां तु षडश्रकम् ।
नवपञ्चविधिः प्रोक्तमेककुण्डविधि श्रृणु ॥ १६२ ॥

சதுரச்ரம் சதுர்திக்ஷு ஐசாந்யாந்து ஷடச்ரகம்!
நவபஞ்ச விதி ப்ரோக்தம் ஏககுண்டவிதிம் ச்ருணு!!

நான்கு திசை சதுரச்ர குண்டமும், ஈசானத்தில் ஷடச்ரமுகமாக ஐந்து குண்டம் அமைக்கவும், ஒன்பது, ஐந்து குண்டம் அமைக்கும் முறை கூறி ஓர் குண்ட முறை கூறப்படுகிறது.

ऐन्द्रशाङ्करयोर्मध्ये प्रधानं तु षडश्रकम् ।
मेखलात्रयसंयुक्तं नाभियोनिसमायुतम् ॥ १६३ ॥

ஐந்த்ரசாங்கரயோர் மத்யே ப்ரதாநந்து ஷடச்ரகம்!
மேகலாத்ரய ஸம்யுக்தம் நாபியோநி ஸமாயுதம்!!

கிழக்கு, ஈசான மத்தியில் பிரதானமான ஷடச்ர குண்டம் அமைக்கவும், மூன்று மேகலையும், நாபி யோனியுடன் கூடியதாக அமைக்கவும்.

कुण्डलक्षणमात्रेण सर्वकुण्डानि कारयेत् ।
उत्तमं नवकुण्डं स्यात् पञ्चकुण्डं तु मध्यमम् ॥ १६४ ॥

குண்டலக்ஷண மாத்ரேண
ஸர்வகுண்டாநிகாரயேத்!
உத்தமம் நவகுண்டம் ஸ்யாது பஞ்சகுண்டந்து
மத்யமம்!!

குண்ட அமைப்பு முறைப்படி எல்லா குண்டமும் அமைக்க வேண்டும். ஒன்பது குண்டம் உத்தமமாகும். ஐந்து குண்டம் மத்யமமாகும்.

अधमं त्वेककुण्डं स्यात् वित्तशाठ्यं न कारयेत् ।
गोमयालेपनं कुर्यादलंकृत्य यथाविधि ॥ १६५ ॥

அதமம் த்வேக குண்டம் ஸ்யாது வித்தசாட்யன்ன
காரயேத்!
கோமயா லேபநம் குர்யாது அலங்க்ருத்வா யதா
விதி!!

ஓர் குண்டம் அதமமாகும், பொருட் செலவை குறைக்க கூடியது, கோசாணம் மெழுகி முறைப்படி குண்ட அலங்காரம் செய்யவும்.

पुण्याहं वाचयित्वाथ प्रोक्षयेत्तज्जलेन तु ।
नैर्ऋते ईशभागे वा वास्तुहोमं समाचरेत् ॥ १६६ ॥

புண்யாஹம் வாசயித்வாத
ப்ரோக்ஷயேத்தஜ்ஜலேநத்!
நைர்ரிதேம் ஈசபாகேவா வாஸ்துஹோமம்
ஸமாசரேத்!!

புண்யாஹ வாசனம் செய்து புரோக்ஷணம் செய்து நிருருதியிலோ, ஈசானத்திலோ வாஸ்து ஹோமம் செய்யவும்.

पर्यग्निकरणं कृत्वा प्रक्षिप्य विकिरानपि ।
वेद्यूर्ध्वे स्थण्डिलं कुर्यादष्टद्रोणैश्च शालिभिः ॥ १६७ ॥

பர்யக்நி கரணங்க்ருத்வா ப்ரக்ஷிப்ய விகிராநபி!
வேத்யூர்த்வேஸ் தண்டிலங்குர்யாது
அஷ்டத்ரோணைச்ச சாலிபி:!!

பர்யக்னி கரணம் செய்து, விகிரத்தை செய்து (பொறி, சந்தனம், வெண்கடுகு முதலான திரவியங்களை அஸ்திர மந்திர ஜபம் செய்து இணைந்து, வேதிகையின் மேல் 8 மரக்கால் அளவு நெல் பரப்பி

तदर्धैस्तण्डुलैश्चैव तदर्धैश्च तिलैरपि ।
तत्रैव पद्ममालिख्य षडदलञ्च सकर्णकम् ॥ १६८ ॥

ததர்தைஸ் தண்டுலைஸ்சைவ
ததர்தைஸ்சதிலைரபி!
தத்ரைவ பத்மமாலிக்ய ஷட்தளஞ்ச ஸகர்ணகம்!!

நான்கு மரக்கால் அரிசியும், இரண்டு மரக்கால் அளவு எள்ளும் பரப்பி அதில் பத்மம் 6 தள கர்ணிகையுடன் கூடியதாக வரைந்து

तन्मध्ये स्कन्दकुम्भञ्च द्रोणोदकसुपूरितम् ।
पूरितं शिवतोयेन द्विपार्श्वे वर्धनीद्वयम् ॥ १६९ ॥

தந்மத்யே ஸ்கந்த கும்பம்ச த்ரோணோதக ஸுபூரிதம்!
பூரிதம் சிவதோயேந த்விபார்ஸ்வே வர்த்தநீ த்வயம்!!

அதன் மத்தியில் ஸ்கந்தருக்கு கும்பம் ஓர் மரக்கால் அளவு நீர் நிரப்பி, சிவ தீர்த்தமாக நிரப்பி, இரண்டு பக்கம் வர்த்தனி வைத்து

ससूत्रान् सापिधानांश्च सवस्त्रान् हेमसंयुतान् ।
नवरत्नं प्रधाने तु हेमाब्जं वर्धनीद्वयम् ॥ १७० ॥

ஸஸூத்ராந் ஸாபிதாநாம்ஸ்ச ஸவஸ்த்ராந் ஹேம ஸம்யுதாந்!
நவரத்நம் ப்ரதாநேது ஹேமாப்ஜம் வர்த்தநீ த்வயம்!!

நூல்பட்டு, மாவிலை சேர்த்து, வஸ்திரம், தங்கத்துடன் கூடியதாக 3 கலசங்களை ஸ்தாபிக்கவும், பிரதான கலசத்தில் நவரத்னமும், இரண்டு வர்தனியில் தங்க தாமரையும் சேர்க்கவும்.

मध्ये कुमारमावाह्य मूलमन्त्रेण बुद्धिमान् ।
आसनावरणैरिष्ट्वा ब्रह्माङ्गैरपि पूजयेत् ॥ १७१ ॥

மத்யே குமாரமாவாஹ்ய மூலமந்த்ரேண புத்திமாந்!
ஆஸநா வரணை ரிஷ்ட்வா ப்ரம்மாங்கை ரபி பூஜயேத்!!

நடுவில் மூலமந்திரத்தினால் முருகனை ஆவாஹனம் செய்து, பஞ்சாஸன, பஞ்சாவரண பூஜை செய்து ப்ரும்மாங்கங்களையும் பூஜித்து

पूर्वे जगद्भुवं प्रोक्तं पावके तु चतुर्भुवम् ।
नैर्ऋत्यां मुनिशार्दूल यजेद्विश्वभुवं तथा ॥ १७२ ॥

பூர்வே ஜகத்புவம் ப்ரோக்தம் பாவகேது சதுர்புவம்!
நைர்ரித்யாம் முநிசார்தூல விச்வபுவந்ததா யஜேத்!!

கிழக்கில் ஜகத்புவரையும் ஆக்னேயத்தில் சதுர்புவத்தையும், (வசத்புவம்) நிருருதியில் விஸ்வபுவத்தையும்

आप्ये रुद्रभुवं पूज्य वायौ ब्रह्मभुवं तथा ।
भुवद्भुवं तथैशान्ये कुम्भमूले समर्चयेत् ॥ १७३ ॥

ஆப்யேருத்ரபுவம் பூஜ்ய வாயௌ ப்ரம்ம புவம் ததா!
புவத்புவந்ததை சான்யாம் கும்பமூலே ஸமர்ச்சயேத்!!

மேற்கில் ருத்ர புவத்தையும், வாயு திசையில் பிரும்ம புவத்தையும், ஈசான திசையில் புவத் புவத்தையும் கும்பத்தின் அடிபாகத்தில் பூஜிக்கவும்.

षडवक्त्रं चैकवक्त्रं च बेरध्यानाकृति यजेत् ।
महावल्लीं देवसेनामर्चयेद्वर्धनीद्वये ॥ १७४ ॥

ஷட்வக்த்ரம் சைக வக்த்ரம் சபேரத்யாநா க்ருதிம் யஜேத்!
மஹாவள்ளீம் தேவஸேநா மர்ச்சயே த்வர்த்தநீ த்வயே!!

ஆறு முகமாகவோ, ஓர்முகமாகவோ, பிம்பத்யானம் கூறி பூஜிக்கவும், இரண்டு வர்தனியிலும் மஹாவள்ளி, தேவஸேனாவை பூஜிக்கவும்

पूर्वादीसानपर्यन्तमष्टकुम्भान्न्यसेद्बुधः ।
जयन्ताख्यमग्निखं कृत्तिकापुत्रसंज्ञकम् ॥ १७५ ॥

பூர்வாதீசாந பர்யந்தம் அஷ்டகும்பான் ந்யஸேத் புத:!
ஜயந்தாக்ய மக்நிசிகம் க்ருத்திகா புத்ர ஸம்க்யகம்!!

கிழக்கு முதல் ஈசான திசைவரை 8 கும்பங்களை ஸ்தாபிக்கவும், ஜயந்தன், அக்னி சிகன், கிருத்திகாபுத்ரன்

अनन्तरं सूतपाति सेनान्यं गुहसंज्ञकम् ।
हेमशूलं विशालाक्षं पूर्वाद्यष्टघटे यजेत् ॥ १७६ ॥

அநந்தரம் ஸூதபதிம் ஸேநாந்யம் குஹஸம்க்ஞகம்!
ஹேமசூலம் விசாலாக்ஷம் பூர்வாத்யஷ்ட கடேயஜேத்!!

பூதபதி, (ஸூதபதி), ஸேநாநி, குஹன், ஹேம சூலன், விசாலாக்ஷன், இவர்களை கிழக்கு முதலான எட்டு கடங்களில் பூஜிக்கவும்

ससूत्रान् सापिधानांश्च सवस्त्रान् वारिपूरितान् ।
प्रत्येकं हेमसंयुत्कान् कुम्भान् पूर्वादिषु क्रमात् ॥ १७७ ॥

ஸஸூத்ராந் ஸாபிதாநாம்ஸ்ச ஸவஸ்த்ராந்வாரி பூரிதாந்!
ப்ரத்யேகம் ஹேம ஸம்யுக்த்தாந் கும்பாந் பூர்வாதிஷு க்ரமாத்!!

எட்டு கலசங்களும் நூலிட்டு, மாவிலை, வஸ்திரங்கள், நீர்நிறப்பி, தங்கப் பிரதிமையிட்டுதாக இருக்க வேண்டும்.

पञ्चैक चतुरो वह्निबाणस्त्रिचतुरस्त्रयम् ।
संस्थाप्य परितो विद्वान् ऐशान्यामस्त्रवर्धनीम् ॥ १७८ ॥

பஞ்சைக சதுரோவஹ்நி பாணஸ்த்ரீ சதுரஸ்த்ரயம்!
ஸம்ஸ்தாப்ய பரிதோ வித்வாந் ஐசாந்யாமஸ்த்ர வர்த்தநீம்!!

ஐந்து, ஒன்று, 4, 3, 5, 3, 4, 3 இவ்வாறாக 28 வர்தனிகளை சுற்றி (ஸப்தவிம்சதி) அஷ்டாவிம்சதி கலசமாக வைக்கவும். ஈசான திசையில் அஸ்திர கும்பம், வர்தனிகலசம் வைக்கவும் .

दर्पणं पूर्णकुम्भञ्च मयुरं युग्मचामरम् ।
श्रीवत्सं स्वस्तिकं शङ्खं दीपं तेवाष्टमङ्गलम् ॥ १७९ ॥

தர்பணம் பூர்ண கும்பஞ்ச மயூரம் யுக்ம சாமரம்!
ஸ்ரீ வத்ஸம் ஸ்வஸ்த்திகம் சங்கம் தீபோதேவாஷ்ட மங்களம்!!

கண்ணாடி, பூர்ணகும்பம், மயூரம், இரட்டை சாமரம், ஸ்ரீவத்ஸம், ஸ்வஸ்திகம், சங்கம், தீபம் என்ற எட்டு மங்கல திரவ்யங்களை

वेदिबाह्ये तु परितो न्यस्त्वाभ्यर्च्य यथाविधि ।
वज्रं शात्किं च दण्डं च खड्गं पाशं तथाङ्कुशम् ॥१८०

வேதி பாஹ்யேது பரிதோ ந்யஸ்த்வாப்யர்ச்ய யதாவிதி!
வஜ்ரம் சக்திஞ்ச தண்டஞ்ச கட்கம்பாசந் ததாங்குசம்!!

வேதிகைக்கு வெளியில் வைத்து பூஜிக்கவும், வஜ்ரம், சக்தி, தண்டம், கத்தி, பாசம், அங்குசம்

गदां त्रिशलं पदमं च चक्रं चेति दशायुधम् ।
रक्षार्थं स्थापयेद्देवानस्त्राणि दशदिक्षु च ॥ १८१ ॥

கதாத்ரி சூல பத்மஞ்ச சக்ரஞ்சேதி தசாயுதம்!
ரக்ஷார்த்தம் ஸ்தாபயேத்தேவாந் அஸ்த்ராதசதிக்ஷு ச!!

கதை, திரிசூலம், பத்மம், சக்ரம் என்ற தசாயுதங்களை 10 திசைகளிலும் ரக்ஷைக்காக ஸ்தாபித்து பூஜிக்கவும்

तोरणानि चतुर्दिक्षु न्यस्त्वा सम्पूजयेत् क्रमात् ।
शान्तिभूतिबलारोग्यान् तोरणेषु विचक्षण: ॥ १८२ ॥

தோரணாநி சதுர்திக்ஷு ந்யஸ்த்வாஸம் பூஜயேத் க்ரமாத்!
சாந்திபூதி பலாரோக்யாந் தோரணேஷு விசக்ஷண:!!

4 திசைகளில் தோரணங்கள் அமைத்து பூஜிக்கவும், சாந்தி, பூதி, பல, ஆரோக்ய முதலான 4 தோரணங்களை பூஜிக்கவும்

शान्तिं सुदेहं सुमुखं शक्रं सर्वे समर्चयेत् ।
इन्द्राग्निमध्ये मार्तण्डं वह्निकोणे च पावकम् ॥ १८३ ॥

சாந்திம் ஸுதேஹம் ஸுமுகம் சக்ரம் ஸர்வே ஸமர்ச்சயேத்!
இந்த்ராக்நி மத்யே மார்த்தாண்டம் வந்திகோணேச பாவகம்!!

சாந்திகலை, சுதேஹர், சுமுகர், சக்ரன் (இந்திரன்) இவர்களை கிழக்கே பூஜிக்கவும். இந்த்ர கும்பத்திற்கும், அக்னி கும்பத்திற்கும் நடுவில் சூர்யனை பூஜித்து ஆக்னேயகோணத்தில் அக்னியை பூஜிக்கவும்.

याम्ये विद्यां महावल्लीं ततः ,सेनापति यमम् ।
नैर्ऋते निर्ऋति विष्णुं महालक्ष्मी प्रपूजयेत् ॥ १८४ ॥

யாம்யே வித்யா மஹாவல்லீம் ததஸ்ஸேநாபதிம் யமம்!
நைர்ரிதேநிருரிதம் விஷ்ணும் மஹாலக்ஷ்மீம் ப்ரபூஜயேத்!!

தெற்கில் வித்யாகலை, மஹாவள்ளி, ஸேநாபதி, யமன், நிருருதி திக்கில் பூஜிக்கவும், நிருருதி, விஷ்ணு, மஹாலக்ஷ்மியை பூஜிக்கவும்

आप्येति मूर्ति शिखिनं गजं वरुणमस्तकम् ।
वायुं गणेशं क्षेत्रेशं वायव्यां दिशि पूजयेत् ॥ १८५ ॥

ஆப்யேதி மூர்த்திம் சிகிநம் கஜம்வருண மஸ்தகம்!
வாயும் கணேசம் க்ஷேத்ரேசம் வாயவ்யாந்திசி பூஜயேத்!!

மேற்கில் நிவ்ருத்திகலை, சிகிநர், கஜர், வருணன், வாயு கணேசன், க்ஷேத்ரபாலர் இவர்களை வாயுதிக்கில் பூஜிக்கவும்

प्रतिष्टां देवसेनां च सुमित्रं सोममुत्तरे ।
ईशानमपि धातारं गुरुमैशान्यके यजेत् ॥ १८६ ॥

ப்ரதிஷ்டாதேவஸேநாஞ்ச ஸுமித்ரம் ஸோமமுத்தரே!
ஈசாநமபிதாதாரம் குருமைசான்ய கேயஜேத்!!

பிரதிஷ்டாகலை, தேவஸேனா, சுமித்ரன், குபேரன், ஈசானன், பிரம்மா, குரு இவர்களை ஈசான திசையில் பூஜிக்கவும்

तत्तत्स्वनाममन्त्रेण सर्वकुम्भान् समर्चयेत् ।
तां वाहनादिशवत्यन्तान् परिवारयुतान् यजेत् ॥ १८७ ॥

தத்தத் ஸ்வநாம மந்த்ரேண ஸர்வகும்பாந் ஸமர்ச்சயேத்!
தாம்வாஹநாதி சக்த்யந்தாந் பரிவாரயுதா ந்யஜேத்!!

அந்தந்த மூர்த்திகளின் பெயரைக்கூறி எல்லா கும்பங்களையும் பூஜிக்கவும், அவர்களை வாஹனம் சக்தியுடன் பரிவாரத்துடன் கூடியவர்களாக பூஜிக்கவும்

दशायुधानि संपूज्य हुंफडिति स्वनामतः ।
भोभो शक्र त्वया स्वस्यां दिशि विघ्नप्रशान्तये ॥ १८८ ॥

தசாயுதாநி ஸம்பூஜ்ய ஹூம்படிதி ஸ்வநாமத:!
போஜோசக்ர த்வயா ஸ்வஸ்யாந் திசிவிக்ந ப்ரசாந்தயே!!

தசாயுதங்களை ஹூம்பட் என்று முடிவிலுடையதாக பூஜிக்கவும், ஏ இந்த்ர! உன்னால் உன்னுடைய திசையில் இடையூறின்மைக்காக

सावधनेन यागान्तं तावत् स्थेयं गुहाज्ञया ।
इत्येवं दशलोकेशान् प्रत्येकं श्रावयेद्गुरुः ॥ १८९ ॥

ஸாவதாநேநயாகாந்தம் தாவத்ஸ்தேயம் குஹாக்ஞயா!
இத்யேவம் தசலோகேசாந் ப்ரத்யேகம் ச்ராவயேத் குரு:!!

யாகம் முடியும் வரை அமைதியாக குஹனின் உத்தரவால் இருப்பாயாக இவவாறு எல்லாதிக் பாலகர்களையும் பிரார்த்திக்கவும்.

तृणे बद्धे च वंशे च मेथ्या स्तम्भे च पञ्चसु ।
पूजयेत्तु पृथिव्यादि पञ्चभूतानि च क्रमात् ॥ १९० ॥

த்ருணை பத்தேச வம்சேச மேத்யாஸ்தம்பேச பஞ்சஸு!
பூஜயேத்து ப்ருதிவ்யாதி பஞ்சபூதாநி சக்ரமாத்!!

கீற்று, கயிறு, மூங்கில், மேற்கூறை கழி, ஸ்தம்பத்தில் ஆகிய ஐவகை திரவியங்களில் ப்ருதிவீ முதலான பஞ்சபூதங்களை பூஜிக்கவும்

ततस्तीर्थाङ्कुरं कार्यमग्निकार्यमथाचरेत् ।
मूर्तिपञ्चाष्टचत्वारपरिवारसमायुतः ॥ १९१ ॥

ததஸ்தீர்த்தாங்குரம் கார்யம் அக்நிகார்ய மதாசரேத்!
மூர்த்தி பஞ்சாஷ்ட சத்வார: பரிவார ஸமாயுத:!!

பிறகு தீர்த்தோத்ஸவத்திற்கு அங்குரார்பணம் செய்யவும், அக்னிகாரியம் செய்யவும், 8 மூர்த்திபர்களையோ 4 மூர்த்திபர்களுடனோ

आचार्यस्तैः समायुक्तो होमद्रव्याणि गृह्य च ।
अग्निकार्योक्तमार्गेण प्रधानाग्नौ हुनेद्गुरुः ॥ १९२ ॥

ஆசார்யஸ்தைஸ் ஸமாயுக்தோ ஹோமத்ரவ்யாணி க்ருஹ்யச!
அக்நிகார்யோக்த மார்க்கேண ப்ரதாநாக்நௌ ஹுநேத் குரு:!!

ஆசார்யன் ஹோம திரவியங்களை எடுத்து அக்னி கார்யம் முறைப்படி பிரதானக்னியில் ஹோமம் செய்யவும்

कुण्डसंस्कारकं कृत्वा सर्वकुण्डानि होमयेत् ।
समिदाज्यचरुं लाजं त्वपूपं गुलकं मधु ॥ १९३ ॥

குண்ட ஸம்ஸ்காரகங்க்ருத்வா ஸர்வகுண்டாநி ஹோமயேத்!
ஸமிதாஜ்ய சருந்லாஜாந் த்வபூபங்குளகம் மது!!

எல்லா குண்டத்திலும் குண்ட ஸம்ஸ்காரம் செய்தும் ஹோமம் செய்யவும், சமித்து, நெய், ஹவிஸ், பொரி, அப்பம், வெல்லம், தேன்

तिलसर्षपमुद्गानि प्रियङ्गुं च दशोच्यते ।
पलाशदूर्वाखदिरकुशाश्वत्थगलूचिका: ॥ १९४ ॥

தில ஸர்ஷப முத்காநி ப்ரியங்குஞ்ச தசோச்யதே!
பாலாசதூர்வ கதிர குசாச்வத்த கலூசிகா!!

எள், கடுகு, பயிறு, தினை ஆகிய பத்து திரவியங்களையும், புரசு, தூர்வை, கருங்காலி, தர்பை, அரசு, சீந்திக்கொடி.

वटार्कौ समिधः प्रोक्तौ पूर्वादीनां दिशां क्रमात् ।
प्रधाने तु पलाशः स्यात् परिधिस्तेन तेन वै ॥ १९५ ॥

வடார்கௌ ஸமித ப்ரோக்தௌ பூர்வாதீநாம் திசாம் க்ரமாத்!
ப்ரதாநேது பலாசம் ஸ்யாது பரிதிஸ்தேந தேநவை!!

ஆல், வெள்ளெருக்கு ஆகிய ஸமித்துகளை கிழக்கு முதலான குண்டங்களில் ஹோமம் செய்யவும், பிரதான குண்டத்தில் புரசு சமித்தையும் செய்யவும்

जगद्भवादि षड्वक्त्रैः षड्भिरतन्मूर्तिमन्त्रकैः ।
द्रव्याण्येतानि मतिमान् एकैकाहुतिमाचरेत् ॥ १९६ ॥

ஜகத்புவாதி ஷட்வக்த்ரை: ஷட்பிஸ்தந்மூர்த்தி மந்த்ரகை:!
த்ரவ்யாணயேதாநி மதிமாந் ஏகைகாஹுதி மாசரேத்!!

ஜகத்பவம் முதலான ஷட்வக்த்ர மந்திரங்களாலும், ஷண்மூர்த்தி மந்திரங்களாலும், மேற்கூறிய திரவியங்களை ஒவ்வோர் ஆஹுதி செய்யவும்

मूलमन्त्रेण समिधं आज्यं वै शीर्षमन्त्रत: ।
तन्मन्त्रेण चरुं हुत्वा लाजं वै शिखया हुनेत् ॥ १९७ ॥

மூலமந்த்ரேண ஸமிதம் ஆஜ்யம்வை சீர்ஷமந்த்ரத:!
தந்மந்த்ரேண சரும் ஹுத்வா லாஜம்வை
சிகயாஹுநேத் !!

மூலமந்திரத்தினால் சமித்தையும், நெய்யை தத்புருஷ மந்திரத்தினாலும், தத்புருஷ மந்திரத்தினால் சருவையும், பொறியை சிகாமந்திரத்தினாலும் ஹோமம் செய்யவும்.

सत्कुं नेत्रेण मतिमानस्त्रं पञ्च निवेदयेत् ।
गुलमीशानमन्त्रेण मधु पतुरुषेण च ॥ १९८ ॥

ஸக்துந்நேத்ரேண மதிமா நஸ்த்ரம் பஞ்ச
நிவேதயேத் !
குளம் ஈசாந மந்த்ரேண மதுதத் புருஷேணச !!

நேத்ர மந்திரத்தினால் ஸத்துமாவையும், அஸ்திர மந்திரத்தினால் நிவேதனமும் வெல்லத்தை ஈசான மந்திரத்தினால், தேனை தத்புருஷ மந்திரத்தினாலும்

तिलं वै वाममन्त्रेण सर्षपं कवचेन तु ।
मुद्गं त्वघोरमन्त्रेण प्रियङ्गु सद्यमन्त्रत: ॥ १९९ ॥

திலம்வை வாமமந்த்ரேண ஸர்ஷபங்கவசேநத் !
முத்கந்தவ கோரமந்த்ரேண ப்ரியங்கும் ஸத்ய
மந்த்ரத: !!

வாமதேவ மந்திரத்தினால் எண்ணையும், கவச மந்திரத்தினால் கடுகையும், பயிறை அகோர மந்திரத்தினாலும், ஸத்யோஜாத மந்திரத்தினாலும் தினையையும் ஹோமம் செய்யவும்

शतमर्धं तदर्धं वा जुहुयात्तु विशेषत: ।
द्रव्यान्ते व्याहृतिं हुत्वा पूर्णां तु शिरसा हुनेत् ॥ २०० ॥

சதம் அர்த்தந்த தார்த்தம்வா ஜுஹுயாத்து
விசேஷத: !
த்ரவ்யாந்த்தே வ்யாஹ்ருதிம் ஹுத்வா பூர்ணாந்து
சிரஸாஹுநேத் !!

100, 50, 25 ஆஹுதியாவது செய்யவும், திரவியாகுதியின் முடிவில் வ்யாஹ்ருதி ஹோமமும், சிரோ மந்திரத்தினால் பூர்ணாஹுதியும் செய்ய வேண்டும்

सर्वद्रव्यसमायुक्तं हव्यवाहेन होमयेत् ।
जयादिरभ्याधानं च राष्ट्रभृच्च क्रमाद्यजेत् ॥ २०१ ॥

ஸர்வ த்ரவ்ய ஸமாயுக்த்தம் ஹவ்யவாஹேந
ஹோமயேத் !
ஜயாதி ரப்யாதாநம்ச ராஷ்ட்ரப்ருச்ச க்ரமாத்யஜேத் !!

எல்லா திரவியத்துடனும் ஹவிஸ்வாஹ மந்திரத்துடன் ஹோமம் செய்ய வேண்டும். ஜயாதி ஹோமம், ராஷ்ட்ரப்ருத் ஹோமமும் செய்ய வேண்டும்.

ब्रह्मादीनां चतुर्दिक्षु मेखलोर्ध्वे बलिं क्षिपेत् ।
वज्रादीनां ततो मध्ये मेखलायां तथा बलिम् ॥ २०२ ॥

ப்ரம்மாதீநாம் சதுர்திக்ஷு மேகலோர்த்வே பலிம்
க்ஷிபேத் !
வஜ்ரா தீநாந்ததோ மத்யே மேகலாயாந்ததாபலிம் !!

நான்கு திசைகளில் மேல்மேகலையின் மேல் பிரம்மா முதலானவர்களுக்கு பலிபோடவும், வஜ்ராதிகளுக்கும் மத்யமேகலைமேல் பலி போடவும்

आचार्य दक्षिणे पार्श्वे कल्पयेन्मण्डलत्रयम् ।
प्रथमे पण्डले विद्वान् रुद्रादीनां बलिं क्षिपेत् ॥ २०३ ॥

ஆசார்யம் தக்ஷிணே பார்ஸ்வே கல்பயேந்மண்டல
த்ரயம் !
ப்ரதமே மண்டலே வித்வாந் ருத்ராதீநாம் பலிம்
க்ஷிபேத் !!

ஆசார்யன் தன் வலது பாகத்தில் 3 மண்டலம் ஏற்படுத்தவும், முதல் மண்டலத்தில் ருத்ராதிகளுக்கு பலி போடவும்

द्वितीयेऽप्यष्टनागानां आदित्यानां तृतीयके ।
अग्नेर्मूर्तिं समादाय कुम्भमध्ये सुयोजयेत् ॥ २०४ ॥

த்விதீயேப்யஷ்ட நாகாநாம் ஆதித்யாநாந் த்ருதீயகே!
அக்நேர் மூர்த்திம் ஸமாதாய கும்பமத்யே
ஸுயோஜயேத்!!

2-வது மண்டலத்தில் அஷ்டநாகர்களுக்கும் 3-வது மண்டலத்தில் ஆதித்யர்களுக்கும் பலிபோடவும், அக்னியிலிருந்து மூர்த்தியை ஆகர்ஷித்து, கும்பமத்தியில் சேர்க்கவும்

हविर्निवेदयेत्तत्र गुहाय च महामुने ।
होमकाले सदा कार्यं भेरी घण्टारवस्वनम् ॥ २०५ ॥

ஹவிர்நிவேதயேத் தத்ர குஹாயச மஹாமுநே!
ஹோமகாலே ஸதாகார்யம் பேரீ
கண்டாரவஸ்வநம்!!

ஸ்கந்தருக்காக ஹவிஸ்ஸை நிவேதனம் செய்யவும், ஹோம காலத்தில் பேரீதாடனம், மணியடித்தல் இவைகளை செய்யவும்

अस्त्रराजं पुरस्कृत्य सर्वकर्म समाचरेत् ।
एवं तीर्थदिनान्तं वै सायं प्रातर्हुनेत् बुधः ॥ २०६ ॥

அஸ்த்ரராஜம் புரஸ்க்ருத்ய ஸர்வகர்ம ஸமாசரேத்!
ஏவம் தீர்த்த திநாந்தம் வை ஸாயம் ப்ராதர்ஹுநேத்
புத:!!

எல்லா பூஜைக்ரியைகளிலும் அஸ்திர தேவரை வைத்து செய்யவும், இவ்வாறு தீர்த்தோத்ஸவம் வரைமாலை, காலை ஹோமம் செய்யவும்.

होमान्ते ध्वजदेवाय नैवेद्यं दापत्द् गुरुः ।
गजादिपरिवाराणां तत्तत्स्थाने बलि क्षिपेत् ॥ २०७ ॥

ஹோமாந்தே த்வஜதேவாய நைவேத்யம் தாபயேத்
குரு:!
கஜாதி பரிவாராணாம் தத்தத்ஸ்தாநே பலிம்
க்ஷிபேத்!!

ஹோம முடிவில் த்வஜஸ்தம்ப தேவருக்கு நைவேத்யம், அளிக்கவும், யானை முதலான பரிவாரங்களுக்கு அந்தந்த இடங்களில் பலி போடவும்

इन्द्रादिविष्णुपर्यन्तं महापीठे बलि क्षिपेत् ।
ततो वै वास्तुदेवानां तत्तद्दिक्षु बलिं क्षिपेत् ॥ २०८ ॥

இந்த்ராதி விஷ்ணு பர்யந்தம் மஹாபீடே பலிம்
க்ஷிபேத்!
ததோவை வாஸ்து தேவாநாம் தத்தத்திக்ஷு பலிம்
க்ஷிபேத்!!

இந்திரன் முதல் விஷ்ணுவரை மஹாபீடத்தில் பலி போடவும். பிறகு வாஸ்து தேவர்களுக்கு அந்தந்த திசையில் பலிபோடவும்

अनन्तादुपदंशं च बलिपात्रं निवापयेत् ।
बलिबेरं यथान्यायं अर्चयेदगन्धपुष्पकैः ॥ २०९ ॥

அநந்தாது பதம் சஞ்ச பலிபாத்ரம் நிவாபயேத்!
பலிபேரம் யதாந்யாயம் அர்ச்சயேத் கந்த புஷ்பகை:!!

பிறகு சமைத்த காய்கறிகளை பலிபாத்திரத்தில் வைக்கவும், பலிபேர மூர்த்தி முறைப்படி சந்தன புஷ்பங்களால் பூஜிக்கவும்

शिरसा धारयित्वा तु पञ्चायुधमिहोत्तमम् ।
महाशात्किं धनुर्बाणं अक्षमालां कमण्डलुम् ॥ २१० ॥

சிரஸாதாரயித்வாது பஞ்சாயுத மிஹோத்தமம்!
மஹாசக்திந் தநுர்பாணம் அக்ஷமாலா
கமண்டலும்!!

பலிபோடுவதற்காக சிரஸில் பஞ்சாயுதத்துடன் தரிக்கவும், மஹாசக்தி, வில், பாணம், அக்ஷமாலை, கமண்டலம்

पञ्चायुधमिदं प्रोक्तं बल्यर्थं च विशेषतः ।
महाशक्तियुतो वापि बलिं ग्रामे विनिक्षिपेत् ॥ २११ ॥

பஞ்சாயுதமிதம் ப்ரோக்தம் பல்யர்த்தம் ச விசேஷத:!
மஹா சக்தி யுதோவாபி பலிங்க்ராமே விநிக்ஷிபேத்!!

இந்த ஐந்தும் பலிபோடுவதற்காக உள்ள பஞ்சாயுதமாகும், அல்லது மஹாசக்தியுடனோ க்ராமத்தில் பலிபோடவும்

ध्वजादिबलिपीठान्तं क्रमेण मुनिसत्तम ।
पूर्वाण्हे चान्नलिङगं तु मध्याह्ने पुष्पलिङ्गकम् ॥ २१२ ॥

த்வஜாதி பலி பீடாந்தம் க்ரமேண முநி ஸத்தம் !
பூர்வாந்நே சாந்நலிங்கந்து மத்யாந்நே புஷ்பலிங்ககம் !!

கொடிமரம் முதல் பலிப்பீடம் வரை முறைப்படி பலிபோடவும், காலையில் அன்னலிங்கமும், மத்தியானத்தில் புஷ்பலிங்கமும்

सायाह्ने चाक्षतं लिङगं त्रिकाले तु विशेषत: ।
गुहाग्रे स्थण्डिलं कल्प्य शक्त्यस्त्रं तत्र विन्यसेत् ॥ २१३ ॥

ஸாயாந்நே சாக்ஷதம் லிங்கம் த்ரிகாலேது விசேஷத:!
குஹாக்ரே ஸ்தண்டிலங்கல்ப்ய சக்த்யஸ்த்ரம் தத்ர வின்யஸேத் !!

மாலை வேளையில் அக்ஷதை லிங்கமுமாக வைத்து மூன்று காலத்திலும் பலிபோடவும், ஸ்கந்தருக்கு முன்பாக ஸ்தண்டிலம் அமைத்து அங்கு சக்தியஸ்திரத்தை ஸ்தாபிக்கவும்

स्कन्धदेव्या समायुक्तं कौतुकं बन्धयेत् क्रमात् ।
सौवर्णं राजतं वापि कार्पाससमथापि वा ॥ २१४ ॥

ஸ்கந்ததேவ்யா ஸமாயுக்தம் கௌதுகம் பந்தயேத் க்ரமாத் !
ஸௌவர்ணம் ரஜதம் வாபி கார்பாஸ ஸமதாபிவா !!

ஸ்கந்த தேவியும் கூடி ரக்ஷாபந்தனம் செய்யவும், தங்கம், வெள்ளி ரக्ஷாபந்தனமோ, பருத்தி நூலான

षट्तन्तुना तु तत् सूत्रं भोगमोक्षप्रदं शुभम् ।
कुङ्कुमेन समायुक्तं ताम्बूलेनोपशोभितम् ॥ २१५ ॥

ஷட்தந்துநாதுதம் ஸூத்ரம் போகமோக்ஷ ப்ரதம் சுபம் !
குங்குமேந ஸமாயுக்தம் தாம்பூலேநோப சோபிதம் !!

6 நூல்களால் செய்த ரக்ஷாபந்தனம் கட்டவும், அது போக மோக்ஷத்தை கொடுக்க கூடியது. ரக்ஷாசூத்ரம், குங்குமத்துடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். தாம்பூலமும் ஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும்.

नववस्त्रसमोपेतं षटसूत्रं साधकोत्तम: ।
स्थलिमा स्थण्डिलोर्ध्वे तु रक्षासूत्रं तथैव च ॥ २१६ ॥

நவவஸ்த்ர ஸமோபேதம் ஷட்ஸூத்ரம் ஸாதகோத்தம:!
ஸ்தலிகாஸ்தண்டிலோர்த்வேது ரக்ஷாஸூத்ரந்ததைவச !!

புதிதாக வஸ்திரத்துடன் ரக்ஷாபந்தனம் செய்து கொள்ள வேண்டும், ஸ்தண்டிலத்தின் மேல் ஸ்தாலிகையை வைத்து, ரக்ஷாஸூத்ரத்தையும் வைத்து

अङ्कुरार्पणसंयुक्तं सर्ववाद्यसमायुतम् ।
संवाह्य परिचारैश्च कृत्वा ग्रामप्रदक्षिणम् ॥ २१७ ॥

அங்குரார்பண ஸம்யுக்தம் ஸர்வவாத்ய ஸமந்விதம் !
ஸம்வாஹ்ய பரிசாரைஸ்ச க்ருத்வா க்ராம ப்ரதக்ஷிணம் !!

அங்குரார்பணத்துடனும் எல்லா வாத்யத்துடனும், பரிசாரகர்களையும், அங்கு, ரக்ஷாசூத்ர ஸ்தாலிகைகளை எடுத்து கொண்டு கிராம பிரதக்ஷிணம் செய்யவும்

देवाग्रे न्यस्य मतिमान् पुण्याहं वाचयेत्ततः ।
त्र्यम्बकेन तु मन्त्रेण सूत्रं प्रागभिमन्त्र्य च ॥ २१८ ॥

தேவாக்ரே ந்யஸ்ய மதிமாந் புண்யாஹம் வாசயேத்தத:!
த்ரயம்பகேநது மந்த்ரேண தூத்ரம் ப்ராகபி மந்த்ரவ்யச!!

ஸ்கந்தருக்கு முன்பாக வைத்து புண்யாஹ வாசனம் செய்து த்ரயம்பக மந்திரத்தினால் ரக்ஷா சூத்ரத்தை அபிமந்திரனம் செய்து

स्कन्दसव्यकरे बध्वा विश्वेत्तातेति मन्त्रकः ।
मन्त्रेण बृहत्सामेति भस्म भस्म निक्षिप्य बुद्धिमान् ॥२१९॥

ஸ்கந்த ஸவ்யகரே பத்வா விச்வேத்தாதேதி மந்த்ரக:!
மந்த்ரேண ப்ருஹத்ஸாமேதி பஸ்ம நிக்ஷிப்ய புத்திமாந்!!

ஸ்கந்தரின் வலது கையில் விச்வேத்தா என்ற மந்திரத்தினால் கட்டவும். ப்ருஹத்ஸாம் என்ற மந்திரத்தினால் விபூதியை வைக்கவும்

देव्योर्गौरीमिमायेति तथा वामे च बन्धयेत् ।
महाशक्तेः सुमित्रस्य गुरुः सूत्रं च बन्धयेत् ॥ २२० ॥

தேவ்யோர் கௌரீமிமாயேதி ததா வாமே ச பந்தயேத்!
மஹாசக்தே: ஸுமித்ரஸ்ய குரு: ஸூத்ரம் ச பந்தயேத்!!

தேவிக்கு இடது கையில் கௌரீமிமாய என்ற மந்திரத்தினால் கட்டவும். சக்தியஸ்திரத் திற்கும், சுமித்திர சண்டருக்கும் ஆசார்யன் ரக்ஷாபந்தனம் கட்டவும்

अर्चयेद् गन्धपुष्पाद्यैर्नववस्त्रेण वेष्टयेत् ।
तद्रात्रौतु विशेषेण प्रभूतहविषं ददेत् ॥ २२१ ॥

அர்ச்சயேத் கந்த புஷ்பாத்யைர் நவவஸ்த்ரேண வேஷ்டயேத்!
தத்ராத்ரௌது விசேஷேண ப்ரபூத ஹவிஷந்ததேத்!!

சந்தன புஷ்பங்களால் அர்ச்சித்து புதிய வஸ்திரம் உடுத்தவும், அன்றைய தினம் விசேஷமாக இரவில் அதிகமான பலி போடவும்

ताम्बूलं दापयेत् पश्चात् धूपं दीपं ततो रजः ।
आरात्रमर्चयेत् धीमान् दत्वा भस्म गुहाय वै ॥ २२२ ॥

தாம்பூலந்தாபயேத் பஸ்சாது தூபதீபந்ததோரஜ:!
ஆராத்ர மர்சயேத்தீமாந் தத்வாபஸ்ம குஹாயவை!!

தாம்பூலம் அளித்து தூபதீபம் கொடுத்து, ஆராத்ரிகம் அளித்து ஸ்கந்தகுரு பஸ்மம் (விபூதி) அளிக்கவும்

रङ्गे वा शिबिगायां वा देवमारोप्य शास्त्रवित् ।
शङ्खघोषसमायुक्तं ब्रह्मघोषसमन्वितम् ॥ २२३ ॥

ரங்கேவாசிபிகாயாம்வா தேவமாரோப்ய சாஸ்த்ரவித்!
சங்ககோஷ ஸமாயுக்தம் ப்ரம்மகோஷ ஸமந்விதம்!!

கேடயத்திலோ, பல்லக்கிலோ முறைப்படி முருகனை எழுந்தருளச் செய்து சங்கவாத்யம், பிராம்மண வேத கோஷத்துடன்

सर्वालंकारसंयुक्तं चित्रध्वजसमन्वितम् ।
गणिकायूथमभ्याशे सर्ववाद्यास्तदन्तिके ॥ २२४ ॥

ஸர்வாலங்கார ஸம்யுக்தம் சித்ரத்வஜ ஸமந்விதம்!
கணிகாயூத மப்யாசே ஸர்வவாத்யாஸ்த தந்திகே!!

எல்லா அலங்காரத்துடனும், அழகிய கொடிகளுடனும், தேவகணிகைகளின் நாட்டியத் துடனும், அதன்பிறகு எல்லா வாத்தியங்களும்

तस्य पाशुपतः प्रान्ते महाव्रतधरास्तथा ।
महाशैवास्तदन्ते तु ब्राह्मणास्ते तदन्तिके ॥ २२५ ॥

தஸ்ய பாசுபத: ப்ராந்தே மஹா வ்ருத தராஸ்ததா!
மஹாசைவாஸ்த தந்தேது ப்ராம்மணாஸ்தே ததந்திகே!!

பாசுபதர்கள், மஹாவிரதர்கள், மஹா சைவர்கள், பிராமணர்கள் முதலானோர் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வரிசையையும்

सुमित्रेशस्तदन्ते तु जना: सर्वे तदन्ति के ।
महाभेरी पूरस्तातु यानकाले विशेषत: ॥ २२६ ॥

சுமித்ரேசஸ்ததந்தேது ஜநாஸ்ஸர்வே ததந்திகே!
மஹாபேரீம் புரஸ்தாத்து யாநகாலே விசேஷத:!!

பிறகு சுமித்ர சண்டரும், பிறகு எல்லா ஜனங்களும் வீதிவலம் வரவும், திருவீதிவுலா ஸமீபத்தில் எல்லா வாத்தியத்திக்கும் முன்பாக மஹாபேரியை எடுத்துச் செல்லவும்

स्कन्दं शक्तिद्वययुतं सर्मालंकारसंयुतम् ।
सर्वाभरणसंयुक्तं सर्वदीपसमायुतम् ॥ २२७ ॥

ஸ்கந்தம் சக்தி த்வயயுதம் ஸர்வாலங்காரஸம்யுதம்!
ஸர்வாபரண ஸம்யுக்தம் ஸர்வதீபஸமாயுதம்!!

எல்லா அலங்காரத்துடனும், இரு தேவியருடனுமாக முருகனை எல்லா ஆபரண பொருளும், எல்லா தீபங்களுடனும் வீதிவலம் வரவேண்டும்

उत्सवे यानकालेच य: करोति प्रदक्षिणम् ।
पदे पदेऽश्वमेधस्य फलं प्राप्नोति मानव: ॥ २२८ ॥

உத்ஸவே யாநகாலேச ய: கரோதி ப்ரதக்ஷிணம்!
பதேபதேஸ்வ மேதஸ்ய பலம் ப்ராப்நோதி மாநவ:!!

திருவிழாக்களிலும், வீதிஉலா சமயத்திலும் யார் பிரதக்ஷிணம் செய்கிறானோ அவன் ஒவ்வொர் அடிவைப்புக்கும் அஸ்வமேதயாகப் பயனை அடைகிறான்

ग्रामप्रदक्षिणं चैव पञ्चनृतसमन्वित: ।
वाद्यादिसर्वसङ्घैश्च प्रदक्षिणमथाचरेत् ॥ २२९ ॥

க்ராம ப்ரதக்ஷிணம் சைவ பஞ்சந்ருத்த ஸமந்வித:!
வாத்யாதி ஸர்வஸம்கைஸ்ச ப்ரதக்ஷிணம் அதாசரேத்!!

ஐந்து வித நாட்டியங்களுடன், வாத்யக் கூட்டங்களுடனும், கிராம பிரதக்ஷிணம் செய்ய வேண்டும்

ब्रह्मस्थानं समारभ्य प्रविशेत् ब्रह्मसांधिषु ।
पाद्यमाचमनं चार्घ्यं फलादिषु निवेदनम् ॥ २३० ॥

ப்ரம்மஸ்தாநம் ஸமாகத்ய ப்ரவிசேத் ப்ரம்ம ஸந்திஷு!
பாத்யம் ஆசமநம் அர்க்யம் பலாதிஷு நிவேதநம்!!

பிரம்ம ஸ்தானம் முதல் பிரம்ம ஸந்தி முதலான வகைகளில் நுழைந்து பாத்யம் ஆசமனம் அர்க்யம் கொடுத்து பழங்களை நிவேதனம் செய்யவும்

घटदीपैश्च कर्पूरमाराधयेत्तु षण्मुखम् ।
पुनश्चाचमनं चैव शनै: कृत्वालयं विशेत् ॥ २३१ ॥

கடதீபைஸ்ச கர்பூரம் ஆராதயேத்து ஷண்முகம்!
புநஸ்சாசமநம் சைவ சநை: க்ருத்வாலயம் விசேத்!!

வீதி உலாமுடிந்த பின் கும்ப தீபமும், கற்பூர தீபாராதனையும் செய்யவும், பிறகு ஆசமனம் கொடுத்து மெதுவாக ஆலயம் நுழையவும்

सभायां मण्डपे वापि सर्वालंकारशोभिते ।
सिंहे पद्मासने वापि खट्वा पर्यङ्कमध्यमे ॥ २३२ ॥

ஸபாயாம் மண்டபேவாபி ஸர்வாலங்கார சோபிதே!
ஸிம்மே பத்மாஸநே வாபி கட்வாபர்யங்க மத்யமே!!

நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட ஸபையிலோ, மண்டபத்திலோ, ஸிம்மவாஹனத்திலோ, பத்மாஸனத்திலோ, கேடயத்திலோ, கட்டிலிலோ

अन्येष्वासनभेदेषु वाञ्छितेषु कुमारकम् ।
नीत्वाग्रे संस्थिता: सर्वे मृदङ्गादिमहारवा: ॥ २३३ ॥

அன்யேஷ்வாஸந பேதேஷு வாஞ்திதேஷு குமாரகம்!
நீத்வாக்ரே ஸம்ஸ்திதாஸர்வே ம்ருதங்காதி மஹாரவா:!!

மற்ற வேறு வகையான விருப்பப்பட்ட ஆஸன வகைகளிலோ ஸ்கந்தரை அமர்த்தி மிருதங்கம் முதலான எல்லா கோஷங்களுடனும்

नर्तको मद्दल: सव्ये वामतो वंशगेयकौ ।
गुरुर्दक्षिणपार्श्वे तु मूर्तिपै: संयुत: स्थित: ॥ २३४ ॥

நர்த்தகோமத்தளஸ்ஸவ்யே வாமதோ வம்சகேயகௌ!
குருர்தக்ஷிண பார்ஸ்வேது மூர்த்திபைஸ்ஸம்யுத: ஸ்தித:!!

நாட்டியமாடுபவனும், மத்தளம் கொட்டு பவனும், வலது பக்கமும், இடது பக்கம் புல்லாங்குழல் ஊதுபவனும், பாடுபவனும், மூர்த்திபர்களுடன் ஆசார்யன் வலது பக்கமும்

वामपार्श्वे स्थितो राजा स्थानाचार्यस्तु तत्र वै ।
पार्श्वयोर्देवगणिका नृत्तमध्येष्य गेयकम् ॥ २३५ ॥

வாமபார்ஸ்வே ஸ்திதோராஜா ஸ்தாநாசார்யஸ்து தத்ரவை!
பார்ஸ்வயோ தேவகணிகா ந்ருத்த மத்யேஷ்ய கேயகம்!!

இடது பக்கம் ஸ்தானீகரும், அரசரும், இருபுறமும் தேவகணிகைகள் நாட்டியமாடிக் கொண்டும், பாட்டு பாடிக் கொண்டும்

देवस्योपरिभागे तु परिचारसमन्विता: ॥
नार्यश्च विबुधा: पार्श्वे चामरव्यजनानि च ॥ २३६ ॥

தேவஸ்யோ பரிபாகேது பரிசார ஸமந்விதா:!
நார்யஸ்ச விபுதா: பார்ஸ்வே சாமரவ்ய ஜநாநிச!!

மேலும் உள்ள இடங்களில் பணிவிடையாளர்களும், ஸ்திரீகளும், அறிஞர்களுமாக இருந்து சாமரம், விசிறிகளை வீசிக் கொண்டும்

पाद्याचमनं चार्घ्यं धुपदीपमत: परम् ।
आरत्याप्यर्चयेद्धीमान् भस्म दत्वा गुहाय च ॥ २३७ ॥

பாத்யம் ஆசமநம் அர்க்யம் தூபதீபமத: பரம்!
ஆரத்யாப்யர்சயேத் தீமாந் பஸ்மதத்வாகுஹாயச!!

பாத்யம், ஆசமனம், அர்க்யம், தூப, தீபமும், தீபாராதனை, அர்ச்சனை இவைகளை செய்து விபூதி முருகனுக்கு அளித்து

तर्शयेद्दर्पणं छत्रं चामरं व्यजनं गुरु: ।
नारिकेलोदकं पश्चात् पनसं कदलीफलम् ॥ २३८ ॥

தர்சயேத்தர்பண சத்ரம் சாமரம் வ்யஜநம்குரு:!
நாரிகேளோதகம் பஸ்சாது பநஸம் கதளீ பலம்!!

கண்ணாடி, குடை, சாமரம், விசிறி, உபசாரமளித்து, இளநீர் நிவேதனம் செய்து, பலாப்பழம், வாழைப்பழம் இவைகளை

नैवेद्यं हृदयेनैव ताम्बूलमपि दापयेत् ।
देवोत्सवस्य मध्ये तु न कुर्यान्मानुषोत्सवम् ॥ २३९ ॥

நைவேத்யம் ஹ்ருதயேனைவ தாம்பூலமபிதாபயேத்!
தேவோத்ஸவஸ்ய மத்யேது நகுர்யாந்மாநு ஷோத்ஸவம்!!

ஹ்ருதய மந்திரத்தினால் ஸமர்பித்து தாம்பூலத்தையும் ஸமர்ப்பிக்கவும், ஸ்வாமி உத்ஸவ மத்தியில் மனிதர்களின் திருவிழாக்கள் செய்யக்கூடாது

मोहेनैव कृतश्चेत्तु य: कर्ता स विनश्यति ।
ध्वजे ध्वजं न कर्तव्यं बहिणध्वजम् ॥ २४० ॥

மோஹேநைவ க்ருதச்சேது யகர்த்தாஸ விநச்யதி!
த்வஜே த்வஜம் ந கர்தவ்யம் கர்தவ்யம் பஹிர்ணத்வஜம்!!

அறியாமையால் செய்தால், செய்யும் கர்தா அழிவடைகிறான். ஓர் ஆலயத்தில் கொடியேற்றி யிருக்கும் போது மற்றோர் ஆலயத்தில் கொடியேற்றக் கூடாது, மயில்கொடி (முருகனுக்கு) ஏற்றலாம்.

रथे वा शिबिकायां वा रङ्गे वा गजवाहने ।
ग्रामप्रदिक्षणं कुर्यादह्निरात्रौ महोत्सवम् ॥ २४१ ॥

ரதேவா சிபிகாயாம்வா ரங்கேவா கஜவாஹநே !
க்ராம ப்ரதக்ஷிணங்குர்யாது அக்நிராத்ரள மஹோத்ஸவம் !!

தேரிலோ, பல்லக்கிலோ, சப்பரத்திலோ, யானை வாஹனத்திலோ எழுந்தருளச் செய்து பகலில், இரவிலும் திருவிழா நடத்தவும்

उच्चैः पादप्रदीपस्तु रात्रौ ग्रामप्रदक्षिणम् ।
प्रथमे द्विजबृन्दं तु द्वितीयं वाद्यबृन्दकम् ॥ २४२ ॥

உச்சை: பாத ப்ரதீபஸ்து ராத்ரள க்ராம ப்ரதக்ஷிணம் !
ப்ரதமம் த்விஜ ப்ருந்நந்து த்விதீயம் வாத்ய ப்ருந்தகம் !!

பெரிய தீவெட்டியுடன் இரவில் கிராம பிரதக்ஷிணம் செய்யவும், முதலில் வேதியற் கூட்டமும், 2-வது வாத்யகர்கள் கூட்டம்

तृतीयं गणिकायूथं चतुर्थं केतुपुञ्जकम् ।
दीर्घछत्रविधि पञ्च षष्टं मुरवसञ्चयम् ॥ २४३ ॥

த்ருதீயம் கணிகாயூதம் சதுர்த்தம் கேது புஞ்ஜகம் !
தீர்க்க சத்ர விதிம் பஞ்ச ஷஷ்டம் முரவ ஸஞ்சயம் !!

3-வது தேவகனிகர்கள், நான்காவது கொடி வகைகள், பதாகம், பெரியகுடை, ஐந்தாவதும் ஆறாவது பம்பை போன்ற ஊதும் வாத்யமும்

सप्तमं तु सुमित्रेशं भक्तानां यूथमष्टमम् ।
उत्सवस्योपकरणं नवमं परिकीर्तितम् ॥ २४४ ॥

ஸப்தமந்து ஸுமித்ரேசம் பக்தாநாம் யூதமஷ்டமம் !
உத்ஸவஸ்யோபகரணம் நவமம் பரிகீர்திதம் !!

ஏழாவது சுமித்திர சண்டரும், பக்தர்களின் கூட்டம் எட்டாவதும், திருவிழாக்களின் உபகரணம் ஒன்பதாவதும் ஆகும்

दशमं जनसङ्घं तु गच्छेत् ग्रामप्रमक्षिणम् ।
धूपदीपसमायुक्तं सर्वालङ्कारसंयुतम् ॥ २४५ ॥

தசமம் ஜந ஸங்கத்து கச்சேத் க்ராம ப்ரதக்ஷிணம் !
தூபதீப ஸமாயுக்தம் ஸர்வாலங்கார ஸம்யுதம் !!

பத்தாவது ஜனக்கூட்டமும்மாக இருந்து கிராம திருவிதீயுலா வரவும், எல்லா அலங்காரத்துடனும் தூபதீபத்துடனும்

नित्यं वै यागहोमञ्च कुर्यात् ग्रामप्रदक्षिणम् ।
अग्निकार्योक्तमार्गेण होमं कुर्याद्विचक्षणः ॥ २४६ ॥

நித்யம் வை யாகஹோமஞ்ச குர்யாத் க்ராம ப்ரதக்ஷிணம் !
அக்நிகார்யோக்த மார்க்கேண ஹோமங்குர்யா த்விசக்ஷண: !!

தினந்தோறும் யாக ஹோமத்துடன் கிராம பிரக்ஷிணம் செய்யவும், அக்னிகார்ய முறைப்படி ஹோமம் செய்யவும்

पूर्णाहुतिं च मूलेन परिषेचनमाचरेत् ।
सायाह्ने चोत्सवारम्भः प्रातस्त्ववभृथं भवेत् ॥ २४७ ॥

பூர்ணாஹுதிஞ்ச மூலேந பரிஷேசந மாசரேத் !
ஸாயாந்ஹே சோத்ஸவாரம்ப: ப்ராதஸ்த்வவப்ருதம் பவேத் !!

பூர்ணாஹுதி செய்து அக்னியை பரிசேஷனம் செய்யவும், மாலையில் உத்ஸவம் ஆரம்பமும், காலையில் தீர்த்தவாரியும் ஆகும்

उदयाद्येकयामं तु प्रात: कालमिहोच्यते ।
भानोरस्तमनस्याग्रे याममेकं तथापरे ॥ २४८ ॥

உதயாத்யேக யாமந்து ப்ராத: கால மிஹோச்யதே!
பாநோரஸ்த மநஸ்யாக்ரே யாமமேகந்ததா பரே!!

உதயத்திலிருந்து ஓர்யாமம் (3 மணி நேரம்) பிராத: காலம் (காலை வேளை) எனக் கூறப்படுகிறது. சூர்ய அஸ்தமனத்திற்கு முன் ஓர்யாமம்.

सायङ्कालमिति प्रोक्तमुत्सवे होमकर्मणि ।
होमस्यान्ते बलि: कार्य: पूजावृद्धिकराय वै ॥ २४९ ॥

ஸாயங்கால மிதி ப்ரோக்தம் உத்ஸவே ஹோம கர்மணி!
ஹோமஸ்யாந்தே பலி: குர்யாத் பூஜா வ்ருத்தி கராயவை!!

(ஸாயங்காலம்) மாலை வேளை என உத்ஸவத்திலும், ஹோம கர்மாவிலும் கூறப்படுகிறது. பிரஜைகளின் அபிவிருத்திக்காக ஹோமத்தின் முடிவில் பலி போடவேண்டும்

अन्नलिङ्गे पाशुपतमस्त्रं चैव समाचरेत् ।
संपूज्य मुकुलं लिङ्गं पद्ममुद्रां प्रदर्शयेत् ॥ २५० ॥

அன்ன லிங்கே பாசுபதம் அஸ்த்ரஞ்சைவ ஸமார்ச்சயேத்!
ஸம்பூஜ்ய முகுளம் லிங்கம் பத்மமுத்ராம் ப்ரதர்சயேத்!!

அன்னலிங்கத்தில் பாசுபதாஸ்த்ரத்தை பூஜிக்கவும், மொட்டு மாதிரியான லிங்கத்தை பூஜித்து பத்ம முத்ரையைக் காண்பிக்கவும்

बलिदानं प्रकर्तव्यं भेरीशङ्खादिनिस्वनै: ।
अस्त्रेशमन्त्रलिङ्गञ्च कृत्वा ग्रामप्रदक्षिणम् ॥ २५१ ॥

பலிதாநம் ப்ரகர்த்தவ்யம் பேரீசங்காதி நிஸ்வநை:!
அஸ்த்ரேசமந்த லிங்கஞ்ச க்ருத்வா க்ராம ப்ரதக்ஷிணம்!!

பேரீ, சங்க வாத்ய கோஷங்களால் பலிதானம் கொடுக்கவும் சக்தியஸ்திரம், அன்னலிங்கத்துடனும் கிராம பிரதக்ஷிணம் செய்யவும்.

गजादिपरिवाराणां दिनदेवबलिं क्षिपेत् ।
नवाहेऽष्टादशबलि: सप्ताहे तु चतुर्दश ॥ २५२ ॥

கஜாதி பரிவாராணாம் திநதேவ பலிம் க்ஷிபேத்!
நவாஹேஷ்டா தசபலிஸ் ஸப்தாஹேது சதுர்தச!!

தினந்தோறும் யானை முதலான பரிவாரங்களுக்கு பலி கொடுக்கவும், ஒன்பது தின உத்ஸவத்தில் 18 பலியும், ஏழுதின உத்ஸவத்தில் 14 பலியும்

पञ्चाहे स्याद्दशबलिस्त्र्याहे षट्बलि: स्मृत: ।
एकाहे द्विबलि: कार्यो विश्वामित्र महामुने ॥ २५३ ॥

பஞ்சாஹேஸ்யாத்தச பலி: த்ரயாஹேஷட் பலிஸ் ம்ருத:!
ஏகாஹே த்விபலி: கார்ய: விச்வாமித்ர மஹாமுநே!!

ஐந்து தின உத்ஸவத்தில் 10 பலியும் 3 தின உத்ஸவத்தில் ஆறு பலியும் ஆகும். ஓர்தின உத்ஸவத்தில் இரண்டு பலியாகும்

आवाहन बलि पूर्वमन्ते चोद्वासनाम्बलि: ।
ग्रामप्रदक्षिणे काले देवेशं मञ्चसंस्थितम् ॥ २५४ ॥

ஆவாஹந பலிம் பூர்வம் அந்தேசோத்வாஸநம் பலி:!
க்ராம ப்ரதக்ஷிணே காலே தேவேசம் மந்த ஸம்ஸ்திதம்!!

ஆவாஹனத்தில் முதலில் பலியும், விஸர்ஜனத்தில் முடிவில் பலியும் ஆகும். கிராம பிரதக்ஷிண காலத்தில் கேடயத்திலுள்ள ஸ்வாமியை

यागेशाभिमुखीकृत्वा धूपदीपं हृदा ददेत् ।
जगद्भुवेति मन्त्रेण लाजपुष्पाञ्जलिं क्षिपेत् ॥ २५५ ॥

யாகேசாபிமுகீ க்ருத்வா தூபதீபம் ஹ்ருதா ததேத்!
ஜகத்புவேதி மந்த்ரேண லாஜ புஷ்பாஞ்ஜலிம்
க்ஷிபேத்!!

யாகசாலைக்கு முன்பாக நிறுத்தி ஹ்ருதய மந்திரத்தினால் தூபதீபம் கொடுத்து, ஜகத்புவம் என்ற மந்திரத்தினால் லாஜ (பொறி) புஷ்பாஞ்சலி செய்யவும்

विघ्नेश्वरश्चतुर्वक्त्रो भूतगन्धर्वजातय: ।
इन्द्रश्च ऋषयो विष्णु: असुरश्च शिवस्तथा ॥ २५६ ॥

விக்நேச்வர சதுர்வக்த்ரோ பூதகந்தர்வ ஜாதய:!
இந்த்ரச்ச ரிஷயோ விஷ்ணு ரஸுரச்ச சிவஸ்ததா!!

வினாயகர், பிரம்மா, பூதங்கள், கந்தர்வர்கள், இந்திரன், ரிஷிகள், விஷ்ணு, அசுரன், சிவன்

एते दिनाधिप: प्रोक्ता एकाहादिक्रमात्तत: ।
लडडुकं मधु मुद्गञ्च नन्द्यावर्त घृतान्वितम् ॥ २५७ ॥

ஏதே திநாதிப: ப்ரோக்தா: ஏகாஹாதி க்ரமாத் தத:!
லட்டுகம் மது முத்கஞ்ச நந்யாவர்தம்
க்ருதாந்விதம்!!

ஆகிய இவர்கள் உத்ஸவத்தின் முதல்நாள் முதல் ஒன்பதாவது தினம் வரையிலான தீனாதிபர்கள் ஆவார்கள். இட்லி, தேன், பாசிபயிறு, நந்தியாவர்தம், நெய் ஆகிய இவைகளை

विघ्नेशमन्त्रां तत्प्रीत्यै प्रथमे दापयेत्तदा ।
पायसं रक्त पद्मञ्च रम्भाफलघृतान्वितम् ॥ २५८ ॥

விக்நேசமந்த்ராம்ஸ்தத் ப்ரீத்யை ப்ரதமே
தாபயேத்ததா!
பாயஸம் ரக்த பத்மஞ்ச ரம்பாபல க்ருதாந்விதம்!!

வினாயகர் மந்திரமுச்சரித்து உத்ஸவத்தின் முதல்நாள் வினாயகர் ப்ரீதியாக அர்பணிக்கவும், பாயஸம் செந்தாமரை, வாழைப்பழம், நெய் இவைகளை

ब्रह्ममन्त्रमनुस्मृत्य द्वितीयेऽहनि दापयेत् ।
हरिद्रान्नञ्च पुन्नाककूश्माण्डघृतसंयुतम् ॥ २५९ ॥

ப்ரம்ம மந்த்ர மநுஸ்ம்ருத்ய த்விதீயேஹ நிதாபயேத்!
ஹரித்ராந்நம் ச புந்நாகம் கூச்மாண்ட க்ருத
ஸம்யுதம்!!

ப்ரம்மாவின் மந்திரத்தை கூறி இரண்டாவது தினம் அர்பணிக்கவும், மஞ்சப் பொங்கல், புன்னைப்பூ, பூசணி, நெய் இவைகளை

गन्धर्वमन्त्रं संस्मृत्य चतुर्थेऽहनि दापयेत् ।
गुढान्नं जातिपुष्पञ्च पनसाम्रफलं घृतम् ॥ २६० ॥

கந்தர்வ மந்த்ரம் ஸம்ஸ்ம்ருத்ய சதுர்த்தேஹ
நிதாபயேத்!
குடான்னம் ஜாதி புஷ்பம் ச பநஸாம்ர பலம்
க்ருதம்!!

கந்தர்வ மந்திர முச்சரிந்து நான்காவது நாள் அர்பணிக்கவும், சர்க்கரைப் பொங்கல், ஜாதிப்பூ, பலாப்பழம், மாம்பழம், நெய் இவைகளை

इन्द्रमन्त्रमनुस्मृत्य पञ्चमेऽहनि दापयेत् ।
दूर्वालक्ष्मीपुष्पयुक्तं वेण्वन्नं सूपसंयुतम् ॥ २६१ ॥

இந்த்ர மந்த்ர மநுஸ் ம்ருத்ய பஞ்சமேஹ நிதாபயேத்!
தூர்வா லக்ஷ்மீ புஷ்பயுக்தம் வேண்வந்நம் ஸூப
ஸம்யுதம்!!

இந்திர மந்திரம் கூறி ஐந்தாவது நாள் கொடுக்கவும், அருஹம்பில், லக்ஷ்மி புஷ்பம் (பில்வபூ) மூங்கிலரிசியன்னம், பருப்பு

पद्मकन्दमृषिभयो वै षष्ठेऽमेहनिदापयेत् ।
तुलसीघृतसयुक्तं गुलान्न वृहतीफलम् ॥ २६१ ॥

பத்ம கந்த ம்ருஷிப்யோவை ஷஷ்டமேஹ நிதாபயேத்!
துளஸீ க்ருத ஸம்யுக்தம் குடான்னம் ப்ருஹதீ பலம்!!

தாமரை கிழங்கு இவைகளை ஆறாவது நாள் ரிஷிகளுக்காக அர்பனிக்கவும், துளஸி, நெய், சர்க்கரை பொங்கல், ப்ருஹதீ பழம் இவைகளை

विष्णुमन्त्रमनुस्मृत्य सप्तमेऽहनि दापयेत् ।
अपूपं कृसरान्नञ्च कैतकं लाजसंयुतम् ॥ २६३ ॥

விஷ்ணு மந்த்ர மநுஸ்ம்ருத்ய ஸப்தமேஹ நிதாபயேத்!
அபூபம் க்ருஸராந்நஞ்ச கைதகம் லாஜ ஸம்யுதம்!!

விஷ்ணு மந்திரம் கூறி ஏழாவது நாள் அர்பணிக்கவும் அப்பம், வெல்லம் அச்சு, எள் சாதம், தாழம்பூ, நெற்பொறி

मधुनाप्यसुराणां वै दापयेदष्टमेऽहनि ।
आरंखधञ्च शुद्धान्नं निष्पावं पनसाज्यकम् ॥ २३४ ॥

மதுநாப்ய ஸுராணாம் வை தாபயேதஷ்ட மேஹநி!
ஆரக்வதஞ்ச சுத்தான்னம் நிஷ்பாவம் பநஸாஜ்யகம்!!

தேன் இவைகளை அசுரர்களுக்காக எட்டாவது நாள் ஸமர்பிக்கவும், கொன்னை, சுத்தான்னம், நிஷ்பாவம், பலாப்பழம், நெய் இவைகளை

शिवमन्त्रमनुस्मृत्य नवमेऽहनि दापयेत् ।
दिनदेवबलिद्रव्यैर्लोकपालबलिं क्षिपेत् ॥ २६५ ॥

சிவமந்த்ர மநுஸ்ம்ருத்ய நவமேஹ நிதாபயேத்!
திநதேவ பலித்ரவ்யைர் லோகபால பலிம் க்ஷிபேத்!!

சிவமந்திரத்தை கூறி ஒன்பதாவது நாள் ஸமர்பிக்கவும், அன்றைய தினத்தின் பல் திரவியங்களால் லோக பாலகர்களுக்கு பலிகொடுக்கவும்

बलिपीठेऽथवा शुद्धे भूतपृष्टे वा बलिक्रिया ।
बलिदानविधौ तत्र ये देवा बलिपार्श्वयो: ॥ २६६ ॥

பலிபீடேதவா சுத்தே பூப்ருஷ்டே வா பலிக்ரியா!
பலிதாந விதௌ தத்ர யேதேவா பலி பார்ச்வயோ:!!

பலிபீடத்திலோ, சுத்தமான பீடத்திலோ பலி போடவும், பலிதான வீதியில் எந்த தேவர்கள் கூறப்பட்டிருக்கிறார்களோ

तेषामग्रे बलि दद्यात् स्वनामपदमन्त्रत: ।
अथवा वीथिमध्ये तु तानुद्दिश्य प्रमापयेत् ॥ २६७ ॥

தேஷாமக்ரே பலிம்தத்யாத் ஸ்வநாமபத மந்த்ரத:!
அதவா வீதி மத்யேது தாநுத்திச்ய ப்ரதாபயேத்!!

அந்த தேவர்களின் முன்னிலையில் அந்த தேவரின் பெயரைக் கூறி பலிபோடவும். அல்லது வீதி மத்தியிலாவது அவர்களுள்ளிட்டு பலிபோடவும்

चतुष्पथे पिशाचेभ्यस्त्रिपथे रक्षसां बलि: ।
सभास्थाने सरस्वत्यै ज्येष्ठायै तु जलाशये ॥ २६८ ॥

சதுஷ்பதே பிசாசேப்ய: த்ரிபதே ரக்ஷஸாம் பலி:!
ஸபாஸ்தாநே ஸரஸ்வத்யை ஜ்யேஷ்டாயைது ஜலாசயே!!

நாற்சந்தி இருக்குமிடத்தில் பிசாசர்களுக்கும், முச்சந்தி இருக்குமிடத்தில் ராக்ஷஸர்களுக்கு பலிபோடவும், ஸபாஸ்தானத்தில் ஸரஸ்வதிக்கையும், தீர்த்தக்கரையில் ஜ்யேஷ்டா தேவிக்கும்

गोस्थाने चण्डरुद्रस्य भीमरुद्रस्य गोपुरे ।
उत्सवादौ समारभ्य सायंप्रातर्बलिं क्षिपेत् ॥ २६९ ॥

கோஸ்தாநே சண்டருத்ரஸ்ய பீமருத்ரஸ்ய கோபுரே!
உத்ஸவாதௌ ஸமாரப்ய ஸாயம் ப்ராத: பலிம் க்ஷிபேத்!!

பசுமாட்டிக் கொண்டினில் சண்ட ருத்ரருக்கும், கோபுரத்தில் பீமருக்கும் உத்ஸவ முதல் நாள் கொண்டு மாலை, காலையில் பலிபோடவும்

एवमेव बलिं दत्वा सर्वप्राणिसुखावहम् ।
पुष्पालभे यथा लाभं पुष्पं ग्राह्य बलिं क्षिपेत् ॥ २७० ॥

ஏவமேவ பலிம் தத்வா ஸர்வ ப்ராணி ஸுகாவஹம்!
புஷ்பாலாபே யதாலாபம் புஷ்பம் க்ராஹ்ய பலிம் க்ஷிபேத்!!

இவ்வாறு எல்லாபிராணிகளுக்கு சுகத்தை தரக்கூடிய பலியை கொடுக்கவும், புஷ்பம் கிடைக்காவிடில் கிடைத்த புஷ்பத்தை ஏற்று பலி போடவும்

दध्याज्ययुक्तं शुद्धान्नं सर्वेषामपि दापयेत् ।
कुक्कुटाण्डप्रमाणं वा महापीठे चतुर्गुणम् ॥ २७१ ॥

தத்யாஜ்ய யுக்தம் சுத்தான்னம் ஸர்வேஷா மபிதாபயேத்!
குக்குடாண்ட ப்ரமாணம்வா மஹாபீடே சதுர்குணம்!!

எல்லாவற்றிற்கும், தயிர், நெய்யுடன் கூடிய சுத்தான்னத்தை பலி போடவும், கோழிமுட்டை அளவு பலிபோடவும். மஹாபீடத்தில் 4 மடங்கு அதிகமாக போடவும்

बलिं क्षिप्य यथान्यायं पादौ प्रक्षाल्य देशिकः ।
यागस्थानं प्रविश्याथ मतिमान् मुनिपुङ्गव ॥ २७२ ॥

பலிம் க்ஷிப்ய யதாந்யாயம் பாதௌ ப்ரக்ஷாள்ய தேசிக:!
யாகஸ்தாநம் ப்ரவிச்யாத மதிமாந் முநிபுங்கவ!!

பலிபோட்டு விட்டு முறைப்படி கைகால்களை அலம்பி சுத்தம் செய்து யாகசாலைக்குள் நுழையவும்

अन्नलिङ्गं पाशुपतं पूर्वस्थाने नियोजयेत् ।
पूजापर्युषितं पुष्पं सुमित्राय प्रदापयेत् ॥ २७३ ॥

அன்னலிங்கம் பாசுபதம் பூர்வஸ்தாநே நியோஜயேத்!
பூஜா பர்யுஷிதம் புஷ்பம் ஸுமித்ராய ப்ரதாபயேத்!!

அன்ன லிங்கத்தையும், அஸ்திர தேவரையும் கிழக்கு திசையில் வைக்கவும், பூஜை செய்த நிர்மால்ய புஷ்பங்களை சுமித்ர சண்டருக்குள் அமைக்கவும்.

बलिनानुगतो देवो बल्यन्ते च प्रदक्षिणम् ।
प्रथमे चन्दनं शुभ्रं द्वितीये कुङ्कुमान्वितम् ॥ २७४ ॥

பலிநாநு கதோ தேவோ பல்யந்தேச ப்ரதக்ஷிணம்!
ப்ரதமே சந்தனம் சுப்ரம் த்விதீயே குங்குமாந்விதம்!!

பலி போடும் போது சென்ற மூர்த்தி, பலிபோட்ட பிறகு வலம் வரவும், முதல்நாள் வெள்ளைச் சந்தனமும் இரண்டாவது குங்குமம் சேர்ந்த சந்தனமும்

तृतीये कोष्टसंयुक्तं चतुर्थे जातिगन्धकम् ।
पञ्चमे तु हरिद्रञ्च लवङ्गं षष्टमेहनि ॥ २७५ ॥

த்ருதீயே கோஷ்ட ஸம்யுக்தம் சதுர்த்தே ஜாதி கந்தகம்!
பஞ்சமேது ஹரித்ரஞ்ச லவங்கம் ஷஷ்டமேஹநி!!

மூன்றாவது நாள் கோரை கிழங்கு சேர்த்த சந்தனம், நான்காவது நாள் ஜாதிக்காயுடன் கூடிய சந்தனம், ஐந்தாவது நாள் மஞ்சளுடன் கூடியதும், ஆறாவது நாள் கிராம்புடன் கூடியதும்

एलालवङ्गसंयुक्तं चन्दनं सप्तमेऽहनि ।
घनकुङ्कुमकर्पूरं त्रुटिजातिमुराान्वितम् ॥ २७६ ॥

ஏலாலவங்க ஸம்யுக்தம் சந்தனம் ஸப்தமேஹனி!
கந குங்குமகர்பூரம் த்ருடிஜாதி முரான்விதம்!!

பச்சகற்பூரம், குங்குமபூ, ஏலக்காய், ஜாதிக்காய், இவ்வாறே மிவைகளை ஏழாவது நாள் ஏலக்காயும், கிராம்புடன் கூடிய சந்தனமும், பன்னீருடன்

हिमतोययुतं गन्धमष्टमेऽहनि दापयेत् ।
नवमे दिवसे विप्र कृष्णगन्धं विशेषत: ॥ २७७ ॥

ஹிமதோய யுதம் கந்தம் அஷ்டமேஹநி தாபயேத்!
நவமே திவஸே விப்ர க்ருஷ்ண கந்தம் விசேஷத:!!

சேர்ந்த சந்தனம் எட்டாவது தினமும், ஒன்பதாவது கருஞ்சந்தனமும் சாத்த வேண்டும்

पद्मं नीलोत्पलं जातिमल्लिकानीपचम्पकम् ।
पाटलीकरवीरञ्च वकुलं हल्लकं तथा ॥ २७८ ॥

பத்மம் நீலோத்பலம் ஜாதி மல்லிகாநீப சம்பகம்!
பாடலீகர வீரஞ்ச வகுளம் ஹல்லகம் ததா!!

தாமரை, நீலோத்பலம், ஜாதிப்பூ, மல்லிகை, இலுப்பை, சம்பகப்பூ, பாதிரி புஷ்பம், அரளி, மகிழம்பூ, செங்கழுநீர்

नवैतानि च पुष्पाणि दिवसेषु नवस्वपि ।
गुग्गुलुञ्च घृतं कुष्टं चन्दनं बिल्वमेव च ॥ २७९ ॥

நவைதாநிச புஷ்பாணி திவஸேஷு நவஸ்வபி!
குக்குலுஞ்ச க்ருதம் குஷ்டம் சந்தனம் பில்வமேவ ச!!

ஆகிய ஒன்பது புஷ்பங்களுள் ஒன்பது தினங்களுக்கும் ஏற்ற புஷ்பமாகும். குங்குலியம், நெய், கோரைகிழங்கு, சந்தனம், பில்வம்

निर्यासञ्च घनं चव कर्पुरमुशिरं तथा ।
सर्वमध्वाज्यसंयुक्तं धूपद्रव्यं प्रकीर्तितम् ॥ २८० ॥

நிர்யாஸஞ்ச கநஞ்சைவ கர்பூர முசிரந்ததா!
ஸர்வ மத்வாஜ்ய ஸம்யுக்தம் தூபத்ரவ்யம் ப்ரகீர்த்திதம்!!

சாம்பிராணி, பச்சை கற்பூரம், கற்பூரம், விளாமிச்சவேர், இவைகளில் தேன், நெய்யுடன் சேர்த்த திரவ்யம் தூபதிரவியம் எனப்படும்

कर्पूरवर्तिना दीपं दापयेल्लघुवर्तिना ।
शुद्धान्नं पायसं मुदगं गुलान्नं कृसरान्नकम् ॥ २८१ ॥

கர்பூர வர்த்திநாதீபம் தாபயேல்லகு வர்த்திநா!
சுத்தான்னம் பாயஸம் முத்கம் குலான்னம் க்ருஸரான்னகம்!!

பச்ச கற்பூரத்துடன் சேர்ந்த சிறிய திரியால் தீபம் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். சுத்தான்னம், பாயஸம், பயிறு, சர்க்கரைப் பொங்கல், வெல்லகலந்த எள்சாதம்

वेण्वन्नं च प्रियङ्ग्वन्नं माषान्नं तु यवान्नकम् ।
ओदनानि नवैतानि दिनेषु च नवस्वपि ॥ २८२ ॥

வெண்வன்னஞ்ச ப்ரியங்க்வன்னம் மாஷான்னந்து யவான்னகம்!
ஓதநாநி நவைதாநி திநேஷு "ச நவஸ்வபி!!

மூங்கிலரிசியன்னம், தினை சாதம், உளுந்து சாதம், யவை சாதம் ஆகிய ஒன்பது வகையன்னங்கள் ஒன்பது தினங்களுக்குரிய அன்னமாகும்

पद्मरागं मौक्तिकं च प्रवालं मरकतं तथा ।
पुष्परागं वज्रनीलं सूर्यवारादिभूषणम् ॥ २८३ ॥

பத்மராகம் மௌக்திகஞ்ச ப்ரவாள மரதகம் ததா!
புஷ்பராகம் வஜ்ரநீலம் ஸூர்ய வாராதி பூஷணம்!!

பத்மராகம், முத்து, பவழம், மரகதம், புஷ்பராகம், வைரம், நீலம், ஆகிய ஆபரணங்களை ஞாயிறு முதற் கொண்டதாக புஷணம் அணிவிக்கவும்

सर्ववारेषु योग्यानि हाटकाभरणानि च ।
तद्वर्णानि च पुष्पाणि तत्तदद्वारेषु दापयेत् ॥ २८४ ॥

ஸர்வ வாரேஷு யோக்யாநி ஹாடகாபரணாநிச |
தத்வர்ணாநிச புஷ்பாணி
தத்தத்வாரேஷு தாபயேத் ||

எல்லா வாரங்களில் சங்கிலி மாலை ஆபரணங்கள் உகந்ததாகும். அந்தந்த வாரத்தின் நிறமுள்ள புஷ்பங்களை அந்தந்த வாரத்தில் ஸமர்பிக்கவும்

प्रथमेऽहनि मञ्चं स्यात् द्वितीये भूतवाहनम् ।
सिंहारूढं तृतीयेऽह्नि गजारूढं चतुर्थके ॥ २८५ ॥

ப்ரதமே ஹநிமஞ்சம் ஸ்யாது த்விதீயே
பூதவாஹநம் |
ஸிம்மாருடம் த்ருதீயேந்நி கஜாருடஞ்சதுர்த்தகே ||

முதல்நாள் கேடயம், இரண்டாவது நாள் பூதவாஹனம், மூன்றாவது நாள் பூதவாஹனம், நான்காவது நாள் யானை வாஹனமும்

पञ्चमेन्ति मयूरं स्यात् षष्टे वै कल्यतोरणम् ।
सप्तमेऽह्नि रथारूढं वाजी स्यातष्टमेऽहनि ॥ २८६ ॥

பஞ்சமேந்தி மயூரம் ஸ்யாது ஷஷ்டேவை கல்ப்ய
தோரணம் !
ஸப்தமேந்தி ரதா ருடம் வாஜீஸ்யாதஷ்டமேஹநி ||

ஐந்தாவது நாள் மயில், ஆறாவது நாள் கல்பகவ்ருக்ஷம், ஏழாவது நாள் தேர், எட்டாவது நாள் குதிரை வாஹனம்

नवमेऽहनि मञ्चं स्याद् दिनवाहनमीरितम् ।
दिवाकाले सदा मञ्चं रात्रिकाले तु वाहनम् ॥ २८७ ॥

நவமே ஹநிமம்சம் ஸ்யாது திநவாஹநமீரிதம் !
திவாகாலேஸ தாமம்சம் ராத்ரி காலேது வாஹநம் !!

ஒன்பதாவது நாள் கேடயம் என ஒன்பது தினங்களின் வாஹனமாகும், பகலில் எப்பொழுதும் கேடயமும் இரவில் வாஹனமும் ஆகும்

सप्तमे दिवसे प्राप्ते रथारूढं दिवा भवेत् ।
चतुर्थे दिवसे रात्रौ पन्यानकं प्रचक्षते ॥ २८८ ॥

ஸப்தமே திவஸே ப்ராப்தே ரதாருடந்திவாபவேத் !
சதுர்த்தே திவஸே ராத்ரௌ பந்தாநகம் ப்ரசக்ஷதே !!

ஏழாவது நாள் பகலில் தேர்த்திரு விழாவாகும், நான்காவது நாள் இரவு பத்தாநகம்

षष्ठेऽह्नि मुनिशार्दूल वलन्तोत्सवमुत्तमम् ।
हारिद्रचूर्णं दूर्वापि दत्वा धुरिति मन्त्रत: ॥ २८९ ॥

ஷஷ்டேந்நி முநிசார்தூல
வஸந்தோத்ஸவமுத்தமம் !
ஹாரித்ர தூர்ணம் தூர்வாபீ தத்வாதூரிதி மந்த்ரத: !!

ஆறாவது நாள் வஸந்தோத்ஸவம் நடத்த வேண்டும், மஞ்சள்பொடி, அருஹம்பில் இவைகளை தூரிதி மந்திரத்தினால் கொடுக்கவம்

गुहाय वल्लिसेनाभ्यां सर्वमङ्गलकारकम् ।
सर्वेषामपि वर्णानां दापयेद्दानकालके ॥ २९० ॥

குஹாயவல்லீ ஸேநாப்பாம் ஸர்வமங்கள காரகம் !
ஸர்வேஷாமபி வர்ணாநாம் தாபயேத்தாந காலகே !!

எல்லாமங்களத்தையும் கொடுக்கக் கூடிய அருஹம்பில் மஞ்சளை முருகனுக்கும், வள்ளீ, தேவஸேனைகளும் கொடுத்து எல்லா வர்ணத்தவர் களுக்கும் அருகு, மஞ்சள்பொடி கொடுக்கவும்

सप्तमे दिवसे विप्र रथारोहणकर्मणि ।
यात्रादानं प्रकर्तव्यं गोभूमितिलकाञ्चनै: ॥ २९१ ॥

ஸப்தமே திவஸே விப்ர ரதாரோஹன கர்மணி!
யாத்ராதாநம் ப்ரகர்த்தவ்யம் கோபூமி
திலகாஞ்சநை:!!

ஏழாவது நாள் தேரில் எழுந்தருளச் செய்யும் போது, பசு, பூமி, எள், தரிகம் (தக்ஷிணைகளால்) யாத்ராதானம் செய்ய வேண்டும்.

श्रोत्रियाय दरिद्राय शिवभक्ताय दापयेत् ।
रथाद्याङ्गनि सर्वाणि शोधयेच्छिल्पिवित्तम् ॥ २९२ ॥

ச்ரோத்ரியாய தரித்ராய சிவபக்தாய தாபயேத் !
ரதாட்யாங்காநி ஸர்வாணி சோத்யேச்சில்பி
வித்தம் !!

வேதாத்யனம் செய்தவருக்குத் தரித்திறன் களுக்கும், சிவபக்தர்களும் யாத்ராதானம் கொடுக்க வேண்டும், தேரின் எல்லா உருப்புகளையும் சில்பி நன்கு பரிசோதிக்க வேண்டும்

पुण्याहं वाचयितवाथ रथं संप्रोक्ष्य तज्जलै: ।
सर्वालंकार संयुक्तं रथं संपूजयेत् क्रमात् ॥ २९३ ॥

புண்யாஹம் வாசயித்வாத ரதம் ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய
தஜ்ஜலை:!
ஸர்வாலங்கார ஸம்யுக்தம் ரதம் ஸம்பூஜயேத்
க்ரமாத் !!

புண்யாஹ வாசனம் செய்து அந்த தீர்த்தத்தால் தேரை புரோக்ஷித்து எல்லா அலங்காரத்துடன் கூடிய தேரை முறைப்படி பூஜிக்கவும்

छत्रदण्डेषु मायारव्या छत्रेषु शशिभास्करौ ।
भाराख्येषु च दण्डेषु त्वाधारायां समर्चयेत् ॥ २९४ ॥

சத்ர தண்டேஷு மாயாக்யா சத்ரேஷு சசி
பாஸ்கரள!
பாராக்யேஷு ச தண்டேஷு ஆதாராக்யாம்
ஸமர்ச்சயேத்!!

குடையின் தண்டத்தில் மாயாதத்வதையும் குடையில் சந்திர சூர்யர்களையும், தேர்விதானத்தை தாங்கக் கூடிய தண்டங்களில் ஆதார சக்தியையும்

परित: पट्टिकाजालैस्तथैकादश रुद्रकान् ।
गात्रेषु गात्रबृन्देषु धर्माधर्मादिकान् यजेत् ॥ २९५ ॥

பரித: பட்டகாஜாலை ஸ்ததைகாதச ருத்ரகாந்!
காத்ரேஷு காத்ர ப்ருந்தேஷு தர்மா தர்மாதிகாந்
யஜேத்!!

சுற்றிலுமுள்ள பட்டிகைகளில் பதினொன்று ருத்ரர்களையும், தூண்களிலும் சிறிய தூண்களாக தர்மா தர்மர்களையும் பூஜிக்கவும்

गात्रं गात्रान्तरे वायुं स्थूपिकायां गुहं यजेत् ।
रथप्रान्ते स्वस्वदिक्षु लोकपालान् समर्चयेत् ॥ २९६ ॥

காத்ர காத்ராந்தரே வாயும் ஸ்தூபிகாயாம் குஹம்
யஜேத்!
ரத ப்ராந்தே ஸ்வஸ்வதிக்ஷு லோகபாலாந்
ஸமர்ச்சயேத்!!

தூணில், தூண் இடைவெளிகளிலும் வாயுவையும், ஸ்தூபிகையில் குஹனையும், தேரின் வெளி இடைவெளிகளில் இந்திராதி லோக பாலகர்களை பூஜிக்கவும்

तदग्रपार्श्वयोर्विद्वान् जयं च विजयं तथा ।
मयुरं मध्यदण्डेषु देवान् सर्वांश्च रज्जुषु ॥ २९७ ॥

ததக்ர பார்ஸ்வயோர் வித்வாந் ஜயம்ச விஜயம் ததா!
மயூரம் மத்ய தண்டேஷு தேவாந் ஸர்வாம்ஸ்ச
ரஜ்ஜுஷு!!

தேரின் முன்பகுதி 2 பக்கங்களில் ஜயம், விஜயர்களையும், நடுதண்டத்தில் மயூரத்தையும், கயிற்றால் எல்லா தேவர்களையுமாக

एवं संपूज्य मतिमान् धूपदीपं ददेत्ततः ।
बलि क्षिप्त्वा तु तत्रैव तत्तन्नामादिमन्त्रतः ॥ २९८ ॥

ஏவம் ஸம்பூஜ்ய மதிமாந் தூபதீபந்ததேத்தத:!
பலிம் க்ஷிப்த்வாது தத்ரைவ தத்தன்னாமாதி மந்த்ரத:!!

பூஜித்து தூபதீபம் கொடுத்து அந்தந்த மூர்த்திகளின் பெயர் கூறி அந்த இடங்களில் பலி கொடுத்து

देवेशं प्रीणयित्वाथ रथमारोप्य तद्दिने ।
ग्रामप्रदक्षिणं कृत्वा प्रविशेदालयं प्रति ॥ २९९ ॥

தேவேசம் ப்ரீணயித்வாது ரதமாரோப்ய தத்திநே!
க்ராம ப்ரதக்ஷிணங் க்ருத்வா ப்ரவிசேதாலயம் ப்ரதி!!

முருகனை திருப்திபடுத்தி அன்றைய தினம் தேரில் எழுந்தருளச் செய்து கிராமப் பிரதக்ஷிணம் செய்து ஆலயம் அடையவும்

मुद्गसारं नालिकेरं दापयेत्तु विशेषतः ।
अष्टमे दिवसे विप्र मृगयात्रां समाचरेत् ॥ ३०० ॥

முத்கஸாரந் நாளிகேரம் தாபயேத்து விசேஷத:!
அஷ்டமே திவஸே விப்ர ம்ருகயாத்ராம் ஸமாசரேத்!!

வடை பருப்பு, தேங்காய், இவற்றை கொடுக்கவும், எட்டாவது நாளில் வேட்டையாடுவதைச் செய்யவும்

पूर्वादिषु चतुर्दिक्षु गन्तव्या मृगया वने ।
केचिद्धनुर्धराः केचित् खड्गखेटकधारिणः ॥ ३०१ ॥

பூர்வாதிஷு சதுர்திக்ஷு கந்தவ்யாம்ருகயாவநே!
கேசித்தநுர்த்தாரா: கேசித் கட்ககேசக தாரிண:!!

வேட்டையாடுவதற்கை கிழக்குமுதலான 4 திசைகளிலும் காட்டிற்கு செல்லவும், சிலர் வில்லை தரித்தவர்களாகவும் சிலர் கத்தி கேடயம் தரித்தவர்களாயும்

अश्वारूढाः गजारूढाः केचिद्युद्धसमुद्यताः ।
एवं कृत्वा सुराध्यक्षा मृगक्रीडां विलोकयेत् ॥ ३०२ ॥

அச்வாருடா கஜருடா: கேசித்யுத்த ஸமுத்யதா:!
ஏவங்க்ருத்வா ஸுராத்யக்ஷா ம்ருக க்ரீடாம் விலோகயேத்!!

குதிரை மேலேறியவர்களாயும், யானை மேலேறியவர்கள், சண்டைக்கு தயாராக இருப்பவர்களையும் இருப்பவராக வேட்டையாடுதனை செய்யவும்

युद्धारम्भप्रभावेन कुर्याद्ग्रामप्रदक्षिणम् ।
नालिकेरजले तोयं मुद्गसारं गुलान्वितम् ॥ ३०३ ॥

யுத்தாரம்ப ப்ரபாவேந குர்யாத் க்ராம ப்ரதக்ஷிணம்!
நாளிகேர ஜலேதோயம் முத்கஸாரங்குலான்விதம்!!

சண்டைக்குச் செல்வது போல் கிராம பிரதக்ஷிணம் செய்யவும், நீர், இளநீர், சர்க்கரையுடன் கூடிய வடைபருப்பு இவைகளை

निवेदयेद्विशेषेण ताम्बूलमपि दापयेत् ।
नवमे दिवसे विप्र कृष्णगन्धानुलेपनम् ॥ ३०४ ॥

நிவேதயேத்விசேஷேண தாம்பூலமபிதாபயேத்!
நவமே திவஸே விப்ர க்ருஷ்ண கந்தாநு லேபநம்!!

விசேஷமாக தாம்பூலத்துடன் நிவேதனம் செய்யவும், ஒன்பதாவது தினத்தில் கருஞ்சந்தனம் சாத்தவும்

षण्मुखं पूर्वरात्रे तु कौतुकं बन्धयेत्सुधीः ।
अर्चयित्वा सुगन्धीर्नैवेद्यमपि तापयेत् ॥ ३०५ ॥

ஷண்முகம் பூர்வராத்ரேது கௌதுகம் பந்தயேத் ஸுதீ:।
அர்ச்சயித்வா ஸுகந்தாத்யைர் நைவேத்ய மபிதாபயேத்॥

உத்ஸவம் முதல் தினமே ரக்ஷாபந்தனம் செய்யவும், நல்ல சந்தன புஷ்பங்களால் பூஜித்து நைவேத்யமும் அளிக்கவும்

ग्रामप्रदक्षिणं कुर्यात् सप्तविंशादग्रहावधि ।
प्रविशेदालयं पश्चात् प्रदोषे नवमेऽहनि ॥ ३०६ ॥

க்ராம ப்ரதக்ஷிணம் குர்யாது ஸப்தவிம்சத் க்ரஹாவதி।
ப்ரவிசேதாலயம் பஸ்சாது ப்ரதோஷேந வமேஹநி॥

27 வீடுவரையிலுமாவது கிராம பிரதக்ஷிணம் செய்யவும், ஒன்பதாவது நாள் பிரதோஷ வேளையில் ஸ்வாமியை ஆலயத்திற்குள் பிரவேசிக்கவும்

देवस्यग्रे त्रिपाद्यूर्ध्वे स्थलिकां स्थण्डिलोपरि ।
विन्यस्य कृष्णगन्धं तु कृत्वा धामप्रदक्षिणम् ॥ ३०७ ॥

தேவஸ்யாக்ரே த்ரிபாதூர்த்வே ஸ்தலிகாம் ஸ்தண்டிலோபரி।
வின்யஸ்ய க்ருஷ்ண கந்தந்து க்ருத்வாதாம ப்ரதக்ஷிணம்॥

ஸ்வாமிக்கு முன்னதாக முக்காலியின் மேல் ஸ்தண்டிலம் அமைத்து அதில் ஸ்தாலிகை வைத்து கருஞ்சந்தனத்தை வைத்து ஆலயம் வலம் வந்து

पुण्याहं वाचयेत्तत्र प्रोक्षयेच्चास्त्रमन्त्रतः ।
अङ्गन्यासं करन्यासं अन्तर्यजनमाचरेत् ॥ ३०८ ॥

புண்யாஹம் வாசயேத்தத்ர ப்ரோக்ஷயேச்சாஸ்த்ர மந்த்ரத:।
அங்கன்யாஸ கரன்யாஸம் அந்தர்ய ஜநமாசரேத்॥

புண்யாஹ வாசனம் செய்து அஸ்திர மந்திரத்தினால் புரோக்ஷித்து கரண்யாஸம், அங்கந்யாஸம் அந்தர்யாகம் செய்து

वृतस्नानादिकं कृत्वा भूषयेद्भूषणार्हकैः ।
कर्पूरमिश्रं तदगन्धं सर्वाङ्गमपि लपयेत् ॥ ३०९ ॥

வ்ருதஸ்நாநாதிகம் க்ருத்வா பூஷயேத் பூஷணார்ஹகை:।
கர்பூரமிச்ரம் தத்கந்தம் ஸர்வாங்கமபிலேபயேத்॥

விரத ஸ்னானங்கள் செய்து உரிய அணிகலங்களை அணிவித்து கருஞ்சந்தனத்தை பச்சைகற்பூரத்துடன் சேர்த்து ஸ்வாமிற்கு பூசவும்

आधाराधेयपूजां च कुर्यादपि विशेषतः ।
षण्मुखी पद्ममुद्रां च नमस्कारं च दर्शयेत् ॥ ३१० ॥

ஆதாராதேய பூஜாம்ச குர்யாது அபிவிசேஷத:।
ஷண்முகம் பத்மமுத்ராம்ச நமஸ்காரம் ச தர்சயேத்॥

ஆதாரசக்தியாதி ஆஸனபூஜை செய்து, ஷண்முகி, பத்ம முத்திரை நமஸ்கார முத்திரை காண்பிக்கவும்

पञ्चवक्त्रं ततः कुर्यात् त्रिंशत्रिंशत् कलां न्यसेत् ।
न्यसेच्च मातृकान्यासं सुमुहूर्ते सुलग्नके ॥ ३११ ॥

பஞ்சவக்த்ரம் தத: குர்யாத், ஸைகத்ரிம் சத் கலாம் ந்ய ஸேத்।
ந்யஸேச்ச மாத்ருகா ந்யாஸம் ஸுமுஹூர்த்தே ஸுலக்நகே॥

ஐந்துமுகம் கல்பித்து ஏகத்ரிம் சத்கலான்யாஸம் என்கிற 31 கலாந்யாஸம் செய்ய வேண்டும். நல்ல முகூர்த்த லக்னத்தில் மாத்ருகாந்யாஸம் செய்ய வேண்டும்

धूपदीपं हृदा दत्वा पाद्यमाचमनं हविः ।
जम्बूफलप्रमाणेन कृष्णगन्धेन षण्मुखम् ॥ ३१२ ॥

தூபதீபம் ஹ்ருதாதத்வா பாத்யம் ஆசமநம் ஹவி:!
ஜம்பூ பல ப்ரமாணேந க்ருஷ்ணகந்தேந ஷண்முகம்!!

பாத்யம், ஆசமனம், அர்க்யம், தூபம், தீபம், ஹவிஸ் இவைகளை ஹ்ருதய மந்திரத்தினால் கொடுத்து நாவற்பழ அளவு கருஞ்சந்தனத்தால் ஷண்முகரை

जगद्भुवेति मन्त्रेण मूलमन्त्रेण देशिकः ।
देव्यौर्गौरीमिमायेति यदि तन्मूलमन्त्रतः ॥ ३१३ ॥

ஜகத்புவேதி மந்த்ரேண மூலமந்த்ரேண தேசிக:!
தேவ்யௌ கௌரீமிமாயேதி யதி தந்மூலமந்த்ரத:!!

ஜகத்புவம் என்ற மந்திரத்தினாலும் மூலமந்திரத்தினாலும், தேவி யிருவர்க்கும் கௌரீமிமாய என்றும் தேவிமூல மந்திரத்தினாலும்

लेपयेत् कण्ठदेशे तु स्तनमध्ये गुरूत्तमः ।
मूलबेलरस्य तत्पश्चाद् वागीशानां ततः परम् ॥ ३१४ ॥

லேபயேத் கண்ட தேசேது ஸ்தநமத்யே குருத்தம:!
மூலபேரஸ்ய தத் பஸ்ச்சாத் வாகீசாநாந்தத: பரம்!!

கழுத்து பாகம் முருகனுக்கும், ஸ்தன மத்தியில் தேவிக்கும் ஸமர்பிக்கவும், மூலஸ்தான மூர்த்திக்கும், வாகீசர்களுக்கும் சந்தனம் சமர்பிக்கவும்

आचार्यस्य ततः पश्चाद् भक्तानां तु ततः परम् ।
ततो राज्ञां प्रदातव्यं वर्णानामपि तत्परम् ॥ ३१५ ॥

ஆசார்யஸ்ய தத: பஸ்ச்சாத் பக்தாநாந்து தத: பரம்!
ததோ ராஜ்ஞாம் ப்ரதாதவ்யம் வர்ணாநா மபிதத் பரம்!!

ஆசார்யனுக்கும், பிறகு பக்தர்களுக்கும் கொடுக்கவும், பிறகு அரசனுக்கும் மற்ற வர்ணத்தவர்களுக்கும் கருஞ்சந்தனம் அமைக்கவும்

यो वै भक्त्या कृष्णगन्धं लेपयेत् षण्मुखस्य तु ।
जन्मान्तरकृतं पापं तस्य नश्यत्यसंशयः ॥ ३१६ ॥

யோவை பக்த்யாக்ருஷ்ண கந்தம் லேபயேத் ஷண்முகஸ்யது!
ஜன்மாந்தர க்ருதம் பாபம் தஸ்யநச்யத்யஸம் சய:!!

யாரொருவன் ஷண்முகருக்கு கருஞ்சந்தனம் தடவுகிறானோ அவனுக்கு எல்லா ஜன்மாவின் பாபங்களும் சந்தோஷமின்றி அழிந்து விடுகிறது.

तस्मात् सर्वप्रयत्नेन ललाटे लेपयेन्नरः ।
अलंकृत्य मुगिश्रेष्ट रक्तोत्पलमहोत्पलैः ॥ ३१७ ॥

தஸ்மாத் ஸர்வ ப்ரயத்நேந லலாடே லேபயேந்நர:!
அலங்க்ருத்ய முநி ச்ரேஷ்ட ரக்ருதாத்பல மஹோத்பலை:!!

ஆகையால் மிக்க முயற்சியுடன் நெற்றியில் சந்தனம் பூசவும், நீலோத்பலம், ரக்தோத்பல புஷ்பத்தால் அலங்காரம் செய்து

रक्तमाल्यैर्भूषणैश्च देव्योः षण्मुखमादरात् ।
धूपदीपादिकं दत्वा नैवेद्यं चान्नसूक्ततः ॥ ३१८ ॥

ரக்த மால்யைர் பூஷணைச்ச தேவ்யோ: ஷண்முக மாதராத்!
தூபதீபாதி கம் தத்வா நைவேத்யம் சாந்ந ஸூக்தத:!!

சிகப்பு புஷ்பமாலையாலும், சிகப்பு ஆபரணங்களாலும், தேவியரையும், ஷண்முகரையும் அலங்கரிக்கவும், தூபதீபம் கொடுத்து அன்ன ஸூக்தத்தால் நைவேத்யம் கொடுக்கவும்

मुखवाससमायुक्तं ताम्बूलं दापयेद्धृदा ।
पटं विसृज्य देवाय धूपदीपादिदापयेत् ॥ ३१९ ॥

முகவாஸ ஸமாயுக்தம் தாம்பூலம் தாபயேத் த்ருதா!
படம் விஸ்ருஜ்ய தேவாய தூபதீபாதி தாபயேத்!!

ஏலக்காய் முதலான வாஸனை சாமான்களுடன் ஹ்ருதய மந்திரத்தினால் தாம்பூலம் ஸமர்பிக்கவும். திரையை விலக்கி தூபதீபம் கொடுக்கவும்

दत्वा भस्म नमस्कृत्य प्रार्थयेदर्थमीप्सितम् ।
सवत्सां गां सुवर्णां च कांस्यपात्रं घृतान्वितम् ॥ ३२० ॥

தத்வாபஸ்ம நமஸ்க்ருத்ய ப்ரார்த்தயே
தார்த்தமீப்ஸிதம்!
ஸவத்ஸாங்காம் சுவர்ணாம்ச காம்ஸ்ய பாத்ரம்
க்ருதாந்விதம்!!

விபூதி கொடுத்து நமஸ்கரித்து விரும்பி பலனை வேண்டவும், கன்றுடன் கூடிய பசு, தங்கம், நெய்யுடன் வெண் கலபாத்ரம்

तिलं प्रियङ्गुदानं च दापयेद्गुरवे नृप ।
यात्रादानमिदं प्रोक्तं कर्तुरिष्टप्रदायकम् ॥ ३२१ ॥

திலம் ப்ரியங்குதாநம்ச தாபயேத்குரவே நருப!
யாத்ரா தாநமிதம் ப்ரோக்தம் கர்துரிஷ்ட ப்ரதாயகம்!!

எள், தினை இவைகளை ஆசார்யனுக்கு தானம் செய்யவும், கர்தாவுக்கு விருப்ப பயனை கொடுக்க கூடிய யாத்ரா தானமாகும்

उष्णीषं चोत्तरीयं च सर्वाभरणभूषितम् ।
गुरुरर्घ्यकरो मौनी पीठे देवस्य दक्षिणे ॥ ३२२ ॥

உஷ்ணீஷம் சோத்தரீயம் ச ஸர்வாபரண பூஷிதம்!
குருரர்க்ய கரோம்மௌநீ பீடே தேவஸ்ய தக்ஷிணே!!

தலைப்பாகை, உத்தரீயம் (அங்க வஸ்திரம்) எல்லா ஆபரண பூஷிதராயுள்ள ஆசார்யன் அர்க்ய ஹஸ்தத்துடன் ஸ்வாமியின் வலது பீடத்தில் (தெற்கு) மௌனமாக

स्थित्वा षडक्षरं मन्त्रं जपेत् सर्वार्थसिद्धये ।
भेरीमद्दलवीणाभिः शङ्खदुन्दुभिकाहलैः ॥ ३२३ ॥

ஸ்தித்வா ஷடக்ஷரம் மந்த்ரம் ஜபேத் ஸர்வார்த்த
ஸித்தயே!
பேரீ மத்தள வீணாபி சங்க துந்துபி காஹலை:!!

இருந்து எல்லா அபீஷ்ட சித்தியின் பொருட்டு ஷடக்ஷர மந்திரத்தை ஜெபிக்கவும், பேரீ, மத்தள, மேளம், வீணை, சங்கதுந்துபி, காஹனம்

नानावाद्यसमायुक्तं छत्रध्वजसमन्वितम् ।
चामरैर्व्यजनैर्युक्तं गणिकायुधसंयुतम् ॥ ३२४ ॥

நாநா வாத்ய ஸமாயுக்தம் சத்ரத்வஜ ஸமன்விதம்
சாமரைர் வ்ஜபனைர் யுக்தம் கனிகாயுத ஸம்யுதம்!!

பலவித வாத்யங்களுடன் மேளம், குடை, கொடி, சாமரம், விசிறி, தேவ கனிகைகள் கூட்டத்துடனும்

यन्त्रदीपैः सुदीपैश्च त्रिशूलैः यष्टिदीपकैः ।
शिविकास्थितदेवेशं कृत्वा ग्रामप्रदक्षिणम् ॥ ३२५ ॥

யந்த்ர தீபைஸ் ஸுதீபைச்ச யஷ்டி த்ரிசூல தீபகை:!
சிபிகாஸ்தித தேவேசம் க்ருத்வா க்ராம
ப்ரதக்ஷிணம்!!

யந்திராகாரமான தீபங்கள், நல்ல தீபங்கள், சூல தீபங்கள் இவைகளால் பல்லக்கிலுள்ள முருகனை, கிராம பிரதக்ஷிணம் செய்வித்து

शनैःशनैश्च मतिमान् बाह्ये सत्पग्रहावधि ।
दर्शयित्वा नतिं कृत्वा प्रविशत् स्थानमण्डपम् ॥ ३२६ ॥

சனைஸ்சனைச்ச மதிமாந் பாஸ்யே ஸப்த
க்ரஹாவதி!
தர்சயித்வா நதிங்க்ருத்வா ப்ரவிச்யஸ்நாந
மண்டபம்!!

வெளியில் வீடு (வீதி) வரை மெதுவாக தர்சனம் செய்வித்து நமஸ்காரம் செய்து ஆஸ்தான மண்டபம் நுழைந்து

पृष्टभागे वाद्यगीतैर्नृत्तैः सन्तोषयेद्गुहम् ।
स्नापयित्वा महासेनं शुक्लवस्त्रैश्च वेष्टयेत् ॥ ३२७ ॥

ப்ருஷ்டபாகே வாத்ய கீதைர் ந்ருத்தை ஸந்தோஷயேத் குஹம்!
ஸ்நாபயித்வா மஹா ஸேநம் சுக்ல வஸ்த்ரைஸ்ச வேஷ்டயேது!!

மூர்த்தியின் பின்பாகம், வாத்யபாட்டு, நாட்யங்களால் முருகனை சந்தோஷிக்கச் செய்யவும், மஹாஸேனரான முருகனை அபிஷேகம் செய்து வெண்மை வஸ்திரத்தை உடுத்தவும்

कर्पूरधूलिनैद्रधृत्य मल्लिकाजातिपुष्पकैः ।
मुक्तादामैरलंकृत्य नैवेद्यं दापयेद् गुरुः ॥ ३२८ ॥

கர்பூர தூளிநோ தூஸ்ய மல்லிகாஜாதி புஷ்பகை:!
முக்தாதாமைரலங்க்ருத்ய நைவேத்யம் தாபயேத் குரு:!!

பச்சை கற்பூரப் பொடியுடன் மல்லிகை, ஜாதி புஷ்பங்களாலும் முத்து மாலைகளாலும் அலங்கரித்து நைவேத்யம் கொடுக்கவும்

ताम्वूलं मुखवासं च धूपदीपादिदापयेत् ।
रङ्गे वा शिबिकायां वा रात्रौ यामत्रयात्परम् ॥ ३२९ ॥

தாம்பூலம் முகவாஸஞ்ச தூபதீபாதி தாபயேது!
ரங்கேவா சிபிகாயாம் வா ராத்ரௌயா மத்ரயாத் பரம்!!

வாசனைப் பொருட்களுடன் தாம்பூலம் தூபதீபங்களும் கொடுக்கவும், சப்பரத்திலோ, பல்லக்கிலோ இரவு 3 ஜாமத்திற்கு பிறகு

पङ्क्तियानं प्रकर्तव्यं हर्म्ये वा पुरतोऽपि वा ।
वेदध्वनिसमायुक्तं स्तोत्रध्वनिसमन्वितम् ॥ ३३० ॥

பங்க்தியாநம் ப்ரகர்த்தவ்யம் ஹர்ம்யேவா புரதோபிவா!
வேதத்வநி ஸமாயுக்தம் ஸ்தோத்ரத்வநி ஸமன்விதம்!!

ஆலயத்திலோ, அதற்கு முன்பாகவோ, பங்தி தியானம் திருவீதியுலா செய்யவும், வேத கோஷங்களுடனும், ஸ்தோத்ர பாட்டுக் களுடனும்

वाद्यसप्तसमायुक्तं गीतनृत्तसमन्वितम् ।
आस्थानमण्डपं प्राप्य रात्रिशेषं व्यपोह्य च ॥ ३३१ ॥

வாத்ய ஸப்த ஸமாயுக்தம் கீத ந்ருத்த ஸமன்விதம்!
ஆஸ்தாந மண்டபம் ப்ராப்ய ராத்ரிசேஷம் வ்யபோஹ்யச!!

வாத்ய சப்தங்களுடனும் ஏழவித வாத்யங்களுடனும், பாட்டு, நடனங்களுடனும், ஆஸ்தான மண்டபம் அமைத்து, மீதமுள்ள ராத்ரியை போக்கவும்.

अरुणोदयवेलायां पुनः स्नानं समाचरेत् ।
नदीतीरे तडागे वा प्रपायां शुद्धभूतले ॥ ३३२ ॥

அருணோதய வேளாயாம் புந: ஸ்நாநம் ஸமாசரேத்!
நதீதீரே தடாகேவா ப்ரபாயாம் சுத்த பூதலே!!

அருணோதய வேளையில் திரும்பவும் ஸ்நானம் செய்யவும், நதிக்கரையிலோ, குளக்கரையிலோ, சுத்தமான இடத்தில் பந்தலில்

पुणयाहं वाचयित्वाथ नवकुम्भाञ्च विन्यसेत् ।
गङ्गां च यमुनां चैव नर्मदां च सरस्वतीम् ॥ ३३३ ॥

புண்யாஹம் வாசயித்வாத நவகும்பாம்ஸ்ச வின்யஸேத்!
கங்காஞ்ச யமுநாஞ்சைவ நர்மதாஞ்ச ஸரஸ்வதீம்!!

புண்யாஹ வாசனம் செய்து ஒன்பது கலசங்கள் வைக்கவும், கங்கை, யமுனை, நர்மதா, ஸரஸ்வதி

सिन्धुं गोदावरीं चैव कावेरीं कुमरिं तथा ।
स्कन्दातीर्थञ्च तन्मध्ये पूजयेत्स्वस्वमन्त्रतः ॥ ३३४ ॥

ஸிந்தும் கோதாவரீஞ்சைவ காவேரீம் குமரீம் ததா!
ஸ்கந்த தீர்த்தஞ்ச தன்மத்யே பூஜயேத் ஸ்வஸ்வ மந்த்ரத:!!

ஸரஸ்வதி, கோதாவரி, காவேரீ, குமரீ என்ற நதிகளையும் மத்தியில் ஸ்கந்த தீர்த்தத்தையும் அந்தந்த மந்திரத்தினால் பூஜிக்கவும்

अभिषिच्य यथाशक्ति देशिक: परिचारकै: ।
स्नापयेत्स्कन्दतीर्थैश्च गङ्गास्नानफलं लभेत् ॥ ३३५ ॥

அபிஷிச்ய யதா சக்தி தேசிக: பரிசாரகை:।
ஸ்நாபயேத் ஸ்கந்த தீர்த்தைஸ்ச கங்காஸ்நாநபலம் லபேத்॥

பரிசாரகர்களோடு ஆசார்யம் சக்திக் கேற்றவாறு அபிஷேகம் செய்து ஸ்கந்த தீர்த்தங்களால் அபிஷேகம் செய்வது கங்கா ஸ்நாந பலனை கொடுக்க கூடியதாகும்

आलयं तु प्रविश्याथ समलंकृत्य षण्मुखम् ।
रथे वा शिबिकायां वा मञ्चे वारोप्य षण्मुखम् ॥ ३३६ ।

ஆலயம் து ப்ரவிச்யாத ஸமலங்க்ருத்ய ஷண்முகம்।
ரதே வா சிபிகாயாம்வா மஞ்சேவா ரோப்ய ஷண்முகம்॥

ஷண்முகரை அலங்காரம் செய்து ஆலயத்திற்குள் நுழையவும், தேரிலோ, பல்லாக்கிலோ (மஞ்சத்திலோ) கேடயத்திலோ, முருகனை எழுந்தருளச் செய்து

ग्रामप्रदक्षिणं कृत्वा सर्वोपकरणान्वितम् ।
महावीथ्यां क्षुद्रवीथ्यां सर्ववीथ्यां विशेषत: ॥ ३३७ ॥

க்ராம ப்ரதக்ஷிணம் க்ருத்வா ஸர்வோப கரணாந்விதம்।
மஹாவீதி: க்ஷுத்ர வீதி: ஸர்வ வீதீர்விசேஷத:॥

எல்லா உபகரணங்களுடன் கிராம பிரதக்ஷிணம் செய்யவும், எல்லா வீதிகளிலும், மஹாவீதி, பெரியவீதி, சிறிய வீதிகளிலும் விசேஷமாக வீதியுலா சென்று

आस्थानमण्डपं प्राप्य धूपदीपञ्च दापयेत् ।
देवस्य परमभागे तु वाद्यघोषैश्च गीतकै: ॥ ३३८ ॥

ஆஸ்தாந மண்டபம் ப்ராப்ய தூபதீபஞ்ச தாபயேத்।
தேவஸ்யபர பாகேது வாத்ய கோஷைஸ்ச கீதகை:॥

ஆஸ்தாந மண்டபம் அடைந்து தூபதீபம் கொடுக்கவும், முருகனுக்கு பின்பாகம், வாத்ய கோஷங்களால், பாட்டுக்களாலும், சந்தோஷிக்கலாம்

देवस्याग्रे विशेषेण स्थलशुद्धिं विधाय च ।
पाद्यमाचमनं चार्घ्यं धूपदीपञ्च दापयेत् ॥ ३३९ ॥

தேவஸ்யாக்ரே விசேஷேண ஸ்தலசுத்திம் விதாயச।
பாத்யம் ஆசமநம் அர்க்யம் தூப தீபஞ்ச தாபயேத்॥

முருகனுக்கு முன்பகுதியின் விசேஷமாக ஸ்தலசுத்தி முடிந்து, பாத்யம், ஆசமனம், அர்க்யம், தூப, தீபங்களை கொடுக்கவும்

मुद्गसारं निवेद्याथ पिष्टापूपं दुलान्वितम् ।
उपदंशाज्यसंयुक्तं महाहविर्निवेदयेत् ॥ ३४० ॥

முத்கஸாரம் நிவேத்யாத பிஷ்டாபூ பங்குளாந்விதம்।
உபதம் சாஜ்ய ஸம்யுக்தம் மஹாஹவிர் நிவேதயேத்॥

வடை பருப்பு, வெல்லங்கலந்த அப்பம், காய்கறி, நெய்யுடன் மஹாஹவிஸ் நிவேதனம் செய்யவும்

पानीयाचमनीयञ्च ताम्बूलमुखवासकम् ।
धूपदीपादिकं दत्त्वा षण्मुखं पूजयेद्गुरु: ॥ ३४१ ॥

பாநீயாசமநீயஞ்ச தாம்பூலம் முகவாஸகம்।
தூபதீபாதிகம் தத்வா ஷண்முகம் பூஜயேத் குரு:॥

அருந்தநீர், ஆசமணியம், வாசனையுள்ள தாம்பூலம் இவைகளை அர்பணித்து தூப, தீபம் கொடுத்து முருகனை பூஜிக்கவும்

ततश्चूर्णोत्सवं कुर्यात् उत्सवान्ते दिने बुधः ।
देवाग्रे शुद्धदेशे तु कल्पयेत्स्थण्डिलद्वयम् ॥ ३४२ ॥

ததஸ்சூர்ணோத்ஸவங்குர்யாது உத்ஸவாந்தே திநே புத:!
தேவாக்ரே சுத்த தேசேது கல்பயேத் ஸ்தண்டில த்வயம்!!

உத்ஸவத்தின் முடிவு தினத்தில் சூர்ணோத்ஸவம் செய்யவும், முருகனுக்கு முன்பக்கத்தில் சுத்தமான இடத்தில் இரண்டு ஸ்தண்டிலம் அமைக்கவும்

जगद्भुवेति मन्त्रेण दर्भैः पुष्पैः परिस्तरेत् ।
पुण्याहं वाचयेत्तत्र हृदा संप्रोक्ष्य बुद्धिमान् ॥ ३४३ ॥

ஜகத் புவேதி மந்த்ரேண தர்பை: புஷ்பை: பரிஸ்தரேத்!
புண்யாஹம் வாசயேத்தத்ர ஹ்ருதாஸம்ப்ரோக்ஷ்ய புத்திமாந்!!

ஜகத்புவ மந்திரத்தினால் தர்பைகளாலும், புஷ்பங்களாலும், பரிஸ்தரணம் போடவும், புண்யாஹம் செய்து ஹ்ருதய மந்திரத்தினால் புரோக்ஷிக்கவும்

मङ्गलाङ्कुरसंयुक्ते प्राच्यां स्थण्डिलमध्यमे ।
गौतुकं तु विसृज्याथ तन्मध्ये विन्यसेत्क्रमात् ॥ ३४४ ॥

மங்களாங்குர ஸம்யுக்தே ப்ராச்யாம் ஸ்தண்டில மத்யமே!
கௌதுகந்து விஸ்ருஜ்யாத தந்மத்யே வின்யஸேத் க்ரமாத்!!

மங்களாங்குரத்துடன் கூடிய கிழக்கிலுள்ள ஸ்தண்டிலத்தின் மத்தியில் ரக்ஷாசூத்ர விஸர்ஜனம் செய்து, அங்குர நடுவில் வைக்கவும்

मुसलोलूखले न्यस्त्वा रक्तवस्त्रेण वेष्टयेत् ।
शक्तिञ्च पश्चिमे स्थाप्य गुहास्त्रं संप्रपूजयेत् ॥ ३४५ ॥

முஸலோலூகலே நியஸ்த்வா ரக்த வஸ்த்ரேண வேஷ்டயேத்!
சக்திஞ்ச பச்சிமே ஸ்தாப்ய குஹாஸ்த்ரம் ஸம்ப்ரபூஜயேத்!!

உலக்கை, உரல் வைத்து சிகப்பு வஸ்திரத்தினால் சுற்றி, மேற்கில் சக்தியஸ்திரத்தை ஸ்தாபித்து குஹாஸ்திரத்தை பூஜிக்கவும்

लूखले शक्तिमाधारं मुसले स्कन्दमर्चयेत् ।
शूर्पे विष्णुं समभ्यर्च्य कुर्यात्तत्रशिरोऽर्पणम् ॥ ३४६ ॥

லூகலே சக்தி மாதாரம் முஸலே ஸ்கந்தம் அர்ச்சயேத்!
சூர்பே விஷ்ணும் ஸமப்யர்ச்ய குர்யாத்தத்ர சிரோர்ப்பணம்!!

உரலில் ஆதார சக்தியையும், உலக்கையில் ஸ்கந்தரை பூஜிக்கவும், முறத்தில் விஷ்ணுவை பூஜித்து, சிரோர்பணம் செய்யவும்

सुश्लक्ष्णं रजनीचूर्णं द्रोणं वापि तदर्धकम् ।
लूखले हृदयेनैव निक्षिपेद्रात्रिचूर्णकम् ॥ ३४७ ॥

ஸுஸ்லக்ஷ்ணம் ரஜநீ சூர்ணம் த்ரோணம் வாபிததர்த்தகம்!
லூகலே ஹ்ருதயேநைவ நிக்ஷிபேத்ராத்ரி சூர்ணகம்!!

நல்லதான மஞ்சள் பொடியை ஓர் மரக்காலோ, அதன் பாதியோ, ஹ்ருதய மந்திரத்தினால் உரலில் போடவும்

व्योमव्यापिपदैर्मन्त्रैर्लखलेनैव घट्टयेत् ।
तत्रागतजनैर्वापि चूर्णयेतदगणिकाजनैः ॥ ३४८ ॥

வ்யோமவ்யாபி பதைர் மந்த்ரைர் லூகலே நைவ கட்டயேத்!
ததாகத ஜநைர்வாபி சூர்ணயேத் கணிகா ஜநை:!!

வ்யோம வ்யாபி பதமந்திரங்களால் உலக்கையால் அங்கு வந்திருக்கும் ஜனங்களாலோ, தேவ கணிகைகளாலோ இடிக்கவும்

रजनीचूर्णमादाय दूर्वा तैलेन संयुतम् ।
अर्धकाल प्रयोक्तव्यं स्कन्द स्कन्दास्त्रयोरपि ॥ ३४९ ॥

ரஜநீ சூர்ணமாதாய தூர்வாதைலே நஸம்யுதம்!
அர்த்தகாலே ப்ரயோக்தவ்யம் ஸ்கந்தம் ஸ்கந்தாஸ்த்ரயோ ரபி!!

மஞ்சள் பொடியை எடுத்து அருஹம்பில் தைலத்துடன் (எண்ணையும்) எடுத்து ஸ்கந்தர், குஹாஸ்திர மிவைகளுக்கு தீர்த்த காலம் செய்யவும்

मस्तके देवदेवीनां स्कन्दास्त्रे मध्यपत्रके ।
सुब्रह्मण्येति मन्त्रेण दापयेद्देशिकोत्तमः ॥ ३५० ॥

மஸ்தகே தேவ தேவீநாம் ஸ்கந்தாஸ்த்ரே மத்ய பத்ரகே!
ஸுப்ரமண்யேதி மந்த்ரேண தாபயேத்தேசி கோத்தம:!!

தேவ, தேவியர்க்கு சிரஸிலும், ஸ்கந்தாஸ்திரத்தில் மத்திய பத்திரத்திலும் சுப்ரமண்ய என்ற மந்திரத்தினால் மஞ்சள் அர்ப்பணிக்கவும்

अयं कुमारमन्त्रेण ताम्बूलमपि दापयेत् ।
सुमित्राय गुरुः पश्चात् भक्तानामपि दापयेत् ॥ ३५१ ॥

அயங்குமார மந்த்ரேண தாம்பூல மபிதாபயேத்!
ஸுமித்ராய குரு: பச்சாது பக்தாநாமபிதாபயேத்!!

"அயம்குமார" மந்திரத்தினால் தாம்பூலம் கொடுக்கவும், சுமித்ர சண்டருக்கு கொடுத்துவிட்டு பக்தர்களுக்கு கொடுக்கவும்

तत्पश्चाद्रजनीचूर्णं यजमानाय दापयेत् ।
चूर्णं ग्रामजनानां वै दत्वा शीघ्रं प्रदक्षिणम् ॥ ३५२ ॥

தத்பச்சாத்த்ரஜநீ சூர்ணம் யஜமாநாயதாபயேத்!
சூர்ணம் க்ராமஜநாநாம் வை தத்வா சீக்ரம் ப்ரதக்ஷிணம்!!

அதன்படி மஞ்சள் பொடியை யஜமானருக்கு கொடுக்கவும், கிராம ஜனங்களுக்கு மஞ்சள் பொடி கொடுக்கவும், தாமதமின்றி பிரதக்ஷிணம் செய்யவும்

प्रविश्य भवनं पश्चात् तीर्थस्नानमथाचरेत् ।
सायङ्कालेऽथवा रात्रौ तीर्थकर्मविशेषतः ॥ ३५३ ॥

ப்ரவிச்ய பவநம் பச்சாது தீர்த்தஸ்நாநமதா சரேத்!
ஸாயங்காலேதவாராத்ரள தீர்த்த கர்ம விசேஷத:!!

பிறகு ஆலயத்திற்குள் நுழைந்து தீர்த்த உத்ஸவம் செய்யவும், மாலையிலோ, இரவிலோ தீர்த்தோத்ஸவம் செய்யவும்

नद्यां वाथ तडागे वा समुद्रे वाप्यथापि वा ।
तीरे समतलं सम्यक् प्रपां कृत्वातिसुन्दराम् ॥ ३५४ ॥

நத்யாம் வாத தடாகேவா ஸமுத்ரே வாப்யதா பிவா!
தீரே ஸமதலம் ஸம்யக் ப்ரபாங்க்ருத்வாதி ஸுந்தராம்!!

நதியிலோ, குளத்திலோ, ஸமுத்ரத்திலோ, அதன்கரையில் சமதளத்தில் அழகான கொட்டகை அமைத்து

जलक्रीटासमायुक्तं कृत्वा ग्रामप्रदक्षिणम् ।
कुमारञ्च गुहास्त्रञ्च प्रपामारोप्य शास्त्रवित् ॥ ३५५ ॥

ஜலக்ரீடா ஸமாயுக்தம் க்ருத்வா க்ராம ப்ரதக்ஷிணம்!
குமாரஞ்ச குஹாஸ்த்ரஞ்ச ப்ரபாமாரோப்ய சாஸ்த்ரவித்!!

ஜலக்ரீடையுடன் கிராம பிரதக்ஷிணம் செய்யவும், முருகனையும், குஹாஸ்த்ரத்தையும், முறைப்படி கொட்டகையில் எழுந்தருளச் செய்யவும்

स्थण्डिलद्वितयं कृत्वा शालिभिर्विमलैस्तथा ।
सङ्कल्पमपि पुण्याहं ब्राह्मणैः सह वाचयेत् ॥ ३५६ ॥

ஸ்தண்டில த்விதயங்க்ருத்வா
சாலிபிர்விமலைஸ்ததா!
ஸங்கல்ப மபி புண்யாஹம் ப்ராம்மணைஸ்ஸஹ
வாசயேத்!!

நெல் முதலானவைகளால் இரண்டு ஸ்தண்டிலம் அமைத்து, ஸங்கல்பம் செய்து புண்யாஹ வாசனம், பிராமணர்களுடன் செய்யவும்

जगद्भुवेति मन्त्रेण प्रोक्षयेच्छुद्धवारिणा ।
पश्चिमे स्थण्डिले शक्तिं पूर्वकुम्भांश्च विन्यसेत् ॥ ३५७ ॥

ஜகத்புவேதி மந்த்ரேண ப்ரோக்ஷயே சுத்த வாரிணா!
பச்சிமே ஸ்தண்டிலே சக்திம் பூர்வே கும்பாம்ச்ச
விந்யஸேத்!!

ஜகத்புவம் என்ற மந்திரத்தினால் சுத்த ஜலத்தினால் ப்ரோக்ஷிக்கவும், மேற்கு ஸ்தண்டிலத்தில் சக்தியஸ்திரத்தையும் கிழக்கு ஸ்தண்டிலத்தில் கும்பங்களையும் வைக்கவும்

ससूत्रान् सापिधानांश्च सवस्त्रान् वारिपूरितान् ।
जयान्ताद्यष्टविद्येशान् मध्ये सेनान्यमर्चयेत् ॥ ३५८ ॥

ஸஸூத்ராந் ஸாபிதாநாம்ச்ச ஸவஸ்த்ராந் வாரி
பூரிதாந்!
ஜயந்தா த்யஷ்ட வித்யேசாந் மத்யே ஸேநாந்யம்
அர்ச்சயேத்!!

நூல்சுற்றி தேங்காய், மாவிலை, வஸ்திரம், தீர்த்தத்துடன் கூடிய கலசங்களை ஸ்தாபித்து நடுவில் முருகனையும், சுற்றியுள்ள மற்ற கலசங்களில் ஜயந்தாதிகளை பூஜிக்கவும்

जयशब्दादिसंयुक्तैः स्वस्तिमङ्गलवाचकैः ।
आवाह्य सर्वदेवांश्च गन्धाद्यैरर्चयेत् क्रमात् ॥ ३५९ ॥

ஜய சப்தாதி ஸம்யுக்த்தை: ஸ்வஸ்தி மங்கள
வாசகை:!
ஆவாஹ்ய ஸர்வ தேவாம்ச்ச கந்தாத்யைர்
அர்ச்சயேத் க்ரமாத்!!

வெற்றிச் சொல்லுடனும் ஸ்வஸ்தி மங்கள சப்தங்களுடமாக எல்ல தேவர்களையும் ஆவாஹனம் செய்து சந்தனம் முதலியவைகளால் அர்ச்சனை செய்யவும்

दिग्बन्धञ्च ततः कृत्वा तीर्थस्नानाय मन्त्रवित् ।
स्थापितैः कलशैर्विद्वानस्त्रराजं प्रपूजयेत् ॥ ३६० ॥

திக்பந்தஞ்ச தத: க்ருத்வா தீர்த்த ஸ்நாநாய
மந்த்ரவித்!
ஸ்தாபிதை: கலசைர் வித்வாந் அஸ்த்ர ராஜம்
ப்ரபூஜயேத்!!

திக்பந்தனம் செய்து தீர்த்த ஸ்நானத்திற்காக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட கலசங்களால் அஸ்திர ராஜரை பூஜிக்கவும், அபிஷேகம் செய்யவும்

तत्तीर्थं वारिमध्ये तु व्याहृत्या विन्यसेत् क्रमात् ।
हे देवि गङ्गे यमुने नर्मदे च सरस्वति ॥ ३६१ ॥

தத்தீர்தம் வாரி மத்யேது வ்யா ஹ்ருத்யா விந்யஸேத்
க்ரமாத்!
ஹேதேவி கங்கே யமுநே நர்மதே ச ஸரஸ்வதி!!

பூஜிக்கப்பட்ட தீர்த்தத்தை நதிமுதலான தீர்த்தத்தில் வ்யாஹ்ருதி மந்திரத்தால் விடவும், ஹே கங்கையே, யமுனையே, நர்மதையே, ஸரஸ்வதியே

सिन्धु गोदावरी चैव कावेर्यत्र जलाशये ।
संनिधी भवतः स्वान्ततीर्थार्थमिह शुद्धये ॥ ३६२ ॥

ஸிந்து கோதாவரிசைவ காவேர்யத்ர ஜலாசயே!
ஸந்நிதீ பவத: ஸ்வாந்த தீர்த்தார்த்த மிஹ சுத்தயே!!

ஸிந்து நதியே, கோதாவரியே, காவேரியே, இந்த ஜலக்கரையில் ஸ்வாந்த சுத்தியின்

Scanned by CamScanner

பொருட்டு புண்ய தீர்த்தத்திற்காக ஸந்நிதியாக இருப்பீர்களாக

तस्मिन् तीर्थे च यः स्नात्वा गङ्गास्नानफलं लभेत् ।
जलक्रीडां प्रकुर्वीत ततो भक्तजनैः सह ॥ ३६३ ॥

தஸ்மிந் தீர்த்தேசயஃத் ஸ்நாத்வா கங்காஸ்நாந பலம் லபேத்!
ஜலக்ரீடாம் ப்ரகுர்வீத ததோபக்த ஜநைஸ் ஸஹ!!

தீர்த்தவாரி செய்த தீர்த்தத்தில் யார் ஸ்நானம் செய்கிறார்களோ, அவர்கள் கங்கா ஸ்நான பலனை அடைகிறார்கள், பிறகு பக்த ஜனங்களுடன் ஜலக்ரீடை என்று சொல்லக்கூடிய (தீர்த்தவாரியை)ச் செய்யவும்

ततोर्थेनैव मतिमान् सेनान्यमभिषेचयेत् ।
प्रविश्य भवनं पश्चात् सर्वातोद्यसमन्वितम् ॥ ३६४ ॥

தத்தீர்த்தே நைவ மதிமாந் ஸேநாந்யம் அபிஷேசயேத்!
ப்ரவிச்ய பவநம் பச்சாது ஸர்வாதோத்ய ஸமந்விதம்!!

அந்த தீர்த்தங்களால் முருகனை அபிஷேகம் செய்யவும், எல்லாவித வாத்யங்களுடன் ஆலயம் நுழையவும்

यागपूजाविधिं कुर्यात् होगान्ते यागमूर्तिनम् ।
मूलबेरे नियोज्याथ स्नपनं तत्र कारयेत् ॥ ३६५ ॥

யாகபூஜா விதிங்குர்யாது ஹோமாந்தே யாகமூர்த்திநம்!
மூலபேரே நியோஜ்யாத ஸ்நபநந்த த்ரகாரயேத்!!

யாகபூஜையை செய்யவும், யாகமுடிவில் யாகத்தில் ஆவாஹித்த மூர்த்தியை மூலாலய பிம்பத்தில் சேர்த்து அங்கு ஸ்நபனாபிஷேகம் செய்யவும்

यागवेदिस्थितैः कुम्भै : पूजयेन्मूलबेरकम् ।
गन्धतोयैः शुद्धतोयैर्गन्धाद्यैरर्चयेत्ततः ॥ ३६६ ॥

யாகவேதி ஸ்திதை: கும்பை: பூஜயேந்மூலபேரகம்!
கந்த தோயை சுத்த தோயைர் கந்தாத்யை: அர்ச்சயேத்தத:!!

யாகசாலை வேதியிலுள்ள கும்பங்களால் மூலஸ்தான மூர்த்தியை அபிஷேகம் செய்யவும், சுத்த ஜலத்தால், சந்தநாதி தீர்த்தங்களாலும் அபிஷேகித்து, சந்தனம் முதலியவற்றால் பூஜிக்கவும்

महाहविर्निवेद्याथ धूपदीपादि दापयेत् ।
बलिं दत्वा क्रमेणैव बलिपीठे समर्चयेत् ॥ ३६७ ॥

மஹா ஹவிர் நிவேத்யாத தூபதீபாதி தாபயேத்!
பலிம் தத்வா க்ரமேணைவ பலிபீடே ஸமர்ச்சயேத்!!

மஹா ஹவிஸ் நிவேதனம் செய்து தூபதீபம் கொடுக்கவும், பலிபீடத்தில் முறைப்படி பலிபோடவும்

ग्रामप्रदक्षिणं कुर्यात् मौनव्रतधरस्तथा ।
सन्धिदेवान् विसृज्याथ बलिपीठस्य दक्षिणे ॥ ३६८ ॥

க்ராம ப்ரதக்ஷிணங் குர்யாது மௌந வ்ருத தரஸ்ததா!
ஸந்திதேவாந் விஸ்ருஜ்யாத பலிபீடஸ்ய தக்ஷிணே!!

மௌனமாக கிராமபிரதக்ஷிணம் செய்யவும், ஸந்தி (நவசந்தி) தேவர்களை விஸர்ஜனம் செய்து பலிபீடத்திற்கு தெற்குபாகம்

स्थित्वाशिष ततो जप्त्वा शङ्खभेर्यादिभिः स्वनैः ।
ध्वजावरोहणं कुर्यात् पुण्याहं वाचयेद्गुरुः ॥ ३६९ ।

ஸ்தித்வா சிஷந்ததோ ஜப்த்வா சங்கபேர்யாதிபிஸ் ஸ்வநை:!
த்வஜா வரோஹணங்குர்யாது புண்யாஹம் வாசயேத் குரு:!!

இருந்து ஆசிர் வசனம் கூறி ஜபம் செய்து சங்கு, பேரி முதலிய வாத்ய கோஷங்களால் த்வஜாவரோஹணம் செய்ய வேண்டும். புண்யாஹவாசனம் செய்ய வேண்டும்

ध्वजस्य दण्डमूले तु पिण्डादि च निवेदयेत् ।
गजे वा मूलबेरस्य वाहने योजयेद्र ध्वजम् ॥ ३७० ॥

த்வஜஸ்ய தண்டமூலேது பிண்டாதி ச நிவேதயேத்।
கஜேவா மூலபேரஸ்ய வாஹநே யோஜயேத்வஜம்॥

கொடிமரத்தின் அடிபாகத்தில் பிண்டங்களை நிவேதனம் செய்ய வேண்டும், யானையின் மேலோ, மூலபேரவாஹனத்தின் மேலோ கொடியை வைத்துவிட்டு

गर्भगेहं प्रविश्याथ पाद्यमाचमनार्घ्यकम् ।
धूपदीपं हृदा दत्त्वा सर्वकर्म समाचरेत् ॥ ३७१ ॥

கர்பகேஹம் ப்ரவிச்யாத பாத்யம் ஆசமநார்க்யகம்।
தூபதீபம் ஹ்ருத ாதத்வா ஸர்வகர்ம ஸமாசரேத்॥

கர்ப க்ருஹம் செய்து பாத்யாசமனார்க்யம் தூபதீபங்களை ஹ்ருதய மந்திரத்தில் கொடுத்து எல்லா க்ரியைகளையும் செய்ய வேண்டும்

सुमित्रयागं वक्ष्येऽहं शृणु कौशिक सुव्रत ।
अलंकृत्य सुमित्रेशं वस्त्रैराभरणैरपि ॥ ३७२ ॥

சுமித்ரயாகம் வக்ஷ்யேஹம் ச்ருணு கௌசிகஸுவ்ரத।
அலங்க்ருத்ய சுமித்ரேசம் வஸ்த்ரைராபரணை ரபி॥

ஹே கௌசிகரே சுமித்ர யாகத்தை கூறுகிறேன் கேளும், வஸ்திராபரணங்களால் சுமித்ர சண்டரை அலங்காரம் செய்யவும்

तस्याग्रे स्थण्डिलं कृत्वा च अग्निकार्योक्तमाचरेत् ।
समिदन्नाज्यधान्यैश्च मूलेनैव हुनेद्बुधः ॥ ३७३ ॥

தஸ்யாக்ரே ஸ்தண்டிலங்க்ருத்வா ச அக்நிகார்யோக்த மாசரேத்।
ஸமிதன்னாஜ்ய தான்யைச்ச மூலேநைவ ஹுநேத் புத:॥

அந்த சண்டருக்கு ஸ்தண்டிலம் அமைத்து எல்லா பூஜாக்ரியைகளையும் செய்யவும், சமித்து, அன்னம், நெய், தான்யங்களால் மூலமந்திரத்தினால் ஹோமம் செய்யவும்

शतमर्धं तदर्धं वा दशांशं तत् षडङ्गकैः ।
हुत्वा हविर्निवेद्याथ ताम्बूलमपि दापयेत् ॥ ३७४ ॥

சதமர்த்தம் ததர்த்தம்வா தசாம்சம் தத் ஷடங்ககை:।
ஹுத்வா ஹவிர் நிவேத்யாத தாம்பூலம பிதாபயேத்॥

சுமித்ர மந்திரங்களால் நூறு, 50 ஆவிருத்தியும், ஷடங்களால் 10ல் ஓர் ஆவிருத்தி ஹோமம் செய்து ஹவிஸ்ஸும் தாம்பூலமும் நிவேதனம் செய்யவும்

धूपदीपादिकं दत्वा संधिदेवबलिं क्षिपेत् ।
बलिपात्रं चान्नलिङ्गमस्त्रराजं विशेषतः ॥ ३७५ ॥

தூபதீபாதிகம் தத்வா ஸந்திதேவ:பலிம் க்ஷிபேத்।
பலிபாத்ரஞ்சான்ன லிங்கம் அஸ்த்ரராஜம் விசேஷத:॥

தூபதீபம் கொடுத்து சந்திதேவ பலிகொடுக்க வேண்டும், பலிபாத்ரம் அன்னலிங்கம், சக்தியஸ்திரம் (அஸ்திர தேவர்) இவைகளுடன்

परिचारैः परिवृतो गुरुर्मौनव्रतस्ततः ।
हुङ्कारो दीपहीनः सन् कुर्याद्ग्रामप्रदक्षिणम् ॥ ३७६ ॥

பரிசாரை: பரிவ்ருதோ குருர்மௌநவ்ருதஸ்தத:।
ஹுங்காரோ தீபஹீ நஸ்ஸந் குர்யாத் க்ராம ப்ரதக்ஷிணம்॥

பரிசாரகர்களோடு ஆசார்யன் மௌனமாக, ஹுங்காரத்துடன் தீபமின்றி கிராம பிரதக்ஷிணம் செய்யவும்

संधौ संधौ बलि दलात् त्रिपथे च चतुष्पथे ।
बलिपीठे बलि दद्यात् पादौ प्रक्षाल्य बुद्दिमान् ॥ ३७७ ॥

ஸந்தெள ஸந்தெள பலிம் தத்யாத் த்ரிபதேச சதுஷ்பதே!
பலிபீட பலிம் தத்யாத் பாதௌ ப்ரக்ஷால்ய புத்திமாந்!!

ஒவ்வொரு ஸந்தியிலும், மூன்று வீதிகளும் சந்தி, நான்கு வீதிகளும் சந்திகளிலும் பலிபோடவும், பலிபீடத்தில் பலிபோட்டு கால்களை சுத்தி செய்து கொள்ளவும்

आलयं तु प्रविश्याशु सर्वेषां भस्म दापयेत् ।
आचार्यं पूजयेत् कर्ता वस्त्रहेमाङगुलीयकैः ॥ ३७८ ॥

ஆலயந்து ப்ரவிச்யாசு ஸர்வேஷாம் பஸ்ம தாபயேத்!
ஆசார்யம் பூஜயேத் கர்தா வஸ்த்ர ஹேமாங்குலீய கை:!!

சீக்ரமாக ஆலயம் நுழைந்து யாவருக்கும் விபூதியளிக்கவும், யஜமானன் வஸ்திர மோதிரங்களால் ஆசார்யனை பூஜிக்கவும்

दक्षिणां दापयेत् पश्चात् गोभूमिकाञ्चनैः सह ।
षण्णिष्कमधमं ज्ञेयं मध्यमं दशनिष्ककम् ॥ ३७९ ॥

தக்ஷிணாந்தாபயேத் பச்சாத் கோபூமி காஞ்சநைஸ் ஸஹ!
ஷண்ணிஷ்க மதமம் ஞ்யேயம் மத்யமந்த சநிஷ்ககம்!!

பசு, பூமி, ஸ்வர்ணமிவைகளுடன் தக்ஷிணையை கொடுக்கவும், 6 நிஷ்கம் அளவு அதமமென்றும், 10 நிஷ்கம் மத்யமென்றும்

निष्काणां विंशतिः श्रेष्टं आचार्यस्य तु दक्षिणा ।
दशभागैकभागं तु पूर्तिपानां तु दक्षिणा ॥ ३८० ॥

நிஷ்காணாம் விம்சதி ச்ரேஷ்டம் ஆசார்யஸ்யது தக்ஷிணா!
தசபாகைக பாகந்து மூர்த்தி பாநாந்து தக்ஷிணா!!

20 நிஷ்கம் உத்தமமென்றும் ஆசார்யனுடைய தக்ஷிணை கூறப்பட்டுள்ளது. 10ல் ஓர் பங்கு மூர்த்திபர்களுடைய தக்ஷிணை ஆகும்

यागोपकरणं सर्वं देशिकाय प्रदापयेत् ।
भक्तानां परिचाराणां यथाशक्त्या च दक्षिणा ॥ ३८१ ॥

யாகோப கரணம் ஸர்வம் தேசிகாய ப்ரதாபயேத்!
பக்தாநாம் பரிசாராணாம் யதாசக்த்யாச தக்ஷிணா!!

யாகசாலை, உபயோகித்த பொருட்கள் அனைத்தையும் ஆசார்யனுக்கு அளிக்கவும், பரிசாரகர்கள், பக்தர்களுக்கு சக்திக் கேற்றவாறு தக்ஷிணையளிக்கவும்

दीनानन्धांश्च भक्तांश्च ब्राह्मणान् भोजयेत् सुधीः ।
अपरे दिवसे देव्युत्सवमथाचरेत् ॥ ३८२ ॥

தீநாநந்தாம்ச்ச பக்தாம்ச்ச ப்ராம்மணாந் போஜயேத் ஸுதீ:!
அபரே திவஸே விப்ர தேவ்யுத்ஸவ மதா சரேத்!!

ஏழை, குருடர்கள், பக்தர்கள், பிராம்மணர்களுக்கு உணவளிக்கவும் மறுநாள் தேவிக்குத் திருவிழா செய்யவும்

ततोऽधिवासनं कुर्यात् सर्वरात्रं महामुने ।
समलंकृत्य देवेशं देव्योर्भूषैर्विशेषतः ॥ ३८३ ॥

ததோதி வாஸநங்குர்யாது ஸர்வராத்ரம் மஹாமுநே!
ஸமலங்க்ருத்ய தேவேசம் தேவ்யோர் பூஷைர் விசேஷத:!!

அந்த இரவில் அதிவாஸநம் செய்யவும், முருகன், தேவியிருவரையும் ஸர்வராத்ரம் ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கவும்

शक्तिद्वयं पुरस्कृत्य सेनान्यं तदनन्तरम् ।
ग्रामप्रदक्षिणं कृत्वा प्रविश्यास्थानमण्डपम् ॥ ३८४ ॥

சக்தி த்வயம புரஸ்க்ருத்ய ஸேநாந்யந்ததநந்தரம்!
க்ராம ப்ரதக்ஷிணங்க்ருத்வா ப்ரவிச்யா ஸ்தாந மண்டபம்!!

இரண்டு தேவியரை முன்னதாக வைத்து பூஜித்த பிறகு முருகனை பூஜிக்கவும், கிராம பிரதக்ஷிணம் செய்து ஆஸ்தான மண்டபமடையவும்

धूपदीपं हृमा दत्त्वा नीराजनमनन्तरम् ।
महाहविर्निवेद्याथ ताम्बूलमपि दापयेत् ॥ ३८५ ॥

தூபதீபம் ஹ்ருதா தத்வா நீராஜந மநந்தரம் /
மஹாஹவிர் நிவேத்யாத தாம்பூலம் அபிதாபயேத் //

தூபதீபம் கொடுத்து தீபாராதனை செய்யவும், மஹாஹவிஸ் நிவேதனம் செய்து தாம்பூலமும் அளிக்கவும்

नित्यं नित्यं रात्रिकाले नृत्तैः संतोषयेद्गुहम् ।
गुहोत्सवविधिः प्रोक्तः समासान्मुनिपुङ्गव ॥ ३८६ ॥

நித்யம் நித்யம் ராத்ரி காலே ந்ருத்தை ஸந்தோஷயேத் குஹம் /
குஹோத்ஸவ விதி: ப்ரோக்தஸ் ஸமாஸாந் முநிபுங்கவ //

தினந்தோறும் இரவு நாட்டியங்களால் முருகனை ஸந்தோஷிக்கச் செய்யவும், சுருக்கமாக முருகன் திருவிழா கூறப்பட்டுள்ளது

एवं यः कुरुते मर्त्यः स पुण्यां गतिमाप्नुयात् ।
धर्मार्थी लभते धर्ममर्थार्थी चार्थमाप्नुयात् ॥ ३८७ ॥

ஏவம் ய: குருதே மர்த்ய: ஸபுண்யாங்கதிமாப்நுயாத் /
தர்மார்த்தீ லபதே தர்மம் அர்த்தார்த்தீ அர்த்த மாப்நுயாத் //

இவ்வாறு திருவிழாவை எந்த மனிதன் செய்கிறானோ அவன் நல்ல கதியை யடைகிறான். தர்மத்தை விரும்புகிறவன் தர்மத்தையும், பொருளை விரும்புகிறவன் பொருளையும் அடைகிறான்.

कामार्थी लभते कामं मोक्षार्थी मोक्षमाप्नुयात् ।
विजयस्तु भवेन्नित्यं सत्यं सत्यं वदाम्यहम् ।
इहैव कामान् भुक्त्वान्ते कौमारं लोकमाप्नुयात् ॥ ३८८

காமார்த்தீ லபதே காமம் மோக்ஷார்த்தீ மோக்ஷமாப்நுயாத் /
விஜயஸ்து பவேந்நித்யம் ஸத்யம் ஸத்யம் வதாம்யஹம் //
இஹைவ காமாந் புக்த்வாந்தே கௌமாரம் லோக மாப்நுயாத் ///

விருப்பப் பொருளை விரும்புகிறவன் விருப்பத்தையும், மோக்ஷத்தை விரும்புகிறவன் மோக்ஷத்தையும் அடைகிறான். தினந்தோறும் வெற்றியையடைகிறான், உண்மை, உண்மை என்று நான் கூறுகிறேன். இவ்வுலகில் எல்லா விருப்பங்களையும் அடைந்து முடிவில் குமார லோகத்தை அடைகிறான்.

। इति श्रीकुमारतन्त्रे उत्सवविधिर्नामत्रिंशः पटलः ।

இதி ஸ்ரீ குமாரதந்த்ரே உத்ஸவ விதிர்நாம த்ரிம்ச: படல

இவ்வாறு குமார தந்திரத்தில் உத்ஸவமுறையாக 13-வது படலமாகும்.

॥ चतुर्दशः पटलः ॥

சதுர்த்தச : படல:

பதினான்காவது படலம்

अथ प्रायश्चित्तविधिः

உத்ஸவ ப்ராயச்சித்த விதி:
உத்ஸவ ப்ராயச்சித்தம் செய்யும் முறை

कौशिक:उत्सवस्योपकरर्ण,क्रियामन्त्रविहीनके ।
निमित्ते समनुप्राप्ते पूजाविच्छिन्नके पुनः ॥ १ ॥

கௌசிக : உத்ஸவஸ்யோப கரண க்ரியா மந்த்ர விஹீநகே !
நிமித்தேஸ மநுப்ராப்தே பூஜாவிச்சிந்ந கே புந:!!

கௌசிகர் கேட்கிறார் -

திருவிழாவின் (உபகரண) உபயோக பொருட்கள், பூஜாக்கள், மந்திரமியைகளின் குறைபாட்டின் போதும் நைமித்திக காலம் பூஜை குறைவின்

प्रायश्चित्तं कथं देव वक्तुमर्हसि शङ्कर ।

ईश्वर उवाच :–

साधु साधु त्वया पृष्टं तच्छृणुष्व महामुने ॥ २ ॥

ப்ராயச்சித்தம் கதந்தேவ வக்தூர் மஹஸி சங்கர !

ஈச்வர உவாச:

ஸாது ஸாதுத்வயா ப்ருஷ்டம் தச்ருணுஷ்வ மஹா முநே!

தோஷத்திற்கும் எவ்வாறு பிராயச்சித்தம் செய்வது ஹேசங்கரனே ! கூறுவாயாக,

ஈஸ்வரன் கூறுகிறார் :

நீ கேட்டது நல்லது தான் முனிவரிடம் அதைப்பற்றி கேள்.

मायुरयागहीने तु ध्वजारोहणहीनके ।
ध्वजलक्षणहीने तु दण्डह्रस्वादीर्कके ॥ ३ ॥

மாயூரயாக ஹீநேது த்வஜா ரோஹண ஹீநகே !
த்வஜ லக்ஷண ஹீநேது தண்டஹ்ரஸ்வாதி தீர்கேகே !!

மயூர ஹோமம், கொடியேற்றுதல், கொடியின் லக்கனம், கொடிமரத்தின் அளவுக்குறைவு இவைகளின் குறைவின் போதும்,

स्कन्धहीने वेदिहीने ध्वजदण्डस्य भग्नके ।
ध्वजस्य रज्जुविच्छिन्ने तत्रैव ध्वजपातने ॥ ४ ॥

ஸ்கந்த ஹீநே வேதிஹீநே த்வஜதண்டஸ்ய பக்நகே !
த்வஜஸ்ய ரஜ்ஜு விச்சிந்நே தத்ரைவத்வஜ பாதநே !!

கொடிமரத்தின் மேல் பாகம், மேடை, கொடி மரத்தின் விரிசல் கொடிமரக்கயிறு, இவைகளின் குறைவின் போதும், கொடி கீழே விழுந்தாலும்,

ध्वजघण्टाविहीने तु घण्टापातनके पुनः ।
भेरीताडनहीने च वेदिकुण्डविहीनके ॥ ५ ॥

த்வஜகண்டா விஹீநேது கண்டாபாதநகே புந:!
பேரீதாடந ஹீநேச வேதிகுண்ட விஹீநகே!!

கொடி மரத்தில் மணி இல்லாமையாலும், மணி கீழே விழுந்தாலும், பேரீ அடிக்காமலிருந்தாலும், வேதிகை, குண்டமின்மையாலும்,

वेद्यूर्ध्वेस्थण्डिले हीने यागशालादिदग्धके ।
घोणच्छेदेन पतिते छिन्नेभेर्यजनेऽपि च ॥ ६ ॥

வேத்யூர்த்வே ஸ்தண்டிலே ஹீநே யாகசாலாதி தக்தகே !
கோணச்சேதேந பதிதே சிந்நே பேர்ய ஹீநே பிச !!

வேதிகையின் மேல் ஸ்தண்டிலம் போடா விட்டாலும், யாகசாலை முதலியவைகள் தீக்கிரையானாலும், வேதிகையின் மேற்கூரை விழுந்தாலும் பின்னமானபோது பூஜை செய்தாகவும்

शालालङ्करणे वस्त्रे दग्धे सति घटैः सः ।
वितानध्वजहीने च तोरणानां विहीनके ॥ ७ ॥

சாலாலங்கரணே வஸ்த்ரே தக்தே ஸதி கடைஸ்ஸஹ !
விதாந த்வஜஹீநேச தோரணாநாம் விஹீநகே !!

யாகசாலை அலங்காரத்தின் போது, குடங்களுடன் வஸ்திரம் எரிந்துபோனாலும், விதானம், கொடியின்மையிலும், தோரணமின்றியும்,

स्रुकस्रुवौ तु विहीने चेदेतौ लक्षणहीनके ।
दर्भविष्टरहीने च होमद्रव्यविहीनके ॥ ८ ॥

ஸ்ருக் ஸ்ருவளை விஹீநேசே தேதௌ லக்ஷண ஹீநகே !
தர்ப விஸ்டர ஹீநேச ஹோம த்ரவ்ய விஹீநகே !!

ஸ்ருக் ஸ்ருவ மில்லாமையிலும், ஸ்ருக் ஸ்ருவம் உரிய லக்ஷணமின்றியிருந்தாலும், தர்பை, விஷ்டரமில்லாத போதும், ஹோம திரவியங்களில்லாத போதும்,

दशायुधविहीने च अष्टमङ्गलहीनके ।
अङ्कुरार्पणहीने तु पालिकादिर्विहीनके ॥ ९ ॥

தசாயுத விஹீநேச அஷ்டமங்கள ஹீநகே !
அங்குரார்பண ஹீநேது பாலிகாதி விஹீநகே !!

தசாயுதமில்லாத போதும், அஷ்ட மங்கலமில்லாத போதும், அங்குரார்பணமில்லாத போதும், பாலிகைகளில்லாத போதும்,

अस्त्रयागविहीने च कुम्भस्नपानहीनके ।
कुम्भवस्त्रविहीने च सुकूर्चविधिहीनके ॥ १० ॥

அஸ்த்ரயாக விஹீநேச கும்ப ஸ்நபந ஹீநகே !
கும்ப வஸ்த்ர விஹீநேச ஸுகூர்ச்ச விதி ஹீநகே !!

அஸ்திர யாகம், கும்ப ஸ்னபநமில்லாத போதும், கும்ப வஸ்திரம், கூர்ச்சம் இல்லாத போதும்-

कुम्भे जले पिहीने च हेमरत्नविहीनके ।
सूत्रवेष्टनहीने च वेदिवस्त्रविहीनके ॥ ११ ॥

கும்பே ஜலேச ஹீநேச ஹேமரத்ந விஹீநகே !
ஸூத்ர வேஷ்டந ஹீநேச வேதி வஸ்த்ர விஹீநகே !!

கும்பத்தில் ஜலமில்லாதபோதும், தங்கம், ரத்னமில்லாத போதும், குடத்தில் நூல் சுத்தாத போதும், வேதிகா வஸ்திரமின்றியும்,

नैवेद्यादिविहीन् च यागदीपविहीनके ।
कुण्डे च वह्निविच्छिन्ने प्रणीताभिन्नचालने ॥ १२ ॥

நைவேத்யாதி விஹீநேச யாகதீப விஹீநகே !
குண்டேச வஹ்நி விச்சிந்நே ப்ரணீதா பிந்நசாலநே !!

நைவேத்யங்கள் குறைவாக இருந்தபோதும், யாகசாலையில் தீபமின்றியும், குண்டத்தில் நெருப்பின்றியிருந்தாலும், பிரணீதாபாத்ரம், நகர்ந்து உடைந்து போனாலும்,

मन्त्रहीने क्रियाहीने समित्परिधिहीनके ।
बलिद्रव्यविहीने च बलिदानविहीनके ॥ १३ ॥

மந்த்ர ஹீநே க்ரியாஹீநே ஸமித்பரிதி ஹீநகே !
பலி த்ரவ்ய விஹீநேச பலிதாந விஹீநகே !!

மந்திரக்குறைவு, பூஜைக்கிரியை குறைவு ஏற்பட்ட போதிலும், ஸமித், பரிதி, குறைவுற்ற போதும், பலிதிரவியமின்றியும், பலிகொடுக்காத போதும்,

बलिलिङ्गविहीने च तद्दिने पतितेऽथवा ।
अस्त्रेशपतने भङ्गे वेणुदण्डविहीनके ॥ १४ ॥

பலிலிங்க விஹீநேச தத்திநே பதிதேதவா!
அஸ்த்ரேச பதநே பங்நே வேணுதண்ட
விஹீநகே!!

பலியில்லாத போதும், அந்த தினத்தில் கீழே விழுந்தாலும், குஹாஸ்த்ர தேவர் கீழே விழுந்தாலும், பின்னமானாலும், மூங்கில் குச்சியில்லாத போதும்,

आयुधानि प्रणष्टे च भिन्ने वा पतितेऽपिवा ।
बलिपीठविहीने च बलिदानविहीनके ॥ १५ ॥

ஆயுதாநி ப்ரணஷ்டேச பிந்நேவாபதிதே பிவா!
பலி பீட விஹீநே, பலிதான விஹீநகே !!

தசாயுதங்கள் கானாமலிருந்தாலும், கீழே விழுந்தாலும், உடைந்தாலும், பலிபீடமின்றியும், அதில் பலி போடாமலிருந்தாலும்,

बलिदीपविहीने च रात्रिकालेमहामुने ।
बलिदाने च याने च कालातिक्रमणे सति ॥ १६ ॥

பலிதீப விஹீநே, ராத்ரி காலே மஹாமுநே!
பலிதாநேச யாநே ச காலாதி க்ரமணே ஸதி !!

இரவில் பலிதீபமில்லாமலும், பலிதானம், வீதியுலா, காலங்கடந்து செய்யப்பட்டாலும்,

उत्सवे यानहीने च तत्काले कलहे सति ।
पूजापर्युषिते द्रव्यं संकुले प्रतिमासु च ॥ १७ ॥

உத்ஸவேயாந ஹீநேச தக்காலே கலஹே ஸதி!
பூஜா பர்யுஷித த்ரவ்யம் ஸங்குலே ப்ரதிமாசுச!!

திருவிழாவின் போது வீதியுலா குறைவாலும், அவ்வமயம் சண்டை வந்தாலும், நிர்மால்ய திரவியங்களைப் கற்றாமல் பிம்பங்களை பூஜித்தாலும்,

यानकाले तथा बेरे पतने चाङ्गहीनके ।
दीक्षान्तरैश्च शूद्रैश्च प्रतिमास्पर्शने तथा ॥ १८ ॥

யானகாலே ததா பேரே பதநே சாங்க ஹீநகே!
தீக்ஷாந்தரைச்ச சூத்ரைச்ச ப்ரதிமாஸ்பர்சநே ததா!!

வீதியுலாவின் போது பிம்பம் கீழே விழுந்தாலும், அவயவங்கள் பின்னமானாலும், வேறு தீக்ஷை செய்யப்பட்டவர்களால் பிம்பம் ஸ்பர்சிக்கப்பட்டாலும்,

तेनैव यागशाला च स्पृष्टे च शुनकादिना ।
उत्सवे यत्र तद्ग्रामे मनुष्ये च मृते सति ॥ १९ ॥

தேநைவ யாகசாலாச ஸ்ப்ருஷ்டேச சுநகாதிநா!
உத்ஸவே யத்ரதத் க்ராமே மநுஷ்யேச ம்ருதே ஸதி!!

அவர்களால் யாகசாலை தொடப்பட்டாலும், நாய் முதலியவைகள் நுழைந்தாலும், எந்த கிராமத்தில் உத்ஸவம் நடக்கிறதோ அவ்விடத்தில் மனிதர்களிறந்தாலும்,

परिवेष्टनहीने च नीराजनविहीनके ।
पताकाद्यग्निना दग्धे युद्धारम्भविहीनके ॥ २० ॥

பரிவேஷ்டந ஹீநேச நீராஞ்ஜந விஹீநகே!
பதா காத்யக்நிநா தக்தே யுத்தாரம்ப விஹீநகே!!

பரிவேஷ்டனம் என்ற தட்டி கற்றுதலில்லாத போதும், தீபாராதனை செய்யப்படாவிட்டாலும், கொடிகள் தீக்கிறையானாலும், வேட்டையாடுதல் ஆரம்பமில்லாமலிருந்தாலும்,

रक्षासूत्रविहीने च कौतुकस्नानहीनके ।
चूर्णोत्सवविहीने च तीर्थकर्मविहीनके ॥ २१ ॥

ரக்ஷா ஸூத்ர விஹீநேச கௌதுகஸ்நாந ஹீநகே!
சூர்ணோத்ஸவ விஹீநேச தீர்த்த கர்ம விஹீநகே!!

ரக்ஷாபந்தனம் செய்யப்படாவிட்டாலும், ரக்ஷாவின் ஸ்நானம் செய்யப்படாவிட்டாலும்,

தூர்ணோத்ஸவம் செய்யாவல்லாலும், தீர்த்தவாரி செய்யப்படாவிட்டாலும்,

वेद्यूर्ध्वे: स्थापितै: कुम्भैरभिषेकविहीनके ।
ध्वजावरोहणे हीने शुद्धस्नानविहीनके ॥ २२ ॥

வேத்யூர்த்வே ஸ்தாபிதை: கும்பை : அபிஷேக விஹீநகே।
த்வஜாவ ரோஹணே ஹீநே சுத்த ஸ்நாந விஹீநகே ॥

வேதிகையின் மேல் ஸ்தாபித்த கும்பங்களால் அபிஷேகம் செய்யப்படா விட்டாலும், த்வஜா ரோஹணம் செய்யப்படா விட்டாலும், சுத்த ஸ்நானம் செய்யப்படா விட்டாலும்,

दिनाधिके तथा न्यूने यानकाले महोत्सवे ।
पीठोद्वासनहीने च सुमित्रयानहीनके ॥ २३ ॥

திநாதிகே ததா ந்யூநே யாநகாலே மஹோத்ஸவே।
பீடோத்வாஸந ஹீநேச சுமித்ரயாந ஹீநகே ॥

மஹோத் ஸவத்தில் வீதியுலா, நாட்கள் களித்தும், குறைவுபட்டாலும், பீடம் உத்வாஸனம் செய்யப்படாவிட்டாலும், சுமித்ரசண்ட வீதியுலா செய்யப்படாவிட்டாலும்,

आरभ्य चान्यतन्त्रेण स्कन्दयागं कृते सति ।
आचार्यदक्षिणाहीने द्विजभोजनहीनके ॥ २४ ॥

ஆரப்ய சான்ய தந்த்ரேண ஸ்கந்தயாகம் க்ருதே ஸதி।
ஆசார்ய தக்ஷிணே ஹீநே த்விஜ போஜந ஹீநகே ॥

வேறு ஆகம தந்திரத்தினால் ஸ்கந்தயாகம் செய்யப்பட்டால், ஆசார்யனுக்கு தக்ஷிணை கொடுக்கப்படாவிட்டாலும், பிராமண போஜன மில்லாவிட்டாலும்,

ग्रामकर्तृनृपाणां च लग्नर्क्षप्रतिकूलके ।
यागोपकरणं सर्वमदत्ते देशिकाय वै ॥ २५ ॥

க்ராம கர்த்ரு ந்ருபாணாஞ்ச லக்நர்க்ஷ ப்ரதி கூலகே।
யாகோப கரணம் ஸர்வ மதத்தே தேசிகாயவை ॥

கிராம நக்ஷத்ரம், கர்தா நக்ஷத்ரம், அரச நக்ஷத்ரமிவர்களுக்கு ஒவ்வாத லக்னம். நக்ஷத்ரங்களில் உத்ஸவம் செய்தாலும், யாகசாலை பொருட்களையாவற்றையும் ஆசார்யனிடம் அர்பணிக்கா விட்டாலும்.

एवमादिसमुत्पन्ने प्रायश्चित्तं निधीयते ।
मयुरयागहीनं चेद्दुष्टसर्पविवर्धनम् ॥ २६ ॥

ஏவமாதி ஸமுத்பந்நே ப்ராயச்சித்தம் விதீயதே।
மயூரயாக ஹீநஞ்சேது துஷ்டஸர்ப விவர்த்தநம் ॥

மேற்கூறிய சம்பவங்களுக்கு பிராயச்சித்தம் கூறப்படுகிறது. மயூரயாகம் செய்யாவிடில் கொடூரபாம்புகள் அதிகரிக்கும்.

मयोरस्नपनं कृत्वा गन्धपुष्पादिभिर्यजेत् ।
मुद्गान्नञ्च निवेद्याथ शान्तिहोमं समाचरेत् ॥ २७ ॥

மயூரஸ்நபநங்க்ருத்வா கந்த புஷ்பாதி பிர்யஜேத்।
முத்கான்னஞ்ச நிவேத்யாத சாந்திஹோமம் ஸமாசரேத் ॥

மயூரத்திற்கு ஸ்நபனம் செய்து சந்தன புஷ்பங்களால் பூஜிக்கவும், வெண்பொங்கல் நைவேத்யம் செய்து சாந்தி ஹோமம் செய்யவும்,

मयूरयागविधिना प्रागुक्तेन समाचरेत् ।
ध्वजारोहणहीनश्चेत् ध्वजलक्षणहीनके ॥ २८ ॥

மயூரயாக விதிநா ப்ராகுக்தேந ஸமாசரேத்।
த்வஜா ரோஹண ஹீநச்சேது த்வஜலக்ஷண ஹீநகே ॥

முன்பு கூறியபடி மயூரயாகத்தை செய்யவும், கொடியேற்றுதல் இல்லாவிட்டாலும், கொடி லக்ஷணமின்றி யிருந்தாலும்,

तद्राष्ट्रं भयमाप्नोति राजा दौर्जन्यमाप्नुयात् ।
ध्वजसङ्कल्पविधिना तद्दोषशमनाय च ॥ २९ ॥

தத்ராஷ்ட்ரம் பயமாப்நோதி ராஜா தௌர்ஜன்ய மாப்நுயாத் !
த்வஜ ஸங்கல்ப விதிநா தத்தோஷ சமநாய ச !!

அந்த அரசாங்கத்திற்கு பயமேற்படும், அரசன் கெட்ட மனிதர்களுடன் இருப்பான், அக்குற்றம் நீங்குவதற்காக கொடியேற்றம் முறைப்படி-

शान्तिहोमं ततः कुर्याद्ध्वजमारोपयेत्पुनः ।
ध्वजदण्डादिके न्यूने स्कन्दयष्टिविहीनके ॥ ३० ॥

சாந்தி ஹோமம் தத: குர்யாத த்வஜமாரோபயேத் புந: !
த்வஜ தண்டாதிகே ந்யூநே ஸ்கந்தயஷ்டி விஹீநகே !!

சாந்தி ஹோமம் செய்து கொடியேற்ற வேண்டும், கொடிமர முதலியவை இல்லாவிட்டால், கொடியின் 3 பட்டையில்லை விட்டாலும் (பங்கம்)

उपवेदिविहीनेऽपि परचक्रभयं भवेत् ।
शिलापि हन्ति सहसा महान्दोषो गुरोर्भवेत् ॥ ३१ ॥

உபவேதி விஹீநேசேது பரசக்ர பயம் பவேத் !
சிலாபி ஹந்தி ஸஹஸா மஹாந் தோஷோ குரோர்பவேத் !!

உபவேதியில்லாவிட்டாலும், வேறு அரசன் மூலம் பயம் ஏற்படும், உடனே சிலையை நாசம் செய்யும், ஆசாரியனுக்கு பெருங்குற்றம் ஏற்படும்.

पुनः सलक्षणं दण्डं स्थाप्य सङ्कल्प्य वेदिकाम् ।
दण्डसंप्रोक्षणं कृत्वा तदा शान्तिद्वयं जपेत् ॥ ३२ ॥

புந: ஸலக்ஷணந் தண்டம் ஸ்தாப்ய ஸங்கல்ப்ய வேதிகாம் !
தண்ட ஸம்ப்ரோக்ஷணம் க்ருத்வா ததா சாந்தி த்வயம் ஜபேத் !!

பிறகு உரிய இலக்கணத்துடன் கொடி மர பிரதிஷ்டை செய்து வேதிகை அமைத்து, கொடிமர ப்ரோக்ஷணம் செய்து 2, சாந்தி மந்திரங்களை ஜபிக்கவும்.

ध्वजदण्डविभिन्ने च परभूपाद्भयं भवेत् ।
शान्तिहोमं ततः कृत्वा पुनः स्थापनमाचरेत् ॥ ३३ ॥

த்வஜ தண்ட விபிந்நே ச பரபூபாத் பயம் பவேத் !
சாந்தி ஹோமம் தத: க்ருத்வா புந: ஸ்தாபந மாசரேத் !!

கொடிமரம் உடைந்தால் வேறு அரசனால் பயமேற்படும், சாந்தி ஹோமம் செய்து பிறகு தண்டத்தை ஸ்தாபிக்கவும்,

ध्वजस्य रज्जुविच्छिन्ने तत्रैव ध्वजपातने ।
कर्तारं च गुरुं हन्ति शान्तिहोमं समाचरेत् ॥ ३४ ॥

த்வஜஸ்ய ரஜ்ஜு விச்சிந்நே தத்ரைவ த்வஜபாதநே !
கர்த்தாரஞ்ச குரும் ஹந்தி சாந்தி ஹோமம் ஸமாசரேத் !!

கொடிக்கயிறு அறுந்தாலும், அவ்விதமே கொடி விழுந்தாலும், யஜமானனையும், ஆசாரியனையும் அழித்துவிடும், அதற்காக சாந்தி ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

अन्य रज्जु दृढं प्राप्य ध्वजं प्रोक्षयेद्गुरुः ।
खण्डविहीने पतिते बालानां नाशनं भवेत् ॥ ३५ ॥

அந்ய ரஜ்ஜு த்ருடம் ப்ராப்ய த்வஜம் ப்ரோக்ஷயேத் குரு: !
கண்ட விஹீநே பதிதே பாலாநாம் நாசநம் பவேத் !!

வேறு நன்கு இறுக்கமான கயிற்றை கட்ட சம்ப்ரோக்ஷணம் செய்யவும், கொடிமணி இல்லாவிட்டாலும், கீழே விழுந்தாலும் சிறுவர்களுக்கு அழிவு ஏற்படும்,

पुण्याहं वाचयित्वाथ मूलमन्त्रशतं जपेत् ।
घण्टामस्त्रेण संप्रोक्ष्य पुनः संधानमाचरेत् ॥ ३६ ॥

புண்யாஹம் வாசயித்வாத மூலமந்த்ர சதம் ஜபேத் /
கண்டாம், அஸ்த்ரேண ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய
புநஸ்ஸந்தாநமாசரேத் /.

புண்யாஹ வாசனம் செய்து மூலமந்திரம் நூறு ஆவ்ருத்தி ஜபம் செய்யவும், மணியை அஸ்த்திரமந்திரால் ப்ரோக்ஷித்து பிறகு படியில் மணியை கட்டவும்.

भेरीताडनहीने चेत् भूतप्रेतादिवर्धनम् ।
स्कन्दस्य स्नपनं कृत्वा ततो भेरीं प्रताडयेत् ॥ ३७ ॥

பேரீதாடந ஹீநஞ்சேது பூதப்ரேதாதி வர்த்தநம் /
ஸ்கந்தஸ்ய ஸ்நபநங்க்ருத்வா ததோ பேரீம்
ப்ரதாடயேத் //

பேரீ அடிக்கப்படாவிட்டால் பூத ப்ரேதங்கள் அதிகரிக்கும், ஸ்கந்தருக்கு ஸ்நபனம் செய்து பேரீ அடிக்க வேண்டும்.

घोषकाले तु तद्योगात् छेदे वा पतितेऽपि वा ।
चर्मच्छेदेऽपि तद्राष्ट्रे सस्यनाशो भवेद्ध्रुवम् ॥ ३८ ॥

கோஷகாலேது தத்யோகா ச்சேதேவா பதித்ர
பிவா /
சர்மச்சேத பிதத்ராஷ்ட்ரே ஸஸ்யநாசம்
பவேத்த்ருவம் //

பேரீ அடிக்கும் போது அதன் முகப்பு உடைந்தாலும், கீழே விழுந்தாலும், தோல் கிழிந்தாலும், அந்த ராஜ்யத்தில் நிச்சயம் பயிரழிவு ஏற்படும்.

मयूरमूलमन्त्रेण हुत्वा जप्त्वा शतं जपेत् ।
परिग्राह्यान्यभेरीं च ताडयेद्विधिना बुधः ॥ ३९ ॥

மயூர மூல மந்த்ரேண ஹுத்வா ஜப்த்வா சதம்
ஜபேத் /
பரிக்ராஹ்யாந்ய பேரீஞ்ச தாடயேத்விதிநா புத: //

மயூர மூலமந்திரத்தினால் நூறு ஆவ்ருத்தி ஜபம் செய்து ஹோமம் செய்யவும், வேறு பேரீயை எடுத்து முறைப்படி அடிக்கவும்,

यागशालाविहीने चेत् वेदिकुण्डविहीनके ।
एतल्लक्षणहीने चेत् भवेद्ग्रामनाशनम् ॥ ४० ॥

யாகசாலா விஹீநச்சேத் வேதி குண்ட விஹீநகே /
ஏதல்லக்ஷண ஹீநஞ்சேது பவேத்தத் க்ராம
நாசநம் //

யாகசாலையில்லாவிடினும், வேதிகை, குண்டமில்லா விட்டாலும் அலக்ஷணமின்றி இருந்தாலும், கிராமத்திற்கு அழிவு ஏற்படும்.

सहसा विधिना कृत्वा पुण्याहं वाचयेत्ततः ।
शान्तिहोमं ततः कृत्वा तदूर्ध्वं कर्म कारयेत् ॥ ४१ ॥

ஸஹஸா விதிநா க்ருத்வா புண்யாஹம்வ
சயேத்தத:
சாந்தி ஹோமம் தத: க்ருத்வா ததூர்த்வம் கர்ம
காரயேத் /

முறைப்படி உடனேயே குண்டம், வேதிகை அமைத்து புண்யாஹ வாசனம் செய்து, சாந்தி ஹோமம் செய்து, மேற்படி பூஜைகளை செய்யவும்,

वेद्यर्थे स्थण्डिले हीने सस्यानां नाशनं भवेत् ।
गव्यैः स्नानं संप्रोक्ष्य मतिमान्मूलमन्त्रतः शतं जपेत् ॥ ४२ ॥

வேத்யர்த்தே ஸ்தண்டிலே ஹீநே ஸஸ்யாநாம்
நாசநம் பவேத் /
கவ்யைஸ்த்வம் ப்ரோக்ஷ்ய மதிமாந மூலமந்த்ரஸ்ய
சதம் ஜபேத் /

வேதிகையின் மேல் ஸ்தண்டிலமில்லாவிடின் பயிரழிவு ஏற்படும், பஞ்சகவ்ய ப்ரோக்ஷணம் செய்து மூலமந்திரத்தினால் நூறு ஆவ்ருத்திஹோமம் செய்யவும்,

स्थण्डिलं विधिना कृत्वा तत्र कुम्भान् न्यसेत्ततः ।
यागशालाग्निना दग्धे मध्ये वा चोत्सवस्य तु ॥ ४३ ॥

ஸ்தண்டிலம் விதிநா க்ருத்வா தத்ரகும்பாந் ந்யஸேத்தத:।
யாக சாலாக்நிநாதக்தே மத்யேவா சோத்ஸவஸ்யது॥

முறைப்படி ஸ்தண்டிலம் அமைத்து அதில் கும்பங்களை ஸ்தாபிக்கவும், உத்ஸவத்திலோ, உத்ஸவ மத்தியிலோ யாகசாலை தீக்கிரையானால்,

राजा मरणमाप्नोति परचक्राद्भयं भवेत् ।
सर्वास्तान्सहसा त्यक्त्वा सर्वं सङ्कल्प्य पूर्ववत् ॥ ४४ ॥

ராஜாமரணமாப்நோதி பரசக்ராத்பயம் பவேது।
ஸர்வாம் ஸ்தாந் ஸஹஸா த்யக்த்வா ஸர்வம் ஸங்கல்ப்ய பூர்வவத்॥

அரசன் அழிவான், வேற்று ராஜ்யத்தால் பயமேற்படும், தீக்கிரையான எல்லா பொருட்களை அப்புறப்படுத்தி முன்பு போல் எல்லா ஏற்பாடும் செய்து

दिशाहोमं ततः कृत्वा पुनरुत्सवमाचरेत् ।
विधिना मुनिशार्दूल तद्दिने तु गुरूत्तमः ॥ ४५ ॥

திசாஹோமந்தத: க்ருத்வா புநருத்ஸவ மாசரேத்।
விதிநா முநி சார்த்தூல தத்திநேது குருத்தம:॥

முறையாக திசா ஹோமம் செய்து அதே தினத்தில் மறுபடி உத்ஸவம் செய்யவும்.

केवल यागशाला हि दग्धे कुर्याच्च पूर्ववत् ।
पुण्याहं वाचयित्वाथ शान्तिहोमं समाचरेत् ॥ ४६ ॥

கேவலம் யாகசாலாஹி தக்தே குர்யாச்ச பூர்வத்।
புண்யாஹம் வாசயித்வாத சாந்தி ஹோமம் ஸமாசரேத்॥

யாகசாலை மட்டும் தீக்கிரையானால் முன்பு போல் நாலு, யாகசாலை அமைத்து புண்யாஹவாசனம் செய்து சாந்தி ஹோமம் செய்யவும்.

गुहस्य स्नपनं कृत्वा विशेषाराधनं चरेत् ।
शालालङ्करणे वस्त्र दग्धे सति पटैसह ॥ ४७ ॥

குஹஸ்ய ஸ்நபநங் க்ருத்வா விசேஷாராதநம் சரேத்।
சாலாலங்கரணே வஸ்த்ர தக்தே ஸதி கடைஸ்ஸஹ॥

ஸ்கந்தருக்கு ஸ்நபனம் செய்து விசேஷமாக பூஜிக்கவும், யாகசாலை அலங்காரம் செய்யும் போது படங்களுடன் துணிகள் தீக்கிறையானால்,

वितानध्वजहीने च तोरणादिविहीनके ।
महाव्याधिर्भवेद्राज्ये कल्याणानि विनश्यति ॥ ४८ ॥

விதாநத்வஜஹீநேச தோரணாதி விஹீநகே।
மஹா வ்யாதிர் பவேத்ராஜ்யே கல்யாணாநி விநச்யதி॥

விதானம் கொடி இவையில்லாவிட்டாலும், தோரணங்களில் இல்லாவிட்டாலும், பெரும் வியாதி ஏற்படும், மங்களமான கார்யங்கள் அழிவடையும்.

स्नपनं पूर्ववत्कृत्वा शान्तिहोमं समाचरेत् ।
स्रवस्रुवौ च विहीनौ चेत्तल्लक्षणविहीनके ॥ ४९ ॥

ஸ்நபநம் பூர்வத் க்ருத்வா சாந்திஹோமம் ஸமாசரேத்।
ஸ்ருக் ஸ்ருவளச விஹீநௌசேத் தல்லக்ஷண விஹீநகே॥

முன்பு போல் ஸ்னபநம் செய்து சாந்தி ஹோமம் செய்யவும், ஸ்ருக் ஸ்ருவமில்லாவிட்டாலும் உரிய லக்ஷணத்துடன் இல்லாவிட்டாலும்,

तद्ग्रामवासिनां विप्र ज्वरमारी प्रजायते ।
शान्तिहोमं ततः कृत्वा कारयेतौ सलक्षणौ ॥ ५० ॥

தத் க்ராம வாஸிநாம் விப்ர ஜ்வரமாரீ ப்ரஜாயதே!
சாந்தி ஹோமம் தத: க்ருத்வா காரயேத்தௌ ஸலக்ஷணௌ!!

அந்த கிராமத்திலுள்ள ஜனங்களுக்கு வைசூரி ஜ்வரம் (அம்மை நோய்) ஏற்படும், சாந்தி ஹோமம் செய்து உரிய லக்ஷணத்துடன் ஸ்ருக் ஸ்ருவம் செய்யவும்.

दर्भविष्टरहीने च शस्त्रबाधा भवेन्नृणाम् ।
मूलमन्त्रैश्शतैर्हुत्वा दर्भैः परिधिना नयेत् ॥ ५१ ॥

தர்ப விஷ்டரஹீநேச சஸ்த்ரபாதா பவேந் ந்ருணாம்!
மூலமந்த்ரைச் சதைர்ஹுத்வா தர்பை: பரிதிநாநயேத்!!

தர்பை, விஷ்டரமில்லாவிடில் அரசர்களுக்கு ஆயுத பயமேற்படும், நூறு ஆவ்ருத்தி மூலமந்த்ர ஹோமம் செய்து தர்பைகளால் பரிதிவிஷ்டரம் செய்யவும்,

होमद्रव्यविहीनं चेदनावृष्टिर्भविष्यति ।
महाव्याहृतिभिर्हुत्वा चास्त्रेणैव शतं हुनेत् ॥ ५२ ॥

ஹோம த்ரவ்ய விஹீநஞ்சேது அநா வ்ருஷ்டிர் பவிஷ்யதி!
மஹா வ்யாஹ்ருதிபிர் ஹுத்வா சாஸ்த்ரேணைவ சதம் ஹுநேத்!!

ஹோம திரவ்யங்கள் இல்லாவிட்டால் மழையின்மை ஏற்படும், மஹாவ்யாஹ்ருதி என்ற (பூராதிகளால்) ஹோமமும், அஸ்திர மந்திரங்களால் நூறு ஆவ்ருத்தி ஹோமம் செய்யவும்.

तत्तद्द्रव्यं हुनेद्धीमान् शास्त्रदृष्टेन वर्त्मना ।
दशायुधविहीने च तस्करैर्भयमादिशेत् ॥ ५३ ॥

தத்தத் த்ரவ்யம் ஹுநேத்தீமாந் சாஸ்த்ர த்ருஷ்டேந வர்த்மநா!
தசாயுத விஹீநேச தஸ்கரைர் பயமா திசேத்!!

அந்தந்த ஹோம திரவியங்களால் சாஸ்திர முறைப்படி ஹோமம் செய்யவும், தசாயுதமில்லாவிடில் திருடர்களால் பயம் ஏற்படும்.

दशाक्षरेण मन्त्रेण जुहुयात्तु शताहुतिम् ।
सहसा लक्षणैः कृत्वा प्रोक्ष्य स्थानेषु विन्यसेत् ॥ ५४ ॥

தசாக்ஷரேண மந்த்ரேண ஜுஹுயாத்து சதாஹுதிம்!
ஸஹஸா லக்ஷணை: க்ருத்வா ப்ரோக்ஷ்ய ஸ்தாநேஷு விந்யஸேத்!!

தசாக்ஷர மந்திரத்தினால் நூறு ஆஹுதி செய்யவும், உடனே உரிய லக்ஷணத்துடன் செய்து ஸம்ப்ரோக்ஷித்து அந்தந்த இடங்களில் வைக்கவும்.

अष्टमङ्गलहीने च स्त्रीणां नाशकरं भवेत् ।
स्कन्दसूक्तस्य षण्मन्त्रैरष्टवारं हुनेत्सुधीः ॥ ५५ ॥

அஷ்ட மங்கள ஹீநேச ஸ்த்ரீணாந் நாசகரம் பவேத்!
ஸ்கந்த ஸூக்தஸ்ய ஷண்மந்த்ரை: அஷ்டவாரம் ஹுநேத்ஸுதீ:!!

அஷ்டமங்கலமில்லாத போது ஸ்த்ரீகளுக்கு அழிவு ஏற்படும், ஸ்கந்த ஸூக்தத்தின் 6 மந்திரங்களால் எட்டுமுறை ஹோமம் செய்யவும்.

कृत्वाष्टमङ्गलं भूयः प्रोक्ष्य संकल्पयेत्क्रमात् ।
अङ्कुरार्पणहीने च पालिकादिविहीनके ॥ ५६ ॥

க்ருத்வாஷ்ட மங்களம் பூய: ப்ரோக்ஷ்ய ஸங்கல்பயேத் க்ரமாத்!
அங்குரார்ப்பண ஹீநேச பாலிகாதி விஹீ நகே!!

அஷ்டமங்கலம் செய்து புரோக்ஷித்து ஸ்தாபிக்கவும், அங்குரார்ப்பணம், பாலிகைகளில்லாவிடில்.

सर्वेषां लक्षणे हीने सस्यनाशं न संशयः ।
शान्तिहोमं ततः कृत्वा कारयेदङ्कुरार्पणम् ॥ ५७ ॥

ஸர்வேஷாம் லக்ஷணே ஹீநே ஸஸ்யநாசம் நஸம்சய:/
சாந்தி ஹோமம் தத: க்ருத்வா காரயேத் அங்குரார்ப்பணம்//

மற்ற அங்குரார்பண திரவியங்கள் லக்ஷணமின்றியிருந்தால் ஸந்தோஷமின்றி பயிரழிவு ஏற்படும், சாந்தி ஹோமம் செய்து அங்குரார்பணம் செய்யவும்.

अस्त्रयागविहीने च महामारी प्रजायते ।
मूर्तिहोमं ततः कृत्वा स्नपनं षण्मुखस्य वै ॥ ५८ ॥

அஸ்த்ரயாக விஹீநேச மஹாமாரீ ப்ரஜாயதே/
மூர்த்தி ஹோமம் தத: க்ருத்வா ஸ்நபநம் ஷண்முகஸ்யவை//

அஸ்த்ர யாகம் செய்யாவிடில் அம்மை நோய் ஏற்படும் மூர்த்தி ஹோமம் செய்து ஷண்முகருக்கு ஸ்நபனம் செய்யவும்

यागाधिवासनं तत्र कुर्यात्पूर्वोक्तमार्गतः ।
कुम्भास्थापनहीने च कुम्भहीने च निर्जले ॥ ५९ ॥

யாகாதி வாஸநம் தத்ர குர்யாது பூர்வோக்தமார்க்கத:/
கும்பஸ்தாபந ஹீநேச கும்ப ஹீநேச நிர்ஜலே//

யாகாதி வாஸநம் செய்து முன்பு கூறிய முறைப்படி பூஜைகளை செய்யவும். கும்ப ஸ்தாபன மில்லாவிட்டாலும், கும்பமில்லாவிடினும், கும்பத்தில் ஜலமில்லாவிடினும்,

हेमरत्नविहीने च सूत्रवेष्टनहीनके ।
अपिधानविहीने च कुम्भरत्नविहीनके ॥ ६० ॥

ஹேம ரத்நே விஹீநேச ஸூத்ர வேஷ்டந ஹீநகே/
அபிதாந விஹீநேச கும்ப ரத்ந விஹீந கே//

தங்கம், ரத்னமில்லாவிடினும், குடத்திற்கு நூல் சுற்றா விட்டாலும், மாவிலை தேங்காயில்லாவிடிலும், கும்பரத்னமில்லா விடிலும்,

वेदिवस्त्रविहीने च नैवेद्यादिविहीनके ।
दुर्भिक्षं जायते भूमौ मूर्तिहोमं समाचरेत् ॥ ६१ ॥

வேதி வஸ்த்ர விஹீநேச நைவேத்யாதி விஹீநகே/
தூர்பிக்ஷஞ்ஜாயதே பூமௌ மூர்த்தி ஹோமம் ஸமாசரேத்//

வேதிகா வஸ்த்ரமில்லாவிட்டாலும் நைவேத்யங்கள் முதலானவை இல்லாவிட்டாலும் பூமியில் பஞ்சம் ஏற்படும், மூர்த்தி ஹோமம் செய்யவும்,

मूलेनैव शतं जप्त्वा सर्वकर्म समाचरेत् ।
यागदीपविहीने च नेत्ररोगं भवेद्भुवि ॥ ६२ ॥

மூலேநைவ சதம் ஜபத்வா ஸர்வகர்ம ஸமாசரேத்/
யாகதீப விஹீநேச நேத்ரரோகம் பவேத் புவி//

மூலமந்திரத்தினால் நூறுஆவ்ருத்தி செய்து எல்லாக்ரியைகளையும் செய்யவும், யாகசாலையில் தீபமில்லாவிடில் பூமியில் கண்நோய் ஏற்படும்.

शान्तिहोमं ततः कृत्वा दीपं द्विगुणमानयेत् ।
कुण्डं च वह्निविच्छिन्ने दुर्भिक्षं जायते भुवि ॥ ६३ ॥

சாந்தி ஹோமம் தத: க்ருத்வா தீபம் த்விகுண மாநயேத்/
குண்டேச வந்நி விச்சிந்நே தூர்பிக்ஷம் ஜாயதே புவி//

சாந்தி ஹோமம் செய்து இருமடங்கு தீபம் ஏற்றவும், குண்டமும், வஹ்னியும் குறைவுபட்டால் பூமியில் பஞ்சம் ஏற்படும்.

निष्फलं तस्य तत्कर्म शान्तिहोमं समाचरेत् ।
भस्मधारं ततोद्वास्य विधानाग्नि निधापयेत् ॥ ६४ ॥

நிஷ்பலந் தஸ்ய தத் கா்ம சாந்திஹோமம்
ஸமாசரேத்!
பஸ்மதாரம் ததோத்வாஸ்ய விநாநாக்நிநிதாப யேத்!!

அந்த பூஜாக்கிரியை பயனற்றதாக ஆகும், சாந்தி ஹோமம் செய்யவும், குண்டத்திலுள்ள விபூதி (சாம்பலை) யை எடுத்து முறைப்படி அக்னி ஸம்ஸ்காரம் செய்யவும்.

समिदाज्येत् चरुणा मूलोनैव शतं हुनेत् ।
द्रव्यान्ते व्याहृतिं हुत्वा यदस्मिन्निति होमयेत् ॥ ६५ ॥

ஸமிதாஜ்யேந சருணா மூலேநைவ சதம் ஹுநேத்!
த்ரவ்யாந்தே வயாஹ்ருதிம் ஹுத்வா யதஸ்மிந் நிதி
ஹோம யேத்!!

ஸமித்து, நெய், ஹவிஸ்ஸால், மூலமந்திரத்தினால் நூறு ஆகுதி செய்யவும், திரவியாகுதி முடிவில் வியாஹ்ருதி ஹோமம் செய்து யதஸ்மிந் என்ற மந்திரத்தினால் ஹோமம் செய்யவும்.

प्रणीतिलीयते भिन्ने गवां व्याधिस्तु जायते ।
इदं विष्णिवति मन्त्रेण होमयेद् द्वादशाहुतिम् ॥ ६६ ॥

ப்ரணீதி லீயதே கவாம் வ்யாதிஸ்து ஜாயதே!
இதம் விஷ்ணு இதி மந்த்ரேண ஹோம யேத்
த்வாதசாஹுதிம்!!

ப்ரணீதா பாத்ரம் குறைந்தோ, விடுபட்டாலோ, பசுக்களுக்கு நோய் ஏற்படும், இதம் விஷ்ணு என்ற மந்திரத்தினால் 12 ஆஹுதி செய்யவும்.

जुहुयादस्त्रमन्त्रेण शतं वै षोडशाहुतिम् ।
प्रणीतां पूर्ववत्कृत्वा तदूर्ध्वं कर्म कारयेत् ॥ ६७ ॥

ஜுஹுயாதம் அஸ்த்ர மந்த்ரேண சதம்வை
ஷோடாசா ஹுதிம்!
ப்ரணீதாம் பூர்வவத் க்ருத்வா ததூர்த்வம் கா்ம கார
யேத்!!

அஸ்திர மந்திரத்தினால் நூற்றி பதினாறு ஆஹுதி செய்யவும், ப்ரணீதா பாத்ரம் முன்புபோல் செய்து அதற்கு மேல் பூஜை ஆரம்பிக்கவும்.

मन्त्रहीने क्रियाहीने दारिद्रं जायते गुरुः ।
महोन्मादो भवेद्भूमौ मूर्तिहोमं समाचरेत् ॥ ६८ ॥

மந்த்ரஹீநே க்ரியாஹீநே தாரித்ரம் ஜாயதே குரு:!
மஹோந்மாதோ பவேத் பூமௌ மூர்த்தி ஹோமம்
ஸமாசரேத்!!

மந்திரக் குறையும் க்ரியைக் குறைவு மேற்பட்டால் ஆசார்யனுக்கு பஞ்சம் ஏற்படும், பூமியில் பெருங்களர்ச்சி ஏற்படும், மூர்த்தி ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

मूलेनैव शतं जप्त्वा तथा पाशुपतं जपेत् ।
उक्तद्रव्यैश्च मन्त्रैश्च विधिना होममाचरेत् ॥ ६९ ॥

மூலே நைவ சதம் ஜப்த்வா ததாபாசுபதம் ஜபேத்!
உக்த த்ரவ்யைச்ச மந்த்ரைச்ச விதிநாஹோம
மாசரேத்!!

மூலமந்திரத்தினால் நூறு ஆஹுதி செய்து நூறு ஆவ்ருத்தி பாசுபத மந்திரம் ஜபிக்கவும், கூறப்பட்ட மந்திரங்களாலும் திரவியங்களாலும் ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

समित्परिधिहीने च प्रजा दुःखमवाप्नुयात् ।
शान्तिहोमं ततः कृत्वा समित्परिधिमानयेत् ॥ ७० ॥

ஸமித்பரிதி ஹீநேச ப்ரஜாதுக மவாப்நுயாத்:!
சாந்தி ஹோமம் தத: க்ருத்வா ஸமித்பரிதி
மாநயேத்!!

ஸமித்து, பரிதி இல்லையெனில் மக்கள் வருத்தமடைவார்கள், சாந்தி ஹோமம் செய்து சமித்தும் பரிதியும் வைக்க வேண்டும்,

बलिद्रव्यविहीने च बलिदानविहीनके ।
सस्यानां नाशनं तत्र क्षुत् पाधा जायते नृणाम् ॥ ७१ ॥

பலித்ரவ்ய விஹீநேச பலிதாந விஹீநகே !
ஸஸ்யாநாம் நாசநந்தத்ர க்ஷுத் பாதா ஜாயதே நருணாம் !!

பலிக்குரிய பொருட்கள் இல்லாவிடில், பலிதான மின்றி இருந்தால் பயிர்கள் அழிவடையும், மக்களுக்கு பசுத்துன்பம் ஏற்படும்.

कृत्वा तदा मूर्तिहोमे स्कन्दमूलं शतं जपेत् ।
बलिद्रव्यं समासाद्य बलिदानं समाचरेत् ॥ ७२ ॥

க்ருத்வா ததா மூர்த்தி ஹோமம் ஸ்கந்தமூலம் சதம் ஜபேத் !
பலித்ரவ்யம் ஸமாஸாத்ய பலிதாநம் ஸமாசரேத் !

அப்பொழுது மூர்த்தி ஹோமம் செய்து, ஸ்கந்த மூலமந்திரத்தை நூறு ஆகுதி செய்யவும், பலிக்குரிய திரவியத்தை சேகரித்து பலிதானம் செய்யவும்,

बलिलिङ्गविहीने तु भिन्ने च पतितेऽथवा ।
कर्तुर्विनाशो भवति परिवारस्य दुर्दशा ॥ ७३ ॥

பலிலிங்க விஹீநேது பிந்நேச பதிதே தவா !
கர்த்துர் விநா சோபவதி பரிவாரஸ்யதுர்த்தசா !!

பலிலிங்கம் இல்லாமலும், உடைந்தோ, கீழே விழுந்தாலோ, யஜமான அழிவாயில், பரிவாரங்களுக்கு கெட்ட நிகழ்ச்சி ஏற்படும்.

शान्तिहोमे ततः कृत्वा मूलेनैद शतं हुनेत् ।
बलिलिङ्ग नवं कृत्वा पुनश्च बलिमाचरेत् ॥ ७४ ॥

சாந்தி ஹோமம் தத: க்ருத்வா மூலேநைவ சதம் ஹுநேத் !
பலிலிங்கந் நவங் க்ருத்வா புநச்ச பலி மாசரேத் !!

சாந்தி ஹோமம் செய்து மூலமந்திரத்தினால் நூறு ஆவ்ருத்தி ஹோமம் செய்யவும், புதிதாக பலிலிங்கம் தயார் செய்து திரும்பவும் பலிதானம் செய்யவும்,

अस्त्रेशपतिते हीने नष्टे च मुनिपुङ्गव ।
राष्ट्रग्रामनृपाणां च शत्रुभिर्भयमादिशेत् ॥ ७५ ॥

அஸ்த்ரேச பதிதே ஹீநே நஷ்டேச முநி புங்கவ !
ராஷ்ட்ர க்ராம நருபாணாஞ்ச சத்ருபிர் பயமாதிசேத் !!

அஸ்திரதேவர் கீழே விழுந்தாலும், குறைவு பட்டாலும், காணாமல் போனாலும், அரசாங்கம், கிராமம், அரசர்களுக்கு எதிரிகளால் பயம் ஏற்படும்,

पतितश्चेतु संप्रोक्ष्य शान्तिहोमं समाचरेत् ।
भिन्ने नष्टे पुनः कृत्वा संप्रोक्षणाम्थचरेत् ॥ ७६ ॥

பதிதச்சேத்து ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய சாந்தி ஹோமம் ஸமாசரேத் !
பின்னே நஷ்டே புந: க்ருத்வா ஸம்ப்ரோக்ஷண் ஸமாசரேத் !!

கீழே விழுந்தால் ஸம் புரோக்ஷித்து சாந்தி ஹோமம் செய்யவும், உடைந்தாலும், காணாமல் போனாலும் திரும்பவும் தயார் செய்து ஸம்புரோக்ஷணம் செய்யவும்.

शान्तिहोमं ततः कृत्वा तन्मूलेन शतं हुनेत् ।
पुनर्बलिं ततः क्षिप्त्वा ब्राह्मणान्भोजयेत्ततः ॥ ७७ ॥

சாந்தி ஹோமம் தத: க்ருத்வா தந்மூலேந சதம் ஹுநேத் !
புநர் பலிந்தத: க்ஷிப்த்வா ப்ராம்மணாந் போஜயேத்தத: !!

சாந்தி ஹோமம் செய்து சக்தியஸ்திர மூலமந்திரத்தினால் நூறு ஆகுதி ஹோமம் செய்யவும், மறுபடியும் பலிபோட்டு பிராமண போஜனம் செய்ய வேண்டும்.

अस्त्रस्य दण्डभग्ने च नवदण्डं प्रयुज्य व ।
पञ्चगव्येत् संप्रोक्ष्य बलिशेषं समाचरेत् ॥ ७८ ॥

அஸ்த்ரஸ்ய தண்ட பக்நேச நவதண்டம் ப்ரயுஜ்யவ!
பஞ்சகவ்யேந ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய பலிசேஷம் ஸமாசரேத்!!

அஸ்த்ர தேவரின் தண்டம் உடைந்தால், புதிய தண்டத்தை சேர்த்து பஞ்சகவ்ய ப்ரோக்ஷணம் செய்து மீதமுள்ள பூஜையை செய்யவும்,

आयुधानि प्रणवेष्ट च भिन्ने वा पतितेऽपि वा ।
प्रवर्तते महामारी यागो राक्षसभुग्भवेत् ॥ ७९ ॥

ஆயுதாநி ப்ரண வேஷ்டச பிந்நேகா பதிதே பிவா!
ப்ரவர்த்ததே மஹாமாரீ யாகோராக்ஷஸ புக்பவேத்!!

தசாயுதங்கள் தொலைந்து, உடைந்து கீழே விழுந்தாலோ, மஹாமாரி நோய் ஏற்படும் யாகத்தை ராக்ஷஸர்கள் அனுபவிப்பார்கள்.

षडक्षरेण मन्त्रेण जपेदष्टोत्तरं शतम् ।
नष्टे भिन्ने पुन: कृत्वा प्रोक्ष्य संस्थापयेत्सुधी: ॥ ८० ॥

ஷடக்ஷரேண மந்த்ரேண ஜபேது அஷ்டோத்தரம் சதம் !
நஷ்டே பிந்நே புந: உருத்வா ப்ரோக்ஷ்ய ஸம்ஸ்தாபயேத் ஸுதீ!!

ஷடக்ஷர மந்திரத்தினால் 108 ஆவ்ருத்தி ஜபம் செய்யவும், காணாமற்போனாலும், உடைந்தாலும், உடன் தயார் செய்து ஸம்புரோக்ஷித்து ஸ்தாபிக்கவும்,

बलिपात्रविहीने च धनधान्यक्षयं भवेत् ।
शान्तिहोमं तत: कृत्वा सहसा पात्रमानयेत् ॥ ८१ ॥

பலிபாத்ர விஹீநேச தநதாந்ய க்ஷயம் பவேத்!
சாந்தி ஹோமம் தத: க்ருத்வா ஸஹஸா பாத்ர மாநயேத்!!

பலிபாத்ரம் இல்லாவிடில் தனம், தான்யமிவிற்றிர்க்கு அழிவேற்படும், சாந்தி ஹோமம் செய்து உடன் பாத்ரம் தயார் செய்யவும்

बलितालविहीने च न तुष्टा: सन्धिदेवता: ।
मूर्तिहोमं तत: कृत्वा जगतस्त्राणनाशनम् ॥ ८२ ॥

பரிதாள விஹீநேச நதுஷ்டாஸ் ஸந்தி தேவதா:!
மூர்த்தி ஹோமம் தத: க்ருத்வா ஜகதஸ்த்ராண நாசநம்!!

பலியிடும் போது குறிப்பிட்ட தாளம் வாசிக்கப்படாவிட்டால், இந்திராதி ஸந்தி தேவர்கள் திருப்தியடையமாட்டார்கள் உலக அழிவை தடுக்கும் மூர்த்தி ஹோமத்தை செய்யவும்.

बलिदीपविहीने तु ग्रामलक्ष्मी गता भवेत् ।
स्कन्दगायत्रिमन्त्रेण जपेदष्टोत्तरं शतम् ॥ ८३ ॥

பலிதீப விஹீநேது க்ராம லக்ஷ்மீ கதா பவேத்!
ஸ்கந்த காயத்ரி மந்திரேண ஜபேத் அஷ்டோத்தரம் சதம்!!

பலிபூஜையின் போது தீபமின்றி செய்தால் கிராம லக்ஷ்மி (ஐஸ்வர்யம்) சென்றுவிடும் ஸ்கந்த காயத்ரீ மந்திரத்தினால் 108 ஆவ்ருத்தி ஜபம் செய்ய வேண்டும்,

द्विगुणं दीपमारोप्य बलिशेषं समाचरेत् ।
बलिदाने च याने च कालातिक्रमणे सति ॥ ८४ ॥

த்விகுணந் தீபமாரோப்ய பலிசேஷம் ஸமாசரேத்!
பலிதாநேசயாநேச காலாதி க்ரமணே ஸதி!!

இருமடங்கு தீபமேற்றி பலி பூஜையை செய்ய வேண்டும், பலிகொடுக்கும் போதும், உலாவின்போது, நேரம் தாமதித்து விட்டால்

तद्ग्रामस्य क्षयं प्रोक्तं शान्तिहोमं समाचरेत् ।
बलिदानं देवयानं कारयेन्मुनिपुङ्गव ॥ ८५ ॥

தத் க்ராம ஸ்ய க்ஷயம் ப்ரோக்தம் சாந்தி ஹோமம் ஸமாசரேத் /
பலிதாநந் தேவ யாநம் காரயேந் முநிபுங்கவ //

அக்கிராமத்திற்கு அழிவு ஏற்படும், சாந்தி ஹோமம் செய்ய வேண்டும், பலிபூஜை, ஸ்வாமி திருவீதியுலா முறைப்படி செய்ய வேண்டும்.

उत्सवे यागहीने च कर्तुमरणमादिशेत् ।
मूर्तिहोमं ततः कृत्वा कौतुकं स्थाप्य चार्चयेत् ॥ ८६ ॥

உத்ஸவே யாக ஹீநேச கர்த்துர்மரணமா திசேத் /
மூர்த்திஹோமம் தத: க்ருத்வா கௌதுகம் ஸ்தாப்யசார்சயேத் //

உத்ஸவத்தில் யாகசாலைபூஜை செய்யாவிடில் கர்தா அழிவடைவான் மூர்த்தி ஹோமம் செய்து ரக்ஷாபந்தனம் செய்து பூஜை செய்யவும்

यानक्रमेण मतिमान् कुर्याद्ग्रामप्रदक्षिणम् ।
तत्काले कलहं विप्र तद्राष्ट्रं कलहं भवेत् ॥ ८७ ॥

யாநக்ரமேண மதிமாந் குர்யாத் க்ராம ப்ரதக்ஷிணம் /
தத்காலேகலஹம் விப்ர தத்ராஷ்ட்ரம் கலஹம் பவேத் //

திருவீதியுலா முறைப்படி கிராம பிரதக்ஷிணம் செய்ய வேண்டும். திருவீதியுலா காலத்தில் சண்டை போட்டால் அந்த ராஜ்யத்தில் சண்டை ஏற்படும்.

शान्तिहोमं ततः कृत्वा जपेदस्त्राणुना शतम् ।
पूजापर्युषितं द्रव्यं सङ्कुले प्रतिमासु च ॥ ८८ ॥

சாந்திஹோமம் தத: க்ருத்வா ஜபேதஸ்த்ராணு நாசதம் /
பூஜாபர்யுஷிதம் த்ரவ்யம் ஸங்குலே ப்ரதிமாஸு ச //

சாந்தி ஹோமம் செய்து நூறு ஆவ்ருத்தி அஸ்திரமந்திரம் ஜபிக்கவும், பூஜை செய்யப்பட்ட நிர்மால்ய திரவியம் பிம்பங்களின் மேல் இருந்தால்

परचक्राद्भयं भूमौ महामारी प्रवर्तते ।
शान्तिहोमं ततः कृत्वा जपेत् पाशुपतं शतम् ॥ ८९ ॥

பரசக்ராத் பயம் பூமௌ மஹாமாரீ ப்ரவர்த்தே /
சாந்திஹோமம் தத: க்ருத்வா ஜபேத் பாசுபதம் சதம் //

வேறு அரச பயமும், மஹாமாரி நோயு மேற்படும், சாந்தி ஹோமம் செய்து பாசுபதாஸ்த்ர மந்திரத்தை நூறு ஆவ்ருத்தி ஜபிக்கவும்.

यानकाले तथा बेरे पतने चाङ्गहीनके ।
ग्रामराष्ट्रनृपाणां च नाशनं भवति ध्रुवम् ॥ ९० ॥

யாநகாலே ததாபேரே பதநேசாங்க ஹீநகே /
க்ராமராஷ்ட்ர ந்ருபாணாஞ்ச நாசநம் பவதி த்ருவம் //

வீதியுலாவின்போது பிம்பம் கீழே விழுந்தாலும், அங்க குறைவு ஏற்பட்டாலும், கிராமம், ராஜ்யம், அரசினவர்களுக்கு நிச்சயம் அழிவு ஏற்படும்.

स्नपनं तत्र कुर्वीत शान्तिहोमं तु कारयेत् ।
पुनर्यानं प्रकर्तव्यं पतने मुनिपुङ्गव ॥ ९१ ॥

ஸ்நபநம் தத்ர குர்வீத சாந்திஹோமந்து காரயேத் /
புநர்யாநம் ப்ரகர்த்தவ்யம் பதநே முநிபுங்கவ //

ஸ்நபனாபிஷேகம் செய்து சாந்திஹோமம் செய்ய வேண்டும். ஸ்வாமி கீழே விழுந்த சமயம் திரும்பவும் வீதியுலா செய்ய வேண்டும்.

शिरो बाहुस्तथा पादौ हीने तु परिवर्जयेत् ।
पूर्ववत् प्रतिमां कृत्वा जलाधिवासनं विना ॥ ९२ ॥

சிரோபாஹுஸ்ததா பாதௌ ஹீநேத் பரிவர்ஜயேத்!
பூர்வவத் ப்ரதிமாங்க்ருத்வா ஜலாதிவாஸநம் விநா!!

தலை, கை, கால், விடுபட்டால் பிம்பத்தை தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும், ஜலாதிவாஸமின்றி முன்பு போல் பிம்பம் அமைத்து.

प्रतिष्ठां विधिना कृत्वा पुनरुत्सवमाचरेत् ।
वाहनायुधवस्त्रादिकर्णाङ्गुलिविहीनके ॥ ९३ ॥

ப்ரதிஷ்டாம் விதிநா க்ருத்வா புநருத்ஸவமாசரேத்!
வாஹநாயுதவஸ்த்ராதி கர்ணாங்குலி விஹீநகே!!

பிரதிஷ்டை செய்து உத்ஸவம் செய்யவும், வாஹநம், ஆயுதம், வஸ்திரம் முதலியவைகள் காது, விரல் இவைகள் பின்னமானால்

पद्मबन्धविहीने तु पुनः संधानमाचरेत् ।
सम्प्रोक्षणं ततः कृत्वा कुर्यात् ग्रामप्रदक्षिणम् ॥ ९४ ॥

பத்மபந்தவிஹீநேது புநஸ்ஸந்தாநமாசரேத்!
ஸம்ப்ரோக்ஷணந்தத: க்ருத்வா குர்யாத் க்ராம ப்ரதக்ஷிணம்!!

பத்மபந்தம் குறைவேற்பட்டால், மறுபடியும் சேர்த்து ஸம்ப்ரோக்ஷணமும் கிராமப் பிரதக்ஷிணமும் செய்யவும்.

मूर्तिहोमं ततः कृत्वा ब्राह्मणान् भोजयेत्सुधीः ।
दीक्षान्तरैस्तथा शूद्रैः प्रतिमास्पर्शिते यदि ॥ ९५ ॥

மூர்த்திஹோமம் தத: க்ருத்வா ப்ராம்மணாந் போஜயேத்ஸுதீ:!
தீக்ஷாந்தரைஸ்ததா சூத்ரை ப்ரதிமாஸ்பர்சிதே யதி!!

மூர்த்தி ஹோமம் செய்து பிராமணர்களுக்கு உணவளிக்க வேண்டும். வேறு தீக்ஷையுள்ளவர் களாலும் 4-ம் வர்ணத்தவர்களாலும் பிம்பம் தொடப்பட்டால்.

तथैव यागशालायां संस्पृष्टे च शुना तदा ।
तद्ग्रामवासिनां शीघ्रं स्थानभ्रष्टं न संशयः ॥ ९६ ॥

ததைவ யாகசாலாயாம் ஸ்ப்ருஷ்டே ச சுநாதவா!
தத்க்ராம வாஸிநாம் சீக்ரம் ஸ்தாநப்ரஷ்டம் நஸம் சய:!!

அவ்வாறே யாகசாலை நாயால் தொடப்பட்டால் அந்த கிராம வாசிகள் சீக்கிரம் கிராமத்தை விட்டு சந்தேஹமின்றி வெளியேறி விடுவார்கள்.

पुण्याहं वाचयित्वा गव्यैः सम्प्रोक्षयेत्सुधीः ।
स्नपनं कारयेद्बिम्बे शान्तिहोमं तु कारयेत् ॥ ९७ ॥

புண்யாஹம் வாசயித்வாத கவ்யைஸ்ஸம் ப்ரோக்ஷயேத் ஸுதீ:!
ஸ்நபநங்காரயேத் பிம்பே சாந்திஹோமந்து காரயேத்!!

புண்யாஹ வாசனம் செய்து பஞ்சகவ்ய புரோக்ஷணம் செய்து பிம்பத்திற்கு ஸ்நபனாபிஷேகம் செய்து சாந்திஹோமம் செய்யவும்.

उत्सवं यत्र तद्ग्रामे मनुजे तु मृते सति ।
वर्णानां दूषणोत्पत्तिः शीघ्रं त्यक्त्वा तु तच्छवम् ॥ ९८

உத்ஸவம் யத்ரதத் க்ராமே மநுஜேது ம்ருதேஸதி!
வர்ணாநாந்தூஷணோத்பத்தி சீக்ரந்த்யக்த்வாது தச்சவம்!!

உத்ஸவம் நடக்கும் கிராமத்தில் மனிதர் இறந்தால் வர்ணத்தவர்கள் வசைப் பொழுவார்கள். அந்த பிரேதத்தை உடன் அப்புறப்படுத்தி வசை பொழிவார்கள்.

मूर्तिहोमं ततः कृत्वा हुनेदस्त्राणुना शतम् ।
परिवेष्टनहीने च राजाज्ञा क्षीयते भुवि ॥ ९९ ॥

மூர்த்திஹோமந் தத: க்ருத்வா ஹுநேதஸ்த்ராணு நாசதம்!
பரிவேஷ்டந ஹீநேச ராஜாஞ்ஞா க்ஷீயதே புவி!!

மூர்த்திஹோமம் செய்து அஸ்திர மந்திரத்தினால் நூறு ஆவ்ருத்தி ஹோமம் செய்யவும், தட்டி சுற்றுதல் செய்யாவிடில் அரசனின் ஆணை பூமியில் குறைவுபடும்.

स्कन्दसूक्तशतं जप्त्वा शान्तिहोमं समाचरेत् ।
नीराञ्जनविहीने तु भवेदग्निभयं भुवि ॥ १०० ॥

ஸ்கந்தஸூக்தசதம் ஜப்த்வா சாந்திஹோமம் ஸமாசரேத்!
நீராஞ்ஜந விஹீநேது பவேதக்நிபயம் புவி!!

ஸ்கந்த சூக்தத்தை நூறு ஆவ்ருத்தி ஜபித்து சாந்திஹோமம் செய்யவும், நீராஜன உபகாரம் செய்யாவிடில், பூமியில் அக்னிபயம் ஏற்படும்.

षडक्षरेण मन्त्रेण शतं जप्त्वा स मन्त्रवित् ।
नीराजनं ततः कुर्यात् शास्त्रदृष्टेन वर्त्मना ॥ १०१ ॥

ஷடக்ஷரேண மந்த்ரேண சதம் ஜப்த்வா ஸமந்த்ரவித்!
நீராஞ்ஜநம் தத: குர்யாது சாஸ்த்ர த்ருஷ்டேந வர்த்மநா!!

ஷடக்ஷரமந்திரத்தினால் நூறு ஆவ்ருத்தி ஜபிக்கவும், சாஸ்திர முறைப்படி நீராஜனம் செய்யவும்.

पताका ह्यग्निना दग्धे महावातप्रकोपनः ।
तत्त्यक्त्वा सहसा मन्त्री जपेदस्त्राणुना शतम् ॥ १०२ ॥

பதாகாஹ்யக்நி நாதக்தே மஹாவாத ப்ரகோபந:!
தத்த்யக்த்வா ஸஹஸா மந்த்ரீ ஜபேதஸ்த்ராணு நாசதம்!!

பதாகை என்றும் கொடி எறிந்து விட்டால் சூறாவளி ஏற்படும், அக்கொடியை உடனே தள்ளுபடி செய்து அஸ்திரமந்திரத்தை நூறு ஆவிருத்தி ஜபிக்கவும்.

मूर्तिहोमं ततः कृत्वा पञ्चशान्ति जपेत् पुनः ।
युद्धारम्भविहीनं तु बालानां नाशनं भवेत् ॥ १०३ ॥

மூர்த்திஹோமம் தத: க்ருத்வா பஞ்சசாந்திம் ஜபேத் புந:!
யுத்தாரம் பவி ஹீநேது பாலாநாம் நாசநம் பவேத்!!

மூர்த்திஹோமம் செய்து பஞ்சசாந்தியை ஜபிக்கவும், யுத்தாரம்பம் செய்யவில்லையெனில் சிறுவர்களுக்கு அழிவு ஏற்படும்.

मूर्तिहोमं ततः कृत्वा युद्धारम्भमथाचरेत् ।
रक्षासूत्रविहीने तु लोकरक्षा विनश्यति ॥ १०४ ॥

மூர்த்திஹோமம் தத: க்ருத்வா யுத்தாரம்ப மதாசரேத்!
ரக்ஷா சூத்ர விஹீநேது லோகரக்ஷா விநச்யதி!!

மூர்த்தி ஹோமம் செய்து யுத்தாரம்பம் செய்ய வேண்டும். ரக்ஷா சூத்ரம் கட்டப்படவில்லையெனில் உலகக்காப்பு அழிவடைகிறது.

अयुतं जप्य चास्त्राणुं कौतुकं बन्धयेत्ततः ।
कौतुकस्नानहीने तु वृषं नश्यत्यसंशयः ॥ १०५ ॥

அயுதம் ஜப்ய சாஸ்த்ராணும் கௌதுகம் பந்தயேத் தத:!
கௌதுகஸ்நாந ஹீநேது வ்ருஷம் நச்யத்யஸம்சய:!!

பத்தாயிரம் ஆவிருத்தி அஸ்திரமந்திரம் ஜபித்து ரக்ஷாசூத்ரம் கட்டவும், ரக்ஷாவிஸர்ஜன ஸ்நானம் செய்யவில்லையெனில் காளைகள் சந்தேஹமின்றி அழிவு அடைகின்றது.

मूर्तिहोमं ततः कृत्वा कौतुकस्नानमाचरेत् ।
चूर्णोत्सवविहीने तु भवेयुर्विधवा स्त्रियः ॥ १०६ ॥

மூர்த்திஹோமம் தத: க்ருத்வா கௌதுக ஸ்நாநமாசரேத்!
சூர்ணோத்ஸவ விஹீநேது பவேயுர் விதவாஸ்த்ரிய:!!

மூர்த்திஹோமம் செய்து ரக்ஷா விஸர்ஜன ஸ்நானம் செய்ய வேண்டும், சூர்ணோத்ஸவம் என்ற மஞ்சள் நீர் விளையாட்டு செய்யப்பட வில்லையெனில் பெண்கள் கணவனை இழந்தவர்களாகிறார்கள்.

दशाक्षरेण मन्त्रेण हुनेदष्टोत्तरं शतम् ।
मूलमन्त्रशतं जप्त्वा चूर्णोत्सवमथाचरेत् ॥ १०७ ॥

தசாக்ஷரேண மந்த்ரேண ஹுநேது அஷ்டோத்தரம் சதம்!
மூலமந்த்ர சதம் ஜப்த்வா சூர்ணோத்ஸவ மதாசரேத்!!

தசாக்ஷர மந்திரத்தினால் 108 ஆவிருத்தி ஹோமம் செய்ய வேண்டும், மூலமந்திரம் 100 ஆவிருத்தி ஜபம் செய்து சூர்ணோத்ஸவம் செய்யவும்.

तीर्थकर्मविहीने तु तद्राष्ट्रं जलवर्जितम् ।
अस्त्राणुना शतं जप्त्वा तीर्थकर्म समाचरेत् ॥ १०८ ॥

தீர்த்தகர்ம விஹீநேது தத்ராஷ்ட்ரம் ஜலவர்ஜிதம்!
அஸ்த்ராணுநா சதம் ஜப்த்வா தீர்த்தகர்ம ஸமாசரேத்!!

தீர்த்தோத்ஸவம் செய்யவில்லையெனில் அந்த ராஜ்யம் ஜபமில்லாததாக ஆகிவிடும், அஸ்திர மந்திரத்தை நூறு ஆவிருத்தி ஜபம் செய்து தீர்த்தோத்ஸவம் செய்ய வேண்டும்.

वेद्यूर्ध्वे स्थापितैः कुम्भैरभिषेकविहीनके ।
निष्फलं यागकर्म स्यात् मूर्तिहोममथाचरेत् ॥ १०९ ॥

வேத்யூர்த்வே ஸ்தாபிதை: கும்பை: அபிஷேக விஹீநகே!
நிஷ்பலம் யாக கர்மஸ்யாது மூர்த்தி ஹோமமதாசரேத்!!

வேதிகையின் மேல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட கும்பங்களால் அபிஷேகம் செய்யப்படவில்லை யெனில் உத்ஸவ யாகமானது பயனற்றதாக ஆகும், மூர்த்தி ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

मूर्तिहोमं ततः कृत्वा कुर्यात्तैरभिषेचनम् ।
ध्वजावरोहणेहीने महावातप्रकोपनम् ॥ ११० ॥

மூர்த்திஹோமம் தத: க்ருத்வா குர்யாத்தைரபிஷேநம்!
த்வஜாவரோஹணே ஹீநே மஹாவாத ப்ரகோபநம்!!

மூர்த்திஹோமம் செய்து கும்பங்களால் மூர்த்தியை அபிஷேகம் செய்யவேண்டும், கொடியிறக்கப்படாவிடில் பெருங்காற்று வீசும்.

मूर्तिहोमं ततः कृत्वा ध्वजं तत्रावरोहयेत् ।
शुद्धस्नानविहीने च वृष्टिर्नश्यत्यसंशयः ॥ १११ ॥

மூர்த்திஹோமம் தத: க்ருத்வா த்வஜந்த த்ராவரோஹயேத்!
சுத்தஸ்நாந விஹீநேச வ்ருஷ்டிர் நச்யத்யஸம் சய:!!

மூர்த்தி ஹோமம் செய்து கொடியிறக்கப்பட வேண்டும், அந்த ஸ்நானம் செய்யப்படாவிட்டால் சந்தேஹமின்றி மழையில்லாமல் போய்விடும்.

शान्तिहोमं ततः कृत्वा स्नपनं तत्र कारयेत् ।
दिनाधिके महादुःखं कर्तुः सञ्जायते ध्रुवम् ॥ ११२ ॥

சாந்திஹோமம் தத: க்ருத்வா ஸ்நபநம் தத்ர காரயேத்!
திநாதிகே மஹாதுःகம் கர்துஸ்ஸஞ்ஜாயதே த்ருவம்!!

சாந்தி ஹோமம் செய்து ஸ்நபனம் செய்ய வேண்டும், உத்ஸவம் குறித்த தினத்தைவிட அதிகமாக செய்தால் பெருந்துன்பம் ஏற்படும்.

मूर्तिहोमं तत: कृत्वा ब्राह्मणानपि भोजयेत् ।
अपरे दिवसे विप्र तीर्थकर्म समाचरेत् ॥ ११३ ॥

மூர்த்திஹோமம் தத: க்ருத்வா ப்ராம்மணாநபி போஜயேத் !
அபரே திவஸே விப்ர தீர்த்தகர்ம ஸமாசரேத் !!

பிராமண போஜனம் செய்து பிராமணர்களுக்கு உணவளிக்க வேண்டும், மறுதினத்தில் தீர்த்தோத்ஸவம் செய்ய வேண்டும்.

न्यूनै चैव तथा कर्तुग्रामस्य च भवेत् क्षयम् ।
प्रागुक्तवधिना तस्मादुत्सवं कारयेद्बुध: ॥ ११४ ॥

ந்யூநைசைவ ததா கர்துர் க்ராமஸ்யச பவேத் க்ஷயம் !
ப்ராகுக்த விதிநா தஸ்மாது உத்ஸவங்காரயேத் புத: !!

உத்ஸவம் நிச்சியத்திற்கு குறைவான தினத்தில் செய்தால் யஜமானன், கிராமத்திற்கும் குறைவு ஏற்படும், முன்பு கூறப்பட்ட முறைப்படி திரும்பவும் உத்ஸவம் செய்ய வேண்டும்.

आदौ व्यवस्थितं त्यक्त्वा होमात् पूर्वेऽथवा परे ।
उत्सवे तु कृते तस्य ग्रामस्य च भवेत् क्षयम् ॥ ११५ ॥

ஆதௌவ்யவஸ்திதம் த்யக்த்வா ஹோமாத் பூர்வேதவாபரே !
உத்ஸவேது க்ருதேதஸ்ய க்ராமஸ்யச பவேத் க்ஷயம் !!

முதலில் ஏற்படுத்தப்பட்ட திரவியங்களை ஹோமத்திற்கு முன்போ, பின்போ தள்ளுபடி செய்யப்பட்டு உத்ஸவம் செய்தால் அந்த கிராமத்திற்கு குறைவு ஏற்படும்.

शान्तिहोमं तत: कृत्वा स्नपनं कारयेत्तदा ।
पूर्वोक्तविधिना धीमान् पुनरुत्सवमाचरेत् ॥ ११६ ॥

சாந்திஹோமம் தத: க்ருத்வா ஸ்நபநங்காரயேத்ததா !
பூர்வோக்த விதிநாதீமாந் புநருத்ஸவ மாசரேத் !!

சாந்திஹோமம் செய்து ஸ்நபனாபிஷேகம் செய்யவேண்டும், முன்பு கூறப்பட்ட முறைப்படி திரும்பவும் உத்ஸவம் செய்ய வேண்டும்.

पीठोद्वासनहीने च द्रपीता: सन्धिदेवता : ।
मूलेनैव शतं जप्त्वा पीठोद्वासनमाचरेत् ॥ ११७ ॥

பீடோத்வாஸந ஹீநே ச த்ருப்தாஸ்ஸந்தி தேவதா: !
மூலேநைவசதம் ஜப்த்வா பீடோத்வாஸந மாசரேத் !!

முன்பு ஆவாஹிக்கப்பட்ட திக்பால பீடங்களின் யதாஸ்தானம் செய்யாவிடில் ஸந்திதேவர்கள் திருப்தியடைய மாட்டார்கள்.

सुमित्रयागहीने तु सर्वकर्म च निष्फलम् ।
गुहस्य स्नपनं कृत्वा सौमित्रं यागमाचरेत् ॥ ११८ ॥

ஸுமித்ரயாக ஹீநேது ஸர்வகர்மச நிஷ்பலம் !
குஹஸ்ய ஸ்நபநங் க்ருத்வா ஸௌமித்ரம் யாகமாசரேத் !!

சுமித்ரசண்ட யாகமில்லையெனில் எல்லா பூஜைகள் யாவரும் பயனற்றதாக ஆகும், சுப்ரமண்யருக்கு ஸ்நபனம் செய்து சுமித்ர சண்டயாகம் செய்ய வேண்டும்.

आरम्भोऽप्यन्यतन्त्रेण स्कन्दयागे कृते सति ।
राज्ञां सेनां क्षयं याति तद्यज्ञं पुनराचरेत् ॥ ११९ ॥

ஆரம்போப்ய ந்யதந்த்ரேண ஸ்கந்தயாகே க்ருதே ஸதி !
ராஜ்ஞாம் ஸேநாக்ஷயம்யாதி தத்யஜ்ஞம் புநராசரேத் !!

வேறு ஆகம முறைப்படி ஸ்கந்தயாகம் செய்யப்பட்டால், அரசர்களுடைய சேனை அழிவடையும், முறைப்படி யாகம் செய்ய வேண்டும்.

आचार्यदक्षिणेहीने द्विजभोजमनहीनके ।
न लभेत् तत्फलं कर्ता क्षयं प्राप्नोत्यसंशय: ॥ १२० ॥

ஆசார்ய தக்ஷிணேஹீநே த்விஜபோஜந ஹீநகே!
நலபேத்தத்பலம் கர்தா க்ஷயம்
ப்ராப்நோத்யஸம்சய:!!

ஆசார்யனுக்கு தக்ஷிணை கொடுக்கப்படாவிட்டாலும், பிராமண போஜனம் செய்யப்படாவிட்டாலும், யஜமானன் யாகப் பயனையடைய மாட்டான், அழிவடைவான்.

शान्तिहोमं तत: कृत्वा द्विगुणं दक्षिणां ददेत् ।
ग्रामकर्तृनृपाणाञ्च लग्नर्क्षप्रतिकूलके ॥ १२१ ॥

சாந்திஹோமம் தத: க்ருத்வா த்விகுணாந்
தக்ஷிணாந்ததேத்!
க்ராம கர்த்ரு ந்ருபாணாஞ்ச லக்நர்க்ஷ ப்ரதி
கூலகே!!

சாந்திஹோமம் செய்து இருமடங்கு தக்ஷிணை கொடுக்க வேண்டும், கிராமம், கர்தா, அரசனின்னிவர் களின் பொருத்தமில்லா நக்ஷத்ரத்தில் உத்ஸவம் முதலியவை செய்யப்பட்டால்

ग्रामकर्तृनृपाणाञ्च व्याधिपीडा भवेद्ध्रुवम् ।
तस्मिन्नपि च यत्कर्म तद्दोषशमनाय च । १२२ ॥

க்ராம கர்த்ரு ந்ருபாணாஞ்ச வ்யாதி
பீடாபவேத்ருவம்!
தஸ்மிந்நபிசயத் கர்ம தத்தோஷ சமநாயச!!

அரசன், கர்தா, கிராமம் இவைகளுக்கு நோய்த்துன்பம் ஏற்படும், அவ்வாறு இருந்த போதிலும், மேற்படி தோஷங்கள் நீங்குவதற்காக.

शान्तिहोमं तत: कृत्वा ब्राह्मणान् भोजयेत्क्रमात् ।
यागोपकरणं सर्वमददाद्देशिकाय वै ॥ १२३ ॥

சாந்திஹோமம் தத: க்ருத்வா ப்ராம்மணாந்
போஜயேத் க்ரமாத்!
யாகோபகரணம் ஸர்வ மததாத்தேசிகாயவை!!

சாந்திஹோமம் செய்து பிராமண போஜனம் செய்விக்க வேண்டும், யாகசாலை உபகரண மனைத்தும் ஆசார்யனுக்கு கொடுக்கப்படவில்லையெனில்

तद्यागं निष्फलं तस्मात् देशिकं पूजयेद्बुध: ।
अनुक्तं यस्य दोषस्य शान्तिहोमं तु तत्र वै ॥ १२४ ॥

தத்யாகம் நிஷ்பலம் தஸ்மாது தேசிகம் பூஜயேத்
புத:!
அநுக்தம் யஸ்ய தோஷஸ்ய சாந்திஹோமந்து
தத்ரவை!!

அந்தயாகம் பயனற்றதாக ஆகும். ஆகையால் ஆசார்யனை பூஜிக்க வேண்டும், சொல்லப்படாத குற்றங்களுக்கு சாந்தி ஹோமம் செய்யவும்.

यागाग्नौ जुहुयाद्धीमान् प्रागुक्तविधिना तत: ।
आलये पतिते भिन्ने स्फुटिते तृणरूढके ॥ १२५ ॥

யாகாக்நௌ ஜுஹுயாத்தீமாந் ப்ராகுக்த
விதிநாதத:!
ஆலயேபதிதே பின்னே ஸ்புடிதே த்ருணரூடகே!!

யாகாக்னியில் முன்புகூறிய முறைப்படி ஹோமம் செய்ய வேண்டும். ஆலயம் விழுந்தாலும், பின்ன மடைந்தாலும், வெடித்தாலும், புள் முளைத்தாலும்

गजोष्ट्रतुरगाद्यैश्च बेरे च चलिते जले ।
भूपतेश्चलनं सद्यो दृढं कृत्वा तु पूर्ववत् । १२६ ॥

கஜோஷ்ட்ரதுர காத்யைச்ச பேரேச சலிதேஜலை:!
பூபதேச்சலநம் ஸத்யோ த்ருடம் க்ருத்வாது
பூர்வவத்!!

யானை, ஒட்டகம், குதிரை, தீர்தமிவைகளால், பிம்பங்கள் பெயர்க்கப்பட்டால், அரசன் ஆட்டங்கண்டு விடுவான், உடனே சரிப்படுத்தி பூஜிக்கவும்.

शतिहोमं ततः कृत्वा सम्प्रोक्षणमथाचरेत् ।
गृहीते शत्रुभिर्बेरे राजराष्ट्रं विनश्यति ॥ १२७ ॥

சாந்திஹோமம் தத: க்ருத்வா ஸம் ப்ரோக்ஷண மதாசரேத்!
க்ரஹீதே சத்ருபிர் பேரே ராஜராஷ்ட்ரம் விநச்யதி!!

சாந்திஹோமம் செய்து ஸம்புரோக்ஷணம் செய்யவும், எதிரிகளால் பிம்பம் அபகறிக்கப்பட்டால் அரசன், அரசாங்கம் இவற்றிற்கு அழிவு ஏற்படும்.

आशु बालालयं कुर्यात् प्रयत्नैर्वत्सरान्तरैः ।
तद्बेरमेव संग्राह्य स्थापयेत् पूर्वदेशिकः ॥ १२८ ॥

ஆசுபாலாலயங்குர்யாது ப்ரயத்நைர் வத்ஸராந்தரை:!
தத்பேரமேவ ஸம்க்ராஹ்ய ஸ்தாபயேத் பூர்வதேசிக:!!

சீக்ரம் பாலஸ்தாபனம் செய்து ஓர் வருடத்திற்குள் அதேமூர்த்தியை எடுத்து வைத்து முன்பு போல் ஸ்தாபிக்கவும்.

तदूर्ध्वेऽन्यं परिग्राह्य प्रतिष्ठां विधिनाचरेत् ।
अष्टबन्धनहीने तु स्त्रीनाशं तज्जलं भुवि ॥ १२९ ॥

ததூர்த்வேந்யம் பரிக்ராஹ்ய ப்ரதிஷ்டாம் விதிநாசரேத்!
அஷ்டபந்தன ஹீநேது ஸ்த்ரீநாசம் தஜ்ஜலம் புவி!!

அதற்குமேல் கிடைக்கவில்லையெனில் வேறுபிம்பம் தயார் செய்து முறைப்படி பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும், அஷ்டபந்தனமில்லாவிடில் ஸ்த்ரீநாசம் ஏற்படும், ஜலம் பஞ்சம் ஏற்படும்.

सहसा बन्धनं कुर्यात् गुहस्य स्नपनं चरेत् ।
स्थलकर्मविहीने च महामारी प्रजायते ॥ १३० ॥

ஸஹஸா பந்தனங்குர்யாது குஹஸ்ய ஸ்நபநம் சரேத்!
ஸ்தலகர்ம விஹீநேச மஹாமாரீ ப்ரஜாயதே!!

உடனேயே அஷ்டபந்தனம் சாத்தி ஸ்கந்தருக்கு ஸ்நபனாபிஷேகம் செய்ய வேண்டும், தளவரிசை சரிப்படுத்த வில்லையெனில் மஹாமாரிநோய் ஏற்படும்.

पुनः संधानमाचार्यः सम्प्रोक्षणमथाचरेत् ।
वह्निना दूषिते बेरे शान्तिहोमं समाचरेत् ॥ १३१ ॥

புநஸ்ஸந்தாநம் ஆச்சார்யம் ஸம்ப்ரோக்ஷணம் அதாசரேத்!
வந்திநா தூஷிதே பேரே சாந்தி ஹோமம் ஸமாசரேத்!!

தளவரிசை சரிப்படுத்தி ஸம்புரோக்ஷணம் செய்ய வேண்டும். பிம்பத்தில் தீபட்டு அழிவானால் சாந்தி ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

सम्प्रोक्षणं ततः कुर्यात् विधिना देशिकोत्तमः ।
परिवारविहीने तु राजसेना च नश्यति ॥ १३२ ॥

ஸம் ப்ரோக்ஷணம் தத: குர்யாது விதிநா தேசிகோத்தம:!
பரிவார விஹீநேது ராஜஸேநாச நச்யதி!!

ஸம் ப்ரோக்ஷணம் செய்யவும், பரிவார மூர்த்திகள் இல்லையெனில் அரசப் படைகள் அழிவடையும்.

परिवारान् ततः कृत्वा स्थापयेद्विधिपूर्वकम् ।
बलिपीठविहीने तु गावो नश्यत्यसंशयः ॥ १३३ ॥

பரிவாராந் தத: க்ருத்வா ஸ்தாபயே த்விதி பூர்வகம்!
பலிபீட விஹீநேது காவோ நச்யத்யஸம் சய:!!

பரிவாரமூர்த்தி பிரதிஷ்டை செய்யவும், பலிபீடமில்லை யெனில் பசுக்கள் அழிவடையும்.

वलिपीठं ततः कृत्वा विधिना स्थाप्य पूजयेत् ।
नकुलैः सूकरैश्चैव खरकुक्कुटवायसैः ॥ १३४ ॥

பலிபீடம் தத: க்ருத்வா விதிநா ஸ்தாப்ய பூஜயேத்!
நகுலை ஸூகரைச்சைவ கரகுக்குடவாயஸை:!!

முறைப்படி பலிப்பீடம் செய்து பிரதிஷ்டை செய்யவும், கீரிபிள்ளை, பன்றி, கழுதை, காக்கை.

ऋतुस्त्रीचोरचण्डालैः प्रेतकैश्चैव पातकैः ।
गर्भगेहं प्रविष्टश्चेत् संस्पृष्टे कौतुकेऽथवा ॥ १३५ ॥

ருதுஸ்த்ரீ சோர சண்டாலை: ப்ரேதகைச்சைவ பாதகை:!
கர்பகேஹம் ப்ரவிஷ்டச்சேது ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டே கௌதுகேதவா!!

ருது ஸ்த்ரீ (பரிஷ்டாத்ரீ), திருடன், சண்டாளன், ப்ரேதம் சுமப்பவன், பாபம் செய்தவன் இவர்கள் கர்பக்ருஹத்திற்குள் நுழைந்தால் தொடப்பட்டாலும் (ரக்ஷாஸூத்ரம் முதலானவை)

प्रतिलोमानुलोमैश्च पतितैः पापरोगिभिः ।
मूलबेरे च संस्पृष्टे प्रमादाद्वाऽथ गर्वतः ॥ १३६ ॥

ப்ரதிலோமாநுலோமைச்ச பதிதை: பாபரோகிபி:!
மூலபேரேச ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டே ப்ரமாதாத்வாதகர்வத:!!

பிரதிலோமர், அநுலோமர், தன்னப்பட்டார், பாபம் செய்தவன், வியாதியுடையவன் இவர்களால் மூலஸ்தான பிம்பம், தெரியாமலோ, தெரிந்தோ தொடப்பட்டால்.

एतेऽपि नरकं यान्ति राष्ट्रे मारी प्रवर्तते ।
मृन्मयानि च भाण्डानि त्यक्त्वा लेप्य च गोमयैः ॥ १३७

ஏதேபிநரகம் யாந்தி ராஷ்ட்ரேமாரீ ப்ரவர்த்ததே!
ம்ருந்மயாநிச பாண்டாநி த்யக்த்வா லேப்யச கோமயை:!!

மேற்கூறிய அனைவரும் நரகத்தை அடைவார்கள். ராஜ்யத்தில் அம்மைநோய் பரவும், மண்கலயம் போன்ற மண்பாத்ரங்களை எறிந்துவிட்டு கோசாணத்தால் மெழுகி.

पर्यग्निकरणं कृत्वा सम्प्रोक्षणमथाचरेत् ।
हस्तोत्खातं च तद्देशं खाता पूर्य च वालुकैः ॥ १३८ ॥

பர்யக்நி கரணங் க்ருத்வா ஸம்ப்ரோக்ஷண மதாசரேத்!
ஹஸ்த்தோத்காதஞ்ச தத்தேசங்காத்வா பூர்யச வாலுகை:!!

வாஸ்துசாந்தி பர்யக்னிகரணம் செய்து ஸம்ப்ரோக்ஷணம் செய்து, ஓர் முழ அளவு அந்த பூமியை தோண்டி மணலால் நிரப்பவும்

मृत्पात्राणि च संत्यक्त्वा गोमयेन विलिप्य च ।
पुण्याहवाचनं कृत्वा भोजयित्वा द्विजानपि ॥ १३९ ॥

ம்ருத் பாத்ராணிச ஸந்த்யக்த்வா கோமயேந விலிப்யச!
புண்யாஹவாசநம் க்ருத்வா போஜயித்வா த்விஜாநபி!!

கற்கட்டி போன்ற மண்மயபாத்ரங்களை தியாஜ்யம் செய்து பசுஞ்சானத்தால் மெழுகி, புண்யாஹவாசனம் செய்து, பிராமணர்களுக்கு உணவளித்து

मूर्तिहोमं ततः कृत्वा सम्प्रोक्षणमथाचरेत् ।
नित्यपूजाविहीने च दुर्भिक्षं जायते भुवि ॥ १४० ॥

மூர்த்திஹோமம் தத: க்ருத்வா ஸம்ப்ரோக்ஷண மதாசரேத்!
நித்ய பூஜா விஹீநேச துர்பிக்ஷம் ஜாயதே புவி!!

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

एकाहे होमहीने तु पञ्चब्रह्मषडङ्गकैः ।
स्कन्दमूलेन मन्त्रेण शतमष्टोत्तरं हुनेत् ॥ १४७ ॥

ஏகாஹே ஹோமஹீநே து பஞ்சப்ரும்ம ஷடங்ககை:।
ஸ்கந்தமூலேந மந்த்ரேண சதம் அஷ்டோத்தரம் ஹுநேத்॥

ஒரு நாள் முழுவதும் ஹோமம் இல்லையெனில் பஞ்சப்ரம்ம ஷடங்க மந்திரங்களாலும், ஸ்கந்த மூலமந்திரத்தினாலும் 108 ஆவிருத்தி ஹோமம் செய்யவும்.

होमहीने तु पञ्चाहे स्नपनं शान्तिहोमकम् ।
कृत्वा पाशुपतेनैव जपेत् पञ्चशतं पुनः ॥ १४८ ॥

ஹோமஹீநே து பஞ்சாஹே ஸ்நபநம் சாந்திஹோமகம்।
க்ருத்வா பாசுபதேந ஏவ ஜபேத் பஞ்ச சதம் புந:॥

5 நாள் ஹோமம் செய்யவில்லையெனில் ஸ்நபனம், சாந்தி ஹோமம் செய்து பாசுபத மந்திரத்தினால் 500 ஆவ்ருத்தி ஹோமம் செய்யவும்.

पक्षहोमविहीने तु स्नपनं मूर्तिहोमकम् ।
मासहोमविहीने तु ब्रह्माङ्गैश्च दशाक्षरैः ॥ १४९ ॥

பக்ஷஹோம விஹீநே து ஸ்நபநம் மூர்த்தி ஹோமகம்।
மாஸஹோம விஹீநே து ப்ரும்மாங்கைச்ச தசாக்ஷரை:॥

15 நாள் ஹோமம் செய்யாவிடில் ஸ்நபனமும் மூர்த்தி ஹோமமும் செய்ய 1 மாதம் 15 நாள் ஹோமம் செய்யவில்லையெனில், ப்ரும்ம மந்திர, அங்க மந்திரம், தசாக்ஷர மந்திரங்களாலும்.

श्रीस्कन्दबीजमूलैश्च प्रत्येकं तु शतं हुनेत् ।
मूलमन्त्रशतं जप्त्वा स्नपनं कारयेत् प्रभोः ॥ १५० ॥

ஸ்கந்தபீஜ மூலைச்ச ப்ரத்யேகம் து சதம் ஹுநேத்।
மூலமந்த்ர சதம் ஜப்த்வா ஸ்நபநம் காரயேத் ப்ரபோ:॥

ஸ்கந்தபீஜ, மூல மந்திரங்களால் ஒவ்வொன்றும் நூறு ஆஹுதி செய்யவும், மூலமந்திரம் நூறு ஆவிருத்தி ஜபம் செய்து ஸ்நபனாபிஷேகம் செய்யவும்.

मासपूर्वविहीने तु शान्तिहोमं समाचरेत् ।
स्कन्दस्य स्नानं कृत्वा प्रभूतहविषं ददेत् ॥ १५१ ॥

மாஸபூர்வ விஹீநே து சாந்திஹோமம் ஸமாசரேத்।
ஸ்கந்தஸ்ய ஸ்நாநம் க்ருத்வா ப்ரபூதஹவிஷம் ததேத்॥

ஒரு மாதத்திற்கு மேல் நித்யாக்னிகார்யம் செய்யவில்லை யெனில் சாந்தி ஹோமம் செய்யவும், ஸ்கந்தருக்கு ஸ்நபனம் செய்து அதிகமான நிவேதனம் கொடுக்கவும்.

सायं रक्षाविहीने तु बालानां नाशनं भवेत् ।
स्नानं पञ्चगव्येन सायं रक्षा समाचरेत् ॥ १५२ ॥

ஸாயரக்ஷா விஹீநே து பாலாநாம் நாசநம் பவேத்।
ஸ்நாநம் பஞ்சகவ்யேந ஸாயரக்ஷா ஸமாசரேத்॥

ஸாயங்கால பூஜை ரக்ஷாதீபத்துடன் செய்யப்படவில்லையானால் குழந்தைகளுக்கு அழிவு ஏற்படும், பஞ்சகவ்ய பூஜையும், ஸ்நபன பூஜை செய்து ஸாயங்காலத்தில் ரக்ஷா தீபம் செய்யவும்.

नीराजनविहीने तु क्षुद्भयं ग्रामवासिनाम् ।
द्वारपूजाविहीने तु तस्करैर्भयमादिशेत् ॥ १५३ ॥

நீராஜந விஹீநே து க்ஷுத்பயம் க்ராம வாஸிநாம்।
த்வாரபூஜாவிஹீநே து தஸ்கரைர் பயமாதிசேத்॥

நீராஜனம் காண்பிக்கப்படவில்லையெனில் கிராம வாஸிகளுக்குப் பசித்துன்பம் ஏற்படும், த்வார பூஜை செய்யப்படவில்லையெனில் திருடர்களால் பயம் ஏற்படும்.

मूलमन्त्रशतं हुत्वा नीराजनमथाचरेत् ।
द्वारदेवान्स्वमन्त्रेण गन्धपुष्पादिनार्चयेत् ॥ १५४ ॥

மூலமந்த்ரசதம் ஹுத்வா நீராஜநமதாசரேத் !
த்வாரதேவாந் ஸ்வமந்த்ரேண கந்தபுஷ்பாதி நார்ச்சயேத் !!

மூலமந்திரம் நூறு ஆவிருத்தி ஹோமம் செய்து நீராஞ்ஜநம் செய்ய வேண்டும், த்வார தேவர்களை அந்தந்த மந்திரங்களால் சந்தன புஷ்பாதிகளால் பூஜிக்கவும்.

नित्योत्सवविहीने तु धान्यनाशं न संशयः ।
संध्यैकेन विहीने तु स्नपनं पञ्चगव्यकैः ॥ १५५ ॥

நித்யோத்ஸவ விஹீநேது தாந்யநாசம் ந ஸம்சய:!
ஸந்த்யை கேந விஹீநேது ஸ்நபநம் பஞ்சகவ்யகை:!!

நித்யோத்ஸவம் செய்யவில்லையெனில் தான்யத்திற்கு அழிவு ஏற்படும், ஓர் சந்தி (நித்யோத்ஸவத்தில்) உத்ஸவம் செய்யப்பட வில்லையெனில் ஸ்நபனமும், பஞ்சகவ்யபூஜையும் செய்து.

मूलमन्त्रशतं जप्त्वा नित्योत्सवमथाचरेत् ।
सन्धिद्वयविहीने तु शान्तिहोमं समाचरेत् ॥ १५६ ॥

மூலமந்த்ர சதம் ஜபத்வா நித்யோத்ஸவ மதாசரேத் !
ஸந்தித்வய விஹீநேது சாந்திஹோமம் ஸமாசரேத் !!

மூலமந்த்ரம் நூறு ஆவிருத்தி ஜபித்து நித்யோத்ஸவம் செய்யவும், 2 ஸந்தியாகாலம் நித்யோத்ஸவம் செய்யப் படவில்லையெனில் சாந்தி ஹோமம் செய்யவும்.

पञ्चाहे चोत्सवे हीने स्नपनं शान्तिहोमकम् ।
दशाहे तु तथा कृत्वा मूलमन्त्रशतं हुनेत् ॥ १५७ ॥

பஞ்சாஹே சோத்ஸவே ஹீநே ஸ்நபநம் சாந்தி ஹோமகம் !
தசாஹேது ததா க்ருத்வா மூலமந்த்ர சதம் ஹுநேத் !!

ஐந்து நாள் உத்ஸவம் செய்யவில்லையெனில், ஸ்நபனமும், சாந்திஹோமமும் செய்ய உத்ஸவம் செய்யவும், பத்துநாள் நித்யோத்ஸவம் செய்யவில்லை யெனில் மூலமந்திரத்தால் நூறு ஆஹுதி செய்யவும்.

पक्षाहे च तथा कृत्वा मूलमन्त्राच्छतं हुनेत् ।
मासनित्योत्सवे हीने ब्रह्माङ्गैर्बीजमुख्यकैः ॥ १५८ ॥

பக்ஷாஹேச ததா க்ருத்வா மூலமந்த்ராம் சதம் ஹுநேத் !
மாஸநித்யோத்ஸவே ஹீநே ப்ரம்மாங்கைக் பீஜமுக்யகை:!!

பதினைந்து நாள் நித்யோத்ஸவம் செய்யவில்லை யெனில் மூலமந்திரம் நூறு ஆஹுதி செய்யவும், ஓர் மாதம் நித்யோத்ஸவம் செய்ய வில்லை யெனில் பிரும்ம மந்திர அங்க மந்திரங்களாலும் பீஜமுக்ய மந்திரங்களாலும்.

दशाक्षरैस्तथा हुत्वा प्रत्येकं तु शतं हुनेत् ।
मासादूर्ध्वविहीने तु दिशाहोमं तदूर्ध्वके ॥ १५९ ॥

தசாக்ஷரைஸ்ததா ஹுத்வா ப்ரத்யேகந்து சதம் ஹுநேது !
மாஸா தூர்த்வ விஹீநேது திசாஹோமம் ததூர்த்வகே !!

தசாக்ஷர மந்திரங்களால், ஒவ்வொன்றும் நூறு ஆவ்ருத்தி செய்யவும், ஓர் மாஸத்திற்கு மேற்பட்டு நித்யோத்ஸவம் செய்ய வில்லை யெனில் திசாஹோமம் செய்யவும், அதற்கு மேல்.

सौख्यगेये विहीने च महामारी प्रवर्तते ।
एकसंधिविहीने च पञ्चगव्याभिषेचनम् ॥ १६० ॥

ஸௌக்யகேயே விஹீநேச மஹாமாரீ ப்ரவர்த்ததே!
ஏகஸந்தி விஹீநேச பஞ்சகவ்யாபிஷேசநம்!!

ஸௌக்யவாட்டு இல்லையெனில் மஹாமாரி நோய் ஏற்படும், ஓர் சக்தி காலம் ஸௌக்ய பாட்டுயில்லை, பஞ்ச கவ்யாபிஷேகம் செய்ய வேண்டும்.

पञ्चाहे तु तदूर्ध्वे तु मूलमन्त्रशतं जपेत् ।
अर्धमासविहीते तु तदूर्ध्वं तच्छतं जपेत् ॥ १६१ ॥

பஞ்சாஹேதுத தூர்த்வேது மூலமந்த்ர சதம் ஜபேது!
அர்த்தமாஸ விஹீநேது ததூர்த்வந்த சதம் ஜபேத்!!

ஐந்து நாளோ அதற்கு மேலேயோ விஹீநமானால் மூலமந்திரத்தை நூறுதடவை ஜபம் செய்ய வேண்டும். 15-நாள் இல்லாவிடில் அதற்கு மேலும் நூறுதடவை ஜபிக்க வேண்டும்.

एकमासविहीने तु पञ्चब्रह्मषडङ्गकैः ।
त्र्यम्बकेन तु मन्त्रेण तदूर्ध्वं होमयेच्छतम् ॥ १६२ ॥

ஏகமாஸ விஹீநேது பஞ்சப்ரம்ம ஷடங்ககை:!
த்ரயம்பகேந்து மந்த்ரேண ததூர்த்வம்
ஹோமயேச்சதம்!!

ஒரு மாதம் இல்லாவிடில் பஞ்ச ப்ரம்ம மந்த்ரம் ஷடங்கமந்த்ரங்கள், த்ரயம்பக மந்த்ரம் அதற்கு மேல் நூறு தடவை ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

मासादूर्ध्व विहीने तु तेषामूर्ध्वं महाहविः ।
सौख्यदीपविहीने तु नेत्ररोगं भवेन्नृणाम् ॥ १६३ ॥

மாஸா தூர்த்வம் விஹீநேது தேஷாமூர்த்வம்
மஹாஹவி:! ஸௌக்யதீப விஹீநேது நேத்ர
ரோகம்பவேந் ந்ருணாம்!!

மூன்று மாதத்திற்கு மேல் இல்லாவிடில் அதற்குமேல் மஹாஹவிர் நிவேதனம் செய்ய வேண்டும், ஸௌக்யதீபம் குறைவானால் மனிதர்களுக்கு கண் வியாதி வரும்.

आरोप्य द्विगुणं दीपमघोरेण शतं जपेत् ।
गेयवंशविहीने तु वाद्यशङ्खविहीनके ॥ १६४ ॥

ஆரோப்ய த்விகுணந்தீபம் அகோரேண சதம்
ஜபேத்!
கேயவம்ச விஹீநேது வாத்யசங்க விஹீநகே!!

இரண்டு மடங்கு தீபம் ஏற்றி அகோரமந்திரத்தினால் நூறுதடவை ஜபிக்க வேண்டும். பாட்டு, வாத்யங்கள், சங்கம் முதலியவைகள் குறைவு ஏற்பட்டால் பயிறுகளுக்கு நாசம் ஏற்படும்.

सस्यानां नाशनं प्रोक्तं निष्कृतिः सौख्यगेयवत् ।
नृत्तकाले तु गणिका पतने तु विशेषतः ॥ १६५ ॥

ஸஸ்யாநாம் நாசநம் ப்ரோக்தம் நிஷ்க்ருதி
ஸௌக்யகேயவத்!
ந்ருத்த காலேது கணிகா பதநேது விசேஷத:!!

பாட்டில் குறைவு ஏற்படகூடாது, நடனமாடும் காலத்தில் நடனம் ஆடுபவர்கள் விசேஷமாக கீழே விழுந்து விட்டால், கர்த்தாவுக்கு பாபம் ஏற்படுகின்றது.

कर्ता दुरितमाप्नोति शान्तिहोमं समाचरेत् ।
सौख्यश्लोकविहीने तु बधिरत्वं प्रवर्तते ॥ १६६ ॥

கர்த்தாதுரித மாப்நோதி சாந்திஹோமம் ஸமாசரேத்!
ஸௌக்ய ஸ்லோக விஹீநேது பதிரத்வம்
ப்ரவர்த்ததே!!

அதற்காக சாந்திஹோமம் செய்ய வேண்டும், மங்கள ஸ்லோகம் அது இல்லாமல் போனால் செவிடாக ஆகும்.

सौख्यगानविधानेन विष्कृतिश्च विधीयते ।
गन्धद्रव्यविहीने च स्त्रीनाशं सस्यनाशनम् ॥ १६७ ॥

ஸௌக்யகாநவிதாநேந நிஷ்க்ருதிச்ச விதீய தே!
கந்த த்ரவ்ய விஹீநேச ஸ்த்ரீநாசம் ஸஸ்ய நாசநம்!!

க்ஷேமகரமான பாட்டினால் பாப நிவ்ருத்தி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, சந்தனம், சாமான்கள் விஹீனேச பெண்கள் நாசம், பயிர்கள் நாசம் உண்டாகும்.

अघोरेणशतं जप्त्वा तद्द्रव्यं द्विगुणं ददेत् ।
पुष्पार्घ्यधूपहीने च वृष्टिर्नश्यत्यसंशय: ॥ १६८ ॥

அகோரேணசதம் ஜப்த்வா தத்ரவ்யம் த்விகுணந் ததேத்!
புஷ்பார்க்ய தூபஹீநேச வ்ருஷ்டிர்நச்யத்யஸம் சய:!!

அகோர மந்திரத்தினால் நூறு தடவை ஜபித்து அந்த த்ரவ்யத்தை இரண்டு பங்கு அர்பணம் செய்ய வேண்டும், புஷ்பம், அர்க்யம், தூபம், குறைவுண்டானால் மழை நாசமாக்கும் சந்தேகமில்லை.

मूलमन्त्रं शतं जप्त्वा तद्द्रव्यद्विगुणं भवेत् ।
हीने निर्वाणदीपे चैत् भूतप्रेतादिवर्धयेत् ॥ १६९ ॥

மூலமந்த்ரசதம் ஜப்த்வா தத்த்ரவ்யம் த்விகுணம் பவேத்!
ஹீநேநிர்வாண தீபேசேத் பூதப்ரேதாதி வர்த்தயேத்!!

மூலமந்திரத்தை அந்த த்ரவ்யத்தை இரண்டு நூறு தடவை ஜபித்து இருமடங்கு அந்த த்ரவ்யங்களை அர்பணிக்க வேண்டும். அகண்டமாக எரியும் விளக்கு (தீபம்) குறைவுண்டானால் பூதம் ப்ரேதங்கள் வ்ருத்தி அடையும்.

एकाहे द्विगुणं दीपं तदूर्ध्वे सौख्यगेयवत् ।
संध्या दीपविहीने तु सर्वदोषावहं नृणाम् ॥ १७० ॥

ஏகாஹே த்விகுணந்தீபந் ததூர்த்வே ஸௌக்ய கேயவத்!
ஸந்த்யாதீப விஹீநேது ஸர்வதோஷாவஹந் ந்ருணாம்!!

ஒருநாள், இரண்டுநாள் விளக்கு எரியாவிடில் (ஸௌக்க ப்ரதம்) முதலில் சொன்னபடி அந்த மந்திரங்களை ஜபிக்க வேண்டும், ஸந்தியா காலத்தில் விளக்கு விஹீநமானால் ஸர்வதோஷமும் உண்டாகும்.

एकस्य द्विगुणं दीपं विधिनारोपयेत्सुधी: ।
मन्त्रव्यतिक्रमे पूजा तत्सर्वं निष्फलं भवेत् ॥ १७१ ॥

ஏகஸ்ய த்விகுணந்தீபம் விதிநாரோபயேத் ஸுதீ:!
மந்த்ர வ்யதி க்ரமே பூஜா தத்ஸர்வம் நிஷ்பலம் பவேத்!!

ஒன்றுக்கு இரண்டு மடங்கு முறைப்படி புத்தியுள்ளவன் தீபத்தை ஏற்றவேண்டும், மந்த்ரம், நழுவிவிட்டால் பூஜையானது எப்பொழுதும்.

शान्तिहोमं तत: कृत्वा मूलमन्त्रशतं जपेत् ।
नैवेद्यदीपहीने च दुर्भिक्षं जायते भुवि ॥ १७२ ॥

சாந்திஹோமம் தத: க்ருத்வா மூலமந்த்ர சதம் ஜபேத்!
நைவேத்ய தீப ஹீநேச துர்பிக்ஷந்ஜாயதே புவி!!

பிறகு சாந்தி ஹோமம் செய்து மூலமந்திரத்தை நூறுதடவை ஜபிக்க வேண்டும். நைவத்தியம், விளக்கு, குறைவு ஏற்பட்டால் பூமியில் துர்பிக்ஷமும் உண்டாகும்.

एकसन्धिविहीने तु तद्द्रव्यं द्विगुणं मतम् ।
सन्धिद्वयविहीने तु कुर्याद्गव्याभिषेचनम् ॥ १७३ ॥

ஏகஸந்தி விஹீநேது தத்த்ரவ்யம் த்விகுணம்மதம்!
ஸந்தி த்வய விஹீநேது குர்யாது கவ்யாபிஷேசநம்!!

ஒருகாலம் இல்லாமல் போனால் அந்த த்ரவ்யம் இரண்டு மடங்கு ஸம்மதிக்கபட்டது இரண்டு காலம் பூஜையில்லாவிடில் பஞ்ச கவ்யாபிஷேகம் செய்ய வேண்டும்.

सन्धित्रयविहीने तु तदूर्ध्वे स्नपनञ्चरेत् ।
पञ्चाहेन विहीने तु तदूर्ध्वे तु षडक्षरैः ॥ १७४ ॥

ஸந்தித்ரய விஹீநேது ததூர்த்வே ஸ்நபநம் சரேது!
பஞ்சாஹேந விஹீநேது ததூர்த்வேது ஷடக்ஷரை:!!

மூன்றுகாலம் இல்லாவிட்டாலும் அதற்குமேலும் ஸ்நபனம் செய்ய வேண்டும். ஐந்து காலம் இல்லாமல் போனால் அதற்குமேல் ஆறு அர்ச்சனங்களினால் புத்திமான்.

घृतेन जुहुयाद्धीमान् अष्टोत्तरशताधिकम् ।
दशाहे स्नपनं कृत्वा मूर्तिहोमं समाचरेत् ॥ १७५ ॥

க்ருதேந ஜுஹுயாத்தீமாந் அஷ்டோத்தரசதாதிகம்!
தசாஹே ஸ்நபநங் க்ருத்வா மூர்த்திஹோமம் ஸமாசரேத்!!

புத்திமான் நெய்யினால் 108 தடவை ஹோமம் செய்ய வேண்டும். ஸ்நபனம் செய்து மூர்த்தி ஹோமத்தை செய்ய வேண்டும்.

एकमासविहीने तु दिशाहोमं समाचरेत् ।
स्कन्दस्य स्नपनं कृत्वा पूजयेतु विशेषतः ॥ १७६ ॥

ஏகமாஸே விஹீநேது திசாஹோமம் ஸமாசரேத்!
ஸ்கந்தஸ்ய ஸ்நபநங் க்ருத்வா பூஜயேத்து விசேஷத:!!

ஒரு மாதம் குறைவு ஏற்பட்டால் திசாஹோமம் செய்யவேண்டும். ஸ்நபனம் செய்து மூர்த்தி ஹோமத்தை செய்ய வேண்டும்.

मासादूर्ध्वे विहीने तु जलसं प्रोक्षणञ्चरेत् ।
पूर्वं विनिश्चितद्रव्यं यावत्काले विहीनके ॥ १७७ ॥

மாஸாதூர்த்வே விஹீநேது ஜலஸம் ப்ரோக்ஷணம் சரேத்!
பூர்வம் விநிச்சித த்ரவ்யம் யாவத்காலே விஹீநகே!!

இல்லாவிடில் ஸம்ப்ரோக்ஷணம் செய்ய வேண்டும், முன்னால் நிர்மாணப்பட்டத் த்ரவ்யங்கள் குறிப்பிட்ட காலத்தில் குறைவு ஏற்படுமானால் நன்கு

सम्यक् समूह्य तत्सर्वं षण्मुखाय निवेदयेत् ।
सन्ध्यातिक्रमणेनैव ग्रामवाशं धनक्षयम् ॥ १७८ ॥

ஸம்யக் ஸமூஹ்யதத் ஸர்வம் ஷண்முகாய நிவேதயேத்!
ஸந்த்யாதி க்ரமணேணைவ க்ராமநாசந் தநக்ஷயம்!!

நன்கு அவைகளை சேர்த்து முருகனுக்கு அர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். காலம் அதிகமாகமானால் க்ராம நாசம், பணம் நாசமாகும்.

षडक्षरेण जुहुयात् आहुत्यास्तु सहस्रकम् ।
नैवेद्योत्थापने काले पतने लङ्घने नरः ॥ १७९ ॥

ஷடக்ஷரேண ஜுஹுயாது ஆஹுத்யாஸ்து ஸஹஸ்ரகம்!
நைவேத்யோத்தாபநே காலே பதநேலங்கநே நரை:!!

ஷடக்ஷரணத்தினால் ஹோமம் செய்து ஆயிரம் ஆவிருத்தி ஹோமம் செய்ய வேண்டும். நைவேத்தியத்தை எடுத்துச் செல்லும் பொழுது

கீழே விழுந்தாலும் மனிதர்களால் தாண்டினாலும்.

सस्यानां नाशनं प्रोक्तं तदन्नं परिवर्जयेत् ।
मूलमन्त्रं शतं जप्त्वा पक्वान्नं सहसा दयेत् ॥ १८० ॥

ஸஸ்யாநாந்நாசநம் ப்ரோக்தம் ததந்நம் பரிவர்ஜயேத்।
மூலமந்த்ர சதம் ஜப்த்வா பஹவாந்நம் ஸஹஸா தயேத்॥

பயிர்களுக்கு நாசம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அன்னத்தை நீக்க வேண்டும், மறுபடியும் அன்னம் வைக்க வேண்டும்.

मार्जनालेपनं हीनं शङ्खघोषविहीनके ।
गवां नाशकरं प्रोक्तं निर्वीर्या पृथिवी भवेत् ॥ १८१ ॥

மார்ஜநா லேபநம் ஹீநம் சங்ககோஷ விஹீநகே।
கவாம் நாசகரம் ப்ரோக்தம் நிர்வீர்யாப்ருதிவீ பவேத்॥

ஜலத்தினால் சுத்தம் செய்வதும் சங்ககோஷம் இல்லாமிலிருந்தாலும், பசுக்கள் நாசத்தை அடையும், பூமியானது சாரபூமியாக இருக்காது.

मालामन्त्रशतं जप्त्वा मार्जनादि च कारयेत् ।
बिम्बे पुष्पविहीने च ज्वरमारी प्रवर्तते ॥ १८२ ॥

மாலாமந்த்ர சதம் ஜப்த்வா மார்ஜநாதிச காரயேத்।
பிம்பே புஷ்ப விஹீநேச ஜ்வரமாரீ ப்ரவர்த்ததே॥

மாலமந்த்ரத்தை நூறு தடவை ஜபம் செய்து ஜலத்தினால் சுத்தம் செய்ய வேண்டும், (பிம்பத்தில்) பூஜையில் புஷ்பம் இல்லாவிடில் ஜ்லம் வைசூரியினால் கெடுதல் உண்டாகும்.

दुर्नीतिर्दुर्मृतिश्चैव दुर्भिक्षमपि जायते ।
महाहविर्निविद्याथ तत्तत्सर्वं समाचरेत् ॥ १८३ ॥

துர்ந்நீதி துர்ம்ருதிச்சைவ துர்பிக்ஷ மபிஜாயதே।
மஹாஹவிர் நிவேத்யாத தத்தத் ஸர்வம் ஸமாசரேத்॥

கெடுதலான நியாமமும் கெட்ட மரணமும் துர்பிக்ஷமும் உண்டாகும், மஹாஹவிர் நிவேதனம் பண்ணி அனைத்தும் செய்ய வேண்டும்.

स्पृष्टे दीक्षान्तरैर्बिम्बे शूद्रैरपि तथा पुनः ।
परचक्राद्भयं भूमौ पुण्याहं वाचयेत्सुधीः ॥ १८४ ॥

ஸ்ப்ருஷ்டே தீக்ஷாந்தரைரர் பிம்பே சூத்ரைரபிததா புந:।
பரசக்ராத் பயம் பூமள புண்யாஹம் வாசயேத் ஸுதீ:॥

சைவ தீக்ஷை இல்லாதவர்கள் சூத்ரர்களால் மறுபடியும் தொடப்படுமானால் சத்ருக்களால் பயமும் ஏற்படும், புத்திமான் புண்யாஹ வாசனம் செய்ய வேண்டும்.

शान्तिहोमं ततः कृत्वा स्नपनङ्कारयेत्प्रभोः ।
उत्सवान्तं दिनान्तं वा लब्धमासे तु कारयेत् ॥ १८५ ॥

சாந்திஹோமம் தத: க்ருத்வா ஸ்நபநங்காரயேத் ப்ரபோ:।
உத்ஸவாந்தந்திநாந்தம் வா லப்தமாஸேது காரயேத்॥

அதன்பிறகு சாந்தி ஹோமம் செய்து முருகப் பெருமானுக்கு ஸ்நபனம் செய்ய வேண்டும். உத்ஸவ கடைசியாகவோ நல்ல நாளில் முடிவிலோ, ப்ரேர்த்த மார்த்தத்தில் செய்ய வேண்டும்.

पवित्रारोहणे हीने मासपूजाविहीनके ।
नवनैवेद्यहीने च दुर्भिक्षं जायते भुवि ॥ १८६ ॥

பவித்ராரோஹண ஹீநே மாஸபூஜா விஹீநகே।
நவநைவேத்ய ஹீநேச துர்பிக்ஷஞ் ஜாயதே புவி॥

பவித்ரோத்ஸவ குறைவினாலும், மாஸபூஜை குறைவினாலும், நவநை வேத்ய குறைவினாலும் குலத்தில் துர்பிக்ஷம் ஏற்படும்.

मूर्तिहोमं ततः कृत्वा भूसुरानपि पूजयेत् ।
कृत्तिकादीपहीनं चेत् अनावृष्टिर्न संशयः ॥ १८७ ॥

மூர்த்தி ஹோமம் தத: க்ருத்வா பூசுராநபி பூஜயேத் /
க்ருத்திகா தீப ஹீநஞ்சே தநாவ்ருஷ்டிர் நஸம்சய: //

பிறகு மூர்த்தி ஹோமத்தை செய்து ப்ராம்மணர்களை பூஜிக்க வேண்டும், க்ருத்திகா தீபம் இல்லாவிடில் மழை பெய்யாது சந்தேகமில்லை.

शान्तिहोमं ततः कृत्वा स्नपनङ्कारयेत्प्रभोः ।
लब्धमासेऽग्निनक्षत्रे कृत्तिकादीपमाचरेत् ॥ १८८ ॥

சாந்திஹோமம் தத: க்ருத்வா ஸ்நபநங்காரயேத் ப்ரபோ: /
லப்தமாஸேக்நி நக்ஷத்ரே க்ருத்திகா தீபமாசரேத் //

சாந்தி ஹோமத்தை செய்து முருகனுக்கு ஸ்நபனம் செய்ய வேண்டும் கிடைத்த மாதத்தில் அக்னி நக்ஷத்திரத்தில் க்ருத்திகா தீபம் செய்ய வேண்டும்.

तैलाभ्यङ्गविहीने च दारिद्र्यं ग्रामवासिनाम् ।
मूलमन्त्रैः शतं कृत्वा तैलाभ्यङ्गं समाचरेत् ॥ १८९ ॥

தைலாப்யங்க விஹீநேச தரித்ரம் க்ராம வாஸிநாம் /
மூலமந்த்ரை சதங்க்ருத்வா தைலாப்யங்கம் ஸமாசரேத் //

தைல ஸ்நானம் இல்லாமல் போனால் க்ராம வாஸிகளுக்கு இல்லா கொடுமை ஏற்படும், மூலமந்த்ரத்தை நூறு தடவை ஆவிருத்தி செய்து தைலஅபிஷேகம் செய்ய வேண்டும்.

मन्त्रसंस्कारदोषेण राजराष्ट्रं विनश्यति ।
संप्रोक्षणं ततः कृत्वा तन्मन्त्रेणैव पूजयेत् ॥ १९० ॥

மந்த்ர ஸம்கார தோஷேண ராஜராஷ்ட்ரம் விநசயதி /
ஸம்ப்ரோக்ஷணம் தத: க்ருத்வா தந்மந்த்ரேணைவ பூஜயேத் //

கூறப்படாத மந்த்ரம் சேருமானால் ராஜாவுக்கு கெடுதல் உண்டாகும், ஆகையால் ஸம்ப்ரோக்ஷணம் செய்து அந்தந்த மந்திரத்தினாலேயே பூஜிக்க வேண்டும்.

आचार्यसङ्करं चैव कर्तुर्ग्रामस्य नाशनम् ।
मूर्तिहोमं ततः कृत्वा पूर्वाचार्येण पूजयेत् ॥ १९१ ॥

ஆசார்ய ஸங்கரஞ்சைவ கர்த்தூர் க்ராமஸ்ய நாசநம் /
மூர்த்திஹோமம் தத: க்ருத்வா பூர்வாசார்யேண பூஜயேத் //

ஆச்சார்ய ஸங்ரத்தினால் கிராமத்தினுடைய அழிவு ஏற்படும், பிறகு மூர்த்தி ஹோமத்தை செய்து முதல் இருந்த ஆச்சார்யாளாலேயே பூஜிக்க வேண்டும்.

अनुक्तं यद्भवेत् किञ्चिच्छान्तिहोमेन शाम्यति ।
मन्त्रेऽनुक्ते क्रियाणां तु हृदयेनैव कारयेत् ॥ १९२ ॥
एवं यः कुरुते मर्त्यः स पुण्यङ्गतिमाप्नुयात् ॥ १९३ ॥

அநுக்தம் யத் பவேத் கிஞ்சிது சாந்திஹோமேந சாம்யதி /
மந்த்ரேநுக்தே க்ரியாணாந்து ஹ்ருதயே நைவகாரயேத் //
ஏவம் ய: குருதே மர்த்யஸ ஸபுண்யாங்கதிமாப்நுயாத் //

சொல்லக்கூடாதது சிறிது காலத்திற்கு மானால் சாந்தி ஹோமத்தினால் தோஷம் நீங்கப்படுகிறது, மந்திரத்தில் கூறப்படாத காரியங்கள் ஹ்ருதய மந்திரத்தினாலேயே செய்ய

வேண்டும், இதுமாதிரியாக எந்த மனுஷன் செய்கின்றானோ நல்ல புண்யத்தோடு நல்லகதியை அடைகின்றான்.

इति श्रीकुमारतन्त्रे प्रायश्चित्तविधिर्नाम चतुर्विंश: पटल:

இதி ஸ்ரீ குமாரதந்த்ரே ப்ராயச்சித்த விதிர்நாம
சதுர்விம்ச: படல

இவ்வாறு குமாரதந்திரத்தில் ப்ராயச்சித்த விதி
என்னும் 14வது படல: படலமாகும்.

।। पञ्चदशः पटलः ।।

பஞ்சாதச:படல:

15 - வது படலம்

अथ जीर्णोद्धारविधिः

ஜீர்ணோத்தார விதி:

செப்பனிடும் முறை

जीर्णोद्धारविधिं वक्ष्ये श्रृणु कौशिक सुव्रत ।
सर्वशान्तिकरं पुण्यं सर्वव्याधिनाशनम् ॥ १ ॥

ஜீர்ணோத்தார விதிம் வக்ஷ்யே ச்ருணுகௌசிக ஸுவ்ரத !
ஸர்வசாந்திகரம் புண்யம் ஸர்வ வ்யாதி விநாசநம் !!

ஹே கௌசிகரே! நல்லதுமான ஜீர்ணோத்தார முறையைக் கூறுகிறேன், கேளும், எல்லா அமைதியைத்தர வல்லதும், புண்யமானதும், எல்லா நோயையும் போக்க கூடியதும்.

राष्ट्रग्रामनृपाणाञ्च हितार्थं गुरुशिल्पिनः ।
जीर्णोद्धारं यः करोति फलं पूर्वाच्चतुर्गुणम् ॥ २ ॥

ராஷ்ட்ரக்ராமந்ருபாணாம்ச ஹிதார்த்தம் குருசில்பிநோ: !
ஜீர்ணோத்தாரம் ய:கரோதி பலம் பூர்வாச்சதுர்குணம் !!

அரசாங்கம், கிராமம், அரசன், ஆச்சார்யன், சில்பி ஆகியோர்களுக்கு நன்மையைத் தரவல்ல ஜீர்ணோத்தாரத்தை யார் செய்கிறானோ, முன்பு கூறிய பயனை விட நான்கு மடங்கு பலனை அடைகிறான்.

जीर्णोद्धारं न कुर्याच्चेत् राजराष्ट्रं विनश्यति ।
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन जीर्णोद्धारं तु कारयेत् ॥ ३ ॥

ஜீர்ணோத்தாரம் ந குர்யாத்சேத் ராஜராஷ்ட்ரம் விநச்யதி !
தஸ்மாத் ஸர்வ ப்ரயத்நேந ஜீர்ணோத்தாரம்து காரயேத் !!

ஜீர்ணோத்தாரம் செய்யப்படவில்லையெனில், அரசன், அரசாங்கம் இரண்டிற்கும் அழிவேற்படும், ஆகையால் மிகுந்த முயற்சியுடன் ஜீர்ணோத்தாரணம் செய்ய வேண்டும்.

जीर्णं लोहजबेरं चेत् तल्लोहेनैव कारयेत् ।
शैलजं दारुजं चेतु वर्जयेत् कुशिकात्मज ॥ ४ ॥

ஜீர்ணம் லோஹஜ பேரஞ்சேத் தல்லோஹேநைவ காரயேத் !
சைலஜம் தாருஜம் சேத்து வர்ஜயேத் குசிகாத்மஜ !!

தங்கம், வெள்ளி போன்ற உலோக பிம்பமெனில் அந்த உலோகத்தாலேயே செய்யவேண்டும், சிலாவிக்ரஹம் (மாடு) மரபிம்பமெனில் தள்ளுபடி செய்யவேண்டும்.

यद्रूपं यन्मयं पूर्वं तथैव परिकल्पयेत् ।
अन्यथा कारितं चेतु राजराष्ट्रं विनश्यति ॥ ५ ॥

யத்ரூபம் யந்மயம் பூர்வம் ததைவ பரிகல்பயேத் !
அந்யதா காரிதம் சேத்து ராஜராஷ்ட்ரம் விநச்யதி !!

எந்த உருவமாயிருந்தோ எந்த திரவியத்தால் செய்யப்பட்டதோ அந்த திரவ்யத்தால் செய்யப்பட வேண்டும். வேறு மாறுதலாக செய்தால் அரசன், அரசாங்கம் அழிவடையும்.

शैलं जीर्णं समुद्धृत्य शकटे वा गजेऽपि वा ।
रथे वा शिविकायां वा विधिनारोप्य बुद्धिमान् ॥ ६ ॥

சைலம் ஜீர்ணம் ஸமுத்ருத்ய சகடே வாகஜேபி வா !
ரதே வா சிபிகாயாம் வா விதிநாரோப்ய புத்திமான் !!

ஜீர்ணமான சிலா விக்ரஹத்தை பெயர்த்து வண்டியிலோ, யானையிலோ, தேரிலோ, பல்லக்கிலோ ஏற்றி.

समुद्रे वा तडागे वा कूपे वाऽपि विसर्जयेत् ।
दारुजङ्गारयेद्भूमौ पश्चिमे चोत्तरेऽपि वा ॥ ७ ॥

ஸமுத்ரேவாதடாகேவா கூபே வாபி விஸர்ஜயேத்!
தாருஜங்காரயேத் பூமௌ பச்சிமே சோத்தரேபி வா!!

ஸமுத்திரத்திலோ, குளத்திலோ, கிணற்றிலோ, விஸர்ஜனம் செய்யவும், மரபிம்பத்தினால் செய்ததாக இருந்தால் மேற்கேயோ, வடக்கிலோ புதைக்கவும்.

गजोष्ट्रतुरगैश्चोरैर्विषनागेश्वरैरपि ।
पतिते चलिते भग्ने नदीस्रोतेन वा पुनः ॥ ८ ॥

கஜோஷ்ட்ர துரகைச் சோரை: விஷநாகைச்
சரைரபி!
பதிதே சலிதே பக்நே நதீச்ரோதேந வாபுந:!!

யானை, ஒட்டகம், குதிரை, திருடன், விஷபாம்புகளால் கீழே விழுந்தாலும், ஆடினாலும், உடைந்தாலும், நதீபிரசவாஹத்தால் சேதமானாலும்.

वह्निना दह्यमानेऽपि जीर्णोद्धारं विधीयते ।
क्षेत्रे जीर्णे तु तत् क्षेत्रे स्थापयेत्तु प्रयत्नतः ॥ ९ ॥

வஹ்நிநா தஹ்யமாநேபி ஜீர்ணோத்தாரம் விதீயதே!
க்ஷேத்ர ஜீர்ணே து தத் க்ஷேத்ரே ஸ்தாபயேத்து
பிரயத் நத:!!

தீக்கிரையானாலும், ஜீர்ணோத்தாரம் செய்ய வேண்டும், ஜீர்ணமான பூமியில், சரிப்படுத்தி, அதே இடத்திலோ, முயற்சியுடன் பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும்.

नदीवेगेन चलितं शतदण्डं व्यपोह्य च ।
द्विशतं द्विगुणं वाऽपि चतुर्गुणमथापि वा ॥ १० ॥

நதீவேகேந சலிதம் சததண்டம வ்யபோஹ்ய ச!
த்விசதம் த்விகுணம் வாபி சதுர்குணமதாபி வா!!

நதீ பிரவாஹத்தால் சேதமடைந்தால் நூறுதண்டம், 200 தண்டம், 400 தண்டம், 800 தண்டமளவோ தாண்டி.

तस्योत्तरेषु पूर्वेषु दक्षिणे चाथवा पुनः ।
आरोप्य च शुचौ देशे कृत्वा गेहप्रमाणवत् ॥ ११ ॥

தஸ்யோத்தரேஷு பூர்வேஷு தக்ஷிணேதவாபுந:!
ஆரோப்யச சுசௌ தேசே க்ருத்வா கேஹ
பிரமாணவத்!!

அதன் வடக்கிலோ, கிழக்கிலோ, தெற்கிலோ, கர்பக்ருஹபிரமாண அளவு சுத்தமானஇடத்தில் ஆஸனத்தை அமைக்கவும்.

स्थापनं तत्र कर्तव्यं नेत्रोन्मीलनवर्जनम् ।
जलाधिवासरहितं शेषकर्माणि कारयेत् ॥ १२ ॥

ஸ்தாபநம் தத்ர கர்தவ்யம் நேத்ரோந்மீலன
வர்ஜிதம்!
ஜலாதி வாஸ ரஹிதம் சேஷக்ரமாணிகாரயேத்!!

நயனோன் மீலனம் இன்றி பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும். ஜலாதி வாஸமின்றி மற்ற பூஜைகளை செய்ய வேண்டும்.

अङ्गस्योपाङ्गप्रत्यङ्गमङ्गानि त्रिविधानि च ।
अङ्गं प्रधानं मूलं स्यादुपाङ्गमथ कथ्यते ॥ १३ ॥

அங்கஸ்யோபாங்க பிரத்யங்கம் அங்காநி
த்ரிவிதாநிச!
அங்கம் பிரதான மூலம் ஸ்யாத் உபாங்கமத
கத்யதே!!

அங்கங்கள், உபாங்கம், ப்ரத்யங்கம், அங்கம் என 3 வகைப்படும் மூலமான பிம்பம் பிரதானம் எனப்படும். உபாங்கம் கூறப்படுகிறது.

वक्षोदण्डकटीदण्डबाहुकूर्परकद्वयम् ।
ऊरू जानू च जङ्घे च पाणी पादतलाङ्गुली ॥ १४ ॥

வக்ஷோதண்ட கடீதண்ட பாஹு கூர்பரகத்வயம்।
ஊருஜாநுச ஜங்கே ச பாணீ பாத தலாங்குலீ॥

மார்புத்தண்டம், இரும்புத்தண்டம், தோள், முழங்கை, துடை முழயதாள் மூட்டு, முழங்காள், 2 கை, கால்பகுதி, விரல் என்று

उपाङ्ग त्रिविधं ज्ञेयं आयुधाभरणानि च ।
वस्त्रवाहनपाठानि प्रत्यङ्गमिति कीर्तितम् ॥ १५ ॥

உபாங்கம் த்ரிவிதம் க்ஞேயம் ஆயுதாபரணாநி ச।
வஸ்த்ர வாஹந பீடாநி ப்ரத்யங்கமிதி கீர்த்திதம்॥

உபாங்கம் மூன்று வகைப்படும், ஆயுதங்கள், ஆபரணங்கள், வஸ்த்ரம், வாஹனம், பீடங்கள், ப்ரத்யங்கம் எனப்படும்.

ब्रह्मदण्डविहीनं चेत् शूलस्थापनमुच्यते ।
प्रत्यङ्गोपाङ्गहीने च पुनः सन्धानमाचरेत् ॥ १६ ॥

ப்ரும்மதண்டவிஹீநம் சேத் சூலஸ்தாபனமுச்யதே।
ப்ரத்யங்கோ பாங்க ஹீநேச
புநஸ்ஸந்தானமாசரேத்॥

பிரம்மதண்டம் ஜீர்ணமானால் சூலத்தில் ஸ்தாபனம் செய்யவும், பிரத்யங்க, உபாங்க மில்லையெனில், திரும்பவும் சேர்க்கைச் செய்யவும்.

आसप्तदिवसात् पूर्वं कुम्भे त्वावाह्य कारयेत् ।
तदूर्ध्वे बालहर्म्ये वै कृत्वा संप्रोक्षणं चरेत् ॥ १७ ॥

ஆஸப்தத்திவஸாத் பூர்வம் கும்பே த்வாவாஹ்ய
காரயேத்।

ததூர்த்வே பால ஹர்ம்யம் வை க்ருத்வா
ஸம்ப்ரோக்ஷணம்சரேத்॥

பிரதிஷ்டைக்கு 7 தினங்களுக்கு முன்னதாக கும்பத்தில் மூர்த்தியை ஆவாஹணம் செய்து, அதற்கு மேல் பாலாலயம் செய்து ஸம்ப்ரோக்ஷணம் செய்யவும்.

लोहजं शैलजं बेरं मृण्मयं वा सुधामयम् ।
शिरोबाहू तथा चोरू हीने स्यात् परिवर्जयेत् ॥ १८ ॥

லோஹஜம் சைலஜம் பேரம் ம்ருண்மயம்
வாசுதாமயம்।

சிரோபாஹு ததாசோரு ஹீநே ஸ்யாத்
பரிவர்ஜயேத்॥

சிலாபிம்பம், உலோகபிம்பம், மண்ணாலானது, சுதாபிம்பம் இவைகளுக்கு தலை, முழங்கை, துடைபாகம் இவைகள் குறைபாடாயிருந்தால் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும்.

अङ्गुलीनखनासाग्रं पुनः सन्धानमाचरेत् ।
सन्धानयोग्यं सन्धार्यमयोग्यं न प्रयोजयेत् ॥ १९ ॥

அங்குலீநக நாஸாக்ரம் புநஸ்ஸந்தானமாசரேத்।
ஸந்தானயோக்யம் ஸந்தானம்அயோக்யம்
நப்ரயோஜயேத்॥

விரல், நகம், மூக்கு நுனி இவைகளை ஜீர்ணமானால் திரும்பவும் சேர்த்து விடவும், சேர்க்க முடிந்தவைகளை சேர்க்கவும், சேர்க்க முடியாதவைகள் பிரயோஜனமில்லை.

वस्तुहीनं न कर्तव्यं कुर्याद्वस्त्वधिकेन तु ।
पूर्वात्पूर्यात्पूर्वमानात् अङ्गके श्रीकरं भवेत् ॥ २० ॥

வஸ்துஹீநம் நகர்தவ்யம் குர்யாத் வஸ்த்வதிகேநது।
பூர்வாத் குர்யாத் பூர்வமாநாத் அங்ககே ஸ்ரீ கரம்
பவேத்॥

சேர்க்க வேண்டிய பொருட்களை குறைக்காமல் அதிகமாகவே சேர்க்கவும், முன்பு ஜீர்ணமான அங்கங்களை முன்பிருந்த அங்க அளவுப்படியே சேர்த்தால் ஸ்ரீகர மேற்படும்.

विहीने नाशकृत्प्रोक्तं तस्माद्धिनं न कारयेत् ।
मासपक्षर्क्षवारादीनविचार्य समाचरेत् ॥ २१ ॥

விஹீநே நாசக்ருத்ப்ரோக்தம் தஸ்மாத் ஹீநம் நகாரயேத் /
மாஸ பக்ஷர்க்ஷ வாராதீந் அரிசார்ய ஸமாசரேத் //

முன்புள்ள அளவுப்படி குறைத்தால் அழிவேற்படும், ஆகையால் முன்புள்ள அளவை குறைக்கக்கூடாது. மாதம், பக்ஷம், நக்ஷத்ரம், கிழமை இவைகளை ஆராயாமல் செய்யவும்.

जीर्णोद्धारं न कुर्याच्चेन्महादोषोऽभिजायते ।
तद्दुष्टभूतवेताळपिशाचब्रह्मराक्षसा: ॥ २२ ॥

ஜீர்ணோத்தாரம் நகுர்யாச்சேத் மஹாதோஷோபிஜாயதே /
தத்துஷ்டபூத வேதாள பிசாச ப்ரும்ம ராக்ஷஸா: //

மேற்கூறியபடி ஜீர்ணோத்தாரம் செய்ய வில்லை யெனில் பெருங்குற்றம் ஏற்படும். ஜீர்ணமான பிம்பத்தை பூத வேதாள, பைசாச, பிரம்ம ராக்ஷஸர்கள்.

प्रेताश्च देवशून्यत्वादाश्रयन्ति न संशय: ।
कुर्वन्ति ते भयं ह्युग्र दुर्भिक्षं मरणं नृणाम् ॥ २३ ॥

ப்ரேதாச்ச தேவசூன்யத்வாத் ஆச்ரயந்திந ஸம்சய: /
குர்வந்தி தே பயம் ஹ்யுக்ரம் துர்பிக்ஷம் மரணம் ந்ருணாம் //

ப்ரேதங்கள் ஆகியவை தேவத்தன்மை யில்லாததால் சந்தேகமின்றி சூழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அவைகள் மிகுந்தபயம், பஞ்சம், மரணம் இவைகளை மனிதர்களுக்கு அளிக்கின்றன.

अर्चितं चेन्निहन्त्याशु तस्माज्जीर्णं समाचरेत् ।
मन्दिरे चोद्धृतं तत्र बिम्बे निर्दोषसंस्थिते ॥ २४ ॥

அர்சிதம் சேந்நிஹந்த்யாசு தஸ்மாத் ஜீர்ணம் ஸமுத்தரேத் /
மந்திரே சோத்ருதே தத்ர பிம்பே நிர்தோஷ ஸம்ஸ்திதே //

அப்போ்பட்ட பிம்பங்களை பூஜித்தால் கொன்றுவிடும். ஆகையால் ஜீர்ணமானவை களை எடுத்துவிட வேண்டும். குற்றமற்றதான பிம்பம் இருக்கும்போது கோவில் ஜீர்ணமானால்.

बालहर्म्यं तत: कृत्वा बालस्थानोक्तमार्गत: ।
हर्म्याग्रे पञ्जरे वापि त्रिबेरं तु समाचरेत् ॥ २५ ॥

பாலஹர்ம்யம் தத: க்ருத்வா பாலஸ்தானோக்த மார்கத: /
ஹர்ம்யாக்ரே பஞ்சஜரே வாபி த்ரிபேரந்து ஸமாசரேத் //

பாலஸ்தாபன பாலாலயம் ஏற்படுத்தி கோவிலுக்கு முன்பாகவோ, கூண்டாகவோ செய்து 3 பேரங்களை கற்பிக்கவும்.

स्तूप्याद्याद्येष्टकानाञ्च खात्वा त्यक्त्वान्यशेषकम् ।
प्रथमेष्टिकां क्षिपेत्प्राखगर्भन्याससमायुतम् ॥ २६ ॥

ஸ்தூப்யாத்யாத்யே ஷ்டகாநாம்ச காத்வாத்யக்த்வா அந்யசேஷகம் /
ப்ரதமேஷ்டிகாம் க்ஷிபேத் ப்ராக்வத் கர்பந்யாஸ ஸமாயுதம் //

ஸ்தூபி முதல் ஆத்யேஷ்டிகைவரை வெட்டி தோண்டி எல்லா சேஷத்தை வெளிக் கொணர்ந்து, கர்பந்யாஸம் முதலாக ஆத்யேஷ்டிகை வைத்து ஆலயம் எடுப்பதும்.

यावन्मन्दिरपर्यन्तं तावत्कृत्वा सलक्षणम् ।
यद्द्रव्येणोद्धृतं हर्म्यं यत्प्रमाणं यदाकृतिम् ॥ २७ ॥

யாவந்மந்திர பர்யந்தம் தாவத் க்ருத்வா ஸலக்ஷணம் /
யத்திரவ்யேணோத்ருதம் ஹர்ம்யம் யத்ப்ரமாணம் யதாக்ருதிம் //

கோவில் உருவாக்கும் வரை நல்ல உருவ அமைப்புடன் முன்பு எந்த திரவ்யத்தால் அமைக்கப்பட்டதோ எந்த அளவு, எந்த உருவ அமைப்புடனிருந்தோ.

तद्द्रव्येण पुनः कुर्यात् प्रमाणेन तु बुद्धिमान् ।
सर्वावयवसंपूर्णं यथाशोभं यथाबलम् ॥ २८ ॥

தத்த்ரவ்யேண புந: குர்யாத் ப்ரமாணேநது புத்திமாந் !
ஸர்வாவயவஸம்பூர்ணம் யதாசோபம் யதா பலம் !!

அந்த திரவியத்தால் திரும்பவும் உரிய அளவுடன் செய்யவும், எல்லா உருவ அமைப்புடன் நல்ல பலத்துடன் நல்லப் பொலிவுடன்.

दार्विष्टकाशिला यत्र जीर्णं प्रासादके पुनः ।
कर्मयोग्यास्तु संग्राह्य अयोग्यान् परिवर्जयेत् ॥ २९ ॥

தார்விஷ்டகாசிலா யத்ர ஜீர்ணம் ப்ராஸாதகே புந:!
கர்ம யோக்யாஸ்து ஸங்க்ராஹ்ய அயோக்யாந் பரிவர்ஜயேத் !!

மரம், செங்கல், கற்சிலை இவைகளால் எல்லாம் எந்த இடத்தில் ஆலயத்தில் ஜீர்ணமாக இருக்கிறததா அந்த இடத்தில் சேர்ந்தவைகளை சேர்த்து சேராதவைகளை தள்ளுபடி செய்யவும்.

हीनमानोद्धृते धाम्नि शास्त्रोक्तेनाथ कर्मतः ।
पूर्वाद्धीनं न कर्तव्यमुत्कृष्टं शुभदं स्मृतम् ॥ ३० ॥

ஹீநமாநோத்ருதே தாம்நி சாஸ்த்ரோக்தேநாத கர்மத:!
பூர்வாத்தீநம் நகர்தவ்யம் உத்க்ருஷ்டம் சுபதம் ஸ்ம்ருதம் !!

சாஸ்த்திரத்தில் உள்ள அளவுக்கு குறைவானதான ஜீர்ணோத்தாரம் செய்திருந்தாலும் முன்புள்ள அளவுக்கு குறைவாக செய்யக்கூடாது அதிகமாக இருந்தால் நன்மையாகும்.

स्तपी नासी च शाला च कपोतीकूटपञ्जरम् ।
एतेष्वङ्गं यथा हीनं तथा तद्वस्तुना पुनः ॥ ३१ ॥

ஸ்தூபீ நாஸீச சாலாச கபோதீ கூட பஞ்ஜரம் !
ஏதேஷ்வங்கம் யதா ஹீநம் ததாத் வஸ்துநாபுந: !!

ஸ்தூபி, நாஸீ, சாலா, கபோதிகா, கூடபஞ்சரம் இவைகளின் அவையங்கள் எவ்வாறுள்ளதோ அவைகளை அந்தந்த திரவ்யங்களால் செய்ய வேண்டும்.

परिवारलये जीर्णे तस्योद्धारणकर्म सु ।
तत्तद्धामाग्रके पीठे कृत्वा मूर्तिं समाचरेत् ॥ ३२ ॥

பரிவாராலயே ஜீர்ணே தஸ்யோத்தாரண கர்மஸு !
தத்தத்தாமாக்ரகே பீடே க்ருத்வா மூர்த்திம் ஸமர்ச்சயேத் !!

பரிவாராலயம் ஜீர்ணமானால் அதை பழுது பார்க்கும் விஷயத்தில் அதற்கு முன்பாக ஓர் பீடத்தில் மூர்த்தியை வைத்து பூஜிக்கவும்.

स्थापितेनोक्तदेशे तु तद्बिम्बं मन्त्रतन्त्रकैः ।
उक्तस्थाने प्रकर्तव्यं परिवारादिकाम् क्रमात् ॥ ३३ ॥

ஸ்தாபிதே நோக்தி தேசேது தத்பிம்பம் மந்த்ரதந்த்ரகை:!
உக்தஸ்தாநே ப்ரகர்தவ்யம் பரிவாராதிகாந் க்ரமாத் !!

எந்த பரிவார பிம்பம் ஜீர்ணமாகி உள்ளதோ அதற்குரிய தேசத்தின் முன்பாக மந்திர தந்திரங்களால் பரிவார பிம்பங்களை ஸ்தாபித்து பூஜிக்கவும்.

जीर्णे तु गोपुरे तत्र प्रासादस्योक्तवर्त्मनः ।
अन्येषां मण्डपादीनां प्रासादस्योक्तमार्गतः ॥ ३४ ॥

ஜீர்ணேது கோபுரே தத்ர ப்ராஸாதஸ்யோக்தவர்த்மந:!
அந்யேஷாம் மண்டபாதீநாம் ப்ராஸாதஸ்யோக்த மார்கத:!!

ஆலயத்திற்கு கூறப்பட்டுள்ள முறைப்படி கோபுரம் ஜீர்ணமான மற்ற மண்டபங்கள்

ஜீர்ணமானால் ஆலயத்திற்கு கூறப்பட்டுள்ள முறைப்படி செய்யவும்.

एवं सामान्यमुदितं विशेषधुनोच्यते ।
इष्टकाया: परं पीठं पीठादाभासमुत्तमम् ॥ ३५ ॥

ஏவம் ஸாமான்யமுதிதம் விசேஷமது நோச்யதே।
இஷ்டகாயா: பரம்பீடம் பீடாதாபாஸமுத்தமம்॥

இவ்வாறு ஸாமான்யமான (பொதுவான) ஜீர்ணோத்தாரம் கூறப்பட்டு விசேஷமாக இப்போது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இஷ்டிகை (செங்கல்)லை விட பீடம் சிறந்தது. பீடத்தை விட கண்ணாடி சிறந்தது.

आभासादर्धचित्रं स्यादर्धचित्रातु दारुजम् ।
दारुजान्मृण्मयं श्रेष्टं मृण्मयाच्चैलजं स्मृतम् ॥ ३६ ॥

ஆபாஸாதர்த்தசித்ரம் ஸ்யாத் அர்த்த சித்ராஸ்து
தாருஜம்।
தாருஜாந் ம்ருண்மயம் ச்ரேஷ்டம் ம்ருண்மயாத்
சைலஜம் ஸ்ம்ருதம்॥

கண்ணாடியை விட வரைந்த படம் சிறந்தது. படத்தை விட மரத்தாலானது சிறந்தது. மரத்தைவிட மண்ணால் செய்தது சிறந்தது. மண்ணால் செய்ததை விட கல்லால் செய்தது சிறந்தது.

शैलजाल्लोहजं श्रेष्टं लोहजाद्रत्नजं तथा ।
चित्रञ्च चित्रमन्यच्चेत्पूर्ववन्मूलबेरकम् ॥ ३७ ॥

சைலஜால்லோஹஜம் ச்ரேஷ்டம்லோஹஜாத்
ரத்னஜம் ததா।
சித்ரம்ச சித்ரமன்யச் சேத் பூர்வவந் மூலபேரகம்॥

கற்சிலையை விட உலோக பிம்பம் சிறந்தது. உலோகத்தைவிட ரத்னத்தாலானது சிறந்தது. சித்ர (படமாக வரைந்த) பிம்பமாயிருப்பின் முன்புள்ள மூலபிம்பம் போல் சித்ரத்தையே வரைய வேண்டும்.

द्रव्योतकृष्टेन कर्तव्यं विपरीतं न कारयेत् ।
आदिशैवकुलोद्भूत: प्रागुक्तो लक्षणो गुरु: ॥ ३८ ॥

த்ரவ்யோத்க்ருஷ்டே ந கர்தவ்யம்
விபரீதந்நகாரயேத்।
ஆதிசைவ குலோத்பூத: ப்ராகுக்த லக்ஷணோ
குரு:॥

உன்னதமான திரவியத்தால் செய்ய வேண்டும். வேறு மாற்றி செய்யக்கூடாது. ஆதிசைவ குலத்தில் பிறந்தவனும் முன்பு கூறப்பட்டுள்ள லக்ஷணத்தையுடைய ஆசார்யன்.

सुस्नात: सकलीकृत्य गन्धपुष्पैरलंकृत्त: ।
नववस्त्रधरोष्णीषो हैमपञ्चाङ्गभूषण: ॥ ३९ ॥

ஸுஸ்நாதஸ் ஸகளீக்ருத்ய கந்தபுஷ்பை ரலங்க்ருத:।
நவவஸ்த்ர தரோஷ்ணீஷம், ஹைமபஞ்சாங்க
பூஷண:॥

ஸ்நானம் செய்து ஸகளீகரணம் செய்து கொண்டு சந்தன புஷ்பங்களால் அலங்கரித்துக்கொண்டு புதிய வஸ்திரம் தரித்து சிரோவஸ்திரம் தரித்து ஸ்வர்ணாபரணம் ஐந்து இடங்களில் அணிந்து.

नत्वा गणाधिपं पूर्वं गन्धपुष्पदिभिर्ययेत् ।
संकल्पपि पुण्याहं वाचयेत्प्रोक्ष्य तज्जलै: ॥ ४० ॥

நத்வா கணாதிபம் பூர்வம் கந்த புஷ்பாதி பிர்யஜேத்।
ஸங்கல்ப மபி புண்யாஹம் வாசயேது ப்ரோக்ஷ்ய
தஜ்ஜலை:॥

விநாயகரை முன்னதாக வழிபட்டு புண்யாஹவாசனம் செய்து, புண்யாஹ வாசன ஜலங்களால் ப்ரோக்ஷித்து

सुब्रह्मण्यं ततोऽभ्यर्च्य गन्धपुष्पादिभिः क्रमात् ।
जीर्णबेरं त्याज्यमिति भगवद्वाक्यनिर्णयात् ॥ ४१ ॥

ஸுப்ரஹ்மண்யம் ததோப்யர்ச்ய கந்தபுஷ்பாதிபி:
க்ரமாத் /
ஜீர்ண பேரந்த்யாஜ்யமிதி பகவத்வாக்ய் நிர்ணயாத் //

சந்தன புஷ்பங்களால் ஸுப்ரமண்யரை பூஜித்து, ஜீர்ணமான பிம்பத்தை தள்ளுபடி செய்ய வேண்டு மென்பது பகவானுடைய வாக்யமாதலால்

जीर्णोद्धारकर्म कर्तुमनुग्रह षडानन ।
इति प्रणाम्य विज्ञाप्य देवस्यानुज्ञया गुरुः ॥ ४२ ॥

ஜீர்ணோத்தாரம் கர்மகர்தும் அநுக்ரஹஷடாநந /
இதிப்ரணம்ய விக்ஞாப்ய தேவஸ்யாநுக்ஞயாகுரு://

ஜீர்ணோத்தார கர்மாவை செய்ய ஆறுமுகனை அனுக்ரஹிப்பாயாக இவ்வாறு நமஸ்கரித்து தெரிவித்து ஆசார்யன் முருகனுடைய உத்தரவால்.

स्कन्दाग्रे स्थण्डिलं कृत्वा हस्तमात्रेण देशिकः ।
अन्याधानादिकं सर्वमग्निकार्योक्तमाचरेत् ॥ ४३ ॥

ஸ்கந்தாக்ரே ஸ்தண்டிலம் க்ருத்வா
ஹஸ்தமாத்ரேண தேசிக:/
அக்ன்யாதாநாதிகம் ஸர்வம் அக்னிகார்யோக்த
மாசரேது//

முருகனுக்கு முன்பாக ஓர் முழு அளவாக ஸ்தண்டிலம் அமைத்து அக்னிகார்ய முறைப்படி அக்னிகார்யம் செய்து

समिदाज्यचरूंल्लाजं सर्षपं क्षीरमेव च ।
तिलं माषं ततो मुद्गं प्रियङ्गुं च गुलं मधु ॥ ४४ ॥

ஸமிதாஜ்ய சருல்லாஜம் ஸர்ஷபம்க்ஷீர மேவச /
திலம்மாஷம்ததோ முத்கம் ப்ரியங்குஞ்ச
குலம்மது //

ஸமித்து, நெல், சரு, பொறி, கடுகு, பால், எள், உளுந்து, பயறு, தினை, வெல்லம், தேன்

द्रव्याणि द्वादशैतानि होमयेत्तु विचक्षणः ।
जगद्भुवादिषण्मन्त्रैस्तत्तत्षण्मूर्तिमन्त्रकैः ॥ ४५ ॥

த்ரவ்யாணி த்வாதசைதாநி ஹோமயேத்து
விசக்ஷண:/
ஜகத்புவாதி ஷண்மந்த்ரை: தத்தத்ஷண்மூர்த்தி
மந்த்ரகை://

ஆகிய த்ரவங்களையும் ஹோமம் செய்யவும் ஜகத்புவம் முதலிய ஆறு மந்திரங்களாலும் ஷண்மூர்த்தி மந்திரங்களாலும்

समिदाज्यचरून् हुत्वा प्रत्येकन्तु त्रयाहुतिम् ।
स्कन्दमूलेन जुहुयात्समिधं ब्रह्मवृक्षजम् ॥ ४६ ॥

ஸமிதாஜ்யசரூந் ஹுத்வா ப்ரத்யேகந்து
த்ரயாஹுதிம் /
ஸ்கந்த மூலேந ஜுஹுயாத் ஸமிதம் ப்ரஹ்ம
வ்ருக்ஷஜம் //

ஒவ்வொன்றும் மும்மூன்று ஆஹுதியாக ஸமித்து, நெய், ஹவிஸ் இவைகளை ஹோமம் செய்து, அரசு சமித்துகளால் ஸ்கந்த மூல மந்திரத்தினால் ஹோமம் செய்யவும்.

घृतमीशानमन्त्रेण पुरुषेण चरुं हुनेत् ।
लाजांस्त्वघोरमन्त्रेण सर्षपं वाममन्त्रतः ॥ ४७ ॥

க்ருதமீசாந மந்த்ரேந புருஷேணசரும் ஹுநேது/
லாஜாந்வை கோரமந்த்ரேண ஸர்ப்பிஷம் வாம
மந்த்ரத:/

ஈசான மந்திரத்தினால் நெய்யையும், தத்புருஷ மந்திரத்தால் சருவையும், பொறியை அகோர மந்திரத்தினாலும், வாமதேவ மந்திரத்தினால் கடுகையும்

सद्योजातेन गोक्षीरं तिलं पाशुपतेन च ।
माषं कवचमन्त्रेण मुद्गं हृदयमन्त्रतः ॥ ४८ ॥

ஸத்யோஜாதேந கோக்ஷீரம் திலம் பாசுபதேந ச।
மாஷம் கவச மந்த்ரேண முத்கம் ஹ்ருதய மந்த்ரத:॥

ஸத்யோஜாத மந்திரத்தினால் பாலையும், எள்ளை பாசுபதாஸ்திர மந்திரத்தினாலும், உளுந்தை கவச மந்திரத்தினாலும், ஹ்ருதய மந்திரத்தினால் பாசிபயிரையும்

प्रियङ्गुं नेत्रमन्त्रेण गुलं वै शीर्षमन्त्रकः ।
मध्वस्त्रेणैव जुहुयात्प्रत्येकन्तु शताहुतिम् ॥ ४९ ॥

ப்ரியங்கும் நேத்ர மந்த்ரேண குலம்
வைசீர்ஷமந்த்ரத:।
மத்வஸ்த்ரேணைவ ஜுஹுயாத் ப்ரத்யேகந்து
சதாஹுதிம்॥

திணையை நேத்ர மந்திரத்தினாலும், சிரோமந்திரத்தினால் வெல்லத்தையும், தேனை அஸ்திர மந்திரத்தினாலும், ஒவ்வொன்றையும் நூறு ஆஹுதி செய்யவும்.

द्रव्यान्ते व्याहृतिर्हुत्वा पूर्णां तु शिरसा हुनेत् ।
हृदयादेन मन्त्रेण स्विष्टकृद्धोममाचरेत्सुधीः ॥ ५० ॥

த்ரவ்யாந்தே வ்யாஹ்ருதிர்ஹுத்வா பூர்ணாந்து
சிரஸா ஹுநேத்।
ஹ்ருதயாதேந மந்த்ரேண ஸ்விஷ்டக்ருத்தோம
மசேத்ஸுதீ:॥

த்ரவ்யாஹுதிகளுக்கு பிறகு வியாஹ்ருதி மந்திரங்களால் ஹோமம் செய்து சிரோமந்திரத்தினால் பூர்ணாஹுதி செய்து ஹ்ருதய மந்திரத்தினால் ஸ்விஷ்டக்ருத் ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

जयादिराभ्यातानञ्च राष्ट्रभृच्च क्रमाद्धुनेत् ।
शान्तिहोममिति प्रोक्तं हृत्कुम्भस्थापनं शृणु ॥ ५१ ॥

ஜயாதிரப்யாதாநஞ்ச ராஷ்ட்ரப்ருச் சக்ரமாத்து ஹேது।
சாந்திஹோமமிதி ப்ரோக்தம் ஹ்ருத்கும்ப
ஸ்தாபனம் ஸ்ருணு॥

ஜயாதி ஹோமம் முதலியவைகளை முறைப்படி செய்யவும். இவ்வாறு சாந்திஹோமம் கூறப்பட்டு ஹ்ருதய கும்ப ஸ்தாபனத்தை கேளும்.

पुण्याहवाचनं कृत्वा कारयेदङ्कुरार्पणम् ।
स्कन्दाग्रे स्थण्डिलं कृत्वा द्विद्रोणै रक्तशालिभिः ॥ ५२

புண்யாஹ வாசநங்க்ருத்வா காரயேதங்குரார்பணம்।
ஸ்கந்தாக்ரே ஸ்த்தண்டிலம் க்ருத்வா த்வித்ரோணை
ரக்த சாலிபி:॥

புண்யாஹ வாசனம் செய்து அங்குரார்ப்பணம் செய்யவும், ஸுப்ரமண்யருக்கு முன்னதாக 2 மரக்கால் செந்நெற்களால் ஸ்தண்டிலம் அமைத்து.

अष्टदलं पद्ममालिख्य प्रोक्ष्य गायत्रिमन्त्रतः ।
द्रोणतोयेन संपूर्णं कुम्भं बिम्बसमप्रभम् ॥ ५३ ॥

அஷ்டதளம் பத்மமாலிக்ய ப்ரோக்ஷ்ய காயத்ரிமந்த்ரத:।
த்ரோண தோயேந ஸம்பூர்ணம் கும்பம்
பிம்பஸமப்ரபம்॥

அஷ்டதள தாமரை வரைந்து காயத்ரி மந்திரத்தால் ப்ரோக்ஷித்து அதுபோல ஓர் மரக்கால் நீர் கொண்டும் கும்பம் அமைத்து

सूत्रसन्तानकूर्चाढ्यं रत्नहेमादिसंयुतम् ।
सवस्त्रगन्धमाल्यादिहेमयुक्तं स्थापयेत्सुधीः ॥ ५४ ॥

ஸூத்ரஸந்தாந கூர்ச்சாட்யம் ரத்நஹேமாதி ஸம்யுதம்।
ஸவஸ்த்ர கந்த மாலாதி ஹேமயுதம் ஸ்தாபயேத்
ஸுதீ:॥

வஸ்திரம், கூர்ச்சம், நவரத்தினம், தங்கத்தா மரை முதலியவைகளுடன் கூடிய கலசம் சந்தனம்,

மாலை இவைகளுடன் கூடியதாக நடுவில் ஸ்தாபிக்கவும்.

पार्श्वयोर्द्वयवर्धन्यौ शिवतोयेन पूरितौ ।
सर्वालङ्कारसंयुक्तौ स्थापयेद्विधिपूर्वकम् ॥ ५५ ॥

பார்ஸ்வயோர்த்வய வர்த்ந்யௌ சிவதோயேந
பூரிதௌ /
ஸர்வாலங்கார ஸம்யுக்தௌ ஸ்தாபயேத்ஸதீ: //

இரு பக்கத்திலும் தீர்த்தம் நிரம்பிய 2 வர்த்தனியை எல்லா அலங்காரத்துடன் முறைப்படி ஸ்தாபிக்கவும்.

पूर्वादिशानपर्यन्तमष्टकुम्भान्यसेत्क्रमात् ।
पुनर्बिम्बप्रवेशाय पूजासिद्ध्यर्थये नृणाम् ॥ ५६ ॥

பூர்வாதீசாந்த பர்யந்தம் அஷ்டகும்பாந்ய
ஸேத்க்ரமாத் /
புனர்பிம்ப ப்ரவேசாத பூஜாஸித்யர்தயேந்ருணாம் //

கிழக்கு முதல் வடகிழக்கு வரை 8 கும்பங்களை ஸ்தாபிக்கவும் மறுபடியும் பிம்பத்தில் சேர்ப்பதற்காகவும் மக்களுக்கு பூஜா ஸித்தி ஏற்படுவதற்காகவும்

त्वया देवस्थितं बेरं कुम्भेष्वागच्छतु प्रभो ।
इदं मन्त्रं समुच्चार्य पुष्पाञ्जलियुतो गुरुः ॥ ५७ ॥

த்வயா தேவேஸ்த்திதம் பேரம் கும்பே
ஸ்வாகச்சதுப்ரபோ /
இதம் மந்த்ரம் ஸமுச்சார்ய புஷ்பாஞ்சலியுதோ
குரு: //

குறைபாடுள்ள பிம்பத்தை விட்டு தேவ பிரபோ கும்பங்களில் பிரவேசிப்பாயாக இந்த மந்திரத்தை கூறி புஷ்பாஞ்சலியோடு

बिम्बान्तस्थं स्कन्दबीजं विन्यसेत्कुम्भमध्यमे ।
आधाराधेयपूजां च पञ्चावरणपूजनम् ॥ ५८ ॥

பிம்பாந்தஸ்தம் ஸ்கந்தபீஜம் விந்யஸேத்கும்ப
மத்யமே /
ஆதாராதேய பூஜாஞ்ச பஞ்சாவரண பூஜிதம் //

பிம்பத்திலுள்ள ஸ்கந்த மந்திரத்தை கும்ப மத்தியில் சேர்க்கவும், ஆதார சக்தி முதல் பஞ்சாஸன பஞ்சாவரண பூஜையும் செய்து

आवाहनादिसंस्कारदशकर्मांकुरात्ततः ।
धेनुः पद्मत्रिशूलञ्च मकरं स्रुङ्नमस्कृतम् ॥ ५९ ॥

ஆவாஹநாதி ஸம்ஸ்கார தசகர்மாங்குராத்தத: /
தேநு: பத்மத்ரி சூலஞ்ச மகரம் ஸ்ருங்நமஸ்க்ருதம் //

ஆவாஹனம் முதற்கொண்டு பத்து ஸம்ஸ்காரங்களும், தேனு, பத்ம, த்ரிசூல, மகர, ஸ்ருக், நமஸ்கார முத்திரைகளையும்

षण्मुखं कुम्भवक्त्रे तु दर्शयित्वा समाचरेत् ।
दक्षिणस्थितवर्धन्यां महावल्लीं तथा यजेत् ॥ ६० ॥

ஷண்முகம் கும்ப வக்த்ரேது
தர்சயித்வாஸமாசரேத் /
தக்ஷிண ஸ்தித வர்த்ந்யாம் மஹாவல்லீம்தத
யஜேது //

ஷண்முக முத்திரையை கும்பத்திற்கு முன்பாக காண்பித்து பூஜிக்கவும் தெற்கு பாகம் உள்ள வர்த்தினியில் மஹாவள்ளியை பூஜிக்கவும்

वामे स्थितायां वर्धन्यां देवसेनां यजेत्तथा ।
शकुन्याद्यष्टशक्तीश्च पूर्वादिषु यजेद्बुधः ॥ ६१ ॥

வாமேஸ்திதாயாம் வர்த்தந்யாம்
தேவஸேநாயஜேத்ததா /
ஸகுந்யாத்யஷ்ட சக்தீஸ்ச பூர்வாதிஷு
யஜேத்புத: //

வடக்கு பக்கம் உள்ள வர்த்தனியில் தேவஸேனா வையும் பூஜிக்கவும், சகுனி முதலான 8 சக்திகளை கிழக்கு முதலான 8

கும்பங்களில் பூஜிக்கவும்.

स्वनामाद्यक्षरेणैव नमोऽन्तं प्रणवादिकम् ।
पर्धन्योश्चाष्टकुम्भेष्ट योनिमुद्रां प्रदर्शयेत् ॥ ६२ ॥

ஸ்வநாமாத்யக்ஷரேணைவ நமோந்தம்
ப்ரணவாதிகம் /
வார்த்தந்யோஸ்சாஷ்டகும்பேஷ்ட யோநிமுத்ராம்
ப்ரதர்சயேது //

அந்தந்த மூர்த்தி பெயருடன் ஓம் என முதலில் கூறி பிறகு நம: என்ற பதத்துடன் பூஜிக்கவும். வர்த்தினி இரண்டிற்கும் 8 கும்பங்களுக்கும் யோநி முத்ரையை காண்பிக்கவும்.

पञ्चायुधानि कुम्भाग्रे रक्षणार्थं यजेद्गुरुः ।
शक्तिदण्डं प्रासदण्ड खड्गतोमरबीजतः ॥ ६३ ॥

பஞ்சாயுதாநிகும்பாக்ரே ரக்ஷணார்த்தம்
யஜேத்குரு:/
சக்திதண்டம்ப்ராஸதண்டம் கட்க தோமரபீஜத://

சக்தி, தண்டம், ப்ராஸதண்டம், கத்தி, தோமரம் இவைகளை அந்தந்த பீஜாக்ஷரத்துடன் கும்பத்திற்கு முன்பாக ரக்ஷைக்காக பஞ்சாயுதங்களை பூஜிக்கவும்.

हृत्कुम्भस्थापनं ह्येवं विश्वामित्र महामुने ।
यात्राहोमं ततः कुर्यात्कुण्डे वा स्थण्डिलेऽपि वा ॥ ६४ ॥

ஹ்ருத்கும்பஸ்தாபநம் ஹ்யேவம் விஸ்வாமித்ர
மஹாமுநே /
யாத்ராஹோ மந்த்ரத:குர்யாத் குண்டே வாஸ் தண்டி
லேபிவா //

விச்வாமித்ர முனியே இவ்வாறு பூஜிப்பது "ஹ்ருத் கும்ப ஸ்தாபனம்" எனப்படும், பிறகு குண்டத்திலோ, ஸ்தணடலத்திலோ யாத்ராஹோமம் செய்யவும்.

अग्न्याधानादिकं सर्वमग्निकार्योक्तमाचरेत् ।
समिदाज्यचरूंल्लाजं माषशालियवं तिलम् ॥ ६५ ॥

அக்ந்யா தாநாதிகம் ஸர்வம் அக்னி கார்யோக்த
மாசரேத் /
ஸமிதாஜ்யசரும் லாஜம் மாஷசாலியவம் திலம் //

அக்னிகார்ய முறைப்படி அக்னிகார்யம் செய்து சமித்து, நெய், சரு, பொறி, உளுந்து, நெல், யவை, எள்.

सक्तुसर्षपमुद्गानि पञ्चब्रह्मषडङ्गकैः ।
सहस्रं वा तदर्धं वा स्कन्दमूलेन सर्पिषा ॥ ६६ ॥

ஸக்து ஸர்ஷப முத்காநி பஞ்சப்ரஹ்மஷடங்ககை:/
ஸஹஸ்ரம் வாத தர்த்தம் வா ஸ்கந்த மூலேந
ஸர்பிஷா //

சத்துமாவு, கடுகு, பயிறு, இவைகளை பஞ்சப்ரும்ம ஷடங்க மந்திரங்களால் ஹோமம் செய்யவும், ஸ்கந்த மூலமந்திரத்தினால் நெய்யால் ஆயிரமோ, ஐநூறு ஆவ்ருத்தி செய்ய வேண்டும்.

देव्योर्दशांशं जुहुयादस्त्रेणैव शतं हुनेत् ।
अघोरेण शतं हुत्वा स्विष्टमर्हेति होमयेत् ॥ ६७ ॥

தேவ்யோர்த்தசாம் ஸஞ்சுஹுயா
தஸ்த்ரேணைவசதம் ஹுநேத் /
அகோரேண சதம் ஹுத்வா ஸ்விஷ்டமர்ஹேதி
ஹோமயேத் //

2 தேவியருக்கு பத்தில் ஓர்பங்கு ஹோமமும், அஸ்த்ர மந்திரத்தினால் 100 ஆவ்ருத்தி ஹோமம் செய்யவும் அகோர மந்திரத்தினால் 100 ஆவிருத்தி செய்து ஸ்விஷ்டமக்னே என்ற மந்திரத்தினால் ஹோமம் செய்யவும்.

जयादि रभ्याधानं च राष्ट्रभृच्च हुनेत्क्रमात् ।
सुब्रह्मण्याय नैवेद्यमुपदंशसमन्वितम् ॥ ६८ ॥

ஜயாதி ரப்யாதாநஞ்ச ராஷ்ட்ரப்ருச்ச
ஹுநேத்க்ரமாத் !
ஸுப்ரஹ்மண்யாய நைவேத்ய முபதம்ஸ
ஸமந்விதம் !!

ஜயாதி, ராஷ்ட்ரப்ருச்ச ஹோமமும் செய்யவும், காய்கறி வகைகளும் (கறி, கூட்டு, ரசம் போன்ற) வகைகளுடன் சுப்ரமண்யருக்கு நைவேத்யம் ஸமர்பிக்கவும்.

सगुलं घृतसंपूर्णमपूपं मधुसंयुतम् ।
नालिकेरामपनसं फलयुत्कं दधिप्लुतम् ॥ ६९ ॥

ஸகுலம்க்ருத ஸம்பூர்ணம் அபூபம் மதுஸம்யுதம் !
நாலிகேராம்ர பநஸம் பலயுக்தந்ததிப்லுதம் !!

வெல்லம், நெய், தேன் கலந்த அப்பம், தேங்காய், மாம்பழம், பலாப்பழம், தயிர் இவைகளையும்

पानीयमपि ताम्बूलं विशेषेण न्यवेदयेत् ।
धूपदीपं हृदा दत्वा दर्पणादीनि दर्शयेत् ॥ ७० ॥

பாநீயமபிதாம்பூலம் விசேஷேணந்ய வேதயேத் !
தூபதீபம் ஹ்ருதாதத்வா தர்ப்பணாதீநி தர்சயேது !!

தாகத்திற்கு தீர்த்தம், விசேஷமான தாம்பூலம் இவைகளை நிவேதிக்கவும், பிறகு தூப, தீபம் கொடுத்து, கண்ணாடி முதலியவைகளை காண்பிக்கவும்.

पूर्णाहुतिं ततो हुत्वा रुद्रादीनां बलिं क्षिपेत् ।
ज्ञानखड्गधरो भूत्वा त्वदाज्ञेति वदेत् गुरुः ॥ ७१ ॥

பூர்ணாஹுதிம் ததோஹுத்வா ருத்ராதீநாம் பலிம்
க்ஷிபேத் !
ஞாந கட்கதரோ பூத்வா த்வதாஞ்யேதி வதேத்
குரு: !!

பூர்ணாஹுதி கொடுத்து ருத்ராதிகளுக்கு பலிபோடவும், தங்களாக்ஞையால் ஞான கட்கத்தை தரிக்கிறேன் என்று தரித்துகொண்டு.

मण्डपस्येशदिग्भागे सर्वालङ्कारशोभिते ।
शालिभिः स्थण्डिलङ्कृत्वा कुम्भानुद्धृत्य विन्यसेत् ॥

மண்டபஸ்யேச திக்பாகே ஸர்வாலங்கார சோபிதே !
சாலிபிஸ்தண்டிலங் க்ருத்வா கும்பாநுத்ருத்ய
விந்யஸேத் !!

நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட மண்டபத்தின் ஈசானபாகத்தில் நெல் முதலியவைகளால் ஸ்தண்டிலம் அமைத்து, மூலாயத்திலிருந்து கும்பங்களை எடுத்து வைக்கவும்.

संरक्ष्य चास्त्रमन्त्रेण सेनान्यं संनिरोध्य च ।
यावत्प्रतिष्टादिवसं तावत्पूर्ववदाचरेत् ॥ ७३ ॥

ஸம்ரக்ஷ்யம் ச அஸ்த்ரமந்த்ரேண ஸேநாந்யம்
ஸந்நிரோத்யச !
யாவத் ப்ரதிஷ்டாதி வஸம் தாவத்
பூர்வவதாசரேத்: !!

அஸ்திர மந்திரத்தினால் ஸம்ரக்ஷணமும், ஸ்கந்தரை ஸந்நிரோதனமும் செய்து, பிரதிஷ்டாதினம் வரை முன்புபோல் பூஜித்து வரவும்.

कुद्दालं वा खनित्रं वा पूजयेदस्त्रमन्त्रतः ।
शान्तिकुम्भस्थतोयेन बिम्बं तत्राभिषिच्यते ॥ ७४ ॥

குத்தாலம் வா கநித்ரம் வா பூஜயேத்
அஸ்த்ரமந்த்ரத: !
சாந்தி கும்பஸ்த தோயேந பிம்பம் தத்ராபிஷிச்யதே !!

கோடாரியையோ, மண்வெட்டியையோ, அஸ்திர மந்திரத்தினால் பூஜிக்கவும், சாந்திகும்ப ஜலத்தால் ஜீர்ணபிம்பத்தை அபிஷேகம் செய்யவும்.

उच्चरेन्नेत्रमन्त्रेण जीर्णबेरं द्विजोत्तमैः ।
इन्द्रादिविष्णुपर्यन्तं दशदिक्षु बलिं क्षिपेत् ॥ ७५ ॥

உச்சரேந் நேத்ர மந்த்ரேண ஜீர்ணபேரம் த்விஜோத்தமை:!
இந்த்ராதி விஷ்ணு பர்யந்தம் தசதிக்ஷு பலிம் க்ஷிபேத்!!

நேத்ர மந்திரத்தை கூறி ஜீர்ணபேரத்தை, கோடாரி, மண் வெட்டியால் பெயர்க்கவும் இந்திரன் முதல் விஷ்ணுவரை 10 திசைகளிலும் பலிபோடவும்.

नववस्त्रैश्च पुष्पैश्च समलङ्कृत्य बेरकम् ।
आचार्यो मूर्तिपैः सार्धं सहायैर्वेदवित्तमैः ॥ ७६ ॥

நவவஸ்த்ரைச்ச புஷ்பைச்ச ஸமலங்க்ருத்ய பேரகம்!
ஆசார்யோ மூர்த்திபைஸ் ஸார்த்தம் ஸஹாயைர் வேத வித்தமை:!!

புதிதான வஸ்திரம் புஷ்பங்களால் பிம்பத்தை அலங்கரித்து, ஆசார்யன், மூர்த்திபர்கள், உதவியாளர்கள், வேத விற்பன்னர்களுடன்

नृत्तवाद्यसमायुक्तं स्तोत्रमङ्गलसंयुतम् ।
ततो भक्तजनैः सार्धं जीर्णोत्सवमथाचरेत् ॥ ७७ ॥

ந்ருத்த வாத்ய ஸமாயுக்தம் ஸ்தோத்ரமங்கல ஸம்யுதம்!
ததோபக்த ஜனைஸ் ஸார்த்தம் ஜீர்ணோத்ஸவ மதாசரேத்!!

நாட்யம், வாத்யம், ஸ்தோத்ரமங்கள சப்தங்களுடன், பக்த ஜனங்களுடன் ஜீர்ணோத்ஸவத்தை செய்யவும்.

रथे वा शिबिकायां वा गजे वाऽरोप्य बुद्धिमान् ।
स्वस्तिसूक्तं जपित्वा तु शिवभक्तियुतैर्द्विजैः ॥ ७८ ॥

ரதேவா சிபிகாயாம் வா கஜேவாரோப்ய புத்திமாந்!
ஸ்வஸ்திஸூக்தம் ஜபித்வாது சிவபக்திதைர் த்விஜை:!!

தேரிலோ, பல்லக்கிலோ, யானையின் மேலோ எழுந்தருளச் செய்து சிவபக்தியுள்ள பிராமணர்களால் ஸ்வஸ்தி ஸூக்தம் ஜபித்து எடுத்து வந்து

समुद्रे वा तडागे वा नद्यां वा स्रोतसि क्षिपेत् ।
दारुजं मृण्मयं शैलं पटं वाऽप्सु विसर्जयेत् ॥ ७९ ॥

ஸமுத்ரே வா தடா கேவா நத்யாம்வா ஸ்ரோதஸிக்ஷிபேத்!
தாருஜம் ம்ருண்மயம் சைலம் படம்வாப்சு விஸர்ஜயேத்!!

ஸமுத்ரத்திலோ, குளத்திலோ, நதியிலோ, நீர்வீழ்ச்சியிலோ போடவும், மரத்தாலானது, மண்ணாலானது, சிலா பிம்பம், துணியில் வரைந்தது இவைகளை நீரில் விடவும்

उत्तरे दक्षिणे वाऽपि खातयेदथवा पुनः ।
लोहं चेदग्निना दह्यात्कुर्यात्तेनैव बेरकम् ॥ ८० ॥

உத்தரே தக்ஷிணே வாபி காதயேதத வா புன:!
லோஹஞ்சேத் அக்னிநாதஹ்யாத் குர்யாத்தேநைவ பேரகம்!!

வடக்கிலோ, தெற்கிலோ, புதைக்கவும். உலோக பிம்பமெனில் நெருப்பில் உருக்கி அதனாலேயே பிம்பத்தை செய்யவும்.

प्रतिबिम्बं तु सहसा कारयेल्लक्षणान्वितम् ।
यद्वस्तुना कृतं बेरं कुर्यात्तद्वस्तुना पुनः ॥ ८१ ॥

ப்ரதி பிம்பந்து ஸஹஸா காரயேல்ல க்ஷணாந்விதம்!
யத்வஸ்து நாக்ருதம் பேரம் குர்யாத்தத்வஸ்துநா புந:!!

உரிய லக்ஷணத்துடன் வேறு பிம்பத்தை உடனே செய்யவும் எந்த திரவ்யத்தினால் முன்பு பிம்பம் செய்யப்பட்டதோ அந்த திரவ்யத்தினால் பிம்பம் செய்யவும்.

अन्येन कुर्याच्चेद्यत्तु मूर्तिनाशो न संशय: ।
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पूर्ववत्कल्पयेत् सुधी: ॥ ८२ ॥

அந்யேந குர்யாச்சேத்யத்து மூர்த்திநாசோ நஸம்சய:!
தஸ்மாது ஸர்வ ப்ரயத்நேந பூர்வவத் கல்பயேத்ஸுதீ:!!

வேறு திரவியத்தினால் செய்தால் சந்தேஹமின்றி மூர்த்தி நாசமடையும். ஆகையால் மிகமுயற்சியுடன் முன்புள்ளபடியே பிம்பம் அமைக்கவும்.

तद्घनेनघनं कार्यं पूर्वमानेन शिल्पिना ।
हृत्कुम्भस्थं स्कन्दवीजं पुन: स्थापनमाचरेत् ॥ ८३ ॥

தத்கநேநகநம் கார்யம் பூர்வமாநேநசில்பிநா!
ஹ்ருத்கும்பஸ்தம் ஸ்கந்த பீஜம் புனஸ்தாபந மாசரேத்!!

முன்புள்ள உயரம், கனம் என்ற அளவாலேயே பிம்பம் அமைக்கவும். ஹ்ருத் கும்பத்தில் ஸ்தாபித்த ஸ்கந்த பீஜத்தை மறுபடியும் பிம்பத்தில் சேர்த்து ஸ்தாபிக்கவும்.

जलसंप्रोक्षणेनैव मार्गेण च विशेषत: ।
आचार्यं पूजयेत्मर्ता गोभूमिधनकाञ्चनै: ॥ ८४ ॥

ஜலஸம்ப்ரோக்ஷணேனைவ மார்கேந ச விசேஷத:!
ஆசார்யம் பூஜயேத்கர்தா கோபூமிதநகாஞ்சநை:!!

ஜல ஸம்ப்ரோக்ஷண முறைப்படி பூஜித்து ஸ்தாபிக்கவும், பசு, பூமி, தனம், தங்கம் இவைகளால் ஆசார்யனை பூஜிக்கவும்.

उत्तमं दशनिष्कं तु पञ्चनिष्कं तु मध्यमम् ।
तदर्धमधमं ज्ञेयं देशिकस्य तु दक्षिणा ॥ ८५ ॥

உத்தமம் தசநிஷ்கந்து பஞ்சநிஷ்கந்து மத்யமம்!
ததர்தமதமம் ஞேயம் தேசிகஸ்யது தக்ஷிணா!!

பத்துநிஷ்கம், உத்தமம், ஐந்து நிஷ்கம், மத்யமம், அதில்பாதி அதமமமென ஆசார்யனுடைய தக்ஷிணையாகும்.

पञ्चभादैकभागं तु मूर्तिपानां तु दक्षिणा ।
सहायेभ्यस्तदर्धं स्यात् ब्राह्मणान्भोजयेत्तत: ॥ ८६ ॥

பஞ்சபாகைக பாகந்து மூர்த்திபாநாந்து தக்ஷிணா!
ஸஹாயேப்யஸ்த தர்தம் ஸ்யாது ப்ராஹ்மணாந் போஜயேத்தத:!!

முன்பு சொல்லப்பட்டதில் ஐந்தில் ஓர்பாகம் மூர்த்திபர்களுடைய தக்ஷிணையாகும், உதவியாளர்களுக்கு அதில் பாதியும் ஆகும். பிராமண போஜனம் செய்விக்கவும்.

यागोपकरणं सर्वं देशिकाय प्रदापयेत् ।
एवं य: कुरुते मर्त्य: स पुण्यां गतिमाप्नुयात् ॥ ८७ ॥

யாகோபகரணம் ஸர்வம் தேசிகாய ப்ரதாபயேத்!
ஏவம் ய: குருதே மர்த்ய: ஸபுண்யாம் கதிமாப்நுயாத்!!

யாகசாலை யாகப் பொருட்களை அனைத்தையும் ஆசார்யனுக்கு அளிக்கவும், இவ்வாறு யார் செய்கிறானோ? அவன் புண்யகதியை அடைகிறான்.

इति श्रीकुमारतन्त्रे जीर्णोद्धारविधिर्नाम पञ्चदश: पटल:

இதி ஸ்ரீகுமாரதந்த்ரே ஜீர்ணோத்தாரவிதி ர்நாம பஞ்சதச படல:!!

இவ்வாறு ஜீர்ணோத்தாரவிதி (செப்பனிடும் முறை) என்னும் 15-வது படலமாகும்.

॥ षोडश: पटल: ॥

ஷோடச படலம்

பதினாறாவது படலம்.

अथ वास्तुहोमविधि:

வாஸ்துஹோம விதி

(வாஸ்து ஹோம முறை)

वास्तुहोमविधिं वक्ष्ये सर्वकर्मशुभावहम् ।
उत्सवेषु प्रतिष्ठासु वास्तुनिर्माणकेषु च ॥ १ ॥

வாஸ்துஹோமவிதிம் வக்ஷ்யே ஸர்வகர்ம ஸுபாவஹம் ।
உத்ஸவேஷு ப்ரதிஷ்டாஸு வாஸ்து நிர்மாணகேஷு ச ॥

எல்லா காரியங்களுக்கும் நன்மையை தரக்கூடிய வாஸ்துஹோம முறையைக் கூறுகிறேன். திருவிழாக்களிலும் பிரதிஷ்டைகளிலும் பூமிபூஜை, கட்டட நிர்மாணம் செய்யும் சமயத்திலும்

संप्रोक्षणविधानेषु यागेष्वन्येषु मन्त्रिभि: ।
वास्तुहोमं प्रकर्तव्यं तच्छृणुष्व महामुने ॥ २ ॥

ஸம்ப்ரோக்ஷண விதானேஷு யாகேஷ்வந்யேஷு மந்த்ரிபி: ।
வாஸ்துஹோமம் ப்ரகர்தவ்யம் தச்ச்ருணுஷ்வ மஹாமுனே ॥

ப்ராயச்சித்தமான ஸம்ப்ரோக்ஷண காலங்களிலும், மற்ற யாக காரியங்களிலும் மந்திரமறிந்தவர்களால் வாஸ்து ஹோமம் செய்யப்பட வேண்டும். ஹே! மஹாமுனிவரே அந்த வாஸ்து ஹோமத்தை பற்றி கேளும்.

कुण्डवेदिसमायुक्ते मण्डपे नैर्ऋते पुन: ।
हस्तमात्रेण संकल्प्य स्थण्डिलं द्रोणतण्डुलै: ॥ ३ ॥

குண்டவேதிஸமாயுக்தே மண்டபே நைர்ருதே புன: ।
ஹஸ்தமாத்ரேண ஸங்கல்ப்ய ஸ்தண்டிலம் த்ரோணதண்டுலை: ॥

தென்மேற்கு திசையில் குண்டம், வேதிகையுடன் கூடிய மண்டபத்தில் ஒரு மரக்கால் அரிசியால் ஒரு முழ பரப்பளவுள்ள ஸ்தண்டிலத்தை அமைத்து

पुण्याहं वाचयेत्पश्चादभ्युक्ष्य प्रोक्ष्य तज्जलै: ।
एकाशीतिपदं कृत्वा मध्ये नवपदे विधिम् ॥ ४ ॥

புண்யாஹம் வாசயேத் பஸ்சாத் அப்யுக்ஷ்ய ப்ரோக்ஷ்ய தஜ்ஜலை: ।
ஏகாசீதி பதம் க்ருத்வா மத்யே நவபதே விதிம் ॥

புண்யாஹவாசனம் செய்து, அந்த தீர்த்தத்தால் ப்ரோக்ஷண மந்திரங்களால் எல்லாவிடத்திலும் தெளித்து, முன்பு அமைத்த ஸ்தண்டிலத்தில் எண்பத்தியொரு பதம் (கட்டம்) அமைத்து, நடுவில் உள்ள ஒன்பது பதத்தில் பிரும்மாவையும்

मरीचिं च विवस्वांश्च मित्रं चैव धराधरम् ।
पूर्वादिदिङ्मुखे पूज्य षट्कषट्कपदेषु च ॥ ५ ॥

மரீசிம் ச விவஸ்வாம்ஸ்ச மித்ரஞ்சைவ தராதரம் ।
பூர்வாதி திங்முகே பூஜ்ய ஷட்க ஷட்க பதேஷு ச ॥

நடுவிலுள்ள ஒன்பது பதத்திற்கு வெளிச்சுற்றின் நான்கு பக்க நடுவிலுள்ள 3 பதமும், அதன் வெளிச்சுற்றின் நான்கு பக்க நடுவிலுள்ள 3 பதமுமாக நான்கு 6 பதங்களில் முறையே மரீசி, விவஸ்வான், மித்ரன், தராதரன் ஆகிய நால்வரையும்.

ईशानादिषु तत्रार्धेष्वापञ्चैवापवत्सकम् ।
सवित्रञ्चैव सावित्र इन्द्र इन्द्रजयस्तथा ॥ ६ ॥

ஈசானாதிஷு தத்ரார்த்தேஷு ஆபஞ்சைவ ஆபவத்ஸகம் ।
ஸவித்ரஞ்சைவ ஸாவித்ர இந்த்ர இந்த்ர ஜயஸ்ததா ॥

தென்கிழக்கு முதலான நான்கு கோணங்களில் அரைபாகமாக்கப்பட்ட 8 பதங்களில் ஆபன், ஆபவத்ஸனை, ஸவித்ரன் ஸாவித்ரன், இந்திரன், இந்திரஜயன்.

रुद्रो रुद्रजय: पूज्यो द्विद्विपादे विशेषत: ।
ईशानश्चैव पर्जन्यो जयन्तश्च महेन्द्रक: ॥ ७ ॥

[illegible]

ருத்ரன் ருத்ரஜெயனிவர்களை இரண்டிரண்டு பாகங்களாக (எட்டுபதங்களில்) கைகளில் பூஜிக்க வேண்டும். ஈசானன், பர்ஜன்யன், ஜெயந்தன், மஹேந்திரன்

आदित्य: सत्यकश्चैव भृशश्चैवान्तरिक्षक: ।
अग्निपूषा च वितथो गृहक्षतयमौ तथा ॥ ८ ॥

[illegible]

ஆதித்யன், சத்யகன், ப்ருசன், அந்தரிக்ஷகன், அக்னி, பூஷா, விததன், க்ருஹக்ஷதன், யமன்

गन्धर्वो भृङ्गराजश्च यमश्च निर्ऋति: पुन: ।
दौवारिकश्च सुग्रीव: पुष्पदन्तेन वासव: ॥ ९ ॥

[illegible]

கந்தர்வன், ப்ருங்கராஜன், மிருகராஜன் (யமன்) நிருதி: தௌவாரிகன், சுக்ரீவன், புஷ்பதந்தன், வருணன்.

असुर: शोषरोगौ च वायुर्नागस्तु मुख्यक: ।
भल्लाटश्चैव सोमश्च गिरश्चैवादितिस्तथा ॥ १० ॥

[illegible]

அசுரன், சோஷகன், ரோகன், வாயு, நாகன், முக்யன், பல்லாடன், சோமன், [illegible] அதிதி [illegible]

[illegible] बाह्ये तु [illegible] ।
चरकी च विदारी च पूतना पापराक्षसी ॥ ११ ॥

[illegible]

திதி ஆகிய முப்பத்திரண்டு தேவர்களும் வெளிச் சுற்றிலுள்ள முப்பத்திரண்டு பதங்களிலும் முறையாக [illegible] பூஜை செய்ய வேண்டும். சரகீ, விதாரி, பூதனா, பாபராக்ஷஸி ஆகியவர்கள்,

ईशानादिषु कोणेषु पूजनीया यथाविधि ।
स्कन्दो यमश्च जम्भश्च पीली च [illegible] ॥ १२ ॥

[illegible]

முப்பத்திரண்டு பதங்களின் வெளியில் தென்கிழக்கு முதலான கோணங்களில் பூஜிக்க வேண்டும், ஸ்கந்தன், யமன் [illegible] ஜம்பன், பிலிபிச்சன் ஆகியவர்களை.

पूर्वादिदिक्चतुष्के तु पूजयेदष्टबाह्यके ।
अधोमुख: [illegible] शेते वास्तुनर: सदा ॥ १३ ॥

[illegible]

கிழக்கு முதலான நான்கு திசைகளில் எட்டு பதங்களால் பூஜிக்கவும், வாஸ்து புருஷன் எப்பொழுதும் பூமியில் கவிழ்ந்த முகத்துடன் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறான்.

[illegible] ।
शिरस्केशादारी च निर्ऋतिश्च पदानि तत् ॥ १४ ॥

[illegible]

[illegible]

மிருப்பதால் பூஜிக்கப்படு பவனாகிறான். வடகிழக்கு பக்கமுள்ளபதங்கள் தலையாகவும், தென்மேற் கிலுள்ள பதங்கள் காலாகவும்.

मध्ये ब्रह्मपदे नाभि रङ्गं सर्वपदानि च

चतुर्भुजं जटापौलिकमण्डल्वक्षधारिणम् ॥ १५ ॥

மத்யே பிரும்மபதே நாபி: அங்கம் ஸர்வபதாநிச !

சதுர்புஜம் ஜடாமௌளி கமண்டல் வக்ஷதாரிணம் !!

நடுவிலுள்ள ப்ரும்மபதம் தொப்பூழாகவும், மற்ற எல்லாபதங்களும் உடலாகவும் தியானிக்கவும், சடாமுடியை யுடையவராகவும், நான்கு கைகளில் கமண்டலமும், ஜபமாலை யையும் தரித்து.

वामहस्ते तु जाग्रत्वे सव्यहस्ताकुले स्थितम् ।

चतुर्भुजो युतांशेपात् खड्गखेटकधारिणम् ॥ १६ ॥

வாம ஹஸ்தேதுஜாக்ரத்வே ஸவ்யஹஸ்தாகுலே ஸ்திதம் !

சதுர்புஜோ யுதாசேஷாத் கட்க கேடக தாரிணம் !!

இடதுகையை தொங்குவதாகவும், வலதுகை வளைந்த தாகவும் இருக்கிறார் (மற்றபத தேவர்கள்) நான்கு கைகளில், கத்தி, கேடயமிவைகளையும்

कृताञ्जलिपुटाः सर्वे ध्यात्वा स्वस्वपदे स्थिताः ।

तत्तत्स्वनाममन्त्रैश्च स्वाहान्तैः प्रणवान्तकैः ॥ १७ ॥

க்ருதாஞ்ஜலிபுடா: ஸர்வே த்யாத்வா ஸ்வஸ்வபதே ஸ்திதா:!

தத்தத் ஸ்வநாம மந்த்ரைஸ்ச ஸ்வாஹாந்தை: ப்ரணவாந்தகை:!!

கைகூப்பிய வண்ணமாவும் (அஞ்ஜலி ஹஸ்தம்) எல்லாபத தேவர்களையும் தியானித்து, அந்தந்த தேவர்களின் பெயரை ஓம் என்று ஆரம்பித்து ஸ்வாஹா என்பதை முடிவாக உடையதாக

उच्चार्य गन्धपुष्पाद्यैः प्रतिप्रति समर्चयेत् ।

तद्वामे मुनिशार्दूल स्थण्डिलं कल्प्य वालुकैः ॥ १८ ॥

உச்சார்ய கந்த புஷ்பாத்யை: ப்ரதிப்ரதி ஸமர்சயேது!

தத்வாமே முநிஸார்தூலஸ் தண்டிலம் கல்ப்ய வாலுகை:!!

கூறி சந்தனம் புஷ்பமிவைகளால் ஒவ்வொரு பதத்திலும் பூஜிக்கவும், வாஸ்து பதத்தின் இடது பக்கம் மணலால் மேடையமைத்து

अग्न्याधानादिकं सर्वमाग्निकार्योक्तमाचरेत् ।

ततस्तयोर्ध्वे पञ्चाशद्देवतानां पृथग्पृथक् ॥ १९ ॥

அக்ன்யாதாநாதிகம் ஸர்வம் அக்னிகார்யோக்தமாசரேது!

ததஸ்த்ரயோர்த்வே பஞ்சாஸத்தேவதாநாம் ப்ருதக்ப்ருதக் !!

முறைப்படி அக்னிகார்யம் செய்து, ஐம்பத்து மூன்று வாஸ்து தேவர்களுக்கும் தனித்தனியாக

पलाशसमिदाज्याद्यै स्तिलैस्तण्डुलसंयुतैः ।

होमं हुत्वा विशेषेण द्रव्यान्ते व्याहृति हुनेत् ॥ २० ॥

பலாஸ ஸமிதாஜ்யாத்யை: திலைஸ்தண்டுல ஸம்யுதை:!

ஹோமம் க்ருத்வா விஸேஷேண த்ரவ்யாந்தே வ்யாஹ்ருதிம்ஹு௱நேத் !!

நெய், புரசுசமித்து, எள், அரிசியிவைகளால் ஹோமம் செய்து திரவிய ஹோமத்திற்கு பிறகு வ்யாஹ்ருதி என்பதான, பூ:ஸ்வாஹா, புவ: ஸ்வாஹா, ஸு௱வ:ஸ்வாஹா பூர்புவஸ்ஸு௱வ: என்று ஹோமம் செய்து.

स्कन्दमूलेन मन्त्रेण घृतेनैव शताहुतिम् ।

ततः षण्मूर्तिमन्त्रेण पञ्चब्रह्मषडङ्गकैः ॥ २१ ॥

ஸ்கந்தமூலேந மந்த்ரேண க்ருதேநைவ ஸதாஹு௱திம்!

தத: ஷண்மூர்த்தி மந்த்ரேண பஞ்சப்ரும்ம ஷடங்கை:!

நெய்யினால் சுப்ரமண்யமூலமந்திரத்தினால் நூறு ஆகுதியும், பிறகு ஷண்மூர்த்தி மந்திரத் தினாலும், பஞ்சப்ரும்ம ஷடங்க மந்திரங்களாலும்

दशांशं जुहुयादन्ते स्विष्टकृद् द्रव्यमन्त्रकैः ।
जयादिरभ्याधानं च राष्ट्रभृच्च क्रमाद्धुनेत् ॥ २२ ॥

தஸாம்ஸம் ஜுஹுயாதந்தே ஸ்விஷ்டக்ருத் ஹவ்யமந்த்ரத:!
ஜயாதிரப்யாதாநஞ்ச ராஷ்ட்ரப்ருச்ச க்ரமாத்ஹுநேது!!

பத்தில் ஓர் பகுதி ஹோமம் செய்து ஸ்விஷ்டக்ருத் ஹோமமும், ஜயாதி ஹோமமும் முறைப்படி செய்யவும்.

दध्याज्यगुलसंमिश्रं शुद्धान्नेन बलिं क्षिपेत् ।
पलाशोदुम्बराश्वत्थपत्रैः शुद्धैः सदर्भकैः ॥ २३ ॥

தத்யாஜ்யகுள ஸம்மிஸ்ரம் ஸுத்தாந்நேந பலிம் க்ஷிபேத்!
பலாஸோதும்பராஸ்வத்த பத்ரை: சுத்தை: ஸதர்பகை:!!

தயிர், நெய், வெல்லம் கலந்த சாதத்தினால் பலிபோட வேண்டும் புரசு, அத்தி, அரசிலைகளாலும், சுத்தமான தர்பைகளாலும்

सिद्धार्थतिलसंयुक्तैः कबलं बाहुमन्त्रतः ।
मध्वाज्येन मर्दयित्वा संप्रोक्ष्य हृदयेन तु ॥ २४ ॥

ஸித்தார்த்ததில ஸம்யுக்தை: கபலம் பாஹுமாத்ரத:!
மத்வாஜ்யேந மர்தயித்வா ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய ஹ்ருதயேநது!!

வெண்கடுகு, எள் இவைகளாலும் ஓர்கை அளவாக நீளமாக சுருட்டி நெய், தேன் இவைகளையும் சேர்த்து ஹ்ருதயமந்திரத்தால் புரோக்ஷித்து

प्रज्वाल्य तस्मिन्नग्नौ तु अस्त्रवर्धनितोययुक् ।
प्राकाराभ्यन्तरं सर्वं भवनं यागमण्डपम् ॥ २५ ॥

ப்ரஜ்வால்ய தஸ்மிந்நக்நௌது அஸ்த்ரவர்த்நி தோயயுக்!
ப்ராகாராபயந்தரம் ஸர்வம் பவநம் யாகமண்டபம்!!

அக்னியில் சேர்த்து ஜ்வாலையாக்கி, அஸ்த்ரகும்பதீர்த்த புரோக்ஷணத்துடன், ஆலயம், உள்பிரகாரம், பிராகாரம், யாகசாலை ஆகிய எல்லா இடங்களிலும்

पर्यग्निकरणं कृत्वा परिचारेण मन्त्रवित् ।
उल्काम्यत्वाच्च तत्पार्श्वे स्नानं कुर्याद्विधानतः ॥ २६ ॥

பர்யக்னிகரணம் க்ருத்வா பரிசாரேண மந்த்ரவித்!
உல்காம்த்யக்த்வாச தத்பார்ஸ்வே ஸ்னாநம்குர் யாத்விதாநத:!!

பரிசாரகர்மூலம் பர்யக்னிகரணம் செய்து உல்கா என்கிற சுளுந்தை விஸர்ஜநம் செய்து முறைப்படி ஸ்நானம் செய்யவும்.

पञ्चगव्येन संप्रोक्ष्य मन्त्रेणास्त्रेण देशिकः ।
तदूर्ध्वं कारयेत्कर्म दक्षिणां तापयेद्गुरोः ॥ २७ ॥

பஞ்சகவ்யேண ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய மந்த்ரேணாஸ் த்ரேண தேசிக:!
ததூர்த்வம் காரயேத்கர்ம தக்ஷிணாம் தாபயேத்குரோ:!!

ஆசார்யன் பஞ்சகவ்யத்தினால் அஸ்திர மந்திரத்தினால்புரோக்ஷிக்கவும். பிறகு ஆசார்யனுக்கு தக்ஷிணை கொடுக்க வேண்டும்.

वास्तुपूजा समाख्याता सर्वशोभनकारिणी ॥ २८ ॥

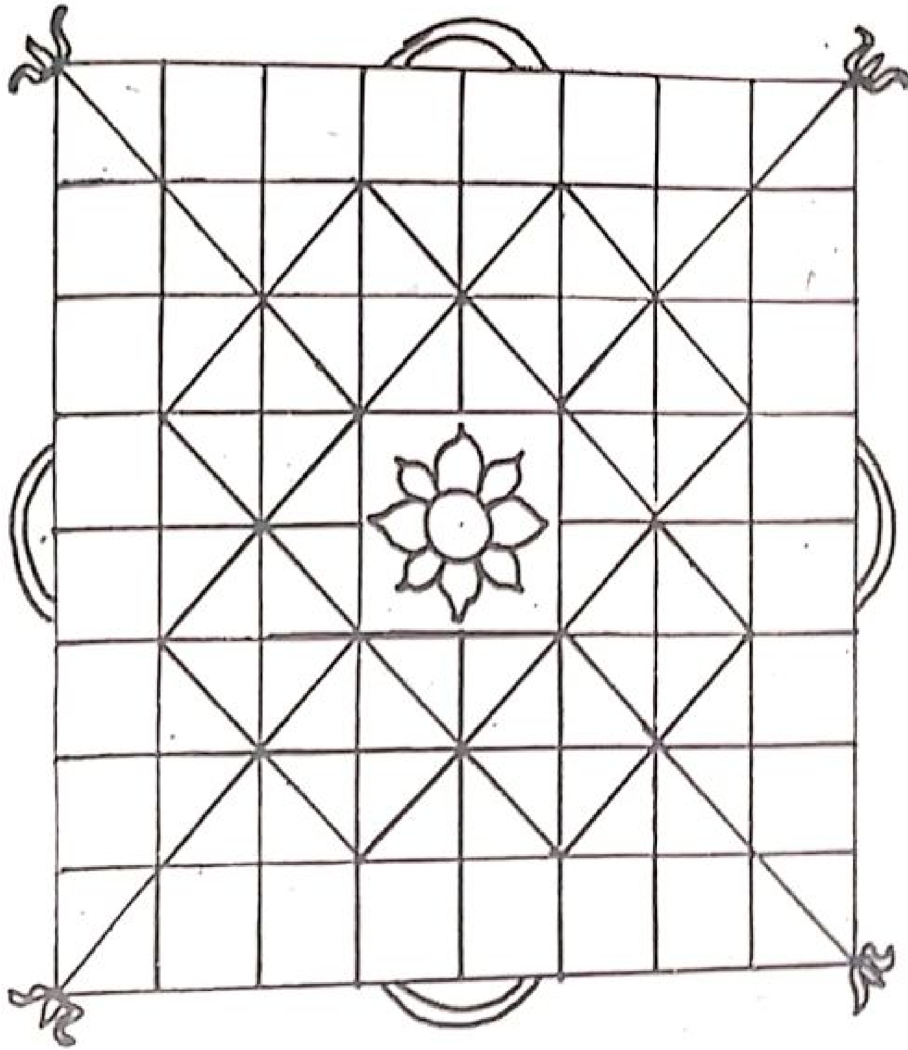
வாஸ்துபூஜா ஸமாக்யாதா ஸர்வசோபந காரிணி!

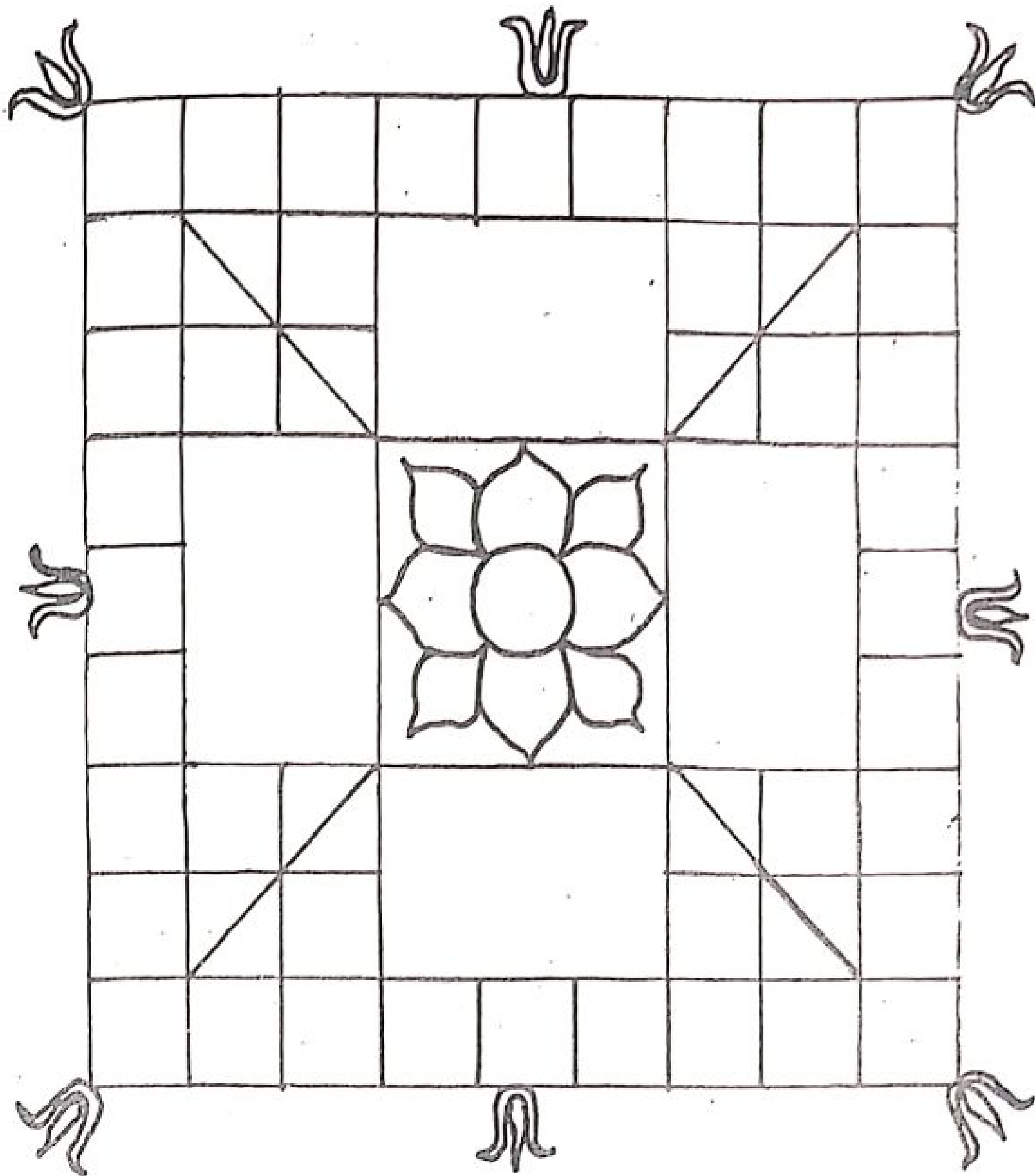
இவ்வாறாக எல்லா சுபத்தையும் கொடுக்க கூடிய வாஸ்துபூஜை கூறப்பட்டது.

इति श्रीकुमारतन्त्रे वास्तुपूजाविधिर्नाम षोडशः पटलः

இதிகுமாரதந்த்ரே வாஸ்து பூஜா விதிர்நாம ஷோடஷபடல:!

இவ்வாறாக குமாரதந்திரத்தில் வாஸ்துபூஜா முறையாகிற - பதினாறாவது படலமாகும்.

॥ सप्तदशः पटलः ॥

ஸப்த தச : படல:

பதினேழாவது படலம்.

अथ शान्तिहोमविधि :

சாந்தி ஹோம விதி:

சாந்தி ஹோமம் செய்யும் முறை.

शान्तिहोमं ततो वक्ष्ये श्रृणु कौशिक सुव्रत ।
प्रायश्चित्तेषु सर्वेषु कल्पितेषु समाचरेत् ॥ १ ॥

சாந்திஹோமம் ததோ வக்ஷ்யே ஸ்ருணு கௌஸிகஸுவ்ரத !
ப்ராயஸ்சித்தேஷு ஸர்வேஷு கல்பிதேஷு ஸமாசரேத் !!

ஹே! கௌசிகரே சாந்தி ஹோமத்தை பற்றி கூறுகிறேன். கேளும்! எல்லா பிராயச்சித்த விஷயங்களிலும் சாந்தி ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

कुण्डे वा स्थण्डिले वाऽपि शान्तिहोमं समाचरेत् ।
तत्रैव स्थापयेत् कुम्भं सर्वलक्षणसंयुतम् ॥ २ ॥

குண்டே வா ஸ்தண்டிலே வாபி சாந்திஹோமம் ஸமாசரேத் !
தத்ரைவ ஸ்தாபயேத் கும்பம் ஸர்வலக்ஷண ஸம்யுதம் !!

மேகலையுடன் கூடிய குண்டத்திலோ, ஸ்தண்டிலத்திலோ சாந்தி ஹோமம் செய்ய வேண்டும், எல்லா லக்ஷணமுமுடைய கும்பத்தை அங்கு ஸ்தாபிக்கவும்.

तं स्पृष्ट्वा चास्त्रमन्त्रेण स्कन्दमूलेन मन्त्रतः ।
शिवभक्तियुतैर्विप्रैर्जपेयुः पञ्चशान्तिना ॥ ३ ॥

தம் ஸ்ப்ருஷ்ட்வா சாஸ்த்ரமந்த்ரேண ஸ்கந்த மூலேண மந்த்ரத: !
சிவபக்தி யுதைர்விப்ரை: ஜபேயு: பஞ்சசாந்திநா !!

அஸ்த்ரமந்திரத்தினால் கும்பத்தை தொட்டுக் கொண்டு, சிவபக்தியுள்ள ஆசார்யர்களால் ஸ்கந்த மூலமந்திரம், பஞ்சசாந்தி மந்திரம் இவைகளை ஜபிக்கச் செய்ய வேண்டும்.

अन्याधानादिकं सर्वमग्निकार्योक्तमाचरेत् ।
हृद्वामघोरमन्त्रेण समिदाज्यचरुं क्रमात् ॥ ४ ॥

அக்ன்யாதாநாதிகம் ஸர்வம் அக்னிகார்யோக்தமாசரேத் !
ஹ்ருத்வாமகோர மந்த்ரேண சமிதாஜ்யசரும் க்ரமாது !!

முறைப்படி அக்னிகார்யம் செய்து, ஹ்ருதய, வாமதேவ, அகோர மந்திரங்களால் சமித்து, நெய், ஹவிஸ், ஆகிய திரவியங்களை

प्रत्येकं षोडशं कृत्वा स्कन्दमूलाच्छताहुतिः ।
पञ्चब्रह्मषडङ्गैश्च दशांशं सर्पिषा हुनेत् ॥ ५ ॥

ப்ரத்யேகம் ஷோடஸம் க்ருத்வா ஸ்கந்த மூலாத் சதாஹுதி: !
பஞ்சப்ரும்ம ஷடங்கைச்ச தசாம்சம் சர்பிஷாஹுநேத் !!

ஒவ்வொன்றாக பதினாறு ஆகுதி செய்து, ஸ்கந்த மூலமந்திரத்தால் நூறாகுதியும், பஞ்சப்ரும்மஷடங்க மந்திரங்களால் பத்து ஆகுதியும் நெய்யினால் செய்ய வேண்டும்.

जयन्ताद्यष्टदेवानामेकैकं सर्वनामवित् ।
क्षुरिकाबीजमुख्येन प्रत्येकं षोडशाहुतिः ॥ ६ ॥

ஜயந்தாத்யஷ்ட தேவாநாம் ஏகைகம் ஸர்வநாமவித் !
க்ஷுரிகா பீஜமுக்யேந ப்ரத்யேகம் ஷோடசாஹுதி: !!

ஜெயந்தன் முதலான எட்டு தேவர்களின் பெயராலும், க்ஷுரிகாஸ்த்ர மந்திரத்தாலும் ஒவ்வொன்றுமாகி பதினாறு ஆகுதியும்.

जगद्भुवादिषण्मन्त्रैः कृत्वा षण्मूर्तिमन्त्रकैः ।
घृतमिश्रतिलैनैव त्र्यम्बकेन दशाहुतिः ॥ ७ ॥

ஜகத்புவாதி ஷண்மந்த்ரை: க்ருத்வா ஷண்மூர்த்தி மந்த்ரகை:!
க்ருதமிச்ர திலேனைவ த்ர்யம்பகேந தசாஹுதி!!

ஜகத்புவம் முதலிய ஆறுமந்திரங்களாலும், ஷண்மூர்த்தி மந்திரங்களாலும், த்ரியம்பக மந்திரத்தாலும், எள் கலந்த நெய்யினால் பத்தாகுதி செய்து.

हव्यवाहनमन्त्रेण स्विष्टकृच्च हुनेत्ततः ।
जयादिरभ्याधानञ्च राष्ट्रभृच्च क्रमाद्धुनेत् ॥ ८ ॥

ஹவ்யவாஹந மந்த்ரேண ஸ்விஷ்டக்ருச்ச ஹுநேத்தத:!
ஜயாதி ரப்யாதானஞ்ச ராஷ்ட்ரப்ருச்ச க்ரமாத் ஹுநேத்!!

ஹவ்ய வாஹந, ஸ்விஷ்டக்ருத் மந்திரத்தாலும் ஹோமம் செய்து ஜயாதி ஹோமமும் செய்யவும்.

शान्तिकुम्भस्थतोयेन महेशं स्नपयेत् ।
होतारं पूजयेत् कर्ता निष्कं निष्कार्धमानतः ॥ ९ ॥

சாந்தி கும்பஸ்த தோயேந மஹேசம் ஸ்நபயேத்!
ஹோதாரம் பூஜயேத் கர்தா நிஷ்கம் நிஷ்கார்த்தமாநத:!!

சாந்திகும்ப தீர்த்தத்தால் மகேசனை அபிஷேகம் செய்து பூஜிக்கவும். யஜமானன் ஹோமம் செய்த ஆசார்யனை நிஷ்க அளவோ, அரை நிஷ்க அளவு ஸ்வர்ணம் கொடுக்கவும்.

इति श्रीकुमारतन्त्रे शान्तिहोमविधिर्नाम सप्तदशः पटलः

இதி குமாரதந்த்ரே சாந்திஹோம விதிர்நாம ஸப்ததச: படல:

இவ்வாறாக குமாரதந்திரத்தில் சாந்திஹோம முறையாகிற பதினேழாவது படலமாகும்.

॥ अष्टादशः पटलः ॥

அஷ்டாதச: படல:

பதினெட்டாவது படலம்

अथ दिशाहोमविधिः

திசா ஹோம விதி:

(திசா ஹோமம் செய்யும் முறை)

दिशाहोमं ततो वक्ष्ये शृणुष्व मुनिपुङ्गव ।
भवनस्य चतुर्दिक्षु कुण्डे वा स्थण्डिलेऽपि वा ॥ १ ॥

திசா ஹோமம் ததோ வக்ஷ்யே ச்ருணுஷ்வ முநிபுங்கவ!
பவநஸ்ய சதுர்திக்ஷு குண்டே வா ஸ்தண்டிலே பிவா!!

ஹேமுனிவரே! திசா ஹோம முறையைக் கூறுகிறேன். கேளும்! ஆலயத்தின் நான்கு திசைகளிலும் குண்டத்திலோ, ஸ்தண்டிலத்திலோ.

अग्न्याधानादिकं सर्वमग्निकार्योक्तवर्त्मना ।
वञ्जुलं बिल्वमश्वत्थमर्कं पूर्वादिदिक्षु च ॥ २ ॥

அக்ன்யாதாநாதிகம் ஸர்வம் அக்னிகார்யோக்த வர்த்மநா!
வஞ்ஜுலம் பில்வமச்வத்தம் அர்கம் பூர்வாதி திக்ஷு ச!!

முறைப்படி அக்னிகார்யம் செய்து வஞ்சிக்கொடி பில்வம், அரசு, எருக்கு ஆகிய ஸமித்துக்களை கிழக்கு முதலாக திசைகளிலும்

सद्यमन्त्रेण समिधं स्कन्दमूलेन सर्पिषा ।
चरुमस्त्रेण मन्त्रेण सर्षपं कवचेन च ॥ ३ ॥

ஸத்ய மந்த்ரேண ஸமிதம் ஸ்கந்த மூலேந ஸர்பிஷா!
சருமஸ்த்ரேண மந்த்ரேண ஸர்ஷபம் கவசேந ச!!

ஸத்யோஜாத மந்திரத்தினால் ஸமித்தும், ஸ்கந்த மூலமந்திரத்தினால் நெய்யும் அஸ்த்ரமந்திரத்தினால் ஹவிஸ்ஸும், கவசமந்திரத்தினால் கடுகும்.

तिलमीशानमन्त्रेण प्रत्येकं षोडशं हुनेत् ।
षडक्षरेण मन्त्रेण घृतेनैव शताहुतिः ॥ ४ ॥

திலமீசாந மந்த்ரேண ப்ரத்யேகம் ஷோடசம் ஹுநேத்!
ஷடக்ஷரேண மந்த்ரேண க்ருதேநைவ சதாஹுதி:!!

ஈசானமந்திரத்தினால் எள்ளையும், பதினாறு ஆகுதியும் செய்யவும். ஷடக்ஷரமந்திரத்தினால் (சரவணபவ) நெய்யினால் நூறாகுதியும்.

पञ्चब्रह्मषडङ्गैश्च दशांशं जुहुयात्ततः ।
जगद्भुवादिषण्मन्त्रैर्हुत्वा षण्मूर्तिमन्त्रतः ॥ ५ ॥

பஞ்சப்ரும்ம ஷடங்கைச்ச தசாம்சம் ஜுஹுயாத்தத:!
ஜகத்புவாதி ஷண்மந்த்ரை: ஹுத்வா ஷண்மூர்த்தி மந்த்ரத:!!

பஞ்ச ப்ரும்ம ஷடங்கமந்திரங்களால் பத்தில் ஒரு பங்கான பத்து ஆஹுதியும், ஜகத்புவம் முதலான ஆறு மந்திரங்களாலும், ஷண்மூர்த்தி மந்திரத்தாலும் ஹோமம் செய்து

तिलैश्च घृतसंयुक्तैस्त्र्यम्बकात् षोडशाहुतिः ।
पूर्णाहुतिं च शिरसा स्विष्टकृद्धृदयमन्त्रतः ॥ ६ ॥

திலைச்ச க்ருதஸம்யுக்தை: த்ர்யம்பகாத் ஷோடசாஹுதி!
பூர்ணாஹுதிம் சசிரஸா ஸ்விஷ்டக்ருத்த்ருதய மந்த்ரத:!!

த்ரயம்பக மந்திரங்களால் ஒவ்வொன்றாக எள் கலந்த நெய்யால் பதினாறு ஆஹுதியும், சிரோமந்திரத்தால் பூர்ணாஹுதியும், ஸ்விஷ்டக்ருத் ஹோமமும்.

जयादिरभ्याधानञ्च राष्ट्रभृत् क्रमाद्धुनेत् ।
होतारं पूजयेत् पश्चात् यथावित्तानुसारतः ॥ ७ ॥

ஜயாதி ரப்யாதாநஞ்ச ராஷ்ட்ரப்ருச்ச
ஹ ௗநேத்க்ரமாத் ।
ஹோதாரம் பூஜயேது பச்சாத் யதா வித்தாநு ஸாரத: ।।

ஜயாதி, ராஷ்ட்ரப்ருத் ஹோமமும் செய்யவேண்டும், சக்திக்கேற்றவாறு ஹோமம் செய்ய ஆசார்யனை பூஜிக்க வேண்டும்.

इति श्रीकुमारतन्त्रे दिशाहोमविधिर्नाम अष्टादश: पटल:

இதி குமாரதந்த்ரே திசாஹோமவிதி: நாம
அஷ்டாதச: படல:

இவ்வாறாக குமாரதந்திரத்தில் திசாஹோம
முறையாகிற பதினெட்டாவது படலமாகும்.

॥ एकोनविंश: पटल: ॥

ஏகோநவிம்ச : படல :

பத்தொன்பதாவது படலம்.

अथ मूर्तिहोमविधि:

மூர்த்தி ஹோம விதி :

மூர்த்தி ஹோம முறை

मूर्तिहोमं ततो वक्ष्ये तच्छृणुष्व महामुने ।
हर्म्याग्रे स्थण्डिलं कृत्वा शालिभिर्विमलैस्तथा ॥ १ ॥

மூர்த்தி ஹோமம் ததோ வக்ஷ்யே தச்ச்ருணுஷ்வ
மஹாமுநே ।
ஹர்ம்யாக்ரே ஸ்தண்டிலம் க்ருத்வா
சாலிபிர்விமலைஸ்ததா ।।

ஹேமுநிவரே! மூர்த்தி ஹோம முறையைக் கூறுகிறேன். கேளும்! ஆலயத்தின் முன்பாக சுத்தமான நெல்லால் ஸ்தண்டிலம் அமைத்து

स्कन्दकुम्भञ्च तन्मध्ये द्विपार्श्वे वर्धनीद्वयम् ।
अष्टकुम्भान्न्यसेन्मन्त्री पूर्वाद्यष्टदिशासु च ॥ २ ॥

ஸ்கந்த கும்பஞ்ச தந்மத்யே த்விபார்ச்வே
வர்த்நீத்வயம் ।
அஷ்ட கும்பாநந் ந்யஸேந்மந்த்ரீ பூர்வாத்யஷ்ட
திசாஸு ச ।।

ஸ்தண்டில மத்தியில் ஸ்கந்தகும்பமும், அதனிருபுறமும் ஒவ்வொன்றாக வர்த்நீகலசமும் கிழக்கு முதலான திசைகளில் எட்டு கும்பங்களை வைத்து

मध्ये कुम्भं समावाह्य पूजयेत् यथाविधि ।
महावल्ली देवसेनां वर्धन्यो: संप्रपूजयेत् ॥ ३ ॥

மத்யே கும்பம் ஸமாவாஹ்ய பூஜயேத்து யதாவிதி!
மஹாவல்லீம் தேவஸேநாம் வர்த்தந்யோ:
ஸம்ப்ரபூஜயேத் !!

நடுவிலுள்ள கலசத்தில் முறைப்படி ஸ்கந்தரை ஆவாஹித்து, வர்தனீகலசம் இரண்டிலும் வள்ளியையும், தேவஸேநாவையும் பூஜித்து

जयन्ताद्यष्टदेवांश्च पूर्वादिषु घटेषु च ।
तस्याग्रे स्थण्डिलं कृत्वा निर्दोषैः सिकतैः सितैः ॥ ४ ॥

ஜயந்தாத்யஷ்ட தேவாம்ச்ச பூர்வாதிஷு
கடேஷு ச!
தஸ்யாக்ரே ஸ்தண்டிலம் க்ருத்வா நிர்தோஷை:
ஸிகதை: ஸிதை:!!

கிழக்கு முதலான எட்டு கலசங்களில் ஜயந்தன் முதலான எண்மரை பூஜித்து, கலசஸ் தண்டிலத்திற்கு முன்பாக சுத்தமான மணலால் ஸ்தண்டிலம் அமைத்து

अग्न्याधानादिकं सर्वमग्निकार्योक्तमाचरेत् ।
पलाशीं च गुलूचीं च सद्येनैव शतं शतम् ॥ ५ ॥

அக்ன்யாதாநாதிகம் ஸர்வமக்னி கார்யோக்த
மாசரேத்!
பலாசீம்ச குலூசீம்ச ஸத்யேநைவ சதம் சதம்!!

முறைப்படி அக்னிகார்யம் செய்து, புரசு, சீந்திக்கொடி ஸமித்துகளை ஸத்யோஜாத மந்திரத்தினால் நூறாகுதியும்

अघोरेण घृतं दत्वा चरुमीशानमन्त्रतः ।
स्कन्दमूलेन मन्त्रेण घृतेनैव शतं हुनेत् ॥ ६ ॥

அகோரேண க்ருதம் தத்வா சருமீஸாநமந்த்ரத:!
ஸ்கந்த மூலேண மந்த்ரேண க்ருதேநைவ ஸதம்
ஹுநேத் !!

அகோர மந்திரத்தினால் நெய்யால் நூறாகுதியும், ஸ்கந்த மூலமந்திரத்தால் நெய்யால் நூறாகுதியும் செய்யவும்.

पञ्चब्रह्मषडङ्गैश्च दशांशं जुहुयात्ततः ।
मूलमन्त्रेण मतिमान् शतमष्टोत्तरं हुनेत् ॥ ७ ॥

பஞ்சப்ரும்ம ஷடங்கைச்ச தசாம்சம்
ஜுஹுயாத்தத:!
மூல மந்த்ரேண மதிமாந் ஷதமஷ்டோத்தரம்
ஹுநேத் !!

பஞ்சப்ரும்ம, ஷடங்க மந்திரங்களால் பத்தில் ஓர் பங்கான பத்தாஹுதியும், மூலமந்திரத்தினால் நூறாஹுதியும் செய்யவும்

जगद्भुवादिषण्मन्त्रैर्हुत्वा षण्मूर्तिमन्त्रतः ।
घृतसिक्ततिलेनैव त्र्यम्बकेन शताहुति : ॥ ८ ॥

ஜகத்புவாதி ஷண்மந்த்ரை: ஹுத்வா ஷண்மூர்த்தி
மந்த்ரத:!
க்ருத ஸிக்த திலேநைவ த்ரயம்பகேந சதாஹுதி:!!

ஜகத்புவம் முதலிய ஆறு மந்திரங்களாலும், ஷண்மூர்த்தி மந்திரங்களாலும், த்ரயம்பக மந்திரத்தாலும், நெய்யில் எள்ளோடு சேர்த்து ஹோமம் செய்யவும்.

पूर्णाहुतिञ्च शिरसा स्विष्टकृद्धव्यमन्त्रतः ।
जयादिरभ्याधानञ्च राष्ट्रभृच्च हुनेत्क्रमात् ॥ ९ ॥

பூர்ணாஹுதிஞ்ச சிரஸா
ஸ்விஷ்டக்ருத்தவ்யமந்த்ரத:!
ஜயாதிரப்யாதாநஞ்ச ராஷ்ட்ரப்ருச்ச
ஹுநேத்க்ரமாத்!!

சிரோமந்திரத்தினால் பூர்ணாஹுதியும், ஸ்விஷ்டக்ருத் ஹோமம், ஹவ்யவாஹநமந்திரத்தாலும், ஜயாதி ஹோமமும் செய்ய வேண்டும்

कुम्भाद्भिर्देवदेवींश्च क्रमेणैवाभिषेचयेत् ।
यथाविभवविस्तारं होतारमपि पूजयेत् ॥ १० ॥

கும்பாத்பிர்தேவ தேவீம்ச
க்ரமேணைவாபிஷேசயேத்।
யதா விபவ விஸ்தாரம் ஹோதாரமபி பூஜயேத்॥

கும்பநீர்-தங்களால் முறைப்படி ஸ்கந்தரையும், வள்ளி, தேவஸேனாவையும் அபிஷேகம் செய்து, சக்திக்குத்தக்க ஹோமம் செய்ய ஆசார்யனை பூஜிக்கவும்

इति श्रीकुमारतन्त्रे मूर्तिहोमविधिर्नाम एकोनविंशः पटलः

இதி ஸ்ரீ குமாரதந்த்ரே மூர்த்தி ஹோம விதிர்நாம
ஏகோநவிம்ச: படல:

இவ்வாறாக குமாரதந்திரத்தில் மூர்த்தி ஹோம
முறையாகிற பத்தொன்பதாவது படலமாகும்.

॥ विंश: पटल: ॥

விம்ச : படல:

இருபதாவது படலம்

अथ पञ्चगव्यविधिः

பஞ்ச கவ்யவிதி:

பஞ்ச கவ்யம் செய்யும் முறை

पञ्चगव्यविधिं वक्ष्ये श्रृणुष्व कुशिकात्मज ।
सर्वपापक्षयकरं सर्वव्याधिविनाशनम् ॥ १ ॥

பஞ்ச கவ்ய விதிம் வக்ஷ்யே ச்ருணுஷ்வ குசிகாத்மஜ!
ஸர்வ பாப க்ஷயகரம் ஸர்வ வியாதி விநாசநம்!!

ஹே கௌசிகரே! எல்லா பாபத்தையும் போக்கக் கூடியதும், எல்லா நோய்களை தீர்க்க வல்லதுமான பஞ்ச கவ்யம் செய்யும் முறையை கூறுகிறேன், கேளும்!

हर्म्याग्रे मण्डपे रम्ये गोमयेनानुलेपिते ।
हस्तमात्रप्रविस्तारं पञ्चाङ्गुलसमन्वितम् ॥ २ ॥

ஹர்ம்யாக்ரே மண்டபே ரம்யே கோமயேநாநுலேபிதே!
ஹஸ்தமாத்ர ப்ரவிஸ்தாரம் பஞ்சாங்குல ஸமந்விதம்!!

ஆலயத்திற்கு முன்பாக கோசாணத்தால் மெழுகப்பட்ட மண்டபத்தில் ஓர்முழ பரப்பளவும், ஐந்தங்குல உயரமுமாய்

स्थण्डिलं शालिभि: कृत्वा रक्तवर्णै: मनोरमै: ।
ततो नवपदं कल्प्य तन्मध्ये नलिनं लिखेत् ॥ ३ ॥

ஸ்தண்டிலம் சாலிபி: க்ருத்வா ரக்தவர்ணை: மநோரமை:!
ததோ நவபதம் கல்ப்ய தந்மத்யே நளிநம். லிகேத்!!

அழகான செந்நெல்லால் ஸ்தண்டிலம் அமைத்து, அதில் ஒன்பது கட்டம்போட்டு, நடுவில் தாமரையை வரைய வேண்டும்

सकलीकृत्य संप्रोक्ष्य दर्भैश्चैव परिस्तरेत् ।
शिवादिविद्यातत्त्वान्तं नवकोष्टेषु पूजयेत् ॥ ४ ॥

ஸகளீக்ருத்ய ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய தர்பைச்சைவ பரிஸ்தரேத்!
சிவாதி வித்யா தத்வாந்தம் நவகோஷ்டேஷு பூஜயேத்!!

ஸகளீகரணம் செய்து கொண்டு ஸம்புரோக்ஷித்து தர்பைகளால் பரிஸ்தரணம் போட்டு ஒன்பது கட்டங்களில் சிவதத்வம் முதல் வித்யாதத்வம் வரை பூஜித்து

सौवर्णं रजतं ताम्रं मृण्मयं वाऽथ कृह्य च ।
अस्त्रेण क्षाल्य विन्यस्यमद्यादिक्रमयोगत: ॥ ५ ॥

ஸௌவர்ணம் ராஜதம் தாம்ரம் (பாத்ரம்) ம்ருண்மயம் வாத க்ருஹ்யச!
அஸ்த்ரேண க்ஷாள்ய விந்யஸ்ய மத்யாதி க்ரம யோகத:!!

தங்கம், வெள்ளி (தாமிரம்), மண்பாத்ரம் இவைகளில் ஏதாவது ஓர் ரக பாத்ரங்களை சுத்தம் செய்து நடுமுதலாக ஒன்பது பாத்ரங்களில்

सुप्रतिष्टं सुशान्तं च तेजोरूपमथामृतम् ।
रत्नोदकं ततो व्यक्तं पात्राणि प्रणिपात्यजेत् ॥ ६ ॥

ஸுப்ரதிஷ்டம் ஸுசாந்தம் ச தேஜோருபமதாம்ருதம்!
ரத்னோதகம் ததோவ்யக்தம் பாத்ராணி ப்ரணிபாத்யஜேத்!!

ஸுப்ரதிஷ்டம், ஸுசாந்தம், தேஜோருப பாத்ரம், அம்ருதபாத்ரம், ரத்னோதக பாத்ரம், அவ்யக்த பாத்ரம் என்பதாக பூஜித்து

तेषु क्षीरं दधिघृतं गोमूत्रं गोमयं क्रमात् ।
कुशोदकं ततोऽग्नेयादि पिष्टामलकरात्रिकम् ॥ ७ ॥

தேஷு க்ஷீரம் ததிக்ருதம் கோமூத்ரம் கோமயம் க்ரமாத் |
குசோதகம் ததோ க்னேயாதி பிஷ்டாமலக ராத்ரிகம் ||

அவைகளில் நடுபாத்ரம் முதலாக பால், தயிர், நெய், கோமூத்ரம், கோசாணம் என்று முறைப்படி பாத்ரத்தில் சேர்த்து, வடகிழக்கு பாத்ரத்தில் தர்பைதீர்தமும், தென்கிழக்கு முதலான பாத்ரங்களில் முறையே அரிசி மாவு, நெல்லி முல்லி, மஞ்சட்பொடி இவைகளை

क्षिप्त्वा ब्रह्मषडङ्गैश्च पूजयित्वा यथाविधि: ।
सकूर्चं [5]संहितास्त्रेण पूजितं रक्षितं तथा ॥ ८ ॥

க்ஷிப்த்வா பஞ்சஷடங்கைச்ச பூஜயித்வா யதாவிதி |
ஸகூர்சம் ஸம்ஹிதாஸ்த்ரேண பூஜிதம் ரக்ஷிதம் ததா ||

பாத்ரங்களில் சேர்த்து பஞ்சப்ரும்ம ஷடங்க மந்திரங்களால் பூஜித்து, கூர்சம் வைத்து அஸ்திர மந்திரத்தினால் ஸம்ரக்ஷணம் செய்து

अमृतीकृत्य विधिवद्विदध्यात् पञ्चगव्यकम् ।
सर्पिर्दधिघृतं चैव गोमयं गोजलं तथा ॥ ९ ॥

அம்ருதீக்ருத்ய விதிவத் விதத்யாத் பஞ்சகவ்யகம் |
ஸர்பிர் ததிக்ருதம் சைவ கோமயம் கோஜலம் ததா ||

தேனுமுத்ரையால் அம்ருதீகரணம் செய்து முறைப்படி பஞ்ச கவ்யம் செய்யவும், பால், தயிர், நெய், கோசாணம், கோமூத்ரமிவைகளை

कुशोदकं क्रमादंशमेकं द्वित्रि च वेद षट् ।
श्वेतवर्णं गवां क्षीरं पीतवर्णं गवां दधि ॥ १० ॥

குசோதகம் க்ரமாதம் சமேகம் த்வித்ரி வேதஷட் |
ச்வேத வர்ணம் கவாம் க்ஷீரம் பீதவர்ணம் கவாம் ததி ||

தர்பை நீர் என்பதாக முறையாக ஒன்று, ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஆறு என்று அளவுள்ளதாக சேர்க்கவும். வெள்ளைப் பசுவின் பாலும், மஞ்சள் பசுவின் தயிரும்

कृष्णवर्णं गवां सर्पि रक्तवर्णं च गोजलम् ।
गोमयं कपिलायां वा यथालाभं ग्रहेत्सुधी: ॥ ११ ॥

க்ருஷ்ணவர்ணம் கவாம் ஸர்பிம் ரக்தவர்ணம் ச கோஜலம் |
கோமயம் கபிலாயாம் வா யதாலாபம் க்ரஹேத்ஸுதீ: ||

கருப்புப் பசுவின் நெய்யும், சிவப்புப் பசுவின் கோமூத்ரமும் பழுப்பு நிறப் பசுவின் சாணமும் சேகரித்து பூஜிக்க வேண்டும். மேற்சொன்ன வர்ணப்பசுவின் திரவியங்கள் கிடைக்கவில்லை, எந்த நிறப்பசுவின் திரவியப் பசுவின் திரவியங்கள் கிடைக்கிறதோ அதை ஏற்கவும்

क्षारं वै शुक्रदैवत्यं दधि वै सोमदैवतम् ।
सर्पिश्च रुद्रदैवत्यं गोमयस्य बृहस्पति : ॥ १२ ॥

க்ஷீரம்வை சுக்ரதைவத்யம் ததிவை ஸோமதைவதம் |
ஸர்பிச்ச ருத்ரதைவத்யம் கோமயஸ்ய ப்ருஹஸ்பதி: ||

பாலில் சுக்ரனையும், தயிரில் சந்திரனையும், நெய்யில் ருத்ரனையும் பசுஞ்சாணத்தில் ப்ருஹஸ்பதியையும்

गोमूत्रमग्निदैवत्यं शालिपिष्टं च शङ्करी ।
लक्ष्मीरामलकस्यैव रजन्यास्तु सरस्वती ॥ १३ ॥

கோமூத்ர மக்னிதைவத்யம் சாலிபிஷ்டஞ்ச சங்கரீ |
லக்ஷ்மீராமலகஸ்யைவ ரஜன்யாஸ்து ஸரஸ்வதீ ||

கோமூத்ரத்தில் அக்னியையும், அரிசி மாவில் கௌரியையும், நெல்லிமுல்லியில் லக்ஷ்மியையும், மஞ்சட் பொடியில் ஸரஸ்வதியையும்

कुशोदकस्य गङ्गा च अधिदेवा: प्रकीर्तिता: ।
भारद्वाज: काश्यपश्च [2]शालिहोत्रोऽथ गौतम: ॥ १४ ॥

குசோத கஸ்ய கங்கா ச அதிதேவா: ப்ரகீர்த்திதா: /
பாரத்வாஜ: காச்யபச்ச விச்வாமித்ரோ த கௌதம: //

தர்பைநீரில் கங்கையையும், அதிதேவதைகளாகப் பூஜிக்கவும், பாரத்வாஜர், காச்யபர், விச்வாமித்ரர், கௌதமர்

आत्रेयश्चैव पञ्चैते गव्यानामृषय: क्रमात् ।
भार्गवोऽगस्त्य आङ्गीर: शक्तिपिष्टादिकेर्षय: ॥ १५ ॥

ஆத்ரேயஸ்சைவ பஞ்சைதே கவ்யானாம்ருஷய: க்ரமாத் /
பார்கவோ கஸ்த்ய ஆங்கிர: சக்தி பிஷ்டாதிகேர்ஷய: //

ஆத்ரேயர் ஆகிய ஐந்து ரிஷிகளும் பால் முதலான கவ்யங்களின் ரிஷிகளாவார். பார்கவர், அகஸ்த்யர், ஆங்கிரஸர், சக்திரிஷி ஆகிய நான்கு ரிஷிகள் அரிசிமாவு முதலான நான்கு திரவியங்களின் ரிஷிகளாவர்.

क्षीरं मोक्षप्रदं ज्ञेयं दधिव्याधिविनाशनम् ।
घृतं कुष्ठविनाशार्थं गोमूत्रं पुत्रवृद्धिदम् ॥ १६ ॥

க்ஷீரம் மோக்ஷப்ரதம் க்ஞேயம் ததிவ்யாதி விநாசநம் /
க்ருதம் குஷ்ட விநாசார்த்தம் கோமூத்ரம் புத்ரவ்ருத்திதம் //

பால் மோக்ஷத்தையும், தயிர் நோயை கற்றுவதாகவும், நெய் குஷ்ட நோயை போக்குவதும், கோமூத்திரம் பிள்ளைபேற்றை தருவதும்

गोमयं रोगनाशार्थं पञ्चगव्यफलं लभेत् ।
प्रात: कालेऽभिषेकश्च सर्वपापविनाशनम् ॥ १७ ॥

கோமயம் ரோகநாசார்த்தம் பஞ்சகவ்ய பலம் லபேத் /
ப்ராத: காலே அபிஷேகஸ்ச ஸர்வபாப விநாசநம் //

கோசாணம் ரோகத்தை அழிப்பதாகவும் பஞ்சகவ்யபலனாகும். காலை நேரம் அபிஷேகம் செய்தால் எல்லாபாபமும் அழியுமாம்

माध्यंदिनेऽभिषेकं चच सर्वशान्त्यर्थमुच्यते ।
सायंकालाभिषेकेण सर्वव्याधिविनाशनम् ॥ १८ ॥

மாத்யா ந்தினே அபிஷேகஞ்ச ஸர்வ சாந்த்யர்த்தமுச்யதே /
ஸாயம் காலாபிஷேகேண ஸர்வவ்யாதி விநாசநம் //

மதியவேளை அபிஷேகம் செய்தால் எல்லாவிதத்திலும் அமைதியும், மாலை வேளை அபிஷேகம் செய்தால் எல்லா நோயும் அழியுமென்பதாம்

गायत्र्या चैव गोमूत्रं गन्धद्वारेति गोमयम् ।
आप्यायस्वेति च क्षीरं दधिक्राविण्णोति वै दधि ॥ १९

காயத்ரியா சைவ கோமூத்ரம் கந்தத்வாரேதி கோமயம் /
ஆப்யாயஸ்வேதி க்ஷீரம் ததிக்ராவிண்ணோதி வைததி //

காயத்ரீ மந்திரத்தினால் கோமூத்ரமும், கந்தத்வாராம் என்ற மந்திரத்தினால் கோசாணம், ஆப்யாயஸ்வ மந்திரத்தால் பாலும், ததிக்ரா விண்ணோ என்ற மந்திரத்தினால் தயிரும்

तत: शुक्रमसीत्याज्यं देवस्यत्वा कुशोदकम् ।
एवं संहारमार्गेण संयोज्यान्तो कुशोदकम् ॥ २० ॥

தத: சுக்ரமஸீத்யாஜ்யம் தேவஸ்யத்வா குசோதம் /
ஏவம் ஸம்ஹார மார்கேண ஸம்யோஜ்யான்தே குசோதகம் //

சுக்ரமஸீ மந்திரத்தினால் நெய்யையும், தேவஸ்யத்வா மந்திரத்தினால் தர்பை நீரையும் பாத்திரத்தில் சேர்க்கவும். இவ்வாறு பூஜித்து ஸம்ஹார மார்கமாக, கோசாணத்தை கோமூத்ரத்திலும், கோமூத்ரத்தை நெய்யிலும்,

நெய்யை தயிரிலும், தயிரை பாலிலுமாக சேர்த்து தர்பை நீரை அதனுடன் சேர்க்கவும்

जगन्द्भुवादिषणमन्त्रैर्जपित्वास्त्रेण रक्ष्य च ।
धूपदीपादिकं दत्वा ततः पूजां समाचरेत् ॥

ஜகத்புவாதி ஷண்மந்த்ரை: ஜபித்வாஸ்த்ரேண ரக்ஷ்யச।
தூப தீபாதிகம் தத்வா தத: பூஜாம் ஸமாசரேத்॥

ஜகத்புவம் முதலான ஆறு மந்திரங்களால் ஜபித்து அஸ்திரமந்திரத்தினால் ஸம்ரக்ஷணம் செய்து தூபதீபம் கொடுத்து பூஜையைச் செய்ய வேண்டும்

पञ्चगव्याभिषेकेण महापातकनाशनम् ॥ २१ ॥

பஞ்ச கவ்யாபிஷேகேண மஹாபாதகநாசநம்।

பஞ்ச கவ்யாபிஷேகத்தினால் எல்லா பெரியபாபங்களுமழியுமென்பதாகும்

इति श्रीकुमारतन्त्रे पञ्चगव्यविधिर्नाम विशः पटलः

இதி ஸ்ரீகுமாரதந்த்ரே பஞ்ச கவ்ய விதிர் நாம விம்ச வ। படல:॥

இவ்வாறாக குமார தந்திரத்தில் பஞ்ச கவ்யமுறை என்பதாக இருபதாவது படலமாகும்.

॥ एकविंशः पटलः ॥

21 வது படலம்

पञ्चामृतविधिः

பஞ்சாம்ருதவிதி:

பஞ்சாம்ருதம் செய்யும் முறை

पञ्चामृतविधिं वक्ष्ये शृणु कौशिक सुव्रत ।
पूर्ववत् स्थण्डिलं कल्प्य मध्येन्द्रादिचतुष्टये ॥ १ ॥

பஞ்சாம்ருத விதிம் வக்ஷ்யே ச்ருணுகௌசிகஸுவ்ரத!
பூர்வவத் ஸ்தண்டிலங்கல்ப்ய மத்யேந்த்ராதி சதுஷ்டயே!!

ஹே கௌசிகரே! பஞ்சாமிர்த முறையை கூறுகிறேன் கேளும்! முன்பு போல் ஸ்தண்டிலம் அமைத்து நடுவில் கிழக்கு முதலான

ईशानादीनि सद्यान्तं पञ्चकोष्ठेषु पूजयेत् ।
क्षीरं दधि घृतं चैव मधु स्यादिक्षुसारकम् ॥ २ ॥

ஈசாநாதீநி ஸத்யாந்த்தம் பஞ்சகோஷ்டேஷு பூஜயேத்!
க்ஷீரம் ததி க்ருதம் சைவ மது ஸ்யாதிக்ஷு ஸாரகம்!!

கோஷ்டங்களில் ஈசானம் முதலான மந்திரங்களை பூஜிக்கவும். பால் தயிர், நெய், தேன், கரும்புச்சாறு இவைகளை ஸ்தாபிக்கவும்

उत्तमं प्रस्थमेवोक्तं मध्यमं तु तदर्धकम् ।
तदर्धमधमं ज्ञेयं मानं पञ्चामृतं तथा ॥ ३ ॥

உத்தமம் ப்ரஸ்த்தமே வோக்த்தம் மத்யமந்து ததர்த்தகம்!
ததர்த்தம் அதமம் ஜ்ஞேயம் மாநம் பஞ்சாம்ருதம் ததா!!

ஓர்படி உத்தமம், அதில் பாதி மத்யமம், அதில் பாதி அதமம் என பஞ்சாமிர்தத்தின் அளவாகும்.

क्षीरं वै मध्यमे स्थाप्य पूर्वकोष्ठे न्यसेद्दधि ।
शर्पिश्च दक्षिणे विद्वान् मधु वै चोत्तरे पुनः ॥ ४ ॥

க்ஷீரம் வை மத்யமே ஸ்தாப்ய பூர்வகோஷ்டே ந்யஸேத்ததி!
ஸர்ப்பிச்ச தக்ஷிணே வித்வாந் மதுவை சோத்தரே புன:!!

மத்ய கோஷ்டத்தில் பால், கிழக்கில் தயிர், தெற்கில் நெய், தேன் வடக்கிலும்

वारुण्यामिक्षुसारं स्यादस्त्रेणैव तु शोधयेत् ।
ईशानाद्यनुवाकैश्च जप्त्वा ब्रह्मभिरर्पयेत् ॥ ५ ॥

வாருண்யாமிக்ஷு ஸாரம் ஸ்யாத் அஸ்த்ரேணைவது சோதயேத்!
ஈசாநாத்யநுவாகைச்ச ஜப்த்வா ப்ரம்மபி: அர்ப்பயேத்!!

மேற்கில் கரும்புச்சாரையும் ஸ்தாபித்து, அஸ்திர மந்திரத்தினால் சுத்தி செய்து ஈசானஸ்ஸர்வ வித்யானாம் என்ற ஐந்து மந்திரங்களை ஜபித்து பிரும்ம மந்திரங்களால் பூஜிக்கவும்

स्कन्दमूलेन तन्मध्ये गायत्र्याश्च चतुर्दिशि ।
स्कन्दसूक्तेन मन्त्रेण त्वभिषेकं पृथक् पृथक् ॥ ६ ॥

ஸ்கந்த மூலேந தன்மத்யே காயத்ர்யாச்ச சதுர்த்திசி!
ஸ்கந்த ஸூக்தேந மந்த்ரேண அபிஷேகம் ப்ரதக் ப்ரதக்!!

ஸ்கந்த மந்திரத்தினால் நடுவிலும், காயத்ரியால் நான்கு திசைகளிலும் பூஜிக்கவும். ஸ்கந்த ஸூக்த மந்திரத்தினால் தனித்தனியாக அபிஷேகம் செய்யவும்.

कदलीपनसं चैव नालिकेरफलं तथा ।
आम्रञ्च मातुलुङ्गं स्यादेतत् पञ्चफलं तथा ॥ ७ ॥

கதளீ பநஸஞ்சைவ நாளிகேர பலம் ததா!
ஆம்ரஞ்ச மாதுளங்கம ஸ்யாத் தத் பஞ்சபலம் ததா!!

வாழைப்பழம், பலாப்பழம், இளநீர், மாம்பழம், மாதுளம்பழம் இவைகள் ஐந்து பழம் எனப்படும்

पञ्चामृताभिषेकेण महापातक नाशनम् ।
फलसारामिषेकेण फलमीप्सितमाप्नुयात् ॥ ८ ॥

பஞ்சாம்ருதாபிஷேகேண மஹா பாதக நாசநம்!
பலஸாரபிஷேகேண பலமீப்ஸித மாப்நுயாத்!!

பஞ்சாமிர்தாபிஷேகத்தால் ஐந்து பாதகங்களுள் நீங்கிவிடும். பழச்சாறு அபிஷேகத்தால் விரும்பிய பயனை அடைகிறான்.

इति श्रीकुमारतन्त्रे पञ्चामृतविधिर्नाम एकविंशः पटलः॥

இதி ஸ்ரீ குமாரதந்த்ரே கௌசிக ப்ரச்நே
பஞ்சாம்ருத விதிர் நாம ஏகவிம்சதி படல:

இவ்வாறு குமாரதந்திரத்தில் கௌசிக
ப்ரச்நத்தில் பஞ்சாம்ருத முறையாகிற
21 வது படலமாகும்.

द्वाविंशः पटलः ॥

22 வது படலம்

वालस्थापनविधि :

பாலஸ்தாபன விதி:

பாலஸ்தாபனம் செய்யும் முறை

बालस्थापनकं वक्ष्ये श्रुणु कौशिक सुव्रत ।
जीर्णगेहसमुद्धारे चित्रजीर्णेङ्गहीनके ॥ १ ॥

பாலஸ்தாபநகம் வக்ஷ்யே ச்ருணு கௌசிக ஸுவ்ரத!
ஜீர்ணகேஹ ஸமுத்தாரே சித்ர ஜீர்ணேங்கஹீநகே!!

ஹே கௌசிகரே! பாலஸ்தாபன முறையை கூறுகிறேன் கேளும்! பழுதடைந்த கோயிலை திருப்பணி செய்யவும் வரைந்த சித்ரங்கள் பழுதடைந்தாலும், பிம்ப அவயவங்கள் குறைபாடடைந்தாலும்

स्थलजीर्णे पीठजीर्णे पुनर्बेरकृते तथा ।
आसप्तदिवसात् पूर्वं कुम्भमावाह्य कारयेत् ॥ २ ॥

ஸ்தல ஜீர்ணே பீட ஜீர்ணே புநர்பேர க்ருதே.ததா!
ஆஸப்த்த திவஸாத் பூர்வம் கும்பம் ஆவாஹ்ய காரயேத் !!

தளவரிசைகள் பழுதடைந்தாலும், பீடங்கள் குறைபாடிருந்தாலும், திரும்பவும் பிம்பம் தயார் செய்யும் சமயத்திலும் பாஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும். பிரதிஷ்டா ஏழு தினங்களுக்கு முன்பாக கும்பத்தில் ஆவாஹித்து பூஜிக்கவும்.

तदूर्ध्वे मुनिशार्दूल बालस्थानं विधीयते ।
मूलबेरप्रतिष्ठायाः प्रागेव तरुणालयम् ॥ ३ ॥

ததூர்த்வே முநிசார்த்தூல பாலஸ்தாநம் விதீயதே!
மூலபேர ப்ரதிஷ்டாயாம் ப்ராகேவ தருணாலயம்!!

அதற்கு மேற்பட்டு பாலஸ்தாபனம் கூறப்பட்டுள்ளது. மூலஸ்தான பிம்ப பிரதிஷ்டைக்கு முன்பாகவே தருணாலயம் என்ற முதல் பாலஸ்தாபனம் கூறப்பட்டுள்ளது.

मूलालयं विनिश्चित्य कारयेत् तरुणालयम् ।
बालस्थानविहीनत्वात् बालानां नाशनं भवेत् ॥ ४ ॥

மூலாலயம் விநிச்சித்ய காரயேத் தருணாலயம்!
பாலஸ்தாந விஹீநத்வாது பாலாநாம் நாசனம் பவேத்!!

மூலஸ்தானம் நிச்சயித்த பிறகு தருணாலயம் பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும். பாலஸ்தாபனம் செய்யவில்லையெனில் பாலகர்களுக்கு (குழந்தைகளுக்கு) அழிவு ஏற்படும்

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन बालस्थानं तु कारयेत् ।
मूलस्थानस्य चाग्र वा सौम्ये वा पावकेऽपि वा ॥ ५ ॥

தஸ்மாத்ஸர்வ ப்ரயத்நேந பாலஸ்தாநந்து காரயேத்!
மூலஸ்தாநஸ்ய சாக்ரேவா ஸௌம்யே வா பாவகே பிவா!!

ஆகையால் மிகுந்த முயற்சியுடன் பாலஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும். மூலஸ்தானத்திற்கு முன்னதாகவோ, வடக்கிலோ, ஆக்னேய திசையிலோ

ऐशान्ये पूर्वभागे वा बलस्थानं विधीयते ।
कूटं वा मण्डपं वाऽपि कारयेद्विधिपूर्वकम् ॥ ६ ॥

ஐசாந்யே பூர்வபாகே வா பாலஸ்தாநம் விதீயதே!
கூடம் வா,மண்டபம் வாபி காரயேத் த்விதி பூர்வகம்!!

ஈசான திக்கிலோ, கிழக்கிலோ பாலஸ்தாபனம் கூறப்பட்டுள்ளது. கொட்டகையோ, மண்டபமோ முறைப்படி அமைக்கவும்

मूलप्रासादविस्तारादधिकं नैव कारयेत् ।
मूलबेरस्य चार्धं वा तदर्धार्धमथापि वा ॥ ७ ॥

மூலப்ராஸாத விஸ்த்தாரா ததிகம் நைவ காரயேத்!
மூல பேரஸ்ய சார்த்தம் வா ததர்த்தார்த்த மதா பிவா!!

மூலஸ்தான பரப்பளவிற்கு அதிகமான ஆத்ய பாலாலயம் அமைக்க கூடாது. மூல பிம்ப உயர அளவிற்கு பாதியோ, கால்பாகமோ, 8ல் ஓர் பாகமோ பிம்ப அளவு இருக்க வேண்டும்.

रुद्राङ्गुलं समारभ्य द्विद्व्यङ्गुलविवर्धनात् ।
एकविंशत्यङ्गुलान्तं षड्विधं मानमङ्गुलैः ॥ ८ ॥

ருத்ராங்குலம் ஸமாரப்ய த்வித்யங்குல விவர்த்தநாத்!
ஏகவிம்சத்யங்குலாந்தம் ஷட்விதம் மாநம் அங்குலை:!!

11 அங்குல முதற்கொண்டு இரண்டிரண்டு அங்குல அதிகரிப்பால் 21 அங்குல அளவு வரை அங்குலத்தால் 6 விதமாக அளவு கூறப்பட்டுள்ளது.

आयादिशुभसंयुक्तं सर्वलक्षणसंयुतम् ।
लोहजं शैलजं वाऽपि दारुजं मृण्मयं तु वा ॥ ९ ॥

ஆயாதி சுப ஸம்யுக்தம் ஸர்வலக்ஷண ஸம்யுதம்!
லோஹஜம் சைலஜம் வாபி தாருஜம் ம்ருந்மயந்துவா!!

ஆயாதி, சுப லக்ஷணத்துடன் எல்லா அமைப்புடனும் அமைக்க வேண்டும். உலோகத்தினாலோ, கல்லினாலோ, மரத்தினாலோ, மண்ணினாலோ.

यथालाभेन कर्तव्यं तरुणालयबेरकम् ।
बन्धूक वृक्षमादाय कारयेद्दारुबेरकम् ॥ १० ॥

யதாலாபேந கர்த்தவ்யம் தருணாலய பேரகம்!
பந்தூக வ்ருக்ஷ மாதாய காரயேத்தாருபேரகம்!!

கிடைத்த திரவியத்தினால் தருணாலய பிம்பத்தை தயாரிக்கவும். இலுப்பை மரத்தினால் மரபிம்பம் அமைக்கவும்

प्रासादस्याग्रतः कुर्यान्मण्डपं चतुरश्रकम् ।
पङ्क्तित्रयसमायुक्तं चतुर्द्वारसमायुतम् ॥ ११ ॥

ப்ராஸாதஸ்யாக்ரத: குர்யாத் மண்டபஞ்சதுரச்ரகம்!
பங்க்தி த்ரய ஸமாயுக்தம் சதுர்த்வார ஸமாயுதம்!!

ஆலயத்திற்கு முன்பாக சதுரமான மண்டபம் அமைத்து 3 வரிசையுடையதும் நான்கு த்வாரமுடையதும்

तन्मध्ये वेदिकां कुर्यान्नवभागैकभागतः ।
परितः पञ्चकुण्डानि कारयेद्विधिपूर्वकम् ॥ १२ ॥

தந்மத்யே வேதிகாம் குர்யாத் நவபாகைக பாகத:!
பரித: பஞ்ச குண்டானி காரயேத்விதி பூர்வகம்!!

மத்தியில் 9 ல் ஓர்பாகத்தில் வேதிகை அமைத்து சுற்றிலும் முறைப்படி 5 குண்டம் அமைக்கவும்.

दर्भमालासमायुक्तं चतुस्तोरणभूषितम् ।
वितानादिध्वजोपेतमष्टमङ्गलसमयुतम् ॥ १३ ॥

தர்பமாலா ஸமாயுக்தம் சதுஸ்தோரண பூஷிதம்!
விதாநாதி த்வஜோபேதம் அஷ்டமங்கள ஸம்யுதம்!!

தர்பமாலை, 4 தோரங்களால் அலங்கரிக்கப் பட்டதாயும், படர்கொடி கொடி, அஷ்டமங்களம், இவைகளுடன் கூடியதாயும்

गोमयालेपनं कृत्वा पुण्याहं कारयेत्ततः ।
अयं कुमारमन्त्रेण प्रोक्षयेत् कुशवारिणा ॥ १४ ॥

கோமயாலேபநம் க்ருத்வா புண்யாஹம் காரயேத் தத:!
அயங்குமார மந்த்ரேண ப்ரோக்ஷயேத் குச வாரிணா!!

கோசாணத்தால் மெழுகியும், புண்யாஹ வாசனம் செய்து தர்பை தீர்த்தத்தால் "அயம்குமார" என்ற மந்திரத்தால் ப்ரோக்ஷித்து

अङ्कुरानर्पयेद्धीमान् पूर्वोक्तविधिना ततः ।
वेद्यूर्ध्वे स्थण्डिलं कुर्यादष्टद्रोणैश्च शालिभिः ॥ १५ ॥

அங்குராநர்ப்பயேத் தீமாந் பூர்வோக்த விதிநா தத:!
வேத்யூர்த்வே ஸ்தண்டிலம் குர்யாத்
அஷ்டத்ரோணைச்ச சாலிபி:!!

முன்புள்ள முறைப்படி அங்குரார்ப்பணம் செய்து வேதிகையின் மேல் 8 மரக்கால் நெல்லால் ஸ்தண்டிலம் அமைத்து

तदर्धैस्तण्डुलैश्चैव तदर्धैश्च तिलैरपि ।
तन्मध्ये पद्ममालिख्य साष्टपत्रं सकर्णिकम् ॥ १६ ॥

ததர்த்தைஸ் தண்டுலை சைவ ததர்த்தைச்ச திலை ரபி!
தந்மத்யே பத்மமாலிக்ய ஸாஷ்ட பத்ரம் ஸகர்ணிகம்!!

அதன்பாதி அரிசியும் ¼ பாகம் எள்ளும், அதன் நடுவில் கர்ணிகை எட்டு தளம் இவற்றுடன் தாமரை வரையவும்.

शयनं कल्पयेत् पश्चादण्डजाद्यैरनुक्रमात् ।
नयनोन्मीलनं कुर्याज्जलैश्चैवाधिवासयेत् ॥ १७ ॥

சயநம் கல்பயேத் பச்சாத் அண்டஜாத்யைரன் க்ரமாத்!
நயநோன்மீலநம் க்ருத்வா ஜலைசைவாதி வாஸயேத்!!

அண்டஜம் முதலான 5 வகை பொருட்களால் சயனம் அமைக்கவும் நயநோன் மீலனமும் ஜலாதிவாஸமும் செய்ய வேண்டும்.

पर्यग्निकरणं कृत्वा वास्तुहोमेन मण्डपे ।
जलाद्बिम्बं समुद्धृत्य शयने शाययेद्बुधः ॥ १८ ॥

பர்யக்நி கரணங்க்ருத்வா வாஸ்து ஹோமேந மண்டபே!
ஜலாத் பிம்பம் ஸமுத்ருத்ய சய நே சாயயேத் புத:!!

மண்டபத்தில் வாஸ்து சாந்தி, பர்யக்னிகரணமும் செய்ய வேண்டும். ஜலாதி வாஸத்திலிருந்து பிம்பத்தை எடுத்து சயநாதிவாஸம் செய்விக்கவும்

सर्वलक्षणसंयुक्तान् सर्वालङ्कारसंयुतान् ।
कुम्भानावाहयेद्धीमान् पूर्वोक्तविधिना पुनः ॥ १९ ॥

ஸர்வ லக்ஷண ஸம்யுக்தாந் ஸர்வாலங்கார ஸம்யுதாந்!
கும்பாநாவாஹயேத் தீமாந் பூர்வோக்த விதிநா புந:!!

எல்லா லக்ஷணமும் எல்லா அலங்கார முடைய கும்பங்களை முன்புபோல் ஆவாஹித்து பூஜிக்கவும்.

जयन्ताद्यष्टविद्येशान् वेद्यूर्ध्वेऽष्टसु दिक्षु च ।
मध्ये कुमारमावाह्य पार्श्वे शक्तिद्वयं यजेत् ॥ २० ॥

ஜயந்தாத்யஷ்ட வித்யேசாந் வேத்யூர்த்வேஷ்டஸு திக்ஷு ச!
மத்யே குமாரம் ஆவாஹ்ய பார்ச்வே சக்தி த்வயம் யஜேத்!!

நடு கும்பத்தில் குமாரரையும் இருபக்கத்தில் வள்ளீ, தேவஸேனாவையும் சுற்றி 8 கும்பத்தில் ஜயந்தாதி அஷ்டவித்யேஸ்வரர்களையும் பூஜிக்கவும்.

अर्चयेद्गन्धपुष्पाद्यैः स्वैः स्वैर्नामभिरेव च ।
परिवारघटान् सर्वान् पूर्वोक्तविधिनार्चयेत् ॥ २१ ॥

அர்ச்சயேத் கந்த புஷ்பாத்யை ஸ்வைஸ்வைர் நாம பிரேவச!
பரிவார கடாந் ஸர்வாந் பூர்வோக்த விதிநார்ச்சயேத்!!

அந்தந்த மூர்த்தி பெயர்களுடன் சந்தன புஷ்பங்களால் பூஜிக்கவும், பரிவார கட்டங்களையும் அவ்வாறே பூஜிக்கவும்.

अग्न्याधानाधिकं मग्निकार्योक्तमाचरेत् ।
समिदाज्यचरुं लाजान् सर्षपं च यवं तिलान् ॥ २२ ॥

அக்னியாதாநாதிகம் ஸர்வம் அக்னிகார்க்யோக்த மாசரேத்!
ஸமிதாஜ்ய சரும் லாஜாந் ஸர்ஷ பஞ்சயவம் திலாந்!!

அக்னிகார்ய முறைப்படி அக்னிகார்யத்தை செய்யவும், சமித்து, நெய் , சரு, பொறி, கடுகு, யவை, எள் இவைகளாவன.

होमद्रव्याणि सप्तैते जुहुयात्तु विशेषत: ।
खादिरौ वटशम्यार्कस्त्वपामार्गो महादिशि ॥ २३ ॥

ஹோம த்ரவ்யாணி ஸப்தைதே ஜுஹுயாத்து விசேஷத:!
காதிரௌ வடசம்யார்கஸ் த்வபாமார்கோ மஹாதிசி!!

ஏழு ஹோமத்திரவியங்களை ஹோமம் செய்யவும். கருங்காலி, ஆல், வன்னி, எருக்கு, நாயுருவி இவைகளை கிழக்கு முதலான திசைகளிலும்

प्रधाने तु पलाश: स्यात् समिध: परिकीर्तिता: !
स्कन्दमूलेन मन्त्रेण तत: षण्मूर्तिमन्त्रत: ॥ २४ ॥

ப்ரதாநேது பலாசம் ஸ்யாத் ஸமித: பரிகீர்த்திதா:!
ஸ்கந்த மூலேந மந்த்ரேண தத: ஷண்மூர்த்தி மந்த்ரத:!!

பிரதான குண்டத்தில் புரசு ஸமித்தையும், ஹோமம் செய்யவும். ஸ்கந்த மூல மந்திரத்தினாலும், ஷண்மூர்த்தி மந்திரத்தினாலும்

समिधादीनि जुहुयात् प्रत्येकं तु षडाहुति: ।
सद्यादीनां शिरोऽन्तेन होमयेत्तदनन्तरम् ॥ २५ ॥

ஸமிதாதீநி ஜுஹுயாத் ப்ரத்யேகந்து ஷடாஹுதி:!
ஸத்யாதீநாம் சிரோந்தேந ஹோமயேத்ததநந் தரம்!!

ஸமித்துக்களை ஹோமம் செய்யவும். மேற்கூறிய சமித்துக்களை ஒவ்வொன்றும் ஆறு ஆகுதி செய்யவும். ஸத்யோஜாத முதல் சிரோமந்திரம் வரை ஹோமம் செய்யவும்.

शतमर्धं तदर्धं वा जुहुयाद्देशिकोत्तम: ।
सुब्रह्मण्यं कुमारं च स्कन्दं शरवणोद्भवम् ॥ २६ ॥

சதமர்த்தம் ததர்த்தம்வா ஜுஹுயாத்தேசி கோத்தம:!
ஸுப்ரமண்யம் குமாரஞ்ச ஸ்கந்தம் சரவணோத்பவம்!!

நூறு, ஐம்பது, இருபத்தி ஐந்து, ஆகுதிகளையோ செய்யவும். சுப்ரமண்யர், குமாரர், ஸ்கந்தர், சரவணோத்பவர் இவர்களையும்

देवसेनापतिं विद्वान् यथोक्तेनैव पूजयेत् ।
द्रव्यान्ते व्याहृतिं हुत्वा स्पृष्ट्वा स्पृष्ट्वा च बेरकम् ॥ २७ ॥

தேவ ஸேநாபதிம் வித்வா ந்யதோக்தே நைவ பூஜயேத்!
த்ரவ்யாந்தே வ்யா ஹ்ருதிம் ஹுத்வா ஸ்ப்ருஷ்ட்வாஸ்ப்ருஷ்ட்வாசபேரகம்!!

தேவஸேனாபதி ஆகியோர்களை முறைப்படி பூஜிக்கவும். திரவியத்தின் முடிவில் வியாஹ்ருதி ஹோமம் செய்து பிம்பத்தை தொட்டு, தொட்டு ஹோமம் செய்யவும்.

सर्वद्रव्यसमायुक्तं हव्यवाहेन होमयेत् ।
जयादिरभ्याधानञ्च राष्ट्रभृच्च हुनेत्क्रमात् ॥ २८ ॥

ஸர்வ த்ரவ்ய ஸமாயுக்தம் ஹவ்ய வாஹேந ஹோமயேத்!
ஜயாதி ரப்யா தாநஞ்ச ராஷ்ட்ரப்ருச்ச ஹுநேத் க்ரமாத்!!

எல்லா திரவிய ஹோமம் செய்து ஹவ்யவாஹ ஹோமம் செய்து ஜயாதி ஹோமம், ராஷ்ட்ரபிருத் மந்திர ஹோமம் செய்யவும்.

प्रभाते समुहूर्ते तु सुनक्षत्रशूलग्नके ।
बिम्बं संस्थाप्य मतिमान् स्कन्दमूलेन मन्त्रत: ॥ २९ ॥

ப்ரபாதே ஸுமுஹூர்த்தேது சுநக்ஷத்ர சு லக்நகே!
பிம்பம் ஸம்ஸ்தாப்ய மதிமாநு ஸ்கந்த மூலேந மந்த்ரத:!!

காலையில் நல்ல முஹூர்த்த லக்னத்தில் நல்ல நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்கந்த மூலமந்திரத்தினால் பிம்பத்தை ஸ்தாபனம் செய்யவும்.

पुनर्दृढतरं कृत्वा पद्मपीठे विशेषत: ।
कुम्भञ्च वर्धनीं द्वे च कृत्वा धामप्रदक्षिणम् ॥ ३० ॥

புநர்த்ருட தரம் க்ருத்வா பத்மபீடே விசேஷத:!
கும்பம் ச வர்த்தநீம் சைவ க்ருத்வா தாம ப்ரதக்ஷிணம்!!

நன்கு கெட்டியாக பத்மபீடத்தில் ஸ்தாபனம் செய்யவும். கும்பத்தையும் வர்த்தனீயையும், ஆலயம் வலம் வந்து

देवस्य पुरतो न्यस्त्वा न्यासं सर्वं समाचरेत् ।
कुम्भाद् बीजं समादाय बेरस्य हृदये न्यसेत् ॥ ३१ ॥

தேவஸ்ய புரதோந்யஸ்த்வா ந்யாஸம் ஸர்வம் ஸமாசரேத்!
கும்பாத் பீஜம் ஸமாதாய பேரஸ்ய ஹ்ருதயே ந்யஸேத்!!

ஸ்வாமியின் முன்பாக வைத்து எல்லா நியாஸமும் செய்து கும்பத்திலிருந்து மூலமந்திரத்தை எடுத்து பிம்பத்தின் ஹ்ருதயத்தில் ஸ்தாபிக்கவும்

वर्धन्योर्बीजमादाय द्वयो: शक्त्यो: स्तने न्यसेत् ।
तत्तद्घटस्थतोयेन क्रमेणैवाभिषेचयेत् ॥ ३२ ॥

வர்த்தந்யோ: பீஜமாதாய த்வயோசக்த்யோஸ்தநே ந்யஸேத்!
தத்தத் கடஸ்த தோயேந க்ரமேணைவாபி ஷேசயேத்!!

2 வர்தனியின் மூலமந்திரத்தை எடுத்து 2 தேவியின் ஸ்தனத்தில் (ஹ்ருதயத்தில்) சேர்க்கவும். அந்தந்த கடத்தின் தீர்த்தத்தால் முறைப்படி அபிஷேகம் செய்யவும்.

जयन्तादिघटान् सर्वान् क्रमात्पीठेऽभिषेचयेत् ।
वस्त्रैश्च गन्धपुष्पाद्यै: पूजयेत्तु यथा विधि ॥ ३३ ॥

ஜயந்தாதி கடாந் ஸர்வாந் க்ரமாத் பீடே பிஷேசயேத்!
வஸ்த்ரைச்ச கந்த புஷ்பாத்யை: பூஜயேத்து யதா விதி!!

ஜயந்தாதிகளின் எல்லா கடங்களையும் முறைப்படி அபிஷேகம் செய்யவும். வஸ்திரங்களாலும், சந்தனங்களாலும் முறைப்படி பூஜிக்கவும்.

उद्वाहकर्म कर्तव्यं वेदोक्तेनैव वर्त्मना ।
चतुर्थे दिवसे प्राप्ते चतुर्थीहोममाचरेत् ॥ ३४ ॥

உத்வாஹ கர்ம கர்த்தவ்யம் வேதோக்தே நைவ வார்த்மநா!
சதுர்த்தே திவஸே ப்ராப்தே சதுர்த்தீ ஹோம மாசரேத்!!

விவாஹ உத்ஸவம் வேத முறைப்படி செய்து, 4 வது நாளில் 4ம் தின ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

जगद्भुवादिषण्मन्त्रैरयं कुमारमन्त्रत: ।
कुण्ड प्रति हुनेत् धीमान्मूलेनैव शतं हुनेत् ॥ ३५ ॥

ஜகத் புவாதி ஷண்மந்த்ரை: அயங்குமார மந்த்ரத:!
குண்டம் ப்ரதி ஹுநேத்தீமாநு மூலேநைவ சதம் ஹுநேத்!!

ஜகத்புவம் என்ற மந்திரத்தினால், அயம்குமார மந்திரத்தினாலும் ஒவ்வோரு குண்டத்திலும் ஹோமம் செய்து மூல மந்திரத்தினால் 100 ஆவிருத்தி செய்யவும்.

महाहविर्निवेद्याथ दीनानाथांश्च भोजयेत् ।
आचार्यं पूजयेत् कर्ता वस्त्रहेमाङ्गुलीयकैः ॥ ३६ ॥

மஹாஹவிர் நிவேத்யாத தீனாநாதாம்ச்ச போஜயேத் /
ஆசார்யம் பூஜயேத் கர்த்தா
வஸ்த்ரஹேமாங்குலீயகை: //

மஹாஹவிஸ் நிவேதனம் செய்து தீனர்களுக்கு ஆதரவற்றவர்களுக்கும் போஜனம் செய்விக்கவும். ஆசார்யனை யஜமானன் வஸ்திர ஸ்வர்ண மோதிரம் இவைகளை பூஜிக்கவும்.

उत्तमं पञ्चनिष्कं तु मध्यमं तु तदर्धकम् ।
तदर्धमधमं ज्ञेयं देशिकस्य तु दक्षिणा ॥ ३७ ॥

உத்தமம் பஞ்ச நிஷ்கந்து மத்யமந்து ததர்த்தகம் /
ததர்தம் அதமம் ஜ்ஞேயம் தேசிகஸ்யது தக்ஷிணா //

5 நிஷ்க சம்பாவனை உத்தமம் 2½ நிஷ்கம் மத்யமம் 1¼ நிஷ்கம் அதமம் என அறிந்து ஆசார்யனுக்கு சம்பாவனை செய்யவும்

मूर्तिपान् परिचारांश्च यथाशक्त्या तु दक्षिणा ।
एवं य कुरुते मर्त्यः कोटियज्ञफलं लभेत् ॥
सर्वान् कामानवाप्नोति सोऽन्ते स्कन्दपदं व्रजेत् ॥ ३८ ॥

மூர்த்திபான் பரிசாராம்ச்ச யதாசக்த்யாது தக்ஷிணா /
ஏவம் ய குருதே மர்த்ய: கோடியக்ஞ பலம் லபேத் //
ஸர்வாந் காமா நவாப்நோதி ஸோந்தே ஸ்கந்தபதம்
வ்ரஜேத் ///

மூர்த்திபர்களுக்கு பரிசாரகர்களுக்கும் முடிந்த அளவு தக்ஷிணை கொடுக்கவும். இவ்வாறு எந்த மனிதன் செய்கிறானோ, அவன் கோடி யாக பலனை அடைகிறான். எல்லா விருப்பங்களையும் அடைந்து முடிவில் முருகன் திருவடியை அடைகிறான்.

इति श्रीकुमारतन्त्रे बालस्थापनविधिर्नाम
द्वाविंश:पटल:

இதி ஸ்ரீ குமார தந்த்ரே கௌசிக ப்ரச்னே பாலஸ்தாபன
விதிர்நாம த்வாவிம்சதி படல:

இவ்வாறு குமார தந்திரத்தில், கௌசிக
ப்ரச்னத்தில் பாலஸ்தாபன முறையாகிய
22 - வது படலமாகும்.

॥ त्रयोविंशः पटलः ॥

23 வது படலம்

अथ संप्रोक्षणविधिः

ஸம்ப்ரோக்ஷண விதி:

ஸம்ப்ரோக்ஷணம் செய்யும் முறை

अतः परं प्रवक्ष्यामि संप्रोक्षणविधिं शृणु ।
आवर्तं पुनरावर्तमनावर्तं तु कौशिक ॥ १ ॥

அத: பரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி ஸம்ப்ரோக்ஷண விதிம்
ச்ருணு!
ஆவர்த்தம் புநராவர்த்தம் அநாவர்த்தம்து கௌசிக!!

ஹே கௌசிகரே! ஸம்ப்ரோக்ஷண முறையைப் பற்றி கூறுகிறேன், கேளும்! ஆவர்த்தம், புநராவர்த்தம், அநாவர்தம் என்று

प्रोक्षणं त्रिविधं प्रोक्तं तत्तद्भेदमथ शृणु ।
आदौ च बालबेरात्तु मूलबेरं प्रतिष्ठितम् ॥ २ ॥

ப்ரோக்ஷணம் த்ரிவிதம் ப்ரோக்தம்
தத்தத்பேதமதச்ருணு!
ஆதௌச பால பேராத்து மூலபேரம் ப்ரதிஷ்டிதம்!!

3 விதமாக ப்ரோக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. அதன் பிரிவுகளை கேளும்! முதலில் பாலாலய பிம்பத்திலிருந்து மூலாலய பிம்பத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்படுவதும்.

तदावर्तमिति ख्यातं पुनरावर्तमुच्यते ।
प्रासादपतनाद्भिन्ने प्रमादात् भिन्नके पुनः ॥ ३ ॥

ததாவர்த்தமிதிக்யாதம் புநராவர்த்தமுச்யதே!
ப்ராஸாத பதநாத்பின்னே ப்ரமாதாது பின்நகே புந:!!

ஆவர்தம் எனப்படும் புனராவர்தம் கூறப்படுகிறது. ஆலயம் இடிந்து விழுந்தால் பின்னமானதும் அறியாமையால் பின்னப்பட்ட சமயத்திலும்

मूलबेरात् समादाय संस्थाप्य बालबेरके ।
ततन्मूलप्रवेशं यत्तु पुनरावर्तमीरितम् ॥ ४ ॥

மூலபேராது ஸமாதாய ஸம்ஸ்தாப்ய பாலபேரகே!
தத்தந் மூலம் ப்ரவேசயது புநராவர்த்த மீரிதம்!!

மூலபிம்பத்திலிருந்து ஆகர்ஷித்து பாலபிம்பத்தில் சேர்த்து பிறகு மூலபிம்பத்தில் மூர்த்தியை சேர்ப்பதற்கு புனராவர்தம் எனப்படும்.

प्रतिमापीठविश्लिष्टे सुधाकर्मविहीनके ।
प्रत्यङ्गोपाङ्गहीने च प्रमादात् पतने पुनः ॥ ५ ॥

ப்ரதிமாபீட விச்லிஷ்டே ஸுதாகர்ம விஹீநகே!
ப்ரத்யங்கோ பாங்க ஹீநேச ப்ரமாதாத் பதநே புந:!!

பிம்பபீடம் நழுவினாலும் வர்ணப் பூச்சுக்கள் அழிந்தாலும், பிரத்யங்க அவயவங்கள், உபாங்க உருப்புகள் குறைவு பட்டாலும் அறியாமையால் விழுந்தாலும்

चोरचण्डालसंस्पृष्टे सूतके प्रेतसंभवे ।
पूजाहीनेऽष्टदिवसात् ऊर्ध्वं शतसमावधि ॥ ६ ॥

சோரசண்டாலஸம்ஸ்ப்ருஷ்டே ஸூதகே ப்ரேத
ஸம்பவே!
பூஜாஹீநேஷ்ட திவஸாது ஊர்த்வம் சதஸமாவதி!!

திருடன், சண்டாலன் இவர்களால் தொடப்பட்டாலும் பிறப்புத்தீட்டு, இறப்புத்தீட்டு ஏற்பட்டாலும் 8 நாள் முதல் 100 வருடம் வரை பூஜையின்றி இருந்தாலும்

प्रोक्षणं लेपमात्रेषु तदनावर्तमीरितम् ।
आवर्ते पुनरावर्ते मासपक्षर्क्षकादिभिः ॥ ७ ॥

ப்ரோக்ஷணம் லேபமாத்ரேஷு ததநாவர்த்தமீரிதம்!
ஆவர்த்தே புநராவர்த்தே மாஸ பக்ஷர்க்ஷ காதிபி:!!

செய்யப்படுகிற ப்ரோக்ஷணத்திற்கு அநாவர்தமென்று பொருள் ஆவர்த பிரதிஷ்டையிலும் புநராவர்த்தத்திலும் மாஸம், பக்ஷம் நக்ஷத்ரம் இவைகளை

प्रतिष्ठोक्तविधानेन कारयेद्देशिकोत्तम: ।
यात्राहोम युगावर्ते अनावर्ते गुरूत्तम ॥ ८ ॥

ப்ரதிஷ்டோக்த விதாநேந காரயேத் தேசிகோத்தம:/
யாத்ரா ஹோமம் யுகாவர்த்தே அநாவர்த்தே
முநிஸத்தம//

பிரதிஷ்டைக்கு கூறப்பட்டுள்ள முறைப்படி ஆசார்யன் செய்ய வேண்டும். ஆவர்த்த பிரதிஷ்டைக்கு யாத்ரா ஹோமம் செய்ய வேண்டும். அநாவர்தத்திற்கு முறை கூறப்படுகிறது.

नदीर्तेन च नक्षत्रे न कालश्च न वारकम् ।
कालापेक्षं विना कुर्यात् अनानर्तं गुरूत्तम ॥ ९ ॥

நதீர்த்தேந ச நக்ஷத்ரேண ந காலஸ்ச நவாரகம்/
காலா பேக்ஷாம் விநாகுர்யாது அநாவர்த்தம்
குருத்தம://

திதி, நக்ஷத்ரம், காலம் (லக்னம்) கிழமை இவைகளை ஆராயாமலும் காலந்தள்ளி போடாமலும் அநாவர்த ப்ரோக்ஷணம் செய்ய வேண்டும்.

पूर्वस्थापितबिम्बस्य न पुन: स्थापनं स्मृतम् ।
स्थापिते तु महान् दोषस्तस्मात् संप्रोक्षणं स्मृतम् ॥ १० ॥

பூர்வஸ்தாபித பிம்பஸ்ய ந புந: ஸ்தாபநம் ஸ்ம்ருதம்/
ஸ்தாபிதே து மஹாநு தோஷஸ்தஸ்மாது
ஸம்ப்ரோக்ஷணம் ஸ்ம்ருதம்//

முன்பு ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பிம்பத்தை (பாலாலய பிரதிஷ்டை) திரும்பவும் ஸ்தாபிக்கக்கூடாது. அவ்வாறு ஸ்தாபனம் செய்தால் ஸம்ப்ரோஷணம் செய்தல் வேண்டும்.

अङ्गस्य हानिसंधाने प्रतिष्ठां नैव कारयेत् ।
जलाधिवासरहितं नेत्रोन्मीलनवर्जितम् ॥ ११ ॥

அங்கஸ்ய ஹாநிஸந்தாநே ப்ரதிஷ்டாம் நைவ
காரயேத்/
ஜலாதி வாஸரஹிதம் நேத்ரோந்மீலந வர்ஜிதம்//

அங்கங்களின் குறைவுச் சேர்க்கையில் உடன் பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும். ஜலாதி வாஸம் நயநோன் மீலனம் இன்றியும் செய்ய வேண்டும்.

संप्रोक्षणविहीने तु पूजा निष्फलदायिनी ।
जायते तु महान् दोषस्तस्मात् संप्रोक्षणं चरेत् ॥ १२ ॥

ஸம்ப்ரோக்ஷண விஹீநேது பூஜா நிஷ்கல தாயிநீ/
ஜாயதேது மஹாநு தோஷஸ்தஸ்மாது
ஸம்ப்ரோக்ஷணம் சரேத்//

ஸம்ப்ரோக்ஷணமின்றி செய்யப்படும் பூஜை, பயனற்றதாக ஆகும். பெருங்குற்றமே ஏற்படும். ஆகையால் கட்டாயம் ஸம்ப்ரோக்ஷணம் செய்ய வேண்டும்.

निमित्ते समनुप्राप्ते सद्य: कृत्वा समर्चयेत् ।
आसप्तदिवसात्पूर्वं कुम्भमावाह्य मन्त्रवित् ॥ १३ ॥

நிமித்தே ஸமநு ப்ராப்தே ஸத்யம் க்ருத்வா
ஸமர்ச்சயேத்/
ஆஸப்த திவாஸாத்பூர்வம் கும்பமாவாஹ்ய
மந்த்ரவித்//

ஸம்ப்ரோக்ஷண ஸமயமேற்படும் போது உடன்ஸம்ப்ரோக்ஷணம் செய்து பூஜிக்கவும். பிரதிஷ்டைக்கு ஏழுதினம் முன்பே கும்பத்தில் மூர்த்தியை ஆவாஹிக்கவும்.

अग्रे वा दक्षिणे वामे मण्डले स्थण्डिलोपरि ।
कुम्भं न्यस्त्वा समभ्यर्च्य पुनर्बेरं समावहेत् ॥ १४ ॥

அக்ரேவா தக்ஷிணே வாமே மண்டலே
ஸ்தண்டிலோ பரி/
கும்பம் ந்யஸ்த்வா ஸமப்யர்ச்ய புநர்பேரம்
ஸமாவஹேத்//

முன்பாகவோ, வலதுபுறமோ, இடது புறமோ மண்டலத்தில் ஸ்தண்டிலத்தின் மேல் கும்பம் வைத்து பூஜித்து பிறகு பாலபிம்பத்தில் ஆவாஹிக்கவும்.

तदूर्ध्वे बालहर्म्ये तु स्थाप्य मूले पुनर्न्यसेत् ।
प्रासादाग्रे तु कर्तव्यं दक्षिणे चोत्तरेऽपि वा ॥ १५ ॥

ததூர்த்வே பால ஹர்ம்யேது ஸ்தாப்யமூலே புநர்ந்யஸேத்।
ப்ராஸாதாக்ரே து கர்த்தவ்யம் தக்ஷிணே சோத்தரே பிவா।।

அதற்கு மேல் பாலாலயத்தில் பிம்பஸ்தாபனம் செய்து பிறகு திருப்பணி முடிந்தவுடன் பாலாலயத்திலிருந்து ஆகர்ஷித்து யாகாதிவாஸம் செய்து மூலாலயத்தில் சேர்க்கவும்.

यथाविभवविस्तारं मण्डपं कारयेत् बुधः ।
चतुर्द्वारसमायुक्तं चतुस्तोरणभूषितम् ॥ १६ ॥

யதாவிபவ விஸ்தாரம் மண்டபங்காரயேத் புத:।
சதுர்த்வார ஸமாயுக்தம் சதுஸ்தோரணபூஷிதம்।।

சக்திக்கேற்றவாறு விஸ்தாரமாக மண்டபத்தை 4 வாயிலையுடையதாகவும், நான்கு தோரணமுள்ளதாயும் அமைத்து

वितानादिध्वजोपेतं अष्टमङ्गलसंयुतम् ।
दर्भमाला समायुक्तं बिल्वपल्लवशोभितम् ॥ १७ ॥

விதாநாதி த்வஜோபேதம் அஷ்டமங்கள ஸம்யுதம்।
தர்பமாலா ஸமாயுக்தம் வில்வ பல்லவ சோபிதம்।।

விதானம் கொடியிவைகளுடனும், அஷ்டமங்களத்துடனும், தர்பமாலை பழம், தளிர் இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும்

नक्षत्रतिथिवारे च पञ्चमे सप्तमेऽह्नि वा ।
पूर्वोक्तविधिना धीमाम् कारयेदङ्कुरार्पणम् ॥ १८ ॥

நக்ஷத்ர திதி வாரேச பஞ்சமே ஸப்தமேஹ்நிவா।
பூர்வோக்த விதிநா தீமாந் காரயேதங்குரார்ப்பணம்।।

சிறந்த நக்ஷத்திரம், திதி, கிழமைகளின் ஐந்தாம் நாள் ஏழாம் நாளோ முன்பு கூறப்பட்டுள்ள முறைப்படி அங்குரார்ப்பணம் செய்யவும்.

मण्डपं नवधा कृत्वा मध्यभागे तु वेदिकाम् ।
रत्निमात्रसमुत्सेधं दर्पणोदरसन्निभम् ॥ १९ ॥

மண்டபம் நவதாக்ருத்வா மத்ய பாகேது வேதிகாம்।
ரத்னி மாத்ரஸமுத்ஸேதம் தர்பணோதர ஸந்நிபம்।।

மண்டபத்தை ஒன்பதாக பிரித்து நடுபாகத்தில் வேதிகையை ஓர்முழ உயரமும் கண்ணாடி போன்று வழவழப்பாகவும் அமைக்கவும்.

वेद्या मूले तु परितश्चोपवेदिं प्रकल्पयेत् ।
युग्माङ्गुलसमुत्सेधं द्विगुणं दीर्घमुच्यते ॥ २० ॥

வேத்யா மூலேத் பரிதஸ்சோபவேதிம் ப்ரகல்பயேத்।
யுக்மாங்குல ஸமுத்ஸேதம் த்விகுணம் தீர்கமுச்யதே।।

வேதிகையைச் சுற்றிலும் அடியில் உபவேதி அமைக்கவும். 2 அங்குல உயரமும் நான்கு அங்குல அகலமுள்ளதாக அமைக்கவும்.

कुण्डानि परितः कुर्यात् नवपञ्चैकमेव च ।
दिशासु चतुरश्राणि कोणेष्वत्र कुशेशयम् ॥ २१ ॥

குண்டாணிபரித: குர்யாத் நவபஞ்சைக மேவச।
திசாசுச்துரஸ்ராணி கோணேஷ்வத்ர குசேசயம்।।

வேதிகையை சுற்றி ஒன்று, ஐந்து, ஒன்பது என்ற முறைப்படி குண்டம் அமைக்கவும். கிழக்கு முதலான திசைகளில் நான்கோண குண்டமும் தென்கிழக்கு முதலான கோணங்களில் பத்ம குண்டமும் அமைக்க வேண்டும்.

शक्रशाङ्करयोर्मध्ये प्रधानं षडश्रकम् ।
पञ्चकुण्डेषु कोणेषु वर्जयेदब्जकुन्कम् ॥ २२ ॥

சக்ர சாங்கரயோர்மத்யே ப்ரதானம்ஷடஸ்ரகம்।
பஞ்சகுண்டேஷு கோணேஷு வர்ஜயேதப்ஜகுண்டகம்।।

கிழக்கிற்கும், ஈசானத்திற்கும் நடுவில் பிரதான குண்டம் அறுகோணமாக அமைக்கவும். பஞ்சகுண்ட பக்ஷத்தில் மூலைகளில் போடக்கூடிய பத்மகுண்டத்தை வர்ஜிக்கவும்.

एककुण्डे तथैशाने कारयेत्तु षडश्रकम् ।
आवर्ते तु मुनिश्रेष्ठ बालबेरस्य चाग्रतः ॥ २३ ॥

ஏக குண்டே ததைஸானே காரயேத்து ஷடஸ்ரகம்/
ஆவர்த்தேது முநிஸ்ரேஷ்ட பாலபேரஸ்ய சாக்ரத:!!

ஓர் குண்ட பக்ஷத்தில் வடகிழக்கு மூலையில் அறுகோண குண்டம் அமைக்கவும். ஆவர்த்த பிரதிஷ்டையில் பால பிம்பத்திற்கு முன்னதாக

अङ्गन्यासं करन्यास मन्तर्यागमथाचरेत् ।
विशेषार्घ्यस्थतोयेन प्रोक्षयेदस्त्रमन्त्रतः ॥ २४ ॥

அங்கந்யாஸம் கரந்யாஸம் அந்தர்யாக மதாசரேத்/
விசேஷார்கய ஸ்ததோயேந ப்ரோக்ஷயே
தஸ்த்ரமந்த்ர:!!

கரந்நியாஸம், அங்கந்நியாஸம், அந்தர்யாக இவைகளைச் செய்யவும். விசேஷார்க்யம் செய்து, அந்த தீர்த்தத்தால் அஸ்த்திர மந்திரத்தினால் ப்ரோக்ஷிக்கவும்.

स्थण्डिलं कल्प्य मतिमान् निर्दोषैर्हेमशालिभिः ।
सूत्राभिधानरत्नाढ्यं कुम्भं तस्योपरि न्यसेत् ॥ २५ ॥

ஸ்தண்டிலம் கல்ப்ய மதிமாநு நிர்தோஷை ஹேம
ஸாலிபி:/
ஸூத்ராபிதாநரத்நாட்யம்
கும்பஸ்யோபரிவிந்யஸேத்!!

சுத்தமான பொன்னி (ஹேம) நெற்களால் ஸ்தண்டிலம் அமைத்து நூல் சுற்றி, கும்பரத்னமிடப்பட்ட கும்பத்தை வேதிகை மேல் வைத்து

वर्धन्यौ हेमसंयुक्ते न्यसेद् दक्षिणवामयोः ।
परितः कलशानष्टौ स्वस्थानेषु क्रमान्न्यसेत् ॥ २६ ॥

வர்தந்யோர் ஹேமஸம்யுக்தே ந்யஸேத்தக்ஷிண
வாமயோ:/
பரித: கலஸாநேஷ்டௌ ஸ்வஸ்தாநேஷு
க்ரமாந்யஸேத்!!

ஸ்வர்ணபட்ட மிடப்பட்ட (போடப்பட்ட) 2 வர்தனிகளை வலது, இடது புறமாக வைத்து அந்தந்த இடங்களில் முறைப்படி (கும்பத்தைச் சுற்றிலும்) அஷ்டவித்யேஸ்வர கும்பம் (எண்மரை) ஸ்தாபிக்கவும்.

मध्यकुम्भे महासेनं बालबेरात् समावहेत् ।
मूलबेरप्रवेशाय बालस्थानादिह प्रभो ॥ २७ ॥

மத்யகும்பே மஹாஸேநம் பாலபேராத்
ஸமாவஹேத்/
மூலபேர; ப்ரவேசாய பாலஸ்தாநாதிஹ ப்ரபோ!!

நடு கும்பத்தில் ஸ்கந்தரை பால பிம்பத்திலிருந்து ஆகர்ஷித்து ஆவாஹிக்கவும். மூலஸ்தானத்திற்குள் நுழையும் பொருட்டு பாலஸ்தான பிம்பத்திலிருந்து

कुम्भे विशन्तु सर्वेशाः सुब्रह्मण्यप्रियो भव ।
इदं मन्त्रं समुच्चार्य पूजयेद् गन्धपुष्पकैः ॥ २८ ॥

கும்பேசவிசந்து ஸர்வேசா: ஸுப்ரஹ்மண்ய
ப்ரியோபவ/
இதம் மந்த்ரம் ஸமுச்சார்ய பூஜயேத் கந்த
புஷ்பகை:!!

இந்த கும்பத்தில் எல்லா மூர்த்தங்களுடன் சுப்ரமணியருடன் பிரவேசிப்பீராக! இந்த மந்திரம் கூறி கலசத்தில் சேர்த்து சந்தன புஷ்பங்களால் பூஜிக்கவும்.

महावल्लीं देवसेनां वर्धन्यो: पार्श्वसंस्थयो: ।
तत्तद्बेरात्समादाय क्रमेणावाह्य पूजयेत् ॥ २९ ॥

மஹாவள்ளீம் தேவஸேநாம் வர்தந்யோ: பார்ஸ்வ ஸம்ஸ்தயோ!
தத்தத்பேராத் ஸமாதாய க்ரமேணாவாஹ்ய பூஜயேத்!!

இருபக்கமுள்ள வர்த்தனிகளில், மஹாவள்ளீ, தேவஸேனாவை அந்தந்த பேரத்திலிருந்து ஆகர்ஷித்து ஆவாஹித்து முறைப்படி பூஜிக்கவும்.

जयन्ताद्यष्टविद्येशान् पीठादावाह्य पूजयेत् ।
स्थापयेन्मूलमन्त्रेण षड्वर्णेनावकुण्ठयेत् ॥ ३० ॥

ஜயந்தாத்யஷ்டவித்யேஸாந் பீடாதாவாஹ்ய பூஜயேத்!
ஸ்தாபயேந்மூல மந்த்ரேண ஷட்வர்ணே நாவகுண்டயேத்!!

ஜயந்தர் முதலான அஷ்ட வித்யேஸ்வரர்களை பீடத்திலிருந்து ஆகர்ஷித்து ஆவாஹித்து பூஜிக்கவும். மூலமந்திரத்தினால் ஸ்தாபனமும் ஷடக்ஷர மந்திரத்தினால் அவகுண்டனமும் செய்ய வேண்டும்.

सांनिध्यं हृदयेनैव यजेत्पुष्पादिभि: क्रमात् ।
दर्शयेद्बिम्बमुद्राञ्च षण्मुखीं पद्ममुद्रिकाम् ॥ ३१ ॥

ஸாந்நித்யம் ஹ்ருதயேநைவ யஜேத் புஷ்பாதி பி:க்ரமாத்!
தர்சயேத்பிம்பமுத்ராஞ்ச ஷண்முகம் பத்மமுத்ரிகாம்!!

ஹ்ருதய மந்திரத்தினால் ஸாந்நித்யமும், புஷ்பங்களால் பூஜையும் செய்யவும். பிம்ப முத்ரையும், ஷண்முகீ முத்ரையும் காண்பிக்கவும்.

नमस्काराख्यमुद्राञ्च दिक्बन्धेदस्त्रमन्त्रत: ।
यात्राहोमं प्रकर्तव्यं वालस्थानस्य चाग्रत: ॥ ३२ ॥

நமஸ்காராக்ய முத்ராஞ்ச திக்பந்தே தஸ்த்ர மந்த்ரத:!
யாத்ராஹோமம் ப்ரகர்த்வ்யம் பாலஸ்தாநஸ்ய சாக்ரத:!!

நமஸ்கார முத்ரையும், அஸ்திர மந்திரத்தினால் திக்பந்தனமும் செய்து பாலாலயத்திற்கு முன்பாக யாத்ரா ஹோமம் செய்யவும்.

निर्दोषै: सिकतै: कृत्वा स्थाण्डिलं हस्तमात्रत: ।
अग्न्याधानादिकं सर्वमाग्निकार्योक्तमाचरेत् ॥ ३३ ॥

நிர்தோஷை: ஸிகதை க்ருத்வா ஸ்தண்டிலம் ஹஸ்த மாத்ரத:!
அக்ன்யாதானாதிகம் ஸர்வம் அக்னி கார்யோக்த மாசரேத்!!

ஓர் முழ அளவிற்கு சுத்தமான மணலால் ஹோமத்திற்கு ஸ்தண்டிலம் அமைத்து, அக்னிகார்ய முறைப்படி அக்னிகார்யம் செய்து

सद्योमन्त्रेण समिधमीशानेन घृतं हुनेत् ।
जगद्भवादिषण्मन्त्रै: स्पृष्टा स्पृष्टा हुनेत्तत: ॥ ३४ ।

ஸத்யோமந்த்ரேண ஸமிதமீசாநேந க்ருதம் ஹுநேத்!
ஜகத் புவாதிஷண்மந்த்ரை: ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ஸ்ப்ருஷ்டாவாஹுநேதத:!!

ஸத்யோஜாத மந்திரத்தினால் ஸமித்தையும், ஈசான மந்திரத்தினால் நெய்யையும் ஜகத்புவம் முதலான ஆறு மந்திரங்களால் நெய், சமித்து, ஸ்பர்சம் செய்த பயிறு ஹோமம் செய்யவும்.

गुरुस्तु मण्डपं गत्वा पुण्याहं वाचयेत्तत: ।
पर्यग्निकरणं कुर्यात् वास्तुहोमेन वर्त्मना ॥ ३५ ॥

குருஸ்து மண்டபம் க்ருத்வா புண்யாஹம் வாசயேததத:!
பர்யக்னி கரணம் குர்யாத் வாஸ்து ஹோமேந வர்த்மனா!!

ஆசார்யன் மண்டபமடைந்து புண்யாஹ வாசனம் செய்து வாஸ்து ஹோமமும் பர்யக்னி கரணமும் செய்ய வேண்டும்.

शिरसा वाहयित्वा तु कुम्भञ्च वर्धनीद्वयम् ।
क्रमाद्विघ्नेशकलशान् मूर्तिभि: परिवारकै: ॥ ३६ ॥

சிரஸா வாஹயித்வாது கும்பஞ்ச வர்த்தனீத்வயம்!
க்ரமாத் வித்யேசகலஸாந் மூர்த்திபி: பரிவாரகை:!!

மூலாலயத்திலிருந்து கும்பம் 2 வர்த்தனிகளை தலை முன் வைத்து பரிவார மூர்த்திபர்களால் வித்யேச கலசங்களையும் எடுத்துக் கொண்டு

सर्वातोद्यसमायुक्तं वेदघोषसमान्वितम् ।
हर्म्यप्रदक्षिणं कृत्वा वेदिकोपरि विन्यसेत् ॥ ३७ ॥

ஸர்வா தோத்ய ஸமாயுக்தம்
வேதகோஷஸமன்விதம்!
ஹர்ம்ய ப்ரதக்ஷிணம் க்ருத்வா வேதி கோபரி
விந்யஸேத்!!

எல்லா வாத்ய கோஷம் வேத கோஷங்களுடனும் ஆலயம் வலம் வந்து வேதிகையின் மேல் வைக்கவும்.

सकलीकृत्य संप्रोक्ष्य विशोषार्घ्यजलेन च ।
देविदेवीशविघ्नेशान् पूजयेत्तु यथाक्रमम् ॥ ३८ ॥

ஸகளீக்ருத்ய ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய
விசேஷார்க்யஜலேநச!
தேவிதேவீச வித்யேசாந் பூஜயேத்து யதாக்ரமம்!!

ஸகளீ கரணம் செய்து விசேஷார்க்ய ஜலத்தினால் ஸம்ப்ரோக்ஷணம் செய்து தேவன், தேவியர், வித்யேசர்களை முறைப்படி பூஜிக்கவும்.

(सर्वातोद्यसमायुक्तं वेदघोषसमन्वितम् ।)
परिवारघटांश्चैव स्थापयेद्विधिपूर्वकम् ॥
तत्तन्मूर्त्याकृति ध्यात्वा बाह्यकुम्भे समर्चयेत् ॥ ३९ ॥

ஸர்வாதோத்ய ஸமாயுக்தம் வேதகோஷ
ஸமந்விதம்!
பரிவாரகடாம்ச்சைவ ஸ்தாபயேத்விதி பூர்வகம்!!
தத்தந்மூர்த்யா க்ருதிம் த்யாத்வா பாஹ்யகும்பே
ஸமர்ச்சயேத்!

எல்லா வாத்ய கோஷங்களுடனும் வேத கோஷங்களுடனும், பரிவார கடங்களையும், முறைப்படி ஸ்தாபிக்கவும். அந்தந்த மூர்த்தி தியானம் செய்து வெளிக்கலசங்களையும் அர்ச்சிக்கவும்.

मण्डपद्वारपूजादि सर्वं पूर्ववदाचरेत् ।
तत: स्वाध्यायनं कुर्याच्छिवभक्तियुतैर्द्विजै: ॥ ४० ॥

மண்டபத்வாரபூஜாதி ஸர்வம்பூர்வ வதாசரேத்!
தத: ஸ்வாத்யாய நங்குர்யாத் சிவபக்தி
யுதைர்த்விஜை:!!

மண்டபத்வார பூஜைகளை முன்புள்ளபடி செய்யவும். சிவபக்தியுள்ள பிராமணர்களால் வேத பாராயணங்களை செய்யவும்.

शिवसङ्कल्पादिपैश्च तत: श्रीरुद्रसूक्तकै: ।
स्कन्दसूक्तञ्च चमकं पूर्वभागे यजेत्सुधी: ॥ ४१ ॥

சிவ ஸங்கல்ப தீபைஸ்சதத ஸ்ரீருத்ர ஸூக்தகை:!
ஸ்கந்த ஸூக்தஞ்ச சமகம் பூர்வபாகே ஜபேத் புத:!!

சிவசங்கல்பம் செய்து ஸ்ரீருத்ர சூக்தங்கள், ஸ்கந்த சூக்தம், சமகம், இவைகளை கிழக்கு திசையில் பாராயணம் செய்யவும்.

शिवसूक्तं पावमानं शान्तिद्वयं च दक्षिणे ।
त्र्यम्बकं विष्णुसूक्तञ्च वारुणं चैव पश्चिमे ॥ ४२ ॥

சிவஸூக்தம் பாவமாநம் சாந்தி
த்வயஞ்சதக்ஷிணே!
த்ரயம்பகம் விஷ்ணு ஸூக்தஞ்ச வாருணஞ்சைவ
பச்சிமே!!

சிவஸூக்தம், பவமான ஸூக்தம், 2 சாந்தி மந்திரங்கள் (சாந்தி பஞ்சகம், தசசுத்தி) இவைகளை தெற்கிலும் த்ரயம்பகம், விஷ்ணுஸூக்தம், வருணஸூக்தம், இவைகளை மேற்கிலும்

उत्तरे तु हिरण्यञ्च बृहद्रथन्तर मन्त्रतः ।
षडक्षरेण मन्त्रेण कोणेषु च जपेत् बुधः ॥ ४३ ॥

உத்தரம் துஹிரண்யஞ்ச ப்ருத்ஸாம மதிமந்த்ரத:!
ஷடக்ஷரேண மந்த்ரேண
கோணேஷு சஜபேத்புத:!!

வடக்கில் ஹிரண்யம் ப்ருஹத்ஸாம மந்திரங்களை ஜபிக்கவும். ஷடக்ஷர மந்திரத்தினால் 4 கோணங்களில் ஜபிக்கவும்

आचार्यो मूर्तिपैः सार्धं ततो होमं समाचरेत् ।
समिधाज्यचरून् लाजं सर्षपं च यवं तिलम् ॥ ४४ ॥

ஆசார்யோ மூர்த்திபைஸ்ஸார்த்தம் ததா
ஹோமம்ஸமாசரேத்!!
ஸமிதாஜ்யசரும்லாஜம் ஸர்ஷடஞ்சயவந்திலம்!

ஆசார்யன் மூர்த்திபர்களுடன் ஹோமம் செய்யவும். சமித்து, நெய், சரு, பொறி, கடுகு, யவை, எள்

होमद्रव्याणि सप्तैतान्यथावज्जुहुयात्क्रमात् ।
पालाशखादिराश्वत्थबिल्वान् पूर्वाविदिक्षु च ॥ ४५ ॥

ஹோமத்ரவ்யாணி ஸப்தைதா ந்யதாவஜ்ஜுஹுயாத்
க்ரமாத்!!
பலாச, காதிராஸ்வத்த பில்வக்த
பில்.வர்பூர்வாதிக்ஷுச!

ஆகிய 7 திரவியங்களை முறைப்படி ஹோமம் செய்யவும். புரசு, கருங்காலி, அரசு, பில்வம், இவைகளை கிழக்கு முதலான திசைகளில்

शमीखादिरमायूरा वटाश्चेति विदिक्षु च ।
प्रधानस्य पलाशः स्यात् समिधः परिकीर्तिताः ॥ ४६ ।

ஸமீகாதிர மாயூர வடாஸ்சேதிவிதிக்ஷுச!
ப்ரதாநஸ்ய பலாஸம்ஸ்யாத் ஸமித.பரிகீர்த்திதா:!!

வன்னி, கருங்காலி, மயிற்கொன்னை, ஆல் ஆகிய சமித்துகளை தென்கிழக்கு முதலான திசைகளிலும் பிரதானத்திற்கு புரசு சமித்தையும் ஹோமம் செய்யவும்.

स्कन्दस्य मूलमन्त्रेण ततः षण्मूर्तिमन्त्रतः ।
होमद्रव्याणि जुहुयात् प्रत्येकं तु षडाहुतिः ॥ ४७ ॥

ஸ்கந்தஸ்ய மூலமந்த்ரேண தத:ஷண்மூர்த்தி
மந்த்ரத:!
ஹோமத்ரவ்யாணி ஜுஹுயாத்
ப்ரத்யேகந்துஷடாஹுதி:!!

ஸ்கந்தருடைய மூலமந்திரத்தினாலும், ஷண்மூர்த்தி மந்திரத்தினாலும், ஒவ்வொன்றை 6 ஆகுதியாக ஹோமத்ரவியங்களை ஹோமம் செய்யவும்.

सद्यादिना शिरोऽन्तेन मन्त्रेण जुहुयात्ततः ।
शतमर्धं तदर्धं वा प्रत्येकं जुहुयात्क्रमात् ॥ ४८ ॥

ஸத்யாதிநாசிரோந்தேந மந்த்ரேண ஜுஹுயாத்தத:!
சதமர்த்தம் ததர்த்தம்வா
ப்ரத்யேகஞ்ஜுஹுயாத்க்ரமாத்!!

ஸத்யோஜாத, சிரோமந்திராதிகளால், ஹோமம் செய்யவும். 100, 50, 25 ஆகுதி ஒவ்வோரு மந்திரத்தினால் ஹோமம் செய்யவும்.

पूर्णाहुतिं च शिरसा स्विष्टमग्नेति होमयेत् ।
जयादिरभ्याधानञ्च राष्ट्रभृच्च हुनेत्क्रमात् ॥ ४९ ॥

பூர்ணாஹுதிஞ்சசிரஸா ஸ்விஷ்டமக்னேதி
ஹோமயேத்!
ஜயாதிரப்யாதாநஞ்ச ராஷ்ட்ரப்ருச்ச
ஹுநேத்க்ரமாத்!!

"சிரோமந்திரத்தினால் பூர்ணாகுதியும் ஸ்விஷ்ட மக்னே" என்று ஹோமம் செய்யவும். ஜயாதி ஹோமமும், ராஷ்ட்ரப்ருத் ஹோமமும்

नेत्रोन्मीलादिकं सर्वं नवबेरस्य कारयेत् ।
तत्प्रतिष्ठा विधानेन शेषं कर्म समाचरेत् ॥ ५० ॥

நேத்ரோன்மீலாதிகம் ஸர்வம் நவபேரஸ்யகாரயேத் /
தத் ப்ரதிஷ்டாவிதானேந சேஷம்கர்ம ஸமாசரேத் //

நயனோன்மீலனம் எல்லாம் புதிய பிம்பத்திற்கு செய்ய வேண்டும். அந்த புதிய பிம்ப பிரதிஷ்டையை முறைப்படி செய்யவும்.

पुनरावर्तने विद्वान् मूलबेरात् प्रगृह्य च ।
बालबेरं समावाह्य पुनर्मूले प्रवेशयेत् ॥ ५१ ॥

புனராவர்த்தனே வித்வான் மூலபேரம் ப்ரக்ருஹ்யச /
பாலபேரம் ஸமாவாஹ்ய புனர்மூலே ப்ரவேசயேத் //

புனராவர்தன பிரதிஷ்டையோவெனில் மூலபிம்பத்தி லிருந்து கலாகர்ஷணம் செய்து பாலாலயபிம்பத்தில் சேர்த்து பிறகு மூலாலய பிம்பத்தில் சேர்க்க வேண்டியது.

अनावर्ते तु यद्ग्राम चण्डालादिप्रदूषिते ।
मृण्मयानि च पात्राणि सर्वाणि परिवर्जयेत् ॥ ५२ ॥

அநாவர்த்தேதுயத்க்ராம சண்டாலாதி ப்ரதூஷிதே /
ம்ருண்மயாநிச பாத்ராணி ஸர்வாணி பரிவர்ஜயேத் //

அனாவர்த்த பிரதிஷ்டை ஆலயத்தில் சண்டாளர் முதலானவர்களால் அசுத்தம் செய்யப்பட்டால் மண்கலயம் முதலிய மண்பாத்ரங்களை தள்ளுபடி செய்யவும்.

कांस्यापात्राणि सर्वाणि शुद्धिं कृत्वा तु भस्मभिः ।
यथायोग्यं याकार्य वस्त्रोपकरणानि च ॥ ५३ ॥

காம்ஸ்ய பாத்ராணி ஸர்வாணி சுத்திம் க்ருத்வாது
பஸ்மபி: /
யதாயோக்யம் யதாகார்யம் வஸ்த்ரோப கரணாநிச //

வெண்கல பாத்ரம் முதலிய பாத்ரங்களை விபூதியால் சுத்தி செய்து உபயோகிக்கவும். வஸ்திரங்கள், உபகரணங்கள் இவை உபயோகப்படுத்த ஏற்றவாறு சுத்தி செய்து கொள்ளவும்.

स्कन्दस्यायतनं चैव गोमयेन विलेपयेत् ।
पुण्याहं वाचयित्वाथ शुद्धाद्भिरभिषेचयेत् ॥ ५४ ॥

ஸ்கந்தஸ்யாயதனம் சைவ கோமயேந
விலேபயேத் //
புண்யாஹம் வாசயித்வாத சுத்தாத்பிர பிஷேசயேத் /

முருகன் ஆலயத்தை பசுஞ்சாணத்தால் மெழுகவும். புண்யாஹவாசனம் செய்து சுத்தமான தீர்த்தத்தால் அபிஷேகம் செய்யவும்.

पञ्चगव्यैश्च संस्नाप्य घर्षयेद्बिल्वपत्रकैः ।
दर्भमूले तु वल्मीकक्षेत्रमृद्ग्राह्य लेपयेत् ॥ ५५ ॥

பஞ்சகவ்யைச்ச ஸம்ஸ்நாப்ய கர்ஷயேத் பில்வ
பத்ரகை: /
தர்ப்பமூலேது வல்மீக க்ஷேத்ரம்ருத் க்ராஹ்ய
லேபயேத் //

பஞ்சகவ்யத்தினால் அபிஷேகித்து பில்ப பாத்திரத்தினால் பிம்பத்தை தேய்க்கவும். தர்பையடி மண், புற்றடி மண், புண்ய க்ஷேத்ர மண் இவைகளை எடுத்து பூசவும்.

कौतुकं बन्धयित्वा तु हेम सूत्रेण मन्त्रवित् ।
अर्कपङ्कज बिल्वैश्च मायूराऽशोकपाटलैः ॥ ५६ ॥

கௌதுகம் பந்தயித்வா து ஹேம ஸூத்ரேண
மந்த்ரவித் /
ஆர்க்கபங்கஜ பில்வைச்ச
மாயூராஸோகபாட்டலை: //

गन्धोदैः स्वर्णतोयैश्च बिल्वोदैः स्नापयेत् गुहम् ।
नन्द्यावर्तैर्मल्लिकाभिर्मधूकाशोकपाटलैः ॥ ५७ ॥

கந்தோதை ஸ்வர்ண தோயைச்ச பில்வோதை ஸ்நாபயேத் குஹம்!
நந்யா வர்த்தைர் மல்லிகாபிர் மதூகாசோக பாடலை:!!

தங்கக் கம்பியால் ரக்ஷாபந்தனம் செய்யவும். எருக்கு, தாமரை, பில்வம், மயிற்கொன்னை, அசோக, பாதிரி முதலிய புஷ்போதகங்களாலும்,

पुन्नागैः कर्णिकारैश्च कुमुदोत्पलपुष्पकैः ।
बृहतीद्रोणपुष्पैश्च व्याघातैर्जातिचम्पकैः ॥ ५८ ॥

புந்நாகை: கர்ணிகாரைச்ச குமுதோத்பல புஷ்பகை:!
ப்ருஹதீ த்ரோண புஷ்பைச்ச வ்யாகாதைர்ஜாதி சம்பகை:!!

சந்தனம், பில்வோதகம், ஸ்வர்ணோதகம் இவைகளால் ஸ்கந்தரை அபிஷேகிக்கவும். நந்தியாவட்டை, மல்லிகை, இலுப்பை, அசோக, பாதிரி

बेरं संपूज्य विधिवत् छादयेद्वा निरन्तरम् ।
आच्छाद्य नववस्त्रैश्च प्रतिबेरं विशेषतः ॥ ५९ ॥

பேரம் ஸம் பூஜ்ய விதிவத் சாதயே த்வாநிரந்தரம்!
ஆச்சாத்ய நவவஸ்த்ரைச்ச ப்ரதிபேரம் விசேஷத:!!

புன்னை, கோங்கு, ஆம்பல், நீலோத்பலம், கொன்னை (ப்ரஹதி), அரளி, தும்பைபூ, (வ்யாகாத), ஜாதிப்பூ, சம்பகம் புஷ்பம் இவைகளால்

लोहजेः शयनं कार्यमथवाच्छदनं मतम् ।
मण्डपद्वारपूजा होमकर्माणि च पूर्ववत् ॥ ६० ॥

லோஹஜைச்சயநங்கார்யம் அதவாச்சாதநம் மதம்!
மண்டபாத்வார பூஜாச ஹோம கா்மச பூர்வவத்!!

பிம்பத்தை பூஜித்து, ஒவ்வொரு பிம்பத்தையும் புதிய வஸ்திரங்களால் இடைவெளியின்றி போர்த்தி

प्रभाते देशिकः स्नात्वा मूर्तिपैः सह मन्त्रवित् ।
कुम्भञ्च कर्धनीद्वे च वाहयित्वा समूर्तिपैः ॥ ६१ ॥

ப்ரபாதே தேசிகஸ்நாத்வா மூர்த்திபைஸ்ஸஹ மந்த்ர வித்!!
கும்பஞ்ச வர்த்தநீத்வேச வாஹயித்வாத மூர்த்திபை:!

உலோக பிம்பமாயிருந்து சயநாதிவாஸம் செய்யவும். அவ்வாறு இல்லையெனில் வஸ்திரத்தினால் போர்த்தி, மண்டபபூஜை, த்வார பூஜை, அக்னி கார்யம் வரை முன்பு போல் செய்யவும்.

हर्म्यं प्रदक्षिणं कृत्वा गुहाग्रे स्थण्डिलं न्यसेत् ।
पुत्रभ्रातृकलत्रैश्च यजमानो व्रजेदनु ॥ ६२ ॥

ஹர்ம்யம் ப்ரதிக்ஷிணம் க்ருத்வா குஹாக்ரே ஸ்தண்டிலே ந்யஸேத்!
புத்ரப்ராத்ரு களத்ரைச்ச யஜமானோதி பக்திமாந்!!

அதிகாலை மந்திரமறிந்த ஆசார்யன், மூர்த்திபர்களுடன் ஸ்நானம் செய்து பூஜைகளை முடித்து மூர்த்திபர்களுடன் கும்பத்தை 2 வர்த்தனிகளையும் எடுத்து

शुक्लवासा गुरुः प्रीतो हेमपञ्चाङ्गभूषणैः ।
बिम्बशुद्धिकृतस्तोयं स्कन्दबेरं विशेषतः ॥ ६३ ॥

சுக்லவாஸா குரு ப்ரீதோ ஹைம பஞ்சாங்க பூஷண:!
பிம்ம சுத்திம் க்ருதோதோயை ஸ்கந்தபேரம் விசேஷத:!!

ஆலயம் வலம் வந்து முருகனுக்கு முன்னதாக ஸ்தண்டிலம் அமைக்கவும். டையன் ஸஹோதர், மனைவிகளுடன் மிகவும் பக்திமானான ஆசார்யன்

विन्यसेदक्षरन्यासं ब्रह्माङ्गन्यासमुत्तमम् ।
कुम्भान्मन्त्रं समादाय वेरस्य हृदि विन्यसेत् ॥ ६४ ॥

விந்யஸேதக்ஷரந்யாஸம் ப்ரம்மாங்கந்யாஸ முத்தமம்!
கும்பாந் மந்த்ரம் ஸமாதாய பேரஸ்ய ஹ்ருதி விந்யஸேத்!!

வெண்மையான வஸ்திரம் ஸ்வர்ணத்தால் என பஞ்சாங்களை அணிந்து மகிழ்ச்சியாய் விசேஷமாக ஸ்கந்த பிம்பத்திற்கு பிம்பசுத்தி செய்ய வேண்டும்.

शक्त्योर्बीजं समादाय शक्त्योरुपरि विन्यसेत् ।
कुम्भोदकैश्च संस्नाप्य देवदेवीर्यथाक्रमम् ॥ ६५ ॥

சக்த்யோர்பீஜம் ஸமாதாய சக்த்யோருபரி விந்யஸேத்!
கும்போதகைச்ச ஸம்ஸ்நாப்ய தேவதேவீர் யதாக்ரமம்!!

ப்ரும்மாங்க நியாஸமும், அக்ஷரந்யாஸமும் செய்து கும்பத்திலிருந்து மந்திரங்களை எடுத்து பிம்ப ஹ்ருதயத்தில் சேர்க்கவும்.

जयन्ताद्यष्टविद्येशान् क्रमात्पीठे तु विन्यसेत् ।
तत्कुम्भस्योदकैः स्कन्दं स्नापयेत्तु दशाक्षरैः ॥ ६६ ॥

ஜயந்தாத்யஷ்ட வித்யேசாந் க்ரமாத் பீடே து விந்யஸேத்!
தத் கும்பஸ்தோதைக ஸ்கந்தம் ஸ்நாபயேத்து தசைக்ஷரை:!!

சக்தி பீஜந்தை எடுத்து 2 தேவியரின் மேல் சேர்க்கவும். கும்பதீர்த்தங்களால், தேவன், தேவியரை முறைப்படி அபிஷேகம் செய்யவும்.

परिवारघटाद्भिस्तु स्वस्वस्थाने क्रमाद्बुधः ।
बीजानि विधिवन्न्यस्त्वा गन्धपुष्पादिभिर्यजेत् ॥ ६७ ॥

பரிவார கடாத்பிஸ்து ஸ்வஸ்வஸ்தாநே க்ரமாத் புத:!
பீஜாநி விதிவந்யஸ்த்வா கந்தபுஷ்பாதிபிர் யஜேத்!!

ஜயந்தர், முதலான அஷ்ட வித்யேசர்களை முறைப்படி பீடத்தில் சேர்க்கவும். ஸ்கந்த கும்ப தீர்த்தங்களால் தசாக்ஷர மந்திரங்களால் ஸ்கந்தரை அபிஷேகம் செய்யவும்.

रक्तपुष्पेण मतिमान् ईशानेनैव पूजयेत् ।
स्नपनं कारयेदन्ते यथावित्तानुसारतः ॥ ६८ ॥

ரக்த புஷ்பேண மதிமாந் ஈசாநேநைவ பூஜயேத்!
ஸ்நபநங்காரயேதந்தே யதாவிபவவிஸ்தரம்!!

பரிவார கலசங்களால் அந்தந்த ஸ்தானங்களில் முறைப்படி அபிஷேகம் செய்யவும். பீஜமந்திரங்களை முறைப்படி நியாஸம் செய்து சந்தன புஷ்பங்களால் பூஜை செய்யவும்.

प्रभूतहविषं दद्यात् ब्राह्मणान् भोजयत्ततः ।
उत्सवं कारयेदन्ते यथा वित्तानुसारतः ॥ ३९ ॥

ப்ரபூதஹவிஷம் தத்யாத் ப்ராம்மணான் போஜயேத்தத:!
உத்ஸவம் காரயேதந்தே யதாவித்தாநு ஸாரத:!!

அறிவாளி ஈசான மந்திரம் கூறி சிகப்பு புஷ்பங்களால் பூஜிக்கவும். வசதிக்கு ஏற்றவாறு முடிவில் ஸ்நபனாபிஷேகம் செய்யவும்.

आचार्यं पूजयेत्कर्ता वस्त्रहेमाङ्गुलीयकैः ।
अधमं दशनिष्कन्तु मध्यमं द्विगुणं स्मृतम् ॥ ७० ॥

ஆசார்யம் பூஜயேத் கர்த்தா வஸ்த்ர ஹேமாங்குலீயகை:!
அதமம் தசநிஷ்கந்து மத்யமம் த்விகுணம் ஸ்ம்ருதம்!!

அதிகமான நிவேதனம் செய்து, அந்தணர்களுக்கு உணவளிக்கவும். வசதிக்கு ஏற்றவாறு திருவிழா நடத்தவும்.

उत्तमं त्रिगुणं प्रोक्तंमाचार्यस्य तु दक्षिणा ।
मूर्तिपानां दशांशैश्च दीनानाथांश्च पूजयेत् ॥ ७१ ॥

உத்தமம் த்ரிகுணம் ப்ரோக்தம் ஆசார்யஸ்து தக்ஷிணா!
மூர்த்திபாநாம் தசாம்சைச்ச தீநாநாதாம்ச்ச பூஜயேத்!!

வஸ்த்திரம், ஸ்வர்ணம் மோதிரங்களால் ஆசார்யனை பூஜிக்கவும். தக்ஷிணைக்கு 10 நிஷ்க ஸ்வர்ணம் கடைநிலை, 20 நிஷ்க ஸ்வர்ணம் மத்தியமம் என்றும்

एवं यः कुरुते मर्त्यः स पुण्यां गतिमाप्नुयात् ।
पुत्रार्थी लभते पुत्रान् धनार्थी च धनं लभेत् ॥
जयार्थी जयमाप्नोति मोक्षार्थी मोक्षमाप्नुयात् ॥ ७२ ॥

ஏவம் யஃ குருதே மர்த்யஸ் ஸபுண்யாங்கதி மாப்நுயாத்!
புத்ரார்த்தீ லபதே புத்ராந் தநார்த்தீச தநம் லபேத்!!
ஜயார்த்தீ ஜயமாப்நோதி மோக்ஷார்த்தீ மோக்ஷமாப்நுயாத்!!!

3 மடங்கான 30 நிஷ்க ஸ்வர்ணம் உத்தமமான ஆசார்ய தக்ஷிணை கூறப்பட்டுள்ளது. ஆசார்ய தக்ஷிணையில் 10 ல் ஓர் மூர்த்தங்களில் தக்ஷிணை. ஏழை அநாதைகளை திருப்தி படுத்தவும்.

இவ்வாறு ஸம்ப்ரோக்ஷண முறையை யார் செய்கிறார்களோ அவர்கள் நல்ல கதியை அடைகிறார்கள். குழந்தை வேண்டுபவர் குழந்தைகளை அடைவார். (தனம் வேண்டுபவர்) செல்வத்தை வேண்டுபவர் செல்வத்தை அடைவார். வெற்றியை வேண்டுவோர் வெற்றியையும், மோக்ஷத்தை விரும்புபவன் மோக்ஷத்தையும் அடைவான்.

इति श्रीकुमारतन्त्रे संप्रोक्षणविधिर्नाम
त्रयोविंशः पटलः

இதி ஸ்ரீ குமாரதந்த்ரே கௌசிக ப்ரச்னே ஸம்ப்ரோக்ஷணவிதி: த்ரயோவிம்சதி படல:

இவ்வாறு ஸ்ரீ குமார தந்திரத்தில் கௌசிக ப்ரச்னத்தில் ஸம்ப்ரோக்ஷண முறையாகிற 23 - வது படலமாகும்.

॥ चतुर्विंशः पटलः ॥

24 வது படலம்

प्रतिमालक्षणविधिः

ப்ரதிமா லக்ஷண விதி படல:

ப்ரதிமா லக்ஷண விதி செய்யும் முறை

प्रतिमालक्षणं वक्ष्ये श्रृणुष्व कुशिकात्मज ।
चलं चलाचलं बेरमचल त्रिविधं भवेत् ॥ १ ॥

ப்ரதிமா லக்ஷணம் வக்ஷ்யே ச்ருணுஷ்வ குசிகாத்மஜ!
சலம் சலாசலம் பேரம் அசலம் த்ரிவிதிம் பவேத்!!

சலம், சலாசலம், அசலம் என மூவகைப்படும். சலமென்பது நானே உற்பத்தியாகி ஸ்திரமான சலாசலமென்பது சூலஸ்தாபனம் செய்வது ரஜ்ஜுக்களால் நரம்புகளை உண்டுபண்ணி கல்கத்தால் அவயவங்களை பூர்த்தி செய்வது சலாசலம் அசலம் எடுத்து வைத்து வேறு இடத்தில் மாற்றக்கூடியது சலாசலமாகும்.

शार्करं मृण्मयं बेरमचलं बेर मुच्यते ।
शैलजं दारुजं बेरं चलाचलमिति स्मृतम् ॥ २ ॥

சார்கரம் ம்ருண்மயம் பேரம் அசலம் பேர முச்யதே!
சைலஜம் தாருஜம் பேரம் சலாசலமிதிஸ் ம்ருதம்!!

சுக்கான் மண், பச்சை, சுக்கான், பட்டைசாறு, தாதுக்களால் செய்து கல்கமாக நயம் செய்வது மண்மயமான சிலைகள், அசலம் என்று பெயர் சிலாமயமானது, மரத்தினால் உண்டானது சிலைகள் சலாசலம் என்று பெயர்.

चलमेवं समाख्यातं रक्तं लोहञ्च दारुजम् ।
शिलं वाऽप्यथ दारुं वा कर्म योग्यस्य लक्षणम् ॥ ३ ॥

சலமேவம் ஸமாக்யாதம் ரக்தலோஹஞ்ச தாருஜம்!
சிலாம் வாப்யததாரும் வா கர்ம யோக்யஸ்ய லக்ஷணம்!!

இவ்வாறு கூறப்பட்டது, ரத்னங்கள் தங்கம், வெள்ளி முதலான லோகங்களினாலும் மரத்தினால் உண்டானதோ, சிலையானது மரத்தினாலோ பூஜைக்கு தகுந்ததாக ஆகும்.

सुनिमित्तेन संग्राह्य सर्वमङ्गलसंयुतम् ।
स्थपतिर्वास्तुशास्त्रज्ञः स्कन्दबेरं प्रकल्पयेत् ॥ ४ ॥

ஸுநிமித்தேந ஸங்க்ராஹ்ய ஸர்வமங்கள ஸம்யுதம்!
ஸ்தபதிர் வா ஸுசாஸ்த்ரக்ஞ: ஸ்கந்தபேரம் ப்ரகல்பயேத்!!

நல்ல ஸமயத்தில் (சகுணத்தோடு) க்ருஹித்து நல்ல மங்களத்தோடு கூடியதுமாகும். நல்ல அறிவுள்ள ஸ்தபதியானவன் முருகப்பெருமானின் சிலையை செய்ய வேண்டும்.

सर्वेषां मङ्गलार्थाय मानकल्पं वदाम्यहम् ।
गर्भे नवकृते भागे रुद्रमादित्रयं त्रयम् ॥ ५ ॥

ஸர்வேஷாம் மங்களார்த்தாய மாநகல்பம் வதாம்யஹம்!
கர்பே நவ க்ருதே பாகே ருத்ராமாதி த்ரயம் த்ரயம்!!

எல்லோருடைய க்ஷேமத்திற்காக ப்ரதிமையின் அளவு நான் கூறுகின்றேன். கர்பக்ருஹ அளவு ஒன்பது பாகமாக செய்து 11 பாகமாக்கி முதலாக மூன்று மூன்றாக செய்து

पुनर्विंशत्कृते भागे दशांशमधमं भवेत् ।
रुद्रांशं मध्यमं ज्ञेयमुत्तमं द्वादशांशकम् ॥ ६ ॥

புநர் விம்சத் க்ருதே பாகே தசாம்சம் அதமம் பவேத்!
ருத்ராம்சம் மத்யமம் ஞேயம் உத்தமம் த்வாதசாம்சகம்!!

20 பாகம் வரை செய்வது ஒரு பாகம் அதமமாகும். 11 அம்சம் மத்யமமாக அறிய வேண்டும். 12 பாகம் செய்வது உத்தமமாகும்.

वसुगर्ते पुनर्गर्भे पुनर्मध्यमकल्पिते ।
नवमानं भवेत्तत्र हस्तमानं ततोच्यते ॥ ७ ॥

வஸுகர்தே புநர்கர்பே புநர் மத்யம கல்பிதே !
நவமாநம் பவேத்தத்ர ஹஸ்தமாந மதோச்யதே !!

8 பங்கு, 12 பங்கு பாகமாக கல்பிக்கப்பட்டு இவ்வாறு 9 விதமாக அளவு கூறப்பட்டது. கருவறையில் மறுபடியும் ஹஸ்த அளவு பிறகு கூறுகிறேன்.

एकादिनवहस्तान्तं षट्षडङ्गुलवर्धनात् ।
त्रयस्त्रिंशन्मानमुदितं हस्तमानं महामुने ॥ ८ ॥

ஏகாதி நவ ஹஸ்தாந்தம் ஷட்ஷடங்குல வர்த்தநாத் !
த்ரயஸ்த்ரிம்சந் மாநமுதிதம் ஹஸ்தமாநம்
மஹாமுநே !!

ஒன்று முழம் முதல் 9 முழம் வரையில் ஆறு, ஆறு அங்குலம் கூட்டுவதினால் 33 விதமான ஹஸ்தமாக சொல்லப்பட்டது.

दैर्घ्ये नववरादूर्ध्वमेकविंशत्करान्तकम् ।
हस्तमानेन कर्तव्यं क्षुद्रहर्म्येण कारयेत् ॥ ९ ॥

தைர்க்யே நவகராதூர்த்வம் ஏகவிம்சத் கராந்தகம் !
ஹஸ்த மாநேந கர்த்தவ்யம் க்ஷுத்ரஹர்ம்யேன
காரயேத் !!

9 முழம் முதல் நீளத்திலிருந்து 21 முழம் வரை ஒரு முழத்தினால் செய்ய வேண்டும். குறைவாக அளவினால் செய்யக் கூடாது.

एकहस्तोच्छ्रयाद् दूनं मूलबेरं न कारयेत् ।
मूलबेरोदयं होवमुत्सवप्रतिमां शृणु ॥ १० ॥

ஏக ஹஸ்தோச்ச்ரயாதூநம் மூலபேரம் நகாரயேத் !
மூலபேரோதயம் ஹ்யேவம் உத்ஸவ ப்ரதிமாம்
ச்ருணு !!

மேற்சொன்ன பெரிய கற்சிலையை ஒரு முழத்திற்கு குறைவாக செய்யக் கூடாது. மூல பேரத்தினுடைய அளவு இவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ளது. (கிஷ்கு ஹஸ்தம், ஒரு முழம் 24 தேவாங்குலம், 33 அங்குலம் - வழக்கத்தி லுள்ள ஆங்கில அளவு முறைப்படியாக) உத்ஸவ மூர்த்திக்கு உண்டான அளவை கூறுகின்றேன்.

मूलबेरसमोत्तुङ्गं तदर्धं वा तदर्धकम् ।
भूतांशं सप्तभागे तु भूतभागे युगांशकम् ॥ ११ ॥

மூலபேர ஸமோத்துங்கம் ததர்த்தம் வா ததர்த்தகம் !
பூதாம்சம் ஸப்த பாகேது பூதபாகே யுகாம்சகம் !!

மூலஸ்தானத்தின் உயரமாகவோ, இதன் பாதியாகவோ, கால்பாகமாகவோ, ஏழுபாகத்தில் 5 பாகமாகவோ, 5 பாகத்தில் 4 பாகமாகவோ

अन्यांशे द्वयभागञ्च षण्मानं मूलबेरतः ।
गर्भे नवकृते मानं नवधा गर्भमानतः ॥ १२ ॥

அந்யாம்சே த்வயபாகஞ்ச ஷண்மாநம் மூலபேரத: !
கர்பே நவ க்ருதே மாநம் நவதா கர்பமாநத: !!

3 பாகத்தை 2 பாகமாகவோ, ஆறுவிதமாக உத்ஸவ மூர்த்தி இருக்க வேண்டும். கர்பக்ருஹ 9 பாக அகலத்தை அதிஷ்டானத்திலிருந்து அஸ்த்தரம் வரை 9 பாகம் எடுத்து கொள்ள வேண்டும்.

मूलद्वारसमोत्तुङ्गं नवांशैकोनमेव च ।
अष्टभागैकहीनं वा त्रिमानं द्वारमानतः ॥ १३ ॥

மூலத்வார ஸமோத்துங்கம் நவாம்சைகோநமேவ ச !
அஷ்டபாகைக ஹீநம் வா த்ரிமாநம் த்வாரமாநத: !!

மூல வாசற்படியினுடைய உயரம் ஒன்பதில் 1 பங்கு குறைவாக 8 பங்காக இருக்க வேண்டும். 8-ல் 1 பங்கு குறைவாகவோ, 3 விதமான அளவு வாசற்படி அளவாகும்.

उत्तमं नवहस्तन्तु पञ्चहस्तन्तु मध्यमम् ।
अधमं त्रयहस्तन्तु गर्भमानमितीरितम् ॥ १४ ॥

உத்தமம் நவ ஹஸ்தந்து பஞ்ச ஹஸ்தந்து மத்யமம்!
அதமம் த்ரய ஹஸ்தந்து கர்பமாந மிதீரிதம்!!

9 முழம் உத்தமமாகவும், 5 முழம் மத்யமமாகவும், 3 முழம் அதமமாகவும், கருவறையின் விஸ்தாரமாகும். (நீளமாகும்)

सप्ताङ्गुलं समारभ्यद्विद्वयङ्गुलविवर्धनम् ।
पञ्चत्रिंशदङ्गुलान्तमङ्गुलत्रयमानकम् ॥ १५ ॥

ஸப்தாங்குலம் ஸமாரப்ய த்வித்யங்குல விவர்த்தநம்!
பஞ்ச த்ரிம்சதங்குலாந்தம் அங்குல த்ரய மாநகம்!!

7 அங்குலம் முதற்கொண்டு 2, 2 அங்குலம் கூட்டி 35 அங்குலம் வரை சுவரின் அளவாகவும், 3 விதமாக கூறப்பட்டுள்ளது.

आदिप्रासादविस्तारं तद्वाह्यं कल्पमानतः ।
तदर्धमुत्तमं ज्ञेयं तदर्धं मध्यमं स्मृतम् ॥ १६ ॥

ஆதி ப்ராஸாத விஸ்தாரம் தத்பாஹ்யம் கல்பமாநத:!
ததர்த்தம் உத்தமம் ஜ்ஞேயம் ததர்த்தம் மத்யமம் ஸ்ம்ருதம்!!

கர்பக்ருஹத்தின் புறவாயிலின் அகலம் வர்கத்தின் அதிஷ்டான களத்தி 17 அங்குலம் உத்தமமாகும். 8 ¾ அங்குலம் மத்யமமாகும்.

तस्यार्धमधमं विद्धि त्रिमानं बर्म्यमानतः ।
व्रातेरुत्तरसीमान्तं स्तम्भमानं तदुत्तमम् ॥ १७ ॥

தஸ்யார்த்தம் அதமம் வித்தி த்ரிமாநம் ஹர்ம்ய மாநத:!
வ்ராதே ருத்தர ஸீமாந்தம் ஸ்தம்ப மாநம் ததுத்தமம்!!

8 ¾ அங்குலத்தின் பாதி அதமமாக சுவற்றின் அளவு கூறவும். ஆலய அளவு 3 விதமாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதிஷ்டான உபானத்திலிருந்து உத்தரம் வரை ஸ்தம்பத்தின் அளவாகும். அது உத்தமமாகும்.

मध्यमं तु नवांशोनं अष्टां शोनं तथा धमम् ।
मूलबेराधिकोत्तुङ्गं स्थापनादिषु योग्यकम् ॥ १८ ॥

மத்யமம் து நவாம்சோநம் அஷ்டாம்சோநம் ததாதமம்!
மூலபேராதிகோத்துங்கம் ஸ்தாபநாதிஷு யோக்யகம்!!

மேற்கூறிய அளவில் 9 பங்கில் 1 அளவு குறைவானது மத்யமமாகும். ஓர் முழம் குறைவானது அதமமாகும். மூலபேரத்தின் அதிக அளவாக தூண் அளவு ப்ரதிஷ்டை செய்பவைகளுக்கு உகந்ததாகும்.

परिवारदिके योग्यमाधिकोच्छ्रायमीरितम् ।
लब्धमानेन मतिमान् काम्यं संयोजयेत्ततः ॥ १९ ॥

பரிவாராதிகே யோக்யம் அதிகோச்ராயமீரிதம்!
லப்த மாநேந மதிமாந் காம்யம் ஸம்யோஜயேத் தத:!!

உத்ஸவ பேரங்களுக்கு பரிவாரங்களின் மேல் அளவாக அளவு கூறப்படுகிறது. அடைப்பட்ட அளவினால் புத்தியுடையவன் விருப்பம் போல் செய்ய வேண்டும்.

वेदाशीतिद्विषष्टी च चतुर्विंशाच्च षोडशी ।
भागं कृत्वैकभागं तु जात्यंशं ब्राह्मणादिषु ॥ २० ॥

வேதாசீதி த்விஷஷ்டீ ச சதுர்விம்சாச்ச ஷோடசீ!
பாகம் க்ருத்வைக பாகந்து ஜாத்யம்சம் ப்ராம்மணாதிஷு!!

84, 62, 24, 16 என்ற அளவை வைத்து 4 பாகம் ப்ராம்மணன் முதலியவைகளுக்கு ஜாத்யம்சம் என்ற ஓர் அங்குலம் கூட்டி செய்யவும்.

यजमानाङ्गुलैर्भक्त्वा शुभायदीनि लक्षयेत् ।
हीनं चेदङ्गुलेप्यत्र परिपूर्य समीक्षयेत् ॥ २१ ॥

யஜமாநாம் குலைர் பக்த்வா சுபாயாதீநீ லக்ஷயேத் /
ஹீநம் சேத் அங்குலே புத்ர பரிபூர்ய ஸமீக்ஷயேத் //

யஜமானனுடைய அங்குலங்களை அறிந்து ஆயாதி அளவுகளை செய்ய வேண்டும். அங்குலம் குறைவாக இருந்தால் பூர்ணமாக்கி செய்யவும். (ஷோடச - சுபம், 8 - சுபம், 10 - சுபம், என்று ஆயாதி கணக்கை செய்யவும்)

आयं वसुद्वादशभिर्व्यय चत्वारि पङ्क्तिभिः ।
संयोगरहिताष्टाभिर्नक्षत्रं वसुमक्षकैः ॥ २२ ॥

ஆயம் வஸு த்வாதசபிர் வ்யயம் சத்வார பங்க்திபி: /
ஸம்யோக ரஹிதாஷ்டாபிர் நக்ஷத்ரம் வஸுமக்ஷகை: //

8, 12 என்றிருந்தால் ஆயம் என்றும், 9, 10 என்றிருந்தால் வ்யயம் என்றும், யோகத்தில் 8 இல்லாமலும், நக்ஷத்திரத்தில் 8, 1 இல்லாமலும் கணக்கிடவும்.

द्वारञ्च नन्दमुनिभिरंशको वेदनन्दतः ।
हत्वा विभेद्य तच्छेषमायादिगणयेत्सुधीः ॥ २३ ॥

த்வாரம் ச நந்த முநிபி: அம்சகோவேதநம் தத: /
ஹ்ருத்வா விபேத்ய தச்சேஷம் ஆயாதி கணயேத் சுதீ: //

த்வாரம் - 9,நந்த - 9, முனி - 7, அம்சகம் - 9, வேத - 4, நந்த - 9, இவைகளை பெருக்கி வகுத்து கணக்கிட்டு செய்யவும். (இது ஷடாயாதி எனப்படும்)

आयाधिक्ये धनं प्रोक्तं व्ययाधिक्ये धनक्षयम् ।
नक्षत्रेषु शुभा प्रोक्ता विपत्प्रत्यरनैधना ॥ २४ ॥

ஆயாதிக்யே தநம் ப்ரோக்தம் வ்யயாதிக்யே தநம் க்ஷயம் /
நக்ஷத்ரேஷு சுபா ப்ரோக்தா விபத் ப்ரத்யரநை தநா //

ஆயாதி கணக்கில் ஆயாதி அதிகமானால் செல்வம் பெருகும் என்றும் வ்யய கணக்கு அதிகமானால் செல்வம் குறையும் என்றும் நக்ஷத்திர பொருத்தத்தில் விபத்து ப்ரத்யர நைய்தன, குற்றமின்றி கணக்கிடவும்.

ध्वजसिंह्यावृषो दन्ती शुभदा अष्टयोनिषु ।
वारं शुभार्कसौरारा: शुभयेगे शुभप्रदा: ॥ २५ ॥

த்வஜ ஸிம்மா வ்ருக்ஷே தந்தி சுபதா அஷ்ட யோநிஷு /
வாரே சுபா அர்க்க ஸௌரா சுபயோகே சுப ப்ரதா: //

த்வஜ யோநி, ஸிம்ஹ யோநி, வ்ருஷப யோநி, கஜ யோநி, இவைகள் சுப யோநிகளாகும். (ஸிம்ஹம், கரம், த்வஜம், ச்வாநம், கஜம், தூபம், கோ, வாயஸம் இவை அஷ்ட யோனிகளாகும்). (சுபமான கிழமைகள் நல்லவையாகும். ஞாயிறு, சனி கூடாது)

अंशके तस्करक्लीबा धनप्रेक्ष्यस्तथा शुभा: ।
एवं परीक्ष्य बहुधा कारयेल्लक्षणान्वितम् ॥ २६ ॥

அம்சகே தஸ்கரக்லீபா தநப்ரேக்ஷ்ய ஸ்ததா சுபா: /
ஏவம் பரீக்ஷ்ய பஹுதா காரயேல்லக்ஷணாந் விதம் //

அம்சத்தில் தஸ்கரன், கலீபன், தனம், ப்ரேக்ஷ்யன், அசுபன், இவ்வாறு பலவிதமாக பரீக்ஷித்து லக்ஷண முறைப்படி பிம்பம் அமைக்கவும். (தான்யம், நிர்பீதி, தஸ்கரன், நிதனம், புத்தி, நரபதி, சக்தி, க்லீபன், ப்ரேக்ஷ்யம், இவைகள் அம்சமாகும்.

स्वत: प्रधाने कर्तव्यं दश तान्मेचोत्तमेन तु ।
मध्यमं दशतालेन देव्यौ च परिकल्पयेत् ॥ २७ ॥

ஸ்வத: ப்ரதாநே கர்த்தவ்யம் தசதாசோத்தமேநது /
மத்யமம் தசதாலேந தேவ்யௌசபரிகல்பயேத் //

உத்தம தச தாளத்தினால் (124 அம்சத்தினால்) சுப்ரமண்யர் பிரதான மூர்த்தியை

அமைக்கவும். மத்யம தச தாளத்தினால் (116 அம்சத்தினால்) வள்ளீ தேவஸேனாவை அமைக்கவும்.

लोहजं चेन्मधूच्छिष्टं वह्नितायं च पात्रके ।
वस्त्रेण शोध्य मतिमान् मण्डपे स्थाण्डिलोपरि ॥ २८ ॥

லோஹஜம் சேந் மதூச்சிஷ்டம் வந்திதாப்யம் ச பாத்ரகே!
வஸ்த்ரேண சோத்ய மதிமாந் மண்டலே ஸ்தண்டிலோபரி!!

மெழுகினால் செய்து மண்ணினால் கடுக்கட்டு லோஹத்தை காய்ச்சி, உலோக பிம்பத்தை அமைக்கவும், துணியால் துடைத்து மண்டலத்தில் ஸ்தண்டிலத்தில் வைக்கவும்.

फलकोर्ध्वे सुलग्ने तु स्थपतिः स्थापकाज्ञया ।
मूर्धादिपादपर्यन्तं कल्पयेत्कल्पवित्तमः ॥ २९ ॥

பலகோர்த்வேஸ லக்நேது ஸ்தபதி ஸ்தாபகாக்ஞயா!
மூலாதி பாத பர்யந்தம் கல்பயேத் கல்பவித்தம:!!

பலகையின் நல்லாக்னத்தினால் ஆச்சார்ய உத்தரவினால் ஸ்தபதியானவர், சிரசு முதல் பாதம் வரை கல்பிக்க வேண்டும்.

षण्मानमत्र कथितमायमानमितीरितम् ।
प्रमाणं विपुलं प्रोक्तमुच्चमुन्मानमेव च ॥ ३० ॥

ஷண்மாந மத்ர கதிதம் ஆயமாந மிதீரிதம்!
ப்ரமாண விபுலம் ப்ரோக்தம் உச்ச மச்மாந மேவச!!

ஷண்மானமானது ஆயமானம் எனப்படும், ப்ராமணம் என்பது விபுலமென்று உந்மானம், உச்சமென்று

परिमाणं तु तत्राहं तीव्रं स्यात् पमानके ।
लम्बसूत्रं लम्बमानं षण्मानमिदमीरितम् ॥ ३१ ॥

பரிமாணந்து தந்நாஹம் தீவ்ரம் ஸ்யாத் உபமாநகே!
லம்ப ஸூத்ரம் லம்பமாநம் ஷண்மாநமிதம் ஈரிதம்!!

பரிமாணம் நாஹமென்று, உபமானம் தீவ்ரமென்றும் லம்பசூத்ரம், லம்பமானம் என்றும் 6 விதமாக அளவு கூறப்படுகிறது.

लब्धोत्सेधं प्रकुर्यात् चतुर्विंशच्छतं बुधः ।
तेष्वेकं तु समं मूले त्रितस्याष्टांशसंभवे ॥ ३२ ॥

லம்போத்ஸேதம் ப்ரகுர்யாத்து சதுர்விம்சச்சதம் புத:!
தேஷ்வேகம் து ஸமம் மூலே த்ரிதஸ்யாஷ்டாம்ச ஸம் பவேத்!!

பிம்ப உயர அளவை 124 பாகம் செய்யவும். அவைகளில் ஒன்றுக்கு சமமாக 3 பாகமாக 8 அம்சமாக கொண்டு

अङ्गुलं मात्रमित्युक्तं द्व्यङ्गुलं कोलकं स्मृतम् ।
त्र्यङ्गुलं तु कला ज्ञेया भागं स्याच्चतुरङ्गुलम् ॥ ३३ ॥

அங்குலம் மாத்ர மித்யுக்தம் த்வியங்குலம் கோலகம் ஸ்ம்ருதம்!
த்ரயங்குலந்து கலா ஞேயா பாகம்ஸ்யாச் சதுரங்குலம்!!

1 அங்குலம் மாத்ரமென்றும் 2 அங்குலம் கோலகம் என்றும், 3 அங்குலம் கலையென்றும் 4 அங்குலம் பாகமென்றும் பெயர்

तद्द्वयं वाचकं चैव मुखं तद्द्वादशाङ्गुलम् ।
मुखं तालद्विपञ्चैव तस्याः पर्यायवाचकाः ॥ ३४ ॥

தத்த்வயம் வாசகம் சைவ முகம் தத்வாதசாங்குலம்!
முகம் தால த்விபஞ்சைவ தஸ்யா: பர்யாய வாசகா:!!

பாகம் 2 கொண்டது வாசகம் என்றும் 12 அங்குலம் முகமென்று முகம், தாலம், த்விபஞ்சமென்பது பர்யாஸ வாசகமாகும்.

उष्णीषं त्रयवैकांशः केशास्तिस्त्रोऽशंकं तथा ।
भागमन्यवमक्ष्यन्तं समं नासापुटान्तकम् ॥ ३५ ॥

உச்சிஷ்டஸ்த்ரயவை காம்ச கேசாஸ்திஸ்ரம் சகம்ததா!
பாகமக்ந்ய வமக்ஷ்யந்தம் ஸமநாஸா புடாந்தகம்!!

உதட்டின் நடுபாகம் 3 ல் 1 அம்சம், கேசம், அஸ்தி இவை 1 அம்சம் ஆக 4-3, 2, 1 என்ற அளவாக ஸமமாக நாஸிகையின் வெளிப்புற அளவை செய்யவும்.

हन्वन्तं तत्समं ज्ञेयं तस्मा दूर्ध्वं शताङ्गुलम् ।
कलासप्तयवं कण्ठं मुखं रुद्रयवं च हृत् ॥ ३६ ॥

ஹநவந்தம் தத்ஸமம் ஞேயம் தஸ்மாதூர்த்வம் சதாங்குலம்!
கலாஸப்தயவம் கண்ட முகருத்ரயவம்ச ஹ்ருத்!!

இடுப்பு வரை ஸமமான அளவாகும். அது 100 அங்குல அளவாகும். 7 யவை அளவு கழுத்தும், முகம் 11 யவை அளவும் ஹ்ருதயம் 11 யவை அளவுமாகும்.

तत्समं नाभिपर्यन्तं नाभेर्मेढ्रान्तकं समम् ।
नक्षत्रांशमधश्चोरु युगांशं जानुदैर्घ्यकम् ॥ ३७ ॥

தத்ஸமம் நாபி பர்யந்தம் நாபேர் மேட்ராந்தகம் ஸமம்!
நக்ஷத்ராம்சம் அதச்சோரு யுகாம்சம் ஜாநு தைர்க்யகம்!!

அதே அளவு தொப்பூழ் வரையும் (நாபி முதல் இடுப்பு வரை அதே அளவாகும். 27 அம்சம் கீழ் தொடையும், 4 அம்சம் முழந்தாளின் (முட்டி) உயரமாகும்.

अधश्चोरुसमं जङ्घा जानु गुह्यपदोन्नतम् ।
उष्णीषात्पूर्वकेशान्तं नवांशं परिकीर्तितम् ॥ ३८ ॥

அதச்சோரு ஸமம்ஜங்கா ஜாநுகுஹ்ய பதோந்நதம்!
உஷ்ணீஷாத் பூர்வகேசாந்தம் நவாம்சம் பரிகீர்த்திதம்!!

கீழ் துடையின் அளவுக்கு ஸமமாக முழங்காலும், மூட்டுப் பிரதேச அளவு பாதத்தின் அளவாகும். உஷ்ணீஷ பாகம் முதல் பூர்வ கேசம் வரை 9 அம்சமாகும்.

उष्णीषाद् पृष्ठकेशान्तमारभ्याङ्गुलमुदाहृतम् ।
द्वयो: कर्णान्तरं पूर्वे एकविंशतिमात्रकम् ॥ ३९ ॥

உஷ்ணீஷாத் ப்ரம்ம கேசாந்தம் ஆரப்யாங்குல முதாஹ்ருதம்!
த்வயோ: கர்ணாந்தரம் பூர்வே ஏகவிம்சதி மாத்ரகம்!!

உஷ்ணீஷ பாகம் முதல் பிரம்ம கேசம் வரை அங்குல அளவாக இரண்டு காதின் முன் இடைவெளி 21 மாத்ரையாகும்.

द्व्यङ्गुलं कर्णविस्तारमायामं वसुमात्रकम् ।
भ्रूसूत्रसममेवोक्तं श्रोत्रांशं मुनिपुङ्गव ॥ ४० ॥

த்வியங்குலம் கர்ண விஸ்தாரம் ஆயாமம் வாஸு மாத்ரகம்!
ப்ருஸூத்ர ஸம்மே வோக்தம் ச்ரோத்ராம்சம் முநி புங்கவ!!

இரண்டு அங்குலம் காதின் விஸ்தாரமும், நீளம் 8 மாத்ரையளவுமாகும். புருவ ரேகை அளவின் சம அளவே காதின் மேற் சுற்றளவாகும்.

तत्पृष्टकर्णयोर्मध्ये त्रयोदशांशामीरितम् ।
पिपल्यन्तादध: कुर्यात्भागं [5]तालावलम्बनम् ॥ ४१ ॥

தத் ப்ருஷ்ட கர்ணயோர் மத்யே த்ரயோதசாம்ச மீரிதம்!
பிப்பல்யந்ததாத குர்யாத் பாகந்தாளாவலம்பநம்!!

இரண்டு காதுகளின் பின் இடைவெளி 13 அம்சமாகும். முகவாய்க்கட்டை கீழ்பாகம் 1 பாகம் நாலு பாகமாக தொங்கியதாக இருக்க வேண்டும்.

तालन्तं च स्वर्धमा॰ तत् घनं त्रियवं भवेत् ।
पिपलीचार्धमूलं च सुषिरं तस्य मानकम् ॥ ४२ ॥

தாளாந்தஞ்ச ஸமாத்ரம் தத் கநம் த்ரியவம் பவேத்!
பிப்பலீ சாரத்த மூலஞ்ச ஸுஷிரம் தஸ்ய மாநகம்!!

தொண்டை நாலு பாகத்திற்கு ஒரு மாத்ரையளவும், அதன் கனம் 3 யவை

அளவுமாகும். முகவாய்க்கட்டையின் கீழ்பாதி பாகத்தில் பள்ளமிருப்பதாக அமைக்கவும்.

नक्रकुण्डलसंयुक्तं शेषमात्राविलम्बनम् ।
शक्तिकाकारवत्कर्णनालाकृतिरुदाहृता ॥ ४३ ॥

நக்ர குண்டல ஸம்யுக்தம் சேஷமாத்ரா விளம்பநம் !
சக்திகா காரவத் கர்ண நாளாக்ருதிருதா ஹ்ருதா !!

மகர குண்டலத்துடன், கீழே தொங்குவதாகவும், காதோலையுடன் காதின் நுனி தொங்கியதாகவும் அமைக்கவும்.

द्वियवं कर्णपालिश्च तत्समं कर्णपट्टिका ।
मात्रार्धं कर्णपालीस्यादङ्गुला कर्णपालिका ॥ ४४ ॥

த்வியவம் கர்ணபாலிச்ச தத்ஸமம் கர்ண பட்டிகா !
மாத்ரார்த்தம் கர்ண பாலீஸ்யாத் அங்குலாகர்ண பாலிகா !!

2 யவை அளவு கர்ண பாலியும், அதற்கு சமமாக கர்ணபட்டிகையாகும். 1½ மாத்ரையாவது, 3 அங்குலமாவது கர்ணபாலிகை அளவாகும்.

लकरीव तयोर्मध्ये चच्वक्षी कर्णचूलिका ।
अपाङ्गात्कर्णमूलं तु सप्तमात्रं प्रचक्षते ॥ ४५ ॥

லகாரீ வதயோர் மத்யே சஞ்சவக்ஷீ கர்ண சூளிகா !
அபாங்காத் கர்ண மூலந்து ஸப்த மாத்ரம் ப்ரசக்ஷதே !!

லகாரம் போல் நடுப்பாகமும் காதின் மேலும் கேசபாக அலகுக் கண் போல் அமைக்கவும். தோள் பட்டையிலிரும் காதின் அடிபாகம் 7 மாத்ரையளவாகும்.

कोलकद्वयसाधिक्यान्नेत्रायाममुदाहृतम् ।
षड्यवं नेत्रविस्तारमायामं तु त्रिधा भवेत् ॥ ४६ ॥

கோலக த்வய ஸாதிக்யாந் நேத்ராயாம முதாஹ்ருதம் !
ஷட்விதம் நேத்ர விஸ்தாரம் ஆயாமந்து த்ரிதா பவேத் !!

2 அங்குல அளவு அதிகமாக கண்ணின் அளவு கூறப்பட்டுள்ளது. ஆறுவிதமான கண்ணின் அகல அளவமைப்பு கூறப்பட்டு, நீள, அளவு மூன்று விதமாக கூறப்பட்டுள்ளது.

कृष्णमण्डलमैशांशं मध्ये न्यसितमण्डलम् ।
कृष्णमण्डलमध्ये तु ज्यान्तिर्युक्तप्रमाणतः ॥ ४७ ॥

க்ருஷ்ண மண்டல மைசாம்சம் மத்யே ந்யஸித மண்டலம் !
க்ருஷ்ண மண்டல மத்யேது ஜ்யோதிர் யுக்த ப்ரமாணத:!!

கருவிழி ஒரம்சமும் அது நடுவில் வைக்கப்பட்டதாக இருக்கவும், கருவிழி மத்தியில் ஜ்யோதிர் மண்டலம் முறைப்படி அமைக்கவும்

करवीरोपमं रक्तं नयनस्य च मूलके ।
कनीनिका यवाद्दीर्घात् त्रिवर्णैर्लोचनं स्मृतम् ॥ ४८ ॥

கர வீரோபமம் ரக்தம் நயநஸ்யச மூலகே !
கநீநி காயவாத்தீர்கா த்ரிவர்ணைர் லோசநம் ப்ரதம் !!

அரளிப் பூ போன்று சிகப்பாக கண்ணின் அடிப்பாகம் இருக்க வேண்டும். (கழுத்து) 1 யவை அளவு நீண்டதாக மூவர்ணத்துடன் கண் இருக்க வேண்டும்.

ऊर्ध्वहर्म्यस्य मानं तु द्वियवार्धं यथाभवेत् ।
नवतो पक्ष्मरोमाणि कृष्णाञ्जननिभानि च ॥ ४९ ॥

ஊர்த்வ ஹர்ம்யஸ்ய மாநந்து த்வியவார்த்தம் யதா பவேத் !
நவதோபக்ஷ்மரோமாணி க்ருஷ்ணாஞ்ஜந நிபாநிச !!

பெரிய பிம்ப கழுத்திற்கு 2 ½ யவை அளவாவது, 90 இமை, புருவ ரோமங்கள் கருப்பாக இருக்க வேண்டும்.

भ्रूरेखायाश्चक्षुरेखा कोलकद्वयबाधिरम् ।
भ्रूरेखा मूलकेशान्तं तत्समं परिकीर्तितम् ॥ ५० ॥

ப்ருரேகயாச்சக்ஷு ரேகா கோலக த்வய பாதிரம் !
ப்ருரேகா மூல கேசாந்தம் தத்ஸமம் பரிகீர்த்திதம் !!

புருவ ரேகையும், கண்ரேகையும் 4 அங்குல அளவாக இருக்க வேண்டும். 2 புருவ ரேகையானது மூலகேசம் வரை 4 அங்குல அளவாக அமைக்கவும்.

भ्रूदीर्घसममात्रन्तु विस्तारं यवमेव च ।
आरोपचापाकृतिवत् मूलादपं क्रमात्कृशम् ॥ ५१ ॥

ப்ரு தீர்க்க ஸம மாத்ரந்து விஸ்தாரம் யவமேவ ச !
ஆரோபசாபா க்ருதிவத் மூலாதக்ரம் க்ரமாத் க்ருசம் !!

புருவத்தின் இடைவெளி ஓர்யவ மாத்ராங்குலம் இருக்க வேண்டும். எடுத்த வில்போல் புருவத்தின் அமைப்பு ஆரம்பத்திலிருந்து முறையே நுனிவரை மெலிந்ததாக இருக்க வேண்டும்.

द्व्यङ्गुलं त्रियवं प्रोक्तं द्वयोः कर्णान्तरं स्मृतम् ।
मूलनासार्धमात्रं स्यादग्रनासा शराङ्गुला ॥ ५२ ॥

த்வியங்குலம் த்ரியவ ப்ரோக்தம் த்வயோ: கர்ணாந்தரம் ஸ்ம்ருதம் !
மூலநாஸார்த மாத்ரம் ஸ்யாத் அக்ரநாஸா சராங்குலம் !!

2 அங்குலமோ, 3 யவை அங்குலமோ, கண்ணிற்கும் காதிற்கும் உள்ள இடைவெளியாகும். மூக்கின் ஆரம்பம் அரைமாத்ரையும், நுனிமூக்கு 5 அங்குலம் ஆகும்.

पुटमर्धाङ्गुलं तारं तत्तुङ्गं पञ्चभिर्यवैः ।
सुषिरं त्रियवं तिर्यक् बाह्ये चार्धयवं घनम् ॥ ५३ ॥

புட மத்யங்குலம் தாரம் தத்துங்கம் பஞ்சபிர் யவை: !
ஸுஷிரம் த்ரியவந்திர்யக் பாஹ்யே சார்த்தயவம் கநம் !!

மூக்கின் புடமானது ஓர் அங்குல நீளமும், மூக்கின் நீளம் 5 - யவை அளவுள்ளதாகும். மூக்கின் த்வாரம் குறுக்கே 3 யவையும், வெளியின் மூக்கின் கனம் 1½ யவை அளவுமாகும்.

पुटान्तं त्रियवं चैव गोजिमानं चतुर्यवम् ।
गोज्याश्च नासिकोत्सेधं कोलकं त्रियवाधिकम् ॥ ५४ ॥

புடாந்த த்ரியவம் சைவ கோஜிமாநம் சதுர்யவம் !
கோஜ்யாச்சநாஸி கோத் ஸேதம் கோலகம் த்ரியவாதிகம் !!

மூக்கின் புடம் 3 யவை சுற்றளவும், நடுப்பகுதி கோடு 4 யவையும் ஆகும், கோஜி பகுதியிலிருந்து மூக்கின் உயரம், 2 யவைக்கு மேல், 3 யவைக்கு மேல் இருக்க வேண்டும்.

द्व्यंशस्यैव तु विस्तारमङ्गुलं चेति कीर्तितम् ।
पुष्करन्तु यवोत्सेधं पुरस्तात् षड्यवं ततः ॥ ५५ ॥

த்விம்சஸ்யைவது விஸ்தாரம் அங்குலம் சேதி கீர்த்திதம் !
புஷ்கரந்து யவோத்ஸேதம் புரஸ்தாத் ஷட்யவம் தத: !!

கழுத்திலிருந்து இரண்டு தோள்பட்டையின் விஸ்தாரம் அங்குல அளவாகும். இரண்டு உதட்டின் நடுபாகமாக புஷ்கரமென்ற நடுபாக யவையளவு உயர்ந்ததாகவும், உதட்டின் நீளம் பாகம் 6 யவை அளவாகும்.

द्वियवं चार्धमेकं तु पुष्करन्तु विधीयते ।
तिलपुष्पाकृतिर्नासापुटनिष्पाववीजवत् ॥ ५६ ॥

த்வியவம் சார்த்த மேகந்து புஷ்கரந்து விதீயதே !
தில புஷ்பா க்ருதிர் நாஸா புட நிஷ்பாவ பீஜவத் !!

2 யவை, 1 ½ யவை அங்குலம் புஷ்கரம் எனப்படும். எள், புஷ்பம் போல் மூக்கும், மொச்சைக் கொட்டை போல் மூக்கின் வெளிப்புறமும்

पुटान्तादधरोष्ठान्तं कोलकं द्वियवाधिकम् ।
दन्तं दृश्यमदृश्यं हि द्वित्रयं परिकीर्तितम् ॥ ४७ ॥

புடாந்தாதத ரோஷ்டாந்தம் கோலக த்வியவாதிகம் !
தந்த த்ருச்யம் த்ருச்யம் ஹி த்வித்ரயம் பரிகீர்த்திதம் !!

மூக்கிலிருந்து கீழ் உதடு வரை 4 யவை அளவாகும். 2 யவை அங்குலத்திற்கு மேலாகும், பல், கண்ணுக்கு புலப்பட்டதாகவோ, புலப்படாததாகவோ இருப்பின் 2, 3 அங்குல இடைவெளி இருக்கும்.

द्वियवं तस्य विस्तारमुत्सेधं तत्समं भवेत् ।
ऊर्ध्वे षोडश मन्तव्या अधस्तात्तु तथैव च ॥ ५८ ॥

த்வியவம் தஸ்ய விஸ்தாரம் உத்ஸேதம் தத்ஸமம் பவேத் !
ஊர்த்வே ஷோடசமந்த்வ்யா அதஸ்தாத்து ததைவ ச !!

இரண்டு யவைஅதன் விஸ்தாரமாக, உயரத்திற்கு சமமானதாக 2 யவை அளவாகும், மேலே 16 பற்களும், கீழே 16 பற்களுமாகும்.

अधोदन्तस्य विस्तारं यवार्धं सममुच्छ्रयम् ।
जिह्वायामन्तु षण्मात्रं विस्तारं स्यात्तदर्धकम् ॥ ५९ ॥

அதோதந்தஸ்ய விஸ்தாரம் யவார்த்தம் ஸமமுச்ச்ரயம் !
ஜிஹ்வாயாமந்து ஷண்மாத்ரம் விஸ்தாரஸ்ய ததர்த்தகம் !!

கீழே உள்ள பற்களின் விஸ்தாரம், உயரம், அரை, அரை அளவாகும். நாக்கின் நீளம் 6 மாத்ரையளவும், அகலம் பாதியளவின் 3 மாத்ரை அளவுமாகும்.

अधरोष्ठस्य विस्तारमङ्गुलं स्याद्यवाधिकम् ।
मुनिरन्तञ्च विस्तारमायामः स्याद्द्विमात्रकम् ॥ ६० ॥

அதரோஷ்டஸ்ய விஸ்தாரம் அங்குலஸ்ய யவாதிகம் !
முநிரந்தஞ்ச விஸ்தாரம் ஆயாமஸ்யா த்விமாத்ரகம் !!

கீழுதட்டின் அகலம் 1 யவை அங்குலம் அதிகமானதாகும். உள் பகுதி அகல அளவு 7 மாத்ரையும், நீளம் 2 மாத்ரையுமாகும்.

भागं च त्रियवाधिक्यमास्यविस्तारमीरितम् ।
ग्रीवामूलस्य विस्तारं नवमात्रं च षडयवम् ॥ ६१ ॥

பாகஞ்ச த்ரியவாதிக்யம் ஆஸ்ய விஸ்தார மீரிதம் !
க்ரீவா மூலஸ்ய விஸ்தாரம் நவமாத்ரஞ்ச ஷட்யவம் !!

3 யவை அளவு அதிகமாக வாயின் அகலம் கூறப்பட்டுள்ளது. கழுத்தின் அடிப்பாக அகலம் 7 மாத்ரையளவும், 6 யவை அளவுமாகும்.

ग्रीवात्तु गलपर्यन्तं कलावत् द्वियवाधिकम् ।
तद्गला(द्ध)नुपर्यन्तं ह्यङ्गुलं चेति कीर्तितम् ॥ ६२ ॥

க்ரீவாத்துகள பர்யந்தம் கலாச த்விய வாதிகம் !
தத்களாத்தநு பர்யந்தம் அங்குலஞ்சேதி கீர்த்திதம் !!

கழுத்திலிருந்து பின் கழுத்து வரை 16ம், 2 யவை யளவும் அதிகமான அளவாகும். அக்கழுத்திலிருந்து சரீரம் வரை ஓர் அங்குல அளவாகும்.

ग्रीवं सुवृत्तमुदितं द्विरेखा परिवेष्टितम् ।
सूत्रान् क्रमेण चोद्भागं कोलकं चाङ्गुलं भवेत् ॥ ६३ ॥

க்ரீவம் ஸுவ்ருத்த முதிதம் த்விரேகா பரிவேஷ்டிதம் !
ஸூத்ராந் க்ரமேண சோத்பாகம் கோலகம் அங்குலம் பவேத் !!

கழுத்து நன்கு வட்டமாயும், 2 ரேகையிட்டதாகவும் இருக்க வேண்டும். சூத்ரத்தின் முறையான அளவு 2 அங்குல அளவாகும்.

अर्धाङ्गुलं क्रमात् क्षीणं बाहुपर्यन्तमेव च ।
वक्षःस्थलस्य विस्तारं दशभागं चतुर्यवम् ॥ ६४ ॥

அர்த்தாங்குலம் க்ரமாத் க்ஷீணம் பாஹுபர்யந்த மேவ ச!
வக்ஷ ஸ்தலஸ்ய விஸ்தாரம் தசபாகம் சதுர்யவம் !!

பாதி அங்குலம் உள்ளதாயும், சிறிது சிறிதாக குறைந்ததாகவும் கைவரை உள்ளதாகவும், மார்பினுடைய அளவு பத்து மடங்கு இருக்க வேண்டும்.

हिक्कासूत्रादधो बाहुः सप्तविंशतिमात्रकम् ।
कोलकं कूर्परायामं त्रिसप्तंशकोष्टकम् ॥ ६५ ॥

ஹிக்கா ஸூத்ராததோ பாஹுஸ் ஸப்த விம்சதி மாத்ரகம்!
கோலகம் கூர்ப்பராயாமம் த்ரிஸப்தாம்ச ப்ரகோஷ்டகம்!!

ஹிக்கா சூத்ர மென்ற தோள்பட்டை கோடுக்கு கீழ் கை பாகம் 27 மாத்ரை அளவாகும், புறங்கையின் நீளம், 2 மாத்ரை வடிவமாயும், முட்டுக் கையளவு 21 அம்சமும் ஆகும்.

तस्मान्मध्याङ्गुलस्याग्रं सार्धत्रयोदशाङ्गुलम् ।
सप्ताङ्गुलतलायामं शेषं मध्याङ्गुलायतम् ॥ ६६ ॥

தஸ்மாந் மத்யாங்குலஸ்யாக்ரம் ஸார்த்த த்ரயோதசாங்குலம்!
ஸப்தாங்குல தலாயாமம் சேஷம் மத்யாங்குலாயதம்!!

அதிலிருந்து நடுவிரலின் நீளம் 13 ½ அங்குல அளவாகும். 7 அங்குலம் உள்ள கையின் நீளமும், மீதமுள்ள 6 ½ யவை நடுவிரல் நீளமாகும்.

पाणेस्तलस्य विस्तारं षण्मात्रं च चतुर्यवम् ।
तत्तुल्योऽप्यष्ठभागैकं हीनमग्रस्य चाग्रतः ॥ ३७ ॥

பாணேஸ்தலஸ்ய விஸ்தாரம் ஷண்மாத்ரஞ்ச சதுர்யவம்!
தத்துல்யோப்யஷ்ட பாகைகம் ஹீநமக்ரஸ்ய சாக்ரத.!!

கை அளவின் அகலம் 7 மாத்ரையளவும், 4 யவை அளவுமாகும். அதற்குச் சமமாக 8-ல் 1 பாகம் குறைவாக ஒவ்வொன்றின் நுனி அளவாகும்.

सार्धकोलकमात्रेण तलमूले घनं भवेत् ।
षड्यवैकांशमुदितं तलस्याग्रघनं मुने ॥ ३८ ॥

ஸார்த்த கோலக மாத்ரேண தலமூலேகநம் பவேத்!
ஷட்யவைகாம்ச முதிதம் தலஸ்யாக்ரம் கநம் முநே!!

2 ½ மாத்ரையளவு கைத்தல அடிப் பகுதியின் கன அளவாகும். மயவாம்சத்தின் 1 பாகம் கைத்தல நுணியின் கன அளவாகும்.

पञ्चाशद्द्वियवोपेतं तर्जन्यानामिकाङ्गुलम् ।
द्वियवोपेतभागं स्यादङ्गुष्ठस्य तु दैर्घ्यकम् ॥ ६९ ॥

பஞ்சாசத் த்வியவோ பேதம் தர்ஜந்யாநா மிகாங்குலம்!
த்வியவோ பேத பாகம் ஸ்யாத் அங்குஷ்டஸ்யது தைர்க்கியம்!!

52 யவை அளவு ஆள்காட்டி, மோதிர விரலளவாகும். (பஞ்சாதச 17 யவை அளவு) மயவையளவு கட்டை விரலின் நீளமாகும்.

यवाधिकाष्टमो भागो कनिष्ठाङ्गुलदैर्घ्यकम् ।
रसदृक् गन्धदिक्पक्तियवतारं कनिष्ठका ॥ ७० ॥

யவாதி காஷ்டமோ பாகோ கநிஷ்டாங்குல தைர்க்யகம்!
ரஸத்ருக்கந்த திக் பங்க்தி யவதாரம் வ்யதாரகம்!'
(மணி பந்தஸ்ய விஸ்தாரம்)

8 யவை அளவு சுண்டு விரலின் நீளமாகும், 6, 2, 1, 8, 10 யவை அளவு மணிக்கட்டின் அகல நீளமாகும்.

अंगुष्ठादेस्तदग्रे स्याष्ठभागैकहीनकम् ।
अंगुल्यग्रं त्रिधा कृत्वा द्विभागं नवविस्तृतम् ॥ ७१ ॥

அங்குஷ்டாதேஸ் ததக்ரே ஸ்யாத் அஷ்ட பாகைக ஹீநகம் !
அங்குல் யக்ரம் த்ரிதா க்ருத்வா த்விபாகம் நவவிஸ்த்ருதம் !!

கட்டை விரலின் அடியிலிருந்து நுனிவரை 8ல் 1பாகம் குறைந்ததாக, விரல் நுனியை 3 பாகமாக பிரித்து, 2 பாகம் நகத்தின் அகலமாகும்.

तत्तारेण यवोपेतं नखायामं प्रकीर्तितम् ।
अंगुष्ठन्तु द्विपर्वं स्यादन्यांगुल्यस्त्रिपर्वयुक् ॥ ७२ ॥

தத்தாரேண யவோபேதம் நகாயாமம் ப்ரகீர்த்திதம் !
அங்குஷ்டந்து த்விபர்வம் ஸ்யாத் அந்யாங்குல்யஸ்த்ரி பர்வயுக் !!

அந்த அளவுடன் ஓர் யவை அளவு கூட்டினால் நகங்களின் நீளமாகும். கட்டை விரலுக்கு 2 பர்வாவும், மற்ற விரல்களுக்கு 3 பர்வமுமாகும்.

तस्याग्रं द्व्यङ्गुलं हित्वा द्विद्विरेखान्तरं नयेत् ।
मूलादूर्ध्वगरेखा तु मध्यमांगुलरेखयुक् ॥ ७३ ॥

தஸ்யாக்ரே த்வியங்குலம் ஹித்வா த்வித்விரேகாந்தரம் நயேத் !
மூலாதூர்த்வ கரேகாது மத்யமாங்குல ரேகயுக் !!

அதன் நுனியில் 2 அங்குலமாக கழித்து, இரண்டிரண்டு ரேகையைப் போடவும், விரலடியிலிருந்து மேல் ரேகை நடுவிரல் 2வது ரேகையுடன் சேர்ந்ததாக இருக்க வேண்டும்.

मूलयुग्मनिबद्धस्य भागमेकं प्रकीर्तितम् ।
प्रकोष्ठमध्यविस्तारं भागमेकं प्रकीर्तितम् ॥ ७४ ॥

மூலயுக்ம நிபத்தஸ்ய பாகமேகம் ப்ரகீர்த்திதம் !
ப்ரகோஷ்ட மத்ய விஸ்தாரம் பாகமேகம் ப்ரகீர்த்திதம் !!

கை மூலத்திலிருந்து மணி பந்தம் வரை ஓர் பாகமாகும், (4 மாத்ரையாகும்). மணிக்கட்டின் அடிப்பாக அகலம் 4 மாத்ரை அளவாகும்.

बाहुमध्यमविस्तारं द्वियावकमथोच्यते ।
बाहुमूलस्य निस्तारं नवमात्रार्धमिष्यते ॥ ७५ ॥

பாஹுமத்யம விஸ்தாரம் த்வியாவக மதோச்யதே !
பாஹுமூலஸ்ய விஸ்தாரம் நவமாத்ரார்த்த மிஷ்யதே !!

சரீரத்திற்கும், முழங்கைக்குமுள்ள இடைவெளி இரண்டு யவை அளவாகும். சரீரத்திற்கு கையடி பாகத்திற்குமுள்ள இடைவெளி 9 ½ மாத்ரையாகும்.

हिक्कासूत्रं तु कक्षान्तं नवमात्रार्धमुच्यते ।
कारयेत्तु द्विबाहुं च मूलतारं गुणांगुलम् ॥ ७६ ॥

ஹிக்கா ஸூத்ரந்து கக்ஷாந்தம் நவமாத்ரார்த்த முச்யதே !
காரயேத்தத்வி பாஹுஞ்ச மூலதாரம் குணாங்குலம் !!

கழுத்து பகுதி சூத்ரத்திலிருந்து கை இடுக்கு பகுதி 9 ½ மாத்ரையளவாகும், 2 கையினுடைய அடிப்பாக நீளம் 3 அங்குல அளவாகும்.

स्तनयोरन्तरं तद्वत्चुपुकं तु यवान्तरम् ।
द्वियवस्तस्य विस्तारं मण्डलं तु द्विमात्रकम् ॥ ७७ ॥

ஸ்தநயோ ரந்தரம் தத்வத் சுபுகந்து யவாந்தரம் !
த்வியவஸ்தஸ்ய விஸ்தாரம் மண்டலந்து த்விமாத்ரகம் !!

இரண்டு மார்பகத்தின் இடைவெளி 3 அங்குல இடைவெளியாகும். மார்பகம் ஓர் யவை அளவாகும். அதன் அகலம் 2 யவை அளவாகும். சுற்று வட்டம் 2 மாத்ரை அளவாகும்.

हृत्प्रदेशस्य विस्तारं सार्धं स्मृत्यंगुलं भवेत् ।
उदरस्य तु विस्तारं सार्धत्रयोदशांगुलम् ॥ ७८ ॥

ஹ்ருத் ப்ரதேசஸ்ய விஸ்தாரம் ஸார்த்தம்
ஸ்ம்ருத்யங்குலம் பவேத் /
உதரஸ்யது விஸ்தாரம் ஸார்த்த த்ரயோதசாங்குலம் //

ஹ்ருதய பிரதேசத்தின் அகலம் 6 ½ அங்குல அளவாகும், வயிற்றின் அளவு 13 ½ அங்குல அளவாகும்.

यवद्वयं तु हीनं स्यात् विस्तारं षड्यवं भवेत् ।
नाभिप्रदक्षिणावर्तं श्रोणिश्चाष्टादशांशकम् ॥ ७९ ॥

யவ த்வயந்து நிம்ஹீநம் ஸ்யாத் விஸ்தாரம்
ஷட்யவம் பவேத் /
நாபி ப்ரதக்ஷிணா வர்தம் ச்ரோணி சாஷ்டா
தசாம்சகம் //

2 யவை அளவு கனமும், அகலம் 6 யவை அளவுமாகும். நாபி வட்டமாக இருக்க வேண்டும். இடுப்பின் மேல் பகுதி 28 அம்ச மாத்ரை அளவாகும்.

कटिप्रदेशविस्तारं द्वाविंशत्यङ्गुलं भवेत् ।
शरीरे गोमुखाकारं कट्याश्चोर्ध्वं प्रशस्यते ॥ ८० ॥

கடிப்ரதேச விஸ்தாரம் த்வாவிம் சத்யங்குலம்
பவேத் /
சரீரே கோமுகா காரம் கட்யாச்சோர்த்வம்
ப்ரசஸ்யதே //

இடுப்புப் பகுதியின் விஸ்தாரம் 22 அங்குலமாகும். சரீரத்தில் இடுப்பிற்கு மேல் பகுதி கோமுகம் (பசுவின் முகம்) போல் அமைக்கவும்.

शरमात्रं यवोपेतं मेढ्रायाममुदाहृतम् ।
वेदाङ्गुलं समुद्दिष्टं मुष्कं विस्तारदैर्घिकम् ॥ ८१ ॥

சரமாத்ரம் யவோபேதம் மேட்ராயாம முதா ஹ்ருதம் /
வேதாங்குலம் ஸமுத்திஷ்டம் முஷ்க விஸ்தார
தைர்கிகம் //

மேட்ரமென்ற இடுப்பின் கீழ்பகுதி 5 யவை அளவாகும். முஷ்கம் என்ற பாகத்தின் நீள, அகல அளவு 4 அங்குல அளவாகும்.

पक्षाङ्गुलप्रमाणेन एकैकं वृषणं स्मृतम् ।
शेफं शीर्षाङ्गुलायामं तारं दशयवं भवेत् ॥ ८२ ॥

பக்ஷாங்குல ப்ரமாணேந ஏகைகம் வ்ருஷணம்
ஸ்ம்ருதம் /
சேபம் சீர்ஷாங்குலாயாமம் தாரந்தசயவம் பவேத் //

2 அங்குல அளவால் ஒவ்வொரு வ்ருஷணமும் (பீஜமும்) ஆகும். மீதம் 1 அங்குல அளவு அகலமும் நீளம் 10 யவை அளவும் ஆகும்.

क्षयमग्रेषु भागैकं मुकुलो चोत्पलवद्भवेत् ।
ऊरुमूलस्य विस्तारं सार्धत्रयोदशाङ्गुलम् ॥ ८३ ॥

க்ஷயமக்ரேஷு பாகைகம் முலஞ்சோத்பல வத்
பவேத் /
ஊருமூலஸ்ய விஸ்தாரம் ஸார்த்த
த்ரயோதசாங்குலம் //

(சிறுநீரகம்) நுனி வரை ஒவ்வொரு பாகம் குறைந்ததாக நீலோத்பலம் புஷ்பம் போல் நுனி உள்ளதாக ஆகும். துடை ஆரம்பத்தின் விஸ்தாரம் 13 ½ அங்குலமாகும்.

तन्मध्ये चैवविस्तारं यवमर्धांगुलाधिकम् ।
ऊर्ध्वाग्रस्य तु विस्तारं वाग्रन्धांगुलकं भवेत् ॥ ८४ ॥

தந்மத்யே சைவ விஸ்தாரம் யம
மர்த்தாங்குலாதிகம் /
ஊர்த்வாக்ரஸ்யது விஸ்தாரம் வாக் ரந்த்ராங்குலகம்
பவேத் //

அதன் மத்ய கனத்தின் விஸ்தாரம் 2½ அங்குல அளவாகும். மேல் நுனியின் விஸ்தாரம் 9 அங்குலமாகும்.

जानुमण्डलविस्तारं वसुमात्रार्धमिष्यते ।
यवनोवाष्टांगुलं प्रोक्तं जङ्घामूलस्य विस्तृतम् ॥ ८५ ॥

ஜாநு மண்டல விஸ்தாரம் வஸுமாத்ரார்த்த மிஷ்யதே /
யவேநாஷ்டாங்குலம் ப்ரோக்தம் ஜங்கா மூலஸ்ய விஸ்த்ருதம் //

முழங்காள் மூட்டு விஸ்தாரம் 8 ½ மாத்ரை அளவாகும். 8 யவை அங்குலம் முழந்தாள் ஆரம்பத்தின் அகல அளவாகும்.

तन्मध्ये तस्य विस्तारं सप्तमात्रं यवाधिकम् ।
नलकायास्तु विस्तारं [2]वर्धयेदङ्गुलं भवेत् ॥ ८६ ॥

ஸ்ரீமத்யே தஸ்ய விஸ்தாரம் ஸப்த மாத்ரம் யவாதிகம் /
நளகாயாஸ்து விஸ்தாரம் வர்த்தயேத் அங்குலம் பவேத் // (ஸார்த்த வேதாங்குலம்)

அதன் மத்தியின் முழங்காள் அகலம் சுற்றளவு 1 யவையுடன் 7 மாத்ராங்குலமாகும். முழங்காள் கீழ்பகுதி 4 ½ அங்குலம் ஆகும்.

अथ गुल्फद्वयोर्मध्यं विस्तारन्तु शराङ्गुलम् ।
तलमध्यस्य विस्तारं सार्धं भूतांगुलं भवेत् ॥ ८७ ॥

அத்குல்ப த்வயோர் மத்யே விஸ்தாரந்து சராங்குலம் /
தல மதயஸ்ய விஸ்தாரம் ஸார்த்தம் பூதாங்குலம் பவேத் //

இரண்டு நுனி காலின் இடைவெளி 5 அங்குலமாகும். இரண்டு பாத தலத்தின் விஸ்தாரம் 5 ½ அங்குலமாகும்.

तलाग्रस्य तु विस्तारं रसाङ्गुलमिति स्मृतम् ।
अक्षान् पार्ष्ण्यन्तरं भागं पार्ष्ण्योत्सेधस्य तत्समम् ॥ ८८ ॥

தலா க்ரஸ்யது விஸ்தாரம் ரஸாங்குல மிதிஸ் ம்ருதம் /
அக்ஷாந் பார்ஷ்ண யந்த்ரம் பாகம் பார்ஷ் ணயோத்ஸே தஸ்ய தத்ஸமம் //

பாத தளத்தின் நுனி அகலம் 6 அங்குலமாகும். கால் பின் பகுதியின் பாகம். 1 மாத்ரை அளவாகும், பின்புக் காலின் உயரம் -1 மாத்ரை அளவாகும்.

अक्षादङ्गुलमूलान्तं नवमात्रार्धमिष्यते ।
पादाङ्गुष्ठायतं भागं तत्तारं षट्चवाङ्गुलम् ॥ ८९ ॥

அக்ஷாதங்குல மூலாந்தம் நவ மாத்ரார்த்த மிஷ்யதே /
பாதாங்குஷ்டாயதம் பாகம் தத்தாரம் தத் ஷடாங்குலம் //

அக்ஷ பாகம் முதல் மூலம் வரை 9 ½ மாத்ரையளவு, கால் கட்டை விரல் நீளமாகும். அகலம் 6 அங்குலமாகும்.

त्रितयेन चतुर्मात्रं देशिन्यायाममिष्यते ।
यवेन मात्रविस्तारं देशिन्यास्तु विधीयते ॥ ९० ॥

த்ரிதயேந சதுர்மாத்ரம் தேசிந் ந்யாயாம மிஷ்யதே /
யவேந மாத்ர விஸ்தாரம் தேசிந்யாஸ்து விதீயதே //

7 மாத்ரையளவு தேசிநீ என்ற பிரதேசத்தின் அளவாகும். தேசினியின் அகலம் ஓர் யவை அளவாகும்.

अंगुष्ठतर्जनीमध्यं रन्ध्रं तत् त्रयकं भवेत् ।
मध्यायामं त्रिमात्रार्धं चतुरर्धयवेन च ॥ ९१ ॥

அங்குஷ்ட தர்ஜநீ மத்யே ரந்த்ரம் தத்ரயகம் பவேத் /
மத்யாயாமம் த்ரிமாத்ரார்த்தம் சதுரர்த்தம் யவேநச //

கால் கட்டை விரலுக்கும், தர்ஜநீ விரலுக்குமுள்ள இடைவெளி 3 யவை அளவாகும். நடுபாகத்தின் இடைவெளி 3 ½ மாத்ரை, 4 ½ மாத்ரை அளவாகும்.

पादाङ्गुष्ठात् कनिष्ठान्तं नखविस्तृतमीरितम् ।
विस्तारसममायामं नखानां वृत्तमाकृतिः ॥ ९२ ॥

பாதாங்குஷ்டாத் கநிஷ்டாந்தம் நக விஸ்த்ருத மீரிதம் /
விஸ்தார ஸம மாயாமம் நகாநாம் வ்ருத்தமா க்ருதி: //

இவ்வாறாக கால்கட்டை விரல் முதல் சுண்டு விரல் வரை நகங்களின் விஸ்தாரம்

கூறப்பட்டது. விஸ்தாரத்திற்கு சமமாக நீளம் இருக்க வேண்டும். நகங்கள் வட்ட வடிவமாக இருக்க வேண்டும்.

षट्सप्तत्यंगुले तस्य ऊर्वोर्भागं महामुने ।
नाभिदेशस्य नाहन्तु त्रिचत्वारिंशदङ्गुलम् ॥ १३ ॥

ஷட்ஸப்த த்யங்குலேதஸ்ய ஊர்வோர் பாகம் மஹாமுநே !
நாபிதேசஸ்ய நாஹந்து த்ரிசத்வாரிம் சதங்குலம் !!

காலிலிருந்து மேல் துடை பாகம் வரை 76 அங்குலமாகும். அதிலிருந்து தொப்பூழ் பிரதேசம் 43 அங்குலமாகும்.

श्रोणिदेशस्य नाहन्तु पञ्चाशन्मात्रमीरितम् ।
अन्येषां चैव सर्वेषां नाहमानं विधीयते ॥ १४ ॥

ச்ரோணி தேசஸ்ய நாஹந்து பஞ்சாசந் மாத்ர மீரிதம் !
அந்யேஷாஞ்சைவ ஸர்வேஷாம் நாஹமாநம் விதீயதே !!

இடுப்பிற்கு மேற்பட்ட பிரதேசம் 50 மாத்ரையளவாகும். மற்ற அவயவங்களின் அளவு கூறப்படுகிறது.

तत्तारं त्रिगुणीकृत्य तन्मध्यांशं भवेत्पुनः ।
त्रिगुणीकृततारेण तदेका शश्रयोजयेत् ॥ १५ ॥

தத்தாரம் த்ரிகுணீ க்ருத்ய தந்மத்யாம்சம் பவேத் புந: !
த்ரிகுணீ க்ருததாரேண ததேகாதச யோஜயேத் !!

மேற்கூறிய அளவை மூன்று மடங்காக்கினால், அதன் மத்தியின் அம்ச அளவாகும். 3 மடங்காக்கிய அளவால் 11 அளவை கூட்டவும்.

तदेव समवृत्तानां नाहमित्याभिधीयते ।
उष्णीषात्पृष्ठकेशान्तं सार्धत्रयोदशागुलम् ॥ १६ ॥

ததேவ ஸம வ்ருத்தாநாம் நாஹமித்யபி தீயதே !
உஷ்ணீஷாத் ப்ருஷ்ட கேசாந்தம் ஸார்த்த த்ரயோ தசாங்குலம் !!

அது ஸம விருத்தங்களின் அளவாக கூறப்படுகிறது. தலைப்பாகை முதல் பின் பிடரி பாகம் வரை 13 ½ அங்குலமாகும்.

ग्रीवायामं तु भागं स्यात् तत्समञ्चाककुत् भवेत् ।
ककुदः कटिसन्धेश्च सप्तविंशतिमात्रतः ॥ १७ ॥

க்ரீவாயாமந்து பாகம் ஸ்யாத் தத்ஸமம்து ககுத் பவேத் !
ககுத: கடிஸந்தேச்ச ஸப்தவிம்சதி மாத்ரத: !!

கழுத்தின் அளவே பின் பிடரி கழுத்தின் அளவாகும். பின் கழுத்திலிருந்து இடுப்பின் சேர்க்கை 27 மாத்ரை அளவாகும்.

गण्डप्रदेशस्तस्याधः सार्धत्रयोदशांगुलम् ।
तस्याधः पृष्टकसमं सार्धवेदांगुलं भवेत् ॥ १८ ॥

கண்ட ப்ரதேசம் தஸ்யாதஸ் ஸார்த்த த்ரயோ தசாங்குலம் !
தஸ்யாத: ப்ருஷ்டக ஸமம் ஸார்த்த வேதாங்குலம் பவேத் !!

அதற்கு கீழ் கண்டமென்ற இடுப்பின் அளவு 13½ அங்குலமாகும். அதற்கு கீழ் ப்ருஷ்டபாக அளவு 4 ½ அங்குல அளவாகும்.

ऊर्वायामन्तु तस्याधः सार्धद्वाविंशदगुलम् ।
जान्वायामान्तुभागं स्यात् जङ्घात्रिनवमानकम् ॥ १९ ॥

ஊர்வாயாமந்து தஸ்யாத ஸார்த்த த்வாவிம்சத் அங்குலம் !
ஜாந்வாயாமாந்து பாகம் ஸ்யாத் ஜங்காத்ரி நவமாநகம் !!

அதற்கு கீழ் துடையின் அளவு 12 ½ அங்குல அளவாக ஆகும், முழங்கால் முட்டிலிருந்து முழங்கால் அளவு 27 அங்குல அளவாகும்.

पार्ष्यायामन्तु भागं स्यात् पृष्ठयामं प्रकीर्तितम् ।
कर्णयोरन्तरं पृष्ठे द्वादशांगुलमुच्यते ॥ १०० ॥

பார்ஷ்ண்யாயா மந்து பாகம் ஸ்யாத் ப்ருஷ்டயாமம் ப்ரகீர்த்திதம் I
கர்ணயோ ரந்தரம் ப்ருஷ்டே த்வாதசாங்குல முச்யதே II

பின் நுனி காலின் நீள அளவு, ப்ருஷ்டபாக அளவாகும். 2 காதுகளின் பின் பகுதி அளவு 12 அங்குல அளவாகும்.

कक्षयोरन्तरं पृष्ठे सप्तविंशतिमात्रकम् ।
पृष्ठावधिसमारभ्य तस्योर्ध्वे दशमात्रकम् ॥ १०१ ॥

கக்ஷயோ ரந்தரம் ப்ருஷ்டே ஸப்தவிம்சதி மாத்ரகம் I
ப்ருஷ்டாவதி ஸமாரப்ய தஸ்யோர்த்வேதச மாத்ரகம் II

2 கை இடுக்குப் பகுதியின் பின் பாகம் 27 மாத்திரை அளவாகும். பின் பகுதியிலிருந்து அதன் மேற்பகுதி வரை 10 மாத்திரையளவாகும்.

स्फिक्पिण्डं कारयेदूर्ध्वे मूलं तद्वत्समुन्नतम् ।
उपमानं ततो वक्ष्ये श्रृणु कौशिक सुव्रत ॥ १०२ ॥

ஸ்பிக் பிண்டங்காரயே தூர்த்வே மூலாத்பாகம் ஸமுந்நதம் I
உபமாநந்ததோ வக்ஷ்யே ச்ருணு கௌசிக ஸுவ்ரத II

பின் சிரஸின் மேல்பாகம் கீழிலிருந்து 1 பாகம் மாத்திரையளவு உயர்ந்ததாகும். பின் சேர்க்கையளவு கூறுகிறேன் கேளும் கௌசிகரே!

ऊरुमूलान्तरं मात्रं जानुमध्ये कलान्तरम् ।
सार्धपक्षांगुलेनैव जङ्घान्तरमिति स्मृतम् ॥ १०३ ॥

ஊரு மூலாந்தரம் மாத்ரந் ஜாநுமத்யே கலாந்தகம் I
ஸார்த்த பக்ஷாங்குலேனைவ ஜங்காந்தர மிதி ஸ்ம்ருதம் II

துடையிடையளவு 1மாத்திரையும், முழங்கால் முட்டு நடுவரை 5 ½ மாத்திரையளவுமாகும். 2 ½ அங்குல அளவு முழங்காலின் இடைவெளியாகும்.

नलान्तरं शराङ्गुल्यभागं पार्ष्यन्तरं भवेत् ।
अंगुष्टाग्रद्वयोर्मध्ये यावकं चेति कीर्तितम् ॥ १०४ ॥

நளாந்தரம் சராங்குல்ய பாகம் பார்ஷ்ண்யந்தரம் பவேத் I
அங்குஷ்டாக்ர த்வயோர் மத்யே யாவகம் சேதி கீர்த்திதம் II

பாத கீழ்பாகம் 5 அங்குலமும் பின் பாதம் 1 பாக (2 அங்குலம்) அளவாகும். 2 கால்கட்டை விரலின் இடைவெளி 1யவை அங்குலம் ஆகும்.

सार्धपक्षांगुलं मध्ये श्रोणिप्रकोष्ठमूलयोः ।
पार्श्वमद्यमबाह्वोश्च मध्यमे कौशिकांगुलम् ॥ १०५ ॥

ஸார்த்த பக்ஷாங்குலம் மத்யே ச்ரோணி ப்ரகோஷ்ட மூலயோ: I
பார்ச்வ மத்யம பாஹ்வோச்ச மத்யமே கௌசிகாங்குலம் II

மேற்கையிலிருந்து இடுப்பையடைந்த கைமுட்டின் அளவு 15 ½ அங்குலமாகும். பக்கவாட்டு நடுக்கையின் இடைவெளி 1அங்குலமாகும்.

कर्तर्यनामिका बाह्वोरन्तरं दशमात्रकम् ।
मणिबन्धकबाह्वोश्च द्व्यन्तरं तु यमं भवेत् ॥ १०६ ॥

கர்த்தர்ய நாமிகா பாஹ்வோ ரந்தரந்தச மாத்ரகம் I
மணிபந்தக பாஹ்வோச்ச த்வ்யந்தரந்து யமம் பவேத் II

கர்த்தரி முத்ரையுள்ள மோதிர விரலிருந்து முழங்கைவரை இடைவெளி 10 மாத்திரையளவாகும். மணிக்கட்டு முதல் முழங்கை வரை இடைவெளி 2 யவை அங்குலமாகும்.

पताकाग्रं स्तनान्तं स्यात् तयोर्मध्येऽन्तरं यमम् ।
वरदं चेत्तु तत्पृष्ठं नाभेस्तु सममुच्यते ॥ १०७ ॥

பதாகாக்ரம் ஸ்தநாந்தம் ஸ்யாத் தயோர் மத்யேந்தரம் யமம் !
வரதஞ்சேத்து தத் ப்ருஷ்ட நாபேஸ்து ஸமமுச்யதே !!

பதாக முத்ரையமைப்பிலிருந்து ஸ்தனம் வரை இடைவெளி 2 மாத்ராங்குலமாகும். வரத முத்ரையாயிருப்பின், அந்தக் கையின் லம்ப மானம், தொப்பூழ் வரை அளவுள்ளதாகும்.

कटिकाधः प्रदेशन्तु मेढ्रमूलसमं भवेत् ।
अनुक्तमन्यतोग्राह्यं कल्पयेत्कल्पवित्तमः ॥ १०८ ॥

கடிகாத: ப்ரதே சந்து மேட்ரமூல ஸமம் பவேத் !
அவ்யக்த மந்யதோ க்ராஹ்யம் கல்பயேத கல்ப வித்தம:!!

இடுப்பின் அடிப்பகுதி மேட்ட பாகத்தின் அடிப்பகுதிக்கு ஸமமாகும். கூறப்படாததை கூறப்பட்ட வேறு தந்திரத்திலிருந்து எடுத்து பிம்பம் அமைக்கவும்.

केशान्तं मकुटोत्तुङ्गं मुखमात्रं प्रचक्षते ।
सत्रिपादमुखं वाऽपि द्विमुखं वाऽथ कल्पयेत् ॥ १०९ ॥

கேசாந்தம் மகுடோத்துங்கம் முகமாத்ரம் ப்ரசக்ஷதே !
ஸத்ரிபாத முகம் வாபி த்விமுகம் வாத கல்பயேத் !!

கேசம் வரை உள்ள கிரீட அமைப்பு முக அளவுடன் ஸம அளவாக இருக்க வேண்டும். 1 ¾ பாகம் முகமோ, 2 பாகமாக முகமோ அமைக்கவும்.

आयुधं मुखमात्रोच्चं सर्वलक्षणसंयुतम् ।
मानहीने महाव्याधिरधिके शत्रुवर्धनम् ॥ ११० ॥

ஆயுதம் முக மாத்ரோச்சம் ஸர்வலக்ஷண ஸம்யுதம் !
மாநஹீநே மஹா வ்யாதி ரதிகே சத்ரு வர்த்தநம் !!

கையில் தரித்துள்ள ஆயுதம் முகத்தின் சமமாக அளவாக இருக்கவும். பிம்பம் அளவு குறைவாக அமைத்தால் பெரும் வியாதியும், அதிகமாகமானால் எதிரியின் அதிகரிப்பும் உண்டாகும்.

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कारयेल्लक्षणान्वितम् ।
चतुर्भुजं द्विबाहुञ्च शान्तं सिद्धिप्रदं स्मृतम् ॥ १११ ॥

தஸ்மாத் ஸர்வ ப்ரயத்நேந காரயேல்லக்ஷணாந்விதம் !
சதுர்புஜம் த்விபாஹுஞ்ச சாந்த: ஸித்தி ப்ரதம் ஸ்ம்ருதம் !!

ஆகையால் மிக்க முயற்சியுடன் உரிய இலக்கணப்படி பிம்பம் அமைக்கவும். 2, 4 கைகள் உள்ள முருகன், அமைதியையும், விருப்பத்தையும் தருபவன் ஆவார்.

द्विभुजश्च चतुर्बाहुः षड्भुजोऽष्टभुजः पुनः ।
द्विषट्भुजः पञ्चभेदा एतेषां लक्षणं श्रृणु ॥ ११२ ॥

த்விபுஜச்ச சதுர்பாஹு ஷட்புஜோஷ்ட புஜ: புந:!
த்விஷட் புஜ: பஞ்சபேதா ஏதேஷாம் லக்ஷணம் ச்ருணு !!

2 கை, 4 கை, 6 கை, 8 கை, 12 கைகளுள்ள அமைப்புடையதாக முருகன் 5 விதமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. அவைகளின் இலக்கணத்தை கேட்பாயாக

द्विहस्ते पञ्चभेदोऽस्ति कटिबद्धाभयन्तु वा ।
पद्मयुक्तं सकबद्धं वा दण्डेन कटिबद्धकम् ॥ ११३ ॥

த்விஹஸ்தே பஞ்சபேதோஸ்தி கடிபத்தாபயந்து வா !
பத்மம் யுக் (கடி) ஸக பத்மம் வா தண்டேந கடி பத்தகம் !!

2 கை அமைப்பில் 5 விதமுள்ளது. 1 கடி பத்தம், அபயம், 2. பத்மம், கடி (பத்தம்), (2கை களிலும் பத்மம்), 3. தண்டம், கடிபத்தம்

शक्तिवज्रधरं वाऽपि शक्तिकुक्कुटमेव च ।
चतुर्भुजः सप्तभेदं वज्रशक्तिवराभयम् ॥ ११४ ॥

சக்தி வஜ்ர தரம் வாபி சக்தி குக்குட மேவச /
சதுர்புஜஸ் ஸப்த பேதம் வஜ்ர சக்தி வராபயம் //

4. சக்தி, வஜ்ராயுதம் தரித்தல், 5. சக்தி, குக்குடம் (கோழி) தரித்திருப்பது இவ்வாறாக ஐந்து விதமாகும். 4 கை அமைப்பில் 7 விதம் உள்ளது. 1. வஜ்ரம், சக்தி, வரம், அபய

अभयं वरदं पश्चादक्षमाला कमण्डलुम् ।
ततो वै कुण्डिकाक्षदृक् कटिबन्धाभयान्वितम् ॥ ११५ ॥

அபயம் வரதம் பச்சாத் அக்ஷமாலா கமண்டலும் /
ததோவை குண்டி அக்ஷஸ்ருச் கடிபந்தா பயாந் விதம் //

2. அபயம், வரதம், அக்ஷமாலை, கமண்டலம், 3. கெண்டி, அக்ஷமாலை, கடிபந்தம், அபயம்

पश्चादभीतिवरदं शक्तिकुक्कुटसंयुतम् ।
ततोऽभयञ्च शक्तिञ्च कुक्कुटं चाक्षमालिकाम् ॥ ११६ ॥

பச்சாத பீதி வரதம் சக்தி குக்குட ஸம்யுதம் /
ததோபயஞ்ச சக்திஞ்ச குக்குடஞ்சாக்ஷ மாலிகாம் //

4 அபயம், வரதம், சக்தி, குக்குடம், 5 அபயம், சக்தி, குக்குடம் (கோழி), அக்ஷமாலை

शक्तिं कमण्डलुं पश्चात् कटिबद्धाभयन्तु वा ।
पश्चात् कुक्कुटशक्तिभ्यामसिखेटसमायुतम् ॥ ११७ ॥

சக்திம் கமண்டலும் பச்சாத் கடி பந்தா பயந்துவா /
பச்சாத் குக்குட சக்திப்யாம் மஸிகேட ஸமாயுதம் //

6. சக்தி, கமண்டலம், கடிபந்தம், அபயம், 7 குக்குடம் (கோழி), சக்தி, கத்தி, கேடயம்

एवंविधानां बेराणामेकवक्त्रमुदीरितम् ।
ललाटाद्घ्राणभ्रूमध्ये श्रोणिमध्ये तथा पुनः ॥ ११८ ॥

ஏவம் விதாநாம் பேராணாம் ஏகவக்த்ர முதீரிதம் /
ருத்ர மூர்த்தி ருதீரிதம் /
லலாடாத் க்ராண ப்ரு மத்யே ச்ரோணி மத்யே ததா புந: //

ஆறு வாஹன பிம்பங்களுக்கு ஒரு முகமாக கூறப்பட்டுள்ளது. நெற்றியிலிருந்து மூக்கு, புருவ இடைவெளி, பிடரி பாகம்

मेढ्रमूलस्य मध्ये तु स्वातपादद्वयमध्यमे ।
अङ्गुष्ठमूलयोर्मध्ये स्थितं स्याच्छिवसूत्रकम् ॥ ११९ ॥

மேட்ர மூலஸ்ய மத்யேதுஸ் த்வாதபாத்வய மத்யமே /
அங்குஷ்ட மூலயோர் மத்யே ஸ்திதம் ஸ்யாச்சிவ ஸூத்ரகம் //

மேட்ர மூலம், கால்களின் இடைவெளி, 2 கட்டை விரலின் இடைவெளியெந்த நின்ற கோலத்துடன் சிவசூத்ர அமைப்புடன் செய்யவும்.

उष्णीषात्तु ककुद्देशं खण्डस्फिक्पादमध्यगम् ।
ऋजुस्थितिरिति ख्याता लम्बसूत्रं प्रलम्बयेत् ॥ १२० ॥

உஷ்ணீஷாத்து ககுத்வேசம் கண்ட ஸ்பிக் பாத மத்யகம் /
ருஜுஸ்திதி ரிதி க்யாதா லம்ப ஸூத்ரம் ப்ரலம்பயேத் //

தலைப்பாகையிலிருந்து, பிடரி, தோள்பட்டை, பின் கழுத்து, கால்களின் நடுப்பகுதியெல்லாம் நேராக நின்ற கோலமாக லம்ப சூத்திரம் அமைக்கவும்.

षड्भुजे त्वभयं खड्गं शक्तिं दक्षिणपाणिषु ।
खेटकं चाक्षमालाञ्च कुक्कुटं वामपाणिषु ॥ १२१ ॥

ஷட்புஜேத்வ பயங் கட்கம் சக்திந் தக்ஷிண பாணிஷு /
கேடகம் சாக்ஷ மாலாஞ்ச குக்குடம் வாம பாணிஷு //

अष्टबाहुं ततो वक्ष्ये वराभिर्वज्रशक्तय: ।
खड्गखेटशरञ्चापं द्विषड्भुजमथ श्रृणु ॥ १२२ ॥

அஷ்டபாஹுஞ் ததோ வக்ஷ்யே வராபிர் வஜ்ர சக்தய:/
கட்க கேட சரஞ்சாப த்விஷட்புஜ மத ச்ருணு //

8 கைகளுள்ள மூர்த்தி, வரதம், அபயம், வஜ்ரம், சக்தி, கட்கம், கேடயம், அம்பு, வில் இவைகளை தரித்ததாய் அமைக்கவும், 12 கைகளுள்ளதை கேட்பாயாக.

द्विषड्भुजेति षड्भेदं तत्तद्भेदं वदाम्यहम् ।
सव्ये शक्तिशरं खड्गं ध्वजं चैव गदाभयम् ॥ १२३ ॥

த்விஷட் புஜேதி ஷட்பேதந் தத்தத் பேதம் வதாம்யஹம்/
ஸவ்யே சக்தி சரம் கட்க த்வஜஞ்சைவ கதாபயம்//

12 கை அமைப்புகளில் 6 விதம் கூறப்பட்டுள்ளதை கூறுகிறேன். 1 வலது பாகம், சக்தி, அம்பு, கத்தி, கொடி, கதை, அபயம் இவைகளும்

वामे वज्रं धनु: खेटं पद्मं शूलं वर: पुन: ।
शक्तिं बाणञ्च खड्गञ्च चक्रं पाशं प्रसारितम् ॥ १२४ ॥

வாமே வஜ்ரம் தநு: கேடம் பத்மம் சூலம் வரம் புந:/
சக்திம் பாணஞ்ச கட்கஞ்ச சக்ரம் பாசம் ப்ரஸாரிதம்//

இடது பாகம், வஜ்ரம், வில், கேடயம், பத்மம், சூலம், வரதம் இவைகளும். 2. சக்தி, பாணம், கத்தி, சக்ரம், பாசம், ப்ரஸாரிதம் (நீட்டிய கோலம்) இவை வலது பாகமும்.

सव्ये वामेऽपि चक्रञ्च शङ्खं वै कुक्कुटं तत: (वरम्) ।
धनुर्दण्डं हलं चैव विश्वमित्र महामुने ॥ १२५ ॥

ஸவ்யே வாமேபி சக்ரஞ்ச சங்கம்வை குக்குடம் தத:/
தநுர்தண்டம் ஹலஞ்சைவ விச்வாமித்ர மஹாமுநே//

இடது பாகத்தில் சக்ரம், சங்கு, குக்குடம், (கோழி), வில், தண்டம், கலப்பை இவைகளும்

शक्तिञ्च मुसलं खड्गं चक्रं पाशं तथा[1] भयम् ।
वज्रं धनुर्ध्वजं खेटमङ्कुशं वरदं तथा ॥ १२६ ॥

சக்திஞ்ச முஸலங்கட்கம் சக்ரம் பாசம் ததாபயம்/
வஜ்ரம் தநுர்த்வஜம் கேட மங்குசம் வரதந்துவா//

3. சக்தி, கலப்பை, கத்தி, சக்ரம், பாசம், அபயம், வஜ்ரம், வில், கொடி, கேடயம், அங்குசம், வரதம் இவைகளுமாகும்.

शक्तिं खड्गं ध्वजं पद्मं कुक्कुटं प्रासदण्डके ।
वराभयधनुर्बाणं ह्युक्तमेतैर्युतन्तु वा ॥ १२७ ॥

சக்திங் கட்கம் த்வஜம் பத்மம் குக்குடம் ப்ராஸ தண்டகே/
வராபய தநுர்பாணம் பங்கமேதைர்யுதந்து வா//

சக்தி, கத்தி, கொடி, பத்மம், குக்குடம் (கோழி), ப்ராஸம், தண்டம், வரம், அபயம், வில், அம்பு.உளி இவைகளையும் தரித்ததாகவோ

वज्रं शक्तिञ्च दण्डञ्च चक्रं पाशाङ्कुशं गदाम् ।
शूलं च चक्रपद्मे च वरदाभयसंयुतम् ॥ १२८ ॥

வஜ்ரம் சக்திஞ்ச தண்டஞ்ச சக்ரம் பாசாங்குசங்கதாம்/
சூலஞ்ச சக்ர பத்மே ச வரதாபய ஸம்யுதம்//

வஜ்ரம், சக்தி, தண்டம், சக்ரம், பாசம், அங்குசம், கதை, சூலம், சக்ரம், பத்மம், வரதம், அபயம் இவைகளையுடையதாகவும்

शक्तिं चर्मासिं शूलं विशिखाभीतिकार्मुकम् ।
चक्रं पाशं कुक्कुटञ्च वरदं द्वादशै: करै: ॥ १२९ ॥

சக்திஞ்சர்மமஸிம் சூலம் விசிகாபீதி கார்முகம்/
சக்ரம் பாசம் குக்குடஞ்ச வரதம் த்வாதசை: கரை://

அம்பு, சக்தி, சர்ம, கத்தி, சூலம், அக்னி, அபயம், வில், சக்ரம், பாசம், குக்குடம், வரதம் இவைகளையும்

दधानं षण्मुखं शान्तं प्रतिवक्त्रं त्रिलोचनम् ।
एवं विधानं षड्वक्त्रमेकास्यं वाऽथ कल्पयेत् ॥ १३० ॥

ததானம் ஷண்முகம் சாந்தம் ப்ரதிவக்த்ரந்த்ரி லோசநம் /
ஏவம் விதானம் ஷட்வக்த்ர மேகாஸ்யமாதா கல்பயேத் //

தரித்து அமைதி உருவமாக ஷண்முகரை ஒவ்வொரு முகத்திற்கும் முக்கண்ணுடையவராகவும், இவ்வாறாக அமைக்கவும், 6 முகம், ஓர் முகமாகவோ அமைக்கவும்.

कुङ्कुमाभं द्वादशाक्षं सर्वाभरणभूषितम् ।
लम्बसूत्रं ततो वक्ष्ये ललाटोष्णीष मध्यमे ॥ १३१ ॥

குங்குமாபம் த்வாதசாக்ஷம் ஸர்வாபரண பூஷிதம் /
லம்ப ஸூத்ரந் ததோ வக்ஷ்யே லலாடோஷ்ணீஷ மத்யமே //

குங்குமம் போன்று சிவந்தும், 12 கண்களுடையவராயும், எல்லா ஆபரணம் அணிந்தவராயும் அமைக்கவும். லம்ப ஸூத்ர பிரமாணமானது, நெற்றியிலிருந்து தலைப்பாகை நடுவிலும்

नासादक्षिपुटे पार्श्वे हिक्वाहृत्स्तनसव्यके ।
नाभेर्दक्षेयऽवान्तर्ये मेढ्रदक्षिणपार्श्वके ॥ १३२ ॥

நாஸாதக்ஷி புடே பார்ச்வே ஹிக்கா ஹ்ருத் ஸ்தந ஸவ்யகே /
நாபேர் தக்ஷேய வாந்தர்யே மேட்ர தக்ஷிண பார்ச்வகே //

மூக்கின் தெற்கு புறத்திலும், முகவாய், ஹ்ருதயம், ஸ்தனத்தின் வலப்பகுதியம், தொப்பூழின் தெற்கிலும் அதன் இடைவெளியிலும் மேட்ரபாக தெற்கிலும்

शयिताङ्घ्रेश्च पार्ष्ण्यन्ते लम्बपादस्य पार्ष्ण्यके ।
किंचिद् भङ्गयुतं सव्यं मयूरारूढके ततः ॥ १३३ ॥

சயிதாங்க்ரேச்ச பார்ஷ்ண்யந்தே லம்ப பாதஸ்ய பார்ஷ்ண்யகே /
கிஞ்சித் பங்கயுதம் ஸவ்யே மயூராரூடகே தத: //

மடக்கிய காலின் கணுக்கால் முடிவிலும், தொங்கும் பாதத்தின் கணுக்காலிலும், சிறிது பங்க அமைப்பாயும், வலது மயிலின் மேலமைந்ததாயும்

मयूरे शयितं वामे सव्यपादविलम्बितम् ।
नागेन्द्रोपरि संस्थश्च तत्पादं कारयेत्ततः ॥ १३४ ॥

மயூரே சயிதம் வாமே ஸவ்யபாத விலம்பிதம் /
நாகேந்த்ரோபரி ஸம்ஸ்தஞ்ச தத்பாதங்காரயேத் தத: //

இடது பாகம் மயூரம் சயிதமாயும் வலது கால் தொங்குமமைப்பாயும், பாம்பின் மேல இடது காலை மயில் வைத்ததாக அமைக்கவும்.

मयूरपार्श्वयोः स्थित्वा समदेहं प्रकल्पयेत् ।
गजारूढं तथा कार्यं पार्श्वयोः स्थितरूपकम् ॥ १३५ ॥

மயூர பார்ச்வயோஸ்தித்வா ஸமதேஹம் ப்ரகல்பயேத் /
கஜாரூடந் ததா கார்யம் பார்ச்வயோஸ்தித ரூபகம் //

மயூரத்தின் பக்கத்தில் நின்றதாக ஸமதேஹமாக அமைக்கவும். கஜாரூடமானது இரண்டு பக்கமும் நின்றதாக அமைக்கவும்.

एककण्ठाकृतिर्वाऽथ षट्कण्ठाकृतिरेव वा ।
एकास्यैककर्णन्तु षट्कर्णं रसवज्रके ॥ १३६ ॥

ஏக கண்டா க்ருதிர்வாத ஷட்கண்டா க்ருதிரேவ வா /
ஏகாஸ்யே கர்ணமேக(வ)ந்து ஷட்கர்ணம் ரஸ வஜ்ரகே //

ஓர் கழுத்தையுடையதாயும், 6 கழுத்தை யுடைய தாகவோ அமைக்கவும், ஓர் முக அமைப்பில் 2 காதமைப்பாயும், 6 முக அமைப்பில் 12 காதுள்ளதாயும் அமைந்து

एकाग्रे तु शिरश्चक्रं कल्पयेत्कल्पवित्तम: ।
आसनं स्थानकं वाऽपि ध्यानकं त्रिविधं स्मृतम् ॥ १३७॥

*ஏகாக்ரேது சிரச்சக்ரம் கல்பயேத் கல்ப வித்தம:/
ஆஸனம் ஸ்தாநகம் வாபி த்யாநகம் த்ரிவிதம் ஸ்ம்ருதம்//*

ஓர் முழு பிம்பம் அமைப்பையும் பின் சிரஸில் சக்ரம் அமைக்கவும், அமர்ந்த கோலம், நின்ற கோலம், த்யானம் செய்வது போன்ற அமைப்பு என 3 வித பிம்ப அமைப்பாகும்.

आसनं द्विविधं प्रोक्तं स्थानकन्तु चतुर्भुजम् ।
द्विषड्भुजं चाष्टबाहु षड्बाहु ध्यानरूपकम् ॥ १३८ ॥

*ஆஸனம் த்விபுஜம் ப்ரோக்தம் ஸ்தாநகந்து சதுர்புஜம்/
த்விஷட் புஜஞ்சாஷ்ட பாஹு ஷட்பாஹு த்யாந ரூபகம்//*

2 கைகள் கூடிய பிம்பம் அமர்ந்த கோல பிம்பமாகும். 4 கைகளோடு கூடியது நின்ற கோல பிம்பமாகும். 12 கை, 8 கை, 6 கைகளோடு கூடிய பிம்பம் த்யான ரூபபிம்பமாகும்.

योगं भोगञ्च यानञ्च बेरन्तु त्रिविधं पुनः ।
आसनं योगबेरं स्यात् स्थानकं भोगबेरकम् ॥ १३९ ॥

*யோகம் போகஞ்சயாநஞ்ச பேரந்து த்ரிவிதம் புந:/
ஆஸநம் யோக பேரம் ஸ்யாத் ஸ்தாநகம் போகபேரகம்//*

யோக பேரம், போக பேரம், த்யான பேரம், என 3 வித பிம்ப அமைப்புகளும் கூறப்பட்டுள்ளது. அமர்ந்த கோலத்தோடு உள்ள பிம்பம் யோக பேரமாகும். நின்ற கோல பிம்பம் போக பேரமாகும்.

ध्यानकं यानबेरं स्यात् नागरादिक्रमं तथा ।
सात्त्विकं द्विभुजं बेरं राजसं स्याच्चतुर्भुजम् ॥ १४० ॥

*த்யாநகம் யாந பேரம் ஸ்யாத் நாகராதி க்ரமந்ததா/
ஸாத்விகம் த்விபுஜம் பேரம் ராஜஸம் ஸ்யாச் சதுர்புஜம்//*

த்யான கோலத்தோடு உள்ளது யாந பேரமாகும். இவைகளை நாகராதி விதானங்களில் ப்ரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும். 2 கை அமைப்புள்ளது, ஸாத்விக பிம்பமாகும். 4 கை உடைய பிம்பம் ராஜஸ பேரமாகும்.

तामसं द्वादशभुजमेवं स्यादर्चनाविधौ ।
पीतं वा रक्तवर्णं वा श्यामं वर्णमथापि वा ॥ १४१ ॥

*தாமஸம் த்வாதசபுஜம் ஏவம் ஸ்யாது அர்ச்சநா விதௌ/
பீதம் வா ரக்த வர்ணம் வா ச்யாமம் வர்ண மதாபி வா//*

12 கை உடையது தாமஸ பேரமாகும். இவ்வாறு இருந்து அர்ச்சனைகளை செய்யவும், மஞ்சள் நிறமாகவோ, சிவப்பாகவோ, கருப்பாகவோ

स्कन्दं पद्मासनस्थं वा मयूरारूढमेव वा ।
गजेन्द्रं यानकं वाऽपि शक्त्यैका संयुतन्तु वा ॥ १४२ ॥

*ஸ்கந்தம் பத்மாஸநஸ்தம் வா மயூராரூடமேவ வா/
கஜேந்த்ர யாநகம் வாபி சக்த்யேகா ஸம்ஹிதந்து வா//*

பத்மாஸநமாகவோ, மயிலில் அமர்ந்ததாகவோ, யானையின் மேல் அமர்ந்ததாகவோ, ஒரு சக்தியுடன் கூடியதாகவோ

शक्तिं विनाऽपि कर्तव्यं सोपवीतं सुशोभनम् ।
छन्नवीरसमायुक्तं पादनूपुरसंयुतम् ॥ १४३ ॥

*சக்திம் விநாபிகர்தவ்யம் ஸோபவீதம் ஸுசோபநம்/
சந்நவீர ஸமாயுக்தம் பாதநூபுர ஸம்யுதம்//*

சக்தியில்லாமலோ பிம்பம் அமைக்கவும், பூணூலுடனும் இளமையாகவும், சந்நவீரம் என்ற ஆபரணத்துடனும், காலில் சலங்கையுடனும்.

पत्रकर्णयुतं कान्तं नानाकुण्डलकं तथा ।
मन्दस्मितं बालवेषं शोभनाङ्गं शुभेक्षणम् ॥ १४४ ॥

பத்ர கர்ணயுதம் காந்தந் நானா குண்டலகந்துவா!
மந்தஸ்மிதம் பாலவேஷம் சோபநாங்கம் சுபேக்ஷணம்!!

கர்ண பத்திரத்திரனுடன் பலவித அழகான காதணிகளுடன் புன் சிரிப்புடன், இளமை அலங்காரத்துடன் அழகான அவையவத்துடன் நல்ல பார்வையுடன்

करण्डमकुटोपेतं सर्वलक्षणसंयुतम् ।
शक्तिद्वययुतं वाऽपि शक्त्येकसहितन्तु वा ॥ १४५ ॥

கரண்ட மகுடோபேதம் ஸர்வலக்ஷண ஸம்யுதம்!
சக்தி த்வயயுதம் வாபி சக்த்யைக ஸஹிதந்துவா!!

கரண்ட மகுடத்துடன் எல்லா அலங்காரத்துடன் பிம்பம் அமைக்கவும், இரண்டு சக்திளும், ஒரு சக்தியுடனோ

शक्तिं विनाऽपि कर्तव्यं योगबेरं तदीरितम् ।
देव्योरुत्सेधमद्यैव श्रृणु कौशिक सुव्रत ॥ १४६ ॥

சக்திம் விநாபி கர்த்தவ்யம் யோக பேரந்த தீரிதம்!
தேவ்யோருத்ஸேத மத்யைவ ச்ருணு கௌசிக ஸுவ்ரத!!

சக்தி இல்லாமலோ யோக பேரம் அமைக்கவும், 2 தேவியர்களின் உயரம் கூறப்படுகிறது. கௌசிகரே கேளும்:

कर्णान्तं वाऽथ सीमान्तं हन्वन्तं बाहुतुङ्गकम् ।
हिक्कान्तं वा स्तनान्तं वा कल्पयेदुत्तमानि च ॥ १४७ ॥

கர்ணாந்தம் வாதஸீமாந்தம் ஹந்வந்தம் பாஹு துங்ககம்!
ஹிக்காந்தம் வாஸ்தநாந்தம்வா கல்பயே துத்தமாநிச!!

பிம்பத்தின் காது வளைகளும், பின்பிடரி வரையிலும், கழுத்து வரையிலும், பாஹு வரையிலும், மார்பு வரையிலும், உத்தம தேவி பிம்பங்களை அமைக்கவும்

मध्यमदशतालेन देव्यौ च परिकल्पयेत् ।
महावल्याकृतिं वक्ष्ये श्यामं मन्दस्मिताननम् ॥ १४८ ॥

மத்யமந்தச தாலேந தேவ்யௌச பரிகல்பயேது!
மஹாவல்யா க்ருதிம் வக்ஷ்யே ச்யாமமந்தஸ்மிதாநநம்!!

மத்யம தசதாளத்தினால் இரண்டு தேவிகளையும் அமைக்கவும், மஹா வள்ளியினுடைய அமைப்பு கூறப்படுகிறது. பச்சை, கருப்பாகவும், புன் சிரிப்பு முகத்துடனும்

स्थितं वै सव्यपादं तु वामपादं तु कुञ्चितम् ।
पद्मवृद्वामहस्तञ्च सव्यहस्तं प्रलम्बितम् ॥ १४९ ॥

ஸ்திதிம் வை ஸவ்ய பாதந்து வாம பாதந்து குஞ்சிதம்!
பத்ம த்ருக்வாம ஹஸ்ஞ்ச ஸவ்ய ஹஸ்தம் ப்ரலம்பிதம்!!

வலது கால் நேரான அமைப்பாகவும், இடது கால் சிறிது வளைந்ததாகவும், இடது கையில் தாமரையையும், வலது கையை தொங்கும் அமைப்பாகவும் அமைக்கவும்

देवसेनाकृतिं वक्ष्ये रक्तं मन्दस्मिताननम् ।
स्थितं वै वामपादन्तु दक्षपादं तु कुञ्चितम् ॥ १५० ॥

தேவஸேநா க்ருதிம் வக்ஷ்யே ரக்தம் மந்தஸ்மிதாநநம்!
ஸ்திதம்வை வாம பாதந்து தக்ஷாபாதந்து குஞ்சிதம்!!

தேவ ஸேநாவின் வடிவமைப்பு கூறப்படுகிறது. சிகப்பாகவும், புன் சிரிப்ப உடன் கூடிய முகத்துடன், இடது கால் நேரானதாகவும், வலது கால் சிறிது வளைந்ததாகவும்

उत्पलं सव्यहस्ते च वामहस्तं प्रलम्बितम् ।
अङ्गाङ्गकायमनयोर्लम्बे सूत्रमथोच्यते ॥ १५१ ॥

உத்பலம் ஸவ்ய ஹஸ்தஞ்ச வாமஹஸ்தம் ப்ரலம்பிதம் !
அங்காங்ககாய மநயோர் லம்பே ஸுத்ர மதோச்யதே !!

வலது கையில் நீலோத்பல புஷ்பத்தையும், இடது கையை தொங்கியதாகவும், அமைக்கவும், இந்த 2 தேவியரையும் லம்ப ஸுத்ர அளவு கூறப்படுகிறது.

उष्णीषाद्वामनेत्रान्ते वामनासापुटान्तके ।
वामहिक्कान्तरे वाम आचाभ्यन्तरपार्श्वके ॥ १५२ ॥

உஷ்ணீஷாத்வாம நேத்ராந்தே வாமநாஸா புடாந்தகே !
வாம ஹிக்காந்தரே வாம ஆசாப்யந்தர பார்ச்வகே !!

தலையிலிருந்து இடது கண், இடது மூக்கு, இடது நாடை, வரையிலும், இடைப்பட்ட பக்கத்திலும் கோடிட்டு

नाभेर्दक्षिणपार्श्वे तु स्थितं वा जानुदक्षिणे ।
पार्श्वे कुञ्चितपादस्य वामस्थायां तु सूत्रके ॥ १५३ ॥

நாபேர் தக்ஷிண பார்ச்வேது ஸ்திதம் வா ஜாநு தக்ஷிணே !
பார்ச்வே குஞ்சித பாதஸ்ய வாமஸ்தாயாந்து ஸூத்ரகே !!

தொப்பூழிலிருந்து வலது பாகம் வரையிலும், இந்த அம்மைப்புடன் வலது முழந்தாள் வரையிலும், வளைந்த பாதத்தின் பார்ச்வபாகம் வரையிலும், இடது கால் வரையிலும்

वल्ल्यायस्थतरे पार्श्वे लम्बसूत्रं प्रकल्पितम् ।
पीठस्य लक्षणं वक्ष्ये श्रृणु कैशिक सुव्रत ॥ १५४ ॥

வல்யாயஸ்த தரே பார்ச்வே லம்ப ஸூத்ரம் ப்ரகல்பிதம் !
பீடஸ்ய லக்ஷணம் வக்ஷ்யே ச்ருணு கௌசிக ஸுவ்ரத !!

வள்ளியின் நின்ற கோல காலின் பக்கம் வரை கோடிட்டு அளப்பது, லம்ப ஸுத்ரமாகும், பீடத்தினுடைய அளவு கூறப்படுகின்றது. கௌசிகரே! இதைக் கேளும்!!

बेरयामत्रिभागैकमासने पीठतुङ्गकम् ।
बेरायुगाङ्गं पीठोच्चं स्थानकस्य तु पीठके ॥ १५५ ॥

பேரயாம த்ரிபாகைக மாஸநே பீட துங்ககம் !
பேராயுகாங்கம் பீடோச்சம் ஸ்தாந கஸ்யது பீடகே !!

அமர்ந்த கோல பிம்பத்தின் உயரத்தை 3ல் ஒரு பாகமும், அந்த பிம்ப பீடத்தின் அளவாகும். நின்றகோல பிம்பத்தின் 4ல்,1 பாக உயரம் அதன் பீட அளவாகும்.

पीठोच्चमममायामं पादाधिकमथापि वा ।
तदर्धं वा प्रकर्तव्यं चतुरस्रं समंततः ॥ १५६ ॥

பீடோச்ச ஸமமாயாமம் பாதாதிக மதாபிவா !
ததர்த்தம் விப்ர கர்த்தவ்யம் சதுரச்ரம் ஸமந்தத:!!

பீட உயர அளவுப்படியே அகலம், அல்லது பீட உயரத்தின் கால்பாக, அளவு அதிகமான அகல அளவாகவோ, அல்லது பாதி அளவு அதிகமாகவோ சதுரச்ரமாக பீடம் அமைக்கவும்

उत्सेधद्विगुणं वाऽपि सार्धद्विगुणमेव वा ।
पादेन द्विगुणं वाऽपि विस्तारं पूर्ववद्भवेत् ॥ १५७ ॥

உத்ஸேத த்விகுணம் வாபி ஸார்த்த த்விகுண மேவவா !
பாதேந த்விகுணம் வாபி விஸ்தாரம் பூர்வவத் பவேது !!

பீட உயரத்தின் 2 மடங்காகவோ, 2 ½ மடங்காகவோ, 1 ¾ அளவு அதிகமாகவோ முன்பு போல் பீட சுற்றளவு அமைக்கவும்.

सप्तभागं चतु:स्थानमथवा निर्गमं भवेत् ।
आयताश्रं समाख्यातं निर्गमेन युतं दृढम् ॥ १५८ ॥

ஸப்த பாகஞ்சதுஸ்தாந மதவாநிர்க மம்பவேத் !
ஆயதாச்ரம் ஸமாக்யாதம் நிர்கமேந யுதந்த்ரடம் !!

உயரத்தில் 7 பாகமோ, 4 பாகமோ, வெளிக் கொணர்ந்து பீடம் அமைப்பது, நீண்ட சதுர பீடமாகும். நன்கு த்ருடமாக அமைக்கவும்.

आयामन्तु त्रिधा कृत्वा भागं वा निर्गमं भवेत् ।
सप्तभागं चतुर्भागं अथवा निर्गमं भवेत् ॥ १५९ ॥

ஆயாமந்து த்ரிதாக்ருத்வா பாகம் வாநிர்கமம் பவேத் !
ஸப்தபாகம் சதுர்பாக மதவா நிர்கமம் பவேது !!

உயரத்தை மூன்றாக்கி 1 பாகத்தை வெளிக் கொணரவும், 7 பாகத்தில்,4 பாகமும், வெளிக் கொணர்ந்தவாறு பீடம் அமைக்கவும்.

पीठोत्सेधं परिग्राह्य तिथ्यंशं विभजेत्तत: ।
जन्मव्योमांशमुदितं युगांशं जगती भवेत् ॥ १६० ॥

பீடோத்ஸேதம் பரிக்ராஹ்ய தித்யம்சம் விபஜேத்தத: !
ஜந்மவ்யோமாம்ச முதிதம் யுகாம்சம் ஜகதீ பவேது !!

பீட உயரத்தை 15 பாகமாக்கி ஓர் அம்சம் - ஜன்மம் - 4, அம்சம் ஜகதி

वेदांशं कुमुदं ज्ञेयं व्योमांशं पट्टिका भवेत् ।
पक्षांशं स्कन्धमुदितं पट्टिकांशैकमुच्यते ॥ १६१ ॥

வேதாம்சம் குமுதம் ஜ்ஞேயம் வ்யோமாம்சம் பட்டிகா பவேது !
பக்ஷாம்சம் ஸ்கந்த முதிதம் பட்டிகாம்சைக முச்யதே !!

4 அம்சம் குமுதம், 1 - அம்சம் - பட்டிகை, இரண்டு அம்சம் - ஸ்கந்தம், 1 - அம்சம் - பட்டிகை

महापट्टिद्विभागेन भद्रपीठं महामुने ।
उत्सेधं पूर्ववद्भज्य जन्मव्योमांशमेव च ॥ १६२ ॥

மஹாபட்டி த்விபாகேந பத்ர பீடம் மஹாமுநே !
உத்ஸேதம் பூர்வவத் பஜ்ய ஜந்மவ்யோமாம்ச மேவச !!

மஹாபட்டிகை - 2 பாகம் இவ்வாறாக பத்ர பீடம் லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது. உயரத்தை முன்பு போல் 15 பாகமாக பிரித்து ஜந்மம் - 1 அம்சம்

जगती चतुरंशेन विप्र कन्यांशकं भवेत् ।
व्योमांशं पट्टिका ज्ञेया कन्धरन्तु द्विमात्रकम् ॥ १६३ ॥

ஜகதீ சதுரம்சேந விப்ர கந் ந்யாம்சகம் பவேது !
வ்யோமாம்சம் பட்டிகா ஜ்ஞேயா கந்தரந்து த்விமாத்ரகம் !!

ஜகத் - 4 அம்சம், குமுதம் - 4 அம்சம், பட்டிகை - 1 அம்சம், கண்டம் - 2, அம்சம்

एकेन पट्टिकां कुर्यात् महापट्टी तदंशकम् ।
व्योमांशमूर्ध्वपट्टी च पीठं श्रीकरसंज्ञकम् ॥ १६४ ॥

ஏகேந பட்டிகாங்குர்யாது மஹாபட்டீத தம்சகம் !
வ்யோமாம்ச மூர்த்வ பட்டீச பீடம் ஸ்ரீகர ஸம்ஞ்யகம் !!

பட்டிகை - 1 அம்சம், மஹாபட்டீ - 2 அம்சம், ஊர்த்தவபட்டிகை - 1 அம்சம்

स्मृत्यंशं भज्य तद्दैर्घ्यमुपानत्वेकमुच्यते ।
एकांशेनैव कंपन्तु पद्ममेकेन कारयेत् ॥ १६५ ॥

ஸ்ம்ருத்யம்சம் பஜ்ய தத் தைர்க்ய முபாநத்வேக முச்யதே !
ஏகாம்சேநைவ கம்பந்து பத்மமேக நகாரயேது !!

பீடத்தின் உயரத்தை 18 பாகமாக்கி உபானம் - 1 அம்சம், கம்பம் - 1 அம்சம், பத்மம் - 1 அம்சம்

कम्पमेकेन कर्तव्यं जगती च युगांशकम् ।
रुद्राक्षांशेव वप्रं स्यात् पट्टमेकेन कारयेत् ॥ १६६ ॥

கம்பமேகேந கர்தவ்யம் ஜகதீச யுகாம்சகம் !
ருத்ராக்ஷாம் சேநவ ப்ரம் ஸ்யாது பட்டமே கேநகாரயேது !!

கம்பம் - 1 அம்சம், ஜகதீ - 4 அம்சம், வப்ரம் - 3 அம்சம், (குமுதம்) பட்டி - 1 அம்சம்

पक्षांशेनैव कण्ठन्तु कम्पमेकेन कारयेत् ।
ऊर्ध्वपद्म मयांशेव महापट्टीद्विमात्रत: ॥ १६७ ॥

பக்ஷாம்சே நைவ கண்டந்து கம்பமே கேநகாரயேத்!
ஊர்த்வ பத்ம த்வயாம்சேந மஹாபட்டி த்விமாத்ரக:!!

கண்டம் - 2 அம்சம், கம்பம் - 1 அம்சம், ஊர்த்வ பத்மம் - 2 அம்சம், மஹாபட்டி - 2 அம்சம்

एतत्सौन्दर्यमाख्यातं दैर्घ्य मन्वंशकं भवेत् ।
जन्मैकांशमथान्यंशं पद्ममेकेन पट्टिका ॥ १६८ ॥

ஏதத் ஸௌந்தர்ய மாக்யாதம் தைர்க்யம் மந்வம்சகம் பவேத்!
ஜந்மைகாம்ச மதாக்ந்யம்சம் பத்மமேகேந பட்டிகா!

இது ஸௌந்தர்ய பீடமாகும், பீடத்தின் நீளத்தை (உயரத்தை) 14 - பங்காக்கி ஜந்மம் - 1 அம்சம், பத்மம் - 3 அம்சம், பட்டி - 1 அம்சம்

चतुरंशेन कण्ठन्तु व्योमांशेनैव कम्पकम् ।
ऊर्ध्वपद्ममथांशेन महापट्टीद्विमात्रकम् ॥ १६९ ॥

துரம்சேந கண்டந்து வ்யோமாம்சே நைவ கம்பகம்!
ஊர்த்வ பத்மந் அதாம் சேந மஹாபட்டி த்விமாத்ரகம்!!

கண்டம் - 4 அம்சம், கம்பம் - 1 அம்சம், ஊர்த்வ பத்மம் - 1 அம்சம், மஹாபட்டி - 2 அம்சம்

व्योमांशेनोर्ध्वपट्टी च पद्मपीठमिदं भवेत् ।
चतुर्दिशत्पञ्चविंशत् षट्विंशत् भागसंयुतम् ॥ १७० ॥

வ்யோமாம்சே நோர்த்வபட்டீ ச பத்ம பீடமிதம் பவேத்!
சதுர்விம்சத் பஞ்சவிம்சத் ஷட்விம்சத் பாகஸம்யுதம்!!

ஊர்த்வ பட்டி - 1 அம்சம், இந்த அளவுள்ளது பத்ம பீடமாகும், (24, 25, 26, பாகத்திலோ னோ)

पीठभागं भजेत्तस्मिन् एकवंशेन निर्गमम् ।
पंक्तित्रययुतं वाऽपि भूतपङ्क्तियुतन्तु वा ॥ १७१ ॥

பீடபாகம் பஜேத் தஸ்மிந் தேகவம் சேந நிர்கமம்!
பங்க்தி த்ரயயுதம் வாபி பூத பங்க்தி யுதந்து வா!!

பீடபாகத்தை பிரித்து அதில் 1 அம்சத்தை வெளிக் கொணர்ந்து 3 - பங்க்தியுடையதாகவோ, 5 பங்க்தி யுடையதாகவோ

मुनिपङ्क्तियुतं वाऽपि कण्ठभारन्तु कारयेत् ।
स्वत: प्रधाने कर्तव्यमेकं स्यान्मूलबेरकम् ॥ १७२ ॥

முநி பங்க்தி யுதம் வாபி கண்டபாகந்து காரயேத்!
ஸ்வத ப்ரதாநே கர்தவ்யம் ஏகம் ஸ்யாந்மூலபேரகம்!!

7 - பங்க்தியுடையதாகவோ, கண்ட பாகத்தை அமைக்கவும், இவ்வாறாக தனித்தன்மையாக மூலஸ்தான பிம்பத்தை அமைக்கவும்

मयूरारूढमुदितं वाहनेन विनाऽथवा ।
मयूरलक्षणं वक्ष्ये श्रृणु कैशिक सुव्रत ॥ १७३ ॥

மயூராருட முதிதம் வாஹநேந விநாதவா!
மயூரலக்ஷணம் வக்ஷ்யே ச்ருணு கௌசிக ஸுவ்ரத!!

மயில்மேல் அமர்ந்ததாகவோ, மயிலுடன் கூடியதாகவோ, மயில் இல்லாமலோ, பிம்பத்தை அமைக்கவும், மயிலின் லக்ஷணத்தை கூறுகிறேன். கௌசிகரே! கேளும்!!

पादादेर्मस्तकान्तञ्च मयूरोत्तुङ्गमीरितम् ।
वेरोच्चमर्धमर्धार्धमुत्तमं मध्यमाधमम् ॥ १७४ ॥

பாதாத்தே மஸ்த காந்தம் வா மயூ ரோத்துங்க மீரிதம்!
பேரோச்ச மர்த்த மர்த்தார்த்த முத்தமம் மத்யமாதமம்!!

பாதத்திலிருந்து மஸ்தகம் வரை மயிலின் உயரம் கூறப்பட்டுள்ளது. பிம்ப உயரத்தின் பாதி

அளவும், கால் பாகமும், அதில் பாதி அளவும், உத்தமம் .... மத்யமம், அதமம் என 3 வகையாக அளவு கூறப்பட்டுள்ளது.

पादा दिमस्तकान्तञ्च गृह्य तत्पञ्चधा भवेत् ।
द्विभागञ्चरणोत्तुङ्गं कायमेकांशमेव च ॥ १७५ ॥

பாதாதி மஸ்த காந்தஞ்ச க்ருஹ்யதத் பஞ்சதா பவேது!
த்விபாகஞ்சரணோத் துங்கம் காயமேகாம்ச மேவச !!

மயிலின் பாத முதல் தலைவரை 5 பாகமாக பிரித்து, 2 பாகம் காலின் உயரம், 1 பாகம் சரீரத்தின் உயரம்

शेषांशं स्याद्गलोत्तुङ्गमर्धांशं नासिका भवेत् ।
उरसः पुच्छपर्यन्तन्तत्पादाधिकमेव च ॥ १७६ ॥

சேஷாம்சம் ஸ்யாத்களோத்துங்கம் அர்த்தாம்சம் நாஸிகா பவேது!
உரஸ: புச்ச பர்யந்த முபாதாதிகமேவ ச !!

மீதம் 2 பாகம் கழுத்தின் அளவாகும், மேற்கூறிய 5 அம்சத்தில் 1 அம்சத்தின் பாதி 1 மூக்கின் அளவாகும். மயிலின் மார்பு பகுதியிலிருந்து வால் பகுதிவரை மேற்கூறிய அம்சத்தின் கால் பாகம் அதிகமான அம்சத்துடன்

अर्धाधिकं त्रिपादं वा उत्तमे मध्यमेऽधमे ।
विस्तारस्य त्रिभागैकं पृष्ठतारं प्रकीर्तितम् ॥ १७७ ॥

அர்த்தாதிகம் த்ரிபாதம் வா உத்தமே மத்யமேதமே!
விஸ்தாரஸ்ய த்ரிபாகைகம் ப்ரஷ்டதாரம் ப்ரகீர்த்திதம் !!

அரை பாகம் அதிகமாகவோ, ¾ பாகம் அதிகமாகவோ உள்ள அளவானது. உத்தமம், மத்யமம், அதமம் எனப்படும், நீளத்தின் 3ன், 1 பாகமும் மயில் தோகையின் அகல அளவாகவும்.

तन्नाहं गलमूलन्तु तदर्धन्तु गलाग्रकम् ।
त्रिपुच्छाग्रशिखीपिच्छं गलं पादद्वयं सुधीः ॥ १७८ ॥

தந்நாஹகம்களெ மூலந்து தத்ர்த்தந் துகளாக்ரகம்!
த்ரிபுச்சாக்ர சிகீ பிஞ்சம் களட பாத த்வயம் சுதீ:!!

அதே அளவும் கழுத்தின் அடிபாகமும், மேற்கூறிய அளவும், அதில் பாதி கழுத்தின் நுனி அளவுமாகும். 3 தோகையுடையதாக மயிலின் தலையில் உள்ள தோகையையும் கழுத்து 2 பாகம் உடையதாகவும் இருக்கவும்.

पिच्छपुच्छमलंकृत्य चास्यं नागेप्रलम्बितम् ।
सर्वालङ्कारसंयुक्तमङ्गोपाङ्गैश्च शोभितम् ।
यथाशोभं तथा सर्वं युक्त्या युञ्जीत बुद्धिमान् ॥ १७९ ॥

பிஞ்ச புச்ச மலங்க்ருத்ய சாஸ்யந்நாக ப்ரலம்பிதம்!
ஸர்வாலங்கார ஸம்யுக்த மங்கோபாங்கைச்ச சோபிதம் !!
யதா சோபம் ததா ஸர்வம் யுக்த்யாயுஞ்ஜீத புத்திமாநு!!!

இவ்வாறு மயில் தோகையை அலங்கரித்து முகத்தில் நாகம் தொங்கும் அமைப்பாகவும், அங்க, உபாங்க அலங்காரத்துடன், நன்கு அழகாகவும் தன்னுடைய புத்தி கூர்மையால் அழகாக எல்லாவற்றையும் அமைக்கவும்.

इति श्रीकुमारतन्त्रे प्रतिमालक्षणविधिर्नाम
चतुर्विंशः पटलः

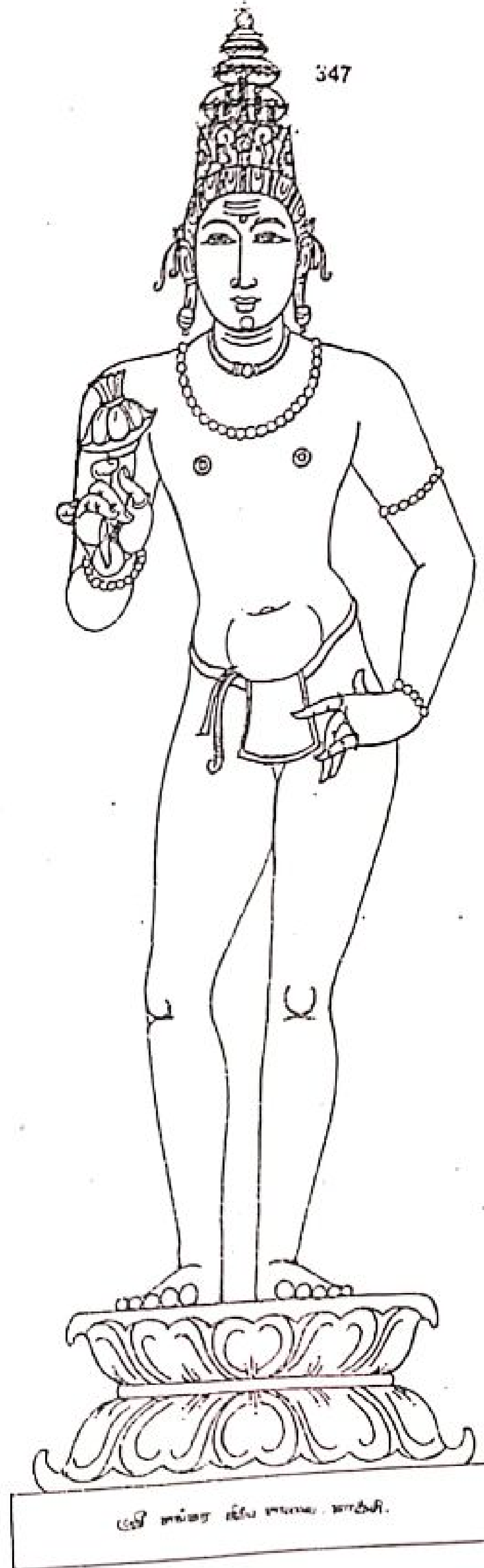
இதி ஸ்ரீ குமாரதந்த்ரே கௌசிக ப்ரச்னே
ப்ரதிமாலக்ஷண விதி: சதுர்விம்சதி படல:

இவ்வாறு ஸ்ரீ குமார தந்த்ரத்தில் பிம்ப அமைப்பு
முறையாக 24-வது படலமாகும்.

1. द्विहस्ते पञ्चभेदोऽस्ति, कटिबद्धाभयन्तु वा ।

த்விஹஸ்தே பஞ்ச பேதோஸ்தி கடி பத்தா பயந்து வா ||

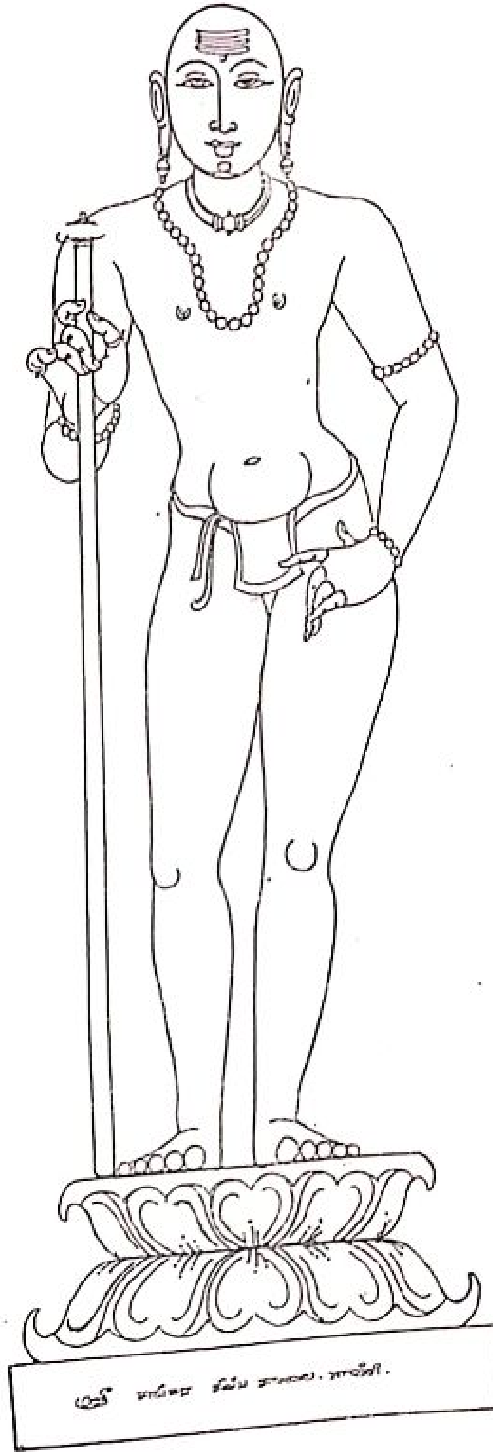
இரண்டு கை அமைப்பில் ஐந்து சுப்ரமண்யர், வலது கையை அபயமாகவும் இடது கையை கடிபத்தமாகவும் இருக்கவும்.

2. पद्मदृक्कटिबद्धश्च ॥

பத்ம த்ருக் கடி. பந்தஞ்ச

வலது கையை பத்மத்தையும், இடது கையை கடிபத்தமாகவும் இருக்கவும்

3. दण्डेन कटिबद्धकम् ।

தண்டேன கடி பத்தகம்

வலது கையில் தண்டத்தையும் இடது கையில் கடிபத்தமாகவும் தரித்திருப்பார்

4. शक्तिवज्रधरं वापि ।

சக்தி வஜ்ரதரம் வாபி

வலது கையில் சக்தியாயுதத்தையும், இடது கையில் வஜ்ரத்தையும் தரித்திருப்பார்

5. शक्तिकुक्कुटमेव वा ।

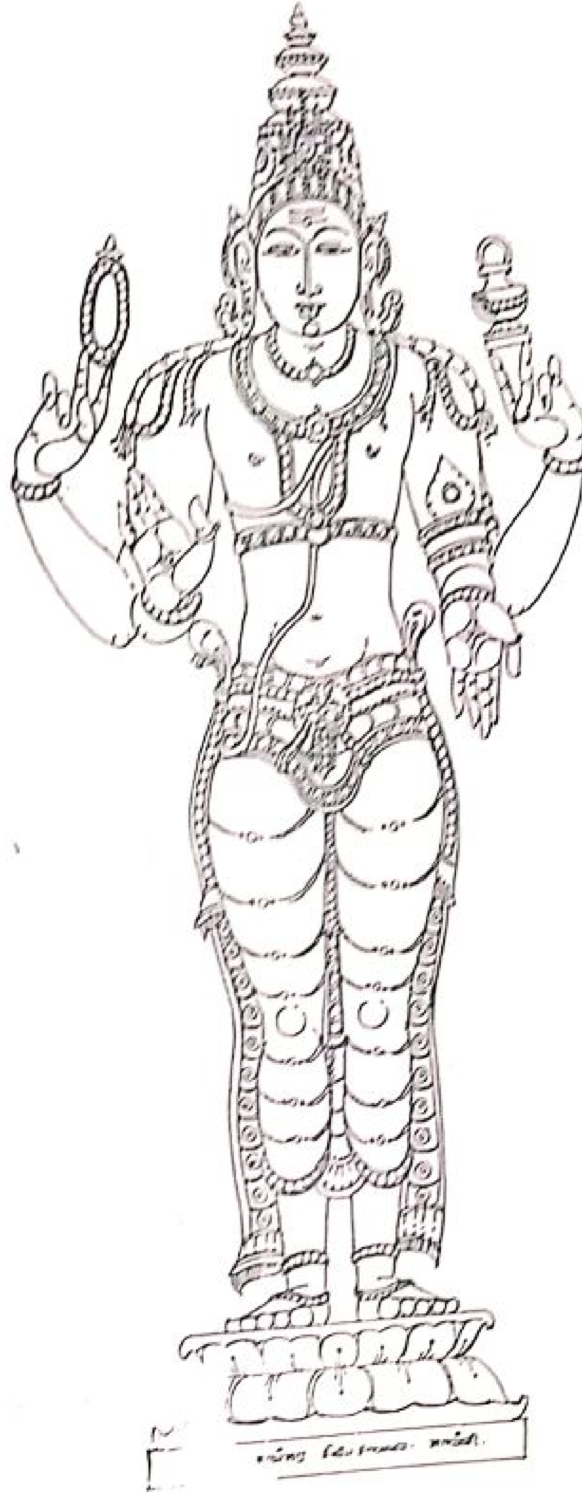
சக்தி குக்குட மேவ வா!

வலது கையில் சக்தியாயுதத்தையும் இடது கையில் குக்குடம் (கோழியையும்) தரித்திருப்பார்.

6. चतुर्भुज: सप्तभेदं वज्रशक्तिवराभयम् ।

சதுர்புஜ: ஸப்தபேதம் வஜ்ர சக்தி வராபயம் ।

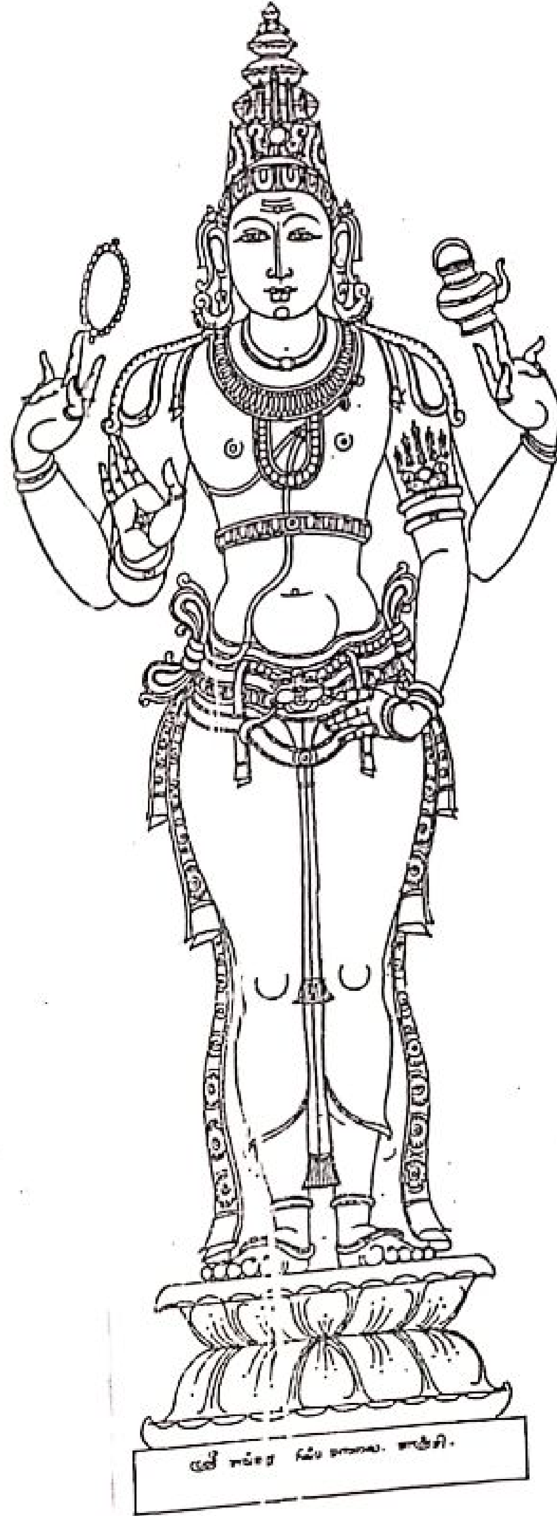
4 - கை அமைப்பில் ஏழு சுப்ரமண்யர், வஜ்ரம், சக்தி வரம், அபயம் தரித்திருப்பவர்.

7. अ[illegible] पश्चात् अक्षमालाकमण्डलुम् ।

அபயம் வரதம் பச்சாத் அக்ஷமாலா கமண்டலும் ॥

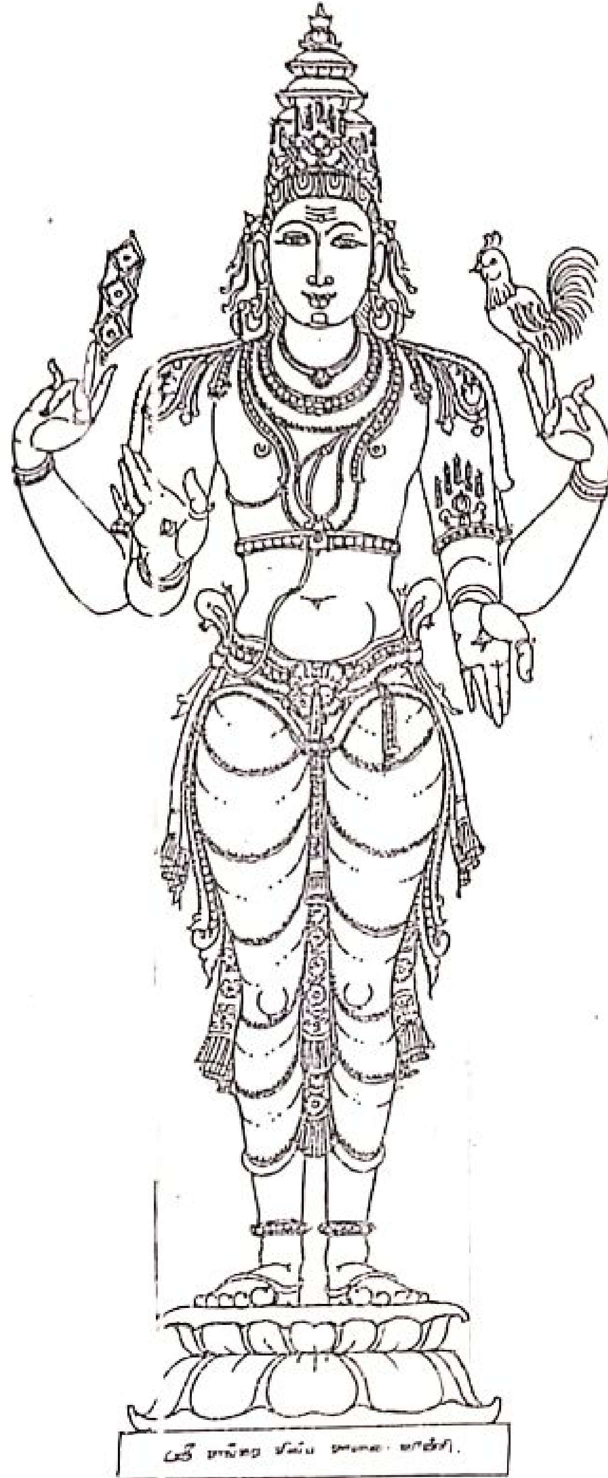
அக்ஷமாலை, கமண்டலும், வரதம், அபயம், தரித்திருப்பார்

8. ततो वै कुण्डिकाक्षदृक् कटिबन्धाभयान्वितम् ।

3. ததோ வை குண்டிகாக்ஷ த்ருக் கடிபந்தாபயாந்விதம்॥

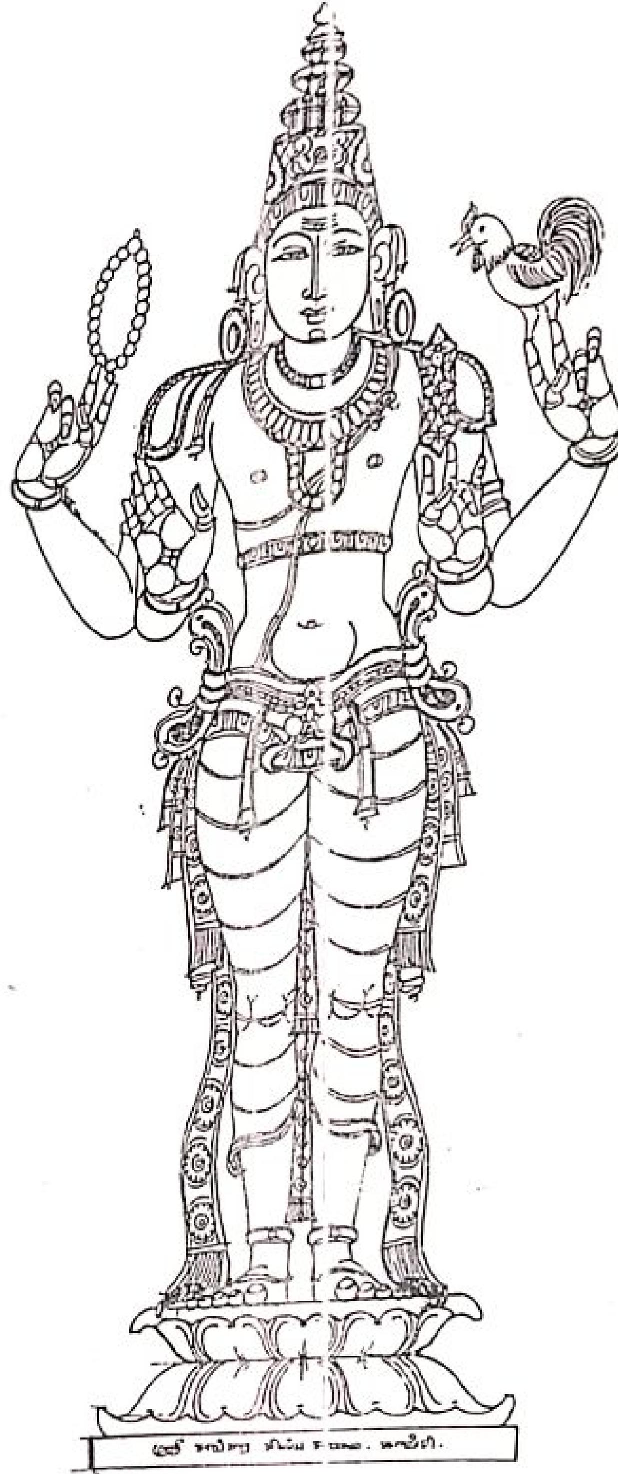
கெண்டி, அக்ஷமாலை, கடிபத்தம், அபயம், தரித்திருப்பவர்

9. पञ्चादशीती वरदं शक्तिकुक्कुटसंयुतन् ।

4. பஞ்சாதபீதி வரதம் சக்தி குக்குட ஸம்யுதம்

சக்தி; குக்குடம், வரதம், அபயம், தரித்திருப்பவர்

10. ततोऽभयञ्चशक्तिं च कुक्कुटं चाक्षमालिकाम् ।

5. ததோ பயஞ்ச சக்திம் ச குக்குடம் சாக்ஷமாலிகாம் ||

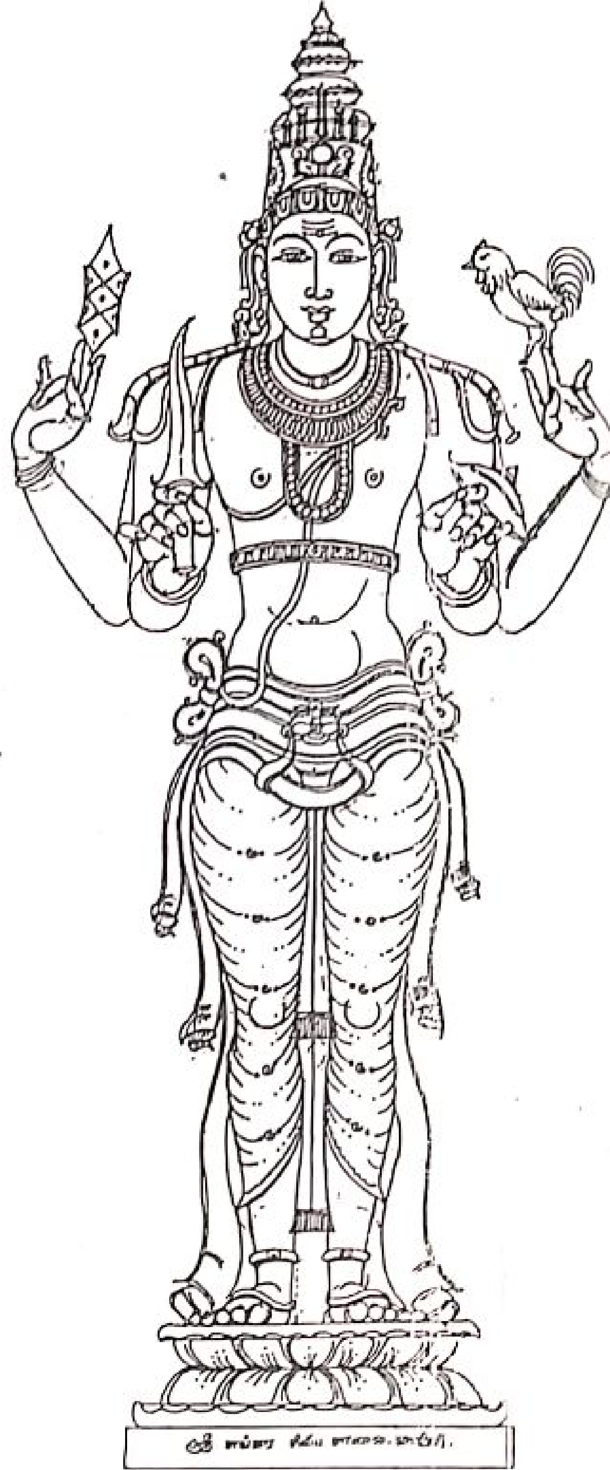
குக்குடம், அக்ஷமாலை, சக்தி அபயம், தரித்திருப்பவர்

11. शक्तिं कमण्डलुं पश्चात् कटिबद्धाभयन्तु वा

6. சக்திம் கமண்டலும் பச்சாத் கடிபத்தா பயந்து வா |

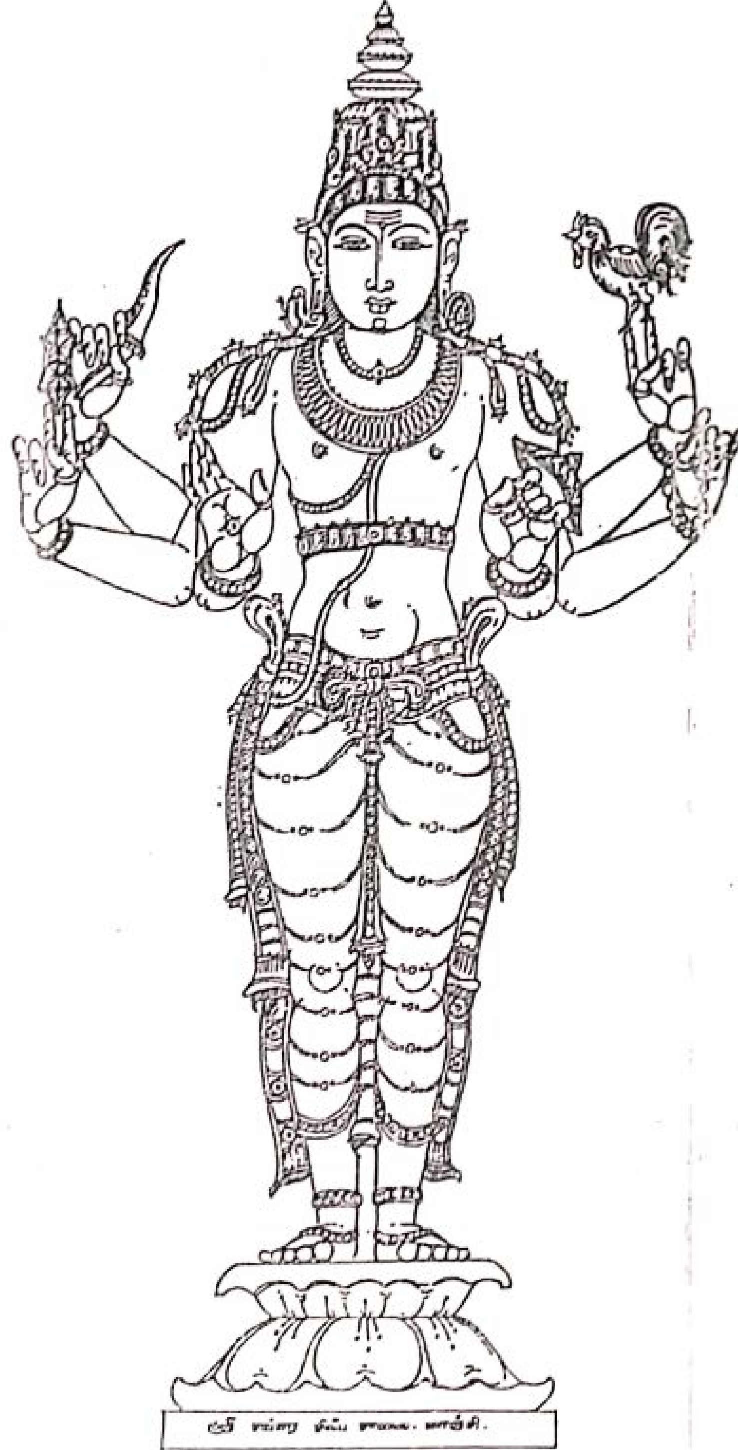
சக்தி, கமண்டலும், கடிபத்தம், அபயம் தரித்திருப்பவர்

12. पश्चात् कुक्कुटशक्तिभ्यां असिखेट समायुतम् ।

7. பச்சாத் குக்குட சக்திப்யாம் அஸிகேட ஸமாயுதம்

சக்தி, குக்குடம், கேடயம் கத்தி, தரித்திருப்பவர்

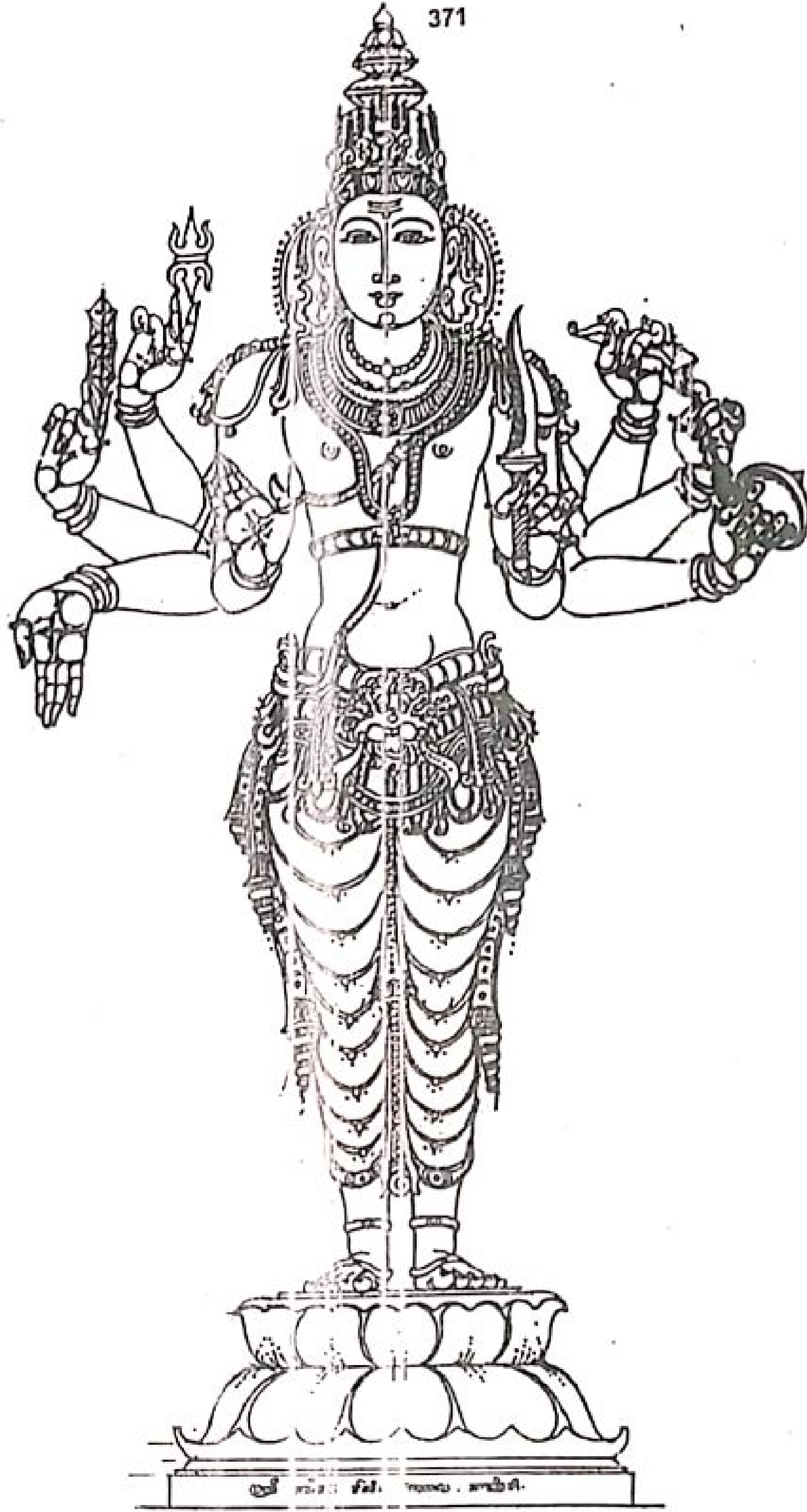

13. षड्भुजे त्वभ्यं खड्गं शक्तिं दक्षिणपाणिषु । खेटकं चाक्षमालां कुक्कुटं वामपाणिषु ॥

6 கை அமைப்பில் 1- விதம் சுப்ரமண்யர்

ஷட்புஜே த்வப்யம் கட்கம் சக்திம் தக்ஷிணபாணிஷு ! கேடகம் சாக்ஷமாலாம் குக்குடம் வாமபாணிஷு !!

அபயம், கத்தி, சக்தி, வலது கையிலும், கேடயம் அக்ஷமாலை, குக்குடம் (கோழி) இடது கையிலும் தரித்திருப்பவர்

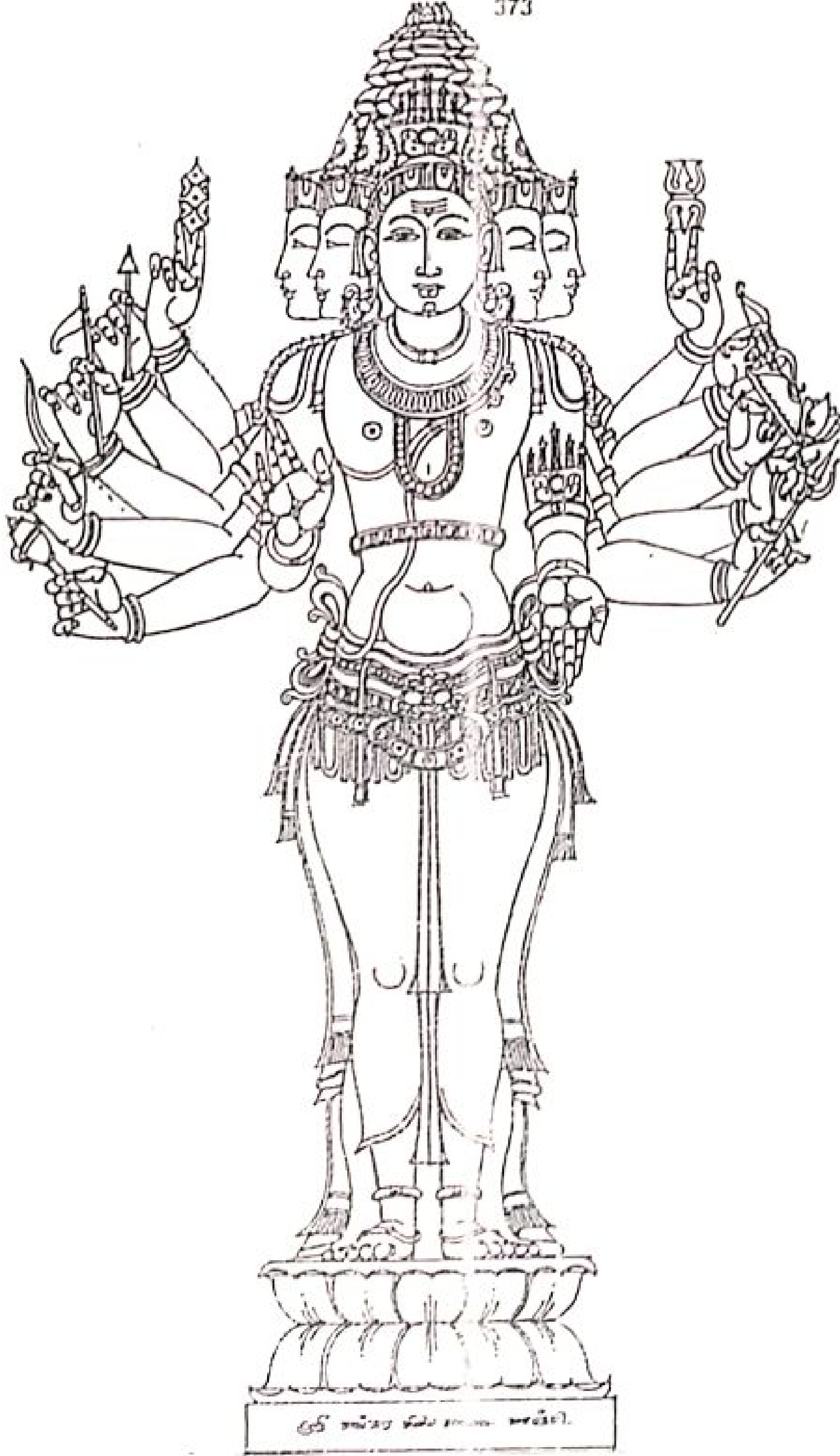

14. अष्टभुजं ततो वक्ष्ये वराभीर्वज्रशक्तयः । खड्गखेटशरश्चापं द्विषट्भुजमथ श्रुणु ॥

8 - கை அமைப்பில் 1-விதம் சுப்ரமணயர்

அஷ்டபுஜம் ததோ வக்ஷ்யே வராபீர் வஜ்ர சக்தய: I கட்ககேட சர ஞ்சாபம் த்விஷட்புஜ மத ச்ருணு !!

வரதம், அபயம், வஜ்ரம், சக்தி, கட்கம், கேடயம், வில் அம்பு தரித்திருப்பவர்

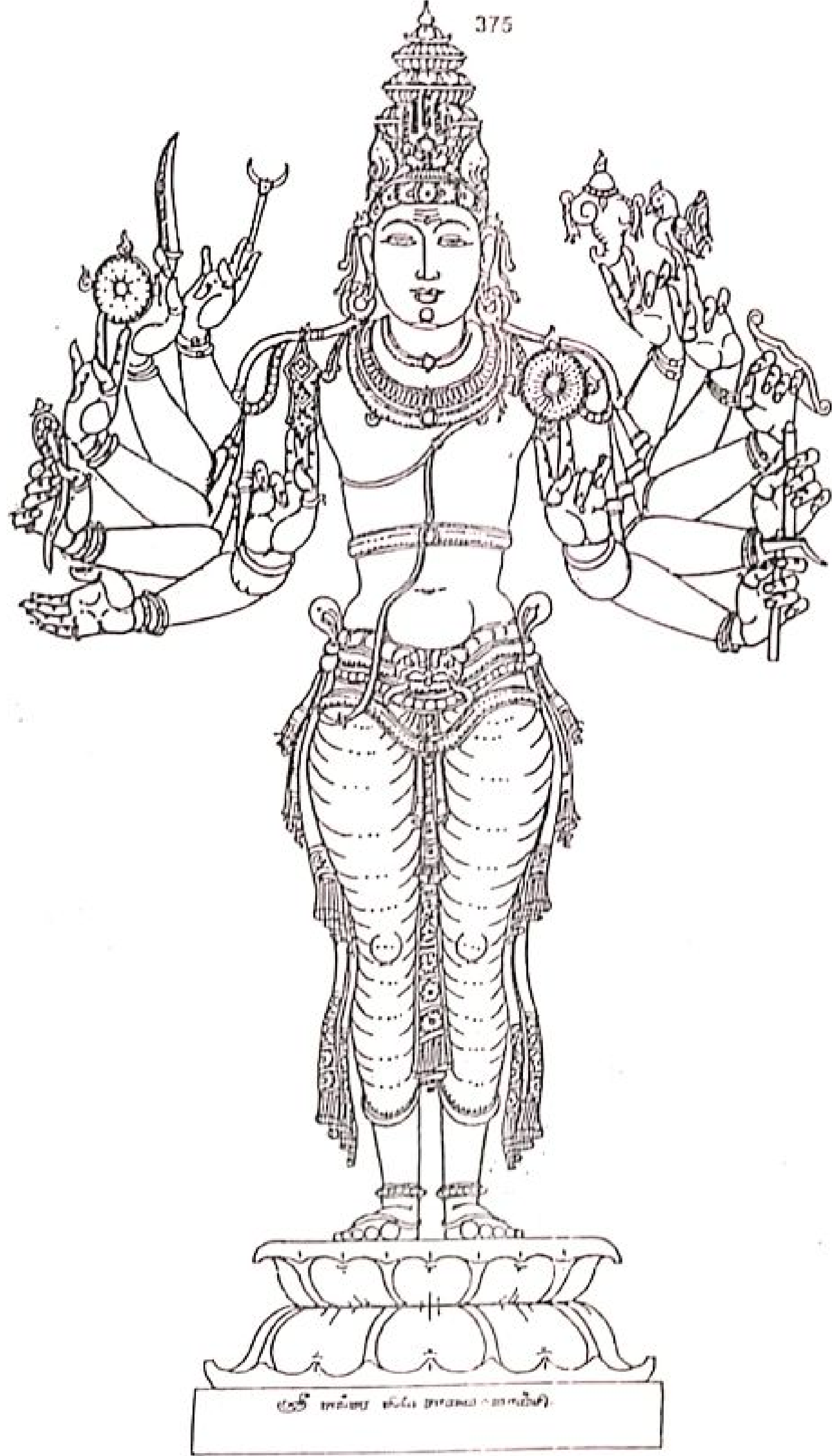

15. द्विषट्भुजेति षट्भेदं तत्तद्भेदं वदाम्यहम् । सव्ये शक्तिशरं खड्गं ध्वजं चैव गदाभयम् ॥
वामे वज्रं धनुः खेटं पद्मं शूलं वरं पुनः ॥

12 - கை அமைப்பில் 6 விதம் சுப்ரமண்யர்

த்விஷட் புஜேதி ஷட்பேதம் தத்தத்பேதம் வதா ம்யஹம் ! ஸவ்யே சக்திசரம் கட்கம் த்வஜம் சைவ கதாபயம் !! வாமே வஜ்ரம் தநு: கேடம் பத்மம் சூலம் வரம் புந: !!

சக்தி, கத்தி (சரம்), கத்தி, கொடி, கதை பயம் வலது கையிலும், வஜ்ரம், தனுசு (வில்) கேடயம், பத்மம் (தாமரை), சூலம் வரதம் இடது கையிலும்

16. शक्ति बाणञ्च खड्गं च चक्रं पाशं प्रसारितम् । सव्ये वामेऽपि चक्रं च शङ्खं वै कुक्कुटं ततः ॥ (वरम्) धनुर्दण्डं हलां चैव विश्वामित्र महामुने ॥

சக்திம் பாணஞ்ச கட்கம்ச சக்ரம் பாசம் ப்ரஸாரிதம் । ஸவ்யே வாமேபி சக்ரம் ச சங்கம் வை குக்குடம் தத:॥ தநுர்தண்டம் ஹலாம் சைவ விச்வாமித்ர மஹாமுநே ॥

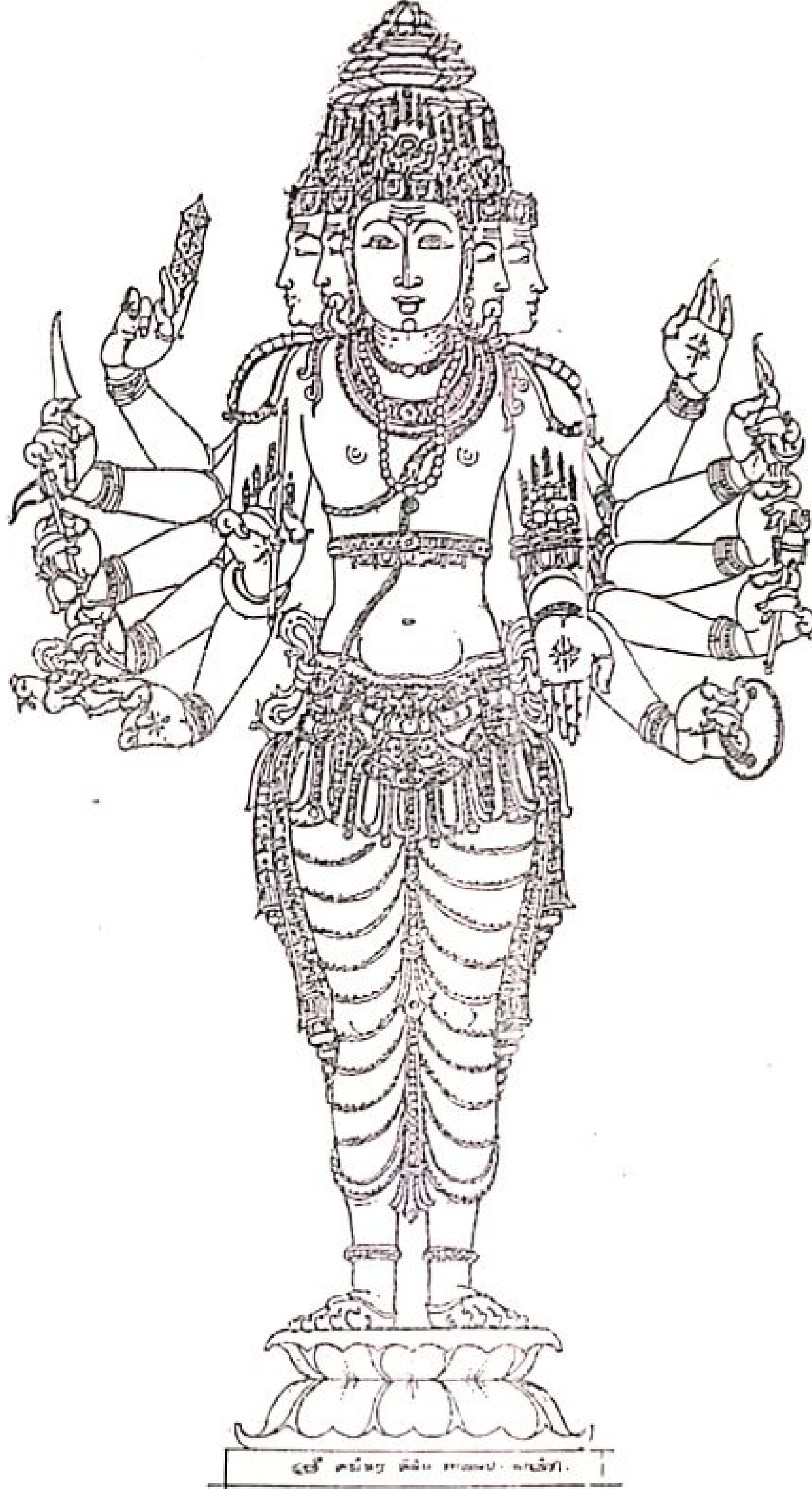
சக்தி, பாணம், கத்தி, சக்ரம், பாசம், கை தொங்கும் அமைப்பில் வலது கையிலும், சக்ரம் சங்கு, கோழி, வில், தண்டம், கலப்பை இடது கையிலும்

17. शक्ति च मुसलं खड्गं चक्रं पाशं तथाभयम् । वज्रं धनुर्ध्वजं खेटमङ्कुशं वरदं तथा ॥

சக்திம் ச முஸலம் கட்கம் சக்ரம் பாசம் ததாபயம் ! வஜ்ரம் தநுர்த்வஜம் கேடாங்குசம் வரதம் ததா !!

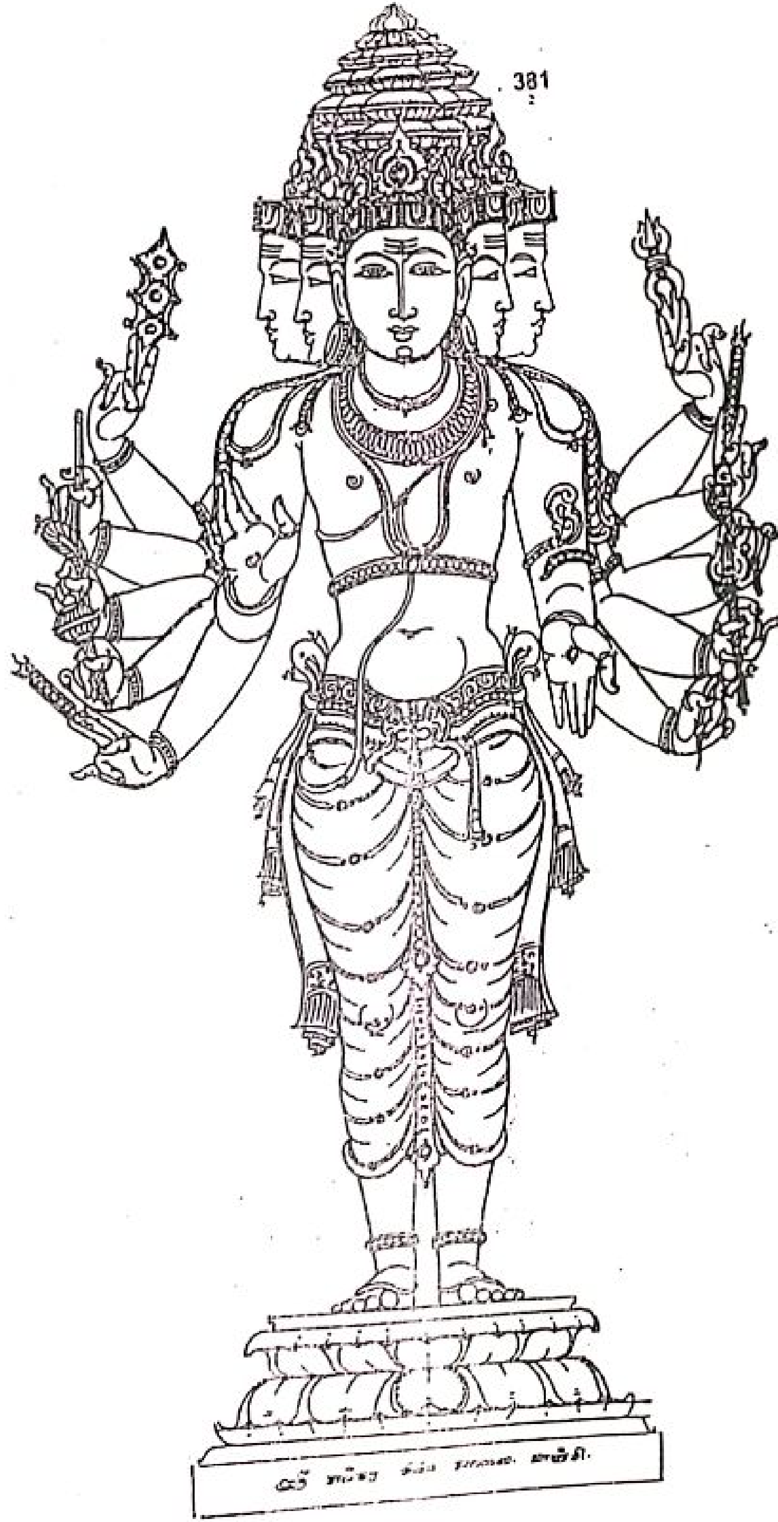
சக்தி, உலக்கை, கத்தி, சக்ரம், பாசம், அபயம், வஜ்ரம், தனுசு (வில்) கொடி, கேடயம், அங்குசம், வரதம்

18. शक्तिं खड्गं ध्वजं पद्मं कुक्कुटं प्रासदण्डके । वराभय धनुर्बाणं टङ्कमेतैर्युतन्तु वा ॥

சக்திம் கட்கம் த்வஜம் பத்மம் குக்குடம் ப்ராஸதண்டகே ! வராபய தநுர்பாணம் டங்க மேதைர்யுதந்து வா !!

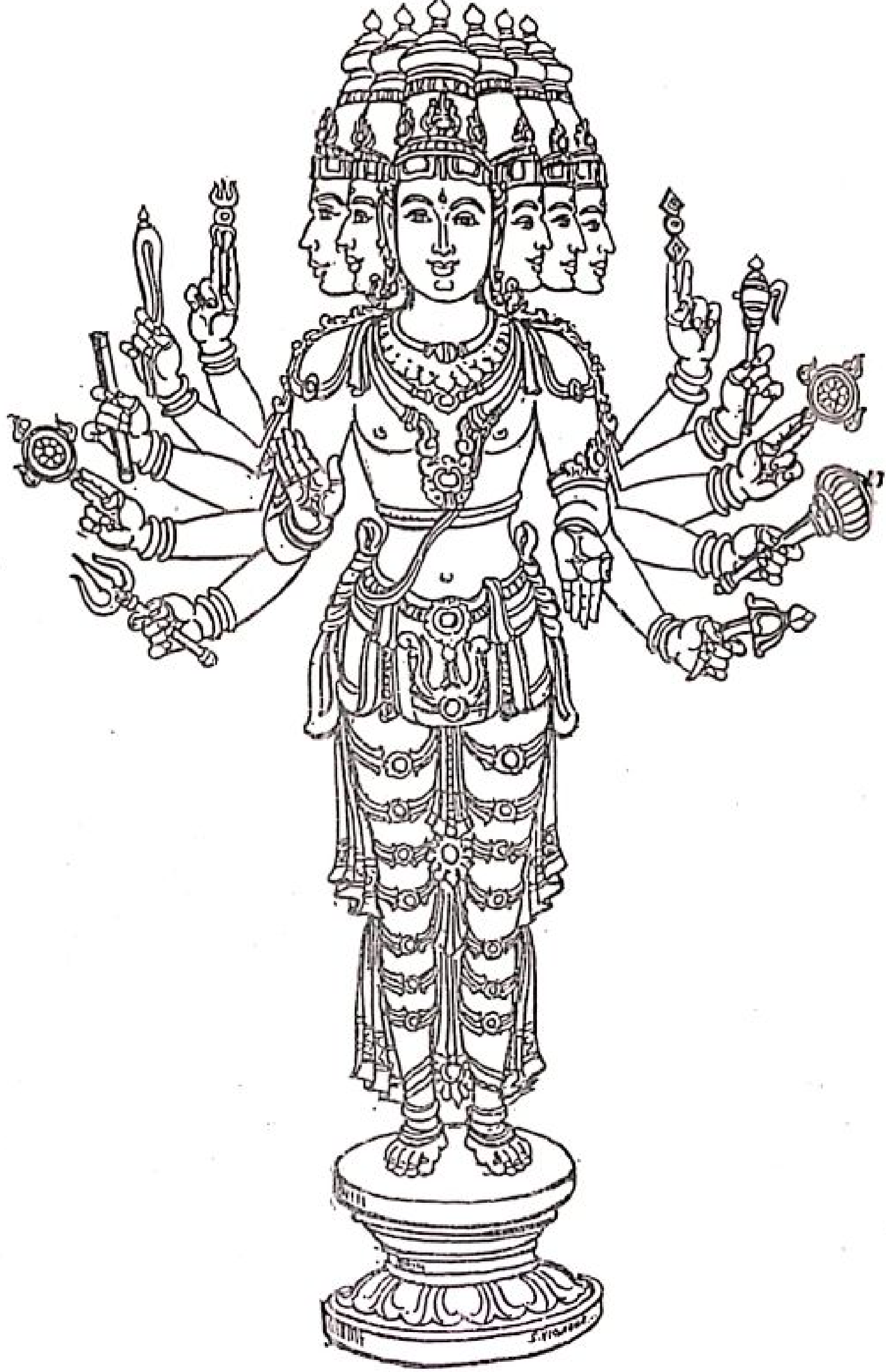
சக்தி, கத்தி, கொடி, பத்மம், கோழி, கை தொங்கும் அமைப்ட விகிதம், தண்டம், வரதம், அபயம், வில், அம்பு, உளி

19\. वज्रं शक्तिं च दण्डं च चक्रं पाशाङ्कुशं गदाम् । शूलं चक्रपद्मे च वरदाभय संयुतम् ॥

வஜ்ரம் சக்திம் ச தண்டம் ச சக்ரம் பாசாம்குசம் கதாம்! தூலம் சக்ரபத்மே ச வரதாபய ஸம்யுதம்!!

வஜ்ரம், சக்தி, தண்டம், சக்ரம், பாசம், அங்குசம், கதை, தூலம், சக்ரம், பத்மம், வரதம், அபயம்

20. शक्तिं चर्ममसि शूलं विशिखाभीतिकार्मुकम् । चक्रं पाशं कुक्कुटञ्च वरदं द्वादशैः करैः ॥
दधानं षण्मुखं शान्तं प्रतिवक्त्रं त्रिलोचनम् । एवं विधानं षट्वक्त्रं एकास्यं वाऽथ कल्पयेत् ॥

சக்திம் சர்மமஸி சூலம் விசிகாபீதி கார்முகம்। சக்ரம் பாசம் குக்குடஞ்ச வரதம் த்வாதசை: கரை :!! ததாநம் ஷண்முகம் சாந்தம் ப்ரதிவக்த்ரம் த்ரிலோசநம்। ஏவம் விதாநம் ஷட்வக்த்ரம் ஏகாஸ்யம் வா அத கல்பயேத்!!

சக்தி, சர்ம (கேடயம்) கத்தி, சூலம், அக்னி, அபயம், வில், சக்ரம், பாசம், குக்குடம், வரதம்

।। पञ्चविंश पटल: ।।

25 வது படலம்

शूलस्थापन विधि:

சூலஸ்தாபன விதி:

சூலஸ்தாபன விதி செய்யும் முறை

अथ कौशिक वक्ष्येऽहं शूलस्थापनमुत्तमम् ।
चन्दनस्तिन्दुकस्तालशीर्षं सोमवल्कलम् ॥ १ ॥

அத கௌசிக வக்ஷ்யேஹம் சூலஸ்தாபன முத்தமம் /
சந்தனஸ்திந்துகஸ்தால சீர்ஷம் ஸோம வல்கலம் //

கௌசிகரே! உத்தமமான சூலஸ்தாபனத்தை கூறுகிறேன். கேளும்! சந்தனம், தும்பை, பனைமரம், காட்டுவாகை, தேக்கு, ஸோமலதை (சீந்திகொடி)

राजादन: सप्तपर्ण: स्तम्बको रक्तचन्दनम् ।
आसनं खादिरो देवदार्वेते शूलबेरयो: ॥ २ ॥

ராஜாதந: ஸப்தபர்ண ஸ்தம்பகோ ரக்த சந்தனம் /
ஆஸநம் காதிரோ தேவ தார்வேதே சூலபேரயோ://

பழமுன்னிபாலை, ஏழிலை வாழை, வேங்கை, செஞ்சந்தனம், புந்நாகம், கருங்காலி, தேவதாரு, இவைகள் சூலஸ்தாபன உத்மமான மரங்களாகும்.

उत्कृष्टभूमिसंजाता भिन्नसारास्सुरुत्तमा: ।
रूक्षसारा मध्यमा स्यु: फल्गुसाराश्च निन्दिता: ॥ ३ ॥

உத்க்ருஷ்ட பூமி ஸஞ்சாதா பிந்நஸாரஸ்யு ருத்தமா:/
ருக்ஷஸாரா மத்ய மாஸ்யு: பல்குஸாராஸ்ச நிந்திதா://

உயர்ந்த பூமியில் உண்டான பாலுள்ளவைகளும், உத்தமமாகும். பால் காயந்தவை மத்யமமாகும். பட்டு போன மரங்கள் அதமமாகும்.

वक्रं त्वशनिना भग्नं स्वयं शुष्कं परित्यजेत् ।
स्त्रीपुन्नपुंसकं ज्ञात्वा त्यजेद्वृक्षं नपुंसकम् ॥ ४ ॥

வக்ரம் த்வசநி நாபக்நம் ஸ்வயம் சுஷ்கம் பரித்யஜேத் /
ஸ்த்ரீ புந்த பும்ஸகம் ஞாத்வா த்யஜேத் வ்ருக்ஷந்த பும்ஸகம் //

வளைந்ததும், இடிவிழுந்து உடைந்ததும், பட்டு போனதும், தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும். பெண்மரம், ஆண்மரம், நபும்ஸகமரம் என்பதை அறிந்து நபும்ஸக மரத்தை தள்ளுபடி செய்து

स्यात्स्त्रीवृक्षं पुमान् पुंसि कर्तव्यं फलकाङ्क्षिभि: ।
प्रशस्तपक्षनक्षत्रे सुमुहूर्ते सुलग्नके ॥ ५ ॥

ஸ்யாத் ஸ்ரீ வ்ருக்ஷம் புமாந் பும்ஸி கர்த்தவ்ய: பலகாங்க்ஷிபி:/
ப்ரஸஸ்த பக்ஷநக்ஷத்ரே ஸுமுஹூர்த்தே ஸுலக்னகே //

ஸ்த்ரீ பிம்பத்திற்கு பெண் மரத்தையும், ஆண் பிம்பத்திற்கு ஆண் மரத்தையும் பயனை அடைய விரும்புபவன் எடுக்கவும், சிறந்த பக்ஷம் நக்ஷத்ரம் லக்னம் இவைகளில்

स्थपतिर्विधिना ग्राह्यं कल्पयेत्स्थापकाज्ञया ।
यावद्बेरोच्चमधुना तावच्छूलस्य दैर्घ्यकम् ॥ ६ ॥

ஸ்தபதிர்விதி நாக்ராஹ்யா: கல்பயேத் ஸ்தாபகாக்ஞயா/
யாவத் பேரோச்ச மதுநா தாவச் சூலஸ்ய தைர்க்யகம் //

ஆச்சார்யனுடைய உத்தரவினால் ஸ்தபதியானவன் மேற்கண்ட மரங்களை முறைப்படி சூலஸ்தாபனத்திற்கு தயார் செய்து கொள்ளவும். பிம்ப உயர அளவிற்கு சமமான சூலத்தின் உயர அளவு இருக்க வேண்டும்.

चतुर्भागैकविस्तारं मध्योदरविशालकम् ।
अष्टाश्रं चतुरश्रं वा हिक्कान्तास्यन्तमीरितम् ॥ ७ ॥

சதுர்பாகைகவிஸ்தாரம் மத்யோதர விசாலகம் !
அஷ்டகஞ்சதுரஸ்ரம் வா காந்தாஸ்யந்தர மீரிதம் !!

நான்கில் 1 பங்கு, சுற்றளவு சூலத்தின் நடுப்பகுதி அகலமாகும். என் கோணமாகவோ, நாற்கோணமாகவோ, சூலத்தின் கழுத்து பகுதி இருக்க வேண்டும்.

शेषाण्यङ्गानि वृत्तानि कारयेन्मुनिपुङ्गव ।
पञ्चभागैकहीनेन बाहुपर्यन्तविस्तरम् ॥ ८ ॥

சேஷாங்யங்கா நிவ்ருத்தாநி காரயேந்முநிபுங்கவ !
பஞ்சபாகைகஹீநேந பாஹுபர்யந்த விஸ்தரம் !!

மற்ற மீதி பாகங்கள் வட்ட வடிவமாக இருக்க வேண்டும் 5 ல் 1 பாகம் குறைந்ததாக (சுற்றளவாக) சூலத்தின் ஹ்ருதய பாகத்திலிருந்து கழுத்து பாகம் வரை இருக்க வேண்டும்.

वक्षो दण्डायतं तस्य भूतभागैकविस्तरम् ।
कटिविस्तारं पञ्चांशहीनेन कटिदण्डकम् ॥ ९ ॥

வக்ஷோதண்டாயதந்தஸ்ய பூதபாகைகவிஸ்தரம் !
கடிவித்தார பஞ்சாம்ச ஹீநேந கடிதண்டகம் !!

அந்த தண்டத்தின் சுற்றளவு 5 ல் 1 பாகம் இடுப்புப் பகுதி சுற்றளவும் 5 ல் 1 பாகம் குறைந்ததாக கீழ் பகுதியின் தண்ட அளவுமாகும்.

हस्तौ पादावङ्गुलीश्च तथैव परिकल्पयेत् ।
मानेजानुप्रमाणेन प्रतिमां कारयेद्बुधः ॥ १० ॥

ஹஸ்தௌ பாதாவங்குலீஸ்ச ததைவபரிகல்பயேத் !
மாநேஜாநு ப்ரமாணேந ப்ரதிமாங்காரயேத் புத: !!

அவ்வாறே கை, கால், விரல், இவைகளின் அளவும் அமைக்கவும். பிம்ப அளவை அறிந்து அதன்படி பிம்பத்தை அமைக்கவும்.

मानहीने महाव्याधिरधिके रिपुवर्धनम् ।
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कारयेल्लक्षणान्वितम् ॥ ११ ॥

மாநஹீநே மஹாவ்யாதி ரதிகேரிபுவர்தநம் !
தஸ்மாத் ஸர்வ ப்ரயத்நேந
காரயேல்லக்ஷணாந்விதம் !!

பிம்ப அளவு குறைந்தால் பெரு வியாதியும், பிம்ப அளவு அதிகமானால் எதிரிகளின் அதிகரிப்பும் ஏற்படும். ஆகையால் மிக்க முயற்சியுடன் உரிய லக்ஷணம்படி சூலஸ்தாபனம் செய்யவும்.

उक्तस्थानं प्रकर्तव्यं रत्नन्या सन्तु पूर्वके ।
बीजानि सर्वरत्नानि धातुगन्धौषधीरपि ॥ १२ ॥

உக்தம் ஸ்தாநம் ப்ரகர்தவ்யம் ரத்நந்யாஸந்து
பூர்வகே !
பீஜாநி ஸர்வ ரத்நாநி தாது கந்தௌஷதீரபி !!

சூலஸ்தாபனம் கூறப்பட்ட இடத்தில் சூலம் அமைத்து ரத்னம் ந்யாஸம் செய்து நவதான்யங்கள், நவரத்னங்கள், தாதுக்கள் மூலிகை மருந்து வகைகள் வாசனை பொருட்கள் இவைகளை

पात्रे निधाय पूर्वादितत्तद्दिक्पतिमन्त्रतः ।
देशिकः स्थाप्य तत्पश्चात् शूलस्थापनमाचरेत् ॥ १३ ॥

பாத்ரே நிதாய பூர்வாதி தத்தத்திக்பதி மந்த்ரத: !
தேசிகஸ்தாப்ய தத்பஸ்சாத் சூலஸ்தாபன
மாசரேத் !!

பாத்ரத்தை வைத்து கிழக்கு முதலான அந்தந்த திக் பாலமந்த்ரத்தினால் ஆச்சார்யன் ஸ்தாபனம் செய்து சூலஸ்தாபனத்தை செய்யவும்.

इति श्रीकुमारतन्त्रे कौशिकप्रश्ने शूलस्थापनविधिर्नाम पञ्चविंशः पटलः

இதி ஸ்ரீ குமாரதந்த்ரே கௌசிக ப்ரச்னே
சூலஸ்தாபநவிதி: பஞ்சவிம்சதிபடல: !

இவ்வாறாக ஸ்ரீ குமாரதந்திரத்தில் கௌசிக
ப்ரச்னத்தில் சூலஸ்தாபன விதி எனும்
25 - வது படலமாகும்.

॥ षड्विंशः पटलः ॥

26 வது படலம்

अचलस्थापनविधिः

அசலஸ்தாபந விதி:

உத்ஸவ பிம்பம் செய்யும் முறை

अचलस्थापनं वक्ष्ये श्रृणुष्व मुनिपुङ्गव ।
सर्वलोकहितं पुण्यं सर्वरोगविनाशनम् ॥ १ ॥

அசலஸ்தாபனம் வக்ஷ்யே ச்ருணுஷ்வ முநிபுங்கவ!
ஸர்வலோகஹிதம் புண்யம் ஸர்வ ரோக விநாசநம்!!

யாவருக்கு நன்மையளிப்பது, புண்யமானதும், எல்லா நோயையும் நீக்க வல்லதுமான உத்ஸவ பிம்பமைக்கும் முறையை கூறுகிறேன்.

श्रीप्रदं विजयं सौम्यं सर्वदोषनिवृन्तनम् ।
कुशब्दः कुत्सितो ज्ञेयो मारशब्दस्तु मारणम् ॥ २ ॥

ஸ்ரீ ப்ரதம் விஜயம்ஸௌம்யம் ஸர்வதோஷ
நிக்ருந்தநம்!
குஸப்த குத்ஸிதோஜ்ஞேயோ மாரஸப்தஸ்து
மாரணம்!!

அந்த ஸ்தாபனம் லக்ஷ்மீகடாக்ஷ மளிப்பதும் வெற்றியையும், சுகத்தையும், எல்லா குற்றங்களையும் நீக்க வல்லதுமாகும். 'கு' என்ற எழுத்து தண்டிப்பதையும், 'மார' என்ற எழுத்துக்கள் மரணத்தையும் குறிப்பதாகும்.

कुत्सितार्थ मृतं येन कुमारो नाम विद्यते ।
आदिशक्तेः सहस्रांशो महासेनोपजायते ॥ ३ ॥

குத்ஸிதார்தம் ம்ருதம்யேந குமாரோநாமவித்யதே!
ஆதிசக்தே: ஸஹஸ்ராம்ச: மஹாஸேநோபஜாயதே!!

எந்த குமாரனால் தண்டிப்பதால் மரணமடைகிறானோ அவன் "குமாரன்" என கூறப்படுகிறான். ஆதிசக்தியின் ஆயிரத்தில் ஓர் அம்சமாக "மஹாசேனன்" உண்டாகிறான்.

पद्माख्यां षण्मुखीं मुद्रां षण्मुखप्रीतये श्रृणु ।
सहितौ मणिबन्धौ द्वौ कनिष्ठौ सङ्गतौ तथा ॥ ४ ॥

பத்மாக்யாம் ஷண்முகீமுத்ராம்
ஷண்முகப்ரீதயேச்ருணு!
ஸஹிதௌ மணிபந்தௌத்வௌ கநிஷ்டௌ
ஸங்கதௌததா!!

பத்ம முத்ரையும், ஷண்முகீ முத்ரையும் முருகனின் திருப்தியின் பொருட்டாகும். 2 மணிக்கட்டு 2 சுண்டுவிரலையும் சேர்த்தும்

अङ्गुष्ठौ सङ्गतौ द्वौ च शेषाः प्रविरला स्मृताः ।
पद्ममुद्रेति विख्याता सर्वसिद्धिप्रदायिनी ॥ ५ ॥

அங்குஷ்டௌ ஸங்கதௌத்வௌச சேஷாப்ரவிரலா
ஸ்ம்ருதா:!
பத்ம முத்ரேதி விக்யாதா ஸர்வ ஸித்தி ப்ரதாயிநீ!!

2 கட்டை விரலையும் சேர்த்து மற்ற விரல்களை விரிந்ததாக காண்பிப்பது பத்ம முத்ரையாகும். எல்லா ஸித்திகளையும் தரவல்லதாகும்.

अङ्गुष्ठौ द्वावधो युक्तौ कनिष्ठाग्रपरस्परौ ।
तर्जन्यौ मध्यमालग्नावनामिकांगुली तथा ॥ ६ ॥

அங்குஷ்டௌ த்வாவதோ யுக்தௌ கநிஷ்டாக்ர
பரிஸ்புரௌ!
தர்ஜன்யௌ மத்ய மாலக்நௌ
நாமிகாங்குலிகௌததா!!

இரண்டு கட்டை விரலால் 2 சுண்டு விரல் நுனியையும் ஆள்காட்டி விரலால் 2 நடு விரலையும் பிடித்து 2 மோதிர விரலை

तेषां मध्ये प्रविरलावूर्ध्वगौ मध्यमांगुलौ ।
मुद्रेयं षण्मुखी प्रेक्ता विधिरन्योऽस्ति तं श्रृणु ॥ ७ ॥

தேஷாம் மத்யே ப்ரவிரளா வூர்த்வகௌ மத்யமாங்குலௌ!
முத்ரேயம் ஷண்முகீப்ரோக்தா விதிரந்யோ ஸ்திதம் ச்ருணு!!

இந்த 8 விரல்களின் நடுவில் விரித்ததாக மேல் நோக்கியதாக வைப்பது ஷண்முகீ முத்ரையாகும். வேறு விதமான ஷண்முகீ முத்ரை இலக்கணம் கூறப்படுகிறது.

शेषांगुलीनामन्योन्यं मणिबन्धं च संयुतौ ।
तिर्यक्कनिष्ठिकाग्रे च उदयावपि षण्मुखी ॥ ८ ॥

சேஷாங்குளீநாம் அந்யோந்யம் மணிபந்தஞ்ச ஸம்யுதௌ!
திர்யக்கநிஷ்டிகாக்ரேச உதயாவபி ஷண்முகீ!!

எல்லா விரல்களையும் ஒன்றாக சேர்த்து மணிக்கட்டையும் சேர்த்து சுண்டு விரல் நுனியை எதிர்மறையாக வைத்துக் கொள்வது வேறு ஷண்முகீ முத்ரையாகும்.

षण्मुखी द्विविधा ज्ञेया भुक्तिमुक्तिप्रदायिनी ।
प्रतिमां कारयेद्धीमानं प्रतिमालक्षणोक्तवत् ॥ ९॥

ஷண்முகீத்விவிதாக்ஞேயா புக்தி முக்தி ப்ரதாயிநீ!
ப்ரதிமாம் காரயேத்தீமாந் ப்ரதிமாலக்ஷணோக்தவத்!!

போகத்தையும், மோக்ஷத்தையும் கொடுக்கக் கூடிய ஷண்முகீ முத்ரை 2 விதமாகும். பிம்ப லக்ஷண முறைப்படி பிம்பத்தை அமைக்கவும்.

उत्तरायणकाले स्यात्र कुर्याद्दक्षिणायने ।
शुक्लपक्षेऽपि रिक्ता च प्रतिपच्चाष्टमी तिथौ ॥ १० ॥

உத்தராயண காலேஸ்யந்நகுர்யாது தக்ஷிணாயநே!
சுக்லபக்ஷே பிரிக்தாச ப்ரதிபச்சாஷ்ட மீதிதௌ!!

உத்தராயண காலத்தில் பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும். தக்ஷிணாயானத்தில் செய்யக்கூடாது. வளர்பிறையிலும், ரிக்தை தோஷமுள்ள திதிகள் (சூன்ய திதிகள்) பிரதமை, அஷ்டமி திதிகளில் செய்யக் கூடாது.

पञ्चदश्यां शुभं ज्ञेयं गुर्विन्दुज्ञसितश्शुभाः ।
अशुभा रविसौरारा: शुभयोगे शुभप्रदा: ॥ ११ ॥

பஞ்சதஸ்யாம் சுபம் ஞேயம் குர்விந்து ஞஸிதஸ்ஸுபா:!
அசுபா ரவிஸௌராரா: சுபயோக சுபப்ரதா:!!

பௌர்ணமியில் செய்யலாம். வியாழன், திங்கள், புதன், வெள்ளிக்கிழமைகளில் செய்யலாம். ஞாயிறு செவ்வாய், சனிக் கிழமைகளில் செய்யக்கூடாது. சுபயோகங் களுடன் கூடியிருந்து நற்பயனையளிக்கும்.

ज्येष्ठादिपूर्वनैर्ऋत्याश्लेषाग्निश्च वारुणम् ।
श्रविष्ठार्द्रा विशाखा च नेष्टं स्थापनकर्मणि ॥ १२ ॥

ஜ்யேஷ்டாதி பூர்வநைர்ருதயம் ஆஸ்லேசாக்நிஸ்சவாருணம்!
ச்ரவிஷ்டாத்ரா விசாகா ச நேஷ்டம் ஸ்தாபநகர்மணி!!

கேட்டை, பூரம், மூலம், ஆயில்யம், கிருத்திகை, சதயம், அவிட்டம், திருவாதிரை, விசாகம், ஆகிய நக்ஷத்திரத்தில் பிரதிஷ்டைக்கு உகந்தது அல்ல.

चरराश्य धत स्तु धनुर्नेष्टास्तु राशिषु ।
शुभग्रहाणां होराश्च द्रेक्काणादेः शुभं न च ॥ १३ ॥

சாராஸ்யஸ் சதஸ்ரஸ்து நுர்நேஷ்டா ஸ்துராசிஷு!
சுபக்ரஹாணாம்ஹோராஸ்ச த்ரேக்காணாதேஸ்சுபந்நச!!

ராசிகளில் சிலராசிகள் (மேஷம், கடகம், துலாம், மகரமாகிய 4 ராசிகளும் தனுர்ராசியும் ஏற்றதல்ல. சுபக்ரஹங்கள், சுபஹோரை

த்ரேக்கானாம் இவ்வைகள் சுபங்களாகும். அசுபங்களாகும்.

पापग्रहसमायुक्ता मुक्तिकाङ्क्षी तमन्धकम् ।
षण्डस्थूणव्यतीपातं वृष्टिके रणसंक्रमम् ॥ १४ ॥

பாபக்ரஹ ஸமாயுக்தா முக்திகாங்க்ஷ தமந்தகம்!
ஷண்டஸ்தூணவ்யதீபாதம் வ்ருஷ்டிகேரண ஸங்க்ரமம்!!

பாபக்ரஹத்தில் கூடியதும், முக்தி நக்ஷத்திரம், காங்க்ஷ நக்ஷத்திரம், ஷண்டம், ஸ்தூணம், வ்யதீபாதம், வ்ருஷ்டி ரணஸங்க்ரமம்,

कण्टकं ब्रह्मदण्डश्च विद्धमुत्पातकन्तथा ।
ग्रहणं वेधनक्षत्रं शूलर्क्षं भूमिकम्पनम् ॥ १५ ॥

கண்டகம்ப்ரஹ்ம தண்டஞ்ச வித்தமுத்பாத கந்ததா!
க்ரஹணம் வேத நக்ஷத்ரம் தூலர்க்ஷம் பூமிகம்பநம்!!

கண்டகம் ப்ரம்மதண்டம், வித்தம், உத்பாதம், க்ரஹணம், வேதநக்ஷத்ரம், தூல நக்ஷத்ரம் பூமிகம்பநம்

ध्वजं चैव विशेषेण वर्जयेत्तु प्रयत्नतः ।
गुरुशुक्रास्तमनयोः प्रतिष्ठां वर्जयेत्ततः ॥ १६ ॥

த்வஜஞ்சைவ விசேஷேண வர்ஜயேத்து ப்ரயத்நத:!
குருசுக்ராஸ்த மநயோ: ப்ரதிஷ்டாம் வர்ஜயேத்தத:!!

த்வஜம் ஆகிய அசுப நக்ஷத்திர காலங்களை தள்ளுபடி செய்யவும், குரு அஸ்தமும் சுக்ராஸ்தம காலத்தில் ப்ரதிஷ்டை செய்யக் கூடாது.

एवं परीक्ष्य कर्तव्यमचलस्थापनं मुने ।
अचलानां मूलबेरमचलं परिकीर्तितम् ॥ १७ ॥

ஏவம் பரீக்ஷ்ய கர்தவ்ய மசலஸ்தாபநம் முநே!
அசலாநாம் மூலபேர மசலம்பரிகீர்த்திதம்!!

இவ்வாறாக நன்கு பரீக்ஷித்து அசல ஸ்தாபநம் செய்யவும். அசையாத மூலஸ்தான மூர்த்திக்கு அசலம் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

शिखरे पर्वते वाऽपि पर्वतस्यान्तिकेऽपि वा ।
नदीतीरेऽनघ्युपवने पुण्यक्षेत्रे चतुष्पथे ॥ १८ ॥

சிகரேபர்வதேவாபி பர்வதஸ்யாந்திகேபிவா!
நதீதீரேவ்யுபவநே புண்யக்ஷேத்ரே சதுஷ்பதே!!

மலையின் உச்சியிலும், மலையிலோ, மலையின் சமீபத்திலோ, நதிக்கரையிலும் நந்தவனத்திலும், புண்ய க்ஷேத்ரத்திலும் நாற் சந்தியிலோ

ग्रामे च नगरे चैव पत्तने खेटकेऽपि वा ।
राजधान्यां वीथिमध्ये वीथ्यग्रे सर्वदिक्षु च ॥ १९ ॥

க்ராமேசநகரேசைவ பட்டணேகேடகேபிச!
ராஜதாந்யாம் வீதிமத்யே வீத்யக்ரேஸர்வதிக்ஷுச!!

கிராமத்திலோ, நகரத்திலோ, பட்டணத்திலோ தலை நகரத்திலோ, அரண்மனையிலோ வீதிமத்தியிலோ, வீதியின் ஆரம்பத்திலும், முடிவிலும் எல்லா திசைகளிலும்

पूर्वास्यं पश्चिमास्यं वा दक्षिणास्यमुदङ्मुखम् ।
परिवारामरैर्युक्तं स्थापयेच्छरसम्भवम् ॥ २० ॥

பூர்வாஸ்யம் பச்சிமாஸ்யம் வா தக்ஷிணாஸ்யமுதங்முகம்!
பரிவாராமரையுக்தம் ஸ்தாபயேச்சர ஸம்பவம்!!

கிழக்கு, மேற்கு, தெற்கு, வடக்கு இந்த முகமாகவும் பரிவார தேவதையுடன் சுப்ரமண்யரை பிரதிஷ்டை செய்யவும்.

द्विहस्तो यज्ञसूत्राढ्यः सशिखः सत्रिमेखलः ।
कौपीनदण्डधृक्सव्यपाणिस्तुर्याश्रितोऽपरान् ॥ २१ ॥

த்விஹஸ்தோ யக்ஞ ஸூத்ராங்க:
சசிகஸ்சத்ரிமேகல:!
கௌபீநதண்ட த்ருக்ஸவ்ய பாணிதுர்யாச்ரிதோ பராந்!!

இரண்டு கை பூணூல் அணிந்து குடுமியுடன் மூன்று மடிப்புகள் கூடிய மார்பு

பகுதியுடையவரும் கௌபீநம், தண்டம் தரித்து இடது கையின் இடுப்பில் வைத்ததாகவும் உள்ள

स्थापयेद्दैवतं स्कन्दं पर्वतेषु वनेषु च ।
द्विभुजश्च द्विनेत्रश्च सुब्रह्मण्य: सुसुन्दर: ॥ २२ ॥

ஸ்தாபயேத் தேவதம் ஸ்கந்தம் பர்வதேஷுவநாதிஷு!
த்விபுஜச்சத்வி த்விநேத்ரச்ச
ஸுப்ரமண்யஸ்ஸுசுந்தர:!!

ஸ்கந்தரை மலைகளிலும், வனங்களிலும் (சோலைகளிலும்) பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும். இரண்டு கை இரண்டு கண், அழகானவரும் ஸுப்ரமண்யர் என்ற பெயருடையவரும்

पद्मधृक् सव्यपाणिस्तु इतरेतरधृक्करः ।
बालरूपं प्रतिष्टाप्य ग्रामस्यैवाभिवृद्धये ॥ २३ ॥

பத்மத்ருக் ஸவ்யபாணிஸ்து இதரேதரத்ருக்கர:!
பாலரூபம் ப்ரதிஷ்டாப்ய க்ராமஸ்யைவாபி
வ்ருத்தயே!!

வலதுகையில் தாமரையையும், இடதுகையில் தாமரையையும் தரித்த பாலரூப உடையவரை கிராமத்தின் சுபிக்ஷத்தை பொருட்டு பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும்.

चतुर्भुजो द्विनेत्रश्च कर्णपिण्डधृक् ।
नक्रकुण्डलसंयुक्तश्चक्रशक्तिवराभय: ॥ २४ ॥

சதுர்புஜோ த்விநேத்ரஸ்ச கர்ணயோ:பத்ர
பிண்டத்ருக்!
நக்ரகுண்டல ஸம்யுக்த: (வஜ்ரம்) சக்ர சக்தி
வராபய:!!

நான்கு கை, இரண்டு கண், இரண்டு காதுகளில் கர்ணபத்ரமும் மகர குண்டலங்களை தரித்து (சக்ரம்) வஜ்ரம், சக்தி வரம், பயம்,

शक्तिद्वयासमायुक्ता शक्त्येकसहितोऽथवा ।
द्विनेत्रे द्विभुजे शान्ते पद्मचारुकराम्बुजे ॥ २५ ॥

சக்தித்வய ஸமாயுக்த: சக்தி: ஏகஸஹிதோதவா!
த்விநேத்ரே த்விபுஜே சாந்தே பத்மசாரு கராம்புஜே!

இரண்டு தேவியர்களுடனும் ஓர் தேவியருடனும் அந்த தேவியின் இரண்டு கண், இரண்டு கை அமைதியாகவும் பத்ம ஹஸ்தம்

लम्बमानकरे चैव श्यामरक्तकरप्रभे ।
महावल्लीं देवसेनां सव्यवामस्थिते उभे ॥ २६ ॥

லம்பமாநகரே சைவ ஸ்யாம ரக்தகர ப்ரபே!
மஹாவல்லீம் தேவஸேநாம் ஸவ்யவாம
ஸ்திதே உபே!!

லம்ப ஹஸ்தத்துடன் பச்சைவர்ணம், சிவப்பு வர்ணம் உடைய மஹாவள்ளி, தேவஸேனாவை வலது இடது பாகமாக பிரதிஷ்டை செய்து

एवं लक्षणधृक् स्थाप्यो ग्रामे वा नगरेऽपि वा ।
षडाननश्च षड्बाहुर्स्कंश्रोत्रेक्षणान्वित: ॥ २७ ॥

ஏவம் லக்ஷணத்ருக் ஸ்தாப்ய: க்ராமேவா
நகரேபிவா!
ஷடாநநஸ்ச ஷட்பாஹு:
அகஸ்ரோத்ரேக்ஷணாந்வித:!!

கிராமத்திலோ, நகரத்திலோ, சுப்ரமண்யரை பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும். ஆறுமுகம் ஆறுகை பனிரண்டு கண், காது, இவைகளை உடையவரும்

षट्कण्ठस्त्वेककण्ठो वा प्रतिमौलिभिरन्वित: ।
सशक्तिसाभयस्सासि: साक्षमालस्सकुक्कुट: ॥ २८ ॥

ஷட்கண்டஸ்த்வேக கண்டோவா ப்ரதிமௌலி
பிரந்வித:!
ஸசக்தி: ஸாபய: ஸாஸி: ஸாக்ஷமால: ஸகுக்குட:!!

ஆறு கழுத்து, 1 கழுத்துடனோ, சக்தி, அபயம், கத்தி, அக்ஷமாலை, கோழி

सखेटकस्त्वयं स्थाप्यो वृद्धये पत्तनादिषु ।
रक्ताम्बरसमायुक्ते बालचन्द्रसमप्रभः ॥ २९ ॥

*ஸகேடகஸ்த்வயம் ஸ்தாப்ய
வ்ருத்தயேபத்தநாதிஷு!
ரக்தாம்பர ஸமாயுக்த: பாலசந்த்ர ஸமப்ரப:!!*

கேடயம், இவைகளை தரித்துள்ள முருகனை பட்டணங்களின் மேன்மை பொருட்டு பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும். சிகப்பு வஸ்த்ரமணிந்து இளஞ்சூரியனை போல் பிரகாசிப்பவனும்

करण्डमकुटोपेतो हस्तद्वादशकस्तु वा ।
शक्तिञ्च मुसलं खड्गं चक्रं पाशाभये वहन् ॥ ३० ॥

*கரண்ட மகுடோபேத: ஹஸ்தத்வாதச கஸ்துவா!
சக்திஞ்ச முஸலம்கட்கம் சக்ரம்பாசா பயேவஹந்!!*

கரண்ட மகுடம் தரித்து 12 கைகளில் சக்தி, உலக்கை, கத்தி, சக்ரம், பாசம், அபயம்

दक्षिणेऽदक्षिणे वज्रं कार्मुकं खेटकन्तथा ।
मयूरञ्च ध्वजं वाऽपि साङ्कुशं वरमादहन् ॥ ३१ ॥

*தக்ஷிணே தக்ஷிணே வஜ்ரம் கார்முகம்
கேடகந்ததா!
மயூரஞ்ச த்வஜம் வாபி ஸாங்குசம் வரமாவஹந்!!*

இவைகளை வலது ஆறு கைகளிலும், இடது 6 கைகளில் வஜ்ரம், வில், கேடயம், மயூரம், கொடி, அங்குசம், வரதம் இவைகளை தரித்து

सोपवीतो मयूरस्थः शक्तिद्वयसमन्वितः ।
ग्रामादौ स्थापयेद्देवं प्रासादादौ च सिद्धये ॥ ३२ ॥

*ஸோபவீதோ மயூரஸ்த: சக்தித்வய ஸமந்வித:!
க்ராமாதௌ ஸ்தாபயேத்தேவம் ப்ரஸாதாதௌச
ஸித்தயே!!*

பூனூல் அணிந்து மயில்மேல் அமர்ந்து இரண்டு தேவியருடன் கூடிய முருகனை ஆலயம் முதலானவை ப்ருஹத்தாக இருப்பதற்கு கிராமம் முதலான இடங்களில் பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும்.

एवं पञ्चविधं प्रोक्तं विभागास्थानभेदतः ।
स्वतः प्रधाने वक्त्रैकं मूलबेरन्तु पूर्तिदम् ॥ ३३ ॥

*ஏவம் பஞ்சவிதம் ப்ரோக்தம் விபாகஸ்தா நபேதத:!
ஸ்வதப்ரதானே வக்த்ரைகம் மூலபேரந்து
பூர்த்திதம்!!*

இவ்வாறு 5 விதமாக முருகனைப் பற்றி கூறி அவர்களின் இருப்பிடங்களை கூறுகிறார். சுதந்திர மூர்த்தியாக கோயிலில் ஓர்முகமுடைய முருகனை பிரதிஷ்டை செய்தால் எல்லா விருப்பப் பயனும் அடைவான்.

मोक्षार्थं षण्मुखं बेरं मूलबेरं प्रतिष्ठितम् ।
प्रतिष्ठादिवसात्पूर्वं सप्तमे पञ्चमेऽह्नि वा ॥ ३४ ॥

*மோக்ஷார்த்தம் ஷண்முகம் பேரம் மூலபேரம்
ப்ரதிஷ்டிதம்!!
ப்ரதிஷ்டாதிவஸாத் பூர்வம் ஸப்தமே பஞ்சமே
ஹ்நிவா!!*

மோக்ஷத்திற்கு 6 முகம் உடைய ஷண்முகரை மூலஸ்தான மூர்த்தியாக பிரதிஷ்டை செய்ய வேணும். பிரதிஷ்டை தினத்திற்கு முன்பாக 7 வது நாளிலோ, 5 வது நாளிலோ

त्रिदिने तद्दिने वाऽपि कारयेदंकुरार्पणम् ।
मण्डपं कारयेद् विद्वान् प्रासादाग्रे द्विपार्श्वयोः ॥३५ ॥

*த்ரிதிநே தத்திநேவாபி காரயேதங்குரார்ப்பணம்!
மண்டபம்காரயேத் வித்வாந் ப்ராஸாதாக்ரே
த்விபார்ச்வயோ:!!*

3 வது நாளிலோ, அன்றைய தினமும் அங்குரார்ப்பணம் செய்ய வேண்டும். ஆலயத்தின் முன்பு 2 பக்கங்களிலும் மண்டபம் அமைக்கவும்.

द्वात्रिंशद्धस्तविस्तारमुत्तमं मण्टपं स्मृतम् ।
अष्ठाष्ठास्तम्भसंयुक्तं पङ्क्तिनालमथोच्छ्रयम् ॥ ३६ ॥

த்வாத்ரிம் ஸத்தஸ்தவிஸ்தாரம் உத்தமம் மண்டபம் ஸ்ம்ருதம் !
அஷ்டாஷ்ட ஸ்தம்ப ஸம்யுக்தம் பங்க்திதால மதோச்ரயம் !!

32 முழ பரப்பளவு உள்ள மண்டபம் (கொட்டகை) உத்தமமாகும். 64-தூன்கள் உடையதாகவும், ஒத்தை தாள உயர அளவுள்ளதாகவும்

मण्डपस्यैव मध्ये तु चतुस्तम्भैर्विराजयेत् ।
विशत्करसमायुक्तं मध्यमं मण्डपं स्मृतम् ॥ ३७ ॥

மண்டபஸ்யைவ மத்யேது சதுஸ்தம்பைர் ராஜயேத் !
விம்சத்கர ஸமாயுக்தம் மத்யமம் மண்டபம் ஸ்ம்ருதம் !!

மண்டபத்தின் மத்யமத்தில் நான்கு ஸ்தம்பத்தினால் அலங்கரிக்கவும், 20 முழ அளவுள்ள (பரப்பளவுள்ள) மண்டபம் மத்யம் மண்டபம் ஆகும்.

षट्त्रिंशद्गात्रसंयुक्तं नवतालसमुच्छ्रयम् ।
पूर्ववत्संत्यजेत्स्तम्भान् रविहस्तायतन्तत: ॥ ३८ ॥

ஷட்த்ரிம்சத் காத்ரஸம்யுக்தம் நவதாள ஸமுச்ரயம் !
பூர்வவத் ஸந் த்யஜேத்ஸ்தம்பாநு ரவிஹஸ்தாயதந்தத:!!

9-தாள உயரமும் 36-ஸ்தம்பமும் உடையது மத்யம மண்டபமாகும். 12 முழ அளவும், (பரப்பளவும்)

षोडशस्तम्भसंयुक्तमष्टतालं समुच्छ्रयम् ।
कन्यसं मण्डपं ज्ञेयं विश्वामित्र महामुने ॥ ३९ ॥

ஷோடசஸ்தம்பஸம்யுக்தம் அஷ்டதாள ஸமுச்ரயம் !
கன்யஸம் மண்டபம்ஞேயம் விஸ்வாமித்ர மஹாமுநே !!

8 தாள அளவுள்ள 16 ஸ்தம்பம் உடையது கன்யஸம் மண்டபமுமாக அறியவும்

उत्तमादिषु बेरेषु तत्तद्योग्यं प्रकल्पयेत् ।
कूटं वाऽपि प्रपां वाऽपि मण्डपं सम्यगाचरेत् ॥ ४० ॥

உத்தமாதிஷு பேரேஷு தத்தத்யோக்யம் ப்ரகல்பயேத் !
கூடம்வாபிப்ரபாம்வாபி மண்டபம் ஸம்யகாசரேத் !!

உத்தமம், மத்யமம், அதமம், என்பதான பிம்ப விஷயங்களில் அந்தந்த உத்தம, மத்யம மண்டபங்களை அமைத்துக் கொள்ளவும் கொட்டகை போன்றோ, பந்தல் அமைப்பாகவோ, மண்டபத்தை அமைக்கவும்

एकाशीतिपदं कृत्वा मध्यवेदी नवांशत: ।
रत्निमात्रं समुत्सेधं दर्पणोदरसन्निभम् ॥ ४१ ॥

ஏகாசீதி பதம் க்ருத்வா மத்யேவேதீநவாம்சத:
ரத்நிமாத்ரம் ஸமுத்ஸேதம் தர்பணோதர சந்நிபம் !!

81 - பதம் அமைத்து அதில் நடுவில் 9 அம்சம் வேதிகையாகவும், 1 ½ முழ உயரமும் கண்ணாடி போன்ற அழகாகவும்

सुधयेष्टिकया वाऽपि मृदा निर्दोषयाऽपि वा ।
तप्रदेशं खनित्वाऽथ पूरयेच्छुद्धवालुकै: ॥ ४२ ॥

சுதயேஷ்டிகயாவாபி ம்ருதாநிர்தோஷயாபிவா !
தத்ப்ரதேசம் கநித்வாத பூரயேச்சுத்த வாலுகை:!!

சுண்ணாம்புச் சாந்தினாலோ, செங்கற் களினாலோ குற்றமற்ற மணலாலோ, வேதிகை அமைக்கவும், யாகசாலை பிரதேசத்தை தோண்டி (வெட்டி) சுத்தமான மணலை பரப்பவும், அதற்கு மேல்

तदूर्ध्वे वेदिकाञ्चैव कुण्डानि च प्रकल्पयेत् ।
परितश्चोपवेदीश्च युगांगुलसुविस्तृतम् ॥ ४३ ॥

ததூர்த்வே வேதிகாஞ்சைவ குண்டாநிசப்ரகல்பயேத் !
பரிதஸ்சோப வேதீஞ்ச யுகாங்குல ஸுவிஸ்த்ருதம் !!

வேதிகையையும் குண்டங்களையும் அமைக்கவும். குண்டங்களை சுற்றி நான்கு அங்குல அளவாக உபவேதி அமைக்கவும்.

तदूर्ध्वोच्छ्रयसंयुक्तां निम्नोन्नतविवर्जिताम् ।
द्विद्व्यंगुलं तथाधिक्यं मध्यमोत्तममण्डपे ॥ ४४ ॥

ததூர்த்வோச்ரய ஸம்யுக்தாம் நிம்நோந்நத விவர்ஜிதாம்!
திவித்வ்யங்குலம் ததாதிக்யம் மத்யமோத்தம மண்டபே!!

நான்கு அங்குல உயரமும், மேடு பள்ளம் இல்லாததும் உபவேதி அமைக்க வேண்டும். மத்யம மண்டபம், உத்தம மண்டபத்தில் இரண்டிரண்டு அதிக அளவுள்ளதாக உபவேதி அமைக்கவும்.

वेदिकायास्तु परितः कुण्डानि परिकल्पयेत् ।
उत्तमे मण्डपे चैव द्वात्रिंशत्कुण्डमीरितम् ॥ ४५ ॥

வேதிகாயாஸ்து பரித: குண்டாநிபரிகல்பயேத்!
உத்தமேமண்டபே சைவ த்வாத்ரிம்லத் குண்டமீரிதம்!!

வேதிகை சுற்றி, குண்டங்கள் அமைக்கவும், உத்தம மண்டபத்தில் 32 குண்டங்களை அமைக்கவும்

चतुर्विंशतिकुण्डानि कुर्यान्मध्यममण्डपे ।
नवकुण्डानि कर्तव्या कन्यसे मण्डपे द्विज ॥ ४६ ॥

சதுர்விம்சதி குண்டாநி குர்யாந் மத்யமண்டபே!
நவகுண்டாநி கர்த்வ்யா கந்யஸே மண்டபேத்விஜே!!

மத்யம மண்டபத்தில் 24 குண்டங்களை அமைக்கவும். அதம மண்டபத்தில் 9 குண்டங்களை அமைக்கவும்.

अश्रं योन्यर्धचन्द्राभं गुणाश्रं वर्तुलाकृतिम् ।
षडश्रं पद्ममष्टाश्रं कुर्यात्पूर्वादिदिक्षु च ॥ ४७ ॥

அஸ்ரம் யோந்யர்த சந்த்ராபம் குணாச்ரம் வர்துளாக்ருதிம்!
ஷடஸ்ரம் பத்ம மஷ்டாஸ்ரம் குர்யாத் பூர்வாதி திக்ஷு ச!!

நாற்கோணம், யோநி, அர்த்த சந்த்ரம், முக்கோணம், வட்டம், அறுகோணம், பத்மம் எண்கோணம், இவைகளை முறையே கிழக்கு முதலான எட்டு திசைகளில் குண்டங்களை அமைக்கவும்

षडश्रन्तु प्रधानं स्यान्मध्ये शांकरवाज्रिणोः ।
एवमभ्यन्तरे कुर्यात् वाह्ये सर्वयुगाश्रकम् ॥ ४८ ॥

ஷடஸ்ரந்து ப்ரதாநம்ஸ்யாத் மத்யே சாங்கரவஜ்ரிணோ:!
ஏவமப்யந்தரே குர்யாத் பாஹ்யே ஸர்வ யுகாஸ்ரகம்!!

கிழக்கு ஈசான, குண்டத்தின் நடுவில் அறுகோண குண்டத்தை அமைக்கவும். இவ்வாறாக வேதிகை ஸமீபத்தில் 9 குண்டங்களை அமைத்து சுற்றிலும் நாற்கோண குண்டத்தை அமைக்கவும்.

सर्वलक्षणसंयुक्तं पूर्वोक्तविधिनाऽचरेत् ।
चतुर्द्वारसमायुक्तं चतुस्तोरणभूषितम् ॥ ४९ ॥

ஸர்வ லக்ஷண ஸம்யுக்தம் பூர்வோக்த விதிநா சரேத்!
சதுர்த்வார ஸமாயுக்தம் சதுஸ்தோரண பூஷிதம்!!

முன்பு கூறப்பட்ட முறைப்படி எல்லா அமைப்புடன் கூடியதாக வேதிகை குண்டங்களை அமைக்கவும். நான்கு வாயிலையும் (த்வாரம்) நான்கு தோரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டது.

वितानेरेपि सञ्छाद्यमष्टदिग्गजसंयुतम् ।
हेमशूलारुणा रक्ता कृष्णानीलसितारुणा ॥ ५० ॥

விதாநேரேபிஸஞ்சாத்ய மஷ்டித்க்கஜ ஸம்யுதம்!
ஹேமசூலாருணரக்தா க்ருஷ்ண நீலாஸிதாருணா!!

விதாநம் (அசஞ்ஜாடி), மேற்கட்டி, இவைகளாலும் எட்டுக் கொடிகளாலும் அலங்கரிக்கவும். மஞ்சள், வெள்ளை, சிகப்பு, இளஞ்சிவப்பு, கருப்பு, நீலம், கருப்பு, சிவப்பு இந்த வர்ணங்களை உடையதாயும்

एकहस्तविशालोच्चं तदर्धांशिरोर्ध्वऽन्वितम् ।
ध्वजायामसमायामे पुच्छद्वयसमन्वितम् ॥ ५१ ॥

ஏகஹஸ்த விஸாலோச்சம் ததர்தாம்த சிரோந்விதம்।
த்வஜாயாம ஸமாயாமம் புச்ச த்வய ஸமந்விதம்॥

ஓர் முழ நீள அகலமும் அதில் பாதி கால் பாகமோ, சிரோபாகமாக உடையதாயும், கொடியின் நீளத்திற்கு ஸமமாயும், இரண்டு வாள்கள் உடையதாயும் கொடிகளை அமைக்கவும்.

वज्रं त्रिशूलपर्यन्तं ध्वजेष्ठेसु लेखयेत् ।
प्रपादिषु क्रमादेवं लम्बयेत्तु प्रदक्षिणम् ॥ ५२ ॥

வஜ்ரந்த்ரி சூலபர்யந்தம்
த்வஜேஷ்வஷ்ட ஸுலேகயேத்।
ப்ரபாதிஷு க்ரமாதேவம் லம்பயேத்து ப்ரதக்ஷிணம்॥

வஜ்ரம் முதல் த்ரிசூலம் வரை 8 ஆயுதங்களை 8 கொடிகளை வரையவும், இவ்வாறாக பந்தல் (கொட்டகை) போன்ற அமைப்புடைய யாகசாலையில் ப்ரதக்ஷிணமாக கொடியை கட்டவும்.

रम्भा पनसपूगाम्रनालिकेरफलैरपि ।
चूतवृक्षांस्तु ताम्बूललताभिश्च विभूषयेत् ॥ ५३ ॥

ரம்பாபநஸபூகாம்ர நாலி கேரபலைரபி!
சூதவ்ருக்ஷாம்ஸ்துதாம்பூல லதாபிஸ்சவிபூஷயேத்॥

வாழை, பலா, பாக்கு, மாங்காய், தேங்காய், போன்ற பழங்களையும் கட்டி அலங்கரிக்கவும், மாவிலை, வெற்றிலை கொடிகளாலும் அலங்கரிக்கவும்.

मुक्ता: स्रग्दामविविधैर्दर्भमालाभिरावृतम् ।
गात्रवेष्टनसंयुक्तं मङ्गलाङ्कुरशोभितम् ॥ ५४ ॥

முக்தாஸ்க்தாமவிவிதை: தர்பமா லாபிராவ்ருதம்।
காத்ரவேஷ்டந ஸம்யுக்தம் மங்கலாங்குரசோபிதம்॥

பலவிதமான முத்து மாலைகளாலும், தர்ப மாலைகளாலும், அலங்கரிக்கவும், தூண்களின் அஸ்த்ரங்களால் சுற்றி அலங்கரித்து பாலிகைகளால் அலங்கரிக்கப்படும்

अष्टमङ्गलसंयुक्तं घृतदीपसमन्वितम् ।
कुण्डगेहसमायुक्तं मण्डपं भूषयेत्ततः ॥ ५५ ॥

அஷ்டமங்கள ஸம்யுக்தம் க்ருத தீபஸமந்விதம்।
குண்ட கேஹ ஸமாயுக்தம் மண்டபம்
பூஷயேத்தத:॥

அஷ்டமங்களத்துடன் கூடியதும் நெய்தீபத்துடனும், குண்டம், உபவேதிகை இவைகளுடனும் மண்டபங்களை அலங்கரிக்க வேண்டும்.

मण्डपस्योत्तरे कुर्यात्तदर्धेनैव मण्डपम् ।
तन्मध्ये स्नानवेदीञ्च वेद्यूर्ध्वे च विशालत: ॥ ५६ ॥

மண்டபஸ்யோத்தரே குர்யாது ததர்த்தே
நைவமண்டபம்।
தந்மத்யே ஸ்நாந வேதிஞ்ச வேத்யூர்த்வே ச
விசாலத:॥

மண்டபத்தின் வடக்கு பாகத்தில் மேற்கூறிய அளவில் 1 ½ பாகம் மண்டபம் அமைக்கவும், அதன் மத்தியில் அகலமாக ஸ்நான வேதிகை அமைக்கவும்.

नालावटसमायुक्तं जलमार्गसमायुतम् ।
बाहुमात्रायताघातं श्वभ्रं तस्यैव वामत: ॥ ५७ ॥

நாளாவட ஸமாயுக்தம் ஜலமார்கஸமாயுதம்!
பாஹுமாத்ராயதாகாதம் ஸ்வப்ரந்தஸ்யைவவாமத:॥

ஜலம் செல்லும் வழியுடையதாகவும் ஆவடையார் போன்ற அமைப்புடையதாயும் ஸ்நான வேதிகை அமைக்கவும். ஸ்நான வேதிகையின் இடதுபுறம் 1 முழ நீள அகல ஆழமுடைய குழியை அமைக்கவும்

गोमयालेपनं कृत्वा रजांसि विनिपातयेत् ।
शैलजं मृण्मयं बेरमचलं द्विविधं भवेत् ॥ ५८ ॥

கோமயா லேபநம் க்ருத்வா ரஜாம்ஸி விநிபாதயேத்!
சைலஜம் ம்ருண்மயம்பேரம் அசலம் த்விவிதம் பவேத்!!

சாணம் மெழுகிட்டு, கோலமிட்டு, அசலபேரமானது சைலஜம், ம்ருண்மயம், (கல்லாலானது) (மண்ணாலானாது) என இருவகைப்படும்.

मृण्मयं चलकर्म स्याद् रत्नन्यासं तटाद्यके ।
शैलजे रत्नविन्यासं प्रतिष्ठाकालपूर्वत: ॥ ५९ ॥

ம்ருண்மயம் சலகர்ம ஸ்யாத் ரத்னந்யாஸம் தடாத்யகே !
சைலஜே ரத்னவிந்யாசம் ப்ரதிஷ்டாகாலபூர்வத: !!

மண்ணாலான பிம்பத்தில் அதை தயார் செய்யும் இடத்திலேயே அது சலகர்மா எனப்படும் கற்சிலை விஷயத்தில் ரத்னந்யாஸம் பிரதிஷ்டை காலத்திற்கு முன்பாக செய்யவேண்டும்.

उत्तस्थाने गर्भगेहे रत्नन्यासं समाचरेत् ।
वज्रं मरकतं नीलं पुष्यरागं प्रवालकम् ॥ ६० ॥

உக்தஸ்தானே கர்பகேஹே ரத்நயாஸம் ஸமாசரேத்!
வஜ்ரம் மரகதந்நீலம் புஷ்யராகம் ப்ரவாளகம்!!

கர்ப க்ருஹத்தில் ரத்நந்யாஸத்திற்கு சொல்லப்பட்ட இடத்தில் ரத்தநந்நியாஸம் செய்ய வேண்டும். வஜ்ரம், மரகதம், நீலம் புஷ்பராகம், பவளம்

मौक्तिकं चैव वैडूर्यं स्फटिकञ्च महामणिम् ।
इन्द्रादि मध्यपर्यन्तं स्कन्दमूलेन विन्यसेत् ॥ ६१ ॥

மௌக்திகஞ்சைவ வைடூர்யம் ஸ்படிகஞ்ச மஹாமணிம்!
இந்திராதி மத்ய பர்யந்தம் ஸ்கந்த மூலேந விந்யஸேத்!!

முத்து, வைடூர்யம், ஸ்படிகம், மாணிக்கம் இவைகளை இந்திரன் முதலான 8 திசைகளிலும் நடுவிலுமாக ஸ்கந்த மூலமந்திரத்தை கூறி ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

सुवर्णं रजतं ताम्रं मायसं त्रपुसीसकम् ।
आरकूटञ्च विदुषा देवलोहं क्रमान्न्यसेत् ॥ ६२ ॥

ஸுவர்ணம் ரஜதம் தாம்ரம் ஆயஸந்த்ர புஸீஸகம்!
ஆரகூடஞ்ச விதுஷா தேவலோஹம் க்ரமாந்யஸேத்!!

தங்கம், வெள்ளி, தாம்ரம், ஆயஸம் (இரும்பு) தகரம், ஈயம், துத்தநாகம், வெண்கலம் இவைகளை முறைப்படி ஸ்தாபிக்கவும்.

हरितालक्रमञ्चैव गन्धञ्चागरुचन्दनम् ।
सौराष्ट्रं गैरिकञ्चैव माक्षिकं प्राग्विदिक्षु च ॥ ६३ ॥

ஹரிதால க்ரமஞ்சைவ கந்தஞ்சாகரு சந்தனம்!
ஸௌராஷ்ட்ரம் கைரிகஞ்சைவம் ஆக்ஷிகம் ப்ராகவி திக்ஷு ச !!

ஹரிதாலம், சந்தனம், அகரு, செஞ்சந்தனம், ஸௌராஷ்டிரம், கைரிகை, தேன்மெழுக்கு, இவைகளை கிழக்கு முதலான திசைகளில் வைக்க வேண்டும்.

वैष्णवं वज्रपाणिञ्च वृषभध्वजमेव च ।
लक्ष्मीञ्च सहदेवीञ्च सङ्खपुष्पं सुवर्चलम् ॥ ६४ ॥

வைணவம் வஜ்ர பாணிஞ்ச வ்ருஷபத்வஜமேவச !
லக்ஷ்மீஞ்ச ஸஹதேவீஞ்ச ஸங்கபுஷ்பம் ஸுவர்ச்சலம !!

வைஷ்ணவம், வஜ்ரபாணி, வ்ருஷப த்வஜம்
வில்வம், ஸஹதேவீ, சங்குபுஷ்பம், சுவர்ச்சலம்

दूर्वाञ्च श्रीमुखञ्चैव विन्यसेत्तु क्रमेण तु ।
यवगोधूमनीवारं शालिवैणवकानि च ॥ ६५ ॥

தூர்வாஞ்ச ஸ்ரீமுகஞ்சைவ விந்யஸேத்து க்ரமேணத்!
யவகோதும நீவாரம் ஸாலிவைணவகாநி ச !!

தூர்வை, ஸ்ரீமுகம் (அருகம்பில்) இவைகளை முறைப்படி வைக்கவும், யவை, கோதுமை செந்நெல் நெல், மூங்கிலரிசி

प्रियङ्गुतिलमुद्गानि निष्पावञ्च क्रमान्न्यसेत् ।
चन्दनं कुङ्कुमञ्चैव लोहपात्रं फलत्रयम् ॥ ६६ ॥

ப்ரியங்குதில முத்காநி நிஷ்பாவஞ்ச க்ரமாந்யஸேத்!
சந்தனம் குங்குமஞ்சைவ லோஹபாத்ரம் பலத்ரயம் !!

திணை எள்ளு, பயிறு, மொச்சை, இவைகளை முறைப்படி வைக்கவும், சந்தனம், குங்குமப்பூ, லோஹபாத்ரம், மா, பலா, வாழை

कर्पूरमुशिरञ्चैव पूर्वाद्याशासु विन्यसेत् ।
पृथिवीं शातकुम्भेन समुद्ररजतेन तु ॥ ६७ ॥

கர்பூர முசிரஞ்சைவ பூர்வாத்யாசாஸு விந்யஸேத்!
ப்ரதிவீம்சாத கும்பேந ஸமுத்ரரஜதேநத் !!

கர்பூரம், விளாமிச்சவேர், இவைகளை கிழக்கு முதலான திசைகளில் இவைகளையும் தங்கத்தாலும் ஸமுத்ரத்தை வெள்ளியாலும்

कृत्वा मयूरं ताम्रेण तोमरं चामरं गजम् ।
श्रीवत्सं कलशं भेरी दर्पणं पद्मपुष्पकम् ॥ ६८ ॥

க்ருத்வா மயூரம் தாம்ரேண தோமரஞ்சமரங்கஜம்!
ஸ்ரீவத்ஸம் கலசம் பேரீம் தர்பணம் பத்மபுஷ்பகம் !!

மயிலை தாம்ரத்தாலும், தோமரம், சாமரம், யானை, ஸ்ரீவத்ஸம், கலசம், பேரீ, கண்ணாடி, தாமரை புஷ்பம் இவைகளையும்

महामेरुसुवर्णेन कृत्वा रन्ध्रावटे न्यसेत् ।
देव्योस्तद्दक्षिणे वामे हेमाब्जानि न्यसेद्दृढा ॥ ६९ ॥

மஹாமேரும் ஸுவர்ணேந க்ருத்வா ரந்த்ராவடே ந்யஸேத்!
தேவ்யா ஸ்தத்தக்ஷிணேவாமே ஹேமாப்ஜாநிந்யஸேத்ருதா !!

மஹா மேருவையும் தங்கத்தினால் செய்து, கர்பக்ருஹ குழியில் வைக்கவும். தேவியினரின் ஆதாரபீடத்தில் தெற்கு, வடக்கு முறையாக தங்க தாமரைகளில் வைக்கவும்.

मध्यमे दक्षिणे सौम्ये त्ववटेषु क्रमान्न्यसेत् ।
पद्ममुद्राञ्च मुकुलीं शोधनीञ्च प्रदर्शयेत् ॥ ७० ॥

மத்யமே தக்ஷிணே ஸௌம்யே த்வவடேஷு க்ரமாந்யஸேத்!
பத்மமுத்ராஞ்ச முகுளீம் ஸோதநீஞ்ச ப்ரதர்சயேத் !!

நடுவிலும் தெற்கு வடக்கு, ஆதார பீட த்வாரங்களில் மேற்கூறியபடி முறைப்படி வைக்கவும், பத்ம முத்ரை, அங்குல முத்ரை, தேனு முத்ரைகளை காண்பிக்கவும்.

पूजयित्वा तु रत्नानि गन्धपुष्पादिभिस्तथा ।
पांसुना चानुलिप्याथ पीठन्यासक्रमान्न्यसेत् ॥ ७१ ॥

பூஜயித்வாது ரத்நாநி கந்தபுஷ்பாதிபிஸ்ததா!
பாம்சு நாசாநுலிப்யாத பீடந்யாஸக்ரமாந்யஸேத் !!

சந்தன புஷ்பங்களால் நவரத்னம் முதலியவைகளை பூஜிக்கவும்கலவை சாந்தால் பூசி, மூடி முறைப்படி பீடந்யாஸம் செய்யவும்.

सर्वालङ्कारसंयुक्ते मण्डले स्थण्डिलोपरि ।
नयनोन्मीलनं कृत्वा नेत्रयुग्मयुते दिने ॥ ७२ ॥

ஸர்வாலங்கார ஸம்யுக்தே மண்டலே ஸ்தண்டிலோபரி!
நயநோந்மீலநம் க்ருத்வா நேத்ரயுக்மயுதே திநே !!

எல்லா அலங்காரத்துடன் கூடிய ஸ்தண்டிலத்தின் மேல் மண்டலத்தில் 2 நேத்ரம் என்ற அம்சமுடைய தினத்தில் நயநோன் மீலனம் செய்யவும்.

मृण्मये गर्भगेहे तु नेत्रमोक्षणमाचरेत् ।
स्नातश्शुद्धशिल्पवेषो भस्माभरणवस्त्रयुक् ॥ ७३ ॥

ம்ருண்மயே கர்பகேஹேது நேத்ர
மோக்ஷணமாசரேத் !
ஸ்நாதஸ்ஸில்ப்பி சுத்த வேஷோ
பஸ்மாபரணவஸ்த்ர யுக் !!

ம்ருண்மயமான பிம்ப விஷயத்தில் கர்ப க்ருஹத்திலியே நயநோன் மீலனம் செய்யவும். சில்பியானவன் ஸ்நானம் செய்து சுத்தமான அலங்கரித்து வஸ்த்ரம் ஆபரணம் விபூதி தரித்து

प्रीतोऽक्षिमोक्षणं कूर्यात् हेमसूचिकया सुधी: ।
देवदेव्योर्मयूरञ्च कुक्कुटञ्च क्रमेण तु ॥ ७४ ॥

ப்ரீதோக்ஷி மோக்ஷணங்குர்யாது
ஹேமசூசிகயாஸுதீ:!
தேவதேவ்யூர்மயூரஞ்ச குக்குடஞ்சக்ரமேணது:!!

சந்தோஷ (மகிழ்ச்சி) அடைந்தவனாக தங்க ஊசியால் நயநோன் மீலனம் செய்யவும். முருகன் 2 தேவியர், மயில், கோழி இவைகளை முறையே

पक्ष्मरेखान्ततो लिख्य ततो वै कृष्णमण्डलम् ।
ज्योतिर्मण्डलमालिख्य पश्चाच्छिल्पि विसर्जयेत् ॥ ७५ ॥

பக்ஷ்மரேகாந்தோலிக்ய தநோவைக்ருஷ்ண
மண்டலம் !
ஜோதிர்மண்டலமாலிக்ய பஸ்சாச்சில்பிம்
விஸர்ஜயேத் !!

புருவ கோடு வரைந்து இமை கோடு வரைந்து கருவிழி அமைத்து அதன் நடுவில் பார்வை விழி வரைந்து பிறகு சில்பியை திருப்தி படுத்தவும்.

तस्याग्रे स्थण्डिलं कृत्वा बिम्बं तस्योपरिन्यसेत् ।
पुण्याहं वाचये त्तत्र प्रोक्षयेदस्त्रमन्त्रत: ॥ ७६ ॥

தஸ்யாக்ரே ஸ்தண்டிலங்க்ருத்வா
பிம்பந்தஸ்யோபரிந்யஸேத் !
புண்யாஹம் வாசயேத்தத்ர ப்ரோக்ஷயே
தஸ்த்ரமந்த்ரத:!!

அந்த பிம்பங்களுக்கு முன்னதாக ஸ்தண்டிலம் அமைத்து, அதற்கு மேல் பிம்பத்தை வைக்கவும். பிறகு புண்யாஹ வாசனம் செய்து அஸ்த்ர மந்திரத்தினால் ப்ரோக்ஷிக்க வேண்டும்.

सूत्रैकादिसमायुक्तानष्ठकुम्भान् न्यसेत्क्रमात् ।
बेरस्य परितोऽभ्यर्च्य लोकेशान् स्वस्वमन्त्रत: ॥ ७७ ॥

சூத்ரைகாதி ஸமாயுக்தா நஷ்டகும்பாந்ய
ஸேத்க்ரமாத் !
பேரஸ்ய பரிதோப்யர்ச்ய லோகேசாந்
ஸ்வஸ்வமந்த்ரத:!!

நூல் சுற்றப்பட்டு வஸ்த்ரம், மாவிலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட 8 கும்பங்களை முறைப்படி வைக்கவும். பிம்பத்தை சுற்றி 8 லோக பாலகர்களை (கலசங்களில்) பூஜிக்கவேண்டும்.

हेमसूच्या गुरुर्लिख्य नेत्रमन्त्रमनुस्मरन् ।
मधु वाताऋतायेति मधुपात्रं प्रदर्शयेत् ॥ ७८ ॥

ஹேமஸூச்யா குருர்லிக்ய நேத்ர மந்த்ர மநுஸ்மரந் !
மதுவாதா ருதாயேதி மதுபாத்ரம் ப்ரதர்சயேத் !!

தங்க ஊசியால் ஆச்சார்யன் நேத்ர மந்திரத்தை சொல்லி நயநோன் மீலனம் செய்யவும். மதுவாதா ரிதாயதா என்ற மந்திரத்தினால் தேன் பாத்ரத்தை காண்பிக்கவும்.

घृतं मिमिक्षेति मन्त्रेण घृतपात्रं प्रदर्शयेत् ।
आप्यायस्वेति मन्त्रेण क्षीरपात्रं प्रदर्शयेत् ॥ ७९ ॥

க்ருதமிமிக்ஷேதி மந்த்ரேண க்ருதபாத்ரம்
ப்ரதர்சயேத்!
ஆப்யாயஸ்வேதி மந்த்ரேண க்ஷீரபாத்ரம்
ப்ரதர்சயேத்!!

க்ருதமிமிக்ஷேதி என்ற மந்திரத்தினால் நெய் பாத்ரத்தை காண்பிக்கவும். ஆப்யாயஸ்வேதி என்ற மந்த்ரத்தினால் பால்பாத்ரத்தை காண்பிக்கவும்.

सुवर्ण रजतं कांस्यं पात्र मध्वादिना ततः ।
मुवर्णदूर्वया नेत्रं मध्वाज्यक्षीरमर्पयेत् ॥ ८० ॥

சுவர்ண ரஜதம் காம்ஸ்யம் பாத்ரம் மத்வாதிநாதத:!
சுவர்ண தூர்வயாநேத்ரம் மத்வாஜ்யக்ஷீ ர
மர்பயேத்!!

தேனை தங்க பாத்திரத்திலும், நெய்யை வெள்ளி பாத்திரத்திலும், பாலை வெண்கல பாத்திரத்திலும் வைக்கவும் தங்க அருகம்பில்லால் தேன், நெய், பால் இவைகளை நேத்ரத்தில் (கண்களில்) வைக்கவும்.

सुवणरिखा संयुक्तं सूर्यसोमाग्निदैवतम् ।
तर्जनीमध्यमाधिक्यां न्यसेन्नेत्रमनुस्मरन् ॥ ८१ ॥

சுவர்ண ரேகா ஸம்யுக்தம் சூர்ய
ஸோமாக்நிதைவதம்!
தர்ஜநீ மத்ய மாலிக்யாம் ந்யஸேந்நேத்ர மநுஸ்மரந்!!

தங்கத்தினால் கோடு வரைந்து சூர்யன், சந்த்ரன், அக்னி, ஆகிய தேவதைகளை மோதிர விரல் நடுவிரல், ஆள்காட்டிவிரல் நேத்ர மந்த்ரத்தை கூறி கண் திறக்கவும்.

धेनुगव्येति मन्त्रेण सवत्सां गां प्रदर्शयेत् ।
व्रह्मजज्ञानमन्त्रेण ब्राह्मणान्दर्शयेत्ततः ॥ ८२ ॥

தேநுகவ்யேதி மந்த்ரேண ஸவத்ஸாம்காம்
ப்ரதர்சயேத்!
ப்ரஹ்ம ஜக்ஞாந மந்த்ரேண ப்ராஹ்மணாநு
தர்சயேத்தத:!!

தேநு கவ்யம் (கௌர்தேனு) மந்த்ரேண கன்றுடன் கூடிய பசுவை காண்பிக்கவும். ப்ரம்மஜக்ஞாந மந்திரத்தை சொல்லி ப்ராம்மணர்களை காண்பிக்க வேண்டும்.

जगद्धुवादिमन्त्रेण स्वस्तिमङ्गलवाचकैः ।
प्रच्छन्नपटमावर्ज्य जनान्सर्वान्प्रदर्शयेत् ॥ ८३ ॥

ஜகத்புவாதி மந்த்ரேண ஸ்வஸ்தி மங்கள வாசகை:!
ப்ரச்சந்ந படமாவர்ஜ்ய ஜநாந்ஸர்வாந் ப்ரதர்சயேத்!!

ஜகத்புவம் என்ற மந்திரங்களாலும், ஸ்வஸ்தி மங்கள மந்திரங்களாலும் திரையை விலக்கிய பிறகு எல்லா பக்தர்களையும் காண்பிக்க வேண்டும்.

पञ्चगव्येन संस्नाप्य पञ्चव्रह्मषडङ्गकैः ।
खलशाद्भिस्तु संस्नाप्य ततः पञ्चामृतादिभिः ॥ ८४ ॥

பஞ்சகவ்யேந ஸம்ஸ்நாப்ய
பஞ்சப்ரஹ்மஷடங்ககை:!
கலசாத்ப்ஸ்து ஸம்ஸ்நாப்ய தத:பஞ்சாம்ருதாதிபி:!!

பஞ்ச ப்ரம்மா ஷடங்க மந்திரங்களால் பஞ்ச கவ்யத்தினால் பிம்பத்தை அபிஷேகித்து, முன்பு சாதிக்கப்பட்ட கலசங்களினால் அபிஷேகித்து முன்பு பஞ்சாமிர்தத்தால் அபிஷேகம் செய்யவும்.

अष्ठमृत्सलिलेनैव स्नापयेत्तु षडक्षरैः ।
पर्वताग्रे नदीतीरे वल्मीके कर्कटावटे ॥ ८५ ॥

அஷ்டம்ருத்ஸலிலேநைவ ஸ்நாபயேத்து
ஷடக்ஷரை:!
பர்வதாக்ரே நதீதீரே வல்மீகேகர்கடாவடே.!!

ஷடக்ஷர மந்திரங்களால் எண்வகை மண் நிரப்பபட்ட ஜலங்களால் அபிஷேகம் செய்யவும்.

மலையின் உச்சியிலுள்ள மண், நதிக்கரை மண், புற்றுமண், நண்டு வளைமண்.

दन्ति दन्ते वृषे श्रृङ्गे गवां गोष्ठे चतुष्पथे ।
मृदमष्टविधं ग्राह्य प्रकुर्याद्बिम्बशुद्धिकम् ॥ ८६ ॥

தந்திதந்தே வ்ருஷபேஸ்ருங்கே கவாங்கோஷ்டேசதுஷ்பதே!
ம்ருத மஷ்டவிதம் க்ராஹ்யம் ப்ரகுர்யாத் பிம்ப சுத்திகம்!!

யானை தந்தத்திலுள்ள மண், காளைக் கொம்பிலுள்ள மண், பசுமாட்டுக் கொட்டகையிலுள்ள மண், 4 சந்திகளிலுள்ள மண், ஆகிய 8 வகையான மண்ணை எடுத்து பூஜித்து பிம்ப சுத்தி செய்ய வேணும்.

स्नापयेद्बिल्वतोयैश्च पञ्चत्वक्सलिलैरपि ।
गन्धाद्भिश्शुद्धतोयैश्च स्कन्दसूक्तेनमन्त्रत: ॥ ८७ ॥

ஸ்நாபயேத் பில்வதோயைஸ்ச பஞ்சத்வக்ஸலி லைரபி!
கந்தாத்பிச்சுத தோயைஸ்ச ஸ்கந்த சூக்தேந மந்த் ரத:!!

வில்வ பத்ர ஜலம், தீர்த்தம், 5 வகையான மரப்பட்டை ஜலங்களாலும், வாசனை தீர்த்தங்களாலும் சுத்த தீர்த்தங்களாலும் ஸ்கந்த சூக்தங்களினாலும்

नमकं चमकञ्चैव पुरुषसूक्तमत: परम् ।
पञ्चशान्तिं जपित्वाथ स्नापयेच्छरसम्भवम् ॥ ८८ ॥

நமகஞ்சமகஞ்சைவ புருஷ சூக்தமத:-பரம்!
பஞ்சசாந்திஞ்ஜபித்வாத ஸ்நாபயேச்சரசம்பவம்!!

ஸ்ரீ ருத்ரம், சமகம், புருஷசூக்தம், பஞ்சசாந்தி, இவைகளை ஜபித்து, முருகனை ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

गन्धपुष्पादिभिर्विद्वान् पूजयेद्धृदयेन तु ।
सर्वालङ्कारसंयुक्तं सर्वतोद्यसमन्वितम् ॥ ८९ ॥

கந்த புஷ்பாதி பிர்வித்வாந் பூஜயேத்ருதயேநது!
ஸர்வாலங்கார ஸம்யுக்தம் ஸர்வதோத்ய ஸமந்விதம்!!

சந்தன புஷ்பங்கள் இவைகளினால் ஹ்ருதய மந்திரத்தினால் பூஜை செய்ய வேண்டும். எல்லா அலங்காரத்துடனும், எல்லா வாத்தியங்களுடனும்,

वितानध्वजसंयुक्तं छत्रचामरभूषितम् ।
नानाभक्तजनैस्सार्धं नानादीपैस्समायुतम् ॥ ९० ॥

விதாநத்வ ஸம்யுக்தம், சத்ரசாமரபூஷிதம்
நாநாபக்த ஜனைஸ்ஸார்தம் நாநாதீபைஸ்ஸமாயுதம்!!

விதாநம், கொடி, கொடை, சாமரம் இவைகளினால் அலங்கரிக்கப்பட்டும் பலவிதமான பக்த ஜனங்களோடும் பலவிதமான தீபங்களோடும்

रथे वा शिविकायां वा कुर्याद्ग्रामप्रदक्षिणम् ।
जलतीरं समासाद्य शुद्धिं कृत्वा भुवस्थलम् ॥ ९१ ॥

ரத்நவா சிவிகாயாம்வா குர்யாத்க்ராம ப்ரதக்ஷிணம்!
ஜலதீரம் ஸமாஸாத்ய சுத்திம் க்ருத்வாபுவஸ்தலம்!!

தேரிலோ, பல்லக்கிலோ முருகனை கிராம பிரதக்ஷிணம் செய்யவும். பிறகு, நதி, குளம் முதலிய தீர்த்தக்கரையை பிம்பத்துடன் அடைந்து அந்த இடத்தை சுத்தி செய்து

तस्मिन् बेरं समानीय वस्त्रादीनि व्यपोह्य च ।
नववस्त्रेण संवेष्ट्य लम्बकूर्चेन संयुतम् ॥ ९२ ॥

தஸ்மிந் பேரம் ஸமாநீய வஸ்த்ராதீநிவ்ய போஹ்யச!
நவவஸ்த்ரேண ஸம்வேஷ்ட்ய லம்பகூர்சேந ஸம்யுதம்!!

அந்த தேரிலிருந்து பிம்பத்தை எடுத்து வஸ்த்ரம் புஷ்பம், இவைகளை நீக்கி, புதிய வஸ்த்ரம் சாத்தி லம்ப கூர்ச்சத்துடன்

चतुर्गात्रयुतं कृत्वा जलमध्ये प्रपान्तत: ।
तन्मध्ये विन्यसेत्पीठं चतुर्गात्रयुतं दृढम् ॥ ९३ ॥

சதுர்காத்ரயுதம் க்ருத்வா ஜலமத்யே ப்ரபாந்தத:!
தந்மத்யே விந்யஸேத்பீடம் சதுர்காத்ர யுதந்த்ருடம்!!

(நான்கு) 4 காலுடைய பந்தலை, ஜலமத்தியில் அமைத்து, கெட்டியான 4 கால்களுடைய பீடத்தை (வேதிகையை) ஜலமத்தியில் வைத்து

तदूर्ध्वे फलकां क्षिप्त्वा नाभिदघ्नेऽधिवासयेत् ।
अष्टकुम्भान् न्यसेद्दिक्षु दिग्देवान् पूजयेत्तत: ॥ ९४ ॥

ததூர்த்வே பலகாம்க்ஷிப்த்வா நாபிதேக்நேதி
வாஸயேத்!
அஷ்டகும்பாந்ய ஸேத்திக்ஷு திக்தேவாந்
பூஜயேத்தத:!!

அதன் மேல் பலகையை வைத்து தொப்பூழ் முழுகும் வரை பிம்பத்தில் அதிவாஸம் செய்ய வேண்டும். 8 திசைகளில் 8 கும்பங்களை ஸ்தாபித்து இந்த்ராதிகளை பூஜிக்க வேண்டும்.

पञ्चरात्रं त्रिरात्रं वाऽप्येकरात्रं जलोषितम् ।
चतुर्वेदैश्चतुर्दिक्षु कुर्यादध्ययनं द्विजै: ॥ ९५ ॥

பஞ்சராத்ரம் த்ரிராத்ரம் வா ப்யேகராத்ரஞ்
ஜலோஷிதம்!
சதுர்வேதைர் சதுர்திக்ஷு குர்யாத்யயநம் த்விஜை:!!

5 ராத்திரியோ, 3 ராத்திரியோ, 1 ராத்திரியோ ஜலாதி வாஸமாக வைத்து 4 திசைகளிலும் 4 வேதங்களை அந்தணர்களால் பாராயணம் செய்ய வேண்டும்.

पुण्याहं वाचयित्वाऽथ प्रोक्षयेद्यागमण्डपम् ।
वास्तुहोमं तत: कुर्यात् समीरिणपदे बुध: ॥ ९६ ॥

புண்யாஹம் வாசயித்வாத ப்ரோக்ஷயேத்யாக
மண்டபம்!
வாஸ்து ஹோமந்ததகுர்யாது ஸமீரிண பதே புத:!!

புண்யாஹ வாசனம் செய்து யாகசாலையை ப்ரோக்ஷிக்க வேண்டும். பரமசாயிபதம் போட்டு வாஸ்து ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

पर्यग्निकरणं तेन वह्निनाऽत्रैव कारयेत् ।
वेद्यूर्ध्वे स्थाण्डिलं कृत्वा चाष्टद्रोणैस्तु शालिभि: ॥९७॥

பர்யாக்நி கரணந்தேந வஹ்நிநாத்ரைவ காரயேத்!
வேத்யூர்த்வே ஸ்தண்டிலம்க்ருத்வாது
அஷ்டத்ரோணைஸ்ச சாலிபி:!!

வாஸ்து அக்னியால் பர்யக்னி கரணம் செய்ய வேண்டும். 8 மரக்கால் அளவு நெல்லால் வேதிகையின் மேல் ஸ்தண்டிலம் அமைக்கவும்.

तदर्धैस्तण्डुलैश्चैव तदर्धैश्च तिलैरपि ।
तन्मध्ये नलिनं लिख्य साष्टपत्रं सकर्णिकम् ॥ ९८ ॥

ததர்தைஸ்தண்டுலைஸ்சைவ
ததர்தைஸ்சதிலைரபி!
தந்மத்யே நளிநம் லிக்ய
ஸாஷ்டபத்ரம்ஸகர்ணிகம்!!

அதன் பாதி அளவு (4) அரிசியாலும் அதன் பாதி அளவு (2) எள்ளாலும், ஸ்தண்டிலம் அமைத்து அதன் நடுவில் 8 இதழுடன் கூடியதாக தாமரை வரைந்து;

दर्भैर्लाजैस्सपुष्पैश्च परिस्तीर्य यथाविधि ।
शयनं कल्पयेत्तत्र चर्माद्यैरनुक्रमात् ॥ ९९ ॥

தர்பைர் லாஜைஸ்ச புஷ்பைஸ்ச பரிஸ்தீர்ய
யதாவிதி!
சயநம் கல்பயேத்தத்ர சர்மாத்யை ரநுக்ரமாத்!!

தர்பை, நெல்பொரி, புஷ்பம் இவைகளால் முறைப்படி ஸ்தண்டிலத்தின் மேல் பரப்பி தோல் முதலான 5 விரிப்புகளால் சயநம் அமைக்கவும்

जलादुत्तीर्य देवेशं स्नानवेद्योपरि न्यसेत् ।
व्योह्य वस्त्रकूर्चादीन् गव्यैश्चैवाभिषेचयेत् ॥ १०० ॥

ஜலாதுத்தீர்ய தேவேசம் ஸ்தாந வேத்யோ பரிந்யஸேத் !
வ்யுபோஹ்யவஸ்த்ர கூர்சாதீந் கவ்யைஸ்சைவா பிஷேசயேத் !!

ஜலத்திலிருந்து முருகனை எழுந்தருளச் செய்து வஸ்த்ர கூர்ச்சங்களை களைத்து பஞ்சகவ்யங்களால் (முதலியவைகளால்) அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும்.

स्कन्दसूक्तं जपित्वाऽथ पवमानमुदीरयन् ।
अयंकुमारन्त्रेण मालामन्त्रेण देशिकः ॥ १०१ ॥

ஸ்கந்த சூக்தம் ஜபித்வாத பவமாநமுதீரயந் !
அயங்குமார மந்த்ரேண மாலாமந்த்ரேண தேசிக: !!

ஸ்கந்த சூக்தத்தையும், பவமாந சூக்தத்தையும் ஜபித்து, அயம் குமார மந்திரத்தினாலும், மாலா மந்திரத்தினாலும்

शुद्धाम्भसा तु संस्नाप्य रक्तवस्त्रेण वेष्टयेत् ।
गन्धपुष्पादिभिः पूज्य हृदयेन तु मन्त्रतः ॥ १०२ ॥

சுத்தாம்பஸ்தாது ஸம்ஸ்நாப்ய ரக்தவஸ்த்ரேண வேஷ்டயேத் !
கந்த புஷ்பாதிபி: பூஜ்ய ஹ்ருதயேநது மந்த்ரத: !!

5 சுத்தமான தீர்த்தத்தால் அபிஷேகம் செய்வித்து சிவப்பு வஸ்த்ரங்களை அணிவித்து சந்தன புஷ்பங்களினால் ஹ்ருதய மந்திரத்தினால் பூஜிக்கவும்.

कौतुकं बन्धयेत्तत्र स्कन्दशक्तिं गुरूत्तमः ।
पद्ममुद्रां नमस्कार षण्मुखीं दर्शयेत्ततः ॥ १०३ ॥

கௌதுகம் பந்த யேத்தத்ர ஸ்கந்த சக்திம் குருத்தம: !
பத்மமுத்ராம் நமஸ்காரம் ஷண்முகீந்தர்ச யேத்தத: !!

முருகனுக்கும், தேவியருக்கும் ரக்ஷாபந்தனம் செய்விக்கவும். பத்மமுத்ரை, நமஸ்கார முத்ரை, ஷண்முகீ முத்ரை காண்பிக்கவும்.

नैवेद्यं दापयित्वाऽथ ताम्बूलञ्च निवेदयेत् ।
मण्डपं विकिरान् क्षिप्त्वा प्रोक्षयेदर्घ्यवारिणा ॥ १०४ ॥

நைவேத்யந்தாபயித்வாத தாம்பூலஞ்ச நிவேதயேத் !
மண்டபம் விகிராந் க்ஷிப்த்வா ப்ரோக்ஷயேதர்க்ய வாரிணா !!

நைவேத்யம் கொடுத்து தாம்பூலம் ஸமர்பிக்கவும். விகிரம் என்ற பொரி முதலிய திரவ்யங்களை இறைத்தலை செய்து, அர்க்ய ஜலத்தினால் ப்ரோக்ஷித்து

शयने शाययेद्देवं प्राक्शिरश्चोर्ध्ववक्त्रकम् ।
शक्तिद्वयं द्विपार्श्वे तु शाययित्वा यथाविधि ॥ १०५ ॥

சயநேஸாயயேத் தேவம் ப்ராக்சிரஸ்சோர்த்வ வக்த்ரகம் !
சக்திந்வயம் த்விபார்ஸ்வேது ஸாயயித்வா யதாவிதி !!

கிழக்கு முகமாக மேல் நோக்கியவாறு சயனத்தில் முருகனை சயநம் செய்விக்கவும். இரண்டு தேவியரையும், 2 பக்கத்திலும் படுக்க வைக்க வேணும்.

वस्त्रेणाच्छादयेच्छक्ति द्वयञ्चैव पृथक्पृथक् ।
भूतशुद्धिं ततः कृत्वाऽन्तर्यजनमाचरेत् ॥ १०६ ॥

வஸ்த்ரேணாச்சதயேச் சக்தி த்வயஞ்சைவ ப்ருதக்ப்ருதக !
பூதசுத்திம் தத: க்ருத்வா ப்யந்தர்யஜ நமாசரேத் !!

2 தேவிமாரையும் வஸ்த்ரத்தினால் போர்த்தவும். பூதசுத்தி, அந்தர்யாகம் செய்யவும்

अयंकुमारमन्त्रेण गन्धपुष्पादिनार्चयेत् ।
आसनं मूर्तिमूलञ्च ब्रह्माङ्गञ्चप्रपूजयेत् ॥ १०७ ॥

அயங்குமார மந்த்ரேணா கந்த புஷ்பாதி நார்சயேத !
ஆஸநம் மூர்த்தி மூலஞ்ச ப்ரஹ்மாங்கஞ்ச ப்ரபூஜயேத !!

அயம் குமார மந்த்ரத்தினால் சந்தன புஷ்பங்களால் பூஜிக்கவும். பிம்பத்தை ஆஸன, மூர்த்தி, மூலம், ப்ரம்மாங்கத்தால் பூஜிக்கவும்.

सर्वलक्षणसंयुक्तान् कुम्भान् संगृह्य देशिकः ।
चतुर्विंशत्प्रस्थतोयैः पूरितं निष्कलं गुहम ॥ १०८ ॥

ஸர்வ லக்ஷண ஸம்யுக்தாந கும்பாந ஸங்க்ருஹ்ய தேசிக:!
சதுர்விம்சது ப்ரஸ்த தோயை: பூரிதம் நிஷ்கலம் குஹம் !!

எல்லா லக்ஷணமுடையதாயும் கும்பங்களை சேகரிக்கவும். 24 படி நீர் நிரம்பியதும், குற்றமற்றதும்

पक्वाबिम्बफलोपम्यं निर्दोषञ्च घनस्वनम् ।
स्कन्दकुम्भमिति प्रोक्तं शक्तिवज्रधरं न्यसेत् ॥ १०९ ॥

பக்வ பிம்ப பலோ பம்யம் நிர்தோஷஞ்ச கநஸ்வநம்!
ஸ்கந்த கும்பம் இதி ப்ரோக்தம் சக்திவஜ்ரதரம் ந்யஸேத் !!

பழுத்த கோவைப்பழம் போல் அழகானதும், தோஷ மற்றதும், கணீர் என்ற ஸப்தமுடையுமான கலசம், ஸ்கந்த கும்பம் எனப்படும். அதில் சக்தி வஜ்ரதரனான முருகனை பூஜிக்கவும்.

स्कन्दकुम्भमिति प्रोक्तं द्रोणतोयेन पूरितम् ।
समृद्धां लक्षणोपेतां गृहीत्वा शक्तिवर्धनीम् ॥ ११० ॥

ஸ்கந்த கும்பம் இதி ப்ரோக்தம் த்ரோணதோயேந பூரிதம்!
ஸம்ருத்தாம் லக்ஷணோபேதாம் க்ருஹீத்வா சக்தி வர்த்தநீம் !!

2 மரக்கால் அளவு ஜலம் நிறைந்த கும்பம் ஸ்கந்த கும்பம் எனப்படும். தேவியின் வர்த்தனி கலசத்தை எல்லா லக்ஷண முடையதாக

त्रिवृत्सूत्रेण सवेष्ट्य प्रादक्षिण्याद्यवान्तरम् ।
द्रोणतोयेन सम्पूर्णान् कुम्भान्सर्वान्सलक्षणान् ॥ १११ ॥

த்ரிக்ருத ஸூத்ரேண ஸம்வேஷ்ட்ய ப்ராதக்ஷிண்யாத்ய வாந்தரம்!
த்ரோண தோயேந ஸம்பூர்ணாந் கும்பாந் ஸர்வாந் ஸலக்ஷணாந் !!

முவிழை நூலால் யவை அளவு இடைவெளி உள்ளதாக சுற்றி மரக்கால் அளவு நீர் நிரம்பியதாக எல்லா கலசங்களையும்

तन्तुनावेष्ट्य कुशलो गवाक्षसदृशान्तरम् ।
अस्त्रेण क्षाल्य च प्रोक्ष्य वस्त्रपूतैर्जलैश्शुभैः ॥ ११२ ॥

தந்துநா வேஷ்ட்ய குசலோ கவாக்ஷ ஸதருசாந்தரம்!
அஸ்த்ரேண க்ஷால்ய ச ப்ரோக்ஷ்ய வஸ்த்ரபூதைர் ஜலைச் சுபை:!!

பசுவின் கண் இடைவெளியுள்ளதாக நூல்சுற்றி அஸ்த்ரமந்திரத்தினால் அலம்பி ப்ரோக்ஷித்து வஸ்த்திரத்தினால் சுத்தம் செய்தும், நல்ல நீரால்

सर्वगन्धयुतैःपूर्य रक्तवस्त्रद्वयेन च ।
स्कन्दकुम्भं समावेक्ष्य वर्द्धन्यौ च पृथक्पृथक् ॥ ११३ ॥

ஸர்வ கந்தயுதை: பூர்ய ரத்கவஸ்த்ர த்வயேந ச!
ஸ்கந்த கும்பம் ஸமாவேக்ஷ்ய வர்த்தந்யை ச ப்ருதக் ப்ருதக்!!

எல்லா வாசனையுடையதாக நிரப்பி 2 சிவப்பு வஸ்த்ரம் அணிவித்து ஸ்கந்த கும்பத்திற்கும், வர்த்தனிக்கும் தனித்தனியாக அணிவித்து

स्कन्दवेरशिरो भागे कल्पयेदासनन्ततः ।
स्कन्दकुम्भन्तु विन्यस्य स्कन्दाद्यैस्सम्यगर्चयेत् ॥ ११४ ॥

ஸ்கந்தபேர சிரோ பாகே கல்பயே தாஸநம் தத:!
ஸ்கந்த கும்பந்து விந்யஸ்ய ஸ்கந்தாத்யைஸ் ஸம்யகர்சயேத்!!

ஸ்கந்த பிம்பத்தில் தலை பாகத்தில் வைத்து ஆசஸநம் கல்பித்து ஸ்கந்த மந்த்ரங்களால், ஸ்கந்த கும்பத்தை பூஜிக்கவும்

पञ्चरत्नानि विन्यस्य न्यसेदुत्तमकूर्चकम् ।
स्कन्दकुम्भं न्यसेन्मध्ये स्कन्दमन्त्रं सबीजयुक् ॥ ११५ ॥

பஞ்ச ரத்நாநி விந்யஸ்ய ந்யஸேத் உத்தம கூர்ச்சகம்!
ஸ்கந்த கும்பம் ந்யஸேந் மத்யே ஸ்கந்த மந்த்ரம் ஸபீஜ யுக்!!

பஞ்சரத்நங்களை கும்பத்தில் போட்டு உத்தம கூர்ச்சத்தை பீஜாக்ஷரத்துடன் கூடியதாக ஸ்கந்த கும்ப மத்தியில் வைக்கவும்.

आधाराख्यमनन्तञ्च धर्मादीन् कल्पकल्पवित् ।
अष्टशक्तिशकुन्याद्यां आसनमूर्तिमेव च ॥ ११६ ॥

ஆதாராக்ய மநந்தஞ்ச தர்மாதீந் கல்ப கல்பவித்!
அஷ்ட சக்திச்சகுன்யாத்யாம் ஆஸநமூர்த்தி மேவ ச!!

ஆதாரசக்தி, அநந்தாஸநம், தர்மாதி களுடைய சிம்மாசனம், யோகாஸநம், பத்மாஸநம், விமலாசநம், இவைகளால் பூஜித்து சகுனீ முதலான 9 சக்திகளையும் பூஜித்து ஆஸந மூர்த்தியை கல்பிக்கவும்.

सङ्कल्प्य च प्रसन्नात्मा सपुष्पांजलिहस्तकान् ।
प्रभामण्डलमध्यस्थं प्रत्योदितदिशामुखम् ॥ ११७ ॥

ஸங்கல்ப்ய ச ப்ரஸந்நாத்மா ஸபுஷ்பாஞ்ஜலி ஹஸ்தவாந்!
ப்ரபாமண்டல மத்யஸ்தம் ப்ரத்யோதித திசாமுகம்!!

பிரஸந்நமாக ஹ்ருதயத்தையுடைய புஷ்பாஞ்ஜலி ஹஸ்தத்துடன் பிரபாமண்டலத்தின் நடுவில் இருப்பவரும், உதய சூரியன் போல் பிரகாசிப்பவரும்

सहस्रादित्यसङ्काशं रत्नकुण्डलभूषितम् ।
करण्डमकुटोपेतं शुद्धयज्ञोपवीतिनम् ॥ ११८ ॥

ஸஹஸ்ராதித்ய ஸங்காசம் ரத்நகுண்டல பூஷிதம்!
கரண்ட மகுடோபேதம் சுத்த யக்ஞோபவீதி நம்!!

ஆயிரம் சூரியன் போல் பிரகாசிப்பவரும், ரத்ந குண்டலத்துடன் அலங்கரித்தவரும், கரண்ட மகுடம் தரித்து சுத்தமான பூணூலை அணிந்து

रक्तवर्णाम्बरालेपं माल्यादिभिरलंकृतम् ।
छन्नवीरकटीसूत्रपादनूरसंयुतम् ॥ ११९ ॥

ரக்த வர்ணாம் பராலேபம் மால்யாதிபிரலம் க்ருதம்!
சந்நவீர கடீ ஸூத்ர பாதநூர ஸம்யுதம்!!

சிகப்பு வஸ்த்ரம் தரித்து புஷ்பமாலைகளால் அலங்கரித்து, சந்நவீரம், அரைஞான், சலங்கை இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவரும்.

मन्दस्मितं बालवेषं सुप्रसन्नं शुभेक्षणम् ।
यादृशं प्रतिमाकरं तादृशं भावयेद् बुद्धिमान् ॥ १२० ॥

மந்தஸ்மிதம் பாலவேஷம் ஸுப்ரஸந்நம் சுபேக்ஷணம்!
யாத்ருசம் ப்ரதிமாகரம் தாத்ருசம் பாவ்ய புத்திமாந்!!

புன் சிரிப்புடையவரும், இளமையான உருவம் உடையவரும், நல்ல பார்வை யுடையவரும், சுப்ரஸன்னமானவராக தியானித்து, ஆவாஹனம் செய்யவும். பிரதிஷ்டை செய்ய கூடிய பிம்பம் எந்த உருவ அமைப்போடு இருக்கிறதோ அவ்வாறாக வேதியானித்து ஆவாஹனம் செய்யவும்

स्कन्दस्य मूलमन्त्रेण स्कन्दं पद्मस्थमावहेत् ।
स्वागतं सद्यमन्त्रेण स्थापनं वामदेवतः ॥ १२१ ॥

ஸ்கந்தஸ்ய மூலமந்த்ரேண ஸ்கந்தம் பத்மஸ்த மாவஹேத்!
ஸ்வாகதம் ஸத்யமந்த்ரேண ஸ்தாபநம் வாமதேவத:!!

ஸ்கந்தத்தினுடைய மூலமந்திரத்தினால் தாமரையில் அமர்ந்தவராக ஸ்கந்தரை ஆவாஹனம் செய்யவும், ஸத்யோஜாத மந்திரத்தினால் ஸ்வாகதத்தையும், வாமதேவ மந்திரத்தினால் ஸ்தாபனத்தையும் செய்யவும்

अघोरेण निरोधन्तु सान्निध्यमीशमन्त्रतः ।
सम्मुखं पुरुषेणैव पाद्यमाचमनार्घ्यकम् ॥ १२२ ॥

அகோரேண நிரோதந்து ஸாந்நித்ய மீசமந்த்ரத:!
ஸம்முகம் புருஷேணைவ பாத்யம் ஆசமநம் அர்க்யகம்!!

அகோர மந்திரத்தினால் நிரோதத்தையும், ஈசான மந்திரத்தினால் ஸாந்நித்யமும், தத்புருஷ மந்திரத்தினால் ஸம்முகீ முத்ரையை காண்பித்து பாத்யம், ஆசமநம், அர்க்யம், கொடுத்து

गन्धपुष्पं हृदा दद्यात् धूपन्धूरसि मन्त्रतः ।
दीपं उद्दीप्यमन्त्रेण नैवेद्यञ्चान्नसूक्तकम् ॥ १२३ ॥

கந்த புஷ்பம் ஹ்ருதா தத்யாத் தூபம் தூரஸி மந்த்ரத:!
தீபம் உத்தீப்ய மந்த்ரேண நைவேத்யம் அந்நம் ஸூக்தகம்!!

சந்தன புஷ்பத்தை ஹ்ருதய மந்திரத்தினால் அளித்து, தூரஸி மந்திரத்தினால் தூபம் கொடுத்து, உத்தீப்ய மந்திரத்தினால் தீபம் அளித்து, அந்ந ஸூக்த மந்திரத்தினால் நைவேத்யம் கொடுத்து

ताम्बूलं हृदयेनैव तेनैवाचमनन्ददेत् ।
पद्ममुद्रां षण्मुखीञ्च नमस्कारान्प्रदर्शयेत् ॥ १२४ ॥

தாம்பூலம் ஹ்ருதயேனைவ தேனைவாசமநம் ததேத்!
பத்மமுத்ராம் ஷண்முகீம் ச நமஸ்காராம் ப்ரதர்சயேத்!!

ஹ்ருதய மந்திரத்தினால் தாம்பூலம் கொடுத்து, ஹ்ருதய மந்திரத்தினாலேயே ஆசமநம் கொடுக்கவும். பிறகு பத்மமுத்ரை, ஷண்முகீ முத்ரை, நமஸ்கார முத்ரை காண்பிக்கவும்

आवाह्य हृदयेनैव दिग्बन्धेदस्त्रमन्त्रतः ।
महावल्लीं देवसेनां श्यामरत्न समप्रभाम् ॥ १२५ ॥

ஆவாஹ்ய ஹ்ருதயேனைவ திக்பந்தேத அஸ்த்ர மந்த்ரத:!
மஹாவள்ளீம் தேவஸேநாம் ச்யாமரத்ந ஸமப்ரபாம்!!

ஹ்ருதய மந்திரத்தினால் ஆவாஹநமும், அஸ்த்ர மந்திரத்தினால் திக்பந்தனமும் செய்யவும். மஹாவள்ளீ, தேவஸேநாவை பச்சை, சிவப்பு நிறமுள்ளவராகவும்

सौम्यवक्त्रे पद्महस्ते वर्धन्यौ स्वस्वबीजतः ।
आवाह्य दक्षिणे वामे पद्ममुद्रां प्रदर्शयेत् ॥ १२६ ॥

ஸௌம்ய வக்த்ரே பத்மஹஸ்தே வர்த்தந்யௌ ஸ்வஸ்வபீஜத:!
ஆவாஹ்ய தக்ஷிணே வாமே பத்மமுத்ராம் ப்ரதர்சயேத்!!

அழகான முகமும், கையில் தாமரை தரித்தவராகவும் தியானித்து, 2 வர்த்தனிகளில் அந்தந்த மூலமந்திரங்களை கூறி, வலது, இடது பக்கங்களில் ஆவாஹனம் செய்து, பத்மமுத்ரையை காண்பிக்கவும்

परितश्चाष्टकुम्भांश्च पूर्वादिषु क्रमान्न्यसेत् ।
जयन्ताख्यमग्निशिखं कृत्तिका पुत्रसंज्ञकम् ॥ १२७ ॥

பரிதச்சாஷ்ட கும்பாம்ச்ச பூர்வாதிஷு க்ரமாந்ந்யஸேத்!
ஜயந்தாக்ய அக்நிசிகம் க்ருத்திகா புத்ரஸம்க்ஞகம்!!

ஸ்கந்த கும்பத்தை சுற்றிலும் கிழக்கு முதலாக 8 கும்பங்களை ஸ்தாபிக்கவும், அதில் ஜயந்தன், அக்னிசிகன், க்ருத்திகாபுத்ரன்

अनलं तु भूतपतिं सेनान्यं गुहसंज्ञकम्।
हेमशूलं विशालाक्षं शक्तिवज्रधरं न्यसेत्॥ १२८ ॥

அநலம் து பூதபதிம் ஸேநாந்யம் குஹஸம்க்ஞகம்!
ஹேமசூலம் விசாலாக்ஷம் சக்திவஜ்ரதரம் ந்யஸேத் !!

(அநலன்), பூதபதி, ஸேநாநி, குஹன், ஹேமசூலன், விசாலாக்ஷன் இவர்களை சக்தி, வஜ்ரம் தரித்தவர்களாக பூஜிக்கவும்

स्वनामाद्यक्षरैश्चैव नमोऽन्तैर्नामभिः क्रमात्।
शक्तिञ्चैवाक्षमालाञ्च कमण्डलुधनुर्धरान्॥ १२९ ॥

ஸ்வநாமாத்ய க்ஷைரஸ்சைவ நமோந்தைர் நாமபி: க்ரமாத்!
சக்திஞ்சைவாக்ஷமாலாஞ்ச கமண்டலு தநுர்தரான்!!

அந்தந்த மூர்த்தியின் பெயர்களால் நமோந்தமாக பூஜிக்கவும். சக்தி, அக்ஷமாலை, கமண்டலு, வில்

वज्रं कृत्वा सुवर्णेन स्कन्दकुम्भे न्यसेत्पृथक्।
स्वर्णेन रचितं पद्मं वर्धन्योर्विन्यसेत्ततः॥ १३० ॥

வஜ்ரம் க்ருத்வா ஸுவர்ணேந ஸ்கந்த கும்பே ந்யஸேத் ப்ருதக்!
ஸ்வர்ணேந ரசிதம் பத்மம் வர்த்தந்யோர் விந்யஸேத் தத:!

வஜ்ரம், இவைகளை தங்கத்தால் செய்து ஸ்கந்த கும்பத்தில் வைக்கவும். தங்கதாமரை செய்து 2 வர்த்தனிக்கும் ஸமர்பிக்கவும்

रजतात्स्वस्तिकं कृत्वा कुम्भेष्वष्टसु विन्यसेत्।
नैवेद्यञ्चैव पानीयं ताम्बूलञ्च हृदा ददेत्॥ १३१ ॥

ரஜதாத் ஸ்வஸ்திகம் க்ருத்வா கும்பேஷ்வஷ்டஸு விந்யஸேத்!
நைவேத்யம் சைவ பாநீயம் தாம்பூலம் ச ஹ்ருதா ததேத்!!

வெள்ளியால் ஸ்வஸ்திகம் செய்து 8 கும்பங்களில் வைக்கவும். நைவேத்தியம், பாநீயம், தாம்பூலம் இவைகளை ஹ்ருதய மந்திரத்தினால் ஸமர்பிக்கவும்.

आत्मविद्या शिवाख्यञ्च जानुकण्ठशिरोऽवधि।
तत्वत्रयं साधिपतिं मूर्तिमूर्तीश्वरान्न्यसेत्॥ १३२ ॥

ஆத்மவித்யா சிவாக்யஞ்ச ஜாநுகண்ட சிரோவதி!
தத்வத்ரயம் ஸாதிபதிம் மூர்த்தி மூர்த்திஸ்வராந்யஸேத் !!

ஆத்ம தத்வம், வித்யா தத்துவம், சிவத்தவம் இவைகளை பாதத்திலிருந்து முழந்தாள் வரையிலும், முழந்தாள் முதல் கழுத்து வரையிலும் கழுத்து முதல் சிரோ பாகம் வரையிலும், தத்தத் த்ரயம்மாக கல்பித்து அதன் அதிபதிகளையும் மூர்த்தி மூர்த்தீஸ்வரர்களையும் பூஜிக்கவும்

मूर्तयः क्ष्मादयस्तत्र कार्तिकेयादिमूर्तिपाः।
पञ्चैकचतुरस्त्रीणी पञ्चत्रिचतुरत्रयः॥ १३३ ॥

மூர்தயக்ஷ்மாதயஸ்தத்ர கார்த்தி கேயாதி மூர்த்திபா:!
பஞ்சைக சதுரஸ்த்ரீணி பஞ்சத்ரி சதுரத்ரய:!!

மூர்த்திகள், க்ஷமா, முதலானவர்கள், மூர்த்திபர்கள், கார்த்திகேயன் முதலானவர்களாகும். 5, 1, 4, 3, 5, 3, 4, 3

अनेन विधिना कुम्भान् पूर्वाद्याशासु विन्यसेत्।
सुवर्णं सर्वकुम्भेषु न्यस्तव्यं फलकाङ्क्षिभिः॥ १३४ ॥

அநேநவிதிநா கும்பாந் பூர்வாத்யாசஸு விந்யஸேத்:
ஸுவர்ணம் ஸர்வ கும்பேஷு ந்யஸ்தவ்யம் பலகாங்க்ஷிபி:!!

இந்த எண் கணக்குப்படி கிழக்கு முதலான திசைகளில் அஷ்ட விம்சதி (28) கும்பங்களாக வைக்கவும். எல்லா கும்பங்களிலும் விருப்பப் பயனை அடைய விரும்புபவன் சுவர்ணத்தை சேர்க்கவும்

पच्चिमद्वारबाह्यान्ते नित्यद्वारं समर्चयेत् ।
शान्तिभूतिबलारोग्यं चतुर्दिक्षु सतोरणैः ॥ १३५ ॥

பச்சிம த்வார பாஹ்யாந்த்தே நித்ய த்வாரம் ஸமர்ச்சயேத் !
சாந்தி பூதி பலா ரோக்யாம் சதுர்திக்ஷு ஸதோரணை:!!

மேற்கு வாயில்படி வரையில் நித்யத்வார பூஜையை செய்யவும். சாந்தி பூதி, பல, ஆரோக்யம், என்ற பேரங்களாக 4 திசைகளிலும் தோரணங்களை பூஜிக்கவும்

शान्ति सुदेहं सुमुखमिन्द्रं पूर्वे समर्चयेत् ।
इन्द्राग्निमध्यमे भानुं वह्निकोणे हुताशनम् ॥ १३६ ॥

சாந்திம் ஸுதேஹம் ஸுமுகம் இந்த்ரம் பூர்வேஸமர்ச்யேத் !
இந்த்ராக்நி மத்யமே பாநும் வஹ்நிகோண ஹுதாசநம் !!

சாந்தி, ஸுதேஹம், ஸுமுகன், இந்த்ரன் இவர்களை கிழக்கு திசையில் பூஜிக்கவும். இந்த்ர கும்பத்திற்கும், அக்னி கும்பத்திற்கும் நடுவில் சிவஸூர்யனை பூஜிக்கவும். ஆக்நேய கோணத்தில் அக்னிடை பூஜிக்கவும்.

याम्ये विद्यां महावल्लीं ततः सेनापतिं यमम् ।
निर्ऋतिं च महाविष्णुं लक्ष्मीं निर्ऋतिगोचरे ॥ १३७ ॥

யாம்யே வித்யாம் மஹாவல்லீம் ததஸ்ஸேநாபதிம்யமம் !
நிர்ருதி மஹாவிஷ்ணும் லக்ஷ்மீம் நிருருதி கோசரே !!

தெற்கில் வித்யா கலை மஹாவள்ளீ, ஸேநாபதி, யமன், இவர்களையும், நிருருதியில் நிருருதி, மஹாவிஷ்ணு, லக்ஷ்மீ இவர்களை பூஜிக்கவும்.

आप्येति निवृत्तिं चिकिनं गजं वरुणमस्त्रकम् ।
वायुं गणेशं क्षेत्रेशं वायव्यां तेचि पूजयेत् ॥ १३७ ॥

ஆப்யேதி நிவ்ருத்திம் சிகிநம் கஜம் வருண மஸ்த்ரகம் !
வாயும் கணேசம் க்ஷேத்ரேசம் வாயவ்யாம் திசி பூஜயேத் !!

மேற்கில் நிவ்ருத்தி கலை மயூரம், கஜம், வருணன், அஸ்த்ரகம், இவர்களையும் வாயு திசையில் கணேசன், க்ஷேத்ர பாலகர், வாயு இவர்களை பூஜிக்கவும்.

प्रतिष्ठां देवसेनाञ्च सुमित्रं सोमगुत्तरे ।
ईशानञ्च चतुर्वक्त्रं गुरुमीशानगोचरे ॥ १३९ ॥

ப்ரதிஷ்டாம் தேவஸேநாஞ்ச ஸுமித்ரம் ஸோமம் உத்தரே !
ஈசாநம் சதுர்வக்த்ரம் குரும் ஈசாந கோசரே !!

வடக்கில் ப்ரதிஷ்டாக்களை, தேவஸேநா, ஸுமித்ரன், ஸோமன் இவர்களையும், ஈசான திசையில் ஈசானன், ப்ரம்மா, ஸப்தகுரு இவர்களை பூஜிக்க வேண்டும்.

तत्तत्स्वनाममन्त्रेण सर्वकुम्भान्समर्चयेत् ।
दशायुधानि संपूज्य हुं फडन्तं स्वनामतः ॥ १४० ॥

தத்தத் ஸ்வநாமமந்த்ரேண ஸர்வகும்பாந்ஸமர்ச்சயேத் !
தசாயுதாநி ஸம்பூஜ்ய ஹும்பட ந்த ஸ்வநாமத:!!

அந்தந்த மூர்த்திகளால் அந்தந்த கும்பங்களை பூஜிக்கவும், தசாயுதங்களை அந்தந்த பேரங்களுடன் முடிவில் ஹும்பன் நம: என்று வருவதாக பூஜிக்கவும் (வஜ்ராயுதம் ஹும்பன் நம:)

भो भो शक्र त्वया स्वस्यां दिशि विघ्नप्रशान्तये ।
सावधानेन यागान्तं यावत्स्थेयं गुहाज्ञया ॥ १४१ ॥

போபோ சக்ர த்வயாஸ்வஸ்யாம் திசிவிக்நப்ரசாந்தயே!
ஸாவதாநே நயாகாந்தம் யாவத்ஸ்தேயம் குஹாஜ்ஞயா!

ஏ! இந்த்ரனே உன்னால் உன்னுடைய திசையில் இடையூறுகள் நீங்கும் பொருட்டு, யாகம் முடியும் வரையில் பொருமையாக முருகனின் உத்தரவினால் இங்கு இருப்பீராக

इत्येवं दशलोकोशान् प्रत्येकं श्रावयेद्गुरु: ।
दर्पणं पूर्णकुम्भञ्च मयूरं युग्मचामरम् ॥ १४२ ॥

இத்யேவம்தச லோகேசாந் ப்ரத்யேகம் ச்ராவயேத்குரு:!
தர்பணம் பூர்ணகும்பஞ்ச மயூரம் யுக்ம சாமரம்!!

என்ற ஸ்லோகத்தை ஒவ்வொரு திக்பாலகர்களுக்கும் அவருடன் பெயரை கூறி அனுமதி பெறவும், கண்ணாடி, பூர்ண கும்பம், மயில், இரட்டை சாமரம்,

श्रीवत्सं स्वस्तिकं शङ्खं दीपो देवाष्टमङ्गलम् ।
तेषु सम्पूज्येन्मन्त्री गङ्गाद्यष्टनदी: क्रमात् ॥ १४३ ॥

ஸ்ரீவத்ஸம் ஸ்வஸ்திகம் சங்கம் தீபோ தேவாஷ்டமங்களம்!
தேஷு ஸம்பூஜயேந்மந்த்ரீ கங்காத்யஷ்டநதீ: க்ரமாத்!!

ஸ்ரீ வத்ஸம், ஸ்வஸ்திகம், சங்கம், தீபம் ஆகிய அஷ்டமங்களத்தை ஸ்தாபித்து அவைகளில் கங்கா என்ற 8 நதிகளையும் முறைப்படி பூஜிக்கவும்

गङ्गाञ्च यमुनाञ्चैव नर्मदाञ्च सरस्वतीम् ।
सिन्धुं गोदावरीञ्चैव कावेरीं कुमारीं तत: ॥ १४४ ॥

கங்காம்ச யமுநாம் சைவ நர்மதாம்ச ஸரஸ்வதீம்!
ஸிந்தும் கோதாவரீம் சைவ காவேரீம் குமரீம் தத:!!

கங்கை, யமுனை, நர்மதை, ஸரஸ்வதி, ஸிந்து, கோதாவரீ, காவேரீ, குமரீ இவர்களை பூஜிக்கவும்

तृणबन्धांञ्च कम्पाञ्च वंशे स्तम्भे यथाक्रमम् ।
पृथिव्यादीनि तत्त्वानि पूजयेन्मण्डपे सुधी: ॥ १४५ ॥

த்ருண பந்தாஞ்சகம் பாஞ்ச வம்சே ஸ்தம்பே யதாக்ரமம்!
ப்ரதிவ்யாதீநி தத்வாநி பூஜயேந் மண்டபே ஸுதீ:!!

கீற்று, கம்பம், மூங்கில், ஸ்தம்பம் இவைகளை முறையாக ப்ருதிவீ முதலான 5 தத்துவங்களை பூஜிக்கவும்

मण्डपञ्च गुहव्याप्तं निर्विघ्नं भाव्य तत्पर: ।
ऋग्वेदं पूर्वदिग्भागे यजुर्वेदन्तु दक्षिणे ॥ १४६ ॥

மண்டபம்ச குஹவ்யாப்தம் நிர்விக்நம் பாவ்ய தத்பரம்!
ரிக்வேதம் பூர்வதிக்பாகே யஜுர்வேதந்து தக்ஷிணே!!

மண்டபத்தை சுற்றி முருகன் எங்கும் வியாபித்தாக பாவித்து இடையூறு இல்லாததாகவும் பாவிக்கவும் கிழக்கில் ரிக் வேதத்தையும், தெற்கில் யஜுர் வேதத்தையும்

पश्चिमे सामवेदञ्च उदीच्यां पञ्चशान्तिकम् ।
मालामन्त्रं स्कन्दसूक्तं गायत्रीं पञ्चशान्तिकम् ॥ १४७ ॥

பச்சிமே ஸாமவேதஞ்ச உதீச்யாம் பஞ்ச சாந்திகம்!
மாலா மந்த்ரம் ஸ்கந்த ஸூக்தம் காயத்ரீம் பஞ்ச சாந்திகம்!!

மேற்கில் ஸாம வேதத்தையும், வடக்கில் அதர்வன வேதத்தையும், பாராயணம் செய்யவும் மாலாமந்த்ரம், ஸ்கந்த ஸூக்தம், ஸ்கந்த காயத்ரீ பஞ்ச சாந்தி

आग्नेयादिषु कोणेषु जपित्वा मन्त्रवित्तमै: ।
आचार्यो मूर्तिपैस्सार्धं होमकर्म समाचरेत् ॥ १४८

ஆக்நேயாதிஷு கோணேஷு ஜபித்வா மந்த்ர வித்தமை:!
ஆசார்யோ மூர்த்திபைஸ் ஸார்த்தம் ஹோமகர்ம ஸமாசரேத்!!

இவைகளை ஆக்னேயம் முதலான திசைகளில் மந்திரம் அறிந்தவர்களால் ஜபிக்க சொல்லவும்.

कार्तिकेयो विशाखश्च गुहश्चैवासुरान्तकः ।
सेनानिः षण्मुखश्चैव मयूरवाहनस्तथा ॥ १४९ ॥

கார்த்திகேயோ விசாகச்ச குஹச்சைவாஸுராந்தக: |
ஸேநாநீ ஷண்முகச்சைவ மயூரவாஹநஸ்ததா ||

கார்த்திகேயன், விசாகன், குஹன், அஸுராந்தகன், ஸேநாநீ, ஷண்முகன், மயூர வாஹனன்

शक्तिपाणिरिति ख्याता एते चैवाष्टमूर्तिपाः ।
स्वनामाद्यक्षरेणैव कुण्डानां दक्षिणे यजेत् ॥ १५० ॥

சக்தி பாணிரிதி க்யாதா ஏதேசைவாஷ்ட மூர்த்திபா: |
ஸ்வநாமாத்யக்ஷரேணைவ குண்டாநாம் தக்ஷிணே யஜேத் ||

சக்தி பாணி, இவர்கள் அஷ்ட மூர்த்திகளாவார்கள், அந்தந்த பெயரின் முதலெழுத்தை முதலில் வைத்து மூர்த்திபவர்களை குண்டத்தில் பூஜிக்கவும்

अग्न्याधानादिकं सर्वमग्निकार्योक्त वर्त्मना ।
प्रधाने स्कन्दमावाह्य सब्रह्माङ्ग सलोचनम् ॥ १५१ ॥

அக்ன்யாதாநாதிகம் ஸர்வம் அக்நிகார்யோக்த மாசரேத் |
ப்ரதாநே ஸ்கந்தம் ஆவாஹ்ய ஸப்ரம்மாங்கம் ஸலோசநம் ||

அக்னி கார்ய முறைப்படி செய்யவும். ப்ரதாந குண்டத்தில் ஸுப்ரமண்யரை ப்ரம்மமந்த்ரம், அங்க மந்த்ரம், நேத்ர மந்த்ரத்துடன் பூஜிக்கவும்.

तत्वत्रयं साधिपति मूर्तिमूर्तीश्वरान्वितम् ।
महावल्लीं देवसेनां सहितं सम्प्रपूजयेत् ॥ १५२ ॥

தத்வத்ரயம் ஸாதிபதிம் மூர்த்தி மூர்த்தீச்வராந்விதம் |
மஹாவல்லீந்தேவஸேநாம் ஸஹிதம் ஸம்ப்ரபூஜயேத் ||

தத்வத்ரயம் அதன் அதிபதிகள் மூர்த்தி, மூர்த்தீஸ்வரர்கள், மஹா வள்ளீ, தேவஸேநா இவர்கள் கூடியதாக பூஜிக்கவும்

पालाशखादिराश्वत्थवटबिल्वशमी तथा ।
प्लक्षः पश्चादपामार्गमुदुम्बरमितीरितम् ॥ १५३ ॥

பாலாசகாதிராஸ்வத்த வடபில்வசமீததா |
ப்லக்ஷ:பஸ்சாதபாமார்கம் உதும்பரம் இதீரிதம் ||

புரசு, கருங்காலி, அரசு, ஆல், வில்வம், வன்னி, இச்சி, நாயுருவி, அத்தி,இந்த ஸமித்துக்களையும்

प्रधानाद्यग्निकुण्डानां समिधो नव कीर्तिताः ।
सार्द्रा सत्वचसपलाशाश्च सप्ररोहा अनिन्दिताः ॥ १५४ ॥

ப்ரதாநாத்யக்நி குண்டாநாம் ஸமிதோநவ கீர்த்திதா: |
ஸார்த்ர ஸத்வக் பலாசாஸ்ச ஸப்ரரோஹாதிநிந்திதா: ||

ப்ரதாந குண்டம் முதல் 9 குண்டங்களின் ஸமித்து கூறப்படுகிறது. அந்த ஸமித்துக்கள் ஈரப்பசை உள்ளதாகவும், தோலுள்ளதாகவும் நன்கு விளைந்ததாகவும், குற்றமற்றதாகவும், புரசு முதலிய ஸமித்துக்கள் இருக்க வேண்டும்.

कनिष्ठांगुलनाहं स्याद्द्वादशाङ्गुलमायताः ।
समिदाज्य चरुं लाजं यवं सक्तुञ्च सर्षपम् ॥ १५५ ॥

கநிஷ்டாங்குல நாஹம்ஸ்யாத் த்வாதசாங்குலமாயதா: |
ஸமிதாஜ்ய சரும்லாஜம் யவம் ஸக்துஞ்சஸர்ஷபம் ||

சுண்டுவிரல் பருமன் கனம் உள்ளதாகவும், 12 அங்குலம் நீளமுள்ளதாகவும் இருக்க வேண்டும். ஸமித்து, நெய், அன்னம், பொறி, யவை, ஸத்துமாவு, கடுகு

तिलं मुद्गं गुलं चैव मधु क्षीरं पुनर्दधि ।
द्रव्यं त्रयोदशं प्रोक्तं होमयेत्तु यथा क्रमम् ॥ १५६ ॥

திலமுத்கம் குளம் சைவ மதுக்ஷீரம் புநர் ததி।
த்ரவ்யம் த்ரயோதசம் ப்ரோக்தம் ஹோமயேத்து யதாக்ரமம் ॥

எள், பயிறு, வெல்லம், தேன், பால் தயிர் ஆகிய 13 திரவ்யங்களை முறைப்படி ஹோமம் செய்யவும்.

मूलमन्त्रं षडङ्गैश्च समिधादीनि मन्त्रवित् ।
शतमर्धं तदर्धं वा मूलमन्त्रेण देशिकः ॥ १५७ ॥

மூலமந்த்ர ஷடங்கைச்ச ஸமிதாதீநி மந்த்ரவித்।
சதம் அர்த்தம் ததர்த்தம்வா மூலமந்த்ரேண தேசிக: ॥

மூலமந்திரத்தினாலும், ஷடங்க மந்திரத்தினாலும் ஹோமம் செய்ய வேண்டும், 100, 50 என்ற எண்ணிக்கையால் மூலமந்திரத்தினால் ஹோமம் செய்யவும்.

ब्रह्माङ्गानां दशांशं स्यान्मूलार्धं मूर्तिपाहुतिः ।
मूर्तिपा जुहुयात् दिक्षु सर्वांश्च स्वस्वमन्त्रतः ॥ १५८ ॥

ப்ரம்மாங்காநாம் தசாம்சம் ஸ்யாத் மூலார்த்தம் மூர்த்திபாஹுதி:।
மூர்த்திபாஜுஹுயாத்திக்ஷு ஸர்வாம்ச்ச ஸ்வஸ்வ மந்த்ரத: ॥

ப்ரம்ம மந்த்ரம், அங்க மந்த்ரம், மூலமந்திரத்தில் 10 ல் 1 பாகம் ஹோமம் செய்ய வேணும். மூலமந்திரத்தின் பாதி எண்ணிக்கை மூர்த்திபர்களின் பெயர் கூறி ஹோமம் செய்யவும். எல்லா திசைகளில் உள்ள குண்டங்களில் அந்தந்த மூர்த்திபர்களை ஹோமம் செய்யவும்.

स्कन्दगायत्रिमन्त्रेण प्रतिकुण्डं विशेषतः ।
शतमर्धं तदर्धं वा सर्पिषा जुहुयात्सुधीः ॥ १५९ ॥

ஸ்கந்த காயத்ரி மந்த்ரேண ப்ரதிகுண்டம் விசேஷத:।
சதமர்த்தம் ததர்த்தம் வா ஸர்பிஷா ஜுஹுயாத ஸுதீ: ॥

ஒவ்வொரு குண்டத்திலும் ஸ்கந்த காயத்ரி மந்திரத்தினால் ஹோமம் செய்யவும். 100, 50, 25, ஆவ்ருத்தி நெய்யினால் ஹோமம் செய்யவும்.

द्रव्यान्ते व्याहृतीर्हुत्वा स्पृष्ट्वा स्पृष्ट्वा च बेरकम् ।
स्कन्दसूक्तैश्च मन्त्रैश्च षड्भिः षड्वारमाज्यतः ॥ १६० ॥

த்ரவ்யாந்தே வ்யாஹ்ருதீர் ஹுத்வா ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ஸ்ப்ருஷ்டாசபேரகம்।
ஸ்கந்த ஸூக்தைஸ்ச மந்த்ரைஸ்ச ஷட்பி:ஷட்வார மாஜ்யத: ॥

திரவ்ய ஹோமத்தின் முடிவில் வ்யாஹ்ருதி மந்திரத்தால் பிம்பத்தை ஸ்பருசித்து ஹோமம் செய்யவும். (சம்பாதாஹுதி செய்யவும்), ஸ்கந்த ஸூக்தம், ஷண்மந்த்ரம் இவைகளை 6 தடவை நெய்யினால் ஹோமம் செய்யவும்.

जगद्भुवादिषण्मूर्तिमन्त्रैश्चैव हुनेत्सुधीः ।
अयंकुमारमन्त्रेण होमयेत् षोडशाहुतीः ॥ १६१ ॥

ஜகத்புவாதி ஷண்மூர்த்தி மந்த்ரைஸ்சைவ ஹுநேத்ஸுதீ:।
அயங்குமார மந்த்ரேண ஹோமயேத் ஷோடசாஹுதீம் ॥

ஜகத்புவம் முதலான மந்திரங்கள் ஷண்மூர்த்தி மந்திரங்கள் இவைகளால் ஹோமம் செய்யவும். அயம்குமாரமந்த்ரம் 16 தடவை ஹோமம் செய்யவும்.

मालामन्त्रेण मन्त्रज्ञो जुहुयाच्छिरसाहुतिम् ।
हुत्वैवं सर्वकुण्डेषु कुर्यात्तु शिरसा हुनेत् ॥ १६२॥

மாலாமந்த்ரேண மந்த்ரஜ்ஞோ ஜுஹுயாச்சிரஸாஹுதிம்।
ஹுத்வைவம் ஸர்வகுண்டேஷு குர்யாத்து சிரஸாஹுநேத் ॥

மாலா மந்திரத்தினால் பிம்ப சிரஸில் (சம்பாதஹோமம்) செய்யவும், எல்லா குண்டத்திலும் சிரோ மந்திரத்தினால் ஹோமம் செய்யவும்.

सर्वद्रव्यसमायुक्तं हव्यवाहेन होमयेत् ।
दृढद्रव्यं करेणैव द्रवद्रव्यं स्रुवेण च ॥ १६३ ॥

ஸர்வத்ரவ்ய ஸமாயுக்தம் ஹவ்ய வாஹேந ஹோமயேத் /
த்ரடத்ரவ்யம் கரேணைவ த்ரவ த்ரவ்யேஸ்ருவேணச //

எல்லா த்ரவ்யத்தினாலும் ஹவ்ய வாஹன ஹோமம் செய்யவும். கெட்டியான த்ரவ்யங்களை கையினாலும் த்ரடமான திரவ்யங்களை ஸ்ருவத்தினாலும்

बीजानी कर्षयेच्चैव लाजमञ्जलिना हुनेत् ।
उपोष्यतो गुरुस्त्वैवं रात्रिशेषं व्यपोह्य च ॥ १६४ ॥

பீஜாநி கர்ஷயேச்சைவ லாஜம் ஞலிநா ஹுநேத் /
உபோஷ்யதோ குருஸ்த்வைவம் ராத்ரிசேஷம் வ்யபோஹ்யச //

தான்யம், மருந்து இவைகளை கர்ஷம் என்ற 4 விரல்களுக்கு இடைப்பட்ட அளவால் ஹோமம் செய்யவும், பொறியை அஞ்சலி ஹஸ்தத்தினால் ஹோமம் செய்யவும், ஆச்சார்யன் கண்விழித்து கொண்டு மீதி இரவை கழித்து

मूर्तिपैस्सह संस्नात्वा नित्यकर्मकृतो गुरु: ।
सोष्णीषस्सोत्तरीयश्च हैमपञ्चाङ्गभूषण: ॥ १६५ ॥

மூர்த்திபை: ஸஹசம் ஸ்நாத்வா நித்ய கர்மக்ருதே குரு:/
ஸோஷ்ணீஷஸ்ஸோத்தரீயஸ்ச ஹைமபஞ்சாங்க பூஷண://

மூர்த்திபர்களுடன் ஸ்நானம் செய்து நித்ய அநுஷ்டானங்கள் செய்து தலைப்பாகை உத்தரீயம் இவைகளை அணிந்து தங்கத்தாலான 5 வித ஆபரணங்களை அணிந்து (மோதிரம், கடகம், அரைஞான், காதணி, பூணூல்) தரித்தவராயும்

शिवद्विजकुलोद्भूत: शिवशास्त्रविशारद: ।
सामान्यार्घ्यं विशेषार्घ्यं पञ्चगव्यानि साधयेत् ॥ १६६ ॥

சிவத்விஜகுலோத்பூத: சிவசாஸ்த்ர விசாரத:/
ஸாமாந்யார்க்யம் விசேஷார்க்யம் பஞ்சகவ்யாநிஸாதயேத் //

சிவாச்சார்ய வம்சத்தில் பிறந்து சிவாகமத்தை அறிந்தவராயும் உள்ள ஆச்சார்யன், ஸாமான்யார்க்யம், விசேஷார்க்யம், பஞ்சகவ்யம் இவைகளை தயாரித்து கொள்ளவும்

पूर्ववद्द्वारपूजादि दिग्देवांस्तु समार्चयेत् ।
आसनावरणानान्तु हुत्वाऽप्येकैकमाहुतिम् ॥ १६७ ॥

பூர்வவத் த்வார பூஜாதி திக்தேவாம்ஸ்து ஸமர்சயேத் /
ஆஸநாவரணாநாந்து ஹுத்வாப்யேகைக மாஹுதீம் //

முன்பு போல் த்வார பூஜை திக்பாலகர் பூஜை செய்து, ஆஸந, ஆவரண பூஜை செய்து அக்னிகார்யம் செய்து ஆவரண தேவதைகள் ஹோமம் செய்யவும்.

पूर्णाहुतिं तत: कृत्वा ज्ञानखड्गधरो गुरु: ।
देशिकं तोषयेद्देवं सन्निधीकरणाय च ॥ १६८ ॥

பூர்ணாஹுதிம் தத: க்ருத்வா ஞாநகட்க தரோகுரு:/
தேசிகம் தோஷயேத்தேவம் ஸந்நிதீ கரணாயச //

பூர்ணாஹுதி செய்து ஞாந கட்கத்தை தரித்து ஆச்சார்யனை சந்தோஷித்து தெய்வ ஸந்நிதீ கரணத்திற்காக.

आचार्यं पूजयेत्कर्ता गोभूमिधनकाञ्चनैः ।
अधमं दशनिष्कन्तु द्विगुणं मध्यमं स्मृतम् ॥ १६९ ॥

ஆசார்யம் பூஜயேத் கர்த்தா கோபூமி தநகாஞ்சநை:!
அதமம் தசநிஷ்கந்து த்விகுணம் மத்யமம்
ஸ்ம்ருதம் !!

யஜமானன் பசு, பூமி, தநம், ஸ்வர்ணம் இவைகளால் பூஜிக்கவும். 10 நிஷ்க தக்ஷிணை அதமம் என்றும் 20 நிஷ்கம் மத்யமம் என்றும்

उत्तमं त्रिगुणं ज्ञेयं देशिकस्य तु दक्षिणा ।
तस्यैवं पञ्चमांशैकं मूर्त्तिपानान्तु दक्षिणा ॥ १७० ॥

உத்தமம் த்ரிகுணம் ஞேயம் தேசிகயஸ்து தக்ஷிணா!
தஸ்யைவம் பஞ்சாம்சைகம் மூர்த்திபாநாந்து
தக்ஷிணா !!

30 நிஷ்கம் உத்தமமென அறிந்து ஆச்சார்யனுக்கு தக்ஷிணை கொடுக்கவும். ஆச்சார்யனிடம் சொல்லி 5 ல் 1 பாகம் மூர்த்திபர்களின் தக்ஷிணையாகும்.

जापकान्वास्तुहोतारं तदर्धेनैव तोषयेत् ।
दैवज्ञं शिल्पिनञ्चैव तोषयेन्मूर्तिधारिवत् ॥ १७१ ॥

ஜாபகாந்வாஸ்து ஹோதாரம் ததர்த்தேநைவ
தோஷயேத் !
தைவக்ஞம் சில்பிநம் சைவ தோஷயேந் மூர்த்தி
தாரவத் !!

ஜபம் செய்பவர்களுக்கும் வாஸ்து ஆச்சார்யனுக்கும் மூர்த்திபர்கள் தக்ஷிணையில் பாதி அளவு தக்ஷிணையாகும். ஜோதிஷன் சில்பி இவர்களை மூர்த்திபர்கள் தக்ஷிணை அளவு தக்ஷிணை கொடுக்கவும்.

भक्तानां परिचाराणां यथाशक्त्या तु दक्षिणाम् ।
शयनाद्बिम्बमुत्थाप्य स्नानवेद्युपरि न्यसेत् ॥ १७२ ॥

பக்தாணாம் பரிசாராணாம் யதாசக்த்யாது
தக்ஷிணாம் !
சயநாத் பிம்பமுத்தாப்ய ஸ்நாநவேத்யு பரிந்யஸேத் !!

பக்தர்களுக்கும், பரிசாரகர்களுக்கும் சக்திக்கு தக்கவாறு தக்ஷிணை கொடுக்கவும். சயநத்திலிருந்து பிம்பத்தை எடுத்து ஸ்நான வேதிகையின் மேல் அமர்த்தவும்

घृतं शिरोर्पणं कुर्यात् हेमदूर्वाङ्कुराक्षतैः ।
पञ्चगव्येन संस्नाप्य पश्चात्पञ्चामृतादिभिः ॥ १७३ ॥

க்ருதம் சிரோர்பணங்குர்யா
ஹேமதூர்வாங்குராக்ஷதை: !
பஞ்சகவ்யேநஸம்ஸ்நாப்ய பஸ்சாத்
பஞ்சாம்ருதாதிபி: !!

தங்க தூர்வையாலும், அக்ஷதையாலும் (நெய்யை) க்ருத சிரோர்பணம் செய்யவும் பஞ்சகவ்யத்தினாலும் பஞ்சாமிர்தத்தினாலும் ஸ்நானம் செய்விக்கவும்

रक्ततोयैस्सुवर्णतोयैः शुद्धोदैर्गन्धतोयकैः ।
हिरण्यवर्णा ऋग्भिश्च पवमानैश्च मन्त्रतः ॥ १७४ ॥

ரத்ந தோயை ஸ்வர்ண தோயை: சுத்தோதை: கந்த
தோயகை; !
ஹிரண்யவர்ணாருக்பிஸ்ச பவமாநைஸ்ச மந்த்ரத: !!

ரத்நோதகம், ஸ்வர்ணோதகம், சுத்தோதகம், கந்தோதகம், இவைகளால் ஸ்நானம் செய்விக்கவும். அபிஷேகத்தின் போது ஹிரண்ய வர்ணா என்ற ரிக்குகள் பவமாந ஸூக்தம்

नमकञ्चमकञ्चैव स्कन्दसूक्तञ्च शान्तिकम् ।
जपित्वा स्नापयेत्स्कन्दं गन्धपुष्पादिनार्चयेत् ॥ १७५ ॥

நமகம்சமகம் சைவ ஸ்கந்த ஸூக்தேந சாந்திகம் !
ஜபித்வா ஸ்நாபயேத் ஸ்கந்தம் கந்தபுஷ்பாதி
நார்ச்சயேத் !

ருத்ரம், சமகம், ஸ்கந்த ஸூக்தம், சாந்தி மந்த்ரங்கள் இவைகளை ஜபித்து சந்தன புஷ்பங்களால் ஸ்கந்தரை பூஜிக்கவும்.

अर्घ्यपाणिर्गुरु: पश्चात्प्रविशेद्गर्भगेहकम् ।
मानुषे दैविके वाऽपि प्राग्वत्संस्कारसंयुते ॥ १७६ ॥

அர்க்யபாணிர் குரு: பச்சாத் ப்ரவிசேத்
கர்பகேஹகம்!
மாநுஷே தைவிகேவாபி ப்ராக்வத் ஸம்ஸ்கார
ஸம்யுதே!!

அர்க்ய பாத்ர அஸ்த்ரத்துடன் ஆச்சார்யன் கர்பக்ருஹம் நுழைந்து மாநுஷ பிம்பம், தெய்வீக பிம்பத்தில் முன்போல் ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்ட பிம்ப விஷயத்தில் சந்தோஷமான மனத்துடன்

कुशलो हृदयेनैव रत्नौषधिविगर्हितम् ।
विन्यस्य सुदृढं कृत्वा षण्मुखस्यासनाय च ॥ १७७ ॥

குசலோ ஹ்ருதயே நைவ ரத்னௌஷதிவிகர்ஹிதம்!
விந்யஸ்ய ஸு த்ருடம்க்ருத்வா
ஷண்முகஸ்யாஸநாயச!!

நவரத்னங்கள், ஔஷதி வர்க்கங்களால் நிரப்பப்பட்ட பீடத்தை ஷண்முகரின் ஆசனத்திற்காக நன்கு கெட்டிப்படுத்தி

सर्वातोद्यसमायुक्तं वेदघोषसमन्वितम् ।
अर्घ्यपाणि: पुरो गत्वाऽप्याचार्यो मूर्तिपैस्सह ॥ १७८ ॥

ஸர்வாதோத்ய ஸமாயுக்தம் வேத கோஷைஸ்
ஸமந்விதம்!
அர்க்யாணி புரோகத்வா ப்யாசார்யோ
மூர்த்திபைஸ்ஸஹ!!

எல்லா வாத்ய கோஷங்களுடன் வேத பாராயணங்களுடனும் அர்க்ய ஹஸ்தத்துடன் ஆச்சார்யன் மூர்த்திபர்களுடன் பிம்பத்துடனும்

सदारपुत्रास्सभ्राता यजमानो व्रजेदनु ।
हर्म्य प्रदक्षिणं कृत्वा गर्भगेहे गुहं नयेत् ॥ १७९ ॥

ஸதார புத்ராஸ் ஸப்ராதா யஜமாநோ வ்ருஜேதநு!
ஹர்ம்யம் ப்ரதக்ஷிணம் க்ருத்வா கர்பகேஹே
குஹம் நயேத்!!

மனைவி, குழந்தை சகோதரர்களுடன் யஜமானன் ஆச்சார்ய அனுசரித்து சென்று ஆலயத்தை வலம் வந்து கர்பக்ருஹத்தில் முருகனை ஸ்தாபிக்கவும்

सुलग्ने सुमुहूर्ते च यथा द्वारं तथा मुखम् ।
अथ ब्रह्म शिलोपेतं स्थापयेच्छरसंभवम् ॥ १८० ॥

ஸுலக்னே ஸுமுஹுர்த்தேச யதாசாரந்ததாமுகம்!
அத ப்ரஹ்ம சிலோபேதம் ஸ்தாபயேச்சரஸம்பவம்!!

நல்ல லக்னத்தில் நல்ல முஹூர்த்தத்தில் வாயில்படிக்கு உகந்ததாக வாயிற்படியை நோக்கியவாறும் ப்ரம்ம சிலையின் மேல் முருகனை ப்ரதிஷ்டை செய்யவும்.

दक्षिणे तु महावल्लीं देवसेनां तथोत्तरे ।
अष्टबन्धं तत: कुर्याद्यथा दृढतरं तथा ॥ १८१ ॥

தக்ஷிணேத்து மஹாவல்லீம்
தேவஸேநாந்ததோத்தரே!
அஷ்டபந்தந்தத:குர்யாத் யதாத்ருட தரந்ததா!!

தெற்கில் மஹா வள்ளியையும், வடக்கில் தேவஸேநாவையும் ஸ்தாபித்து கெட்டியாக இருக்கும்படி அஷ்டபந்தனத்தை அர்பணிக்கவும்

सर्वातोद्यसमायुक्तं कुम्भानुद्धृत्य देशिक: ।
मूर्तिपैश्शिरसावाह्य कुर्याद्धामप्रदक्षिणम् ॥ १८२ ॥

ஸர்வாதோத்ய ஸமாயுக்தம் கும்பாநுத்ருத்யதேசிக:!
மூர்த்திபை: சிரஸாவாஹ்ய குர்யாத்தாம
ப்ரதக்ஷிணம்!!

எல்லா வாத்ய முளக்கத்துடன் கும்பங்களை எடுத்து ஆச்சார்யன் மூர்த்திபர்களுடன் ஆலயம் வலம் வந்து முருகனுக்கு முன்பாக

देवस्यापे क्रमेणैव स्थण्डिलोपरि विन्ययेत् ।
प्रच्छन्नपटमानीय भक्त्या परमया युत:: ॥ १८३ ॥

தேவஸ்யாக்ரேக்ரமேணைவ
ஸ்தண்டிலோபரிவிந்யஸேத் ।
ப்ரச்சந்ந படமாநீய பக்த்யாபரமயாயுத: ॥

ஸ்தண்டிலத்தின் மேல் முறைப்படி கும்பங்களை வைக்கவும். திரையிட்டு மிகுந்த பக்தியுடன் ஆச்சார்யன்

आचार्यस्सुप्रन्नात्मा दृढचित्तो जितेन्द्रिय: ।
मूर्धादिकल्पितस्थानेष्वादिवर्णाल्लिखेत्क्रमात् ॥ १७४ ॥

ஆசார்யஸ்ஸுப்ரஸந்நாத்மா த்ருட
சித்தோஜிதேந்த்ரிய: ।
மூர்த்நாதி கல்பிதஸ்தாநேஷ்வாதிவர்ணாந்
லிகேத்க்ரமாத் ॥

ஆச்சார்யன் மகிழ்ந்த மனதுடன் த்ருடமான மனதுடன் இந்த்ரியங்களை அடக்கியவாறு சிரஸ் முதல் பாதம் வரை அந்தந்த ஸ்தானத்தினுடைய அக்ஷரங்களை (ந்யாஸம்) செய்யவும்.

सैकत्रिंशत्कलान्यासं मकुटादिक्रमान्न्यसेत् ।
जगद्भुवादीषण्मन्त्रैर्वक्त्रस्थानेषु विन्यसेत् ॥ १७५ ॥

சைகத்ரிம் சத்கலாந்யாஸம் மகுடாதிக்ரமாந்ந்யஸேத் ।
ஜகத்புவாதி ஷண்மந்த்ரை: வக்த்ரஸ்தாநேஷு
விந்யஸேத் ॥

31 கலையுடைய ஏகத்ரிம்சத் கலாந்யாஸத்தை சிரஸ் முதல் பாதம் வரை ந்யாஸம் செய்யவும். ஜகத்புவம் முதல் 6 மந்த்ரங்களால் சிரஸ் வக்த்ரம் முதலான ஸ்தானங்களில் ந்யாஸம் செய்யவும்

शिरोवदनहृन्नाभिगुह्याङ्घ्रिषु च तान् पुन: ।
मातृका बिन्दुसहिता देव्योरङ्गे क्रमान्न्यसेत् ॥ १८६ ॥

சிரோவதந ஹ்ருந்நாபி குஹ்யாம் க்ரிஷு ச தாந்புந: ।
மாத்ருகாம் பிந்துஸஹிதாம்
தேவ்யோரங்கேக்ரமாந்ந்யஸேத் ॥

சிரஸ் முகம், ஹ்ருதயம், நாபி, குஹ்யம், பாதம், இவைகளில் மேற்கூறிய ஜகத்புவாதி மந்திரங்களால் ந்யாஸம் செய்யவும். பிந்து என்கிற "ம்" என்கிற எழுத்துடன் "அ" முதல் "க்ஷ" வரை தேவியின் சரீரத்தின் முறைப்படி ந்யாஸம் செய்யவும்.

मुहूर्तं वेक्ष्य दैवज्ञे गुरवे संनिवेदयेत् ।
प्राणप्रकृतियोगन्तु ज्ञात्वा स्थापनमा चरेत् ॥ १८७ ॥

முஹூர்த்தம் வேக்ஷ்ய தைவக்ஞ: குரவே
ஸந்நிவேதயேத் ।
ப்ராணப்ரக்ருதி யோகந்து ஞாத்வாஸ்தாபந
மாசரேத் ॥

ஜோதிஷன் முஹூர்த்தத்தை அறிந்து ஆச்சார்யனிடம் தெரிவிக்கவும். ப்ராண ப்ரக்ருதி யோகத்தை அறிந்து ஸ்தாபனம் செய்யவும்.

यथोत्कृष्ट क्रमात् ज्ञात्वा तथा संस्थापयेद्गुरु: ।
कुम्भाद्बीजं समादाय बेरस्य हृदि विन्यसेत् ॥ १८८ ॥

யதோத்க்ருஷ்டக்ரமம்ஞாத்வா ததாஸம்ஸ்தாபயேத்
குரு: ।
கும்பாத்பீஜம்ஸமாதாய பேரஸ்ய ஹ்ருதி
விந்யஸேத் ।

உயர்ந்த முறைப்படி பிம்பத்தை ஸ்தாபிக்கவும், கும்பத்திலிருந்து மூலமந்த்ரத்தை எடுத்து பிம்ப ஹ்ருதயத்தில் சேர்க்கவும்.

ब्रह्माङ्गानि सर्वाजानि मूर्धादिक्रमशो न्यसेत् ।
मुकुलीं पद्ममुद्राञ्च षण्मुखीं धेनुमुद्रिकाम् ॥ १८९ ॥

ப்ரஹ்மாங்காநிச பீஜாநி மூர்த்நாதி க்ரமஶோந்யஸேத் ।
முகுளீம் பத்மமுத்ராஞ்ச ஷண்முகீம் தேநு
முத்ரிகாம் ।

ப்ரம்ம அங்க மந்திரங்களை பீஜாக்ஷரத்துடன் சிரஸ் முதல் பாதம் வரை சேர்க்கவும். முகளம், பத்மம், ஷண்முகி தேநு முத்ரைகளை

शक्तिमुद्रां नमस्कारन्दर्शयेत्तु गुहाय वै ।
स्कन्दकुम्भस्थतोयेन स्कन्दं संस्नापयेद्गुरुः ॥ १९० ॥

சக்தி முத்ராம் நமஸ்காரம் தர்சயேத்து குஹாயவை!
ஸ்கந்தகும்பஸ்த தோயேந ஸ்கந்தம்
ஸம்ஸ்நாபயேத்குரு:!!

சக்திநமஸ்கார முத்ரைகளை முருகனுக்கு காண்பிக்கவும், ஸ்கந்த கும்பதீர்தத்தால் ஸ்கந்தரை அபிஷேகம் செய்யவும்

वर्धन्योर्बीजमादाय देव्योश्चूचुकमध्यमे ।
पूर्वं सव्ये महावल्लीं देवसेनाञ्च वामके ॥ १९१ ॥

வர்த்தந்யோர்பீஜமாதாய தேவ்யோச்சூசுக மத்யமே!
பூர்வம் ஸவ்யே மஹாவல்லீம் தேவஸேநாஞ்ச
வாமகே!!

வர்த்தனீ பீஜ மந்திரத்தை தேவியரின் கழுத்து பாகத்தில் ஸமர்ப்பிக்கவும். முதலில் வலது பக்கம் மஹாவள்ளியையும் இடது பக்கத்தில் தேவஸேநாவையும்

विन्यस्य योनिमुद्राञ्च पद्माख्यं दर्शयेत्पृथक् ।
तत्तत्कुम्भस्थतोयेन स्नापयेच्छक्तिकाद्वयम् ॥ १०२ ॥

விந்யஸ்ய யோநி முத்ராம்ச பத்மாக்யம் தர்சயேத்
ப்ருதக்!
தத்தத் கும்பஸ்த தோயேந ஸ்நாபயேச் சக்திகா
த்வயம்!!

அவாஹித்து தனித்தனியாக யோநி முத்ரை, பத்ம முத்ரை காண்பிக்கவும். அந்த வர்த்தனி கும்ப தீர்த்தத்தால் வள்ளீ தேவஸேநாவை அபிஷேகம் செய்யவும்.

स्थापने शक्तिरहिते वर्धनीद्वयबीजकम् ।
पीठे पार्श्वद्वये विद्वान् स्थाप्य तत्राभिषेचयेत् ॥ १९३ ॥

ஸ்தாபநே சக்தி ரஹிதே வர்த்தநீ த்வயபீஜகம்!
பீடே பார்ச்வ த்வயே வித்வாந் ஸ்தாப்ய
தத்ராபிஷேசயேத்!!

2 தேவியரை பிரதிஷ்டை செய்யாத போது 2 வர்த்தநீ பீஜத்தை பீடத்தின் 2 பக்கமும் ஸ்தாபித்து அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும்.

जयन्तादिघटाद्भिस्तु पीठे संस्थापयेत्क्रमात् ।
गन्धतोयेन संस्नाप्य गव्यैः पञ्चामृतैः पुनः ॥ १९४ ॥

ஜயந்தாதி கடாத்பிஸ்து பீடே ஸம் ஸ்நாபயேத்
க்ரமாத்!
கந்ததோயேந ஸம்ஸ்நாப்ய கவ்யை: பஞ்சாம்ருதை:
புந:!!

ஜயந்தன் முதலான கலச தீர்த்தங்களால் பீடத்தில் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். வாசனை தீர்த்தத்தால் பஞ்சகவ்ய பஞ்சாம்ருதத்தால் செய்ய வேண்டும்.

स्कन्दसूक्तेन मन्त्रेण जपेत् षोडशवारकम् ।
शुद्धाम्भसा तु संस्नाप्य मूलब्रह्मषडङ्गकैः ॥ १९५ ॥

ஸ்கந்த ஸூக்தேந மந்த்ரேண ஜபேத் ஷோடச
வாரகம்!
சுத்தாம்பஸாது ஸம்ஸ்நாப்ய மூலப்ரம்ம
ஷடங்ககை:!!

ஸ்கந்த ஸூக்தத்தை 16 முறை ஜபம் செய்யவும். மூலமந்த்ரம், ப்ரம்ம மந்த்ரம், ஷடங்க மந்த்ரங்களால் சுத்தமான ஜலத்தினால் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும்.

पाद्यं वै सद्यमन्त्रेण वामेनाचमनं ददेत् ।
अर्घ्यं वै घोरमन्त्रेण वस्त्रं हृदयमन्त्रतः ॥ १९६ ॥

பாத்யம் வைஸத்ய மந்த்ரேண வாமேநாசமநம்
ததேத்!
அர்க்யம் வை கோர மந்த்ரேண வஸ்த்ரம் ஹ்ருதய
மந்த்ரத:!!

ஸத்யோஜாத மந்த்ரத்தினால் பாத்யத்தையும், ஆசமனத்தை வாமதேவ மந்திரத்தினாலும், அர்க்யத்தை அகோர மந்திரத்தினாலும், வஸ்த்ரத்தை ஹ்ருதய மந்த்ரத்தினாலும்

गन्धं तत्पुरुषेणैव पुष्पमीशानमन्त्रत: ।
भूषणं कवचेनैव धूपदीपौ हृदा ददेत् ॥ १९७ ॥

கந்தம்தத் புருஷேணைவ புஷ்பம் ஈசாந மந்த்ரத:!
பூஷணம் கவசேநைவ தூபதீபௌ ஹ்ருதாததேத்!!

சந்தனத்தை தத்புருஷ மந்திரத்தினாலும், புஷ்பத்தை ஈசாந மந்திரத்தினாலும் ஆபரணத்தை கவச மந்திரத்தினாலும், ஹ்ருதய மந்திரத்தினால் தூபதீபத்தையும் அர்ப்பணிக்கவும்

अभ्यर्च्याधारशक्त्यादिपञ्चावरणसंयुतम् ।
रक्ताम्बरैरक्तमाल्यै: रक्तगन्धैश्च भूषयेत् ॥ १९८ ॥

அப்யர்ச்யாதார சக்த்யாதி பஞ்சாவரண ஸம்யுதம்!
ரக்தாம்பரைரக்த மால்யை ரக்தகந்தைச்ச பூஷயேத்!!

ஆதாரசக்தி முதல் பஞ்சாவரணம் வரை பூஜித்து சிகப்பு வஸ்த்ரம், சிகப்பு மாலை, சிகப்பு செஞ்சந்தனம் இவைகளால் அலங்கரிக்கவும்.

पञ्चवर्णहविर्दद्यात् अन्नसूक्तेन मन्त्रत: ।
ताम्बूलाद्युपचाराणि सर्वाणि च हृदा ददेत् ॥ १९९ ॥

பஞ்சவர்ன ஹவிர்தத்யாத் அன்னஸூக்தேந மந்த்ரத:!
தாம்பூலாத்யுபசாராணி ஸர்வாணிச ஹ்ருதா ததேத்!.

5 விதமான அன்னம், ஹவிஸ் இவைகளை அன்ன ஸூக்த மந்திரத்தினால் நிவேதனம் செய்து தாம்பூலம் முதலிய உபசாரங்களை ஹ்ருதய மந்திரத்தினால்

स्वसूत्रं देवदेवीनामुद्वाहं कर्म कारयेत् ।
चतुर्थदिवसे विप्र शेषहोमं समाचरेत् ॥ २०० ॥

ஸ்வஸூத்ராம் தேவ தேவீநாம் உத்வாஹம்கர்ம காரயேத்!
சதுர்த்தே திவஸேவிப்ர சேஷ ஹோமம் ஸமாசரேத்!!

பிறகு தேவி, தேவியர்க்கு கல்யாண உத்ஸவம் செய்யவும். 4 வது சேஷ ஹோமம் என்கிற ஹோமங்களை செய்யவும்.

भूदानं देशिकायैव दद्यात् कर्ता यथा बलम् ।
ब्राह्मणान् भोजयेत्पश्चात् दीनानन्धांश्च भोजयेत् ॥ २०१ ॥

பூதாநாம் தேசிகாயைவ தத்யாத் காாயதாபலம்!
ப்ராஹ்மணாந் போஜயேத் பஸ்சாத் தீநாநந்தாம்ஸ்ச பூஜயேத்!!

பூதானத்தை ஆச்சார்யனுக்கு யஜமானன், சக்திக்கு தகுந்தவாறு அளிக்கவும், ப்ராம்மணர்களுக்கு உணவளித்து ஏழைகள் கண், தெரியாதவர்களுக்கும் உணவளிக்கவும்

तदन्ते स्नपनं कुर्यात् वित्तशाठ्यन्न कारयेत् ।
एवं य: कुरुते मर्त्य: स पुण्यगतिमाप्नुयात् ॥ २०२ ॥

ததந்தே ஸ்நபநங்குர்யாத் வித்தஸ்லாட்யந்ந காரயேத்!
ஏவம்ய: குருதே மர்த்ய: ஸபுண்யாகதி மாப்நுயாத்!!

பிறகு பணக்குறைவின்றி ஸ்நபனாபிஷேகம் செய்விக்கவும், இவ்வாறு எவன் ஒருவன் செய்கிறானோ அவன் நல்ல புண்ய கதியை அடைகிறான்.

आयु: पुत्रकलत्रञ्च वसुनिद्यायशो बलम् ।
सौभाग्यं महती लक्ष्मीमरोगत्वमनाकुलम् ॥ २०३ ॥

ஆயு:புத்ர களத்ரஞ்ச வஸுர்வித்யாய சோபலம்!
ஸௌபாக்யம் மஹதீம்லக்ஷ்மீம் அரோகத்வ மநாகுலம்!!

ஆயுள், குழந்தை, மனைவி, ஐச்வர்யம், கல்வி புகழ், பலம், ஸௌபாக்யம், பெருத்த ஐஸ்வர்யம், அளவில்லாத ஆரோக்யம் ஒற்றுமை இவைகளை

इहैव लब्ध्वा भूपृष्ठे भुक्त्वा भोगान् यथेप्सितान् ।
कर्ता कारयिता चैव कौमारं लोकमाप्नुयात् ॥ २०४ ॥

இஹைவ லப்த்வா பூப்ருஷ்டே புக்த்வா போகாந்ய
தேப்ஸிதாந் /
கர்த்தாகாரயிதாசைவ கௌமாரம் லோக மாப்நுயாத் //

இந்த பூலோகத்தில் அடைந்து நன்கு வேண்டியதை அணிவித்து பிறகு பிரதிஷ்டை செய்விப்பவனும் கௌமார லோகத்தை அடைகிறான்.

फलं स्कन्दप्रतिष्ठायाः संक्षेपाच्छृणु सुव्रत ।
बेरसंवेशवेद्यान्तु यावन्तः परमाणवः ।
तावद्वर्षसहस्राणि स्कन्दलोके महीयते ॥ २०५ ॥

பலம் ஸ்கந்த ப்ரதிஷ்டாயா ஸம்க்ஷேபாத்
ச்ருணுஸுவ்ரத /
பேர ஸம்வேச வேத்யாந்து யாவந்த: பரமாணவ: //
தாவத்வர்ஷ ஸஹஸ்ராணி ஸ்கந்த லோகே
மஹீயதே ///

மிகச்சுருக்கமாக ஸ்கந்த பிரதிஷ்டையின் பலனை கூறுகிறேன்! கேளும்! பிம்பத்தை எழுந்தருளச் செய்த வேதிகையை எவ்வளவு பரமாணு இருந்ததோ அவ்வளவு ஆயிர வர்ஷங்கள் ஸ்கந்த லோகத்தில் இருந்து விளங்குகிறான்.

इति श्रीकुमारतन्त्रे अचलप्रतिष्ठाविधिर्नाम
षड्विंशः पटलः

இதி ஸ்ரீ குமாரதந்த்ரே கௌசிகப்ரச்னே
அசலப்ரதிஷ்டாவிதி: நாம ஷட்விம்சதி படல:!

இவ்வாறு குமார தந்திரத்தில் கௌசிக ப்ரச்னத்தில்
அசல ப்ரதிஷ்டா விதி என்னும்
26-வது படலமாகும்.

॥ सप्तविंशः पटलः ॥

27 வது படலம்

अथ चलबेरप्रतिष्ठाविधिः

அத சலபேர ப்ரதிஷ்டா விதி படல:

चलबेरप्रतिष्ठाञ्च वक्ष्येऽहं शृणु कौशिक ।
भुक्तिमुक्तिप्रदं नृणां सर्वकामार्थसाधनम् ॥ १ ॥

சலபேர ப்ரதிஷ்டாம்ச வக்ஷ்யேஹம் ச்ருணு கௌசிக!
புக்தி முக்தி ப்ரதம் ந்ருணாம் ஸர்வ காமார்த்த ஸாதநம்!!

ஹே! கௌசிகரே சலபேர ப்ரதிஷ்டையை பற்றி கூறுகிறேன். கேள்! மனுஷ்யர்களுக்கு போகத்தையும், முக்தியையும் கொடுப்பதும் எல்லா இஷ்டங்களுக்கு சாதனமானதும்.

बालवृद्धिकरं सर्वशत्रुक्षयकरं शुभम् ।
सर्वकामदमन्यत् किं कुमारस्थापनादृते ॥ २ ॥

பால வ்ருத்தி கரம் ஸர்வ சத்ருக்ஷயகரம் சுபம்!
ஸர்வ காமத மந்யத்கிம் குமாரஸ்தாபநாத்ருதே!!

குழந்தைகள் முதல் பெரியோர்கள் வரை, சத்ருக்கள் அற்றதாகவும் மங்களமும், எல்லா இஷ்டங்களையும் சுப்ரமண்ய ஸ்தாபனத்தினால் மட்டுமே அல்லாமல் வேறு எதனால் செய்ய முடியும்.

मृगादिमासषट्के तु विकुम्भेषु शुभावहम् ।
अयने चोत्तरे श्रेष्ठं दक्षिणे स्याज्ज्वरान्वितम् ॥ ३ ॥

ம்ருகாதிமாஸ ஷட்கேது விகும்பேஷு சுபாவஹம்!
அயநேசோத்தரே ச்ரேஷ்டே தக்ஷிணே ஸ்யாத் ஜ்வராந்விதம்!!

மகரம் மாசம் முதல் ஆறு மாதத்தில் மாசி மாதத்தை தவிர சுபம், உத்தராயணம் நல்லது

मार्गशीर्षकमाघौ द्वौ वर्जयेत्तु प्रयत्नतः ।
जीवदृष्टियुते कुम्भे चलस्थापनमुत्तमम् ॥ ४ ॥

மார்கசீர்ஷக மாகௌத்வௌ வர்ஜயேத்து ப்ரயத்நத:!
ஜீவத்ருஷ்டி யுதே கும்பே சலஸ்தாபந முத்தமம்!!

மார்கழி மாதம், மாசி மாதம் இரண்டும் ப்ரேர்த்தனைப் பட்டு நீக்க வேண்டும். உயிர், நேத்ரம், கும்ப லக்னத்தில் சலஸ்தாபனம் செய்வது உத்தமம்

प्रशस्तपक्षनक्षत्रे स्थापनं सम्यगाचरेत् ।
प्रतिमां कारयेद्विद्वान् प्रतिमालक्षणोक्तवत् ॥ ५ ॥

ப்ரசஸ்த பக்ஷ நக்ஷத்ரே: ஸ்தாபநம் ஸம்ய சாசரேத்!
ப்ரதிமாங்காரயே த்வித்வாந் ப்ரதிமாலக்ஷணோக்தவத்!!

ப்ரசஸ்தமான சுக்ல பக்ஷம், நல்ல நக்ஷத்திரத்தில் சலஸ்தாபனத்தை செய்ய வேண்டும். படித்தவன் ப்ரதிமாம் முறையில் ப்ரதிமையைச் செய்ய வேண்டும்.

गजवल्लीसमायुक्तं प्रतिपञ्चोत्सवं तथा ।
शिविका बलिबेरञ्च स्नपनोत्सव कौतुकम् ॥ ६ ॥

கஜ வல்லீ ஸமாயுக்தம் ப்ரதி பஞ்சோத்ஸவம் ததா!
சிபிகாபலிபேரஞ்ச ஸ்நபநோத்ஸவ கௌதுகம்!!

கஜவள்ளி கூடியதோடாக ஐந்து பரிமித்ஸங்களை செய்ய வேண்டும். பல்லாக்கு, பலி மூர்த்தி, ஸ்நபன மூர்த்தி, உத்ஸவ மூர்த்தி, ரக்ஷாபந்தன மூர்த்தி

मूर्तीपञ्चविधानेन तत्तन्मूर्तिस्वभावकम् ।
शक्त्येकञ्च समायुक्तं स्नपनं बलिकौतुकम् ॥ ७ ॥

மூர்த்தி பஞ்ச விதாநேந தத்தந்மூர்த்தி ஸ்வபாவகம்!
சக்த்யேகம்ச ஸமாயுக்தம் ஸ்நபநம் பலிகௌதுகம்!!

ஐந்து மூர்த்தி முறையாக அந்தந்த மூர்த்தி கூறியுள்ளபடி. பஞ்சபேர விதானம், ஒரு

அம்பாளோடு கூடியதாக ஸ்நபன பேரம், பலிபேரம், ரக்ஷாபந்தன மூர்த்தி, இவைகளோடு கூட

शक्तित्रयसमोपेतमुत्सेवं मुनिपुङ्गव ।
शक्तिं विनास्त्राशिबिका पञ्चबेरविधिक्रमम् ॥ ८ ॥

சக்தித்ரய ஸமோபேதம் உத்ஸவம் முநி புங்கவ!
சக்திம் விநாஸ்த்ர சிபிகா பஞ்சபேர விதிக்ரமம்!!

மூன்று சக்திகளோடு கூட முனி ச்ரேஷ்ட்டரே! சக்தி இல்லாமல் அஸ்த்ராயுதம், பல்லக்கு இவைகளோடு கூட பஞ்சபேர விதானமாக

अंकुरानर्पयेद्विद्वान् पूर्वोक्तविधिना मुने ।
प्रासादस्याग्रत: कुर्यान्मण्डपं चतुरश्रकम् ॥ ९ ॥

அங்குராநர்பயே த்வித்வாந் பூர்வோக்த விதிநாமுநே!
ப்ராஸாதஸ்யோக்ரத: குர்யாத் மண்டபம் சதுரச்ரகம்!!

அங்கு ராப்பணம், முன்னால் கூறியபடி முறைப்படி, பாலிகையை தெளிக்க வேண்டும். கோயிலுக்கு முன்னாடி மண்டபம் சதுரச்ரமாக செய்ய வேண்டும்.

भूतादिनवहस्तान्तं विस्तारं गुरुहस्तत: ।
षोडशस्तम्भसंयुक्तं द्वादशस्तम्भकेन वा ॥ १० ॥

பூதாதிநவ ஹஸ்தாந்தம் விஸ்தாரம் குருஹஸ்தத:!
ஷோடசஸ்தம்ப ஸம்யுக்தம் த்வாதசஸ்தம்பகே நவா!!

ஆச்சார்யனுடைய கை அளவிலே 5, 9 முழம் விஸ்தாரம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். 16 ஸ்தம்பம் கூடியதாக 12 ஸ்தம்பங்கள் கூடியதோ

पंक्तितालसमुत्सेधं पंक्तित्रयसमायुतम् ।
चतुर्द्वारसमायुक्तं चतुस्तोरणभूषितम् ॥ ११ ॥

பங்க்தி தால ஸமுத்ஸேதம் பங்க்தித்ரய ஸமாயுதம்!
சதுர்த்வார ஸமாயுக்தம் சதுஸ்தோரண பூஷிதம்!!

பங்க்தியினுடைய உயரமாயும், மூன்று பங்கோடு கூடியதாயும், 4 வாசற்படியோடு கூட, 4 தோரணங்களோடு கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.

मङ्गलाष्टक संयुक्तं मङ्गलांकुरशोभितम् ।
विधानध्वजसंयुक्तं दर्भमाला सुशोभितम् ॥ १२ ॥

மங்களாஷ்டக ஸம்யுக்தம் மங்களாங்குர சோபிதம்!
விதாநத்வஜ ஸம்யுக்தம் தர்பமாலாஸு சோபிதம்!!

மங்களகரமாய் இருக்க கூடியதாய் மங்களமான அந்த முளைப் பாலிகையோடு கூடியதாய், அச்மான் நகரி, கொடி, இவைகளோடு கூட தர்பமாலையினோடு கூட பிரகாசிக்கும் படியாக

एकाशीतिपदं कृत्वा मध्यवेदिं नवांशत: ।
कुण्डानि परित: कृत्वा महादिक्षु विदिक्षु च ॥ १३ ॥

ஏகாசீதி பதங்க்ருத்வா மத்யே வேதிம் நவாம்சத:!
குண்டாநி பரித: க்ருத்வா மஹாதிக்ஷு விதிக்ஷு ச!!

51 பதம் செய்து 9ல் 1 பங்கு வேதிகை அமைக்க வேண்டும். திக்குகளையும், கோடங்களிலும், குண்டங்களை சுத்தி செய்ய வேண்டும்.

दिशासु चतुरश्राणि षट्कोणानि विदिक्षु च ।
अथवा विदिशास्वत्र वृत्तानि नलिनानि वा ॥ १४ ॥

திசாஸு சதுரஸ்ராணி ஷட்கோ நாநி விதிக்ஷு ச!
அதவாவிதிஸா ஸ்வத்ர வ்ருத்தாநி நளிநாநிவா!!

திக்குகளில் சதுரச்ரமும், ஷட்கோணம், விதுக்களிலும், இல்லாவிடில் விதிக்குகளில் விருத்தமோ, பத்மமோ அமைக்க வேண்டும்.

षडश्रन्तु प्रधानं स्यान्मध्ये शांकरवज्रिणो: ।
सर्वकुण्डं षडश्रं वा नवकुण्डविधौ मता ॥ १५ ॥

ஷடஸ்ரந்து ப்ராதாநம் ஸ்யாத் மத்யே
சாங்ரவஜ்ரிணோ:!
ஸர்வ குண்டம் ஷடஸ்ரம்வா
நவகுண்டவிதௌமதா!!

ப்ரதான குண்டம் ஷடச்ரமாகவும், இந்திரதிக்கும் ஈசான திக்கில் நடுவிலே ஷடச்ரம் ப்ரதானமாகவும் அமைக்கலாம், எல்லா குண்டங்களும் ஷடச்ர குண்டமாக நவகுண்ட யாக சாலையில் அமைப்பது சம்மதம்

चतुरश्रं चतुर्दिक्षु प्रधानन्तु षडश्रकम् ।
पञ्चकुण्डविधि: प्रोक्तं त्रिमेखलसमायुतम् ॥ १६ ॥

சதுரஸ்ரம் சதுர்த்திக்ஷு ப்ரதாநந்து ஷடஸ்ரகம்!
பஞ்ச குண்ட விதிப்ரோக்தம் த்ரிமேகல ஸமாயுதம்!!

நான்கு திக்குகளிலும் சதுரச்ர குண்டமும், ப்ரதானம் ஷட்கோண குண்டம், 3 மேகலையோடு கூடியதாக பஞ்ச குண்ட விதியில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

नाभियोनिसमायुक्तं सर्वलक्षणसंयुतम् ।
मण्डपस्योत्तरे भागे स्नानवेदिं प्रकल्पयेत् ॥ १७ ॥

நாபியோநிஸமாயுக்தம் ஸர்வலக்ஷணஸம்யுதம்!
மண்டபஸ்யோத்தரே பாகே ஸ்நாநவேதீம்
ப்ரகல்பயேத்!!

நாபி, யோநி கூடியதாக ஸர்வ லக்ஷணமாக இருக்க வேண்டும். மண்டபத்தினுடைய வடக்கு பக்கத்தில் ஸ்நான வேதிகையை செய்ய வேண்டும்.

तत्पीठतारद्विगुणं षोडशांगुलमुच्छ्रयम् ।
नालावटसमायुक्तं जलमार्गसमायुतम् ॥ १८ ॥

தத்பீடத்வாரத்விகுணம் ஷோடசாங்குல முச்ரயம்!
நாளாவட ஸமாயுக்தம் ஜலமார்க ஸமாயுதம்!!

அந்த பீடத்தினுடைய ஓட்டை 2 பங்கும் 16 பங்கு உயரமுடையதாகவும் இருக்க வேண்டும். ஓட்டையோடு கூடியதாக ஜலம் போகக் கூடியதான அமைப்போடு கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.

बाहुमात्रायतात्खातमवटं तस्य वामत: ।
गोमयालेपनं कृत्वा रजांसि विनिपातयेत् ॥ १९ ॥

பாஹுமாத்ராயதாத்காதம் அவடந்தஸ்யவாமத:!
கோமயாலேபநங்க்ருத்வா ரஜாம்ஸி விநிபாதயேத்!!

ஒரு முழம் ஆழமுள்ளதாக இடது பக்கத்தில் அமைக்க வேண்டும். சாணியினால் மெழுகி கோலங்கள் போட வேண்டும்.

माणिक्यं पुष्परागञ्च वैडूर्यं नीलमेव च ।
गोमेदकं मौक्तिकञ्च प्रवालं स्फटिकं तथा ॥ २० ॥

மாணிக்கம் புஷ்பராகஞ்ச வைடூர்யம் நீலமேவச!
கோமேதகம் மௌக்திகஞ்ச ப்ரவாளம்ஸ்ப
டிகந்ததா!!

மாணிக்கம், புஷ்பராகம், வைடூர்யம், நீலம், கோமேதகம், முத்து, பவளம், ஸ்படிகம் இவைகளை அந்தந்த மந்திரங்களை சொல்லி

इन्द्रादीशानपर्यन्तं विन्यसेत्स्वस्वमन्त्रत: ।
बेरं तस्योपरि न्यस्त्वा सुस्निग्धं सुदृढं भवेत् ॥ २१ ॥

இந்த்ராதீசாந பர்யந்தம் விந்யஸேத்
ஸ்வஸ்வமந்த்ரத:!
பேரம் தஸ்யோ பரிந்யஸ்த்வா ஸுஸ்நிக்தம்ஸு
த்ருடம் பவேத்!!

இந்த்ர திக் முதல் ஈசானம் திக்கு வரையில் வைக்க வேண்டும். அந்த சிலையை அதன் மேல் வைத்து நன்கு இடமாக வைக்க வேண்டும்.

देव्यो: पीठेऽष्टकोष्ठेषु हेमाब्जानि न्यसेद्धृदा ।
सर्वालङ्कारसंयुक्ते मण्डपे स्थण्डिलोपरि ॥ २२ ॥

தேவ்யோ: பீடேஷ்ட கோஷ்டேஷு ஹேமாப்ஜா நிந்யஸேத் த்ருதா!
ஸர்வாலங்கார ஸம்யுக்தோ மண்டபே ஸ்தண்டிலோபரி!!

அம்பாளுடைய பீடத்தில் 8 பக்கங்களிலும் தங்க தாமரையை ஹ்ருதய மந்திரத்தினால் வைக்க வேண்டும், எல்லா அலங்காரங்களோடு கூடிய மண்டபத்தில் ஸ்தண்டலத்தின் மேல்

नयनोन्मीलनं कुर्यात् नेत्रयुग्मायुते दिने ।
हेमसूचिकया शिल्पी पक्ष्मरेखां समालिखेत् ॥ २३ ॥

நயநோன்மீலநம் குர்யாத் நேத்ரயுக்மாயுதேதிநே!
ஹேமஸூசிகயா சில்பீ பக்ஷமரேகாம் ஸமாலிகேத்!!

2 நேத்ரங்கள் உள்ள தினத்தில் நயனோன் மீலனம் செய்ய வேண்டும். தங்க ஊசியினால் சில்பியானவன் இரண்டு நேத்ரங்களை எழுத வேண்டும்.

कृष्णमण्डलमालिख्य ज्योतिर्मण्डलमालिखेत् ।
उत्तरे स्थण्डिले बेरं स्थाप्य शिल्पि विसर्जयेत् ॥ २४ ॥

க்ருஷ்ண மண்டலமாலிக்ய ஜ்யோதிர்மண்டலமாலிகேத்!
உத்தரே ஸ்தண்டிலே பேரம் ஸ்தாப்ய சில்பிம் விஸர்ஜயேத்!!

கருப்பு மண்டல கோட்டில் வெள்ளை மொழியில் எழுத வேண்டும். வடக்கு பக்கத்தில் மூர்த்தியை வைத்து சில்பியை நீக்க வேண்டும்.

नेत्रमन्त्रमनुस्मृत्य हेमसूच्या गुरुर्लिखेत् ।
पुण्याहं वाचयित्वाऽथ प्रोक्षयेदस्त्रमन्त्रत: ॥ २५ ॥

நேத்ர மந்த்ர மநுஸ்க்ருத்ய ஹேமஸூச்யார்குருர்லிகேத்!
புண்யாஹம் வாசயித்வாத ப்ரோக்ஷயே தஸ்த்ர மந்த்ரத:!!

நேத்ர மந்த்ரத்தை சொல்லிக் கொண்டு தங்க ஊசியினால் ஆசார்யன் எழுத வேண்டும். பிறகு புண்யாஹ வாசனம் செய்து அஸ்த்ர மந்திரத்தினால் ப்ரோக்ஷிக்க வேண்டும்.

अभित: कलशानष्ठौ स्थाप्येन्द्राद्या: समर्चयेत् ।
तर्जनीमध्यमाभ्याञ्च स्वर्णनख संयुतम् ॥ १६ ॥

அபித: கலசாநஷ்டௌ ஸ்தாப்ய இந்த்ராயா: ஸமர்ச்சயேத்!
தர்ஜநீமத்ய மாப்யாஞ்ச ஸர்வ வர்ணௌகஸம்யுத:ம்!!

சுற்றிலும் எட்டு கலசங்களை வைத்து இந்த்ராதி தெய்வங்களை மந்த்ரங்களோடு கூட பூஜிக்க வேண்டும். தர்ஜநீ விரலில் மத்யம விரலினாலும் எல்ல வர்ணங்களையும் சேர்த்து

सूर्यसोमाधिपाभ्याञ्च नेत्रयो: संस्पृशेद्गुरु: ।
सौवर्णदूर्वया नेत्रं मध्वाज्याभ्यान्तु तर्पयेत् ॥ १७ ॥

ஸூர்யஸோமாதி பாப்யாஞ்ச நேத்ரயோ: ஸம்ஸ்ப்ருசேத்குரு:!
ஸௌவர்ண தூர்வயாநேத்ரம் மத்வாஜ்யாப்யாந்து தர்ப்பயேத்!!

ஸூர்யன், சந்த்ரன் இவர்களின் அதிபர்களை ஆசார்யன் தங்க ஊசியினால் கண்ணை நெய், தேனினால் தர்பனம் செய்ய வேண்டும்.

मधुवाता ऋतायेति मधुना तर्पयेद्गुरु: ।
घृतं मिमिक्षेति मन्त्रेण तर्पयेत्तु घृतेन च ॥ १८ ॥

மதுவாதாருதாயேதி மதுநாதர்ப்பயேத்குரு:!
க்ருதமிமிக்ஷேதி மந்த்ரேண தர்ப்பயேத்து க்ருதேநச!!

ஆசார்யன் மதுவாதாரி தாயேதி என்ற மந்திரத்தினால் தேனினால் ஆச்சார்யன் செய்ய வேண்டும். நெய்யினால் க்ருதம் மிமிக்ஷிரே என்ற மந்திரத்தினால் தர்பனம் செய்ய வேண்டும்.

सौवर्ण रजतेनैव पात्रं मध्वाज्ययोर्मतम् ।
गौर्धेनुभावमन्त्रेण सवत्सां गां प्रदर्शयेत् ॥ १९ ॥

ஸௌவர்ணம் ரஜதேனைவ பாத்ரம் மத்வாஜ்ய யோர் மதம்!
கௌர்த்தேநுபாவ மந்த்ரேண ஸவஸ்தாம்காம் ப்ரதர்சயேத்!!

தங்கம், வெள்ளி இவைகளினால் பாத்ரம், தேன், நெய் சேர்த்து செய்வது முறையாகும். கௌர்த்தேநு மந்திரத்தினால் கன்றோடு கூடிய பசுவை தரிசனம் செய்ய வேண்டும்.

ब्रह्मजज्ञानमन्त्रेण ब्राह्मणान् दर्शयेद्गुरुः ।
प्रच्छन्नपटमावर्ज्य जनान्सर्वान् प्रदर्शयेत् ॥ ३० ॥

ப்ரம்மஜஞ்ஞாந மந்த்ரேண ப்ராம்மணாந் தர்சயேத்குரு:!
ப்ரச்சந்ந படமாவர்ஜ்ய ஜநாந் ஸர்வாந் ப்ரதர்சயேத்!!

ப்ரம்ம ஜஞ்ஞாந மந்திரத்தினால் ப்ராமணர்களை ஆசார்யம் தரிசனம் செய்து வைக்க வேண்டும். எல்லா ஜனங்களையும் திரை நீக்கி தரிசனம் செய்து வைக்க வேண்டும்.

पञ्चगव्येन संस्नाप्य पञ्चब्रह्मषडङ्गकैः ।
अष्टमृत्सलिलेनैव स्नापयेत्तु षडक्षरैः ॥ ३१ ॥

பஞ்சகவ்யேந ஸம்ஸ்நாப்ய பஞ்சப்ரம்ம ஷடங்ககை:!
அஷ்டம்ருத் ஸலிலைநைவ ஸ்நாபயேத்து ஷடக்ஷரை:!!

பஞ்ச ப்ரம்ம மந்த்ரம், ஷடங்க மந்திரங்களால் பஞ்ச கவ்யத்தினால் அபிஷேகம் செய்து, ஆறெழுத்துக்களை சொல்லிக் கொண்டு எட்டு மண்கள் சேர்ந்த ஜலத்தினால் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும்.

स्नापयेत्कलशाद्भिस्तु स्कन्दसूक्तेन मन्त्रतः ।
गन्धपुष्पादिभिश्चैव पूजयेद्धृदयेन तु ॥ ३२ ॥

ஸ்நாபயேத் கலசாத்பிஸ்து ஸ்கந்தஸூக்தேந மந்த்ரத:!
கந்தபுஷ்பாதிபிச்சைவ பூஜயேத்ருதயேநது!!

ஸ்கந்த ஸூக்த மந்திரத்தினால் கலச ஜலத்தினால் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். ஹ்ருதய மந்திரத்தினால் சந்தனம், புஷ்பங்களினால் பூஜிக்க வேண்டும்.

सर्वालंकारसंयुक्तं सर्वातोद्यसमन्वितम् ।
छत्रचामरसंयुक्तं नानाभक्तजनैर्युतम् ॥ ३३ ॥

ஸர்வாலங்கார ஸம்யுக்தம் ஸர்வாதோத்ய ஸமந்விதம் !
சத்ரசாமர ஸம்யுக்தம் நாநாபக்த ஜனநர்யுதம்!!

எல்லா விதமான அலங்காரத்துடன் கூட எல்லா விதமான உயர்ந்த உபசாரங்களோடு எல்லா வாத்யங்களோடும் குடை, சாமரசகிதம் எல்லா பக்த ஜனங்களோடு கூடியதாக.

नानादीपसमायुक्तं विप्रसंघसमायुतम् ।
रथे वा शिविकायां वा कुर्याद् ग्रामप्रदक्षिणम् ॥ ३४ ॥

நாநாதீப ஸமாயுக்தம் விப்ரஸங்க ஸமாயுதம்!
ரதேவா சிபிகாயாம்வா குர்யாத் க்ராம ப்ரதக்ஷிணம்!!

(அநேக விதமான) பலவிதமான தீபங்களோடு கூடியதாய் ப்ராம்மண கூட்டங்களோடு சேர்ந்து தேரிலேயோ, பல்லக்கிலேயோ, கிராமப்ரதக்ஷிணம் (வலம்) செய்ய வேண்டும்.

जलतीरं समासाद्य शुद्धिं कृत्वा भुवस्थलम् ।
तस्मिन् बेरं [1]समानीय वस्त्रादीनि व्यपोह्य च ॥ ३५ ॥

ஜலதீரம் ஸமாஸாத்ய சுத்திம் க்ருத்வாபுவிஸ்தலம்!
தஸ்மிந் பேரம் ஸமாநீய வஸ்த்ராதீநி வ்யபோஹ்யச!!

(ஜலக்கரையை) ஜலதீர்த்தத்தை அடைந்து அந்த பூமி ப்ரதேசத்தை (இடத்தை)

சுத்தம் செய்து அந்த இடத்தில் (பேரம்) விக்ரஹத்தை கொண்டு வந்து வஸ்த்ராதிகளை நீக்கி விட்டு எடுக்க வேண்டும்.

नववस्त्रेण सवेष्ट्य बध्नीयाल्लम्बकूर्चकम्।
चतुर्गात्रयुतं कृत्वा जलमध्ये प्रपान्वितम् ॥ ३६ ॥

நவவஸ்த்ரேண ஸம்வேஷ்ட்ய பத்நீயால்லம்ப கூர்சகம்!
சதுர்காத்ரயுதம் க்ருத்வா ஜலமத்யே ப்ரவாந்விதம்!!

உயர்ந்த வஸ்த்திரத்தினால் அலங்கரித்து லம்ப கூர்ச்சத்தை அர்பணம் பண்ண வேண்டும். ஜலத்தின் மத்தியில் திருவாசியோடு கூட அழகான

तन्मध्ये विन्यसेत्पीठं चतुर्गात्रयुतं दृढम् ।
तदूर्ध्वे कण्ठदघ्ने वा नाभिदघ्नेऽधिवासयेत् ॥ ३७ ॥

தந்மத்யே விந்யஸேத்பீடம் சதுர்காத்ரயுதந்த்ருடம்!
ததூர்த்வே கண்ட தக்னேவா நாபிதக்நேதிவாஸயேத்!!

அதன் மத்தியில் பீடத்தை வைத்து நான்கு, இரண்டு, கால்களை த்ருடமான அமைத்து அதற்கு மேல் கழுத்து விழும் படியாகவோ இடுப்பு நனையும் படியாகவோ, வாஸம் செய்யும்படி செய்ய வேண்டும்

अष्ठकुम्भान् न्यसेद्दिक्षु दिग्देवान्संप्रपूजयेत् ।
चतुर्वेदं चतुर्दिक्षु कुर्यादध्ययनं द्विजैः ॥ ३८ ॥

அஷ்டகும்பாந்தஸேத்திக்ஷு திக்தேவாந்ஸம்ப்ரபூஜயேத்!
சதுர்வேதஞ்சதுர்திக்ஷு குர்யாதத்யயநம்த்விஜை:!!

திக்குகளில் எட்டு கும்பங்களை வைத்து அஷ்டதிக் பாலர்களை பூஜிக்க வேண்டும். ப்ராமணர்களால் நாலு வேதங்களில் 4 திக்குகளில் பாராயணம் செய்ய வேண்டும்.

पुण्याहं नाचयित्वाऽथ प्रोक्षयेद्यागमण्डपम् ।
वास्तुहोमं ततः कुर्यात्समीरिणपदे गुरुः ॥ ३९ ॥

புண்யாஹம் வாசயித்வாத ப்ரோக்ஷயேத்யாகமண்டபம்!
வாஸ்து ஹோமம்தத:குர்யாத் ஸமீரிணபதேத்குரு:!!

பிறகு புண்யாஹ வாசனம் செய்து யாக மண்டபத்தை ப்ரோக்ஷிக்க வேண்டும். பிறகு வாஸ்து ஹோமத்தை செய்து ஆச்சார்யன்

पर्यग्निकरणं तेन वह्निनात्रैव कारयेत् ।
वेद्यूर्ध्वे स्थण्डिलं कृत्वा चाष्टद्रोणैश्च शालिभिः ॥ ४० ॥

பர்யக்னிகரணந்தேந வஹ்நிநாத்ரைவ காரயேத்!
வேத்யூர்த்வே ஸ்தண்டிலங்க்ருத்வா அஷ்டத்ரோணை ஸ்சசாலிபி:!!

சுளுந்தை சுற்ற வேண்டும். வேதிகையின் மேலே எட்டு மரக்கால் நெல்லினால் ஸ்தண்டிலம் செய்து

तदर्धैस्तण्डुलैश्चैव तदर्धैश्च तिलैरपि ।
तन्मध्ये नलिनं लिख्य साष्ठपत्रं सकर्णिकम् ॥ ४१ ॥

ததர்த்தை ஸ்தண்டுலைசைவ ததர்த்தைச் சதிலைரபி!
தந்மத்யே நளிநம் லிக்ய ஸாஷ்டபத்ரம் ஸகர்ணிகம்!!

அதில் பாதி அளவு அரிசியையும், அதன் பாதி அளவு எள்ளையும் போட்டு அதன் நடுவில் தாமரையின் எழுதி எட்டு தளத்தோடு கூடிய,

दर्भैर्लाजैश्च पुष्पैश्च परिस्तीर्य यथाविधि ।
शयनं कल्पयेत्तत्र चर्मजाद्यैरनुक्रमात् ॥ ४२ ॥

தர்பைர்லாஜைச்ச புஷ்பைச்ச பரிஸ்தீர்ய யதாவிதி!
சயநம் கல்பயேத்தத்ர சர்மஜாத்யைரநுக்ரமாத்!!

தர்பம், பொறி, புஷ்பங்களினால் முறைப்படி நிரப்பி, தோல் முதலியவைகளால்

ஏற்பட்ட வஸ்துகளினால் அந்த இடத்தில் சயநாதி வாஸத்தை செய்ய வேண்டும்.

जलादुत्तीर्य देवेशं स्नानवेद्युपरि न्यसेत् ।
बिम्बशुद्धिं ततः कृत्वा त्वलंकृत्य यथाविधि ॥ ४३ ॥

ஜலாதுத்தீர்ய தேவேசம் ஸ்நாநவேத்யுபரி ந்யஸேத்!
பிம்பசுத்திம் தத: க்ருத்வா அலங்க்ருத்ய யதாவிதி!!

ஜலத்தில் இருந்து விக்ரஹங்களை எடுத்து ஸ்நான வேதிகையின் மேல் வைத்து அதன் பிறகு பிம்பத்தை சுத்தி செய்து முறைப்படி அலங்காரம் செய்யவும்.

आलयन्तु प्रविश्याथ पुनः पुण्याहमाचरेत् ।
स्कन्दसूक्तं जपित्वाऽथ पवमानमुदीरयन् ॥ ४४ ॥

ஆலயந்து ப்ரவிச்யாத புந: புண்யாஹமாசரேத்!
ஸ்கந்த ஸூக்தம் ஜபித்வாத பவமாநமுதீரயன்!!

பிறகு ஆலயத்தை அடைந்து புண்யாஹ வாசனம் செய்து பிறகு ஸ்கந்த ஸூக்தம் பவமானம்

अयं कुमारमन्त्रेण मालामन्त्रेण देशिकः ।
शुद्धाम्बुना तु संस्नाप्य रक्तवस्त्रेण वेष्टयेत् ॥ ४५ ॥

அயங்குமார மந்த்ரேண மாலாமந்த்ரேணதேசிக:!
சுத்தாம்புநாது ஸம்ஸ்நாப்ய ரக்தவஸ்த்ரேண வேஷ்டயேத்!!

அயம்குமார மந்த்ரம், மாலா மந்த்ரம் முதலியவைகளினால் தேசிகன், பரிசுத்தமான ஜலத்தினால் அபிஷேகம் செய்து சிவப்பு வஸ்த்திரத்தை சாத்த வேண்டும்

गन्धपुष्पादिभिः पूज्य हृदयेन तु मन्त्रतः ।
कौतुकं बन्धयेत्तत्र स्कन्दशक्तिं गुरुस्तथा ॥ ४६ ॥

கந்த புஷ்பாதிபி: பூஜ்ய ஹ்ருதயேநது மந்த்ரத:!
கௌதுகம் பந்தயேத்தத்ர ஸ்கந்தம்சக்திம் குருஸ்ததா!!

ஹ்ருதய மந்திரத்தினால் சந்தன, புஷ்பங்களால் பூஜித்து பிறகு ரக்ஷாபந்தனம் செய்து, முருகன், அம்பாள், ஆச்சார்யம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

पद्ममुद्रां नमस्कारां षण्मुखीं दर्शयेत्सुधीः ।
नैवेद्यं दापयित्वाऽथ ताम्बूलं दापयेद् गुरुः ॥ ४७ ॥

பத்மமுத்ராம் நமஸ்காராம் ஷண்முகீந்தர்சயேத்சுதீ:!
நைவேத்யந்தாபயித்வாத தாம்பூலந்தாபயேத்குரு:!!

பத்ம முத்ரை, நமஸ்கார முத்ரை, ஷண்முகீ முத்ரையும் காண்பிக்க வேண்டும். பிறகு நைவேத்தியம் செய்து, தாம்பூலத்தை கொடுக்க வேண்டும்.

मण्डपं विकिरान् क्षिप्त्वा प्रोक्षयेदर्घ्यवारिणा ।
शयने शाययेद्बिम्बं प्राक्शिरश्चोर्ध्ववक्त्रकम् ॥ ४८ ॥

மண்டபம் விகிராந்க்ஷிப்த்வா ப்ரோக்ஷயே தர்க்யவாரிணா!
சயநே சாபயேத்பிம்பம் ப்ராக்சிரஸ்சோர்த்வ வக்த்ரகம்!!

மண்டபத்தை பொறி, புஷ்பங்களினால் வாரி இறைத்து அர்க்ய ஜலத்தினால் ப்ரோக்ஷிக்க வேண்டும். கிழக்கு தலை வைத்து மேல் நோக்கி இருக்கும் படியாக சயநத்தில் பிம்பத்தை படுக்க வைக்க வேண்டும்.

शक्तिद्वयञ्च पार्श्वे तु शाययित्वा यथाविधि ।
वस्त्रेणाच्छादयेत्स्कन्दं शक्तिद्वयं पृथक् पृथक् ॥ ४९ ॥

சக்தி த்வயம்ச பார்ச்வேது சாயயித்வா யதாவிதி!
வஸ்த்ரேணாச்சாதயேத் ஸ்கந்தம் சக்தி த்வயம் ப்ரதக் ப்ரதக்!!

முறைப்படி இரண்டு அம்பாளையும் இரண்டு பக்கமும் படுக்க வைக்க வேண்டும். முருகனை வஸ்த்திரத்தினால் மூடி இரண்டு சக்திகளையும் தனித்தனியாக மூட வேண்டும்.

अयं कुमारमन्त्रेण गन्धपुष्पादिनार्चयेत् ।
सर्वलक्षणसंयुक्तान् कुम्भान् संगृह्य देशिक: ॥ ५० ॥

அயம் குமார மந்த்ரேண கந்த புஷ்பாதி நார்சயேத்!
ஸர்வலக்ஷணஸம் யுக்தாந் கும்பாந் ஸம்க்ருஹ்ய தேசிக:!!

அயம் குமார மந்திரத்தினால் சந்தன புஷ்பத்தினால் அர்ச்சிக்க வேண்டும். ஆச்சார்யன் நல்ல லக்ஷணத்தோடு கூடிய கும்பங்களை எடுத்து

ससूत्रानुदकोपेतान् सकूर्चान्सापिधानकान् ।
सवस्त्रान्पल्लवोपेतान् द्रोणतोयेन पूरितान् ॥ ५१ ॥

ஸஸூத்ராநுத கோபேதாந் ஸகூர்சான் ஸாபிதாநகாந்!
ஸவஸ்த்ராந் பல்லவோபேதாந் த்ரோணதோயேந பூரிதான்!!

நூல் சுற்றியதோடு ஜலத்தோடு கூட கூர்ச்சம், மாவிலை, வஸ்த்ரம் இவைகளோடு கூட இரண்டு மரக்கால் ஜலத்தோடு கூடிய ஜலத்தை,

शिरोभागेषु बेराणां कुम्भञ्च वर्धनीद्वयम् ।
पञ्चरत्नं प्रधाने तु वर्धन्योर्हाटकाम्बुजम् ॥ ५२ ॥

சிரோபாகேஷு பேராணாம் கும்பம்ச வர்த்தநீ த்வயம்!
பஞ்சரத்னம் ப்ரதாநேது வர்த்தன்யோர் ஹாடகாம் புஜம்!!

மூர்த்திகளுடைய தலைப்பக்கத்தில் கும்பமும், வர்த்தனி இரண்டு கும்பமும் கூடியதாகவும், ப்ரதானத்தில் 5 ரத்தினங்களையும், வர்த்தினி கும்பத்தில் தங்க தாமரை பூவும்

सर्वत्र सर्वकुम्भेषु विन्यसेत्तु विचक्षण: ।
यादृशः प्रतिमाकारं तादृशं भाव्य बुद्धिमान् ॥ ५३ ॥

ஸர்வத்ர ஸர்வகும்பேஷு விந்யஸேத்து விசக்ஷண:!
யாத்ருசம் ப்ரதிமாகாரம் தாத்ருசம்பாவ்யபுத்திமாநு!!

எல்லா இடத்திலும் எல்லா கும்பங்களையும் செய்ய வேண்டும். எது மாதிரியாக பிம்பம் இருக்கின்றதோ புத்தியானவன் அதேபோல் பாவித்துக் கொண்டு,

दाडिमीपुष्पसंकाशं करण्डमकुटोज्वलम् ।
छन्नवीरोपवीतोद्यत्काटिसूत्रैरलंकृतम् ॥ ५४ ॥

டாடிமீபுஷ்பஸங்காசம் கரண்டமகுடோஜ்வலம்!
சந்நவீரோபவீதோத்யத் கடிசூத்ரைரலங்க்ருதம்!!

மாதுளம் பழத்தை போல நிரமும், கரண்ட மகுடத்தைப் போல் ப்ரகாசிப்பவரும், சந்நசீரம் முழு அரைஞான் இவைகளால் அலங்கரிக் கப்பட்டவரும்,

दिव्यगन्धानुलिप्ताङ्गं दिव्यमालाविभूषितम् ।
रक्ताम्बरधरं देवं पादनूपुरसंयुतम् ॥ ५५ ॥

திவ்யகந்தாநு லிப்தாங்கம் திவ்யமாலா விபூஷிதம்!
ரக்தாம் பரதரம்தேவம் பாதநூபுர ஸம்யுதம்!!

நல்ல சந்தனங்களால் பூசப்பட்டவரும், நல்ல மாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவரும்

एवं ध्यात्वा स्कन्दकुम्भे तन्मूलेन समावहेत् ।
सर्वोपचारसंयुक्तमासनावरणैर्यजेत् ॥ ५६ ॥

ஏவம்த்யாத்வா ஸ்கந்தகும்பே தந்மூலேந ஸமாசரேத்!
ஸர்வோபசார ஸம்யுக்தம் ஆஸநாவரணைர் யஜேத்!!

இது மாதிரியாக தியானம் செய்து முருகனுடைய கும்பத்தில் முருகனுடைய மூலமந்திரத்தினால் ஆவாஹனம் செய்ய வேண்டும். எல்லா விதமான உபசாரங்களோடு கூட ஆசனம், ஆவரணங்களோடு பூஜிக்க வேண்டும்.

महावल्लीं देवसेनां श्यामरक्तसमप्रभे ।
सौम्यवक्त्रे पद्महस्ते वर्धन्योस्स्वस्वबीजकम् ॥ ५७ ॥

மஹாவள்ளீம் தேவஸேநாம் ச்யாமரக்த ஸமப்ரபே!
ஸௌம்யே வக்த்ரே பத்ம ஹஸ்தே வர்த்தன்யோஸ்
வஸ்வ பீஜகம்!!

பச்சை, சிவப்பு நிறத்தோடு கூட மஹா வள்ளீ, தேவ ஸேனாவை தாமரை பூவை கையில் வைத்துக் கொண்டு நல்ல முகத்தோடு கூடியவர்களை அந்தந்த மூலமந்திரத்தை சொல்லி வர்த்தனிகளில் ஆவாஹனம் செய்ய வேண்டும்.

परितश्चाष्ठकुम्भांश्च पूर्वाद्याशासु विन्यसेत् ।
जयन्ताख्यमग्निशिखं कृत्तिकापुत्रसंज्ञकम् ॥ ५८ ॥

பரிதச்சாஷ்ட கும்பாம்ச்ச பூர்வாத்யாசாஸு
விந்யஸேத்!
ஜயந்தாக்யம் அக்நிசிகம் க்ருத்திகாபுத்ர
ஸம்க்யகம்!!

சுற்றிலும் எட்டு திக்குகளிலும் எட்டு கும்பங்களை வைக்க வேண்டும், ஜயந்தன், அக்னிசிகன், க்ருந்திகா புத்ரன்

अनन्तरं भूतपतिं सेनान्यं गुहसंज्ञकम् ।
हेमशूलं विशालाक्षं तत्तन्नामभिरर्चयेत् ॥ ५९ ॥

அநந்தரம் பூதபதிம் ஸேநாந்யம் குஹ ஸம்க்யகம்!
ஹேம சூலம் விசாலாக்ஷம் தத்தந்நாமபிரர்ச்சயேத்!!

பூதபதி, ஸேனானி, குஹன், ஹேமசூலன், விசாலாக்ஷன், இவர்களை அந்தந்த மந்திரங்களில் சொல்லி பூஜிக்க வேண்டும்.

नैवेद्यं चैव पानीयं ताम्बूलञ्च हृदा ददेत् ।
पञ्चैकचतुरस्रीणि पञ्चत्रिचतुरस्रय: ॥ ६० ॥

நைவேத்யம் சைவ பாநீயம் தாம்பூலம்ச ஹ்ருதா
ததேத்!
பஞ்சைக சதுரஸ்த்ரீணி பஞ்சத்ரிசதுரஸ் த்ரய:!!

ஹ்ருதய மந்திரத்தினால் நைவேத்தியம், பாநீயம், தாம்பூலத்தையும் கொடுக்க வேண்டும். 5, 1, 4, 3, 5, 3, 4, 3

अनेन विधिना कुम्भान् पूर्वाद्याशासु विन्यसेत् ।
पूर्वोक्तेन विधानेन सर्वकुम्भान् समर्चयेत् ॥ ६१ ॥

அநேந விதிநா பூர்வாத்யாசாஸு விந்யஸேத் புத:!
பூர்வோக்தேந விதாநேந ஸர்வகும்பாந்
ஸமர்ச்சயேத்!!

இந்த முறையிலே/கிழக்கு முதல் உள்ள திக்குகளில் வித்வான் வைக்க வேண்டும். முதல் கூறிய முறைப்படி எல்லா கும்பத்தையும் பூஜிக்க வேண்டும்.

दशायुधानि संस्थाप्य स्वस्वनामभिरर्चयेत् ।
दर्पणं पूर्णकुम्भञ्च मयूरं युग्मचामरम् ॥ ६२ ॥

தசாயுதாநி ஸம்ஸ்தாப்ய ஸ்வஸ்வநாமபிரர்ச்சயேத்!
தர்பணம் பூர்ண கும்பஞ்ச மயூரம் யுக்ம சாமரம்!!

(தசாயுதத்தை) பத்து ஆயுதங்களை வைத்து அதனுடைய பெயரினால் கொண்டு அர்ச்சிக்க வேண்டும். கண்ணாடி, பூர்ண கலசம், மயில், இரட்டை சமாரம்

श्रीवत्सं स्वस्तिकं शंखं दीपो देवाष्टमङ्गलम् ।
उपवेद्युपरिन्यस्त्वा गङ्गाद्या: संप्रपूजयेत् ॥ ६३ ॥

ஸ்ரீ வத்ஸம் ஸ்வஸ்திகம் சங்கம் தீபோ தேவாஷ்ட
மங்களம்!
உபவேத்யுபரிந்யஸ்த்வா கங்காத்யாஸம்
ப்ரபூஜயேத்!!

ஸ்ரீ வத்ஸம், ஸ்வஸ்திகம், சங்கு, தீபம் இவைகள் முருகனுக்கு எட்டு மங்களத்தையும், உபவேதியினுடைய மேல் பாகத்தில் வைத்து கங்காதிகளை பூஜிக்க வேண்டும்.

तृणबन्धाञ्च कम्पाञ्च वंशे स्तम्भे यथाक्रमम् ।
पृथिव्यादीनि तत्वानि पूजयेन्मण्डपे सुधी: ॥ ६४ ॥

த்ருண பந்தாஞ்ச கம்பாஞ்ச வம்சே ஸ்தம்பே யதாக்ரமம்!
ப்ருதிவ்யாதீநி தத்வாநி பூஜயேந் மண்டபே ஸுதீ:!!

கயிறினால் கட்டப்பட்டது, மூங்கில் ஸ்தம்பங்கள் முதலியவைகளில் முறையாக புத்தியுள்ளவன் மண்டபத்தில் ப்ருதிவீ தத்வம் முதல் தத்துவங்களை பூஜிக்க வேண்டும்

मण्डपञ्च गुहव्याप्तं निर्विघ्नं भाव्य तत्परम् ।
ऋग्वेदं पूर्वदिग्भागे यजुर्वेदन्तु दक्षिणे ॥ ६५ ॥

மண்டபஞ்ச குஹவ்யாப்தம் நிர்விக்நம் பாவ்யதத்பரம்!
ருக்வேதம் பூர்வதிக்பாகே யஜுர்வேதந்து தக்ஷிணே!!

பாவனை செய்து கொண்டு மண்டபத்தில் குஹனை வ்யாபித்து விக்ன இடையூறுகளை தன்மையை அற்றதாக பாவிக்கவும், கிழக்கு திக்கில் ரிக்வேதம், தெற்கு திக்கில் யஜுர் வேதத்தையும்

पश्चिमे सामवेदञ्च उदीच्यां दिश्यथर्वणम् ।
मालामन्त्र स्कन्दसूक्तं गायत्रीं पञ्चशान्तिकम् ॥ ६६ ॥

பஸ்சிமே ஸாம வேதஞ்ச உதீச்யாம் தஸ்யதர்வணம்!
மாலா மந்த்ரம் ஸ்கந்த ஸூக்தம் காயத்ரீம் பஞ்சசாந்திகம்!!

மேற்கில் ஸாம வேதத்தையும், வடக்கில் அதர்வன வேதத்தையும், மந்திரத்தை அறிந்தவன் மாலா மந்த்ரம், ஸ்கந்த ஸூக்தம், ஸ்கந்த காயத்ரீ, பஞ்ச சாந்தி இவைகளை

आग्नेयादिषु कोणेषु जपित्वा मन्त्रवित्तमै: ।
आचार्यो मूर्तिपैस्सार्धं होमकर्म समारभेत् ॥ ६७ ॥

ஆக்னேயாதிஷு கோணேஷு ஜபித்வா மந்த்ர வித்தமை
ஆசார்யோ மூர்த்திபை: ஸார்த்தம் ஹோமகர்ம ஸமாரபேத்!!

அக்னி, நிருருதி, வாயு, ஈசான திக்குகளில் ஜபிக்க வேண்டும். ஆச்சார்யன் ரித்விக்குகளோடு ஹோமத்தை செய்ய வேண்டும்.

कार्तिकेयो विशाखश्च गुहश्चैवा सुरान्तक: ।
सेनानी: षण्मुखश्चैव मयूरवाहनस्तथा ॥ ६८ ॥

கார்த்திகேயோ விசாகஸ்ச குஹஸ்சைவ ஸுராந்தக:!
ஸேநாநீ ஷண்முகஸ்சைவ மயூரவாஹந ஸ்ததா!!

கார்த்திகேயன், விசாகன், குஹன், அசுராந்தகன், ஸேநாநி, ஷண்முகன், மயூரவாஹனன்

शक्तिपाणिरिति ख्याता एते वै चाष्ट मूर्तिपा: ।
स्वनामाद्यक्षरेणैव कुण्डानां दक्षिणे यजेत् ॥ ६९ ॥

சக்திபாணி ரிதிக்யாதா ஏதேவைசாஷ்ட மூர்த்தய:!
ஸ்வநாமாத்யக்ஷரேணைவ குண்டாநாம் தக்ஷிணேயஜேத்!!

சக்தி பாணி: என்று சொல்லக் கூடிய இவர்கள் அஷ்ட மூர்த்திகள், அந்தந்த பெயருடைய குண்டங்களில் தெற்கு பக்கத்தில் பூஜிக்க வேண்டும்.

अग्न्याधानादिकं सर्वमग्निकार्योक्तमाचरेत् ।
पालाशखादिराश्वत्थ वटबिल्वाश्शमी तथा ॥ ७० ॥

அக்ந்யாதாநாதிகம் ஸர்வம அக்நிகார்யோக்த மாசரேத்!
பாலாசகாதிராச்வத்த வடபில்வாச்சமீ ததா!!

அக்னி உண்டு பண்ணுவது முதல் அக்னி கார்யத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளபடி செய்ய வேண்டும். புரசு சமித்து, கருங்காலி, அரசு, ஆல், பில்வம்

प्लक्ष: पश्चादपामार्ग औदुम्बर इतीरित: ।
प्राधान्यादग्निकुण्डानां समिधो नव कीर्तिता: ॥ ७१ ॥

ப்லக்ஷ: பச்சாதபாமார்க முதும்பரமிதீரிதம்!
ப்ராதாநாத்யக்நி குண்டாநாம் ஸமிதோ
நவகீர்த்திதா:!!

வன்னி, அத்தி, நாயுருவி, என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ப்ரதான அக்னி குண்டங்கள், சமித்துக்கள் 9 கூறப்பட்டன

समिदाज्यचरुं लाजं यवं सक्तुञ्च सर्षपम् ।
तिलं मुद्गं गुलं वेणुं मधुक्षीरं पुनर्दधि ॥ ७२ ॥

ஸமிதாஜ்ய சரும் லாஜம் யவம் ஸக்துஞ்ச
ஸர்ஷபம்!
தில முத்கம் குளம் வேணும் மதுக்ஷீரம் புநர்ததி!!

சமித்து, நெய், அன்னம், பொறி, யவை, சத்துமா, சர்ஷபம், எள்ளு, பயிறு, வெல்லம், மூங்கிலரிசி, தேன், பால், மறுபடியும் தயிர்

द्रव्याणि द्वादशैतानि होमयेत्तु यथा'क्रमम् ।
मूलब्रह्मषडंगैश्च स्कन्दगायत्रिमन्त्रत: ॥ ७३ ॥

த்ரவ்யாணி த்வாசசைதாநி ஹோமயேத்து
யதாக்ரமம்!
மூலப்ரஹ்ம ஷடங்கைஸ்ச ஸ்கந்த காயத்ரி
மந்த்ரத:!!

இந்த த்ரவ்யங்கள் - 12ம் முறைப்படி ஹோமம் செய்யவும், மூலமந்த்ரம், பஞ்ச ப்ரம்ம மந்த்ரம், ஷடங்க மந்த்ரம், ஸ்கந்த காயத்ரி, மந்திரங்களினால்

शतमर्धं तदर्धं वा प्रत्येकन्तु हुनेत्क्रमात् ।
माते कुमारमन्त्रेण होमयेत्तु रसाहुति: ॥ ७४ ॥

சதமர்த்தம் ததர்த்தம்வா ப்ரத்யேகந்து
ஹுநேத்க்ரமாத்!!
மாதேகுமார மந்த்ரேண ஹோமயேத்து ரஸாஹுதி:!!

100, 50, 25, தடவை ஹோமம் தனிப்பட்டு, பிறகு ஒரு முறை ஹோமமும், மாதே குமார மந்திரத்தினாலே 6 தடவை ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

कृत्वैवं सर्वकुण्डेषु पूर्णान्तु शिरसा हुनेत् ।
सर्वद्रव्यसमायुक्तं हव्यवाहेति होमयेत् ॥ ७५ ॥

க்ருத்வைவம் ஸர்வகுண்டேஷு பூர்ணாந்து
சிரஸாஹுநேத்!
ஸர்வ் த்ரவ்ய ஸமாயுக்த ஹவ்ய வாஹேந
ஷோடச!!

எல்லா குண்டங்களிலும் இது மாதிரி ஹோமம் செய்து சிரோமந்திரத்தினால் பூர்ணாஹுதியைச் செய்ய வேண்டும், ஹவ்ய வாஹேதி என்ற மந்திரத்தினால் எல்லா தெய்வங்களையும் ஸமமாக 16 தடவையும்

मूलमन्त्रेण मन्त्रैश्च षड्भि: षड्वरमाज्यत: ।
जगद्भुवेति षण्मूर्तिमन्त्रेणैव हुनेत्तत: ॥ ७६ ॥

மூலமந்த்ரேண மந்த்ரைஸ்ச
ஷட்பி:ஷட்வாரமாஜ்யத:!
ஜத்புவேதி ஷண்மூர்த்தி மந்த்ரேணைவ
ஹுநேத்தத:!!

மூல மந்திரங்களினால் 6 தடவையும், 6 தடவை நெய்யினாலும், மறுபடி பிறகு ஜகத்புவேதி ஆறு மந்திரங்களினால்

अयं कुमारमन्त्रेण जुहुयादा ज्यहोमकम् ।
उपोषितो गुरु: पश्चाद्रात्रिशेषं व्यपोह्य च ॥ ७७ ॥

அயங்குமார மந்த்ரேண ஜுஹுயாதாஜ்ய
ஹோமயேத்!
உபாஷிதோ குரு: பஸ்சாத் ராத்ரி சேஷம்
வ்யபோஹ்யச !!

அயம் குமார மந்திரத்தினால் ஹோமம் செய்ய வேண்டும். ஆஜ்யத்தினால் (நெய்யினால்) ஹோமம் செய்ய வேண்டும். போக்கிவிட்டு ஆச்சார்யன் பிறகு எழுந்து

मूर्तिपैस्सह संस्नाप्य गुरुर्नियमतत्परः ।
पूर्ववद्वारपूजादि यागदेवान्समर्चयेत् ॥ ७८ ॥

மூர்த்திபை: ஸஹஸம்ஸ்நாத்வா குருர்நியமதத்பர:!
பூர்வவத் பூர்வபூஜாதி யாகதேவாந் ஸமர்ச்சயேத்!!

ரித்விக்குகளோடு நன்கு ஸ்நானம் செய்துவிட்டு, ஆச்சார்யம் நியமத்தோடு கூட முன்போல் த்வார பூஜைகள் முதலியன யாக தேவர்களை பூஜிக்க வேண்டும்.

आसनावरणानान्तु हुत्वाप्येकैकमाहुतिम् ।
स्कन्दमूलेन मन्त्रेण शतमष्टोत्तरं हुनेत् ॥ ७९ ॥

ஆஸநாவரணாநாந்து ஹுத்வாப்ய ஏகைகமாஹுதிம்!
ஸ்கந்த மூலேநமந்த்ரேண சதமஷ்டோத்த ரம்
ஹுநேத்!!

ஆவரண மூர்த்திகளுக்கும், ஆசனாதிகள் பூஜித்து, ஒவ்வொருஆஹுதி கொடுத்து ஸ்கந்த மூல மந்திரத்தினால் 108 ஆவிருத்தி ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

जयादिरभ्याधानञ्च राष्टभृच्च क्रमाद्धुनेत् ।
प्रायश्चितमघोरेण होमयेत् षोडशाहुति : ॥ ८० ॥

ஜயாதி ரப்யாதாநஞ்ச ராஷ்ட்ரப்ருச்ச க்ரமாத்
ஹுநேத்!
ப்ராயச்சித்த மகோரேண ஹோமயேத்
ஷோடசாஹுதி:!!

ஜயாதி ஹோமம், வ்யாஹ்ருதி ஹோமம், முறையோடு செய்து அகோரத்தினால் 16 ஆவிருத்தி ப்ராயச்சித்தமாக ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

पूर्णाहुतिं ततः कृत्वा धूपदीपादिकान्ददेत् ।
प्रार्थयित्वा नमस्कुर्यात् बलिमन्तर्बलिं क्षिपत् ॥ ८१ ॥

பூர்ணாஹுதிம் தத: க்ருத்வா தூபதீபாதி காந்ததேத்!
ப்ரார்த்த யித்வா நம: குர்யாத் பலிமந்தர்பலிம்
க்ஷிபேத்!!

பிறகு பூர்ணாஹுதி செய்து தூபதீபாதிகளை செய்ய வேண்டும். ப்ரார்த்தித்து நமஸ்காரம் செய்து கொண்டு பலி, அந்தர் பலியையும் போட வேண்டும்.

बहिर्बलि ततः कुर्यात् ज्ञानखड्गधरे गुरुः ।
आचार्य पूजयेत्कर्ता वस्त्रहेमांगुलीयकैः ॥ ८२ ॥

பஹிர்பலிந்தத: க்ருத்வா ஞாநகட்கதரோகுரு:!
ஆசார்யம் பூஜயேத் கர்த்தா வஸ்த்ர
ஹேமாங்குலீயகை:!!

பஹிர் பலியை போட்டு ஞான கட்கத்தை ஆச்சார்யன் எடுத்து கொண்டு கர்த்தா வஸ்த்ரங்கள், தங்க மோதிரங்கள் முதலியவைகளினால்

देशिकं तोषयेद्देवं सन्निधीकरणाय च ।
उत्तमं दशनिष्कन्तु मध्यमं सप्तनिष्ककम् ॥ ८३ ॥

தேசிகம் தோஷயேத்தேவம் ஸந்நிதீகரணாயச!
உத்தமம் தசநிஷ்கந்து மத்யமம் ஸப்த நிஷ்கதம்!!

தேசிகனுடைய சந்நிதிகளுத்திற்காக இவ்வாறு தேசிகனை சந்தோஷ படுத்த வேண்டும். உத்தமமாக 10 குண்டுமணி அளவும், மத்யமமாக 7 குண்டுமணி அளவும்

अधमं पञ्चनिष्कन्तु देशिकस्य तु दक्षिणा ।
तस्यैवं पञ्चमांशैकं मूर्तिपानान्तु दक्षिणा ॥ ८४ ॥

அதமம் பஞ்ச நிஷ்கந்து தேசிகஸ்யது தக்ஷிணா!
தஸ்யைவம் பஞ்சமாம் ஸ்யைகம் மூர்த்தி
பாநாந்துதக்ஷிணா!!

அதமமாக 5 குண்டுமணி அளவும், தேசிகனுடைய தக்ஷிணையாகும், அதே போல 5ல் 1 பங்கு ரித்விக்குகளுக்கு தக்ஷிணையாகும்

जापकं वास्तुहोतारं तदर्धेनैव तोषयेत् ।
दैवज्ञं शिल्पिनञ्चैव तोषयेन्मूर्तिधारिवत् ॥ ८५ ॥

ஜாபகம் வாஸ்து ஹோதாரம் ததர்த்தேநைவ தோஷயேத்!
தைவக்ஞம் சில்பிநம்சைவ தோஷயேந் மூர்த்தி தாரிவத்!!

ஜபம் செய்தவர்கள், வாஸ்து ஹோமம் செய்தவர்கள் அதில் பாதி தக்ஷிணைகளால் சந்தோஷிக்க வேண்டும். சிற்பிகளுக்கு, தேசிகரைப் போல் தக்ஷிணை கொடுத்து சந்தோஷிக்க வேண்டும்.

भक्तानां परिचाराणां यथाशक्तिस्तु दक्षिणा ।
शयनाद्बिम्बमुत्थाप्य स्नानवेद्युपरिन्यसेत् ॥ ८६ ॥

பக்தாநாம் பரிசாராணாம் யதாசக்திஸ்து தக்ஷிணா!
சயநாத் பிம்ப முத்தாப்ய ஸ்நாந வேத்யு பரிந்யஸேத்!!

பக்தர்கள், பரிசாரகர்களுக்கு இயன்ற தக்ஷிணையை கொடுக்க வேண்டும். படுத்திருக்கும் பிம்பத்தை எடுத்து ஸ்தான வேதிகையின் மேல் வைக்க வேண்டும்.

मृज्जलेनैव संस्नाप्य पश्चात्पञ्चामृतादिभिः ।
रत्नोदकैः स्वर्णतोयैः शुद्धोदैर्गन्धतोयकैः ॥ ८७ ॥

ம்ருஜ்ஜலேநைவ ஸம்ஸ்நாப்ய பச்சாத் பஞ்சாம்ருதாதிபி:!
ரத்நோதகைஸ்வர்ண தோயைச் சுத்தோதைர் கந்த தோயகை:!!

மண், ஜலம் இவைகளினால் அபிஷேகம் செய்த பிறகு, பஞ்சாம்ருதம் முதலியவைகளினாலும் ரத்னோதகம், ஸ்வர்ணோதகம், சுத்த ஜலம், சந்தனம் இந்த த்ரவ்யங்களினால்

नमकञ्चमकञ्चैव स्कन्दसूक्तञ्च शान्तिकम् ।
जपित्वा स्नापयेत् स्कन्दं गन्धपुष्पादिनार्चयेत् ॥ ८८ ॥

நமகஞ்சமகம் சைவ ஸ்கந்த ஸூக்தம்சசாந்திகம்!
ஜபித்வா ஸ்நாபயேத் ஸ்கந்தம் கந்த புஷ்பாதி நார்சயேத்!!

ருத்ரம், சமகம், ஸ்கந்த சூக்தம், பஞ்ச சாந்தி இவைகளை ஜபித்துக் கொண்டு முருகனை அபிஷேகம் செய்து சந்தன புஷ்பங்களினால் அர்ச்சிக்க வேண்டும்.

घृतं शिरोऽर्पणं कुर्याद्धैमदूर्वांकुराक्षतैः ।
कल्पितं मण्डपं सम्यगलंकृत्य विशेषतः ॥ ८९ ॥

க்ருதம் சிரோர்ப்பணம் குர்யாத் ஹேமதூர்வாங்குராக்ஷதை:!
கல்பிதம் மண்டபம் ஸம்ய கலங்க்ருத்ய விசேஷத:!!

தங்கம், அருஹம்பில், அரிசி, இவைகளினால் முருகனுக்கு க்ருத சிரோர்பணம் செய்ய வேண்டும். மண்டபத்தை நன்கு அலங்காரம் செய்து விசேஷமாய்

सर्वातोद्यसमायुक्तं वेदघोषसमन्वितम् ।
अर्घ्यपाणिः पुरोगच्छेदाचार्यो मूर्तिपैः सह ॥ ९० ॥

ஸர்வாதோத்ய ஸமாயுக்தம் வேதகோஷ ஸமாயுதம்!
அர்க்ய பாணி: புரோகச்சே தாசார்யோ மூர்த்திபை ஸஹ!!

எல்லா வாத்யங்களோடும், வேத பாராயணத்துடன் அர்க்ய பாத்ர ஜலத்தோடு கூட ஆச்சார்யன் மூர்த்தியோடு கூட முன்பு செல்ல வேண்டும்.

सदारपुत्रः सभ्राता यजमानो व्रजेदनु ।
हर्म्यप्रदक्षिणं कृत्वा देवं मण्डपमानयेत् ॥ ९१ ॥

ஸதாரபுத்ர ஸப்ராத்ரா யஜமாநோவ்ருஜேதநு!
ஹர்ம்யம் ப்ரதக்ஷிணம் க்ருத்வா தேவம்மண்டப மாநயேத்!!

மனைவி, புத்ரன், சகோதரனோடு கூட, யஜமானன் கூடவே செல்ல வேண்டும்.

ஆலயத்தை வலம் வந்து முருகனை மண்டபத்திற்கு அழைத்துச் செல்ல வேண்டும்.

उक्तालंकारसंयुक्तान् कुम्भानुद्धृत्य देशिकः ।
मूर्तिपैश्शिरसावाह्य कुर्याद्धामप्रदक्षिणम् ॥ ९२ ॥

உக்தாலங்கார ஸம்யுக்தம் கும்பாநுத்ருத்ய தேசிக:!
மூர்த்திபைச் சிரஸாவாஹ்ய குர்யாத்தாம ப்ரதக்ஷிணம் !!

சொல்லப்பட்ட அலங்காரத்தோடு கூடிய கும்பத்தை ஆச்சார்யன் ரித்விக்குகளோடு கூட, எடுத்து தலையின் மேல் வைத்துக் கொண்டு ஆலயத்தை வலம் வர வேண்டும்.

देवस्याग्रे क्रमेणैव स्थण्डिलोपरि विन्यसेत् ।
मूर्धादिकल्पिते स्थानेष्वादिवर्णा न्यसेद्गुरुः ॥ ९३ ॥

தேவஸ்யாக்ரே க்ரமேணைவ ஸ்தண்டிலோபரி வி ந்யஸேத்!
மூர்த்தாதி கல்பிதேஸ்தாநே ஷ்வாதிவர்ணாந்யஸேத் குரு:!!

முருகனுடைய முன்னாடி முறைப்படி ஸ்தண்டலத்தின் மேல் வைக்க வேண்டும். தலை முதல் கல்பிக்கப்பட்ட ஸ்தானங்களில் முதல் எழுத்து முதற் கொண்டு செய்ய வேண்டும்.

जगद्भुवादिषण्मन्त्रं षड्वक्त्रे विन्यसेद्बुधः ।
पञ्चब्रह्मषडङ्गानि तत्तत्स्थानेषु विन्यसेत् ॥ ९४ ॥

ஜகத்புவாதி ஷண்மந்த்ரம் ஷட்வக்த்ரேவிந்யஸேத் புத:!
பஞ்சப்ரஹ்ம ஷடங்காநி தத்தத்ஸ்தா நேஷு விந்யஸேத் !!

அறிந்தவன் ஜகத்புவாதி 6 மந்திரங்களை 6 முகங்களில் நியஸிக்க வேண்டும். பஞ்ச ப்ரம்ம மந்த்ரம், ஷடங்க மந்த்ரம், இவைகளை அந்தந்த இடங்களில் நியாஸம் செய்ய வேண்டும்.

मातृकां बिन्दुसहितां देव्योरङ्गेषु विन्यसेत् ।
सैकत्रिंशत्कलान्यासं मकुटादिक्रमान्न्यसेत् ॥ ९५ ॥

மாத்ருகாம் பிந்து ஸஹிதாம் தேவ்யோ ரங்கேஷு விந்ய ஸேத்!
சைகத்ரிம்சத் கலாந்யாஸம் மகுடாதி க்ரமாந்யஸேத் !!

எழுத்துக்களை பிந்தோடு கூடியதாக தேவியினடத்தில் நியாஸம் செய்ய வேண்டும். ஆத்மாவோடு ஈசான ஒன்றோடு கலந்து அறிந்து பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும்.

मुहूर्तं वीक्ष्य दैवज्ञो गुरवे संनिवेदयेत् ।
प्राणात्मकृतियोगं तु ज्ञात्वा स्थापनमा चरेत् ॥ ९६॥

முஹூர்த்தம் வீக்ஷ்ய தைவக்ஞ: குரவே ஸந்நிவேதயேத்!
ப்ராணாத் ப்ரக்ருதி யோகந்து ஞாத்வாஸ்தாபந மாசரேத் !!

தோதசன், நல்ல வேளையை அறிந்து ஆச்சார்யனிடத்தில் தெரிவிக்க வேண்டும். அவர் சிரஸ் முதல் ஏகத்ரிம்சத் கலாந்யாஸம் செய்ய வேண்டும்.

यथोत्कृष्टक्रमं ज्ञात्वा तथा संस्थापयेद्गुरुः ।
कुम्भाद्बीजं समादाय बेरस्य हृदि विन्यसेत् ॥ ९७ ॥

யதோத்க்ருஷ்ட ஞாத்வா ததாஸம் ஸ்தாபயேத் குரு:!
கும்பாத் பீஜம் ஸமாதாய பேரஸ்ய ஹ்ருதி விந்யஸேத் !!

எது உயர்ந்தது என்பதை அறிந்து அப்படி ஆச்சார்யன் ஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும். கும்பத்திலிருந்து மூலாக்ஷரத்தை எடுத்து பிம்பத்தினுடைய ஹ்ருதயத்தில் சேர்க்க வேண்டும்.

तत्कुम्भस्थजलेनैव स्कन्दं संस्नापयेत्ततः ।
वर्धन्योर्बीजमादाय दैव्योश्चूचुकमध्यमे ॥ ९८ ॥

தத்கும்ப ஸ்தஜலே நைவ ஸ்கந்தம் ஸம்ஸ்நாபயேத் தத:!
வர்த்தன்யோர் பீஜமாதாய தேவ்யோச்சூசுக மத்யமே!!

பிறகு அந்த கும்ப ஜலத்தினாலேயே முருகப் பெருமானை அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். வர்த்தனியினுடைய மந்திரத்தை எடுத்து அம்பாளுடைய மத்யத்தில் வைத்து

विन्यस्य तत् जलेनैव स्नापयेच्छक्तिकाद्वयम् ।
मुकुलीं पद्ममुद्रां त षण्मुखीं धेनुमुद्रिकाम् ॥ ९९ ॥

விந்யஸ்யதத் ஜலேநைவ ஸ்நாபயேச்சக்திகா த்வயம்!
முகுலீம் பத்ம முத்ராஞ்ச ஷண்முகீம் தேநு முத்ரிகாம்!!

ஜலத்தினாலே இரண்டு சக்திகளுக்கும் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். முகள முத்ரை, பத்ம முத்ரை, ஷண்முகீ, தேனு முத்ரை

शक्तिमुद्रां नमस्कारां दर्शयित्तुगुहाय वै ।
जयन्तादीन् धरान्द्रिस्तु पीठे संस्नापयेद्बुधः ॥ १०० ॥

சக்தி முத்ராம் நமஸ்காராம் தர்சயேத்து குஹாயவை!
ஜயந்தாதீந் யதாப்யர்ச்ய பீடேஸம் ஸ்நாபயேத் புத:!!

சக்தி முத்ரை, நமஸ்கார முத்ரை செய்து முருகனுக்கு காண்பிக்க வேண்டும். ஜயந்தாதி பிறகு முறைப்படி அர்சித்து பீடத்திற்கு அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும்.

गन्धतोयेन संस्नाप्य बिल्वोदैः शुद्धतोयकैः ।
अभ्यर्च्याधारशक्त्यादिपञ्चावरणसंयुतम् ॥ १०१ ॥

கந்ததோயேந ஸம்ஸ்நாப்ய பில்வோதை: சுத்த தோயகை:!
அப்யர்ச்ய தாரசக்த்யாதி பஞ்சாவரண ஸம்யுதம்!!

சந்தன ஜலத்தினால் அபிஷேகம் செய்து பில்வ ஜலம், சுத்தோதகம் இவைகளினால் அபிஷேகம் செய்து, ஆதார சக்தியாதிகளை பூஜித்து பஞ்சாவரணம் பூஜையையும் செய்ய வேண்டும்.

रक्ताम्बरै रत्कामाल्यै रक्तगन्धैश्च भूषयेत् ।
पञ्चावरणहविर्दद्यात् यथाविभवविस्तरम् ॥ १०२ ॥

ரக்தாம்பரை ரக்தமால்யை ரக்த கந்தஸ்ச பூஷயேத்!
பஞ்ச வர்ண ஹவிர்தத்யா த்யதாவிபவ விஸ்தரம்!!

சிகப்பு வேஷ்டி, சிகப்பு மாலை, சிகப்பு சந்தனம், இவைகளினால் அலங்கரிக்க வேண்டும். 5 விதமான நைவேத்தியங்களை வைப்பவத்திற்கு தகுந்த விஸ்தாரமாய் செய்ய வேண்டும்.

ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चात् दीनानाथांश्च पूजयेत् ।
अन्ते महोत्सवं कुर्यात् वित्तशाठ्यं न कारयेत् ॥ १०३ ॥

ப்ராஹ்மணாந் போஜயேத் பஸ்சாத் தீநாநாதாம்ஸ்ச பூஜயேத்!
அந்தேமஹோத் வஸங்குர்யாத் வித்தஸாட்யந்ந காரயேத்!!

பிராமணர்கள், ஏழைகளுக்கு அன்னதானம் செய்ய வேண்டும். கடைசியில் மஹோத்ஸவம் செய்ய வேண்டும். தரித்திரத்தை கொண்டாட கூடாது.

एवं यः कुरुते मर्त्यः स पुण्यां गतिमाप्नुयात् ।
फलं स्कन्दप्रतिष्ठायाः संक्षेपाच्छृणु कौशिक ॥ १०४ ॥

ஏவம்ய: குருதேமர்த்ய: ஸபுண்யாங்கதி மாப்நுயாத்!
பலம் ஸ்கந்தப்ரதிஷ்டாயாம் ஸம்க்ஷேபாசச்ருணு கௌசிக!!

எந்த மனிதன் இவ்வாறு செய்கின்றானோ அவன் நல்ல புண்ய கதியை அடைகிறான். ஸ்கந்த ப்ரதிஷ்டையில் நன்மையை சுருக்கமாக கூறுகின்றேன்.

बेरसंवेशवेद्यास्तु यावन्तः परमाणव : ।
तावद्वर्षसहस्राणि स्कन्दलोके महीयते ॥ १०५ ॥

பேரஸம் வேத்யாஸ்து யாவந்த: பரமாணவ:!
தாவத்வர்ஷ ஸஹஸ்ராணி ஸ்கந்தலோகே
மஹீயதே !!

முருகனுடைய சிலை வைக்கப்பட்டிருந்த வேதிகையில் எவ்வளவு பரமாணவ இருக்கின்றதோ அவ்வளவு ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்கள் ஸ்கந்த லோகத்தை அடைகிறான்.

इति श्रीकुमारतन्त्रे चलवेरप्रतिष्ठाविधिर्नाम
सप्तविंशः पटलः

இதிஸ்ரீசல குமாரதந்த்ரே பேரப்ரதிஷ்டா விதி ஸப்த விம்சதி படல:

இவ்வாறு குமார தந்திரத்தில் சலப்ரதிஷ்டா விதி என்னும் 27-வது படலமாகும்.

।। अष्ठाविंशः पटलः ।।

28 வது படலம்

अथ शक्त्यस्त्रस्थापनविधिः

சக்த்யஸ்த்ர ஸ்தாபன விதி;

अतः परं प्रवक्ष्यामि शक्त्यस्त्रस्थापनं श्रुणु ।
असुराणां विनाशाय सुराणां रक्षणाय च ॥ १ ॥

அத:பரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி சக்தி அஸ்த்ர ஸ்தாபநம் ச்ருணு!
அஸுராணாம் விநாசாய ஸுராணாம் ரக்ஷணாய ச!!

அசுரர்களின் அழிவிற்க்காகவும் தேவர்களை காப்பதற்காகவுமுள்ள சக்தி அஸ்த்ர ஸ்தாபனத்தை கூறுகிறேன்! கேளும்!

सर्वलोकहितार्थाय सर्वरक्षाकराय च ।
आदिशक्तेः समुद्भूतं शक्त्यस्त्रं विश्ववन्दितम् ॥ २ ॥

ஸர்வ லோக ஹிதார்த்தாய ஸர்வ ரக்ஷாகராயச!
ஆதி சக்தே: ஸமுத்பூதம் சக்தி அஸ்த்ரம் விஸ்வ வந்திதம்!!

(அது எல்லா உலகத்திற்கும் நன்மையை கொடுப்பதற்கும் - யாவரையும் காப்பதற்காகவும். உலகத்தாரால் வணங்கப்படுகிறதும் ஆதி சக்தியிலிருந்து உண்டானதும் ஆன சக்தி அஸ்த்ரமானது!

पत्रत्रयं विजानीयादिच्छज्ञानक्रियात्मकम् ।
इच्छाशक्तिरूर्ध्वपत्रं ज्ञानशक्तिस्तु मध्यमम् ॥ ३ ॥

பத்ரத்ரயம் விஜாநீயாத் இச்சாஞாந க்ரியாத்மகம்!
இச்சா சக்தி ரூர்த்வ பத்ரம் ஞாந சக்திஸ்து மத்யமம்!!

இச்சாஞாநக்ரியா சக்தியாகிற 3 பிரிவுகளை உடையதாகும்! இச்சா சக்தி, மேல் நோக்கிய பத்ரமும் ஞான சக்தி நடு பத்ரமும்

अधःपत्रं क्रियाशक्तिरूपं शक्त्यायुधस्य च ।
त्रयो गुणास्त्रयो देवास्त्रितत्वं च त्रयोऽग्नयः ॥ ४ ॥

அத: பரம் க்ரியாசக்தி ரூபம் சக்த்யாயுதஸ்யச!
த்ரயோகுணாஸ்த்ரயோ தேவாஸ்த்ரி தத்வம்ச த்ரயோக்நய:!!

கீழே க்ரியா சக்தி ரூபமாயும் சக்தி ஆயுதத்தின் லக்ஷணமாகும் 3 தேவதைகள், 3 தத்துவம், 3 அக்னி ஸ்வரூபமாயும்

त्रयो वेदा वसन्त्यत्र शक्तिपत्रत्रये द्विज ।
शक्तित्रयं कथं राज्ञां भवेच्छक्त्यर्चनं विना ॥ ५ ॥

த்ரயோவேதா வஸந்யத்ர சக்தி பத்ரத்ரயேத்விஜ!
சக்தி த்ரயம் கதம்ராஞாம் பவேச்சக்த்யர்சநம் விநா!!

3 வேதங்கள் இவைகள் சக்தி அஸ்த்ரத்தை வசிக்கின்றனர். சக்தி அஸ்த்ர அர்ச்சனை செய்யாமல் இவ்வாறு மூன்று சக்தி ஏற்படும்

सर्वदेवैः स्थितं साक्षात् सर्वदेवात्मकं परम् ।
सर्वे देवाः प्रियं यान्ति शक्त्यायुधसमर्चनात् ॥ ६ ॥

ஸர்வ தேவை: ஸ்திதம் ஸாக்ஷாத் ஸர்வதேவாத்மகம் பரம்!
ஸர்வே தேவா: ப்ரியம் யாந்தி சக்த்யாயுத ஸமர்ச்சநாத்!!

எல்லா தேவரின் இருப்பிடமாயும் எல்லா தேவர் ஸ்வரூபமாயும் தேவர்களும் சந்தோஷ மடைகிறார்கள்

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन शक्तिं संस्थाप्य पूजयेत् ।
स्वर्णराजतताम्रैर्वाऽप्यायसेन शिलाऽपि वा ॥ ७ ॥

தஸ்மாத்ஸர்வ ப்ரயத்நேந சக்திம் சம்ஸ்தாப்ய பூஜயேத்!
ஸ்வர்ண ராசத தாம்ரைர்வா அப்யாயசேந சிலாபிவா!!

ஆகையால் மிக்க முயற்சியுடன் சக்த்யஸ்ரத்தை ஸ்தாபித்து பூஜிக்கவும். தங்கம், வெள்ளி, தாமிரம், இரும்பு, கர்ச்சிலை வடிவமாகவோ இருக்கலாம்.

गर्भगेहसमोत्तुङ्गमुत्तमं समुदाहृतम् ।
अष्टभागैकहीनन्तु मध्यमं मुनिपुङ्गव ॥ ८ ॥

கர்பகேஹ ஸமோத்துங்கம் உத்தமம் ஸமுதாஹ்ருதம்!
அஷ்ட பாகைஹீநந்து மத்யமம் முநிபுங்கவ!!

கருவறைக்கு சமமான உயரம் உடையது. உத்தம சக்த்யஸ்த்ரமாகும். அந்த எட்டில் ஒரு பாகம் குறைவான அளவு உடையது மத்யமமாகும்.

सप्तांशहीनमधमं रत्निमात्रादयोच्यते ।
उत्तमं वेदरत्नि स्यात् त्रिरत्निर्मध्यमं भवेत् ॥ ९ ॥

ஸப்தாம்சஹீநமதமம் ரத்னிமாத்ரா ததோச்யதே!
உத்தமம் வேதரத்னி ஸ்யாத் த்ரிரத்னிர் மத்யமம் பவேத்!!

7ல் ஒரு பாகம் குறைந்தது அதமமாகும். பிறகு 3 சக்திகளின் உயரம் கூறப்படுகிறது. 4 அரத்தி உயரம் உடையது உத்தமமென்றும் 3 அரத்தி உயரம் உடையது மத்யமமென்றும்

द्विरत्निमात्रमधमं शक्त्युत्सेधं प्रशस्यते ।
शक्तिं कृत्वा तदुत्सेधं पञ्चषणमात्रकावधि ॥ १० ॥

த்விரத்னிர் மாத்ர மதமம் சக்த்யுத்ஸேதம் ப்ரசஷ்யதே!
சக்திம் க்ருத்வா ததுத்ஸேதம் பஞ்சஷண் மாத்ரகாவதி!!

2 அரத்தி உயரம் உடையது அதமமென்றும் சக்தியின் உயரம் (சதம்க்ருதவா) கூறப்படுகிறது. 100 பாகம் செய்து 5, 6 மாத்திரை வரை

भागैकं योजयेद्धीमान् यावत्तस्य शुभोदयम् ।
लौकिकं चेति शक्त्यस्त्रं द्विविधं च महामुने ॥ ११ ॥

பாகைகம் யோஜயேத்தீமாந் யாவத்தஸ்ய சுபோதயம்!
லௌகிகம் சேதி சக்த்யஸ்த்ரம் த்விவிதம் ச மஹாமுநே!!

ஒவ்வொரு பாகமாக சேர்த்து அழகாக இருக்கும்படி செய்யவும். யௌகிகம், லௌகிகம் என்று சக்தி அஸ்த்ரம் இரண்டு வகைப்படும்

भूपालवास्तुकर्तृणामानुकूल्यन्तु यौगिकम् ।
एतेषामेव राष्ट्रस्य चानुकूल्यन्तु लौकिकम् ॥ १२ ॥
(यौगिकं लौकिकं चेति शक्त्यस्त्रं द्विविधं स्मृतम्)

பூபால வாஸ்துகர்த்ருணாம் அநுகூல்யந்து யௌகிகம்!
ஏதேஷாமேவ ராஷ்ட்ரஸ்ய ச அநுகூல்யந்து லௌகிகம்!!
(யௌகிகம் லௌகிகம் சேதி சக்த்யஸ்ரம் த்விவிதம் ஸம்ருதம்)

அரசன் யஜமானன் இவர்களுக்கு அனுகூலமாக செய்வது யௌகிக சக்தி அஸ்த்ரமாகும். அரசாங்கதினுடைய அனுகூலமாக செய்வது லௌகிகம் எனப்படும்.

विमाने यौगिकं कुर्यात यजेत्सर्वत्र लौकिकम् ।
आयामे भूतभागैकं पत्रायामं प्रशस्यते ॥ १३ ॥

விமாநே யௌகிகம் குர்யாத் யஜேத்ஸர்வத்ர லௌகிகம்!
ஆயாமே பூத பாகைகம் பத்ரயாமம் ப்ரசஸ்யதே!!

விமான விஷயத்தில் யௌகிக சக்த்யஸ்த்ரமும் மற்ற எல்லா விஷயத்திலும் லௌகிக சக்த்யஸ்த்ரம் எல்லா இடத்திலும் யோக்யமாகும். நீலத்தில் 5ல் 1 பாகம் பத்ரத்தின் நீளமாகும்.

पत्रायामं त्रिधाभज्य पत्रत्रयं प्रकल्पयेत् ।
आयामसदृशव्यासं द्वादशांशोनमेव वा ॥ १४ ॥

பத்ராயாமம் த்ரிதாபஜ்ய பத்ரத்ரயம் ப்ரகல்பயேத் !
ஆயாம சத்ரு சவ்யாஸம் த்வாதசாம் சோந
மேவவா !!

பத்ரத்தின் உயரத்தை மூன்று பாகமாக பிரித்து 3 பத்ரங்களை அமைக்கவும். நீள அளவிற்க்கு சமமாகவே சுற்றளவும் அல்லது 12 பாகத்திற்கு 1 அளவு குறைவாகவோ

नवाष्ठांशैकहीनं वा पत्राणि चतुरश्रकम् ।
पार्श्वे कोणानि कर्तव्यमग्रं तीक्ष्णं प्रकल्पयेत् ॥ १५ ॥

நவாஷ்டாம் ஸௌகஹீநம்வா பத்ராணி சதுரஸ்ரகம் !
பார்ச்வே கோணாநி கர்த்வ்ய மக்ரம் தீக்ஷ்ணம்
ப்ரகல்பயேத் !!

9, 8 வம்சங்களுக்கு 1 அம்சம் குறைவாகவோ நாற்கோண வடிவாகவோ அமைக்கவும். பக்கங்களின் கோணங்களை அமைத்து நுணி கூர்ப்பாக இருக்கும்படி அமைக்கவும்.

पत्रतारे दशांशैकं पत्रस्य घनमीरितम् ।
तद्घनार्धं च पार्श्वञ्च निशितं वा प्रकल्पयेत् ॥ १६ ॥

பத்ரதாரே தசாம்சைகம் பத்ரஸ்ய கனமீரிதம் !
தத்கநார்தஞ்ச பார்ச்சஞ்ச நிசிதம்வா ப்ரகல்பயேத் !!

பத்ர நீளத்தின் 10ல் 1பங்கு பத்ரத்தினுடைய கன அளவாகும். அந்த கணத்திற்காக 2 பக்கத்திலும் வலவலப்பாக அமைக்கவும்

पत्रतारस्य पञ्चांशं संधितारं द्विजोत्तम ।
उपर्युपरि पत्राणि ऋज्वाकाराणि कल्पयेत् ॥ १७ ॥

பத்ரதாரஸ்ய பஞ்சாம்சம் சந்திதாரம் த்விஜோத்ம !
உபர்யுபரி பத்ராணி ருஜ்வாகாராணி கல்பயேத் !!

பத்ரத்தினுடைய 5ல் 1 அம்சம் பத்ர இடைவெளியின் அளவாகும். மேன்மையில் பத்ரங்கள் நேராணதாக இருக்க வேண்டும்.

मध्यपत्रे द्विपार्श्वे तु षड्दलं पद्ममालिखेत् ।
अथवाष्टदलं वाऽपि चतुर्दलमथापि वा ॥ १८ ॥

மத்ய பத்ரே த்விபார்ச்வேது ஷட்தலம்
பத்மமாலிகேத் !
அதவாஷ்டதலம் வாபி சதுர்தல மதாபிவா !!

நடுப்பத்ரத்தை 2 பக்கத்திலும், 6 இதழ் தாமரை வரையவும்! 8 தளமோ, 4 தளமோ வரையலாம்

पत्राणां पादमूले तु कुर्याद्वै कुण्डलीकृतम् ।
तस्याधः फलकां कुर्यात् पत्राणां चापि मात्रतः ॥ १९ ॥

பத்ராணாம் பாதமூலேது குர்யாத் வைகுண்டலீ
க்ருதம் !
தஸ்யாத: பலகாம் குர்யாத் பத்ராணாம் சாபி மாத்ரத: !!

பத்ரங்களின் அடிப்பாகத்தில் உருண்டை வடிவ அமைப்பை செய்யவும், 3வது பத்ரத்தின் அடியில் பலகை போன்ற அமைப்பை செய்யவும், பத்ரங்களின் ½ மாத்ரை அளவு செய்யவும்.

तत्तारं नवधा भज्य व्योमांशं फलकायतम्।
द्व्यंशेवनाब्जन्तु तस्याधः कोणेऽप्यश्वत्थपत्रवत् ॥ २० ॥

தத்தாரம் நவதாபஜ்ய வ்யோமாம்சம் பலகாயதம் !
த்வயம்சே வநாப்ஜந்து தஸ்யாத: கோனே
அப்யஸ்வசத்த பத்ரவத் !!

பத்ர உயரத்தை 9 ஆக பிரித்து 1 அம்சம் பலகையின் நீளமாகும். 2 அம்சத்தினால் தாமரையையும், பலகை அடியில் கோணங்களில் அரசிலை போன்ற அமைப்பையையும் ஏற்படுத்தவும்.

कर्तव्या फलकांत्वेवं तदधः कल्पयेद्दलम् ।
फलकायास्तु विस्तारं विभजेत्तु दशांशकम् ॥ २१ ॥

கர்தவ்யா பலகாம்தவேவம் ததத: கல்பயேத்தளம் /
பலகாயாஸ்து விஸ்தாரம் விபஜேத்து ததாம்சகம் //

இவ்வாறு பலகை அமைத்து அது அடியில் தளம் வரையவும், பலகையின் விஸ்தாரமானது பத்ரத்தின் உயரத்தின் 10-ல் ஒரு பங்காகும்.

एकांशं दलविस्तारमुत्सेधं तत्समं भवेत् ।
फलकार्धं घटाकारमुत्सेधं स्यात्तदर्धकम् ॥ २२ ॥

ஏகாம்சம் தளவிஸ்தாரம் உத்ஸேதம் தத்ஸமம் பவேத் /
பலகாதம் கடாகாரம் உத்ஸேதம் ஸ்யாத்ததர்தகம் //

1 பங்கு தளவிஸ்தாரமாகும் தளத்தின் உயரம் அதே அளவாகும். பலகை அளவின் ½ பங்கு அளவு போன்ற அமைப்பின் உயரமாகும். கட அமைப்பின் பலகை அளவின் ¼ பாகமாகும்.

तस्यार्ध कण्ठधारेण कुम्भं कुर्याद्द्विजोत्तम ।
पादोनकुम्भधारेण तस्याधस्तटिका भवेत् ॥ २३ ॥

தஸ்யார்தம் கண்டதாரேண கும்பம் குர்யாத்விஜோத்தம /
பாதோந கும்பதாரேண தஸ்யாதஸ்தடிகா பவேத் //

கட உயரத்தின் பாதி அளவு கடத்தின் கழுத்து அளவாகும். இவ்வாறு சக்தி அஸ்த்ர கும்பத்தின் அமைப்பாகும். கும்ப அளவில் 4ல் 1பாம் குறைந்ததான கும்பத்தின் கீழ் பாகத்தின் தடிகா என்ற கீழ் சரிவான அமைப்பின் அளவாகும்.

घटवत्तटिकामानं तन्मानं युगभाजिते ।
भागान्तरं ततः कुर्यात् तत्प्रमाणेन हीरिका ॥ २४ ॥

கடவத்தடி காமானம் தன்மானம் யுகபாஜிதே /
பாகாந்தரம் தத: குர்யாத் தத்ப்ரமாணேந ஹீரிகா //

கடத்தின் அளவே தடிகையின் அளவாகும். அந்த அளவை 4 பிரித்து அதில் 1பாகம் தடிகா அளவால் ஸர்பம் அமைக்கவும்.

हिरिकाथ प्रकर्तव्यं मेषदण्डमिहोच्यते ।
तटिकायास्तु विस्तारं चतुर्भागं त्रिभागिकम् ॥ २५ ॥

ஹரிகாத ப்ரகர்தவ்யம் மேஷதண்டமி ஹோச்யதே /
தாடிகாயாஸ்து விஸ்தாரம் சதுர்பாகம் த்ரிபாகிகம் //

இவ்வாறு ஸர்பம் அமைத்து மேஷ தண்டம் கூறப்படுகிறது. தாடிகையின் விஸ்தாரத்தில் 4ல் 1 பாகம் அல்லது 3ல் 1 பாகம். மரத்தடியின் சுற்றளவாகும் அதில் பாதிஉலோக தண்டத்தின் சுற்றளவாகும்.

दारुदण्डस्य विस्तारं तदर्धं लोहदण्डकम् ।
दण्डमूले तु पद्मं स्यात् विस्तारं फलकासमम् ॥ २६ ॥

தாரு தண்டஸ்ய விஸ்தாரம் ததர்தம் லோஹ தண்டகம் /
தண்டமூலேது பத்மம் ஸ்யாத் விஸ்தாரம் பலகாஸமம் //

தண்டத்தின் நடுவில் பலகைக்கு ஸம அளவாக பத்மம் போல் அமைக்கவும். பத்மத்தின் அளவு பலகையின் பாதி அளவாகும்.

तदर्धं मानमित्युक्तं तनमानं गुणभाजिते ।
एकांशं पट्टिका ज्ञेया शेषांशेन कुशेशयम् ॥ २७ ॥

ததர்தம் மாந மித்யுக்தம் தந்மாநம் ணபாஜிதே /
ஏகாம்சம் பட்டிகா ஞேயா சேஷாம்சேந குசேசயம் //

அந்த பத்ம அளவை மூன்றாக பிரித்து 1அம்சம் பட்டிகையின் மீதி தாமரை அமைப்பாகும்.

वृत्तं वा चतुरश्रं वा कारयेत्तु कुशेशयम् ।
हीरिका सममानेन पद्मोर्ध्वे पट्टिकां सुधीः ॥ २८ ॥

வ்ருத்தம் வாசதுரஸ்ரம்வா காரயேத்து குசேசயம் /
ஹீரிகா ஸமமானேந பத்மோர்த்வே பட்டிகாம் ஸுதீ: //

Scanned by CamScanner

தாமரை அமைப்பை வட்ட வடிவமாகவோ சதுர அமைப்பாகவோ அமைக்கவும். ஹீரிகையின் சம அளவால் பத்மத்தின் மேல் பட்டிகையை அமைக்கவும்.

दण्डं सर्वत्र वृत्तं स्यात् ऋज्व्याकारमनिन्दितम् ।
शूलयोग्येषु वृक्षेषु शक्तिदण्डं प्रगृह्य च ॥ २९ ॥

தண்டம் ஸர்வத்ர வ்ருத்தம் ஸ்யாத் ருஜ்வாகாரம நிந்திதம் /
தூல யோக்யேஷு வ்ருக்ஷேஷு சக்தி தண்டம் ப்ரக்ருஹ்யச //

குற்றமற்றதாக மற்ற எல்லா இடத்திலும் தண்டமானது வட்ட வடிவமாகும். நேரானதாகவும் தூலஸ்தாபநத்திற்கு கூறப்பட்ட யோக்யமான வ்ருக்ஷங்களால் சக்தி அஸ்த்ர தண்டத்தை கல்ப்பிக்கவும்.

सर्वलक्षणसंयुक्तं शक्त्यायुधं प्रकल्पयेत् ।
एवं लक्षणमाख्यातं प्रतिष्ठां श्रृणु सुव्रत ॥ ३० ॥

ஸர்வ லக்ஷண ஸம்யுக்தம் சக்தி ஆயுதம் ப்ரகல்பயேத் /
ஏவம் லக்ஷண மாக்யாதம் ப்ரதிஷ்டாம் ச்ருணு ஸுவ்ரத //

எல்லா லக்ஷணத்தோடு கூடியதும் சக்தி அஸ்த்ரத்தை அமைக்கவும். இவ்வாறு சக்த்யஸ்த்ர லக்ஷணம் கூறப்பட்டு அதன் ப்ரதிஷ்டா முறையை கூறுகிறேன்! கேளும்!

उत्तरायणकले तु शुक्लपक्षे शुभेदिने ।
प्रतिष्ठादिनपूर्वे तु कारयेदंकुरार्पणम् ॥ ३१ ॥

உத்தராயநகாலேது சுக்லபக்ஷே சுபேதிநே /
ப்ரதிஷ்டாதின பூர்வேது காரயேதங்குரார்பணம் //

உத்தராயண காலத்தில் சுக்ல பக்ஷத்தில் நல்ல முகூர்த்தத்தில் ப்ரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும். ப்ரதிஷ்டை தினத்திற்கு முன்பதாக அங்குரார்ப்பணம் செய்யவும்.

चक्षुरुन्मीलनं प्रोक्तं कुर्यात्कुम्भाभिषेचनम् ।
सर्वातोद्यसमायुक्तं सर्वालङ्कारसंयुतम् ॥ ३२ ॥

சக்ஷுருன்மீலநம் ப்ரோக்தம் குர்யாத் கும்பாதிஷேசநம் /
ஸர்வாதோத்ய ஸமாயுக்தம் ஸர்வாலங்காரஸம் யுதம் //

நயநோன்மீலனம் செய்து கும்பாபிஷேகம் செய்யவும். (கலசாபிஷேகம்) எல்லா வாத்யங்களும், எல்லா அலங்காரத்துடனும்.

शक्त्यायुधमलंकृत्य कुर्याद्ग्रामप्रदक्षिणम् ।
जलमध्ये प्रपां कृत्वा चतुर श्रसमन्विताम् ॥ ३३ ॥

சக்த்யாயுத மலங்க்ருத்ய குர்யாத்அக்ர ப்ரதக்ஷிணம் /
ஜலமத்யே ப்ரபாம் க்ருத்வா சதுரஸ்ர ஸமந்விதம் //

சக்த்யாயுதத்தை அலங்காரம் செய்து கிராம ப்ரதக்ஷிணம் செய்யவும். ஜல மத்தியில் சதுரஸ்ரமாக கொட்டகை அமைத்து பலகையின் மேல் சக்த்யஸ்த்ரத்தை சயநம் கல்ப்பிக்கவும்.

शाययेत्तत्र शक्त्यस्त्रं फलकोपरि बुद्धिमान् ।
परित: कलशानष्टौ न्यस्त्वेन्द्रादीन्समर्चयेत् ॥ ३४ ॥

சாயயேத்தத்ர சக்த்யஸ்த்ரம் பலகோபரி புத்திமாந் /
பரித: கலசாநஷ்டௌ ந்யஸேத் வேந்த்ராதீந் ஸமர்ச்யேத் //

சக்தியஸ்த்ரத்தை சுற்றி 8 கலசங்களை ஸ்தாபித்து அதில் இந்த்ராதி தேவர்களையும் அர்ச்சிக்கவும்

चतुर्वेदैश्चतुर्दिक्षु कुर्यादध्ययनं तत: ।
प्रासादस्याग्रत: कुर्यान्मण्डपं चतुरश्रकम् ॥ ३५ ॥

சதுர்வேதஸ் சதுர்திக்ஷு குர்யாதத்யய நம்தத: /
ப்ராசாதஸ் யாக்ரத: குர்யாத் மண்டபம் சதுரஸ்ரகம் //

4 திசைகளிலும், 4 வேதங்களை பாராயணம் செய்விக்கவும்! ஆலயத்தை முன்னதாக சதுரஸ்ரமாக மண்டபம் அமைக்கவும்!!

षोडशस्तम्भसंयुक्तं चतुर्द्वारसमायुतम् ।
चतुस्तोरणसंयुक्तं दर्भमालाभिरावृतम् ॥ ३६ ॥

ஷோடசஸ்தம்ப ஸம்யுக்தம் சதுர்த்வார சமாயுதம்।
சதுஸ்தோரண ஸம்யுக்தம் தர்பமால பிராவ்ருதம்।।

16, ஸ்தம்பத்தையும், 4 த்வாரம், 4 தோரண வாயில் தர்பமாலைகளால் அலங்கரிக்க பட்டதுமான

मण्डपं नवधा कृत्वा मध्यभागे तु वेदिकाम् ।
कुण्डानि परितः कुर्याद् दिशासु विदिशासु च ॥ ३७ ॥

மண்டபம் நவதா க்ருத்வா மத்ய பாகேது வேத்'காம்।
குண்டாநி பரித: குர்யாத் திசாசு விதிசாசு ச।।

மண்டபத்தை 9 ஆக பிரித்து நடு பாகத்தில் வேதிகையையும் அதைச் சுற்றிலும் திசைகளிலும் கோணங்களிலும் குண்டங்களை அமைக்கவும்.

त्र्यश्राणि च षडश्राणि कारयेल्लक्षणैः सह ।
ईशानशक्रयोर्मध्ये प्रधानन्तु षडश्रकम् ॥ ३८ ॥

த்ரயச்ராணிச ஷடஸ்ராணி காரயேல்லக்ஷணை: ஸஹ।
ஈசாந சக்ரயோர் மர்த்ய ப்ரதாநந்து ஷடஸ்ரகம்।।

முக்கோண, அறுகோண குண்டங்களை அமைத்து ஈசான குண்டம், பூர்வ குண்டம் நடுவில் ப்ரதானமாக அறுகோண குண்டமமைக்கவும்.

नवकुण्डविधिः प्रोक्ता पञ्चकुण्डविधिं शृणु ।
त्र्यश्राणि च चतुर्दिक्षु प्रधानन्तु षडश्रकम् ॥ ३९ ॥

நவகுண்டவிதி: ப்ரோக்தா பஞ்சகுண்ட விதிம் ச்ருணு!
த்ரயஸ்ராணிச சதுர்திக்ஷு ப்ரதாநந்து ஷடஸ்ரகம்।।

இவ்வாறு நவகுண்ட லக்ஷண அமைப்பு கூறி, பஞ்ச குண்ட அமைப்பு கூறுகிறேன். 4 திசைகளிலும் முக்கோண குண்டமமைத்து பிரதானமாக அறுகோண குண்டம் அமைக்கவும்.

पश्चिमे चोत्तरे वाऽपि स्नानश्वभ्रं प्रकल्पयेत् ।
गोमयालेपनं कृत्वा रजांसि विनिपातयेत् ॥ ४० ॥

பஸ்சிமே சோத்தரேவாபி ஸ்நாநஸ்வப்ரம் ப்ரகல்பயேத்।
கோமயா லேபநம் க்ருத்வா ரஜாம்ஸி விநிபாதயேத்।।

மேற்கிலோ, வடக்கிலோ, அபிஷேக வேதிகை கல்ப்பிக்கவும். கோசாணம் மெழுகி கோலமிடவும்.

मण्डपं भूष्यमतिमान् पुण्याहं वाचयेत्ततः ।
वास्तुहोमं ततः कुर्यात् पर्यग्निकरणं ततः ॥ ४१ ॥

மண்டபம் பூஷ்ய மதிமாந் புண்யாஹம் வாசயேத்தத:।
வாஸ்து ஹோமம் தத: குர்யாத் பர்யக்னிகரணம் தத:।।

யாகசாலை மண்டபத்தை அலங்கரிந்து புண்யாஹவாசநம் செய்யவும். வாஸ்து ஹோமம் பர்யக்னி கரணம் செய்யவும்.

वेद्यूर्ध्वे स्थण्डिलं कृत्वा चाष्टद्रोणैश्च शालिभिः ।
तन्मध्ये नलिनं लिख्य साष्टपत्रं सकर्णिकम् ॥ ४२ ॥

வேத்யூர்த்வே ஸ்தண்டிலம் க்ருத்வா சாஷ்டத்ரோணைஸ்ச சாலிபி:।
தந்மத்யே நலிநம் லிக்ய ஸாஷ்டபத்ரம் ஸகர்ணிகம்।।

வேதிகையின் மேல் 8 மரக்கால் நெல்லால் ஸ்தண்டிலம் வைத்து அந்த நெல்லில் நடுவில் 8 இதழ் கர்ணிகையுடன் கூடியதாக பத்மம் வரையவும்

तदूर्ध्वे शयनं कल्प्य चर्मजाद्यैरनुक्रमात् ।
जलादुत्तीर्य शक्त्यस्त्रं स्नान वेद्योपरिन्यसेत् ॥ ४३ ॥

ததூர்த்வே சயநம் கல்ப்ய சர்மாத்யை ரநுக்ரமாத்।
ஜலாதுத்தீர்ய சக்த்யஸ்த்ரம் ஸ்நாந வேத்யோ பரிந்யஸேத்।।

அதற்கு மேல் தோல் விரிப்பு முதலான த்ரவ்யங்களை வரிசையாக சயநம் அமைக்கவும். ஜலத்தில் இருந்து சக்த்யஸ்த்ரத்தை எழுந்தருளச் செய்து ஸ்நான வேதிகையின் மேல்அமர்த்திக்கவும்

(वस्त्रं नीत्वास्त्रराजानां शुद्धि कृत्वाष्टमृज्जलैः ।
पञ्चगव्येन संस्नाप्य स्कन्दसूक्तेन मन्त्रतः ॥

வஸ்த்ரம் நீத்வாஸ்த்ர ராஜாநாம் சுத்திம் க்ருத்வாஷ்ட ம்ருஜ்ஜலை :/
பஞ்சகவ்யேந ஸம்ஸ்தாப்ய ஸ்கந்த ஸூக்தேந மந்த்ரத //

வஸ்த்ரம் களைத்து எண்வகை மண் ஜலங்களால் அஸ்த்ர தேவதை சுத்தி செய்து, ஸ்கந்த ஸூக்தத்தினால் பஞ்ச கவ்யத்தினால் அபிஷேகம் செய்வித்து

गन्धतोयैश्शुद्धतोयैश्शुद्धैरिति ब्रुवन् ।
रक्तवस्त्रेण संवेष्ट्य हृदा गन्धादिभिर्यजेत् ॥)

கந்த தோயைர் சுத்த தோயை : சுத்தை ரிதி ப்ருவன் /
ரக்த வஸ்த்ரேண ஸம்வேஷ்ட்ய ஹ்ருதா கந்தாதிபிர் யஜேத் //

வாசனை தீர்த்தத்தாலும் சுத்த ஜலத்தாலும், சுத்தியாக கடலது என்று சொல்லி அபிஷேகித்து 2 சிகப்பு வஸ்த்ரம் அணிவித்து சந்தநாதிகளால் பூஜிக்கவும்

मध्योर्ध्वपत्रयोर्मध्ये कौतुकं बन्धयेद्धृदा ।
शयने शाययेच्छक्तिं प्राकशिरश्चोर्ध्ववक्त्रतः ॥ ४४ ॥

மத்யோதர்வ பத்ரயோர் மத்யே கௌதுகம் பந்தயேத்தா !
சயநே சாயயேச்சக்திம் ப்ராகசிரஸ் சோர்த்வ வக்த்ரத:!!

மத்ய பத்ர, ஊர்த்வ பத்ரத்தின் நடுவில் ரக்ஷாபந்தனம் செய்விக்க வேண்டும். சக்த்யஸ்த்ரத்தை கிழக்கு முகமாயும் மேல்நோக்கிய வாறும் சயநிக்க செய்யவும்.

वषड्भुवेति मन्त्रेण गन्धपुष्पादिनार्चयेत् ।
सर्वलक्षणसंयुक्तान् कुम्भान् द्रोणोदपूरितान् ॥ ४५ ॥

வசத்புவேதி மந்த்ரேண கந்த புஷ்பாதி நார்ச்யேத் /
ஸர்வ லக்ஷண ஸம்யுக்தாந் கும்பாந்த்ரோணோ தபூரிதாந் !!

வசத்புவ மந்த்ரத்தினால் சந்தன புஷ்பங்களால் பூஜிக்கவும். எல்லா லக்ஷண முடையதாயும் 1 மரக்கால் ஜலம் நிறப்பப் பட்டதாயும் கொள்ளளவு உடையதாயும்

ससूत्रान् सापिधानांश्च सवस्त्रान्वारिपूरितान् ।
चतुर्दशघटान् गृह्य हाटकाब्जसमन्वितान् ॥ ४६ ॥

சஸூத்ராம் ஸபிதாநாம்ஸ்ச ஸவஸ்த்ராநவாரி பூரிதாந் /
சதுர்தச கடாந் க்ருஹ்ய ஹாடகாப்ஜ சமந்விதாந் !!

நூல் சுற்றப்பட்டு, மாவிலை, தேங்காய், வஸ்த்ரம், தீர்த்தம், இவைகளுடைய 14 கலசங்களை ஸ்தாபித்து அவைகளில் தங்கத் தாமரையை சேர்க்கவும்

शक्तेर्दक्षिणपार्श्वे तु पूर्वदक्षिणपश्चिमे ।
शक्तेरुत्तरपार्श्वे तु तान् कुम्भान्विन्यसेत्ततः ॥ ४७ ॥

சக்தேர்தக்ஷிண பார்ச்வேது பூர்வதக்ஷிண பஸ்சிமே /
சக்தேருதபார்ச்வேது பாந் கும்பாந்விந்ய ஸேத்தத:!!

சக்த்யஸ்த்ரத்தின் தெற்கு பாகத்திலும் கிழக்கு மேற்கு, தெற்காக 3 கும்பமும் சக்தியின் வடக்கு பாகத்தில் அவ்வாறே கிழக்கு, வடக்கு, மேற்கு பாகமாக (3 + 3) 6 கும்பங்களை வைக்கவும்

इन्द्राद्याशास्त्वष्टकुम्भानेवं वेद्योपरिन्यसेत् ।
दक्षिणस्थितकुम्भेषु पूर्वकुम्भे शिवं यजेत् ॥ ४८ ॥

இந்த்ராத்யாச ஸ்த்வஷ்ட கும்பாநேவம் வேத்யோ பரிந்யஸேத்!
தக்ஷிணஸ்தித கும்பேஷு பூர்வகும்பே சிவமயஜேத் !!

கிழக்கு முதலான திசைகளில் 8 கும்பங்களையும் வேதிகையின் மேல் ஸ்தாபிக்கவும். தெற்கு பாகத்திலுள்ள கும்பங்களில் பூர்வ கும்பத்தில் சிவனையும்

विष्णुञ्च मध्यमे कुम्भे ब्रह्माणं पश्चिमे घटे ।
उत्तरस्थानकुम्भेषु स्कन्दं वै मध्यमे यजेत् ॥ ४९ ॥

விஷ்ணுஞ்ச மத்யமே கும்பே ப்ரஹ்மாணம் பஸ்சிமே கடே!
உத்தரஸ்தாந கும்பேஷு ஸ்கந்தம்வை மத்யமே யஜேத்!!

மத்தியில் விஷ்ணுவையும், மேற்கு ப்ரஹ்மாவையும், பூஜிக்கவும். வடக்கு பாகத்திலுள்ள கும்பங்களில் மத்தியில் ஸ்கந்தரையும்

पश्चिमे तु महावल्लीं देवसेनाञ्च पूर्वके ।
पार्वतीं पूर्वकुम्भे तु आग्नेय्यान्तु सरस्वतीम् ॥ ५० ॥

பஸ்சிமேது மஹாவல்லீம் தேவஸேநாஞ்ச பூர்வகே!
பார்வதீம் பூர்வகும்பேது ஆக்னேய்யாந்து சரஸ்வதீம்!!

மேற்கில் மஹாவள்ளியையும் தேவ ஸேநாவை கிழக்குமாக பூஜிக்கவும். கிழக்கில் பார்வதி, ஆக்னேயத்தில் ஸரஸ்வதி, லக்ஷ்மியை தெற்கில்

लक्ष्मीं दक्षिणकुम्भे तु नैऋत्यान्तु विनायकम् ।
शास्ता वारुणदिग्भागे वायव्यां दिशिभास्करम् ॥ ५१ ॥

லக்ஷ்மீம் தக்ஷிண கும்பேது நைருருத்யாந்து விநாயகம்!
சாஸ்தா வாருண திக்பாகே வாயவ்யாம் திசி பாஸ்கரம்!!

நிருருதியில் விநாயகர் மேற்கில சாஸ்தா, வாயு திசையில் சூர்யன்

सोमे च भूमिदेवीं च ऐशान्यान्तु सुमित्रकम् ।
तत्तद्बीजानि विन्यस्य पद्ममुद्रां प्रदर्शयेत् ॥ ५२ ॥

ஸோமேச பூமி தேவீஞ்ச ஐசாந்யாந்து சுமித்ரகம்!
தத்தத்பீஜாநி விந்யஸ்ய பத்மமுத்ராம் ப்ரதர்சயேத்!!

வடக்கில் பூமிதேவி, ஈசானத்தில் சுமித்ரன் இவர்களை அந்த அந்த பீஜாக்ஷரத்துடன் பத்ம முத்ரயை காண்பிக்கவும்

दिशास्वध्ययनं कुर्याच्चतुर्वेदैर्महामुने ।
स्थापको मूर्तिपैस्सार्धं ततो होमं समाचरेत् ॥ ५३ ॥

திசாஸ்வத்ய யநம் குர்யாத் சதுர்வேதைர் மஹாமுநே!
ஸ்தாபகோ மூர்த்தி பைஸ்ஸார்த்த ததோஹோமம் ஸமாசரேத்!!

4 திசைகளிலும், 4 வேதங்களை பாராயணம் செய்விக்கவும். ப்ரதிஷ்டை செய்யும் ஆச்சார்யன் மூர்த்திபர்களுடன் ஹோமம் செய்யவும்

अग्न्याधानादिकं सर्वमग्निकार्योक्तमाचरेत् ।
अश्वत्थोदुम्बरप्लक्षवटाः पूर्वादिदिक्षु च ॥ ५४ ॥

அக்ன்யாதாநாதிகம் ஸர்வம் அக்னிகார்யோக்த மாசரேத்!
அஸ்வத்தோதும்ப ரப்லக்ஷவடா: பூர்வாதி திக்ஷு ச!!

அக்னி கார்ய முறைப்படி அக்னி கார்யம் செய்யவும். அரசு, அத்தி, இச்சி, ஆல் இவைகளை கிழக்கு முதலான திக்குகளிலும்

शमीखादिरबिल्वाश्च मयूरांश्च विदिक्षु च
प्रधानस्य पलाशं स्यात् समिधः परिकीर्तिताः ॥ ५५ ॥

ஸமீகாதிரபில்வாஞ்ச மயூராம்ச விதிக்ஷுச!
ப்ரதானஸ்ய பலாசம் ஸ்யாத் ஸமித: பரிகீர்த்திதா:!!

வன்னி கருங்காலி, பில்வம், நாயுருவி இவைகளை ஆக்னேயம் முதலான திசைகளில்

ப்ரதான குண்டத்தில் பரசு ஸமித்தை ஹோமம் செய்யவும்.

समिदाज्यचरुल्लाजान् सक्तुं चैव तिलं तथा ।
सर्षपं मुद्गमाषञ्च पयोदधिमधूनि च ॥ ५६ ॥

ஸமிதாஜ்ய சருல்லாஜாந் சக்து சைவதிலம் ததா!
ஸர்ஷபம் முத்க மாஷஞ்ச பயோததி மதூநிச !!

ஸமித்து, நெய், ஹவிஸ், பொரி, சத்து மாவு, எள், கடுகு, பயிறு, உளுந்து, பால், தயிர், தேன் இவைகளை

मूलब्रह्मषडंगैश्च होमयेत्तु क्रमेण तु ।
शतमर्धं तदर्धं वा प्रत्येकं जुहुयात्क्रमात् ॥ ५७ ॥

மூல ப்ரஹ்ம ஷடங்கைஸ்ச ஹோமயேத்து க்ரமேணது!
சதமர்தம் ததர்தம்வா ப்ரத்யேகம் ஜுஹுயாத்க்ரமாத் !!

மூல மந்த்ரம் ப்ரம்ம மந்த்ரம் ஷடங்க மந்த்ரங்களால் முறைப்படி ஹோமம் செய்ய வேண்டும். 100, 50, 25 என்ற எண்ணிக்கையாக ஒவ்வொரு த்ரவ்யத்தையும் ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

द्रव्यान्तं व्याहृतिं कुर्यात् स्पृष्ट्वा शक्तेस्तु मस्तकम् ।
त्रियम्बकेन मन्त्रेण ब्रह्मजज्ञानमन्त्रत: ॥ ५८ ॥

த்ரவ்யாந்தம் வ்யாஹ்ருதிம் குர்யாத் ஸ்ப்ருஷ்ட்வா சக்தேஸ்து மஸ்தகம்!
த்ரியம்பகேந மந்த்ரேண ப்ரஹ்ம ஜஞ்ஞாந மந்த்ரத:!!

த்ரவ்யத்தின் வ்யாஹ்ருதி ஹோமம் செய்து, சக்தியின் ஹஸ்தகத்தில் நெய்யால் ஸ்பர்சித்து த்ரயம்பக மந்த்ரம், ப்ரஹ்ம ஜஞ்ஞாந மந்த்ரம்

इदं विष्णिति मन्त्रेण प्रत्येकं षोडशं हुनेत् ।
जगद्भुवेति मन्त्रेण तथैव मुनिसत्तम ॥ ५९ ॥

இதம் விஷ்ணுரிதி மந்த்ரேண ப்ரத்யேகம் ஷோடசம் ஹுநேத்!
ஜகத்புவேதி மந்த்ரேண ததைவ முநி ஸத்தம !!

இதம் விஷ்ணு-ரிதி மந்த்ரம் இவைகள் நல்லொளிறும், 16 ஆஹுதி செய்யவும், ஜகத்புவம் மந்த்ரத்தினால் 16 ஆஹுதி செய்யவும்.

महावल्ली देवसेनां पार्वतीञ्च सरस्वतीम् ।
लक्ष्मीं विनायकं शास्ता रविं भूमिं सुमित्रकाम् ॥ ६० ॥

மஹாவல்லீம் தேவஸேநாம் பார்வதீஞ்ச ஸரஸ்வதீம்!
லக்ஷ்மீம் விநாயகம் சாஸ்தா ரவிம்பூமிம் ஸுமித்ரகாம் !!

மஹாவள்ளீ, தேவஸேநா, பார்வதீ, ஸரஸ்வதீ, லக்ஷ்மீ, விநாயகர், சாஸ்தா, ஸூர்யன், பூமி, சுமித்ரன்

एतेषां मूलमन्त्रेण त्र्याहुतिं हुनेद्बुध: ।
पूर्णाहुतिञ्च शिरसा स्विष्टकृतेति होमयेत् ॥ ६१ ॥

ஏதேஷாம் மூல மந்த்ரேண த்ர்யாஹுதிம் ஹுநேத்புத:!
பூர்ணாஹுதிஞ்ச சிரஸா ஸ்விஷ்ட க்ருதேதி ஹோமயேத் !!

இவர்களின் மூல மந்திரத்தினால் 3-3 ஆஹுதி செய்யவும். சிரோமந்திரத்தினால் பூர்ணா ஹுதி செய்து ஸ்விஷ்ட க்ருத் ஹோமம் செய்யவும்

प्रात: काले गुरु: स्नात्वा नित्यकर्मविधाय च ।
जयादिभ्याधानञ्च राष्ट्रभृच्चक्रमाद्धुनेत् ॥ ६२ ॥

ப்ராதம் காலே குரு: ஸ்நாத்வா நித்ய கர்மவிதாயச!
ஜயாதிரப்யா தானஞ்ச ராஷ்ட்ர ப்ருச்ச க்ரமாத்துநேத் !!

காலையில் ஆசார்யன் ஸ்நானம் செய்து நித்யானுஷ்டானம் முடித்து யாகசாலை பூஜையெல்லாம் செய்து ஜயாதி ஹோமம், ராஷ்டரப்ருச்ச ஹோமம் செய்யவும்

आचार्यं पूजयेत्पश्चात् गोभूवस्त्रैर्धनैरपि ।
मुहूर्ते समनुप्राप्ते प्रतिष्ठां सम्यगाचरेत् ॥ ६३ ॥

ஆசார்யம் பூஜயேத்பஸ்சாத் கோபூவஸ்த்ரைர்
தநம்ரபி ।
முகூர்த்தே ஸமநுப்ராப்தே ப்ரதிஷ்டாம் ஸம்ய
காசரேத் ॥

பசு, பூமி, வஸ்த்ரம், தனங்களால் ஆசார்யனை பூஜித்து ஆசார்யம் நல்ல முகூர்த்த சமயம் ப்ரதிஷ்டை செய்யவும்

शयनाच्छक्तिमुद्धृत्य वस्त्रादीनि व्यपोह्य च ।
सर्वातोद्यसमायुक्तं स्नानश्वभ्रोपरि न्यसेत् ॥ ६४ ॥

சயநாச்சக்தி முத்தத்ய வஸ்த்ராதீநி வ்யபோஹ்யச ।
ஸர்வா தோத்ய சமாயுக்தம் ஸ்நாநஸ்ச ப்ரோ
பரிந்யஸேத் ॥

சயநத்தில் இருந்து சக்த்யஸ்த்ரத்தை எழுந்தருளச் செய்து வஸ்த்ரங்களை களைத்து எல்லாவாத்யத்துடன் ஸ்நாந வேதிகையின் மேல் அமர்த்தவும்

घृतं शिरोऽर्पणं कृत्वा शुद्धाद्भिः स्नाप्य मूलतः ।
कुम्भानुद्धृत्य शिरसावाह्य धामप्रदक्षिणम् ॥ ६५ ॥

க்ருதம் சிரோர்பநம் க்ருத்வா சுத்தாத்பி: ஸ்நாப்ய
மூலத: ।
கும்பாநுத்ருத்ய சிரஸாவாஹ்ய தாம ப்ரதக்ஷிணம் ॥

க்ருத சிரோர்பணம் செய்து சுத்த ஜலத்தினால் மூல மந்திரத்தினால் அபிஷேகம் செய்வித்து முன்ப ஸ்தாபிக்கப்பட்ட கும்பங்களை எடுத்து ஆலயம் வலம் வந்து

कृत्वा शक्त्यायुधाग्रे तु स्थापयेत्स्थण्डिलोपरि ।
शिवाख्याद्बीजमादाय विन्यसेदूर्ध्ववक्त्रके ॥ ६६ ॥

க்ருத்வாசக்த்யா யுதாக்ரேது ஸ்தாபயேத்
ஸ்தண்டி லோபரி ।
சிவாக்யாத் பீஜமாதாய விந்யஸே தூர்த்வவக்த்ரகே ॥

சக்த்யாயுதத்திற்கு முன்பாக ஸ்தண்டிலத்தின் மேல் ஸ்தாபிக்கவும். சிவ கும்பத்தில் இருந்து சிவ பீஜத்தை எடுத்து மேற்பத்ரத்தில் வைக்கவும்

विष्णुबीजं मध्यपत्रे त्वधः पत्रे चतुर्मुखम् ।
कुम्भमध्ये महासेनं वल्लीं चैव तु दक्षिणे ॥ ३७ ॥

விஷ்ணு பீஜம் மத்யபத்ரே த்வத: பத்ரே சதுர்முகம் ।
கும்ப மத்யே மஹாஸேநம் வள்ளீம்சைவ து
தக்ஷிணே ॥

விஷ்ணு பீஜத்தை நடு பத்ரத்தில் வைக்கவும். ப்ரம்ம பிம்ப மந்த்ரத்தை 3 அடிபத்ரத்தில் வைக்கவும். கும்ப நடுவில் மஹாஸேந மந்த்ரத்தையும் கும்பத்தின் வடப் பக்கத்தில் மஹா வள்ளியையும்

तद्वामे देवसेनाञ्च विन्यसेत्तु विचक्षणः ।
पार्वतीबीजमादाय फलकायान्तु विन्यसेत् ॥ ३८ ॥

தத்வாமே தேவஸேநாஞ்ச விந்யஸேத்து
விசக்ஷண: ।
பார்வதீ பீஜமாதாய பலகாயாந்து விந்யஸேத் ॥

கும்பத்தின் இடப்பக்கத்தில் தேவஸே நாவையும், சேர்த்து பூஜிக்கவும். பலகையின் பார்வதீ பீஜத்தையும்

वाग्देवीबीजमादाय फलकान्दक्षिणे न्यसेत् ।
लक्ष्मीबीजं समादाय फलकां वामपार्श्वके ॥ ३९ ॥

வாக்தேவீ பீஜமாதாய பலகாந்தக்ஷிணே ந்யஸேத் ।
லக்ஷ்மீபீஜம் சமாதாய பலகாம்வாம பார்ச்வகே ॥

பலகைக்கு வலப்பக்கத்தில் ஸரஸ்வதி பீஜ மந்த்ரத்தையும் பலகையின் இடப்பக்கம் லக்ஷ்மீ பீஜத்தையும்

विघ्नेशबीजमादाय दण्डाग्रे मुनिसत्तम ।
शास्तारं बीजमादाय तद्दिशायान्तु विन्यसेत् ॥ ७० ॥

விக்னேச பீஜமாதாய தண்டாக்ரே முநிசத்தம /
சாஸ்தாரம் பீஜமாதாய தத்திசாயாந்து விந்யசேத் //

விநாயக பீஜ மந்த்ரத்தை தண்டத்தின் நுணியிலும் பின்பாகத்தில் சாஸ்தாவையும்

भास्करं बीजमादाय दण्डमध्ये तु विन्यसेत् ।
भूमिबीजं समादाय न्यसेद्दण्डाग्रपीठके ॥ ७१ ॥

பாஸ்கரம் பீஜமாதாய தண்ட மத்யேது விந்யஸேத் /
பூமி பீஜம் சமாதாய ந்யஸேத்தண்டாக் ரபீடகே //

சூர்ய பீஜமந்திரத்தை, தண்டமத்யத்திலும் பூமி பீஜ மந்த்ரத்தை தண்ட நுணி பீடத்திலும்

सुमित्रबीजमादाय दण्डमध्ये प्रविन्यसेत् ।
ततः कुम्भजलैश्शक्तिं तत्तत्स्थाने प्रपूजयेत् ॥ ७२ ॥

சுமித்ர பீஜமாதாய தண்ட மத்யே ப்ரவிந்யஸேத் /
தத: கும்ப ஜலை: சக்திம் தத்தத் ஸ்தாநே
ப்ரபூஜயேத் //

சுமித்ர பீஜ மந்த்ரத்தை ந்யாஸம் செய்யவும், கும்ப ஜலத்தினால் அந்த அந்த ஸ்தாநத்தை பூஜித்து

स्नपनं कारयेदग्रे यथाविभवविस्तरम् ।
ब्राह्मणान् भोजयेत्पश्चात् दीनानाथांश्च पूजयेत् ॥ ७३ ॥

ஸ்நபநம் காரயேதக்ரே யதாவிபவ விஸ்தரம் /
ப்ராஹ்மணாந் போஜயேத் பஸ்சாத் தீனாநாதாம்ஸ்ச
பூஜயேத் //

அபிஷேகம் செய்து சக்திக் கேற்றவாறு வஸ்த்ரம், சந்தனம், இவைகளால் பூஜித்து மஹாஹவிஸ் நிவேதனம் செய்யவும்

एवं यः कुरुते मर्त्यः स शत्रून् जयति ध्रुवम् ॥
युद्धारम्भे नृपः कुर्यात् जयमाप्नोत्यसंशयः ॥ ७४ ॥

ஏவம் ய: குருதே மர்த்ய: ஸசத்ருந் ஜயதி த்ருவம் /
யுத்தா ரம்பே ந்ருப: குர்யாத்
ஜயமாக்னோத்யசம்ஸய: //

பிறகு ப்ராம்மணர்களுக்கு உணவளித்து ஆதரவற்றவர்களுக்கும், ஏழைகளுக்கும் உணவளித்து பூஜித்து. இவ்வாறு எந்த மனிதன் செய்கிறானோ, அவன் நிச்சயம் சீக்கிரம் எதிரிகளை வெல்கிறான். சண்டை ஆரம்ப காலத்தில் அரசன் சக்த்யஸ்த்ர ப்ரதிஷ்டை செய்தால் சந்தேகமின்றி வெற்றியடைகிறான்.

इति श्रीकुमारतन्त्रे शक्त्यस्त्रस्थापनविधिर्नाम
अष्टाविंशः पटलः

(இதி ஸ்ரீகுமார தந்த்ரே சக்த்யஸ்த்ர
ஸ்தாபநவிதிர்நாம அஷ்டாவிம்ச: படல:)

இவ்வாறு குமார தந்த்ரத்தில் கௌசிக ப்ரச்னத்தில்
சக்த்யஸ்த்ர ஸ்தாபனவிதி என்னும் 28-வது
படலமாகும்.

॥ एकोनत्रिंशः पटलः ॥

29 வது படலம்

अथ गर्भन्यासविधिः

அத கர்பந்யாஸ விதி:

गर्भन्यासविधिं वक्ष्ये शृणुष्व मुनिपुङ्गव ।
प्रासादे मण्डपे चैव प्राकारे गोपुरे तथा ॥ १ ॥

கர்பந்யாஸ விதிம் வக்ஷ்யே ச்ருணுஷ்வ முநி புங்கவ!
ப்ராஸாதே மண்டபே சைவ ப்ராகாரே கோபுரே ததா!!

முநி: ச்ரேஷ்ட்டரே கர்பந்யாஸத்தை பற்றி முறையை கூறுகின்றேன். கேள்! கோவிலில் மண்டபத்தில் ப்ரகாரத்தில் கோபுரத்தில் அதனுடைய பரிவார மூர்த்திகளிடம் பதங்களில் புத்தியுள்ளவன்

परिवारालये शस्तं विन्यसेत्सपदे सुधीः ।
सर्वत्राद्येष्टकामेव गर्भन्यासमिति स्मृतम् ॥ २ ॥

பரிவாராலயே சஸ்தம் விந்யஸேத் ஸபதே ஸுதீ:!
ஸர்வ த்ராத்யேஷ்டகாமேவ கர்பந்யாஸமிதிஸ்ம்ருதம்!!

பரிவார ஆலயங்களிலும் கூறப் பட்டுள்ளது. சீக்கிரமாக ரசிக்க வேண்டும். எல்லா இடங்களிலும் முதல் கல் வைப்பதே கர்பந்யாஸம் என்று பெயர்

प्रासादे पादुकोर्ध्वे च पट्टिकोपरि विन्यसेत् ।
मण्डपेषु च सर्वेषु दक्षिणे स्तम्भमूलके ॥ ३ ॥

ப்ராசாதே பாதுகோர்த்வே ச பட்டிகோபரி விந்யஸேத்!
மண்டபேஷு ச ஸர்வேஷு தக்ஷிணே ஸ்தம்ப மூலகே!!

ஆலயத்தில் அடிபக்கத்தில் பட்டிகைக்கு மேல் ரசிக்க வேண்டும். எல்லா மண்டபங்களிலும் தெற்கு தூனிற்க்கு அடியிலே

द्वारदक्षिणभित्तौ वा दक्षिणस्तम्भमूलके ।
सभायामं विशालाय दक्षिणस्तम्भमूलके ॥ ४ ॥

த்வார தக்ஷிண பித்தௌ வா தக்ஷிண ஸ்தம்ப மூலகே!
ஸபாயாம் விசாலாய தக்ஷிண ஸ்தம்ப மூலகே!!

வாசற்படியின் இடது பக்கச் சுவற்றிலே தெற்க்கு தூனிற்க்கு அடியிலே சபையினுடைய அகலத்தின் தெற்க்கு தூனின் அடியில்

यद्वास्तु गर्भसंयुक्तं वस्तु तत्संपदं पदम् ।
तदर्धभाजनं कार्यं सर्वलक्षणसंयुतम् ॥ ५॥

யத்வாஸ்து கர்பஸம்யுக்தம் வஸ்து தத்ஸம்பதம் பதம்!
ததர்த்த பாஜநம் கார்யம் ஸர்வ லக்ஷண ஸம்யுதம்!!

எந்த பூமி கர்ப விந்யாஸம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறதோ உண்மையில் அது செல்வச் சிறப்புடையதாகும். அதில் பாதியானது குறிக்கப்பட்ட காரியமாகும். ஸர்வ லக்ஷணத்தோடு கூறியதாகும்.

सौवर्णं राजतं ताम्रं कांस्यं वा गर्भभाजनम् ।
पदासमन्तु विस्तारं भाजनस्य महामुने ॥ ६ ॥

ஸௌவர்ணம் ராஜதம் தாம்ரம் காம்ஸ்யம் வா கர்ப பாஜநம்!
பதாஸமந்து விஸ்தாரம் பாஜநஸ்ய மஹாமுநே!!

தங்கம், வெள்ளி, தாமிரம், ஈயமோ கர்ப க்ரஹத்திற்கு கொண்டாடத் தகுந்தது. பதத்திற்கு சமானமான அகலத்தையும் மகாமுநே.

षट्सप्ताष्टाङ्गुला वाऽपि हीनं मध्यममुत्तमम् ।
चतुर्वर्णं समं कुर्यात् विस्तारेण समोपमम् ॥ ७ ॥

ஷட் ஸப்தாஷ்டாங்குலா வாபி ஹீநம் மத்யமமுத்தமம் !
சதுர்வர்ணம் ஸமம் குர்யாத் விஸ்தாரேண ஸமோபமம் !!

ஆறு, ஏழு, எட்டு அங்குலம் குறைவாக இருந்தால் மத்யமத்தில் உத்தமம் நான்குவர்கத்தில் சமமாக இருக்கவேண்டும். அகலத்தில் சமமாக இருக்கவேண்டும்.

चतुर्भागैकहीनं वा त्रिभागैकविहीनकम् ।
तत्तदग्न्यंशमानेन पिधानं तस्य कारयेत् ॥ ८ ॥

சதுர் பாகைக ஹீநம் வா த்ருபாகைக விஹீநகம் !
தத்தத் அக்ந்யம் ஸமாநேந பிதாநம் தஸ்ய காரயேத் !!

நான்கு பாகத்தில் ஒன்று குறையாகவோ மூன்று பாகத்தில் குறையாகவோ அது ஒரு பாகத்தினால்.

यवमात्रन्तु विस्तारं तयोर्भित्ति समंभवेत्।
पञ्चविंशतिकोष्ठं वा नवकोष्ठयुतन्तु वा ॥ ९ ॥

யவ மாத்ரந்து விஸ்தாரம் தயோர் பித்தி ஸமம் பவேத் !
பஞ்சவிம் சதி கோஷ்டம் வா நவகோஷ்ட யுதந்து வா !!

எவ்வளவு அகலத்தில் அகலமாக இருக்கும் போது சமமாக இருக்கும் 25, கோஷ்டமோ, நவ (9) கோஷ்டமோ

कोष्ठभित्तिसमुत्सेधं बाह्यात्पादविहीनकम् ।
तद्विस्तारं तदर्धं स्यात्सर्वदोषविवर्जितम् ॥ १० ॥

கோஷ்ட பித்தி ஸமுத்ஸேதம் பாஹ்யாத் பாத விஹீநகம் !
தத் விஸ்தாரம் ததர்தம் ஸ்யாத் ஸர்வதோஷ விவர்ஜிதம் !!!

கோஷ்ட சுவரின் வெளிப்புறத்தில் கால் பங்கு குறைவாக இருந்தால் அதனுடைய அகலம் ஸகல குறைபாடும் இல்லாததாகும்.

गर्भमस्त्रेण संक्षाल्य हृदाभ्युक्ष्य च स त्सुधीः ।
प्रासादाग्रे द्विपार्श्वे च मण्डपं कल्प्य भूषयेत् ॥ ११ ॥

கர்ப மஸ்த்ரேண ஸம்க்ஷால்ய ஹ்ருதாப்யு க்ஷ்ய ச ஸ த்ஸுதீ: !
ப்ராசாதாக்ரே த்விபார்ச்வே ச மண்டபம் கல்ப்ய பூஷயேத் !!

கர்ப க்ரஹத்தை அஸ்த்திரத்தினால் அலம்பி ஹ்ருதய மந்திரத்தினால் அப்யுக்ஷம் செய்து புத்திசாலியானவன் கோவிலுக்கு முன் பாகத்தில் மண்டபம் செய்து அலங்கரிக்க வேண்டும்.

भूतषट्कं मुनिश्रेष्ठ कन्यसादि क्रमेण तु ।
तन्मध्ये वेदिकां कुर्यात् रत्निमात्रसमुच्छ्रयाम् ॥ १२ ॥

பூத ஷட்கம் முநிச்ரேஷ்ட கந்யஸாதி க்ரமேண து !
தந் மத்யே வேதிகாம் குர்யாத் ரத்நிமாத்ர ஸமுச்ரயாம் !!

5, 6, 7 சிறப்புடையது அதற்கு கீழ் உள்ளதானது வேதிகை செய்து ஒருபடி உயரத்தில்

चतुर्दिक्षु च कुण्डानि चतुरश्राणि कल्पयेत् ।
स्थण्डिलं वाऽपि सर्वत्र कल्पयेत्कल्पवित्तमः ॥ १३ ॥

சதுர்திக்ஷு ச குண்டாநி சதுரச்ராணி கல்பயேத் !
ஸ்தண்டிலம் வாபி ஸர்வத்ர கல்பயேத் கல்பவித்தம: !!

நான்கு திசைகளிலும் சதுரஸ்ர குண்டங்கள் செய்யவேண்டும். எல்லா இடங்களிலும் ஸ்தண்டிலத்தயோ செய்யலாம்.

वेद्यूर्ध्वे स्थण्डिलं सुर्यात्तिलतण्डुलशालिभिः ।
तत्र पद्मं समालिख्य साष्टपत्रं सकर्णिकम् ॥ १४ ॥

வேத்யூர்த்வே ஸ்தண்டிலம் குர்யாத்தில தண்டுல சாலிபி: !
தத்ர பத்மம் ஸமாலிக்ய ஸாஷ்ட பத்ரம் ஸகர்ணிகம் !!

வேதிகையின் மேல் ஸ்தண்டிலம் செய்து எள்ளு, அரிசி, நெல்லினால், அதில் எட்டு கர்ணிகைகளோடு தாமரை எழுதி ஹ்ருதய மந்திரத்தை சொல்லிவைத்து

विन्यसेद्धृदयेनैव तन्मध्ये गर्भभाजनम् ।
तेषु कोणेषु सर्वेषु मध्ये कूटाक्षरं न्यसेत् ॥ १५ ॥

விந்ய சேத் ஹ்ருதயே நைவ தந்மத்யே கர்பபாஜநம் /
தேஷு கோணேஷு ஸர்வேஷு மத்யே
கூடாக்ஷரம் ந்யஸேத் //

ஹ்ருதய மந்திரத்தைச் செய்து அதன் நடுவே கர்ப க்ரஹம் ஆகும். அதனுடைய கோணங்களில் எல்லாவற்றிலும் நடுவில்

यकारादिहकारन्तं परितोऽष्टासु विन्यसेत् ।
तद्बाह्यकोष्ठे पूर्वादि विन्यसेत् षोडशस्वरान् ॥ १६ ॥

யகாராதி ஹகாராந்தம் பரிதோஷ்டாசு விந்யஸேத் /
தத்பாஹ்ய கோஷ்டே பூர்வாதி விந்யஸேத்
ஷோடசஸ்வராந் //

சுற்றிலும் எட்டு கோணங்களிலும் ய, ர, ல, வ, ச, ஷ, ஸ, ஹ, சுற்றிலும் எட்டு எழுத்துக்களை எழுத வேண்டும். (அகாராதி க்ஷகாராந்தம்) வெளிக் கோஷ்டங்களில் கிழக்கு முதல் ஷோடச ஸ்வரங்களை எழுத வேண்டும்.

माणिक्कं स्यान्मरकतं नीलं स्फटिकमेव च ।
पूर्वादिषु चतुर्दिक्षु वैडूर्यं मौक्तिकं पुन: ॥ १७ ॥

மாணிக்கம் ஸ்யாத் மரகதம் நீலே ஸ்படிகமேவ ச /
பூர்வாதிஷு சதுர்திக்ஷு வைடூர்யம் மௌக்திகம்
புந //

மாணிக்கம், மரகதம், நீலம், ஸ்படிகம் கிழக்கு முதல் நான்கு திக்குகளிலும் வைடூர்யம், முத்து,

पुष्पराग प्रवालञ्च वह्निकोणादिषु न्यसेत् ।
पारदं धातुरागञ्च गैरिकञ्च मन: शिलाम् ॥ १८ ॥

புஷ்பராகம் ப்ரவாளம் ச வன்னிகோணாதிஷு
ந்யஸேத் /
பாரதம் தாதுராகம் ச கௌரிகம்ச மந: சிலாம் //

புஷ்பராகம், பவழம், அக்னி, நிருருதி, வாயு, ஈசானம் முதலிய திக்குகளிலும் பாரதம் மலையில் உண்டான மனஸ், சிலை, மை, ஹரிதாளம்

अञ्जनं हरितालञ्च माक्षिकञ्चाद्भुतं तथा ।
सौराष्ट्रं विन्यसेत्तेषां पूर्वादिषु गुरूत्तम: ॥ १९ ॥

அஞ்சநம் ஹரிதாலம் ச மாக்ஷிகம் சாத்புதம் ததா /
சௌராஷ்ட்ரம் விந்யசேத் தேஷாம் பூர்வாதிஷு
குருத்தம: //

மலையில் உண்டான மனஸ்சிலை, மை ஹரிதாளம், அத்புதம், சௌராஷ்ட்ரம், முதலியவைகளை கிழக்கு முதலான திக்குகளில் போட வேண்டும்

काञ्चनं रजतं ताम्रमारकूटमपि त्रपु ।
कांस्यं सीसमयश्चैव पित्तलञ्च तथा न्यसेत् ॥ २० ॥

காஞ்சநம் ரஜதம் தாம்ரம் ஆரகூடமபி த்ரபு /
காம்ஸ்யம் ஸீஸமயஸ்சைவ பித்தலம்ச ததா
ந்யஸேத் //

தங்கம், வெள்ளி, தாம்ரம் துத்தநாகம், வெங்கலம், ஈயம் பித்தளை இவைகளை

एवं नवसु कोष्ठेषु विन्यस्य च महामुने ।
शालिकोद्रवनीवारप्रियङ्गुतिलसर्षपान् ॥ २१ ॥

ஏவம் நவஸு கோஷ்டேஷு விந்யஸ்ய ச
மஹாமுநே /
சாலிகோத்ர வநீ வார ப்ரியங்கு தில ஸர்ஷபாந் //

இவைகளை 9 கோஷ்டங்களில் சேர்க்கவேண்டும். நெல் நீவாரம், கம்பு, எள்ளு, யவை

यववेणुकुलुत्थञ्च तथा निष्पावमाढकम् ।
गोधूमं माषमुद्गञ्च श्यामकं कुष्ठ षोडश ॥ २२ ॥

யவ வேணு குலுத்தம் ச ததா நிஷ்பாவ மாடகம் !
கோதூமம் மாஷ முத்கம் ச ச்யாமகம் குஷ்ட
ஷோடச !!

மூங்கில் அரிசி, கோதுமை, உளுந்து, பயிறு, (ஸ்யாமம்) குஷ்டம் (16)

पूर्वादिषु क्रमान्न्यस्त्वा पद्ममुत्पलमेव च ।
बदरी मुसलञ्चापि रात्रिं ह्रीबेरमेव च ॥ २३ ॥

பூர்வாதிஷு க்ரமாந்யஸ்த்வா பத்மமுத்பல மேவ ச !
பதரீ முசலஞ்சாபி ராத்ரிம் ஹ்ரீபேர மேவ ச !!

கிழக்கு முதலான திக்குகளில் போட வேண்டும், போட்டு தாமரை, நீலோத்பலம், திக்குகளில் போட வேண்டும்.

उशीरञ्च कुशेरुञ्च दिक्षु पूर्वादिषु न्यसेत् ।
विष्णुक्रान्तिं सहादेवीं गोक्षीरं बिल्वमेव च ॥ २४ ॥

உசீரஞ்ச குசேருஞ்ச திக்ஷு பூர்வாதிஷு ந்யஸேத் !
விஷ்ணு க்ராந்திம் ஸஹாதேவீம் கோக்ஷீரம்
பில்வமேசவ !!

மலையில் உண்டான மண், நதிக்கரை உண்டான மண், புத்துமண், நண்டுவலை மண்

शमीपत्रमपामार्गं कदम्बञ्च विदिक्षु च ।
पर्वते च नदीतीरे वल्मीके कर्कटावटे ॥ २५ ॥

சமீபத்ர மபா மார்கம் கதம்பஞ்ச விதிக்ஷு ச !
பர்வதே ச நதீதீரே வல்மீகே கர்கடாவடே !!

வன்னி இலை, நாயுருவி, அடப்பமரம், இவைகள், மலைகளிலும் நதியின் கரையிலும், புற்றிலும் வளர்ந்திருக்க வேண்டும்.

दन्तिदन्ते वृषे शृंगे सस्यक्षेत्रे तडागके ।
हलोदुम्बरमूले च दशमृद्ग्राह्य बुद्धिमान् ॥ २६ ॥

தந்தி தந்தே வ்ருஷே ச்ருங்கே ஸஸ்ய க்ஷேத்ரே
தடாககே !
ஹலோ தும்பர மூலே ச தசம்ருத க்ராஹ்ய
புத்திமாந் !!

யானை தந்தத்தினுடைய மண், மாட்டு கொம்பனுடைய மண், வயல் காட்டுமண், குளக்கரை மண், அரசுமரத்தடியின் மண், பத்து மண்களை எடுத்து

पूर्वादिषु च कोष्ठेषु सर्वेषत्र क्रमान्न्यसेत् ।
चतुर्दिक्षु स्वस्तिकाक्षमालां शक्तिञ्च कुक्कुटम् ॥ २७ ॥

பூர்வாதிஷு ச கோஷ்டேஷு ஸர்வேஷ்வத்ர
க்ரமாந்யஸேத் !
சதுர்திக்ஷு ஸ்வஸ்திகாக்ஷ மாலாம் சக்திஞ்ச
குக்குடம் !!

கிழக்கு திக்கு முதலிய கோஷ்டங்களில் சேர்க்கவேண்டும். 4 திக்குகளிலேயும் ஸ்வஸ்திகம், அக்ஷமாலை, சக்தியாயுதம், கோழி

मयूरं वा सुवर्णेन मध्यमे गजमेव च ।
एवं संपूज्य विधिवत् प्रतिकोष्टं तदक्षरैः ॥ २८ ॥

மயூரம் வா ஸுவர்ணேந மத்யமே கஜமேவ ச !
ஏவம் ஸம்பூஜ்ய விதிவத் ப்ரதிகோஷ்ட ததக்ஷரை: !!

மயில், நடுவில் யானை இம்மாதிரியாக பூஜை செய்து அதாவது அந்தந்த கோஷ்டங்களில் பூஜை செய்ய வேண்டும்.

विधाय च विधानेन फणीन्द्रं शेषमर्चयेत् ।
रक्तसूत्रं ततो बध्वा नववस्त्रेण वेष्टयेत् ॥ २९ ॥

விதாய ச விதாநேந பணீந்த்ரம் சேஷமர்ச்ச யேத் !
ரக்த சூத்ரம் ததோ பத்வா நவ வஸ்த்ரேண
வேஷ்டயேத் !!

முறைப்படி, நாகராஜனை மீதியை படிக்க வேண்டும், பிறகு சிவப்பு கயிறைக்கற்றி புதிய வஸ்த்திரத்தினால் சுத்த வேண்டும்.

ततो होमं प्रकर्तव्यमग्निकार्योक्तमार्गतः ।
स्कन्दस्य मूलमन्त्रेण पलाशसमिधा हुनेत् ॥ ३० ॥

ததோ ஹோமம் ப்ரகர்த்தவ்யம் அக்னிகார்யோக்த மா கர்கதம்:!
ஸ்கந்தஸ்ய மூல மந்த்ரேண பலாச சமிதா ஹுநேத்:!!

அக்னி கார்யத்தில் கூறப்பட்ட முறைப்படி ஹோமத்தை பிறகு செய்ய வேண்டும். முருகப் பெருமானுடைய மூலமந்திரத்தினால் புரச சமித்தினால் ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

आज्यं चरुं तथा लाजं तिलं सर्षपमेव च ।
यवं चैव षडगेन जुहुयान्मुनिपुङ्गव ॥ ३१ ॥

ஆஜ்யம் சரு ததா லாஜம் திலம் ஸர்ஷப மேவச!
யவம் சைவ ஷடங்கேந ஜுஹுயாந் முநி புங்கவ!!

நெய், அன்னம், பொறி, எள்ளு, தினை யவை ஷடங்க மந்திரத்தினால் ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

शतमर्धं तदर्धं वा होमयेन्मन्त्रवित्तमः ।
सर्वद्रव्यावसाने तु तत्तन्मन्त्रेण संस्पृशेत् ॥ ३२ ॥

சதமர்தம் ததர்த்தம் வா ஹோமயேந் மந்த்ர வித்தம:!
ஸர்வ த்ரவ்யா வஸாநேது தத்தந் மந்த்ரேண ஸம்ஸ் ப்ருசேத்!!

100, 50, 25 மந்திரத்தை அறிந்தவன் ஹோமம் செய்ய வேண்டும், எல்லா த்ரவ்யங்களின் முடிவிலும் அந்தந்த மந்திரங்களினால் தொட வேண்டும்.

गर्भभाण्डं द्विजश्रेष्ठ फणीन्द्राय निवेदयेत् ।
हविस्सर्वोपदंशाद्यं पूर्णां मूलेन होमयेत् ॥ ३३ ॥

கர்ப பாண்டம் த்விஜச்ரேஷ்ட பணீந்த்ராய நிவேதயேத்!
ஹவி: ஸர்வோ பதம் சாத்யம் பூர்ணாம் மூலேந ஹோமயேத்!!

கருவறை பாத்திரத்தை நாகராஜனுக்கு நிவேத்யம் செய்யவேண்டும். ஹவிஸ் எல்லாவிதமான நைத்வேத்யங்கள் பூர்ணாஹுதி மூலமந்திரத்தினால் ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

सुमुहूर्ते सुलग्ने तु शान्तात्मा देशिकः शुचिः ।
सर्वातोद्यसमायुक्तं सर्वमङ्गलसंयुतम् ॥ ३४ ॥

ஸுமுஹூர்த்தே சு லக்னேது சாந்தாத்மா தேசிக: சுசி:!
ஸர்வாதோத்ய ஸமாயுக்தம் ஸர்வ மங்கள ஸம்யுதம்!!

நல்ல முஹூர்த்தத்தில் நல்ல லக்னத்தில் சுத்தமான ஆசார்யன் அமைதியாக எல்லா வாத்யங்களோடு கூட ஸர்வ மங்களத்தோடு கூட

गर्भभाजनमुत्थाप्य प्रोक्तस्थाने महावटे ।
विन्यस्य मूलमन्त्रेण सर्वद्रव्यसमायुतम् ॥ ३५ ॥

கர்ப பாஜந முத்தாப்ய ப்ரோக்த ஸ்தாநே ஸமாவடே!
விந்யஸ்ய மூலமந்த்ரேண ஸர்வ த்ரவ்ய ஸமாயுதம்!!

கருவறைக்கு கூறப்பட்டதை எடுத்துக் கொண்டு கூறப்பட்ட இடத்தில் எல்லா த்ரவ்யங்களோடு கூட மூலமந்திரத்தினால் வைத்து

शिल्पिना कारयेत्कर्म यथा दृढतरन्तथा ।
अलाभे गर्भगोले तु दक्षिणावर्तशंखकैः ॥ ३६ ॥

சில்பிநா காரயேத் கர்மா யதா த்ருட தரந்ததா!
அலாபே கர்பகோலேது தக்ஷிணா வர்த்த சங்ககை:!!

எப்படி த்ருட தரமாக இருக்குமோ சில்பியினால் கார்யத்தை செய்யவேண்டும். கர்ப க்ரஹத்தில் கலைக்காத விடில் வலம்புரி சங்கங்களினால்

दले वा भाजनं सर्व वस्तु निक्षिप्य कौशिक ।
सर्वकर्म यथा पूर्वं कृत्वा तद्विन्यसेद्वुधः ॥ ३७ ॥

தலேவா பாஜநம் ஸர்வம் வஸ்து நிக்ஷிப்ய கௌசிக ।
ஸர்வ கர்ம யதா பூர்வம் க்ருத்வா தத்விந்யஸேத் புத: ॥

தலங்களிலோ எல்லாவற்றும் வஸ்த்துக்களை தேசிகன் வைத்து, எல்லா காரியங்களையும் கிழக்கு பாகத்தில்

रात्रौ गर्भमहन्येव स्थापयेत्प्रथमेष्टकाम् ।
दक्षिणां गुरवे दद्यात्तोषयेच्छिल्पिना तथा ।
शुभेप्सिभिः प्रकर्तव्यं गर्भन्यासं विधानतः ॥ ३८ ॥

ராத்ரௌ கர்பமஹந்யேவ ஸ்தாபயேத்
ப்ரதமேஷ்டகாம் ।
தக்ஷிணாம் குரவேத த்யாத் தோஷயேச் சில்பிநா
ததா ॥
சுபேப்ஸிபி: ப்ரகர்த்தவ்யம் கர்பந்யாஸம் விதாநத: ॥

ஆத்யேஷ்டிகா ஸ்தாபனத்தை இரவிலோ, பகலிலோ செய்யவேண்டும், ஆசார்யனுக்கு தக்ஷணை கொடுக்கவேண்டும். அதே போல் சிற்பிகளுக்கும் கொடுத்து சந்தோஷப்படுத்த வேண்டும். க்ஷேமத்தை விரும்புபவன் கர்பந்யாஸத்தை முறைப்படி செய்யவேண்டும்.

इति श्रीकुमारतन्त्रे गर्भन्यासविधिर्नाम
एकोनत्रिंशः पटलः॥

இதி ஸ்ரீகுமாரதந்த்ரே கௌசிகப்ரச்னே கர்பந்யாஸ
விதிர் நாம ஏகோந த்ரும்ச: படல:

இவ்வாறு ஸ்ரீகுமாரதந்தரத்தில் கௌசிக ப்ரசனத்தில்
கர்பந்யாஸ விதி என்னும் 29வது படலமாகும்.

॥ त्रिंश: पटल: ॥

30 வது படலம்

अथ आद्येष्टकाविधि:

அத ஆத்யேஷ்டிகா விதி:

ஆத்யேஷ்டிகா ஸ்தாபனம் முறை

आद्येष्टकाविधिं वक्ष्ये शृणु कैशिक सुव्रत ।
गर्भोपरि निधायात्राऽवटे प्रथमेष्टकाम् ॥ १ ॥

ஆத்யேஷ்டிகா விதிம் வக்ஷ்யே ச்ருணு கௌசிக ஸுவ்ரத!
கர்போபரி நிதாயாத்ரா வடே ப்ரதமேஷ்ட காம் //

கௌசிகரே:! முதல் கல் முறையை பற்றி கூறுகின்றேன்! கேளும்! கருவறையினுடைய மேல் வைப்பது ஆத்யேஷ்டிகா ஸ்தாபனம் என்று பெயர்

गर्भाधस्तात्तु वा स्थाप्य श्वभ्रे पञ्चद्वयांशके ।
यद्यत्स्थानन्तु गर्भस्य तत्रस्था प्रथमेष्टका ॥ २ ॥

கர்பாதஸ்தாத்து வா ஸ்தாப்ய ச்வப்ரே பஞ்ச த்வயாம்சகே!
யத்யத் ஸ்தாநந்து தத்ரஸ்தா ப்ரதமேஷ்டகா !!

கருவறையினுடைய அடி பாகத்திலோ மேற்குப்பகுதியில் ஆஸநத்திற்கு 10 அளவில் எந்த ஸ்தானம் உண்டோ அது கருவறையின் ஆத்யேஷ்டிகா ஸ்தாபநமாகும்.

मुद्गैश्च धान्यलोहैश्च धातुरत्नौषधादिभिः ।
गन्धैश्च विविधैर्बीजैर्विन्यसेत्प्रथमेष्टकाम् ॥ ३ ॥

முத்கைஸ்ச தாந்ய லோஹைஸ்ச்ச தாது ரத்நௌஷதாதிபி:!
கந்தைஸ்ச்ச விவிதை: பீஜை: விந்யஸேத் ப்ரதமேஷ்டகாம் !!

பயிறு, தான்ய வகைகள், ரத்னம், ஔஷதி வகைகள், சந்தனம், முதலிய அநேக விதமான ஆத்ய ஸ்தாபத்தில் வைக்க வேண்டும்.

शिलामया शिलागेहे इष्टका त्विष्टकागृहे ।
गर्भभाजनभूस्तारा विस्तारद्विगुणा मता ॥ ४ ॥

சிலாமயா சிலாகேஹே இஷ்டகா த்விஷ்டகா க்ருஹே!
கர்ப பாஜந பூஸ்தாரா விஸ்தார த்விகுணாமதா //

கல் மயமாக உள்ள கருவறையிலும், ஸ்வதையினால் ஏற்படக்கூடிய கருவறையிலும், கல்மயமான கருவறையில் கருவறையினுடைய பூமி விஸ்தாரம் 2 பங்காகும்.

विस्तारार्धघनामासत् हर्म्येषु चतुरिष्टका ।
अष्टौ च द्वादशस्थाप्य मध्यमेऽप्युत्तरे गृहे ॥ ५॥

விஸ்தாரார்த்த நாமாஸத் ஹர்ம்யேஷு சதுரிஷ்டகா!
அஷ்டௌ ச த்வாதச ஸ்தாப்ய மத்யமே ப்யுத்தரே க்ருஹே //

விஸ்தாரத்தினுடைய அளவில் ஹர்ம்யமானது நான்கு கல் கட்டிடத்தில் வைக்க வேண்டும். எட்டில் 12 வைத்து நடுவில் வடக்கு பக்கத்தில்

ऋजुदीर्घाङ्गुलन्यासं द्विसंख्यानसि विन्यसेत् ।
असमाङ्गुलरेखावत् पद्मरेखा नपुंसकम् ॥ ६॥

ருஜு தீர்காங்குல ந்யாஸம் த்விசங்க்யாநஸி விந்யஸேத்!
அஸமாங்குல ரேகாவத் பத்மரேகா நபும்ஸகம் //

அளவில்லாமல் நீளமாக அங்குலம் ந்யாஸம் செய்து (4) நான்கு எண்ணிக்கைக்கு உயரம் வைக்க வேண்டும். சமம் இல்லாத ரேகையைப் போல் நடு பத்மத்தில் உள்ள கோடு நபும்ஸகமாகும்.

कृता तत्र यथापूर्वं तथैव स्थापनेष्टकाम् ।
सर्वलक्षणसंयुक्तां रक्तवर्णां ततः शुभाम् ॥ ७ ॥

குதா தத்ர யதா பூர்வம் ததைவ ஸ்தாப நேஷ்டகாம் !
ஸர்வ லக்ஷண ஸம்யுக்தாம் ரக்த வர்ணாதத: சுபாம் !!

அவ்விடத்தில் முன் சொல்லிய படியே அப்படியே ஸ்தாபிக்க வேண்டிய கல்லையும், மங்களகரமான ரக்த வர்ணத்தோடு கூடின

इष्टकां क्षालयेदद्भिः प्रोक्षयेदस्त्रमन्त्रतः ।
मण्डपे स्थण्डिलं कल्प्य तिलतण्डुलशालिभिः ॥ ८ ॥

இஷ்டகாம் க்ஷாலயே தத்பி: ப்ரோக்ஷயேத் அஸ்த்ர மந்த்ரத:!
மண்டபே ஸ்தண்டிலம் கல்ப்ய தில தண்டுல சாலிபி:!!

கல்லை முன் போலவே ஜலத்தில் அமிழ்த்தி அஸ்த்ர மந்திரத்தினால் ப்ரோக்ஷிக்க வேண்டும். மண்டபத்தில் எள்ளு, அரிசி, நெல்லினால் மண்டபத்தில் ஸ்தண்டிலத்தை செய்து

तन्मध्ये पद्ममालिख्य न्यसेत्तस्योपरीष्टकाम् ।
यकारादिवकारान्तं प्रणवेन समन्विताम् ॥ ९ ॥

தந்மத்யே பத்ரமாலிக்ய ந்யஸேத் தஸ்யோ பரிஷ்டகாம் !
யகாராதி வகாராந்தம் ப்ரணவேந ஸமந்விதாம் !!

அதன் நடுவில் தாமரையை எழுதி அதன் மேல் கல்லை "ய"காரம் முதல் "வ" காரம் முதலிய ஓங்காரத்தோடு கூடிய ஓம், யம், ரம், லம், வம்,

शालिपिष्टरसेनैव लिखित्वाच्छाद्य वस्त्रतः ।
गन्धपुष्पादिनाभ्यर्च्य मूलमन्त्रेण देशिकः ॥ १० ॥

சாலி பிஷ்ட ரசே நைவ லிகித்வாச்சாத்ய வஸ்த்ரத:!
கந்த புஷ்பாதி நாப்யர்ச்ய மூலமந்த்ரேண தேசிக:!!

என்று நெல்லினால் எழுதி வஸ்த்திரத்தினால் மூடி சந்தன புஷ்பங்களால் பூஜித்து ஆச்சார்யன் மூலமந்திரத்தினால்

कुण्डे वा स्थण्डिले वाऽपि होमयेन्मुनिपुङ्गव ।
स्विष्टकृत्स्विष्टमग्नेति पूर्णान्तु शिरसा हुनेत् ॥ ११ ॥

குண்டே வா ஸ்தண்டிலே வாபி ஹோமயேந் முநி புங்கவ !
ஸ்விஷ்ட்ட க்ருத் ஸ்விஷ்ட்ட மக்னேதி பூர்வாந்து சிரசா ஹுநேத் !!

குண்டத்திலோ, ஸ்தண்டிலத்திலோ, ஹோமம் செய்ய வேண்டும். ஸ்விஷ்ட மக்னே: என்ற மந்திரத்தினால் சிரஸ் மந்திரத்தினால் பூர்ணா ஹுதியையும் செய்ய வேண்டும்.

प्रभाते स्थापयेद्विद्वान् गर्भोर्ध्वे प्रथमेष्टकाम् ।
दक्षिणायनकाले तु सुमुहूर्ते सुलग्नके ॥ १२ ॥

ப்ரபாதே ஸ்தாபயேத்வித்வாந் கர்போர்த்வே ப்ரதமேஷ்டகாம் !
தக்ஷிணாயண காலேது சுமுஹூர்த்தே சு லக்நகே !!

தக்ஷிணாயண காலத்தில் நல்ல முஹூர்த்தத்தில் நல்ல லக்னத்தில்

वह्निराक्षसवाय्वीशकोणेषु चतुरिष्टकाम् ।
क्रमशः स्थापयेद्विद्वान् सर्वकामार्थसिद्धये ॥ १३ ॥

வன்னிராக்ஷஸ வாய்வீச கோணேஷு சதுரிஷ்டகாம் !
க்ரமச: ஸ்தாபயே த்வித்வாந் ஸர்வ காமார்த்த ஸித்தயே !!

அக்னி, நிருருதி, வாயு, ஈசானம் இந்த கோணங்களில் நான்கு நான்கு கல்கள் எல்லா காமங்களும் அடைவதற்கு வித்வான் முறைப்படி ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

आलस्येनाथ मोहेन कुर्याच्चेत्तु गृहादिकाम् ।
आद्येष्टकां विना विप्र दारिद्रं तत्र तिष्ठति ।
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कर्तव्या प्रथमेष्टका ॥ १४ ॥

ஆலஸ்யே நாத மோஹேந குர்யாச் சேத்து க்ருஹாதிகாம்!
ஆத்யேஷ்டகாம் விநா விப்ர தாரித்ரம் தத்ர திஷ்டதி!!
தஸ்மாத் ஸர்வ ப்ரயத்நேந கர்த்தவ்யா ப்ரதமேஷ்டகா!!

சோம்பலினாலோ, மோகத்தினாலோ, வீடு முதலியவைகள் ஆத்யேஷ்டிகை இல்லாமல் செய்தால் எல்லாக் கொடுமை இருக்கும், அங்கு ஆகையினால் ஆத்யேஷ்டிகா ஸ்தாபனம் அவச்யம் செய்ய வேண்டும்.

इति श्रीकुमारतन्त्रे कौशिकप्रश्ने आद्येष्टकाविधिर्नाम त्रिंश: पटल:

இதி ஸ்ரீ குமார தந்த்ரே கௌசிக ப்ரச்னே
ஆத்யேஷ்டிகாவிதிர் நாம த்ரிம்ச: படல:

இவ்வாறு ஸ்ரீ குமார தந்திரத்தில் கௌசிக ப்ரச்சனத்தில் ஆத்யேஷ்டிகா விதி என்னும் 30-வது படலமாகும்.

॥ एकत्रिंशः पटलः ॥

ஏகத்ரிம்ச: படல:

31 வது படலம்

प्रासादलक्षणविधिः

ப்ராஸாதலக்ஷண விதி:

ஆலய நிர்மாண விதி

अत परं प्रवक्ष्यामि प्रासादस्य तु लक्षणम् ।
हस्तमानेन कर्तव्यं प्रासादं मुनिपुङ्गव ॥ १ ॥

அத:பரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி ப்ராசாதஸ்யது லக்ஷணம் /
ஹஸ்த மாநேந கர்தவ்யம் ப்ராசாதம் முநி புங்கவ //

இதன் பிறகு ப்ராஸாத லக்ஷணத்தை கூறுகின்றேன். ஹஸ்த மாநத்தினால் ஆலயம் அமைக்க வேண்டும்.

मानमात्रांगुलं मूलं बेरांगुलमिति त्रिधा ।
तेषु मानांगुलं ग्राह्यं ग्रस्ते हस्तं वदाम्यहम् ॥ २ ॥

மாநமாத்ராங்குலம் மூலம் பேராம்குல மிதித்ரிதா /
தேஷு மாநாங்குலம் க்ராஹ்யம் க்ரஸ்தே ஹஸ்தம் வதாம்யஹம் //

மாநாங்குலம், மாத்ராங்குலம், பேராம்குலம் ஆக மூலஸ்தான அளவு முவகைப்படும். அவைகளில் மானாங்குல அளவினால் ஹஸ்த அளவால் செய்யவும்.

किष्कुहस्त इति प्रोक्तं तच्चतुर्विंशमंगुलम्।
प्राजापत्यं पञ्चविंशदङ्गुलं परिकीर्तितम् ॥ ३ ॥

கிஷ்கு ஹஸ்தம் இதிப்ரோக்தம் தச்சதுர்விம்சது அங்குலம் /
ப்ர[illegible]ம் பஞ்[illegible] அங்குலம் பரிகீர்த்திதம் //

கிஷ்கு என்பது 24 அங்குலம், அது ஹஸ்தம் எனப்படும், ப்ராஜாபத்யமென்பது 25 அங்குலமாகும்.

षड्विंशतिधनुर्मुक्तिः सप्तविंशद्धनुग्रहम् ।
चतुर्विंशेषु हस्तेषु प्राजापत्येन हस्ततः ॥ ४ ॥

ஷட்விம்சதி தநுர்முக்தி: ஸப்தவிம்சத் தநுர்க்ரஹம் /
சதுர் விம்சேஷு ஹஸ்தேஷு ப்ராஜாபத்யேந ஹஸ்தத: //

26 அங்குலம் என்பது தனுர்முக்தி என்று 27 அங்குலம் தனுர்க்ரஹம் எனப்படும். 24 விரல் கொண்டது ப்ராஜாபத்ய ஹஸ்தமெனக் கணக்கால்

देवतायतनं कार्यं वास्तुशास्त्रविशारदैः ।
द्विहस्ताद्दशहस्तान्तं भवत्येकतलस्य तु ॥ ५ ॥

தேவதா யதநம் கார்யம் வாஸ்து சாஸ்த்ர விசாரதி: /
த்விஹஸ்தாது தசஹஸ்தாந்தம் பவேது ஏகதளஸ்யது //

வாஸ்து சாஸ்த்திர மறிந்தவர்களால் தேவாலயம் கட்டப்பட வேண்டும். மேற்கூறிய ஹஸ்தங்களால் 2 ஹஸ்தம் முதல் 10 ஹஸ்தம் வரை ஏகதளவிமான கற்பக்ருஹம் செய்ய வேண்டும். (கால்பிறவாய்) கொள்ள வேண்டும்.

भूतादिमनुहस्तान्तं द्वितलस्य विशालतः ।
त्रितलं सप्तहस्तादि षोडशान्तं प्रकीर्तितम् ॥ ६ ॥

பூதாதி மநு ஹஸ்தாந்தம் த்விதளஸ்ய விஸாரத: /
த்ரிதளம் ஸப்த ஹஸ்தாத் ஷோடசாந்தம் ப்ரகீர்த்திதம் //

5 ஹஸ்தம் முதல் 14 ஹஸ்தம் வரை இரண்டு தளத்தின் கர்பக்ருஹ (பிறவாய் கொள்ள வேண்டும்) மூன்று தள விமான கர்பக்ரஹம் 7 ஹஸ்தம் முதல் 16 ஹஸ்தம் வரை செய்ய வே[illegible]

तथैवं मुनिशार्दूल त्रयोदशकरादि च ।
द्वाविंशद्धस्तपर्यन्तं चतुर्भूमिरुदाहृतम् ॥ ७ ॥

ததைவம் முநிஸார்த்தூல த்ரயோதச கராதிச !
த்வாவிம்சத் ஹஸ்த பர்யந்தம் சதுர்பூமே: உதாஹ்ரு
தம் !!

அவ்வாறே 13 முதல் 22 ஹஸ்தம் வரை 4 தள விமான கருவறை அமைக்கவும்.

पञ्चदशकरायामहीनं क्षुद्रविमानकम् ।
तेषां तुङ्गं प्रवक्ष्यामि श्रृणु कौशिक सुव्रत ॥ ८ ॥

பஞ்சதசத்கர ஆயாம ஹீநம் க்ஷுத்ர விமானகம் !
தேஷாம் துங்கம் ப்ரவக்ஷ்யாமி ச்ருணு
கௌசிகஸுவ்ரத !!

ஐம்பது முழ (ஹஸ்தம்) அளவிற்கு குறைவாக க்ஷுத்ர விமானம் பெரிய விமானம் அமைக்க வேண்டும். அவைகளின் உயர் அளவை கூறுகிறேன். கௌசிகரே ! கேளும் !

व्यासे सप्तकृतंपंक्तितुङ्गनामा तु शान्तिकम् ।
अत्यर्थं पौष्टिकं ज्ञेयं पञ्चमेऽष्टौ जयप्रदम् ॥ ९ ॥

வ்யாஸே ஸப்தக்ருதம் பங்க்தி: துங்க நாம்நாது
சாந்திகம் !
அத்யர்த்தம் பௌஷ்டிகம் ஜ்ஞேயம் பஞ்சமேஷ்டௌ
ஜய ப்ரதம் !!

(கருவறை அகலம்) அகலத்தை 7 பாகமாக்கி அதில் 10 பாகம் கொண்ட உபாநம் முதல ஸ்தூபி வரை உள்ளது சாந்திகமென்று பெயர். வ்யாஸத்தால் 1 ½ பங்கு உயரமுள்ளது பௌஷ்டிகம் என்று பெயர். 5 பாகம் செய்து 8 பாகம் உயரம் வைத்து செய்தால் ஜயதம் என்று பெயர்

अद्भुतं सप्तपातञ्च द्विगुणं सर्वकामिकम् ।
द्विगुणादधिकं पादे अर्धोच्चं सर्वकामिकम् ॥ १० ॥

அத்புதம் சப்தபாதஞ்ச த்விகுணம் ஸர்வ காமிகம் !
த்விகுணாது அதிகம் பாதே அர்த்தோச்சம்
ஸர்வகாமிகம் !!

1¼ அளவு உள்ளது அத்புதமாகும், 2 மடங்கு உள்ளது ஸர்வ காமிகமாகும். 2-க்கு மேல் ¼ பாகம், ½ பாகம் உயர்வாக இருப்பது ஸர்வகாமிகம் எனப்படும்.

सप्तपादाष्टपंक्त्यादि यावत्सप्त तु हस्ततः ।
द्विद्विहस्तविवृद्ध्यादि सप्तविंशतिभेदकम् ॥ ११ ॥

ஸப்த பாத் த்யஷ்ட பங்த்யாதி யாவத் ஸப்தது
ஹஸ்தத: !
த்வித்வி ஹஸ்த விவர்த்யாதி ஸப்த விம்சதி
பேதகம் !!

7, 8 பங்க்தி ஹஸ்தம் முதல் கொண்டு 7 ஹஸ்தம் வரை 2, 2 ஹஸ்தமாக கொண்டு செய்வதால் 54 முழம் வரை 27 விதமாகிறது

वेदादिद्वादशान्तानां तालानां धामविस्तृतम् ।
प्रत्येकं त्रित्रिमानं स्यादुत्तमाद्युत्तमक्रमैः ॥ १२ ॥

வேதாதி த்வாத சாந்தாநாம் தாளாநாம் வ்யாம
விஸ்த்ருதம் !
ப்ரத்யேகம் த்ரித்ரி மாநம் ஸ்யாத் உத்தமாத் யுத்தமக்ர
மை: !!

4 தாள அளவிலிருந்து 12 தாள அளவு வரை தாளம் அகலத்தால் (1 கிஷ்குவின் 4-ல் 1 பாகம்) விஸ்தாரமாகும், அவைகளை 3, 3 அங்குலமாக தாளமாக சேர்த்தால் 3 உத்தமமான அளவாகும்.

त्रयोविंशश्चतुर्विंशकराच्छक्तिकरान्तकम् ।
त्रित्रिहस्तविवृद्धया तु सप्तविंशतिहस्तकम् ॥ १३ ॥

த்ரயோ விம்ச சதுர்விம்ச கராச்சக்தி (க்தத்ரி)
கராந்தகம் !
த்ரித்ரி ஹஸ்த விவ்ருத்யாது ஸப்த விம்சதி
ஹஸ்தகம் !!

23 முழம் முதல் 24 முழம் வரை 3, 3 முழமாக சேர்த்து 27 ஹஸ்தம் வரை

तेषां ग्रहाणामुत्तुङ्गमुत्तमाद्युत्तमक्रमैः ।
त्रयोदशचतुर्णवतिहस्तं षट्षष्टिकावधि ॥ १४ ॥

தேஷாம் க்ரஹாணாமுத்துங்கம் உத்தமாத்யுத்தம க்ரமை:!
த்ரயோதச சதுர் பங்க்தி ஹஸ்தம் ஷட் ஷஷ்டிகா வதி!!

அவைகளின் உயர அளவு உத்தம ஆலயத்தின் அளவாகும். 13 முதல் 40 வரையிலும் 66 வரையிலும்

द्विद्विहस्तविवृद्ध्या तु सप्तविंशत्प्रमाणकम् ।
देवादिद्वादशान्तानां तालानां हर्म्यविस्तृतम् ॥ १५ ॥

த்விர்த்வீ ஹஸ்த விவ்ருத்யாது ஸப்த விம்சத் ப்ரமாணகம்!
தேவாதி தேவாதி த்வாத சாந்தாநாம் தாலாநாம் ஹர்ம்ய விஸ்த்ருதம்!!

2, 2 ஹஸ்த அளவாக கூட்டி செய்வது 27 வித அளவாகும். 4 முதல் 12 தாள அளவு ஆலயத்தின் அகல அளவாகும்.

सप्तदशाष्टपंक्त्यादि षण्णवत्यन्तहस्तकम् ।
त्रित्रिहस्तविवृद्ध्या तु त्रिनवोत्तुङ्गमीरितम् ॥ १६ ॥

ஸப்த தசாஷ்ட பங்க்த்யாதி ஷண்ண வத்யந்த ஹஸ்தகம்!
த்ரித்ரி ஹஸ்த விவ்ருத்யாது த்ரிநவோத்துங்க மீரிதம்!!

17 முதல் 80 வரை, 80 முதல் 96 வரை ஹஸ்த அளவை 3, 3 ஹஸ்த அளவாக கூட்டினால 27வித உயர அளவு கூறப்படுகின்றது

मध्यक्रमे विमानानामुत्तमादित्रयस्त्रयः ।
इदं पंक्तिसमारभ्य द्विद्विहस्तविवर्धनात् ॥ १७ ॥

மத்ய க்ரமே விமாநாநாம் உத்தமாதி த்ரயஸ்த்ரய:!
இதம் பங்தி ஸமாரப்ய த்விர்த்விஹஸ்த விவர்த்த நாத்!!

மத்யமமான விமானத்தில் 3 விதமாக கூறப்படுகிறது. இந்த பங்தி முழம் முதற்கொண்டு 2, 2 முழமாக

षट्पञ्चाशतिहस्तान्तं चतुर्विंशत्प्रमाणकम् ।
भूतादिद्वादशान्तानां तालानां हर्म्यविस्तरम् ॥ १८ ॥

ஷட்பஞ்சாசதி ஹஸ்தாந்தம் சதுர்விம்சத் ப்ரமாணகம்!
பூதாதி த்வாத சாந்தாநாம் தாலாநாம் ஹர்ம்ய விஸ்தரம்!!

56 முழம் வரை 24 விதமாக கூறப்பட்டும், 5 தாளம் முதல் 12 தாளம் வரை ஆலய அகல அளவு ஆகும்.

सप्तदशाष्टपंक्त्यादि सप्ताशीतिकरान्तकम् ।
त्रित्रिहस्तविवृद्ध्या तु चतुर्विंशतितुङ्गकम् ॥ १९ ॥

ஸப்த தசாஷ்ட பங்க்த்யாதி ஸப்தாசீதி கராந்தகம்!
த்ரித்ரி ஹஸ்த விவ்ருத்யாது சதுர்விம்சதி துங்ககம்!!

17, 8, 10 முழம் முதற்கொண்டு 87 ஹஸ்தம் வரை, 3, 3 முழ அளவு அதிகரிப்பால் 24 விதமாக உயர அளவு கூறப்பட்டுள்ளன.

अल्पक्रमे विमानानामुत्तमादित्रयं त्रयम् ।
विस्तारं स्तम्भतो बाह्ये जन्मात् स्तूप्यन्तमुत्तमम् ॥ २० ॥

அல்ப க்ரமே விமாநாநாம் உத்தமாதி த்ரயம் த்ரயம்!
விஸ்தாரம் ஸ்தம்பதோ பாஹ்யே ஜந்மாத் ஸ்தூப்யந்தமுத்தமம்!!

அதிகமான விமான விஷயத்தில் உத்தமமாகிய 3, 3 விதம கூறப்பட்டுள்ளது. விஸ்தாரத்தின் புறவாய், உபாநததிலிருந்து ஸ்தூபி வரை உள்ளது உத்தமம்.

अथवा शिखरान्तं वा विमानानां समुन्नतिम् ।
सप्तत्या हस्तविस्तारात् शतहस्तसमुच्छयात् ॥ २१ ॥

அதவா சிகராந்தம் வா விமாநாநாம் ஸமுந்நதிம் !
ஸப்தத்யா ஹஸ்த விஸ்தாராச் சதஹஸ்த ஸமுச்ரயாத் !!

அல்லது மஹா பத்மம் (சிகரம் வரையிலாவது) விமானத்தின் உயர அளவாகும். 70 ஹஸ்தம் முதல் 100 ஹஸ்தம் உயர அளவாகும்.

विनष्टत्वंशकं मानं सर्वथापि च वर्जयेत् ।
तेषु तेष्वष्टनानेन गर्भगेहं प्रशस्यते ॥ २२ ॥

விநஷ்டத்வம் சகம்மாநம் ஸர்வதாபிச வர்ஜயேத் !
தேஷு தேஷ்வஷ்ட மாநேந கர்பகேஹம் ப்ரசஸ்யதே !!

மீதமுள்ளதை எப்பொழுதும் விவர்ஜிக்கவும், மேற்கூறியவைகளில் விடுபட்ட அளவினால் கர்பக்ருஹம் உத்தமமாகும்

व्यासायामं समूहेषु वलमशुद्दं समीक्षते ।
वसुद्वाराग्निभिर्हित्वा रविपंक्त्याष्टभिर्भवेत् ॥ २३ ॥

வ்யாஸாயாமம் ஸமூஹேஷு வல்மசுத்தம் ஸமீக்ஷயே !
வஸுத்வாராக்நிபிர் ஹித்வா ரவிபங்க்த்யாஷ்ட பிர் பவேத் !!

நீள, அகல, உயர அளவுகளை கருவறையை சுத்தமாக செய்ய வேண்டும். எட்டு, ஒன்பது, மூன்று என்ற எண்ணிக்கை விட்டு 12, 10, 8 என்ற வரிசையை ஏற்கவும்.

आयव्ययञ्च योनिरस्याद् वसुभिर्गुणिते पुन: ।
हत्वा च सप्तविशद्भि: शेषमक्षफलं पुन: ॥ २४ ॥

ஆயம் வ்யயஞ்ச யோநி ஸ்யாத் வஸுபிர்குணிதே புந: !
ஹத்வா ச ஸப்த விம்சத்பி சேஷமக்ஷபலம் புந: !!

ஆயம், வ்யயம், யோநி இவைகளை 8-ல் பெருக்கி 27-ல் கழித்து மீதமுள்ளது நக்ஷத்ர பலமுள்ளதாகும்.

नाभे: सप्तहतं वारं त्रिशद्व्याप्ते तिथिर्वदेत् ।
आयाधिकं शुभैर्युक्तं कल्पयेत्कल्पवित्तम: ॥ २५ ॥

நாபே ஸ்ஸப்த ஹ்ருதம் பாரம் த்ரிம்சத்வ்யேப்தேதிதிர் வதேத் !
ஆயாதிகம் சுபைர்யுக்தம் கல்பயேத் கல்பவித்தம: !!

(நாபி) யோநிக் கணக்கை 7-ல் வகுப்பதின் மீதி வார பலனாகும். 30 என்ற எண்ணிக்கை வந்தால் திதிப் பலனாகும். இவ்வாறாக அறிந்து செய்யவும்.

वेश्मतारे त्रिभागैकं पञ्चभागे गुणांशकम् ।
सप्तभागे चतुर्थांशं नवांशे पञ्चभागकम् ॥ २६ ॥

வேச்மதாரே த்ரிபாகைக பஞ்ச பாகே-குணாம்சகம் !
ஸப்த பாகே சதுர்த்தாம்சம் நவாம்சே பஞ்ச-பாககம் !!

அகல அளவில் 3-ல் 1 பாகம், 5 பாகத்தில் 3 அம்சமும், 7 பாகத்தில் 4 பாகமும், 9 பாகத்தில் 5 பாகமும்

रुद्रांशे सप्तभागञ्च त्रयोदशसु सप्त च ।
पक्षपक्षसु भागञ्च सप्तदशविभागकम् ॥ २७ ॥

ருத்ராம்சே ஸப்தபாகஞ்ச த்ரயோதசஸு ஸப்தச !
பக்ஷ பக்ஷஸு பாகஞ்ச ஸப்த தர்சந தாவகம் !!

11 பாகத்தில் 7 பாகமும், 13 பாகத்தில் 7 பாகமும், 15, 15 பாகத்தில் 7, 10 பாகமாக எண்ண வேண்டும்

गेहार्ध गर्भगेहस्य उक्तं मध्यविशालकम् ।
गर्भगेहचतुर्थांशं मध्ये द्वारविशालकम् ॥ २८ ॥

கேஹார்த்தம் கர்பகேஹஸ்ய உக்தமத்ய விசாலகம் !
கர்பகேஹ சதுர்த்தாம்சம் மத்யே த்வார விசாலகம் !!

கர்ப க்ருஹத்தினுடைய அகலத்தை 4 பாகம் செய்து உள் கர்ப க்ருஹம் 2ம் சுவர், 1, 1-மாகச் செய்து, கர்ப க்ருஹத்தின் 4 ல் ஓர் பாகம் வாசற்படி அளவாகும்.

विस्तारद्विगुणोत्सेधं यथेष्टं दिशि कल्पयेत् ।
अग्रतो मण्डपं कुर्यात् गर्भगेहसमेन वा ॥ २९ ॥

விஸ்தார த்விகுணோத்ஸேதம் யதேஷ்டம் திசிகல்பயேத்!
அக்ரதோ மண்டபம் குர்யாத் கர்பகேஹ ஸமேநவா!!

அகலத்தின் 2மடங்கு அளவு விருப்பப்படி செய்ய வேண்டும். கர்பக்ருஹ சமமாக முக மண்டபம் அமைக்க வேண்டும்

त्रिपादं वा तदर्धं वा तदेव ह्यर्धमण्डपम् ।
त्रिपादेपादमध्येऽर्धं त्वन्तरालं विधीयते ॥ ३० ॥

த்ரிபாதம் வா ததர்த்தம் வா ததேவஹ்யர்த்த மண்டபம்!
த்ரிபாதே பாத மத்யேர்த்தம் த்வந்த்ராளம் விதீயதே!!

கர்ப க்ருஹத்தில் ¾ பாகம், உள்ளது த்ரிபாத மண்டலமென்னும் பாதி அளவு உள்ளது. அர்த்த மண்டபம் கர்ப க்ருஹத்தில் உள் மண்டபம் வைத்தால் முக மண்டபம், அஸ்த்ரத்தில் ஜன்னல் வாசல் இருக்கலாம்.

महामण्डपमेतेषां समायामं तदग्रतः ।
चतुर्थांश हीनं वा महामण्डपविस्तृतम् ॥ ३१ ॥

மஹாமண்டபம் ஏதேஷாம் ஸமாயாமம் ததக்ரத:!
சதுர்த்தம் சாத ஹீநம் வா மஹாமண்டப விஸ்த்ருதம்!!

மஹாமண்டபம் ஸம நீளமாக கர்ப க்ருஹத்தின் முன் இருக்க வேண்டும். 4 பங்காகவோ, குறைவாகவோ, மஹா மண்டபம் அகல, நீள, அளவு இருக்கவும்.

द्वारोत्सेधार्धविस्तारमुत्तमद्वारमुच्यते ।
तदुत्सेधगुणांशैकं हीनं मध्यममुच्यते ॥ ३२ ॥

த்வாரோத்ஸேதார்த்த விஸ்தாரம் உத்தம த்வார முச்யதே!
ததுத்ஸேத குணாம்சைகம் ஹீநம் மத்யம முச்யதே!!

த்வாரத்தின் உயரத்தின் பாதி அகலமுள்ளது உத்தமத்வாரம் (வாயிற்படி) உயரத்தில் 3ல் 1 குறைவாக உள்ளது மத்யம வாயிற்படியாகும்

अधमं द्वादशं हीनं स्याच्छिखागतविस्तरम् ।
ऊर्ध्वोदुम्बरमध्ये तु वामपार्श्वे च दक्षिणे ॥ ३३ ॥

அதமம் த்வாதசம் ஹீநம் ஸ்யாச்சிகாகத விஸ்தரம்!
ஊர்த்வோ தும்பர மத்யேது வாம பார்ச்வேச தக்ஷிணே!!

3ல் 2 அம்சம் அதம வாசற்படி நிலையின் உயரத்தை 12 பாகம் செய்து ஓர் பாகம் கனமிருக்க வேண்டும். உயர மேல் நிலையில் நடுவில் இடது, வலது பாகத்தில்

श्रियं सरस्वतीं चैव विघ्नेशं कारयेद् बुधः ।
पार्श्वेषु द्वारदेशेषु द्वारपालौ प्रतिष्ठयेत् ॥ ३४ ॥

ச்ரியம் ஸரஸ்வதீம் சைவ விக்நேசம் காரயேத்புத:!
பார்ச்வேஷு த்வாரதேசேஷு த்வாரபாலௌ ப்ரதிஷ்டயேத்!!

லக்ஷ்மீ, ஸரஸ்வதி, விநாயகர், அமைக்கவும். வாயிற்படி 2 பக்கங்களில் 2 த்வார பாலகர்களை அமைக்கவும்

प्रासादभित्तिकोष्ठेषु दक्षिणोदक्प्रतीचिषु ।
सुब्रह्मण्यं गुहं चैव पश्चिमे स्कन्दसंस्थितम् ॥ ३५ ॥

ப்ராஸாதபித்தி கோஷ்டேஷு தக்ஷிணோதக் ப்ரதீசிஷு!
ஸுப்ரமண்யம் குஹம் சைவ பச்சிமே ஸ்கந்த ஸம்ஸ்திதம்!!

ஆலய வெளிக் கோஷ்டத்தில் தெற்கு, வடக்கு, மேற்கு மேங்களில் முறை சுப்ரமண்யர், குஹன், ஸ்கந்தன் இவர்களையும்

स्कन्दस्य मण्डपे पार्श्वे दक्षिणे तु विनायकम् ।
दुर्गां चैवोत्तरे भागे स्थानकासनमेव वा ॥ ३६ ॥

ஸ்கந்தஸ்ய மண்டபே பார்ச்வே தக்ஷிணேது விநாயகம் /
துர்காம்சைவோத்தரே பாகே ஸ்தாநகாஸநமேவவா //

ஸ்கந்தருடைய மண்டபத்தின் தென்பாகத்தில் விநாயகரையும், வடக்கு பாகத்தில் துர்கையை அமர்ந்ததாகவோ, நின்ற கோலமாகவோ அமைக்கவும்.

आसमन्तात्तथोपेतं रूपाण्यपि विधीयते ।
एवं मूलतले प्रोक्तमुपर्युपरि वक्ष्यते ॥ ३७ ॥

ஆஸமந்தாத்ததோ பேதம் ரூபாண்யபி விதீயதே /
ஏவம் மூல தலே ப்ரோக்தம் உபரி உபரி வக்ஷ்யதே //

சுற்றளவில் உள்ள பிம்பங்களை கூறுகிறேன். இவ்வாறு மூலாலய ரூப பிம்பம் கூறப்பட்டு மேன்மேல் பிம்பம் கூறப்படுகிறது.

पुरंदरं न्यसेत्पार्श्वे सुब्रह्मण्यञ्च दक्षिणे ।
पश्चिमे वरुणञ्चापि स्कन्दं वा विन्यसेद् बुधः ॥ ३८ ॥

புரந்தரம் ந்யஸேத் பார்ச்வே ஸுப்ரமண்யம்ச தக்ஷிணே /
பச்சிமே வருணம் சாபி ஸ்கந்தம் வா விந்யஸேத் புத: //

விமான (கிழக்கு) பக்கத்தில் இந்திரன், தெற்கில் சுப்ரமண்யர், மேற்கில் வருணன், ஸ்கந்தனையோ அமைக்கவும்

उत्तरे तु विधातारं गुहं वा धनदन्तु वा ।
एवं दीर्घतले पार्श्वे पङ्क्तितले मरुद्गणान् ॥ ३९ ॥

உத்தரே து விதாதாரம் குஹம் வா தநதந்துவா /
ஏவம் தீர்க்க தலம் பார்ச்வே பங்க்தி தலே மருத்கணாந் //

வடக்கில் பிரம்மாவையோ, குஹனையோ, குபேரனையோ அமைக்கவும். இவ்வாறு கீழ்தள பிம்பம் கூறப்பட்டு கோஷ்ட பஞ்ஜரங்களில் மருந்துக்களையும் கணங்களையும் உள்ள

तलेऽमराः सुरान् सिद्धान् गन्धर्वादिमुनीश्वरान् ।
ग्रीवाधस्ताद् वृत्तेरूर्ध्वे कोणे कोणेऽपि विन्यसेत् ॥ ४० ॥

தலேமராஸ் ஸுராந் ஸித்தாந் கந்தர்வாதி முநீச்வராந் /
க்ரீவாதஸ்தாத் வ்ருத்தேரூர்த்வே கோணே கோணேபி விந்யஸேத் // (சிம்மம்வா கஜம்வா பி விந்யஸேத்)

தளங்கள், தேவர்கள், அசுரர்கள், சித்தர்கள், கந்தர்வர்கள், முனிவர்களையும் அமைக்கவும் கண்ட பாகத்தில் மயிலையோ அல்லது யானையையோ கோணங்களில் அமைக்கவும்

नागरं द्राविडं चैव वेसरञ्च कृताकृतम् ।
चतुरश्रं सायताश्रं नागरादक्षयेव च ॥ ४१ ॥

நாகரம் த்ராவிடம் சைவ வேஸரஞ்ச க்ருதாக்ருதம் /
சதுரச்ரம் ஸாயதாச்ரம் நாகரத்தியங் மேவச //

நாகரம், திராவிடம், வேஸரம் என்பது விமானத்தின் 3 விதமாகும். சதுரம், நீண்ட சதுரம், நாகர விமானத்திற்கும்

अष्टाश्रञ्च षडश्रञ्च तदायामयुतन्तु वा ।
द्राविडं त्वेवमादिष्टमिति वेसरमुच्यते ॥ ४२ ॥

அஷ்டாச்ரஞ்ச ஷடச்ரஞ்ச ததாயாம யுதந்துவா /
த்ராவிடம் வ்ருத்தம் ... வேஸரம்
முச்யதே //

எண் கோணம், அறு கோணம், நீண்ட சதுரமாக இருக்கவும். இவ்வாறு திராவிடம் விமான லக்ஷணம் கூறி வேஸரம் கூறப்படுகிறது

एकञ्च द्वेकनेत्रैकं तत्तन्मूलार्धकन्धकन्धरम् ।
प्रस्तरं पादशिष्टानामेकभूतिवितानकम् ॥ ४३ ॥

ஏகஞ்சேத்வேக நேத்ரைகம் தத்தந்மூலார்த்தகந்தரம் /
ப்ரஸ்தரம் பாதசிஷ்டாநா மேகபூமி விதாநகம் //

ஏகதள விமான லக்ஷண விஷயத்தில் அந்தந்த கர்பகிருஹ அளவில் பாதிபாகம் கண்ட பாகமாகும். ப்ரஸ்தரம் முதல் பாதம் முதலிய அமைப்புகள் ஓர்தள விமான அமைப்பாகும்

त्रिपुवत्सञ्चैकद्वे वेदानर्धैकभागतः ।
अधिष्ठानांघ्रिमञ्चांघ्रिप्रस्तरं वेदिकागलम् ॥ ४४ ॥

த்ரிஷுஃவத் பஞ்சசைக த்வே வேதாநர்த்தைக பாகத:/
அதிஷ்டாநாங்க்ரி மஞ்சாங்க்ரி ப்ரஸ்தரம் வேதிகாகளம் //

த்ரிஷுஃவம், மஞ்சம் 4 பாகத்தில் 1 ½ பாக அளவால், அதிஷ்டானம், பாதவர்கம், மஞ்சம் பாதம், பிரஸ்தரம், வேதிகை, கண்டம்

शिखरं स्तूपिका कुर्यात् भागांशे द्विभूमिकम् ।
महर्षे भवने तुङ्गे चतुर्विंशतिभाजिते ॥ ४५ ॥

சிகரம் ஸ்தூபிகாகுர்யாத் பாகாம்சே த்விபூமிகம் /
மஹர்ஷே பவநேதுங்கே சதுர்விம்சதி பாஜிதே //

சிகரம், ஸ்தூபி இவ்வாறாக ஒவ்வொரு அம்சமாக 2 தள விமான அமைப்பாகும். ஆலய (விமான) உயரத்தில் 24 பாகமாக்கி

द्व्यर्वेदिद्विभागेश पादोनञ्चतुरश्रतः ।
एकार्धं चैकभागैकं मेकभागार्धभागकम् ॥ ४६ ॥

த்வய வேதி த்வி பாகைச்ச பாதோநஞ்சதுரச்ரத:/
ஏகார்த்தம் ச . ஏகைக பாகைகம் மேக பாகார்த்த பாககம் //

2 பாகம் வேதி 2 வேதியும் 1 ¾ பாகத்தில் சதுரஸ்ர பாகமும், 1 ½ பாகம் ½ பாகம், 1 பாகம் 1 ½ பாகம்

एकं द्व्यर्धैकभागैश्च पादाधाञ्च पादकम् ।
प्रस्तारं त्रिप्रस्तरञ्च पादप्रस्तरवेदिकम् ॥ ४७ ॥

ஏகம் த்வயர்த்தைக பாகைச்ச பாதாதாரஞ்ச பாதகம் /
ப்ரஸ்தாரம் த்ரிப்ரஸ்தரஞ்ச பாதப்ரஸ்தர வேதிகம் //

1 பாகம் 2 ½ பாகம், 1 பாகம் முதலிய கணக்குகளால், அதிஷ்டானம் பாதம், பிரஸ்தரம், மூன்று பிரஸ்தரம் பாத பிரஸ்தரம் வேதிகை

गलञ्च शिखरं कुम्भं त्रिवले तु यथा क्रमम् ।
एकद्वित्रिचतु पञ्चषट्पंक्ते तु तले मतम् ॥ ४८ ॥

களஞ்ச சிகரம் கும்பம் த்ரிதலேது யதாக்ரமம் /
ஏகத்வித்ரிசது: பஞ்ச ஷட்பங்க்தேது தலேமதம் //

களம், சிகரம், கும்பம் இவ்வாறு 3 தள விமான அமைப்பாகும். ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு தள விமானத்தில் மேற்கூறிய அமைப்புப்படி விமானம் அமைக்கவும்.

भूतषट् सप्तभित्तिश्च द्वितले कल्पयेद् बुधः ।
द्वितले सप्तदिग्द्वारदशाङ्गैः कुम्भभित्तयः ॥ ४९ ॥

பூதஷட் ஸப்தபித்திச்ச த்விதலேகல்பயேத் புத:/
த்விதலே ஸப்ததிக் த்வார தசாங்கை: கும்பபித்தய://

5, 6, 7 என்ற எண்ணிக்கையாக 2 தள விமான அமைப்பில் பிரகாரச் சுவர் அமைக்கவும். 2 தள விமான சுவர் அமைப்பில் 7, 8, 9, 10 எண்ணிக்கையாக கும்பம் போன்று அமைப்புள்ள சுவற்றை அமைக்கவும்.

एवं भित्तिविधं प्रोक्तं युक्त्या युञ्जीतः बुद्धिमान् ।
उपपीठादि वर्गाणामलंकाराणि यानि च ॥ ५० ॥

ஏவம் பித்தி விதம் ப்ரோக்தம் யுக்த்யாயுஞ்ஜீத புத்திமாந் /
உபபீடாதி வர்க்காணாம் அலங்காராணி யாநிச //

இவ்வாறாகவே சுவற்றின் லக்ஷணத்தை தன் ஸமயோசித புத்தியால் அமைக்கவும். உபபீட வர்க்கங்கள் அலங்காரமாகவும் அமைக்கவும்

विस्तारञ्च पुरा विप्र मया च कथितं तव ।
तन्मार्गेण प्रकर्तव्यं सर्वलक्षणसंयुतम् ॥ ५१ ॥

விஸ்தாரஞ்ச புராவிப்ர மயாச கதிதந்தவ।
தந்மார்க்கேண ப்ரகர்த்தவ்யம் ஸர்வ லக்ஷண-
ஸம்யுதம்॥

சுவற்றின் சுற்றளவு 9 அகல, நீள அளவுகள் முன்பே கூறப்பட்டுள்ளது. அதன் பிரகாரமாகவே எல்லா லக்ஷணத்துடன் கூடியதாக சுவற்றை அமைக்கவும்

अधिष्ठानादिवर्गाढ्यं शिलाकूटादिशोभितम् ।
क्षुद्रनाशी महानाशी हंसमालानिमण्डितम् ॥ ५२ ॥

அதிஷ்டாநாதி வர்காட்யம் சிலாகூடாதி சோபிதம்।
க்ஷுத்ரநாசிமஹா நாசி ஹம்ஸமாலா விமண்டிதம்॥

அதிஷ்டான வர்கத்துடன் சிலையினால் கூடாதிகளுடன், க்ஷுத்ரநாசி, மஹாநாசி அன்னபறவை வரிசைகளுடன் அலங்கரித்து

सर्वालंकारसंयुक्तं यथोक्तप्रतिमैर्युतम् ।
अलंकारैश्च नामानि वक्ष्येऽहं वैजयन्तिकम् ॥ ५३ ॥

ஸர்வாலங்கார ஸம்யுக்தம் யதோக்த ப்ரதிமைர்யுதம்।
அலங்காரைச்சநாமாநி வக்ஷ்யேஹம்
வைஜயந்திகம்॥

எல்லா அலங்காரத்துடன் கூடி. விருப்பப்பட்ட பிம்பங்களுடன் அமைக்கவும். அலங்காரங்களின் பெயர்களை கூறுகிறேன், ஜயந்திகம்

श्रीभोगं श्रीविशालञ्च स्वस्तिवन्धन्तथैव च ।
श्रीकरं हस्तिपृष्ठञ्च स्कन्दकूटञ्च केसरम् ॥ ५४ ॥

ச்ரீபோகம் ச்ரீவிசாலஞ்ச ஸ்வஸ்தி பந்தநம்
ததைவச।
ஸ்ரீகரம் ஹஸ்தி ப்ருஷ்டஞ்ச ஸ்கந்த கூடஞ்ச
கேஸரம்॥

ஸ்ரீ போகம், ஸ்ரீ விசாலம், ஸ்வஸ்தி பந்தனமாகவும், ஸ்ரீகரம், ஹஸ்தி ப்ருஷ்டம், ஸ்கந்தம், கூடம், கேஸரம், இவையெல்லாம்

एवमेक तले नाम द्विदले नाम वक्ष्यते ।
स्वस्तिकञ्चातिसौन्दर्य कैलासं पर्वतन्तथा ॥ ५५ ॥

ஏவமேவத லேநாம த்விதலேநாம வக்ஷ்யதே।
ஸ்வஸ்திகஞ்சாதி ஸௌந்தர்யம் கைலாஸம்
பர்வதம் ததா॥

ஏகதள விமானத்தின் பெயர்களாகும். 2 தள விமானத்தின் பெயர்களாவன. ஸ்வஸ்திகம், அதி ஸௌந்தர்யம், கைலாஸம், பர்வதம்

स्वस्तिवन्धञ्च कल्याणं पञ्चाधं विणुकान्तकम् ।
सुमङ्गलञ्च गम्यारं हस्तपृष्ठ मनोहरम् ॥ ५६ ॥

ஸ்வஸ்தி பந்தநம்ச கல்யாணம் பஞ்சசாத்யம்
விஷ்ணு காந்தகம்।
ஸுமங்கலஞ்ச (கம்பீரம்) கம்யாரம் ஹஸ்த ப்ருஷ்டம்
மநோஹரம்॥

ஸ்வஸ்தி பந்தம் கல்யாணம், பஞ்சாத்யம், விஷ்ணு காந்தம், சுமங்கலம், கம்பீரம், ஹஸ்தி ப்ருஷ்டம், அழகானதாகவும்

तथैवेश्वरकन्तञ्च वृत्तकौवेरकान्तकम् ।
द्वितलं पक्षनामानि एतानि वहुभूमिषु ॥ ५७ ॥

ததைவேச்வரகாந்தஞ்ச வ்ருத்தம் கௌபேர
காந்தகம்।
த்விதலே பக்ஷநாமாநி ஏதாநி பஹுபூமிஷு॥

ஈஸ்வர காந்தம், வ்ருத்தம், கௌபேர காந்தகம் த்விதலத்தில் 15 பெயர்களிண்டும்

एतेष्वष्टौ यथायोग्यं प्रासादं कल्पयेद् वुधः ।
सुस्निग्धं सुदृढं कुर्यात् वित्तशाठ्यं न कारयेत् ॥ ५८ ॥

ஏதேஷ்வஷ்டௌ யதா யோக்யம் ப்ராஸாதம்
கல்பயேத் புத:।
ஸுஸ்நிக்தம் ஸுத்ருடங்குர்யாத் வித்த
சாட்யந்நகாரயேத்॥

மேற்கூறியவைகளில் 8 வகைகளால் விருப்பிட்டபடி ஆலயம் அமைக்க வேண்டும். நன்கு கனமுள்ளதாயும், கடினத் தன்மையுடனும், பணக்குறைவின்றி செய்ய வேண்டும்.

एवं यः कुरुते मर्त्यः स पुण्यां गतिमाप्नुयात् ।
असौ तु कुरुते पूर्वान् त्रिसप्तकुलजान् ध्रुवम् ॥ ५९ ॥

ஏவம்ய: குருதே மர்த்ய: ஸபுண்யாங்கதி மாப்நுயாத்।
அஸௌது குருதே பூர்வாந் த்ரிஸப்த குலஜாந்
த்ருவம்॥

இவ்வாறு யார் செய்கிறானோ அவன் நல்ல கதியை அடைகிறான். முன் ஏழுதலை முறை, பின் ஏழு தலைமுறை, நடைமுறை தலைமுறையாக 21 தலைமுறைகளை நற்கதியடையச்செய்கிறான்.

सर्वान्कामानिह प्राप्य युगानामेकसप्ततिः ।
मोदते चाप्सरगणैर्विमाने सर्वकामिके ॥ ६० ॥

ஸர்வாந் காமாநிஹப்ராப்ய யுகாநாம் ஏக ஸப்ததி:।
மோததே சாப்ஸரகணைர் விமாநே ஸர்வ காமிகே॥

எல்லா விருப்பங்களையும் அடைந்து 71 யுகங்களாக ஸார்வ காமிக விமானத்தில் அப்ஸர கணங்களுடன் சந்தோஷமாக இருக்கிறான்.

पुण्यभूमिं ततः प्राप्य पुत्रपौत्रविवर्धनम् ।
एकविंशत्कुलं विप्र साम्राज्यं समवाप्नुयात् ॥ ६१ ॥

புண்ய பூமிம் தத: ப்ராப்ய புத்ரபௌத்ர விவர்த்தநம்।
ஏகவிம்சத் குலம் விப்ர ஸாம்ராஜ்யம்
ஸமவாப்நுயாத்॥

புனிதமான பூமியினை அடைந்து புத்ர, பௌத்ரர்களுடன் 21 தலைமுறையாக நல்ல ஸாம்ராஜ்ய பதவியை அடைகிறான்.

इति श्रीकुमारतन्त्रे प्रासादलक्षणविधिर्नाम
एकत्रिंशः पटलः

இதி ஸ்ரீகுமார தந்த்ரே கௌசிக ப்ரச்னே ப்ராஸாத லக்ஷண விதிரேக த்ரிம்சத் படல:

இவ்வாறு ஸ்ரீகுமார தந்த்ரத்தில் கௌசிக ப்ரச்னத்தில் ப்ராஸாத லக்ஷண விதி என்னும் 31-வது படலமாகும்.

॥ द्वात्रिंश: पटल: ॥

த்வாத்ரிம்ச: படல:

32 வது படலம்

मूर्ध्नेष्टिकाविधि:

மூர்த்நேஷ்டிகா விதி:

மூர்த்நேஷ்டிகை செய்யும் முறை

श्रृणुष्व मुनिशार्दूल वक्ष्ये मूर्ध्नेष्टिकाविधिम् ।
प्रासादमूर्ध्नी विधिना प्राप्य मूलेष्टका: शुभा: ॥ १॥

ச்ருணுஷ்வ முனி சார்த்தூல வக்ஷ்யே
மூர்த்நேஷ்டிகா விதிம் !
ப்ராஸாத மூர்த்நா விதினா ப்ராப்ய
மூலேஷ்டிகாச்சுபா: !!

ஹே! முனிவரே! மூர்த்நேஷ்டிகாவிதியை பற்றி கூறுகிறேன், கேளும்! விமானத்தின் சிகரத்தில் இருக்கக் கூடியது மூர்த்நேஷ்டிகா எனப்படும்.

इष्टकास्ताश्चतस्र: स्युस्तासां लक्षणमुच्यते ।
शिलागृहे शिलारूपा इष्टका इष्टकागृहे ॥ २ ॥

இஷ்டிகாஸ்தாச்ச தஸ்ரஸ்யு: தாஸாம் லக்ஷண
முச்யதே !
சிலாக்ருஹே சிலாரூபா இஷ்டிகா இஷ்டிகா
க்ருஹே !!

அந்த இஷ்டிகையானது 4 வகைப்படும். அவைகளை லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது. கற்சிலையான விமானத்தில் கல்லாலான இஷ்டிகையும் செங்கற்களால் அமைந்த விமானத்தில் செங்கற்களால் மூர்த்நேஷ்டிகையை அமைக்கவும்.

इष्टकाभिश्च भूमिश्चे षोडशाङ्गुलमायता ।
तदूर्ध्वे तारसंयुक्ता तस्यार्धघनसंयुता ॥ ३ ॥

இஷ்டிகாபிச்ச பூமிச்ரே ஷோடசாங்குல மாயதா !
ததூர்த்வே தார ஸம்யுக்தா தஸ்யார்த்த கந ஸம்யுதா !!

இஷ்டிகையிலான விமானத்தின் 16 அங்குலம் நீளமானதும், அதற்கு மேற்பட்ட உயரமுடையதும் 16 அங்குலத்தின் பாதி அளவு கனமுள்ளதாயும்

इष्टकायाममध्ये वा षोडशाङ्गुलविस्तृता: ।
तदर्धघनसंयुक्ता द्वयार्धार्धाङ्गुलक्षया ॥ ४ ॥

இஷ்டிகாயாம மத்யேவா ஷோடசாங்குல
விஸ்த்ருதா !
ததர்த்த கந ஸம்யுக்த்தா த்வயார்த்தார்த்தாங்குல
க்ஷயா !!

இஷ்டிகையின் நீளத்தின் மத்தியிலோ 16 அங்குல அகலமும், அதன் பாதி அளவு கனமுள்ளதும், 2 ½ அங்குலம் ½ அங்குலம் குறைவானதாகவும்

कालमित्रे प्रधानादि ज्ञात्वा तु ग्रहमूलकम् ।
स्तूपिदण्डेन संयुक्तं कुर्यान्मूर्ध्नेष्टकास्तथा ॥ ५ ॥

காலமித்ரே ப்ரதாநாதி ஞாத்வாது க்ரஹ மூலகம் !
ஸ்தூபி தண்டேந ஸம்யுக்தம் குர்யாந்
மூர்த்நேஷ்டிகாஸ்ததா !!

¼ அளவு விஷயத்தில் பிரதான முதலான க்ரஹ மூலத்தை அறிந்து ஸ்தூபி தண்டத்தை கூடியதாக மூர்த்நேஷ்டிகையை அமைக்கவும்

स्तूपिदण्डोचिता वृक्षा खदिरासनशिंशपा: ।
सालचन्दनवृक्षाश्च तिन्त्रिणीसारमेव च ॥ ६ ॥

ஸ்தூபி தண்டோசிதா வ்ருக்ஷா கதிராஸந சிம்சபா: !
ஸாலசந்தந வ்ருக்ஷாச்ச திந்த்ரிணீ ஸாரமேவச !!

ஸ்தூபி தண்டத்தினுடைய வ்ருக்ஷங்கள் கருங்காலி, புன்னை, காட்டுவாகை, தேக்கு, சந்தன வ்ருக்ஷம் புளியமரம், இவைகளாகும்.

प्रासादपादतुल्यं वा तद्विष्कम्भसमं तु वा ।
तद्वत्तुङ्गगुणांशैकमूले तु चतुरश्रकम् ॥ ७ ॥

ப்ராஸாத பாத துல்யம் வா தத்விஷ்கம்ப ஸமந்து வா !
தத்வத் துங்க குணாம்சை க மூலேது சதுரச்ரகம் !!

விமான பாதத்தின் ஸமமாகவோ, விஷ்கம்ப அளவாகவோ, அவ்வாறே உயரத்தின் 3 ல் 1 பாகம் அடிப்பாகத்தில் சதுரச்ரமாயும்

तदूर्ध्वांशद्वयं वृत्तं कुर्यादनुकृशं यथा ।
अग्रे व्योमाङ्गुलानाह मेयं कृत्वा तदर्धकम् ॥ ८ ॥

ததூர்த்வாம்ச த்வயம் வ்ருத்தம் குர்யாதநு க்ருசம் யதா !
அக்ரே வ்யோமாங்குலாநாஹம் ஏவம் க்ருத்வா ததர்த்தகம் !!

அதற்கு மேல் 2 ½ அம்சம், வட்ட வடிவமாக மிக மிருந்ததாகவும் நுனியின் ஓர் அங்குல ½ அங்குலமாக அளவாக அமைத்து அதன் பாதி அளவு

ततः पादं प्रयुञ्जीत तत्तले त्रिगुणायतम् ।
विस्तारार्धघनोपेत तद्दृढं सुदृढं तथा ॥ ९ ॥

தத: பாதம் ப்ரயுஞ்ஜீத தத்தலே த்ரிகுணாயதம் !
விஸ்தாரார்த்த கநோபேதம் தத்த்ருடம் ஸுத்ருடம் ததா !!

பாதத்தை அமைத்து 3 மடங்காக நீளமுள்ளதாக இஷ்டிகை தளத்தில் பாதம் அமைக்கவும் நீளத்தில் அரைபாகமும் கனமாகவும், மிகவும் த்ருடமானதாகவும் அமைக்கவும்

लोहेन कारयेद्विद्वान् स्थूपिदण्डं विशेषतः ।
क्षालयित्वाम्भसा सम्यक् प्रोक्षयेदस्त्रमन्त्रतः ॥ १० ॥

லோஹேந காரயேத் வித்வாந் ஸ்தூபி தண்டம் விசேஷத: !
க்ஷாளயித்வாம் பஸா ஸம்யக் ப்ரோக்ஷயேத் அஸ்த்ர மந்த்ரத: !!

ஸ்தூபியின் தண்டமானது உலோகத்தினால் அமைக்க வேண்டும். இஷ்டிகையை நீரால் நன்கு அலம்பி அஸ்த்ரமந்திரத்தினால் ப்ரோக்ஷித்து

यकारादिवकारान्तमिष्टकासु चतुर्ष्वपि ।
विलिखेद्धातुरागेण पिष्टेनैव सितेन वा ॥ ११ ॥

யகாராதி வகாராந்தம் இஷ்டிகாஸு சதுர்ஷ்வபி !
விலிகேத்தாதுராகேண பிஷ்டே நைவஸிதே நவா !!

4 இஷ்டிகைகளில் யகாரம், முதல் வகாரம் வரை மையிகை பொடியாலோ, மாவினாலோ, சுண்ணாம்பினாலோ வரையவும். (யம், ரம், லம், வம்)

पुण्याहं वाचयित्वाथ कौतुकं बन्धयेत्सुधीः ।
सुवर्णं रजतं वाऽपि क्षौमं कार्पासकन्तु वा ॥ १२ ॥

புண்யாஹம் வாசயித்வாத கௌதுகம் பந்தயேத் ஸுதீ: !
ஸுவர்ணம் ரஜதம் வாபி க்ஷௌமம் கார்ப்பாஸகம் துவா !!

புண்யாஹம் செய்து தங்கம், வெள்ளி பருத்தி நூலாலோ பட்டுநூலாலோ ப்ரதிஸரம் செய்விக்கவும்.

मण्डपं चाधिवासार्थं कारयेल्लक्षणान्वितम् ।
कृत्वा नवपदं तत्र तन्मध्ये वेदिकायुतम् ॥ १३ ॥

மண்டபம் சாதி வாஸார்த்தம் காரயேல்லக்ஷணாந்விதம் !
க்ருத்வா நவபதம் தத்ர தந்மத்யே வேதிகாயுதம் !!

இஷ்டிகை அதிவாஸத்திற்காக உரிய லக்ஷணப்படி மண்டபம் அமைக்கவும், மண்டபத்தை 9 பதமிட்டு பதமத்தியில் வேதிகை அமைக்கவும்.

तालमात्रममुत्सेधात् दर्पणोदरसन्निभम् ।
वेदिकायाश्चतुर्दिक्षु कुण्डे वा स्थाण्डिलेऽपि वा ॥ १४ ॥

தாலமாத்ர ஸமுத்ஸேதாத் தர்பணோதர ஸந்நிபம்!
வேதிகாயாச் சதுர்திக்ஷு குண்டே வா ஸ்தண்டிலே பிவா!!

1 தாள அளவு உயரமும், கண்ணாடிபோல் வழவழப்பாகவும், வேதிகை அமைந்து அதைச் சுற்றிலும் 4 திசையிலும், குண்டத்தையோ, ஸ்தண்டிலத்தையோ அமைத்து.

चतुरश्राणि कुण्डानि सर्वाणि परिकल्पयेत् ।
चतुर्द्वारसमायुक्तं चतुस्तोरणभूषितम् ॥ १५ ॥

சதுரச்ராணி குண்டாநி ஸர்வாணி பரிகல்பயேத்!
சதுர்த்வார ஸமாயுக்தம் சதுஸ்தோரண பூஷிதம் !!

அந்த குண்டங்கள் நாற்கோண குண்டங்களாக அமைக்கவும், 4 த்வாரம் 4 தோரணத்துடன் அலங்கரித்து

आशाध्वजसमायुक्तं वितानैरुपशोभितम् ।
दर्भमालासमायुक्तमष्टमङ्गलसंयुतम् ॥ १६ ॥

ஆசாத்வஜ ஸமாயுக்தம் விதாநை: உபசோபிதம்!
தர்பமாலா ஸமாயுக்தம் அஷ்டமங்கள ஸம்யுதம்!!

8 திசையில் கொடிகளுடனும் விதாநம் தர்பமாலை, அஷ்டமங்களத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டும்

मङ्गलांकुरसंयुक्तं बहूपस्कारशोभितम् ।
गोमयालेपनं कृत्वा पुण्याहं वाचयेत्ततः ॥ १७ ॥

மங்களாங்குர ஸம்யுக்தம் பஹூபஸ்கார சோபிதம்!
கோமயாலேபநம் க்ருத்வா புண்யாஹம் வாசயேத் தத:!!

பாலிகைகளாலும் பலவித யாகசாலை அலங்காரத்துடன் கூடி கோசாணம் இட்டு, புண்யாஹம் செய்து ப்ரோக்ஷித்து

वास्तुहोमं प्रकुर्वीत पर्यग्निकरणं ततः ।
तन्मध्ये स्थण्डिलं कृत्वा श्वेततण्डुलशालिभिः ॥ १८ ॥

வாஸ்து ஹோமம் ப்ரகுர்வீத பர்யக்நி கரணம் தத: !
தந்மத்யே ஸ்தண்டிலம் க்ருத்வா ச்வேத தண்டுல சாலிபி:!!

வாஸ்து ஹோமம் செய்து பர்யக்நி கரணம் செய்யவும், வேதிகை மத்தியில் நெல், அரிசியால் ஸ்தண்டிலம் அமைத்து

पद्ममष्टदलं लिख्य दर्भैश्चैव परिस्तरेत् ।
इष्टिकां विन्यसेन्मध्ये वस्त्रेणाच्छाद्य देशिकः ॥ १९ ॥

பத்மம் அஷ்டதளம் லிக்ய தர்பச்சைவ பரிஸ்தரேத்!
இஷ்டிகாம் விந்யஸேந் மத்யே வஸ்த்ரேணாச்சாத்ய தேசிக:!!

அஷ்டதளம் பத்மம் வரைந்து தர்பைகளை பரிஸ்தரணம் இடவும், ஸ்தண்டில மத்தியில் இஷ்டிகை வைத்து வஸ்த்ரத்தினால் போர்த்தி

दण्डोर्ध्वे कूर्चमाबध्वा मूले वस्त्रेण वेष्टयेत् ।
इष्टिकां परिविन्यस्य कान्तेन मधुनार्चयेत् ॥ २० ॥

தண்டோர்த்வே கூர்ச்சமாபத்வா மூல வஸ்த்ரேண வேஷ்டயேத்!
இஷ்டிகாம் பரிவிந்யஸ்ய காந்தேந மதுநார்ச்சயேத்!!

தண்டத்தின் மேல் கூர்ச்சத்தை வைத்து, தண்டத்தின் அடியில் வஸ்த்ரத்தை அணிவித்து இஷ்டிகைக்கு மேல் "க" வின் முடிவான "கம்" என்ற எழுத்தினால் தேனால் பூஜிக்கவும்

स्थापयेच्च ततः कुम्भान् सर्वलक्षणसंयुतान् ।
ससूत्रान् सापिधानांश्च सवस्त्रान्वारिपूरितान् ॥ २१ ॥

ஸ்தாபயேச்ச தத: கும்பாந் ஸர்வலக்ஷண ஸம்யுதாந்!
ஸஸூத்ராந் ஸாபிதாநாம்ச்ச ஸவஸ்த்ராந் வாரி பூரிதாந்!!

இஷ்டிகையைச் சுற்றி எல்லா லக்ஷணங்களை உடைய கும்பங்களை நூல் சுற்றப்பட்டு, தேங்காய் மாவிலையுடன் வஸ்த்ரம் அணிவித்து நீர்நிரப்பி

मध्यादीशानपर्यन्तं विन्यसेन्नवकुम्भकान् ।
तेषु मध्ये गुहं चेष्ट्वा दिक्पालान्परितो यजेत् ॥ २२ ॥

மத்யாதீசாந பர்யந்தம் விந்யஸேந் நவ கும்பகாந் !
தேஷு மத்யே குஹம் சேஷ்ட்வா திக்பாலாந் பரிதோ யஜேத் !!

நடுவிலிருந்து ஈசான திசைவரை 9 கும்பங்களை ஸ்தாபிக்கவும், மத்ய கும்பத்தில் குஹனை பூஜித்து அதைச் சுற்றிலும் திக்பாலகர்களை பூஜிக்கவும்

अग्निकार्योक्तमार्गेण होमं कृत्वा विचक्षण: ।
पुरुषं पूर्वकुण्डे च दक्षिणेऽघोरमेव च ॥ २३ ॥

அக்நி கார்யோக்த மார்க்கேண ஹோமம் க்ருத்வா விசக்ஷண !
புருஷம் பூர்வ குண்டேச தக்ஷிணே கோரமேவ ச:!!

அக்னி கார்ய முறைப்படி அக்னிகார்யம் செய்து, கிழக்கு குண்டத்தின் தத்புருஷ மூர்த்தியையும், தெற்கில் அகோர மூர்த்தியையும்

सद्योजातं तु वरुणे वामदेवं तथोत्तरे ।
गन्धाद्यैरर्चयेद्धीमान् तत्तन्मन्त्रमनुस्मरन् ॥ २४ ॥

ஸத்யோ ஜாதம்து வருணே வாமதேவம் ததோத்தரே !
கந்தாத்யை: அர்ச்சயேத்தீமாந் தத்தந் மந்த்ர மநுஸ்மரந் !!

மேற்கில் ஸத்யோஜாத மூர்த்தியும், வடக்கில் வாமதேவ மூர்த்தியையும் பூஜித்து அந்தந்த மந்திரங்களை ஸ்மரித்து சந்தனம் முதலியவைகளால் பூஜிக்கவும்.

पलाशखादिराश्वत्थवटा: पूर्वादिदिक्षु च ।
समिदाज्यचरूंश्चैव लाजसक्तुतिलं तथा ॥ २५ ॥

பலாச காதிராச்வத்த வடா: பூர்வாதிதிக்ஷு ச !
ஸமிதாஜ்ய சரூம் சைவ லாஜஸக்து திலம் ததா !!

பரசு, கருங்காலி, அரசு, ஆல், இவைகளை கிழக்கு முதலான குண்டங்களில் ஸமித்தாக பயன்படுத்தவும், ஸமித்து, நெய், அன்னம், பொறி, சத்துமாவு, எள்

दधिक्षीरगुलं चैव प्रत्येकन्तु शताहुति: ।
मूलेन च षडङ्गेन स्कन्दगायत्रिमन्त्रत: ॥ २६ ॥

ததி க்ஷீர குளம் சைவ ப்ரத்யேகம்து சதாஹுதி: !
மூலேந ச ஷடங்கேந ஸ்கந்த காயத்ரி மந்த்ரத: !!

தயிர் பால், வெல்லம், இவைகளை ஒவ்வொன்றையும் 100 ஆகுதி செய்யவும். மூலமந்திரத்தினாலும், ஷடங்க மந்திரத்தினாலும் ஸ்கந்த காயத்ரி மந்திரத்தினாலும்

अयं कुमारमन्त्रेणा होमयेन्मुनिपुङ्गव ।
द्रव्यान्ते कीलकं स्पृष्ट्वाव्याहृतिर्जुहुयात्तत: ॥ २७ ॥

அயம் குமார மந்த்ரேண ஹோமயேந் முநி புங்கவ !
த்ரவ்யாந்தே கீலகம் ஸ்ப்ருஷ்ட்வா வ்யாஹ்ருதிர் ஜுஹுயாத் தத: !!

அயம்குமார மந்திரத்தினாலும் ஹோமம் செய்யவும். த்ரவ்ய ஹோமத்தின் முடிவில் ஸ்தூபி கீலகத்திற்கு ஸ்பர்ஸாஹுதிக்கு வ்யாஹ்ருதி மந்திரத்தால் ஹோமம் செய்யவும்.

आज्येनाघोरमन्त्रेण सर्वत्रापि शताहुति: ।
तत: कुम्भास्थितानां तु प्रत्येकं षोडशाहुति: ॥ २८ ॥

ஆஜ்யேந கோர மந்த்ரேண ஸர்வ த்ராபி சதாஹுதி: !
தத: கும்பஸ்திதாநாந்து ப்ரத்யேகம் ஷோடசாஹுதி: !!

எல்லா குண்டத்திலும் அகோர மந்திரத்தினால் 100 ஆகுதி செய்யவும். பிறகு

கும்பத்தில் பூஜிக்கப்பட்ட மூர்த்தி மந்திரங்களை 16 ஆகுதி செய்யவும்

रात्रिशेषं व्यपोह्याथ गुरुः प्रातः समुत्थितः ।
कृतनित्यविधिस्तत्र सोष्णीषस्सोत्तरीयकः ॥ २९ ॥

ராத்ரிசேஷம் வ்யபோஹ்யாத குரு: ப்ராதஸ்ஸமுத்தித:।
க்ருத நித்ய விதிஸ் தத்ர ஸோஷ்ணீஷஸ் ஸோத்தரீயக:॥

இவ்வாறாக மீதமுள்ள இரவை கழித்து காலையில் எழுந்து நித்யானுஷ்டானம் முடித்து சிரோவஸ்த்ர உத்ரீயத்துடன்

कुम्भानभ्यर्च्य विधिना पूर्णान्तु शिरसा हुनेत् ।
सुमुहूर्ते सुलग्ने तु सर्वदोषविवर्जिते ॥ ३० ॥

கும்பாநப்யர்ச்ய விதிநா பூர்ணாந்து சிரஸாஹுநேத்।
ஸுமுஹூர்த்தே ஸுலக்நேது ஸர்வதோஷ விவர்ஜிதே॥

முறைப்படி கும்பங்களை பூஜித்து அக்னிகார்யம் செய்து சிரோமந்திரத்தால் பூர்ணாஹுதி செய்யவும். குற்றமற்ற நல்ல முகூர்த்த லக்னத்தில்

पूजितो यजमानेन गोभूमिधनकाञ्चनैः ।
संतुष्टहोतृदैवज्ञशिल्पिभिः सह देशिकः ॥ ३१ ॥

பூஜிதோயஜமாநேந கோபூமி தந காஞ்சநை:।
ஸந்துஷ்ட ஹோத்ரு தைவக்ஞ சில்பிபிஸ்ஸஹ தேசிக:॥

பசு, பூமி, தனம், ஸ்வர்ணங்களால் யஜமானனால் பூஜிக்கப்பட்ட ஆச்சார்யன் மூர்த்திபர்கள், ஜோதிஷன், சில்பி இவர்களுடன் சந்தோஷமாக

उत्थाप्य चेष्टिकां कीलं यजमानादिभिः सुधीः ।
सर्वातोद्यसमायुक्तं कृत्वा धामप्रदक्षिणम् ॥ ३२ ॥

உத்தாப்ய சேஷ்டிகாம் கீலம் யஜமாநாதிபி: ஸுதீ:।
ஸர்வாதோத்ய ஸமாயுக்தம் க்ருத்வாதாம ப்ரதக்ஷிணம்॥

யஜமானர்களால் இஷ்டிகை ஸ்தூபிதண்டம், கீலகம் இவைகளை எடுத்து எல்லா வாத்ய முழக்கத்துடன் ஆலய ப்ரதக்ஷிணம் செய்து

आरोप्योपरि तन्मूर्ध्नि रन्ध्रं निरन्ध्रकं तथा ।
वैडूर्यं स्फटिकं मुक्ता वज्रं वै पुष्परागकम् ॥ ३३ ॥

ஆரோப்யோ பரிதந் மூர்த்நி ரந்த்ரம் நிரந்த்ரகம் யதா।
வைடூர்யம் ஸ்படிகம் முக்தா வஜ்ரம்வை புஷ்பராககம்॥

விமானத்தின் மீது ஏற்றி விமான சிரஸில் த்வாரத்தில் வைத்து ஓட்டை இடைவெளியின்றி வைத்து வைடூர்யம், ஸ்படிகம், முத்து, வைரம், புஷ்பராகம் இவைகளை

मध्यादीशानपर्यन्तं स्कन्दलोकेशबीजकम् ।
विन्यस्यैव शकुन्यादिनवशक्तियजेद्बुधः ॥ ३४ ॥

மத்யா தீசாந பர்யந்தம் ஸ்கந்த லோகேச பீஜகம்।
விந்யஸ்யைவ சகுந்யாதி நவசக்திர் யஜேத் புத:॥

நடுவிலிருந்து ஈசானம் வரை ஸ்கந்தபீஜம் 8 திக்பாலகர் பீஜத்தினால் வைத்து அதில் சகுனி முதலான 9 சக்திகளை பூஜிக்கவும்.

तस्योर्ध्वे कीलकं न्यस्त्वा शिखरार्धप्रमाणकम् ।
तन्मन्त्रकं समुच्चार्य दत्वा दत्वा तु निश्चलम् ॥ ३५ ॥

தஸ்யோர்த்வே கீலகம் ந்யஸ்த்வா சிகரார்த்த ப்ரமாணகம்।
தந்மந்த்ரகம் ஸமுச்சார்ய தத்வா தத்வாது நிச்சலம்।

மூர்த்தேஷ்டிகையின் மேல் கீலகத்தை வைத்து ஸ்தூபியின் ½ பாகமாக அந்த மந்திரத்தை உச்சரித்து அசையாமல் பொருத்தவும்

स्थापितान् नवकुम्भांश्च समानीय यथाक्रमम् ।
तत्कीलपरितश्चापि प्रोक्षयेत्सर्वमन्त्रत: ॥ ३६ ॥

ஸ்தாபிதாம் நவ கும்பாம்ச்ச ஸமாநீய யதாக்ரமம் |
தத்கீல பரிதச்சாபி ப்ரோக்ஷயேத் ஸர்வ மந்த்ரத:||

முன்பு ஸ்தாபிக்கப்பட்ட 9 கும்பங்களை எடுத்து அதை கீலகத்தை சுற்றி எல்லா மந்திரத்தினாலும் ப்ரோக்ஷணம் செய்யவும்

स्तूप्यंशमूर्ध्वत: कृत्वा शेषं तत्र प्रयोजयेत् ।
एवं य: कुरुते मर्त्य: सर्वलोकानवाप्य च ।
देहान्ते गणपे भूत्वा स्कन्दलोके महीयते ॥ ३७ ॥

ஸ்தூப்யம்ச மூர்த்வத: க்ருத்வா சேஷம் தத்ர ப்ரயோஜயேத் |
ஏவம் ய: குருதே மர்த்ய: ஸர்வ லோகா நவாப்ய ச ||
தேஹாந்தே கணபோ பூத்வா ஸ்கந்தலோகே மஹீயதே ||

ஸ்தூபிக்கு தேவையான மேல் பாகத்தை வைத்து மீதம் உள்ளதை மூடவும், இவ்வாறு யார் மூர்த்தேஷ்டிகா ஸ்தாபனம் செய்கிறானோ அவன் எல்லா உலக அனுபவத்தையும் பெற்று சரீர தேக முடிவில் கணங்களாக அடைந்து ஸ்கந்த லோகத்தில் பிரகாசிக்கிறான்

इति श्रीकुमारतन्त्रे मूर्त्नेष्टिकाविधिर्नाम द्वात्रिंश: पटल:

இதி ஸ்ரீ குமாரதந்த்ரே கௌசிக ப்ரச்னே,
மூர்த்நேஷ்டிகா
விதி: த்வாத்ரிம்சத் படல:

இவ்வாறு ஸ்ரீகுமார தந்த்ரத்தில் கௌசிக ப்ரச்னத்தில் மூர்த்நேஷ்டிகா விதி என்னும் 32 வது படலமாகும்.

॥ त्रयस्त्रिंशः पटसः ॥

த்ரயஸ்த்ரிம்ச: படல:

33 வது படலம்

प्राकारलक्षणविधिः

ப்ராகாரலக்ஷண விதி :

ப்ராகாரலக்ஷண முறை

परिवारनिवेशार्थं रक्षार्थं शोभनार्थकम् ।
प्राकारं परितः कुर्यात् शिलयेष्टिकयापि वा ॥ १ ॥

பரிவார நிவேசார்த்தம் ரக்ஷார்த்தம் சோபநார்த்தகம் /
ப்ராகாரம் பரித: குர்யாத் சிலயேஷ்டிகயா பிவா //

ஆலயக் காப்பிற்க்காகவும், அழகிற்காகவும், பரிவாராலய நிர்மாணத்திற்காகவும் கற்களாலோ, செங்கல்லாலோ, சுற்றிலும், பிராகாரம் அமைக்கவும்.

मूलप्रासादविस्तारं तदर्धं वा विचक्षणः ।
दण्डमित्यत्र संकल्प्य तद्दण्डेनैव कल्पयेत् ॥ २ ॥

மூல ப்ராஸாத விஸ்தாரம் ததர்தம் வா விசக்ஷண: /
தண்ட மித்யத்ர ஸங்கல்ப்ய தத்தண்டேனைவ கல்பயேத் //

கருவறையளவு மூல ப்ராகார அகலமாகவோ, அதில் பாதியாகவோ, அளவெனப்படும், தண்டமெனப்படும்.

मूलप्रासादपार्श्वे तु दण्डेनैकेन गानतः ।
अन्तर्निर्मलं कुर्यात् पार्श्वेषु च महामतिः ॥ ३ ॥

மூலப்ராஸாத பார்ச்வேது தண்டேனைகேந மாநத: /
அந்தர் நிர்மலகங் குர்யாத் பார்ச்வேஷு ச மஹாமதி: //

மூலாலயத்தின் பக்கத்தில் ஒருதண்ட அளவால் வைக்க அந்தர் (முதல் பிரகாரம்) இருபக்கமளவை அளவிட்டு வைக்கவும்

द्विद्विदण्डविवृध्या तु दण्डभारस्य विस्तृतम् ।
तत्पार्श्वेषु त्रिदण्डेन प्रत्याहारं प्रकल्पयेत् ॥ ४ ॥

த்வித்விதண்ட விவ்ருத்யாது தண்டபாரஸ்ய விஸ்த்ருதம் /
தத்பார்ச்வேஷு த்ரிதண்டேந ப்ரத்யாஹாரம் ப்ரகல்பயேத் //

இரண்டிரண்டு தண்ட அளவு அதிகரிப்பால் தண்ட பாரத்தின் அகலமாகும். அதன் பக்கத்தில் 3 தண்டகங்களில் அந்தர்யாஹ பிரகாரம் அமைக்கவும்

तस्य पार्श्वेषु मतिमान् चतुर्दण्डेन मानतः ।
महामर्यादिकं कुर्यात् तत्पार्श्वेषु द्विजोत्तम ॥ ५ ॥

தஸ்ய பார்ச்வேஷு மதிமாந் சதுர்தண்டேந மாநத: /
மஹாமர்யாதிகம் குர்யாத் தத்பார்ச்வேஷு த்விஜோத்தம: //

அதற்கடுத்த பிராகாரம் 4 தண்ட அளவால் செய்யவும். அதன் இரு பக்கங்களிலும் மஹாமர்யா பிரகாரம் அமைக்கவும்

पञ्चदण्डविवृद्ध्या तु पञ्चप्राकारमुच्यते ।
चतुरश्रकमेकेन मुखायाम प्रचक्षते ॥ ६ ॥

பஞ்ச தண்ட விவ்ருத்யாது பஞ்ச ப்ராகார முச்யதே /
சதுரச்ரகமேகேந முகாயாமம் ப்ரக்ஷதே //

5 தண்ட அளவால் 5ம் ப்ரகாரம் அமைக்கவும். சதுரத்திற்கு முன்பாக ஒரு பங்காக முகாயாமம் அமைத்துக் கொள்ளவும்.

पादाधिवयमथात्यर्थपादोनद्विगुणन्तु वा ।
द्विगुणं द्विगुणार्धं वा त्रिगुणं वा चतुर्गुणम् ॥ ७ ॥

பாதாதிக்யமதாத்யர்த்த பாதோந த்விகுணம்துவா /
த்விகுணம் த்விகுணார்த்தம் வா த்ரிகுணம் வா சதுர்குணம் //

1¼, 1½, 1¾, 2, 2½, 3, 4 தண்ட அளவால்

मुखायाममिति प्रोक्तं प्राकाराणां विशेषत: ।
सालं क्षुद्राल्पहर्म्याणामन्यमानेन कथ्यते ॥ ८ ॥

முகாயாமமிதி ப்ரோக்தம் ப்ராகாராணாம் விஷேஷத:!
ஸாலம் க்ஷுத்ரால்ப ஹர்ம்யானாம் அந்யமாநேந கத்யதே!!

முகத்தில் நீள அளவாகும். 5 பிராகாரங்களில் பிராகாரத்தை சுற்றி ஸாலகாரமாக சின்ன, சின்ன விமானம் அமைக்கவும்.

स्तूप्या सार्ध प्रमाणेन प्रथमं सालमीरितम् ।
द्विप्रकारं द्विहस्तैश्च त्रिसाल: पञ्चहस्तक: ॥ ९ ॥

ஸ்தூப்யா ஸார்த்தம் ப்ரமாணேந ப்ரதமம் ஸாலமீரிதம்!
த்விப்ரகாரம் த்ரிஹஸ்தைச்ச த்ரிஸால: பஞ்சஹஸ்தத:!!

ஸ்தூபியுடன் கூடியதாக முதல் பிரகாரத்தில் ஆலயம் அமைக்கவும். 2வது பிரகாரம் 3 முழகைகளாலும், 3வது பிராகாரம் 5 முழக்கையளவு

तस्मात्सप्तकरैरेव चतुर्थ सालमीरितम् ।
नवहस्तन्तु परित: तत्समं पञ्चतालक: ॥ १० ॥

தஸ்மாத் ஸப்தகரைரேவ சதுர்த்தம் ஸாலமீரிதம்!
நவஹஸ்தந்து பரித ஸ்தத்ஸமம் பஞ்சஸாலகம்!!

4வது பிராகாரம், 7 முழக்கைகளாலும், 9 முழக்கையளவு 5வது பிரகாரம் அமைக்கவும்

मध्यमानं सतारार्थ प्रथमं सालमीरितम् ।
तस्मात्पञ्चकरैरेव द्वितीयं सालमीरितम् ॥ ११ ॥

மத்யமாநம் ஸதாரார்த்தம் ப்ரதமம் ஸாலமீரிதம்!
தஸ்மாத் பஞ்சகரைரேவ த்விதீயம் ஸாலமீரிதம்!!

பாதி, 1 ½ பாக அளவோ முதல் பிராகாரசாலை விமான அமைக்கவும், 5 முழக்கைகளால், 2-வது பிராகார ஸால மேற்படுத்தவும்

सप्तहस्तं त्रितालं स्यात् नवहस्तैश्चतुर्थकम् ।
रुद्रहस्तेन कर्तव्यं पञ्चमं सालमेव च ॥ १२ ॥

ஸப்த ஹஸ்தம் த்ரிதாலம்ஸ்யாத் நவஹஸ்தைச் சதுர்த்தகம்!
ருத்ர ஹஸ்தேந கர்த்தவ்யம் பஞ்சமம் ஸாலமேவ ச!!

7 முழக்கை உயரத்தில் 3-வது ஸால விமான பிரகாரமும், 9 முழக்கையளவு 4-வது பிராகார ஸாலா விமான அமைப்பு, 11 முழக்கையளவால் 5-வது பிராகார ஸாலாவிமான அமைப்பு செய்யவும்.

उत्तमानां सताराख्ये प्रथमं सालमीरितम् ।
तस्मात्सप्तकरेणैव प्राकारञ्च द्वितीयकम् ॥ १३ ॥

உத்தமாநாம் ஸதாராக்யே ப்ரதமம் ஸாலமீரிதம்!
தஸ்மாத் ஸப்த கரேணைவ ப்ராகாரஞ்ச த்விதீயகம்!!

உத்தம, மத்ய, அதமமான பிரகாரங்களுள் முதல் பிராகாரம் இவ்வாறு அமைக்கவும். எல்லாவித வகையாலும், 2வது பிராகாரம் அமைக்கவும்

नवहस्तैस्त्रितालं स्यात् रुद्रहस्तैस्तु तालकम् ।
त्रयोदशकरेणैव पञ्चमं सालमीरितम् ॥ १४ ॥

நவஹஸ்தைஸ் த்ரிதாலம் ஸ்யாத் ருத்ரஹஸ்தைஸ்து தாலகம்!
த்ரயோதச கரேணைவ பஞ்சமம் ஸாலமீரிதம்!!

9 ¾ முழத்தால் 3-வது பிராகாரம் அமைக்கவும். 11 ¼ முழத்தால் 4-வது பிராகார உயரமும், 13-முழ அளவால் 5-வது ஸால அமைப்பாகும்.

एवं क्षुद्राल्पमध्यानामुत्तमानां विधीयते ।
एतेन द्विप्रकर्तव्यं पूर्वोक्तेन क्रमेण वा ॥ १५ ॥

ஏவம் க்ஷுத்ரால்ப மத்யமாநாம் உத்தமாநாம் விதீயதே !
ஏதேந த்விப்ர கர்த்தவ்யம் பூர்வோக்தேந க்ரமேணவா !!

இவ்வாறு சிறிய, மத்யம, உத்தம ஆலய பிராகார அளவினாலும் செய்யவும், முன்பு சொல்லப்பட்டபடி 3-விதமான ஆலய பிராகாரங்களாகவும் அமைக்கவும்

प्राकारः परितः कुर्यात् मुखायामञ्च पूर्वकम् ।
भित्त्यन्तरस्य मानेन भित्तिमध्येन वा पुनः ॥ १६ ॥

ப்ராகாரம் பரித: குர்யாத் முகாயாமக பூர்வகம் !
பித்யந்தரஸ்ய மாநேந பித்திமத்யேநவா புந: !!

ஆலயத்தை சுற்றி பிராகாரம் கருவறை முன் நீளத்துடன் முகப்புத் தோற்றத்துடன் செய்யவும், பித்தி மத்தியிலிருந்தோ பித்தி வெளியிலிருந்தோ அமைக்கவும்

बाह्ये तु नवतालं स्यात् मानसे मानवित्तमः ।
अस्य प्राकारभित्तेश्च विष्कम्भं सार्धहस्तकम् ॥ १७ ॥

பாஹ்யேது நவதாலம் ஸ்யாத் மாநஸேமாந வித்தம: !
அஸ்ய ப்ராகார பித்தேச்வ விஷ்கம்பம் ஸார்த்த ஹஸ்தகம் !!

வெளியில் 9-தாள அளவில் அமைக்கவும். பிரகார சுவற்றின் இடைவெளி ஒன்றரை முழ அளவாகும்

तस्मात् त्र्यंगुलाधिक्याद् द्विहस्ताञ्च यथाक्रमम् ।
पञ्चानामपि सालानां भित्तिविष्कम्भमीरितम् ॥ १८ ॥

தஸ்மாத் த்ரயாங்குலாதிக்யாத் த்விஹஸ்தாச்சயதா க்ரமாத் !
பஞ்சாநாமபி ஸாலாநாம் பித்தி விஷ்கம்ப மீரிதம் !!

3 அங்குலத்திலிருந்து 2 முழம் வரை 5 வித பிராகார சுவரின் கனமாகும்

तत्तद्विष्कम्भमानञ्च त्रिगुणा च चतुर्गुणा ।
प्राकारोदयमुद्दिष्टं स्वात्मांशेनाग्रविस्तरम् ॥ १९ ॥

தத்தத் விஷ்கம்ப மாநம் ஸ்யாத் த்ரிகுணாச சதுர்குணா !
ப்ராகாரோதயமுத்திஷ்டம் ஸ்வாத்மாம்சேநாக்ர விஸ்தாரம் !!

அந்தந்த சுவர் கனத்தின் மூன்றளவு, நான்களவால், பிராகார ஆரம்பம், அளவாகும். அதன் அம்ச அளவு முகப்பு அகலமாகும்

उत्तरार्धोच्छ्रितं वाऽपि कुम्भमध्यं ततोच्छ्रितम् ।
क्षुद्राल्पानां तु सालानां भित्तिहस्तप्रमाणकम् ॥ २० ॥

உத்தரார்த்தோச்ச்ரிதம் வாபி கும்ப மத்யம் ததோச்ச்ரிதம் !
க்ஷுத்ரால்பாநாந்து ஸாலாநாம் பித்தி ஹஸ்த ப்ரமாணத: !!

பிரகாரத்தின் மேல்பட்டையை கும்பம் போல் மேல் பாகம், க்ஷுத்ர அல்பசாலத்தின் சுவற்றின் கன பிரமாணத்துடன் செய்யவும்

सार्धहस्तावधिर्यावत् वर्धयेत्पूर्ववत्क्रमात् ।
यथायोग्यमलङ्कारं तथैव परिकल्पयेत् ॥ २१ ॥

ஸார்த்த ஹஸ்தா வதிர்யாவத் வர்த்தயேத் பூர்வவத் க்ரமாத் !
யதாயோக்யம் அலங்காரம் ததைவ பரிகல்பயேத் !!

1½ முழ அளவாக வாவது அதிகரித்து சுவற்றின் மேல்பாகம் அமைக்கவும். எவ்வாறு செய்தால் அழகாக இருக்குமோ அவ்வாறு செய்யவும்

ऋजुभित्तियुतं वाऽपि बुद्बुदार्धेन्दुशीर्षकम् ।
छत्राकारधरो वाऽपि प्राकारं परिकल्पयेत् ॥ २२ ॥

ருஜுபித்தியுதம் வாபி புத்புதார்த்தேந்து சீர்ஷகம் !
சத்ராகார தரோவாபி ப்ராகாரம் பரிகல்பயேத் !!

சமமாகவோ, நுரைபோன்று, அரை சந்திரன் போலே, குடை போன்றோ, பிராகாரம் அமைக்கவும்

भित्तिन्यासमं वाऽपि पादार्धाधिकमेव वा ।
शीर्षोत्तुङ्गन्तु सालानामेतेषामन्तरालकम् ॥ २३ ॥

பித்திந்யாஸ ஸமம் வாபி பாதார்த்தாதிக மேவவா !
சீர்ஷோத்துங்கந்து ஸாலாநாம் ஏதேஷாம்
அந்தராளகம் !!

சுவற்றின் கன அளவு சமமாகவோ, கன அளவின் 1 ¼ பாக அளவாகவோ பிராகார சுவற்றின் மேல் அமைப்பு அமைக்கவும்

एकद्वित्रितलैर्युक्तं कुर्यादावृतिमण्डपम् ।
मानान्तं बाह्यभित्युच्चं यथाक्रमं तलान्तकम् ॥ २४ ॥

ஏக த்வித்ரி தலைர்யுக்தம் அங்குர்யாதாவ்ருத
மண்டபம் !
மாநாந்தம் பாஹ்ய பித்யுச்சம் யதாக்ரமம்
தலாந்தகம் !!

ஓர்தளம், 2 தளம், 3 தளத்துடன் கூடிய மண்டபத்தை இடைவெளியுள்ளதாக அமைக்கவும். முறைப்படி சுவற்றின் பின் பிறவாய், முறைப்படி தளத்திற்கு முன்பாக அளவுமாகும்.

मूलसद्मोत्तरार्धं वा प्रस्तारं तत्तथापि वा ।
खण्डहर्म्योत्तरार्धं वा शिखरोन्नतमेव वा ॥ २५ ॥

மூலஸத்மோத்தரார்த்தம் வா ப்ரஸ்தாரம்
தத்ததாபிவா !
கண்ட ஹர்ம்யோத்தரார்த்தம் வா சிகரோந்நத
மேவவா !!

பிராகாரத்தின் சுவரின் உயரம் மூலாலய உயரத்தின் பாதியோ, பிரஸ்தமந்த அளவும், கண்ட, ஹர்ம்யம், உத்தரார்த்தம், மேற்பட்டிகையின, சிகரம் வரை உயர்ந்ததாகவோ

उभयोः सालरूपं वा कल्पयेत्सालशीर्षके ।
यथेष्टदिक्षु सालेषु द्वारं युक्त्या प्रकल्पयेत् ॥ २६ ॥

உபயோஸ்ஸால ரூபம் வா கல்பயேத் ஸால
சீர்ஷகே !
யதேஷ்டதிக்ஷு ஸாலேஷு த்வாரம் யுக்த்யா
ப்ரகல்பயேத் !!

ஸாலா ரூபமாகவோ, ஸால சீர்ஷம் என்ற மேற்பகுதியை கல்பிக்கவும், விருப்பப்பட்ட திசையில் சின்ன கோபுரங்கள், வாயிற்படி, உத்தேசித்து அமைக்கவும்

गोपुरं तत्र तत्रैव कल्पयेद्विधिपूर्वकम् ।
अन्तर्हारे तथाचान्ये वह्नौ स्याद्दव्यकोष्ठकम् ॥ २७ ॥

கோபுரம் தத்ர தத்ரைவ கல்பயேத்விதி பூர்வகம் !
அந்தர்ஹாரே ததாசாந்யே வந்ஹௌ ஸ்யாத் தவ்ய
கோஷ்டகம் !!

ஈசானத்திலிருந்து இடைவெளியான அந்த இடத்தில் கோபுரத்தை முறைப்படி அமைக்கவும், வேராந அந்தர் ஹாரத்தில் ஆக்னேயத்தில் மடப்பள்ளி அமைக்கவும்

प्रासादस्य द्विपार्श्वे तु देवसेना च वल्लिकम् ।
वह्निगोपुरयोर्मध्ये धनधान्यालयं भवेत् ॥ २८ ॥

ப்ராஸாதஸ்ய த்விபார்ச்வேது தேவஸேநாச
வல்லிகம் !
வந்ஹி கோபுரயோர் மத்யே தநதாந்யாலயம் பவேத் !!

ஆலயத்தின் 2 பக்கத்திலும் தேவஸேநாவையும், வள்ளியையும், அமைக்கவும். ஆக்னேயத்திற்கும், கோபுரத்திற்கும் வெளிபுறவாய் பணத்திற்கும், தான்யத்திற்கு மிருப்பிடமாக அமைக்கவும்

याम्ये तु जनशाला च पुष्पमण्डपमेव च ।
नैर्ऋत्यामस्त्रशाला च वाहनावासमेव च ॥ २९ ॥

யாம்யேது ஜநசாலாச புஷ்பமண்டப மேவ ச !
நைருத்யாம் அஸ்த்ர சாலாச வாஹநா வாஸ
மேவ ச !!

தெற்கில் ஜனசாலை, புஷ்ப மண்டபம் அமைக்கவும். நைருருதியில் ஆயுத சாலையும், வாஹந மண்டபத்தையும் அமைக்கவும்.

वारुणे वायवे चैव शयनस्थानमीरितम् ।
आस्थानमण्डपं सौम्ये तत्र पूर्वघृतालयम् ॥ ३० ॥

வாருணே வாயவே சைவ சயந ஸ்தாந மீரிதம் !
ஆஸ்தாந மண்டபம் ஸௌம்யே தத்ர பூர்வ
க்ருதாலயம் !!

மேற்கிலிருந்து வாயு திசையின், சயன ஸ்தானம் கல்பிக்கவும். வடக்கில் ஆஸ்தான மண்டபமும் அதற்கு கிழக்கில் நெய் சேகரிக்கும் இடத்தையும் அமைக்கவும்

ऐशान्ये यागशालां तु वापीकूपं तु तत्र वै ।
ऐशगोपुरयोर्मध्ये वाद्यस्थानं द्विजोत्तम् ॥ ३१ ॥

ஐசாந்யே யாகசாலாந்து வாபீ கூபந்து தத்ரவை !
ஐச கோபுரயோர் மத்யே வாத்ய ஸ்தாநம்
த்விஜோத்தம !!

ஈசானத்தில் யாகசாலையும், கிணறு, குளத்தையும் அமைக்கவம். ஈசானத்திற்கும், கோபுரத்திற்கும் உள் மத்தியில், வாத்யங்கள் வைக்குமிடம் ஏற்படுத்தவும்

एवं यः कुरुते मर्त्यः सर्वपापैः प्रमुच्यते ।
अथैवं तारयेत्पूर्वान् त्रिसप्तकुलजानपि ॥ ३२ ॥

ஏவம் ய: குருதே மர்த்ய: ஸர்வ பாபை: ப்ரமுச்யதே !
அதைவம் தாரயேத் பூர்வாந் த்ரிஸப்த குலாநபி !!

இவ்வாறு யார் செய்கிறானோ! அவன் எல்லா பாபத்திலிருந்தும் விடுபடுகிறான். தனக்கும், முன்பும், பின்புமாக 21 தலைமுறைகளை நல்லவர்களாகச் செய்கிறான்

सर्वान्कामानिह प्राप्य पुत्रपौत्रादिसंयुतः ।
जन्मैकविंशति विप्र साम्राज्यं समवाप्नुयात् ॥
स्कन्दलोकं ततः प्राप्य स्कन्देन सहमोदते ॥ ३३ ॥

ஸ்வாந் காமா நிஹப்ராப்ய புத்ர பௌத்ராதி ஸம்யுத: !
ஜந்மைக விம்சதிம் விப்ர ஸாம்ராஜ்யம்
ஸமவாப்நுயாத் !!
ஸ்கந்த லோகம் தத: ப்ராப்ய ஸ்கந்தேந
ஸஹமோததே !!!

மகன், பேரன் இவர்களுடன் இந்த உலகத்தில் எல்லா விருப்பத்தையும் அடைந்து 21 ஜன்மமாக ஸாம்ராஜ்ய பதவியடைகிறான். பிறகு ஸ்கந்த லோகத்தையடைந்து ஸ்கந்தருடன் ஐக்யமாகி ஆனந்தமாக இருக்கிறான்.

इति श्रीकुमारतन्त्रे प्राकारलक्षणविधिर्नाम
त्रयस्त्रिंशः पटलः

இதி ஸ்ரீ குமார தந்த்ரே கௌசிக ப்ரச்னே ப்ராகார லக்ஷண விதி த்ரயஸ்த்ரிம்சத் படல:

இவ்வாறு ஸ்ரீகுமார தந்த்ரத்தில் கௌசிக ப்ரச்னத்தில் ப்ராகாரலக்ஷணவிதி என்னும் 33-வது படலமாகும்.

॥ चतुस्त्रिंशः पटलः ॥

சதுஸ்த்ரிம்சः படலः

34 வது படலம்

परिवारविधिः

பரிவார விதி படலः

பரிவாரம் அமைக்கும் முறை

परिवारविधिं वक्ष्ये श्रृणु कौशिक सुव्रत ।
परिवारविमानानां मानं गर्भगृहार्धकम् ॥ १ ॥

பரிவார விதிம் வக்ஷ்யே ச்ருணு கௌசிகஸுவ்ரத !
பரிவார விமாநநாம் மாநம் கர்ப க்ரஹார்த்தகம் !!

கௌசிகரே ! பரிவார விதியை பற்றி கூறுகிறேன் கேளும்! பரிவார விமானங்களுக்கு மூலஸ்தான ஆலய கர்ப க்ருஹத்தின் பாதியளவு இருக்கவேண்டும்.

तत्रभागः प्रकर्तव्यो यथा युक्तिवशाद्बुधैः ।
प्रसादमण्डपसभा शालाकारार्थयोग्यकम् ॥ २ ॥

தத்ர பாகः ப்ரகர்த்தவ்யः யதாயுக்தி வசாத் புதைः!
ப்ராஸாத மண்டபஸபா சாலாகாரார்த்த யோக்யகம் !!

யுக்தியாக அளவு ஏற்படுத்திக் கொள்ளவும். பிராகார மண்டபம் சபையளவு ஸாலாகார வடிவமாகும். (ஸாலாகாரம் என்பது நீண்ட வடிவமானது)

एकद्वित्रितलं कुर्यात् परिवारालये बुधः ।
परिवारामरेत्सेधाः प्रतिमालक्षणोक्तवत् ॥ ३ ॥

ஏக த்வித்ரிதலங்குர்யாத் பரிவாராலயே புதः!
பரிவாராமரோத் ஸேதாःப்ரதிமாலக்ஷணோக்தவத் !!

1. தளம், 2. தளம், 3. தளமாகவும் இருக்கலாம். பரிவார பிம்பங்களின் உயரம், பிரதிமாலக்ஷணப்படி இருக்கவேண்டும்

सर्वलक्षणसंयुक्तं स्थानकासनमेव च ।
शिवं विष्णुं विधातारं विघ्नेशं गुहमेव च ॥ ४॥

ஸர்வ லக்ஷண ஸம்யுக்தம் ஸ்தாநகாஸநமேவ ச !
சிவம் விஷ்ணும் விதாதாரம் விக்நேசம்
குஹமேவச !!

எல்லா அமைப்புடன் நின்ற கோலமாகவோ, அமர்ந்ததாகவோ, சிவம், விஷ்ணு, பிரம்மா, விநாயகர், குஹன்

पञ्चमूर्ति विजानीयादेवमेव विचक्षणः ।
एते सर्वे प्रोक्ताः सर्वकारणकारणम् ॥ ५ ॥

பஞ்ச மூர்த்திம் விஜாநீயாத் ஏகமேவ விசக்ஷணः!
ஏதே ஸர்வே ஸுரா ப்ரோக்தா ஸர்வகாரண
காரணம் !!

இவர்கள் பஞ்சமூர்த்தி பரிவாரமாக (முதல் பரிவாரமாக) கூறப்பட்டுள்ளது. இந்த ஐவரும் எல்லா காரணத்திற்கும் முக்யமானவர் களாவார்கள்.

विश्वरक्षकरा ह्येते तस्मात् सेव्या सुरोत्तमैः ।
एतस्मात् परिवारात्तु सर्वदेवसुरोत्तमाः ॥ ६ ॥

விச்வ ரக்ஷா கரா ஹ்யேதே தஸ்மாத் ஸேவ்யா
ஸுரோத்தமைः!
ஏதஸ்மாத் பரிவாராத்து ஸர்வ தேவ ஸுரோத்தமாः!!

மேலே இந்த ஐவர்கள் உலகத்தை காப்பவர்களாகும். ஆகையால் தேவர்களால் துதிக்கப்படுவர்களாக ஆகிறார்கள். ஆகையால் எல்லா தேவர்களுக்கும் உத்தமான ஐவர்கள் பரிவாரமாக ஆகிறார்கள்.

अष्टौ तु द्वादश पुनः परिवारस्तु षोडश ।
द्वात्रिंशत्परिवारांश्च वक्ष्येऽहं श्रृणु कौशिक ॥ ७ ॥

அஷ்டௌ து த்வாதச புநः பரிவாரஸ்து ஷோடச!
த்வாத்ரிம்சத் பரிவாராம்ச்ச வக்ஷ்யேஹம் ச்ருணு
கௌசிக !!

8, 12, 16, 32 என்ற எண்ணிக்கையுள்ள பரிவார தேவதைகளை கூறுகிறேன். கௌசிகரே கேளும்.

गेहे नवपदं कृत्वा मध्यभागाद्बहिः क्रमात् ।
प्राङ्मुखे तु गजं स्थाप्य वह्नौ शास्तारमेव च ॥ ८ ॥

கேஹே நவபதம் க்ருத்வா மத்ய பாகாத் பஹி: க்ரமாத்!
ப்ராங் முகேது கஜம் ஸ்தாப்ய வந்ஹௌ சாஸ்த்தார மேவ ச !!

ஆலயத்தை 9 பதம் செய்து மத்யபதத்திற்கு வெளியில் முறையாக கிழக்கில், கஜத்தையும், ஆக்னேய திசையில் சாஸ்தாவையும்

यमे पितामहं सप्तमातरो निर्ऋते पुनः ।
ज्येष्ठादेवीं जलेशे च वायौ दुर्गां प्रतिष्ठयेत् ॥ ९ ॥

யமே பிதாமஹம் ஸப்த மாதரோ நிருருதே புந:!
ஜ்யேஷ்டா தேவீம் ஜலேசேச வாயௌ தூர்காம் பிரதிஷ்டயேத் !!

தெற்கில் (பிதாமஹரையும்) பிரும்மாவையும், நிருருதியில் ஸப்த மாதாக்களையும், மேற்கில் ஜ்யேஷ்டா தேவியையும், வாயு திசையில் துர்கையையும் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

सोमं वै क्षेत्रकं प्रोक्तमैशान्यान्तु सुमित्रकम् ।
अष्टौ तु परिवारास्स्युरथद्वादश कथ्यते ॥ १० ॥

ஸோமேவை க்ஷேத்ரகம் ப்ரோக்தம் ஈசாந்யாந்து ஸுமித்ரகம்!
அஷ்டௌது பரிவாராஸ்யு ரத த்வாதச கத்யதே !!

வடக்கில் க்ஷேத்ர பாலரையும், வடகிழக்கில் (ஈசானத்தில் சுமித்ரரையும் பிரதிஷ்டை செய்வது அஷ்ட பரிவாரமாகும். பிறகு 12 பரிவாரம் கூறப்படுகிறது.

पञ्चपञ्चपदं कृत्वा मध्ये नवपदाद्बहिः ।
गजं विधिमगस्त्यं च नारदं च चतुर्दिशि ॥ ११ ॥

பஞ்ச பஞ்ச பதம் க்ருத்வா மத்யே நவபதாத் பஹி:!
கஜம் விதிம் அகஸ்த்யஞ்ச நாரதம் ச சதுர்த்திசி !!

ஐந்து, ஐந்தாக 25 பதம் செய்து நடுவில் 9 பதத்திற்கு வெளியே கஜம், பிரும்மா, அகஸ்த்யர், நாரதர், இவர்களை 4 திசைகளிலும்

पश्चात्सूर्यपदे वह्नौ यमे रक्षसि वारुणे ।
वायौ सौम्यं तथैशान्ये क्रमादेतान् प्रतिष्ठयेत् ॥ १२ ॥

பச்சாத் ஸூர்ய பதே வந்ஹௌ யமே ரக்ஷஸி வாருணே!
வாயௌ ஸௌம்யே ததைசாந்யே க்ரமாதேதாத் ப்ரதிஷ்டயேத் !!

பிறகு சூர்யபதம் ஆக்னேயபதம், தெற்குபதம், நிருருதிபதம், மேற்குபதம், வாயுபதம், வடக்குபதம், ஈசான்ய பதம் இவைகளில் முறையாக இவர்களை பிரதிஷ்டை செய்யவும்

सूर्यः शास्ता यमश्चैव मातरो वरुणस्तथा ।
दुर्गाश्रीदसुमित्राश्च द्वादशैते प्रकीर्तिताः ॥ १३ ॥

ஸூர்ய சாஸ்தாயமச்சைவ மாதரோ வருணஸ்ததா!
தூர்காஸ்ரீத ஸுமித்ராச்ச த்வாதசைதே ப்ரகீர்த்திதா:!!

சூர்யன், சாஸ்தா, யமன், மாத்ருக்கள், வருணன், துர்கை, குபேரன், சுமித்திரன் இவர்களுடன் கூடிய பரிவாரம் 12 பரிவார மூர்த்திகளாக கூறப்பட்டுள்ளது.

षट्कषट्कपदं कृत्वा तन्मध्ये षोडशाद्बहिः ।
गजं विधिमगस्त्यञ्च नारदञ्च चतुर्दिशि ॥ १४ ॥

ஷட்க ஷட்க பதம் க்ருத்வா தந்மத்யே ஷோடசாத் பஹி:!
கஜம் விதிம் அகஸ்த்யஞ்ச நாரதம்ச சதுர்த்திசி!!

ஆறு X ஆறு பதம் செய்து 36பத மத்தியில் நடுபதம் விட்டு சுற்றிலும் 16 பதம் விட்டு அதைச்

சுற்றிலும் கஜம், பிரம்மா, அகஸ்தியர், நாரதர் இவர்களை 4 திசைகளிலும் ஸ்தாபித்து

ऐशे जयन्ते भानौ च वह्नौ च विदथे पदे ।
भृङ्गो रूपो नैर्ऋते च शेषो वायुपदे पुनः ॥ १५ ॥

ஐசே ஜயந்தே பானௌச வந்நௌ ச விததே பதே !!
ப்ருங்கோரூபோ நைருதேச சேஷோ வாயுபதே புந:!!

ஈசானத்தில் ஜயந்தன், அக்னி பாகத்தில் சூர்யனையும், நிருருதியில் ப்ருங்கரையும், வாயுதிசையில் சேஷனையும்

मुख्याञ्चाप्युदिते भागे सुमित्रं शशिभास्करौ ।
शास्तारञ्च महालक्ष्मीं भारतीं सप्तमातरम् ॥ १६ ॥

முக்யாச்சாப்யுதே பாகே ஸுமித்ரம் சசி பாஸ்கரௌ !
சாஸ்த்தாரஞ்ச மஹாலக்ஷ்மீம் பாரதீம் ஸப்த மாதரம் !!

கிழக்கில் முக்யரையும், சுமித்ரையும் சாஸ்தா மஹாலக்ஷ்மி, பாரதி (ஸரஸ்வதி) ஸ்ப்தமாத்ருக்கள்

शुक्रं वृहस्पतिं दुर्गां दितिदेवीं तथादितिम् ।
स्थापयेत्क्रमशो विद्वानेते षोडशदेवताः ॥ १७ ॥

சுக்ரம் ப்ருஹஸ்திம் தூர்காம் திதிவேதீம் ததாதிதிம் !
ஸ்தாபயேத் க்ரமசோவித்வாத் ஏதே ஷோடச தேவதா:!!

சுக்ரன், பிருஹஸ்பதி, துர்கை, திதிதேவதை அதிதி இவர்களை முறைப்படி ஸ்தாபிக்கவும் இவர்கள் 16 பரிவாரதேவதைகளான ஷோடசபரிவார தேவதைகளாகும்.

सप्तसप्तपदं कृत्वा मध्ये नवपदाद्बहिः ।
सावित्रेन्द्रजेरुद्रजये नैवापवत्सकः ॥ १८ ॥

ஸப்த ஸப்த பதம் க்ருத்வா மத்யேநவபதாத் பஹி: !
ஸாவித்ரேந்த்ரஜயே ருத்ர ஜயேசைவாப வத்ஸக:!!

7x7=49 பதம் அமைத்து நடுவில் 9 பதம் விட்டு சாவித்ரபதம், இந்திரஜயபதம், ருத்ரஜயபதம், ஆபவத்ஸ பதமிவைகளில்

श्रियं भूमिं तथा ज्येष्ठां भारतीं च प्रतिष्ठयेत् ।
आर्ये च वास्त्वधिपते मित्रे चैव तु धारयेत् ॥ १९ ॥

ச்ரியம் பூமிம் ததா ஜ்யேஷ்டாம் பாரதீம் ச ப்ரதிஷ்டயேத் !
ஆர்யே ச வாஸ்த்வதி பதே மித்ரே சைவது தாரயேத் !!

1 லக்ஷ்மி, 2 பூமி, 3. ஜ்யேஷ்டை, 4 பாரதி (ஸரஸ்வதி) இவர்களை பிரதிஷ்டை செய்யவும் ஆர்யபதம், வாஸ்வதிபதிபதம், உத்தரபதம் இவைகளில்

गजेन्द्रं च विधातारमगस्त्यं नारदं मुनिम् ।
ईशे चैव तु पर्जन्ये महेन्द्रे भास्करे पदे ॥ २० ॥

கஜேந்த்ரம் ச விதாதாரம் அகஸ்த்யம் நாரதம் முநிம் !
ஈசே சைவது பர்ஜந்யே மஹேந்த்ரே பாஸ்கரே பதே !!

கஜேந்திரன், விதாதா, அகஸ்த்தியர், நாரதர், இவர்களையும் ப்ரதிஷ்டை செய்யவும், ஈசபதம், பர்ஜந்ய, பதம், மஹேந்த்ர பதம் பாஸ்கர பதம் இவைகளில்

सौम्योऽन्तरिक्षे वह्नौ च पूष्णि पश्चाद् ग्रहक्षते ।
यमे गन्धर्वमृगये पितृदौवारिके पदे ॥ २१ ॥

ஸௌம்யே அந்தரிக்ஷே வந்நௌ ச பூஷ்ணி பச்சாத் க்ரஹக்ஷதே !
யமே கந்தர்வ ம்ருகயே பித்ரு தௌவாரிகே பதே !!

ஸௌம்ய பதம், அந்தரிக்ஷ பதம், வந்நி பதம், பூஷ்ணிபதம், க்ரஹக்ஷதபதம், யமபதம், கந்தர்வ பதம், ம்ருகபதம், பித்ருபதம், தௌவாரிகபதம்

पुष्पदन्तश्च वरुणे सुरे यक्षे समीरणे ।
नागे भल्लाटके सोमे दिरिभागे तथा दितौ ॥ २२ ॥

புஷ்ப தந்தச்ச வருணே ஸுரேயக்ஷே ஸமீரணே!
நாகே பல்லாடகே ஸோமே திதிபாகே ததாதிதௌ!!

புஷ்பதந்த பதம், வருணபதம், ஸுரபதம், யக்ஷபதம், வாயுபதம், நாகபதம், பல்லாடக பதம், ஸோம பதம், திதி பதம், அதிதி பதம்

पदेष्वेतेषु मतिमानीशानं चन्द्रमेव च ।
सुदेगञ्च सुरेशञ्च सुमुखञ्च दिवाकरम् ॥ २३ ॥

பதேஷ் வேதேஷு மதிமா நீசானம் சந்த்ர மேவ ச!
ஸுதேஹம் ச ஸுரேசஞ்ச ஸுமுகம் ச திவாகரம்!!

இந்த பதங்களில் முறையே ஈசானம், சந்திரன், ஸுதேஹன், ஸுரேசன், ஸுமுகன், திவாகரன்

वह्निं बृहस्पतिं चैव शास्तारं यममेव च ।
भृङ्गिणं सप्तमातृश्च निर्ऋतिं वासुकिं तथा ॥ २४ ॥

வந்ஹிம் ப்ருஹஸ்பதிம் சைவ சாஸ்தாரம் யமமேவச!
ப்ருங்கிணம் ஸப்த மாத்ருச்ச நிருருதிம்வா ஸுகிம்
ததா!!

அக்நி, ப்ருஹஸ்பதி, சாஸ்தா, யமன், ப்ருங்கி, ஸப்த மாத்ரு, நிருருதி வாஸுகி

अष्टवारं वारुणं च भृङ्गी दक्षप्रजापतिम् ।
वायुं दुर्गां वीरभद्रं धनदञ्च सुमित्रकम् ॥ २५ ॥

அஷ்டவாரம் வாருணம்ச ப்ருங்கீ தக்ஷ ப்ரஜாபதிம்!
வாயும் துர்காம் வீரபத்ரம் தநதம்ச ஸுமித்ரகம்!!

பிறகு அஷ்ட தேவதைகளான வருணன், ப்ருங்கீ, தக்ஷ ப்ரஜாபதி, வாயு, துர்கை, வீரபத்ரன், ஸுமித்ரன்

शुक्रं च स्थापयेदेतान् द्वात्रिंशत्परिवारकान् ।
त्रिप्रकारे तथा पञ्च प्राकारेऽप्येवमेव हि ॥ २६ ॥

சுக்ரம்ச ஸ்தாபயே தேதாந் த்வாத்ரிம்சத்
பரிவாரகாந்!
த்ரிப்ராகாரே ததாபஞ்ச ப்ராகாரேப்யேவ மேவஹி!!

சுக்ரன், ஆகிய இவர்கள் 32 பரிவார தேவதைகளாக பிரதிஷ்டை செய்யவும், மூன்று பிராகார அமைப்புகளும் 5 பிரகார ஆலயத்திலும் இவ்வாறாக பிரதிஷ்டை செய்யவும்

पदमध्ययुतं कुड्यं यूतं वाऽथ प्रकल्पयेत् ।
यत्र द्वारन्तु चत्वारि विजानन्स्थापयेद्बुधः ॥ २७ ॥

பதமத்ய யுதம் குட்யம் யூதம்வாத ப்ரகல்பயேத்!
யத்ர த்வாரந்து சத்வாரி விஜாநந் ஸ்தாபயேத் புத:!!

மீதமுள்ள பதத்தில் சுவரையோ, தடுப்புப் போன்றோ அமைக்கவும், எங்கு வாயிற்படி அமைக்க வேண்டுமோ, அதை அறிந்து அமைக்க வேண்டும்.

ते हर्म्याभिमुखास्सर्वे स्थाप्या दन्तिपदेषु च ।
देवताभिमुखो दन्ति नवाभिमुख एव च ॥ २८ ॥

தே ஹர்ம்யாபி முகாஸ்ஸர்வே ஸ்தாப்யாதந்தி
பதேஷு ச!
தேவதாபி முகோதந்தி நவாபி முக ஏவ ச !!

எல்லா தேவதைகளையும் ஆலயத்திற்கு அபிமுகமாகவும், பிரதிஷ்டை செய்யவும், யானைக்காக உள்ள பதத்தில் யானையை முருகனுக்கு அபிமுகமாக பிரதிஷ்டை செய்யவும்.

गजेन्द्रस्याग्रतः कुर्यात् प्रासादार्धप्रमाणतः ।
ध्वजस्थाने तदग्रे तु तन्नीत्वा शक्तिगेहकम् ॥ २९ ॥

கஜேந்த்ரஸ்யாக்ரத: குர்யாத் ப்ராஸாதார்த்த
ப்ரமாணத: !
த்வஜஸ்தாநே ததக்ரேது தந்நீத்வா சக்திகேஹகம்!!

கஜேந்திரனுக்கு முன்னதாக ஆலயத்தில் ½ பாக அளவாக கஜஸ்தாபனமும் அதற்கு முன்னதாக சக்தியாலயம் கல்பிக்கவும்.

देवताभिमुखां शक्तिं कल्पयेत्कल्पवित्तम: ।
एकद्वित्रिकव्यासोत्सेध: स्याद्बलिपीठकम् ॥ ३० ॥

தேவதாபி முகாம் சக்திம் கல்பயேத் கல்பவித்தம:!
ஏகத்வித்ரிக ரவ்யாஸோ த்ஸேதஸ்யாத் பலி பீடகம்!!

முருகனுக்கு அபிமுகமாக சக்தியை கல்பிக்க வேண்டும். ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, அஸ்த ப்ரமாண அளவு உயர, நீள அகலத்துடன் பலிபீடம் கல்பிக்கவும்.

गोपुरात्तु बहि:पीठं प्रासादार्धेन भागकम् ।
तत्समं वा त्रिपादं वा बलिपीठं प्रकल्पयेत् ॥ ३१ ॥

கோபுரத்து பஹி: பீடம் ப்ராஸாதார்த்தேந பாககம்:!
தத்ஸமம் வா த்ரிபாதம் வா பலிபீடம் ப்ரகல்பயேத்!!

ஆலயத்தின் ½ அளவாக கோபுரத்திற்கு வெளியில் பீடம் கல்பிக்கவும் பீடத்திற்கு சமமாகவோ அல்லது ¾ பாகமாகவோ பலிபீடம் அமைக்கவும்.

पीठोत्सेधे षोडशांशे जन्म एकेन कारयेत् ।
चतुरंशेन जगतीं कुमुदञ्च त्रिभागत: ॥ ३२ ॥

பீடோத்ஸேத ஷோடசாம்சே ஜந்மஏகே நகாரயேத்!
சதுரம்சேந ஜகதீம் குமுதம் ச த்ரிபாகத:!!

பீட உயரத்தை 16ஆக பிரித்து ஜந்மம் (உபாநம்) 1, 4 அம்சம், ஜகதீ, குமுதம் 3 அம்சம்

तस्योर्ध्वे कम्बुमेकेन कुण्डं कुर्यात्त्रिभागत: ।
एकेन चोपकम्पन्तु महापट्टिर्द्विभागत: ॥ ३३ ॥

தஸ்யோர்த்வே கம்புமேகேந கண்டம் குர்யாத் த்ரிபாகத:!
ஏகேந சோ பகம்பந்து மஹாபட்டி த்விபாகத:!!

அதற்கு மேல் கம்பம் 1 அம்சம், கண்டம் 3 அம்சம், உபகம்பம் 2 அம்சம், மஹாபட்டி 2 அம்சம்

ऊर्ध्वे वा जनमेकेन तुङ्गमेवमुदीरितम् ।
वाजनार्धविशालेन महापद्मविशालकम् ॥ ३४ ॥

ஊர்த்வே வா ஜநமேகேந துங்கமேவ முதீரிதம்!
வாஜநார்த்த விசாலேந மஹாபத்ம விசாலகம்!!

மேல் பாக வாஜநம் (கம்பம்) 1 அம்சம், இவ்வாறாக பீடத்தின் உயர லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. வாஜநத்தின் பாதி அளவு அகலமாக மஹாபத்மத்தின் விசாலம் இருக்க வேண்டும்.

ऊर्द्ध्वपद्मं तदर्धेन तत्त्रिभागैकमानत: ।
कर्णिकां तस्य मध्ये तु कल्पयेत्कल्पवित्तम: ॥ ३५ ॥

ஊர்த்வ பத்மம் ததர்த்தேந தத் த்ரிபாகைக மாநத:!
கர்ணிகாம் தஸ்ய மத்யேது கல்பயேத் கல்பவித்தம:!!

மேல் பத்மம், அதன் பாதி அளவும், அந்த அளவின் 3ல் 1 பாகம் கர்ணிகையும், பத்ம மத்தியில் கல்பிக்கவும்

एते गजाद्य सर्वेषां गोपुराभ्यन्तरेऽपि वा ।
बहिर्वा स्थापनीयास्ते मध्ये सूत्रस्य वामत: ॥ ३६ ॥

ஏதே கஜாத ஸர்வேஷாம் கோபுராப்யந்தரே பிவா
பஹிர்வா ஸ்தாபநீயாஸ்தே மத்யே ஸூத்ரஸ்ய வாமத:!!

எல்லா கோபுரத்தின் இடைவெளி நுனி பாகத்தில் யானையையோ, மயிலேயோ, மத்திய சூத்ரத்தின் இடம் பாகத்திலும் அமைக்கவும்

पञ्चानामपि सालानामग्रे पैशाचपीठकम् ।
द्वारपालं ततो वक्ष्ये श्रृणुष्व मुनिपुङ्गव ॥ ३७ ॥

பஞ்சாநாமபி ஸாலாநாம் அக்ரே பைசாச பீடகம்!
த்வாரபாலம் ததோ வக்ஷ்யே ச்ருணுஷ்வ முநி புங்கவ!!

5 பிரகார முன் பாகத்தில் பைசாசத்தை அமைக்கவும், பிறகு த்வார பாலகர் லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது.

गुहस्य गर्भगेहस्य चतुर्दिक् द्वाररक्षका: ।
जयाश्च विजया रक्षा कृपा सत्यविचक्षणा: ॥ ३८ ॥

குஹஸ்ய கர்ப கேஹஸ்ய சதுர்த்திக் த்வாரரக்ஷகா:!
ஜயாச்ச விஜயாரக்ஷா க்ருபாஸத்ய விசக்ஷணா:!!

ஸுப்ரமண்யருடைய கருவறையை சுற்றிலும் 4 திசைகளிலும் த்வார பாலகர்கள் கூறப்படுகிறார்கள். ஜயன், விஜயன், ரக்ஷன், க்ருபன், ஸத்யன், விசக்ஷணன் இவர்களாகும்.

अभया कामरूपाश्च खड्गखेटकपाणय: ।
रक्तवर्णा विभूषाढ्या रक्तरूपापराधमा: ॥ ३९ ॥

அபயா காம ரூபாச்ச கட்ககேடக பாணய:!
ரக்த வர்ணா விபூஷாட்யா ரக்த ரூபா பராதமா:!!

அபயன், காமரூபன் இவர்கள் கட்கம், கேடயம், இவைகளை தரித்து சிகப்பு வர்ணத்து பல ஆபரணம் தரித்து சிகப்பு வர்ணத்துடனும்.

श्यामकुङ्कुमसंकाशौ द्विभुजौ वा चतुर्भुजौ ।
वज्रशक्तिधरौ चैव गदायुधधरौ स्मृतौ ॥ ४० ॥

ச்யாம குங்கும ஸங்காசௌ த்விபுஜௌவா சதுர்புஜௌ!
வஜ்ர சக்தி தரௌ சைவ கதாயுத தரௌ ஸ்ம்ருதௌ !!

பச்சை, வர்ணத்துடனும், 2 கைகளையோ, 4 கைகளையோ தரித்து அவைகளில் வஜ்ர-சக்தி கதாயுதத்தையும் தரித்து

खड्गखेटकधरौ वा मुद्रा विस्मयसंयुता: ।
महामण्डपिकाद्वारस्थौ विजयो जय इत्यपि ॥ ४१ ॥

கட்ககேடக தாரௌவா முத்ரா விஸ்மய ஸம் யுதா:!
மஹாமண்டபிகா த்வாரஸ்தௌ விஜயோஜய இத்யபி !!

கத்தி, கேடயம், விஸ்மய முத்ரை தரித்ததாக இருக்கிறார்கள். மஹாமண்டபத்திலுடைய த்வார பாலகர்கள் ஜயன், விஜயன், ஆவார்கள்.

वीरबाहुर्वीरसेनो वीरश्च वीरकञ्चुक: ।
वीरकेतुर्महावीरो वीरमौलिश्च वीर्यवान् ॥ ४२ ॥

வீரபாஹுர் வீரஸேந: வீரச்ச வீரகஞ்சுக: !
வீரகேதுர் மஹாவீரோ வீரமௌலிச்ச வீர்யவாந்:!!

வீரபாஹு வீரஸேனன், வீரன், வீரகஞ்சுகன், வீரகேது, மஹாவீரன், வீர மௌலி, வீர்யவான்.

इमे प्रथमसालस्य पूर्वादिद्वारपालका: ।
पद्मश्चैव महापद्म: सुपद्म: पद्मलोचन: ॥ ४३ ॥

இமே ப்ரதம ஸாலஸ்ய பூர்வாதி த்வார பாலகா:!
பத்மச்சைவ மஹா பத்மஸ் ஸுபத்மபத்ம லோசந:!!

இவர்கள் முதல் ப்ராகாரத்தின் கிழக்கு முதலான த்வார பாலகர்கள் ஆவார்கள். பத்மன், மஹாபத்மன், ஸுபத்மன், பத்ம லோசநன்.

पद्मग: पद्मकेतुश्च पद्माभ: पद्मवर्णक: ।
अन्तर्द्वारि चतुर्दिक्षु द्वारपालाष्टका इमे ॥ ४४ ॥

பத்மக: பத்மகேதுச்ச பத்மாப: பத்மவர்ணக:!
அந்தர் த்வாரே சதுர்த்திக்ஷு த்வாரபாலாஷ்டகா இமே !!

பத்மகன், பத்மகேது, பத்மாபன், பத்மவர்ணன், அந்தர் த்வாரத்தில் 4 திசையிலும், 8 த்வார பாலகர்கள், ஆவார்கள்.

निकुम्भ: कुम्भकर्णश्च कुम्भ: कुम्भोदरस्तथा ।
कुम्भनासा कुम्भपृष्ठ: कुम्भास्य: कुम्भगण्डक: ॥ ४५ ॥

நிகும்ப: கும்ப கர்ணச்ச கும்ப: கும்போதரஸ் ததா!
கும்பநாஸா கும்ப ப்ருஷ்ட: கும்பாஸ்ய: கும்ப கண்டக:!!

நிகும்பன், கும்பகர்ணன், கும்பன், கும்போதரன், கும்பநாஸன், கும்ப ப்ருஷ்டன், கும்பாஸ்யன், கும்ப கண்டகன்.

मध्यद्वार चतुर्दिक्षु द्वारपालाष्टका इमे ।
वक्रदन्तो वक्रदृग्दिर्वक्राङ्गो वक्रवर्णक: ॥ ४६ ॥

மத்ய த்வார சதுர்த்திக்ஷு த்வார பாலாஷ்டகா இமே!
வக்ர தந்தோ வக்ர திருஷ்டிர் வக்ராங்கோ வக்ர வர்ணக:!!

(மத்யத்வாரம்) என்ற நடுப்ராகாரம் 4 திசைகளிலுமுள்ள, 8 த்வார பாலகர்களாவர்கள், வக்ர தந்தன், வக்ர, திருஷ்டி, வக்ராங்கன், வக்ர வர்ணன்,

वक्रनासो वक्रकर्णो वक्रास्यो वक्रशीर्षक: ।
महामध्यादिपूर्वादि द्वारेषु द्वारपालका: ॥ ४७ ॥

வக்ர நாஸோ வக்ர கர்ணோ வக்ராஸ்யோ வக்ர சீர்ஷக: !
மஹா மத்யாதி பூர்வாதி த்வாரேஷு த்வார பாலகா:!!

வக்ர நாஸி, வக்ர கர்ணன், வக்ராஸ்யன், வக்ர சீர்ஷன், மஹாமத்ய ப்ராகாரத்தில் கிழக்கு முதலான த்வாரங்களில் 8 த்வார பாலகர் ஆவார்கள்.

शक्तिवज्रधरास्सर्वे सर्वाभरणभूषिता: ।
श्यामकुङ्कुमसङ्काशा पीतकृष्णा भयङ्करा: ॥ ४८ ॥

சக்தி வஜ்ர தராஸ் ஸர்வே ஸர்வாபரண பூஷிதா:!
ச்யாம குங்கும ஸங்காசா பீதக்ருஷ்ணா பயங்கரா:!!

இந்த த்வார பாலகர்கள் யாவரும் சக்தி, வஜ்ரத்தை தரித்தவர்களாகும். எல்லா ஆபரணத்தை தரித்தவராகவும், பச்சை, சிகப்பு, மஞ்சள், கருப்பு வர்ணமுடையவர்களாகவும், பயங்கரமான வர்களாகவும்.

द्विभुजौ वा चतुर्बाहु: सर्वे खेटकधारिण: ।
मुद्रा विस्मयहस्ताश्च तुङ्गाश्च विकृतानना: ॥ ४९ ॥

த்விபுஜௌ வா சதுர்பாஹு: ஸர்வகேட தாரிண:!!
முத்ரா விஸ்மய ஹஸ்தாச்ச துங்காச்ச விக்ருதாநநா:!!

2 கை 4 கைகளை தரித்து அவைகளில் யாவரும் கேடயத்தையும் விஸ்மய ஹஸ்தமாகவோ துங்க என்ற தொங்குகிற ஹஸ்தமாகவோ, ஆச்சர்யமான முகத்தை உடையவராகவோ.

एते सर्वे महाभागा: कुमार गणदेवता: ।
यत्र देवस्य तु मुखं तत्र बुध्वा समर्चयेत् ॥ ५० ॥

ஏதே ஸர்வே மஹாபாகா: குமாரகண தேவதா:!
யத்ர தேவஸ்யது முகம் தத்ர புத்வா ஸமர்ச்சயேத்!!

இந்த யாவரும் மஹா பாகர்களாக குமாரனின் கன தேவதர் ஆகிறார்கள். எங்கு முருகனின் முகம் உள்ளதோ. அதை அறிந்து பூஜை செய்யவும்.

परिवारदेवता एते विश्वामित्र महामुने ।
अहं चोमा च शास्ता च वात्सल्यत्वान्महामुने ॥ ५१ ॥

பரிவார தேவதா ஏதே விச்வாமித்ர மஹாமுநே!
அஹம் சோமாச சாஸ்தாச வாத்ஸல்ய: த்வாந் மஹாமுநே!!

கீழ் கூறப்படுகிற பரிவார தேவதைகளாக அன்பினால் ஈச்வரன், பார்வதி, சாஸ்தா இவர்கள் கூறப்படுகிறார்கள்.

कुमारो यत्र वसति वसामस्तत्र नित्यश: ।
तस्मात्सर्वान् प्रतिष्ठाप्य पूजयेत् षण्मुखालये ।
एवं य: कुरुते मर्त्य: स पुण्यां गतिमाप्नुयात् ॥ ५२ ॥

குமாரோ யத்ர வஸதி வஸாமஸ்தத்ர நித்யச:!
தஸ்மாத் ஸர்வாந் ப்ரதிஷ்டாப்ய பூஜயேத் ஷண்முகாலயே!!
ஏவம் ய: குருதே மர்த்ய: ஸபுண்யாங்கதி மாப்நுயாத்!!!

மேற்கூறிய சிவன், பார்வதி, சாஸ்தா, இவர்கள் முருகன் எங்கு வசிக்கிறானோ அங்கு நிச்சயம் நாங்கள் வசிப்போம், என்று ஈசன் கூறுகிறார். ஆகையினால் ஷண்முகாலயத்தில் இவர்களை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

இவ்வாறு யார் பரிவாரத்துடன் முருகனை பிரதிஷ்டை செய்கிறானோ அவன் நல்ல கதியை அடைகிறான்.

इति श्रीकुमारतन्त्रे परिवारविधिर्नाम चतुस्त्रिंश: पटल:

இதி ஸ்ரீகுமாரதந்த்ரே கௌசிக ப்ரச்னே பரிவார விதி:
சதுஸ்த்ரிம் சத் படல:

இவ்வாறு குமார தந்த்ரத்தில் கௌசிக ப்ரச்னத்தில்
பரிவார விதி என்னும் 34வது படலமாகும்.

குமாரதந்திரம்

சுப்ரமண்ய பரிவாரம்

சுப்ரமண்ய ஸ்வாமி ஆலயம் அஷ்டபரிவாரம்

மேற்கு

	சப்த மாத்ரு 4	ஜேஷ்டா 5	துர்கா 6	
தெற்கு	பிரம்மா 3	சுப்ரமண்யர்	க்ஷேத்திரபாலன் 7	வடக்கு
	சாஸ்தா 2	கஜம் 1	சுமித்திரன் 8	

கிழக்கு

1. கஜம்
2. சாஸ்தா
3. பிரம்மா
4. சப்தமாத்ரு
5. ஜேஷ்டா
6. துர்கா
7. க்ஷேத்திரபாலன்
8. சுமித்திரன்

ஆக 8 பரிவாரம்

சுப்பிரமணியர் ஆலயம் 12 பரிவாரம்

மேற்கு

வருணன் 6		அகஸ்தியர் 7		துர்கா 8
ஸப்தமாத்ரு 5				குபேரன் 9
விதி (பிரம்மா) 4		சுப்ரமண்யர்		நாரதர் 10
எமன் 3				சுமித்ரர் 11
சாஸ்தா 2		1 கஜம்		சூரியன் 12

தெற்கு — வடக்கு

கிழக்கு

துவாதஸ பரிவாரம்

1. கஜம்
2. சாஸ்தா
3. எமன்
4. விதி (பிரம்மா)
5. ஸப்த மாத்ரு
6. வருணன்
7. அகஸ்தியர்
8. துர்கை
9. குபேரன்
10. நாரதர்
11. சுமித்ரர்
12. சூரியன்

ஆக மொத்தம் 12 பரிவாரங்களாகும்

சுப்ரமண்யர் ஆலய 16 பரிவாரம்

மேற்கு

தெற்கு | | வடக்கு

ஸப்தமாதா 7	சுக்ராச்சாரியார் 8	அகஸ்தியர் 9	ப்ருஹஸ்பதி 10	துர்கா 11
ஸரஸ்வதி 6				திதி 12
விதி (பிரம்மா) 5		சுப்ரமண்யர்		நாரதர் 13
மஹாலக்ஷ்மி 4				அதிதி 14
சாஸ்தா 3	பாஸ்கரன் 2	கெஜம் 1	16 சந்திரன்	சுமித்திரன் 15

கிழக்கு

1. கெஜம்
2. பாஸ்கரன்
3. சாஸ்தா
4. மஹாலக்ஷ்மி
5. விதி (பிரம்மா)
6. சரஸ்வதி
7. ஸப்தமாதா
8. சுக்ராச்சாரியார்
9. அகஸ்தியர்
10. ப்ருஹஸ்பதி
11. துர்கா
12. திதி
13. நாரதர்
14. அதிதி
15. சுமித்திரன்
16. சந்திரன்

இது 16 பரிவாரங்களாகும்

(32) த்வாத் த்ரிம்ஸத் மூர்த்திகள் ஸுப்ரமண்யர் பரிவாரம்

மேற்கு

நிருருதி 13	வாஸுகி 14	அஷ்டவஸு 15	வாருணம் 16	ப்ருங்கி 17	தக்ஷப்ரஜாபதி 18	வாயு 19
ஸப்தமாத்ரு 12						துர்கா 20
ப்ருங்கி 11		ஸரஸ்வதி 28 / ஜேஷ்டா 27		ஆர்யா 29 / வாஸ்துபதி 30		வீரபத்திரன் 21
எமன் 10			ஸுப்ரமண்யர்			குபேரன் 22
சாஸ்தா 9		பூமி 26 / லக்ஷ்மி 25		மித்திரா 31 / கஜம் 32		சமித்ரன் 23
ப்ருஹஸ்பதி 8						சுக்ராச்சாரி 24
அக்னி 7	திவாகரன் 6	ஸமுகம் 5	ஸரேசம் 4	ஸதேகம் 3	சந்திரன் 2	ஈசானன் 1

தெற்கு

வடக்கு

கிழக்கு

ஈசானம் முதல் 24 மூர்த்திகள்

1. ஈசானன்
2. சந்திரன்
3. ஸதேகம்
4. ஸரேசம்
5. ஸமுகம்
6. திவாகரன்
7. அக்னி
8. ப்ருஹஸ்பதி
9. சாஸ்தா
10. எமன்
11. ப்ருங்கி
12. ஸப்தமாத்ரு
13. நிருருதி
14. வாஸுகி
15. அஷ்டவஸு
16. வாருணம்
17. ப்ருங்கி
18. தக்ஷப்ரஜாபதி
19. வாயு
20. துர்கா
21. வீரபத்திரன்
22. குபேரன்
23. சமித்திரன்
24. சுக்ராச்சாரி
25. லக்ஷ்மி
26. பூமி
27. ஜேஷ்டா
28. சரஸ்வதி
29. ஆர்யா
30. வாஸ்துபதி
31. மித்திரா
32. கெஜம் ஆக 8

மொத்தம் 32 தேவதைகள்

சுப்ரமண்யர் பரிவாரம் இன்னொரு 9 பதம் இப்படியும் இருக்கலாம்

மேற்கு

ஜேஷ்டா	சரஸ்வதி	ஆர்யா
பூமி	சுப்ரமண்யர்	வாஸ்த்துபதி
லக்ஷ்மி	கஜம்	மித்திரன்

தெற்கு (left) — வடக்கு (right)

கிழக்கு

1. கஜம்
2. லக்ஷ்மி
3. பூமி
4. ஜேஷ்டா
5. சரஸ்வதி
6. ஆர்யா
7. வாஸ்துபதி
8. மித்திரன்

மத்தியத்தில் - சுப்ரமண்யர் (ஆக - 9)

॥ पञ्चत्रिंश: पटल: ॥

பஞ்சத்ரிம்ச: படல:

35 வது படலம்

करणलक्षणविधि:

கரண லக்ஷண விதி படல:

கரண லக்ஷணம் செய்யும் முறை

वक्ष्येऽहं मुनिशार्दूल करणानां तु लक्षणम् ।
यागांशकानि सर्वाणि करणानि प्रचक्षते ॥ १ ॥

வக்ஷ்யேஹம் முநிசார்த்துல கரணாநாந்து லக்ஷணம் !
யாகாம்சகாநி ஸர்வாணி கரணாநி ப்ரசக்ஷதே !!

ஆலய யாகசாலைக்கு உபயோகமான கருவிகளின் லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது. யாகசாலைக்கு தேவையான எல்லா கருவிகளையும் கூறுகிறேன்.

अरणीस्रुक्स्रुवं चैव तोरणं चैव मङ्गलम् ।
दशायुधविधिं पश्चात् कूर्मासनविधिं पुन: ॥ २॥

அரணீ ஸ்ருக் ஸ்ருவம் சைவ தோரணம் சைவ மங்களம் !
தசாயுத விதிம் பச்சாத் கூர்மாஸந விதிம் புந: !!

அரணீ, ஸ்ருக் ஸ்ருவம், தோரணம், அஷ்ட மங்களம், தசாயுதம், கூர்மாஸநம்

खट्वाया लक्षणं पश्चात् लूखलं मुसलं तथा ।
शिबिकालक्षणं चैव डोलाया लक्षणं परम् ॥ ३ ॥

கட்வாயா லக்ஷணம் பச்சாத் லூகலம் முஸலம் ததா !
சிபிகாலக்ஷணம் சைவ டோளாயா லக்ஷணம் பரம் !!

கேடயம், உரல், உலக்கை, பல்லக்கு, ஊஞ்சல்

दीपमालाविधिं पश्चात् पुष्पाधारस्य लक्षणम् ।
भेरीं च समिधं चैव परिधिंदर्भलक्षणम् ॥ ४ ॥

தீபமாலா விதிம் பச்சாத் புஷ்பாதாரஸ்ய லக்ஷணம் !
பேரீம்ச ஸமிதம் சைவ பரிதிர் தர்ப லக்ஷணம் !!

சரவிளக்கு, புஷ்பம் குடலை, பேரீ, ஸமித்து, பரிதி, தர்பை

कूर्चञ्च विष्टरं पश्चात् लम्बकूर्चस्य लक्षणम् ।
परिस्तरणमेवन्तु दर्भमालाविधिं पुन: ॥ ५ ॥

கூர்ச்சஞ்ச விஷ்டரம் பச்சாத் லம்ப கூர்ச்சஸ்ய லக்ஷணம் !
பரிஸ்தரண மேவந்து தர்பமாலா விதிம் புந: !!

கூர்ச்சம், விஷ்டரம், லம்ப கூர்ச்சம், பரிஸ்தரணம், தர்பமாலை

प्रोक्षणीं कूर्चमेवन्तु पवित्रस्य तु लक्षणम् ।
पाद्यपात्रविधिं पश्चात् अर्घ्याचमनपात्रकम् ॥ ६ ॥

ப்ரோக்ஷணீம் கூர்ச்ச மேவந்து பவித்ரஸ்யது லக்ஷணம் !
பாத்ய பாத்ர விதிம் பச்சாத் அர்க்யாசமந பாத்ரகம் !!

ப்ரோக்ஷணீ கூர்ச்சம், பவித்ரம், பாத்ய பாத்ரவிதி, அர்க்ய பாத்ரம்

अर्घ्यपात्रविधिं चैव तत्पात्रस्य तु लक्षणम् ।
पुष्पाद्यार्घ्यपात्रञ्च प्रणीतापात्रलक्षणम् ॥ ७ ॥

அர்க்ய பாத்ர விதிம்சைவ கந்த பாத்ரஸ்யது லக்ஷணம் !
புஷ்ப பாத்யார்க்ய பாத்ரஞ்ச ப்ரணீதா பாத்ர லக்ஷணம் !!

அர்க்ய பாத்ரம், ஆசமந பாத்ரம், கந்த பாத்ரம், புஷ்ப முதலிய பாத்ரம் (ஸாமான்யார்க்ய பாத்ரம்) ப்ரணீதா பாத்ரம்

प्रोक्षणीपात्रमेतत्तु स्कन्दकुम्भस्य लक्षणम् ।
वर्धनीलक्षणं पश्चात् कुम्भानां लक्षणं पुनः ॥ ८ ॥

ப்ரோக்ஷணீ பாத்ரமேதத்து ஸ்கந்த கும்பஸ்ய லக்ஷணம் ।
வர்த்தநீ லக்ஷணம் பச்சாத் கும்பாநாம் லக்ஷணம் புந: ॥

ப்ரோக்ஷணீ பாத்ரம், ஸ்கந்த கும்ப லக்ஷணம், வர்த்தநீ கலச லக்ஷணம், மற்ற கும்பங்களின் லக்ஷணம்

कलशानां शरावाणां कुण्डिकायाश्च लक्षणम् ।
हविः पात्रविधिं पश्चादुपदंशस्य पात्रकम् ॥ ९ ॥

கலசாநாம் சராவாணாம் குண்டிகாயாச்ச லக்ஷணம் ।
ஹவி: பாத்ர விதிம் பச்சாத் உபதம் சஸ்ய பாத்ரகம் ॥

கலசம், சராவம், கிண்டி லக்ஷணம், ஹவிஸ் பாத்ர லக்ஷணம், காய்கறி, இவைகளின் பாத்ரம்

वितानलक्षणं दर्वी स्थालिकायास्तु लक्षणम् ।
वितानञ्च पताकाश्च क्षुद्रध्वजविधानकम् ॥ १० ॥

(விதானம்) விதாந லக்ஷணம் தர்வீ ஸ்தாலிகாயஸ்து லக்ஷணம் ।
விதாநஞ்ச பதாகாச்ச க்ஷுத்ர த்வஜ விதாநகம் ॥

முடியின் லக்ஷணம், தர்வி லக்ஷணம், வெண்கல பானை லக்ஷணம், மேற்கட்டித்துணி, நீண்ட கொடி, சின்னகொடி, அசஞ்ஜாடி.

छत्रपिञ्छं चामरञ्च मयूरव्यजनं तथा ।
दुकूलस्य धनं पश्चादुष्णीषं चोत्तरीयकम् ॥ ११ ॥

சத்ர பிஞ்சம் சாமரஞ்ச மயூரவ்ய ஜநம் ததா ।
து கூலஸ்ய தநம் பச்சாத் உஷ்ணீஷம் ச உத்தரீயகம் ॥

கொடை, தோகை, சாமரம், மயில் விசிறி, வெண்பட்டின் லக்ஷணம், தலைப்பாகை (சிரோ வஸ்த்ரம்), அங்க வஸ்த்ரம்

वस्त्राणां लक्षणं पश्चाच्छयनानाञ्च लक्षणम् ।
उपधानं ततो कशिपुं प्रच्छन्दपटलक्षणम् ॥ १२ ॥

வஸ்த்ராணாம் லக்ஷணம் பச்சாத் சயநாநாந்து லக்ஷணம் ।
உபதாநம் ததோ கசிபும் ப்ரச்சந்த பட லக்ஷணம் ॥

வஸ்த்ர லக்ஷணம், சயந (படுக்கை) லக்ஷணம், தலைகாணி லக்ஷணம், திண்டு லக்ஷணம், திரை லக்ஷணம்

धूपपात्रविधिं चैव धूपघण्टाविधानकम् ।
दीपपात्रविधिं चैव पात्रं नीराजनस्य तु ॥ १३ ॥

தூப பாத்ர விதிம் சைவ தூப கண்டா விதாநகம் ।
தீப பாத்ர விதிம் சைவ நீராஜநஸ்ய பாத்ரகம் ॥

தூப பாத்ரம், சின்னமணி லக்ஷணம், தீப பாத்ரம், நீராஜந (தீபாராதனை) பாத்ரம்,

महाघण्टादर्पणञ्च क्रमशः शृणु सुव्रत ।
अश्वत्थं वा शमीं वाऽपि गृहीत्वारणिमाचरेत् ॥ १४ ॥

மஹா கண்டா தர்பணஞ்ச க்ரமச: ச்ருணு ஸுவ்ரத ।
அச்வத்தம் வா சமீம் வாத க்ருஹீத்வாரணி மாசரேத் ॥

பெரிய மணி, கண்ணாடி ஆகிய இந்த த்ரவ்யங்களின் லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது. கௌசிகரே! கேளும்! அரசமரம், வன்னிமரம் இவைகளால் அரணி கட்டை செய்யவும்

दशपञ्चाङ्गुलायामा चतुरङ्गुलविस्तृता ।
षडङ्गुलघना प्रोक्ता दीर्घाह्रासञ्च वारणिः ॥ १५ ॥

பஞ்ச தசாங்குலாயாமா சதுரங்குல விஸ்த்ருதா ।
ஷடங்குல கநா ப்ரோக்தா தீர்காஹ்ராஸச்ச வாரணீ ॥

15 அங்குல நீளமும், 4 அங்குல் அகலமும், 6 அங்குல கனமும், அரணி கட்டையின் அடி நுனி கூர்மையாக இருக்க வேண்டும்.

प्रथमस्य तरोर्नाहं पञ्चाङ्गुलमुदाहृतम् ।
द्वाविंशदङ्गुलं दैर्घ्यं कीलं स्यादयसाग्रके ॥ १६ ॥

ப்ரதமஸ்ய தரோர்நாஹம் பஞ்சாங்குல முதா ஹ்ருதம்!
த்வாவிம்சத் அங்குலம் தைர்க்யம் கீலம் ஸ்யாதய ஸாக்ரகே!!

முதல் மரத்தின் அகலம் 5 அங்குலம், 22 அங்குலம் நீளமாகவும், அதன் நுனியில் இரும்பினால் கீலகம் செய்யவும்

युगाङ्गुलेन मूले तु कीलं स्वेनैव कारयेत् ।
प्रथमस्याग्रके मूले त्वयः पट्टेन वेष्टयेत् ॥ १७ ॥

யுகாங்குலேந மூலேது கீலம் ஸ்வே நைவ காரயேத்!
ப்ரதமஸ்யாக்ரகே மூலே த்வய பட்டேந வேஷ்டயேத்!!

4 அங்குலத்தினால் அடியில் கீலகத்தை செய்யவும். முதல் மரத்தின் மேலும், கீழும் இரும்பு பட்டையால் சுற்றவும்

सप्ताङ्गुलं तत् विस्तारं तदर्धं घनमुच्यते ।
उभयोः पार्श्वयोश्चैव मुष्टिरष्टाङ्गुलं भवेत् ॥ १८ ॥

ஸப்தாங்குலந்து விஸ்தாரம் தரர்த்தம் கந முச்யதே!
உபயோ: பார்ச்வயோசைவ முஷ்டிரஷ்டாங்குலம் பவேத்!!

7 அங்குலம் அகலமாகவும் அதன் பாதி கனமுடையதாகவும், 2 பக்கங்களும் கைப்பிடி 8 அங்குலமாகவும் இருக்கவும்

पञ्चाङ्गुलपरीणाहं सर्वत्रैव सुवृत्तकम् ।
दशपञ्चांगुलायामं त्रिवृत् गोपालरज्जुकम् ॥ १९ ॥

பஞ்சாங்குல பரிணாஹம் ஸர்வத்ரைவஸு வ்ருத்தகம்!
பஞ்சாதசாங்குலாயாமம் த்ரிவ்ருத் கோபால ரஜ்ஜுகம்!!

5 அங்குல நீளமும் வட்ட வடிவமாகவும், 15 அங்குல நீளமாகவும் பசுவால் மயிறுகளால் முப்பிரியாக்கப்பட்ட கயிற்றையோ

तन्तुना वाथ कर्तव्यं कनिष्ठाङ्गुलिनाहकम् ।
अरणीलक्षणं प्रोक्तं स्रुक स्रुवस्य विधिं शृणु ॥ २० ॥

தந்துநாவாத கர்த்தவ்யம் கநிஷ்டாங்குலநாஹகம்!
அரணீ லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் ஸ்ருக் ஸ்ருவஸ்ய விதி ச்ருணு!!

நூல் கயிறாலோ, கட்டை விரல் பருமன் உள்ளதாகவோ கயிற்றை ஏற்கவும், இவ்வாறு அரணீ லக்ஷணம் கூறப்பட்டு ஸ்ருக், ஸ்ருவ லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது

अश्वत्थेन तु शम्या वा खादिरेणाथवा पुनः ।
याज्ञिकैर्दारुभिः कुर्यात् स्रुक्स्रुवौ लक्षणाविमौ ॥ २१ ॥

அச்வத்தேநது சம்யாவா காதிரேணாதவா புந:!
யாக்ஞிகைர் தாருபி: குர்யாத் ஸ்ருக் ஸ்ருவௌ லக்ஷணா விமௌ!!

அரசங்கட்டை, வன்னிமரம், கருங்காலி மரத்தினாலோ யாகத்திற்கு உரிய மரங்களால் ஸ்ருக் ஸ்ருவம் செய்யவும்

तस्य सारणितो ग्राह्य द्विधाकृत्वाथ शिल्पिभिः ।
तत्पार्श्वे बिलिमाख्यातं त्वष्टा च निर्वृणं दृढम् ॥ २२ ॥

தஸ்ய ஸாரணிதோ க்ராஹ்ய த்விதா க்ருத்வாத சில்பிபி:!
தத் பார்ச்வே பலிமாக்யாதம் த்வஷ்டாச நிர்வ்ருணம் த்ருடம்!!

அந்த மரத்தை ரம்பத்தால் 2 ஆக அறுத்து அதன் பக்கத்தில் த்வாரம் செய்து பூச்சியில்லாததாக கெட்டியாக செய்யவும்

द्वात्रिंशदङ्गुलायामं सप्ताङ्गुलं सुवृस्तृतम् ।
तदघनं वेदमात्रं स्यात् पादमापाद्य तत्र वै ॥ २३ ॥

த்வாத்ரிம்சத் அங்குலாயாமம் ஸப்தாங்குலந்து விஸ்த்ருதம்!
தத் கநம் வேத மாத்ரம் ஸ்யாத் ஏவமாபாத்ய தத்ரவை!!

32 அங்குல நீளமும், 7 அங்குல அகலமும், அதன் கணம் 4 அங்குலமும்

मध्यसूत्रं प्रसार्यादौ सुखायामं षडङ्गुलम् ।
अग्रभागं त्रिभागैकं मुखविस्तारमेव च ॥ २४ ॥

மத்ய ஸூத்ரம் ப்ரஸார்யாதௌ முகாயாமம் ஷடங்குலம்!
அக்ரபா கந்த்ரி பாகைகம் முக விஸ்தார மேவ ச!!

நடுகோடு வரைந்து 6 அங்குலம் முகத்தின் நீளமும் (செய்து) அதன் நுனி பாகத்தை 3ல் 1 பாகமாக, முக விஸ்தாரத்தின் அளவை கல்பிக்கவும்

यवत्रयप्रमाणेन पट्टिकामुखपार्श्वयो: ।
यवमानेव निम्नं स्यान्मुखं सर्वमशेषत: ॥ २५ ॥

யவ த்ரய ப்ரமாணேந பட்டகாமுக பார்ச்வயோ:!
யவமாநேந நிம்நம் ஸ்யாத் முகம் ஸர்வ மசேஷத:!!

3 ½ யவை அளவால் பட்டிகையின் முகத்தின் 2 பக்கத்திலும், பட்டிகை அமைக்கவும். யவை அளவு முகத்தின் ஆழம் இருக்க வேண்டும்

पक्षाङ्गुले गलायामं विस्तारं भूतमात्रकम् ।
सप्ताङ्गुलायता वेदीं विस्तारं तत्समं भवेत् ॥ २६ ॥

பக்ஷாங்குலம் களாயாமம் விஸ்தாரம் பூத மாத்ரகம்!
ஸப்தாங்குலாயதா வேதீ விஸ்தாரம் தத் ஸமம் பவேத்!!

கழுத்தின் நீளம் 15 அங்குலம், கழுத்தின் நீளமும், 5 அங்குலம் அகலமும் ஆகும். வேதிகையானது 7 அங்குல நீளமும், அதே சம அளவு அகலமும் ஆகும்.

बिलं सुवृत्तं मध्ये स्यादङ्गुलायतमानत: ।
तद्विस्तारसमं गर्तं सुवृत्तं बिलमुच्यते ॥ २७ ॥

பிலம்ஸு வ்ருத்தம் மத்யே ஸ்யாத் அங்குலாயத மாநத:!
தத்விஸ்தார ஸமங்கர்த்தம் ஸுவ்ருத்தம்பில முச்யதே!!

1 அங்குல சுற்றளவும் வட்ட வடிவமாகவும், குழி இருக்க வேணும், அதன் விஸ்தாரத்திற்கு சமமாகவும் குழியும், வட்ட வடிவமாக த்வாரம் அமைக்கவும்

षट्टिमा बिलबाह्ये तु यवमानघनान्विता ।
बाह्ये वसुदलं पद्मं यवनिम्नं विचित्रकम् ॥ २८ ॥

பட்டிகாபில பாஹ்யேது யவமாந கநாந்விதா!
பாஹ்யேவஸு தளம் பத்மம் யவநிம்நம் விசித்ரிதம்!!

பட்டிகையின் த்வார பாஹ்யத்தில் யவையளவு கணமுள்ளதாக த்வாரம் இருக்க வேண்டும். ஸ்ருக்கின் 2 புறத்து வெளியிலும் 8 இதழ் தாமரை வரைந்து யவை அளவு ஆழமுள்ள பத்மத்தை அழகாக வரையவும்

वेदिकायास्तु परित: पट्टिका त्रियवा घना: ।
बिलादर्शमुखात् खाता कनिष्ठाङ्गुलमानत: ॥ २९ ॥

வேதிகாயாஸ்து பரித: பட்டிகா த்ரியவா கநா:!
பிலாதர்ச முகாத் காதா கநிஷ்டாங்குல மாநத:!!

வேதிகை சுற்றிலும் 3 யவையளவு பட்டிகை அமைக்கவும். குழியின் ஆரம்பத்திலிருந்து முகம் வரை சுண்டு விரல் அளவு

तारेणवाऽथ ताम्रेण नालं कृत्वा तु योजयेत् ।
पक्षांगुलप्रमाणेन पद्मागारन्तु गण्डिका ॥ ३० ॥

தாரேணவாத தாம்ரேண நாளங்க்ருத்வாது யோஜயேத்!
பக்ஷாங்குல ப்ரமாணேந பத்மாகாரந்து கண்டிகா!!

இரும்பினாலோ, தாம்பரத்தினாலோ குழாய் செய்து அதில் சேர்க்கவும். 15 அங்குல அளவில் தாமரை அமைப்பையும், கண்டிகையையும் அமைக்கவும்

गण्डिकैकांगुला वृत्ता तत्राहश्च द्विमात्रकम् ।
रव्यंगुलेन दण्डोच्चं तस्यार्धं नाहमुच्यते ॥ ३१ ॥

கண்டிகை காங்குலா வ்ருத்தா தந்நாஹஞ்ச த்விமாத்ரகம்!
ரவ்யாங்குலேந தண்டோச்சம் தஸ்யார்த்தம் நாஹ முச்யதே!!

கண்டிகை 1-அங்குல கனமாகவும், வட்டவடிவமாகவும், அதன் நீளம் 2- அங்குலமாகும். பின் தண்டத்தின் நீளம் 12- அங்குலமும், அகலம் 6 அங்குலமாகும்

तन्मूलैकांगुलाकारामंगुलद्वयमात्रतः ।
धर्मांगुलात्तु नाहं स्यात्तस्याधस्तात्तु पादयुक् ॥ ३२ ॥

தந்மூலை காங்குலாகாராம் அங்குல த்வய மாத்ரத:!
தர்மாங்குலாத்து நாஹம் ஸ்யாத் தஸ்யாதஸ்தாத்து பாதயுக்!!

அதன் தண்டத்தினடியில் 1 அங்குல, 2 அங்குல முதல் 4 அங்குலம் வரை அதன் அடியில் பாதம் அமைக்க வேண்டும்.

वेदिकायास्त्वधः पद्मं पद्माकारं सकर्णिकम् ।
गजोष्ठसदृशाकारं तस्य पृष्ठाकृतिर्भवेत् ॥ ३३ ॥

வேதிகாயாஸ்த்வத: பத்மம் பத்மாகாரம் ஸகர்ணிகம்!
கஜோஷ்ட ஸத்ருசாகாரம் தஸ்ய ப்ருஷ்டா க்ருதிர் பவேத்!!

வேதிகையின் அடியில் கர்ணிகையுடையதாக பத்மத்தை வரையவும். ஸ்ருக்கின் முக அடிபாகம் யானையின் உதடு போல் இருக்கவும்

एवं संग्राह्य तच्छेषं परित्यज्य दृढं तथा ।
स्रुग्लक्षणमिदं प्रोक्तं स्रुवो लक्षणमुच्यते ॥ ३४ ॥

ஏவம் ஸம்க்ராஹ்ய தச்சேஷம் பரித்யஜ்ய த்ருடம் யதா!
ஸ்ருக் லக்ஷண மிதம் ப்ரோக்தம் ஸ்ருவோ லக்ஷண முச்யதே!!

மீதமான பகுதியை விட்டுவிட்டு த்ருடமாக ஸ்ருக்கை அமைக்கவும். இவ்வாறு ஸ்ருக் லக்ஷணம் கூறப்பட்டு ஸ்ருவ லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது.

द्वाविंशदङ्गुलं दैर्घ्यं दण्डनाहं षडङ्गुलम् ।
मूलाद्ग्रीवान्तकं यावत् त्र्यङ्गुलं ग्रीवनाहकम् ॥ ३५ ॥

த்வாவிம்சத் அங்குலம் தைர்க்யம் தண்ட நாஹம் ஷடங்குலம்!
மூலாத் க்ரீவாந்தகம் யாவத் த்ர்யாங்குலம் க்ரீவ நாஹகம்!!

22 அங்குலம் நீளமும், 6 அங்குல அகலமும், உள்ள தண்டத்தை அமைத்து அதில் அடிபாகம் முதல் கழுத்து பாகம் வரை 3 அங்குல கனமுள்ளதாக அமைக்கவும்

मूलपञ्चाग्रनाहं स्यात् द्विबिलं नासिकाकृतिः ।
पूरितङ्कर्षकार्धेन बिलमानं प्रचक्षते ॥ ३६ ॥

மூல பச்சாக்ரநாஹம் ஸ்யாத் த்விபிலந்நாஸிகா க்ருதி:!
பூரிதம் கர்ஷ கார்த்தேந பிலமானம் ப்ரகீர்த்திதம்!!

நுனியில் 5 அங்குல அகலமும், 2 குழியிட்டு நாஸிகை போல் அமைத்து நெய் மூழ்குவதற்க்கு அரை அங்குலம் ஆழம் குழியின் ஆழமாகவும்

पुष्कलाधः प्रकर्तव्यो गण्डिका द्वियसोन्नता ।
दक्षिणेन करेणैव या वक्रानामिकाङ्गुलिः ॥ ३७ ॥

புஷ்கலாத: ப்ரகர்த்தவ்யா கண்டிகாத்வய ஸோந்நதா!
தக்ஷிணே நகரேணைவ யாவக்ராநாமி காங்குலி:!!

ஸ்ருவத்தின் நெய் குழியின் அடியில் 2 கண்டிகையை அமைக்கவும். வலது கையினால், ஆள்காட்டி விரலின்றி

अङ्गुष्ठस्य तु पार्श्वो तर्जनीमध्यमांगुलि: ।
सङ्गताप्युच्छ्रिता बद्धा कनिष्ठांगुलिरुच्छ्रिता ॥ ३८ ॥

அங்குஷ்டஸ்யது பார்ஸ்வோ தர்ஜநீ மத்யமாங்குலி: !
ஸங்க தாப்யுச்ச்ரிதௌ பத்வா கநிஷ்டாங்குலி ருச்ச்ரிதா !!

கட்டை விரல் பக்கத்தில் மேலானதாக, மோதிர விரல், நடுவிரலும், கட்டை விரலுடன் நன்கு ஸ்ருவத்தை பிடித்து உயரத்தை சுண்டு விரலோடு

दक्षिणेन करेणैव स्रुवेणैकेन होमयेत् ।
स्रुक्बिलं सर्पिषा तत्र पूरयित्वा बिलोपरि ॥ ३९ ॥

தக்ஷிணே நகரேணைவ ஸ்ருவேணைகேந ஹோமயேத் !
ஸ்ருக் பிலம் ஸர்ப்பிஷா தத்ர பூரயித்வாபி லோபரி !!

வலது கையினால் ஸ்ருவத்தினால் ஹோமம் செய்யவும். ஸ்ருக்கின் த்வாரத்தை நெய்யால் நிரப்பி அந்த ஸ்ருவ குழியின் மேல்

स्रुवाग्रेण तु मन्त्रेण पुटास्यञ्चविधाय च ।
उत्थानौ तु करौ कृत्वा वेणुवन्धन्तु कारयेत् ॥ ४० ॥

ஸ்ருவாக்ரேணது மந்த்ரேண புடாஸ்யஞ்ச விதாயச !
உத்தாநௌது கரௌ க்ருத்வா வேணுபந்தந்து காரயேத் !!

ஸ்ருவ நுனியால் மந்த்ரத்தால் மூடி எழுந்திருந்து பின்னியதாக கை வைத்து

उच्छ्रितौ तर्जनीद्वे च कनिष्ठौ द्वौ तथैव च ।
वक्राङ्गुष्ठं स्रुवौ ग्राह्य द्वाभ्यां पूर्णाहुतिं हुनेत् ॥ ४१ ॥

உச்ரிதௌ தர்ஜநீ த்வௌ ச கநிஷ்டௌ த்வௌ ததைவச !
வக்ராங்குஷ்டோ ஸ்ருவௌ க்ராஹ்ய த்வாப்யாம் பூர்ணாஹுதிம் ஹுநேத் !!

ஆள்காட்டி விரலையும், சுண்டு விரலையும் நீட்டியதாக வைத்துக் கொண்டு, நன்கு ஸ்ருக் ஸ்ருவத்தை பிடித்துக் கொண்டு பூர்ணாஹுதி செய்யவும்

लक्षणं स्रुक्स्रुवस्यैवं श्रृणु तोरणलक्षणम् ।
ध्वजदण्डार्हकैर्वृक्षैरन्त: सारैस्तु याज्ञिकै: ॥ ४२ ॥

லக்ஷணம் ஸ்ருக் ஸ்ருவஸ்யைவம் ச்ருணு தோரண லக்ஷணம் !
த்வஜ தண்டார்ஹகைர் வ்ருக்ஷ ரந்தஸ்ஸாரைஸ்து யாக்ஞிகை:!!

இவ்வாறாக ஸ்ருக் ஸ்ருவ லக்ஷணம் கூறப்பட்டு தோரண லக்ஷணம் கூறுகிறேன் கேளும்! நன்கு வைரம் பாய்ந்த கொடிமரத்தை கூறப்பட்டதுமான வ்ருக்ஷங்களால் தோரணங்களால் அமைக்க வேண்டும்.

भूतहस्तसमुत्सेधमुत्सेधार्धं विशालकम् ।
करप्रमाणं शूलस्य दीर्घनाहं रसांगलम् ॥ ४३ ॥

பூத ஹஸ்தம் ஸமுத்ஸேதம் உத்ஸேதார்த்தம் விசாலகம்!
கர ப்ரமாணம் சூலஸ்ய தீர்கநாஹம் ரஸாங்குலம்!!

5 முழ அளவு உயரமும் 2 ½ முழ அகலமும், 1 ஹஸ்த அளவு சூல அளவும் சூலத்தின் நுனி நீளம் 6 அங்குலமாகும்

कन्यसं तोरणं प्रोक्तं वक्ष्यतेऽत: परं क्रमात् ।
भूतहस्तं समारभ्य नवहस्तान्तकं क्रमात् ॥ ४४ ॥

கந்ய ஸம் தோரணம் ப்ரோக்தம் வீக்ஷதேது பரிக்ரமாத்!
பூதஹஸ்தம் ஸமாரப்ய நவஹஸ்தாந்தகம் க்ரமாத்!!

இவ்வாறு கந்ய ஸம் தோரணம் என்று கூறப்பட்டு, அடுத்த தோரணம் கூறப்படுகிறது. 5 முழம் முதல் 6 முழம் வரை முறைப்படி

तलमध्यन्तु तद्दैर्घ्यं तेषामर्धैकविस्तृतम् ।
तोरणानाञ्च सर्वेषां शूलं वै हस्तमात्रकम् ॥ ४५ ॥

தலமத்யந்து தத்தைர்க்யம் தேஷாமர்த்தைக விஸ்த்ருதம் !
தோரணாநாஞ்ச ஸர்வேஷாம் சூலம் வைஹஸ்த மாத்ரகம் !!

தோரணத்தின் நீளமாகும், அதன் பாதிஅளவு அகலமாகும். எல்லா தோரணத்திற்கும் சூலம் 1 முழ அளவாகும்

तस्मात्पक्षांगुलाधिक्यात् तेषां नाहं प्रचक्षते ।
नवधा तोरणं प्रोक्तमष्टमङ्गलमुच्यते ॥ ४६ ॥

தஸ்மாத் பக்ஷாங்குலாதிக்யாத் தேஷாந்நாஹம் ப்ரசக்ஷதே !
நவதா தோரணம் ப்ரோக்தம் அஷ்டமங்கல முச்யதே !!

ஆகையால் 15 அங்குலம் அதிகமாக அகலம் கூறப்படுகிறது. 9 விதமாக தோரணம் கூறப்பட்டு அஷ்டமங்கலம் கூறப்படுகிறது.

याज्ञिकं वृक्षमादाय कारयेल्लक्षणान्वितम् ।
षोडशांगुलमायामं विस्तारन्तु तदर्धकम् ॥ ४७ ॥

யாக்ஞிகம் வ்ருக்ஷ மாதாய காரயேல்லக்ஷணாந்விதம் !
ஷோடசாங்குல மாயாமம் விஸ்தாரந்து ததர்த்தகம் !!

ஹோமத்திற்கு உபயோகமான வ்ருக்ஷங்களை க்ருஹித்து உரிய லக்ஷணத்துடன் 16 அங்குல நீளமும், 8 அங்குல அகலமுமாக

पद्मासनमधस्तात्तु विस्तारर्धेन कारयेत् ।
श्रीवत्सं चामरं युग्मं दर्पणं स्वस्तिकं गजम् ॥ ४८ ॥

பத்மாஸந மதஸ்தாத்து விஸ்தாரார்த்தேந காரயேத் !
ஸ்ரீ வத்ஸம் சாமரம் யுக்மம் தர்பணம் ஸ்வஸ்திகம் கஜம் !!

அகலத்தின் பாதி பாகமாக பத்மாஸநம் அமைக்கவும், ஸ்ரீ வத்ஸம், இரட்டை சாமரம், கண்ணாடி, ஸ்வஸ்திகம், கஜம்

पूर्णकुम्भमायूरं दीपं स्यादष्टमङ्गलम् ।
मङ्गलाष्टौ द्विधा प्रोक्तमस्त्राणां लक्षणं शृणु ॥ ४९ ॥

பூர்ண கும்பம் ச மாயூரம் தீபம் ஸ்யாத் அஷ்டமங்கலம் !
மங்களாஷ்டௌ த்விதா ப்ரோக்தம் அஸ்த்ராணாம் லக்ஷணம் ச்ருணு !!

பூர்ண கும்பம், மயூரம், தீபம் இவைகள் அஷ்ட மங்களமாகும், 2 விதமாக அஷ்டமங்களம் கூறப்பட்டு ஆயுதங்களின் லக்ஷணங்களை கேளும் !

वज्रं शक्तिञ्च दण्डञ्च खड्गं पाशं तथांकुशम् ।
गदा त्रिशूलं पद्मञ्च चक्रञ्चेति दशायुधम् ॥ ५० ॥

வஜ்ரம் சக்திம்ச தண்டம்ச கட்கம் பாசம் ததாங்குசம் !
கதாத்ரிசூலம் பத்மஞ்ச சக்ரஞ்சேதி தசாயுதம் !!

வஜ்ரம், சக்தி, தண்டம், கட்கம், பாசம், அங்குசம், கதை, த்ரிசூலம், பத்மம், சக்ரம் என தசாயுதம் ஆகும்.

हैमराजतताम्रैर्वा अयसापादपेन वा ।
एतेष्वेकेन कर्तव्यं सर्वलक्षणसंयुतम् ॥ ५१ ॥

ஹைமம் ரஜத தாம்ரைர்வா அயஸா பாதபேநவா !
ஏதேஷ்வேகேந கர்த்தவ்யம் ஸர்வ லக்ஷண ஸம்யுதம் !!

தங்கம், வெள்ளி, தாம்ரம் இரும்பு, மரம் இவைகளில் ஏதாவது ஒரு திரவ்யத்தினால் எல்லா லக்ஷணமுடையதாக தசாயுதம் அமைக்கவும்.

षोडशांगुलमायामं षडङ्गुलविशालकम् ।
तदर्धं घनमेवोक्तं निर्व्रणं सुदृढं ऋजुम् ॥ ५२ ॥

ஷோடசாங்குல மாயாமம் ஷடங்குல விசாலகம் !
ததர்த்தம் கநமே வோக்தம் நிர்வ்ருணம் ஸுத்ருடம் ருஜும் !!

16 அங்குல நீளமும், 6 அங்குல அகலமும் அதன் பாதி கணமும், ஒட்டை இல்லாததும், நேரானதும், கணமானதுமாக திரவ்யத்தை ஏற்கவும்

चतुरंगुलमूलेन मध्यमे गण्डिकात्रयम् ।
गण्डिकायाश्च नाहन्तु प्रत्येकं द्वादशाङ्गुलम् ॥ ५३ ॥

சதுரங்குல மூலேந மத்யமே கண்டிகா த்ரயம் !
கண்டிகாயாச்சநாஹந்து ப்ரத்யேகம் த்வாதசாங்குலம் !!

4 அங்குல அளவால் நடுவில் 3 கண்டிகை போல் அமைப்பைச் செய்யவும். கண்டிகையின் நீளம் 12 அங்குலமாகவும்

कृत्वाङ्गुलप्रमाणेन कृत्यं कृत्वा तदग्रके ।
अर्धाङ्गुलमाणेन पत्रतारं प्रकीर्तितम् ॥ ५४ ॥

க்ருத்வாங்குல ப்ரமாணேந க்ருத்யங்க்ருத்வா ததக்ரகே !
அர்த்தாங்குல ப்ரமாணேந பத்ரதாரம் ப்ரகீர்த்திதம் !!

1 -அங்குல ப்ரமாணமாக க்ருத்யம் என்ற அமைப்பைச் செய்யவும். ½ அங்குல ப்ராமணத்தினால் சூல பத்ரத்தின் அகலமாகவும்

पक्षत्रयद्वयं कुर्यात् अधचन्द्राकृतिर्यथा ।
मध्यपत्रमृजुं प्रोक्तं पत्रतारं यवद्वयम् ॥ ५५ ॥

பக்ஷத்ரய த்வயங்குர்யாத் அர்த்த சந்த்ரா க்ருதிர் யதா !
மத்ய பத்ர ம்ருஜும் ப்ரோக்தம் பத்ரதாரம் யவத்வயம் !!

3 இரக்கை போன்று 2 சூலம் செய்யவும், அது அரைச்சந்திர வடிவில் இருக்கவும், நடுவிலுள்ள பத்ரம் நேராதனாக இருக்கவும், பத்ரத்தின் அகலம் 2 யவை உள்ளதாக இருக்க வேண்டும்

पत्रतारेण मूलेन पादायामं प्रकीर्तितम् ।
द्विगुणं मध्यपादस्य पादायामं महामुने ॥ ५६ ॥

பத்ர தாரேண மூலேந பாதாயாமம் ப்ரகீர்த்திதம் !
த்விகுணம் மத்ய பாதஸ்ய பாதாயாமம் மஹாமுநே !!

பத்ரத்தின் அடிபாகத்தில் பாதத்தை அமைக்கவும். மத்ய பாதத்தில் இருக்கக் கூடிய அளவு 2 மடங்காகும்

अर्धाङ्गुलप्रमाणेन पत्राणां तु घनं भवेत् ।
शेषं दण्डमिति प्रोक्तं नाहं तस्य नवांगुलम् ॥ ५७ ॥

அர்த்தாங்குல ப்ரமாணேந பத்ராணாந்து கநம் பவேத் !
சேஷம் தண்டம் இதி ப்ரோக்தம் நாஹம் தஸ்ய நவாங்குலம் !!

½ அங்குல ப்ரமாணத்தினால் கண அளவாகும். மீதி பாகம் தண்டம் எனப்படும். இதனுடைய நீளம் 9 அங்குலமாகும்

एवं त्रिशूलं तस्याधस्तद्वच्छूलं प्रकीर्तितम् ।
वज्रस्य लक्षणं प्रोक्तं शक्तिलक्षणमुच्यते ॥ ४८ ॥

ஏவம் த்ரிசூலம் தஸ்யாதஸ் தத்வச்சூலம் ப்ரகீர்த்திதம் !
வஜ்ரஸ்ய லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் சக்தி லக்ஷண முச்யதே !!

இவ்வாறு திரிசூலம் செய்து திரிசூலத்திற்கு அடியில் தண்டத்துடன் இன்னொரு சூலம் அமைக்கவும். இவ்வாறு வஜ்ர லக்ஷணம் கூறப்பட்டு சக்தி லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது

द्विकराङ्गुलमायामं विस्तारं चतुरङ्गुलम् ।
तदर्धं तु घनं मध्ये गण्डिका चतुरङ्गुलम् ॥ ५९ ॥

த்விகராங்குலமாயாமம் விஸ்தாரஞ்சதுரங்குலம் /
ததர்த்தந்து கநம் மத்யே கண்டிகா சதுராங்குலம் //

2 - முழ நீளமும், 4 அங்குல அகலமும், 2 அங்குல கனமும் மத்தியில் கண்டிகை 4 அங்குலமும்

तदूर्ध्वे तदधः कुर्यात् त्र्यङ्गुलं मध्यपत्रवत् ।
शक्तिलक्षणमेवं स्यात् दण्डलक्षणमुच्यते ॥ ६० ॥

ததூர்த்வே தத: குர்யாத் த்ரயங்குலம் மத்ய பத்ரவத் /
சக்தி லக்ஷணமேவம் ஸ்யாத் தண்ட லக்ஷண முச்யதே //

அதன் மேலும், கீழும் 3 அங்குல அளவாக நடுபத்ரம் போல் சதுரச்ரம் போல் அமைப்பது சக்தி லக்ஷணமாகும், தண்ட லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது.

कलाङ्गुलसमायामं मूले वेदाङ्गुलेरितम् ।
गण्डिकां कारयेत् तस्य विस्तारं चतुरङ्गुलम् ॥ ६१ ॥

கலாங்குல ஸமாயாமம் மூலேவேதாங்குலே ரிதம் /
கண்டிகாம் காரயேத்தஸ்ய விஸ்தாரம் சதுராங்குலம் //

அடியில் 16 அங்குல நீளமும், அதனடி பாகம் 4 அங்குல அளவில் கண்டிகையும் அமைத்து தண்டத்தின் விஸ்தாரம் 4 அங்குலமுமாகும்

कृत्वाङ्गुलं भवेन्मुष्टि तन्नाहं कौशिकांगुलम् ।
कृत्वांगुलं तु विस्तारं तस्योर्ध्वे गण्डिकाङ्गुलम् ॥ ६२ ॥

க்ருத்வாங்குலம் பவேந்முஷ்டி தந்நாஹம் கௌசிகாங்குலம் /
க்ருத்வாங்குலந்து விஸ்தாரம் தஸ்யோர்த்வே கண்டிகாங்குலம் //

கைப்பிடியானது 1 அங்குலமும், அதன் நீளம் 5 அங்குலமாகும். 1 அங்குலம் விஸ்தாரம், 1 அங்குலம் கண்டிகையாகும்

ऊर्ध्वं रसांगुलं तारमधस्तात्तु युगांगुलम् ।
क्रमेण कृशतं कुर्यात् विस्तारार्धेन विस्तृतम् ॥ ६३ ॥

ஊர்த்வம் ரஸாங்குலம் தாரம் அதஸ்தாத்து யுகாங்குலம் /
க்ரமேண க்ருசதாங்குர்யாத் விஸ்தாரார்த்தேந விஸ்த்ருதம் //

மேற் பகுதி 6 அங்குலமாகவும், கீழ் பகுதி 4 அங்குல நீளமாகும். முறைப்படி மெலிந்ததாக செய்து நன்கு விஸ்தாரமானதாகவும்

नाहन्तु दण्डमेवं स्यात् खड्गलक्षणमुच्यते ।
षोडशांगुलमायाममश्विन्यंगुलविस्तृतम् ॥ ६४ ॥

நாஹந்து தண்டமேவம் ஸ்யாத் கட்க லக்ஷணமுச்யதே /
ஷோடசாங்குல மாயாமம் அச்வ்யங்குல விஸ்த்ருதம் //

தண்டம் அமைக்கவும், கத்தியின் லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது. 16 அங்குல நீளமும், 2 அங்குல அகலமும்

मध्येनैव तु तन्मध्ये पृष्ठे त्वश्रन्तु कारयेत् ।
कञ्चुकन्तु षडंगुल्यं तद्विस्तारं यवद्वयम् ॥ ६५ ॥

மத்யே நைவது தந்மத்யே ப்ருஷ்டே த்வ ச்ரந்து காரயேத் /
கஞ்சுகந்து ஷடங்குல்யம் தத்விஸ்தாரம் யவ த்வயம் //

நடுவாக மையத்தில் பின்பக்கம் நாற்கோணம் அமைக்கவும். கட்கத்தின் முக்கியமான பாகம் (இரும்பிலான பாகம்) 6 அங்குல நீளமும் 2 அங்குல அகலமும் ஆகும்.

युगांगुलेन कर्णन्तु तस्य नाहं गुणांगुलम् ।
अर्धांगुलन्तु फलका विस्तारं त्रियवं घनम् ॥ ६६ ॥

யுகாங்குலேந கர்ணந்து தஸ்ய நாஹம் குணாங்குலம் !
அர்த்தாங்குலந்து பலகா விஸ்தாரம் த்ரியவம் கநம் !!

4 அங்குல அளவால் கர்ண பாகமும், அதன் நீளம் 3 அங்குலமாகும். ½ அங்குல விஸ்தாரம் பலகையும், அதன் 3 யவை அங்குலம் கனமும் ஆகும்

पुष्पमर्धांगुलं ज्ञेयं शेषं युक्त्या प्रकल्पयेत् ।
खड्गलक्षणमेवं स्यात् पाशलक्षणमुच्यते ॥ ६७ ॥

புஷ்ப மர்த்தாங்குலம் ஜ்ஞேயம் சேஷம் யுக்த்யா ப்ரகல்பயேத் !
கட்க லக்ஷண மேவம் ஸ்யாத் பாசலக்ஷண முச்யதே !!

புஷ்பம் போன்ற அமைப்பு ½ அங்குலமும் மீதமுள்ள பகுதி யுக்தியால் அமைக்கவும். இவ்வாறு கட்க லக்ஷணம் கூறி பாச லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது.

आयामं पूर्ववत् कृत्वा फलद्वयकृतांगुलि: ।
रसांगुलन्तु विस्तारं परस्परनिरीक्षितौ ॥ ६८ ॥

ஆயாமம் பூர்வவத் க்ருத்வா பலத்வய க்ருதாங்குலி: !
ரஸாங்குலந்து விஸ்தாரம் பரஸ்பர நிரீக்ஷிதௌ: !!

பாசத்தின் நீளம் முன்புபடியே அமைத்து தண்டபாகம் அஞ்சலி அமைப்பு போன்றும் ஆறு அங்குலம் அகலம் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தப்பட்டதாகவும்

वेदांगुलन्तु तन्नाहं तदूर्ध्वे द्वादशांगुलम् ।
द्वयमर्धन्तु नाहं स्यात् कृशत: कृशमूलत: ॥ ६९ ॥

வேதாங்குலத்து தந்நாஹம் ததூர்த்வே த்வாதசாங்குலம் !
த்வயம் அர்த்தந்து நாஹம் ஸ்யாத் க்ருசத: க்ருசமூலத: !!

4 அங்குலம் அதன் நீளமும், அதற்கு மேல் 12 அங்குலம் உயரமும் 2 ½ அங்குலம் அகலமும், மேலிருந்து கீழே மெலிந்ததாகவும் அமைக்கவும்

पाशस्य लक्षणं प्रोक्तं श्रृणुष्वांकुशलक्षणम् ।
मूलांगुलसमायामं तन्नाहन्तु षडंगुलम् ॥ ७० ॥

பாசஸ்ய லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் ச்ருணுஷ்வாங்குச லக்ஷணம் !
மூலாங்குல ஸமாயாமம் தந்நாஹந்து ஷடங்குலம் !!

பாச லக்ஷணம் கூறி அங்குச லக்ஷணம் கூறுகிறேன் (கூறப்படுகின்றது) அடிப்பகுதியின் அளவுப்படி உயரமும், 6 அங்குல அகலமும்

अग्रेऽङ्गुलेन मुकुलं मन्वंगुलप्रमणकम् ।
तरुणेन्दुसमाकारं मुकुलाध: सुयोजयेत् ॥ ७१ ॥

அக்ரேங்குலேந முகுளம் மந்வங்குல ப்ரமாணகம் !
தருணேந்து ஸமாகாரம் முகுளாதஸ் ஸுயோஜயேத் !!

நுனியின் 1 அங்குல அளவால் மொட்டு போன்ற அமைப்பும், 14 அங்குல நீளமும், இளம்பிறை சந்திரன் போல் மூலத்தினடியில் சேர்த்து பாச அமைப்பிலேயே

एवमंकुशमाख्यातं गदालक्षणमुच्यते ।
षोडशांगुलमायाममष्टाश्रन्तु गदाकृति: ॥ ७२ ॥

ஏவம் அங்குச மாக்யாதம் கதாலக்ஷண முச்யதே !
ஷோடசாங்குல மாயாமம் அஷ்டாச்ரந்து கதாக்ருதி: !!

அங்குசத்தையும் அமைக்கவும், இவ்வாறு அங்குச லக்ஷணம் கூறப்பட்டு கதை லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது. 16 அங்குல நீளமும், கதையின் 8 பட்டை கதையும் உருவமும்

गण्डिकैकांगुलं मूले मुष्टिस्तु चतुरंगुलम् ।
तदूर्ध्वे गण्डिकांगुल्यं तदा शेषं प्रकीर्तितम् ॥ ७३ ॥

கண்டிகை காங்குலம் மூலே முஷ்டிஸ்து சதுரங்குலம் !
ததூர்த்வே கண்டிகாங்குல்யம் ததாசேஷம் ப்ரகீர்த்திதம் !!

கண்டிகையின் அமைப்பு 1 அங்குல அமைப்பால் அழகு படுத்தியும், கீழே 4அங்குல அளவாகவும், முஷ்டிபாகமும் அதற்கு மேல் கண்டி போன்ற பாகத்தை 1 அங்குலத்தில் செய்து மீதத்தை அங்குச தண்டம் போல் கல்பிக்கவும்

गदाया लक्षणं प्रोक्तं श्रृणु शूलस्य लक्षणम् ।
षोडशंगुलमायामं विस्तारन्तु षडङ्गुलम् ॥ ७४ ॥

கதாயா: லக்ஷண ப்ரோக்தம் ச்ருணு சூலஸ்ய லக்ஷணம் !
ஷோடசாங்குல மாயாமம் விஸ்தாரந்து ஷடங்குலம் !!

கதையின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டு, சூல லக்ஷணம் கூறப்படுகின்றது. 16 அங்குல நீளமும், 6 அங்குல அகலமும்

वेदांगुलघनं प्रोक्तं वज्रशूलविधानतः ।
शूललक्षणमेवं स्यात् श्रृणु पद्मस्य लक्षणम् ॥ ७५ ॥

வேதாங்குல கநம் ப்ரோக்தம் வஜ்ர சூல விதாநத: !
சூல லக்ஷண மேவம் ஸ்யாத் ச்ருணு பத்மஸ்ய லக்ஷணம் !!

4 அங்குல கணமுமாக, வஜ்ரி சூலம் போன்று 1 சூல அமைப்பு 3 மட்டும் செய்வது சூலத்தின் லக்ஷணமாகும். இவ்வாறு சூல லக்ஷணம் கூறப்பட்டு பத்ம லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது.

षडङ्गुलं तु मुकुलं तन्नालं त्र्यंगुलं भवेत् ।
दलाष्टकसमायुक्तं नालायामं दशांगुलम् ॥ ७६ ॥

ஷடங்குலந்து முகுளம் தந்நாளம் த்ரயங்குலம் பவேத் !
தளாஷ்டக ஸமாயுக்தம் நாளாயாமம் தசாங்குலம் !!

6 அங்குலம் உயரமும், 3 அங்குலம் அகலமும் 8 தளத்தோடு கூடியதும் தாமரை தண்டு 10 அங்குலமும்

रसांगुलं तु तन्नाहमेवं पद्मस्य लक्षणम् ।
चक्रस्य लक्षणं वक्ष्ये श्रृणु कौशिक सुव्रत ॥ ७७ ॥

ரஸாங்குலந்து தந்நாஹம் ஏவம் பத்மஸ்ய லக்ஷணம் !
சக்ரஸ்ய லக்ஷணம் வக்ஷ்யே ச்ருணு கௌசிக ஸுவ்ரத !!

தண்டின் அகலம் 6 அங்குலமும் பத்மத்தின் லக்ஷணமாகும். சக்ரத்துனுடைய லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது கேளும்!

आयामं पूर्ववत् प्रोक्तमष्टांगुलसुविस्तृतम् ।
मध्ये नाभिसमायुक्तं षोडशारसमायुतम् ॥ ७८ ॥

ஆயாமம் பூர்வ வத் ப்ரோக்தம் அஷ்டாங்குல ஸுவிஸ் த்ருதம் !
மத்யே நாப ஸமாயுக்தம் ஷோடசார ஸமாயுதம் !!

16 அங்குல உயரமும், 8 அங்குல அகலமும், மத்தியில் நாபி போன்ற அமைப்பும் 16 அம்பு போன்ற அமைப்பும்

एकांगुलविशालेन परितः पत्रमुच्यते ।
मूर्ध्नि पार्श्वे तु कर्तव्यं ज्वलतायिशेषतः ॥ ७९ ॥

ஏகாங்குல விசாலேந பரித: பத்ர முச்யதே !
மூர்த்நி பார்ச்வேது கர்த்தவ்யம் ஜ்வலந்தாந்தம் விசேஷத: !!

1 அங்குல அகலத்தினால் சுற்றிலும் இதழையும், சக்ரத்தின் மேல் பகுதியிலும், உள் பக்கத்திலும் ஜ்வாலை போன்று அமைக்கவும்

दण्ड तु शूलवत्कार्यं प्रोक्तं चक्रस्य लक्षणम् ।
एवं दशायुधं प्रोक्तं कूर्मासनविधिं श्रुणु ॥ ८० ॥

தண்டந்து சூலவத் கார்யம் ப்ரோக்தம் சக்ரஸ்ய லக்ஷணம்!
ஏவம் தசாயுதம் ப்ரோக்தம் கூர்மாஸந விதிம் ச்ருணு!!

அதன் தண்டம் சூலத்திற்கு கூறப்பட்டது போல் அமைக்கவும், இவ்வாறு சக்ர லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு தசாயுதம் கூறப்பட்டு கூர்மாஸன விதியை கூறுகிறேன்! கேளும்!!

रुद्रांगुलसुविस्तारं तदर्धेनैव कारयेत् ।
श्रुत्यंगुलं घनं प्रोक्तं मूर्ध्नि भूतांगुलं भवेत् ॥ ८१ ॥

ருத்ராங்குலஸு விஸ்தாரம் ததர்த்தே நைவ காரயேத்!
ச்ருத்யங்குலம் கநம் ப்ரோக்தம் மூர்த்நி பூதாங்குலம் பவேத்!!

11அங்குல நீளமும், அதன் பாதி அகலமும், 4 அங்குல கனமும் கூர்மத்தின் சிரோபாகம் 5 அங்குலமும்

सप्तांगुलेन तन्नाहं मानांगुलेन कारयेत् ।
कूर्मासनमिदं प्रोक्तं खट्वाया लक्षणं श्रुणु ॥ ८२ ॥

ஸப்தாங்குலேந தந்நாஹம் மாநாங்குலே நகாரயேத்!
கூர்மாஸநம் இதம் ப்ரோக்தம் கட்வாயாலக்ஷணம் ச்ருணு!!

அதன் அங்குலம் 7 அங்குலமும், ஏற்படுத்தவும், மேற்கூறியவைகளை மாநாங்குல அளவால் அளக்கவும், இவ்வாறு கூர்மாஸநம் கூறி கேடயத்தின் லக்ஷணத்தை கூறுகிறேன்.

चतुर्विंशांगुलं पादं श्रेष्ठं मानांगुलं भवेत् ।
मध्यमं षोडशांगुल्यमधमं द्वादशांगुलम् ॥ ८३ ॥

சதுர்விம்சாங்குலம் பாதம் ச்ரேஷ்ட மாநாங் குலம் பவேத்!
மத்யமம் ஷோடசாம்குல்யம் அதமம் த்வாதசாம் குலம்!!

24 அங்குலம் பாதமும், மாநாங்குல அளவால் செய்வது ச்ரேஷ்டமாகும், 16 அங்குல நீளம் மத்யமமாகும். 12 அங்குலம் அதமமாகும்.

विंशत्यंगुलमानेन श्रेष्ठं पादस्य नाहकम् ।
मध्यमस्याधमस्यैव द्विद्व्यंगुलविहीनकम् ॥ ८४ ॥

விம்சத்யம் குல மாநேந ச்ரேஷ்டம் பாதஸ்ய நாஹகம்!
மத்ய மஸ்யாதமஸ்யைவ த்வித்வியம் குல விஹீநகம்!!

பாதத்தின் சுற்றளவு 20 அங்குலம் உத்தமமாகும். மத்யம, அதம, சுற்றளவு முறையே 2, 2 அங்குலம் குறைந்ததாகவும் ஆகவும்

मूलपादस्य विस्तारं शेषं युक्त्या प्रकल्पयेत् ।
शुभांघ्रिकरपादं वा मृगेन्द्राभाङ्घ्रिरेव च ॥ ८५ ॥

மூல பாதஸ்ய விஸ்தாரம் சேஷம் யுக்த்யா ப்ரகல்பயேத்!
சுபாங்ரி கர பாதம் வா ம்ருகேந்த்ரா பாங்ரி ரேவ ச!!

மேற்கூறிய அளவால் கேடய பாதத்தை அமைத்து, மீதத்தை யுக்தியால் அமைத்து கொள்ளவும், நல்ல அழகுள்ள பாதத்தையோ, சிங்கம் போன்ற பாத அமைப்பையோ

षट्त्रिंशदंगुलायामं तारद्विगुणमुत्तमम् ।
कौशिकांगुलविस्तारं गुलिकान्यंगुलायतम् ॥ ८६ ॥

ஷட்த்ரிம் சதம் குலாயாமம் தாரத்விகுண முத்தமம்!
கௌசிகாம் குல விஸ்தாரம் குலிகாந்யம் குலாயதம்!!

36 அங்குல நீளமும், அகலம் 2 மடங்கானதும் உத்தமம், 5 அங்குலமும், குளிகை போன்ற அமைப்பு 1 அங்குலமும்

ईलितारं त्रिधा कृत्वा मध्यभागेन पट्टिका ।
कुर्यात्कपोतकं बाह्ये पट्टिका द्वियवेन तु ॥ ८७ ॥

ஈளிதாரம் த்ரிதா க்ருத்வா மத்யபாகேந பட்டிகா !
குர்யாம் க போதகம் பாஹ்யே பட்டிகா த்வியவே
நது !!

நீள, அகலத்தை 3 பங்காக்கி நடுப்பாகத்தினால் பட்டிகையையும், கபோதகம் என்ற அமைப்பையும் 2 யவைஅமைப்பால் பட்டிகையையும்

अध: शूलस्य पत्रारै रक्तहारैव पिष्टयेत् ।
ईलिकाभ्यन्तरे चैव विन्यस्ता धातुना गला ॥ ८८ ॥

அதச்சூலஸ்ய பத்ராரை ரக்த ஹேராரைவ
பிஷ்டயேத் !
ஈளிகாப்யந்தரை சைவ விந்யஸ்ததாது நாகளா !!

கீழ்பாகம் சூலத்தினுடைய பத்ர ஆரங்களால் சிகப்பு வர்ணங்களாலும் சேர்க்கவும், ஈளிகையென்ற பிரசேத நடுவில்

सुषिरेष्वद्भुतानां तु नाराचं योजयेद्बुध: ।
नाराचेश्च समायुक्तं कक्ष्या सङ्घर्षयेत् पुन: ॥ ८९ ॥

ஸுஷிரேஷ்வத்புதா நாந்து நாராசம் யோஜயேத்புத:!
நாராசைச்ச ஸமாயுக்தம் கக்ஷ்யாஸம் கர்ஷயேத்
தத:!!

கழுத்து பகுதியில் த்வாரம் அமைத்து ஈட்டி போன்ற வளையம் அமைக்கவும். ஈட்டி போன்ற அமைப்புகளோடு கூடிய கேடயத்தை அமைக்கவும்.

खट्वालक्षणमेवोक्तं लूखलस्य विधिं श्रृणु ।
विंशत्यंगुलमायाममुत्तमं परिकीर्तितम् ॥ ९० ॥

கட்வா லக்ஷண மே வோக்தம் ஊகலஸ்ய விதிம்
ச்ருணு !
விம்சத்யம் குலமாயாமம் உத்தமம் பரிகீர்த்திதம் !!

கேடய லக்ஷணம் கூறப்பட்டு உரலின் லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது. 20 அங்குலம் நீளம், உத்தமமாகும்

अष्टादशांगुलं मध्यं कन्यसं तु कलांगुलम् ।
आयामं त्रिगुणं कृत्वा तन्नाहं तु विधीयते ॥ ९१ ॥

அஷ்டாதசாம் குலம் மத்யம் கந்யஸந்து கலாம்
குலம் !
ஆயாமம் த்ரிகுணம் க்ருத்வா தந்நாஹந்து
விதீயதே !!

18 அங்குலம் மத்யமமாகும், 16 அங்குலம் அதமமாகும், நீளத்தின் 3-ல் 1 பாகம் தந்நாஹம் அகலமாகும்

चतुर्धा विभजेत्तारं त्रिभागं गर्तमुच्यते ।
उत्सेधात्यर्धमानेन ग्रीवामूलस्य नाहकम् ॥ ९२ ।.

சதுர்த்தா விபஜேத்தாரம் த்ரிபாகம் கர்த முச்யதே !
உத்ஸேதாத்யார்த்த மானேந க்ரீவா மூலஸ்ய
நாஹகம் !!

உயரத்தை 4 பங்காக்கி அதை 3-ல் பங்காக்கி 3 பாகம் உலக்கையின் குழியாகும். உயரத்தினுடைய ½ பாகம் கழுத்து பகுதி, அடிப்பகுதி சுற்றளவாகும்

ओष्ठं पक्षाङ्गुलं प्रोक्तं मानस्य च विशेषत: ।
पादं पादांगुलाहीनं मध्यमस्यधमस्य तु ॥ ९३ ॥

ஒஷ்டம் பக்ஷாம் குலம் ப்ரோக்தம் மாநஸ்ய ச
விசேஷத:!
பாதம் பாதாம் குலாஹீநம் மத்ய மஸ்யாத மஸ்யது !!

உரலின் வாய்ப்பகுதி 15 அங்குலமாகும், கீழ்பாகம் ஒவ்வொரு காலங்கள் குறைவாக உள்ள அமைப்பு மத்யம, அதம அளவாகும்

लूखलस्यैवमाख्यातं मुसलस्य विधिं श्रृणु ।
सार्धत्रितालमधमं युगतालं तु मध्यमम् ॥ ९४ ॥

லூகலஸ்யைவ மாக்யாதம் முஸலஸ்ய விதிம் ச்ருணு!
ஸார்த்த த்ரிதால மதமம் யுகதாலந்து மத்யமம்!!

இவ்வாறு உரலின் லக்ஷணம் கூறி உலக்கையின் லக்ஷணம் கூறுகின்றது. 5 தாள அளவு உத்தமமாகும். 3 தாள அளவு மத்யமமாகும்

उत्तमं भूततालं तु मुन्यष्टनवमात्रकम् ।
कन्यसादिपरीणाहं वृत्तं स्यात् पर्वत: समम् ॥ ९५ ॥

உத்தமம் பூததாலந்து முந்யஷ்ட நவ மாத்ரகம்!
கந்யஸாதி பரீணாஹம் வ்ருத்தம் ஸ்யாத் பர்வதஸ் ஸமம்!!

8, 9 மாத்ராங்குல அளவு அதமமாகும். மேலிருந்து கீழ் வரை வட்ட வடிவமாக இருக்க வேண்டும்

अधस्सार्धांगुलेनैव वेष्टयेन्मूलके दृढम् ।
एवं तु मुसलं प्रोक्तं शिबिकालक्षणं श्रृणु ॥ ९६ ॥

அதஸ்ஸார்த்தாம் குலேநைவ வேஷ்டயேந் மூலகே த்ருடம்!
ஏவந்து முஸலம் ப்ரோக்தம் சிபிகா லக்ஷணம் ச்ருணு!!

கீழே 1 ½ அங்குல அளவால் கெட்டியாக கொப்பி அமைக்கவும். இவ்வாறு உலக்கை முறை கூறப்பட்டு பல்லக்கு லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது.

दारुसारमयेनैव मानांगुल्येन कारयेत् ।
षट्त्रिंशदंगुलन्तारं कन्यसस्य प्रकीर्तितम् ॥ ९७ ॥

தாரு ஸாரமயே நைவ மாநாம்குல்யே நகாரயேத்!
ஷட்த்ரிம் சதம் குலந்தாரம் கந்யஸஸ்ய ப்ரகீர்த்திதம்!!

நல்ல வைரம் பாய்ந்த மரத்தினால் மாநாங்குல அளவினால் செய்யவும், 36 அங்குல அளவுல்லது அதமமான அளவாகும்

अष्टचत्वारिमध्यं स्यात् षष्ठ्यंगुलमथोत्तमम् ।
विस्तारं द्विगुणं यामं पादोनद्विगुणं तु वा ॥ ९८ ॥

அஷ்ட சத்வாரி மத்யமம் ஸ்யாத் ஷஷ்ட்யம் குல மதோத்தமம்!
விஸ்தார த்விகுணம் யாமம் பாதோந த்விகுணம் துவா!!

48 அங்குலம் அளவானது மத்யமமாகும், 60 அங்குலம் உள்ளது உத்தமமாகும். உயரத்தின் 2 மடங்கு நீள அளவாகும். 1¾ பாகமாகவோ நீள, அளவை கல்பிக்கவும்.

ईलिकायां तु विस्तारं श्रेष्ठस्य द्व्यंगुलं भवेत् ।
अंगुलांगुलहीनेन मध्यमस्य च त्रयस्य तु ॥ ९९ ॥

ஈளிகாயாந்து விஸ்தாரம் ச்ரேஷ்டஸ்ய த்வயங்குலம் பவேத்!
அங்குலாங்குல ஹீநேந மத்யமஸ்யச யஸ்யது!!

ஈளிகையினுடைய அளவானது உத்தமத்திற்கு 2 அங்குல அளவாகும். 1,1 அங்குல குறைவாக மத்யமமாகும்.

तस्यार्धं द्विशतं प्रोक्तं मीलिकायां द्विजोत्तम ।
ईलितारं त्रिधा कृत्वा मध्यभागेन पट्टिका ॥ १०० ॥

தஸ்யார்த்த த்விசதம் ப்ரோக்தம் ஈளிகாயாம் த்விஜோத்தம!
ஈளிதாரந்த்ரிதா க்ருத்வா மத்யபாகேந பட்டிகா!!

மேற்கூறிய அளவில் பாதி அளவு 200 அங்குலம், ஈளிகையின் அளவாகும். ஈளிகையின் அளவை 3 ஆக பிரித்து நடுபாகத்தினால் பட்டிகை அமைக்கவும்.

भागेनैकेन तद्वाह्ये कारयेत्तु कपोतकम् ।
आयाममष्टधा कृत्वा भागं स्याद्भित्तिपादकम् ॥ १०१ ॥

பாகே நை கேந தத் பாஹ்யே காரயேத்து கபோதகம் !
ஆயாம மஷ்டதா க்ருத்வா பாகம் ஸ்யாத் பித்தி பாதகம் !!

1 பாகத்தினால் பட்டிகையின் வெளியில் கபோதம் என்ற அமைப்பைச் செய்யவும் நீளத்தை 8 பங்காக்கி ,அதில் 1 பாகம் பித்தி பாதமாகும்.

कुम्भञ्च वलयं चैव वृत्तकं चारुहीनकम् ।
ईलिकामध्ययोर्मध्ये चतुरश्रं कृतं तथा ॥ १०२ ॥

கும்பஞ்ச வலயம் சைவ வ்ருத்த காஞ்சாரு ஹீநகம் !
ஈளிகா மத்ய யோர் மத்யே சதுரச்ரம் க்ருதம் ததா !!

கும்பம், வலயம், வ்ருத்தம் இவைகள் அமைத்து சதுரச்ரகம் அமைக்கவும் ஈளிகைகளின் நடுவில் சதுரச்ரம் போல் அமைக்கவும்.

एकैकांशेन चोर्ध्वाया पट्टिकाद्वयमेव वा ।
मध्यमे तु द्विभागेन फलका चक्रशोभितम् ॥१०३ ॥

ஏகைகாம் சேந சோர்த்வாயா பட்டிகா த்வய மேவ ச !
மத்யமேது த்விபாகேந பலகா சக்ர சோபிதம் !!

ஒவ்வொரு அம்சத்தினால் மேல் பாகத்தில் 2 பட்டிகை அமைக்கவும், நடுவில் 2 பாக அளவால் சக்ரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பலகையை பொருத்தவும்

ईलिकैर्जालकैश्चैव फलकैर्गुलकैरपि ।
नानापल्लिमायुक्तं नानाक्रीडा समायुतम् ॥ १०४ ॥

ஈளிகைர்ஜ்ஜாலகைச்சைவ பலகைர் குளகைரபி !
நாநா வல்லீ ஸமாயுக்தம் நாநா க்ரீடா ஸமாயுதம் !!

ஈளிகை (தோரணம் போன்ற அமைப்பு ஜாலகம் (ஜ்வல்) பலகைகளும் உருண்டை போன்ற (குண்டு) போன்ற அமைப்புகளும், பலவித கொடிகள் போன்ற அமைப்பும் பலவித விளையாட்டும் போன்ற அமைப்பும்.

तत्पूर्वमभितस्तेरुत्सेधाष्टांगुलं भवेत् ।
सिंहद्वयसमायुक्तं तदूर्ध्वे मकरास्यकम् ॥ १०५ ॥

தத் பூர்வ மபிதஸ் தேரு: உத்ஸேதாஷ்டாங்குலம் பவேத் !
ஸிம்ஹ த்வய ஸமாயுக்தம் ததூர்த்வே மகராஸ்யகம் !!

பல்லக்குக்கு முன்னதாகவும், சுற்றிலுமாக, 8 உள்ள அளவால் 2 சிம்ம முகமும் அதற்கு மேல் முதலை போன்று அமைக்கவும்.

वलाकासदृशं पादं तत्र सप्तांगुलोन्नतम् ।
अध: पट्टैश्च नाराचैर्दृढं कृत्वा द्विधा मत: ॥ १०६ ॥

பாலகா ஸ்தருசம் பாதம் தத்ர ஸப்தாங்கு லோந்நதம் !
அத: படைச்ச நாராசைர் த்ருடங்க்ருத்வா த்விதாமத: !!

பலகைக்கு சமமான பாதம் 7 அங்குல உயரமாக இருக்கவும், கீழே இரும்பு பட்டையாலும் கூர்மையான ஆனிகளாலும் த்ருடமாக பொருத்தவும்.

वेणिकावेष्टनं वाऽपि फलकाबन्धनं नयेत् ।
शिबिकालक्षणं प्रोक्तं डोलालक्षणमुच्यते ॥ १०७ ॥

வேணிகா வேஷ்டநம் வாபி பலகாபந்தநம் நயேத் !
சிபிகா லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் டோளாலக்ஷண முச்யதே !!

அஸ்மாநகரி வஸ்த்திரத்தாலோ போன்று போர்த்தி பலகையினாலோ அமைப்புடனோ பலகையை கட்டவும், இவ்வாறு பல்லக்கு லக்ஷணம் கூறப்பட்டு சப்பரத்தின் லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது.

पादोर्ध्वे विन्यसेद्धीमान् मण्डपाकृतिमेव च ।
अश्वश्चैव मयूरश्च गजसारथ्यकर्मणे ॥ १०८ ॥

பாதோர்த்வே விந்யஸேத்தீமாந் மண்டபா
க்ருதிமேவச!
அச்வச்சைவ மயூரச்ச கஜஸாரத்ய கர்மணே !!

பாதத்திற்கு மேல் மண்டபம் போன்ற அமைப்பாகச் செய்து அதை இழுத்துச் செல்வதற்கு குதிரை, மயில், யானை இவைகளை (சாரதியாக)

नानाचान्यानि सर्वाणि रथवत् कारयेत्क्रमात् ।
डोलाया लक्षणं प्रोक्तं दीपमालविधिं श्रृणु ॥ १०९ ॥

நாநா சாந்யாநி ஸர்வாணி ரதவத் காரயேத் க்ரமாத்!
டோளாயா லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் தீப மாலா
விதிம் ச்ருணு !!

மற்ற எல்லா அலங்காரமும் தேர்க்கு செய்பது போல் செய்யவும் சப்பர லக்ஷணம் கூறப்பட்டு தீபமாலை லக்ஷணத்தை கூறுகிறேன். கேள்!.

अयसा वाऽथ ताम्रेण दारुभिर्दीपमालिका ।
द्वारेष्टं द्वारवत्कुर्यात् कुबेरश्रीप्रभाकृति: ॥ ११० ॥

அயஸா வாத தாம்ரேண தாருபிர் தீப மாலிகா!
த்வா ரேஷ்ட த்வாரவத் குர்யாத்
குபேர ஸ்ரீ ப்ரபா க்ருதி:!!

இரும்பினாலோ, தாம்பரத்தினாலோ, மரத்தினாலோ, சரவிளக்கை அமைக்கவும் வாசற்படியில் அதன் அளவாகவும் முருகன் திருவாசி அளவாகவோ

कारयेदन्यदेशे तु द्वारमानप्रमाणत: ।
सुस्निग्धान् सुदृढान् कृत्वा स्कन्धान् वेलाङ्गुलायतात्
॥ १११ ॥

காரயேதந்ய தேசேது த்வாரமாந ப்ரமாணத:!
ஸுஸ்நிக்தாத் ஸுத்ருடாந் க்ருதவா
ஸ்கந்தாந்வேலாங்குலாயதாத்!!

மற்ற இடங்களில் வாயிற்படி அளவாகவோ இடைவெளியின்றி கெட்டியாக அமைத்து 3 அங்குல அளவாக தீப பாத்ரங்களை வைக்கவும்.

त्रिभागैकं न्यसेद्दण्डं भूताङ्गुलमथान्तरम् ।
दीपमालाविधि: प्रोक्त: पुष्पमालाविधिं श्रृणु ॥ ११२ ॥

த்ரிபாகைகம் ந்யஸேத்தண்டே பூதாங்குலம்
அதாந்தரம் !
தீப மாலா விதி ப்ரோக்தம் புஷ்பதாா விதம் ச்ருணு !!

மூன்றில் 1 பாகம் தண்டம் அமைத்து விளக்குக்கு இடைவெளி 5 அங்குலம் உள்ளதாக அமைக்கவும், சரவிளக்கு, முறைகூறி புஷ்பமாலை முறை கூறுகிறேன்.

अशोकासननिम्बाश्च मधूकपनसासना: ।
खदिर: शिशुपाश्चाम्रचन्दनश्चम्पक: शुभा: ॥ ११३ ॥

அசோகாஸந நிம்பாச்ச மதூகபநஸா ஸநா:!
கதிரச் சிம்சு பாச்சாம்ர சந்தநச்சம்பகச் சுபா:!!

அசோக மரம், புன்னாக மரம், லிம்ப வ்ருக்ஷம், (வேப்பமரம்) இலுப்பமரம், பலாமரம், கருங்காலி, காட்டுவாகை, மாமரம், சந்தன மரம், செம்பகமரம், இவைகள் புஷ்ப மாலைக்கு உகந்த மரங்களாகும்.

अष्टतारप्रमाणेन विस्तारद्विगुणायतम् ।
वेदपादसमायुक्तं द्वादशांगुलदैर्घ्यकम् ॥ ११४ ॥

அஷ்ட தார ப்ரமாணேந விஸ்தார த்விகுணாயதம்!
வேத பாத ஸமாயுக்தம் த்வாதசாங்குல
தைர்க்யகம் !!

8 தாள ப்ரமாணம் அகலமும் 2 மடங்கு நீளமும் 12 அங்குல நீளமான 4 கால்களையும், உடையதாயும்.

घनमष्टांगुलं प्रोक्तं हित्युत्सेधं कृतांगुलम् ।
दर्पणोदरसंकाशं कुर्यान्मानांगुलेन तु ॥ ११५ ॥

கநம் அஷ்டாங்குலம் ப்ரோக்தம் ஹித்யுத் ஸேதங் க்ருதாங்குலம் !
தர்ப்பணோதர ஸங்காசம் குர்யாந்மாநாங்குலே நது !!

8 அங்குலம் கணமாயும் 4 அங்குல உயரமாயும், கண்ணாடி போல் வலவலப்பானதும் மாநாங்குல அளவினால்.

पुष्पाधारमिदं प्रोक्तं भेरिकालक्षणं श्रृणु ।
आयामं युगतालं स्यात् नाहं भूतयवं भवेत् ॥ ११६ ॥

புஷ்பதார மிதம் ப்ரோக்தம் பேரிகா லக்ஷணம் ச்ருணு !
ஆயாமம் யுகதாலம் ஸ்யாம் நாஹம் பூதயவம் பவத் !!

புஷ்பாதாரத்தைச் செய்யவும், இவ்வாறு புஷ்பாதாரம் கூறப்பட்டு பேரிகா லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது. நீளம் 4 தாள அளவும், அகலம் 5 யவை அளவும்.

रव्यंगुलं मुनिश्रेष्ठ मुखतारं प्रचक्षते ।
आरं घातसुवृत्तं स्याद्घनमर्धांगुलं भवेत् ॥ ११७ ॥

ரவ்யங்குலம் முநிச்ரேஷ்டம் முகதாரம் ப்ரசக்ஷதே !
ஆரம்காத ஸு விர்த்தம் ஸ்யாத் கநமர்த்தாம் குலம் பவேத் !!

12 அங்குலம் வேதிகையின் முக அளவாகும், 2 வளைவுகளின் உள்பக்கம் ஆழமானதாகவும், வடிவமானதும் உள்கணம் ½ அங்குலமானதாகவும் இருக்கவும்.

उभयो: पार्श्वयोर्वक्रं द्वयपट्टेन वेष्टयेत् ।
सप्तकोलसमायुक्तमाकारेण तु कारयेत् ॥ ११८ ॥

உபயோ: பார்ச்வயோர் வக்ரம் த்வய பட்டேந வேஷ்டயேத் !
ஸப்தகீல ஸமாயுக்த மாகாரேணது காரயேத் !!

2 பக்கத்திலும் குருக்காக வளையத்தை சேர்த்து கட்டவும், 7 கீலகத்துடன் உடையதாக பேரியை அமைக்கவும்.

भेरीलक्षणमाख्यातं समिधां लक्षणं श्रृणु ।
द्वादशांगुलमायामं कनिष्ठाङ्गुलनाहकम् ॥ ११९ ॥

பேரீ லக்ஷண மாக்யாதம் ஸமிதாம் லக்ஷணம் ச்ருணு !
த்வாதசாம்குல மாயாமம் கநிஷ்டாம்குல் நாஹகம் !!

பேரீ லக்ஷணம் கூறப்பட்டு ஸமித்து லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது. 12 அங்குல நீளமும் 1 அங்குல அளவு சுற்றளவும்.

सार्द्रं सत्वसमाच्छेदसप्ररोहमनिन्दितम् ।
अवक्रं निर्व्रणं शुद्धं ब्राह्मणैरवृत्तं शुभम् ॥ १२० ॥

ஸார்த்ரம் ஸத்வக்ஸமாச்சேத ஸப்ரரோஹ மநிந்திதம் !
அவக்ரம் நிர்வருணம் சுத்தம் ப்ராம்மனை ராவ்ருதம் சுபம் !!

ஈரப்பசை உள்ளது தோலுடனும், நேராக வெட்டியதும் நன்கு விளைந்ததும் குற்றமற்றதும், வளைவில்லாததும், பூச்சியற்றதும், ப்ராம்மணர்களால் கொண்டு வரப்பட்டதுமான.

मूलेन मूलसंयुक्तमग्रेणाग्रसमायुतम् ।
समिधां लक्षणं प्रोक्तं परिधेर्लक्षणं श्रृणु ॥ १२१ ॥

மூலேந மூல ஸம்யுக்தம் அக்ரேணாக்ர ஸமாயுதம்
ஸமிதாம் லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் பரிதேர் லக்ஷணம் ச்ருணு !!

அடிப்பாகத்தோடு அடிபாகத்தையும், நுனி பாகத்தோடு நுனி பாகத்தையும் சேர்க்கவும் இவ்வாறு ஸமித்து லக்ஷணம் கூறப்பட்டு பரித் லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது.

आयामं परिधीनां तु सवेदांशदशांगुलम् ।
वीथ्यंगुलपरीणाहमपर्णमव्रणं समम् ॥ १२२ ॥

ஆயாமம் பரிதீநாந்து ஸவேதாம் சதசாம் குலம்!
வீத்யாம் குல பரீணாஹம் அபர்ணம் வ்ரணம்
ஸமம் !!

பிரிதியினுடைய நீளம் 14 அங்குலமாகும், 2 அங்குல கனமும் இலையில்லாததும், பூச்சியற்றதும், ஸமமானதும்.

प्रोक्तं तु यत् सनित्तेन परिधीध्मानि संग्रहेत् ।
परिधिर्लक्षणं प्रोक्तं दर्भाणां लक्षणं श्रृणु ॥ १२३ ॥

ப்ரோக்தம்து யத் ஸமித்தேந பரிதீத்மாநி
ஸம்க்ரஹேத் !
பரிதிர் லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் தர்பாணாம் லக்ஷணம்
ச்ருணு !!

எந்த பிம்பத்திற்க்கு எந்த ஸமித்தை ஹோமம் செய்கிறோமோ, அந்த ஸமித்தை பரிதியாக ஏற்கவும், பரிதி லக்ஷணம் கூறப்பட்டு தர்ப லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது.

स्रीपुंनपुसकाकारास्त्रिविधा: समुदाहृता: ।
मृदु: श्याम: स्त्रिय: प्रोक्तास्त्रीणां कर्मसु योजयेत् ॥१२४॥

ஸ்த்ரீ புந் நபும்ஸகா காரா ஸ்த்ரிவிதாஸ் ஸமுதா
ஹ்ருதா: !
ம்ருது ச்யாமஸ்த்ரிய : ப்ரோக்தா ஸ்த்ரீணாம் கர்மஸு
யோஜயேத் !!

பெண், ஆண், அலி என்று 3 விதமாக தர்பையின் லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது. மிருதுவானதும், பச்சையானதும், உள்ளது பெண் தர்பமாகும் இந்த ஸ்த்ரி தர்பங்களை ஸ்த்ரீ விஷயமான காரியங்களுக்கு பயன்படுத்தவும்.

ईषत्पक्षसमायुक्ता स्थिरा: पुंलिङ्गका स्मृता: ।
पुंक्रियासु तथा योग्या स्थिरा: कोमलवर्जिता: ॥ १२५ ॥

ஈஷத் பக்ஷ ஸமாயுக்தா ஸ்திரா : புல்லிம்க காஸ்
ம்ருதா :!
பும் க்ரியாஸு ததாயோக்யா ஸ்திரா : கோமள
வர்ஜிதா : !!

சிறிது பக்கங்களில் தர்பை விரிந்ததாகவும், நேரானதாகவும் இருப்பது புல்லிங்க, தர்பையாகும், புருஷ சம்பந்தமான கிரியைகளுக்கு பயன்படுத்தவும் நேரானதும், அழகில்லாததுமான.

नपुंसका इति ख्याता न ग्राह्या: सर्वकर्मसु ।
सुच्छिन्नाग्रा सुभिन्नाग्रा खण्डिता: परिवर्जयेत् ॥ १२६ ॥

நபும்ஸகா இதி க்யாதா நக்ராஹ்யாஸ் ஸர்வ
கர்மஸு !
ஸுச்சிந்நா க்ராஸு பிந்நாக்ரா கண்டிதா :
பரிவர்ஜயேத் !!

தர்பங்கள் நபும்ஸக தர்பம் எனப்படும் அவைகளை எந்த கிரியைகளுக்கும் உபயோகிக்ககூடாது. வெட்டப்பட்ட நுனியை உடையதும். விலக்கப்பட்ட நுனியையுடையதும் 2 ஆக கிழிக்கப்பட்டதும் தர்பைகள் தல்ல தக்கவைகளாகும்.

मूलस्थूलं भवेन्नारी अग्रंथूलं नपुंसकम् ।
समं पुंलिङ्गमित्युक्तं विश्वामित्र महामुने ॥ १२७ ॥

மூல ஸ்தூலம் பவேந்நாரீ அக்ரஸ்தூலம்
நபும்ஸகம் !
ஸமம் புல்லிம்க மித்யுக்தம் விச்வாமித்ர
மஹாமுநே !!

தர்பையின் அடிபாகமும் ஸ்தூலமாக இருந்தால் பெண் தர்பம், 2ம் நுனி தர்பம் ஸ்தூலமாக இருந்தால் நம்புஸக தர்பம் என்றும், தர்பம் சமமாக இருந்தால் புல்லிங்கதர்பம் என்றும் அறியவும்.

दर्भाणां लक्षणं प्रोक्तं कूर्चानां लक्षणं श्रृणु ।
उत्तमं नवदर्भैस्तु सप्तदर्भैस्तु मध्यमम् ॥ १२८ ॥

தர்பாணாம் லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் கூர்ச்சாநாம் லக்ஷணம் ச்ருணு!
உத்தமம் நவ தர்பைஸ்து ஸப்த தர்பைஸ்து மத்யமம்!!

தர்பை லக்ஷணங்களை கூறப்பட்டு கூர்ச்ச லக்ஷணங்களை கூற படுகின்றது கேளும்! 9 தர்பைகளால் செய்வது கூர்ச்சம் உத்தமமென்றும், 7 தர்பைகளால் செய்யும் கூர்ச்சம் மத்யமமென்றும்.

कन्यसं पञ्चदर्भैस्तु ग्रन्थिरेकाङ्गुलं भवेत् ।
दक्षिणावर्तकं ग्रन्थिकूर्चाग्रं चतुरङ्गुलम् ॥ १२९ ॥

கந்ய ஸம் பஞ்ச தர்பைஸ்து க்ரந்தி ரேகாங்குலம் பவேத் !
தக்ஷிணா வர்த்தகம் க்ரந்தி கூர்ச்சாக்ரம் சதுரங்குலம் !!

5 தர்பைகளால் செய்யும் கூர்ச்சம் அதமமெனவும், கூர்ச்ச முடிச்சு 1 அங்குலமும், வளமாக சுற்றியதாகவும், முடிச்சுக்கு மேல் உள்ள நுனிபாகம் 4 அங்குலம் உடையதாகவும்.

ग्रन्थ्यधस्तात्तदायामं रुद्रधर्म नवाङ्गुलम् ।
कूर्चानां लक्षणं प्रोक्तं विष्टरस्य विधिं श्रृणु ॥ १३० ॥

க்ரந்த்யதஸ்தாத்ததா யாமம் ருத்ர தர்ம நவாம் குலம் !
கூர்ச்சாநாம் லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் விஷ்டரஸ்ய விதிம் ச்ருணு!!

முடிச்சின் அடிபாகம் 11 அங்குலம், 8 அங்குலம், 9 அங்குலமாகவோ இருக்கவேணும். இவ்வாறக கூர்ச்ச லக்ஷணம் கூறி விஷ்டர லக்ஷணம் கூறப்படுகின்றது.

सप्तदर्भसमायुक्तं ग्रन्थितं सव्यमार्गतः ।
रत्न्यङ्गुलं भवेन्मूलं ग्रन्थिरेकाङ्गुलं मतम् ॥ १३१ ॥

ஸப்த தர்ப ஸமாயுக்தம் க்ரந்திதம் ஸவ்ய மார்கத: !
ரத்ந்யங்குலம் பவேந்மூலம் க்ரந்திரேகாங்குலம் மதம் !!

7 தர்பையுடன் முடிச்சு போடபட்டு வலப்பக்கமாக சுற்றி ஒரு சாண் அளவு அடிபாகம் உள்ளதாயும் முடிச்சு 1 அங்குலம் உள்ளதாயும் இருக்கவும்.

विष्टरस्य विधिः प्रोक्तो लम्बकूर्चविधिं श्रृणु ।
एकविंशतिदर्भैश्च ग्रन्थिरेकाङ्गुलं भवेत् ॥ १३२ ॥

விஷ்டரஸ்ய விதி : ப்ரோக் தோ லம்ப கூர்ச்ச விதம் ச்ருணு!
ஏக விம்சதி தர்பைச்ச க்ரந்தி ரேகாங்குலம் பவேத் !!

விஷ்டர விதியை கூறி லம்ப கூர்ச்ச விதியை கூறுகிறேன். 21 தர்பைகளால் 1 அங்குல முடிச்சுடன் கூடியதாக அமைத்து.

ग्रन्थितदक्षिणावर्तं कूर्चाग्रं चतुरङ्गुलम् ।
मूर्धादिपादपर्यन्तं लम्बितं यज्ञदायकम् ॥ १३३ ॥

க்ரந்தி தத்தக்ஷிணா வர்தம் கூர்சாக்ரம் சதுரங்குலம் !
மூர்த்நாதி பாத பர்யந்தம் லம்பிதம் யக்ஞ தாயகம்!!

மேல் முடிச்சு வலமாக சுற்றியதாயும், கூர்ச்சத்தின் நுனி 4 அங்குலமுடையதாயும் சிரஸ் முதல் பாதம் வரை தொங்கும் அமைப்புடையது யாகபலனை அளிக்கக்கூடியது.

लम्बकूर्चविधिः प्रोक्ता परिस्तरणमुच्यते ।
धर्मदर्भसमायुक्तं ग्रन्थिः पक्षाङ्गुलं भवेत् ॥ १३४ ॥

லம்ப கூர்ச்ச விதி: ப்ரோக்தம் பரிஸ்தரண முச்யதே
தர்ம தர்ப ஸமாயுக்தம் க்ரந்தி: பக்ஷாங்குலம் பவேத் !!

லம்ப கூர்ச்சமுறை கூறப்பட்டு பரிஸ்தரண முறை கூறப்படுகிறது. 4 தர்பையுடன் கூடி 2 அங்குல முடிச்சுடையதும் முடிச்சுக்கு மேல்

वेदाङ्गुलं तदग्रं स्यात् षट्त्रिंशदङ्गुलायतम् ।
परिस्तरणमाख्यातं दर्भमालाविधिं श्रृणु ॥ १३५ ॥

வேதாங்குலம் ததக்ரம் ஸ்யாத் ஷட்த்ரிம் சதங்குலாயதம் !
பரிஸ்தரண மாக்யாதம் தர்பமாலாவிதிம்ச்ருணு!!

4 அங்குல நுனியுடையதாயும் 36 அங்குலம் நீளமுடையதாயும் இருக்கவேண்டும். பரிஸ்தரணம் லக்ஷணம் கூறப்பட்டு தர்பமாலை விதி கூறப்படுகிறது.

भूतवेदाग्निदर्भैर्वा व्योमहस्तं प्रलम्बितम् ।
कनिष्ठिकाङ्गुला नाहं रज्जुं कुर्यान्मनोरमैः ॥ १३६ ॥

பூத வேதாக்நி தர்பைர்வா வ்யோம ஹஸ்தம் ப்ரலம்பிதம் !
கநிஷ்டிகாங்குலா நாஹம் ரஜ்ஜும் குர்யாந் மநோரமை: !!

5, 4, 3 தர்பைகளாலோ 1 முழம் தொங்குவதாக சுண்டுவிரல் பருமன் கயிற் போல் செய்து அழகாக தொங்கச் செய்வது தர்ப மாலையாகும்.

दर्भमालाविधिः प्रोक्ता प्रोक्षणीकूर्चमुच्यते ।
सप्तविंशतिदर्भैश्च कलाङ्गुलसमायतम् ॥ १३७ ॥

தர்பமாலாவிதி: ப்ரோக்தம் ப்ரோக்ஷணீ கூர்ச்ச முச்யதே!
ஸப்த விம்சதி தர்பைச்ச கலாங்குல ஸமாயதம்!!

தர்ப மாலை முறை கூறப்பட்டு ப்ரோக்ஷணீ கூர்ச்சமுறை கூறப்படுகிறது. 27 தர்பைகளால் 16 அங்குல நீளமாக.

व्योमांगुलं भवेद्ग्रन्थिरग्रं वेदांगुलं भवेत् ।
वेणी वा विष्टरं वाऽथ प्रोक्षणीकूर्चमीरितम् ॥ १३८ ॥

வ்யோமாம் குலம் பவேத் க்ரந்தி: அக்ரம வேதாம் குலம் மதம்!
வேணிவா விஷ்டரம் வாத ப்ரோக்ஷணீ கூர்ச்ச மீரிதம்!!

1 அங்குல அளவால் முடிச்சிப் போட்டு அதற்கு மேல் பாகம் 4 அங்குல அளவாக இருக்க வேண்டும். பின்னல் போன்ற விஷ்டரம் போன்றோ ப்ரோக்ஷணீ கூர்ச்சம் செய்ய வேண்டும்.

पवित्रलक्षणं वक्ष्ये श्रृणु कौशिक सुव्रत ।
कुशकाशपटिराश्च सुवर्णैस्त्रिभिरेव वा ॥ १३९ ॥

பவித்ர லக்ஷணம் வக்ஷ்யே ச்ருணு கௌசிக ஸுவ்ரத!
குசகாச படீராச்ச ஸுவர்ணை ஸ்த்ரிபிரேவ வா!!

பவித்ர லக்ஷணம்கூறப்படுகிறது. கௌசிகரே, கேளும்! குசம், காசம், தர்பம், இவைகளாலோ தங்கத்தினாலோ 3 பிரியாக செய்து

एकीकृत्याग्रतो दर्भानलूनमग्रमुद्रितम् ।
षोडशांगुलमायाममावर्तं वा समन्ततः ॥ १४० ॥

ஏகீ க்ருத்யா க்ரதோ தர்பாந லூநமக்ர முத்ரிதம்!
ஷோடசாம் குல மாயாமம் ஆவர்த்தம் வாஸ மந்தத:!!

நுனி அடியை ஒன்றாக வைத்து அனுகூலமாக உருக்கி அந்த தர்பையானது 16 அங்குலம் நீளமானதாகவும் ஸமமானதாகவும் இருக்க வேண்டும்.

त्रिगुणीकृत्य रज्ज्वग्रं ग्रन्थिरेकांगुलं भवेत् ।
दक्षिणावर्तं कर्तव्यं तदग्रं चतुरंगुलम् ॥ १४१ ॥

த்விகுணி க்ருத்யரஜ்வக்ரம் க்ரந்திரேகாம் குலம் பவேத்!
தக்ஷிணாவர்த்தம் கர்த்தவ்யம் ததக்ரம் சதுரம் குலம்!!

மூன்றாக மடக்கி பவித்ர முடிச்சு 1 அங்குலம் இருக்க வேண்டும். வலமாக சுற்றியதாக வைத்து பவித்ரத்தின் நுனி 4 அங்குலம் வைக்க வேண்டும்.

अनामिकायें योक्तव्यमुभयोर्हतयोरपि ।
सपवित्रकरेणैव कुर्यादाचमनक्रिया ॥ १४२ ॥

அநாமிகாயா யோக்தவ்யம் உபயோர் ஹஸ்தயோரபி!
ஸபவித்ர கரேணைவ குர்யாத் ஆசமநக்ரியா!!

மோதிர விரலில் இரண்டு கை விரலிலும் சேர்த்துக் கொள்ளவும் (ஸ்வர்ண பவித்ரம்) பவித்ரம் போட்டுக் கொள்ளப்பட்ட கையினாலேயே ஆசமனம் செய்யலாம்.

नोच्छिष्टं तत् पवित्रं तु भुक्तोच्छिष्टं तु वर्जयेत् ।
सौवर्णं चेत् पवित्रं स्यादाज्येनोत्क्षपणेव तु ॥ १४३ ॥

நோச்சிஷ்டம் தத் பவித்ரந்து புக்தோச்சிஷ்டந்து வர்ஜயேத்!
ஸௌவர்ணம் சேத் பவித்ரம் ஸ்யாத் ஆஜ்யேநோக்ஷபணே நது!!

அந்த ஆசமனத்தினால் உச்சிஷ்டம் தோஷம் ஏற்படாது, அதை பவித்ர மோதிரத்தை அணிந்து உண்வருந்தக் கூடாது. தங்க பவித்ரமாக இருக்கும் ஸமயத்தில் நெய்யாலும் சுத்தி செய்து

न भेरनामिकायास्तु कुर्याद् वृत्तं समं यया ।
पवित्रस्य विधिः पोक्ता पाद्यपात्रविधिं शृणु ॥ १४४ ॥

நாபே: அநாமிகாயாஸ்து குர்யாத் வ்ருத்தம் ஸமம் யதா!
பவித்ரஸ்ய விதி: ப்ரோக்தம் பாத்ய பாத்ர விதிம் ச்ருணு!!

தொப்புளில் மோதிர விரலில் 2 சுற்று செய்தால் உச்சிஷ்ட தோஷம் நீங்கும். பவித்ர லக்ஷணம் கூறி பாத்ய, பாத்ர லக்ஷணம் கூறி

सौवर्णमुत्तमं प्रोक्तं मध्यमं रजतं भवेत् ।
अधमं ताम्रकांस्यं स्यान्मृन्मयंचाधमाधमम् ॥ १४५ ॥

ஸௌவர்ணம் உத்தமம் ப்ரோக்தம் மத்யமம் ரஜதம் பவேத்!
அதமம் தாம்ரகாம் ஸ்யம் ஸ்யாத் ம்ருண்மயம் சாதமாதமம்!!

தங்க பாத்ரம் உத்தமமென்றும், வெள்ளி பாத்ரம் மத்யமமென்றும் தாம்ரபாத்ரம் வெண்கல பாத்ரம் அதமமென்றும், மண்பாத்ரம் அதமாதமம் என்றும் கூறப்படுகிறது.

तारे मूलांगुलं ज्ञेयमुत्सेधं तु युगांगुलम् ।
तत्पृष्ठेऽङ्घ्रिसमायुक्तं चतुरंगुलमानतः ॥ १४६ ॥

தாரம் மூலாம் குலம் ஜ்ஞேயம் உத்ஸேதம் து யுகாம் குலம்!
தத் ப்ருஷ்டேங்க்ரி ஸமாயுக்தம் சதுரம் குலமாநத:!!

உயரத்தின் அடிபாகம் 1 அங்குலமும், 4 அங்குல அளவால் பாத்ரத்தினடியில் பாதம் போன்ற அமைப்பும்

अर्धेनाधिकया युक्तं वेदांगुलसमायुतम् ।
पाद्यपात्रं समाख्यातं शृण्वाचमनपात्रकम् ॥ १४७ ॥

அர்த்தே நாதிகயா யுக்தம் வேதாம் குல ஸமாயுதம்!
பாத்யக் பாத்ர ஸமாக்யாதம் ச்ருண்வாசமந பாத்ரகம்!!

4 ½ அங்குலம் பாத்ய பாத்ர முகத்தின் அளவாகும். பாத்ய பாத்ரத்தின் முறை கூறப்பட்டு ஆசமந பாத்ரம் கூறப்படுகிறது.

आदित्यांगुलमानेन कुक्षिविस्तारमुच्यते ।
अष्टत्रिंशतिमात्रेण नाहं कुक्षेस्तु मध्यमम् ॥ १४८ ॥

ஆதித்யாம் குல மாநேந குக்ஷிவிஸ்தார முச்யதே!
அஷ்ட த்ரிம்சதி மாத்ரேண நாஹம் குக்ஷேஸ்து மத்யமம்!!

12 அங்குல அளவினால் பாத்ரத்தில் நடுபாகம் கூறப்படுகிறது. 38 அங்குல மாத்ராங்குலத்தினால் குக்ஷியாக சுற்றளவு கூறப்படுகிறது.

अग्न्यंगुलं गलोत्सेधं मार्गं व्योमांगुलं भवेत् ।
आस्यतारं त्रिमात्रं तु पार्श्वे घ्राणसमायुतम् ॥ १४९ ॥

*அக்ந்யம் குளம் கலோத்ஸேதம் மார்கம்
வ்யோமாம்குலம் பவேத்।
ஆஸ்யதாரம் த்ரிமாத்ரந்து பார்ச்வே க்ராண
ஸமாயுதம்॥*

பாத்ர கண்ட பாக அளவு 3 அங்குலமாகும். வெளிக் கொணர்வு 1 அங்குலமாகும். முகத்தின் பாத்ரத்தின் முக அமைப்புடன் விளிம்பு பாகம் வளைந்ததாக இருக்க வேண்டும்.

पक्षांगुलसमायामं रन्ध्रं कनिष्ठिकासमम् ।
आर्धार्धांगुलमानेन पादं कुर्यात्तु पृष्ठके ॥ १५० ॥

*பக்ஷாங்குல ஸமாயாமம் ரந்த்ரம் கநிஷ்டிகாஸமம்।
அர்த்தார்த்தாங்குல மாநேந பாதம் குர்யாத்து
ப்ருஷ்டகே॥*

15 அங்குல நீளமும் சுண்டு விரல் த்வாரமும் அரை, அரை அங்குல அளவாக பாத்ரத்தின் அடிபாகத்தில் பாதம் அமைக்கவும்.

यदाचमनपात्रं तदर्घ्यपात्रमथ श्रृणु ।
अर्घ्यपात्रं मया प्रोक्तं पालिकालक्षणं श्रृणु ॥ १५१ ॥

*யதாசமந பாத்ரந்தம் அர்க்ய பாத்ரம் அதச்ருணு।
அர்க்ய பாத்ரம் மயா ப்ரோக்தம் பாலிகா லக்ஷணம்
ச்ருணு॥*

இவ்வாறு ஆசமந பாத்ரம் கூறி அர்க்ய பாத்ரம் கூறப்படுகிறது. அர்க்ய பாத்ரமானது முன்பே கூறப்பட்டு பாலிகா லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது.

पालिकाष्टादशांगुल्यमुच्चं मात्रांगुलेन तु ।
पालिकामुखविस्तारं षोडशांगुलमुच्यते ॥ १५२ ॥

*பாலிகாஷ்டாதசாங்குல்ய முச்சம் மாத்ராங்குலேநது।
பாலிகா முக விஸ்தாரம் ஷோடசாங்குல முச்யதே॥*

18 மந்த்ராங்குல அளவினால் பாலிகையின் உயரமாகும், பாலிகையின் வாய் அகலம் 16 அங்குலமாகும்.

तदर्धं पादविस्तारं रसभागैककोष्ठकम् ।
विस्तारस्य त्रिभागैकं वर्तितं विलमुच्यते ॥ १५३ ॥

*தத்தம் பாத விஸ்தாரம் ரஸபாகைக கோஷ்டகம்।
விஸ்தாரஸ்ய த்ரிபாகைகம் வர்த்திதம்பில முச்யதே॥*

அதில் பாதி 8 அங்குலம் பாகத்தின் சுற்றளவாகும். 6 ல் 1 பாகம் பாத்ர விளிம்பின் அளவாகும். சுற்றளவின் 3 ல் 1 பாகம் வட்ட வடிவமாக பாத்ரத்தின் உள் பாதியாகும். (உள் கொள்ளளவுமாகும்)

एवं पात्रक्रमं प्रोक्तं शेषं दण्डं प्रकल्पयेत् ।
विस्तारस्य त्रिभागैकं दण्डविस्तारमुच्यते ॥ १५४ ॥

*ஏவம் பாத்ர க்ரமம் ப்ரோக்தம் சேஷம் தண்டம்
ப்ரகல்பயேத்।
விஸ்தாரஸ்ய த்ரிபாகைகம் தண்ட விஸ்தார
முச்யதே॥*

இவ்வாறு பாத்ரம் அமைத்து மீத பாகத்தை தண்டம் கல்பிக்கவும், பாத்ர சுற்றளவின் 3 ல் 1 பகுதி தண்டத்தின் சுற்றளவாகும்.

पालिकालक्षणं प्रोक्तं घटिकालक्षणं श्रृणु ।
घटिकाघटविस्तारमष्टांगुलमुदाहृतम् ॥ १५५ ॥

*பாலிகா லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் கடிகாலக்ஷணம்
ச்ருணு।
கடிகா கட விஸ்தாரம் அஷ்டாங்குல முதாஹ்ருதம்॥*

இவ்வாறு பாலிகா லக்ஷணம் கூறப்பட்டு கடிகா லக்ஷணம் கூறப்படுகின்றது. கடிகையானது குடம் போன்று அகலமாயும் 18 அங்குலம் உயரமாயும் இருக்க வேண்டும்.

पालिकापात्रवत्कुर्यात् दण्डं वै चतुरंगुलम् ।
पञ्चवक्त्रसमायुक्तं घटिकां कारयेद्बुधः ॥ १५६ ॥

பாலிகா பாத்ரவத் குர்யாத் தண்டம்வை சதுரங்குலம்!
பஞ்சவக்த்ர ஸமாயுக்தம் கடிகாங்காரயேத் புத:!!

பாலிகை பாத்ரம் போல் செய்து அதன் கீழ் 4 அங்குலம் தண்டம் அமைக்க வேண்டும். அகலமான முகத்தையுடையதாக கடிகையை அமைக்கவும்.

घटिकालक्षणं प्रोक्तं शरावमधुनोच्यते ।
शरावमुखविस्तारमादित्यांगुलमुच्यते ॥ १५७ ॥

கடிகா லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் சராவ மதுநோச்யதே!
சராவ முக விஸ்தாரம் ஆதித்யாங்குல முச்யதே!!

கடிகை லக்ஷணம் கூறப்பட்டு சராவ லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது. சராவ பாத்ரத்தின் முக சுற்றளவு 12 அங்குலமாகும்.

तदर्धं पदविस्तारमुत्सेधं वसुमात्रकम् ।
नाहं स्यात् पालिकादीनां विस्तारार्धेन वर्धितम् ॥ १५८ ॥

ததர்த்தம் பாத விஸ்தாரம் உத்ஸேதம்
வஸுமாத்ரகம்!
நாஹம் ஸ்யாத் பாலிகாதீநாம் விஸ்தாரார்த்தேந
வர்த்திதம்!!

அதன் பாதி பாதத்தின் சுற்றளவாகும். உயரம் 8 மாத்ராங்குலமாகும். பாலிகையின் சுற்றளவு பாத்ர சுற்றளவின் ½ அளவாகும்.

कालं भिन्नं न सुषिरं भेदं छेदं मलीनकम् ।
निर्दग्धं न पुराणं न विशेषेण विवर्जयेत् ॥ १५९ ॥

காளம் பிந்நஞ்ச ஸுஷிரம் பேதஞ் சேதம் மலீநகம்!
நிர்தக்தஞ்ச புராணம் ச விசேஷேண விவர்ஜயேத்!!

கருப்பானதும், உடைந்ததும், ஓட்டையானதும், விரிந்ததும், பிளவுபட்டதும் அழுக்கடைந்ததும், சுடப்படாததும், பழமையானதுமான சராவ பாத்ரங்களை தவிர்க்க வேண்டும்.

शरावलक्षणं प्रोक्तं गन्धपात्रं ततः शृणु ।
अष्टांगुलं तद्विस्तारं वेदांगुलसमुच्छ्रयम् ॥ १६० ॥

சராவ லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் கந்த பாத்ரந்தத ச்ருணு!
அஷ்டாங்குலந்தத் விஸ்தாரம் வேதாங்குல
ஸமுச்ரயம்!!

சராவ லக்ஷணம் கூறி சந்தனபாத்ரம் கூறப்படுகிறது. 8 அங்குல விஸ்தாரமும் 4 அங்குலம் உயரம் உள்ளதாக

गन्धपात्रं समाख्यातं पुष्पपात्रमथ शृणु ।
विंशत्यंगुलमायामं वस्वंगुलसमुच्छ्रयम् ॥ १६१ ॥

கந்த பாத்ரம் ஸமாக்யாதம் புஷ்ப பாத்ர மதச்ருணு!
விம்சத்யம் குல மாயாமம் வஸ்வம்குல ஸமுச்ரயம்!!

சந்தன பாத்ரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது, புஷ்ப பாத்ர லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது. 20 அங்குல நீளமும், 8 அங்குல உயரமும்

नालं पञ्चांगुलं कुर्यादुभयोः पार्श्वयोरपि ।
तन्मानं पादविस्तारं पिधानकवचान्वितम् ॥ १६२ ॥

நாளம் பஞ்சாம்குலம் குர்யாது உபயோ:
பார்ச்வயோரபி!
தந்மாநம் பாத விஸ்தாரம் பிதாந கவசாந்விதம்!!

தண்டு போன்ற அமைப்பு 5 அங்குலமும் அது 2 பக்கமும் அமைக்கவும், அதே அளவு பாதத்தின் சுற்றளவாகும். அது மூடி கவசத்தின் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.

द्रव्यालाभे मुनिश्रेष्ठ वस्त्रेणैव तु कारयेत् ।
पुष्पपात्रं समाख्यातमाज्यपात्रविधिं शृणु ॥ १६३ ॥

த்ரவ்யாலாபே முநிச்ரேஷ்ட வஸ்த்ரேணைவது
காரயேத்!
புஷ்ப பாத்ரம் ஸமாக்யாதம் ஆஜ்யபாத்ர விதிம்
ச்ருணு!!

மேற்கூடிய பாத்ர த்ரவ்யமெனில் வஸ்திரத்தினால் செய்ய வேண்டும். புஷ்ப பாத்ரம் கூறப்பட்டு ஆஜ்ய பாத்ரம் கூறப்படுகிறது.

वेदांगुलसमुत्सेधं विस्तारन्तुषडंगुलम् ।
अर्धांगुलेन तस्योष्ठमेतद्धि घृतपात्रकम् ॥ १६४ ॥

வேதாம்குல ஸமுத்ஸேதம் விஸ்தாரந்து
ஷடங்குலம் !
அர்த்தாங்குலேந தஸ்யோஷ்டம் ஏதத்தி க்ருத
பாத்ரகம் !!

4 அங்குல உயரமும் 6 அங்குல அகலமும், அரை அங்குலம் விளிம்புமுள்ளது. ஆஜ்ய பாத்ர லக்ஷணமாகும்.

घृतस्य पात्रमेवं स्यात् प्रणीतापात्रमुच्यते ।
पञ्चावृताङ्गुलन्तारं सार्धाग्न्यङ्गुलमुच्छ्रयम् ॥ १६५ ॥

க்ருதஸ்ய பாத்ர மேவம் ஸ்யாத் ப்ரணீதா பாத்ர
முச்யதே !
பஞ்சாவ்ருதாம் குலம் தாரம் ஸார்த்தாக்ந்யம் குலம்
உச்ரயம் !!

இவ்வாறு ஆஜ்ய பாத்ர லக்ஷணம் கூறி ப்ரணீதா பாத்ர லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது. 5 அங்குல நீளமும் 3 ½ அங்குல உயரமும் உடையது ப்ரணீதா பாத்ரமாகும்.

प्रणीतापात्रमेवं स्यात् प्रोक्षणीपात्रमुच्यते ।
पञ्चाङ्गुलन्तु विस्तारं रुद्राङ्गुलसमुच्छ्रयम् ॥ १६६ ॥

ப்ரணீதா பாத்ர மேவம் ஸ்யாத் ப்ரோக்ஷணீ பாத்ர
முச்யதே !
பஞ்சாம் குலந்து விஸ்தாரம் ருத்ராம்குல
ஸமுச்ரயம் !!

ப்ரணீதா பாத்ரம் கூறப்பட்டு ப்ரோக்ஷணீ பாத்ரம் கூறப்படுகிறது. 5 அங்குல நீளமும் 11 அங்குல உயரமும் உள்ளது ப்ரோக்ஷணீ பாத்ரமாகும்.

प्रोक्षणीपात्रमेवं स्यात् स्कन्दकुम्भविधिं श्रृणु ।
त्रीण्यङ्गुलप्रविस्तारं रुद्राङ्गुलसमुन्नतम् ॥ १६७ ॥

ப்ரோக்ஷணீ பாத்ர மேவம் ஸ்யாத் ஸ்கந்தகும்ப விதிம்
ச்ருணு !
த்ரீண்யங்குல ப்ரவிஸ்தாரம் ருத்ராங்குல
ஸமுந்நதம் !!

ப்ரோக்ஷணீ பாத்ரம் கூறப்பட்டு ஸ்கந்த கும்ப விதி கூறப்படுகின்றது. 3 அங்குல நீளமும், 11 அங்குல உயரமும்

आस्यं वेदाङ्गुलं ज्ञेयं कर्णायामं तथाङ्गुलम् ।
व्योममेकाङ्गुलं प्रोक्तमर्धाङ्गुलन्तु निर्गमम् ॥ १६८ ॥

ஆஸ்யம் வேதாம்குலம் ஜ்ஞேயம் கர்ணாயாமம் ததாம்
குலம் !
வ்யோமமேகாம் குலம் ப்ரோக்தம் அர்த்தாம் குலந்து
நிர்க்கமம் !!

கும்பத்தின் முக அளவு 4 அங்குலமும் கும்ப கழுத்து அளவு 4 அங்குலமும் மேல் விளிம்பு 1 அங்குலமும் விளிம்பின் வெளிக்கொணர்வு ½ அங்குலமாகும்.

गले त्रिरेखा कर्तव्या पक्वबिम्बफलप्रभम् ।
कलङ्करहितं स्निग्धं सर्वदोषविवर्जितम् ॥ १६९ ॥

களேத்ரிரேகா கர்த்தவ்யம் பக்வ பிம்ப பல ப்ரபம் !
களங்க ரஹிதம் ஸ்நிக்தம் ஸர்வதோஷ
விவர்ஜிதம் !!

கழுத்தில் 3 கோடுகளும், பழுத்த கோவைப்பழம் போல் இருக்கவும், குற்றமற்றதாயும், கெட்டியானதாகவும் எல்லா தோஷமற்றதாயும் உள்ளது..

स्कन्दकुम्भमिति प्रोक्तं वर्धनीलक्षणं श्रृणु ।
रन्ध्राङ्गुलप्रविस्तारं वर्धनीजठरस्य तु ॥ १७० ॥

ஸ்கந்தகும்பம் இதி ப்ரோக்தம் வர்த்தநீ லக்ஷணம்
ச்ருணு !
ரந்த்ராம்குல ப்ரவிஸ்தாரம் வர்த்தநீ ஜடரஸ்யது !!

ஸ்கந்த கும்பம் என கூறப்பட்டு வர்த்தநீ லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது. குடத்தின் வர்த்தனீ கலசத்தின் நடுப்பகுதி 9 அங்குல அளவாயும்

अव्यङ्गुलसमुत्सेधं वक्त्रमग्न्यङ्गुलं मतम्।
अश्विन्यङ्गुलमोष्ठं स्यात् पार्श्वे नालाङ्कुरायतम् ॥ १७१ ॥

அப்த்யாம் குல ஸமுத் ஸேதம் வக்த்ரமக்ந்யம் குலம் மதம்!
அச்விந்யாம் குல மோஷ்டம் ஸ்யாத் பார்ச்வே நாளாம் குராயதம்!!

7 அங்குல உயரமும், முகம் 3 அங்குலமுமாகும். 2 அங்குல அளவு விளிம்பு அமைப்பும் பக்கத்தில் தண்டு போன்றமைத்து

उत्पलाकृतिवत्कार्यं सार्धाङ्गुलप्रमाणत:।
अर्धाङ्गुलोच्छ्रयं ग्रीवमङ्गुलीयोष्ठनिर्गमम् ॥ १७२ ॥

உத்பலாக்ருதிவத் கார்யம் ஸார்த்தாம்குல ப்ரமாணத:!
அர்த்தாங்குலோச்ரயம் க்ரீவம் அங்குலீயோஷ்ட நிர்கமம்!!

1 ½ அங்குல அமைப்பில் நீலோத்பலம் போல் வர்த்தநீ கலச தண்டின் வாயின் அமைப்பு இருக்கவேண்டும் (கிண்டி) ½ அங்குல உயரமாயும் கழுத்து விளிம்பு விரல் ப்ரமாணம் வெளிக்கொணர்ந்ததாகும்.

वर्धनीलक्षणं प्रोक्तं कुम्भानां लक्षणं शृणु।
रुद्राङ्गुलविस्तारमोष्ठं व्योमाङ्गुलं भवेत् ॥ १७३ ॥

வர்த்தநீ லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் கும்பாநாம் லக்ஷணம் ச்ருணு!
ருத்ராம்குல ப்ரவிஸ்தார மோஷ்டம் வ்யோமாங்குலம் பவேத்!!

வர்த்தநீ லக்ஷணம் கூறப்பட்டு கும்ப லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது. 11 அங்குல நீளமும், விளிம்பு 1 அங்குலம் ஆகும்.

सार्धाङ्गुलं गलोत्सेधं त्रियवं तस्य निर्गमम्।
कुम्भानां लक्षणं प्रोक्तं कलशानां तत: शृणु ॥ १७४ ॥

ஸார்த்தாம் குலம் களோத்ஸேதம் த்ரியவம் தஸ்ய நிர்கமம்!
கும்பாநாம் லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் கலசாநாம் தத ச்ருணு!!

1½ அங்குலம் கழுத்துப் பகுதி வரை அதன் வெளிக் கொணர்வு 3யவை அங்குலமாகும். கும்பத்தின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டு கலச லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது.

सप्ताङ्गुलप्रविस्तारमुत्सेधं चतुरङ्गुलम्।
ग्रीवमर्धाङ्गुलोत्सेधमोष्ठं तत्सममेव तु ॥ १७५ ॥

ஸப்தாம் குல ப்ரவிஸ்தாரம் உத்ஸேதம் சதுராம் குலம்!
க்ரீவம் அர்த்தாங்குலோத்ஸேத மோஷ்டம் தத் ஸமமேவது!!

7 அங்குல நீளமும், 4 அங்குல உயரமும், கழுத்து ½ அங்குல உயரமும் உதடு ½ அங்குல அளவாகும்.

त्र्यङ्गुलञ्चास्यविस्तारं यवमोष्ठस्य निर्गमम्।
शेषं युक्त्या प्रकर्तव्यं पक्वबिम्बफलोपमम् ॥ १७६ ॥

த்ரயம் குலம் சாஸ்ய விஸ்தாரம் யவமோஷ்டஸ்ய நிர்கமம்!
சேஷம் யுக்த்யா ப்ரகர்த்தவ்யம் பக்வபிம்ப பலோபமம்!!

கலச முக சுற்றளவு 3 அங்குலமாகும், விளிம்பு 1யவை அளவாகும். மற்றவையை புத்தி கூர்மையால் அறிந்து அது பழுத்த கோவைப்பழம் போல் அழகாக இருக்க வேண்டும்.

कलाशस्य विधिः प्रोक्ता कुण्डिकालक्षणं श्रृणु ।
वेदाङ्गुलं तद्विस्तारं दैर्घ्यमान्यङ्गुलं भवेत् ॥ १७७ ॥

கலசஸ்ய விதி ப்ரோக்தம் குண்டிகாலக்ஷணம் ச்ருணு!
வேதாம் குலந்த த்விஸ்தாரம் தைர்க்யம் அக்ர்யம் குலம் பவேத் !!

கலசஸ்ய லக்ஷணம் கூறப்பட்டு கிண்டி லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது. 4 அங்குலம் நீளமும் 3 அங்குலம் உயரமும் ஆகும்.

सार्धांगुलं तस्य तारं मध्यमर्धांगुलं भवेत् ।
पादांगुलं गलोत्सेधं पार्श्वे घ्राणसमन्वितम् ॥ १७८ ॥

ஸார்த்தாம் குலந்தஸ்யதாரம் மத்ய மர்தாம் குலம் பவேத்!
பாதாங்குலம் கலோத்ஸேதம் பார்ச்வே க்ராண ஸமந்விதம் !!

1 ½ அங்குலம் அதன் கணமும், ½ அங்குலம் நடுப்பகுதியும் ¼ அங்குலம் கழுத்தின் நீளமும், பக்கத்தில் த்வாரத்துடன் மூக்கு போன்ற அமைப்பும் செய்து.

व्योमांगुलप्रमाणेन-पादमोष्ठे प्रकल्पयेत् ।
कुण्डिकालक्षणं प्रोक्तं हविःपात्रविधिं श्रृणु ॥ १७९ ॥

வ்யோமாம்குல ப்ரமாணேந பாதமோஷ்ட ப்ரகல்பயேத்!
குண்டிகா லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் ஹவி: பாத்ரவிதிம் ச்ருணு !!

1 அங்குல அளவால் கிண்டியின் பாத அமைப்ப அமைக்கவும் கிண்டிகையின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டு ஹவிர் பாத்ரம் லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது.

तस्य कुक्षेस्तु विस्तारं धर्मांगुलमुदाहृतम् ।
अष्टांगुलसमुत्सेधं कणोत्सेधमथांगुलम् ॥ १८० ॥

தஸ்யகுக்ஷேஸ்து விஸ்தாரம் தர்மாங்குலமுதா ஹ்ருதம் !
அஷ்டாங்குல ஸமுத்ஸேதம் கர்ணோத்ஸேத மதாங்குலம் !!

பாத்ரத்தின் நடுப்பகுதி 8 அங்குலமாகும், 8 அங்குலம் உயரமாகும் கழுத்துப்பகுதி 1 அங்குலமாகும்.

कर्णव्योमांगुलं प्रोक्तमास्यतारं रसांगुलम् ।
शेषं युक्त्या प्रकर्तव्यं तत्पचेदाढकं मुने ॥ १८१ ॥

கர்ணவ்யோ மாங்குலம் ப்ரோக்தம் ஆஸ்யதாரம் ரஸாங்குலம் !
சேஷம் யுக்த்யா ப்ரகர்தவ்யம் தத்பசேதாடகம் முநே !!

பாத்ரத்தின் முக அளவு 6 அங்குலமாகும். மற்ற அமைப்புகளை புத்தி கூர்மையால் செய்யவேண்டும். அதில் 1படி அன்னம் தயார் செய்யவேணும்.

यावत्पचेच्छिवद्रोणं तावन्मात्रं प्रकल्पयेत् ।
हविःपात्रविधिः प्रोक्तं उपदंशस्य पात्रकम् ॥ १८२ ॥

யாவத்பசேச்சிவத்ரோணம் தாவந்மாத்ரம் ப்ரகல்பயேத்!
ஹவி: பாத்ர விதி ப்ரோக்தம் உபதம்சஸ்ய பாத்ரகம் !!

3 படி 1 மரக்கால் சமைப்பதற்கு அதற்குரியதான பாத்ரம் கல்பிக்கவும் ஹவிர் பாத்ர முறைகூறி உபதம்ச பாத்ர முறை கூறப்படுகிறது.

उदरस्य प्रविस्तारमष्टांगुलमुदाहृतम् ।
युगाङ्गुलसमुत्सेधं कण्ठमेकाङ्गुलं भवेत् ॥ १८३ ॥

உதரஸ்ய ப்ரவிஸ்தாரம் அஷ்டாங்குல முதாஹ்ருதம் !
யகாங்குலஸமுத்ஸேதம் கண்டமேகாங்குலம் பவேத்!!

பாத்ரத்தின் நடுப்பகுதி 8 அங்குலமாகும். 4 அங்குலம் உயரமானதாயும், கழுத்துப்பகுதி 1 அங்குலமாகும்.

आस्यतारं षडङ्गुल्यमोष्ठमेकांगुलं भवेत् ।
एतत्स्यादुपदंशाय पिधानस्य विधिं श्रृणु ॥ १८४ ॥

ஆஸ்யதாரம்ஷடங்குல்யம் ஒஷ்டமேகாங்குலம் பவேத்!
ஏதத்ஸ்யாதுபதம் சாய பிதாநஸ்ய விதிம் ச்ருணு!!

பாத்ரத்தின் முகப்பகுதி 6 அங்குலமும், விளிம்புப்பகுதி 1 அங்குலமும் ஆகும். இவ்வாறாக காய்கறி பாத்ரலக்ஷணம் கூறப்பட்டு பாத்ரத்தின் மூடி அளவு கூறப்படுகிறது.

पाद्यस्य तारं यावत्तु तानत्कुर्यात्पिधानकम् ।
पिधानस्य विधिः प्रोक्त दर्व्या लक्षणमुच्यते ॥ १८५ ॥

பாத்ரஸ்யதாரம்யாவத்து தாவத்குர்யாத் பிதாநகம் !
பிதாநஸ்யவிதி ப்ரோக்தம் தர்வ்யாலக்ஷண முச்யதே !!

பாத்திரத்தினுடைய வாய் சுற்றளவு எந்த அளவிலிருக்கிறதோ, அதன் அளவாக பாத்ர மூடி செய்யவேண்டும். பிதாந லக்ஷணம் கூறப்பட்டு தர்விலக்ஷணம் கூறப்படுகிறது.

द्वादशांगुलमायामं तद्दैर्घ्य पञ्चधा भवेत् ।
अत्यर्धांशेन पुच्छांशात् पक्षांशेनाग्रमुच्यते ॥ १८६ ॥

த்வாதசாங்குலமாயாமம் தத்தைர்க்யம் பஞ்சதா பவேத்!
அத்யர்தாம்சேந புச்சாம்சாத் பக்ஷாம் சேநாக்ரமுச்யதே !!

12 அங்குல நீளமும், அதன் கணம் 5ல் 1 பாகம் அகலமானதாகவும், 15 ½ அங்குல அளவு தர்வியன் பின் பகுதியின்.

त्र्यङ्गुलं पुच्छतारं वा वक्त्रतारं शरांगुलम् ।
व्योमांगुलप्रमाणेन मध्यतारं विधीयते ॥ १८७ ॥

த்ரயங்குலம் புச்சதாரம்வா வக்த்ரதாரம் சராங்குலம் !
வ்யோமாங்குல ப்ரமாணேந மத்யதாரம் விதீயதே !!

3 அங்குலம் கரண்டி காம்பும் அகலமும், கரண்டியின் முக அளவு 5 அங்குலமும், 1 அங்குல அளவாக கரண்டியின் உள் அளவாகும்.

अर्धाङ्गुलन्तु हीनं स्यान्मध्यमस्य चैव हि ।
दर्व्या लक्षणमाख्यातं स्थालिकालक्षणं श्रृणु ॥ १८८ ॥

அர்தாங்குலந்து ஹீநம்ஸ்யாத் மத்ய மஸ்யது சைவஹி!
தர்வ்யா லக்ஷண மாக்யாதம் ஸ்தாலிகா லக்ஷணம் ச்ருணு !!

½ அங்குலம் ப்ரமாணமாக தர்வி கைப்பிடி இருக்கவேண்டும். இவ்வாறு தர்வி லக்ஷணம் கூறப்பட்டு ஸ்தாலிகா லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது.

कन्यसं कांस्यसंभूतं राजतं मध्यमं भवेत् ।
हैमजं चोत्तमं प्रोक्तं वृत्ताकारं सुशोभनम् ॥ १८९ ॥

கந்யஸம்காம் ஸ்யஸம்பூதம் ரஜதம் மத்யமம் பவேத் !
ஹைமஜம் உத்தமம் ப்ரோக்தம் வ்ருத்தாகாரம் ஸுசோபநம் !!

ஸ்தாலிகையின் லக்ஷணம் வெங்கல பாத்ரம் அதமமென்றும், வெள்ளி பாத்ரம் மத்யமம் என்றும் தங்க பாத்ரம் உத்தமம் என்றும் வட்டவடிவாகவும், அழகாகவும் இருக்க வேண்டும்.

द्वादशांसुलमारभ्य द्वित्र्यङ्गुलविवर्धनात् ।
षट्त्रिंशदंगुलान्तं च कन्यसादित्रयं त्रयम् ॥ १९० ॥

த்வாதசாங்குல மாரப்ய த்வித்ரயங்குல விவர்தநாத்!
ஷட்த்ரிம்சத் அங்குலாந்தஞ்ச கந்யசாதி த்ரயம் த்ரயம் !!

12 அங்குல முதற்கொண்டு 2, 2 அங்குல அதிகரிப்பால் 36 அங்குலம் வரை உத்தம, மத்தியம், அதமத்தில் 3,3 பாத்ர அமைப்பு விதமாகும்.

तद्द्वयं चोष्ठविस्तारमुत्सेधं तत्समं भवेत् ।
वेत्रं यवद्वये तु स्यात् अधमस्याधमस्य तु ॥ १९१ ॥

தத்வயம்ச ஒஷ்ட விஸ்தாரம் உத்ஸேதம்
தத்ஸமம்பவேத்!
வேத்ரம் யவத்வயேத்ஸ்யாத் அதமஸ்ய
அதமஸ்யது!!

மேற்கூறிய அளவில் 2 மடங்கு வாய் அளவும் அதே அளவு உயரமாகும். பாத்ரத்தின் விளிம்பளவு 2 யவை அளவாகும். இது அதமத்தின் அதம பாத்ர அளவாகும்.

यवैकेन विवृद्ध्या तु यावद्दशयवान्तिकम् ।
स्थालिकानां नवानाञ्च वेत्रोत्सेधं प्रकीर्तितम् ॥ १९२ ॥

யவைகேந விவ்ருத்யாது யாவத்தச யவாந்திகம்!
ஸ்தாலிகாநாம் நவாநாஞ்ச வேத்ரோத்ஸேதம்
ப்ரகீர்த்திதம்!!

ஒவ்வொரு யவையளவு வ்ருத்தியாக 10 யவை அளவு வரை 9 விதமான ஸ்தாலிகை பாத்ரத்தின் வேத்ர உயர அளவாகும்.

कांस्यादुक्तं मध्यमानं विंशदूर्ध्वशतं पलम् ।
स्वर्णेन रजतेनैव यथालाभं प्रकल्पयेत् ॥ १९३ ॥

காம்ஸ்யா துக்தம் மத்யமாநம்
விம்சதூர்த்வசதம்பலம்!
ஸ்வர்ணேந ரஜதேநைவ யதாலாபம் ப்ரகல்பயேத்!!

வெங்கல பாத்ரத்தை விட வெள்ளி பாத்ரம் 120 மடங்கு பலனாகும். தங்கத்தினாலோ, வெள்ளியினாலோ, ஸ்தாலி பாத்ரம் அமைக்கவும்.

स्थालिकालक्षणं प्रोक्तं त्रिपादीलक्षणं श्रृणु ।
चतुर्थाच्छङ्खपादी च बलिपादी त्रिपादिका ॥ १९४ ॥

ஸ்தாலிகா லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் த்ரிபாதீலக்ஷணம்
ச்ருணு!
சதுர்த்தாச்சங்க பாதீச பலிபாதீ த்ரிபாதிகா!!

இவ்வாறு ஸ்தாலிகா லக்ஷணம் கூறப்பட்டு முக்காலி லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது. 4 பாதமைப்பால் சங்கத்தின் நாற்காலியின் பலி பாத்ரத்திற்கு முக்காலியுமாகும்.

यावन्मानं तु पीठोच्चं तावदुच्चत्रिपादिकम् ।
कर्तव्यं स्थालिकापादं लक्षणेन विशेषतः ॥ १९५ ॥

யாவந்மானந்து பீடோச்சம் தாவதுச்ச த்ருபாதிகம்!
கர்த்தவ்யம்ஸ்தாலிகா பாதம் லக்ஷணேந
விசேஷத:!!

பீடத்தின் நீளம் எவ்வாறுள்ளதோ அந்த அளவு முக்காலியின் உயரமாகும். ஸ்தாலிகா பாதத்தை ஒரே முறைப்படி அமைக்கவும்

उच्चं युगांगुलं ज्ञेयं तच्चतुर्गुणमायतम् ।
ईषत् त्रिभङ्गिकापादं पक्षांगुलं तु नाहकम् ॥ १९६ ॥

உச்சம் யுகாங்குலம் ஞேயம் தச்சதுர்குண மாயதம்!
ஈசது த்ருபங்கிகா பாதம் பக்ஷாங்குலந்து நாஹகம்!!

உயரம் 4 அங்கலமும், நீளம் அதன் 4 பங்கும் (14) பங்கான சிறிது வளைந்தான பாதமும் அந்த பாதம் 15 அங்குல உயரமாகும்.

मृगराट्पादवन्मूले वक्त्रपादानि कीर्तिताः ।
शरांगुलन्तु विस्तारमुत्सेधं पर्वतांगुलम् ॥ १९७ ॥

ம்ருகராட் பாதவன் மூலே வக்ர பாதாநி கீர்த்திதா:!
சராங்குலந்து விஸ்தாரம் உத்ஸேதம்
பர்வதாங்குலம்!!

முக்காலியின் பாதடியில் சிம்ம பாதம் போன்றும் உயரத்தில் சிம்ம முகம் போன்று அமைக்கவும். 5 அங்குல விஸ்தாரமும் உயரம் 7 அங்குலமாகும்.

अग्निपादसमायुक्तं त्रिवर्गांगुष्ठनाहकम् ।
शरावाकृतिवन्मूले शेषं युक्त्या प्रकल्पयेत् ॥ १९८ ॥

அக்நி பாத ஸமாயுக்தம் த்ரிவர்காங்குஷ்ட நாஹகம்!
சராவாக்ருதிவன்மூலே சேஷம் யுக்த்யா
ப்ரகல்பயேத்!!

3 பாதமுடையதும் 3 கட்டை விரல் பெருமனுடையதும் சராவம் போன்று அதன் கீழ் பாகத்திலும் மீதியை புத்தி ஸாமர்த்தியத்தினால் செய்யவும்.

त्रिपादीलक्षणं प्रोक्तं पाद्याधारविधिं श्रृणु ।
चतुरंगुलमायामं पत्रद्वयसमन्वितम् ॥ १९९ ॥

த்ரிபாதீ லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் பாத்யா தார
விதிம்ச்ருணு!
சதுரங்குலமாயாமம் பத்ரத்வய ஸமந்விதம்!!

த்ரிபாதி லக்ஷணம் கூறப்பட்டு ஆதார பாத்ரம் வைக்கும் விதியை கூறுகிறேன். 4 அங்குல நீளமும், 2 பத்ரம் போல் இருப்பதும்

तस्याधः सिंहपादं च शेषं युक्त्या प्रकल्पयेत् ।
पात्रं निधाय तस्योर्ध्वे तस्मिन् पात्रादिकं ददेत् ॥ २०० ॥

தஸ்யாதம் ஸிம்மபாதஞ்ச சேஷம்யுக்த்யா
ப்ரகல்பயேத்!
பாத்ரம் நிதாய தஸ்யோர்த்வே தஸ்மிந் பாத்ராதிகம்
ததேத்!!

அதற்கு கீழாக சிம்ம பாதம் போன்று அமைத்து மீதியை யுக்தியால் கல்பிக்கவும். அதன் மேல் பாத்ரத்தை வைத்து பாத்யாசமன பாத்ரத்தை வைக்கவும்.

पाद्यनचमनाधारविधिं श्रृणु महामुने ।
कलांगुलसमायामं मुखवारसमं भवेत् ॥ २०१ ॥

பாத்யாசமந ஆதார விதிம் ச்ருணு மஹாமுநே!
கலாங்குல ஸமாயாமம் முகவார சமம் பவேத்!!

பாத்ய, ஆசமந, இவையை ஆதார முறையை கூறுகிறேன் கேளும்! 16 அங்குல நீளமும் 7 அங்குல முகவிஸ்தாரமும்

ओष्ठमेकांगुलम् प्रोक्तं धुत्तूरकुसुमोपमम् ।
ऊर्ध्वकायमिदं प्रोक्तं दण्डायामं नवांगुलन् ॥ २०२ ॥

ஒஷ்டம் ஏகாங்குலம் ப்ரோக்தம் தூர்தூர
குஸுமோபமம்!
ஊர்த்வ காயமிதம் ப்ரோக்தம் தண்டாயாமம்
நவாங்குலம்!!

பாத்ரத்தின் விளிம்பு பாகம் 1 அங்குலமும் அது ஊமத்தம் பூ போலும் அமைக்கவும், இவ்வாறு ஆதார சக்தி மேல் பாகம் கூறி தண்டத்தின் அளவு 9 அங்குலமாக கூறப்படுகிறது.

अग्न्यंगुलं तु विस्तारं द्विगुणं पादविस्तरम् ।
गण्डिकात्रयसंयुक्तं दण्डं कुर्याद्विचक्षणः ॥ २०३ ॥

அக்ன்யம் குலந்து விஸ்தாரம் த்விகுணம் பாத
விஸ்தரம்!
கண்டிகாத்ரய ஸம்யுக்தம் தண்டம் குர்யாத்
விசக்ஷண:!!

3 அங்குலம் விஸ்தாரமும், 2 அங்குலம் பாத விஸ்தாரமும், 3 கண்டிகை இருக்கக் கூடிய தண்டத்தை அமைக்கவும்

न वर्जयेत् तले तस्मिन् पात्रे त्वाचमनोदकम् ।
प्रोक्तमाचमनाधारं जलाधारविधिं श्रृणु ॥ २०४ ॥

நவர்ஜயேத் தலேதஸ்மிந் பாத்ரேது ஆசமநோ
தகம்!!
ப்ரோக்தம் ஆசமநாதாரம் ஜலதார விதிம் ச்ருணு!!

ஆசமந தீர்த்தத்தை தரையில் விடப்படாது. பாத்ரத்தில் விட வேண்டும். இவ்வாறு ஆசமந பாத்ரம் கூறி ஜலாதாரம் முறை கூறப்படுகிறது.

चतुर्विंशत् त्रयं तु स्याद्विस्तारमुदरस्य तु ।
विंशदंगुलमुत्सेधमास्यातारं कलाङ्गुलम् ॥ २०५ ॥

சதுர்விம்சத் த்ரயந்துஸ்யாத் விஸ்தாரம்து
உதரஸ்யது!
விம்சதங்குலம் த்ஸேதம் ஆஸ்யதாரம்
கலாங்குலம்!!

24 அங்குலம், பாத்ரத்தில் நடுப்பகுதி ஈரமாகும். 20 அங்குலம் உயமும், முகத்தினளவு 16 அங்குலமாகும்

ओष्ठं पक्षाङ्गुलं ज्ञेयं तस्याधस्तात् त्रिरेखया ।
यवत्रयप्रमाणेन कुर्यादुदरबन्धनम् ॥ २०६ ॥

ஓஷ்டம் பக்ஷாங்குலம்ஞேயம் தஸ்யாதஸ்தாத் த்ரிரேகயா!
யவத்ரய ப்ரமாணேந குர்யாத் உதர பந்தனம்!!

விளிம்பு பகுதி 15 அங்குலமாகும். விளிம்பின் அடிப்பகுதியின் 3 கோடிடவும், 3 யவை அங்குல அளவு நடுப்பகுதி பட்டையானதாக சேர்க்கவும்

विस्तारमुदयं सर्वमेवं क्रमेण कारयेत् ।
पाद्यपात्राणि सर्वाणि कुर्यान्मानाङ्गुलेन तु ॥ २०७ ॥

விஸ்தாரம் உதயம்ஸர்வம் ஏவம்க்ரமேந காரயேத்!
பாத்ய பாத்ராநி ஸர்வாநி குர்யாத் நாநாங்குலேநது!!

பாத்ரத்தின் வாய் அகலமானது முன்பு சொன்னபடியே இருக்க வேணும், எல்லா பாத்ய முதலிய பாத்ரங்களையும், மாநாங்குல அளவால் செய்யவும்

जलधारविधिः प्रोक्ता रङ्गस्य च विधिं श्रृणु ।
क्षौमपट्टैर्दुकूलैर्वा कुर्यात् कार्पासशाटिभिः ॥ २०८ ॥

ஜலதார விதிம் ப்ரோக்தம் ரங்கஸ்யச விதிம் ச்ருணு!
க்ஷௌமபட்டை: துகுலைர்வா குர்யாத் கார்பாஸ சாடிபி:!!

இவ்வாறு ஜலதார விதி கூறப்பட்டு சபையின் லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது. வெண்பட்டு வஸ்த்ரம், பட்டு வஸ்த்ரம், நூல் வஸ்த்ரம் இவைகளால்

दशवक्त्रयुतं वाऽपि रविवक्त्रयुतं तु वा ।
रन्ध्रवस्त्रयुतं वाऽपि चास्यज्जुसमन्वितम् ॥ २०९ ॥

தசவஸ்த்ரஹ்ஹூதம் வாபி ரவிவஸ்த்ர யுதம் துவா!
ரந்த்ரவஸ்த்ர யுதம்வாபிச ஆஸ்யரஜ்ஜு ஸமந்விதம்!!

பத்து வஸ்த்ரத்துடனோ, 12 வஸ்த்ரத்துடனோ, 9 வஸ்த்ரத்துடனோ, முக ரஜ்ஜுடன் கூடி

महावास्तुसमायुक्तं नानारूपसमायुतम् ।
एवं तु रङ्गमाख्यातं स्तम्भवेष्ठनमुच्यते ॥ २१० ॥

மஹா வாஸ்து ஸமாயுக்தம் நாநாருப ஸமாயுதம்!
ஏவம்து ரங்க மாக்யாதம் ஸ்தம்ப வேஷ்டந முச்யதே!!

பரந்த இடத்துடன் பலவித உருவத்துடனும் அமைப்பது ரங்கம் எனப்படும். இவ்வாறு ரங்க அமைப்பு கூறப்பட்டு ஸ்தம்ப வேஷ்டநம் கூறப்படுகிறது

गात्रमानसमं वस्त्रं पद्माकारे परं मतम् ।
एकवर्णेन युक्तं वा निश्छिद्रं तेन वेष्टयेत् ॥ २११ ॥

காத்ரமாந ஸமம் வஸ்த்ரம் பத்மாகாரே பரம்மதம்!
ஏகவர்ணேந யுக்தம்வா நிச்சித்ரந்தேந வேஷ்டயேத்!!

மூங்கில் கம்பத்தின் உயரத்திற்கு சமமாக வஸ்த்ரத்தை சுற்றி மேலே தாமரை புஷ்பம் போல் அமைக்கவும். ஒரே வர்ணமாகவோ இடைவெளியின்றி சுற்றவும்.

स्तम्भवेष्टनमाख्यातं वितानमधुनोच्यते ।
पङ्क्तिमानसमायामं विस्तारमपि तत्समम् ॥ २१२ ॥

ஸ்தம்ப வேஷ்டந மாக்யாதம் விதாநம் மதுநோச்யதே!
பங்தி மாந ஸமாயாமம் விஸ்தாரமபி தத்ஸமம்!!

இவ்வாறு ஸ்தம்ப வேஷ்டநம் கூறி விதாந லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது யாகசாலை எந்த நீள அளவு இருக்கிறதோ அதற்கு சமமாக

पद्माकारं विधातव्यं नानारूपयुतं तु वा ।
दुकूलं पट्टदेवाङ्गैः कुर्यात् कार्पासकेन वा ॥ २१३ ॥

பத்மாகாரம் விதாதவ்யம் நாநாருப யுதம்துவா!
துகூலம் பட்ட தேவாங்கை: குர்யாத் கார்ப்பாஸகே நவா!!

யாகசாலைக்கு மேல் தாமரை பூ போன்றோ பலவித உருவமாகவோ வெண்பட்டு, பட்டு தேவாங்கபட்டு, நூல் வஸ்த்ரம் இவைகளாலோ அமைக்கவும்

वितानलक्षणं प्रोक्तं पताकालक्षणं श्रृणु ।
विंशदंगुलविस्तारमायामं त्रिंशदंगुलम् ॥ २१४ ॥

விதாந லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் பதாகா லக்ஷணம் ச்ருணு!
விம்சதங்குல விஸ்தாரம் ஆயாமம் த்ரிம்ச தங்குலம்!!

விதாந லக்ஷணம் கூறப்பட்டு பதாகா லக்ஷணம் (நீள்படா் கொடி) (பேனா்) கூறப்படுகிறது. 20 அங்குல அகலமும், 30 அங்குல நீளமும்

विस्तारेण समं पुच्छं तस्यार्धं शिखरं भवेत् ।
चतुःपुच्छं त्रिपुच्छं वा पुच्छद्वयमथापि वा ॥ २१५ ॥

விஸ்தாரேண சமம்புச்சம் தஸ்யார்தம் சிகரம் பவேத்!
சதுர்புச்சம் த்ரிபுச்சம் வா புச்சத்வயம் அதாபிவா!!

அகலத்திற்கு சமமாக வாலும் அதன் பாதி பாகம் சிகரமும், 4 வால், 3 வால், 2 வால் உடையதாகவோ

पार्श्वे कलियुगायुक्तं पोत्त्रत्रयसमावृतम् ।
नवाष्टसप्तहस्तं वा शेषं ध्वजवदीरितम् ॥ २१६ ॥

பார்ச்வே கலியுகாயுக்தம் போத்ரத்ரய ஸமாவ்ருதம்!
நவாஷ்ட ஸப்த ஹஸ்தம்வா சேஷம் த்வஜவத் ரிதம்!!

பக்கத்தில் வீரன் போன்ற அமைப்பும் 3 துணிகளோடு கூடியதாகவும், 9, 8, 7 முழ அளவாகவோ செய்து மீதியை கொடி போன்ற அமைப்பாக செய்ய வேண்டும்.

ध्वजलक्षणमाख्यातं क्षुद्रध्वजविधिं श्रृणु ।
पादांगुलं तु विस्तारं द्वादशांगुलदैर्घ्यकम् ॥ २१७ ॥

த்வஜலக்ஷண மாக்யாதம் க்ஷுத்ரத் வஜவிதிம் ச்ருணு!
பாதாங்குலந்து விஸ்தாரம் த்வாதசாங்குல தைர்க்யகம்!!

இவ்வாறு த்வஜ லக்ஷணம் கூறப்பட்டு சின்ன கொடியின் அமைப்பை கூறுகிறேன். 4 அங்குல விஸ்தாரமும், 12 அங்குல நீளமும்

वेत्रद्वयसमायुक्तं शेषं कुर्यात्तु केतुवत् ।
शिखरे रज्जुसंयुक्तं वेणुदण्डं प्रलम्बयेत् ॥ २१८ ॥

வேத்ர த்வய ஸமாயுக்தம் சேஷம்குர்யாத்து கேதுவத்!
சிகரே ரஜ்ஜுஸம்யுக்தம் வேணுதண்டம் ப்ரலம்பயேத்!!

இரண்டு குச்சியுடன் கூடியதாகவும் அமைத்து மீதியை கொடியின் மேல் பாகம் கயிற்றினுடனும் மூங்கில் குச்சியை தொங்க விடவும்

ध्वजानां लक्षणं प्रोक्तं छत्रलक्षणमुच्यते ।
चतुर्मुखप्रविस्तारं समवृत्तमधोमुखम् ॥ २१९ ॥

த்வஜாநாம் லக்ஷணம் ப்ரேக்தம் சத்ர லக்ஷண முச்யதே!
சதுர்முக ப்ரவிஸ்தாரம் ஸமவ்ருத்தம் அதோமுகம்!!

கொடியின் அமைப்பு கூறப்பட்டு கொடையின் லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது. 4 பக்கமும் சுற்றிலும் விஸ்தாரமானதும், கீழ்நோக்கியவாறும்

आधार वैणवेनैव तन्तुभिर्बंधयेत् क्रमात् ।
वस्त्रेण वेष्टयेत्सर्वं मुक्तादामैश्च रत्नकैः ॥ २२० ॥

ஆதாரம் வைநவேனைவ தந்துபி: பந்தயேத்க்ரமாத்!
வஸ்த்ரேண வேஷ்டயேத் ஸர்வம் முக்தா தாமஸ்ச
ரத்நகை:!!

கொடையின் ஆதாரம் மூங்கில் குச்சியாலும் நூலினால் கட்டி, வஸ்த்ரத்தினால் போர்த்தி எல்லா இடத்திலும் முத்துமாலை, ரத்னங்கள்

मकुटैः स्वर्णपट्टैश्च भूषयेत् भूषणार्हकैः ।
उत्तमं रत्नखचितं दुकूलाद्यैस्तु मध्यमम् ॥ २२१ ॥

மகுடை: ஸ்வர்ணபட்டைஸ்ச பூஷயேத்
பூஷணார்ஹகை:!
உத்தமம் ரத்ன கசிதம் துகூலாத்யைஸ்து மத்யமம்!!

மேலே மகுடம், தங்க பட்டம், அணிகலன்கள் இவைகளால் அலங்கரிக்கவும், ரத்னங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட குடை உத்தமம் என்றும் பட்டு வஸ்த்ரங்களால் ஆனது மத்யமம் என்றும்

वस्त्रेणैवाधमं प्रोक्तं तालपत्रं महामुने ।
बाणाग्निरसतालैर्वा नालायामं प्रकीर्तितम् ॥ २२२ ॥

வஸ்த்ரே ணைவ அதமம் ப்ரோக்தம் தாள பத்ரம்
மஹாமுநே!
பாண அக்னி ரஸ தாலைர்வா நாளாயாமம்
ப்ரகீர்த்திதம்!!

வஸ்த்ரத்தினாலானது அதமம் என்றும், கூறப்பட்டு பண ஓலை குடை கூறப்படுகிறது. ஒரு தாளம் (?) 3, 6 பனை ஓலைகளாலோ, செய்து கைப்பிடியுடன் கூடியதாக அமைக்கவும்.

छत्रलक्षणमाख्यातं पिच्छलक्षणमुच्यते ।
मयूरपिच्छैः कर्तव्यं विस्तारं त्रियवं भवेत् ॥ २२३ ॥

சத்ர லக்ஷணமாக்யாதம் பிஞ்ச லக்ஷண முச்யதே!
மயூர பிஞ்சை: கர்தவ்யம் விஸ்தாரம்
த்ரியவம்பவேத்!!

குடையின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டு தோகையின் (சுருட்டி) லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது. மயில் தோகைகளால், 3 யவையளவு விஸ்தாரமுடையதாக செய்து

वस्त्रेण वेष्टयेत् सर्वं पुनः पिञ्छेन वेष्टयेत् ।
आधारमयसा कृत्वा हैमेन मकुटं तथा ॥ २२४ ॥

வஸ்த்ரேண வேஷ்டயேத் ஸர்வம் புந: பிஞ்சேந
வேஷ்டயேத்!
ஆதாரம் அயஸாக்ருத்வா ஹைமேந மகுடம் ததா!!

வஸ்த்ரத்தினால் மூடி பிறகு மயில் தோகையினால் சுற்றி கைப்பிடியை இரும்புத் தடியால் செய்து சுருட்டியின் மேல் பாகத்தில் தங்க மகுடம் அமைக்கவும்

शेषं युक्त्या प्रकर्तव्यं नालं स्याच्छत्रनालकम् ।
पिञ्छलक्षणमेवोक्तं चामरस्य विधिं शृणु ॥ २२५ ॥

சேஷம் யுக்த்யாப்ரகர்தவ்யம் நாலம் ஸ்யாத்சத்ர
நாளகம்!
பிஞ்ச லக்ஷண மேவோக்தம் சாமரஸ்ய
விதிம்ச்ருணு!!

மற்றவத்தை யுத்தியாக கல்பித்து கைப்பிடியை குடை போன்று அமைத்துக் கொள்ளவும். பிஞ்ச லக்ஷணம் கூறப்பட்டு சாமர லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது.

स्वर्णेन रजतेनैव दन्तिदन्तेन दारुणा ।
शुल्वेन वाऽथ मतिमान् दण्डं कुर्यान्महामुने ॥ २२६ ॥

ஸ்வர்ணேந ரஜதேநைவ தந்தி தந்தேந தாருணா!
சுல்பேநவா அத மதிமாந் தண்டம்
குர்யாந்மஹாமுநே!!

தங்கம், வெள்ளி,யானை தந்தம், மரம் இவைகளால் கைப்பிடி அமைக்கவும்

चतुर्विंशदंगुलायामं दण्डनाहं शरांगुलम् ।
नानापंक्तिसमायुक्तं नानागण्डिसमायुतम् ॥ २२७ ॥

சதுர்விம்சத ங்குலமாயாமம் தண்ட நாகம் சராங்குலம் !
நாநாபங்தி ஸமாயுக்தம் நாநாகண்டி ஸமாயுதம் !!

24 அங்குல நீளமும், 5 அங்குல கனமும், பலவித மடிப்புகளுடனும் பலவித கண்டி போன்ற அமைப்புகளுடன்

चमरीवालसंयुक्तं यथाशोभं तु कारयेत् ।
चामरस्य विधिः प्रोक्ता मयूरव्यजनं श्रृणु ॥ २२८ ॥

சமரீவால ஸம்யுக்தம் யதா சோபந்து காரயேத் !
சாமரஸ்ய விதிம் ப்ரோக்தம் மயூர வ்யஜநம் ச்ருணு !!

மானின் வால் கேசங்களால் அழகுக்கு தக்கவாறு அமைக்கவும். சாமரத்தின் விதியை கூறிமயில் விசிறியின் அமைப்பை கூறப்படுகிறது

दण्डं तु पूर्ववत् प्रोक्तं शिखिपिञ्छं तु योजयेत् ।
अलङ्कारेण मतिमान् शेषं युक्त्या प्रकल्पयेत् ॥ २२९ ॥

தண்டம்து பூர்வவத் ப்ரோக்தம் சிகி பிஞ்சஞ்து யோஜயேத் !
அலங்காரேண மதிமாந் சேஷம் யுக்த்யா ப்ரகல்பயேத் !!

விசிறியின் கைப்பிடி முன்புபோல் கூறப்பட்டு அதற்கு மேல் மயில் தோகையைச் சேர்க்கவும், நன்கு அலங்காரமாய் வைத்து மீதியை தன் புத்தியால் செய்யவும்

मयूरव्यजनं प्रोक्तं दुकूलव्यजनं श्रृणु ।
षोडशांगुलविस्तारं वैणवेनैव वर्तुलम् ॥ २३० ॥

மயூர வ்யஜநம் ப்ரோக்தம் துகூல வ்யஜநம் ச்ருணு !
ஷோடசாங்குல விஸ்தாரம் வைணவே நைவ வர்துலம் !!

மயில் விசிறி கூறப்பட்டு, பட்டு விசறி கூறப்படுகிறது. 16 அங்குல சுற்றளவு மூங்கிலால் வட்டமாக அமைத்து.

क्षौमदेवाङ्गपट्टैर्वा दुकूलेनाथ वेष्टयेत् ।
त्रियंगुलं दण्डनाहं षट्त्रिंशदंगुलायतम् ॥ २३१ ॥

க்ஷௌமதேவாங்க பட்டைர்வா துகூ லேநாத வேஷ்டயேத் !
த்ரயங்குலம் தண்டநாஹம் ஷட்த்ரிம்சத் அங்குலாயதம் !!

வெண்பட்டு, தேவாங்கப்பட்டு, (சிவப்புப் பட்டு) பட்டினாலோ, சுற்றவும், 3 அங்குல சுற்றளவாக 36 அங்குல நீளமாகவும்

नानातन्तुसमायुक्तं दण्डमात्रं विचित्रयेत् ।
दण्डाग्रं तु यथा कृत्वा शेषं युक्त्या प्रकल्पयेत् ॥ २३२ ॥

நாநாதந்து ஸமாயுக்தம் தண்ட மாத்ரம் விசித்ரயேத் !
தண்டாக்ரந்து யதாக்ருத்வா சேஷம் யுக்த்யா ப்ரகல்பயேத் !!

பலவித நூல்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு தண்டத்தை பலவித நூல்களால் அலங்கரித்து மீதியை யுக்தியாக கல்பிக்கவும்

दुकूलव्यजनं प्रोक्तं उष्णीषस्य विधिं श्रृणु ।
सप्तषट्पञ्चहस्तांशं पञ्चभागैकविस्तृतम् ॥ २३३ ॥

துகூல வ்யஜநம் ப்ரோக்தம் உஷ்ணீசஸ்ய விதிம்ச்ருணு !
ஸப்தஷட் பஞ்ச ஹஸ்தாம்சம் பஞ்சபாகைக விஸ்த்ருதம் !!

இவ்வாறு பட்டு விசிறி கூறப்பட்டு தலைப்பாகை கூறப்படுகிறது. 7, 6, 5 இந்த முழம் நீளமுடையதும் அதில் 5ல் 1 பாகம் அகலமுடையதும்

सुश्लक्ष्णं सुदृशं सूक्ष्मं शिरोरोमविवर्जितम् ।
शिरसा चिबुकेनैव कर्णाभ्यामपि वेष्टयेत् ॥ २३४ ॥

ஸுச்லக்ஷ்ணம் ஸுத்ருசம் ஸூக்ஷ்மம் சிரோரோம விவர்ஜிதம்!
சிரஸாசிபுகே நைவ கர்ணாப்யாமபி வேஷ்டயேத்!!

மிருதுவானதும், மெலிந்ததாகவும், மிக மெல்லியதாகவும், கேசங்களற்றதும், உள்ள சிரோ வஸ்த்ரத்தை சிரோ மந்திரத்தினால் தாடை முதல் கழுத்து இவைகளுடன் தலையை சுற்றி

पुच्छं वै वामकर्णान्ते वेष्टयेत्तु प्रदक्षिणम् ।
एवं संवेष्ट्य मतिमान् शेषं शिरसि वेष्टयेत् ॥ २३५ ॥

புச்சம் வை வாம கர்ணாந்தே வேஷ்டயேத்து ப்ரதக்ஷிணம்!
ஏவம் ஸம்வேஷ்ட்ய மதிமாந் சேஷம் சிரஸி வேஷ்டயேத்!!

இடது காது பக்கம் நுனி உள்ளதாக சுற்றவும், இவ்வாறு சிரஸை சுற்றி மீதமுள்ள வஸ்த்ரத்தை சிரஸில் சுற்றவும்.

उष्णीषविधिराख्यातं उत्तरीयविधिं श्रृणु ।
बाणहस्तायतं वाऽपि वेदहस्तायतं तु वा ॥ २३६ ॥

உஷ்ணீஷ விதி ராக்யாதம் உத்தரீய விதிம் ச்ருணு!
பாண ஹஸ்தாயதம் வாபி வேத ஹஸ்தாயதம்து வா!!

இவ்வாறு தலைப்பாகை முறை கூறப்பட்டு அங்க வஸ்த்ர லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது. 5 முழ நீளமாகவோ, 4 முழ அகலமாகவோ

तालमात्रं प्रविस्तारं बन्धयेत्तु द्विपुच्छकम् ।
यज्ञोपवीतवद्बध्वा उत्तरीयं विशेषत: ॥ २३७ ॥

தாலமாத்ரம் ப்ரவிஸ்தாரம் பந்தயேத்து த்விபுச்சகம்!
யக்ஞோப வீதவத் பத்வா உத்தரீயம் விசேஷத:!!

1 தால அளவு அகலமுடையதும், 2 நிலையும் கட்டியதாகவும், பூணூல் போல் சரீரத்தின் மேல் கட்டிக் கொள்வது உத்தரீயம் எனப்படும்.

यजने स्थापने चाग्निकार्ये शैवोत्सवे जपे ।
उष्णीषमुत्तरीयञ्च धारयेद्देशिकोत्तम: ॥ २३८ ॥

யஜநே ஸ்தாபநே சாக்நி கார்யே சைவோத்ஸவே ஜபே!
உஷ்ணீஷம் உத்தரீயம்ச தாரயேத் தேசி கோத்தம:!!

யாகம், ப்ரதிஷ்டை, அக்னி கார்யம், சிவோத்ஸவம், ஜபம் இந்த காலங்களில் தலைப்பாகையையும், உத்தரீயத்தையும் அவச்யம் தரிக்க வேண்டும்.

उत्तरीयलक्षणं प्रक्तं वस्त्रलक्षणमुच्यते ।
देवाङ्गक्षौमकं वाऽपि नेत्रं कार्पासजन्तु वा ॥ २३९ ॥

உத்தரீய லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் வஸ்த்ர லக்ஷண முச்யதே!
தேவாங்க க்ஷௌமகம் வாபி நேத்ரம் கார்பாஸ ஜந்துவா!!

உத்தரீய லக்ஷணம் கூறப்பட்டு வேஷ்டி லக்ஷணம் கூறப்படுகின்றது. தேவாங்க பட்டு, வெண்பட்டு, நூல் வேஷ்டி இவைகள் 14 முழம் உள்ள வேஷ்டி

उत्तमं मनुहस्तं स्याद्रविहस्तन्तु मध्यमम् ।
अधमं दशहस्तं स्याते पञ्चतालन्तु विस्तृतम् ॥ २४० ॥

உத்தமம் மநுஹஸ்தம்ஸ்யாத் த்ரவிஹஸ்தந்து மத்யமம்!
அதமம் தசஹஸ்தம் ஸ்யாத் பஞ்சதாலந்து விஸ்த்ருதம்!!

உத்தமம், 12 முழ வேஷ்டி, மத்யமம் 10 முழ வேஷ்டி - அதமம், அதன் வேஷ்டியின் அகலம், 5 தாளம் ஆகும்

उत्तमं रक्तवर्णं स्यादलाभेऽन्यत्रगृह्यताम्।
स्निग्धं सुश्लक्ष्णकं नव्यं शिरोरोमविवर्जितम् ॥ २४१ ॥

உத்தமம் ரக்த வர்ணம் ஸ்யாத் அலாபே அந்யத்
ப்ரக்ருஹ்யதாம்।
ஸ்நிக்தம் சுஷ்லக்ஷ்ணகம் நவ்யம் சிரோரோம
விவர்ஜிதம்॥

சிகப்பு பட்டு உத்தமமென்றும், கிடைக்காவிடில் மற்ற நிரத்தையோ ஏற்கலாம், புதியதாயும், கெட்டியானதாயும், ம்ருதுவான தாகவும், கேஸ மற்றதும், ஆக இருக்க வேண்டும்.

जीर्णन्तु वह्निदग्धन्तु वर्जयेदाखुदष्टकम्।
वस्त्रलक्षणमित्येवं स्यात्पञ्चशयनं शृणु ॥ १४२ ॥

ஜீர்ணந்து வஹ்நிதக்தந்து வர்ஜயேத்
ஆஹுதஷ்டகம்।
வஸ்த்ர லக்ஷணம் இத்யேவம் ஸ்யாத் பஞ்ச சயநம்
ச்ருணு॥

ஜீர்ணமானதும் நெருப்பால் எரிக்கப்பட்டதும் எலிகடிக்கப்பட்டதும் வேஷ்டியை தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும். வஸ்த்ர லக்ஷணம் கூறி 5 வித சயந லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது.

चर्मजं रोमजं चैवमुण्डजञ्चाण्डज पुनः।
वामजं चैव पञ्चैते शयनं संप्रकल्पयेत् ॥ २४३ ॥

சர்மஜம், ரோமஜஞ்சைவ முண்டஜம்ச
அண்டஜம்புந:।
வாமஜம்சைவ பஞ்சைதே சயநம்
ஸம்ப்ரகல்பயேத்॥

தோலால் அமைக்கப்பட்டது, ரோமங்களால் அமைக்கப்பட்டது, பருத்தி முதலியவைகளால் செய்யப்பட்டது, பறவை தோகையால் செய்யப்பட்டது. பஞ்சால் செய்யப்பட்டது. இவைகள் ஐந்து வித சயனமாக கூறப்பட்டது

खट्वाया मञ्चविस्तीर्णमायामन्तु सुविस्तृतम्।
उत्सेधकं हस्तमात्रं प्रावृणीं व्याघ्रचर्मणा ॥ २४४ ॥

கட்வாயாமஞ்ச விஸ்தீர்ணம் ஆயாமந்து
ஸுவிஸ்த்ருதம்।
உத்ஸேதகம் ஹஸ்த மாத்ரம் ப்ரவ்ருணீம் வ்யாக்ர
சர்மணா॥

கட்டிலின் மேற்பகுதியின் பரப்பளவாக விதிக்கப்பட்டதாகவும், 1 முழ அளவிற்கு மேல் புலித் தோலாலும்

पूरितं तूलिकेनैव चर्मजं चेति कीर्तिम्।
आयामं पूर्ववत्कुर्याद्रोमैः कृष्णमृगोद्भवैः ॥ २४५ ॥

பூரிதம் தூலிகேநைவ சர்மஜம் சேதி கீர்த்திதம்।
ஆயாமம் பூர்வவத் குர்யாத் ரோமை: க்ருஷ்ண
ம்ருகோத்பவை:॥

நிரப்பப்பட்டது, புலி ரோமத்தினாலும் நிரப்பப்பட்ட்து சர்மஜ சயநம் எனப்படும், முன்புள்ள அளவுப்படியே

संपूरितञ्च यत्तल्पं रोमजं चेति कीर्तितम्।
पूर्वोक्तलक्षणोपेतं वस्त्रेणावरणं तथा ॥ २४६ ॥

ஸம்பூரிதம் ச யத்தல்பம் ரோமஜம் சேதி கீர்த்திதம்।
பூர்வோக்த லக்ஷணோ பேதம் வஸ்த்ரோணா
வரணம் ததா॥

மான் தோல், ரோமங்களால் வஸ்த்ரத்திற்குள் நிரப்பப்பட்ட எந்த விரிப்பு உள்ளதோ அது ரோமஜம் எனப்படும். முன்பு கூறப்பட்டுள்ள லக்ஷணப்படி வஸ்த்ரத்தினால் மூடப்பட்டு

शल्मली तूलसंपूर्णं मुण्डजं चेति कीर्तितम्।
पूर्वोक्तलक्षणोपेतं देवांगैः पञ्चरं मतम् ॥ २४७ ॥

சல்மலீ தூல ஸம்பூர்ணம் முண்டஜம் சேதி
கீர்த்திதம்।
பூர்வோக்த லக்ஷணோ பேதம் தேவாங்கை: பஞ்சரம்
மதம்॥

இலவம் பஞ்சினால் நிரப்பப்பட்ட சயனம் முண்டம் எனப்படும். முன்ப கூறப்பட்ட அளவுப் பட்டால் தேவாங்கப் பட்டால் மெத்தை செய்து அதில்

हंसरोमेण संपूर्णमण्डजं परिकीर्तितम् ।
सुरलक्षणं सुसितं सूक्ष्मं कार्पासेनैव कल्पितम् ॥ २५८ ॥

ஹம்ஸரோமேண ஸம்பூர்ண மண்டஜம் பரிகீர்த்திதம்!
ஸுசலக்ஷ்ணம் ஸுஸிதம் ஸூக்ஷ்மம் கார்ப்பாஸே நைவ கல்பிதம்!!

அன்ன பக்ஷி இரக்கைகளால் நிரப்பப்பட்ட சயனம் அண்டஜம் எனப்படும், வெண்மையானதும், ஸூக்ஷ்ம மானதும், வெள்ளையானதும், மிருதுவானதுமான பருத்தி பஞ்சினால் செய்யப்பட்ட

उपरिस्तरणं यत्तत् वामजं चेतिकीर्तितम् ।
उपर्युपरिकर्तव्यं तत्पञ्चशयनं स्मृतम् ॥ २४९ ॥

உபரிஸ்தரணம் யத்தத் வாமஜம் சேதி கீர்த்திதம்!
உபர் யுபரி கர்த்தவ்யம் தத் பஞ்ச சயநம் ஸ்ம்ருதம்!!

சயனமானது வாமஜம் எனப்படும், மேற்கூறப்பட்ட சயனங்களை மேற்கூறியவாறு வரிசையாக கல்பிக்கவும்

आख्यातं पञ्चशयनमुपधानविधिं शृणु ।
षट्त्रिंशदंगुलायामं नाहं तच्चिगुणं भवेत् ॥ २५० ॥

ஆக்யாதம் பஞ்ச சயநம் உபதாந விதிம் ச்ருணு!
ஷட்த்ரிம்சத் அங்குலாயாமம் தந்நாஹம்த த்ரிகுணம் பவேத்!!

பஞ்ச சயநம் முறை கூறப்பட்டு உபதானம் என்கிற தலையனை விதி கூறப்படுகிறது. 36 அங்குல நீளமும், 3ல் 1 பங்கு அகலமும், உள்ளதாகவும்

हंसरोमेण संपूर्णं देवांगेन तु पञ्जरम् ।
कार्पाससंभवेनैव कुर्यादुपरि वेष्टनम् ॥ २५१ ॥

ஹம்ஸ ரோமேண ஸம்பூர்ணம் தேவாங்கேநது பஞ்சரம்!
கார்ப்பாஸ ஸம்பவே நைவ குர்யாத் உபரி வேஷ்டநம்!!

ஹம்ஸ ரோமங்களால் நிரப்பப்பட்டதும் தேவாங்கப்பட்டினால் மூடப்பட்டதும், பருத்தி பஞ்சால் செய்யப் பட்டதாகவோ மேன் மேலும் தயாரிக்கப்பட்ட

उपधानं पाणिपद्भ्यां यथायुक्तं प्रकल्पयेत् ।
उपधानविधिः प्रोक्ता कक्ष्या लक्षणमुच्यते ॥ २५२ ॥

உபதாநம் பாணி பத்ப்யாம் யதாயுக்தம் ப்ரகல்பயேத்!
உபதாந விதிப்ரோக்தம் கக்ஷ்யா லக்ஷண முச்யதே!!

தலையானியை காலிற்கும், கைக்குமாக முறைப்படி வைக்கவும். தலையனை கூறப்பட்டு மெத்தையின் லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது

अग्न्यङ्गुलन्तु विस्तारमश्विन्यङ्गुलमेव च ।
कार्पासेनैव सर्तव्यं यावत्खट्वा प्रवेष्टनम् ॥ २५३ ॥

அக்ந்யங்குலந்து விஸ்தாரம் அச்விந்யம் அங்குலமேவச!
கார்ப்பாஸே நைவ கர்த்தவ்யம் யாவத் கட்வா ப்ரவேஷ்டநம்!!

3அங்குல கனமாகவோ, 2 அங்குல கனமாகவோ, பருத்தி பஞ்சினால் கட்டிலின் பிரதேசம் வரை விரிக்கவும்.

कक्ष्या लक्षणमाख्यातं प्रच्छन्नपटमुच्यते ।
द्वारयामसमं दीर्घं विस्तारद्वारविस्तृतम् ॥ २५४ ॥

கக்ஷ்யா லக்ஷண மாக்யாதம் ப்ரச்சந்நபட முச்யதே!
த்வாராயாம ஸமதீர்கம் விஸ்தார த்வார விஸ்த்ருதம்!!

மெத்தையின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டு திரையின் லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது. வாயிற்படியின் அளவு, நீள அகல உயரமும் அமைத்து

द्वारमानेव कर्तव्यं पदव्याधारदण्डकम् ।
शक्तिं मयूरयूथञ्च लाञ्छनस्य तु चैव हि ॥ २५५ ॥

த்வார மானேந கர்த்தவ்யம் பதவ்யாதார தண்டகம்!
சக்திம் மயூரயூதம் ச லாஞ்சநஸ்யது சைவஹி!!

த்வாரத்தின் அளவு வரையாக திரை தொங்குவதற்கு தண்டத்தைச் சேர்த்து திரையில் சக்தியையும், மயில் கூட்டத்தையும், மயில் தோகையையும் வரையவும்

प्रच्छन्नपटमाख्यातं धूपपात्रविधिं श्रृणु ।
हैमेव राजतेनैव ताम्रेण त्रपुणाऽथवा ॥ २५६ ॥

ப்ரச்சந்ந பட மாக்யாதம் தூப பாத்ர விதிம் ச்ருணு!
ஹைமேந ரஜதே நைவ தாம்ரேண த்ரபுணா஽ வா!!

இவ்வாறு திரையின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டு தூப பாத்ர முறை கூறப்படுகிறது. தங்கம், வெள்ளி, தாம்ரம், வெண்கலத்தினாலோ

वेदांगुलन्तु विस्तारं पात्रोत्सेधं तदर्धकम् ।
ओष्टमर्धांगुलं प्रोक्तं बाह्ये पद्मदलान्वितम् ॥ २५७ ॥

வேதாங்குலந்து விஸ்தாரம் பாத்ரோத்ஸேதம் ததர்த்தகம்!
ஒஷ்டம் அர்த்தாங்குலம் ப்ரோக்தம் பாஹ்யே பத்ம தளாந்விதம்!!

4 அங்குல அகலமும், 2 அங்குல உயரமும் விளிம்பு பகுதி ½ அங்குலமும், பாத்ரத்தின் வெளிப்புற பகுதி, தாமரை (இதழ்) தளம் போன்று அமைத்து

ग्रीवस्यादौ द्विपादन्तु पादायामं द्विमात्रकम् ।
अव्यंगुलसमायामं नाहं पक्षांगुलं भवेत् ॥ २५८ ॥

க்ரீவ ஸ்யாதௌ த்விபாதந்து பாதாயாமம் த்விமாத்ரகம்!
அத்யங்குல ஸமாயாமம் நாஹம் பக்ஷாங்குலம் பவேத்!!

கண்ட பாகத்தின் அடிப்பகுதியில் 2 பாதமும் பாதத்தின் நீளமும், 2 மாத்ரை அளவும், 7 அங்குல பாதத்தின் நீளமும், சுற்றளவும் 15-ம் ஆகும்.

दण्डपुच्छं पञ्चपादं कारयेदिति पूर्ववत् ।
पक्षांगुलन्तु विस्तारं नानावल्लिसमन्वितम् ॥ २५९ ॥

தண்ட புச்சம் பஞ்ச பாதம் காரயேதிதி பூர்வவத்!
பக்ஷாங்குலந்து விஸ்தாரம் நாநாவல்லி ஸமந்விதம்!!

தண்டத்தின் பின் பகுதி 5 ¼ மாத்ரை அளவாகும். 15 அங்குல சுற்றளவு கைப்பிடியில் பலவித கொடியமைப்புகள் செய்யவும்

अग्न्यंगुलं पिधानोच्चमनेकं सुषिरान्वितम् ।
कारयेन्मुकुलाकारं शेषं बुद्ध्या प्रकल्पयेत् ॥ २६० ॥

அக்ந்யங்குலம் பிதாநோச்சம் அநேக ஸுஷிராந்விதம்!
காரயேந் முகுளாகாரம் சேஷம் புத்யா ப்ரகல்பயேத்!!

3 அங்குலம் மூடியின் நீளமாகும். மூடியில் பலவித த்வாரங்கள் இருக்க வேண்டும். மூடியின் மேல் தாமரை மொட்டுபோல் மீதந்தை புத்தி ஸாமர்த்யத்தால் அமைக்கவும்.

धूपपात्रविधिः प्रोक्तं धूपघण्टाविधिं श्रृणु ।
बाणांगुलन्तु विस्तारमुत्सेधं तत्समं भवेत् ॥ २६१ ॥

தூப பாத்ர விதி ப்ரோக்தம் தூபே கண்டா விதிம் ச்ருணு!
பாணாங்குலந்து விஸ்தாரம் உத்ஸேதம் தத் ஸமம் பவேத்!!

இவ்வாறு தூப பாத்ர முறை கூறப்பட்டு தூப கண்ட (காலின்) முறை கூறப்படுகிறது.

. அங்குல உயரமும், 3 யவை அளவு விளிம்பின் அகலமும்

त्रियवञ्चोष्ठविस्तारं तन्निर्यूहञ्चतुर्गुणम् ।
उपपट्टिकया युक्तं मात्रेण शिखरान्वितम् ॥ २६२ ॥

த்ரியவம் சோஷ்ட விஸ்தாரம் தந்நிர்யூஹம் சதுர்குணம்!
உபபட்டிகயா யுக்தம் மாத்ரேண சிகராந்விதம்!!

பாத்ரத்தின் சுற்றளவு 12- யவை அளவு உபப்பட்டிகையோடு கூடியதாயும், 1மாத்ராங்குலத்தால் சிகரத்தோடு கூடியதாயும்

चतुर्यवङ्गुलोत्सेधं जिह्वा वेदांगुलायुतम् ।
घण्टायामञ्च तन्नाहं विस्तारेणैव वर्णितम् ॥ २६३ ॥

சதுர்யவங்களோத் ஸேதம் ஜிஹ்வாவேதாங் குலாயுதம்!
கண்டாயாமம் ச தந்நாஹம் விஸ்தாரேணைவ வர்ணிதம்!!

4 யவை அங்குல உயரமும் நாக்கு 4 அங்குல அளவும், மணியின் நீளம், அகலம், மேற்கூறிய 4 அங்குல அளவாயும்

अग्न्यंगुलेन दण्डोच्चं नाहं तत्सममेव वा ।
दण्डस्याग्रे गजं वाऽपि वज्रं वा शक्तिमेव वा ॥ २६४ ॥

அக்ந்யங்குலேந தண்டோச்சம் நாஹம்தத்ஸமமேவச!
தண்டஸ்யாக்ரே கஜம் வாபி வஜ்ரம் வா சக்திமேவ வா!!

நுனியின் தண்டோச்சம் (உயரம்) 3 அங்குலமாகும் (சுற்றளவு) அதே அளவேயாகும். தண்டத்தின் நுனியில் யானையையோ, வஜ்ரத்தையோ, சக்தியையோ, அமைத்து

मूलं वा मकुटं वाऽपि नलिनं तस्य कल्पयेत् ।
शेषं युक्त्या प्रकर्तव्यं शुद्धकांस्येन सुव्रत ॥ २६५ ॥

மூலம் வா மகுடம் வாபி நளிநம் தஸ்ய கல்பயேத்!
சேஷம் யுக்த்யா ப்ரகர்த்தவ்யம் சுத்தகாம்ஸ்யேந ஸுவ்ரத!!

அடிபாகம் மகுடம் போன்றோ, தாமரை போன்றோ அமைக்கவும். மீதம் ஆன அளவை யுக்தியாக கல்பித்து சுத்தமான வெங்கலத்தினால் அமைக்கவும்

कृत्वा नैवेद्य.काले तु बलिकाले विशेषत: ।
धूपदीपप्रदाने च होमकाले च घोषयेत् ॥ २६६ ॥

க்ருத்வா நைவேத்ய காலேது பலிகாலே விசேஷத:!
தூப தீப ப்ரதாநேச, ஹோமகாலேச கோஷயத்!!

நைவேத்தியகாரம், பலிகாரம், தூப தீபம் ஸமர்பிக்கும் காலம் ஹோமகாலம் இவைகளில் அடிக்கவும்

धूपघ विधि: प्रोक्ता दीपपीत्रविधि शृणु ।
धूपपात्रवदाकारं विशेषात् किञ्चिदरित हि ॥ २६७ ॥

தூப கண்டா விதிப்ரோக்தம் தீப பாத்ர விதிம் ச்ருணு!
தூப பாத்ர வதா காரம் விசேஷாத் கிஞ்சித ஸ்திஹி!!

தூப கண்டா முறை கூறி, தீப பாத்ரத்தின் லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது. தூப பாத்ரம் போல் அமைத்து வித்தியாசமாக அமைத்து

अग्न्यंगुलप्रविस्तारमायामन्तु शरांगुलम् ।
अश्वत्थपत्रवत्कुर्यात् ओष्ठोच्चं त्रियवं भवत् ॥ २६८ ॥

அக்ந்யங்குல ப்ரவிஸ்தார மாயாமந்து சராங்குலம்!
அச்வத்த பத்ரவத் குர்யா தோஷ்டோச்சந்த்ரியவம் பவேத்!!

3 அங்குல அகலமும் 5 அங்குல நீளமுமாக அமைத்து அரசிலை போல் செய்து விளிம்பின் உயரம் 3 யவையளவு அமைக்கவும்

मध्यं नाभिसमायुक्तं मुकुलं चैव कल्पयेत् ।
तदेकं दीपपात्रं स्यात् पञ्चदीपयुतं तु वा ॥ २६९ ॥

மத்யம் நாபி ஸமாயுக்தம் முகுளம் சைவ கல்பயேத்!
ததேக தீப பாத்ரம் ஸ்யாத்பஞ்சதீபயுதம் து வா!!

தீப பாத்ர மத்தியில் நாபியில் தாமரை மொட்டு போல் கல்பிக்கவும். அதை 1 முகமாக தீபமாகவோ, 5 முக தீபமாகவோ செய்யவும்

दीपपात्रविधिः प्रोक्ता वक्ष्ये नीराजनस्य तु ।
सौवर्णं राजतं ताम्रं श्रेष्ठं मध्यकनिष्ठकम् ॥ २७० ॥

தீப பாத்ர விதி ப்ரோக்தம் வக்ஷ்யே நீராஜ்ஜ நஸ்யது!
ஸௌவர்ணம் ரஜதம் தாம்ரம் ச்ரேஷ்டம் மத்யக நிஷ்டகம்!!

தீபபாத்ர முறை கூறப்பட்டு நீராஜனை முறை கூறப்படுகிறது. தங்கம், வெள்ளி, தாம்ரம், இவை உத்தமம், மத்யமம், அதமமென பாத்ரலக்ஷணம் கூறுகிறது

षट्त्रिंशदङ्गुलायामं वृत्ताकारमनुत्तमम् ।
तस्मात्षडङ्गुलं हीनं मध्यमं पात्रमिष्यते ॥ २७१ ॥

ஷட் த்ரிம் சதங்குளாயாமம் வ்ருத்தாகாரம நுத்தமம்!
தஸ்மாத் ஷடங்குலம் ஹீநம் மத்யமம் பாத்ர மிஷ்யதே!!

36 அங்குல நீளத்துடன் வட்ட வடிவமாக உடையது உத்தமமாகும். 30 அங்குல பரப்புடைய பாத்ரம் மத்யமம் எனப்படும்

हस्तमात्रप्रविस्तारं कन्यसं पात्रमिष्यते ।
कर्णिकाञ्च त्रिभागैकं तत्पञ्चांशैकमुच्छ्रयम् ॥ २७२ ॥

ஹஸ்த மாத்ர ப்ரவிஸ்தாரம் கந்யஸம் பாத்ர மிஷ்யதே!
கர்ணிகாஞ்ச த்ரிபாகைகம் தத் பஞ்சாம்சைக முச்ரயம்!!

1 முழ சுற்றளவு உடைய பாத்ரம் அதமம் எனப்படும். பாத்ரத்தில் 3ல் 1 பங்கு கர்ணிகை அமைக்கவும், அந்த கர்ணிகையானது சுற்றளவு 5ல் 1 பாகம் உயரமானதாகும்

यवद्वयविशालेन परितः पट्टिका तथा ।
उत्सेधं तत्समं ज्ञेयं तद्बाह्येऽष्टदलं भवेत् ॥ २७३ ॥

யவ த்வய விசாலேந பரித: பட்டிகா ததா!
உத்ஸேதம் தத்ஸமம் ஜ்ஞேயம் தத்பாஹ்யேஷ்ட தளம் பவேத்!!

கர்ணிகை சுற்றிலும் 2 யவை அகலமாக சுற்றிலும் பட்டிகை அமைக்கவும். பட்டிகையின் உயரம் அதே அளவாகும். அதற்கு வெளியில் 8 தளம் வரையவும்.

ओष्ठन्तु परितः कुर्यात् कर्णिकोच्छ्रयमानतः ।
एवं कृत्वा मुनिश्रेष्ठ पूर्णचन्द्रसमप्रभम् ॥ २७४ ॥

ஓஷ்டந்து பரித: குர்யாத் கர்ணிகோச்ரய மாநத:!
ஏவம் க்ருத்வா முநிச்ரேஷ்ட பூர்ண சந்த்ர ஸமப்ரபம்!!

கர்ணிகையின் உயர அளவால் சுற்றிலும் விளிம்பு போன்ற பகுதி அமைக்கவும். இவ்வாறு பூர்ண சந்த்ர காந்தியாக அமைத்து

युगाङ्गुलसमुत्सेधं दीपाधारं घटोपमम् ।
अश्विन्यङ्गुलमायामं घटवत्तस्य कीर्तितम् ॥ २७५ ॥

யுகாங்குல ஸமுத்ஸேதம் தீபாதாரம் கடோபமம்!
அச்விந்யங்குல மாயாமம் கடவத்தஸ்ய கீர்த்திதம்!!

4 அங்குல உயரமாக குடம் போன்ற அமைப்புடன் தீபாதாரத்தை கல்பிக்கவும். கும்பம் போன்ற அமைப்புடைய தீபாதாரத்தின் அகலம் 2 அங்குலமாகும்

प्रोक्तं पक्षाङ्गुलं रन्ध्रं कर्णिकामध्यमं युतम् ।
दीपाधारमथाग्रेषु योजयेत्तु दलं प्रति ॥ २७६ ॥

ப்ரோக்தம் பக்ஷாங்குலம் ரந்த்ரம் கர்ணிகா மத்யமே யுதம்!
தீபாதார மதாக்ரேஷு யோஜயேத்து தளம் ப்ரதி!!

2 அங்குல அளவான கர்ணிகா மத்தியில் த்வாரம் கல்பிக்கவும். கர்ணிகை சுற்றியுள்ள 8 தளத்திலும் எண்கோண வடிவமாக தீபாதாரத்தை கல்பிக்கவும்

रन्ध्राधारशताधारमेकाधारमथापि वा ।
मध्ये चैव महेशास्युर्दीपाधाराणि कल्पयेत् ॥ २७७ ॥

ரந்த்ராதார சதாதார மேகாதார மதாபிவா!
மத்யே சைவ மஹேசாஸ்யுர் தீபாதாராணி கல்பயேத்!!

9 தீபாதாரம், 100 - தீபாதாரம், 1 - தீபாதாரத்துடனோ, கல்பித்து நடுவிலும், சுற்றிலும், மஹேசனை பூஜிக்கவும்

अग्न्यङ्गुलोच्चमानेन पृष्ठे पादं प्रकल्पयेत् ।
पात्रं नीरजनायेदं महाघण्टाविधिं श्रृणु ॥ २७८ ॥

அக்ந்யங்குலோச்ச மாநேந ப்ருஷ்டே பாதம் ப்ரகல்பயேத்!
பாத்ரம் நீராஜநாயேதம் மஹா கண்டா விதிம் ச்ருணு!!

3 அங்குல உயரமான நீராஜந பாதத்திற்கு பாத்ரம் அமைக்கவும். இவ்வாறு நீராஜந பாத்ரம் லக்ஷணம் கூறப்பட்டு பெரிய மணியின் லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது.

शुद्धकांस्येन कर्तव्यं विस्तारं पर्वताङ्गुलम् ।
सुषिरेण समायुक्तं चतुर्वर्णसमायुतम् ॥ २७९ ॥

சுத்த காம்ஸ்யேந கர்த்தவ்யம் விஸ்தாரம் பர்வதாங்குலம்!
ஸுஷிரேண ஸமாயுக்தம் சதுர்வர்ண ஸமாயுதம்!!

சுத்தமான வெண்கலத்தினால் 7 அங்குல விஸ்தாரமும், ஓட்டையுடன் கூடியதாயும், நான்கு வர்ணத்துடன் கூடியதாயும்

तारार्धवर्धनं ताहं मिह्वारन्ध्राङ्गुलायतम् ।
शिखरं वलयोपेतं शेषं युक्त्या प्रकल्पयेत् ॥ २८० ॥

தாரார்த்தம் வர்த்தநந்நாஹம் ஜிஹ்வாரந்த்ராங்குலாயதம்!
சிகரம் வலயோ பேதம் சேஷம் யுக்த்யா ப்ரகல்பயேத்!!

10½ அங்குலம் நீளமானதும், நாக்கு 9 அங்குல நீளமும், மணியின் மேல் பாகம் வலயத்தினுடன் கூடியதாயும் அமைத்து மீதத்தை புத்தியால் அமைக்கவும்

महाघण्टाविधिः प्रोक्ता दर्पणस्य विधिं श्रृणु ।
त्रिद्व्याङ्गुलप्रविस्तारं पूर्णचन्द्राकृतिर्भवेत् ॥ २८१ ॥

மஹா கண்டா விதி ப்ரோக்தம் தர்பணஸ்ய விதிம் ச்ருணு!
த்ரி த்வயங்குலம் ப்ரவிஸ்தாரம் பூர்ண சந்த்ரா க்ருதிர் பவேத்!!

இவ்வாறு மஹா கண்டா விதி கூறப்பட்டு கண்ணாடியின் லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது. 3, 2 அங்குல விஸ்தாரமாகவும் முழுச்சந்த்ரன் போல் அழகானதும் அதன் தண்டு பாகம்

नालं वस्वङ्गुलं ज्ञेयं पादं वेदाङ्गुलं भवेत् ।
नानापट्टिकसंयुक्तं शुद्धकांस्येन कारयेत् ॥ २८२ ॥

நாளம் வஸ்வங்குலம் ஜ்ஞேயம் பாதம் வேதாங்குலம் பவேத்!
நாநா பட்டிக ஸம்யுக்தம் சுத்தகாம் ஸ்யேநகாரயேத்!!

7 அங்குலமாயும், பாதம் 4 அங்குலமும் ஆகும். பலவிதமாக பட்டி அமைப்புடன் சுத்தமான வெண்கலத்தில் செய்ய வேண்டும்.

एतद् विस्तारमुदितं विस्तारार्धेन वर्धयेत् ।
उत्तमं दर्पणस्यैवमर्धपञ्चाङ्गुलान्तकम् ॥ २८३ ॥

ஏத த்விஸ்தார முதிதம் விஸ்தாரார்த்தேந வர்த்தயேத்!
உத்தமம் தர்பணஸ்யைவ மத: பஞ்சாங்குலாந்தகம்!!

இவ்வாறு விஸ்தாரம் கூறப்பட்டு விஸ்தாரத்தின் ½ பாகத்தால் கூட்டி செய்வது உத்தம தர்பணத்தின் அளவாகும். 5 ½ அங்குலம் வரை

नवमानं प्रकर्तव्यमुत्तमादित्रयं त्रयम् ।
दर्पणस्य विधिः प्रोक्ता विश्वामित्र महामुने ॥ २८४ ॥

நவமாநம் ப்ரகர்த்தவ்யம் உத்தமாதி த்ரயம் த்ரயம்!
தர்பணஸ்ய விதி ப்ரோக்தம் விச்வாமித்ர
மஹாமுநே ।।

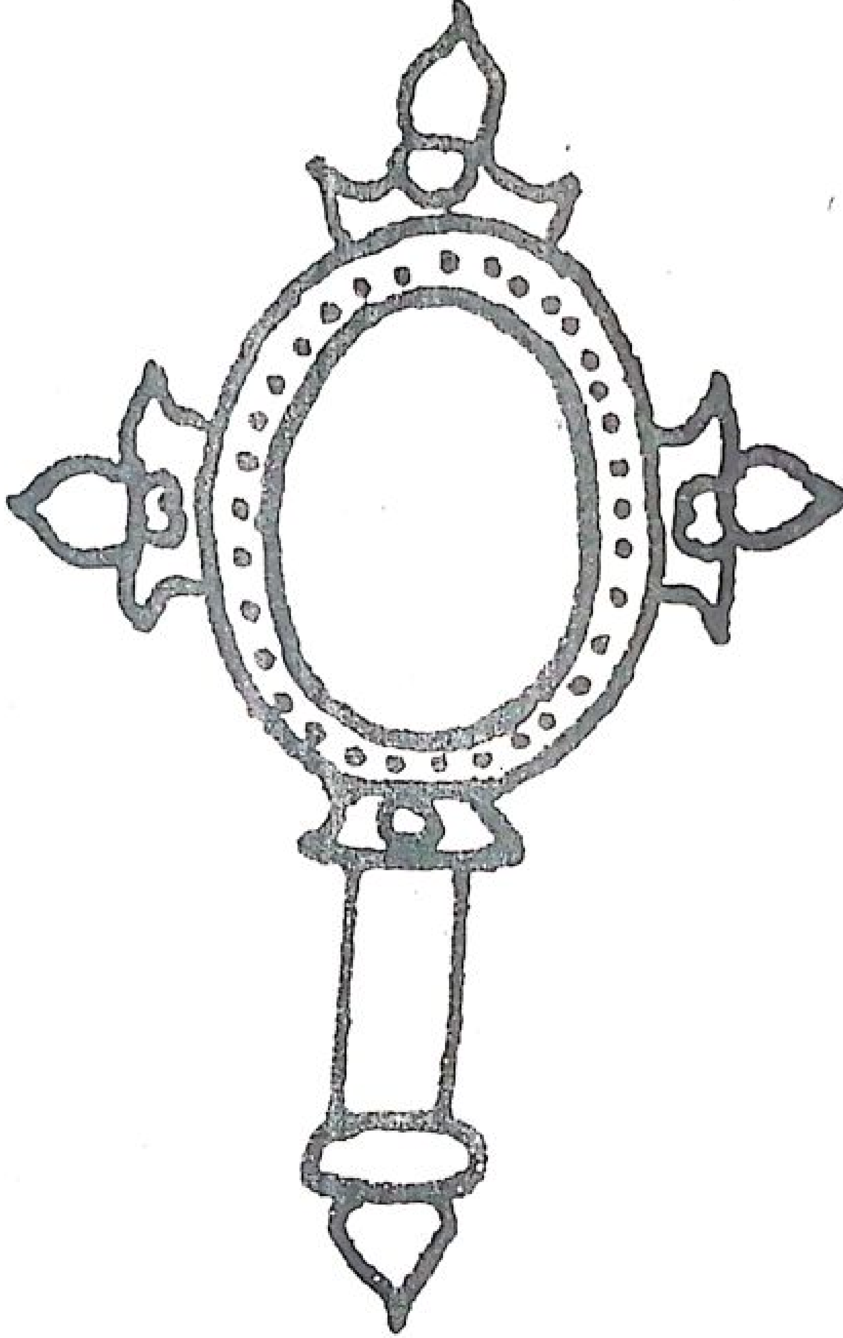
9 வித அளவாக உத்தமத்ரயம், மத்யமத்ரயம், அதமத்ரயமாக தர்பணத்தின் அளவறிந்து கல்பிக்கவும். இவ்வாறு தர்பணத்தின் முறை கூறப்பட்டுள்ளது

इति श्रीकुमारतन्त्रे करणलक्षणविधिर्नाम
पञ्चत्रिंशः पटलः

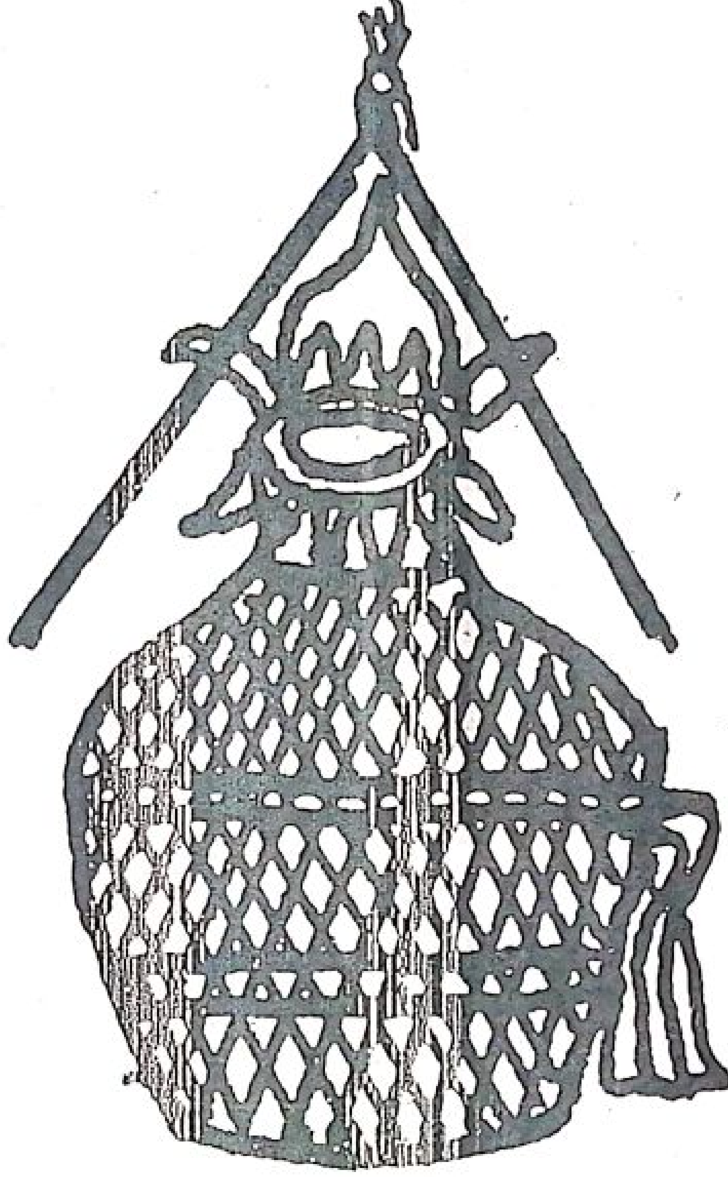
இதி ஸ்ரீ குமார தந்த்ரே கௌசிக ப்ரச்னே
கரணலக்ஷண விதி: பஞ்ச த்ரிம்சத் படல:-

இவ்வாறு ஸ்ரீ குமார தந்த்ரத்தில் கௌசிக
ப்ரச்னத்தில்
கரண லக்ஷண விதி என்னும்
35-வது படலமாகும்.

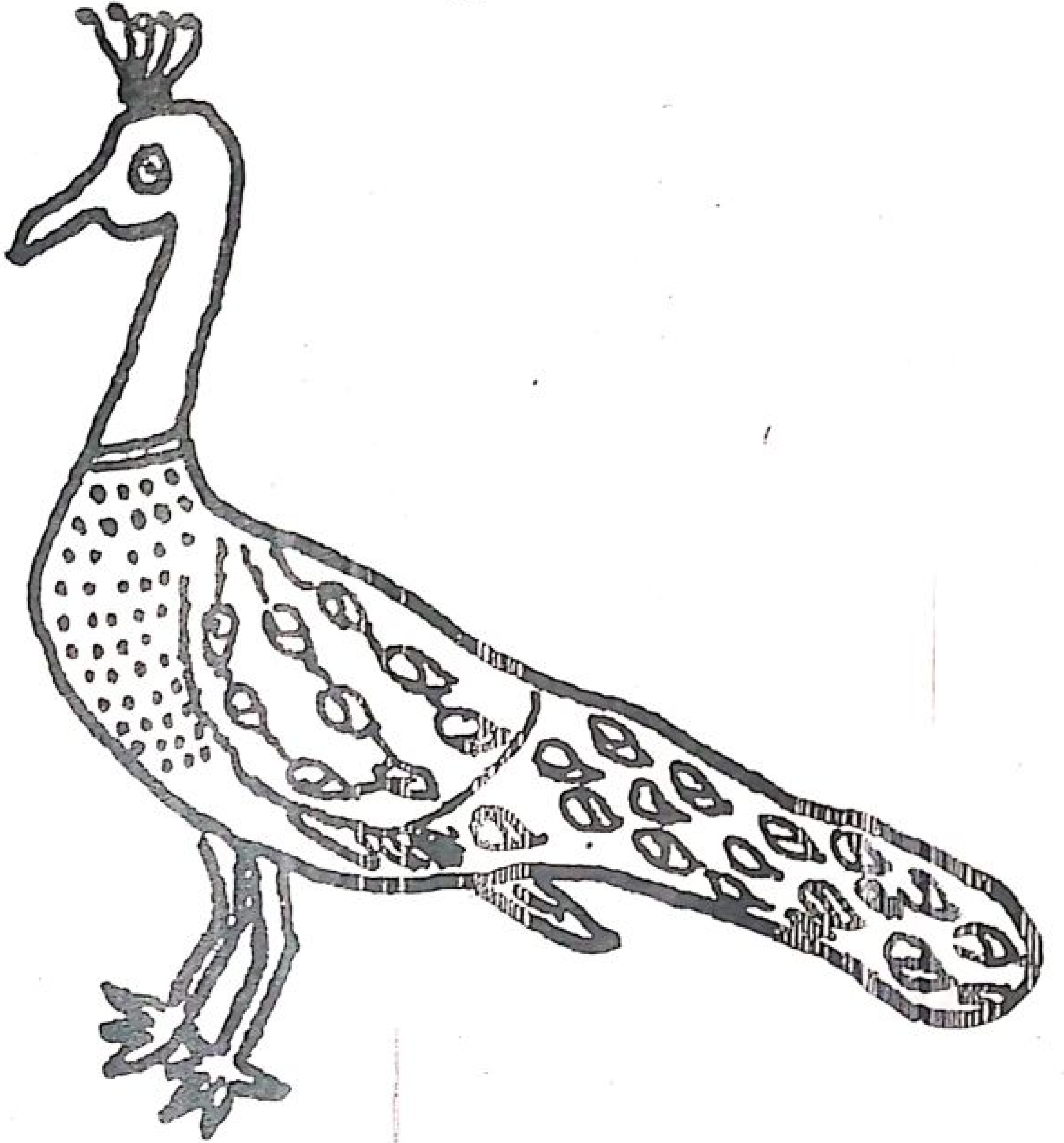
அஷ்ட மங்களம்

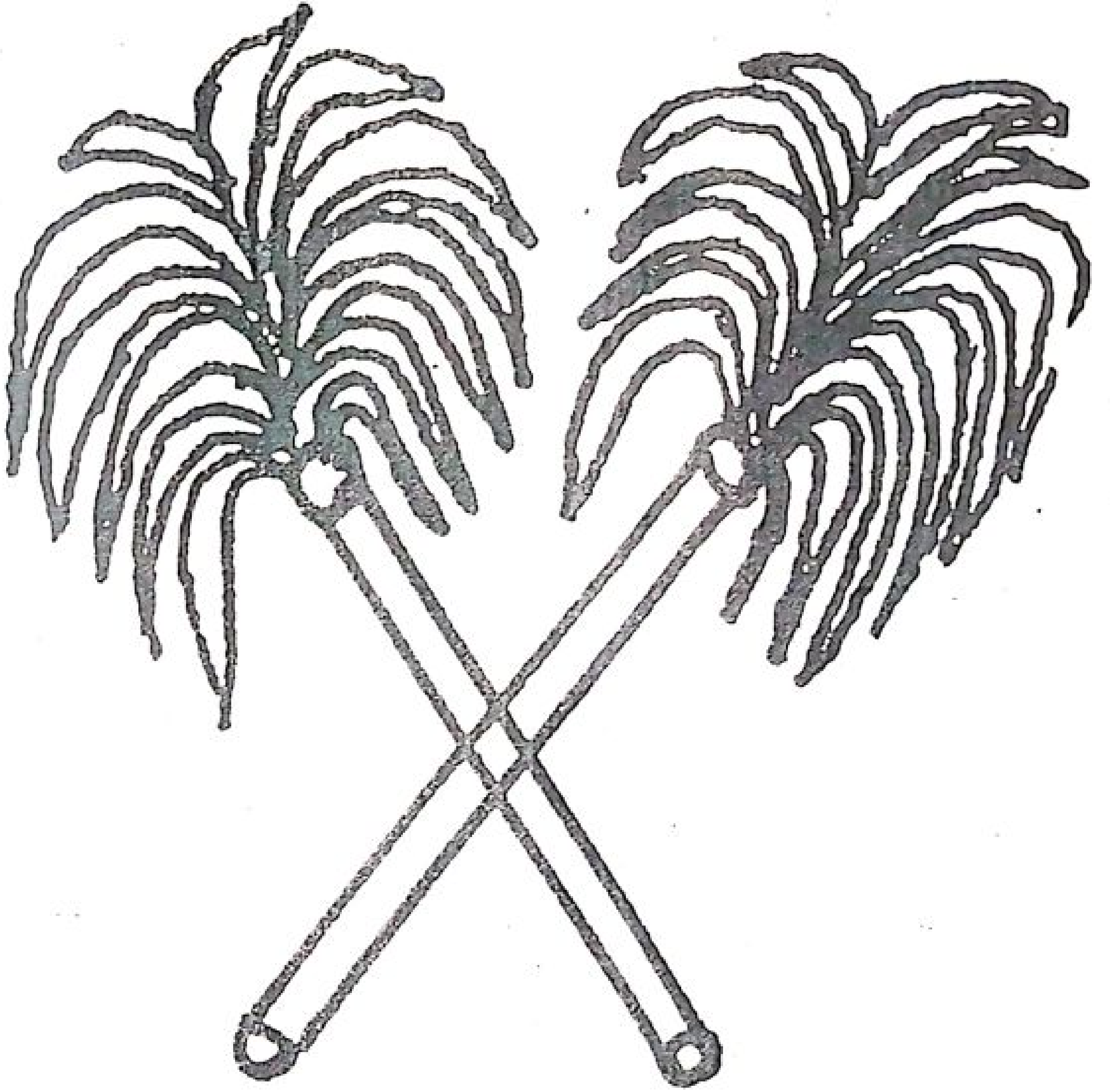
1. கண்ணாடி

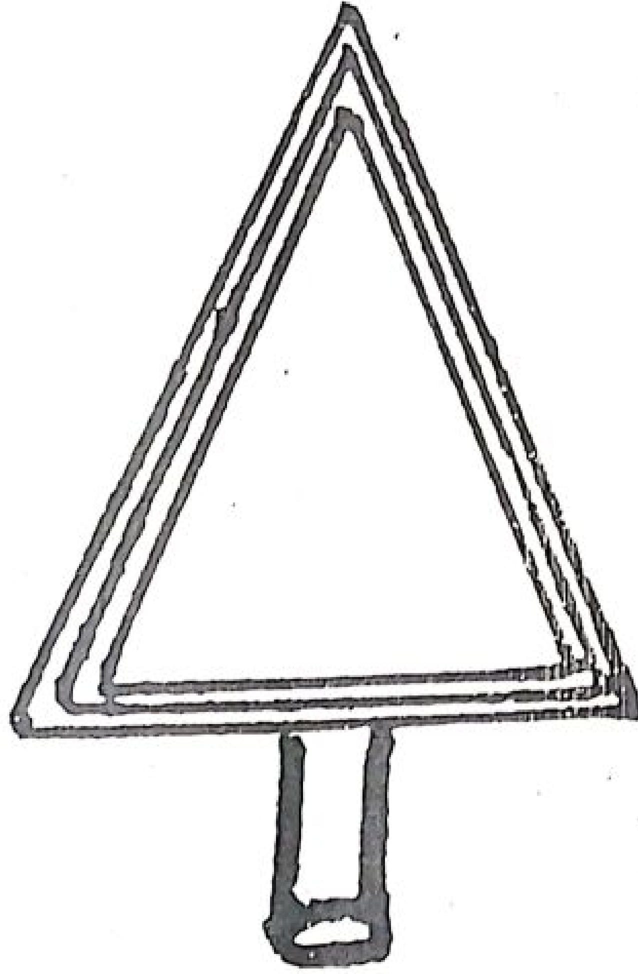
2. பூர்ண கும்டம்

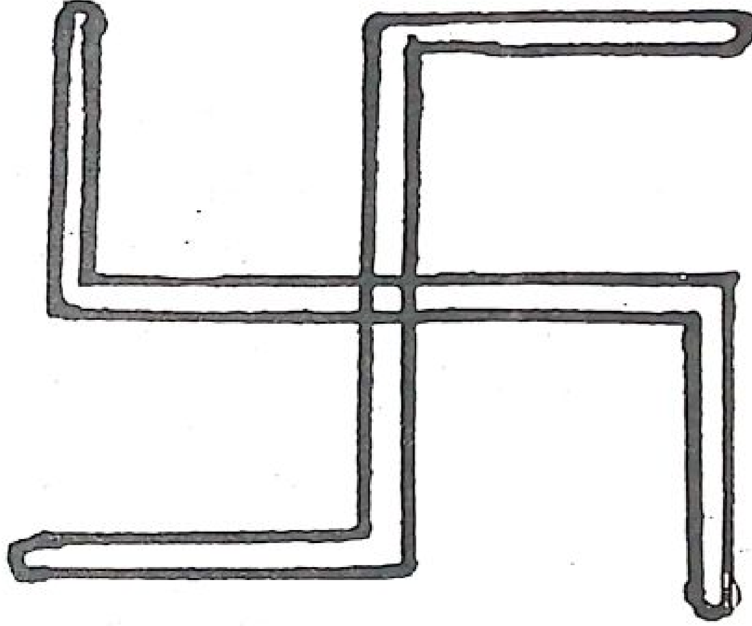
3. மயூரம்

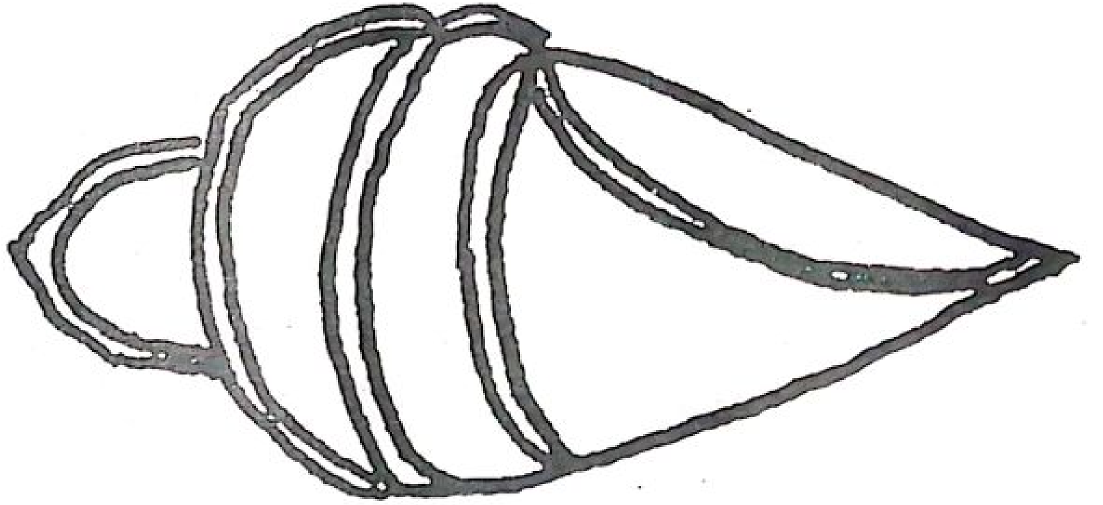
4. இரட்டை சாமரம்

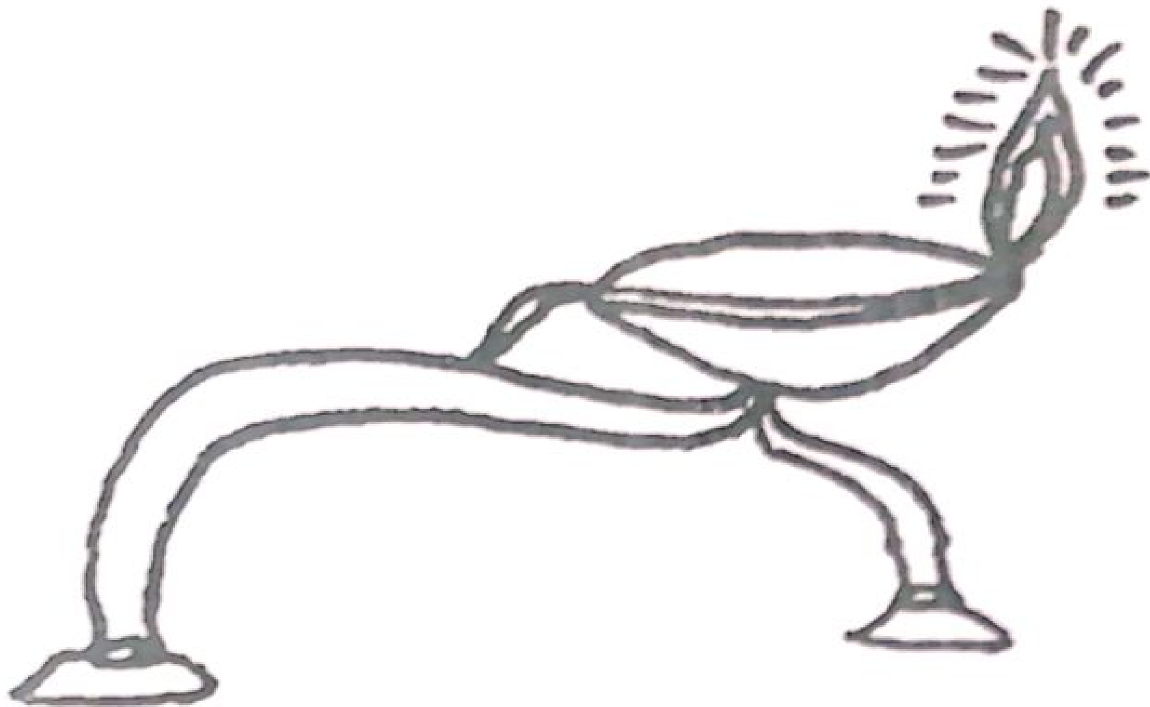
5. ஸ்ரீ வத்ஸம்

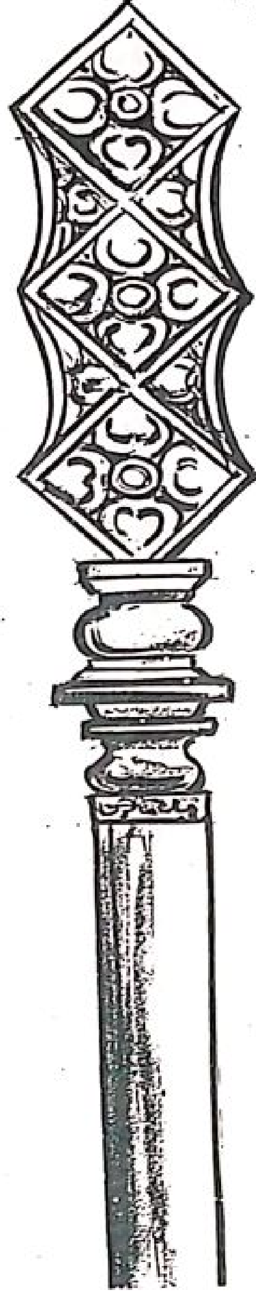
6. ஸ்வஸ்திகம்

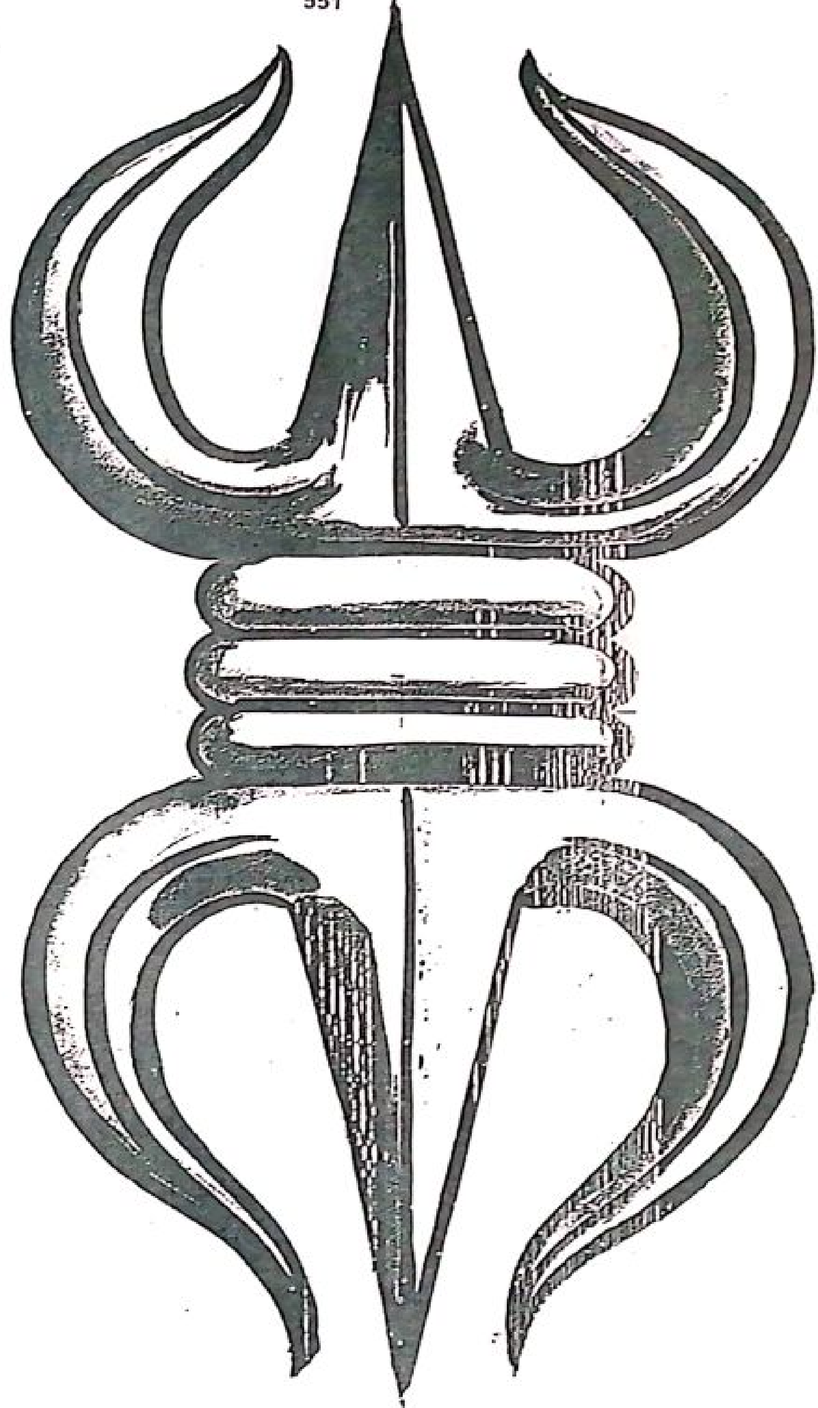
7. சங்கம்

8. தீபம்

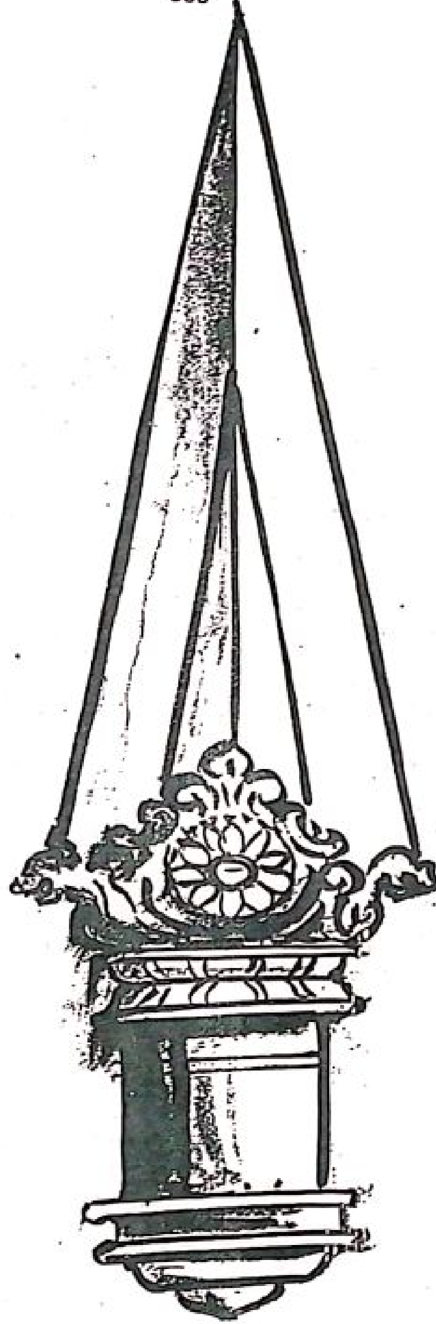
1. வஜ்ரம்

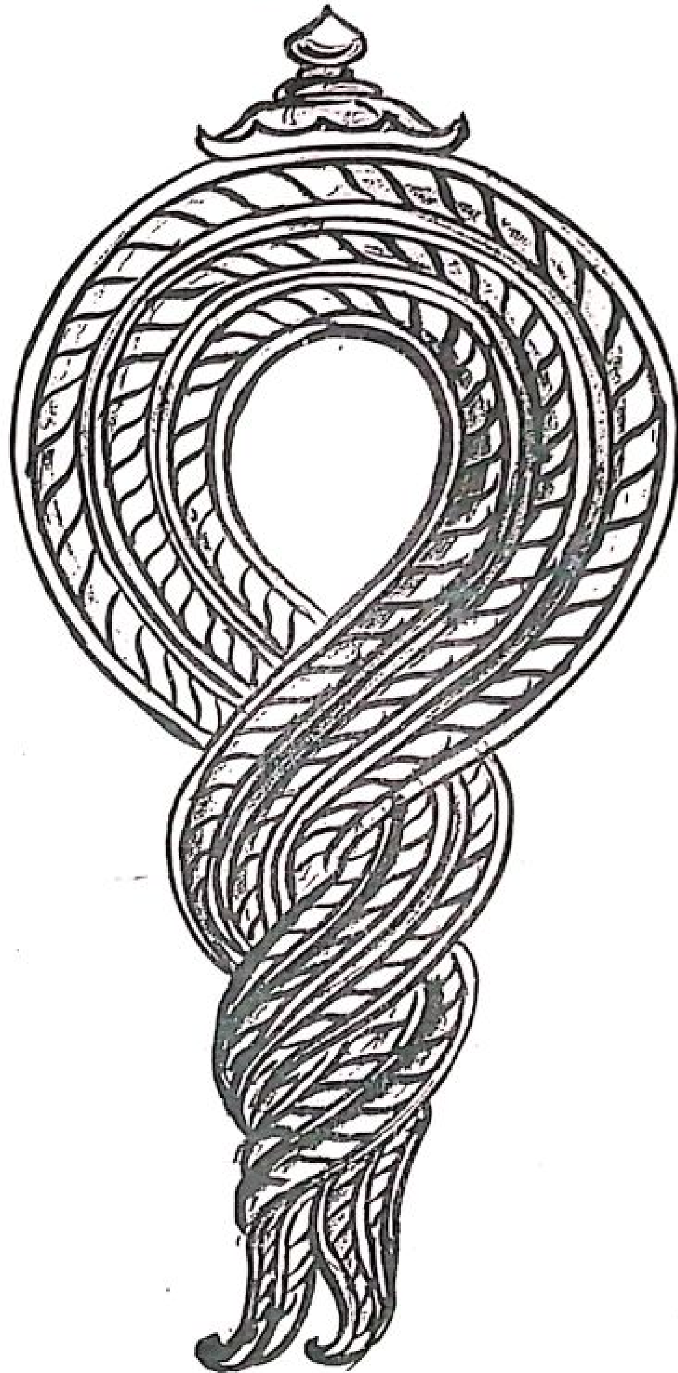
2. சக்தி

3. தண்டம்

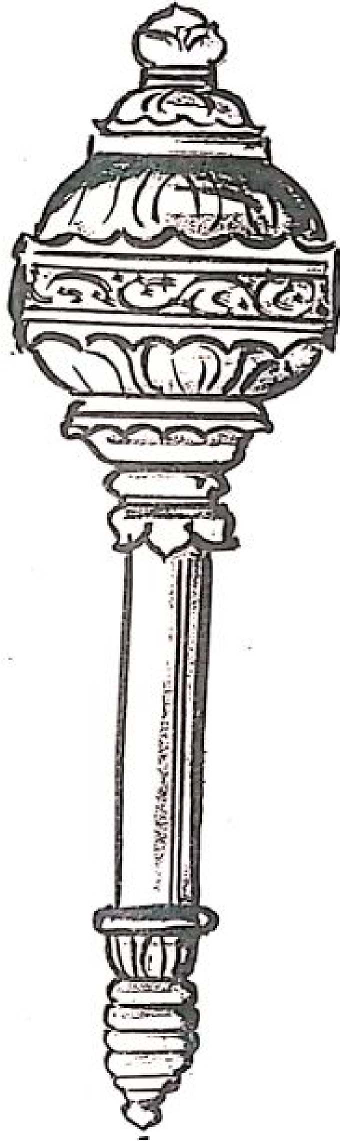
4. கட்கம்

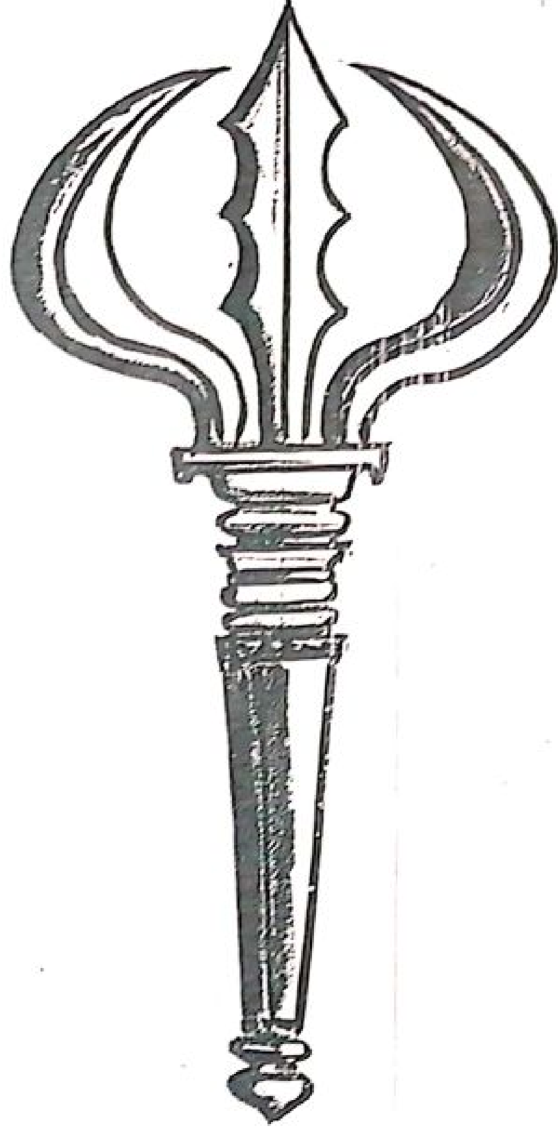
5. பாசம்

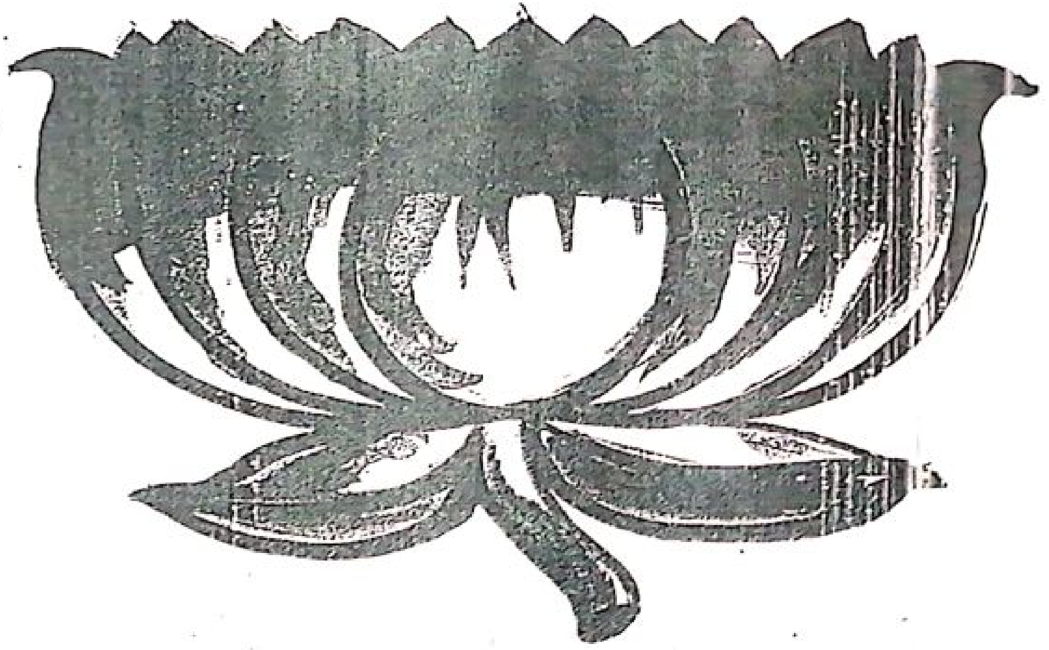
6. அங்குசம்

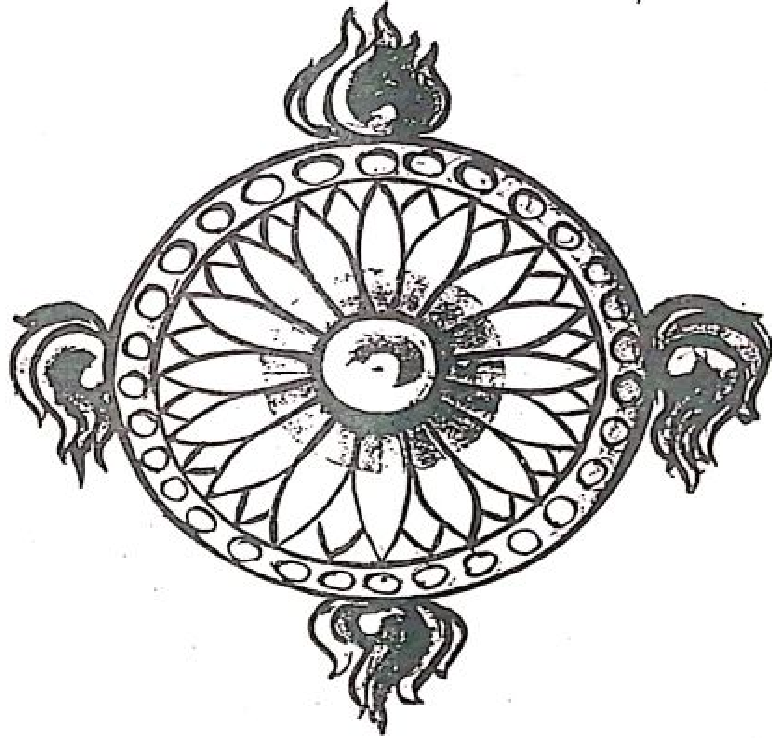
7. கதை

8. த்ரிசூலம்

9. பத்மம்

10. சக்ரம்

॥ षट्त्रिंशः पटलः ॥

ஷட் த்ரிம்ச: படல:

36 வது படலம்

पादुकाप्रोक्षणविधिः

பாதுகாப்ரோக்ஷண விதி:

திருவடிப்புனித நீராட்டு முறை சுருக்கம்

पादुकाप्रोक्षणं वक्ष्ये श्रृणु कौशिक सुव्रत ।
अनुग्रहाय मर्त्यानां पापनाशार्थमेव च ॥ १ ॥

பாதுகா ப்ரோக்ஷணம் வக்ஷ்யே ஸ்ருணு கௌசிக ஸுவ்ருத!
அநுக்ரஹாய மர்த்யானாம் பாப நாசார்த்த மேவச!!

சீலம் மிகு கௌசிக முனிவரே கேளுங்கள்! திருவடிப்புனித நன்னீராட்டு முறையை கூறுகிறேன். மனிதர்களுக்கு அருளுவதற்காகவும் அவர்களின் பாபங்களான தீ வினைகள் நீங்குவதற்காகவும்

भजनोत्सवयात्रायां पूनार्थ प्रवक्ष्यते ।
ध्रुवं च स्नपनं चैव बलिबेरञ्च कौतुकम् ॥ २ ॥

பஜனோத்ஸேத யாத்ராயாம் பூஜநார்த்தம் ப்ரவக்ஷ்யதே!
த்ருவஞ்ச ஸ்நபனஞ்சைவ பலிபேரஞ்ச கௌதுகம்!!

முருகனின் நாமங்களை மனமுருகிச் சொல்லும் பஜனை யாத்திரை சமயத்தில் பூஜிக்கவும். பாதுகை வடிவில் (திருவடிச்சேவை) அசையாதது - அசைவது அபிஷேகம் செய்ய ஏற்றது என்ற வடிவத்தில் சொல்லப்பட்டது.

उत्सवं यानबेरञ्च चलबेरञ्च पञ्चधा ।
एतेषां पादमानेषु यदिष्टं तत्प्रगृह्यताम् ॥ ३ ॥

உத்ஸவம்யாந பேரஞ்ச சல பேரஞ்ச பஞ்சதா!
யேதேஷாம் பாதமாநேஷு யதிஷ்டம் தத்ப்ரக்ருஹ்யதாம்!!

உற்சவமூர்த்தி இடம்விட்டு இடம் மாற்றத்தக்க மூர்த்தி என ஐந்து வடிவங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. இவைகளுள் ஏதேனும் ஒன்றின் பாத அளவில் எது விருப்பமோ அது எடுத்துக் கொள்ளப்படலாம்.

त्रिमात्राद्यर्धवृद्ध्या तु सप्तांगुलसमावधि ।
नवमानमिदं प्रोक्तं कन्यसादित्रयं त्रयम् ॥ ४ ॥

த்ரிமாத்ராத்யர்த்த வ்ருத்யாது சப்தாங்குல ஸமாவதி!
நவமாநமிதம் ப்ரோக்தம் கன்யசாதித்ரயம் த்ரயம்!!

மூன்றரை அங்குலம் முதல் ஏழு அங்குலம் வரை சிறப்பு இதற்கு நவமானம் என்று பெயர் மூன்று அங்குலம் அதமக் கூறாகும்.

आयामस्यार्धमुदितं पातुकाग्रस्य विस्तरम् ।
षडष्टांशेन मध्यान्तमायामं युगभागकैः ॥ ५ ॥

ஆயாமஸ்யார்த்த முதிதம் பாதுகாக்ரஸ்ய விஸ்த்ரம்!
ஷடஷ்டாம்சே நமத்யாந்த மாயாமம் யுக பாககை!!

திருப்பாதத்தின் நுனி வரை வியாபித்துள்ள நீளமானது மொத்த நீளத்தில் பாதியாக அமையலாம். நீளமானது நான்கு பாகங்களாக்கப்பட்டு 6 அல்லது 8 நடுப்பகுதி வரை ஒரே சம அளவாக அமைய வேண்டும்.

एकभागं भवेदष्टगुणांशे द्व्यंशकं घनम् ।
शेषमूर्ध्वदलं प्रोक्तं युक्त्यैव परिकल्पयेत् ॥ ६ ॥

ஏகபாகம் பவேதஷ்ட குணாம்சே த்வ்யம்சகங்கநம்!
சேஷமூர்த்வ தளம் ப்ரோக்தம் யுக்த்யைவ பரிகல்ப்பயேத்!!

ஒரு பகுதி எட்டு பாகம் இருப்பின் அது போல் 2 பகுதி தடிப்பு இருக்க வேண்டும். (கனம்)

மீதம் மேல் பகுதியாகவும் கவனமாக யுக்தியோடு தீர்மானித்து செய்ய வேண்டும்.

अंगुष्ठोच्चतलोत्यस्य चतुर्भागं त्रिभागकम् ।
चतुरंशे युगांशं तु नालशेषं तु पूर्ववत् ॥ ७ ॥

அங்குஷ்டோச்சத லோச்சஸ்ய சதுர்பாகம் த்ரிபாககம் /
சதுரம்சே யுகாம்ஸந்து நாள சேஷந்து பூர்வவத் //

பாத கட்டை விரலு (பெருவிரல்) டையதில் நாலில் மூன்று பாகம் அமைய வேண்டும். அப்படியே காலின் மேற்பகுதி அமைப்பும் முன்போல் 4 க்கு 4 ஆக அமைக்க வேண்டும்.

अंगुष्ठेच्चसमं पुष्पं विस्तारं मुकुलान्वितम् ।
पुष्पोन्नते त्रिभागैकं मुकुलङ्कारयेद् द्विज ॥ ८ ॥

அங்குஷ்டோச்சமம் புஷ்பம் விஸ்தாரம் முகுளாந்விதம் /
புஷ்போன்னதே த்ரிபாகைகம் முகுளம் கார்யேத்விஜ //

பெருவிரலின் அமைப்பு (திருவடிக்கு சமமாகவும்) அகலம் அரும்பு போலும் அமைய வேண்டும். திருவடி மேட்டின் மூன்றில் ஒன்றாக முகுளமெனும் விரல்கள் அரும்பு போல அமைய வேண்டும்.

उत्तमं काञ्चनेनैव मध्यमं रजतेन तु ।
तामेणैवाधमं प्रोक्तं कांसाग्रेनाधमाधमम् ॥ ९ ॥

உத்தமம் காஞ்சநே நைவ மத்யமம் ரஜதே நது /
தாம்ரேனணவாதமம் ப்ரோக்தம் காம்சாத்யே நாதமாதமம் //

தங்கம் உயர்தரமாகவும் வெள்ளி நடுத்தரமாகவும் அதற்கடுத்ததாக (செம்பு) தாமிரமும் வெண்கலம் கலந்து பித்தளை (த்ரா) கீழ்த்தரமாகவும் கருதப்படுகிறது.

पादुकाश्च यथाशोभं तथा युक्त्या प्रकल्पयेत् ।
एवं लक्षणमाख्यातं प्रोक्षणञ्च ततः श्रृणु ॥ १० ॥

பாதுகாச்ச யதாசோபம் ததாயுக்த்யா ப்ரகல்பயேத் /
ஏவம் லக்ஷண மாக்யாதம் ப்ரோக்ஷணஞ்ச ததச்ருணு //

பாதுகைகள் எதில் செய்தால் சிறப்பாக அம்சமாக அழகாக அமையுமோ அப்படி (பஞ்சலோகத்தினாலும்) செய்யலாம். இவ்வாறு பாதுகையின் இலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளது. மேல் அதற்கு கும்பாபிஷேகம் பற்றிக் கேள் கூறுகிறேன்.

पुण्यर्क्षतिथिवारे च मण्डपस्यैव मध्यमे ।
पुण्याहं वाचयेत्तत्र प्रोक्षयित्वास्त्रमन्त्रतः ॥ ११ ॥

புண்யர்க்ஷ திதிவாரேச மண்டப ஸ்யைவ மத்யமே /
புண்யாஹம் வாசயேது தத்ர ப்ரோக்ஷயித்வாஸ்த்ர மந்த்ரத: //

நல்ல நக்ஷத்திரம் திதி கிழமையில் மண்டபத்தின் நடுவே நல்ல நாள சொல்லுவித்தல் எனும் புவியை புனிதமாக்கும் மேற்திசை அதிபன் வருணனை பூசித்து அந்நீரால் அஸ்திரமந்திரத்தால் நீர் மேலெழுந்து வரும்படி செய்து புனிதமாக்குக.

स्थण्डिलं कल्पयेद्विद्वान् तिलतण्डुलशालिभिः ।
नववस्त्रमथास्तीर्य पादुकां पञ्चगव्यकैः ॥ १२ ॥

ஸ்தண்டிலம் கல்பயேத்வித்வாந் தில தண்டுல சாலிபி: /
நவ வஸ்த்ர மதாஸ்தீர்ய பாதுகாம் பஞ்ச கவ்யகை: //

சிறுமேடையை நிறுவி அறிவு மிகு ஆசான் நெல் அரிசி எள்ளை பரப்பி புதிய துணியை விரித்து பஞ்சகவ்யம் முதலியவைகளால் தூய்மை படுத்திய திருமுருகனின் திருப்பாதுகையை வைக்க வேண்டும்.

क्षालयित्वाष्टमृद्भिस्तु शुद्धोदैः स्कन्दमन्त्रतः ।
परिस्तीर्य तया दर्भैर्हृदयेन तु मन्त्रतः ॥ १३ ॥

க்ஷாளயித்வாஷ்ட ம்ருத்பிஸ்து சுத்தோதைஸ்கந்த மந்த்ரத:!
பரிஸ்தீர்ய ததா தர்பைர் ஹ்ருதயேநது மந்த்ரத:!!

எண்வகை மண்ணிட்ட புனித தூய நீரால் முருக மந்திரத்தால் புனிதப்பட்டு விட்ட பின் இருதய மந்திரத்தால் தர்பைகளை விரித்து (பரப்பி)

वस्त्रोपरिन्यसेद्धीमान् पादुकां वर्ममन्त्रतः ।
नववस्त्रेण संछाद्य पादुकाग्रे यथाविधि ॥ १४ ॥

வஸ்த்ரோ பரிந்யஸேத்தீமாந் பாதுகாம் வர்ம மந்த்ரத:!
நவ வஸ்த்ரேண ஸந்ச்சாத்ய பாதுகாக்ரே யதா விதி!!

அதன் மேல் புது துணி விரித்து கவச மந்திரத்தால் புது வஸ்திரத்தை (துணியை) பாதுகைக்கு மூடி திருப்பாதங்கள் மட்டும் தெரியும்படி முறைப்படி செய்க.

मयूरकुम्भं संस्थाप्य परितोऽष्टघटान्नयसेत् ।
ससूत्रान् सापिधानांश्च सवस्त्रान् वारिपूरितान् ॥ १५ ॥

மயூர கும்பம் ஸம்ஸ்தாப்ய பரிதோஷ்ட கடாந்நயஸேத்!
ஸஸூத்ராநு ஸாபிதானாம்ச்ச ஸவஸ்த்ராந்வாரி பூரிதாநு!!

மயிலுக்காக ஒரு கும்பம் நிறுத்தி அதைச் சுற்றி எட்டு நிறை கும்பங்களை அதற்குரிய இலக்கணங்களான நூல் சுற்றல் மாவிலைக் கொத்துக்களால் மூடி (தேங்காய் கூர்ச்சம்)

सकूर्चान् सहिरण्यांश्च कल्पयेत्कल्पवित्तमः ।
मयूरबीजमावाह्य मध्यकुम्भे समर्पयेत् ॥ १६ ॥

ஸகூர்சான் ஸஹிரன்யாம்ச்ச கல்பயேத் கல்பவித்தம:!
மயூர பீஜ மாவாஹ்ய மத்ய கும்பே ஸமர்ச்சயேத்!!

கூர்ச்சத்தோடும் பொற்காசுகளோடும் அறிந்தவர்கள் அறிந்த வண்ணம் செயல்பட்டு மயில் மஹாமந்திரத்தால் ஆவாஹனம் (நிலை பெறுதலைச் செய்து) மத்தியில் குடும்பத்தில் அர்ச்சிக்க வேண்டும்.

इन्द्रादिलोकपालांश्च पूर्वाद्यष्टघटं यजेत् ।
धेनुमुद्रां प्रदर्श्याथ तत्पृष्ठे सिकतैः कृतैः ॥ १७ ॥

இந்த்ராதி லோக பாலாம்ச்ச பூர்வாத்யஷ்ட கடே யஜேத்!
தேனுமுத்ராம் ப்ரத்ருச்யாத தத்ப்ருஷ்டே ஸிகதை: க்ருதை:!!

இந்திரன் முதலான எண்திசைத் தேவர்களையும் எட்டு கும்பத்திலும் பூஜித்து பசுமடிபோல் கையினால் விரித்து காட்டிப் பின்புறம் மணல்களால் செய்த தரையில்

स्थण्डिलं विधिवत्कृत्वा होमद्रव्याणि गृह्य च ।
अग्न्याधानादिकं सर्वमग्निकार्योक्तमाचरेत् ॥ १८ ॥

ஸ்தண்டிலம் விதிவத் க்ருத்வா ஹோமத்ரவ்யாணி க்ருஹ்யச!
அக்ந்யாதாநாதிகம் சர்வமக்னி கார்யோக்த மாசரேத்!!

முறைப்படி (ஹோம) வேள்விப் பொருள்களைச் சேகரித்து முத்தீ ஓம்பும் முறைப்படி வேள்வி வேட்டுவித்து (ஹோமம்) செய்ய வேண்டும்.

समिदाज्यचरून् लाजान् तिलान्सद्यादिमन्त्रतः ।
होमयेत्तु विशेषेण प्रत्येकं पञ्चविंशतिः ॥ १९ ॥

ஸமிதாஜ்ய சருந்லாஜாந் திலாந் சத்யாதி மந்த்ரத:!!
ஹோமயேத்து விசேஷேண ப்ரத்யேகம் பஞ்சவிம்சதி:!!

சமித்து வகைகள் நெய் ஹவிஸ் (வடிக்காமல் பக்குவம் செய்த கஞ்சியோடு கூடிய புதுத்தனிச் சோறு) நெய் தேன் மட்டும் கலந்தது)

நெற்பொறி, எள், ஸத்யோ ஜாதம் முதல் ஈசானம் வரைதனித்தனியே இருபத்தைந்து ஆஹுதிகள் செய்க.

मयूरमूलमन्त्रेण घृतेनाष्टोत्तरं शतम् ।
सर्वद्रव्यसमायुक्तं हव्यवाहे च होमयेत् ॥ २० ॥

மயூர மூல மந்த்ரேண க்ருதே நாஷ்டோத்தரம் சதம்!
ஸர்வத்ரவ்ய ஸமாயுக்தம் ஹவ்யவாஹேச
ஹோமயேத்!!

மயிலின் மந்திரத்தால் நெய்யினால் நூற்றெட்டு ஆவர்த்தி செய்து எல்லா வித திரவ்யங்களையும் முறைப்படி ஹோமம் செய்துவிட்டு அக்னி பகவானுக்கும் இறுதியில் முறைப்படி ஹோமம் செய்க.

प्रभाते सुमुहूर्ते तु कुम्भान्यभ्यर्च्य मन्त्रवित् ।
जयादिरभ्याधानञ्च राष्ट्रभृच्च क्रमाद्धुनेत् ॥ २१ ॥

ப்ரபாதே ஸுமுஹூர்தேது கும்பாநப்யார்ச்ய
மந்த்ரவிது!
ஜயாதிரப்யாதாநஞ்ச ராஷ்ட்ரப்ருச்ச
க்ரமாத்துநேத்!!!

மறுநாள் காலை இரண்டாம் காலம் பூஜைகளை மந்திரங்களோடு செய்துவிட்டு ஹோம முடிவில் ஜயாதி ஹோமம் ராஷ்ட்ரப்ருது என்ற மந்திரங்களால் முறைப்படி ஹோமம் செய்க.

आचार्यं पूजयेत्कर्ता वस्त्रभूषणकाञ्चनैः ।
मयूरबीजमन्त्रेण कुम्भान्तात् पादुकाद्वये ॥ २२ ॥

ஆசார்யம் பூஜயேத் கர்த்தா வஸ்த்ர பூஷண
காஞ்சநை:!
மயூரபீஜ மந்த்ரேண கும்பாந்தாது பாதுகாத்வயே!!

ஆசாரியரை யஜமானரானவர் உயர்ந்த (வஸ்த்ரங்கள்) ஆடை அணிகலன்களால் சந்தோஷப்படும்படி பூசித்து மயில் மூல மந்திரத்தால் பாதுகையில் கும்பத்தில் உள்ள நீரால் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும்.

न्यसेदिन्द्रादिबीजानि तयोः पूर्वादिषु न्यसेत् ।
तत्तत्कुम्भस्थतोयेन तत्तद्देशेऽभिषेचयेत् ॥ २३ ॥

ந்யஸேதிந்த்ராதி பீஜாநி தயோ: பூர்வாதிஷு
ந்யஸேத்!
தத்தத்கும்பஸ்த தோயேந
தத்தத்தேசேபிஷேசயேத்!!

அத்திருப்பாதங்களின் சுற்றிலும் இந்திரன் முதலான திசை மன்னர்களின் மூலமந்திர எழுத்துக்களோடு நினைத்து துதித்து அந்தந்த கலச நீரால் அந்தந்த இடங்களில் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும்.

मयूरमन्त्रादभ्यर्च्य मुद्गान्तं दापयेत्सुधीः ।
एवं यः कुरुते मर्त्यः सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ २४ ॥

மயூர மந்த்ராதப்யார்ச்ய முத்காந்நம்தாபயேது சுதீ:!!
ஏவம் ய: குருதே மர்த்ய ஸ்ஸர்வாந்
காமாநவாப்நுயாத்!!

ஆகமக்குள் மயில் மூலமந்த்ரம் வேதமந்த்ரம் இவைகளால் அர்ச்சித்து பாசிப்பயிறு கலந்த வெண்பொங்கல் நிவேதனம் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு எவர் செய்கிறாரோ அவர் எல்லா விருப்பங்களும் இனியே எய்துவர்

इति श्रीकुमारतन्त्रे पादुकाप्रोक्षणविधिर्नाम
षट्त्रिंशः पटलः ॥

இதி ஸ்ரீ குமாரதந்த்ரே கௌசிக ப்ரச்னே பாதுகா ப்ரோக்ஷண விதி : நாம ஷட்த்ரிம் சத் படல:

இவ்வாறு ஸ்ரீ குமாரதந்த்ரத்தில் கௌசிக ப்ரசனத்தில் பாதுகா ப்ரோக்ஷண விதி (திருவடிப்புனித நீராட்டு முறை சுருக்கம்) என்னும் 36 வது படலமாகும்.

।।सप्तत्रिंश: पटल: ।।

ஸப்தத்ரிம்ச: படல:

37 வது படலம்

आत्मार्थयजनविधि:

ஆத்மார்த்த யஜந விதி படல:

ஆத்மார்த்த வழிபாட்டு முறை

आत्मार्थयजनं वक्ष्ये श्रृणुष्व मुनिपुङ्गव ।
ये ये ग्रहा: समुच्चानि तेषामिष्टप्रदं शुभम् ॥ १ ॥

ஆத்மார்த்த யஜநம் வக்ஷ்யே ஸ்ருணுஷ்வ முநி புங்கவ!
யேயே க்ரஹா: ஸமுச்சாணி தேஷாமிஷ்ட ப்ரதம் சுபம்!!

ஆன்மார்த்த வழி பாட்டு முறையை கூறுகிறேன் முனிவரே கேட்பீராக! எந்தெந்த கிரகங்கள் ஜாதகத்தில் உச்ச பலம் பெற்றிருக்கின்றனவோ அவர்களின் விருப்பப்படி அவர்கள் ஜாதகருக்கு நலம் பயக்கும் சுபம் மிகு பலன்களையே அளிப்பார்கள்

धर्मार्थकाममोक्षार्थमात्मार्थयजनं स्मृतम् ।
स्कन्दपूजां विना पुंसां पुत्रवृद्धि: कथं भवेत् ॥ २ ॥

தர்மார்த்த காம மோக்ஷார்த்த மாத்மார்த்த ஜயநம் ஸ்ம்ருதம்!
ஸ்கந்த பூஜாம் விநா பும்ஸாம் புத்ர வ்ருத்தி: கதம் பவேத் !!

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனும் நால்வகை மனிதர்கள் அடைய வேண்டிய நற்பயன்களையும் தரக் கூடியது ஆன்மார்த்த வழிபாடு என்று கருதப்படுகிறது (கூறப்படுகிறது). முருகப் பெருமான் வழிபாடு செய்யாத மனிதர்கள் (வம்ச விருத்தி புத்ர) சந்தான பாக்யத்தை எவ்வாற்றானும் அடைய முடியாது. (புத்ர விருத்தி) பிறந்த குழந்தை அறிவு, ஆற்றல், உடல் வளர்ச்சி, உள்ள வளர்ச்சி, மெய்ஞான விஞ்ஞான வளர்ச்சி அடைய முடியாது.

प्रतिमां तु पटे वाऽपि मण्डलं स्थण्डिलेऽपि वा ।
जले वा हृदये वाऽपि नित्यं संपूजयेद्गुहम् ॥ ३ ॥

ப்ரதிமாந்து படே வாபி மண்டலே ஸ்தண்டிலே பிவா!
ஜலே வா ஹ்ருதயே வாபி நித்யம் ஸம்பூஜயேத் குஹம் !!

முருகப் பெருமானின் விக்ரஹம், படம், யந்திரம், வேள்வி வழிபாட்டிற்குரிய இடமாகிய ஸ்தண்டிலம் அல்லது குடும்பத்திலோ இதயத் தாமரையிலோ தினந்தோறும் பூஜிக்க வேண்டும்.

एकांगुलादिभूतान्तमात्मार्थमिति कीर्तितम् ।
मात्रांगुलेन कर्तव्यं यजमानं चरस्य तु ॥ ४ ॥

ஏகாங்குலாதி பூதாந்த மாத்மார்த்த மிதி கீர்த்திதம்!
மாத்ராங்குலேந கர்தவ்யம் யஜமாநம் சரஸ்யது!

ஒரு அங்குலம் முதல் ஐந்து அங்குலம் வரை தேவாங்குல விகிதத்தில் ஆன்மார்த்த பூஜைக்கு ஸ்ரீ முருகன் விக்ரகம் செய்யத் தகுந்தது. பூசிப்பவர் விருப்பப்படி சல மூர்த்தியாக (ஸ்திரமாக பிரதிஷ்டை செய்யாமல்) எங்கும் மாற்றியமைக்கும் படி இருப்பது நலம்.

आयादिशुभवर्गाणि यदेर्वाथ परीक्षयेत्।
उत्तमं काञ्चनेनैव मध्यमं रजतेन तु ॥ ५ ॥

ஆயாதி சுப வர்காணி யவைர்வாத பரீக்ஷயேத!
உத்தமம் காஞ்சனே நைவ மத்யமம் ரஜதேநத் !!

ஸ்ரீ முருகப் பெருமானின் விக்ரஹ அளவானது அதன் வரிசைகளாவது யவை நெல் அளவு கூட மிஞ்சாமலும், குறைவு படாமலும் இருக்கிறதா என்று சோதிக்க வேண்டும்.

தங்கத்தால் முருகப் பெருமான் உருவம் அமைப்பது உயர்தரம் என்றும் வெள்ளியால் அமைப்பது நடுத்தரம் என்றும்

शिलाया वाऽथ ताम्रेण कन्यसं परिकीर्तितम् ।
मृन्मयं दारुजं चैव न ग्राह्यन्तु गृहार्चने ॥ ६ ॥

சிலாயாவாத தாம்ரேண கன்ய ஸம்பரி கீர்த்திதம்!
ம்ருண்மயந்தாருஜம் சைவ நக்ராஹ்யந்து
க்ருஹார்ச்சநே!!

பச்சைக் கருங்கல் (ஆண்கல்) அல்லது தாமிர உலோகத்தால் அமைப்பது 3ம் தரமாகவும் கருதப்படுகிறது (கூறப்படுகிறது) மண்ணாலும், மரத்தாலும் அமைக்கப்பட்ட ஸ்ரீ முருகப் பெருமானின் உருவ வழிபாடானது வீட்டுப் பூஜைக்கு ஆத்மார்த்த பூஜைக்கு ஏற்றதல்ல

आसनं स्थानकं वाऽपि वाहनादिकमेव च ।
प्रतिमालक्षणोक्तेन मार्गेणैव प्रकल्पयेत् ॥ ७ ॥

ஆசநம் ஸ்தாநகம் வாபீ வாஹநாதிக மேவச!
ப்ரதிமா லக்ஷணோக்தேந மார்கேணைவ
ப்ரகல்பயேத்!!

ஸ்ரீ முருகப் பெருமான் உருவ இருப்பிடம் அவரது வாகனமான மயில் வெள்ளையானை போன்றவைகளும் உருவ அமைப்பு இலக்கணத்துக்கு சற்று கூட மிகாமலும் குறையாமலும் செய்ய வேண்டியது அவசியம் என வலியுறுத்தப்படுகிறது

शिल्पिहस्तात्समादाय सम्यग्बिम्बं परीक्षयेत् ।
समदृष्टिप्रसन्नास्यं स्वस्वरूपं शुभावहम् ॥ ८ ॥

சில்பீ ஹஸ்தாத் ஸமாதாய சம்யக் பிம்பம்
பரீக்ஷயேத்!
சமத்ருஷ்டி ப்ரசந்நாஸ்யம் ஸ்வஸ்வ ரூபம்
சுபாவஹம்!!

சிற்பியின் கையிலிருந்து சிலை வடிவில் உள்ள ஸ்ரீ முருகப் பெருமானின் பிம்பத்தை (விக்ரகத்தை) முன்பு கூறப்பட்ட படி உலோகம் உருவ அமைப்பு அளவுகள் நன்கு பரிசோதிக்கப்பட வேண்டும். முருகனின் முகப்பார்வை மேல்கீழ் பக்கவாட்டில் இல்லாமல் சமநோக்காக இருக்கிறதா என்று பார்க்க நலம் பெருகும்

ऊर्ध्वदृष्टिमधोदृष्टिं तिर्यग्दृष्टिं विवर्जयेत् ।
ऊर्ध्वदृष्टिः प्रजानाशमधोदृष्टिर्धनक्षयम् ॥ ९ ॥

ஊர்த்வ த்ருஷ்டி மதோ த்ருஷ்டிம் திர்யக் த்ருஷ்டிம்
விவர்ஜயேத்!
ஊர்த்வ த்ருஷ்டி ப்ரஜாநாச மதோத்ருஷ்டி தன
க்ஷயம்!!

மேல் நோக்குப் பார்வை கீழ் நோக்குப் பார்வை, பக்கப் பார்வையிருப்பின் அதை நீக்கி விட வேண்டுமென்றும் மேல்நோக்கும் பார்வை குடும்ப வம்சத்தை வாரிசுகளை பாதிக்கும் என்றும் கீழ்நோக்குப் பார்வை செல்வச் சீர் குலைவை உண்டு பண்ணுமென்றும்

तिर्यग्दृष्टिर्यशोनाशां तस्मात् ग्राह्यं समेक्षणम् ।
अप्रतिष्ठितबेरस्य पूजनं सर्वदोषकृत् ॥ १० ॥

திர்யக் த்ருஷ்டி யசோ நாசம் தஸ்மாத் ப்ராஹ்யம்
சமேக்ஷணம்!
அப்ரதிஷ்டித பேரஸ்ய பூஜநம் சர்வ தோஷக்ருது!!

பக்கப் பார்வை புகழ் அழிவையும் எனவே சமநோக்கே நன்றென்றும் நன்கு பிரதிஷ்டாபனம் (கும்பாபிஷேகம்) செய்யப்படாத விக்ரஹத்தை பூஜிப்பது எல்லா தோஷங்களையும் உண்டு பண்ணும் என்றும் (கூறப்படுகிறது)

बिम्बं मन्त्रमयं कृत्वा तस्मिन्देवं प्रपूजयेत् ।
स्नपनं शान्तिके यस्य अग्रे मतम् ॥ ११ ॥

பிம்ப மந்த்ர மயம் க்ருத்வா தஸ்மின்தேவம்
ப்ரபூஜயேத்!
ஸ்நாபநம் சாந்திகே யஸ்ய அக்ரே (துவாஹ நனம்)
மதம்!!

சிற்பியால் செய்யப்பட்ட சிற்பமாக சிலையாக உருவமாக உள்ள விக்ரஹம் மந்திரங்களால் புனிதப்பட்டு மந்திரங்கள் வடிவமாக ஸ்ரீ முருகப் பெருமானின் முழு சைதன்ய ஜீவப்ரகாசத்தை ப்ரகாசிக்கச் செய்யும் ஸ்தாபன பிரதிஷ்டா கும்பாபிஷேகத்தை முன்னே வாகனமான மயிலுடன் செய்வது நலம் எனக் கூறப்படுகிறது

उत्तरायणकाले तु शुक्लपक्षे विशेषत: ।
पुण्यर्क्षतिथिवारेषु पुण्यलग्ने सुशोभने ॥ १२ ॥

உத்தராயண காலேது க்ருஷ்ண பக்ஷே விசேஷத:!
புண்யர்க்ஷ திதி வாரேஷு புண்ய லக்னே
சுசோபனே !!

உத்திராயண காலமென கருதப்படும் (தை மாதம் 1 முதல் ஆனி 32) காலத்திலே நலம் பயக்க (விசாகம் நக்ஷத்திரத்திலோ அல்லது அதற்கு அனுகூலமான விண்மீனிலோ) ஷஷ்டி முதலான நற்திதியிலோ ரிஷபம், சிம்மம், மிதுனம், கன்னி, தனுசு, மீனமிறான சுப லக்னங்களில் செய்விப்பது நலம் மிகு நல்கும் எனக் கூறப்படுகிறது.

प्राप्तये सर्वकामानां प्रतिष्ठोत्सव'मुच्यते ।
प्रतिष्ठादिवसात्पूर्वं पञ्चमे सप्तमेऽपि वा ॥ १३ ॥

ப்ராப்தயே சர்வ காமானாம் ப்ரதிஷ்டோத்ஸவ
முச்யதே !
ப்ரதிஷ்டாதி வசாத் பூர்வம் பஞ்சமே ஸப்தமேபிவா !!

எல்லா இனிய நன்னலங்களும் ஸ்ரீ முருகப் பெருமான் ஸ்தாபனம் செய்யும் எனக் கூறப்படுவதால் அதை முன்னிட்டு பிரதிஷ்டை தினத்திற்கு 5 அல்லது ஏழு நாட்களுக்கு முன்பு

स्वसूत्रोक्तप्रकारेण कारयेदङ्कुरार्पणम् ।
प्रतिष्ठादिवसात्पूर्वे सायाह्ने नियत: शुचि: ॥ १४ ॥

ஸ்வ சூத்ரோக்த ப்ரகாரேண
காரயேதங்குரார்ப்பணம் !
ப்ரதிஷ்டாதி வசாத் பூர்வே சாயான்னே நியதஸ்
சுசி: !!

பூஜை செய்பவர்களுடைய கோத்திர சூத்திர முறைப்படி (ஆத்மார்த்த பூஜையாக வீட்டில் பிரதிஷ்டை செய்வதால்) அங்குரார்ப்பணம் என்னும் முளைப்பாலிகையிடு தலைமுறையாக முன்னதாக மாலை வேளையின் இறுதி நேரத்தில் பரிசுத்த நிலையில் நின்று செய்ய வேண்டும்.

मन्त्रेण सा प्रकर्तव्या रत्नन्यासविधानत: ।
नयनोन्मीलनं कुर्यात् नेत्रयुग्मयुते दिने ॥ १५ ॥

மந்த்ரேண சாப்ர கர்தவ்யம் ரத்ன ந்யாஸ விதானத:!
நயனோன்மீலனம் குர்யான்நேத்ர யுகம் யுதே
தினே !!

புது சிலைக்குச் செய்யப்பட வேண்டிய பதினெட்டு முன்னோடி சடங்குகளுடன் ஒன்றான கண் திறப்பு எனும் (நயனோன் மீலனம்) என்னும் கிரியையானது இரண்டு கண்களும் பிரகாசமாக இருக்கும் தினத்தில் (நேத்ரம் 2 ஜீவன் 1) (என்ற பஞ்சாங்க குறிப்பு நோக்கி) செய்வது சாலச் சிறந்தது என அறிவிக்கிறது

पञ्चगव्यैश्च मतिमान् पञ्चत्वक्सलिलैरपि ।
अष्टमृत्सलिलैश्चैव क्षालयेत् पवमानत: ॥ १६ ॥

பஞ்ச கவ்யைச்ச மதிமான் பஞ்ச த்வக் சலிலைரபி!
அஷ்ட ம்ருத் சலிலைச்சைவ க்ஷாளயேத்
பவமானத: !!

சிவாகம அனுபவ அனுபூதி அறிவுமிகு ஆதி சைவர் (ஆல், அரசுமா, அத்தி, நாவல்) ஐந்து மரப்பட்டைகள் ஊறிய (நண்டு வளை, புற்று, காளைக் கொம்பு, யானைத் தந்தம், கடல், ஆறு, நல்லை புல், வில்வ மரத்தடி) போன்ற எட்டு வகை மண்ணோடும் கலந்த நீரால் பவமான சூக்தம் -

கோஷசாந்தி - பஞ்ச சாந்தி போன்ற வேத மந்திரங்களோடும் அஸ்த்ர மந்திரங்களோடும் பிம்ப சுத்தியை செய்ய வேண்டும்.

पञ्चब्रह्मषडङ्गैश्च बिम्बशुद्धिं समाचरेत् ।
तीर्थदेशं नयेद्देवं स्वस्तिसूक्तमुदीरयन् ॥ १७ ॥

பஞ்ச ப்ரம்ம ஷடங்கைச்ச பிம்ப சுத்திம் சமாசரேத் !
தீர்த்த தேசன் நயேத்தேவம் ஸ்வஸ்தி சூக்த முதீரயன் !!

ஸம்ஹிதா மந்திரமெனும் ஐந்து பிரும்ம மந்திரங்களாலும் ஆறு அங்க மந்திரங்களாலும் திருமுருகனின் திருவுருவச் சிலையை புனிதப்படுத்தும் பிம்ப சுத்தி எனும் கிரியை செய்து நலம் பயக்கு நன் மந்திரங்களோடு பிம்பத்தை நீர் நிலையருகே கொண்டு செல்ல வேண்டும்.

लम्बकूर्चं ततो बध्वा वस्त्रयुग्मेन वेष्टयेत् ।
जलाधिवासनं कुर्यात् प्राक्शिरश्चोर्ध्ववक्त्रकम् ॥ १८ ॥

லம்ப கூர்சம் ததோ பத்வா வஸ்த்ர யுக்மேனவேஷ்டயேத் !
ஜலாதி வாஸநங்குர்யாத் ப்ராக் சிரச்சோர்த்வ வக்த்ரகம் !!

பிம்பத்தின் தலைப்பகுதியில் 36 தர்ப்பங்களால் ஆன கூர்ச்சத்தை அணிவித்து நழுவாதவாறு கட்டி இரண்டு ஆடைகளை அணிவித்து கிழக்கே தலைப்பகுதியை மேல்நோக்கி இருக்குமாறு தண்ணீரில் மூழ்கியிருக்கும் படி ஜலவாசம் செய்ய வேண்டும்.

दारुपीठे जलान्तस्थे स्कन्दगायत्रिमन्त्रत: ।
रक्षायै लोकपालांश्च पूर्वादिक्रमशोऽर्चयेत् ॥ १९ ॥

தாரு பீடே ஜலாந்தஸ்தே ஸ்கந்த காயத்ரி மந்த்ரத: !
ரக்ஷாயை லோக பாலாம்ச்ச பூர்வாதி க்ரமசோர்சயேது !!

மரத்தினால் செய்யப்பட்ட பீடத்தில் முருகன் சிலையை நிறுத்தி முருகனின் காயத்ரி மந்திரத்தை உருவேற்றி காப்பதற்காக இந்திரன் முதலான எண்திசை காப்பாளர்களை கிழக்கு முதலான திசைகளில் பூஜித்து காப்பை வேண்ட வேண்டும்.

श्रीरुद्रं चमकं चैव पञ्चशान्ति तथैव च ।
स्कन्दसूक्तं चतुर्दिक्षु कुर्यादध्ययनं तथा ॥ २० ॥

ஸ்ரீ ருத்ர.ம் சமகம் சைவ பஞ்ச சாந்திம் ததைவ ச !
ஸ்கந்த சூக்தம் சதுர்திக்ஷு குர்யாதத்யயநம் ததா !!

நான்கு திசைகளிலும் ஸ்ரீ ருத்ரம், சமகம், சாந்தி பஞ்சகம், ஸ்கந்த சூக்தம் ஆகிய நான்கு மந்திரங்களை அத்யயனம் மந்த்ராவர்த்தி பிறகு செய்யப்பட வேண்டுமென கூறப்படுகிறது.

जलाद्बिम्बं समुद्धृत्य प्रतिष्ठास्थानमाचरेत् ।
पुण्याहं वाचयित्वैव गव्यै: प्रोक्ष्य भुविस्थलम् ॥ २१ ॥

ஜலாத் பிம்பம் சமுத்ருத்ய ப்ரதிஷ்டாஸ்தானமாசரேத் !
புண்யாஹம் வாசயித்வைவ கவ்யை: ப்ரோக்ஷ்ய புவிஸ்தலம் !!

நீர்நிலை தண்ணீரிலிருந்து பிம்பத்தை நன்கு முறையாக பக்தியோடு வெளிக் கொணர்ந்து பிரதிஷ்டை செய்ய இருக்கின்ற இடத்தில் வைத்து இடப் புனிதத்திற்காக புண்யாக வாசனம் என்ற நல்ல நாளை சொல்லுவிக்கும் சடங்கையும் ஆனிடத்துண்டான ஐந்தான பால், தயிர், நெய், சாணம், நீர்களை கூட்டி ப்பூசித்துத் தெளிக்க

स्थण्डिलं तत्र सङ्कल्प्य तिलतण्डुलशालिभि: ।
पलाशोदुम्बराश्वत्थपत्रैर्दर्भै: परिस्तरेत् ॥ २२ ॥

ஸ்தண்டிலம் தத்ர சங்கல்ப்ய தில தண்டுல ஸாலிபி: !
பலாசோ தும்பராஸ்வத்த பத்ரைர் தர்பை: பரிஸ்தரேத்: !!

நாற்சதுர வடிவில் சிறிது உயரமான மேடையில் நெல், அரிசி, நவதான்யங்கள், எள் -

நெற்பொறி, ஒன்றன் மேல் ஒன்றிட்டு நாற்புறமும் புரசு இலை அத்தி, அரசு, ஆல் இலைகளாலும் தர்ப்பைகளால் நாற்புறமும் மந்திர வேலி அமைக்க வேண்டும்.

बेरञ्च कौतुकं बध्वा नैवेद्यमपि दापयेत् ।
बिम्बञ्च नववस्त्रेण प्रत्येकं परिवेष्ट्य च ॥ २३ ॥

பேரஞ்ச கௌதுகம் பத்வா நைவேத்யமபி தாபயேத் !
பிம்பஞ்ச நவவஸ்த்ரேண ப்ரத்யேகம் பரிவேஷ்ட்யச !!

பிம்பத்திற்கு மஞ்சள் மந்திர நூலால் ரக்ஷாபந்தனம் என்னும் காப்பைக்கட்டி நிவேதனம் செய்து பிம்பத்திற்கு புது ஆடையை ஒவ்வொரு சடங்குக்கும் தனித்தனியே அணிவித்துப் பூசிக்க வேண்டும்.

शयने शाययेददेवं प्राक्शिरश्चोर्ध्ववक्त्रकम् ।
देवसेनामहावल्लीं शाययित्वा यथाविधि ॥ २४ ॥

சயனேசாய யேத்தேவம் ப்ராக் சிரஸ்சோர்த்வ வக்த்ரகம் !
தேவசேனா மஹா வள்ளீம் சாயயித்வா யதா விதி !!

அடுத்து முறைப்படி அமைக்கப்பட்ட சயன ஸ்தானத்தில் ஸ்ரீ முருகப் பெருமான் விக்ரகத்தை கிழக்கே மேல்முகமாக தெற்கே வள்ளி நாயகியையும், வடக்கே தேவசேனா தேவியையும், முறையாக மேல் நோக்கிய முக அமைப்போடு முறையாக படுக்க வைத்து சயனாரோபண சடங்கை துவங்க வேண்டும்.

मातृकां बिन्दुसहितं मूर्धादिक्रमशो न्यसेत् ।
नैर्ऋते वास्तुनाथेभ्यो नमस्कृत्य लिखेद्बुध: ॥ २५ ॥

மாத்ருகா பிந்து ஸஹிதாம் மூர்த்தாதி க்ரமஸோந்யஸேத் !
நைருதே வாஸ்து நாதேப்யோ நமஸ்க்ருத்ய லிகேத் புத: !!

(அ) அகரம் முதலிய ஐம்பத்தோரு வடமொழி எழுத்து மகாமந்திர ஒலி தரும் எழுத்துக்களை தலை முதல் கால் வரை முறைப்படி நியாஸம் என்னும் கிரியை செய்து தென்மேற்கில் வாஸ்து சாந்தி வேண்டி வாஸ்து நாயகனை பரிவாரங்களோடு பூசிக்க முருகனுக்கு சொல்லப்பட்ட பரமசாயிக வாஸ்து பதம் முறைப்படி வரைக

प्रक्षिप्य विष्टरान् पश्चात्सामान्यार्घ्यं प्रकल्पयेत् ।
द्वाराणि द्वारपालांश्च लोकेशानायुधानि च ॥ २६ ॥

ப்ரக்ஷிப்ய விஷ்டரான் பஸ்சாத் சாமான்யார்க்யம் ப்ரகல்பயேத் !
த்வாராணி த்வாரபாலாம்ச்ச லோகேஸாநாயுதானி ச !!

யாகாலயத்துக்கு நாற்புறமும் விஷ்டரம் என்று சொல்லக் கூடிய 16 தர்ப்பங்களாலான நுனியின் முடிச்சுடனும் உடலில் தர்ப்பையினால் முறுக்கி சுற்றப்பட்ட தர்ப்பையினாலான விஷ்டரத்தை வைத்து சாமான்யார்க்யம் தயாரித்து வைத்துக் கொண்டு துவாரங்களையும் துவார தேவதைகளையும் திசைத் தெய்வங்களையும் அவர்களின் பத்து திசையதிபர்களின் ஆயுதங்களையும் முறையே பூசித்து பிரார்த்தனை செய்ய ஆயத்தமாகுக

प्रतिष्ठोक्तविधानेन तत्तद्दिक्षु समर्चयेत् ।
वेदिका दक्षिणे भागेऽप्युत्तरामुग्वमास्थित: ॥ २७ ॥

ப்ரதிஷ்டோக்த விதானேன தத்தத்திக்ஷ சமர்ச்சயேத் !
வேதிகா தக்ஷிணே பாகே ப்யுத்தராமுக மாஸ்த்தித: !!

கும்பாபிஷேக விதி முறைப்படி எல்லா மண்டப தேவதைகளையும் அந்தந்த திசைகளில் பூசித்து ப்ரார்த்தித்து வேதிகையின் தெற்கு பக்கத்தில் வடக்கு முகமாக அமர்ந்து கொண்டு

भूतशुद्धि तत: कुर्यादन्तर्यजनमाचरेत् ।
विशेषार्घ्य प्रकल्प्यात्र सम्भारान् प्रोक्षयेऽस्त्रत: ॥ २८ ॥

பூத சுத்திம் தத: குர்யா தந்தர்யஜந மாசரேத் !
விசேஷார்க்யம் ப்ரகல்ப்யாத்ர சம்பாரான்
ப்ரோக்ஷயேஸ்த்ரத: !!

பௌதீகமான மனித உடலை புனித உடலாக மாற்றி பூசிக்கும் தெய்வ இயல்பை பெற பூத சுத்தி என்னும் சடங்கை முடித்து பூசிக்க இருக்கும் தெய்வ நிலை பெற மகாமந்திர எழுத்துக்கள் அனைத்தையும் அவயவயங்களில் ஏற்றி அகப்பூசை புரிந்து அரிய பெரிய நலமளிக்கும் சிறப்பு பூசையை அதற்குரிய திரவியங்களோடு முறைப்படி செய்து பூசைக்குரிய யாகத்துக்குரிய பொருள்களின் தொகுதியைப் புனிதப்படுத்துக

आम्रपल्लवकूर्चाढ्यं द्रोणोदपरिपूरितम् ।
सापिधानं सरत्नं च सर्वलक्षणसंयुतम् ॥ २९ ॥

ஆம்ர பல்லவ கூர்சாட்யம் த்ரோணோதபரி பூரிதம் !
சாபிதாநம் சரத்நஞ்ச ஸர்வ லக்ஷண சம்யுதம் !!

இரண்டு மரக்கால் அல்லது எட்டு லிட்டர் கொள்ளளவு பிடிக்கும் தங்கம் முதலான புதுகுடத்தில் மாவிலை, கூர்ச்சம், தேங்காய், நவ ரத்னங்களோடு கூடிய அழகான கும்பாலங்காரம் செய்து

कुम्भं देवशिरोभागे धान्यासने प्रकल्पयेत् ।
वर्धनीद्वितये न्यस्य तस्य दक्षिणवामयो: ॥ ३० ॥

கும்பம் தேவசிரோபாகே தான்யாஸனே
ப்ரகல்பயேத் !
வர்த்தனீத் விதயேன்யஸ்ய தஸ்ய தக்ஷிண
வாமயோ: !!

நவதான்யங்களுக்கு மேல் எள், பொறி பரப்பிய குடிலாசத்தின் மேல் கும்பத்துக்கு தலையாகக் கருதப்படும் தேங்காயை வைத்து நடுவில் பெரிய கும்பத்தையும் இரு பக்கங்களிலும். வள்ளிநாயகி தெய்வ நாயகிக்காக ஸ்தாபிக்கவும் (அமைக்கவும்)

परित: कलशानष्टौ स्थापयित्वा यथाविधि ।
सुब्रह्मण्यं ततो मध्येपार्श्वयो: शक्तिकाद्वयम् ॥ ३१ ॥

பரித: கலசாநஷ்டௌ ஸ்தாபயித்வா யதா விதி!
ஸுப்ரம்மண்யம் ததோ மத்யே பார்ச்வயோச்
சக்திகா த்வயம் !!

பிறகு நாற்புரமும் என் திசைகளிலும் எட்டு கும்பங்களை நிறைவான நடுத்தரமான ஒரே அளவான கலசங்களை முறைப்படி நிறுவி நடுவே முருகனையும் இருபுறமும் இரு சக்திகளையும் ஸ்தாபித்து

जयन्ताद्यष्टविद्येशान् पूर्वादिकलशेषु च ।
पूर्वोक्तविधिनावाह्य समभ्यर्च्य यथाविधि ॥ ३२ ॥

ஜயந்தாத்யஷ்ட வித்யேசான் பூர்வாதி கலசேஷு ச !
பூர்வோக்த விதிநாவாஹ்ய சமப்யர்ச்ய யதா விதி !!

ஜயந்தன் முதலான எப்போதும் முருகனருகேயே வீற்றிருக்கும் பேறு பெற்றவர்களை கிழக்கு முதலான திசைகளில் அமைத்து முறைப்படி கும்பாலங்கார வேத சிவாகம மந்திரங்களைக் கூறி பஞ்சாஸன பூஜை நியாஸம், தியானம், ஆவரணப் பூசைகளை முறைப்படி செய்து ஜபசமர்ப்பணம் செய்து வேள்விக்காக வேண்டி மூலமந்த்ர ஜப சமர்ப்பணம் செய்து

तत्पूर्वे स्थण्डिलं कृत्वा होमद्रव्याणि गृह्य च ।
अग्न्याधानादिकं सर्वमग्निकार्योक्तमाचरेत् ॥ ३३ ॥

தத் பூர்வே ஸ்தண்டிலங்க்ருத்வா ஹோம த்ரவ்யாணி
க்ரஹ்யச !
அக்ன்யா தானாதிகம் சர்வம் அக்னிகார்யோக்த
மாசரேத் !!

கும்பங்களுக்கு முன்பு நாற்சதுர பரப்பில் பூமிக்கு மேல் சற்று உயரமான இடத்தில் ஹோமஞ் செய்ய இடங்கற்பித்து புனிப்படுத்தி எரியோம்பும் விதிமுறைப்படி அக்னி கொணர்ந்து ஸ்தாபித்து பூசித்து வேள்வி அவி சொரிந்து

पलाशसमिधान्नाज्यं लाजक्षीरगुलैरपि ।
स्कन्दस्य मूलमन्त्रेण होमयेत्पञ्चविंशति: ॥ ३४ ॥

பலாச ஸமிதான்ஜ்யம் லாஜக்ஷீர குலை ரபி!
ஸ்கந்தஸ்ய மூல மந்த்ரேண ஹோமயேத் பஞ்ச விம்சதி:!!

புரசு சமித்து, பசு நெய், நெற் பொறி, பால், வெல்லம் முதலிய திரவியங்களால் முருகனுடைய மூலமந்திரத்தினால் 25 முறை வேள்வி வேட்டலை செய்ய வேண்டும்.

पञ्चब्रह्मसर्ववक्त्रयुतै: षण्मूर्तिमन्त्रत: ।
प्रतिद्रव्यं ततो हुत्वा द्रव्यान्ते व्याहृतिं हुनेत् ॥ ३५ ॥

பஞ்ச ப்ரம்ம சர்வ வக்த்ர யுதைஷ் ஷண்மூர்த்தி மந்த்ரத:!
ப்ரதி த்ரவ்யந்ததோ ஹுத்வா த்ரவ்யாந்தே வ்யாஹ்ருதிம் ஹுனேத்!!

முருகனுக்குரிய அறு முகவனுக்குரிய ஆறுமுகத்திற்கும் உரிய பஞ்ச பிரும்ம மந்திர ஸம்ஹிதா மந்திரத்தோடு ஒவ்வொரு திரவியங்களையும் ஆகுதி செய்து முடிவில் வ்யாஹ்ருதி எனும் பூர்புவ - ஸுவ - பூர்ப்புவஸ்ஸுவஸ்வாஹா எனும் ஆகுதிகளைச் செய்து

जगद्भुवादिषण्मन्त्रै: स्कन्दगायत्रिमन्त्रत: ।
तत आचारमानेति द्रव्यं प्रतिहुनेत्तत: ॥ ३६ ॥

ஜகத் புவாதி ஷண்மந்த்ரை ஸ்கந்த காயத்ரி மந்த்ரத:!
தத ஆசாரமானேதி த்ரவ்யம் ப்ரதி ஹுனேத் தத:!!

முருகனுக்குரிய ஆறுமுகத்துக்குரிய ஜகத்புவம் முதலான வேத மந்திர ஸ்கந்த சூக்தத்தையும் காயத்திரி மந்திரங்களினாலும் பிறகு ஆசார மானேதி மந்திரங்களால் ஒவ்வொரு திரவியத்துக்கும் ஒவ்வொரு ஆகுதிக்கும் கூறி பிறகு

शक्तिद्वयस्य मूलेन सर्पिषा पञ्चविंशति: ।
सर्वद्रव्यसमायुक्तं तस्य मूलेन होमयेत् ॥ ३७ ॥

சக்தி த்வயஸ்ய மூலேந சர்பிஷா பஞ்ச விம்சதி:!
சர்வ த்ரவ்ய சமாயுக்தம் தஸ்ய மூலேந ஹோமயேத்!!

இரு தேவிகளான வனவல்லி, கஜவல்லிக்கும் அவர்களுக்குரிய மந்திரங்களால் நெய்யினாலும் எல்லா திரவியங்களினாலும் ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

रात्रिशेषं व्यपोह्याथ प्रात: स्नात्वा गुरूत्तम: ।
अनुष्ठानविधिं ज्ञात्वा प्रतिष्ठास्थानमेत्य च ॥ ३८ ॥

ராத்ரி சேஷம் வ்யபோஹ்யாத ப்ராதஸ்நாத்வா குருத்தம:!
அனுஷ்டாந விதிங்க்ருத்வா ப்ரதிஷ்டாஸ்தாந மேத்யச!!

இவ்வாறு ஓரிரவு (ஈரிரவு மூவிரவுகளென்று) முடிந்த வரை ஹோமம் செய்து அதிகாலையில் நீராடி பூசகர் அநுஷ்டான விதிகளை வழுவாது ஆற்றி பிரதிஷ்டையிடமடைந்து பிறகு

द्वारपूजादिकं कृत्वा कुम्भान्यभ्यर्च्य मन्त्रवित् ।
प्रायश्चित्तार्थमन्त्रेण घृतेनैव शतं हुनेत् ॥ ३९ ॥

த்வார பூஜாதிகான் க்ருத்வா கும்பானப்யர்ச்ய மந்த்ர வித்!
ப்ராயச்சித்தார்த்த மஸ்த்ரேண க்ருதேனைவ சதம் ஹுனேத்!!

வழக்கம் போல் சூரிய பூஜை முதலான துவார பூஜை, பூத சுத்தி, யாகேஸ்வர சிவ பூசை, வரை செய்து பிரார்த்தித்து முருகன், வள்ளி, தெய்வானை, ஜயந்தாதி மந்திர மூர்த்திகளை

பூசித்து ஹோமம் செய்து இடையே உண்டான எல்லா இடையூறுகளையும் போக்க வல்ல அஸ்த்ர மந்திரங்களால் நூறு முறை ஆகுதி செய்க

जयादिरभ्याधानाञ्च राष्ट्रभृच्च हुनेत्ततः ।
शयनाद्बिम्बमुत्थाप्य गव्यैः पञ्चामृतैरपि ॥ ४० ॥

ஜயாதி ரப்யா தானம்ச ராஷ்ட்ரப்ருச்ச ஹு^னேத்ததா!
சயனாத் பிம்ப முத்தாப்ய கவ்யை:
பஞ்சாம்ருதைரபி!!

செயல்கள் செம்மையாகும் பொருட்டு ஜயாதி அப்யாதானம் ராஷ்ட்ரப்ருத் முதலான பகுதிகளை பிறகு செய்து படுக்கையிலிருந்து முருகனை எழுப்பி சயனத்திலிருந்து முருக பிம்பத்தை எழுப்பி பஞ்ச கவ்யத்தாலும் பரிசுத்தப் படுத்தி

शुद्धाद्भिरभिषिच्याशु भूषयेद्भूषणार्हकैः ।
शिरोवदनहृत्कक्षिगुह्यपादद्वयेप्रदः ॥ ४१ ॥

சுத்தாத் பிரபிஷிச்யாசு பூஷயேத் பூஷணார்ஹகை:!
சிரோ வதன ஹ்ருத்குக்ஷி குஹ்ய பாத த்வயே ப்ரத:!!

பரிசுத்தமான நீராலும் நீராட்சி அணிவிக்கத் தக்க அணிகலன்களை அழகாக அணிவித்து தலை, முகம், இதயம், வயிறு தொப்புளுக்கு கீழ் மறைவிடமான மர்மஸ்தானங்கள் இருபாதங்கள் முதலான இடங்களில் முறையே

पञ्चब्रह्मसर्ववक्त्रयुक्तः षण्मूर्तिमेव च ।
विन्यस्य च षडङ्गानि स्वस्वदेशेषु विन्यसेत् ॥ ४२ ॥

பஞ்ச ப்ரம்ம சர்வ வக்த்ர யுக்தஷ் ஷண்மூர்த்தி
மேவச!
வின்யஸ்யச ஷடங்கானி ஸ்வஸ்வ தேசேஷு
வின்யஸேத்!!

பஞ்ச பிரும்ம ஷடங்க சைவ மஹாமந்திரங்களோடு ஆறு முகத்திற்கு ஆறாவது முகத்திற்கும் அந்தந்த இடங்களில் நியாஸம் செய்யவும்

न्यस्त्वाथ मातृकान्यासं मूर्धादिक्रमशो बुधः ।
कुम्भबीजं समादाय बेरस्य हृदि विन्यसेत् ॥ ४३ ॥

ந்யஸ்த்வாத மாத்ருகா ந்யாஸம் மூர்த்தாதி க்ரமசோ
புத:!
கும்பம் பீஜம் சமாதாய பேரஸ்ய ஹ்ருதி
வின்யசேத்!!

பிறகு "அ" முதல் "க்ஷ" வரையுள்ள 51 அக்ஷரமந்திரங்களால் முறைப்படி அந்தந்த அவயவங்களில் நியாஸம் செய்து ஷடாக்ஷர மூலமந்திரத்தை விக்ரஹத்தின் ஹிருதயத்தில் கும்பத்திலிருந்து எடுத்து அறிவறிந்த நிலையில்

मूलमन्त्रेण मतिमान् कुम्भाद्भिरभिषेचयेत् ।
वर्धन्योर्बीजमादाय न्यसेत् स्वस्वस्तनाग्रके ॥ ४४ ॥

மூல மந்த்ரேண மதிமான் கும்பாத் பிரபிஷேசயேத்!
வர்த்தன்யோர் பீஜமாதாய ந்யேஸேத் ஸ்வஸ்வஸ்த
நாக்ரகே!!

நின்று மூல மந்திரமான ஷடாக்ஷரத்தை உச்சரித்துக் கொண்டே கும்ப நீரால் நீராட்டி மற்ற இரு தேவி கும்பங்களிலிருந்து தேவி மூலமந்திரத்தால் அந்தந்த தேவியின் மார்பகத்தில் சேர்த்து

तत्तत्करकतोयेन स्वबीजेनाभिषेचयेत् ।
विद्येशकुम्भान् पूर्वादिपद्मपीठेऽभिषेचयेत् ॥ ४५ ॥

தத்தத் கரக தோயேந ஸ்வபீஜேநாபி ஷேசயேத்!
வித்யேச கும்பான் பூர்வாதி பத்ம பீடேபிஷேசயேத்!

அந்தந்த, கலச நீரால் தேவி மூல மந்திரத்தால் இரு தேவிக்கும் அபிஷேகித்துப் பின்னர் ஜயந்தாதி வித்யேச கும்ப நீரை ஸ்ரீ முருகனின் பத்ம பீடத்தில் கிழக்கு முதலான திசைகளில்அபிஷேகிக்க வேண்டும்.

वस्त्राभरणमाल्याद्यैरर्चयेत्तु हृदा बुध: ।
महाहविर्निवेद्याथ ताम्बूलमपि दापयेत् ॥ ४६ ॥

வஸ்த்ராபரண மாலாத்யை ரர்சயேத்து ஹ்ருதா புத:!
மஹா ஹவிர் நிவேத்யாத தாம்பூலமபி தாபயேத்!

ஆடை அணிகல மாலைகளாலங்கரித்து ஹிருதய மந்திரத்தால் ஞான வானான அர்ச்சகர் அர்ச்சித்து முறைப்படி பக்குவஞ் செய்யப்பட்ட சிறப்பு நிவேதனம் செய்து பிறகு வெற்றிலை பாக்கும் (முறைப்படி பட்டியாக வாசனைப் பொருள்களோடு கட்டப் பட்டதை) நிவேதனம் செய்ய வேண்டும்

प्रार्थयित्वा नमस्कृत्य ब्रह्मणान् भोजयेत्तत: ।
आचार्यं पूजयेत्तत्र वित्तशाठ्यं न कारयेत् ॥ ४७ ॥

ப்ரார்த்த யித்வா நமஸ்க்ருத்ய ப்ராம்மணான்
போஜயேத் தத:!
ஆசார்யம் பூஜயேத்தத்ர வித்தசாட்யன்ன காரயேத்!!

பிறகு ஸ்ரீ முருகப் பெருமானை மனதார வேண்டி நமஸ்கரித்துப் பிறகு அந்தணர்களுக்கு அன்னமளித்து ஆசார்ய சிவாசார்யரை ஸ்ரீ முருகனாக பாவித்து பூசித்து உரிய உயரிய முறையில் சன்மானங்கள் சம்பாவனைகளை ஒளிவு மறைவின்றி செய்விக்கற்பாலது

प्रतिष्ठविधिरित्युक्तं पूजाविधिमथ श्रृणु ।
आचार्यहस्तमादाय बेरकर्ता प्रपूजयेत् ॥ ४८ ॥

ப்ரதிஷ்டாவிதி ரித்யுக்தம் பூஜா விதி மத ச்ருணு!
ஆசார்ய ஹஸ்தாநாதாய பேரம் கர்தா ப்ரபூஜயேத்!!

ஸ்ரீ முருகப் பெருமானின் ஆன்மார்த்த மூர்த்தியின் பிரதிஷ்டை விதத்தை இவ்வாறு கூறப்பட்டது பிறகு பூசை முறைகளை கேள்! (என்று சிவபெருமான் கௌசிக முனிவருக்கு கூறுகிறார்). ஆசார்யர் தனது திருக்கரங்களால் பூஜை செய்ய இருக்கின்றவருக்கு (குருவருளால் திருவருள் பெறும்) (முறையில்) பெற்று பூசிக்க வேண்டும்.

एककालं द्विकालं वा त्रिकालं वा दिनं प्रति ।
पूजास्थानं नवेनैव गोमयेनानुलिप्य च ॥ ४९ ॥

ஏக காலம் த்விகாலம்வா த்ரிகாலம்வா தினம் ப்ரதி!
பூஜா ஸ்தானன் நவேநைவ கோமயேனானு
லிப்யச!!

பூஜை புரியும் அறை தரைப்பகுதி அவ்வப்போது பசுஞ்சாணத்தால் சுத்தப் படுத்தப்பட்டு மெழுகி துடைத்து கோலங்கள் போடப்பட்ட நிலையில் தினசரி ஒரு காலமோ, இரு வேளையோ, மூன்று வேளையோ (பூஜகர் விருப்பப்படி)

गन्धपुष्पजलादीनि पूजाद्रव्याणि गृह्य च ।
सौरपूजां पुरा कृत्वा चोत्तराभिमुखस्थित: ॥ ५० ॥

கந்த புஷ்ப ஜலாதீனி பூஜா த்ரவ்யானி க்ருஹ்யச!
சௌர பூஜாம் புரா க்ருத்வா உத்தராபி முக ஸ்த்தித:!!

சந்தனம், உதிரிமலர், (அணிவிக்கும் மாலைசரம்) பூஜைக்குரிய (தீபம், தூபம், கற்பூரம், ஊதுபத்தி, திராக்ஷை, கற்கண்டு, தேன், பால், அன்ன நிவேதனம்) முதலியவற்றோடு சூரிய பூஜையை முன்னதாக செய்து பிறகு வடக்கு முகமாக அமர்ந்து கொண்டோ நின்று கொண்டோ

भस्मनिक्षिप्य बिधिना रुद्राक्षमपि धारयेत् ।
षण्मूर्तिहितं पञ्चब्रह्माभि: पञ्चमन्त्रक: ॥ ५१ ॥

பஸ்ம நிக்ஷிப்ய விதிநா ருத்ராக்ஷமபி தாரயேத்!
ஷண்மூர்த்தி ஸஹிதம் பஞ்ச ப்ரம்மபி: பஞ்ச
மந்த்ரத:!!

திருநீறு தரித்து சிவமணிமாலை அணிந்து கொண்டு அறுமுகனின் ஆறுமுகத்துக்குரிய பஞ்ச பிரும்ம ஷடங்க மந்திரங்களை (குருமுகமாகக் கேட்டுக் கொண்டபடி)

शिरोवदनहृत्कुक्षिगुह्यपाददृये न्यसेत् ।
अङ्गान्यगेषु विन्यस्य प्रणवार्घ्यं प्रकल्पयेत् ॥ ५२ ॥

சிரோவதந ஹ்ருத்குக்ஷி குஹ்ய பாதத்வயே ந்யஸேத் !
அங்கான்யங்கேஷு வின்யஸ்ய ப்ரணவார்க்யம் ப்ரகல்பயேத் !!

தலை, முகம், இருதயம் வயிறு மறைவிட பாதமிரண்டிலும் மந்திர பூர்வமாக ந்யாசார்ச்சனை செய்து பிரணவ மகாமந்திரத்தால் பூஜைக்குரிய அர்க்கிய ஜலத்தில் அபிமந்திரணம் செய்து

विस्तीर्णपीठे मतिमान् पूर्वास्य: परमानयेत् ।
पूर्वद्वारं तु सञ्चिन्त्य द्वारदेवान् प्रपूजयेत् ॥ ५३ ॥

விஸ்தீர்ண பீடே மதிமான் பூர்வாஸ்ய: பரமானயேத் !
பூர்வ த்வாரந்து ஸஞ்சிந்த்ய த்வார தேவான் ப்ரபூஜயேத் !!

ஞான பண்டிதனை பூசிக்கும் பேறு பெற்ற ஞான வானான பூஜகர் கிழக்கு முகமாக பெரிய பீடத்தில் ஸ்ரீ முருகப் பெருமான் திருமேனியை எழுந்தருளச் செய்து கிழக்கு வாயிற் தேவதைகளை நன்கு மனதில் தியானித்து முதலில் பூஜித்து

वास्तुनाथं च नैर्ऋत्यामैशान्यां स्वगुरून् यजेत् ।
आत्मशुद्धि तत: कुर्यादन्तर्यजनमारभेत् ॥ ५४ ॥

வாஸ்து நாதஞ்ச நைருத்யாம் ஐசான்யாம் ஸ்வகுருன் யஜேத் !
ஆத்ம சுத்திம் தத: குர்யா தந்தர்யஜந மாசரேத் !!

பிறகு வாஸ்து நாதனை பிரும்மாவை தென்மேற்கிலும், தென் கிழக்கில் தனது குருநாதரையும் பூஜித்து ஆன்ம சுத்தியையும் அகப் பூசையையும் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

विशेषार्घ्यं प्रकल्प्याथ द्रव्यशुद्धि समाचरेत् ।
स्कन्दमन्त्रै: समाहृय सोऽहंभावेन पूजयेत् ॥ ५५ ॥

விசேஷார்க்யம் ப்ரகல்ப்யாத த்ரவ்ய சுத்திம் சமாசரேத் !
ஸ்கந்த மந்த்ரைஸ் சமாவாஹ்ய சோஹம்பாவேந பூஜயேத் !!

பிறகு விசேஷார்க்யம் கல்பித்து பூசித்து சடாக்ஷரத்தால் மந்திரித்து பூசை உபகரணங்கள் திரவியங்களை புனிப்படுத்தி முருக மந்திரத்தால் தன்னை அர்ச்சித்து அவனே தானேயாகி நின்று புறப்பூசை ஆற்ற வேண்டும்.

पूजापर्युषितं सर्वं सुमित्राय प्रदापयेत् ।
पूजापीठे तलास्तीर्णं वामहस्ततलेऽपि वा ॥ ५६ ॥

பூஜா பர்யுஷிதம் சர்வம் சுமித்ராய ப்ரதாபயேத் !
பூஜா பீடே தலாஸ்தீர்ணம் வாம ஹஸ்த தலேபிவா !!

பூஜையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மலர்கள் நிவேதனங்களை (நிர்மால்யங்களை) சுமித்ர சண்டிகேஸ்வரருக்கு சமர்ப்பித்து முருகன் பூஜை பலனை வேண்டிப் பெற வேண்டும். பூஜை பலகையில் (பீடத்திலோ) இடது கையில் வைத்துக் கொண்டோ

देरं विदेश्य शुद्धाद्भि: स्नापयेतस्त्रमन्त्रत: ।
आधाराख्यमनन्तं च धर्माद्यांघ्रिचतुष्टयम् ॥ ५७ ॥

பேரன் நிவேஸ்ய சுத்தாத்பி ஸ்நாபயே தஸ்த்ர மந்த்ரத: !
ஆதாராக்ய: மநந்தஞ்ச தாமாத்யாங்ரி சதுஷ்டயம் !

திருவுருவை எழுந்தருளச்செய்து தூயநீரால் அஸ்த்ர மந்திரத்தால் நீராட்டி ஆதார சக்தி அனந்தாஸன பூஜையும் தர்மம் முதலான சிம்மாஸனத்திலுள்ள

अधर्मादिचतुष्पादमथोर्ध्वच्छदनद्वयम् ।
कन्दादीनि शकुन्यादि मण्डलत्रितयं यजेत् ॥ ५८ ॥

அதர்மாதி சதுஷ்பாத மதோர்த்வச் ஸதநத்வயம் !!
கந்தாதீனி சகுன்யாதி மண்டல த்ரிதயம் யஜேத் !!

அதர்மாதிகளையும் யோகாஸன பூஜையையும் கிழக்கு முதலான பத்மாஸன பூஜையில் சகுனீ முதலான நவ சக்திகளையும் தூர்ய சோம அக்னி மண்டலங்களையும் அதன் அதிபர்களையும்

पृथिव्यादिप्रकृत्यन्तं सुब्रह्मण्यासनं यजेत् ।
भानुमध्ये तु शिवयोर्मध्यगं संस्मरन् बुधः ॥ ५९ ॥

ப்ருதி வ்யாதி ப்ரக்ருத்யந்தம் சுப்ரம்மண்யாஸநம் யஜேத்!
பானு மத்யேது சிவயோர் மத்யகம் ஸம்ஸ்மரன் குஹம்!!

பூமி முதல் (ஆதார சக்தி முதல் குடிலா சக்தி வரை) முருகப் பெருமானின் ஆஸனங்களை பூசித்து தூரிய மண்டலத்தில் அம்மையப்பனோடு நடுவில் முருகப் பெருமானை தியானித்து

तस्मिन् मूर्ति समादाय मूलेनावाहयेत्सुधीः ।
स्थापनं चीशमन्त्रेण सन्निधानं तु पूरुषात् ॥ ६० ॥

தஸ்மின் மூர்த்தி சமாதாய மூலேநாவாஹயேத் சுதீ:!
ஸ்தாபநம் ஈச மந்த்ரேண ஸன்னிதாநம்து பூருஷாத்!!

அந்த விக்ரஹத்தில் தூர்ய மண்டல மத்தியில் சோமாஸ் கந்தராக தியானித்த மூர்த்தியையும் (தனது இதய குகையில் இடைவிடாது இலங்கும்) மூர்த்தியையும் நினைத்து ஈசான மந்திரத்தால் ஆவாஹந ஸ்தா பனமும் தத்புருஷ மந்த்ரத்தால் சன்னிதான செய்கையையும்

सन्निरोधमघोरेण स्वागदं वाम मन्त्रतः ।
दिग्बन्धमस्त्रमन्त्रेण कवचेनावकुण्ठनम् ॥ ६१ ॥

ஸன்னிரோத மகோரேண ஸ்வாகதம் வாம மந்த்தரத:!
திக் பந்தமஸ்த்ர மந்த்ரேண கவசேனாவ குண்டனம்!

பிறகு செய்யவேண்டிய சன்னிரோதன செய்கையை அகோர மந்திரத்தாலும் ஸ்வாகதம் எனும் வரவேற்பு அர்க்கியத்தையும் திக்பந்தனத்தை அஸ்த்ர மந்திரத்தாலும் கவச மந்திரத்தால் அவகுண்டனமெனும் மந்த்ர வேலியும்

अमृतीकरणं सद्योजातेनैव तु मन्त्रतः ।
स्वामिन्सर्वजगन्नाथ यावत्पूजावसानकम् ॥ ६२ ॥

அம்ருதீ கரணம் சத்யோஜாதேநைவது மந்த்ரத:!
ஸ்வாமின் ஸர்வ ஜகன்னாத யாவத் பூஜாவஸாநகம்!!

அமிருதீ கரணமெனும் ஸம்ஸ்காரத்தை ஸத்யோஜாத மந்திரத்தாலும் செய்து எல்லா உலகுக்கும் என்றும் நாயகரே தாங்கள் பூசை நிறைவுறும் வரை

तावत्वं प्रीतिभावेन बिम्बेऽस्मिन् संनिधिं कुरु ।
इदं मन्त्रं समुच्चार्य पद्ममुद्रां महाख्यकम् ॥ ६३ ॥

தாவத் சம்ப்ரீதி பாவேந பிம்பேஸ்மின் சன்னிதிர்பவ!
இதம் மந்த்ரம் சமுச்சார்ய பத்ம முத்ரா மஹாக்யகம்!!

(அதுவரை) பூசை நிறைவுறும் வரை இனிய கனிவான களிப்போடு இத்திருவுருவில் நிறைந்து எழுந்தருளியிருக்க வேண்டி மந்திரங்களை மனதால் கூறிக் கொண்டே தாமரை மலர் போன்ற முத்திரையையும், மகாமுத்திரையையும்

षण्मुखं दर्शयित्वाथ पाद्यमाचमनार्घ्यकम् ।
दत्त्वाभिषेचयेदद्भिरब्विगैर्न तु मन्त्रतः ॥ ६४ ॥

ஷண்முகம் தர்சயித்வாத பாத்யமாசமனார்க்யகம்!
தத்வாபிஷேச யேதத்பி ரப்திகைர்நது மந்த்ரத:!!

ஷண்முகீ முத்திரையையும் காண்பித்து பாத்யம் எனும் திருவடி வத்திருநீறு அளித்து வாயில்மும் முறை ஆசமனம் கொடுத்து தலையில் ஒருமுறை அர்க்கியமும் கொடுத்து அர்க்கிய

ஜலத்தினாலேயே அபிஷேக பாவனையில் நீர்த்துளிகளை மேல் நோக்கி தெளித்து பிம்பத்தின் மேல் மந்திரமின்றிச் செய்க

ततः कुमारमानेति चण्डापि स्कन्दसूक्ततः ।
मूलब्रह्मषडङ्गैश्च गायत्र्याचाभिषेचयेत् ॥ ६५ ॥

தத: குமாரமானேதி சண்டாபி ஸ்கந்த ஸூக்தத:!
மூல ப்ரம்ம ஷடங்கைஸ்ச காயத்ரியாசாபி ஷேசயேத்!!

பிறகு குமாரமான என்ற மந்திரத்தாலும் ஸ்கந்த ஸூக்தம் என்ற வேத மந்திரத்தாலும், மூல மந்திரத்தாலும், ஸம்ஹிதா மந்திரத்தாலும், ஸ்கந்த காயத்ரியாலும், சுமித்ர சண்ட ஸ்தானத்திலும் அபிஷேகத்தை ப்ரோக்ஷணமாக நீர்த்துளிகள் மேல்நோக்கு தெளிப்பாக செய்ய வேண்டுமென கூறப்படுகிறது.

सूक्ष्मवस्त्रं ततो दत्वा भूषयेद्भूषणार्हकैः ।
मनोरथार्घ्यं दत्वा दण्डभङ्गी समुच्चरेत् ॥ ६६ ॥

ஸூக்ஷ்ம வஸ்த்ரம் ததோ தத்வா பூஷயேத் பூஷணார்ஹகை:!
மனோரதார்க்யம் தத்வாத தண்ட பங்கீம் சமர்ச்சயேத்!!

மனதிற்கு கந்த வண்ணம் முருகனுக்கு மானசீகமாக உயர்ந்த தகுந்த அணிகலன்களால் அலங்கரித்து மனோரத அர்க்கியம் கொடுத்து தண்ட பங்கி நியாச அர்ச்சனையை நன்கு செய்யவும்

वक्त्रभङ्गीमपोह्याथ पञ्चावरणमर्चयेत् ।
धेनुपद्मात्रिशूलं च मकरस्रङ्नमस्कृताम् ॥ ६७ ॥

வக்த்ர பங்கீ மபோஹ்யாத பஞ்சாவரண மர்ச்சயேத்!
தேனு பத்ம த்ரிசூலம்ச மகர ஸ்ருங் நமஸ்க்ருதாம்!!

வக்த்ர பங்கியை அர்ச்சிக்காமல் பஞ்சாவரண தேவதைகளை அர்ச்சித்து தேனு முத்திரை பத்ம முத்திரை திரிசூல முத்திரை மகர முத்திரையும் ஸ்ருங் முத்திரையையும் காண்பித்து நமஸ்கரிக்கவும்

प्रदर्शयेद्धूपदीपं नैवेद्यमपि दापयेत् ।
पानीयमपि ताम्बूलमुखवाससमन्वितम् ॥ ६८ ॥

ப்ரதர்சயேத்தூப தீபன் நைவேத்யமபி தாபயேத்!
பானீயமபி தாம்பூல முகவாஸ சமன்விதம்!!

தூபங்காண்பித்து, பிறகு தீபம் காண்பித்து நிவேதனம் நிவேதித்து, குடிநீர் நிவேதித்து, வெற்றிலைப் பாக்கு, வாசனைப் பொருள்களோடு சமர்ப்பித்து

धूपं धूरसि मन्त्रेण दीपमुद्दीप्य मन्त्रतः ।
श्रियै जातेति मन्त्रेण नीराजनमतः परम् ॥ ६९ ॥

தூபம்தூரஸி மந்த்ரேண தீபமுத்தீப்ய மந்த்ரத:!
ச்ரியை ஜாதேதி மந்த்ரேண நீராஜந மத: பரம்!!

தூரஸி என்ற மந்திரத்தால் தூபமும், உத்தீப்ய என்ற மந்திரத்தால் தீபமும், ஸ்ரியை ஜாத என்ற மந்திரத்தால் பிறகு தீபாராதனையும் காண்பித்து

बृहत्सामेति मन्त्रेण भस्मं दत्वा गुहाय च ।
जगद्भवेति मन्त्रेण पुष्पाञ्जलिमतः परम् ॥ ७० ॥

ப்ரஹத் சாமேதி மந்த்ரேண பஸ்மம் தத்வா குஹாயச!
ஜகத் புவேதி மந்த்ரேண புஷ்பாஞ்சலி ரத: பரம்!!

பிருஹத்சாம என்ற மந்திரத்தால் முருகனுக்கு விபூதியை காண்பித்து (பிரஸாதமாக்கி) பிறகு ஜகத்புவம் என்ற மந்திரத்தால் புஷ்ப்பாஞ்சலியும் செய்ய வேண்டும்

मूलमन्त्रं शतं जप्त्वा ब्रह्माङ्गानां दशांशकम् ।
स्तोत्रप्रदक्षिणाभीष्टप्रार्थनां चैव कारयेत् ॥ ७१ ॥

மூல மந்த்ரம் சதம் ஜப்த்வா ப்ரம்மாங்காநாந்த சாம்சகம் !
ஸ்தோத்ர ப்ரதக்ஷிணாபீஷ்ட ப்ரார்த்தநாஞ்சைவ காரயேத் !!

மூல மந்திரத்தை நூறு முறை ஜபம் செய்து பஞ்ச பிரும்ம ஷடங்க மந்திரங்களையும் பத்தில் ஒரு பங்காக பத்து முறை ஜபம் செய்து தோத்திரங்கள் கூறி வலம் வருதலைச் செய்து ப்ராத்தனை வேண்டு கோள்களையும் செய்விக்க வேண்டும்.

साधु वाऽसाधु वा कर्म यद्यदाचरितं मया ।
तत्सर्वं देवदेवेश गृहाणाराधनं परम् ॥ ७२ ॥

சாதுவாசாதுவா கர்ம யத்யதாசரிதம் மயா !
தத் ஸர்வந்தேவ தேவேச க்ரஹாணாராதனம் பரம் !!

முறையாகவோ முறை மாறி தவறுதல்களாகவோ என்னால் பூஜை செய்யப்பட்ட முறையில் உண்டாகியிருக்குமேயாகில் அவைகள் அனைத்தையும் மேலான பூசை வரிசையாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுகிறேன்.

मन्त्रेणानेन देवाय दापयेच्चुलुकोदकम् ।
न्यूनातिरिक्तं यत् कर्म तत्क्षमस्व मया कृतम् ॥ ७३ ॥

மந்த்ரேணானேந தேவாய தாபயேச்சுலு கோதகம் !
ந்யூனாதிரிக்தம் யத்கர்ம தத் க்ஷமஸ்வ மயாக்ருதம் !!

இவ்வாறு மந்திரங் கூறிக் கொண்டு முருகனுக்கு மூல மந்திரம் முடிந்தவரை ஜபித்து விசேஷார்க்கிய ஜலம் சேர்த்து ஆள்காட்டி விரல் நுனிவழியே நீரை விட்டு வலதுகரத்தில் (வரத) (கையில்) அர்ப்பணித்துப் பிறகு என்னால் செய்யப்பட்ட பூசையில் குறைவு நிறைவுகளைப் பொருத்தருள வேண்டுமென ப்ரார்த்திக்கவும்

प्रियाभीष्टो हि भगवान् पुनरागमनाय च ।
पश्चात्सुमित्रपूजां च कुर्यादपि विशेषत: ॥
एवं य: कुरुते मर्त्य: स्कन्दसामीप्यमाप्नुयात् ॥ ७४ ॥

ப்ரியாபீஷ்டோஹி பகவான் புனராகமனாய ச !
பஸ்சாத் சுமித்ர பூஜாம்ச குர்யாதபி விசேஷத: !!
ஏவம் ய: குருதே மர்த்ய ஸ்கந்த சாமீப்ய மாப்னுயாத் !

பூஜையால் மன நிறைவெய்திய பகவானே மீண்டும் எனது பூஜையில் எழுந்தருள வேண்டுமென பிரார்த்தித்துப் பிறகு சுமித்ர சண்டிகேஸ்வரரை சிறப்பாக பூஜை செய்து முருக பூஜை பயனை முழுவதும் வேண்டி பெறுவது சிறப்பு ஆகும். இவ்வாறுயார் பூஜை செய்கிறாரோ அவர் முருகனின் சமீபத்தில் எப்போதும் வசிக்கும் பேறு பெறுவர்

इति श्रीकुमारतन्त्रे आत्मार्थयजनविधिर्नाम
सप्तत्रिंश: पटल:

இதி ஸ்ரீ குமாரதந்த்ரே ஆத்மார்த்த யஜந விதிர்நாம
ஸப்தத்ரிம்ச: படல:

இவ்வாறு ஸ்ரீகுமார தந்திர ஆகமத்தில் ஆன்மார்த்த வழிபாட்டு முறை அத்யாயமானது முப்பத்து ஏழாவது படலமாக கூறப்பட்டுள்ளது.

॥ अष्टत्रिंशः पटलः ॥

அஷ்டத்ரிம்ச: படல:

38 வது படலம்

तैलाभ्यङ्गविधिः

தைலாபிஷேக விதி:

(தைலம்) எண்ணை காப்பிடும் முறை

तैलाभ्यङ्गं प्रवक्ष्यामि श्रृणु कौशिक सुव्रत ।
स रोगविनाशार्थं गुहं तैलेन लेपयेत् ॥ १ ॥

தைலாப்யங்கம் ப்ரவக்ஷ்யாமி ச்ருணு கௌசிக ஸுவ்ரத !
ச்ர்வரோக விநாசார்த்தம் குஹம் தைலேந லேபயேத் !!

முருகப்பெருமானுக்கு (சுகந்த) வாசனைமிகு எண்ணெய்க்காப்பிடுவது எல்லா வியாதிகளையும் போக்கடிப்பதாகும். அப்படிச்சிறப்பான தைலக் காப்பைப் பற்றி கூறுகிறேன். கௌசிகரே! கேளும்.

सर्वकालेषु कर्तव्यमेके वा नित्यपूजने ।
मासादौ पञ्चदश्यां वा सोमाङ्गारकवारके ॥ २ ॥

ச்ர்வ காலேஷு கர்தவ்ய மேகேவா நித்ய பூஜநே !
மாசாதௌ பஞ்ச தச்யாம்வா சோமாங்காரக வாரகே !!

நித்ய பூஜையில் காலந்தோறும் ஒருமுறை எண்ணெய்காப்பிட வேண்டும். மாதப்பிறப்பு, பௌர்ணமி, அமாவாசை, செவ்வாய்க்கிழமை திங்கட்கிழமைகளிலும் கூட சிறப்பாக வாசனை பொருந்திய (எள் எண்ணெய்) அல்லது (சந்தனாதி தைலம்) காப்பிடப்பட வேண்டும்.

कृत्तिकायां विशाखायां प्रोक्षणे नैमित्तिके पुनः ।
उत्सवाद्यन्तकाले च काम्ये नैमित्तिके पुनः ॥ ३ ॥

க்ருத்திகாயாம் விசாகாயாம் ப்ரோக்ஷணே நைமித்திகேபுந:
உத்ஸவாத்யந்த காலேச காம்யே நைமித்திகே புந: !!

கார்த்திகை, விசாகம் போன்ற நக்ஷத்திரங்களிலும் கும்பாபிஷேக காலங்களிலும் திருவிழா முடிந்து திருக்கழுவாய் திருமஞ்சனம் (பிராயஸ்சித்தாபிஷேகம்) காலங்களிலும் மற்றும் வரும் வார, மாத, வருட விசேஷ தினங்களிலும் மறுபடியும் மறுபடியும் (திரு எண்ணெய்காப்பிடுவது சிறப்பும் பயனுமுடையது)

एवमादेषु कार्येषु तैलाभ्यङ्गं प्रचक्षते ।
शैलजे मृण्मये चैव दारुजेऽभ्यङ्गमुत्तमम् ॥ ४ ॥

ஏவமாதிஷு கார்யேஷு தைலாப்யங்கம் ப்ரசக்ஷதே !
சைலஜே ம்ருண்மயேசைவ தாருஜேப்யங்க முத்தமம் !!

இப்படிப்பட்ட காரியங்களிலும் காலங்களிலும் திருஎண்ணெய்க்காப்பு சிறப்புமிக்கது. கருங் கல்லினால் ஆனதும் மண்ணால் ஆனதும் மரத்தினா லானதும் எண்ணெய்க்காப்புக்குரியது

स्वर्णगेरे भित्तिचित्रे दर्पणेन विचक्षणः ।
रत्नजे लोहजे कुर्यात्प्रोक्षयेद्दारुमूर्धनि ॥ ५ ॥

ஸ்வர்ணபே ரேபித்திசித்ரே தர்பணேந விசக்ஷண: !
ரத்நஜே லோஹஜே குர்யாது ப்ரோக்ஷயேத்தாரு மூர்த்நி !!

தங்கத்தினால் செய்யப்பட்ட விக்ரஹத் திற்கும் சுவற்றில் சித்திரவடிவில் உள்ளவற்றிற்கும் பிம்பத்திற்கு எதிரே முகம் பார்க்கும் ரசம்பூசிய கண்ணாடியில் வைத்து அந்த நிழலை பிம்பத்தில் செய்தால் அந்த பிம்பத்திற்கு செய்தது போல் இருக்கும். மேலும் ரத்னங்களினால் ஆனதும் உலோகத்தால் மரத்தினால் செய்யப்பட்ட விக்ரஹத்திற்கு

தலையில் மேலிருந்து தெளித்தல் (சிரசில் தைலப்ரோக்ஷணம்)

नवीनतिलतैलञ्च पुष्पगन्धै: सुयोजयेत् ।
स्वर्णपात्रे तु रजते कांसपात्रे च मृण्मये ॥ ६ ॥

நவீன தில தைலஞ்ச புஷ்பகந்தைச்ச யோஜயேத் !
ஸ்வர்ண பாத்ரே துரஜதே காம்ச பாத்ரேச மிருண்மயே !!

புது எண்ணெயில் வாசனை மிகு மணத்தை தரும் மலர்களைப் போட்டு தங்கம், வெள்ளி, வெண்கலம், மண்பாத்திரங்களில் (வைக்கவும்)

शुद्धपात्रेण गृह्णीयात् तैलं वस्त्रेण शोधितम् ।
निरीक्ष्य मूलमन्त्रेण प्रोक्ष्य चास्त्रेण मन्त्रत: ॥ ७ ॥

சுத்த பாத்ரேண க்ருஹ்ணீயா த்தைலம் வஸ்த்ரேண சோதிதம் !
நிரீக்ஷ்ய மூலமந்த்ரேண ப்ரோக்ஷ்ய சாஸ்த்ரேண மந்த்ரத :!!

சுத்தமான பாத்திரத்தில் எடுத்து துணியினால் வடிகட்டி சுத்தம் செய்து மூலமந்திரத்தால் பார்த்து அஸ்த்ர மந்திரத்தால் மேலே இருந்து விழுமாப்போல நீர்த் தெளிக்கவேண்டும்.

तेन मन्त्रेण संताड्य कवचेनावकुण्ठयेत् ।
धेनुमुद्रां हृदा दत्वा विन्यस्य गुहसंनिधौ ॥ ८ ॥

தேந மந்த்ரேண சந்தாட்ய கவசேனாவ குண்டயேத் !
தேனுமுத்ராம் ஹ்ருதாதத்வா வின்யஸ்ய குஹஸன்னிதௌ !!

அதே அஸ்த்ர மந்த்ரத்தால் நன்குதட்டி கவச மந்திரத்தால் (வேலிபோல) ஆள்காட்டி விரலால் மந்திர வேலியிட்டு பசுமுலைக்காம்பு போல் முத்திரைக்காட்டி ஹ்ருதய மந்திரமுச்சரித்து முருகன் முன் வைக்கவேண்டும்.

संकल्पमपि पुण्याहं वाचयित्वा विचक्षण: ।
धूपदीपं हृदा दत्वा पाद्यमाचमनं तथा ॥ ९ ॥

சங்கல்பமபி புண்யாஹம் வாசயித்வா விசக்ஷணம் !
தூபதீபம் ஹ்ருதாதத்வா பாத்ய மாசமனந்ததா !!

(உறுதி) சங்கற்பம் செய்து புண்யாகம் (நல்லநாளை சொல்லுவிதிலை) செய்து, தூபதீபம் ஹ்ருதய மந்திரத்தால் கொடுத்து பாத்யம், ஆசமனமும் (கொடுத்து).

तेनैव दन्तकाष्ठञ्च तन्मन्त्रेणैव दर्पणम् ।
ताम्बूलं तेन मन्त्रेण पश्चादभ्यङ्गमाचरेत् ॥ १० ॥

தேனைவ தந்த காஷ்டஞ்ச தன்மந்த்ரேணைவ தர்பணம் !
தாம்பூல -ந்தேந மந்த்ரேண பச்சாதப்யங்க மாசரேத் !!

அதே ஹ்ருதய மந்திரத்தாலேயே பல்துலக்கும்குச்சி அதே மந்திரத்தால் கண்ணாடி தாம்பூலம் சமர்பித்து பிறகு தைலக்காப்பிட வேண்டும்.

प्रच्छन्नपटमावेष्ट्य वस्त्रादीनि विपोह्य च ।
मूलविन्दुसमादाय कूर्चेनास्त्रेण मन्त्रत: ॥ ११ ॥

ப்ரச்சன்ன படமாவேஷ்ட்ய வஸ்த்ர தீனி விபோஹ்யச !
மூலபிந்து சமாதாய கூர்ச்சேநாஸ்த்ரேண மந்த்ரத:!!

திரைசீலையை இழுத்து மூடி பிம்பவஸ்த்ரங்களை களைந்து அஸ்த்ர மந்த்ரத்தால் தர்பை கூர்ச்சத்தால் சிரஸில் எண்ணையை தெளித்து விடவும்.

प्रोक्ष्य बेरस्य शिरसि गुरुर्दक्षिणहस्तत: ।
मूर्धादिपादपर्यन्तमभ्यङ्गमपि पीठकम् ॥ १२ ॥

ப்ரோக்ஷ்ய பேரஸ்ய சிரசி குருர்தக்ஷின ஹஸ்தத: !
மூர்த்தாதி பாத பர்யந்த மப்யங்க மபி பீடகம் !!

பிம்பத்திற்கு சிரஸில் (தலையில்) புரோக்ஷித்து ஆசார்யர் வலக்கையால் தலைமுதல் கால்வரையிலும் பீடத்திலும் (தடவவேண்டும்).

तैलं हृदयमन्त्रेण लेपयेच्छुद्धवस्त्रत: ।
नमस्कृत्वा क्षमस्वेति शक्तिपूर्वं विचिन्तयेत् ॥ १३ ॥

தைலம் ஹ்ருதய மந்த்ரேண லேபயே ச்சுத்தி வஸ்த்ரத:।
நமஸ்க்ருத்வாக்ஷமஸ்வேதி பக்திபூர்வம் விசிந்தயேத்॥

தூய்மையான துணியால் இருதய மந்திரத்தினால் மெதுவாக தடவி பக்திமேலீட்டோடு வணங்கி பொறுத்தருளவேண்டி நன்கு சிந்திக்க

पिष्टं वामेन मन्त्रेण सर्वामपि लेपयेत् ।
स्नाप्य पश्चादघोरेण तथैवामलकैर्गुरु: ॥ १४ ॥

பிஷ்டம் வாமேன மந்த்ரேண ஸர்வாங்க மபிலேபயேத்।
ஸ்நாப்ய பச்சாத கோரேண ததைவாமலகைர்குரு:॥

அரிசி மாப்பொடியை வாமதேவமந்திரங் கூறிக்கொண்டே முருகனின் முழு உருவத்திலும் தடவவேண்டும். பிறகு நெல்லிவற்றல்தூளால் அகோர மந்திரங்கூறிக் கொண்டு அபிஷேகம் செய்யற்பாலது (அர்ச்சகரால்).

हरिद्रं वक्त्रमन्त्रेण शुद्धाद्भिरभिषेचयेत् ।
अर्चनोक्तविधानेन तदूर्ध्वं कर्मकारयेत् ॥ १५ ॥

ஹரித்ரம் வக்த்ர மந்த்ரேண சுத்தாத்பிரபிஷேசயேத்।
அர்ச்சனோக்த விதாநேந ததூர்த்வம் கர்மகாரயேத்:॥

மஞ்சள் தூள் (பொடி)யை கரைத்து தத்புருஷ மந்திரங்கொண்டு சுத்தஜலத்தினாலும் அர்ச்சனை பாதத்தில் செய்வதுபோல் அபிஷேகத்தை தலையிலிருந்து செய்யவேண்டும்.

भक्तेभ्य: परिचारेभ्यो दापयेत् तैलकं क्रमात् ।
ताम्बूलं दापयेत् पश्चादाचार्यमपि तोषयेत् ॥ १६ ॥

பக்தேப்ய: பரிசாரேப்ய: தாபயேத்தைலகம் க்ரமாத்।
தாம்பூலந்தாபயேத் பச்சாதாசார்ய மபி தோஷயேத்॥

முருகனின் பரிவார பக்த மூர்த்திகளுக்கும் அணிவித்து தாம்பூலம் சமர்பித்து (பிரசாத எண்ணெய்) (பக்தர்களுக்கு விநியோகித்து) அபிஷேகம் செய்த ஆசார்ய அர்ச்சகரை சந்தோஷப்படும்மாறு சன்மானங்கள் அளிக்கற்பாலது.

आम्लेन लोहबेराणि शुद्धिं कृत्वैवमर्चयेत् ।
एवं य: कुरुते मर्त्यो सर्वान् कामानवाप्नुयात् ॥ १७ ॥

அம்லே நலோஹபேராணி சுத்திம் க்ருத்வை வமர்ச்சயேத்।
ஏவம் ய:குருதே மர்த்ய: ஸ்ஸர்வான் காமானவாப்நுயாத்॥

பஞ்சலோக விக்ரஹங்களுக்கு (அபிஷேகத் திற்குப் பின்) அழுக்குகள் விலகும்படி சுத்திசெய்து அலங்கரித்து பூசிக்கவேண்டும். இவ்வாறு யார் செய்கிறார்களோ அவர் எல்லா விருப்பங்களும் இனிதே நிறைவேறப்பெறுவார்.

इति श्रीकुमारतन्त्रे तैलाभ्यङ्गविधिर्नामाष्टात्रिंश: पटल:

இதி ஸ்ரீகுமாரதந்த்ரே கௌசிகப்ரச்னே
தைலாபிஷேக
விதி படல:

இவ்வாறு ஸ்ரீகுமார தந்திரத்தில் கௌசிக பரச்னத்தில் தைலாபிஷேக முறை என்னும் முப்பத்தி எட்டாவது படலமாகும்.

।। एकोनचत्वारिंशः पटलः ।।

ஏகோநசத்வாரிம்ச: படல:

39 வது படலம்

मासपूजाविधिः

மாஸ பூஜா விதி படல:

மாத பூசை முறை சுருக்கம்

अतः परं प्रवक्ष्यामि मासपूजाविधिक्रमम् ।
चैत्रे दमनकं प्रोक्तं वैशाखे गन्धपूजनम् ॥ १ ॥

அத: பரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி மாஸ பூஜா விதி க்ரமம் /
சைத்ரே தமநகம் ப்ரோக்தம் வைசாகே கந்த பூஜனம் //

இதற்கு மேல் மாதபூஜை முறை, முறைப்படி கூறப்படுகிறது. சித்திரையில் மருக்கொழுந்தும் வைகாசியில் சந்தனமும் சிறப்புப் பொருட்களாக

(சித்திரை மாத முழு நிலா (நாளிலும்) சித்திரை கூடிய நன்னாளிலும் வைகாசி நிறைநிலா நாளோடு இணையும் விசாக விண்மீன் கூடிய நாளில் மைதூர் சந்தனமும்) கூறப்படுகிறது.

ज्येष्ठमासे फलैः पूजा क्षीरेणाषाढ मासमके ।
श्रावणे शर्करापूजा पूर्वैः प्रोष्ठपदेऽर्चना ॥ २ ॥

ஜ்யேஷ்ட மாஸே பலை: பூஜா க்ஷீரேணாஷாட மாஸகே /
ச்ராவணே சர்க்கரா பூஜா பூர்வை: ப்ரோஷ்ட பதேர்ச்சநா //

ஆனியில் பழங்களாலும், ஆடியில் (பாலாடை திரட்டிப் பால்) பாலபிஷேகம் ஆவணியில் சர்க்கரை அபிஷேகமும், சர்க்கரை கலந்த அரிசி மாவால் செய்யப்பட்ட அதிரஸமும் புரட்டாசி பூரட்டாதியில் பௌர்ணமியில் சிறப்பு பூசை செய்யப்படுகிறது.

अश्विन्यामन्नपूजा च कार्तिक्यां दीपरोहणम् ।
घृतेन मार्गशीर्षे च क्षौद्रेण पुष्यमासके ॥ ३ ॥

அஸ்வின்யா மன்ன பூஜாச கார்த்திக்யாந்தீப ரோஹணம் /
க்ருதேச மார்க சீர்ஷேச க்ஷௌத்ரேண புஷ்ய மாஸகே //

ஐப்பசி மாத அஸ்வனி நக்ஷத்திரத்தில் பௌர்ணமியில் அன்னாபிஷேக பூஜையும் கார்த்திகையில் பௌர்ணமி கூடிய கார்த்திகையில் தீப பூஜை தீபத்தை உயர்வில் விமானத்தில் ஏற்றி வழிபடுவதும் மார்கழி பௌர்ணமி திருவாதிரை கூடிய நாளில் நெய்யபிஷேகமும் தைப்பூச நிறைநிலா நாளில்தேனாபிஷேகமும்

घृतकम्बलकं माघे फाल्गुने दधिपूजनम् ।
मासपूजां विनान्यैश्च पूजनैर्निष्फलं भवेत् ॥ ४ ॥

க்ருத கம்பளகம் மாகே பால்குனே ததி பூஜனம் /
மாஸ பூஜாம் விநாந்யைச்ச பூஜனைர் நிஷ்பலம் பவேத் //

மாசியில் நெய்யில் நினைத்த கம்பளம் (ஆட்டு உரோமத்தால் ஆனது) பங்குனியில் தயிர் அபிஷேகம் தயிர்சாத நிவேதனம் என்ற முறைப்படி மாத பூஜைச் சிறப்பு செய்திடாவிடில் (நித்ய) அன்றாடப் பூசையும் உலகுக்கு பயனின்றி ஆகிவிடும்.

प्रजावृद्धिकरं नृणां राज्ञां विजयवर्धनम् ।
नकुर्याच्चेत्तु मोहेन सर्वदोषकरं भवेत् ॥ ५ ॥

ப்ரஜா விருத்திகரன் ந்ருணாம் ராஞ்ஞாம் விஜய வர்தனம் /
நகுர்யாச்சேத்து மோஹேன ஸர்வ தோஷகரம் பவேத் //

மக்களுக்குச் சந்ததி மரபு வளர்ச்சியும் அரசர்களுக்கு வெற்றி அளிக்கும் இப்பூசையானது அறியாமையால் சரிவரச்

செய்யப்படாவிடில் (நேர்மாராக) எல்லாக் குற்றங்களும் தீவினைகளும் எளிதில் வளரும்.

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कर्तव्यं मासपूजनम् ।
नित्यपूजावसाने तु नैमित्तिकमथाचरेत् ॥ ६ ॥

தஸ்மாத் ஸர்வ பிரயத்நேன கர்தவ்யம் மாஸ பூஜனம் /
நித்ய பூஜாவசாநேது நைமித்திக மதாசரேத் //

ஆகையினாலேயே இம்மாத பூசையும் நித்திய பூசையின் இறுதியில் மாதச் சிறப்பு பூஜையை மிக மிக முயற்சியெடுத்து செய்யத் தக்கதாகும்.

चैत्रमासपूजा

சைத்ரமாஸ பூஜா

சித்திரை மாத சித்திரை கூடிய நிறை நிலாப்பூஜை

चैत्रेषु षष्ठ्यां सप्तम्यां त्रयोदश्यां तु वार्चयेत् ।

कौशिक उवाच -

न ज्ञातं मदनोत्पत्तिस्तां वदस्व महेश्वर ॥ ७ ॥

ईश्वर उवाच -

சைத்ரேஷு ஷஷ்ட்யாம் ஸப்தம்யாம் த்ரயோதஸ்யாம் து வார்ச்சயேத்!

கௌசிக உவாச :-
கௌசிகோ வாசனஞாதம் மதனோத் பத்திஸ்தாம் வதஸ்வமகேச்வர !!

ஈச்வர உவாச:-

சித்திரை மாதத்தில் ஷஷ்டி அல்லது சப்தமி அல்லது திரயோதசியிலாவது செய்யலாம். கௌசிக முனி கூறுகிறார்:- சிவபெருமானே (ஒப்பிலா அப்பனே) அடியேனறியாத அனங்கன் (மன்மதன்) உதித்த வரலாறு கூறுவீராக.

ஈச்வரோவாச - சிவபெருமான் கூறுகிறார்

पुरा देव्यै मया प्रोक्तं मदनोत्पत्तिकारणम् ।
महर्षे श्रूयतां तेषां श्रोतॄणां पापनाशनम् ॥ ८ ॥

புராதேவ்யை மயா ப்ரோக்தம் மதநோத்பத்தி காரணம்!
மஹர்ஷே சுருயதாம் தேஷாம் ஷோத்ருணாம் பாபநாசனம்!!

முன்பு என்னால் என் தேவியின் பொருட்டு கூறப்பட்ட காமதேவனின் தோன்றக் காரணமான கூறப்பட்டதை மாமுனிவரே கேளும்! கேட்பவர்களுடைய பாபங்களை (தீவினைப் பயன்களை) நீக்கவல்ல வலிமை வாய்ந்ததை.

मया पुरा दग्धकामो अन्यैर्यत्र पुनर्ददेत् ।
रतिप्रीतिसमत्वेन गुहेन नयनाम्बुना ॥ ९ ॥

மயா புராதக்த காமோ அன்யைர் யத்ர புனர்ததேத்!
ரதி ப்ரீதி ஸமத்வேன குஹேன நயனாம் புனா !!

என்னால் முன்பு எரிக்கப்பட்ட மன்மதன் வேறு ஒரு சமயத்தில் அவனது துணைவியான ரதிதேவியின் வேண்டுகோளுக்கும் விருப்பத் திற்கும் இணங்க மீண்டும் கருவேளான மன்மதனும் செவ்வேளான முருகப் பெருமானும் கண்ணில் வெளிப்பட்ட நீராலேயே உண்டாயினர்.

तत्र स्थाने समुत्पन्ना दिव्या दमनमंजरी ।
तत्र तद्गन्धमाघ्राय सिद्धसाध्या दिवौकस: ॥ १० ॥

தத்ர ஸ்தானே ஸமுத்பன்னா திவ்யாதமன மஞ்சரீ!
தத்ர தத் கந்த மாக்ராய சித்தஸாத்யாதி வௌகச:!!

அவ்விடத்திலேயே ரதி தேவியானவள் வெளிப்பட்டாள் அங்கு அந்நறுமணமேந்தி ஸித்தர்கள், ஸாத்யர்கள், அமரர்கள் (அனைவரும் வந்தனர்)

सर्वे देवाश्च मुनयो हृष्टा नृत्यन्ति सर्वदा ।
परस्परं चिन्तयन्तो ब्रह्माद्या प्रापुरत्र वै ॥ ११ ॥

ஸர்வ தேவாச்ச முனயோ ஹ்ருஷ்டா ந்ருத்யந்தி ஸர்வதா |
பரஸ்பரம் சிந்தயந்தோ பிரம்மாத்யா: ப்ராபுரத்ரவை ||

எல்லா தேவர்களும் முனிவர்களும் மிகவும் குதூகலமடைந்து எல்லா விதத்திலும் சந்தோஷமடைந்து ஆடிப்பாடி களித்தார்கள். ஒருவருக்கொருவர் சிந்தித்துக் கொண்டும் சந்தித்துக் கொண்டும் பிரும்மாதி தேவர்களும் அங்கேயே கூடி நின்றனர்.

गुहाय शक्रः प्रणमत् ब्रह्माणमिदमब्रवीत् ।
किमिदं त्वतिसौरभ्यं तद्वदस्व प्रभो ततः ॥ १२ ॥

குஹாய சக்ர: ப்ரணமத் பிரம்மாண மித மப்ரவீத் |
கிமிதம் த்விதி ஸௌரப்யம் தத்வதஸ்வ ப்ரபோதத: ||

முருகப் பெருமானை இந்திரன் வணங்கினார் - பிரும்மாவிடம் இவ்வாறு கூறினார். எவ்வாறு எடுத்தியம்பினாரே ஏ! ப்ரபோ பிறகு அதை கூறுங்கள் என்று

ततः प्रोवाच हृष्टात्मा ब्रह्मा सुरपतिं प्रति ।
पुरा दग्धोऽथ देवेन दीप्तो यत्र मनोभवः ॥ १३ ॥

தத: ப்ரோவாச ஹ்ருஷ்டாத்மா பிரம்மாசுர பதிம்ப்ரதி |
புரா தக்தோத தேவேன தீப்தோயத்ர மனோபவ: ||

பிறகு மன நிறைவோடு பிரும்மாவானவர் இந்திரனிடம் கூறினார். முன்பு பரமசிவனால் மன்மதன் எரிக்கப்பட்ட வரலாற்றையும் மீண்டும் அவரது துணைவியால் (வேண்டப்பட்டு) மீண்டும் தோற்றுவிக்கப்பட்ட கதையையும் எடுத்தியம்பினார்.

तत्रोत्पन्ना वनाच्चित्रा दमनी कापि कन्दली ।
यथानङ्गस्तथा सा तु जगदानन्ददायिनी ॥ १४ ॥

தத்ரோத்பன்னாவநாச்சித்ரா தமனீகாபி கந்தளீ |
யதாநங்க ஸ்ததா ஸாது ஜகதானந்த தாயினீம் ||

அங்கு வந்த ரதிதேவியானவள் கற்புக் கரசியாய் உலகத்திற்கு உற்ற இன்பத்தை உயர்ந்த இன்பமாகத் தருபவள் மன்மதனையும் தான் மட்டும் கண்டு களித்து உலகத்தவர் மன்மதன் லீலைகளை மட்டும் காணாமல் களிப்பவர்களாகச் செய்தாள்

सर्वेषामपि देवानां हृष्टं दमनपूजनम् ।
ब्रह्मेत्युक्त्वा पुरं प्रायात् दिवं सर्वे ययुस्ततः ॥ १५ ॥

ஸர்வேஷாமபி தேவானம் ஹ்ருஷ்டம் தமனபூஜனம் |
பிரம்மேத்யுக்த்வா பரம்ப்ராயாத் திவம் ஸர்வே யயுஸ்தத: ||

எல்லா தேவர்களுக்கும் மருக்கொழுந்து பூஜையானது (சித்திரைப் பருவ சித்திர விண்மீனில்) மகிழ்ச்சி தருகிறது என்று கூறி எல்லோரும் விண்ணுலகடைந்தனர்.

कुमारस्य महत्प्रीतिर्दान्तं हि मुनिपुङ्गव ।
पूर्वोक्तायां तिथौ विप्र सुमुहूर्ते सुलग्नके ॥ १६ ॥

குமாரஸ்ய மஹத்ப்ரீதிர் தாந்தம்ஹி முனிபுங்கவ |
பூர்வோக்த யாந்திதௌ விப்ர ஸுமுஹூர்தே ஸுலக்னகே ||

முனிமணியே முருகனுக்கு மிகவும் விருப்பமான இம்மருக்கொழுந்து பருவ பூசையானது பௌர்ணமி நன்னாளில் நல்ல முகூர்த்த லக்னத்தில் முன்பு கூறப்பட்டது போல செய்யற்பாலது அந்தணரே

गत्वारामं तु दमनं प्रोक्षयेदस्त्रमन्त्रतः ।
हरप्रसादात् संजातो दमनत्वं पुराकिल ॥ १७ ॥

கத்வாராமந்து தமனம் ப்ரோக்ஷயேதஸ்த்ர மந்த்ரத: |
ஹரப்ரஸாதாத் ஸஞ்ஜாதோ தமனத்வம் புராகில ||

முன்பு அரனார் திருவருளால் உண்டானது அல்லவா மருவு - மரிக்கொழுந்து (தமனம்) அதை அஸ்திரமந்திரத்தால் நீர் மேலெழுந்து விழும்படிச் செய்து

सुब्रह्मण्यार्चनायैव नेतव्योऽपि प्रसीद मे ।
एवं दमनमामन्त्र्य संग्राह्य सदनं व्रजेत् ॥ १८ ॥

சுப்ரம்மண்யார்ச்சனாயைவ நேதவ்யோஸி ப்ரஸீதமே!
ஏவம்தமன மாமந்த்ர்ய ஸங்க்ராஹ்ய பவனம் வ்ரஜேத்!!

முருகன் திருவடியை அர்ச்சனையால் அடைய இருக்கும் ஏ! மரிக்கொழுந்தே எனக்கும் நீ அருள்வாயாக

देवाग्रे स्थण्डिलं कृत्वा तावत्तद्दमलिकाम् ।
कृतनित्यविधि: पश्चात् कुण्डे वा स्थण्डिलेऽपि वा ॥ १९ ॥

தேவாக்ரே ஸ்தண்டிலம் க்ருத்வா தாவத் தத்பத்த மாலிகாம்!
க்ருத நித்ய விதி: பச்சாத் குண்டேவா ஸ்தண்டிலேபிவா!!

முருகனுக்கு முன்பு சிறுமேடை அமைத்து அதில் மருக்கொழுந்தினால் அமைத்த மாலைகளை வைத்து அவைகள் சுத்திகரிக்கப்படும் வரையில் இருக்கப்பட வேண்டும்) பிறகு குண்டம் (ஹோம) அமைத்தோ அல்லது தரையிலேயே சிறுமேடையிலோ

विधिनाग्निं समुत्पाद्य समृद्धं तु हुताशने ।
पलाशसमिधान्नाज्यलाजान् सक्तुतिलानि च ॥ २० ॥

விதினாக்னிம் ஸமுத்பாத்ய ஸம்ருத்தேது ஹுதாசநே!
பலாச ஸமிதாநாஜ்ய லாஜான் ஸக்து திலானிச!!

முறைப்படி அக்னியை பூசித்து புரசு (முருக்கு) சமித்துகளாலும், நெய்யினாலும் பொரிகளாலும், சத்துமாவு, எள்ளினாலும் நிறைவாக வேள்வி செய்து

मूर्ति चैवाङ्गमन्त्रैश्च स्कन्दसूक्तेन होमयेत् ।
त्रिसप्तकृत्वा संपातां तथैव जुहुयात् गुरु: ॥ २१ ॥

மூர்த்திஞ்சை வாங்க மந்த்ரைச்ச ஸ்கந்த தூக்தேந ஹோமயேத்!
த்ரிசப்த க்ருத்வா சம்பாதாம் ததைவ ஜுஹுயாத் குரு:!!

முருகன் மூலமந்திரங்களாலும் ஸ்கந்த சூக்தத்தினாலும் பிரம்மாங்க மந்திரங்களாலும் மும்முறையோ, ஏழுமுறையோ செய்து தமன மாலைகளுக்கு (மரிக்கொழுந்து மாலைகளுக்கு (சம்பாதாஹுதி) மந்திரத்தின் முடிவில் (ஸ்வாஹா) ஸ்வா என்று தீயிலும் ஹா என்று மாலைகளிலும் ஆசார்யர் செய்தல் வேண்டும்.

ततो नित्यावसाने तु स्नपनं कल्पयेद्बुध: ।
अभ्यर्च्य गन्धपुष्पाद्यैनिवेद्यान्तं क्रमाद्ददेत् ॥ २२ ॥

ததோ நித்யா வசாநேது ஸ்நபநங்கல்பயேது புத:!
அப்யர்ச்சய கந்த புஷ்பாத்யை: நிவேத்யாந்தம் க்ருமாத்ததேத்!!

பிறகு நித்ய பூஜையின் முடிவில் ஸ்நபந காலங்களில் முருகனை அர்ச்சித்து (சந்தனம்) (மலர்கள் முதலியவைகளாலும்) நிவேதனம் வரை முறைப்படி செய்ய வேண்டும்.

मुखवासं च ताम्बूलं गुहाय च हृदा ददेत् ।
हिमतोयेन संमिश्रैर्धूपयेत्तु गुरू: पुन: ॥ २३ ॥

முகவாஸஞ்ச தாம்பூலம் குகாயச ஹ்ருதாததேத்!
ஹிமதோயேன ஸம்மிச்ரைர்தூபயேத்து குரு: புந:!!

பிறகு முகவாசம் என்னும் வாசனைப் பொருள்களோடு தாம்பூலத்தை ஹிருதய மந்திரத்தால் முருகனுக்கு அர்ப்பணித்து பன்னீர் தெளித்து மணங்கமழும்படி குருவான ஆசார்யர் செய்ய வேண்டும்

ततः पुष्पग्रहं कार्यं नानापुष्पैः सुशोभनैः ।
दमनमालां च पात्रस्थां वाहयित्वा द्विजेन तु ॥ २४ ॥

தத: புஷ்ப க்ரஹங்கார்யம் நானாபுஷ்பைஸ்ச சோபனை:!
தமன மாலாஞ்ச பாத்ரஸ்தாம் வாஹயித்வா த்விஜேநது!!

பிறகு மலர்மாலைகள் பல மலர்களால் மணப்பவைகளையும் பாத்திரத்தில் வைக்கப் பட்டுள்ள மரிக்கொழுந்து மருவுமாலை களை அந்தணரை எடுத்துக் கொள்ளச் சொல்லி

सर्वातोद्यसमायुक्तं कृत्वा धामप्रदक्षिणम् ।
द्वारेशानर्च्य देवाग्रे दामं न्यस्त्वासनोपरि ॥ २४ ॥

ஸர்வாதோத்ய சமாயுக்தம் க்ருத்வாதாம ப்ரதக்ஷிணம்!
த்வாரேசாநர்ச்ய தேவாக்ரே தாமன்ய ஸ்த்வாஸநோபரி!!

எல்லா மங்கள வாத்யங்களோடு ஆலயத்தை வலம் வந்து துவாரபாலகர்களை மலர்தூவி வழிபட்டு முருகனுக்கு முன் பெரியதட்டில் ஒரு ஆசனத்தில் மேல் வைத்து

आसनावरणादीनि संपूज्य च यथाविधि ।
मूर्धादिपादपर्यन्तं दामैर्भूष्य विशेद् गुरुः ॥ २६ ॥

ஆஸநாவரணாதீனி சம்பூஜ்ய ச யதா விதி!
மூர்த்தாதி பாத பர்யந்தம் தாமைர்பூஷ்ய விசேத்குரு:!!

ஆஸந மூர்த்தி மூல ஆவரணங்களையும் நன்கு முறைப்படி பூசித்து திருமுடி முதல் திருவடி வரை மரிக்கொழுந்து மாலைகளாலும் சரங்களாலும் தனிக் கொத்துக்களாலும் முருகனின் அங்கங்களில் படும்படி அழகுற அலங்கரிக்க வேண்டும் ஆசார்யர்

सैकत्रिंशत्कलान्यासं मातृकामपि विन्यसेत् ।
प्रभूतहविषं दद्यात् यथावित्तानुसारतः ॥ २७ ॥

ஸைகத்ரிம்சத் கலாந்யாஸம் மாத்ருகாமபி வின்யஸேத்!
ப்ரபூத ஹவிஷந்தத்யாது யதா வித்தானு சாரத:!!

முப்பத்தோரு எண்ணிக்கையுள்ள கலை நியாஸம் ஐம்பத்தோரு வடமொழி மஹாமந்திர எழுத்துக்களால் ஆன மந்திர நியாஸத்தையும் அர்ச்சனைகளாக செய்து தாராளமான அளவில் உயர்ந்த நிவேதனப் பொருள்களை முடிந்த அளவு நிவேதித்து

विज्ञापयेद्गुरुः पश्चात् वाञ्छितार्थफलप्रदम् ।
न्यूनं वाप्यतिरिक्तं वा भगवन् यन्मया कृतम् ॥ २८ ॥

விக்ஞாபயேத் குரு: பச்சாத் வாஞ்சிதார்த்த பலப்ரதம்!
ந்யூனம் வாப்ய திரிக்தம்வா பகவன் யன்மயாக்ருதம்!!

ஆசார்யர் விரும்பும் பயன்களை அடைய நன்கு பிரார்த்தித்து வேண்டுதல் செய்து என்னால் செய்த இப் பூஜையில் அறியாமையாலோ, தெரியாமையாலோ, புரியாமையாலோ, குறை நிறைகள் நிகழ்ந்திருப்பின் அவைகளை பொருத்தருள்க என மன்னிப்பு வேண்ட வேண்டும்.

सर्वं तदस्तु संपूर्णं महासेन कृपाम्बुधे ।
रात्रौ दाम विसृज्याथ स्कन्दसूक्तेन पूजयेत् ॥ २९ ॥

ஸர்வந்த தஸ்து சம்பூர்ணம் மஹாசேன க்ருபாம்புதே!
ராத்ரௌ தாம விஸ்ருஜ்யாத ஸ்கந்த சூக்தேந பூஜயேத்!!

பெரிய தேவசேனைத் தலைவரே கருணைக் கடலே யாவும் நிறை வை எய்தியதாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டி இரவில் (இரவு இறுதிப்பூசையில்) மருக்கொழுந்துகளை நீக்கி ஸ்கந்த சூக்தம் எனும் திருமறையால் பூசிக்க வேண்டும்.

स्नपनं तत्र कर्तव्यं प्रभूतहविषं ददेत् ।
दान्तं निवेदितं सर्वं सुमित्राय प्रदापयेत् ॥ ३० ॥

ஸ்நபனம் தத்ர கர்தவ்யம் ப்ரபூத ஹவிஷந்ததேத் !
தாந்தன் நிவேதிதம் சர்வம் சுமித்ராய ப்ரதாபயேத் !!

ஸ்நபனம் (திருக்குடமுழுக்கு) அங்கு செய்யப்பட வேண்டும் மறுபடியும் மிகுந்த சுவையும் அளவுமுடைய நிவேதனம் நிவேதிக்கப்பட்டு (எல்லா பக்தர்களின் இதய குகையில் இடம்பெற்றுள்ள முருகன் திருப்தியடையும்படி விநியோகிக்க வேண்டும்) முருகனுக்கு முழுதும் அலங்கரிக்கப்பட்ட மருக்கொழுந்து பிரஸாதங்களையும் அவருடைய சண்டீசனான சுமித்ர சண்டிகேஸ்வரருக்கு அர்ப்பணித்து (அவரிடம் முருக பூசையின் முழுப் பயனையும் வேண்டிப் பெற வேண்டும்.

अकृत्वैवं विधानेन देशिको दोषभाग्भवेत् ।
तदन्ते चोत्सवं कुर्यात्सर्वालङ्कारशोभितम् ॥ ३१ ॥

அக்ருத்வைவம் விதாநேந தேசிகோ தோஷ பாக்பவேத் !
ததந்தே சோத்ஸவம் குர்யாது சர்வாலங்கார சோபிதம் !!

ஆசார்யரானவர் (பூஜகர் அர்ச்சகர்) (நேரம், காலம், திரவியம், மந்த்ரம்) இவைகளைத் தவறாமல் மறவால் செய்யத் தவறினால் குற்றங்கள் மலிய நேரிடும். பிறகு உற்சவரை அலங்கரித்து ஆலயம் வலம் வருதலையோ மாடவீதி வலம் வருதலையோ செய்விக்க வேண்டும்.

प्रतिसंवत्सरं दान्तं कारयेदुत्सवोत्तमम् ।
अश्वमेधफलं भुङ्क्त्वा सोऽन्तं स्कन्दपुरं व्रजेत् ।
दमनारोहणं प्रोक्तं श्रृणु शीतोपचारकम् ॥ ३२ ॥

ப்ரதி சம்வத்ஸரம் தாந்தம் காரயேத்த்ஸ வோத்தமம் !
அச்வ மேத பலம் புங்க்த்வா சோந்தே ஸ்கந்தபுரம் வ்ரஜேத் !!
தமநாரோபணம் ப்ரோக்தம் ச்ருணு சீதோப சாரகம் !!

பிரதி வருஷமும் (ஆண்டுதோறும்) சித்திரைப் பருவமாகிய சித்திரை விண்மீன் கூடிய நிறைநிலா நாளில் இத்திருவிழா இயற்றற்பாலது. அஸ்வமேதயாகம் எனும் யாகம் செய்த பலனானது இவ்வழிபாட்டுத் திருவிழாவால் அடையப் படுகிறது. இவ்வாறு இயற்றுபவர்கள் அனைவரும் நிறைவாழ்வை நில உலகில் பெற்று முருகனூரில் முழுமையெய்துவர் இந்த மருக்கொழுந்து வழிபாட்டுக்கு அடுத்து வைகாசி மாதத்தில் பௌர்ணமியில் விசாக நக்ஷத்திரத்தில் நடத்த வேண்டிய சீத உபசாரம் பற்றி கேட்பீராக.

इति चैत्रमासपूजाविधिः

இது (சைத்ர மாஸ பூஜை) சித்திரை மாத சித்திரை கூடிய நிறைநிலாப் பூஜையாகும்.

॥ वैशाखमासपूजाविधिः ॥

வைசாகமாஸபூஜா விதி:

वैशाखे तु विशाखर्क्षे कुर्याच्छीतोपचारकम् ।
नित्यपूजावसाने तु नैमित्तिकमथाचरेत् ।
नवभिस्तु घटैः शुद्धैः शीतोदैः स्नपनान्वितैः ॥ ३३ ॥

வைசாகே து விசாகர்க்ஷே குர்யாச்சீதோபசாரகம் !
நித்ய பூஜா வஸாநேது நைமித்திக மதா சரேத் !
நவபிஸ்து கடைச்சுத்தை : சீதோதைஸ்ந பநாந்விதை: !

வைகாசி மாதத்திலே விசாக விண்மீன் கூடிய பௌர்ணமி நிறை நாளில் சீத உபசாரம் எனும் குளிர்விக்கும் உபசாரம் செய்க. தினப்பூசையின் இறுதியில் சிறப்பு பூசையை இயற்றுக. புது ஒன்பது கும்பங்களில் சுத்தமான குளிர்ச்சியான நீரை நிரப்பி அதில்

नानागन्धै समोपेतै: स्नापयेदसुरान्तकम् ।
कर्पूरकुङ्कुमोपेतैर्हिमाम्बुयुतचन्दनै: ॥ ३४ ॥

நாநா கந்தை ஸ்ஸமோபேதை
ஸ்தாபயேதசுராந்தகம் !
கற்பூர குங்குமோபேதைர் ஹிமாம்புயுத சந்தநை:!

எல்லா நறுமணங்களோடும் சந்தனம், பச்சைக் கற்பூரம், பன்னீர், குங்குமப்பூ சேர்த்து அசுரர்களின் அந்தகனான முருகப் பெருமானுக்கு (வைகாசி மாதப் பூஜை செய்வதற்காக) ஸ்தாபிக்க வேண்டும். (நிறுவுதலை செய்ய வேண்டும்.)

मूर्धादिपादपर्दन्तमालिलिम्बेन्मुखं विना ।
सौरभ्यपुष्पैर्विविधैस्तत्क्षणप्रतिवोधितै: ॥ ३५ ॥

மூர்த்தாதி பாத பர்யந்த மாலி லிம்பேந்முகம் விநா !
ஸௌரப்ய புஷ்பைர் விவிதை ஸ்தது க்ஷண ப்ரதி
போதிதை:!

முடி முதல் அடி வரை மணப் பொருந்திய சந்தனத்தால் முகம் நீங்கலாகப் பூச வேண்டும். மணம்மிகு மலர்களையும் அதன்மேல் அழகுற அமைத்தல் வேண்டும்.

यथा निरन्तरं विप्र तथैवाच्छादयेद्गुहम् ।
कृष्णागरुभवैर्धूपैर्मृष्टैराजप्रकल्पितै: ॥ ३६ ॥

யதா நிரந்தரம் விப்ர ததைவாச்சாதயேத் குஹம் !
க்ருஷ்ணாக ருபவைர் தூபைர் ம்ருஷ்டை, ராஜ
ப்ரகல்பிதை:!

அருமறைகள் நிறை அந்தணர்கள் நிலை பெற்றிருக்க வேண்டி மணம்மிகு மலர்கள் சந்தனங்கள், நிறை மணிக்காட்சியாக செய்வித்து கஸ்தூரி, அகரு, முதலிய உயர்ந்த தூபங்காட்டி, தீபங்காட்டி, அரசர்கள் அமுது செய்கிறார் போல உள்ள உயர்ந்த முறையில் நிவேதனங்களை தயாரிக்கச் செய்து

कर्पूरवर्तिभिर्दीपै: पायसै: प्रचुरैरपि ।
जपैर्वेदस्वरैर्गीतैर्वाद्यै: सूक्तैर्मनोहरै: ॥ ३७ ॥

கற்பூர வர்திபிர் தீபை: பாயசை: ப்ரசுரைர பி !!
ஜபைர்வேதஸ்வரைர் கீதைர் வாத்யைஸ் ஸூக்தைர்
மநோஹரை:!

மனங்கள் நிறைந்து மணங்கள் நிறைந்து ஒரே மனதோடு முருகனின் முழுத் திருவருளையும் முயன்று அடையுமாப் போல பாயசம் ஈறாகப் பல்வேறு உணவு வகைகளையும் முறையாக தயாரித்து வேத் மந்த்ர மூல மந்த்ர காயத்ரி மந்த்ர மாலா மந்திரங்களாலும் தோத்தரித்து

वीणावेणुरवैस्तोत्रैर्नमस्कारप्रदक्षिणै: ।
पूजयेत्प्रत्यहं स्कन्दं भक्त्या सप्तदिनावधि ॥ ३८ ॥

வீணா வேணுரவை ஸ்தோத்ரைர் நமஸ்கார
ப்ரதக்ஷிணை:!!
பூஜயேத் ப்ரத்யஹம் ஸ்கந்தம் பக்த்யா ஸப்த
திநாவதி!

புல்லாங்குழல் வீணை தோத்திரங்கள் (நமஸ்க்கார பிரதக்ஷிணங்கள்) நிலந்தோய வீழ்ந்து வலம் வந்து தினசரி பக்தி மனங்கமழ தொடர்ந்து ஏழு நாட்கள் வரை செய்க

एवं य: कुरुते मर्त्य: पुत्रपौत्रविवर्धनम् ॥ ३९ ॥
यान्यान् कामयते कामान् तांस्तान् ध्रुवमवाप्नुयात् ।
वैशाखपूजनं प्रोक्तं वसन्तोत्सवमुच्यते ॥ ४० ॥

ஏவம் ய:குருதே மர்த்ய: புத்ர பௌத்ர விவர்த்தநம் !!
யாந்யாநு காமயதே காமாநு தாம்ஸ்தாநு
த்ருவமவாப்நுயாத் !!
வைசாக பூஜநம் ப்ரோக்தம் வஸந்தோத்ஸவ
முச்யதே !!

யார் இவ்வாறு முறையாக வழிபடுகிறாரோ அவர்கள் எப்படிப்பட்ட விருப்பங்களைக் கோருகிறார்களோ அவையனைத்தும் அவர்கள்

விருப்பப்படியே வாழையடி வாழையாக அவர்களது மரபு பிள்ளைகள், பேரன்கள் என்று இடைவிடாத குலப் பெருமையையும் குல வழித் தோன்றல்களையும் நிச்சயமாக அடைவர்

इति वैशाखमासपूजाविधि:

இது வைசாக மாஸ பூஜை விதியாகும்.

॥ वसन्तोत्सवविधि: ॥

வஸந்தோத்ஸவ விதி:

चैत्रे वैशाखमासे तु शुक्लषष्ठ्यां समाचरेत् ।
प्रतिसंवत्सरं कुर्यात् सर्वलोकहिताय वै ।
शुक्लपक्षे शुभर्क्षे च सुमुहूर्ते सुवारके ॥ ४१ ॥

சைத்ரே வைசாகமாசேது சுக்ல ஷஷ்ட்யாம்:
ஸமாசரேத் !
ப்ரதி ஸம்வத்ஸரங்குர்யாத் ஸர்வலோக ஹிதாயவை !
சுக்ல பக்ஷே சுபர்க்ஷேச ஸுமுஹூர்தே
ஸுவாரகே !!

வசந்தோத்ஸவமென்பது வசந்த ருதுவின் இரு மாதங்களான சித்திரை வைகாசி இவைகள் ஷஷ்டி தினத்தில் கொடியேற்றம் செய்து முதல் நாள் திருவிழா துவங்கினால் பத்தாவது நாள் தீர்த்த வாரி சித்திரையில் சித்திரையிலும் வைகாசியில் விசாகத்திலும் நிறைவுறும். ஆண்டுதோறும் அகில உலகமும் நன்மைகள் பெற செய்யப்பட வேண்டும். வளர்பிறையில் உயர்விண்மீனில் நல்லோரையில் நன்னாளில் துவங்கத் தக்கது.

पूर्वेद्युरङ्कुराण्यर्प्य कौतुकं बन्धयेन्निशि ।
स्नपनं कल्प्य देवेशं पूर्वोक्तविधिनार्चयेत् ॥ ४२ ॥

பூர்வேத்யு ங்குராண்யர்ப்ய கௌதுகம் பந்தயேந்நிசி!
ஸ்நபநம் கல்ப்ய தேவேசம் பூர்வோக்த விதி
நார்சயேத் !!

!

முதல்நாள் இரவு முளைப்பாலிகை யிடுதலைத் தொடர்ந்து மறுநாள் இரவு கங்கணம் கட்டிக் கொள்ளுதல் எனும் ரக்ஷாபந்தனக் கிரியை செய்து கொண்டு திருவிழா யாகாலயத்தில் முருகனை கும்பத்தில் புனல் வடிவிலும் குண்டத்தில் அனல் வடிவிலும் மூல உற்சவர் பிம்பத்திலும் முறையாக அர்ச்சித்து வழிபட வேண்டும்.

वसन्तं तु भवेच्छुद्धैर्दिव्यगन्धैर्मनोहरै: ।
नानापुष्पैश्च दामैश्च कुर्यात् पुष्पग्रहं बुध: ॥ ४३ ॥

வஸந்தம் து பவேச்சுத்தைதர்
திவ்யகந்தைர்மநோஹரை:!
நாநா புஷ்பைஸ்ச தாமைஸ்ச குர்யாத் புஷ்ப கிரஹம்
புத:!!

அறிவுமிகு அர்ச்சகரானவர் பூந்தோட்ட மெனும் நந்தவனம் நிறுவி அதில் மணமிகு மலர்களை நல்கும் பூச்செடி, பூக்கொடி, பூமரங்களை உயிர்ப்பித்து வசந்த காலமான சித்திரை வைகாசியில் மட்டுமே மலரக்கூடிய மணம்மிகு மலர்களை உற்பத்தி செய்து மணம் மிகு மணம் மிகு மலர்களால் அழகிய மலர் தொடுப்புக்களாம் மணமிகு மலர்மாலைகளைத் தொடுத்து மாலைகட்டி பூமாலைகளைப் புனைந்து அணிவித்து மகிழ்வித்து மகிழ வேண்டும்.

पुष्पमालाञ्च पत्रेषु निक्षिप्य कवचेन तु ।
देवाग्रे स्थण्डिलं कृत्वा हृदा संप्रोक्ष्य चास्त्रत: ॥ ४४ ॥

புஷ்பமாலாஞ்ச பத்ரேஷு நிக்ஷிப்ய கவசேநது!
தேவாக்ரே ஸ்தண்டிலம் க்ருத்வா ஹ்ருதாஸம்
ப்ரோக்ஷ்ய சாஸ்த்ரத:!!

மலர் மாலைகளை கவச மந்திரத்தால் அணிவித்து பத்திரங்களால் (இலைகளால்) அதே மந்திரத்தினால் அர்ச்சிக்க வேண்டும்.

முருகனுக்கு முன்பு சிறுமேடை அமைத்து இருதய மந்திரத்தாலும் அஸ்த்ர மந்திரத்தாலும் இயன்ற அளவு நீர் மேலெழுந்து விழுமாப்போல செய்க

अर्चयेद्धूपदीपं च कृत्वा धाम प्रदक्षिणम् ।
ततो मालां समुद्धृत्य शङ्खतुन्दुभिनि:स्वनै: ॥ ४५ ॥

அர்ச்சயேத் தூப தீபஞ்ச க்ருத்வா தாம ப்ரதட்சிணம் !
ததோமாலாம் சமுத்ருத்ய சங்கதுந்துபி நிச்வநை: !!

சங்க வாத்தியம் துந்து பி வாத்யம் (திருச் சின்னம்) இவைகள் முழங்க தூபதீப நிவேதனங் காண்பித்து அர்ச்சித்துப் பூஜிக்க வேண்டும். பிறகு மாலையை எடுத்து

विन्यसेत् स्कन्दमन्त्रेण मूलबेरस्य मूर्धनि ।
कृत्वागरुप्रधूपं च दीपं चैव प्रदापयेत् ॥ ४६ ॥

விந்யஸேத் ஸ்கந்த மந்த்ரேண மூலபேரஸ்ய மூர்த்நி !
க்ருத்வா கரு ப்ரதூபஞ்ச தீபஞ்சைவ ப்ரதாபயேத் !

முருகனின் மூல மந்திர உச்சரிப்போடு முருகனின் மூல பேர (மூலஸ்தான பிம்ப மூர்த்னி) திருமுடியில் அணிவித்து அகரு என்னும் நகராவாசனைப் பொருள்களை இட்டுத் தீவிகைகள் நீங்கி ஞான அறிவுச் சுடரை வளர்க்கும் தீபங்காட்டிப் பூசிக்க வேண்டும்.

स्नाप्यचोत्सवबेरं तु भूषयेद्भूषणार्हकै: ।
स्वर्णराजतताम्राद्यैर्दोलां कल्प्य विधानत: ॥ ४७ ॥

ஸ்நாப்யசோத்ஸவபேரம் து பூஷயேத் பூஷணார்ஹகை: !
ஸ்வர்ணராஜத தாம்ராத்யை: டோலாங்கல்ப்ய விதாநத: !!

முறைப்படி மூலபேரம் போல் உற்சவ சலமூர்த்தியான முருகன் பிம்பத்தை அபிஷேகித்து உரிய அணிகலன்களால் அலங்கரித்து தங்கம் வெள்ளி, தாமிரமாகிய, ஏதேனும் ஒரு ஊஞ்சல் நிறுவி

कूटपञ्जरसंयुक्तां सर्वालंकारशोभिताम् ।
डोलामारोप्य देवेशं शक्तिद्वयसमायुतम् ॥ ४८ ॥

கூட பஞ்சர ஸம்யுக்தாம் சர்வாலங்கார சோபிதாம் !
டோலா மாரோப்ய தேவேசம் சக்தித்வய ஸமாயுதம் !!

கூடு போன்ற எல்லா அழகுகளும் கூடிய ஊஞ்சலில் முருகப் பெருமானை இரு தேவியரோடு ஏற்றுவித்து

वाद्यैर्गीतैश्च नृत्तैश्च स्तोत्रैर्वेदपुराणकै: ।
डोलाक्रीडां तत: कृत्वा देवस्याचमनं ददेत् ॥ ४९ ॥

வாத்யைர் கீதைஸ்ச ந்ருத்தைஸ்சஸ்தோத்ரைர்வேத புராணகை: !
டோலாகீடாந்தத: க்ருத்வா தேவஸ்யாசமநந்ததேத் !!

வாத்யங்கள் முழங்க கீதங்கள் ஒலிக்க. ஆடல்கள் சிறக்க துதிகள் புராணங்கள் தழ ஊஞ்சல் சேவையை செய்வித்து முருகனுக்கு மும்முறை ஆசமனம் கொடுக்க

नालिकेरोदकं चैव पानकं विविधं तथा ।
अपूपान् विविधांश्चैव पायसैर्व्यञ्जनैर्युतम् ॥ ५० ॥

நாளிகேரோதகஞ்சைவ பாநகம் விவிதந்ததா !
அபூபாங்விவிதாம்சைவ பாயஸைர்வ்யஞ்சநைர்யுதம் !!

இளநீர், பானகத்தோடு பலவிதமான வடை அதிரஸம் போன்ற (ஐந்து வகை) பக்ஷணங்களுடன் பருப்பு பாயஸம் போன்ற எல்லாவகை அலங்கார சமையல் வகைகளோடும்

मुद्गान्नं कृसरान्नं च गुडान्नं सूपसंयुतम् ।
प्रियङ्गुपिष्टं मधुगत् वल्लिकन्दं सपक्वकम् ॥ ५१ ॥

முத்கான்னம் க்ருஸராந்நஞ்ச குலான்னம் துபஸம்யுதம் !
ப்ரியங்குபிஷ்டம் மதுமத் வள்ளிகந்தம் ஸபக்வகம் !!

வெண்பொங்கல், எள்சாதம் - வெல்ல அன்னம் - பருப்பு அன்னம், தினை மாவு, தேன் வள்ளிக்கிழங்கைப் பக்குவமாக சுட்டோ வேகவைத்தோ சுவைபட

नालिकेराम्बुपनसं फलपुण्ड्रेक्षुदण्डकैः ।
दद्याद्विधानतस्तत्र ताम्बूलमपि दापयेत् ॥ ५२ ॥

நாலிகேராம்பு பனஸம் பல புண்ட்ரேக்ஷு
தண்டகை:/
தத்யாத் விதானதஸ்தத்ர தாம்பூலமபி தாபயேத்!!

இளநீர் பலாப்பழம் கருந்தண்டு துண்டுகள் போன்ற வற்றையும் நிவேதித்து உயர்ந்த வாசனை பொருந்திய கொழுந்து வெற்றிலைப் பாக்குடன் நிவேதிக்க வேண்டும்.

सर्वातोद्यसमायुक्तं नानाच्छत्रसमावृतम् ।
नानाध्वजसमोपेतं चामरैर्व्यजनैर्युतम् ॥ ५३ ॥

ஸர்வாதோத்யஸமாயுக்தம் நாநாச்சத்ரஸமாவ்ருதம் /
நானா த்வஜ ஸமோபேதம்
சாமரைர்வ்யஜனைர்யுதம்!!

எல்லா வாத்யங்களும் இனிதே ஒலிக்க எல்லா வகையான குடை, கொடி, சாமரங்கள் பக்தஜனங்கள் புடை சூழ

ग्रामप्रदक्षिणं कुर्यात् राजचिह्नैः समस्तकैः ।
परिवेषं क्रमाद्गत्वा मन्दीभूते दिवाकरे ॥ ५४ ॥

க்ராம ப்ரதக்ஷிணம் குர்யாத்
ராஜசிஹ்நைஸ்ஸமஸ்தகை!
பரிவேஷம் க்ருமாத் கத்வா மந்தீ பூதே திவாகரே!!

கிராம பிரதக்ஷிணஞ் செய்து ராஜ மரியாதைகள் மிளிர வீதியுலாப் போந்து மாலையில்

पल्लवैर्मञ्जरीभिश्च फलैः पुष्पैः समृद्धिकैः ।
आस्थानमण्डपोपेते सर्वालंकारसंयुते ॥ ५५ ॥

பல்லவைர் மஞ்சரீபிஸ்ச பலை:
புஷ்பைஸ்ஸம்ருத்திகை!
ஆஸ்தான மண்டபோபேதே சர்வாலங்கார
சம்யுதே!!

கொழுந்துகளோடும், கொத்துக்களோடும் மலர்களோடும், ஆஸ்தான மண்டபத்தை வந்தடைந்து

नृत्तगीतादिसंयुक्ते जलवापीसमीपके ।
देवोद्याने नदे चैव सर्वालंकारसंयुते ॥ ५६ ॥

ந்ருத்த கீதாதி ஸம்யுக்தே ஜலவாபீ சமீபகே!
தேவோத்யானேன தேவைஸ்ச சர்வாலங்கார
சம்யுதே!!

ஆடல் பாடல் நிறைவோடு நீர்நிலைகள் சமீபத்தில் நந்தவனப் பூந்தோட்டத்தில் எல்லா அழகுடனும்

अकुर्वंश्च जलक्रीडान् धारायन्त्रैर्गुणोत्तमाः ।
केचित् स्वर्णमयैः श्रृङ्गैः रौप्यताम्रविनिर्मितैः ॥ ५७ ॥

அகுர்வஞ்ச ஜல க்ரீடான் தாராயந்த்ரைர்
குணோத்தமா:!
கேசித் ஸ்வர்ணமயை ஸ்ருங்கை ரௌப்ய தாம்ர
வினிர்மிதை:!!

சிலர் தங்கமயமான கொம்புகளாலும், அல்லது வெள்ளிமயமான கொம்புகளாலும், நீர் நிலையில் விளையாட்டை செய்வர்.

स्त्रियश्चाप्सरसः सर्वा नरा गन्धर्वकिनराः ।
एवं कृत्वा जलक्रीडां मण्डपे देवमानयेत् ॥ ५८ ॥

ஸ்த்ரியஸ்சாப்ஸரஸஸ்சர்வா நராகந்தர்வ கின்னரா:!
ஏவங்க்ருத்வா ஜலக்ரீடாம் மண்டபே
தேவமானயேத்!!

தேவ உலகத்துப் பெண்களும் மனிதப் பெண்களும், கின்னரர்களும் இவ்வாறு நீர்நிலை விளையாட்டைச் செய்து நீராழியின் நடுவே உள்ள மண்டபத்திற்கு முருகனை எழுந்தருளச் செய்வர்.

स्नपनं कल्प्य विधिना पूजयेदुपचारकै: ।
देव: समागतं स्तुत्वा वसनं कुसुमायुधम् ॥ ५९ ॥

ஸ்நபநம் கல்ப்ய விதினா பூஜயேத் உபசாரகை:।
தேவஸ்ஸமாகதம் ஸ்துத்வா வஸநங்குசுமாயுதம்॥

அங்கு ஸ்நபனம் எனும் குடவழிபாடு குன்றாது ஆற்றி பக்தர்கள் கூட்டத்தினர் நல்ல ஆடை, மலர்களை முருகனுக்கு அன்புக் காணிக்கையாக செலுத்தி மகிழ்வர்.

नीलदूर्वाङ्कुरश्याममतिसौन्दर्यशोभितम् ।
रतिप्रीत्युभयोर्मध्ये पुष्पसायकचापधृत् ॥ ६० ॥

நீல தூர்வாங்குரச்யாமம் அதி ஸௌந்தர்ய சோபிதம்।
ரதி ப்ரீத்யுபயோர்மத்யே புஷ்பஸாயக சாபத்ருத்॥

கரும்பச்சை நிறத்துடனும் அதிக அழகுடைய மன்மதனும் அவனுடைய அழகுமிகு பத்தினியுமான ரதிக்கும் நடுவில் மலரம்பும் கரும்பு வில்லும் கொண்டு

पुष्पमण्डलमध्ये तु रम्योद्याने समर्चयेत् ।
ओं नम: पञ्चबाणाय जगदाह्लादकारिणे ॥ ६१ ॥

புஷ்ப மண்டல மத்யே து ரம்யோ த்யானே
சமர்ச்சயேத்।
ஓம் நம: பஞ்சபாணாய ஜகதாஹ்லாதகாரிணே॥

அழகான பூந்தோட்டத்தில் மலர் மண்டலங்களின் மத்தியில் (இவ்வாறு அர்ச்சிக்க வேண்டும்) வணக்கத்திற்கும் போற்று தலுக்குமுரிய மலர்க்கணைகள் ஐந்துடைய மன்மதரே உலகனைத்தையும் மகிழ்ச்சிக் கடலில் ஆழ்த்த வல்லவரே

मन्मथाय जगन्नेत्रे रतिप्रीतिप्रियाय च ।
पुण्डरीकाक्षपुत्राय नमस्ते मीनकेतवे ॥ ६२ ॥

மன்மதாய ஜகந்நேத்ரே ரதிப்ரீதி ப்ரியாய ச।
புண்டரீகாக்ஷ புத்ராய நமஸ்தே மீனகேதவே॥

மனத்திலுதிப்பவருக்கும் உலகக் கண்ணாகப் போற்றப்படுபவருக்கும் ரதிதேவியின் உயர் உயிர் நாயகனானவர்க்கும் தாமரைக் கண்ணனான திருமாலின் தவப் புதல்வருக்கும், மீன் கொடி மன்னர்க்கும் வணக்கங்கள்

मन्मथाय पदं पूर्वं विद्महे तदनन्तरम् ।
कामदेवाय संयुक्तं धीमहीति पदं तत: ॥ ६३ ॥

மன்மதாய பதம் பூர்வம் வித்மஹே ததநந்த்ரம்।
காமதேவா ஸம்யுக்தம் தீமஹி தீப தந்தத:॥

மன்மதாய வித்மஹே காமதேவாய தீமஹி। தந்நோ நங்கப்ரசோதயாத்। மன்மதாய வித்மஹே என்று பதம் முன்பாகவும் வித்மஹே என்ற பதம் இரண்டாவதாகவும் காமதேவாய என்ற பதம் மூன்றாவதாகவும்

तन्नोऽनङ्गपदस्यान्तं प्रयोक्तव्यं प्रचोदयात् ।
चतुर्विंशाक्षरीप्रोक्ता गायत्री मदनस्य तु ॥ ६४ ॥

தந்நோநங்க பதஸ்யாந்தே ப்ரயோக்தவ்யம்
ப்ரசோதயாத்।
சதுர்விம்சாக்ஷரீ ப்ரோக்தா காயத்ரீ மதநஸ்ய து॥

தந்நோ அநங்க என்ற பதம் நான்காவதாகவும் ப்ரசோதயாது என்ற பதம் ஐந்தாவதாகவும் இருபத்து நான்கு அக்ஷரங்களை கொண்டது காமதேவனான மன்மத காயத்ரீ மந்தரமாகக் கூறப்படுகிறது.

दक्षे शैवलपिण्डेन रतिं पूर्वं समर्चयेत् ।
मञ्जर्या सहकारस्य वामे प्रीतिं प्रपूजयेत् ॥ ६५ ॥

தக்ஷேசைவல பிண்டேந ரதிம் பூர்வம்
ஸமர்ச்சயேத்।
மஞ்சர்யா ஸஹ காரஸ்ய வாமேப்ரீதிம் ப்ரபூஜயேத்॥

தெற்கே ரதிதேவியையும், வடக்கே மன்மதனையும் பூஜித்து அவர்களுக்கு ப்ரியமான மலர்க் கொத்துக்களாலும் பூஜிக்க வேண்டும்.

प्रणवेन धनुर्बाणं तच्छिलीमुखपङ्कजम् ।
वसन्तं वनराजिं च गन्धपुष्पादिभिर्यजेत् ॥ ६६ ॥

ப்ரணவேந தநுர்பாணம் தச்சில்லீமுக பஞ்சகம்!
வசந்தம் வனராஜிஞ்ச கந்த புஷ்பாதிபிர்யஜேத்!!

பிரணவ மந்திரத்தால் மலர்கணைகள் ஐந்து உடையவரையும் வசந்தகால மன்மதனையும் தாமரைக் கண்ணியான ரதிதேவியையும் சந்தனம் மணமிகு மலர்களால் போற்றுக.

वस्त्रेण वेष्ट्य नैवेद्यं पायसं तु निवेदयेत् ।
ताम्बूलं दापयेत् पश्चात् तोषयेत्तान् विशेषत: ॥ ६७ ॥

வஸ்த்ரேண வேஷ்ட்ய நைவேத்யம் பாயஸம் து
நிவேதயேத்!
தாம்பூலந்தாபயேத் பஸ்சாத்
தோஷயேந்தான்விசேஷத:!!

உயர்ந்த துணிகளால் அலங்கரித்து பால்பாயசம் நிவேதித்து மணமிகு தாம்பூலம் சமர்ப்பித்து அவர்களை இயன்ற அளவு சந்தோஷப்படும்படி செய்வது சாலச் சிறந்ததாகும்.

तस्माद्वसन्तमूर्तिं च रतिकाम समन्वितम् ।
देवाय दर्शयेद्विद्वान् फलै: पुष्पोपहारकै: ॥ ६८ ॥

தஸ்மாத்வஸந்த மூர்த்திஞ்ச ரதிகாமசமந்விதம்!
தேவாய தர்சயேத்வித்வாந் பலை:
புஷ்போபஹாரகை:!!

ஆகையினால் வசந்த காலத்தில் வசந்த மூர்த்தியை ரதிமன்மதனோடு பக்தர்களுக்கு காண்பித்து (பழங்கள் புஷ்பங்களால்) கனிகளாலும் மலர்களாலும் மகிழ்ச்சியூட்ட வேண்டும்

इक्षुदण्डैश्च गन्धैश्च ताम्बूलैश्च मनोहरै: ।
नानादीपशतैर्गेहं रात्रौ देवालयं व्रजेत् ॥ ६९ ॥

இக்ஷு தண்டைஸ்ச கந்தைஸ்ச தாம்பூலைஸ்ச
மநோஹரை:!
நாநாதீபசதைர்கேஹம் ராத்ரௌ தேவாலயம்
வ்ரஜேத்!!

கரும்புகளாலும் மணமிகு மலர்கள் சந்தனங்களாலும் மனங்கவர் நூறு விளக்குகளாலும் ஏற்றி மகிழ்வித்து இரவில் முருகப் பெருமானை ஆலயத்திற்கும் வீதியுலா முடிந்து பிரவேசிக்கச் செய்ய வேண்டும்.

प्रभूतहविषं दद्यात् यथाविभवविस्तरम् ।
ताम्बूलं दापयेत् पश्चात् धूपदीपं हृदा ददेत् ॥७० ॥

ப்ரபூதஹவிஷந்தத்யாத் யதாவிபவ விஸ்தரம்!
தாம்பூலம் தாபயேத் பஸ்சாத் தூபதீபம்
ஹ்ருதாததேத்!!

ஆலயம் வந்தவுடன் அதிக அளவில் மிகுந்த சுவையில் பிரஸாதங்கள் முருகனுக்கு பொருளா தாரத்துக்குத் தக்கவாறு செய்து தூபதீபம் காட்டி நிவேதித்து தாம்பூலம் சமர்ப்பித்து பிறகு

शुद्धैरन्नैश्च विविधै: रपरैर्वामहामुने।
जपैर्वेदस्वरैर्गीतैर्वाद्यैर्नृत्तैर्मनोहरै: ॥ ७१ ॥

சுத்தைரந்நைச்ச விவிதை: ரபரைர்வாம ஹாமுநே!
ஜபைர்வேதஸ்வரைர்கீதை: வாத்யைர்ந்ருத்தைதர்
மநோஹரை:!!

முனிவரே! மனதுக் உகந்த பலவிதமான சுத்தமான அன்னங்களாலும், ஜபங்களாலும் வேதமந்த்ர ஒலிகளாலும் வாய்ப்பாட்டுக்களாலும் வாத்ய இசைக் கருவிகளாலும்

वीणावेणुवरैस्तोत्रैर्नमास्करै: प्रदक्षिणै: ।
एवं य: कुरुते मर्त्य: स पुण्यां गतिमाप्नुयात् ॥ ७२ ॥

வீணாவேநு வரைஸ்தோத்ரைர்நமஸ்காரை:
ப்ரதக்ஷிணை:!
ஏவம்.ய: குருதே மர்த்யஸ்ஸ புண்யாங்கதி
மாப்நுயாத்:!!

வீணை, புல்லாங்குழலாலும், துதிப்பாடல்களாலும், வணங்கி வலம் வந்து முறையாக பணிவாக, அன்பாக, முருகனுக்கே தன்னை அர்ப்பணித்து யார் ஒருவர் முறை வழுவாது முருகனுக்கு செய்கிறார்களோ அவர்கள் நற்கதியை புண்யகதியையெய்துவர்.

यान् यान् कामयतेमर्त्यास्तांन् स्तान् ध्रुवमवाप्नुयात् ।
वसन्तोत्सवमाख्यातं ज्येष्ठमासार्चनं श्रुणु ॥ ७३ ॥

யாந்யாந் காமயதே மர்த்ய ஸ்தாம்ஸ்தாந் த்ருவ மவாப்நுயாத் !!
வஸந்தோத்ஸவ மாக்யாதாம் ஜ்யேஷ்ட மாஸார்ச்சனம் ஸ்ருணு !

எந்தெந்த விருப்பங்களை கோருகிறார்களோ அவையனைத்தும் நிச்சயமாக அடைவார்கள் வசந்தோற்சவம் எனும் இதற்குப் பிறகு ஆணி மாத பருவ பூசையைக் கேட்பீராக.

इति वसन्तोत்सवपूजाविधिः ।

இது வஸந்தோத்ஸவ பூஜை விதியாகும்.

॥ ज्येष्ठमासपूजाविधिः ॥

ஜ்யேஷ்ட மாஸ பூஜா விதி:

ஆனி மாத பௌர்ணமி

ज्येष्ठमासे मूलर्क्षे पूजयेत् स्वादुभिः फलैः ।
कदली पनसाम्रोत्थैर्नालिकेरफलैरपि ॥ ७४ ॥

ஜ்யேஷ்ட மாஸேது மூலர்க்ஷே பூஜயேத் ஸ்வாதுபி: பலை: !
கதலீ பநஸாம் ரோக்தைர்ந்நாளிகேர பலைரபி !!

ஆனியிலோவெனில் முருகனைப் பருவம் சேர்ந்த மூல விண்மீனில் சுவைமிகு பழங்களான வாழை, பலா, மா, இளநீர், தேங்காய் இவைகளை சமர்ப்பித்து

शर्करामधुसंयुक्तैर्यथाविभवस्तरम् ।
नवभाण्डे समाहृत्य न्यस्तव्य प्रोक्ष्य चाग्रतः ॥ ७५ ॥

சர்க்கரா மது ஸம்யுக்தைர் யதாவிபவ விஸ்தரம் !
நவபாண் டே ஸமாஹ்ருத்ய ந்யஸ்த்வாக்ரே ப்ரோக்ஷ்யசாக்ரத: !!

மேலும் வசதிக்குத் தக்கவாறு சர்க்கரை, தேன் முதலியவைகளை ஒன்பது புது பாத்திரங்களில் கொண்டுவந்து முருகனுக்கு முன்னர் சுத்திகரிக்கப்பட்ட சிறுமேடையில் எல்லாவற்றையும் வைத்து

संकल्पमपि पुण्याहं वाचयित्वा द्विजोत्तमैः ।
आधाराधेयपूजान्ते पवमानमुदीरयन् ॥ ७६ ॥

ஸங்கல்பமபி புண்யாஹம் வாசயித்வா த்விஜோத்தமை: !
ஆதாராதேய பூஜாந்தே பவமாந முதீரயந் !!

விநாயகர் பூஜை சங்கல்பம் புண்யாக வாசனம் முதலியவைகளை முறைப்படி மறையறிந்த வேதவிற்பன்னர்களால் செய்வித்து பவமான சூக்தம் என்ற வேதமந்திரமும் ஓதி

यामार्धं वा तदर्धं वा पठेत्तन्मूलतोऽपि वा ।
स्कन्दसूक्तेन मतिमान् शीतोष्णैरभिषेचयेत् ॥ ७७ ॥

யாமார்தம்வா ததர்தம்வா படேத்தந்மூலதோபிவா !
ஸ்கந்த சூக்தேந மதிமாந் சீதோஷ்ணை ரபிஷேசயேத் !!

பிறகு 1, ½ மணி நேரமோ அல்லது ¼ மணி நேரமோ முருகனின் ஆறெழுத்து மந்திரமும் ஓதி ஸ்கந்த சூக்தத்தினாலும் முருகனுக்கு குளிர் நீராலும் வெப்பநீராலும் நீராட்ட வேண்டும்.

वस्त्रैर्गन्धः सुमाल्यैश्च भूषणैर्भूषयेद्गुहम् ।
हिमतोयाक्तकल्हारैः नैरन्तर्यापि भूषयेत् ॥ ७८ ॥

வஸ்த்ரைர் கந்தை ஸ்மால்யை ஸ்ச பூஷணைர் பூஷயேத் குஹம்!
ஹிமதோயாக்த கல்ஹாரைர் நைரந்தர்யாபி பூஷயேத்!!

துணிகளாலும், மணமிகு மலர்மாலைகளாலும், முருகனை அலங்கரித்து பன்னீர் தெளித்த செங்கழுநீர்ப் பூக்களாலும் அழகு படுத்தவும்

पञ्चावरणपूजाञ्च कुर्यादपि विशेषतः ।
पायसं गुलसंयुक्तं ताम्बूलमपि दापयेत् ॥ ७९ ॥

பஞ்சாவரண பூஜாஞ்ச குர்யாதபி விசேஷத:!
பாயஸங்குட ஸம்யுக்தம் தாம்பூல பிதாபயேத் !!

பஞ்சாவரண பூஜை முடிய முருகனைப் பூசித்துப் பாயசம், வெல்லம் அதிகம் சேர்ந்தது நிவேதித்து மணமிகு வெற்றிலைப் பாக்கு வகைகளும் நிவேதிக்க வேண்டும்.

त्रिसंध्यमर्चयेदेवं सर्वकामस्य सिद्धये ।
ज्येष्ठमासार्चनं प्रोक्तमाषाढे पूजनं श्रृणु ॥ ८० ॥

த்ரிஸந்த்ய மர்ச்சயேதேவம் ஸர்வ காமஸ்ய ஸித்தயே!
ஜ்யேஷ்ட மாஸார்ச்சநம் ப்ரோக்த மாஷாட பூஜநம் ஸ்ருணு!!

காலை, மதியம், மாலை மூன்று வேளைகளிலும் அறம், பொருள், இன்பம் மூன்று மடைய பூசிக் கற்பாலது இவ்வாறு ஆனிப் பௌர்ணமி மாத சிறப்பு பூசை சொல்லப்பட்டது. அடுத்த ஆடி மாதப் பூசையைக் கேட்பீராக

इति ज्येष्ठमासपूजाविधिः

இது ஜ்யேஷ்டமாலை பூஜை முறையாகும்.

॥ आषाढमासपूजाविधिः ॥

ஆஷாடமாஸபூஜா

ஆடிமாத பூஜை செய்யும் முறை

पूर्वफल्गुनि नक्षत्रे चाषाढे मासपूजनम् ।
कौतुकं बन्धयेद्रात्रौ देवदेव्यौ च मन्त्रवित् ॥ ८१ ॥

பூர்வ பல்குனி நக்ஷத்ரே சாஷாடே மாஸ பூஜநம்!
கௌதுகம் பந்தயேத்ராத்ரௌ தேவதேவ்யௌச மந்த்ரவித்!!

ஆடி மாதத்தில் பூர நக்ஷத்திரத்தில் மாதச் சிறப்பு பூசை செய்ய வேண்டும். முதல் நாள் இரவில் (முளைப்பாலிகைகளோடு சந்திரனைப் பூசித்து) ஆசார்யர்தானும் முருகன், வள்ளி, தெய்வானை அம்பிகைகளுக்கும் கங்கணக் காப்பு மந்திரப் பூர்வமாக செய்யற்பாலது

प्रभाते ब्रह्मचारिभ्यो यज्ञसूत्राणि दापयेत् ।
हरिद्रां चैव कन्याभ्यो दक्षिणा सहितं बुधः ॥ ८२ ॥

ப்ரபாதே ப்ரம்ஹசாரிப்யோ யக்ஞ சூத்ராணி தாபயேத்!
ஹரித்ராந்சைவ கந்யாப்யோ தக்ஷிணா ஸஹிதம் புத:!!

அன்று (பூர நக்ஷத்திரக்)காலையில் உபநயனம் செய்விக்கப்பட்டு காயத்ரீ மந்த்ரோபதேசம் ஆனவர்களுக்கு பூணூல்கள் வழங்கி கன்னிச் சிறுமிகளுக்கு மஞ்சள் கிழங்குகளையும் தக்ஷிணக் கையுறைப் பொருள்களோடு வழங்குதல் வேண்டும்.

प्रीतये देवदेवीनां मद्गवतेभ्यो विधानतः ।
मुद्गाङ्कुरं सलवणं देव्योः पादे समर्पयेत् ॥ ८३ ॥

ப்ரீதயே தேவ தேவீநாம் மது பக்தேப்யோ விதாநத:!
முத்காங்குரம் ஸலவணம் தேவ்யா: பாதே ஸமர்பயேத !!

தேவரும், தேவியாரிருவரும் மகிழ்வதற்காக முருகப் பக்தர்களுக்கு முளையிடப்பட்டப் பச்சைப்பயிறு சிறிதளவு உப்பு கலந்து முருகனுடைய இரு தேவிகளுடைய பாதத்தில் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். (பிறகு விநியோகிக்க வேண்டும்)

ग्रामप्रदक्षिणं कुर्यात् सर्वसंपत्कराय च ।
जलतीरं समागम्य यथाविभवविस्तरम् ॥ ८४ ॥

க்ராம ப்ரதக்ஷிணம் குர்யாத் ஸர்வ ஸம்பத்கராய ச !
ஜலதீரம் ஸமாகம்ய யதா விபவ விஸ்தரம் !!

எல்லா மங்களங்களையும் தரவல்ல கிராம பிரதக்ஷிண மெனும் திருவீதியுலாவை நீர்நிலை ஒரம்வரை சக்திக்குத் தக்கவாறு செய்தல் (நலம் பயக்கும்)

पीठोपरि समारुह्य देवदेव्यौ च भक्तिमान् ।
युवतीभिश्च युवभिर्जलक्रीडां विधाय च ॥ ८५ ॥

பீடோபரி ஸமாருஹ்ய தேவ தேவ்யௌச பக்திமான் !
யுவ தீபிச்ச யுவபிர் ஜ்ஜல க்ரீடாம். விதாய ச !!

திருக்குளத்தில் ஓடத்தில் முருகப் பெருமானை தேவியரோடு எழுந்தருளச் செய்து வாலிப நங்கையர்கள் நம்பியர்களும் நீராடி, நீர் விளையாடியும், மகிழ்ந்தும், மகிழ்வித்தும், சிறப்பிப்பது கூறப்பட்டுள்ளது.

यामं वापि तदर्धं वा तदर्धं वा समाचरेत् ।
प्रविश्य भवनं पश्चात् प्रभूतहविषं ददेत् ।
ब्राह्मणान् भोजयेद्विद्वान् दीनानाथांश्च भोजयेत् ॥ ८६ ॥

யாமம் வாபி ததர்தம் வா ததர்தம் வா ஸமாசரேத் !
ப்ரவிச்ய பவநம் பச்சாது ப்ரபூத ஹவிஷந்ததேத் !!
ப்ராம்மணாநு போஜயேத் வித்வாநு தீநாநாதாந்ச
போஜயேத் !!!

ஒன்றரை மணிநேரம் அல்லது ¾ மணி நேரமாவது செய்து ஆலயம் சேர்ந்து பிறகு கனிசமான நிவேதனம் நிவேதித்து

इति श्रावणमासपूजाविधिः

ச்ராவண மாச பூஜா (ஆவணி மாத பூஜை முறை)

क्षीरपूजाविधिः

க்ஷீர பூஜா விதி:

पूर्वाषाढे तु तन्मासे श्रवणे वा गुणान्विते ।
पूर्णिमायां तु वाऽषाढे कुर्यात्क्षीराभिषेचनम् ।
गवां वृद्धिकरं सर्वसस्यवृद्धिकरं शुभम् ॥ ८७ ॥

பூர்வாஷாடே து தந்மாசே ச்ரவணே
வாகுணாந்விதே !
பூர்ணிமாயாந்து சாஷாடே குர்யாத் க்ஷீராபிஷேசநம் !
கவாம் வ்ருத்திகரம் ஸர்வ ஸஸ்ய வ்ருத்தி கரம்
சுபம் !

ஆவணி மாதத்தில் பூராட விண்மீனில் பௌர்ணமியில் பாலாபிஷேகம் செய்விக்க வேண்டும். இதனால் பசு விருத்தியும் பயிர் விருத்தியும் உண்டாகும்.

गोक्षीरं ग्राह्य धारोष्णं नवभाण्डेषु पूरयेत्
शालिभिस्तण्डुलं कृत्वा विन्यसेत् क्षीरकुम्भकम् ॥८८॥

கோக்ஷீரம் க்ராஹ்ய தாரோஷ்ணம் நவபாண்டேஷு
பூரயேத் !
சாலி பிஸ்தண்டுலம் க்ருத்வா விந்யசேத் க்ஷீர
கும்பகம் !!

பசும்பாலை எடுத்து புதுப் பானைகளில் நிரப்பி நெல்மணிகளால் சிறுமேடை செய்து முருகன் முன்பு பானைகளை வைக்கவும்

उत्तमं दशभारं तु मध्यमं तु तदर्धकम् ।
तदर्धमधमं ज्ञेयं तदर्धमधमाधमम् ॥ ८९ ॥

உத்தமந்தச பாரந்து மத்ய மந்து ததர்தகம் !
ததர்தம் மதமம் க்ஞேயம் ததர்தம் மதமாதமம் !!

பத்து பாரம் உயர்வென்றும் ஐந்துபாரம் மத்தியமம் என்றும் 2½ பாரம் அதமம் என்றும் 1¼ பாரம் அதமாதமம் என்றும் கூறப்படுகிறது.

अस्त्रमन्त्रेण संप्रोक्ष्य ब्रह्माङ्गैरपि पूजयेत् ।
धूपदीपं ततो दत्वा पयोभिः स्नापयेद्गुहम् ॥ ९० ॥

அஸ்த்ர மந்த்ரேண ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய ப்ரஹ்மாங்கை ரபி பூஜயேத்!!
தூப தீபந்ததோ தத்வா பயோபிஸ்ஸ்நாபயேத் குஹம்!

அஸ்த்ர மந்திரத்தினால் புரோக்ஷணம் செய்து பஞ்ச பிரும்ம ஷடங்க மந்திரங்களால் பாலைப் பூசித்து தூப தீபங்காட்சி அப்பூசித்த பாலால் முருகனுக்கு அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும்.

आप्यायस्वेति मन्त्रेण स्कन्दसूक्तेन मन्त्रतः ।
कुमारमानेति मन्त्रेण मूलब्रह्मषडङ्गकैः ॥ ९१ ॥

ஆப்யாயஸ்வேதி மந்த்ரேண ஸ்கந்த சூக்தேந மந்த்ரத:!
குமார மாநேதி மந்த்ரேண மூல ப்ரஹ்ம ஷடங்ககை:!

ஆப்யாய எனத் துவங்கும் மந்திரத்தினாலும் ஸ்கந்த சூக்த வேத மந்திரத்தினாலும் குமார மான் என்ற மந்திரத்தினாலும் ஸ்ரீ முருகன் ஷடாக்ஷர மந்திரத்தாலும் பஞ்ச பிரும்ம ஷடங்க மந்திரங்களினாலும்

क्षीरैश्च शुद्धतोयैश्च स्नाप्याभ्यर्च्य यथाविधिः ।
प्रभूतहविषं दत्वा ब्राह्मणानपि भोजयेत् ॥ ९२ ॥

க்ஷீரைச்ச சுத்த தோயைச்ச ஸ்நாப்யாப்யர்ச்ய யதாவிதி!
ப்ரபூத ஹவிஷந்தத்வா ப்ராம்மணாநபி போஜயேத்!

பசும்பாலினாலும் தூய நன்நீராலும் அருள்மிகு முருகப் பெருமானுக்கு நன்னீராட்டி சுவைமிகுப் பெருமளவு அன்ன வகைகளை நிவேதித்து பக்தப் பெருமக்களுக்கும் அந்தணர்களுக்கும் அன்னம் பாலிக்கவும்

एवं यः कुरुतेमर्त्यः स पुण्यफलमाप्नुयात् ।
अनुक्तमन्यतो ग्राह्यमधिकं नैव दूष्यते ।
क्षीरपूजाविधिः प्रोक्तः पवित्रारोपणं श्रृणु ॥ ९३ ॥

ஏவம் ய: குருதே மர்த்யஸ்ஸ புண்ய பல மாப்நுயாத்!
அனுக்த மன்யதோ க்ராஹ்ய மதிகந்நைவ தூஷ்யதே!!
க்ஷீர பூஜா விதி: ப்ரோக்த: பவித்ராரோபணம் ச்ருணு!!!

இவ்வாறு எவரொருவர் முறை வழுவாது காலந்தவறாது முருகனுக்கு முழு மனதுடன் மாத பூசையை மறவாது செய்து வருவாரோ அவரே தீவினைகள் யாவும் நீங்கப் பெற்று தூய நல்வினைப்பயன் முழுதுமெய்துவர். கூறப்படாதவை களை சித்தந்தில் சஞ்சரிக்கும் முருகன் அப்போது தோன்றுபவைகளாக கொண்டு செயலாற்றுக. முடியாதவைகளை நீக்குக. இவ்வாறு பாற்பூசை பகரப்பட்டது. மேல் புனிதப்படுத்தும் பவித்ர சமர்ப்பணம் கூறுகிறேன் கேட்பீராக.

इति क्षीरपूजाविधिः

இது க்ஷீரபூஜை முறையாகும்.

॥ पवित्रारोपणविधिः ॥

பவித்ரா ரோபண விதி:

(பவித்ரா ரோபணம் முறை)

आषाढादित्रयोपेता श्रेष्ठमध्यमकन्यसाः ।
आश्विनीकृत्तिमामासावयवा संप्रकीर्तितौ ।
पूर्वपक्षे चतुर्दश्यामाषाढे मासि कारयेत् ॥ ९४ ॥

ஆஷாடாதித்ரயோபேதா ஸ்ரேஷ்ட மத்யமகன்யஸா:!
அச்விநீ க்ருத்திகாமாஸா வதவா ஸம்ப்ரகீர்த்திதௌ!
பூர்வ பக்ஷே சதுர்தஸ்யாம ஆஷாடே மாஸி காரயேத்!

ஆடி முதல் ஆவணி புரட்டாசி ஆகிய மூன்று மாதங்களுள் முறையே உத்தமம் மத்யமம் அதமம் எனக் கூறப்படுகிறது. ஐப்பசி, கார்த்திகை மாதத்திலும் முடியாத சமயம் செயற்பாலது வளர்பிறை சதுர்தசியில் ஆடி மாஸத்தில் (செய்வது நன்று) செய்விக்கவும்.

इतरेषु च मासेषु पक्षयोरुभयोरपि ।
चतुर्दश्यां च षष्ठ्यां वा पूर्णिमायां .च कारयेत् ॥९५ ॥

இதரேஷு "ச மாஸேஷு " பக்ஷயோ ருபயோரபி !
சதுர்தஸ்யாஞ்ச ஷஷ்ட்யாம்வா பூர்ணிமாயாஞ்ச காரயேத் !!

மற்ற மாதங்களிலோவெனில் இரு பிறைகளிலும் சதுர்தசி (14-வது திதி) ஷஷ்டி (6-வது திதி) பூர்ணிமா (நிறைநிலா நாளில் செய்விப்பது நன்று)

कृत्तिकादीपत: पश्चात् नैव कार्यं पवित्रकम् ।
शुक्लपक्षे गृहस्थानां यतीनां तु द्विपक्षयो: ॥ ९६ ॥

க்ருத்திகா தீபத: பஸ்சாத் நைவ கார்யம் பவித்ரகம் !
சுக்ல பக்ஷேக்ரு ஹஸ்தானாம் யதீநாந்து த்விதபக்ஷயோ: !!

கார்த்திகை தீபத்திற்கு பிறகு பவித்ரோற்சவம் செய்யக் கூடாது. வளர்பிறையில் இல்லறத்தோர்களும் துறவிகள் இரு பிறவியிலும் (செய்யலாம்)

भोगमोक्षप्रदं साक्षात् पवित्रारोपणं मुने ।
संवत्सरकृतं पापं नाशयत्यस्य पूजनात् ॥ ९७ ॥

போக மோக்ஷ ப்ரதம் சாக்ஷாத் பவித்ரரோபணம் முனே !
சம்வத்ஸர க்ருதம் பாபம் நாஸயத்யஸ்ய பூஜநாத் !

முனிவரே ! இகபர நலமளிக்கும் பவித்ர சமர்ப்பணம் உற்சவமாவது ஆண்டு முழுவதும் அறியாமையாலோ தெரியாமையாலோ அல்லது புரியாமையாலோ ஒரு முறையோ பல முறையோ உண்டான தீவினைப் பயன்கள் எல்லோரையும் வந்தடையா வண்ணம் காத்தற்பாலது. எனவே முயற்சியோடு முயன்று தவறாமல் மறவாமல் ஆண்டுதோறும் ஆற்றற்பாலது அவசியமே.

प्रायश्चित्तमकुर्वाणा ब्राह्मणा: शुद्धिमाप्नुयु: ।
प्रत्यहं वाङ्मन: कायकृतानि कलुषानि च ॥ ९८ ॥

ப்ராயஸ்சித்த மகுர்வாணா ப்ராம்மணாஸ் சுத்திமாப்னு யு: !
ப்ரத்யஹம் வாங்மந: காய க்ருதானி கலுஷானி ச !!

கழுவாய் வேறு செய்யப்படாமலேயே அந்தணர்கள் புனித வாய்ப்படுகிறார்கள். தினசரி வாக்கு மனம் காயம் (தேஹம்) இவைகளால் இயற்றப்படும் தீவினைகளை

तेभ्य: पवित्रे कुरुते तस्मादेत् पवित्रकम् ।
सावणरजतै: सूत्रै: पट्टोर्णै: सूत्रकैरपि ॥ ९९ ॥

தேப்ய : பவித்ரம் குருதே தஸ்மாதேதது பவித்ரகம் !
ஸௌவர்ணை ரஜதைஸ்ஸூத்ரை: பட்டோர்னைஸ் சூத்ரகைரபி !!

அகற்றுவதாலேயே இந்த உற்வத்திற்கு பவித்ரோற்சவம் எனக் கூறப்படுகிறது. ஆண்டவனுக்கு வேத மந்திரங்களால் புனிதப் படுத்தப்பட்ட பட்டு நூல் பருத்தி நூல் வெள்ளி தங்க கம்பிகளால் அணிவிப்பது அனைவரையும் அவரவர் தீவினையிலிருந்து புனிப்படுத்துகிறது.

कार्पासजभवैरन्यैर्मौञ्जिभिर्दर्भसंभवै: ।
वल्कलोत्थैश्च सूत्रैश्च नवभिर्गुणितै: शुभै: ॥ १०१ ॥

கார்பாஸ ஜபவைரன்யைர் மௌஞ்சிபிர்தர்பஸம்பவை: !
வல்கலோக்தைஸ்ச சூத்ரைச்ச நவபிர்குணிதைஸ் சுபை: !!

பருத்தி, நார்பை, மரவுரித் தோல், நூல் போன்ற ஒன்பது வகைகளாலும் பவித்ரா ரோபணமான செய்யற்பாலது மங்களங்களை வளர்க்கும்

द्विजातिकृतकार्पास सूत्रैः शुभ्रैरनिन्दितैः ।
रोमादिशोध्यतोयेन प्रक्षाल्य प्रोक्ष्य चास्त्रतः ॥ १०१ ॥

த்விஜாதி க்ருத கார்பாச சூத்ரைஸ்
சப்ரைரனிந்திதை:!
ரோமாதி சோத்ய தோயேந ப்ரக்ஷால்ய ப்ரோக்ஷ்ய
சாஸ்த்ரத:!!

அந்தணர்களால் ஆக்கப்பட்ட வெண்மையான தூய்மையான குற்றங்காணா பவித்ர நூல்மாலையை உரோமம் முதலியவையில்ல தூய்மையான நீரால் அலம்பி அஸ்த்ர மந்திர நீரால் மேல்நோக்கி தெளித்து

शुष्कं कृत्वा हृदा सम्यक् पवित्रं कारयेत्सुधीः ।
शक्तयस्तु शकुन्याद्या नवसूत्राधिदेवताः ॥ १०२ ॥

சுஷ்கங்க்ருத்வா ஹ்ருதா ஸம்யக் பவித்ரங்காரயேக்
ஸுதீ:!
சக்தயஸ்து சகுன்யாத்யா நவசூத்ராதி தேவதா:!!

முருகப் பெருமானின் ஒன்பது தனசக்தி தேவதைகளான சகுன்யா முதலான ஒன்பது அதி தேவதைகளை இருதய மந்திரத்தால் மேற்கூறிய பவித்ர மாலையை ஒவ்வொரு கட்டம் கட்டமாக கட்டி பவித்ரமாக்கிய பின்

अष्टोत्तरशतैः सूत्रैः कुर्यात् स्कन्दावतारकम् ।
उत्तमं बेरदैर्घ्य स्यान्मध्यमं बाहुमात्रकम् ॥ १०३ ॥

அஷ்டோத்தர சதை ஸ்ஸுத்ரை: குர்யாத்
ஸ்கந்தாவதாரகம்!!
உத்தமம் பேர தைர்க்யம் ஸ்யாத் மத்யமம் பாஹு
மாத்ரகம்!

நூற்றெட்டு இழைகளாலான பவித்ர பட்டு மாலையை முருகனின் முழு அளவு நீளம் உத்தமமாகவும், உயர்வாகவும் தோளளவு நடுத்தரமாகவும்

अधमं तु शिरोवेष्टं पवित्रं मुनिपुंगव ।
षट्कं मूर्ध्नि प्रकर्तव्यं षण्मूर्तिमरूपकम् ॥ १०४ ॥

அதமந்து சிரோவேஷ்டம் பவித்ரம் முநி புங்கவ!
ஷட்கம் மூர்த்நி ப்ரகர்தவ்யம் ஷண்மூர்த்தி
மருபகம்!!

தலைச் சுற்றளவு மட்டும் தயாரிப்பது அதமம் எனவும் ஆறுமுகப் பெருமானெனில் ஆறுதலையும் சுற்றுமளவு தயாரிக்க வேண்டும். முனிகுலத்திலகமே

पीठे स्पर्शनकं षटकं बाह्यमाला तथैव च ।
अष्टोत्तरशतं सूत्रमुत्तमं परिचक्षते ॥ १०५ ॥

பீடே ஸ்பர்சநகம் ஷட்கம் பாஹ்ய மாலா ததை வச!
அஷ்டோத்தர சதம் சூத்ரம் உத்தமம் பரிசக்ஷதே!!

நூற்றெட்டு இழைகளாலான பவித்ர மாலை கழுத்தில் அணிவித்தால் திருவடிக்குக் கீழ் பீடம் வரை தொங்கி நிற்பது சிறப்பெனக் கொள்க

तदर्धं मध्यमं ज्ञेयं कन्यसं तु तदर्धकम् ।
शतं वाऽपि तदर्धं वा पवित्रं कारयेत्सुधीः ॥ १०६ ॥

ததர்தம் மத்யமம் க்ஞேயம் கன்யசந்து ததர்தகம்!
சதம்வாபி ததர்தம்வா பவித்ரம் காரயேத் சுதீ:!!

அதற்க்கடுத்த நிலை நடுத்தரமாகவும் அதற்கடுத்த நிலை சாதாரண நிலையெனவும் கொள்ளவும். நூறு அல்லது ஐம்பதிலும் செய்யலாம்

एकैकया तु संवृद्ध्या तन्तवो द्वादशात्मिकाम् ।
नीचाल्पमध्यमं श्रेष्ठमुत्तमादित्रयं तथा ॥ १०७ ॥

ஏகைகயாது ஸம்வ்ருத்யா தந்தவோத்வாத
சாத்மிகாம்!
நீசால்ப மத்யமம் ச்ரேஷ்ட முத்தமாதி த்ரயம் ததா!!

ஆண்டுக்கு ஆண்டு கீழிலிருந்து மேல்வரை முறையாக ஏற்றி ஏற்றிச் செய்வது போற்றற்குரியது என உணர்க

ग्रन्थयस्तन्तुसंख्या स्यात् कूलगर्भ नवं मता ।
यथेष्टग्रन्थयो वाऽपि समा: सर्वशतांसिता: ॥ १०८ ॥

க்ரந்தயஸ்தந்து ஸங்க்யாஸ்யாத் கூல கர்ப நவம்மதா!
யதேஷ்ட க்ரந்த்யோவாபி சமாஸ்ஸர்வ சதாஸிதா:!!

அதிலிடப்பட்ட முடிச்சுகளின் எண்ணிக்கையானது நூற்றெட்டும் சம அளவில் தூய்மையாக அருமையாக இருத்தல் நலமெனக் கருதப்படுகிறது.

एकद्वित्र्यङ्गुला वाऽपि ग्रन्थिमानमिहोच्यते ।
ग्रन्थयो वेष्टदेशेषु विधातव्यं विचक्षणै: ॥ १०९ ॥

ஏகத்வித்ரயங்குலோ வாபி க்ரந்திமாந மிஹோச்யதே!
க்ரந்தயோ வேஷ்டதேசேஷு விதாதவ்யம் விசக்ஷணை:!!

ஒரே சம அளவுள்ள முடிச்சுகளாக ஓரங்குலம் அல்லது இரு அங்குலம் அல்லது மூன்றங்குலம் முடிச்சிடும் இடம் அறிவுக் கூர்மையால் செயற்பாலது

कुर्यात् पवित्रं शक्तीनां कण्ठादाजानुमात्रकम् ।
मयूरगजयो: सूत्रं तन्मस्तकपदावधि ॥ ११० ॥

குர்யாத் பவித்ரம் சக்தீநாம் கண்டாதாஜாநு மாத்ரகம்!
மயூர கஜயோஸ் ஸூத்ரம் தந்மஸ்தக பதாவதி!!

முருகனின் இரு தேவிகளுக்கும் அணிவிக்கும் பவித்ரப்பட்டு மாலையானது கழுத்திலிருந்து முழங்கால்வரை மட்டுமே இருக்கத் தக்கது. மயில் யானைகளுக்கு கழுத்து முதல் பாதம் வரை அளவுப் பார்த்து செய்வித்து பூசித்து புனிப்படுத்தி அணிவிப்பதே நன்றெனக் கொள்க

समानेनात्मन: कुर्यात् पवित्रं कुम्भसंख्या ।
क्रमागमज्ञशिष्याणामात्मवत् समुदीरितम् ॥ १११ ॥

சமாநேநாத்மந: குர்யாத் பவித்ரம் கும்ப சங்க்யயா!
க்ரமாகமஞ்சிஷ்யாணா மாத்மவத் சமுதீரிதம்!!

ஆகம அறிவுமிகு ஆசார்யர் தனக்கும் தனது சீடர்களுக்கும் கும்பங்களில் எண்ணிக்கைக்கு மேல் பவித்ரம் செய்யாது கும்பங்களின் எண்ணிக்கை அடிப்படையில் செய்து சாத்தி புனிதப்படுத்தி முருகப் பெருமானுக்கு அணிவித்துப் பின்னர் அவரது அருட்பிரஸாதமாக சீடர்களுக்கு அணிவிப்பார்.

रक्तचन्दनकाश्मीरगैरिकागरुचन्दनै: ।
कुष्ठकर्पूरसंमिश्रं हरिद्राकृष्णगन्धकै: ॥ ११२ ॥

ரக்த சந்தன காஸ்மீர கைரிகா கருசந்தனை:!
குஷ்ட கர்பூர ஸம்மிஸ்ரம் ஹரித்ரா க்ருஷ்ண கந்தகை:!!

கிருஷ்ண சந்தம் (கருஞ் சந்தனமோவெனில்) பவித்ரஹோம ரக்ஷையுடன் சந்தனத்தில் குங்குமப்பூ, பச்சைக் கற்பூரம், கஸ்தூரி, கஸ்தூரி மஞ்சள் தூள் இவைகளைக் கலந்து பிசைந்து சேர்த்து

रंजयेद्धृदयेनैव रक्तसूत्रादिभिस्तु वा ।
अन्त: शालागजस्थानप्रासादान्मूलवेश्मनाम् ॥ ११३ ॥

ரஞ்சயேத்ருத யேநைவ ரக்த ஸூத்ராதிபிஸ்துவா!
அந்தஸ்ஸாலா கஜஸ்தாந ப்ராஸாதாந்மூல வேஸ்மநாம்!!

இருதய மந்திரத்தால் மூலவர் முதல் எல்லா பிம்பங்களுக்கும் ஆலயத்தின் மூலதேசம் முதல் எல்லா இடங்களிலும் இட்டு மந்திரித்த சிவப்புபட்டுக் கயிற்றாலும் கூட கட்டிப் புனிதப்படுத்தலாம்

षट्सूत्रस्यैव कर्तव्यं तन्तुना संप्रशस्यते ।
एवं संकल्प्य पूर्वेद्युरधिवासनमाचरेत् ॥ ११४ ॥

ஷட்ஸூத்ரஸ்யைவ கர்தவ்யம் தந்துநாஸம் ப்ரஸஸ்யதே!
ஏவம் ஸங்கல்ப்ய பூர்வேத்யு ரதிவாஸந மாசரேத்!!

ஆறு ஆறுப்பட்டு கயிற்றினாலேயே கட்டப்பட வேண்டும். இவ்வாறு உறுதி செய்து முதல் நாளே கும்பங்களில் தயாரித்து அர்ப்பணித்து மந்திரித்து பூசித்து வேள்வி செய்து தீக்கடவுளால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுச் செய்வதே சிறந்தது.

प्रासादस्याग्रके वाऽपि दक्षिणे पश्चिमेऽपि वा ।
कल्पिते मण्डपे वाऽपि पूर्वोक्तस्यैव कल्पितम् ॥ ११५ ॥

ப்ராஸாதஸ்யாக்ர கேவாபி தக்ஷிணே பஸ்சிமேபிவா !
கல்பிதே மண்டபே வாபி பூர்வோக்தஸ்யைவ கல்பிதம் !!

ஆலயத்திற்கு முன்போ தென் திசையிலோ மேற்திசையிலோ மண்டபத்தில் செய்வது நன்று. அல்லது பவித்ர மண்டபம் தனியாக உள்ள ஆலயத்தில் முன்பு செய்யப்பட்ட இடமிருப்பின் அங்கேயும் செய்யலாம்.

वितानदर्भमालादिफलपल्लवशोभिते ।
मध्ये वेदिसमायुक्ते नवपञ्चैककुण्डके ॥ ११६ ॥

விதாந தர்ப மாலாதி பல பல்லவ சோபிதே !
மத்யே வேதி ஸமாயுக்தே நவபஞ்சைக குண்டகே !!

மேலகட்டி. தர்பைமாலைகள் பழ கொத்துக்கள் தளிர் அலங்காரம் இவைகளுடன் கூடிய அழகிய மண்டபத்தில் நடுவில் வேதிகை அமைத்து வழக்கப்படி பழக்கப்படி அல்லது 9,5,1 என்ற அளவில் ஹோம குண்டங்கள் அமைத்து

तत्संख्यास्थण्डिलोपेते वेदिकारहितेऽपि वा ।
स्थण्डिलं शालिभिः कुर्यादष्टद्रोणैर्यथाविधिः ॥ ११७ ॥

தத்ஸங்க்யா ஸ்தண்டிலோ பேதே வேதிகார ஹிதேபிவா !
ஸ்தண்டிலம் ஸாலிபி: குர்யாத் அஷ்டத்ரோணைர் யதாவிதி: !!

வேதிகை இல்லையெனில் சிறுமேடை அமைத்து சிறுமேடையின் உயரத்தை 16 மரக்கால் (64 Kg) நெல்மணிகளால் அதில்பாதி 8 (32 Kg) மரக்கால் முனை முரியாத நல்ல அரிசி அதில்பாதி பாதி அளவில் கோதுமை முதலான ஒன்பது நவதான்யங்களும் மேல் கருப்பு எள்மேல் நல்ல நெற்பொறி அமைத்து அதன்மேல் தர்பைகள் வடக்கு நுனியாக பரப்பி முறைப்படி

स्कन्दकुम्भं च वर्धन्यौ परितश्चाष्टकुम्भकैः ।
स्थाप्य सम्यग् वितानाद्यैर्भूषयित्वाऽथ मण्डपम् ॥ ११८ ॥

ஸ்கந்த கும்பஞ்ச வர்தந்யௌ பரிதஸ்சாஷ்ட கும்பகை:!
ஸ்தாப்ய ஸம்யக்விதாநாத்யைர் பூஷயித்வாத மண்டபம் !!

முருகன் கும்பம் வள்ளி தெய்வானைக் கும்பங்களும் சுற்றி அஷ்ட வித்யேச கும்பங்களும் நிறுவி அலங்கரித்து

कृतनित्यविधिः सौरपूजा शुद्धमना गुरुः ।
पुण्याहप्रोक्षणं कृत्वा प्रकीर्य विकिरानपि ॥ ११९ ॥

க்ருதநித்ய விதிஸ்ஸௌர பூஜா சுத்தமநாகுரு:!
புண்யாஹ ப்ரோக்ஷணம் க்ருத்வா ப்ரகீர்ய விகிரநபி!!

நித்ய பூஜா விதிமுறைப்படி விநாயகர் பூசை, புண்யாக வாசனம், சூரியப் பூசை செய்து மண்டப தேவதைகளை பூசித்து பூதசுத்தி, முதலான சுத்தி செய்து கொண்டு பஞ்சகவ்யம் கூட்டிப் பரமனை ஆராதித்து நெல்பொறி மலர்கள் மஞ்சள் அரிசி, வெண்கடுகு, முதலியவை களோடு பஞ்ச கவ்யத்தைச் சேர்த்து அஸ்த்ர வேத மந்திரத்தோடு வாரித் தெளிக்க வேண்டும்.

मण्डपार्चनमार्गेण सर्वान् देवान् समर्चयेत् ।
मध्ये स्कन्दं समावाह्य महावल्लीं च दक्षिणे ॥ १२० ॥

மண்டபார்ச்சன மார்கேண ஸர்வாந் தேவாந் ஸமர்ச்சயேத் !
மத்யேஸ் கந்தம் ஸமாவாஹ்ய மஹாவல்லீஞ்ச தக்ஷிணே !!

மண்டப பூஜை செய்யும் முறைப்படி முருகனின் பரிவார மூர்த்திகள் முழுவதும் பூசித்து நடுவில் ஸ்ரீ முருகனையும் தெற்குப் பக்கத்தில் மகாவள்ளி நாயகியையும்

देवसेनां तथा वामे जयन्ताद्यान् समावृते ।
स्थण्डिलं पश्चिमे कूर्यात् रक्तषड्दलपद्मयुकू ॥ १२१ ॥

தேவசேனாந்த ததாவாமே ஜயந்தாத்யாநு ஸமாவ்ருதே /
ஸ்தண்டிலம் பஸ்ச்சிமே குர்யாத் ரக்த ஷட்தல பத்மயுக் //

தேவசேனாவை வடக்குக் கும்பத்திலும் சுற்றியுள்ள எட்டு கும்பங்களிலும் மேற்குத் திசையில் ஒரு சிறு மேடையில் ஆறுதள (பத்ம) தாமரைத் தளங்கிறி அதில்

तस्मिन् कुम्भं विदध्यार्च्य प्राप्यानुज्ञां ततो गुरु: ।
द्वारेशानर्चयेद् देवसमीपे स्वासने स्थित: ॥ १२२ ॥

தஸ்மின் கும்பம் விதத்யார்ச்ய ப்ராப்யானுக்ஞாந்த தோகுரு:/
த்வாரேசானர்ச்சயேத்தேவ சமீபே ஸ்வாஸனேஸ்தித://

அதில் கும்பம் வைத்து முருகனால் பூசித்து அனுமதி பெற்று துவார பாலகர்களை அவர்களது ஆஸனத்தில் பூசித்து

आसनार्चनमारभ्य कुर्यादावाहनान्तकम् ।
गव्यै: पञ्चामृतै: स्नाप्य विशेषस्नपनेन च ॥ १२३ ॥

ஆஸநார்சன மாரப்ய குர்யாதா வாஹனாந்தகம்/
கவ்யை: பஞ்சாம்ருதைஸ் ஸ்நாப்ய விசேஷ ஸ்நாபனேநச //

முறைப்படி பஞ்சாஸன பூஜை செய்து நியாசங்கள் செய்து ஆவாஹித்து ஆவரணப் பூஜை செய்து ஹோமம் செய்து பூர்ணாஹுதி செய்து ஸ்ரீ முருகனுக்கு சந்தனாதி தைலம் முதல் பஞ்ச கவ்யம் பஞ்சாமிருதம் முதலிய வரிசைக் கிரமப்படி அபிஷேகித்துப் பின்னர் விசேஷ ஸ்நபன கும்பங்களை அபிஷேகம் செய்து

पञ्चावरणमार्गेण गन्धपुष्पादिनार्चयेत् ।
सैकत्रिशत्कलान्यासं विधिना कारयेद्वुध: ॥ १२४ ॥

பஞ்சாவரண மார்கேண கந்த புஷ்பா திநார்சயேத்//
சைக த்ரிம்சத் கலாந்யாஸம் விதிநாகாரயேத் புத:/

ஐந்து ஆவரணத் தேவதைகளையும் (சந்தனம்) மணமிகு புஷ்பங்களால் அர்ச்சித்து முப்பத்தோரு கலாமந்திரங்களால் நியாசம் செய்து மதிமிகு ஆசார்யர் முறைப்படி செய்விக்க வேண்டும்

भक्ष्यभोज्यन्नपानादिप्रभूतहविषं ददेत् ।
कौतुकं वन्धयित्वा तु गत्वा कुण्डान्तिकं गुरू ॥ १२५॥

பக்ஷ்ய போஜ்யாந்ந பாநாதி ப்ரபூத ஹவிஷந்தத்தேத்/
கௌதுகம் பந்தயித்வாது கத்வா குண்டாந்திகம் குரு://

முருகனுக்கு பவித்ராரோபணத்திற்காக கங்கணம் கட்டிவிட்டு பலவித இனிப்பு பதார வகைகளும் பால் பாயசம் போன்றவற்றோடு அறுசுவைமிகு அன்னங்களும் நிவேதித்து மீண்டும் யாகசாலையில் குண்ட சமீபம் வந்து

अग्निकार्योक्तमार्गेण स्विष्टान्तं होममाचरेत् ।
समिदान्नंश्च लाजांश्च सर्षपं शालिभिस्तिलै: ॥ १२६ ॥

அக்னிகார்யோக்த மார்கேண ஸ்விஷ்டாந்தம் ஹோம மாசரேத்/
ஸமிதந்நாம்ச்ச லாஜாம்ச்ச ஸர்ஷபட் சாலி பிஸ்திலை://

பிறகு அக்னியில் முறைப்படி பூர்ணாஹுதிக்கு முன் செய்யப்பட்ட வேண்டிய சமித்து, அன்னம், நெய், நெற்பொரி, வெண்கடுகு, நெல், எள்

सक्तुवेणुयवैश्चैव मुद्गमाषप्रियङ्गुभिः ।
पलाशखदिराश्वत्थवटैः प्रागादिदिक्षु च ॥ १२७ ॥

ஸக்து வேணுயவைச்சைவ முத்கமாஷ ப்ரியங்குபி:/
பலாச கதிராச்வத்த வடை: ப்ராகாதி திக்ஷு ச //

சத்துமாவு, மூங்கிலரிசி, யவை, நெல், பச்சைப்பயிறு, உளுந்து, தினைகளாலும், முருக்கன், (பொரசு சமித்துக்களாலும்) கருங்காலி, அரசு, ஆல் இவைகளை ஒன்பது குண்டங்களில் கிழக்கு முதலான திசைகளிலும்

शमीखादिरमायूरप्लक्षोऽग्न्यादिविदिक्षु च ।
प्रधानस्य पलाशेन शतं वाऽपि तदर्धकम् ॥ १२८ ॥

சமீ காதிர மாயூர ப்லக்ஷோ க்ந்யா திவி திக்ஷு ச //
ப்ரதாநஸ்ய பலாசேந சதம் வாபி ததர்தகம்/

வன்னி கருங்காலி, நாயுருவி, இச்சி/அத்தி, இவைகளை தென்கிழக்கு முதலிய திசைக் குண்டங்களிலும் பிரதானமான குண்டத்தில் பொரசு, சமித்துக்களால் நூறு அல்லது ஐம்பது முறை,

स्कन्दमूलेन स ब्रह्मा मूर्तिमन्त्रैः षडङ्गकैः ।
हुत्वाऽथ स्कन्दसूक्तेन षण्मन्त्रेण रसाहुतिः ॥ १२९ ॥

ஸ்கந்த மூலேந ஸப்ரஹ்மா மூர்த்தி மந்த்ரை ஷ்ஷடங்ககை:/
ஹுத்வாதஸ்கந்த தூக்தேந ஷண்மந்த்ரேண ரஸாஹுதி://

ஸ்ரீமுருகனின் மூலமந்திரமான ஷடக்ஷர மந்திரத்தாலும், பஞ்சபிரும்ம ஷடங்க மந்திரங்களாலும், ஸ்கந்தசூக்தத்தாலும் ஆறு வகை பிரயோக மந்திரங்களாலும் ஆறு ஆறு முறை ஆறு திரவியங்களால் ஹோமம் செய்து

ततः कुमारमानेति मन्त्रेणैव तथा हुनेत् ।
एवं प्रधानकुण्डं स्यात्तदर्धेन तदर्धकम् ॥ १३० ॥

தத: குமாரமாநேதி மந்த்ரேணைவ ததாஹுநேத்/
ஏவம் ப்ரதாந குண்டம்ஸ்யாத் ததர்தேந ததர்தகம்//

பின்னர் குமாரமான் என்ற மந்திரத்தாலும் ஹோமங்களை பிரதான குண்டத்திலும் அதில் பாதி எண்ணிக்கை விதம் மற்ற எட்டு குண்டங்களிலும் செய்து

स्थालीपाकं ततः कृत्वा तद्गुदा विभजेत्त्रितम् ।
गुहांशमग्निभागं च मध्वाज्याभ्यां च मिश्रितम् ॥ १३१ ॥

ஸ்தாலீ பாகம் ஹவி: க்ருத்வா தத்குதா விபஜேத் த்ரிதா/
குஹாம்சத மக்னி பாகந்ச மத்வாஜ்யாப்யாஞ்ச மிச்ரிதம்//

யாகாலயத்திலேயே முறைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட அன்னத்தை மூன்று பகுதியாக்கி ஆசார்ய பாகமொன்றை நீக்கி ஏனைய இருபாகத்திலும் நெய், தேன், சேர்த்து

कुर्यात्तात्मीयभागन्तु लवणेन घृतेन वा ।
हृदा देवांशमभ्यर्च्य तमादाय गुहान्तिकम् ॥ १३२ ॥

குர்யாதாத்மீய பாகந்து லவணேந க்ருதேநவா/
ஹ்ருதா தேவாம்ச மப்யர்ச்ய தமாதாய குஹாந்திகம்//

ஆத்மபாகமெனப்படும் ஆசார்யபாகத்தில் உப்பு நெய் சேர்த்து இருதய மந்திரத்தால் சேர்த்து தேவாம்ச பாகத்தை மட்டும் முருகனுக்கு சமீபத்தில்

गत्वा निवेद्य देवाय नीत्वा विज्ञाय मन्त्रवित् ।
दन्तकाष्ठञ्च तैलञ्च पूर्वे तत्पुरुषं स्मरन् ॥ १३३ ॥

கதவா நிவேத்ய தேவாய நீத்வா விக்ஞாப்ய மந்த்ரவித்/
தந்த காஷ்டஞ்ச தைலஞ்ச பூர்வே தத்புருஷம் ஸ்மரேத்//

கொண்டு வந்து நிவேதித்து மந்திரப்பூர்வமாக மனப்பூர்வமாகவும் வேண்டிக் கொண்டு பல்துலக்கும் குச்சி ஸ்நாநதைலம் முதலில் தத்புருஷ மந்திரத்தை நினைத்து

दक्षिणे दण्डकौपीनं वहुरूपेण मन्त्रत: ।
कमण्डल्वक्षमालाञ्च पश्चिमे सद्यमन्त्रत: ॥ १३४ ॥

*தக்ஷிணே தண்ட கௌபீநம் பஹுரூபேண மந்த்ரத:!
கமண்டல்வக்ஷ மாலாஞ்ச பஸ்சிமே ஸத்ய மந்த்ரத:!!*

தெற்குப் பகுதியில் ஞானதண்டம் கோவணம் முதலியவைகளை பஹுரூபமென வரும் வேதமந்திரத்தாலபி மந்திரித்து கமண்டலு ஜபமாலை இவைகளை மேற்கில் வைத்து ஸத்யோஜாதமந்திரத்தாலும்

वामे ज्ञानञ्च भस्मानि दर्पणं वाममन्त्रत: ।
ऐशान्यां पादुकानाञ्च ताम्बूलं त्वीशमन्त्रत: ॥ १३५ ॥

*வாமே ஞானஞ்ச பஸ்மாநி தர்ப்பணம் வாம மந்த்ரத:!
ஐஸான்யாம் பாதுகாநாஞ்ச தாம்பூலம் த்வீச மந்த்ரத:!!*

வடக்குப் பகுதியில் வேல், விபூதி, கண்ணாடி, இவைகளை வைத்து அதற்குரிய மந்திரமோதி வடகிழக்கில் இருபாதுகைகளையும் தாம்பூலமும் வைத்து ஈசான மந்திரமோதி

स्थण्डिले सूत्रनिकटे परितश्चापि साधयेत् ।
पवित्राणि च तन्मध्ये पात्रे स्थाप्य शुभाणुना ॥ १३६ ॥

*ஸ்தண்டிலே ஸூத்ரநிகடே பரிதஸ்சாபி ஸாதயேத்!
பவித்ராணிச தன்மத்யே பாத்ரேஸ்தாப்ய சுபாநுநா!!*

சிறுமேடையில் பவித்ர ஸூத்ரங்களை தாம்பாளத்தில் முறைப்படி ஸூத்ர குஞ்சங்களை கிழக்கு நோக்கி மத்தியில் வைத்து

अस्त्रेण प्रोक्षितं सम्यगवकुण्ठ्य हृदार्चनम् ।
धेनुमुद्रामृतीभूतं स्कन्दाङ्गैर्मनुभिर्यजेत् ॥ १३७ ॥

*அஸ்த்ரேண ப்ரோக்ஷிதம் ஸம்யக் அவகுண்ட்ய ஹ்ருதார்ச்சனம்!
தேனுமுத்ரா ம்ருதீபூதம் ஸ்கந்தாங்கைர்மநுபிர்யஜேத்!!*

அஸ்திர மந்திரத்தில் புரோக்ஷணம் செய்யப்பட்டதும் கவச மந்திரத்தால் அவகுண்டனமெனும் மந்திர வேலியிடப்பட்டதும் இருதய மந்திரத்தால் இருதய பூர்வமாய் அர்ச்சிக்கப்பட்டதுமான அமுதமயமாக்கும் பசுமாட்டு நாற்காம்பு போன்ற தேனுமுத்திரையைக் காண்பித்து அமிருதமயப் புனிதமான பவித்ரஸூத்ர மாலைகளை முருகனின் திருமேனியில் அலங்கரிக்கச் செய்யச் சொல்ல வேண்டும்.

मण्डले वेदिकोर्ध्वे तु पवित्रस्याशुचासनम् ।
मृगाजिनादिना चापि स्थापयेत्पावकान्तिके ॥ १३८ ॥

*மண்டலே வேதிகோர்த்வேது பவித்ரஸ்யாசுசாஸநம்!
ம்ருகாஜிநாதிநாவாபி ஸ்தாபயேத் பாவகாந்திகே!!*

வேதிகை மேலுள்ள மண்டலத்தில் பவித்ரப்புனித ஆசனத்தில் மான்தோல் முதலிய பொருள்களால் தென்கிழக்குப் பகுதியில் அக்னியிடம் வைக்கவும்

संवत्सरकृतं पापं यदसाक्षिणमव्ययम् ।
प्रायश्चित्तार्थमेतस्य पवित्रत्वं त्वां नमाम्यहम् ॥ १३९ ॥

*ஸம்வத்ஸர க்ருதம் பாபம் யதாஸாக்ஷிணமவ்யயம்!
ப்ராயசித்தார்த்த மேதஸ்ய பவித்ரம் த்வாந்நே மாம்யஹம்!!*

வைத்து இவ்வாறு வேண்டிக் கொள்ளவும் ஆண்டு முழுவதும் செய்யப்பட்ட பாபங்கள் முருகன் முன்னிற்க ஆதவனைக் கண்ட பனித்திவலைகள் போல் நீக்கவல்ல ஏ! பவித்ர மாலைகளே உன்னை முருகனாகவே வணங்குகிறோம்.

सुब्रह्मण्यं स्मरन् ब्रह्म षडङ्गैर्मूलमन्त्रत: ।
स्तण्डिले सूत्र निकटे परितश्चापि साधयेत् ॥ १४० ॥

ஸுப்ரஹ்மண்யம் ஸ்மரந் ப்ரம்ம ஷடங்கைர்மூல மந்த்ரத:।
ஸ்தண்டிலே ஸூத்ரநிகடே பரிதஸ்சாபி ஸாதயேத்॥

இவ்வாறு மந்திரபூர்வமாக மனப்பூர்வமாக பவித்ர சூத்ரமாலைகளை (அதிவாஸம்) ஓரிரவு பூஜையில் வைத்து முருகனை முழுதும் மனதார நினைத்து ஹிருதயாதி ஷடங்க மந்திரங்களாலும் பின் ஷடாக்ஷர மூல மந்திரத்தாலும்

इदं मन्त्रं समुच्चार्य पवित्राण्यधिवासयेत् ।
पवित्राणिच तन्मध्ये पात्रे स्ताप्य शिवाणुना ॥ १४१ ॥

இதம்மந்த்ரம் ஸமுச்சார்ய பவித்ராண்யதிவாஸயேத்।
பவித்ராணிச தந்மத்யே பாத்ரே ஸ்தாப்ய சிவாணுநா॥

சிறுமேடையில் பவித்ர சூத்ர மாலைகளிலும் நான்கு புறங்களிலும் பாத்திரத்திலும் பஞ்சாக்ஷர மந்திரங்களால் பிரார்த்தித்து ஜபித்து மலர்களைப் போட்டு

ददेद्वह्निस्थदेवाय तृतीयांशं चरुं गुरु: ।
त्रिसप्तकृत्वा संपातं तथैव जुहुयात्तत: ॥ १४२ ॥

ததேத்வஹ்னிஸ்த தேவாய த்ருதீயாம்சஞ்ச ரும்।
த்ரிஸப்த க்ருத்வா ஸம்பாதம் ததைவ ஜுஹுயாத்தத:॥

அந்தப் பவித்ர சூத்ரங்களுக்கு 21 முறை ஸம்பாதாஹுதி எனும் ஸ்வா என்று அக்னியிலும் ஹா என்று சூத்திரப்பட்டுப் பவித்ரத்திலும் ஷடக்ஷர மங்களாலும் (இயன்றவரை) செய்து

चरुशेषं हुतं भुक्तवा रात्रिशेषं व्यपोह्य च ।
तत: प्रभाते सुस्नात: स्नानसंध्यानुतर्पणम् ॥ १४३ ॥

சருசேஷம் ஹுதம் புக்த்வா ராத்ரிசேஷம் வ்யபோஹ்யச।
தத: ப்ரபாதே ஸுஸ்நாத: ஸ்நாந ஸந்த்யாநு தர்ப்பணம்॥

அன்ன ஹோமம் செய்து ஹுதசேஷங்களை ஆசார்யர் ஆத்மார்ப்பணம் செய்து கொண்டு மறுநாள் காலையில் முறைப்படி ஸ்நாநஸந்த்யா நுஷ்டானங்களையும் விசேஷ சந்தி தர்ப்பணாதிகளையும் முடித்துக் கொண்டு

समाचम्य कृतन्यासं सामान्यार्घ्यकरो गुरु: ।
कृत्वा नित्यविधि: सम्यगाचार्यो मन्त्रवित्तम: ॥ १४४ ॥

ஸமாசம்ய க்ருதந்யாஸ ஸாமாந்யார்க்ய கரோத்குரு:।
க்ருத்வாநித்ய விதிம்ஸம்ய காசார்யோ மந்த்ரவித்தம:॥

மும்முறை முறைப்படி ஆசமனம் செய்து பூதசுத்தியாதிகளை முடித்துக் கொண்டு சாமான்யார்க்யத்தோடு நித்ய விதிமுறைப்படி செய்து கொண்டு மந்திர விதிமுறையறிஞரான அர்ச்சகர்

द्वारं द्वाराधिपानिष्ट्वा गत्वा कुम्भान्तिकं गुरु: ।
सास्त्रान् दिक्पालकान् कुम्भान् पूर्वं कृत्वा समर्चयेत् ॥ १४५ ॥

த்வாரம் த்வாராதி பாநிஷ்ட்வா கத்வா கும்பாந்திகம் குரு:।
ஸாஸ்த்ராந்திக் பாலகாந் கும்பாந் பூர்வம்க்ருத்வா ஸமர்சயேத்॥

நான்கு த்வாராதிபதிகளைப் பூசித்து கும்ப பூஜைகளையும் முடித்து குண்டசமீபம் வந்து திக்பாலக கும்பங்களையும் அவர்களது ஆயுதங்களையும் முதலில் பூஜித்து விட்டு

कुण्डाधिदेवतान् पूज्य परिषिच्य यथाक्रमम् ।
स्कन्दमूलेन ब्रह्ममूर्तिमन्त्रै: षडङ्गकै: ॥ १४६ ॥

குண்டாதிதேவதா: பூஜ்ய பரிஷிச்ய யதாக்ரமம்।
ஸ்கந்த மூலேந ப்ரம்மமூர்த்தி மந்த்ரைஷடங்ககை:॥

முறைப்படி குண்ட தேவதைகளையும் பூஜித்து நாற்புறமும் முறைப்படி பரிசேஷணம்

செய்து முருகனின் மூலத்தாலும் பிரும்மாங்க பஞ்சபிரும்ம ஷடங்க மந்திரங்களாலும்

नाडीसंधानमार्गेण योजयेद् भावयेद् गुहम् ।
यान्येतानि पवित्राणि भगवान् संस्कृतानि च ॥ १४७ ॥

நாடீசந்தான மார்கேண யோஜயேத் பாவயேத்குஹம் /
யாந்யே தாநி பவித்ராணி பகவாந் ஸம்ஸ்க்ருதாநிச //

மண்டலத்திலும் கும்பத்திலும், குண்டத்திலும், முருகனை நாடி சந்தான முறையில் ஒருங்கிணைத்து முருகனை மூன்றிடத்திலும் பூசித்தவரை ஒன்றுபடுத்தி

मण्डलस्थगुहेनैव पावकस्थगुरुं तथा ।
अर्चयामि घटस्थाय गुहायाप्येषयेदिति ॥ १४८ ॥

மண்டலஸ்த குஹேநைவ பாவகஸ்த குஹந்ததா /
அர்ச்சயாமி கடஸ்தாய குஹாயாத்யேஷயேதிதி //

ப்ரபோ முருகா இங்குள்ள அனைத்து பவித்ரசூத்ர மாலைகளனைத்தும் செய்யப் படவேண்டிய அனைத்து சடங்குகளும் உனதருளால் செய்யப்பட்டு யாவும் உனக்கே அறப்பணிக்கே முயற்சியோடு உள்ளோம் என வேண்டி

समर्च्य रक्षणामस्मै षट्पवित्राणि देशिक: ।
एकैकं शक्तिवर्धन्यौ जयान्तादिभ्य एव च ॥ १४९ ॥

சமர்ச்ய ரக்ஷணாமஸ்மை ஷட்பவித்ராணி தேசிக: /
ஏகைகம் சக்தி வர்த்தந்யௌ ஜயந்தாதிப்ய ஏவச //

அர்ச்சித்து இவைகள் எங்களைக் காப்பதற்காக உனதருளை வேண்டி தங்களுக்கும் தேவியிருவருக்கும் ஜயந்தாதி எண்மருக்கும் பரிவார மூர்த்திகட்கும்

द्वारेशेभ्यो दिगीशेभ्यो दद्याद् गन्धपवित्रकम् ।
तत्तन्नामचतुर्थ्यन्तै: प्रतिगृह्णेति दापयेत् ॥ १५० ॥

த்வாரேசாப்யோ திகீசேப்யோ தத்யாத் கந்த பவித்ரகம் /
தத்தந்நாம சதுர்த்யந்தை: ப்ரதிக்ருண்ஹேதி தாபயேத் //

வாயிற்தோரண தேவதைகளும் திசைத்தேவர்களுக்கும் மணமிகு பவித்ரங்களை அவரவருடைய நான்காவது விபக்தியோடு நம: என முடியும் செல்வமளிக்கும் மந்திரம் சேர்த்து சாத்தி

यागशालागजस्थानं प्रासादपचनालयम् ।
द्वारकान् सूत्रषट्केण वर्मणा परिवेष्टयेत् ॥ १५१ ॥

யாகசால கஜஸ்தாநம் ப்ராசாத பசநாலயம் /
த்வாரகாந் சூத்ரஷட்கேந வர்மணா பரிவேஷ்டயேத் //

ஆறாறு சூத்ரங்களடங்கிய யாகசாலை யானை கோபுரம் திருமடப்பள்ளி த்வாரபாலகர்களுக்கு கவச மந்திரத்தால் பவித்ரம சமர்ப்பித்து

द्वारं पूर्ववदभ्यर्च्य गर्भगेहं प्रविश्य च ।
दन्तकाष्ठं च तैलं च ताम्बूलं हृदयेन च ॥ १५२ ॥

த்வாரம் பூர்வதப்யர்ச்ய கர்பகேஹம் ப்ரவிச்ய ச /
தந்த காஷ்டஞ்ச தைலஞ்ச தாம்பூலம் ஹ்ருதயேநச /

பிறகு மூலாலயம் செல்லும் முன முன்போல் வழக்கம்போல் துவாரபாலகர்களை அர்ச்சித்து கருவறைக்குள் சென்று கநதனுக்கு முன் பல்துலக்கும் குச்சி மணமிகு நல்லெண்ணெய வெற்றிலைப் பாக்கு இவைகளை ஹ்ருதய மந்திரத்தால் கொடுத்து

उपचारक्रमणैव युक्त्याद्दद्याद् क्रमाद् गुरु: ।
आधाराधेयपूजां च कुर्यादपि विशेषत: ॥ १५३ ॥

உபசார க்ரமேணைவ யுக்த்யா தத்யாத் க்ரமாத் குரு: /
ஆதாராதேய பூஜாம்ச குர்யாதபி விசேஷத: //

உபசாரம் செய்யும் வரிசைப்படி. ஆசார்யரானவர் ஆதாரசக்தி முதல் பஞ்சாஸன நியாஸ ஆவாஹநாதி பஞ்சாவரண பூஜைகளை சிறப்பாக முறைப்படி செய்து

विशेषस्नपनोपेतं यथाविभवविस्तरम् ।
आमन्त्रणपवित्रान्तं सुधामुद्राप्ररोपितम् ॥ १५४ ॥

விசேஷ ஸ்நபநோபேதம் யதாவிபவ விஸ்தரம்!
ஆமந்த்ரண பவித்ராந்தம் சுதாமுத்ரா ப்ரரோபிதம்!!

சிறப்புக் கலச பூஜைகளை பொருளாதார அடிப்படையில் செய்விக்க வேண்டும். ஆரம்பம் முதல் பவித்ராரோபணம் செய்யும் வரை தேனுமுத்ரையெனும் அமிர்த முத்ரை ஆங்காங்கு பூஜாஸ்தானங்களில் காண்பிக்கப்பட வேண்டும்

गुहःयारेप्य तन्मूर्ध्नि रेचकेण गुहार्चना ।
आमन्त्रणात्मकं कर्म पठेद् देवेशसंनिधौ ॥ १५५ ॥

குஹாயாரோப்ய தன்மூர்த்னி ரேசகேந குஹார்சனா!
ஆமந்த்ரணாத்மகம் கர்ம படேத்தேவேச
ஸன்னிதௌ!!

பவித்ர உற்சவ துவக்கம் முதல் முருகன் சந்நிதியில் வேதமந்த்ர படனம் (வாசித்தல்) (ஸ்வர அக்ஷர சுத்தமாக உதாத்த அனுதாத்த ஸ்வரித தீர்க்க ஸ்வரிதத்துடன் அனுஷங்கமாக சொல்லுவித்தல்) பவித்ராரோபண சமயம் வரை நீட்டிக்கப்பட வேண்டும்

नमस्ते विदिवच्छिद्र पुराणेश मखं प्रति ।
प्रभावान्मन्त्रयामि त्वां तदिच्छावाप्तिकारणम् ॥ १५६ ॥

நமஸ்தேவிதிவச்சத்ர புராணே சமகம் ப்ரதி!
ப்ரபாவான்மந்த்ர யாமித்வா ததிச்சவாப்தி காரணம்!!

புராணம் வாசித்தல், வேதம் ஓதுவித்தல் அதன் முழுப்பயனை அடைய விரும்புபவர்கள் யாகங்கள் எவ்வெப்பொழுது எங்கெங்கு நடைபெறுகிறதோ அங்கெல்லாம் கண்டிப்பாக முழு கவனத்தோடு எவ்வாற்றானும் கண்காணிக்க வேண்டும், - ஏனெனில் ஒளி வடிவாகவும் ஒலிவடிவாகவும் இறைவன் இருந்து பிரதிபலிப்பதை அனல் வடிவிலும் புனல் வடிவிலும் வழிபாடு நடத்தும் சமயங்களில் முறைப்படி நடத்துவது நலமிகு நற்செயலாகும்.

तत्सिद्धिमनुजानीहि यतः शरवणोद्भव ।
सर्वदा सर्वथा स्वामिन् नमस्तेऽस्तु प्रसीद मे ॥ १५७ ॥

தத்ஸித்தி மனுஜாநீஹி யதஸ் சரவணோத்பவ!
சர்வதா ஸர்வதா ஸ்வாமின் நமஸ்தேஸ்து
ப்ரஸீதமே!!

அதன் முழுப்பயனைத் தரவல்ல முருகப் பெருமானே இவ்வகையான நல்வாய்ப்புகளை மேலும் மேலும் எவ்வெப்போதும் எங்களுக்கு வழங்கியருள் பாலித்து ஆட்கொள்ள வேண்டும்.

जप्त्वा निवेद्य देवाय नमस्कृत्वा समापयेत् ।
षट्पवित्राणि मतिमान् मूर्तिमन्त्रैः प्रदापयेत् ॥ १५८ ॥

ஜப்த்வா நிவேத்ய தேவாய நமஸ்க்ருத்வா
சமாபயேத்!
ஷட்பவித்ராணி மதிமான் மூர்த்தி மந்த்ரை:
ப்ரதாபயேத்!!

ஜபித்து நிவேதித்து முருகனை முழுதும் வணங்கி பவித்ரா ரோபணம் எனும் புனிதப்பட்டு மாலைகளை நித்ய நிர்மலப் புனிதனுக்கு ஆண்டுப்பூசை அகிலத்திற்குப் பயன் தரவும் ஆறு பவித்ர மாலைகளை முருகனின் ஆறு மந்திரங்களையும் கூறி ஆறு பவித்ர மானவர்களுக்கு ஆறுமுகனின் அருட்பிரஸாதங்களாக ஆகம மறிந்த ஆசார்யர் அளித்து மகிழ்விப்பார்.

स्कन्दमूलेन मन्त्रेण दद्यात् स्कन्दावतारकम् ।
मन्त्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं च यत् कृतम् ॥ १५९॥

ஸ்கந்த மூலேந மந்த்ரேண தத்யாத்
ஸ்கந்தாவதாரகம் !
மந்த்ரஹீநம் க்ரியாஹீநம் பக்தி ஹீநஞ்ச
யத்க்ருதம் !!

அச்சமயம் முருகனின் மூல மந்த்ரங்களை முறைப்படி முடிந்தவரை ஜபிக்கச் சொல்ல வேண்டும். அப்போது பக்தர்கள் முருகனின் புகழ்மிகு வரலாற்றை பக்திப் பரவசத்தோடு கேட்கும்படி புராண ப்ரவசன ஏற்பாடு செய்யத் தக்கது. பிறகு முருகனிடம் எங்களால் செய்யப்பட்ட பவித்ரோற்சவ வரிசையிலோ மந்திரங் கூறுவதில் செய்த காரியங்களில் மனோலயமில்லாத பக்திகுறைவு போன்ற

जपहोमार्चनाहीनं कृतं नित्यं मया तव ।
कृतं सावित्रिहीनं च तत्पूरय विधानत: ॥ १६० ॥

ஜபஹோமார்சநா ஹீநம் க்ருதம் நித்யம் ம யாதவ !
க்ருதம் சாவித்ரி ஹீநஞ்ச தத் பூரய விதாநத: !!

ஜப எண்ணிக்கைக் குறைவு வேள்வியில் எழுந்த குறைகள் எவையெனும் இருப்பின் முருகா உன் திருவருளால் அவைகள் அனைத்தும் நிறைவெய்தி நற்பயன்களையே நாளும் அளிக்க அருள்வாயாக

त्वया पवित्रितं सर्वं जगदेतच्चराचरम् ।
तथाप्यत्र पवित्राणि दापयामि त्वदाज्ञया ॥ १६१ ॥

த்வயா பவித்ரிதம் சர்வம் ஜகதேதச்சராசரம் !
தவாப்யத்ர பவித்ராணி தாபயாமி த்வதாக்ஞயா !!

தங்கள் திருவருளால் எப்போதும் உலகம் எங்கும் புனிதப்பட்டுத் தங்கள் திருவாணையால் உலகம் உய்ய உவப்பவந்து உதித்து அருள் புரிவீராக

निवेद्य देवदेवाय नमस्कुर्याद् विशेषत: ।
शक्तिद्वये पवित्रे द्वे दद्यात् तत्तद्धृदाधुना ॥ १६२ ॥

நிவேத்ய தேவதேவாய நமஸ்குர்யாத் விசேஷத: !
சக்தித்வயே பவித்ரேத்வே தத்யாது
தத்தத்ருதாதுநா !!

முருகப் பெருமானுக்கு எல்லாவற்றையும் மனமொழி மெய்களால் நிவேதித்து (தெரிவித்து) சிறப்பாக வணங்கி இரு தேவிமார்களுக்கு இதய மந்திரத்தோடு இப்பொழுது பவித்ர மாலை சாத்தி மனமுருகி வழிபாடியற்றுக

दिगीशपरिवारेभ्यो देवेभ्यस्त्वेकमेककम् ।
सुमित्रक्षेत्रपालेभ्यो दद्याद् गन्धपवित्रकम् ॥ १६३ ॥

திகீச பரிவாரேப்யோ தேவேப்யஸ்த்வேகமேககம் !
சுமித்ர க்ஷேத்ர பாலேப்யோ தத்யாத்
கந்தபவித்ரகம் !!

திசைத் தேவரெண்மருக்கும் ஏனைய முருகனின் ஆலயத்திலுள்ள பரிவார மூர்த்தங்களுக்கும் சுமித்ர சண்டிகேஸ்வரருக்கும் க்ஷேத்ரபாலரெனும் பைரவ மூர்த்திக்கும் தெய்வமணங்கமழ் புனிதப்பட்டு மாலைகளை சமர்ப்பித்து வேண்டுக.

प्रायश्चित्तं तत: कुर्यादस्त्रेणैव शताहुति: ।
सिद्धान्तपुस्तके तद्यात् स्वगुरोश्च पवित्रकम् ॥ १६४ ॥

ப்ராயஸ்சித்தந்தத: குர்யாதஸ்த்ரேணைவ
ஸதாஹுதி: !
ஸித்தாந்த புஸ்தகே தத்யாத் ஸ்வகுரோஸ்ச
பவித்ரகம் !!

மேலும் வேண்டுவதோடு வாளா இருந்துவிடாது எக்குறை எப்படி ஏற்பட்டிருப்பினும் அவை யாவும் முழுதும் நீங்கிமுழுப் பயனை அடைய அஸ்திர மந்திரங்களால் நூறு முறைத் தனித்தனியாக எல்லா அஸ்திரங்களையும் அதே அக்னியில்

செய்து மனநிறைவோடு தனது குருவுக்கு மேலும் ஞானமளிக்கும் இரு ஞான நூல்களை பணிவோடு சமர்ப்பித்து வணங்க வேண்டும்.

प्रभूतहविषं दद्यात् यथाविभवविस्तरम् ।
ब्राह्मणान् भोजयेत् पश्चात् दीनानाथांश्च भोजयेत् ॥ १६५ ॥

ப்ரபூத ஹவிஷந்தத்யாது யதாவிபவ விஸ்தரம் /
ப்ராம்மணாநு போஜயேத் பஸ்சாத் தீநாநாதாம்ஸ்ச போஜயேத் //

சுவைமிகுப் பேருணவை பொருளாதார மேம்பாட்டுக் கிணங்க பெருமானின் முன் முழுவதும் சமர்ப்பித்து நிவேதித்து பக்தப் பெருமக்கள் அனைவருக்கும் உவகையூட்டும் முறையில் அந்தணர்களுக்கும், ஏழை, எளியவர் குருடு, செவிடு போன்ற ஊனமுற்றவர்களுக்கும் அன்னதானத்தை நிதானமாக செய்து முழுப்பயனையும் முறையே பெறுக.

उत्तमं दशनिष्कं स्यात् मध्यमं तु तदर्धकम् ।
तदर्धमधमं ज्ञेयं देशिकस्य तु दक्षिणा ॥ १६६ ॥

உத்தமம் தஸநிஷ்கம் ஸ்யாத் மத்யமந்து ததர்தகம் /
ததர்த மதமம்ஞேயம் தேஸிகஸ்யது தக்ஷிணா //

பழைய காலத்தில் ரூபாய் நாணயங்கள் வெள்ளியினாலானவைகள் எனவே ஆசார்யருக்கு பவுன் விலை மலிவானதாகவும் இருந்த காரணத்தாலும் என்ன விலை விற்றாலும் பவுன்தான் தங்கந்தான் சன்மானமாகத் தரவேண்டுமென உயர்ந்த நிலையாக பத்து பவுனும் நடுத்தரமாக ஐந்து பவுனும் 2½ பவுன் கடை நிலையாகவும் பவித்ர உற்சவ ஸ்தலக்ஞர் உள்ளூர் ஆசார்யருக்கு மனமுவந்து வழங்க வேண்டும்.

मूर्तिपानां तदर्धं स्यात् जापकानां तदर्धकम् ।
अत्रोपकरणं सर्वं देशिकाय प्रदापयेत् ॥ १६७ ॥

மூர்த்திபாநாம் ததர்த்தம் ஸ்யாத் ஜாபகாநாம்த ததர்த்தகம் /
அத்ரோபகரணம் ஸர்வம் தேஸிகாய ப்ரதாபயேத் //

ஆசார்யருக்கு எவ்வளவு எந்த விகிதத்தில் வழங்கப்பட்டதோ அதில் பாதி மீதி எட்டு ரித்விக்குகளுக்கும் சாதகருக்கும் அதில் பாதி வேதமோதிய விற்பன்னர்களுக்கும், அங்கு புதிதாக வாங்கி பயன்பட்ட புதுகுடங்கள் சொம்புகள் தங்க வெள்ளிக் கம்பிகள் வெள்ளி ச்ருக்சிருவம், வெள்ளி மணப்பலகை, பஞ்சபாத்திரம், உருத்திரணி கிண்டி பவித்ரம், காப்பு, தர்ஜனி; போன்றவைகளையும் அச்சபையிலேயே மனமுவந்து ஆசார்யருக்கு வழங்கி மகிழ்வித்து எல்லோரும் மகிழ வேண்டும். ஏனெனில் முருகனுக்கே முழுதும் வழங்கிய பயனை அவரின் பிரதிநிதியாய் இருந்து பெற்றுக் கொண்டு வாழ்த்தும் ஊனக்கண்ணாலும் காணக் கூடிய முருகப்பிரானே உள்ளூர் பூஜகர் சிவாச்சாரியார் ஆவார்.

पवित्राणिच दर्भांश्च वस्त्राण्याभरणानि च ।
पुन: पुन: प्रयोक्तव्यं पूतान्येतानि सर्वदा ॥ १६८ ॥

பவித்ராணிச தர்பாம்ஸ்ச வஸ்த்ராண்யாபரணாநிச /
புந: புந: ப்ரயோக்தவ்யம் பூதாந்யேதாநி ஸர்வதா //

எப்பொழுதும் புனிதமாயுள்ள மீதமுள்ள பவித்ரமாலைகள் பட்டு, வஸ்திரங்கள் முருகனின் ஆடை, ஆபரணங்கள் மறுபடியும் மறுபடியும் உபயோகிக்கத் தக்கனவானதால் முறைப்படி பாதுகாத்துப் பயன்படுத்துக.

मण्डलस्थं घटं चैव वह्निस्थं नित्यमर्चयेत् ।
अर्धमासं च सप्तर्क्षं पञ्चाहं वा त्र्याहकम् ॥ १६९ ॥

மண்டல ஸ்தம்கடஞ்சைவ வஹ்நிஸ்தம் நித்யமர்சயேத் /
அர்த மாசஞ்ச ஸப்தர்க்ஷம் பஞ்சாஹம் வாத்ர்யாஹகம் //

மண்டலத்திலும், கடத்திலும், அக்னியிலும், பதினைந்து நாட்களுக்கும், அல்லது ஏழு நாட்களுக்கும், அல்லது ஐந்து நாட்களுக்கும் அல்லது மூன்று நாட்களாவது முறைப்படி தொடர்ந்து அர்ச்சிப்பது வேள்வி செய்வது நலம்பல பயக்கும்

एवं पवित्रं पूजां च प्रकुर्यात्तु दिनं प्रति ।
मन्त्रतर्पणकर्मान्तं कृत्वा निष्कृतिमाचरेत् ॥ १७० ॥

ஏவம் பவித்ரம் பூஜாஞ்ச ப்ரகுர்யாந்து தினம்ப்ரதி!
மந்த்ர தர்ப்பண கர்மாந்தம் க்ருத்வா நிஷ்க்ருதி மாசரேத்!!

இவ்வாறு மீண்டும் குற்றங்கள் வாரா வண்ணம் தினசரியே எந்தக் குறையும் எழா வண்ணம் எல்லோரும் கண்ணும் கருத்துமாக மந்த்ர தர்ப்பணங்களோடு தினப் பூசையையும் செய்து தானும் மகிழ்ந்து உலகும் மகிழும்படி செய்க.

अस्त्रेणैव शतं पश्चात् पूर्णां वै चित्ररूपिणीम् ।
लक्षञ्चाघोरमावर्त्य चाज्यहोमं समाचरेत् ॥ १७१ ॥

அஸ்த்ரேணைவ சதம்: பஸ்சாத் பூர்ணாம்வை சித்ர ரூபிணீம்!
லக்ஷஞ்சா கோர மாவர்த்யாசாஜ்ய ஹோமம் ஸமாசரேத்!!

பிறகு அஸ்த்ரமந்திரங்களை நூறு, நூறு ஆவர்த்தி ஜப ஹோமம் செய்து ஒரு லக்ஷம், அகோராஸ்த்ர ஜபம் செய்து பத்தாயிரம் ஹோமம் செய்து விட வேண்டும்.

भसितं दर्शयित्वाथ वह्निस्थं योजयेद् गृहम् ।
वह्नेर्मन्त्रं च संहृत्य नीत्वा तं द्वादशान्तके ॥ १७२ ॥

பஸிதம்தர்சயித்வாத வந்நிஸ்தம் யோஜயேத்குஹம்!
வந்நேர் மந்த்ரஞ்ச ஸம்ஹ்ருத்ய நீத்வாதம் த்வாதசாந்தகே!!

அனல் வழிபாட்டில் அமர்ந்துள்ள அரனார்பாலனை புனல் குடத்திலும் புன்னகையோடுள்ள புண்ணியனோடு அன்போடு சேர்ப்பித்து விடவேண்டும். (தலைக்கு மேல் 12 அங்குல உயரத்தில் குருவடிவாக திருவடித்தீக்கை செய்து எப்போதும் தப்பாது அருள்பாலிக்கும் முருகனை குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் முருகா என அழைத்து குடவடிவில் உள்ள குமரன் தன் வலக்கரத்தில் யாக பயன்களை மலர்ப்புனலால் மகிழ்ந்து சேர்ப்பிக்க)

हृदये संनिवेश्याग्निं विसृज्योद्वास्य विष्टरान् ।
परिधिं च बलिं दद्यात् समाचम्य गुरुः शुचिः ॥ १७३ ॥

ஹ்ருதயே ஸந்நிவேச்யாக்னிம் விச்ருஜ்யோ த்வாஸ்ய விஷ்டரான்!
பரிதிஞ்ச பலிந்தத்யாத் ஸமாசம்ய குரு: சுசி:!!

இருதயத்திலிருந்து எடுத்த ஜாடராக்னியை பௌதீக சிவாக்னியோடு சேர்ப்பித்து மீண்டும் இதயத்தில் சேர்ப்பித்துக் கொள்ளல் (மரபு) வேண்டும். மதிமிகு அர்ச்சக ஆசார்யர் (பரிதி விஷ்டர பரிஸ்தரனங்களில்) யாக குண்டத்தின் மேல் வைத்த நீளமான நேரான 4 யாக சமித்துக் குச்சிகளிலும், பூசிக்கப்பட்ட பிரும்ம, விஷ்ணு, ருத்ர, ஈஸ்வரர்களையும் நடுமேகலையில் வைத்துப் பூசித்த நீளமான 4 விஷ்டரங்கள் எனும் தர்பை கட்டுடைய முடிச்சுடையவைகளில் திசைமன்னர் பதின்மரையும் கீழமேகலையில் அவர்களது பத்து ஆயுதங்களையும் பூசித்து பலியன்னமிட்டு வழியனுப்பி அர்க்ய ஆசமனங் கொடுத்து மீண்டும் அழைக்கும் போது அவசியம் வந்து அருள்புரிய பிரார்த்தித்து கொள்வார்.

स्कन्दकुम्भे च वर्धन्यौ मन्त्रान् संहृत्य योजयेत् ।
दिक्पालानस्त्रसहितान् द्वारपालांश्च संस्थितान् ॥ १७४ ॥

ஸ்கந்த கும்பேச வர்த்தந்யௌ மந்த்ராந் ஸம்ஹ்ருத்யயோஜயேத் !
திக்பாலநஸ்த்ர ஸஹிதாந் த்வார பாலாம்ச்ச ஸம்ஸ்திதாந் !!

முருகன் கும்பத்திலிருந்து முருகன் பிம்பத்திற்கும் இருதேவி கும்பங்களிலிருந்து இருதேவியர்களையும், ஆகர்ஷித்து மலர்களால் சேர்ப்பித்து நிலைநிறுத்திப் பூசித்து பிறகு அபிஷேகித்து அருள்மனம் மேலும் பொலிவுறச் செய்ய வேண்டும். பிறகு திசைத் தேவர்களையும், அஸ்த்ர தேவர்களையும், கர்ப்பக் கிரஹத்தின் உட்புறமே அந்தந்த இடத்தில் அபிஷேகித்து அருள்நிலை நாட்டுக. துவார பாலகர்களையும் அவ்வண்ணமே செய்க.

अर्घ्यं तन्नित्यपूजाङ्गं पुज्याद्यैः षरिकल्पयेत् ।
रव्यन्तं संविसृज्याथ पवित्राणि षडाननात् ॥ १७५ ॥

அர்க்யந்தந்நித்ய பூஜாங்கம் புஷ்பாத்யை: பரிகல்படயேத் !
ரவ்யந்தம் ஸம் விச்ருஜ்யாத பவித்ராணி ஷடாநநாத் !!

பூஜை நிறைவு அர்க்யமான நிரோதார்க்யம் அளித்து மலர் முதலியவைகளால் பூஜித்து சூரியன் வரை நிறைவு செய்து முருகனிடமிருந்து பவித்ரமாலைகளை சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

आदाय च सुमित्राय सर्वाण्येतानि दापयेत् ।
पवित्रं नित्यपूजाङ्गं पुणाद्यैः परिकल्पयेत् ॥ १७६ ॥

ஆதாயச சுமித்ராய ஸர்வாண்யை தாநிதாபயேத் !
பவித்ரம் நித்ய பூஜாங்கம் புஷ்பாத்யை: பரிகல்பயேத் !!

அன்றைய நித்ய பூஜையின் அங்கமாக இவையனைத்தையும் சமர்ப்பித்து மலர்கள் தூவி மகிழ்வோடு நிறைவேற்றுக. முடிவில் முருகனின் சண்டிகேஸ்வரரான சுமித்ரசண்டிகேஸ்வரருக்கு பவித்ரம் சமர்ப்பித்து முருகனின் யாக பூஜா பவித்ர சமர்ப்பண முழுப்பயனையும் வேண்டி நிறைவு செய்ய வேண்டும்.

एवं यः कुरुते मर्त्यः पवित्रोत्सवमुत्तमम् ।
मुच्यते ब्रह्महत्यायाः किं पुनश्चोपपातकैः ॥ १७७ ॥

ஏவம்ய குருதே மர்த்ய: பவித்ரோத்ஸவ முத்தமம் !
முச்யதே ப்ரம்மஹத்யாயா: கிம்புநச்சோப பாதகை: !!

இவ்வாறு காலந்தவறாது திரவியம் குறையாது, பக்திப்பணிவுமிகு, அன்பு குறையாது ஆண்டுதோறும் செய்விக்கத் தூண்டி எல்லோரையும் முருகனிடம் ஈடுபடுத்தி செய்து வருவார்களானால் (பிரும்மஹத்தி) பிராம்மணனைக் கொலை செய்த பாவமே நீங்குமேயென்றால் மற்ற பாபங்கள் நிச்சயமாக நீங்குமெனப் பொருள்) சகல பாபமும் தோஷமும் நீங்கிச் சுகமடைவர்

सर्वान् कामानिहप्राप्य सोऽन्ते स्कन्दपुरं व्रजेत् ।
पवित्रारोपणं प्रोक्तं श्रृणु श्रावणपूजनम् ॥ १७८ ॥

சர்வாநு காமாந்நிஹப்ராப்ய ஸோந்தே ஸ்கந்தபுரம் வ்ரஜேத் !
பவித்ராரோபணம் ப்ரோக்தம் ச்ருணு ச்ராவண பூஜநம் !!

(குறிப்பு) பிராம்மணனைக் கொலை செய்வது என்பது உயிரை எடுப்பது மட்டுமல்ல. (அவர்கள் தர்மங்களை செய்யவிடாமல் தடுப்பது. காலம் மாறிவிட்டது என்று மிரட்டி அவர்கள் வழிக்கு அந்தணர்களைத் திருப்புவதே பிராம்மணனைக் கொலை செய்ததை விட கொடிய கழுவாயில்லாத பாபமாகும் என்பதை யூகித்து அறிய நலமிகு பயக்கும்)

எல்லா இனிய நலன்களும் இனிதே இங்கேயே பெற்று நீடுழி வாழ்ந்து நிறைவாக

நிர்மலமான முருகனடியை முறையாக எய்துவர். பவித்ராரோபணம் என்னும் இப்பூசையில் ஆடியில் செய்ய வேண்டும் பிறகு ஆவணி மாத சிறப்பு பூசை பற்றிக் கேட்பீராக.

इति पवित्रारोपणविधिः

இதி பவித்ராரோபணவிதி:

இது பவித்ராரோபண முறையாகும்.

॥ श्रावणपूजाविधिः ॥

சிராவணமாஸபூஜா

ஆவணி மாத பூஜை முறை

श्रावणे तु श्रविष्ठान्तं तद्दिनात्पूर्वरात्रके ।
कौतुकं बन्धयेद्देवं पायसान्नं निवेदयेत् ॥ १७९ ॥

ச்ராவணேது ச்ரவிஷ்டாந்தம் தத்திநாத் பூர்வராத்ரகே!
கௌதுகம் பந்தயேத்தேவம் பாயஸாந்நம் நிவேதயாத்!!

ஆவணியில் அவிட்டத்தில் முடியில் வண்ணம் முன்னாளே முருகனுக்கு கங்கணங்கட்டி பாயஸம் நிவேதித்து பிரார்த்திக்க

प्रातः संध्यावसाने तु यथाविभवविस्तरम् ।
स्नपनं कल्प्य सपूज्य कुङ्कुमेनैव लेपयेत् ॥ १८० ॥

ப்ராதஸ்ஸந்த்யாவஸாநேது யதாவிபவ விஸ்தரம்!
ஸ்நபநங்கல்ப்ய ஸம்பூஜ்ய குங்குமேநைவ லேபயேத்!!

மறுநாள் காலை காலைக்கடன் நிறைவேற்றி பொருளாதாரத்துக்குத் தக்கவாறு கும்பங்கள் நிறுவிபூசித்து குங்குமமிடுக.

नववस्त्रेण संवेष्ट्य भूषयेद्भूषणार्हकैः ।
बन्धूकपुष्पदामैश्च नैरन्तर्यं विभूषयेत् ॥ १८१ ॥

நவ வஸ்த்ரேண ஸம்வேஷ்ட்ய பூஷயேத் பூஷணார்ஹகை:!
பந்தூக புஷ்ப தாமைச்ச நைரந்தர்யம் விபூஷயேத்!!

புத்தாடை அணிவித்து பூஷணங்களால் அலங்கரித்து செம்பருத்தி மலர் மாலைகளால் அழகுறச் செய்து நிறைமணிகளால் அலங்கரிக்கவும்

शर्करायाः शतप्रस्थं तदर्धं वा तदर्धकम् ।
पात्रे निधाय मतिमान् षण्मुखाय निवेदयेत् ॥ १८२ ॥

சர்க்கராயாச்சத ப்ரஸ்தம் ததர்தம் வாததர்தகம்!
பாத்ரேநிதாய மதிமாந் ஷண்முகாய நிவேதயேத்!!

ஒரு பெரியபடி (2 லிட்டர்) சர்க்கரைப் புது பாத்திரத்தில் புதுசர்க்கரையை (வைத்து) (அல்லது) 1 லிட்டர் அல்லது அரை லிட்டர் மதிமிகு பூஜகர் வைத்து அறுமுகப் பெருமானுக்கு அமுது செய்விக்க வேண்டும்.

प्रभूतहविषं दद्यात्ताम्बूलञ्च निवेदयेत् ।
एवं यः कुरुते मर्त्यः स पुण्यां गतिमाप्नुयात् ।
प्रोक्तं श्रावणपूजाञ्च श्रृणु भाद्रपदार्चनाम् ॥ १८३ ॥

ப்ரபூத ஹவிஷந்தத்யாத் தாம்பூலஞ்ச நிவேதயேத்!
ஏவம்ய:குருதே மாத்யஸ்ஸபுண்யாங்கதிமாப்நுயாத்!!
ப்ரோக்தம் ச்ராவண பூஜாச ச்ருணுபாத்ர பதார்ச்சநம்!!!

சுவைமிகு, அளவுமிகு அன்னம் படையல் செய்து மணமிகு வெற்றிலை பாக்குடன் நிவேதிக்க வேண்டும் இவ்வாறு செய்பவர் நற்கதியை அடைவதோடு நாளும் நலமே பெறுவர். ஆவணிப்பூசை அறிவிக்கப்பட்டது புரட்டாசிப் பூசை பற்றியைக் கூறுகிறேன். கேளும்.

इति श्रावणपूजाविधिः

இதி ச்ராவணபூஜா விதி:

॥ भाद्रपदमासपूजाविधिः ॥

(பாத்ர மத மாஸ பூஜா)

पूर्वाषाढे तु नक्षत्रे मासि भाद्रपदे यजेत् ।
कुसुमैः केतकैश्चैव शतैर्वाऽपि तदर्धकैः ।
सक्तुलाजतिलोपेतैः सहस्रप्रस्थमुत्तमम् ॥ १८४ ॥

பூர்வாஷாடே து நக்ஷத்ரே மாசி பாத்ர பதே யஜேது!
குசுமை: கேதகைச்சைவ சதைர்வாபி ததர்த்தகை:!!
சக்துலாஜ திலோபேதை ஸ்ஸஹஸ்ர ப்ரஸ்த முத்தமம் !!!

ஆவணி மாதப் பௌர்ணமியோடு பூராட நக்ஷத்திரத்தில் வரும் தினம் சிறப்பு மாத பூஜை தினமாகும். நூறு அல்லது ஐம்பது தாழம்பூக்களால் பூசிக்க வேண்டும். சத்துமாவு எள்ளுடன் கலந்தது ஆயிரம் படிகள் உயர்ந்ததாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

तदर्धं मध्यमं पिष्टं सन्यसंस्यात्तदर्धकम् ।
अपूपं सर्पिषा कृत्वा पूरयेत्तु घटे घटे ॥ १८५ ॥

ததர்தமத்யமம் பிஷ்டம் கன்யஸம்ஸ்யாத்த ததர்தகம்!
அபூபம் சர்பிஷா க்ருத்வா பூரயேத்து கடே கடே !!

அதில் பாதியான 500 லிட்டர் அரிசிமாவும், 250 லிட்டர் அரிசிமாவும், மத்யமம் அதமமாகக் கருதப்படுகின்றது. இந்த அளவுக்கு ஒப்பாக வெல்லம் சேர்த்து நெய்யினால் அதிரஸங்கள் செய்து புதுப்புது மண்பானைகளுள் சேர்ப்பித்து

श्रीसूक्तैर्वेष्टयित्वाथ कूर्चं न्यस्त्वा विचक्षणः ।
विशेषस्नपनैः स्नाप्य प्रभूतहविषं ददेत् ॥ १८६ ॥

ஸ்ரீ தக்தைர்வேஷ்ட யித்வாத கூர்சம்ந்யஸ்த்வா விசக்ஷண:!
விசேஷ ஸ்நபனைஸ்நாப்ய ப்ரபூத ஹவிஷந்ததேத் !!

ஸ்ரீ சூக்த யஜுர்வேத மந்திரங்களால் முருகப் பெருமான் மேல் வரிசையாக அழகுற அர்ப்பணித்து அலங்கரிப்பதற்கு முன் சிறப்புக் குடமுழுக்குப் பூசை வேள்வியும் செய்து நீராட்சி தாராளமாக பக்தர்களுக்கு விநியோகிக்கும்படி ஏராளமாக சுவைமிகு அன்னம் தயாரித்து முருகனுக்கு முன் முறைப்படி அத்தனையும் சமர்ப்பித்து நிவேதிக்க வேண்டும்.

कदलीपनसैर्युक्तानपूपांश्च विशेषतः ।
ताम्बूलञ्च हृदा दत्वा प्रार्थयेदर्थमीप्सितम् ॥ १८७ ॥

கதளீப நஸைர்யுக்தா நபூ பாம்ச்ச விசேஷத:!
தாம்பூ லஞ்ச ஹ்ருதா தத்வா ப்ரார்த்தயே தார்த்தமீப்சிதம் !!

பூவன் பழங்களாலும் பலாச் சுளைகளாலும் நிறைத்து கூட சுவைமிகு நெய் அதிரஸங்களையும் நிவேதித்து மணம்மிகு தாம்பூலத்தையும் நிவேதித்து விரும்பும் வேண்டு கோள்களை விண்ணப்பிக்கலாம்

एवं यः कुरुते मर्त्यः सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥
प्रोक्तं भाद्रपदे पूजाप्यश्विनीपूजनं श्रृणु ॥ १८८ ॥

ஏவம் ய: குருதே மர்த்ய ஸர்வ பாபை ப்ரமுச்யதே!
ப்ரோக்தம் பாத்ரபதே பூஜாப்ய அச்விநீ பூஜநம் ச்ருணு!!

இவ்வாறு எவர் முருகனுக்கு முறை வழுவாது காலந்தவறாது திரவியங்கள் குறையாது மந்திரங்களை முறைப்படி சொல்வித்து செய்கிறார்களோ அவர்கள்எல்லாப் பாபங்களிலிருந்து விடுபடுவதோடு விரும்பும் நற்பயன்களையும் அடைகிறார்கள். இவ்வாறு ஆவணிப் பௌர்ணமி பூராட சிறப்புப் பூசை கூறப்பட்டது. அடுத்து ஐப்பசி அசுவதி பௌர்ணமி சிறப்பு பூஜை பற்றி கேட்பீராக

इति भाद्रपदमासपूजाविधिः

இது பாத்ர பத மாஸ பூஜா முறையாகும்

॥ आश्वीजमासपूजाविधिः ॥

ஆஸ்விஜ மாஸபூஜா
ஐப்பசி மாத பூஜை

अश्विन्यामाश्विजे मासे प्रीणयेदन्नपूजनात् ।
विशेषस्नपनात्पूज्य भूषयेद्भूषणार्हकैः ॥ १८९ ॥

அச்விந்யாமாச்விஜே மாஸே ப்ரீணயே தன்னபூஜநாத் !
விசேஷ ஸ்நபநாத் பூஜ்ய பூஷயேத் பூஷணார்ஹகை:!!

ஐப்பசி மாதப் பௌர்ணமியில் அசுவனி நக்ஷத்திரத்தில் அன்னபூஜையினால் அழகன் முருகனை மகிழ்விக்க வேண்டும். சிறப்பு குடமுழுக்காக கலசபூஜை புரிந்து மங்களநீராட்டி உயர்ந்தவகை ஆடை அணிகலன்களால் அலங்கரித்து

लक्ष्मीपुष्पैश्च कुसुमैरुत्पलैः पूजयेद्गुहम् ।
शुद्धान्नं पायसं मुद्गं गुलान्नं कृसरान्नकम् ॥ १९० ॥

லக்ஷ்மீ புஷ்பைச்ச குசுமைருத் பலை: பூஜயேத் குஹம் !
சுத்தான்னம் பாயஸம் முத்கம் குளான்னம்க் ருஸ ரான்னகம் !!

தாமரை மலர்களாலும் நீலோத்பல மலர்களாலும் முருகனைப் பூசித்து சுத்தான்னம், பாசிப்பருப்பு பாயசம், வெண்பொங்கல், சர்க்கரைப் பொங்கல் (எள்ளன்னம்) எள்பொரித்துப் போட்ட வெல்ல அன்னம்

नीवारान्नं प्रियङ्ग्वन्नं दध्यन्नं वैणवान्नकम् ।
श्यामाकान्नं च नव्यञ्च मध्वन्नं घृतान्नकम् ॥ १९१ ॥

நீவாரான்னம் ப்ரியம்க்வன்னம் தத்யன்னம் வைணவான்னகம் !
ச்யாமாகான்னஞ்ச நவ்யஞ்ச மத்வன்னஞ்ச க்ருதான்னகம் !!

தினைச் சர்க்கரைப் பொங்கல், தயிரன்னம் மூங்கிலரிசி அன்னம், தேனன்னம், நெய்யன்னம், வரகரிசி அன்னம் போன்ற அன்னங்களும்

माषान्नं चैव मुद्गान्नं गोधूमान्नञ्च षोडश ।
एतैश्चैव द्विरष्टाद्यैः प्रीणयेत्तु षडाननम् ॥ १९२ ॥

மாஷான்னம் சைவ முத்கான்னம் கோதூமான்னஞ்ச ஷோடச !
ஏதைஸ்சைவத் சிரஷ்டாத்யை: ப்ரீணயேத்து ஷடானனம் !!

உளுந்தன்னம், பயிறு கலந்த வெண்பொங்கல், கோதுமை சாதம் போன்ற 16 வகை அன்னங்களால் ஆறுமுகப் பெருமானை ஆனந்திக்கச் செய்ய வேண்டும்.

फल्गुन्यामेव तन्मासे प्रकुर्यात् पार्वतीव्रतम् ।
तत्पूर्वे तु महावल्लीं देवसेनां महामुने ॥ १९३ ॥

பல்குன்யாமேவ தன்மாஸே ப்ரகுர்யாத் பார்வதீ வ்ருதம் !
தத்பூர்வேது மஹாவள்ளீம் தேவஸேநாம் மஹாமுனே !!

கௌசிக மாமுனிவரே ஐப்பசிப் பூரத்தில் ஆடிப்பூரம் போல் பார்வதிவ்ருதம் இயற்றப்பட வேண்டும். அதற்கு முன்னர் வள்ளீ தேவசேனாவ்ருதம் இயற்றப்பட வேண்டும்.

स्वर्णसूत्रेण विधिना कौतुकं बन्धयेन्निशि ।
ततः प्रभाते कन्याभ्यः स्नानाङ्गं दापयेत्सुधीः ॥ १९४ ॥

ஸ்வர்ண சூத்ரேண விதினா கௌதுகம் பந்தயேன் நிசி !
தத: ப்ரபாதே கன்யாப்யஸ் ஸ்நாநாங்கம் தாபயேத் ஸுதீ:!!

தங்கக் கம்பியினால் முறைப்படி கங்கணம் இரவில் கட்டப்பட வேண்டும். பிறகு அதிகாலையில் கன்னிப் பெண்களுக்கு மங்கள நீராடும் அங்கமாக அனைத்தும் வழங்க வேண்டும்.

स्नातेभ्यो वसनं गन्धं दाम चापि विशेषत: ।
नवभागादिभारान्तमुत्तमादित्रयं त्रयम् ॥ १९५ ॥

ஸ்நாதேப்யோ வஸநம் கந்தம் தாமசாபிவிசேஷத:!
நவபாராதி பாராந்த முத்தமாதித்ரயம் த்ரயம் !!

நீராடியக் கன்னிப் பெண்களுக்கு புத்தாடை நறுமணமிகு சந்தனம், மணமிகு மாலைகள், இவைகளெல்லாம் ஒன்பது பார முதல் ஒரு பாரம் வரை உத்தமம், மத்யமம், அதமம் என்ற கணக்கில் வழங்க வேண்டும்.

पात्रस्थान्सांकुरान्मुद्रान् तण्डुलान् सोपदंशकान् ।
दापयित्वा तु शक्तिभ्यां विधिना मन्त्रवित्तम: ॥ १९६ ॥

பாத்ரஸ்தாந் ஸாங்குராந் முத்காந் தண்டுலான்
ஸோபதம்சகான்!
தாபயித்வாது சக்திப்யாம் விதிநா மந்த்ரவித்தம் !!

பாத்திரங்களிலுள்ள முளையிட்ட பயிறுகளையும், அரிசிகளையும் உப உணவுகளோடு இரு சக்திகளான வள்ளி தெய்வயானைக்கு முறைப்படி மந்திரமறிந்தவர் அளித்துவிட்டு

मूलदेव्यौ समभ्यर्च्य विशेषस्नपनेन च ।
यात्रादेव्यौ कृते स्नाते नवशाटीपरिच्छदे ॥ १९७ ॥

மூலதேவ்யௌ ஸமப்யர்ச்ய விசேஷஸ்நபநேநச !
யாத்ரா தேவ்யௌ க்ருதேஸ்நாதே நவசாடீ
பரிச்சதே !!

மூலஸ்தான வள்ளி, தெய்வயானை இருவரையும் நன்குஅர்ச்சித்து சிறப்புத் திருமஞ்சன வரிசையில் உற்சவ மூர்த்தி தேவி இருவருக்கும் மங்கள நீராட்டி புத்தாடை புனைந்து

शुद्धनैवेद्यसन्तुष्टे गन्धस्रग्दामभूषिते ।
पयोघृतधरे कृत्वा दिनशेषं नयेत्क्रमात् ॥ १९८ ॥

சுத்தநைவேத்ய ஸந்துஷ்டே கந்தஸ்ருக்தாம
பூஷிதே!
பயோக்ருத தரே க்ருத்வா தினசேஷந்நயேது
க்ருமாத் !!

சுத்தமான மணமிகு சந்தனமிட்டு குங்குமிட்டு மணமிகு மலர்மாலைகள் சூட்டி அர்ச்சித்து சுத்தான்னம், பால், தயிர் இவைகளுடன் தினக்கட்டளை நிவேதனமும் நிவேதித்து

कृत्वा च पेषणीपूजां याम्यायां पावकेपि वा ।
तत्रामलकपिष्टेव रजन्याऽपि सुगन्धिना ॥ १९९ ॥

க்ருத்வாசபேஷணீ பூஜாம் யாம்யாயாம்
பாவகேபிவா!
தத்ராமலக பிஷ்டேந ரஜன்யாபி சுகந்தினா!!

தெற்கிலோ அல்லது தென்கிழக்கிலோ கருங்கல்லினாலான தான்யங்களை மாவாக்கும் கையினால் அரைக்கும் எந்திரத்துக்கும் முறைப்படி பூஜை செய்யுமுன் அங்கு நெல்லிவற்றல் தூள் அரிசிமாவு, மஞ்சள் தூள் முதலான வாசனை திரவியங்களால்

संस्थाप्य पेषणीं कृत्वा सप्तधान्यकृताश्रयाम् ।
गन्धैरालिप्य वस्त्रेण नवेनाच्छाद्यसासनाम् ॥ २०० ॥

ஸம்ஸ்நாப்ய பேஷணீம் க்ருத்வா சப்த தான்யக்ரு
தாஸ்ரயாம்!
கந்தை ராலிப்ய வஸ்த்ரேண நவேநாச்சாத்ய
ஸாஸநாம் !!

நீராட்டி சந்தனம் பூசி, புத்தாடை புனைந்து ஏழு தான்யங்களையும் பூசித்து புத்தாடையால் மூடி

ध्यात्वाथ पेषणीं गौरीं समभ्यर्च्य यथाविधि ।
नैवेद्यं सोपदंशञ्च दत्वा स्त्रीभि: प्रसादितम् ॥ २०१ ॥

த்யாத்வாத பேஷணீம் கௌரீம் ஸமப்யர்ச்ய யதா
விதி!
நைவேத்யம் ஸோபதம் சஞ்ச தத்வாஸ்த்ரீபி:ச
ப்ரஸாதிதம் !!

கருங்கல் எந்திரத்தில் முருகனின் தாய் கௌரீயையும் முறைப்படி ஆவாஹித்து பூஜித்து உப உணவுகளோடு உணவு நிவேதித்து மூவராலும் ஆசிபெற்று

ग्रामप्रदक्षिणं कृत्वा देवदेव्यौ च भक्तितः ।
सर्वालङ्कारसंयुक्तं पाददीपैः समन्वितम् ॥ २०२ ॥

க்ராம ப்ரதக்ஷிணம் க்ருத்வா தேவதேவ்யௌ ச பக்திதஃ!
ஸர்வாலங்கார ஸம்யுக்தம் பாததீபை ஸ்ஸமந்விதம் !!

முருகப் பெருமானை வள்ளி நாச்சியாரையும் தெய்வயானை நாச்சியாரையும் அலங்காரத்தோடு அகங்குழைந்து வீதியுலா வலம் செய்வித்து தீவெட்டி பந்தம் இவைகளோடு

तत्काले दापयेन्मुद्गांकुरं लवणसंयुतम् ।
वीथ्यां वीथ्यां जनेभ्यश्च व्यंजनं तण्डुलान्वितम् ॥ २०३ ॥

தத்காலே தாபயேந்முத்காங்குரம் லவண ஸம்யுதம்!
வீத்யாம் வீத்யாம் ஜநேப்யச்ச வ்யஞ்ஜநம் தண்டுலாந்விதம் !!

அச்சமயம் (வீதியுலா நேரத்தில்) முளைப்பயிறு, உப்பு சரியாக கலந்ததை வீதிக்கு வீதி மக்களுக்கு வெல்லம், தேங்காய், கரும்பு கலந்த அரிசியையும் வழங்க வேண்டும்.

आलयं तु प्रविश्याथ परिवेषक्रमान्नयेत् ।
शिष्योपाध्यायसंयुक्तान् सिद्धान्ताध्ययनं जपेत् ॥ २०४ ॥

ஆலயந்து ப்ரவிச்யாத பரிவேஷ க்ரமாந்நயேத்!
சிஷ்யோபாத்யாய ஸம்யுக்தான் ஸித்தாந்தாத்ய யநந்ஜபேத் !!

ஆலயம் திரும்பி வந்தவுடன் பரிவேஷ மரபுப்படி ஆசிரியர்களும் சீடர்களும் சிவஞான போதம் மூலமும் உரையும் படிக்க வேண்டும்.

ऋग्यजुः सामगाथर्वा वेदांगं च पृथक्पृथक् ।
शिवधर्मपुराणानि सेतिहासानि तत्समम् ॥ २०५ ॥

ருக்யஜுஃஸ் ஸாமகாதர்வா வேதாங்கஞ்ச ப்ரதக் ப்ரதக்!
சிவதர்ம புராணாநி ஸேதிஹாஸாநி தத்ஸமம் !!

ருக்வேதம், யஜுர் வேதம், ஸாம வேதம், அதர்வண வேதம், வேதத்துக்கு அங்கமானவைகளையும் தனித்தனியேயும் சிவபுண்ணிய தர்ம புராணங்களையும் இதிஹாஸம் முதலியவைகளையும்

काव्यञ्च शब्दशास्त्रञ्च ज्योतिश्शास्त्रं ततः परम् ।
आयुर्वेदं द्राविडञ्च श्रावयेत्प्रीणयेद्गुहम् ॥ २०६ ॥

காவ்யஞ்ச சப்த சாஸ்த்ரஞ்ச ஜ்யோதிஸ்ஸாஸ்த்ரம் தத: பரம்!
ஆயுர்வேதம் த்ராவிடஞ்ச ச்ராவயேத் ப்ரீணயேத் குஹம் !!

இலக்கியம், சப்தம், சாஸ்த்ரம், ஜோதிஷம், இவைகளை பிறகும் ஆயுர்வேதம் தென்மொழித் தமிழ் இவைகளை முருகப் பெருமான் மகிழும் வண்ணம் கேட்கும்படி நன்கு சொல்லச்சொல்ல வேண்டும்.

ब्राह्मणान्भोजयेत्तत्र वैदिकान् शिवभक्तकान् ।
कन्याश्च ब्रह्मचारींश्च दीनानाथांश्च भोजयेत् ॥ २०७ ॥

ப்ராம்மணாந் போஜயேத்தத்ர வைதிகாந் சிவபக்தகாந்!
கந்யாச்ச ப்ரம்மசாரீம்ச்ச தீநாநாதாம்ச்ச போஜயேத் !!

அந்தணர்களையும், மற்றும் வேத விற்பன்னர் களையும், சிவபக்தர்களையும், சாப்பிடச் செய்து கன்னிப் பெண்கள் மணமாகாத பிரும்மச்சாரிகள் ஏழைகள், குருடர்கள், அனைவரையும் சாப்பிடச் செய்ய வேண்டும்.

विधानमेतत्कर्तव्यं देव्याः सन्तुष्टकारणम् ।
एवं यः कुरुते मर्त्यः सर्वान्कामानवाप्नुयात् ।
अश्विनीपूजनं प्रोक्तं कृत्तिकापूजनं शृणु ॥ २०८ ॥

விதாநமேதத் கர்தவ்யம் தேவ்யாஸ் ஸந்துஷ்ட காரணம் !
ஏவம் ய: குருதே மர்த்ய ஸ்ஸர்வாந் காமாந் வாப்நுயாத் !!
அச்வநீ பூஜநம் ப்ரோக்தம் க்ருத்திகா பூஜநம் ச்ருணு !!

முருகப் பெருமான் முழுதும் சந்தோஷமடைய இம்முறைப்படி செய்வது சாலச் சிறந்தது. இவ்வாறு எவர் செய்கிறாரோ அவர் எல்லா விருப்பங்களையும் இனிதே எய்துவர். மாமுனிவரே அசுவனி பூஜை இவ்வாறு சொல்லப்பட்டது. கார்த்திகை பூஜை முறையைக் கேட்பீராக

इत्याश्विजमासपूजाविधिः

இது ஆஸ்வீஜமாஸ் பூஜா விதியாகும்.

॥ कार्तिकमासपूजाविधिः ॥

கார்த்திக மாஸ பூஜா
கார்த்திகைமாத பூஜை முறை

ब्राह्मणा यजुसूक्तैश्च भूभुजाः कुक्कुटैरपि ।
वैश्याः कर्पूरखण्डैश्च शूद्राद्याः फलपुष्पकैः ।
कार्तिक्यां कृत्तिकायोगे यः कुर्यात्स्वामिदर्शनम् ॥ २०९॥

ப்ராம்மணாயஜு ஸூக்தைச்ச பூபுஜா: குக்குடைரபி!
வைச்யா: கற்பூர கண்டைச்ச சூத்ராத்யா: பல புஷ்பகை:!!
கார்திக்யாம் க்ருத்தியோகே ய: குர்யாத் ஸ்வாமி தர்சநம் !!!

ஸ்வாமி என்ற பெயருக்கு எல்லாம் தமக்கே உரியர் என்பது பொருள் பரமசிவனையும் தமக்கே உரிய தாதையாகவும் சீடனாகவும் உரியதால் முருகனுக்கு ஸ்வாமி - தகப்பன் ஸ்வாமி - ஸ்கந்த சுவாமி - இவ்வளவு சிறப்பு பொருந்திய முருகப் பெருமானை கார்த்திகை மாதக்கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்தில் பிராம்மணர்கள் யஜுர் வேத மந்திரங்களாலும், அரசர்கள் சேவல் முதலானவைகளோடும் வணிகச் செட்டியார்கள் தேங்காய் முதலியவைகளாலும், சூத்திரர் முதலானவர்கள் பழங்கள், புஷ்பங்கள் முதலியவைகளாலும் சேவிக்க

सप्तजन्मभवेद्विप्रो धनाढ्यो वेदपारगः ।
कार्तिक्यां कृत्तिकापर्वयोगे वृषलग्नके ॥ २१० ॥

ஸப்த ஜந்ம பவேத்விப்ரோ தநாட்யோ வேதபாரக:!
கார்திக்யாம் க்ருத்திகாபர்வ யோகே வ்ருஷப லக்நகே !!

ஏழு ஜன்மங்கள் உத்தமமான பிராம்மணர்களாகவும் செல்வந்தர்களாகவும் வேதம் முழுதும் ஓதுபவர்களாகவும் ஆவார்கள். கார்த்திகை மாதம் பௌர்ணமியோடு கூடிய கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்தில் நலந்தரும் ரிஷப லக்னத்தில்

श्रद्धया कार्तिकेयाय यः कुर्याद्घृतदीपिकाम् ।
तस्य पुण्यमसंख्येयं विश्वामित्र महामुने ॥ २११ ॥

ஸ்ரத்தயா கார்த்திகேயாய ய: குர்யாத் க்ருத தீபிகாம்!
தஸ்யா: புண்ய மஸங்க்யேயம் விஸ்வாமித்ர மஹா முநே !!

விசுவாமித்திர முனிவரே! அன்போடும் ஆசாரத்தோடும் முருகனுக்காக எவர் நெய் தீபம் ஏற்றுகிறாரோ அவருக்கு எண்ணிலடங்கா புண்யமானது எனக் கருதப்படுகிறது

कृत्तिकापर्वयुक्तेनालाभे पर्वणि सम्मतम् ।
रोहिण्यां वा भरण्यां वा दीपं पर्वणि कारयेत् ॥ २१२ ॥

க்ருத்திகா பர்வ யுக்தேநா லாபே: பர்வணி ஸம்மதம்!
ரோஹிண்யாம் வாபரண்யாம் வா தீபம் பர்வணி காரயேத் !!

கார்த்திகை மாதம் பௌர்ணமியன்று கார்த்திகை நக்ஷத்திரம் சேர்ந்தோ அல்லது ரோகிணி பரணியோடு சேர்ந்து வந்தாலும் பரணி, கார்த்திகை ரோகிணி மூன்று நாட்களிலும் தீபமேற்றி வழிபடலாம். பௌர்ணமியில் வழிபாடு சிறப்பு

अपर्वणिकृतं दीपं राजराष्ट्रं विनश्यति ।
पर्वद्वये तु सम्प्राप्ते पूर्वं त्यक्त्वा परं ग्रहेत् ॥ २१३ ॥

அபர்வணி க்ருதம் தீபம் ராஜராஷ்ட்ரம் விநஸ்யதி!
பர்வத்வயேது ஸம்ப்ராப்தே பூர்வந் த்யக்த்வா பரம் க்ருஹேத்!!

பௌர்ணமி சேராத கார்த்திகை தீபம் அரசர்களுக்கு அழிவைத் தரும். இரு பௌர்ணமி ஒரே மாதத்தில் வருமாயின் முன் பௌர்ணமியை விட்டுவிட்டு பின் பௌர்ணமியையே தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.

पूर्णायां खण्डितायां तु द्वयोर्नाड्याधिकं ग्रहेत् ।
रवेरस्तमनात्पूर्वे पादयामाद्विधानत: ॥ २१४ ॥

பூர்ணாயாம் கண்டிதாயாந்து த்வயோர்நாட்யாதிகம் க்ருஹேத்!
ரவேரஸ்த மநாத்பூர்வே பாதயாமாத்விதாநத:!!

பௌர்ணமி இருநாளில் பிரிந்து வருமாயின் இரண்டு நாளில் என்று அதிக நாழிகைகள் சூரிய அஸ்தமனத்திற்கு முன் நான்காவது யாமத்தில் சம்பந்தத்தோடு இரவில் வியாபித்துள்ள நாளைச் சரியெனக் கொள்ள வேண்டும்.

कालस्तदूर्ध्वे यामार्धपर्यन्तं दीपकर्मणि ।
नक्षत्रमृद्ध्या संस्पृष्टे तत्कालान्ते समाचरेत् ॥ २१५ ॥

காலஸ்த தூர்த்வே யாமார்த்த பர்யந்தந்தீப கர்மணி!
நக்ஷத்ர வ்ருத்யா ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டே தத்காலாந்தே ஸமாசரேத்!!

அதற்கு மேல் இரவில் இரண்டாவது யாமம் முடிய பௌர்ணமி இருக்கும் நாள் கார்த்திகை தீபமேற்ற ஏற்ற நாள். அதிக நேரமிருக்கும் பௌர்ணமி நாளிலே தீபமேற்றத் தேர்ந்தெடுக்கவும்

यल्लग्ने विषसंस्पृष्टे तल्लग्नं परिवर्जयेत् ।
विषस्य परपूर्वे तु घटिकाद्वयत: शुभम् ॥ २१६ ॥

யல்லக்நே விஷஸம்ஸ் ப்ருஷ்டே தல்லக்னம் பரிவர்ஜயேத்!
விஷஸ்ய பர பூர்வேது கடிகாத்வயத ஸ்சுபம்!!

எந்த லக்னத்தில் குறை சேருமோ அதை விட்டு விடவும். அதற்கடுத்த அல்லது முன்னர் 2 நாழிக்கு முன்னரோ அல்லது பின்னரோ உள்ள சுபமான லக்னத்தை தீபமேற்ற தேர்ந்தெடுக்கவும்

कर्तुरष्टमराश्यादिलक्षदोषनिरूपणम् ।
विष्टिवैनाशिकर्क्षादिप्रेक्षणं नात्र सम्मतम् ॥ २१७ ॥

கர்துரஷ்டம ராஸ்யாதி லக்ஷதோஷ நிருபணம்!
விஷ்டி வை நாசகர்க்ஷாதி ப்ரேக்ஷணந்நாத்ர ஸம்மதம்!!

தீபமேற்ற இருக்கும் எஜமானருக்கு அஷ்டம ராசியில் சந்திராஷ்டம தோஷம் போல் தோஷம் அநேகமிருப்பதால் விஷம் வைநாசிகம் தரும் நக்ஷத்திரம் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். புரோக்ஷணம் நல்ல வேளையில் செய்வதே நல்லது.

पर्वयुक्तमयुक्तं वा नक्षत्रं तु प्रधानकम् ।
एवं परीक्ष्य मतिमान् कृत्तिकादीपमाचरेत् ॥ २१८ ॥

பர்வயுக்தம யுக்தம் வா நக்ஷத்ரந்து ப்ரதாநகம்!
ஏவம் பரீக்ஷ்ய மதிமாந் க்ருத்திகா தீபமாசரேத்!!

பௌர்ணமியோடு இணைந்தாலும் இணையா விட்டாலும் கார்த்திகை மாதத்தில் கார்த்திகை நக்ஷத்திரம் தான் முக்கியமாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். மதிமிகு அர்ச்சகர் இவ்வாறு பரிசோதித்து கிருத்திகை தீபத்தை நடத்த வேண்டும்.

पूर्वेद्युः कौतुकं बध्वा स्नाप्यचोत्सवबेरकम् ।
मङ्गलांकुरमन्त्रैश्च कुर्याद्विप्युक्तमार्गतः ॥ २१९ ॥

பூர்வேத்யு: கௌதுகம் பத்வா ஸ்நாப்ய சோத்ஸவ பேரகம் !
மங்களாங்குர மந்த்ரைஸ்ச குர்யாத் வித்யுக்த மார்கத:!!

உற்வசவருக்கு நீராட்டி முதல் நாள் கங்கணங்கட்டுவதற்கு முன் முளைப்பாலை யிடுவதை முறைப்படி செய்து மங்களாங்குர மந்திரங்களான ஒஷதி சூக்தம் எனும் மந்திரங்களோடு செய்யவும்

दीपारोहणकालस्य पूर्वे स्वामिनमर्चयेत् ।
मूलबेरमलंकृत्य पूपयेद्भूषणार्हकैः ॥ २२० ॥

தீபாரோஹண காலஸ்ய பூர்வேஸ்வாமிந மார்ச்சயேத் !
மூலபேர மலங்க்ருத்ய பூஷயேத் பூஷணார் ஹகை:!!

தீபமேற்றுவதற்கு முன்பு ஸ்ரீ முருகப் பெருமானை அர்ச்சிக்க வேண்டும். மூலஸ்தான முருகனை கருவறை கந்தசுவாமியை உரிய உரிய ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்க வேண்டும்.

नीलोत्पलैश्च कमलैः पट्टिकैः पुष्पकैर्यजेत् ।
प्रभूतहविषं दत्वा ताम्बूलं दापयेत्ततः ॥ २२१ ॥

நீலோத்பலைஸ்ச கமலை: பட்டிகை: புஷ்பகைர்யஜேத் !
ப்ரபூத ஹவிஷந்தத்வா தாம்பூலந்தா பயேத்தத:!!

நீலோத்பல மலர்களாலும், தாமரை மலர்களாலும் தங்கப்பட்டி, மஞ்சள்பட்டி போன்ற மலர்களால் முருகனைப் பூசித்து அதிக அளவில் மிகுந்த சுவையோடு முருகனுக்கு முன் அன்னத்தைப் படைத்து தாம்பூலமும் தரமாக தர வேண்டும்.

आलये मण्डपे वाऽपि यागमण्डप एव च ।
शिवाग्निं तत्र संपूज्य गुहं सांगं समर्चयेत् ॥ २२२ ॥

ஆலயே மண்டபே வாபியாக மண்டப ஏவச !
சிவாக்நிம் தத்ரஸம்பூஜ்ய குஹம் சாங்கம் சமர்ச்சயேத் !!

ஆலயத்திலோ மண்டபத்திலோ (யாகமண்டபம்) வேள்விச் சாலையிலோ சிவாக்னியை ஆராதித்து அதில் ஸ்ரீ முருகப் பெருமானை ஆஸன ஆவரணங்களுடன் பூஜித்து

समिदाज्येन चरुणा दीपैः कार्पासबीजकैः ।
क्षीरेण शतमर्धं वा तदर्धं वा हुनेत्सधीः ॥ २२३ ॥

சமிதாஜ்யேந சருணாதீபை: கார்பாஸ பீஜகை:!
க்ஷீரேண சதமர்தம்வா ததர்தம் வாஹு"நேத் ஸுதீ:!!

மதிமிகு அர்ச்சகரானவர் ஸ்ரீமுருகப் பெருமானுக்கு சமித்துக்கள் அன்னம், நெய், பால், பருத்தி விதைகள், இவைகளால் தனித்தனியே நூறு அல்லது ஐம்பது அல்லது இருபத்தைந்து முறையாவது ஹோமம் செய்யாவது

स्कन्तमूलेन मन्त्रेण दशांशं जुहुयात्ततः ।
स्कन्दसूत्रं मन्त्रषट्कैर्द्रव्यषट्कैर्हुनेत्क्रमात् ॥ २२४ ॥

ஸ்கந்த மூலேண மந்த்ரேண தசாம்சஞ் ஜு"ஹு"யாத்தத:!
ஸ்கந்த ஸூக்தம் மந்த்ரஷட்கைர் த்ரவ்ய ஷட்கைர் ஹு"நேது க்ரமாத் !!

ஸ்கந்த மூலமெனும் ஷடக்ஷர மந்திரத்தாலும், அதில் பத்தில் ஒருபங்கு ஹோமம் செய்யவேண்டும். ஸ்கந்த சூக்தம் ஷடக்ஷரத்தின் ஆறுபிரயோக முறை மந்திரங்களாலும் ஆறுமுறைப்படி ஆறுதிரவியங் களால் செய்ய வேண்டும்.

कुमारमातेति मन्त्रेण प्रतिद्रव्यं हुनेत्ततः ।
पूर्णाहुतिं ततो हुत्वा शिवाग्निं च विसर्जयेत् ॥ २२५ ॥

குமாரமேதி மந்த்ரேண ப்ரதித்ரவ்யம் ஹுநேத்தத:/
பூர்ணாஹுதிம் ததோஹுத்வா சிவாக்னிஞ்ச
விஸர்ஜயேத் //

அயம்குமாரோ என்ற வேத மந்திரத்தாலும் மாதே குமாரம் என்ற யஜுர் வேத மந்திரத்தினாலும் ஒவ்வொரு திரவியத்தையும் ஹோமம் செய்து பூர்ணாஹுதி செய்து சிவாக்னியை முறைப்படி பராங்முகார்க்யம் கொடுத்து நிறைவு செய்ய வேண்டும்.

नारिकेलशमिस्तालपनसासनखादिराः
चम्पको देवदारुश्च मधुकः सालवृक्षकः ॥ २२६ ॥

நாளிகேர சமீஸ்தால பநசாஸந காதிரா:/
சம்பகோ தேவதாருஸ்ச மதுகஸ்ஸாலவ்ருக்ஷகா://

அந்த அக்னி (சிவாக்னியிலிருந்து) கிருத்திகா தீபமேற்ற வேண்டும். தென்னைமரம் மட்டை, பனைமரம் மட்டை, பலாமரம், கருங்காலி மரங்கள் மட்டைகள், கிளைகள் (இவைகளால்)

तदग्नौ दीपमारोप्य कृत्तिकादीपमाचरेत् ।
दीपदण्डद्रुमाः प्रोक्ताः कारयेल्लक्षणान्वितम् ॥ २२७ ॥

ததக்நௌ தீபமாரோப்ய க்ருத்திகாதீபமாசரேத் /
தீபதண்டத்ருமா: ப்ரோக்தா: காரயேல்
லக்ஷணாந்விதம் //

செண்பக மரம், தேக்கு மரம், தேவதாரு மரம், இலுப்பை மரம் இவைகளால் தீப தண்டத்துக்கு பயன்படுத்தக் கூடிய மரங்களால் அழகாகச் செய்யப்பட வேண்டும்.

अलाभे तु बहिः स्थाने वृक्षयोग्यद्रुमं ग्रहेत् ।
ध्वजदण्डोक्तमार्गेण दीपदण्डं प्रकल्पयेत् ॥ २२८ ॥

அலாபே து பஹிஸ்தாநே வ்ருக்ஷயோக்ய த்ருமம்
க்ரஹேத் /
த்வஜதண்டோக்த மார்கேண தீபதண்டம்
ப்ரகல்பயேத் //

கிடைக்காத நிலையில் கொடி மரத்துக்குக் கூறப்பட்ட இலக்கண வரம்பு வண்ணம் எடுத்துக் கொள்ளத்தக்க மரங்களுள் ஒன்னால் தீப தண்டம் செய்ய வேண்டும்.

त्रितालं स्तम्भनाहं स्यादृजुं शुद्धसमन्वितम् ।
नवकीलं समारोप्य व्योमकीलविवर्धनात् ॥ २२९ ॥

த்ரிதாலம் ஸ்தம்ப நாஹம்ஸ்யாத்ருஜும் சுத்த
மந்விதம் /
நவகீலம் சமாரோப்ய வ்யோமகீல விவர்த்தநாத் //

நேராகவும், சுத்தமானதாகவும், கீழ்முதல் மேல் வரை ஒன்பது நிலைப்படிகள் மூன்றுப் பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டதாகவும் இரும்பல்லாத இதர உலோக ஆணிகள் உபயோகிக்கத் தக்கது

सप्तविंशतिकीलन्तं रोहणार्थं सुयोजयेत् ।
द्वादशांगुलकारस्य व्योमांगुलविवर्धनात् ॥ २३० ॥

சப்த விம்சதி கீலாந்தம் ரோஹணார்த்தம்
சுயோஜயேத் /
த்வாதசாங்குலகாரஸ்ய வ்யோமாங்குல
விவர்த்தநாத் //

இருபத்தேழு முளை ஆணிவரை முழுவதும் செம்பினாற் செய்தாலது. இவையாவும் மேலே ஏறி தீபம் வைக்க வசதியாக இருப்பதற்கு அமைக்கப்பட வேண்டும். இவைகள் ரோகிணி முதல் துவங்கி 27-வது நக்ஷத்திரமாக 27 முளை ஆணியில் பூஜிக்க வேண்டும். மேல் கார்த்திகை பூஜிக்கப்பட வேண்டும்)

द्वाविंशदंगुलान्तं स्याद्दण्डात्कीलंविनिर्गत: ।
द्व्यंगुलात्पादवृद्ध्यादि षडंगुलसमावधि ॥ २३१ ॥

த்வாவிம் சதங்குலாந்தம் ஸ்யாத் தண்டாத் கீலம் விநிர்கத:!
த்வ்யங்குலாத் பாத வ்ருத்யாதி ஷடங்குல ஸமாவதி!!

22 அங்குல நீளம் வரை 2 அங்குல கனத்தில் கீல் முனைகள் அமைக்க வேண்டும். (அதாவது மரத்தில் உள் செலுத்தப்பட்டதும் வெளியில் கால் வைத்து ஏறி செல்ல வசதியாக அவைகள் அமைக்கப்பட வேண்டும்)

विस्तारं तद्घनं ज्ञेयं निर्गमादर्धमात्रकम् ।
दण्डप्रोक्तञ्च कीलानां सुदृढं कल्पयेद्बुध: ॥ २३२ ॥

விஸ்தாரம் தத்கணம் ஞேயம் நிர்கமாதர்த்த மாத்ரகம்!
தண்டப்ரோக்தஞ்ச கீலானாம் ஸுத்ருடம் கல்பயேத் புத:!!

நீளம், கனம் இரண்டும் தாங்கும் அளவு தரமாக இருக்கும் வண்ணம் அறிவாளியான ஆச்சாரியைக் கொண்டு ஆசார்யர் முன்னரே செய்வித்து வைக்கச் சொல்ல வேண்டும்.

लोहचक्रं तदूर्ध्वे तु व्योममूलं त्रिपादवत् ।
सुदृढं स्थापयेत्पात्रं धारणायां महामुने ॥ २३३ ॥

லோஹ சக்ரம் ததூர்த்வேது வ்யோம மூலம் த்ரிபாதவத்!
சுத்ருடம் ஸ்தாபயேத் பாத்ரம் தாரணாயாம் மஹாமுனே!!

மேலே வட்ட வடிவமாய் முக்காலி வடிவில் கொப்பரை போன்ற பாத்திரம் வைக்குமாப்போல திடமாக அமைக்கச் சொல்ல வேண்டும் முனிவரே!

दारूद्भवानि चक्राणि प्रतिकूलं सुयोजयेत् ।
न्यस्तव्याश्चक्रवद्दीपं स्तम्भमूलात्पृथक्पृथक् ॥ २३४ ॥

தாருத்பவானி சக்ராணி ப்ரதிகூலம் சுயோஜயேத்!
ந்யஸ்தவ்யாஸ்சக்ர வத்தீபம் ஸ்தம்பமூலாத் ப்ருதக் ப்ருதக்!!

மரத்தால் இல்லாமல் தீபஸ்தம்பம் அடி முதல் முடி வரை செம்பால் கீல் முனைகள் உள்ளும் புறமும் சரிபங்காய் இருக்கும்படி அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும், ஏனெனில் மரத்தாலானது ஆபத்தானது

दीपिका प्रतिचक्रञ्च रसद्वादशषोडश ।
सहस्रदीपयुक्तं वा शतदीपयुतं तु वा ॥ २३५ ॥

தீபிகா ப்ரதி சக்ரஞ்ச ரஸத்ராதச ஷோடச!
ஸஹஸ்ர தீப யுக்தம் வாசத தீபயுதந்துவா!!

மேலே வைக்கப்படும் செம்பு பெரிய தட்டில் ஆறுபன்னிரண்டு 16 தளத்தட்டுகளாக வைக்கலாம். ஏனெனில் 1008 தீபங்களோ குறைந்த பாரம் 108 தீபங்களோ, வைக்க ஏதுவாக அமைக்கலம்

स्थापयेद्दीपदण्डांश्च मालाकारेण वास्तुन: ।
तोरणाकारतो वाऽपि वृत्ताकारेण वाथवा ॥ २३६ ॥

ஸ்தாபயேத்தீப தண்டாம்ஸ்ச மாலா காரேண வாஸ்துந:!
தோரணாகாரதோ வாபி வ்ருத்தா காரேண வாதவா!!

வட்ட வடிவமாகவோ, மாலைகள் போல் பல மடிப்புக்களோடோ தோரணங்கள் போல் படிப்படியாகவோ வஸ்துலக்ஷணத்துக்குட்பட்டு செய்விக்க வேண்டும்.

प्रासादस्यैव परितश्चतुर्दिक्षु विशेषत: ।
कूटाकाराणि कृत्वाथ चतुर्गात्रयुतानि च ॥ २३७ ॥

ப்ரஸாதஸ்யைவ பரிதஸ்சதுர்திக்ஷு விசேஷத:!
கூடாகாராணி க்ருத்வாத சதுர்காத்ர யுதானிச!!

ஆலயத்துக்கு நாற்புறமும் சிறப்பாக கூடாரம் போல் நான்கு அளவான சொக்கல் பனை கட்டி விட்டு

कूटवन्धेषु सर्वत्र पात्राणि न्यस्य कारयेत् ।
पुण्याहप्रोक्षणं कृत्वा दण्डं पूर्वेऽपि वासयेत् ॥ २३८ ॥

கூட பந்தேஷு ஸர்வத்ரபாத்ராணின்யஸ்ய காரயேத் /
புண்யாஹ - ப்ரோக்ஷணம் க்ருத்வா தண்டம் பூர்வேபி வாஸயேத் //

நான்கிலும் தீபபாத்ரம் அமைத்து முருகனுக்கு முன்பு தீபஸ்தம்பம் நாட்டி புண்யாக வாசன நீர்த்தெளித்து பிறகு தீபம் வைக்க வேண்டும்.

बलिपीठाग्रके वाऽपि ध्वजदण्डाग्रकेऽपि वा ।
यथ दृढतरं स्थाप्य पूरयेच्छुद्धवालुकैः ॥ २३९ ॥

பலி பீடாக்ரகேவாபி த்வஜ தண்டாக்ரகேபிவா /
யதா த்ருடதரம் ஸ்தாப்ய பூரயேச்சுத்த வாலுகை: //

பலிபீடத்திற்கு முன்போ கொடிமரத்துக்கு முன்பாகவோ ஸ்தம்பத்தை ஆழ குழிவெட்டி நிலை நிறுத்தி மணல்களால் நிரப்பி ஆடாதவாறு அமைக்க வேண்டும்.

वेदिमूले प्रकर्तव्यं वृत्तं वा चतुरश्रकम् ।
त्रिहस्तमात्रविस्तीर्णमेकहस्तोन्नता शुभा ॥ २४० ॥

வேதி மூலே ப்ரகர்தவ்யம் வ்ருத்தம்வா சதுரஸ்ரகம் /
த்ரிஹஸ்தமாத்ர விஸ்தீர்ணமேக ஹஸ்தோன்னதா சுபா //

ஸ்தம்பத்தின் அடியிலே நாற்புறமும் மூன்று முழ அளவு (4½ அடி) (சுற்றளவு உயரம்) அல்லது 1½ அடி வட்ட வடிவமாகவோ, நாற்கரமாகவோ செய்வது நலம்

गोमयालेपनं कृत्वा शालिपिष्टैर्विचित्रयेत् ।
नवेन युग्मवस्त्रेण दण्डमूलं प्रवेष्टयेत् ॥ २४१ ॥

கோமயா லேபனங்க்ருத்வா சாலிபிஷ்டைர் விசித்ரயேத் /
நவேன யுக்ம வஸ்த்ரேண தண்டமூலம் ப்ரவேஷ்டயேத் //

தீபத்தண்டின் கீழ் பசுஞ்சாணத்தால் மெழுகி நெல் அரிசி மாவினால் அலங்காரமாக கோலம் போட்டு புத்தாடையால் தீப தண்டின் அடியில் கட்டி மேல் வஸ்த்ரம் அணிவிக்க வேண்டும்.

पालिकाद्यैरलंकृत्य पुण्याहं वाचयेद्बुधः ।
अस्त्रेण प्रोक्ष्य तद्दण्डं प्रणवेन तु पूजयेत् ॥ २४२ ॥

பாலிகாத்யை ரலங்க்ருத்ய புண்யாஹம் வாசயேத் புத: /
அஸ்த்ரேண ப்ரோக்ஷ்ய தத்தண்டம் ப்ரணவேனது பூஜயேத் //

நெய்தீப அகல்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு புண்யாக நீர் அஸ்த்ரமந்தரத்துடன் தெளித்து அத்தீபதண்டத்தை ஓங்கார பிரணவ வடிவாய் நினைத்து பூசித்து

स्तम्भयानं यथा तद्वद्दीपं कुर्यान्मनोरमम् ।
कार्पासबीजैर्मतिमान्निच्छिद्रेणैव साधनम् ॥ २४३ ॥

ஸ்தம்பமாநம் யதாதத்வ த்தீபங்குர்யாந் மனோரமம் /
கார்பாஸ பீஜைர் மதிமாந் நிச்சித்ரேணைவ சாதநம் //

தீபத்தண்டத்தின் உயரத்துக் கொப்ப உயர்ந்த அளவில் எண்ணிக்கையினால் பருத்தித் திரியினால் பருத்தித் துணியினால்

पोट्टलीकं ततो बध्वा घृतपात्रे निधाय च ।
अष्टप्रस्थं घृतेनैव तदर्धेनैव पूरयेत् ॥ २४४ ॥

பொட்டலீ கந்ததோ பத்வா க்ருத பாத்ரே நிதாயச /
அஷ்டப்ரஸ்தம் க்ருதே நைவ ததர்தேநைவ பூரயேத் //

உள்ளே பொறி எள் வைத்து பொட்டலங்கட்டி நெய் பாத்திரத்தின் நடுவே நிமிர்ந்து நிற்குமாப் போல துணித்திரியை திரித்து எட்டு படி நெய்யூற்றி அல்லது நாலுபடி நெய்யாலாவது கொப்பரையை நிரப்ப வேண்டும்.

सौवर्णं राजतं ताम्रं मृण्मयं वाऽथ पात्रकम् ।
देवाग्रे मण्डलं कृत्वा शालिपिष्टैर्विचित्रयेत् ॥ २४५ ॥

ஸௌவர்ணம் ரஜதம் தாம்ரம் ம்ருண்மயம் வாத பாத்ரகம்!
தேவாக்ரே மண்டலம் க்ருத்வா சாலி பிஷ்டைர் விசித்ரயேத் !!

தங்கம், வெள்ளி, தாமிரம் மண்ணாலான பாத்திரத்தில் முருகனுக்கு முன் அறுகோண மண்டலத்தினால் மாக்கோலமியற்றி அழகுற

शालिभिर्विकिरेत्तत्र दर्भैश्चैव परिस्तरेत् ।
तन्मध्ये विन्यसेत्पात्रं हृदयेन तु मन्त्रतः ॥ २४६ ॥

சாலி பிர்விகிரேத் தத்ர தர்பைஸ்சைவ பரிஸ்தரேத் !
தந்மத்யே விந்யஸேத் பாத்ரம் ஹ்ருதயேநது மந்த்ரத:!!

நெல்பரப்பி அதன் தர்பைகளை வடக்கு நுனியாக பரப்பி அதன்மேல் இருதய மந்திரத்தால் தீபக்கொப்பரை பாத்திரத்தை வைத்து

दीपयेत्प्राङ्मुखो मन्त्री स्कन्दमूलमनुस्मरन् ।
एवं त्रिधा पञ्चधा वा शरावे पात्रमाचरेत् ॥ २४७ ॥

தீபயேத் ப்ராங்முகோ மந்த்ரீ ஸ்கந்த மூல மநுஸ்மரந் !
ஏவம் த்ரிதா பஞ்சதாவா சராவே பாத்ரே மாசரேத் !!

கிழக்கு முகமாக முருகனின் மூலத்தை மனத்தில் நிறுத்தி தீபத்தை ஏற்றி மூன்று ஐந்து அகல் ஏற்றவும்.

ब्रह्मसूक्तैश्च मन्त्रैर्वा गन्धपुष्पादिनार्चयेत् ।
धूपदीपं ततो दत्वा हृदयेन तु मन्त्रतः ॥ २४८ ॥

ப்ரம்மஸூக்த்ரைஸ்ச மந்த்ரைர்வா கந்த புஷ்பாதிநார்ச்சயேத் !
தூபதீபம் ததோதத்வா ஹ்ருதயேநது மந்த்ரத:!!

பிரும்மசூக்த மந்திரத்தால் மணமிகு மலர்களால் அர்ச்சித்து இருதய மந்திரத்தால் தூபதீபங் காட்டுக.

दीपानारोप्य हस्तैर्वावाहयित्वा शिवद्विजैः ।
सर्वातोद्यसमायुक्तं कृत्वा ग्रामप्रदक्षिणम् ॥ २४९ ॥

தீபாநாரோப்ய ஹஸ்தைர்வா வாஹயித்வா சிவத்விஜை:!
சர்வாதோத்ய சமாயுக்தம் க்ருத்வாக்ராம ப்ரதக்ஷிணம் !!

தீபங்களை தட்டில் வைத்து பிராம்மணர்களை எடுத்துக் கொள்ளச் சொல்லி மங்கள வாத்யங்களோடு கிராம வலம் வரச் செய்ய வேண்டும்.

गृहस्थो वा ब्रह्मचारी वा दीपं सग्राह्य पाणिना ।
अघोरास्त्रेण मन्त्रेण दीपदण्डेऽधिरोपयेत् ॥ २५० ॥

க்ரஹஸ்தோ ப்ரம்ம சாரீவா தீபம் ஸங்க்ராஹ்ய பாணிநா !
அகோராஸ்த்ரேண மந்த்ரேண தீப தண்டே திரோபயேத் !!

சுற்றிவந்த பின் (அல்லது ஆலயம் வந்து) மணமானவர்களோ, மணமாகதவர்களோ அகோராஸ்த்ர மந்திரமுச்சரித்துக் கொண்டு தீபதண்டத்தில் ஏறி ஏற்றி விடவேண்டும்.

सर्वातोद्यसमायुक्तं जयशब्दसमन्वितम् ।
सर्वैर्हरहरेत्युक्त्वा दीपदण्डेऽधिरोपयेत् ॥ २५१ ॥

ஸர்வாதோத்ய ஸமாயுக்தம் ஜயசப்த ஸமந்விதம் !
ஸர்வைர்ஹர ஹரேத்யுக்த்வா தீபதண்டேதி ரோபயேத் !!

எல்லா மங்கள வாத்யங்களும் முழங்க ஜயமங்கள முருகனின் நாமங்களை உரக்க மெய்சிலிர்க்க சிறப்பாக ஹர ஹரோ ஹர எனக் கூறிக்கொண்டே தீபதண்டத்தில் தீபமேற்ற வேண்டும்.

प्राङ्मुखोदङ्मुखो वाऽपि दीपं मन्त्रेण विन्यसेत् ।
प्रासादे गोपुरे शालपरिवारालयोर्ध्वके ॥ २५२ ॥

ப்ராங்முகோ உதங்முகோவாபி தீபம்மந்த்ரேண விந்யஸேத் !
ப்ராஸாதே கோபுரேசால பரிவாராலயோர்த்வகே !!

கிழக்கு முகமாகவோ, வடக்கு முகமாகவோ தீபமுன்புறமிருக்கும் வண்ணம் தீபமந்திரம் சொல்லிக் கொண்டே கோயிலின் மேலும் பரிவாரக் கோயில் விமானங்களிலும் வைக்க வேண்டும்.

प्रासादाभ्यन्तरे सर्वे पाकस्थानेन तु मण्डपे ।
वापीकूपतटाकेषु सर्वत्रैव प्रदीपयेत् ॥ २५३ ॥

ப்ராஸாதாப்யந்த ரேஸர்வே பாகஸ்தாநேது மண்டபே !
வாபீகூபதடாகேஷு ஸர்வத்ரைவ ப்ரதீபயேத் !!

ஆலயத்திற்கு உள்ளே எங்கேயும் மடப்பள்ளி, மண்டபம், குளம், கிணறு, குட்டை, ஏரிகளிலும், கூட எல்லா இடங்களிலும் ஒளிமயமாக தீபமேற்றுக

स्वात्वा चोत्सवबेरन्तु समलंकृत्य भूषणैः ।
ग्रामप्रदक्षिणं कृत्वा सर्वातोद्यसमन्वितम् ॥ २५४ ॥

ஸ்நாத்வாசோத்ஸவ பேரந்து ஸமலம் க்ருத்ய பூஷணை: !
க்ராம ப்ரதக்ஷிணம் க்ருத்வா ஸர்வாதோத்ய ஸமந்விதம் !!

மீண்டும் உற்சவரை நீராட்டி அணிகலன்களால் அலங்கரித்து வீதியுலா வரச் செய்வது எவ்வாற்றானும் முயற்சியோடு செய்யத் தக்கது

आलयन्तु प्रविश्याथ मूलबेरं समर्चयेत् ।
स्नपनं कारयेत् तत्र सहस्रादिषु शक्तितः ॥ २५५ ॥

ஆலயந்து ப்ரவிஸ்யாத மூலபேரம் ஸமர்ச்சயேத் !
ஸ்நபனங்காரயேத்தத்ர ஸஹஸ்ராதிஷு சக்தி த :!!

பிறகு மூலாலயம் சேர்ப்பித்து மூல முருகனை பூஜிக்க வேண்டும். 1008 கும்பங்கள் நிறுவி அல்லது 108 அல்லது ஒன்றாவது நிறுவி அபிஷேகித்து

पृथुकान् दापयेद्विद्वान् नालिकेरफलान्वितान् ।
मरीचिजीरकोपेतान् नालिकेरैश्च संयुतान् ॥ २५६ ॥

ப்ருதுகாந் தாபயேத்வித்வாந் நாளிகேரபலாந் விதாந் !
மரீசிஜீர கோபேதாந் நாளிகேரைஸ்ச ஸம்யுதவாந் !!

பொறித்த நல்ல முறைப்படி தயாரித்த அவல்களோடு பாகு சேர்த்து தேங்காய் (மிளகு, ஜீரகம்) (கொஞ்சம் சேர்த்து) மிகுதியாகச் சேர்த்து

दद्यात्पृथुकलाजांश्च गुलसारसमन्वितान् ।
प्रभूतहविषं दत्वा ताम्बूलमपि दापयेत् ॥ २५७ ॥

தத்தேத் ப்ருதுக லாஜாம்ஸ்ச குலஸார ஸமந்விதாந் !
ப்ரபூத ஹவிஷந்தத்வா தாம்பூலமபி தாபயேத் !!

அவ்வவலோடு சுவைமிகு அறுசுவை பக்குவமான அளவுமிகு அன்னப்படையல் செய்து தாம்பூலம் சமர்ப்பித்து

प्रतिसंवत्सरं ह्येवं कर्तव्यं फलकाङ्क्षिभिः ।
लाजान् पृथुकलाजांश्च पृथुकान् व्यञ्जनैर्युतान् ॥ २५८ ॥

ப்ரதிஸம் வத்ஸரம் ஹ்யேவம் கர்தவ்யம் பலகாம் க்ஷிபி: !
லாஜாந் ப்ருதுகலாஜாம்ஸ்ச ப்ருதுகாந் வ்யஞ்சனைர் யுதாந் !!

நலம் வேண்டுவோரால் ஆண்டுதோறும் இவ்வாறு செய்யற்பாலது நெற்பொறிகள் அவல் பொரிகளோடு அறுசுவை உணவோடும்

निवेदयेद्गुहस्यैवं पवित्र पापनाशनम् ।
यो भक्षयेत्ततो भक्त्या अग्निष्टोमफलं लभेत् ॥ २५९ ॥

நிவேதயேத் குஹஸ்யைவம் பவித்ரம் பாபநாசநம் !
யோபக்ஷயேத் ததோபக்த்யா அக்னிஷ்டோம பலம் லபேத் !!

நிவேதித்து பிறகு பருகுபவர்கள் அக்னிஷ்டோமம் எனும் பெரிய யாக பயனை பெறுவர்

एवं य: कुरुते मर्त्य: स मुक्त: सर्वपातकै: ।
सर्वान् कामानिह प्राप्य सोऽन्ते स्कन्दपुरं व्रजेत् ।
कृतिकादीपनं प्रोक्तं धनुर्मासार्चनं श्रृणु ॥ २६० ॥

ஏவம் ய: குருதே மர்த்யம் ஸமுக்தஸ் ஸர்வ பாதகை:।
சர்வாந் காமாநி ஹப்ராப்ய சோந்தே ஸ்கந்தபுரம் வ்ரஜேத்॥
கிருத்திகா தீபநம்ப்ரோக்தம்தனுர்மாசார் சநம். ஸ்ருணு॥।

இவ்வாறு எவர் செய்கிறாரோ அனைத்து பாபங்களிலிருந்தும் அவர் விடுபடுவர். எல்லா நலன்களோடும் இனிதே இங்கு வாழ்ந்து இறுதியில் உறுதியாக முருகனுலகம் முந்துவர் கார்த்திகை தீபம் இவ்வாறு கூறப்பட்டது மார்கழிப் பூஜையைக் கூறுகிறேன் கேளும்.

इति कार्तिकमासपूजाविधि:

இது கார்த்திகை மாஸ பூஜை முறையாகும்.

॥ धनुर्मासपूजा ॥

தநுர்மாஸ பூஜா

மார்கழி மாத பூஜை முறை

मण्डपं समलंकृत्य मुक्तादामैश्च वस्रकै: ।
गृहद्वारणि सर्वाणि एवमाद्यैरलंकरेत् ।
शुद्धतोयेन संस्नाप्य प्रियङ्ग्वन्नं निवेद्य च ॥ २६१ ॥

மண்டபம் ஸமலங்க்ருத்ய முக்தாதாமைஸ்ச வஸ்த்ரகை:।
க்ரஹத்வாராணி ஸர்வாணி ஏவமாத்யை ரலங்கரேத்॥
சுதத தோயேன ஸம்ஸ்நாப்ய ப்ரியங்க்வன்னம் நிவேத்யச॥।

அழகான மண்டபத்தை மேலும் அழகாக முத்துமாலைகளாலும் வண்ணத் துணிகளாலும் அவ்வாறே வாயிற் தோரணங்களிலும் இவ்வாறெல்லாம் அலங்கரிக்க வேண்டும். தூயநீரால் நீராட்டி தினை சர்க்கரைப் பொங்கல் நிவேதிக்கவும்.

धनुर्मासस्य मर्त्यानां प्रत्यूष: काल उच्यते ।
तस्मात्समाधिरात्र्यन्ते पूजयेच्छंकरात्मजम् ॥ २६२ ॥

தனுர்மாஸஸ்ய மாத்யானாம் ப்ரத்யூஷ:கால உச்யதே।
தஸ்மாத் ஸமாதி ராத்ரயந்தே பூஜயேச்சங்காராத்மஜம்॥

எல்லா அலங்காரங்களுடன் எல்லா வாத்ய கோஷங்களுடனும் முடிந்த அனைத்து ஏற்பாடுகளுடன் தனுர்மாத சிறப்பு பூஜையான மாத பூஜையை முடித்து மீண்டும் அதே மாதத்தில் ஆண்டுதோறும் தினந்தோறும் நடைபெற்று வரும் உஷக்கால சிறப்பாகக் கூறப்படுகிறது.

सर्वालंकारसंयुक्तं सर्वातोद्यसमन्वितम् ।
एकवारं धनुर्मासे भक्त्या य: पूजयेद्गुहम् ॥ २६३ ॥

ஸர்வாலங்கார ஸம்யுக்தம் ஸர்வாதோத்ய ஸமன்விதம்।
ஏகவாரம் தனுர்மாஸே பக்த்யாய: பூஜயேத் குஹம்॥

ஆகையினால் இரவின் முடிவு யாமமாகிய நான்காவது யாமத்தின் இறுதியில் ஸ்ரீ முருகப் பெருமானை ஒரு முறை தனுர்மாதமான மார்கழியில் எவர் பூஜை செய்யும் பேறு பெறுகிறாரோ அவர்

वर्षद्वयञ्च पूजाया: फलं प्राप्नोत्यसंशय: ।
श्रृङ्गिवेरसहस्रार्ध व्यञ्जनै: सममुच्यते ॥ २६४ ॥

வர்ஷத்வயஞ்ச பூஜாயா: பலம் ப்ராப்நோத்ய ஸம்சய:।
ச்ருங்கிபேர ஸஹஸ்ரார்த்தம் வ்யஞ்ஜனைஸ் ஸம முச்யதே॥

இரண்டாண்டு பூஜையின் பயனை நிச்சயமாகப் பெறுவர். எல்லாவகை உப உணவுகளுடன் கூட ஐநூறு

तत्समं दधि विप्रेन्द्र धनुर्मासस्य पूजने ।
अर्धरात्रात्परे तत्र जलसंग्रहणं मतम् ॥ २६५ ॥

தத்ஸமம் ததி விப்ரேந்த்ர தனுர்மாஸஸ்ய பூஜனே!
அர்த்த ராத்ராத் பரேதத்ர ஜல ஸங்க்ரஹணம் மதம்!!

அதற்குச் சமமான தயிரை மார்கழி மாத பூஜையில் பயன்படுத்த வேண்டும். பனிரண்டு மணிக்குப் பிறகு உஷக்காலப் பூஜைக்காக சேகரித்து வைக்கலாமெனக் கூறப்படுகிறது.

पुष्पसंग्रहणं विप्र पूर्वेद्युरह उच्यते ।
नीलोत्पलञ्च कमलं तुलसीबिल्वपत्रकम् ॥ २६६ ॥

புஷ்ப ஸங்க்ரஹணம் விப்ர பூர்வேத்யுரஹ உச்யதே!
நீலோத்பலஞ்ச கமலம் துளஸீ பில்வ பத்ரகம்!!

அதுபோல முன்னாளே விடியற்கால முதல் பூஜைக்கு நீலோத்பலம், தாமரை, துளசீ, வில்வம், (இவைகள் சேகரித்தல் நலம்)

एकाहोषितदोषाणि न दोषं तैः सुपूजयेत् ।
पूजाकालस्य पूर्वे तु सुस्नाताचमनो गुरुः ॥ २६७ ॥

ஏகா ஹோஷித தோஷாணி
நதோஷந்தைஸ்ஸு பூஜயேத்!
பூஜாகாலஸ்ய பூர்வேது சுஸ்நாதாசமனோ குரு:!!

மேற்கூறிய மலர்களுக்கு முதல்நாள் எடுத்த மலர் என்ற குற்றம் இல்லை. பூஜா காலத்திற்கு முன்னதாக ஆசார்யரானவர் சங்கல்பஸ்நாநம், மானஸ ஸ்நானம் இரண்டையும் செய்துவிட்டு

पादौ प्रक्षाल्याचम्य भस्मधारणविग्रहः ।
द्वारं संपूज्य विधिना मन्त्रकायः शिवद्विजः ॥ २६८ ॥

பாதௌ ப்ரக்ஷால்யசாசம்ய பஸ்மதாரண
விக்ரஹம்!
த்வாரம் ஸம்பூஜ்ய விதிநா மந்த்ரகாயச்சிவத்விஜ:!!

ஆலயம் நுழைவாயிலில் இரு கால்களையும் நன்றாக அலம்பிக் கொண்டு மும்முறை தத்வாசமனம் செய்து கொண்டு முறைப்படி திருநீறு தரித்துக் கொண்டு பூதசுத்தி, மந்த்ரநியாசம் அகப்பூஜை விசேஷார்க்யம், செய்து கொண்டு முருகனைப் பூஜிக்க முருகனாகவே தானாகி துவாரபூஜையை முதலில் செய்து கொண்டு

विशेषार्घ्यं ततो कल्प्य रात्र्यन्तं पूजयेद्गुहम् ।
स्कन्दमूर्त्यङ्गमन्त्रैश्च स्कन्दसूक्तेन मन्त्रतः ॥ २६९ ॥

விசேஷார்க்யம் ததோ கல்ப்ய ராத்ர்யந்தே
பூஜயேத்குஹம்!
ஸ்கந்த மூர்த்யங்க மந்த்ரைஸ்ச ஸ்கந்த சூக்தேந
மந்த்ரத:!!

பிறகு விசேஷார்க்யம் செய்து கொண்டு இரவின் இறுதியில் முருகனை ஷடாக்ஷர மந்திரத்தாலும், பஞ்சபிரும்ம மந்திரங்களாலும்

ततः कुमारमातेति स्कन्दगायत्रिया यतः ।
श्रीरुद्रचमकाद्यैश्च पूजयेद्गन्धतोयकैः ॥ २७० ॥

தத: குமாரமாதேதி ஸ்கந்த காயத்ரியாயத:!
ஸ்ரீருத்ர சமகாத்யைஞ்ச பூஜயேத் கந்ததோயகை:!!

பிறகு மாதே குமார மென்ற யஜுர்வேத மந்திரத்தாலும், ஸ்கந்த காயத்ரி மந்திரத்தாலும் ஸ்ரீருத்ரம், சமகம், மந்திரங்களாலும் வாசனைமிகு நன்னீரால் முருகனை பூஜிக்க வேண்டும்

धौतवस्त्रैरलंकृत्य भूषयेद्भूषणार्हकैः ।
कर्पूरकुङ्कुमोपेतं रक्तगन्धं च लेपयेत् ॥ २७१ ॥

தௌத வஸ்த்ரைரலங்க்ருத்ய பூஷயேத்
பூஷணார்ஹகை:!
கற்பூர குங்குமோபேதம் ரக்த கந்தஞ்ச லேபயேத்!!

வெண்மையான ஆடைகளால் அணிவித்து அணிவிக்கத் தக்க ஆபரணங்களால் அலங்கரித்து பச்சைக் கற்பூரம், குங்குமப்பூ, இவைகளோடு அரைத்து இழைத்த செஞ்சந்தனத்தை நன்கு பூச வேண்டும்.

नीलोत्पलारविन्दैश्च पूजयेत्तु विशेषत: ।
आसनावरणादीनि संपूज्य विधिना तत: ॥ २७२ ॥

நீலோத்பலாரவிந்தைச்ச பூஜயேத்து விசேஷத:।
ஆஸநாவரணாதீநி ஸம்பூஜ்ய விதிநா தத:॥

நீலோத்பலம் தாமரைகளால் சிறப்பாக பூசிக்கும்போது ஆஸனம், ஆவரணங்களோடு முறைப்படி பூஜிக்க வேண்டும்.

नवभारादिभारान्तमुत्तमादित्रयं त्रयम् ।
तण्डुलं स्यात् तदर्धेन यथा विभवविस्तरम् ॥ २७३ ॥

நவபாராதி பாராந்தம் முத்தமாதி த்ரயம் த்ரயம்।
தண்டுலம் ஸ்யாத்த தர்த்தேந யதாவிபவ விஸ்தரம்॥

ஒன்பது பாரம் முதல் மூன்று பாரம் வரை 9 உத்தமம், 6 மத்தியமம், 3 அதமம், எனக் கூறப்படுகிறது. அரிசியானால் அதில் பாதி அளவாகக் கூறப்படுகிறது. பொருளாதார அடிப்படையில் இவைகளை ஊகித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

शुद्धान्नमेवं कर्तव्यं श्रृङ्गिबेरदधिप्लुतम् ।
कन्दमूलफलोपेतं गुलखण्डसमन्वितम् ॥ २७४ ॥

சுத்தாந்நமேவ கர்த்தவ்யம் ச்ருங்கிபேர ததிப்லுதம்।
கந்தமூல பலோபேதம் குலகண்ட ஸமந்விதம்॥

சுத்தான்னம் தயார் செய்ய வேண்டும். அத்துடன் இஞ்சி தயிர் சேர்த்து தயிர்சாதம் செய்ய வேண்டும். கிழங்கு பழம் வெல்லக்கட்டியுடன் நிவேதிக்க வேண்டும்.

नालिकेरफलैर्युक्तं मधुसूपसमन्वितम् ।
निवेदयेद्धृदा मन्त्री ताम्बूलमपि दापयेत् ॥ २७५ ॥

நாளிகேர பலைர்யுக்தம் மதுஸூப ஸமந்விதம்।
நிவேதயேத்ருதா மந்த்ரீ தாம்பூல மபிதாபயேத்॥

தேங்காய், தேன் பருப்புகளுடன் இருதய மந்திரத்தால் நிவேதித்து தாம்பூலமும் நிவேதிக்க வேண்டும்

नानाधूपैश्च दीपैश्च ततो नीराजनैरपि ।
वाद्यैर्गीतैश्च नृत्तैश्च जपै: स्तोत्रै: प्रदक्षिणै: ॥ २७६ ॥

நாநா தூபைச்ச தீபைச்ச ததோ நீராஞ்ஜநைரபி।
வாத்யைர் கீதைச்ச ந்ருத்யச்ச ஜபைச்ஸ்தோத்ரை:
ப்ரதக்ஷிணை:॥

எல்லா விதமான தூப தீபங்களைக் காண்பித்தபின் பிறகு கற்பூர நெய் தீபாரதனைக் காண்பித்து சகலமங்கள வாத்யங்களுடனும், வாய்ப்பாட்டுக்களும், ஆடல் பாடல்களும், ஜபம் தோத்திரங்களும் பிரதக்ஷிணங்களும் செய்ய வேண்டும்

नमस्कारैश्च मतिमान् प्रीणयेदसुरान्तकम् ।
एवं य: कुरुते मर्त्य: सप्तजन्मद्विजो भवेत् ॥ २७७ ॥
सर्वान् कामानिह प्राप्य तदन्ते मुक्तिमाप्नुयात् ।
धनुर्मासार्चनं प्रोक्तमार्द्रापूजाविधिं श्रृणु ॥ २७८ ॥

நமஸ்காரைச்ச மதிமாந் ப்ரீணயேதஸுராந்தகம்।
ஏவம் ய: குருதே மர்த்ய ஸ்ஸப்த ஜந்ம த்விஜோ
பவேத்॥
ஸர்வாந் காமாநிஹ ப்ராப்ய ததந்தே முக்தி
மாப்நுயாத்।
தனுர்மாஸார்சநம் ப்ரோக்தம் ஆர்த்ரா பூஜாவிதி
ச்ருணு:॥

எந்த மதிமிகு அர்ச்சகர் நமஸ்காரங்களாலும் ஸ்ரீ முருகப் பெருமானை மகிழ்விக்கிறாரோ அவர் ஏழு ஜன்மங்கள் அந்தணராக பிறந்து எல்லா விருப்பங்களை

இங்கு அனுபவித்து பிறகு முருகன் திருவடிப் பேறு பெறுவர். இவ்வாறு தனுர்மாஸ பூஜை கூறப்படுகிறது. திருவாதிரை சிறப்பு பூஜைப் பற்றி கேளுங்கள்.

इति धनुर्मासपूजाविधि:

இது மார்கழி மாத பூஜை முறையாகும்.

।। आर्द्रापूजा ।।

ஆர்த்ரா பூஜா

திருவாதிரை நக்ஷத்திர பூஜை முறை

तस्मिन् मासे तथार्द्रायां घृतेन स्नापयेद् गुहम् ।
पर्वयुक्तमयुक्तं वा नक्षत्रं तु प्रधानकम् ।। २७९ ।।

தஸ்மிந் மாஸேததார்த்ராயாம் க்ருதேநஸ்நாபயேத் குஹம் !
பர்வயுக்தம்வா நக்ஷத்ரந்து ப்ரதானகம் !!

அந்த மார்கழி மாதத்தில் அந்த சிறப்புமிகு ஆதிரை நாள் எனும் திருவாதிரை நன்னாளில் முருகப் பெருமானை நெய்பால் அபிஷேகிக்க வேண்டும். பௌர்ணமி இருந்தாலும் சிறப்பு இல்லாவிட்டாலும் திருவாதிரை நக்ஷத்திரம் தான் முக்கியமெனக் கருதப்படுகிறது.

खण्डिते सति नक्षत्रे द्वयोस्तावधिकं भवेत् ।
समर्थेनापरं ग्राह्यं पूर्वमङ्गलकारकम् ।। २८० ।।

கண்டிதேஸதி நக்ஷத்ரே த்வயோஸ்தாவதிகம்பவேத் !
ஸமர்தேநாபரம் க்ராஹ்யம் பூர்வமங்கள காரகம் !!

நக்ஷத்திரம் இரண்டுபட்டு இரண்டு நாட்களில் பிரிந்து வருமாயின் இரண்டாவது நாள் வியாபகம் இரவில் நிகழாது என்பதாலும் முதல் நாளே சிறப்பாக ஏற்பது நன்று.

एकमासे द्विनक्षत्रे संप्राप्ते त्वपरं वरम् ।
पूर्वमुत्सवबेरस्य ततः कौतुकबेरकम् ।। २८१ ।।

ஏகமாஸே த்விநக்ஷத்ரே ஸம்ப்ராப்தேத்வ பரம் வரம் !
பூர்வமுத்ஸவபேரஸ்ய தத: கௌதுக பேரகம் !!

ஒரே மாதத்தில் இரண்டு நக்ஷத்திரங்கள் வருமாயின் பின்னால் வருவதே கொள்ளத்தக்கது எனினும் முதலில் வரும் நக்ஷத்திரத்தில் முருகன் உற்சவ மூர்த்திக்கும் பின்னால் வரும் நக்ஷத்திரத்தில் மூல முருகன் பிம்பத்திற்கும் திருவாதிரை திருமஞ்சனத்தைச் செய்து சிறப்பிக்கலாம்.

पूर्वेद्युः कौतुकं बध्वा देवीभयं सह मन्त्रवित् ।
कदलीपूगपनसलिकुचाद्युद्भवैः फलैः ।। २८२ ।।

பூர்வேத்யு: கௌதுகம் பத்வா தேவிபயம் ஸஹ மந்த்ரவித் !
கதளீபூகபநஸலிகுசாத்யுர்பவை: பலை: !!

முன்னாள் அதாவது மிருகசீர்ஷம் அன்று கங்கணக் காப்புகளை இரு தேவிகளுக்கும் முருகனுக்கும் கட்டுவித்து வாழை, பாக்கு, பலா, எலுமிச்சை முதலான பழங்களால்

मण्डपं समलङ्कृत्य मुक्तादामैश्च वस्त्रकैः ।
गृहद्वाराणि सर्वाणि एवमाद्यैरलंकरेत् ।। २८३ ।।

மண்டபம் ஸமலங்கிருத்ய முக்தாதாமைஸ்ச வஸ்த்ரகை: !
க்ரஹத்வாராணி ஸர்வாணி ஏவ மாத்யை ரலங்கரேத் !!

மண்டபத்தை முத்துமாலைகளாலும் வண்ணமயத் துணிகளாலும் அலங்கரித்து கோயிலின் வாயில்களை எல்லாம் கூட இவ்வாறே சிறப்பாக அலங்கரிக்கவும்.

शुद्धतोयेन संस्नाप्य प्रियङ्ग्वन्नं निवेद्य च ।
सर्वालंकारसंयुक्तं सर्वातोद्यसमन्वितम् ॥ २८४ ॥

சுத்ததோயேன ஸம்ஸ்னாப்ய ப்ரியங்க்வந்நம் நிவேத்யச !
ஸர்வாலங்கார ஸம்யுக்தம் ஸர்வாதோத்ய ஸமந்விதம் !!

எவ்வாற்றானும் முயற்சியோடு எல்லா விதத்திலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட மண்டபத்தில் முருகனின் உற்சவமூர்த்தி விக்ரஹத்தை அபிஷேகித்து அலங்கரித்த பின் தினைச்சர்க்கரைப் பொங்கல் நிவேதித்து

ग्रामप्रदक्षिणं कुर्यात् प्रातरुत्सवबेरकम् ।
गवामाज्यं ततो विद्वान् नवं शुद्धमनिन्दितम् ॥ २८५ ॥

க்ராம ப்ரதக்ஷிணங்குர்யாத் ப்ராதருத்சவபேரகம் !
கவாமாஜ்யம் த தோவித்வாந் நவம் சுத்தமநிந்திதம் !!

திருவீதியுலாவை முற்பகலிலேயே செய்து பசுநெய் பரிசுத்தமானதை புதுமையானதை தள்ளப்படாததைத் தேர்ந்தெடுத்து

आनीय रात्रौ तत्त्वज्ञः स्नापयेन्मूलबेरकम् ।
शिवत्रयं सार्धभारं भारं भारार्धभारकम् ॥ २८६ ॥

ஆநீய ராத்ரௌதத்வக்ஞ: ஸ்நாபயேந்மூலபேரகம் !
சிவத்ரயம் சார்த்தபாரம் பாரம் பாரார்த்தபாரகம் !!

கொண்டு வந்து விஷயமறிந்த அர்ச்சகர் மூலபேர முருகனுக்கு 3 மரக்கால் 12 லிட்டர் அல்லது 6 லிட்டர் அல்லது 3 லிட்டர் அளவுள்ள பசுநெயால் பூசி முழுதும் அபிஷேகிக்கவும்

द्वयभारस्त्रिभारञ्च षड्भारं चाष्टभारकम् ।
दशभार स्मृतं ज्ञेयमुत्तमादित्रयं त्रयम् ॥ २८७ ॥

த்வயபாரஸ்த்ரிபாரஞ்ச ஷட்பாரஞ்சாஷ்டபாரகம் !
தசபாரம் ஸ்ம்ருதம் ஜ்ஞேய முத்தமாதித்ரயம் த்ரயம் !!

(அதமத்தில் மூன்று நிலையாகவும் மத்யமத்தில் மூன்று நிலையாகவும் உத்தமத்தில் மூன்று நிலையாகவும்) பத்துபாரம் முதல் எட்டு ஆறு மூன்று இரண்டு பாரம் வரை நெய் அபிஷேகிக்கலாம்.

1பலம் (35 gm) - 8 பலம் ஒரு சேர் - 5 சேர் வீசை

35x 8 = 280x 5 = 1400gm = 1 வீசை x 8 = 11200

11200 x 8 = 89600/1000 - 1 பாரம் = 90 கிலோ

900 கிலோ முதல் 180 கிலோ வரை அளவு கூறப்பட்டுள்ளது.

देवाग्रे स्थण्डिलं कुर्यात् समद्रोणैश्च शालिभिः ।
तदर्धैस्तण्डुलैर्भूष्य तदर्धैश्च तिलैरपि ॥ २८८ ॥

தேவா க்ரேஸ்தண்டிலம் குர்யாத் ஸமத்ரோணைஸ்சசாலிபி: !
ததர்தைஸ்தண்டுலைர் பூஷ்ய ததர்தைஸ்ச திலைரபி !!

முருகனுக்கு முன்பு சிறுமேடை அமைத்து அதில் (50kg) ஒரு மூட்டை நெல்லும் 25 அரைமூட்டை அரிசியும் பரப்பி ¼ மூட்டை (12kg) எள்ளும் பரப்பி அதன் மேல்

परिस्तीर्य ततो दर्भैराज्यपात्राणि विन्यसेत् ।
पुण्याहप्रोक्षणं कृत्वा स्कन्दमन्त्रैः समर्चयेत् ॥ २८९ ॥

பரிஸ்தீர்ய ததோதர்பை ராஜ்ய பாத்ராணி விந்யஸேத் !
புண்யாஹப்ரோக்ஷணங்க்ருத்வாஸ்கந்த மந்த்ரைஸ்ஸமர்ச்சயேத் !!

நாணற்புற்களான தர்பைகள் பரப்பி நெய்பாத்திரங்களை வைத்து புண்யாகவாசன நீர்த் தெளித்து முருகனின் மூலமந்திரங்களான ஆறெழுத்துக்களை ஒரெழுத்தும் சேர்த்து அர்ச்சிக்க.

धूपदीपं ततो दत्त्वा द्वारपूजां विधाय च ।
आधाराधेयपूर्वं च कृत्वा नित्यावसानके ॥ २९० ॥

தூபதீபந்ததோதத்வா த்வாரபூஜாம் விதாயச !
ஆதாராதேய பூர்வஞ்ச க்ருத்வாநித்யாவஸாநகே !!

தூபதீபங்காட்டி துவார பூசை செய்து பஞ்சாஸன பூஜை நியாஸங்கள் செய்து ஆவாஹித்து பஞ்சாவரண பூஜை வரை செய்வித்து

स्कन्दमूलेन मन्त्रेण षडङ्गाद्यङ्गमन्त्रतः ।
स्कन्दमूलेन मतिमान् कुमारमेव मन्त्रतः ॥ २९१ ॥

ஸ்கந்த மூலேந மந்த்ரேண ஷடங்காத்யங்க மந்த்ரத:!
ஸ்கந்த மூலேந மதிமாந் குமாரமேவ மந்த்ரத:!!

முருகன் மூலத்தாலும் ஷடங்க மந்திரங்களாலும் குமாரமேவ எனும் வேதமந்திரங்களாலும் ஆகமஞ்சரான ஆசார்யர்

घृतेन मूलमन्त्रेण चास्त्रेण परिमार्ज्य च ।
पिष्टामलकपिण्याकैर्मर्षयेद् घृतनुत्तये ॥ २९२ ॥

கருதேந மூல மந்த்ரேண சாஸ்த்ரேண பரிமார்ஜ்யச!
பிஷ்டாமலக பிண்யாகைர்மர்ஷயேத் க்ருதநுத்தயே!!

மூலமந்திரத்தோடும் அஸ்த்ர மந்திரத்தோடும் முருகனுக்கு நெய்யை அங்கங்களின் அன்புடன் அர்ப்பணித்து அரிசி மாவு, நெல்லி வற்றல், தூள், சீயக்காய்தூள், அரப்புத்தூள் முதலியவற்றால் நெய்ப்பசை நீங்க அங்கங்கழுவி அபிஷேகித்து

श्रीरुद्रचमकाभ्याञ्च स्कन्दसूक्तेन मन्त्रवित् ।
मन्दोष्णैर्गन्धतोयैश्च स्नाप्य वस्त्रेणमार्जयेत् ॥ २९३ ॥

ஸ்ரீருத்ர சமகாப்யாஞ்ச ஸ்கந்த ஸூக்தேந மந்த்ரவித்!
மந்தோஷ்ணைர்கந்த தோயைஸ்ச ஸ்நாப்ய வஸ்த்ரேண மார்ஜயேத்!!

ஸ்ரீருத்ரம், சமகம், எனும் சிறப்புமிகு யஜுர்வேத மந்திர கோஷங்களுடன் ஸ்கந்த ஸூக்த மந்திரத்துடன் சற்றே பொறுக்கும் சூட்டில் வெந்நீராலும் மணமிகு பன்னீராலும் முருகனை முழுக்காட்டித் தூய்மையான மெல்லிய துணியால் முருகனை முழுதும் துவட்டிவிட்டு

वस्त्राभरणमालादीन् गुरुर्दत्वा हृदाणुना ।
आसनावरणादीनि पूजयेन्मुनिपुङ्गव ॥ २९४ ॥

வஸ்த்ராபரண மாலாதீந் குருர்தத்வா ஹ்ருதாணுநா!
ஆஸநாவரணாதீநி பூஜயேந்முனி புங்கவ!!

ஆடை அணிகல மாலைகளை இதய பூர்வமாக இருதய மந்திரத்தோடு ஆஸனம் ஆவரணம் முறையாக பூஜிக்கத் தக்கது முனிவரே

नीलोत्पलोत्थैः पुष्पैश्च नैरन्तर्य विभूषयेत् ।
स्नाप्य कौतुकबेरञ्च भूषयेद्भूषणार्हकैः ॥ २९५ ॥

நீலோத்பலோத்தை: புஷ்பைஸ்ச நைரந்தர்யம் விபூஷயேத்!
ஸ்நாப்யகௌதுகபேரஞ்ச பூஷயேத் பூஷணார்ஹகை:!!

நீலோத்பல மலர்களான நீள்மாலையால் திருவடி தோய அணிவித்து உற்சவருக்கும் இவ்வாறே அபிஷேகித்து அணிகல ஆடை மலர்மாலைகளால் அலங்கரித்து

नैवेद्यं दापयेत्पश्चात् सर्वव्यञ्जनसंयुतम् ।
ताम्बूलञ्च ततो दत्वा कृष्णगन्धेन लेपयेत् ॥ २९६ ॥

நைவேத்யம் தாபயேத்பஸ்சாத் ஸர்வவ்யஞ்சந ஸம்யுதம்!
தாம்பூலஞ்ச ததோ தத்வா க்ருஷ்ண கந்தேந லேபயேத்!!

நல்ல நிவேதனம் செய்து பக்குவ பக்க உணவுகளோடு பரிமாறி நிவேதித்து தாம்பூலம் சிறப்பாக சமர்ப்பித்து நறுமணமிகு நற்சந்தனமிட்டு

ग्रामप्रदक्षिणं नित्यं वीथिं कृत्वालयं विशेत् ।
आलयास्यग्रके वाऽपि सौम्ये वा जनतुष्टये ॥ २९७ ॥

க்ராம ப்ரதக்ஷிணம் நித்யம் வீதிம்கருத்வாலயம் விசேத் !
ஆலயஸ்யாக்ர கேவாபி ஸௌம்யே வாஜந துஷ்டயே !!

வீதியுலாவை வெகு விமரிசையாக முடித்து ஆலயம் வந்தவுடன் ஆலயத்துக்கு முன்புறமோ வடக்குப்புறமோ

डोलारोहं ततः कर्यात् वलिवेरं विशेषतः ।
डोलारोहं प्रकर्तव्यं प्रभाते चार्धरात्रके ॥ २९८ ॥

டோலாரோஹந்தத: குர்யாத் பலிபேரம் விசேஷத:!
டோலாரோஹம் ப்ரகர்தவ்யம் ப்ரபாதேசார்த்த ராத்ரகே !!

அமைக்கப்பட்டுள்ள அழகு ஊஞ்சலிலே காலையிலோ அல்லது நள்ளிரவிலோ வைத்து ஆட்டிவிட்டு

सुवर्णरौप्य लोहैर्वा दारुणात्वथ शिल्पिभिः ।
सर्वलक्षणसंयुक्तं स्थाप्य स्तम्भद्वयं तथा ॥ २९९ ॥

சுவர்ணரௌப்ய லோஹைர்வா தாருணாத்வத சில்பிபி:!
ஸர்வ லக்ஷண ஸம்யுக்தம் ஸ்தாப்ய ஸ்தம்ப த்வயம் ததா !!

தங்கம், வெள்ளி உலோகத்தினாலோ அல்லது உயர்ந்த மரங்களாலோ சிற்பிகளால் அமைக்கப்பட்ட ஸகல இலக்கணங்களுடன் கூடிய இரு தூண்களோடு

तयोरूर्ध्वे कलां योज्य डोलां तस्मिन् प्रसम्बयेत् ।
चतुर्हस्तसमोपेतामथवा द्विभुजान्विताम् ॥ ३०० ॥

தயோரூர்த்வே கலாம்யோஜ்ய டோளாம் தஸ்மிந் ப்ரலம்பயேத் !
சதுர்ஹஸ்த ஸமோபேதா மதவா த்விபுஜாந்விதாம் !!

அல்லது நான்கு தூண்களோடு கூடிய கலாமயமான கொக்கிகளில் ஊஞ்சலைத் தொங்கவிட்டு அதில்

अधस्तात् फलकं योज्य सर्वालंकारसंयुताम् ।
डोलां संप्रोक्ष्य चास्त्रेण सर्वालंकारसंयुताम् ॥ ३०१ ॥

அதஸ்தாத் பலகாம்யோஜ்ய ஸர்வாலங்கார ஸம்யுதாம் !
டோளாம் ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய சாஸ்த்ரேண ஸர்வாலங்கார ஸம்யுதாம் !!

அதன் கீழ் பலகையில் எல்லா அலங்காரத்துடன் கூடிய ஊஞ்சலில் அஸ்த்ர மந்திரத்தால் தெளித்து

फलकोर्ध्वे न्यसेद्देवं शक्तिद्वयसमन्वितम् ।
नैवेद्यं चैव पानीयं ताम्बूलमपि दापयेत् ॥ ३०२ ॥

பலகோர்த்வே ந்யசேத்தேவம் சக்தி த்வய ஸமந்விதம் !
நைவேத்யஞ்சைவ பாநீயம் தாம்பூலமபி தாபயேத் !!

இரு தேவியரோடும், முருகனை எழுந்தருளச் செய்து காலலம்பும் நீர்வார்த்து நிவேதனம் தாம்பூலம் சமர்ப்பித்து

धूपदीपौ ततो दत्वा दत्वा भस्मानि मन्त्रवित् ।
वाद्यगीतैश्च नृत्तैश्च स्तोत्रैः सतोषयेद्गुहम् ॥ ३०३ ॥

தூப தீபந்த தோ தத்வா தத்வா பஸ்மாநி மந்திரவித் !
வாத்திய கீதைஸ்ச நிர்தைஸ்ச ஸ்தோத்ரைஸ் தோஷயேத் குஹம் !!

தூப தீபங்காட்டி விபூதிக் காண்பித்து இனிமை மிகு வாத்யங்களோடு மகிமை மிகு ராகங்களால் (வாய்ப்பாட்டாலும்) முருகனை ஆடல் பாடல்களாலும், தோத்திரப் பாக்களாலும் மகிழ்வித்த

नीराजनं ततो दत्वा प्रविशेदालयं सुधीः ।
प्रभूतहविषं दत्वा ब्राह्मणानपि भोजयेत् ॥ ३०४ ॥

நீராஜநந்ததோ தத்வா ப்ரவிசேதாலயம் சுதீ: !
ப்ரபூத ஹவிஷந்தத்வா பிராம்மணாநபி போஜயேத் !!

தீபாராதனைக்காண்பித்து ஆலயம் சேர்ப்பித்து சுவைமிகு அளவுமிகு அறுசுவை உணவுகளைப் படையலிட்டு நிவேதித்து அன்பர்களுக்கும் அந்தணர்களுக்கும் அர்ப்பணிக்க வேண்டும்

गुहस्नानार्थमम्भश्च गङ्गातोयसमं भवेत् ।
गुहपादोदकं पीत्वा सर्वयज्ञफलं भवेत् ॥ ३०५ ॥

குஹஸ்நாநார்த்த மம்பஸ்ச கங்காதோய ஸமம்பவேத் !
குஹபாதோதகம் பீத்வா ஸர்வ யக்ஞபலம் பவேத் !!

கங்கை மைந்தனான கந்தன் காலடிப்பட்ட நீர் கங்கையினும் மேலான புண்ணியம் நிறைந்தது - திருவடி திருநீர் பருகுவோர் எல்லா மேலான வேள்விப் பயனையும் வேலவனருளால் பெறுவர்

एवं यः कुरुते मर्त्यः सर्वान् कामानवाप्नुयात् ।
आर्द्रापूजाविधिः प्रोक्ता पुष्यमासार्चनं शृणु ॥ ३०६ ॥

ஏவம் ய : குருதே மர்த்ய ஸ்ஸர்வாந் காமாநவாப்நுயாத் !
ஆருத்ரா பூஜா விதி: ப்ரோக்தம் புஷ்யமாசார்சநம் ஸ்ருணு !!

எவரொவ்வருவரும் இவ்வாறு செய்விக்க துணை செய்கிறார்களோ, சேவிக்கிறார்களோ சேவிக்க சேவை செய்கிறார்களோ அவர்களனைவரும் விரும்பிய அரும்பிய அனைத்து நலனும் அடைவர். ஆதிரைப் பூசை அருளப்பட்டது பூசமாச பூசை கேளும் முனிவரே

इत्यार्द्रापूजाविधिः

இது ஆர்த்ரா பூஜை முறையாகும்.

॥ पुष्यमासपूजा ॥

புஷ்யமாஸ பூஜா (தைமாத பூஜை)

पुष्यमासे तु पुष्यर्क्षे कुर्यात् क्षौद्राभिषेचनम् ।
सर्वव्याधिविनाशं च विजयप्रदकारणम् ॥ ३०७ ॥

புஷ்ய மாஸேது புஷ்யர்க்ஷே குர்யாத் க்ஷௌத்ரா பிஷேசநம் !
ஸர்வ வ்யாதி விநாசஞ்ச விஜயப்ரத காரணம் !!

தை மாதத்தில் சிறப்பாக பூச நக்ஷத்திரத்தன்று ஸ்ரீ முருகனுக்கு தேனபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். இவ்வழிபாடு எல்லோருக்கும் எல்லா வியாதிகளையும் நீக்குவதோடு எவற்றிலும் வெற்றி வாய்ப்புக்கள் கிட்டும்

आर्द्राऋक्षविधानेन ऋक्षं निश्चित्य मन्त्रवित् ।
वस्त्रपूतं नवं शुद्धं कृमिदोषविर्जितम् ॥ ३०८ ॥

ஆர்த்ரா க்ஷ விதாநேந க்ஷந்நிஸ்சித்ய மந்த்ர வித் !
வஸ்த்ர பூத நவம் சுத்தம் க்ருமி தோஷ விவர்ஜிதம் !!

திருவாதிரை வழிபாடு போலவே பூச நக்ஷத்திரத்தை தை மாதத்தில் உறுதி செய்த மதிமிகு மந்திர விற்பன்னர் நல்ல துணியினால் வடிகட்டித் தூய்மையான நுண்ணியிர்கள் குற்றம் நீக்கிய

क्षौद्रमादाय मतिमान् शुद्धपात्रे प्रपूरयेत् ।
अष्टप्रस्थादिविप्रेन्द्र यावन्मानं शिवान्तकम् ॥ ३०९ ॥

க்ஷௌத்ர மாதாய மதிமாந் சுத்தி பாத்ரே ப்ரபூரயேத் !
அஷ்ட ப்ரஸ்தாதி விப்ரேந்த் யாவந்மாநம் சிவாந்தகம் !!

தேனை எடுத்து மதிமிகு அர்ச்சகர் சுத்தமான பாத்திரத்தில் நிரப்பி 8 படி முதல் 4 படி வரை சக்திக்கு ஏற்றவாறு

शिवधृद्ध्या नव मानं कन्यसादित्रयं मतम् ।
देवाग्रे स्थण्डिलं कृत्वा क्षौद्रपात्राणि विन्यसेत् ॥ ३१० ॥

சிவ வ்ருத் யா நவம் மாநம் கந்யஸாதி த்ரயம் த்ரயம்!
தேவாக்ரே ஸ்தண்டி லங்க்ருத்வா க்ஷௌத்ர பாத்ராணி விந்யஸேத்!!

ஒன்பது படி, ஆறுபடி, மூன்றுபடி, என்ற அளவில் முருகனுக்கு முன் சிறு மேடை செய்து தேன் பாத்திரங்களை வரிசையாக வைத்து

पुण्यहं वाचयित्वाथ प्रोक्षयेदस्त्रमन्त्रत: ।
स्कन्दसूक्तेन मन्त्रज्ञ: कुमारमेति मन्त्रत: ॥ ३११ ॥

புண்யாஹம். வாசயித்வாத ப்ரோக்ஷயே தஸ்த்திர மந்த்திரத:!
ஸ்கந்த சூக்தேந மந்த்ரக்ஞ: குமார மேதி மந்த்ரத:!!

பிறகு புண்யாக வாசனம் செய்து அஸ்த்ர மந்திரத்தினால் தெளித்து புனிதமாக்கி ஸ்கந்த சூக்தம், மாதேகுமாரம், அயங்குமாரம், போன்ற வேதமந்திரங்களால் மந்திரமறிந்த அர்ச்சகரானவர்

मूलब्रह्मषडङ्गैश्च कुर्यात् क्षौद्राभिषेचनम् ।
वस्त्राभरणमालादीन् दापयेत् हृदाणुना ॥ ३१२ ॥

மூல பிரும்மாங்க ஷடங்கைஸ்ச்ச குர்யாத் க்ஷௌத்ராபிஷேசனம்!
வஸ்த்ராபரண மாலா தீன் தாபயேத்து ஹ்ருதாணுனா!!

ஆறெழுத்து முருகனின் மூலத்தாலும், பஞ்ச பிரும்ம ஷடங்கங்களாலும், முருகனுக்கு தைப் பூசத்தில் தேனபிஷேகம் செய்து இருதய மந்திரத்தால் ஆடை அணிகலன்களையும் மலர் மாலைகளால் அலங்கரிக்கவும்

नीलोत्पलैश्च पद्मैश्च नैरन्तर्यं विभूषयेत् ।
प्रभूतहविषं दत्वा ब्राह्मणानपि भोजयेत् ॥ ३१३ ॥

நீலோத்பலைஸ்ச பத்மைஸ்ச நைரந்தர்யம் விபூஷயேத்!
ப்ரபூத ஹவிஷந்தத்வா ப்ராம்மணாந பி போஜயேத்!!

நீலோத்பல மலர்களாலும், தாமரை மலர்களாலும், சிறப்பாக அலங்கரித்து பெரிய அளவில் சுவைமிகு அன்னம் எதிரே பரிமாறி நிவேதித்து எல்லா பக்தர்களையும் பிராம்மணர்களையும் சாப்பிடும்படி செய்க

एवं य: कुरुते मर्त्य: सर्वान् कामानवाप्नुयत् ।
पुष्यमासविधि: प्रोक्ता माघमासविधिं शृणु ॥ ३१४ ॥

ஏவம் ய: குருதே மர்த்ய: ஸர்வாந் காமாநவாப்நுயாத்!
புஷ்ய மாஸவிதி: ப்ரோக்தம் மாக பூஜா விதிம் ச்ருணு!!

இவ்வாறு எவர் அவர் வாழ்நாளிலே முருகனுக்கு முறை வழுவாது பக்தியோடு செய்து வருபவர் நல்ல இனிய குரல் வளமும் செல்வ வளமும் பெறுவர். இவ்வாறு தை மாத சிறப்பு பூஜை கூறப்பட்டது. மாசி மாதப் பூஜை சிறப்பைப் பற்றிக் கேட்பீராக

इति पुष्यमासपूजाविधि:

இது தை மாத பூஜை முறையாகும்.

॥ माघमासपूजा ॥

மாகமாஸ பூஜா
(மாசி மாத பூஜை முறை)

माघमासे मखऋक्षे पूजयेद्धृतकम्बलम् ।
भूपतिर्जयदं सौम्यं प्राणिनां रोगनाशनम् ॥ ३१५ ॥

மாகமாஸே மகாருக்க்ஷே பூஜயேத் க்ருதகம்பளம்!
பூபதிர்ஜயதம் ஸௌம்யம் ப்ராணிநாம் ரோகநாசநம்!!

மாசி மாதத்தில் மகா நக்ஷத்திரத்தில் முருகப் பெருமானுக்கு நெய்யில் நினைத்த ஆட்டு உரோமங்களாலான கம்பளத்தை (உரோம குற்றம்

நீங்க நெய்யில் நினைத்து) அர்ப்பணித்து பூசிக்க வேண்டும். இதனால் அரசர் வெற்றியடைவர் - பிராணிகளின் பிணிகள் நீங்கும்

आर्द्राप्रोक्तविधानेन नक्षत्रं ग्राह्यमुत्तमम्।
उत्तमं कपिलासर्पिः स्वर्णवर्णगवामपि ॥ ३१६ ॥

ஆர்த்ராக்ஷோக்த விதாநேந நக்ஷத்ரம் க்ராஹ்ய முத்தமம்!
உத்தமம் கபிலா ஸர்ப்பி ஸ்வர்ண வர்ண கவா மபி!!

பௌர்ணமியோடு கூடிய மகத்திலோ தனித்த மகத்திலோ நக்ஷத்திரப் பிரதானமெனில் நக்ஷத்திரம் என்று முழுமையாகவோ அல்லது இரவிலோ உள்ளதோ பௌர்ணமி முக்கியமெனக் கருதினால் மகாநக்ஷத்திரத்தோடு இணையா விட்டாலும் என்று பௌர்ணமி திதி அதிகம் உள்ளதோ அன்று பொன்னிறப் பசுவின் நெய்யையோ அல்லது செம்மையும், கருமையும் கலந்த பசுவின் நெய்யோ சிறந்தது என (கொள்ளவும்)

निरोमं नूतनं शुद्धं क्षीरं कीटादिवर्जितम्।
तोयैः पात्राणि संपूर्य वारुणं बीजमुच्चरन् ॥ ३१७ ॥

நிரோமம் நூதனம் சுத்தம் க்ஷீரம் கீடாதி வர்ஜிதம்!
தோயை: பாத்ராணி ஸம்பூர்ய வாருணம் பீஜ முச்சரந்!!

உரோமமின்றி புதுமையானதும், சுத்தமாகவும், உள்ள புழு பூச்சியில்லாத பால் சிறந்ததாக எடுத்து அதிலிருந்து நெய் தயாரிக்கவும். நீரால் பாத்திரங்களில் நிரப்பி வருண மூலத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு

निधाय पात्रं पात्रेषु पिण्डं कृत्वा तदाज्यकम्।
कुङ्कुमागरुसंयुक्तं शुद्धपात्रे निधापयेत् ॥ ३१८ ॥

நிதாயபாத்ரம் பாத்ரேஷு பிண்டிங்க்ருத்வா ததாஜ்யகம்!
குங்குமாகரு ஸம்யுக்தம் சுத்த பாத்ரே நிதாபயேத்!!

சுத்தம் செய்த பாத்திரத்தை வைத்து பாத்திரங்களில் தயார் செய்யப்பட்ட நெய்யை நிரப்பி அதில் குங்குமப்பூ, அகரு இவைகளை சேர்த்து

देवाग्रे स्थण्डिलोर्ध्वे तु पुण्याहप्रोक्षणान्वितम्।
घृतपात्रमि विन्यस्य ब्रह्ममूर्त्यङ्गमन्त्रकैः ॥ ३१९ ॥

தேவாக்ரே ஸ்தண்டிலோர்த்வேது புண்யாஹ ப்ரோக்ஷணாந்விதம்!
க்ருத் பாத்ராணி விந்யஸ்ய ப்ரம்ம மூர்த்யங்க மந்த்ரகை:!!

முருகனுக்கு முன்பு சிறுமேடை மீது வைத்து புண்யாக புரோக்ஷணங்களை செய்து நெய்ப் பாத்திரங்களில் பிரும்மாங்க மந்திரங்களை பஞ்ச பிரும்ம ஷடங்க மந்திரங்களால்

पुष्पैरभ्यर्च्य मतिमान् धूपदीपौ हृदा ददेत्।
कवचेनावकुण्ठ्यापि प्रातर्मध्याह्न एव वा ॥ ३२० ॥

புஷ்பை ரப்யர்ச்ய மதிமாந் தூபதீபௌ ஹ்ருதாததேத்!
கவசேநாவ குண்ட்யாபி ப்ராதர்மத்யான்ன ஏவ வா!!

மதிமிகு அர்ச்சகர் மலர்களால் அர்ச்சித்து தூப தீபங்களை இருதய மந்திரத்தால் கொடுத்து காட்டி கவச மந்திரத்தால் ஆள்காட்டி விரலால் அதன்மேல் சுற்றிக் காண்பித்து காலை சந்தி பூஜையிலோ, அல்லது உச்சிவேளைப் பூசையிலோ (நெய்க் கம்பளத்தை சாற்ற வேண்டும்)

विशेषेणार्घ्य सेनान्यमासनावरणैः सह।
मूर्धादिपादपर्यन्तमालिप्य च स पीठकम् ॥ ३२१ ॥

விசேஷேணார்க்ய ஸேநான்ய மாஸநாவரணை: ஸஹ!
மூர்த்தாதி பாத பர்யந்த மாலிப்யசஸ பீடகம்!!

சிறப்பாக சிங்கார வேலனை ஆசனம் ஆவரணங்களோடு பூசித்து முடி முதல் அடி வரை

நெய்யினால் அபிஷேகம் போல் தடவி அர்ப்பணித்து பீடத்திலும் நன்கு சாத்தி

गन्धैर्लिप्यापरं नीत्वा कम्बलेन च वेष्टयेत् ।
महाहविर्निवेद्याथ ताम्बूलमपि दापयेत् ॥ ३२२ ॥

கந்தைர் லிப்யாபரன் நீத்வா கம்பளேந சவேஷ்டயேத்!
மஹாஹவிர் நிவேத்யாத தாம்பூல மபி தாபயேத்!!

பிறகு அபிஷேக வரிசைப்படி எல்லாம் செய்து சந்தனத்தாலும் பூசி, சந்தனாபிஷேகம் ஆனதும் (நன்கு துடைத்து விட்டு) நெய்யில் நினைத்து பிழிந்து வைத்து கம்பளியை) நெய்க் கம்பளத்தால் சுற்றி சிறப்பு நிவேதனங்களை நிவேதித்து பிறகு மணமிகு தாம்பூலமும் தர வேண்டும்.

संध्यान्ते वा परेद्युर्वा कौतुकाद्यं विसृज्य च ।
विशेषस्नपनं कुर्यात् यथाविसविभवसविस्तरम् ॥ ३२३ ॥

சந்த்யாந்தே வாபரேத்யுர்வா கௌதுகாத்யம் விஸ்ருஜ்யச!
விசேஷஸ்நபநங்குர்யாத் யதாவித் ஸவிஸ்தரம்!!

முறைப்படி சிறப்பாக ஸ்நபன பூர்வமாக அபிஷேகம் செய்யும் முன்னாள் மாலையோ மறுநாள் காலையோ, கங்கணக் கட்டியிருப்பதை அவிழ்த்து விட வேண்டும்.

एवं यः कुरुते मर्त्यः सर्वरोगात् प्रमुच्यते ।
माघपूजाविधिः प्रोक्ता शिवरात्रिविधिं श्रृणु ॥ ३२४ ॥

ஏவம் ய: குருதே மர்த்யஸ்ஸர்வ ரோகாத் ப்ரமுச்யதே!
மாக பூஜா விதி: ப்ரோக்தம் சிவராத்ரி விதிம் ஸ்ருணு!!

இவ்வாறு முறையாக எவர் செய்து வருவாரோ அவர் எல்லா வியாதிகளிலிருந்தும் விடுபடுவர் எனக் கூறப்பட்டு வருகிறது. மாசி மாத பூஜை இவ்வாறு கூறப்பட்டது. இதே மாதத்தில் செய்யப்பட வேண்டிய சிவராத்திரி விதி கூறப்படுகிறது.

इति माघमासपूजाविधिः

இது மகாமாஸ பூஜை முறையாகும்.

॥ शिवरात्रिपूजा ॥

சிவராத்ரி பூஜா

तन्मासे कृष्णपक्षे तु निद्यते या चतुर्दशी ।
तद्रात्रिः शिवरात्रिः स्यात् सर्वपुण्यशुभावहा ॥ ३२५ ॥

தன்மாஸே க்ருஷ்ண பக்ஷேது வித்யதேயா சதுர்தசீ!
தத்ராத்ரிச் சிவராத்ரிஸ்யாத் ஸர்வ புண்ய சுபாவஹா!!

அம்மாசி மாத தேய்பிறை சதுர்தசியானது எல்லாப் புண்ணியங்களையும் தரவல்ல மஹா சிவராத்ரியான படியால்

रात्रौ यामद्वयादर्वाक् घटिकैकामहानिशी ।
तत्स्याच्चतुर्दशी यस्मात्तद्रात्रं शिवरात्रकम् ॥ ३२६ ॥

ராத்ரௌ யாமத்வயா தர்வாக் கடிகைகா மஹாநிசி!
தத்ஸ்யாச் சதுர்தசீ யஸ்மாத் தத்ராத்ரம் சிவராத்ரகம்!!

இரவில் இரண்டு யாமத்துக்கு மேலோ முழு இரவுமோ என்று சதுர்தசி உள்ளதோ அன்றே சிவராத்திரி எனக் கொள்ளப்படுகிறது

मुख्या त्रयोदशीमिश्रा पर्वमिश्राऽधमाधमा ।
मध्यमा शिवरात्रिः स्यादहोरात्रं चतुर्दशी ॥ ३२७ ॥

முக்யாத்ரயோதசீ மிச்ரா பர்வ மிச்ரா தமாதமா!
மத்யமா சிவராத்ரிஸ்யா த்ஹோராத் ரஞ்சதுர்தசீ!!

திரயோதசியோடு கூடிய சதுர்தசி சிறப்பென்றும் அமாவாசையோடு சேர்ந்த சதுர்தசி சிறப்பற்றது என்றும் நடுத்தர சிவராத்தியானது பகல், இரவு, இரண்டிலும் சதுர்தசி திதி வியாபித்தது என்றும் கூறப்படுகிறது.

तस्यां पूज्यो महादेवः ब्राह्मगोहितकांक्षिभिः ।

ईश्वरोवाच -

कौशिकेदं शतं सत्यं मत्पूजायाश्चतुर्गुणम् ॥ ३२८ ॥

தஸ்யாம் பூஜ்யோ மஹாதேவ: ப்ராம்ம கோஹித காங்க்ஷிபி: !
ஈச்வரோவாச ! கௌசிகேதம் சதம் ஸத்யம் மது பூஜாயாஸ் சதுர்குணம் !!

அவ்வளவு சிறப்பு மிகு சிவராத்திரியில் அந்தணர்கள், ஆவினங்கள் முதலான அனைத்து உயிரினங்களும் உய்வதற்காக செய்யப்படுவதே மகாதேவனான சிவ பூஜையாகும்.ஈஸ்வரன் கூறுகிறார்: கௌசிக முனிவரே! நூறு மடங்கு உண்மை என் பூஜையினால் கிடைக்கும் பலனைவிட நான்கு மடங்கு முருகனை சிவராத்ரி தினத்தில் பூஜிக்கக் கிடைக்கும் (என்றார்)

अथेकदन्तसेनान्योः पूजया तोषयाम्यहम् ।
तस्मात् सर्वप्रयत्नेन तद्रात्रौ पूजयेद्गुहम् ॥ ३२९ ॥

அப்யை கதந்தசே நாந்யோ: பூஜயாதோஷ யாம்யஹம் !
தஸ்மாத் ஸர்வ ப்ரயத்நேந தத்ராத்ரௌ பூஜயேத் குஹம் !!

விநாயகப் பெருமானையும், முருகப் பெருமானையும் பூஜிப்பதனாலும் நானும் சந்தோஷப்படுகிறேன். எனவே முயற்சியோடு சிவராத்திரியில் முருகனைப் பூசிக்க (எனக் கூறினார்)

स्नात्वा नित्यविधिं कृत्वा कुर्याच्छुद्धोपवासकम् ।
देवेशं गन्धतैलेन पिष्टाद्यैरपि मन्त्रवित् ॥ ३३० ॥

ஸ்நாத்வா நித்ய விதிம்க்ருத்வா குர்யாச் சுத்தோப வாஸகம் !
தேவேசம் கந்ததைலேந பிஷ்டாத்யைரபி மந்த்ரவித் !!

நீராடி நித்ய கர்ம அனுஷ்டானங்களை முடித்து சுத்தமாக உணவில்லாமலும் யாருடன் தேவையில்லாமல் பேசாமலும் இரவில் விழிப்போடு இருந்து இறைவனுக்கே இறைவனான முருகப் பெருமானை சந்தனாதி தைலம், அரிசி மாவுப் பொடி போன்றவைகளால் மந்திரத்தோடு கூடிய மந்த்ரமயமான ஆசார்யர்

गव्यैः पञ्चामृतैश्चैव प्रतियामं विशेषतः ।
विल्वोदैः शुद्धतायैश्च गन्धोदैः शुद्धतोयकैः ॥ ३३१ ॥

கவ்யை: பஞ்சாம்ருதைச்சைவ ப்ரதியாமம் விசேஷத:!
பில்வோதைச் சுத்த தோயைச்ச கந்தோதைச் சுத்த தோயகை:!!

பஞ்சகவ்யம் பஞ்சாமிருதம் வில்வ பத்திர நீர், சுத்த நீர், நறுமணஞ்சேர் நீர், சுத்த நீர் இவைகளால் ஒவ்வொரு யாமத்திலும் இடம்பெறும் நான்கு யாமப்பூசைகளிலும்

चन्दनागरुकर्पूरकुङ्कुमैश्च क्रमेण तु ।
मल्लिकोत्पलपुष्पैश्च जातिपुष्पैश्च बिल्वकैः ॥ ३३२ ॥

சந்தனாகரு கற்பூர குங்குமைஸ்ச க்ரமேணது!
மல்லிகோத் பல புஷ்பைஸ்ச ஜாதி புஷ்பைஸ்ச பில்வகை:!!

சந்தனம், அகரு, பச்சைக் கற்பூரம், குங்குமப்பூ, மல்லிகை, நீலோத்பலம், ரக்தோத்பலம், ஜாதிமுல்லை, வில்வம், தாமரை மலர்களாலும்

सुवर्णभूषणै रत्नैः प्रवालैर्मौक्तिकैरपि ।
पायसैः कृसरान्नैश्च यवान्नैश्च गुलान्नकैः ॥ ३३३ ॥

சுவர்ண பூஷணைரத்நை: ப்ரவாளைர் மௌத்திகை ரபி!
பாயஸை: க்ருஸராந்நைஸ்ச ஜாதிபுஷ்பைஸ்ச பில்வகை:!

தங்க அணிகலன்களாலும் நவரத்தினங்களுள் பவழம், முத்து போன்றவைகளாலும் வெண்பொங்கல், பாயசான்னம், எள்ளன்னம், சுத்தான்னம், வில்வம், தாமரை, ஜாதிமுல்லை, நந்தியாவர்த்தம் முதலிய மலர் பத்திரங்களாலும்

व्यञ्जनाज्यपय: पूर्णै: प्रतियामं समाहितम् ।
रम्भाफलेक्षुदण्डैश्च ताम्बूलमपि दापयेत् ॥ ३३४ ॥

வ்யஞ்சநாஜ்ய பய: பூர்ணை: ப்ரதியாமம் ஸமாஹித:!
ரம்பாபலேக்ஷு தண்டைஸ்ச தாம்பூலம
பிதாபயேத்!!

உப உணவு பதார்த்தங்களோடு பால், பாயஸம் இவைகளோடு ரஸ்தாளி பழம், முழுக் கரும்புகளோடு மணமிகு தாம்பூலமும் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

मूलेन स्कन्दसूक्तेन ब्रह्ममूर्त्यङ्गमन्त्रवित् ।
श्रीरुद्रं चमकेनैव प्रतियामं सुपूजयेत् ॥ ३३५ ॥

மூலேந ஸ்கந்த ஸூக்தேந ப்ரம்ம மூர்த்யங்க
மந்த்ரவித்!
ஸ்ரீ ருத்ரஞ்ச மகேநைவ ப்ரதியாமம் ஸுபூஜயேத்!!

முருகனின் மூலமந்திரமான ஆறெழுத்து மந்திரத்துடன் ஸ்கந்த ஸூக்தம் எனும் யஜுர் வேத மந்திரத்துடனும் பஞ்சபிரும்ம மந்திரங்களோடும் ஒவ்வொரு யாமமும் நன்கு பூஜை செய்ய வேண்டும்.

घृतवर्तिसुदीपांश्च दीपयेत्तोषयेद्गुहम् ।
जपै: स्तोत्रै: प्रदक्षिण्यैर्नमस्कारैर्महामुने ॥ ३३६ ॥

க்ருதேந வர்த்திஸு தீபாம்ச தீபயேத் தோஷயேத்
குஹம்!
ஜபைஸ்தோத்ரை: ப்ரதக்ஷிண்யைர்
நமஸ்காரைர்மஹாமுநே!!

மா முனிவரே! நெய் தீபமேற்றி நெய்தீபங்காட்டி, ஜபங்கள், தோத்திரங்கள், வலம் வருதல் நமஸ்காரங்கள் செய்தல் வழி. முருகனை முழு முதல்வனை முழுமனதோடு மகிழும் வண்ணம் செய்தல் செய்வித்தல் சிறப்பு.

रात्रिं जागरतो नीत्वा प्रात:स्नानादिकर्म च ।
कृत्वा देवं समभ्यर्च्य प्रभूतहविषं ददेत् ॥ ३३७ ॥

ராத்ரிஞ்சாக ரதோநீத்வா ப்ராதஸ்நாநாதிகர்மச!
க்ருத்வா தேவம் ஸமப்யர்ச்ய ப்ரபூத
ஹவிஷந்ததேத்!!

இரவை இனிய புனித இரவாகக் கண் விழித்து மறுநாள் காலை நீராடி நித்ய கடன்களை முடித்துக் கொண்டு முருகனை மீண்டும் அர்ச்சித்து சுவைமிகு நிறை உணவாம் நிவேதனம் நிவேதித்து (விநியோகிக்க)

ब्राह्मणान् शिवभक्तांश्च दीनानाथांश्च भोजयेत् ।
यथा शक्तिसुवर्णादि तेभ्यो दानं प्रयच्छताम् ॥ ३३८ ॥

ப்ராம்மணாந் சிவபக்தாம்ஸ்ச தீநாநாதாம்ஸ்ச
போஜயேத்!
யதாசக்தி சுவர்ணாதி தேப்யோ,தானம் ப்ரயச்சதாம்!!

அந்தணர்களையும், அறவோர்களையும், ஏழைகளையும், குருடர்களையும், முடிந்த அளவு அன்னமிட்டு அவர்களுக்கு முடிந்த அளவு தங்க தானமும் செய்யற்பாலதாக கூறப்படுகிறது.

एवं य: कुरुते मर्त्य: विमुक्त: सर्वपातकै: ।
अश्वमेधसहस्रस्य फलं प्राप्नोत्यसंशय: ।
शिवरात्र्यर्चनं प्रोक्तं श्रृणु फाल्गुनपूजनम् ॥ ३३९ ॥

ஏவம்ய: குருதே மர்த்ய: விமுக்தஸ்ஸர்வபாதகை:!
அஸ்வமேத சகஸ்ரஸ்ய பலம்
ப்ராப்நோத்யஸம்சய:!!
சிவராத்ரியார்ச்சனம் ப்ரோக்தம் ச்ருணு பால்குண
பூஜனம்!!!

இவ்வாறு எவரெவர் செய்கிறாரோ அவரவர் தனது முன்வினை தன்வினை தீவினைகளிலிருந்து விடுபடுவதோடு மட்டுமல்லாமல் உயர்ந்த யாகமெனக் கூறப்படும்

அஸ்வமேத யாகம் ஆயிரம் செய் பயனை அடைவார்கள் என்பது ஐயமறு உண்மையாகும்.

इति शिवरात्रिपूजाविधि:

இது சிவராத்திரி பூஜை முறையாகும்.

।। फाल्गुनमासपूजा ।।

பால்குண மாஸ பூஜா

பங்குனி மாத பூஜை முறை

फाल्गुने मासि विधिना पूजेदुत्तरफाल्गुने ।
बालानाञ्च पशूनाञ्च वर्धते मुनिसत्तमा: ।
स्नात्वा गोप: पटाद्वत्रं बध्वा दुग्ध्वा गवां पय: ।।३४०।।

பால்குணே மாசிவிதி னா பூஜேதுத்தர பால்குணே।
பாலாநாஞ்ச பசூநாஞ்ச விருத்யந்தே மனுஸத்தமா:।।
ஸ்நாத்வா கோப: படாத்வக்த்ரம் பத்வா துக்த்வாக
வாம்பய:।।।

பங்குனி மாத மாதபூஜை முறைப்படி பருவத்தோடு சேர்ந்தோ தனித்தோ வரும் உத்திர நக்ஷத்திரத்தில் செய்ய வேண்டும்.

சிறுவர்களுக்கும் (உயிர்க் கூட்டங் களுக்கும்) சிறப்பாக பசுமாடுகளுக்கும் நல்லவையனைத்தும் வளர்ச்சியடையும் (இப்பூசையால்) பசு வளர்க்கும் பரிபாலிக்கும் (கறவைக்குரிய பசவை முறைப்படி கறக்கும் திறமையுடையவர்கள் நீராடி பசும்பாலை கறந்து (அளிக்க வேண்டும்)

देवागारेऽग्निना तप्त्वा दधि कृत्वा पिधानयुक् ।
घृतस्योक्तप्रमाणेषु यथालाभं प्रगृह्य च ।। ३४१ ।।

தேவாகா ரேக்நிநா தப்த்வா ததிக்ருத்வா பிதானயுக்।
க்ருதஸ்யோக்த ப்ரமாணேஷு யதாலாபம்
ப்ரக்ருஹ்யச।।

முருகனாலயத்திலேயே நன்கு காய்ச்சி சற்று சூடுஇருக்கும் போது கொஞ்சம் உப்பு போடாத புளிக்காத மோரைச் சேர்த்து நன்கு மூடி வைத்திருந்து தயிராக்கி நெய்யாக ஆகக்கூடிய பாலாடை நீக்கி கடையாத தயிரை எடுத்துக் கொண்டு

देवाग्रे स्थण्डिले न्यस्त्वा पुण्याहप्रोक्षणं चरेत् ।
पुष्पैरभ्यर्च्य मूलेन ब्रह्ममूर्त्यङ्गमन्त्रकै: ।। ३४२ ।।

தேவாக்ரேஸ்தண்டிலேந்யஸ்த்வா
புண்யாகப்ரோக்ஷணஞ்சரேத்।
புஷ்பைரப்யர்ச்ய மூலேந ப்ரம்மமூர்த்யங்க
மந்த்ரகை:।।

முருகனுக்கு முன்பு சிறுமேடையில் ஆசனத்தின் மேல் முறைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட தயிரை வைத்து புண்யாக பஞ்சகவ்ய ப்ரோக்ஷணம் செய்து மூலமந்திரமான ஆறெழுத்து மந்திரத்தால் மலர்களால் அர்ச்சித்து பஞ்சபிரும்ம ஷடங்க மந்திரங்களாலும் பூசித்து

धूपदीपं ततो दत्वा मध्याह्ने पूजयेद्गुहम् ।
गव्यै: पञ्चामृतै: स्नात्वा स्कन्दमूलेन मन्त्रवित् ।। ३४३

தூபதீபந்த தோதத்வா மத்யாஹ்நே பூஜயேத்குஹம்।
கவ்யை: பஞ்சாம்ருதை ஸ்நாத்வா ஸ்கந்த மூலேந
மந்த்ரவித்।।

தூபங்காட்டி, தீபங்காட்டு, நிவேதித்து, பிரார்த்தித்து மதிய உச்சிப்பூசையில் முருகனுக்கு அபிஷேகிக்கும்போது பஞ்ச கவ்யம், பஞ்சாமிருத அபிஷேகந்தை முருகனின் மூலத்தாலும் மாலா மந்திரத்தாலும் மந்திரமறிந்த அர்ச்சகர்

तत: कुमारमातेति मन्त्रेण दधिपूजनम् ।
ततो दधिक्राविष्णेवाभिषेचयेत् ।। ३४४ ।।

தத: குமார மாதேதி மந்த்ரேண ததிபூஜனம்।
ததோ ததிக்ராவின்ணோதி
மந்த்ரேணைவாபிஷேசயேத்।।

பிறகு மாதே குமாரமென யஜுர்வேத மந்திரத்தால் தயிரை அபிமந்த்ரணம் செய்து ததிக்ராவிண்ணோ என்னும் மந்திரத்தால் முருகனுக்கு முழுதும் அபிஷேகிக்க வேண்டும்.

वस्त्रैर्गन्धैश्च पुष्पैश्च भूषणैर्भूषणार्हकैः ।
कर्णिकारभवैः पुष्पैर्नैरन्तर्यं विभूषयेत् ॥ ३४५ ॥

வஸ்த்ரைர் கந்தைஸ்ச புஷ்பைச்ச பூஷணைர்பூஷணார்ஹகை:!
கர்ணிகாரபவை: புஷ்பைர்நைரந்தர்யம் விபூஷயேத்!!

அணிவிக்கத்தக்க ஆடை அணிகலன்களாலும் மணம்மிகு மலர்மாலைகளாலும் தாமரை மலர்களாலும் அலங்கரிக்கவும்.

प्रभूतहविषं दत्वा ब्राह्मणान् भोजयेत्ततः ।
एवं यः कुरुते मर्त्यः समृद्धः पशुमान् भवेत् ।
प्रोक्तं फाल्गुनपूजा च नवनैवेद्यमुच्यते ॥ ३४६ ॥

ப்ரபூத ஹவிஷந்தத்வா ப்ராம்மணாந் போஜயேத்தத:!
ஏவம்ய: குருதே மர்த்யஸ்ஸம்ருத: பசுமாந் பவேத்!!
ப்ரோக்தம் பால்குண பூஜாச நவநைவேத்யமுச்யதே!!!

தாராளமான அளவில் சக்திக்குத்தக்க சுவைமிகு (பள்ளயம் பாவாடை) எனும் வழக்கில் உள்ள சொற்பொருள் வண்ணம் முருகனுக்கு முன்பு முறையாக படைபல் செய்து (தயிர்சாதம்) நிவேதித்து அந்தணர்களுக்கு அன்னதானம் அளிக்க வேண்டும். இவ்வாறு எவர் தவறாமல் முறை வழுவாது முடிந்தவரை இயற்றி வருகிறாரோ அவர் நிறைய கரக்கும் பசுக்களை உடையவராவார்

इति फाल्गुनमासपूजाविधिः

இது பங்குனி மாத பூஜை முறையாகும்.

॥ नवनैवेद्यम् ॥

நவநைவேத்யம்

நவ நைவேத்யம் செய்யும் முறை

सर्वसस्याभिवृद्ध्यर्थं सर्वप्राणिसुखावहम् ।
प्रीणयेन्नवनैवेद्यविधिना पार्वतीसुतम् ।
आषाढकन्यकामासे मार्गशीर्षश्च माघकः ॥ ३४७ ॥

ஸர்வ ஸஸ்யாபிவ்ருத்யர்த்தம் ஸர்வ ப்ராணி ஸுகாவஹம்!
ப்ரீணயேந்நவ நைவேத்யம் விதிநாபார்வதீஸுதம்!!
ஆஷாடகந்யகாமாஸே மார்க சீர்ஷஸ்ச மாகக:!!!

எல்லாப் பயிர்களும் ஏராளமாக, தாராளமாக, விளைவதற்கும், எல்லா உயிர்களும் சுகமாக வாழ்வதற்கும் ஒன்பது வகை நிவேதனங்களால் பார்வதி பாலனான முருகப் பெருமானுக்கு ஆடி, புரட்டாசி, மார்கழி, மாசி ஆகிய 4 மாதங்கள்.

நீங்கலாக மீதி எட்டு மாதங்களும் வளர்பிறையில் ஒன்பது நிவேதனங்கள் செய்யத்தக்கது (தேய்பிறை நீக்கப்பட்டுள்ளது)

एते त्वशोभना वर्ज्याः शेषमासाः शुभाः स्मृताः ।
गर्हितं कृष्णपक्षं स्यात् शुक्लपक्षे समाचरेत् ॥ ३४८ ॥

ஏதேத்வ சோபநா வர்ஜ்யாஸ்ஸேஷ மாஸாஸ் சுபாஸ்ம்ருதா:!
கர்ஹிதம் க்ருஷ்ணபக்ஷம்ஸ்யாத் சுக்ல பக்ஷேஸமாரேத்!!

த்விதீயை, திருதீயை, பஞ்சமி, ஸப்தமி, திதிகளிலும் பூசம், மகம், அவிட்டம் முதலிய நக்ஷத்திரங்களிலும்

सप्तमी च द्वितीया च तृतीया पञ्चमी शुभा: ।
पूषा मखा च सावित्री श्रविष्ठा वसवस्तथा ॥ ३४९ ॥

ஸப்தமீச த்விதீயாச த்ருதீயா பஞ்சமீசுபா:!
பூஷாமகா சஸாவித்ரீ ச்ரவிஷ்டா வஸவஸ்ததா!!

விசாகம், மூலம் இவைகள் சுபமான நக்ஷத்திரங்கள் எனவும் ஏனையவை நீக்கத்தக்க தென்றும் (அறியப்படுகிறது)

विशाखा च वारुणं मूलं सौम्यं चैव प्रजापति: ।
शूभान्येतानि ऋक्षाणि वर्ज्यान्यन्यानि सुव्रत ॥ ३५० ॥

விசாகா வாருணம் மூலம் சௌம்யம்சைவ ப்ரஜாபதி:!
சுபாந்யேதாநிருக்ஷாணி வர்ஜ்யாந்யாநி சுவ்ருத!!

அவ்வாறே பங்குனி, சித்திரை, ஆடி, கார்த்திகை மாதங்களும் விலக்கப்பட்டுள்ளன. மற்றவைகள் சுபமெனவும் கொள்ள வேண்டும். அவைகள் நலமளிக்காததால் நீக்கப்பட்டது.

वर्जनीयास्तथा मीनमेषकर्कटवृश्चिक: ।
अन्या च शूभदा: प्रोक्तास्तेषां पापं विवर्जयेत् ॥ ३५१ ॥

வர்ஜநீயா ஸ்ததா மீன மேஷ கர்கட வ்ருச்சிகா:!
அந்யாச்ச சுபதா ப்ரோக்தா ஸ்தேஷாம் பாபம் விவர்ஜயேத்!!

வெள்ளிக் கிழமையும், திங்கள் கிழமையும், வாரங்களில் சிறந்த கிழமையாகக் கொள்ளப்படுகிறது. மேற்படி கிழமைகளிலும், மாதங்களிலும், நக்ஷத்திர திதிகளிலும், கூட திரேக்கான குண்டலிபடியும் ஹோரையின் படியும் தேர்ந்தெடுத்து மேலும் சுபமாகக் கருதப்படுகிறது.

शुक्रश्च सोमदेवेज्यवरा: श्रेष्ठतमा स्मृता: ।
द्रेक्काणदर्शन होरा: शूभांशा शुभदं भवेत् ॥ ३५२ ॥

சுக்ரச்ச ஸோம தேவேட்ய வாரா ச்ரேஷ்ட தமாஸ்ம்ருதா:!
த்ரேக்கான தர்சநம் ஹோரா சுபாம் சாச்சுபதம் பவேத்!!

நல்ல நாளில் நல்ல வேளையில் நல்ல முகூர்தத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து வளர்பிறையில் அர்ப்பணிக்க வேண்டும். எல்லா மங்கள வாத்யங்களோடும் குடை கொடிகள் சூழ

सुमुहूर्तं सुनिश्चित्य पूर्वे पाण्डरमपयेत् ।
सर्वातोद्यसमायुक्तं छत्रध्वजसमाकुलम् ॥ ३५३ ॥

சுமுஹூர்தம் ஸுநிச்சித்ய பூர்வே பாண்டர மர்பயேத்!
ஸர்வாதோத்ய ஸமாயுக்தம் சத்ரத்வஜ ஸமாகுலம்!!

தூப தீபங்களோடு ஆலய பரிபாலன சபையோர்களோடு சுமித்ர சண்டிகேஸ்வரர் கூட வர ஸ்ரீ முருகன், வள்ளி, தெய்வானை சமேதராக எல்லா பக்த ஜனங்களோடு கூட

धूपदीपसमायुक्तं पालकादिसमन्वितम् ।
सुमित्रसक्तिसहितं नानाभक्तजनैर्युतम् ॥ ३५४ ॥

தூப தீப ஸமாயுக்தம் பாலகாதி ஸமந்விதம்!
ஸுமித்ர சக்தி ஸஹிதம் நாநா பக்த ஜநைர்யுதம்!!

கிழக்காகவோ, வடக்காகவோ உள்ள நன்கு பயிர் விளையும் நிலத்தில் நுழைந்து தயிரன்னமோ, வெல்ல அன்னமோ திசைத் தேவர்களான எண்மருக்கும் பலியிட வேண்டும்.

पूर्वस्यामुतरस्यां वा सस्यक्षेत्रं प्रविश्य च ।
दध्यन्नं वा गुलान्नं वा दिग्देवानां बलिं क्षिपेत् ॥ ३५५ ॥

பூர்வஸ்யா முத்தரஸ்யாம்வா ஸஸ்யா க்ஷேத்ரம் ப்ரவிச்யச!
தத்யந்நம் வாகுளாந்நம் வா திக்தேவாநாம் பலிம் க்ஷிபேத்!!

நல்ல வெள்ளை நெல்லிலிருந்து கிடைத்த அரிசியை எடுத்து அஸ்த்ர மந்திரத்தால் அபிமந்திரித்து எடுத்துக் கொண்டு ஆலயத்திற்கு திரும்ப வந்து

शाल्येन पक्वकलमान् संगृह्यास्त्रेण मन्त्रत: ।
शूकभारान् समावाह्य प्रविशेदालयं तत: ॥ ३५६ ॥

சால்யேந பக்வகளமாந் ஸங்க்ரஹ்யாஸ்த்ரேண மந்த்ரத:।
சூக பாராந் ஸமாவாஹ்ய ப்ரவிசேதாலயந் தத:।।

நீராடி திருமுருகனுக்கு திருவாபரணங்களால் அலங்கரித்து அக்காலத்தில் கிடைக்கும் நீப புஷ்ப்பங்கள் முதலியவைகளால் மாலை தொடுப்பித்து

स्नात्वा चोत्सवबेरन्तु भूषयेद्भूषणार्हकै: ।
तत्कालसंभवै: पुष्पैर्नीपपुष्पैर्विशेषत: ॥ ३५७ ॥

ஸ்நாத்வா சோத்ஸவபேரந்து பூஷயேத்பூஷணார்ஹகை:।
தத்கால ஸம்பவை: புஷ்பைர் நீப புஷ்பைர் விசேஷத:।।

எல்லா முயற்சிகளுடனும் குடை கொடியோடு கூட நெல் முட்டைகளோடு கூடவும்

सर्वातोद्यसमायुक्तं छत्रध्वजसमायुतम् ।
शूकभारसमायुक्तं व्रीहिभारसमन्वितम् ॥ ३५८ ॥

ஸர்வா தோத்ய ஸமாயுக்தம் சத்ரத்வஜ ஸமாயுதம்।
சூகபார ஸமாயுக்தம் வ்ரீஹிபார ஸமாயுதம்।।

எல்லா வித பழங்களுடனும் எல்லா வகை தான்யங்களுடனும், கரும்பு, காய்கறிகள், கிழங்கு வகைகளுடனும்

नानाविधफलैर्युक्तं नानाधान्यसमन्वितम् ।
इक्षुशाखार्द्रशाखाभिर्निशिशाखासमायुतम् ॥ ३५९ ॥

நாநா வித பலைர்யுக்தம் நாநாதாந்ய ஸமந்விதம்।
இக்ஷு சாகார்த்ர சாகாபிர் நசிசாகா ஸமாயுதம்।।

பாக்குப் பழம், எள், மிளகு, உப்பு, தேங்காய், பலா, வெல்லங்களோடு கூட

क्रमुकैस्तिलशाखाश्च मरीचिलवणैर्युतम् ॥ ३६० ॥
नालिकेराम्रपनसगुलखण्डै: समन्वितम् ।

க்ரமுகைஸ்தில சாகாச்ச மரீசி லவணைர் யுதம்।
நாளிகேராம்ர பநஸ குளகண்டைஸ் ஸமந்விதம்।।

தயிர், நெய் கும்பங்களோடு பாசிப்பயிறு இவைகளை புதுப்பானையில் எல்லா மலர்களோடும் அந்தணர் முதலான அகில ஜனங்களும் சேவிக்கும்படி

दध्याज्यतैलकुम्भैश्च मुद्गभिन्नघटैर्नवै: ॥ ३६१ ॥
नानापुष्पसमायुक्तं विप्रादिजनसेवितम् ।

தத்யாஜ்ய தைல கும்பைச்ச முத்கபிந்த கடைர்நவை:।
நாநா புஷ்ப ஸமாயுக்தம் விப்ராதி ஜந ஸேவிதம்।।

அறிஞரான அர்ச்சகர் திருமுருகன் உற்சவ மூர்த்தியை வீதிவலம் செய்வித்து ஆலயம் வந்து அவருடைய இடத்தில் ஸ்தாபித்து

उत्सवं स्वामिनं विद्वान् कुर्यात् ग्रामप्रदक्षिणम् ॥ ३६२ ॥
प्रविश्य भवनं तत्र स्वस्थाने स्थाप्य देवतान् ।

உத்ஸவ ஸ்வாமிநம் வித்வாந் குர்யாத் க்ராம ப்ரதக்ஷிணம்।
ப்ரவிச்ய பவநந்தத்ர ஸ்வஸ்தாநே ஸ்தாப்ய தேவதாம்।।

மண்டபத்தை சுத்தப்படுத்தி பசுஞ்சாணம் கொண்டு மெழுகி புண்யாக வாசன் நீரால் தெளித்து அலங்கரித்து கொடி மேகட்டியாலும் அலங்கரிக்க வேண்டும்.

मण्डपं गोमयेनैव लेपयित्वा विभूषयेत् ॥ ३६३ ॥
पुण्याहतोयैस्संप्रोक्ष्य तरङ्गेणैव भूषयेत् ।

மண்டபம் கோமயேநைவ லேபயித்வா விபூஷயேத்।
புண்யாஹ தோயை ஸ்ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய தரங்கேணைவ பூஷயேத்।।

அதன்மேலே வைத்து தனித்தனியே இவைகளையும் வைத்து முருகன் வேண்டுதல் அனுமதியோடு எல்லா மக்களுக்கும் அளிக்க வேண்டும்

तस्योर्ध्वे विन्यसेच्छूकभारानेतान् पृथक्पृथक् ।
देवेशानुज्ञया शूकान् जनेभ्यो दापयेत्सुधीः ॥ ३६४ ॥

தஸ்யோர்த்வே விந்யஸேச்சூக பாராநேதாந் ப்ரதக் ப்ரதக்!
தேவேசாநுஞயா தூகாந் ஜநேப்யோ தாபயேத் சுதீ:!!

புது விதமான ஒன்பது வகை நெல்லனைத்தையும் (குறை சொல்லா வண்ணம்) சூரிய வெயிலில் உணர்த்தி நெல் மணிகளை உரல் உலக்கைகளால் (குத்தி நெல் மணிகளை அரிசியாக்கி)

नवशालियुतं त्वेकशालीभारमनिन्दितम् ।
आदित्यरश्मिभिस्तप्तान् धान्यान् मुसललूखलैः ॥३६५॥

நவசாலி யுதம்த்வேக சாலீபாரம நிந்திதம்!
ஆதித்ய ரச்மிபிஸ் தப்தாந் தாந்யாந்முஸல லூகலை:!!

சுத்தமான மண்டபத்தில் அரிசி மாவினால் கோலம் போட்டு அதன் மேல் நெல்லில் (அரிசி நவதான்யங்கள் மேல் எள், நெல் பொறியிட்டு) எட்டிதழ் தாமரை கீறி

देवस्य मण्डपे शुद्धे शालिपिष्टैरलंकृते ।
शालिभिस्थण्डिलं कृत्वा पद्ममष्टदलं लिखेत् ॥ ३६६ ॥

தேவஸ்ய மண்டப சுத்தே சாலி பிஷ்டைரலங்க்ருதே!
சாலி பிஸ்தண்டிலங் க்ருத்வா பத்ம மஷ்ட தளம் லிகேத்!!

அதன்மேல் தர்பைகளை வடக்கு நுனியாக பரப்பி அஸ்த்ர மந்திரத்தினால் நீர் தெளித்து இருதய மந்திரத்தினால் உரலை வைத்து உலக்கைகளையும் வைத்து

परिस्तीर्य ततो दर्भैः प्रोक्षयेदस्त्रमन्त्रतः ।
लूखलं मुसलं तत्र विन्यस्य हृदयाणुना ॥ ३६७ ॥

பரிஸ்தீர்ய ததோதர்பை: ப்ரோக்ஷயேதஸ்த்ர மந்த்ரத:!
லூகல முஸலந்தத்ர விந்யஸ்ய ஹ்ருதயாணுநா!!

புத்தாடையினால் சுற்றி முறைப்படி தத்வத்ரயங்களை அர்ச்சித்து நெல்லிட்டு இரு உலக்கைகளால் மாற்றி மாற்றி குத்தி

नववस्त्रेण संवेष्ट्य समभ्यर्च्य यथाविधि ।
प्रहृत्य मुसलेनैव बीजमुख्येन देशिकः ॥ ३६८ ॥

நவ வஸ்த்ரேண ஸம்வேஷ்ட்ய ஸமப்யர்ச்ய யதாவிதி!
ப்ரஹ்ருத்ய முஸலேநைவ பீஜமுக்யேந தேசிக:!!

நான்கு வர்ண நங்கைகளாலும் குத்திப் பிறகு முறங்களால் உமிகளை நீக்கி கல்கட்டிப் போன்றவற்றையும் நீக்கி

चतुर्वर्णोद्भवैस्त्रीभिः कुट्टयेत्तदनन्तरम् ।
तुषान् विपोह्य शूर्पैस्तु कणकम्बुं च वर्जयेत् ॥ ३६९ ॥

சதுர்வர்ணோத்ப வைஸ்த்ரீபி: குட்டயேத்த தநந்தரம்!
துஷாந்வி போஹ்ய தூர்பைச்ச கணகம்பூந்ச வர்ஜயேத்!!

ஒரு பாரம் முதல் (எட்டு மணங்கு) x 5 வீசை (359 gr- 1 பலம்) 280, 300 gr (1 சேர்) (5சேர் ஒரு வீசை) ஒன்பது பாரம் வரை முறையே அதமம், மத்யமம், உத்தமம் எனக் கருதப்படுகிறது. அரிசியைக் கல், நொய், உமி, தவிடு நீக்கிய பின் நன்கு களைந்து தேங்காய், வெல்லத்தோடு

भारादिनवभारान्तं कन्यसादित्रयं त्रयम् ।
प्रक्षाल्य तण्डुलं शोध्य नालिकेरगुलान्वितम् ॥ ३७० ॥

பாராந்த நவ பாராந்தம் கந்யஸாதி த்ரயம் த்ரயம்!
ப்ரக்ஷால்ய தண்டுலம் சோத்ய நாளிகேர குளாந்விதம்!!

மிளகு, ஜீரகம், கரும்புதுண்டு, கலந்து முருகனுக்கு முன்பு புத்தாடை விரித்து அதன்மேல் பரப்பி மந்த்ர சுத்தி செய்யவும்

मरीचिजीरकोपेतमिक्षुखण्डसमन्वितम् ।
वस्त्राण्यास्तीर्य देवाग्रे शुद्धिं कृत्वा यथारूचि ॥ ३७१ ॥

மரீசீ ஜீரகோ பேத மிக்ஷு ஈகண்ட ஸமந்விதம்!
வஸ்த்ரான் யாஸ்தீர்ய தேவாக்ரே சுத்திங்க்ருத்வா யதாருசி!!

அதன்மேல் வாழை இலைகளை வடக்கு அல்லது கிழக்கு நுனிகள் அமையுமாறு விரித்து புனித நீரால் அஸ்த்ர மந்த்ரத்தால் தெளித்து எல்லாவித உப உணவுகளையும் சர்க்கரைப் பொங்கலைப் படைத்து - மேற்கூறிய அரிசியையும் பரப்பி

रम्भापत्राणि तस्योर्ध्वे संस्तीर्य प्रोक्ष्य चास्त्रत: ।
तण्डूलं पूरयेत् तत्र गुलान्नं व्यञ्जनैर्युतम् ॥ ३७२ ॥

ரம்பா பத்ராணி தஸ்யோர்த்வே ஸம்ஸ்தீர்ய ப்ரோக்ஷ்ய சாஸ்த்ரத:!
தண்டுலம் பூரயேத்தத்ர குளாந்நம் வ்யஞ்ஜன நர்யுதம்!!

மேலும் கிழங்கு பழங்களோடு பொருளாதார அடிப்படையில் கூட்டியோ குறைத்தோ நடுத்தரமாகவோ வாங்கி அர்ப்பணித்து சங்க மங்கள துந்துபி வாத்யங்களோடு வேத மந்திரங்களும் முழங்க வேண்டும்

कन्दमूलफलोपेतं यथाविभवविस्तरम् ।
शङ्खदुन्दुभिनिर्घोषैर्वेदध्वनिसमायुतम् ॥ ३७३ ॥

கந்தமூல பலோபேதம் யதாவிபவ விஸ்தரம்!
சங்க துந்துபி நிர்கோஷைர் வேதத்வநி ஸமாயுதம்!!

இருதய மந்திரத்தினால் முருகனுக்கு முழுதும் அர்ப்பணிக்க வேண்டும். பிறகு முருகனுடைய பரிவார மூர்த்தங்களுக்கும் முடிவில் சுமித்ர சண்டிகேஸ்வரருக்கும் அர்ப்பணித்து

हृदयेन तु मन्त्रेण सुब्रह्मण्याय दापयेत् ।
परिवारामराणाञ्च दापयेत्तदनन्तरम् ॥ ३७४ ॥

ஹ்ருதயேநது மந்த்ரேண ஸுப்ரஹ்மண்யாய தாபயேத்!
பரிவாராம ராணாஞ்ச தாபயேத்தத நந்தரம்!!

பரிவார தேவதைகளுக்கு பலியிட்டு பலிபீடம் வரை பூசித்து புதுக் கொட்டைப்பாக்கோடு வெற்றிலையும் பிறகு நிவேதிக்க

परिवारबलिं दत्वा महापीठान्तमेव च ।
नवपूगफलैर्युक्तं ताम्बूलं दापयेतत: ॥ ३७५ ॥

பரிவார பலிம்தத்வா மஹாபீடாந்த மேவச!
நவ பூகபலைர்யுக்தந் தாம்பூலந்தாப யேத்தத:!!

எல்லா நிவேதனங்களை முடிவில் சுமித்ர சண்டிகேஸ்வரருக்கு கொடுக்க வேண்டும். அந்தணர்களுக்கும் அனைத்து பக்தர்களுக்கும் வெல்லம், தேங்காய், கரும்பு கலந்த அரிசியை வழங்க வேண்டும்.

निवेदितन्तु यत्सर्वं सुमित्राय प्रदापयेत् ।
विप्रादिसर्वभक्तेभ्यस्तण्डलं दापयेत्क्रमात् ॥ ३७६ ॥
ब्राह्मणान् भोजयेत्पश्चात् दीनानाथांश्च भोजयेत् ।
आत्मनो हितमाकांक्षान् य एवं विधिमाचरेत् ॥ ३७७ ॥

நிவேதிதந்து யத்சர்வம் சுமித்ராய ப்ரதாபயேத்!
விப்ராதிஸர்வ பக்தேப்ய ஸ்தண்டுலந்தாப யேத்க்ரமாத்!!
ப்ராம்மணாநு போஜயேத்பஸ்சாத் தீநாநாதாம்ஸ் சபோஜயேத்!
ஆத்மநோஹித மாகாங்க்ஷந் யஏவம் விதிமாசரேத்!!

முதலில் அந்தணர்களுக்கு அன்னமளித்துப் பிறகு அனைத்து அடியார்களுக்கும், ஏழை எளியவர்களுக்கும்,

வறியவர்களுக்கும், குருடர் முதலான வர்களுக்கும் அன்னமளிக்க வேண்டும். முறைப்படி இயற்றுமெவரும் தான் விரும்பியதைப் பெறுவர் உறுதி.

॥ इति श्रीकुमारतन्त्रे मासपूजाविधिर्नाम एकोनचत्वारिंशः पटलः ॥

இதி ஸ்ரீ குமாரதந்த்ரே கௌசிகப்ரச்னே மாசபூஜாவிதி: நாம ஏகோந சத்வாரிம்சத் படல:

இவ்வாறு குமார தந்த்ரமெனும் கௌசிக ப்ரச்னத்தில் ஸ்ரீமத் லலிதாகமத்தின் உபாகமத்தில் மாச பூஜா விதி படலம் எனும் முப்பத்தொன்பதாவது படலம் முற்றிற்று.

॥ चत्वारिंशत्पदलः ॥

சத்வாரிம் சத்படல:

40 வது படலம்

अङ्कुरार्पणविधिः

அங்குரார்பண விதிபடல:

அங்குரார்ப்பணம் செய்யும் முறை

सर्वमङ्गलमाङ्गल्यं प्रवक्ष्याम्यं कुरार्पणम् ।
अनंकुरं नयेत्कर्म तत्कर्म निष्फलं भवेत् ॥ १ ॥

ஸர்வ மங்கள மாங்கல்யம் ப்ரவக்ஷ்யாம் யங்குரார்பணம்!
அநங்குரந்நயேத் கர்ம தத்கர்ம நிஷ்பலம்பவேத்!!

மங்களத்தையே செய்யும் மங்களகரமான முளைப்பாலிகையிடும் (கிரியையைப் பற்றி) சடங்கைப் பற்றி கூறுகிறேன். அங்குரார்ப்பணமின்றி என்ன நடைபெறுகிறதோ அந்த காரியம் பயனற்றதாகி விடும்.

तस्मान्मङ्गलकर्मादौ कारयेदङ्कुरार्पणम् ।
अयुगेऽह्निप्रकर्तव्य कर्मण: पूर्वतो निशि ॥ २ ॥

தஸ்மாந் மங்கள கர்ம்மாதௌ காரயே தங்குரார்பணம்!
அயுகேந்ஹி ப்ரகர்த்தவ்யம் கர்ம்மண: பூர்வதோ நிசி!!

ஆகையினால் சுபகாரியங்களின் ஆரம்பத்தில் அங்குரார்ப்பணம் செய்விக்கப்பட வேண்டும். யாகாரம்பத்திற்கு முதல்நாள் இரவில் ஒற்றைப்படை இரவில் இரட்டைப்படை பகல் கணக்கில் (நாள் கணக்கில்) செய்விப்பது (செய்யத்தக்கது) நலம் (முறை)

पालिकाघटिकाश्चैव शरावञ्च त्रिधा भवेत् ।
ईशविष्णुविरिञ्चिश्च तेषामेवाधिपा: स्मृता: ॥ ३ ॥

பாலிகாகடிகாம் ச்சைவ சராவஞ்ச திருதாபவேத்!
ஈச விஷ்ணு விரிஞ்சாச்ச தேஷாமே வாதிபாஸ்மிருதா:!!

பாலிகை, கடிகை, சராவம், என முளைப்பாலிகைகள் மூவகைப்படும் பாலிகைக்கு பரமனும் கடிகைக்கு திருமாலும் சராவத்திற்கு பிரமனும் அதிபர்களாக கூறப்படுகிறார்கள்.

सौवर्णं राजतं ताम्रं कांस्यं वा मृण्मयन्तु वा ।
शरावाणि च संग्राह्य पिष्टेनैव विमर्शयेत् ॥ ४ ॥

சௌவர்ணம் ரஜதந்தாம்ரம் காம்ஸ்யம் வாம்ருண் மயந்துவா!
சராவாணிச சங்க்ராஹ்ய பிஷ்டே நைவ விமர்சயேத்!!

தங்கம், வெள்ளி, தாமிரம், பித்தளை அல்லது மண்ணாலோ ஆன ஏதாவது ஒன்றை தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளவும்.

कालं भिन्नं च सुषिरं भेदच्छेदं जलीमुखम् ।
निर्दग्धञ्च पुराणञ्च वर्जयेत्तु प्रयत्नत: ॥ ५ ॥

காளம் பின்னஞ்ச சுஷிரம் பேதஞ்சே தஞ்ஜளா முகம்!
நிர்தக்தஞ்ச புராணஞ்ச வர்ஜ்ஜயேத்து ப்ரயத்நத:!!

வளைந்தது, உடைந்தது, துவாரம் பெரிதாக உடையது ஒன்றுக்கொன்று வித்யாசமானது (மண்ணால்) சுடப்படாதது, பழமையில் பயன்படுத்தப்பட்டது இவைகளை முயற்சியோடு நீக்கிவிடுவது நன்று.

अश्वत्थं बिल्वपत्रैश्च तन्मध्ये बन्धयेद्दृढम् ।
पालिकाभ्यन्तरं दर्भैर्निच्छिद्रं कारयेद्बुध: ॥ ६॥

அச்வத்தம் பில்வ பத்ரைச்ச தந்மத்யே பந்தயேத்ருடம்!
பாலிகாப்யந்த ரந்தர்பைர் நிச்சி த்ரங்காரயேத் புத:!!

அரசு இலை வில்வ இலைகளால் அவைகளின் நடுவில் உள்ள துவாரப்பகுதியில்

நன்றாக அமுக்கி வைக்கவேண்டும். பாலிகைகளின் உள்ளும் புறமும் தர்பைகளால் அசைவேற்படாமல் செய்விப்பது அறிவாளிகளாலே இயலும்.

गोशकृच्चूर्णमहितैर्मृद्भिः सर्वाणि पूर्य च ।
प्रत्येक च करे ग्राह्य वाहयित्वाथ भक्तकैः ॥ ७ ॥

கோசக்ருச்சூர்ண சஹிதைர் ம்ருத்பிஸ்ஸர்வாணி பூர்யச!
ப்ரத்யே கஞ்ச கரே க்ராஹ்ய வாஹயித்வாத பக்தகை :!!

காய்ந்த பசுஞ்சாண தூள்களோடு புனித புற்றுமண்ணால் எல்லா பாலிகைகளையும் நிரப்பி அவை ஒவ்வொன்றையும் கையிலெடுத்து பக்தர்களால் எடுத்துவர விடவும்.

सुमित्रं चास्त्रराजं च सर्वातोद्यसमायुतम् ।
ग्रामप्रदक्षिणं कृत्वा मृत्संग्रहणमाचरेत् ॥ ८ ॥

சுமித்ரஞ்சா ஸ்த்ரராஜஞ்ச ஸர்வாதோத்ய சமாயுதம்!
க்ராம ப்ரதக்ஷிணங்கிருத்வா ம்ருத் சங்கிருஹண மாசரேத்!!

முருகப்பெருமானின் சண்டிகேஸ்வரரான சுமித்ரசண்டருடனும் அஸ்த்ரதேவருடனும் ஸகலவாத்யங்களுடனும் பக்தர்களுடன் கிராமத்தை வலமாக வந்து நந்தவனமெனும் பூந்தோட்டத்தில் புனிதமண்ணை புவிமாதா வழிபாட்டோடு செய்யவேண்டும்.

उत्तमं पागुदीची स्यात् मध्यमं पश्चिमं स्मृतम् ।
अधमं दक्षिणं प्रोक्तं मृत्संग्रहणकर्मणि ॥ ९ ॥

உத்தமம் ப்ராகுதீசீ ஸ்யாது மத்யமம் பச்சிமம் ஸ்மிருதம்!
அத மந்தக்ஷிணம் ப்ரோக்த மிருத்ஸங் கிரஹண கர்மணி!!

கிழக்குத் திசைமிகமிக சிறந்ததாகவும் மிகச்சிறந்தது மேற்குத்திசையும் தெற்குத்திசை அவ்வளவு நல்லதல்ல என்றும் மிருத்சங்க்ரஹண காரியத்தில் குறிப்பிடப்படுகிறது.

पुष्पारामे च नद्यां वा तडागे विल्वमूलके ।
आलये चैव निश्चित्य गत्वा शुद्धभुवस्थलम् ॥ १० ॥

புஷ்பாராமேச நத்யாம்வா தடாகே பில்வ மூலகே!
ஆலயேசைவ நிச்சித்ய கத்வா சுத்த புவஸ்தலம்!!

மலர்கள் மலரும் நந்தவனத் தோட்டத்திலோ, நதிக்கரை நதியிலேயோ, குளத்திலோ, வில்மரத்தடியிலோ, எங்கு எடுப்பது என்பதை ஆலயத்திலேயே தீர்மானித்து சுத்தமான இடத்திற்குச் சென்று

अस्त्रेण प्रोक्ष्य तद्देशं प्रीणयेद्भुवि नायकम् ।
पुण्याहं वाचयेत्तत्र गायत्र्या प्रोक्ष्य देशिकः ॥ ११ ॥

அஸ்த்ரேண ப்ரோக்ஷ்ய தத்தேசம் ப்ரீணயேத் புவி நாயகம்!
புண்யாஹம் வாசயேத்தத்ர காயத்ரியா ப்ரோக்ஷ்ய தேசிக:!!

அஸ்த்ர மந்திரத்தால் அந்த இடத்தில் நீர் மேலே சென்று கீழே விழும் வண்ணம் தெளித்து (விநாயகர் வேண்டுதலோடு நல்லநாளை சொல்லி வைக்கும் இடத்தை புனிதமாக்கும் சடங்கை செய்து அங்கு காயத்ரிமந்திரத்தால் (வருணகாயத்ரியால்) முன்போல் ஆசார்யரால் தெளிக்கப்பட வேண்டும். பூமிநாயகன் பிரமதேவனை பூசித்து மகிழ்விக்க வேண்டும்.

भूपुरं तत्र संलिख्य भूबीजेनार्चयेत् भुवम् ।
सालंकृतं खनित्रं च विन्यस्यास्त्रेण पूजयेत् ॥ १२ ॥

பூபுரந்த த்ரசமலிக்ய பூபீஜேநார்ச்சயேது புவம்!
ஸாலங்கிருதம் கநித்ரஞ்ச விந்யஸ்யாஸ்த்ரேண பூஜயேத்!!

பூமாதேவியை கிழக்கு தலை உள்ளதாக சித்திரவடிவில் வரைந்து எல்லைகள் வரைந்து

பூமாதா மந்திர எழுத்துக்களால் ஆன மந்திரத்தால் பூசித்து நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட மண்வெட்டியை அஸ்த்ரமந்திரத்தால் பூசிக்கவேண்டும்.

धूपदीपं ततो दत्वा मृदं संग्राह्य देशिकः ।
गन्धद्वारेति मन्त्रेण स्थालिकायां गृहेन्मृदम् ॥ १३ ॥

தூப தீபந்த தோதத்வா ம்ருதம் ஸங்க்ராஹ்ய தேசிக:!
கந்த த்வாரேதி மந்ரேண ஸ்தாலிகாயாம்
க்ரஹேநம்ருதம்!!

தூபம் தீபங்காட்டி தூயமண்ணை மந்திர ஒலியோடு புவிமாதா திசைமன்னர்களை வேண்டி ஆசார்யர் கந்தத் துவாராம் எனும் ஸ்ரீசூக்த வேத மந்திர ஒலியோடு எடுத்து தாமிரத்தட்டில் வைக்கவேண்டும்.

संरक्ष्यास्त्रेण संछाद्य गणिकाभिस्तु वाहयेत् ।
तच्चवभ्रं च चतुः शालिबीजैः संपूज्य देशिकः ॥ १४ ॥

சம்ரக்ஷ்யாஸ்த்ரேண சஞ்சாத்ய கனிகாபி
ஸ்துவாஹயேத் !
தச்வ ப்ரஞ்ச சதுச்சாலி பீஜை ஸ்ஸம்பூஜ்ய தேசிக:!!

தட்டில் வைத்த மண்ணை அஸ்த்ர மந்திரத்தால் காத்து சிவப்புத்துணியால் நன்கு மூடி தேவர் அடியவளாகத் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட மகளிர்களால் அதனை எடுத்துக் கொண்டு வரச்செய்ய வேண்டும். மண் எடுத்த இடத்தில் நெல்மணிகளைத்தூவி ஏழுகடல் நீர்களை புவிமாதாவின் வயிற்றுப்பகுதியில் இருந்து (மண்) எடுத்த இடத்தில் வார்த்து பூசிக்கவும்.

प्रविशेदालयं पश्चादङ्कुरार्पणमाचरेत् ।
प्रासादस्याग्रके वाऽपि दक्षिणे चोत्तरेऽपि वा ॥ १५ ॥

ப்ரவிசேதாலயம் பச்சா தங்குரார்பண மாசரேத்!
ப்ராஸாத ஸ்யாக்ர கேவாபி தக்ஷிணே
சோத்தரேபிவா!!

வலமாகவே பிறகு ஆலயத்தை வந்து அங்குரார்ப்பணம் என்னும் முளையிடும் விதை விதைக்கும் சடங்கை நிறைவேற்ற வேண்டும். யாகாலயத்திற்கு கிழக்கேயோ தெற்கு வடக்கிலோ செய்யலாம்.

गोमयालेपिते शुद्धे मण्डपे समलंकृते ।
प्राक्सूत्रं पञ्चसूत्रं स्यादुदवसूत्रं तथैव च ॥ १६ ॥

கோமயாலேபிதே சுத்தே மண்டபே ஸமலங்கிருதே!
ப்ராக்சூத்ரம் பஞ்ச சூத்ரம் ஸ்யாதுதக்
சூத்ரந்ததைவச!!

பசுஞ்சாணத்தால் மெழுகப்பட்ட சுத்தமான மண்டபத்தில் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட மண்டபத்தில் கிழக்கேயிருந்து மேற்கே ஐந்து கோடுகளும், தெற்கேயிருந்து வடக்கே ஐந்து கோடுகளும், வரையவேண்டும்.

मध्ये चतुष्पदं त्यवक्त्वा स्थण्डिलं तत्र कल्पयेत् ।
ससूत्रं सापिधानं च द्रोणोदकप्रपूरितम् ॥ १७ ॥

மத்யே சதுஷ்பதந்த்யக்த்வாஸ்தண்டிலந்தத்ர
கல்பயேத்!
சசூத்ரம் ஸாபிதாநஞ்ச த்ரோணோத கப்ர பூரிதம் !!

நடுவில் நான்கு பூதங்கள் நீக்கி சிறுமேடை அமைத்து அதில் நூல்சுற்றிய இரண்டு மரக்கால் நீர் நிரப்பி மாவிலைக் கொத்துக்களால் நன்கு மூடப்பட்ட.

कुम्भं न्यस्त्वार्चयेत् सोममोषधीशं महामुने ।
शरावं पालिकां चैव घटिकां च यथाक्रमम् ॥ १८ ॥

கும்பம்ய ஸ்த்வார்ச்சயேத்ஸோம மோஷதீ
சம்மஹாமுதே!
சராவம் பாலிகாஞ்சைவ கடிகாஞ்சயதா க்ரமம்!!

குடும்பத்தை வைத்து பயிர்களுக்கு அதிபதியான சந்திரனைப் பூசிக்கவேண்டும்

கௌசிக முனிவரே, முறைப்படி சராவம் பாலிகை கடிகை மூன்றையுமோ (அல்லது ஏதாவ தொன்றையோ)

शरावादि क्रमान् न्यस्त्वा हृदयेन तु मन्त्रत: ।
संगृह्य तन्मृदं चैव पालिकादीनि पूरयेत् ॥ १९ ॥

சராவாதிக்ர மாந்யஸ்த்வா ஹ்ருதயே நது மந்த்ரத:!
ஸங்க்ருஹ்ய தந்ம்ரு தஞ்சைவ பாலிகாதீநி பூரயேத்!!

ஹிருதய மந்திரத்தால் சராவம் முதலிய பாத்திரங்களை எடுத்து மிருத்சங்கிரஹணம் செய்துவந்த மண்ணால் நிரப்பவேண்டும்.

मध्ये ग्रन्थिं पवित्रं च तेषां मध्ये न्यसेद् बुध: ।
वैवस्वतो विवस्वांश्च रविर्मार्ताण्डभास्कर: ॥ २० ॥

மத்யே க்ரந்திம் பவித்ரஞ்ச தேஷாம் மத்யேந்யஸேத் புத:!
வைவஸ்வதோபிவி வஸ்வாம்ச்ச ரவிமார்த்தாண்ட பாஸ்கர:!!

நடுவில் முடிச்சுடைய பவித்ரத்தை அவற்றின் நடுவில் ஆகமம் அறிந்த அறிஞன் வைக்கவேண்டும். வைவஸ்தன் விவஸ்வான் ரவி மார்த்தாண்டன் (மார்த்தண்டன்) பாஸ்கரன்

लोकप्रकाशकश्चैव लोकसाक्षित्रिविक्रम: ।
आदित्यश्चैव सूर्यश्च अंशुमाली दिवाकर: ॥ २१ ॥

லோக ப்ரகாச கச்சைவ லோகசாக்ஷீ த்ரிவிக்ரம:!
ஆதித்யச்சைவ தூர்யச்ச அம்சு மாலீ திவாகர:!!

லோகபாலன், லோகஸாக்ஷீ, த்ரிவிக்ரமன், ஆதித்யன், சூர்யன், அம்சுமாலீ, திவாகரன்

दिशैता द्वादशादित्यानीशानादियथाक्रमम् ।
आसनैर्मूर्तिमूलैर्वा पूजयेत् स्वस्वनामभि: ॥ १२ ॥

திசைதா த்வாதசாதித்யா நீசாநாதி யதா க்ரமம்!
ஆஸனைர்மூர்த்தி மூலைர்வா பூஜயேத் ஸ்வஸ்வநாமபி!!

ஆகிய பனிரண்டு மாத சூர்யர்களையும் ஈசானதிசை முதல் ஈசான திசை வரை சுற்றி பிரதக்ஷிணக்ரமமாக ஆசனமூர்த்தி மூலமாகவோ மூலத்தினாலோ அவரவர்களுடைய நாமதேயங்களால் பூஜிக்கவேண்டும்.

तिलसर्षपनिष्पावमाषमुद्गं चणं तथा ।
कुलुत्थं शाल्यपामार्गं श्यामाकां च प्रियङ्गवम् ॥ २३ ॥

தில ஸர்ஷப நிஷ்பாவ மாஷமுத்கஞ்சணந்ததா!
குளுத்தம் சால்யபாமார்கம் ச்யாமாகாஞ்ச ப்ரியங்கவம்!!

எள், கடுகு, மொச்சை, உளுந்து, பச்சைப்பயிறு, கொண்டக்கடலை, கொள்ளு, வெள்ளைநெல், நாயுருவி திணை

यवद्वादशधान्यानि क्षीरोक्षानि च वापयेत् ।
या जाता इति मन्त्रेण ओषधीमभिमन्त्र्य च ॥ २४ ॥

யவத்வாதச தாந்யாநி க்ஷீரோக்ஷா நிசவாபயேத்!
யாஜாதா இதி மந்த்ரேண ஓஷதீ மபிமந்த்ர்யச!!

யவை முதலிய பனிரண்டு தானியங்களை பசும்பாலினால் நினைத்து யாஜாதா எனும் ஒஷதி சூக்த வேதமந்திரங்களால் அபிமந்தரணம் செய்து ஸம்ஹிதா மந்திரத்தாலும் அபிமந்த்ரணம் செய்து (பாலிகைகளில்) விதைக்கவேண்டும்.

यथान्यायं समभ्यर्च्य धूपदीपं प्रदापयेत् ।
पायसं शशिने द्वादशादित्येभ्य: प्रदापयेत् ॥ २५ ॥

யதாந்யாயம் சமப்யர்ச்ய தூப தீப: ப்ரதாபயேத்!
பாயஸம் சசிநே த்வாத சாதித்யேப்ய: ப்ரதாபயேத்!!

முறைப்படி அர்ச்சித்து தூபதீபங்காட்டி பால் பாயஸத்தை சந்திரனுக்கும் பனிரண்டு சூர்யர்களுக்கும் நிவேதிக்க வேண்டும்.

दत्वा तेभ्यश्च ताम्बूलं जनेभ्यो दापयेत्ततः ।
हृदयेन तु मन्त्रेण गुरुर्बीजादिवापयेत् ॥ २६ ॥

தத்வாதேப்யச்ச தாம்பூலஞ்ச நேப்யோதாபயேத்தத:!
ஹ்ருதயேநது மந்த்ரேண குருர்பீஜாதி வாபயேத்!!

அவர்களுக்கு தாம்பூலம் கொடுத்து ஹ்ருதய மந்திரத்தினால் ஆசாரியர் பனிரண்டு தானியங்களையும் விதைக்கவும்.

तत्रस्था ब्राह्मणा: शैवशङ्करादि यथाक्रमम् ।
हृदास्त्रेण विधायात्र सेचयेत्कुम्भतोयकैः ॥ २७ ॥

தத்ர ஸ்தாப்ரா ஹ்ணாச்சைவ சங்கராதி யதா க்ரமம்!
ஹ்ருதாஸ்த்ரேண விதாயாத்ர ஸேசயேத்
கும்பதோயகை:!!

ஆங்குறை அந்தணர்களும் ஹ்ருதய மந்திரமும் அஸ்த்ர மந்திரங்களும் ஜபித்துக் கொண்டு சோமகும்ப ஜலத்தினால் பாலிகைகளில் விதைக்கப்பட்ட பனிரெண்டு தானியங்கள் மேல் தெளிக்கவேண்டும்.

यावत्कर्मादिकं तावत् सुगुप्तान्यंकुराणि तु ।
अकुरं चोर्ध्वगं चैव पूर्णं चेत्तु शूभावहम् ॥ २८ ॥

யாவத் கர்ம்மாதி கந்தாவத் சுகுப்தாந்யங்குராணிது!
அங்குரஞ்சோர்த்வ கஞ்சைவ பூர்ணஞ்சேத்து
சுபாவஹம்!!

எதுவரை (கும்பாபிஷேகமோ - சங்காபிஷேகமோ) அதுவரை அங்குர மண்டலம் பூஜையோடு காக்கப்படவேண்டும். முளைகள் மேல்நோக்கி பூரண வளர்ச்சியோடு இருப்பது எல்லாமங்களையும் தரும்.

अपूर्णानि च कुब्जानि वक्रतिर्यगतानि च ।
श्यामलानि च शूयानि मूषिकैर्भक्षितानि वै ॥ २९ ॥

அபூர்ணாநிச குப்ஜாநி வக்ர திர்யக்கதாநிச!
ச்யாமளாநிச சூந்யாநி மூஷிகைர் பக்ஷிதாநிவை!!

முளை நிறைவெய்தா விடினும் சோடையாகிவிட்டாலும் இயற்கையால் எந்நிலை அடைந்தாலும் கருப்புநிறமாக, வெள்ளையாகவோ மூஞ்சூறு (பெருச்சாளி) இவைகளால் உண்ணப்பட்டு சேதப்பட்டிருப்பினும்.

अंकुराण्यशूभान्यत्र तद्दोषशमनाय च ।
अस्त्रेणैव शतं जप्त्वा घृतेनैव शतं हुनेत् ॥ ३० ॥

அங்குராண்ய சுபாந்யத்ர தத்தோஷ சமநாயச!
அஸ்த்ரேணைவ சதஞ்ஜப்த்வா க்ருதேநைவ சதம்
ஹுநேத்!!

அந்த அங்குர அசுப நிவர்த்திக்காக அஸ்த்ரமந்திரம் நூறுமுறை ஜபித்து நூறுமுறை நெய்யினால் ஆஹுதி செய்க.

ग्रामप्रदक्षिणं कुर्यात् तीर्थांकुरमनिन्दितम् ।
अंकुराणि च कर्मान्ते पयसाऽप्लाव्य बुद्धिमान् ॥ ३१ ॥

க்ராம ப்ரதக்ஷிணங்குர்யாது தீர்த்தாங்குரம நிந்திதம்!
அங்குராணிச கர்ம்மாந்தே பயஸாவாப்ய புத்திமான்!!

சிவாகமம் அறிஞனானவன் முடிவில் அங்குரங்களை கிராமபிரதக்ஷிணஞ் செய்து தீர்த்தாங்குரத்தையும் சேர்த்து பாலில் நினைத்து

वाहयित्वा विधानज्ञस्संत्यजेत्तु जलाशये ।
चतुर्विंशतिपक्षे तु प्रत्येकं चाष्टकं ग्रहेत् ॥ ३२ ॥

வாஹயித்வாவிதா நக்ஞ ஸ்ஸந்த்ய ஜேத்து
ஜலாசயே!
சதுர்விம்சதி பக்ஷேது ப்ரத்யே கஞ்சாஷ்ட
கம்க்ரஹேத்!!

முறைப்படி மங்கள வாத்யத்தோடு முறைப்படி நீர்நிலையில் விடவேண்டும். 24 பாலிகை பூஜித்தால் எட்டு எட்டாக மும்முறை ஜலத்தில் விடவேண்டும்.

प्रावसूत्रं वसुसूत्रं स्यादुदवसत्रं तथैव च ।
मध्ये व्योमपदं ग्राह्य लोपयेदभितोऽष्टकम् ॥ ३३ ॥

ப்ராக் சூத்ரம் வசுசூத்ரஸ்யாத் உதக் சூத்ரந்ததைவச!
மத்யேவ்யோம பதம் க்ராஹ்ய லோபயேதபீ
தோஷ்டகம்!!

கிழக்கிலிருந்து மேற்கே எட்டுகோடுகளும் தெற்கிலிருந்து 8 கோடுகளும் நடுவில் ஆகாயபதமும் சுற்றி எட்டும்.

त्रिकोणाभ्यन्तरं मूर्त्या चतुर्दिक्षुक्रमादबुधः ।
द्वारार्थञ्च महाशासु पदमेकं परित्यजेत् ॥ ३४ ॥

த்ரிகோணாப்யந்தரே மூர்த்யா சதுர்திக்ஷு க்ரமாத்
புத:!
த்வாரார்த்தஞ்ச மஹாசாஸு பதமேகா பரித்யஜேத்!!

முக்கோண வடிவிற்கு (வெளிப்போயில்லாமல்) உள்ளே (நடுவில் சோமகும்பம்) (சுற்றி எட்டு எட்டாக வைப்பதற்கு முன்) வைப்பதற்காக ஒரு பதத்தை விட்டு வைக்கவேண்டும்.

स्थण्डिलं कारयेत्तत्र तिलतण्डुलशालिभिः ।
तस्य मध्ये लिखेत्पद्मं साष्टपत्रं सकर्णिकम् ॥ ३५ ॥

ஸ்தண்டிலங்காரயேத்தத்ர தில தண்டுல சாலிபி:!
தஸ்ய மத்யேலிகேத் பத்மம் சாஷ்ட பத்ரம்
ஸகர்ணிகம்!!

அங்கு சிறுமேடை அமைத்து அதில் நெல், அரிசி, எள் பரப்பி அதன்நடுவில் எட்டுத்தள தாமரை வரைந்து நடுவில் கர்ணிகை எனும் மேடையில்.

स्थापयेत्कर्णिकामध्ये चन्द्रकुम्भं नवं शुभम् ।
पालिके द्वे न्यसेद्धीमान् द्वाराणां पार्श्वयोर्बुधः ॥ ३६ ॥

ஸ்தாபயேத் கர்ணிகாமத்யே சந்த்ர கும்பந்த
வம்சுபம்!
பாலிகேத்வேந்ய ஸேத்தீமாந் த்வாராணம்
பார்சவயோர்புத:!!

சந்திர கும்பத்தை வைக்கவேண்டும். இரண்டு இரண்டு பாலிகைகளால் ஒவ்வொரு துவாரத்திற்கு இருமடங்கிலும் வைக்கவேண்டும்.

विन्यसेदघटिके द्वे च कोणेष्वेवं पदद्वये ।
शेषेषु च शरावाणि स्थापयेद्धृदयेन तु ॥ ३७ ॥

விந்யஸேத் கடிகேத்வேச கோணேஷ்வேவம்
பதத்வயே!
சேஷேஷு ச சராவாணி ஸ்தாபயே த்ருதயேநது!!

இவ்வாறே இரண்டு இரண்டாக கடிகைகளை கோணங்களிலுள்ள இருபதங்களிலும் மீதியுள்ள எட்டு பாலிகை சராவங்களை ஹ்ருதய மந்திரங்கூறி கொண்டு வைக்கவேண்டும்.

पूजयित्वा यथान्यायः भागान्दिक्पालकान्वसून् ।
वस्त्रेणाच्छाद्य परितः दर्भैश्चैव परिस्तरेत् ॥ ३८ ॥

பூஜயித்வா யதாந்யாயம் பாகாநு திக் பாலகாநு வசூன்!
வஸ்த்ரேணாச்சாத்ய பரித: தர்பைச்சைவ
பரிஸ்தரேத்!!

முறைப்படி அங்கங்கள் 6, திக்பாலகர்கள் 10, வசுக்கள் 8 இவர்களை பூஜிக்கவேண்டும்.

शेषं पूर्ववदुद्दिष्टं विश्वामित्र महामुने ।
कर्मणामभिवृद्ध्यर्थं कर्माङ्गं मङ्गलांकुरम् ॥
एवं यः कुरुते मर्त्यस्सर्वान् कामानवाप्नुयात् ॥ ३९ ॥

சேஷம் பூர்வ வதுத்திஷ்டம் விச்வாமித்ர
மஹாமுநே!
கர்மணாமபி வ்ருத்யர்த்தம் கர்மாங்கம் மங்களாங்
குரம்!!
ஏவம்ய: குருதே மர்த்ய: ஸர்வாந் காமா
நவாப்னுயாத்!!!

விச்வாமித்ர கௌசிக மாமுனிவரே ஏனையவை யாவும் முன்போல் செய்யவேண்டும். இவ்வாறு எவர் செய்கிறாரோ அவர் எல்லா விருப்பங்களும் அடைவர்.

इति श्रीकुमारतन्त्रे
अंकुरार्पणविधिर्नामचत्वारिंशत्पटल:

இதி ஸ்ரீ குமாரதந்தரே கௌசிக ப்ரச்னே
அங்குரார்பணவிதி : நாம சத்வாரிம் சத்படல:

இவ்வாறு ஸ்ரீகுமாரதந்தரத்தில் கௌசிக ப்ரச்னத்தில்
அங்குரார்ப்பன விதி என்னும் 40வது படலமாகும்.

॥ एकचत्वारिंशत्पटल: ॥

ஏகசத்வாரிம்சத்படல:

41 வது படலம்

महावल्लीदेवसेनास्थापनविधि:

மஹாவள்ளீ, தேவஸேநா ஸ்தாபந விதி :

மஹாவள்ளீ, தேவஸேனா ப்ரதிஷ்டை முறை

महावल्लीदेवसेनास्थापनं श्रृणु सुव्रत ।
स्कन्दस्य दक्षिणे वामे शक्तिगेहं प्रकल्पयेत् ॥ १ ॥

மஹாவள்ளீ தேவஸேநா ஸ்தாபநம் ஸ்ருணு ஸுவ்ரத !
ஸ்கந்தஸ்ய தக்ஷிணே வாமே ஸக்திகேஹம் ப்ரகல்பயேத் !!

மஹாவள்ளீ, தேவஸேனாவின் பிரதிஷ்டையைக் கூறுகிறேன். கேளும்! ஸ்கந்தருடைய வலது, இடது பக்கங்களில் தேவியரின் கர்பக்ருஹம் அமைக்கவும்

सर्वसंपत्करं पुण्यं सर्वमङ्गलकारकम् ।
स्कन्दस्य कर्णसीमान्तं बाहुसीमान्तमेव वा ॥ २ ॥

ஸர்வ ஸம்பத் கரம்புண்யம் ஸர்வ மங்களகாரகம் !
ஸ்கந்தஸ்ய கர்ணஸீமாந்தம் பாஹு ஸீமாந்த மேவச !!

எல்லா ஐச்வர்யங்களையும் கொடுக்க கூடியதும், புண்யமானதும், எல்லா மங்களத்தைக் கொடுக்க கூடியதும், முருகனின் காதுபாகம் உயரமாகவும், தோள்பாகம் வரையிலுமோ

स्तनसीमान्तमुत्तुङ्गमुत्तमं मध्यमाधमम् ।
मध्यमं दशतालेन मानोन्मानादि कारयेत् ॥ ३ ॥

ஸ்தநஸீமாந்த முத்துங்கம் உத்தமம் மத்ய மாதமம் !
மத்ய மந்த ஸ்தாலேந மாநோந்மா நாதிகாரயேத் !!

மார்பு வரையிலுமோ, உயரமாக உள்ள பிம்பம் உத்தமம், மத்யமம், அதமமென 3 வகை பிம்ப லக்ஷணமாகும். மத்யம தசதால அளவால் பிம்பம் அளவை ஏற்று செய்யவும்

सर्वलक्षणसंपूर्ण स्निग्धगात्रं सुयौवनम् ।
लोहजं शैलजं चैव दारुजं मृण्मयं तु वा ॥ ४ ॥

ஸர்வ லக்ஷண ஸம்பூர்ணம் ஸ்நிக்த காத்ரம் ஸுயௌவநம் !
லோஹஜம் சைலஜஞ்சைவ தாருஜம் மிருண்மயந்துவா !!

எல்லா லக்ஷணமுடையதும், த்ருடமான சரீரத்தையும், இளமையான உருவமுமாக உலோகத்தினாலோ, கற்சிலையாலோ, மரத்தாலோ, சுதை வடிவானதாகவோ

आयादिशुद्धसंयुक्तं सर्वाभरणभूषितम् ।
कुञ्चितं समपादं तु सव्यपादं प्रलम्बितम् ॥ ५ ॥

ஆயாதி சுத்த ஸம்யுக்தம் ஸர்வாபரண பூஷிதம் !
குஞ்சிதம்வாம பாதந்து ஸவ்யபாதம் ப்ரலம்பிதம் !!

ஆயாதி கணக்கு சுத்தமாக, எல்லா ஆபரணங்களையும் அணிந்ததாயும், இடது கால், சிறிது வளைந்ததாயும், வலது கால் நேரானதாகவும்

पद्मधृत् वामहस्तं च दक्षहस्तं प्रलम्बितम् ।
श्यामवर्ण विशालाक्षं महावल्लीस्वरूपकम् ॥ ६ ॥

பத்மத்ருக் வாமஹஸ்தஞ்ச தக்ஷஹஸ்த ப்ரலம்பிதம் !
ச்யாம வர்ணம் விஸாலாக்ஷம் மஹா வல்லீஸ்வ ருபகம் !!

இடது கையில் தாமரை தரித்து வலது கையை தொங்கும் அமைப்பாயும், பச்சை வர்ணமாயும்,

वामपादस्थितं चैव सव्यपादं तु कुञ्चितम् ।
पद्मधृत् सव्यहस्तं च वामहस्तं प्रलम्बितम् ॥ ७ ॥

வாமபாதஸ்தித ஞ்சைவ ஸவ்ய பாதந்து - குஞ்சிதம்!
பத்மத்ருக் ஸவ்ய ஹஸ்தஞ்ச வாமஹஸ்தம்
ப்ரலம்பிதம்!!

அகன்ற கண்களை உடைய ரூபம் மஹாவள்ளியின் வடிவமைப்பாகும் இடது கால் நேராக நின்ற கோலமாயும், வலது பாதம் சிறிது வளைந்ததாயும், வலது கையில் தாமரையையும், இடது கையை தொங்கும் அமைப்பாயும்

रक्तवर्णं विशालाक्षं देवसेनास्वरूपकम् ।
एवं सङ्कल्प्य मतिमान् प्रतिष्ठामाचरेत्ततः ॥ ८ ॥

ரக்த வர்ணம் விஸாலாக்ஷம் தேவஸே
நாஸ்வரூபகம்!
ஏவம் ஸங்கல்ப்ய மதிமாந ப்ரதிஷ்டா மாசரேத் தத:!!

சிகப்பு வர்ணமாயும், அகன்ற கண்களையுடையதாயும், உள்ள வடிவம் தேவஸேனாவின் வடிவமாகும். இவ்வாறு அறிந்து பிரதிஷ்டையைச்செய்யவும்

उत्तरायणकाले तु शुक्लपक्षे शुभे दिने ।
तिथिवारादिभिर्युक्ते सुलग्ने चैव कारयेत् ॥ ९ ॥

உத்தராயனகாலேது சுக்லபக்ஷேசுபேதிநே!
திதிவாராதி பிர்யுக்தே ஸுலக்னே சைவ காரயேத்!!

உத்திராயண காலத்தில் வளர்பிறை சுபதினத்தில், திதி, வார, நக்ஷத்திரங்களுடன், கூடி நல்ல லக்னத்தில் செய்ய வேண்டும்.

प्रसादास्यग्रतः कृत्वा मण्डपं चतुरश्रकम् ।
दशाङ्गतालमायामं षोडशस्तम्भसंयुतम् ॥ १० ॥

ப்ராஸாதஸ்யாக்ரத: க்ருத்வா மண்டபஞ்
சதுரஸ்ரகம்!
தஸாங்கதால மாயாமம் ஷோடசஸ்தம்ப ஸம்யுதம்!!

ஆலயத்திற்கு முன்னதாக சதுரனமான மண்டபத்தை அமைத்து 10 - தாளம் நீள அகலமாக 16 ஸ்தம்பங்கள் கூடியதாயும்

पंक्तित्रयसमायुक्तं चतुर्द्वारसमन्वितम् ।
तत्रिभागैकतो मध्ये वेदीदर्पणसंनिभाम् ॥ ११ ॥

பங்க்தித்ரய ஸமாயுக்தம் சதுர்த்வார ஸமந்விதம்!
தத்ரிபாகைக தோமத்யே வேதிம் தர்பண ஸந்நிபாம்!!

3 வரிசையுடன் 4 த்வாரத்துடனும் யாகசாலை 3-ல் 1 - பாக நடுபாகத்தின் கண்ணாடி போன்ற வழவழப்பான அமைப்பாயும், வேதிகை அமைத்து

कुण्डानि च चतुर्दिक्षु पद्माकाराणि कारयेत् ।
प्रधानकुण्डमैशान्ये योन्वाकारं प्रकल्पयेत् ॥ १२ ॥

குண்டாநிச சதுர்திக்ஷு பத்மாகாராணி காரயேத்!
ப்ரதாந குண்டமைஸாந்யே யோந்யாகாரம்
ப்ரகல்பயேத்!!

4 திசைகளிலும் பத்மகுண்டம் அமைத்து ப்ரதானமாக யோநி குண்டம் அமைத்து (ஈசான திசையில்) அமைக்கவும்

एकांशं योनिकुण्डं स्यात् वेदिपूर्वं विधीयते ।
मेखलात्रयसंयुक्तं नाभियुक् योनिनैव च ॥ १३ ॥

ஏகாம்ஸம் யோநி குண்டம் ஸ்யாது வேதி பூர்வம்
விதீ யதே!
மேகலாத்ரய ஸம்யுக்தம் நாபியுக்யோநி நைவச!!

1 குண்ட பக்ஷத்தில் யோநி குண்டத்தை அமைக்கவும், வேதிகை முன்பு போல் அமைத்துக் கொள்ளவும். 3 மேகலையுடன் நாபி யோநியின்றி அமைக்கவும்

तदर्धमायतं कुर्यात्तद्वामे स्नानमण्डपम् ।
तन्मध्ये वेदिकां कुर्यात्तालमात्रसमायतम् ॥ १४ ॥

ததர்த மாயதங்குர்யாது தத்வாமேஸ்நாந மண்டபம்!
தந்மத்யே வேதிகாங்குர்யாது தால மாத்ர ஸமாயுதம்!!

யாகசாலைக்கு பாதியளவாக யாக சாலைக்கு அடுத்த பக்கம், இடது பாகம் பாதியளவு ஸ்நான மண்டபம் அமைக்கவும், மண்டப மத்தியில் தாள மாத்ரளவாக வேதிகை அமைக்கவும்

स्थण्डिलं वेदिकोर्ध्वे तु तिलतण्डुलशालिभिः।
कृत्वा संप्रोक्ष्य चास्त्रेण वेरं तत्रैव विन्यसेत् ॥ १५ ॥

ஸ்தண்டிலம் வேதி கோர்த்வேது திலதண்டுல ஸாலிபி:!
க்ருத்வா ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய சாஸ்த்ரேண பேரந்தத்ரைவ விந்யஸேத் !!

வேதிகைக்கு மேல் எள், நெல், அரிசி, முதலியவைகளால் ஸ்தண்டிலம் அமைத்து அஸ்த்ர மந்திரத்தினால் ப்ரோக்ஷித்து பேரத்தை வைக்கவும்

शैलजे रत्नविन्यासं प्रतिष्ठाकाल एव च।
दक्षिणे च महावल्लीं देवसेनां तदुत्तरे ॥ १६ ॥

சைலஜே ரத்நவிந்யாஸம் ப்ரதிஷ்டாகால ஏவ ச!
தக்ஷிணே ச மஹாவள்ளீம் தேவஸேநாந்ததுத்தரே !!

கற்சிலை பிம்பத்தில் ரத்ன ந்யாஸமானது ப்ரதிஷ்டை செய்யும்போது செய்யவும், வேதிகையில் வலது பக்கம் மஹாவள்ளியையும், இடது பக்கத்தில் தேவஸேனா வையும் வைத்து

न्यस्त्वाऽथ रत्नविन्यासं कारयेद्विधिपूर्वकम्।
यथा दृढतरं सम्यक् कारयेच्छिल्पिना बुधः ॥ १७ ॥

ந்யஸ்த்வாத ரத்நவிந்யாஸம் காரயேத்விதி பூர்வகம்!
யதாத்ருடதரம் ஸம்யக் காரயேச்சில்ப்பிநா புத:!!

முறைப்படி ரத்ந ந்யாஸம் செய்யவும், ரத்ன நியாஸத்தை நன்கு கெட்டியாக உள்ளதாக சில்பியால் செய்யச் சொல்லவும்

नयनोन्मीलनं कुर्यात् नेत्रयुग्मयुते दिने।
स्वर्णसूचीप्रहाराभ्यां दृष्टिमण्डलमालिखेत् ॥ १८ ॥

நயநோந் மீலநம்குர்யாது நேத்ரயுக்ம யுதே திநே!
ஸ்வர்ணஸூசீ ப்ரஹாராப்யாம் த்ருஷ்டி மண்டல மாலிகேத் !!

இரண்டு நேத்ரம் உள்ள தினத்தில் நயநோன் மீலனம் செய்யவும், தங்க ஊசியால் கண், இவைகளை எழுதவும்

कृष्णमण्डलमालिख्य ज्योतिर्मण्डलमालिखेत्।
विसृज शिल्पिनं धीमान् स्वर्णदूर्वाङ्कुरैरपि ॥ १९ ॥

க்ருஷ்ண மண்டல மாலிக்ய ஜோதிர் மண்டல மாலிகேத்!
விஸ்ருஜ்ய சில்பிநம் தீமாநு ஸ்வர்ண தூர்வாங்குரைரபி!!

கருவிழியும், பார்வை விழியும் வரையவும், சில்பியை திருப்த்தி படுத்தி விட்டு தங்க தூர்வையால் கண்விழியை எழுதி (ஆச்சார்யன்)

नेत्रद्वारं विलिख्याथ नेत्रमुद्रां प्रदर्शयेत्।
मधुवाता ऋतायेति तर्पयेन्मधुना दृशम् ॥ २० ॥

நேத்ரத்வாரம் விலிக்யாத நேத்ரமுத்ராம் ப்ரதர்ஸயேத்!
மதுவாதா ருதாயேதி தர்ப்பயேந் மதுநாத்ருதம் !!

நேத்ர முத்ரையை காண்பிக்கவும், மதுவாதா ருதாயேதி என்ற மந்திரத்தினால் தேனை தடவவும்

घृतं मिमिक्षेति मन्त्रेण घृतेनैव तु तर्पयेत्।
आप्यायस्वेति मन्त्रेण क्षीरेणैव तु तर्पयेत् ॥ २१ ॥

க்ருதமமிக்ஷேதி மந்த்ரேண க்ருதேநைவது தர்பயேத்!
ஆப்யாஸ்வேதி மந்த்ரேண க்ஷீரேனணவது தர்பயேத்!!

க்ருதமிமிக்ஷிரே என்ற மந்த்ரத்தினால் நெய்யை தடவவும், ஆப்யாயஸ்வேதி மந்திரத்தினால் பாலை தடவவும்

सुवर्णं रजतं ताम्रं कांस्यं मध्वाज्यपात्रकम् ।
प्रस्थं प्रस्थेन संपूर्णं सर्वेषां कांस्यमेव च ॥ २२ ॥

ஸுவர்ண ரஜதம் தாம்ரம் காம்ஸ்யம் மத்வாஜ்ய பாத்ரகம் /
ப்ரஸ்தம் ப்ரஸ்தேன ஸம்பூர்ணம் ஸர்வேஷாம் காம்ஸ்ய மேவச //

தங்கம், வெள்ளி, தாம்ரம், வெண்கலம், இந்த பாத்ரங்களை நெய், தேன், இவைகளுக்கு வைத்துக் கொள்ளவும்

गोर्धेनुहव्यमन्त्रेण सवत्सां गां प्रदर्शयेत् ।
ब्रह्मजज्ञानमन्त्रेण ब्राह्मणानपि दर्शयेत् ॥ २३ ॥

கௌர்தேநு ஹவ்ய மந்த்ரேண ஸவத்ஸாம்காம் ப்ரதர்சயேத் /
ப்ரஹ்மஜக்ஞாந மந்த்ரேண ப்ராஹ்மணாநபி தர்சயேத் //

கௌர் தேநு ஹவ்ய மந்திரத்தினால் கன்றுடன் கூடிய பசுவை காண்பிக்கவும், ப்ரம்ம ஜக்ஞாந மந்திரத்தினால் ப்ராம்மணர்களை காண்பிக்கவும்

प्रच्छन्दपटमावर्ज्य जनान् सर्वान् प्रदर्शयेत् ।
अष्टमृत्सलिलेनैव पञ्चत्वक्सलिलेन च ॥ २४ ॥

ப்ரச்சந்த படமாவர்ஜ்ய ஜநாந்ஸர்வாநு ப்ரதர்சயேத் /
அஷ்ட ம்ருத்ஸலிலே நைவ பஞ்சத்வ க்ஸலிலேநச //

திரையை விலக்கி எல்லா ஜனங்களையும் காண்பிக்கவும், எண்வகை மண் ஜலங்களாலும் 5 வகை மரப்பட்டை தீர்த்தத்தாலும்

कारयेत्प्रतिमाशुद्धिं शुद्धिरशुद्धिरिति ब्रुवन् ।
आपोहिष्ठामयेनेति पवमानैश्च पञ्चभि: ॥ २५ ॥

காரயேத் ப்ரதிமா சுத்திம் சுத்திச் சுத்திரிதி ப்ருவந் /
ஆபோஹிஷ்டாமயேநேதி பவமாநைஸ்ச பஞ்சபி //

சுத்தி, சுத்தி என்று கூறி பிம்ப சுத்தி செய்யவும், ஆபோஹிஷ்டேதி மந்த்ரத்தினாலும், பவமாந ஸூக்தத்தினாலும் ஜபிக்கவும்

सर्वालङ्कारसंयुक्तं सर्वातोद्यसमन्वितम् ।
स्वस्तिवाचसमशेति संनिवेश्य यथा बलम् ॥ २६ ॥

ஸர்வாலங்கார ஸமாயுக்தம் ஸர்வதோத்ய ஸமாயுதம் /
ஸ்வஸ்தி வாசஸமஸ்சேதி ஸந்நிவேஸ்ய யதாபலம் //

எல்லா அலங்காரத்துடனும், எல்லா வாத்யங்களுடனும், ஸ்வஸ்தி வாசக மந்திரத்தாலும், விருப்பத்தக்க வாகனத்திலேற்றி

ग्रामप्रदक्षिणं कुर्यात् सर्वभक्तजनैः सह: ।
ततो जलाशयं प्राप्य तीरे समतले शुभे ॥ २७ ॥

க்ராமப் ரதக்ஷிணங்குர்யாது ஸர்வ பக்த ஜநை: ஸஹ /
ததோ ஜலாஸயம் ப்ராப்ய தீரேஸம தலேஸுபே //

எல்லா பக்த ஜனங்களோடு கிராம பிரதக்ஷிணம் செய்யவும், பிறகு குளம், நதி போன்ற இடத்தை அடைந்து ஸமதளமாந கரையில்

प्रोक्षयेदस्त्रमन्त्रेण बेरं तत्रैव विन्यसेत् ।
कूर्चं शिरसि बध्वा तु वस्त्रयुग्मेन वेष्टयेत् ॥ २८ ॥

ப்ரோக்ஷயேதஸ்த்ர மந்த்ரேண பேரந்தத்ரைவ விந்யஸேத் /
கூர்சம்சிரஸி பத்வாது வஸ்த்ரயுக்ம நவேஷ்டயேத் //

அஸ்த்ர மந்திரத்தினால் ப்ரோக்ஷித்து பிம்பத்தை அங்கு வைக்கவும், பிம்ப சிரஸில் கூர்ச்சம் வைத்து, இரண்டு வஸ்த்ரத்தை அணிவிக்கவும்

जलमध्ये प्रपायुक्तं कृत्वा पीठद्वयेन्यसेत् ।
ऋगाद्यध्ययनं कुर्वन् द्विजैः प्रागादिदिक्षु च ॥ २९ ॥

ஜலமத்யே ப்ரபாயுக்தம் க்ருத்வா பீடத்வயேந்யஸேத் /
ருகாத்யத்ய யநங்குர்வநு த்விஜை: ப்ராகாதி திக்ஷு ச //

ஜலமத்தியில் கொட்டகை அமைத்து இரண்டு பீடம் அமைக்கவும். ரிக் வேதம் ஆன 4 மந்த்ரங்களை கிழக்கு முதலான திசைகளில் பாராயணம் செய்யவும்

एकरात्रं द्विरात्रं वा त्रिरात्रमपि वासयेत् ।
यागशालां गुरुर्गत्वा प्रोक्षयेदस्त्रमन्त्रतः ॥ ३० ॥

ஏகராத்ரம் த்விராத்ரம்வா த்ரிராத்ர மபிவாஸயேத் /
யாகஶாலாம் குருர்கத்வா ப்ரோக்ஷயேதஸ்த்ர மந்த்ரத: //

1, 2, 3 இரவுகளில் பிம்பத்தை ஜலாதி வாஸம் செய்யவும். ஆச்சார்யன் யாகசாலைக்கு சென்று அஸ்த்ர மந்த்ரத்தினால் ப்ரோக்ஷித்து

दर्भमाल्यैरलंकृत्य वितानस्तम्भवेष्टनैः ।
पुण्यहप्रोक्षणं कुर्यात् स्थण्डिलं वेदिकोपरि ॥ ३१ ॥

தர்பமால்யை ரலங்க்ருத்ய விதாநஸ்தம்ப வேஷ்டநை: /
புண்யாஹ ப்ரோக்ஷணங்குர்யாது ஸ்தண்டிலம் வேதிகோபரி //

தர்பமாலைகளால் அலங்கரித்து விதான ஸ்தம்ப வேஷ்டனங்களால் புண்யாஹ ப்ரோக்ஷணம் செய்வது வேதிகை மேல் ஸ்தண்டிலமைக்கவும்

अष्टद्रोणैः शालिभिश्च तदर्धै स्तण्डिलैरपि ।
तदर्धैश्च तिलैश्चैव कृत्वा पद्मस्य मालिकाम् ॥ ३२ ॥

அஷ்டத்ரோணை: ஶாலிபிஸ்ச ததர்தை ஸ்தண்டிலைரபி /
ததர்தைஸ்ச திலைஸ்சைவ க்ருத்வா பத்மஸ்ய மாலிகாம் //

8 மரக்கால் நெல்லும், 4 மரக்கால் அரிசியும், அதன் பாதி எள்ளாலும் ஸ்தண்டிலமைத்து அதில் பத்மம் வரைந்து

दर्भैरास्त्रीर्यशयनमण्डलाद्यैः प्रकल्पयेत् ।
पर्यग्निकरणं कुर्यात् वास्तुहोमेन वह्निना ॥ ३३ ॥

தர்பைராஸ்தீர்ய ஶயந மண்டலாத்யை: ப்ரகல்பயேத் /
பர்யக்னிகரணம் குர்யாது வாஸ்துஹோமேந வஹ்நிநா //

தர்பைகளை சயன மண்டலங்களிலும் பரப்பவும், வாஸ்து ஹோமம் செய்து அந்த அக்னியால் பர்யக்னி கரணம் செய்யவும்

प्रक्षिप्य विकिरान् मन्त्री मण्डपं शुद्धिमाचरेत् ।
जलादुत्तीर्य शक्ती द्वे स्नानवेद्युपरिन्यसेत् ॥ ३४ ॥

ப்ரக்ஷிப்ய விகிராநு மந்த்ரீ மண்டபம் ஶுத்திமாசரேத் /
ஜலாதுத்தீர்ய ஶக்தீத்வே ஸ்நாந வேத்யு பரிந்யஸேத் //

விகரம் இறைத்து மண்டப சுத்தி செய்யவும், 2 தேவியரை ஜலாதி வாஸத்திலிருந்து எடுத்து ஸ்நான வேதிகையின் மேல் அமர்த்தவும்

कर्तव्यं प्रतिमाशुद्धिं पवमानमुदीरयन् ।
महावल्लीं देवसेनां कौतुकं बन्धयेत् बुधः ॥ ३५ ॥

கர்தவ்யம் ப்ரதிமாஶுத்திம் பவமாந முதீரயந் /
மஹாவள்ளீம் தேவஸேநாம் கௌதுகம் பந்தயேத் புத: //

பவமாநம் ஸூக்தம் சொல்லி பிம்ப சுத்தியை செய்யவும், மஹாவள்ளீ, தேவஸேநாவிற்கு ரக்ஷாபந்தனம் செய்யவும்

शयते शाययेद्देवीं प्राक्शिरश्चोर्ध्ववक्त्रकम् ।
नववस्त्रेण संछाद्य गन्धपुष्पादिनार्चयेत् ॥ ३६ ॥

ஸயநே ஸ்ஸாயயேத்தேவீம் ப்ராக்ஸி ரஸ்சோர்த்வ வக்த்ரகம்!
நவவஸ்த்ரேண ஸஞ்சாத்ய கந்தபுஷ்பாதி நார்சயேத்!!

கிழக்கு சிரஸாகவும், மேல் நோக்கி முகமாகவும், சயனத்தின் பிம்பத்தை சயனிக்கச் செய்யவும், புதிய வஸ்த்ரத்தினால் போர்த்தி, சந்தன புஷ்பங்களால் பூஜிக்கவும்

द्रोणतोयेन संपूर्णं सकूर्चं सापिधानकम् ।
हेमवस्त्रसमायुक्तं गन्धाद्यैः परिपूरितम् ॥ ३७ ॥

த்ரோண தோயேந ஸம்பூர்ணம் ஸகூர்சம் ஸாபிதாநகம்!
ஹேமவஸ்த்ர ஸமாயுக்தம் கந்தாத்யை: பரிபூரிதம்!!

1மரக்கால் நீரால் நிரப்பி கூர்ச்சம், தேங்காய், மாவிலையுடன், தங்கம், வஸ்த்ரத்துடன் சந்தனங்களால் நிரப்பப் பட்டதும்

वर्धनीद्वयमादाय शिरोभागे निधापयेत् ।
तदर्धमात्रवर्धन्याः प्रागाद्यष्टौ न्यसेत्ततः ॥ ३८ ॥

வர்த்தநீ த்வய மாதாய சிரோபாகே நிதாபயேத்!
ததர்த மாத்ர வர்தந்யா: ப்ராகாத்யஷ்டௌ ந்யஸேத்தத:!!

இரண்டு வர்த்தநியை தயார் செய்து தலைப்பாகத்தில் வைக்கவும், மேற்கூறிய வர்த்தனியின் ½ பாக அளவால் 8 கலசங்களை கிழக்கு முதலான திசைகளில் வைக்கவும்

दक्षिणस्थितवर्धन्यां महावल्लीं स्वबीजतः ।
उत्तरस्थितवर्धन्यां देवसेनां स्वबीजतः ॥ ३९ ॥

தக்ஷிணஸ்தித வர்த்தந்யாம் மஹாவள்ளீம் ஸ்வபீஜத:!
உத்தரஸ்தித வர்தந்யாம் தேவஸேநாம்ஸ்வ பீஜத:!!

வலது பாகமுள்ள வர்த்தினியில் மஹாவள்ளியையும், வடக்கு பாகமுள்ள வர்த்தனியில் தேவஸேனாவையும் அந்தந்த பீஜ மந்திரத்தினால்

आवाह्य गन्धपुष्पाद्यैस्तदङ्गानि च पूजयेत् ।
उषा च प्रत्युषा चैव सती च सत्वती तथा ॥ ४० ॥

ஆவாஹ்ய கந்த புஷ்பாத்யை: ததங்காநிச பூஜயேத்!
உஷா ப்ரத்யுஷா சைவ ஸதீசஸத்வதீ ததா!!

ஆவாஹநம் செய்து, சந்தன புஷ்பங்களால் பூஜிக்கவும், உஷா, ப்ரத்யுஷா, ஸதீ, ஸத்வதீ

स्वधा विश्वमुखी चैव सुराध्यक्षा सरस्वती ।
देवसेना महावल्लयोरेताश्चैवाष्टमूर्तयः ॥ ४१ ॥

ஸ்வதாவிஸ்வ முகீசைவ ஸுராத்யக்ஷா ஸரஸ்வதீ!
தேவஸேநா மஹாவல்யோ ரேதாஸ்சைவாஷ்ட மூர்த்தய:!!

ஸ்வதா, விஸ்வமுகீ, ஸுராத்யக்ஷா, ஸரஸ்வதீ, இவர்கள் வள்ளீ, தேவஸேனை தேவியின் 8 மூர்த்திகளாகும்

वराम्बुजकरा स्थूला स्वस्वनामाभिरर्चयेत् ।
धूपदीपं ततो दत्त्वा पायसं तु निवेदयेत् ॥ ४२ ॥

வராம்புஜ கராஸ்தூலா ஸ்வஸ்வநாமபி ரர்ச்சயேத்!
தூபதீபஞ்சதோதத்வா பாயஸந்து நிவேதயேத்!!

இந்த மூர்த்திபர்களை தாமரை வரதஹஸ்தம், தரித்து ஸ்தூலமானவர்களாக அந்தந்த பெயரை அர்ச்சிக்கவும், தூப தீபம் கொடுத்து, பாயஸம் நிவேதனம் செய்யவும்

द्वारद्वाराधिपानिष्ट्वा साक्षान् दिक्पालकानपि ।
अग्निकार्योक्तमार्गेण नामकर्मान्तमाचरेत् ॥ ४३ ॥

த்வாரத்வாராதி பாநிஷ்ட்வா ஸாஸ்த்ராநுதிக் பாலகாநபி!
அக்னி கார்யோக்த மார்கேண நாமகர்மாந்த மாசரேத்!!

த்வாரம், த்வார தேவதைகள், திக்பாலகர்கள், தசாயுதங்கள் இவர்களை பூஜித்து அக்னி கார்யம் செய்து நாமகரணம் வரை பூஜித்து

कुण्डमध्ये यजेद्देवीं तत्र मूलाङ्गमन्त्रकैः ।
पलाशखादिराश्वत्थवटाः पूर्वादिदिक्षु च ॥ ४४ ॥

குண்டமத்யே யஜேத்தேவீம் தத்ரமூலாங்க மந்த்ரகை:।
பலாஸகாதிராஸ்வத்த வடா:பூர்வாதி திக்ஷுச ॥

குண்ட மத்தியில், அங்க மந்திரங்களால் தேவியை பூஜிக்கவும், புரசு, கருங்காலி, அரசு, ஆல் இவைகள் கிழக்கு முதலான திசைகளிலும்

प्रधानस्य पलाशः स्यात् समिधः संप्रकीर्तिताः ।
समिदाज्य चरूंश्चैव लाजसक्तुतिलानि च ॥ ४५ ॥

ப்ரதானஸ்ய பலாஸஸ்யாது ஸமிதஸ்ஸம் ப்ரகீர்த்திதா:।
ஸமிதாஜ்ய சருஸ்சைவ லாஜஸக்து திலாநிச ॥

பிரதான குண்டத்தில் புரசு ஸமித்தையும், ஸமித்தாக உபயோக படுத்தவும், ஸமித்து, நெய், அன்னம், பொறி, ஸத்துமாவு, எள்

सर्षपं माषमुद्गं च प्रियङ्गुमधुपायसम् ।
मूलसद्यादि चास्त्रान्तैर्मन्त्रैर्होमं समाचरेत् ॥ ४६ ॥

ஸர்ஷபம் மாஷமுத்கஞ்ச ப்ரியங்க மதுபாயஸம்।
மூலஸத்யாதி சாஸ்த்ராந்தை: மந்த்ரைர் ஹோமம் ஸமாசரேத் ॥

கடுகு, உளுந்து, பயிறு, திணை, தேன், பாயஸம், இவைகளை மூலமந்த்ரம் ஸத்யோ ஜாத மந்த்ரம், அஸ்த்ர மந்த்ரம் இவைகளால் ஹோமம் செய்யவும்

द्रव्यान्ते व्याहृतीर्हुत्वा स्पृष्ट्वा स्पृष्ट्वा हुनेद्गुरुः ।
शतमर्धं तदर्धं वा देवीभ्यां प्रतिहोमयेत् ॥ ४७ ॥

த்ரவ்யாந்தே வ்யாஹ்ருதிர் ஹுத்வா ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ஹுநேத் குரு:।
சதமர்தம் ததர்தம்வா தேவீப்யாம் ப்ரதி ஹோமயேத் ॥

த்ரவியாஹுதியின் முடிவில் வ்யாஹ்ருதி மந்த்ரத்தினால் ஹோமம் செய்து, வ்யாஹ்ருதி ஹோம மீதியை பிம்பத்தின் மேல் ஹோமம் செய்யவும். ஒவ்வொரு தேவி மந்த்ரத்தால் 100, 50, 25 ஆவிருத்தி ஹோமம் செய்யவும்

देवसेनामहावल्लयोः गायत्र्या हविषा हुनेत् ।
गौरीमिमाय मन्त्रेण द्वादशाहुतिमाचरेत् ॥ ४८ ॥

தேவஸேநா மஹாவல்யோ: காயத்ரியாஹவிஷா ஹுநேத்।
கௌரீமிமாய மந்த்ரேண த்வாதசாஹுதி மாசரேத் ॥

வள்ளீ, தேவஸேனா காயத்ரியால் ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்யவும். கௌரீமிமாய மந்த்ரத்தினால் 12 ஆவிருத்தி ஹோமம் செய்யவும்

दिशास्वध्ययनं कुर्यात् चतुर्वेदान् द्विजोत्तमैः ।
स्विष्टकृच्च हुनेतेन मूलात्पूर्णाहुतिं हुनेत् ॥ ४९ ॥

திசாஸ்வத்யய நங்குர்யாத் சதுர்வேதா நுத்விஜோத்தமை:।
ஸ்விஷ்டக்ருச்ச ஹுநேத்தேந மூலாத் பூர்ணாஹுதிம் ஹுநேத் ॥

ப்ராம்மணர்களால் 4 திசைகளிலும், வேதபாராயணம் செய்யவும், ஸ்விஷ்டக்ருத் ஹோமம் செய்து பூர்ணாஹுதியை செய்யவும்

प्रातः स्नानादिकं कृत्वा संध्यानुष्ठानकर्म च ।
औपासनञ्च कृत्वाथ मण्डपं प्रविशेत् गुरुः ॥ ५० ॥

ப்ராதஸ்நாநாதிகம் க்ருத்வா ஸந்த்யாநுஷ்டாந கர்மச।
ஔபாஸநஞ்ச க்ருத்வாத மண்டபம் ப்ரவிஸேத் குரு: ॥

பிறகு காலையில் எழுந்து ஸ்நானாநுஷ்டானம் செய்து சந்தியா வந்தனங்களை செய்து ஔபாஸனம் செய்து மண்டபத்தை (யாகசாலைக்குள் நுழைந்து)

पादौ प्रक्षाल्य चाचम्य बेरपूजां विधाय च ।
सामान्यार्घ्यकरो मन्त्री द्वारद्वाराधिपान् यजेत् ॥ ५१ ॥

பாதௌப்ரக்ஷாள்ய சாசம்ய பேரபூஜாம் விதாயச!
ஸாமாந்யார்க்ய கரோமந்த்ரீ த்வார த்வாராதி
பாந்யேஜத்!!

காலலம்பி ஆசமனம் செய்து, பிம்ப பூஜையை செய்து, ஸாமான்யார்க்யத்துடன் த்வார தேவதைகளை பூஜித்து

विशेषार्घ्यं ततः कल्प्य तेनैव प्रोक्ष्य वर्धनीम् ।
प्राग्वदभ्यर्च्य वर्धन्यौर्गन्धपुष्पादिभिर्गुरुः ॥ ५२ ॥

விசேஷார்க்யந்தத: கல்ப்ய தேநைவ
ப்ரோக்ஷ்யவர்த்தநீம்!
ப்ராக்வ தப்யர்ச்ய வர்தந்யை கந்தபுஷ்பாதி
பிர்குரு:!!

விசேஷார்க்யம் செய்து அரசத்தை ப்ரோக்ஷித்து முன்புபோல் வர்த்தனிகளை சந்தன புஷ்பங்களால்

कुण्डाधिदेवान् संपूज्य परिषिच्य यथाविधि ।
जयादिरभ्याधानञ्च राष्ट्रभृच्च क्रमाद्धुनेत् ॥ ५३ ॥

குண்டாதி தேவாந ஸம்பூஜ்ய பரிஷிச்ய யதாவிதி!
ஜயாதி ரப்யா தாநஞ்ச ராஷ்ட்ரப்ருச்ச
ஹுநேத்க்ரமாத்!!

குண்டம், அதி தேவதைகளை பூஜித்து, குண்டத்தை பரிசேஷணம் செய்து, ஜயாதி ஹோமமும், ராஷ்ட்ரப்ருச்ச ஹோமத்தை செய்து

वह्नेर्देव्यौ समादाय वर्धन्योर्विन्यसेत् पृथक् ।
शयनात् बिम्बमुत्थाप्य तत्तद्धृदयमन्त्रतः ॥ ५४ ॥

வஹ்நேர்தேவ்யௌ ஸமாதாய வர்தந்யோர்
விந்யஸேத் ப்ருதக்!
ஸயநாத் பிம்ப முத்தாய தத்தத் ப்ருத்ய மந்த்ரத:!!

பூர்ணாஹுதியை செய்து அக்னியில் பூஜித்த தேவீமந்த்ரங்களை கலசத்தில் சேர்க்கவும். சயந்த்திலிருந்து பிம்பத்தை எழுந்தருளச் செய்து அந்தந்த ஹ்ருதய மந்திரங்களால்

स्नानवेद्युपरिन्यस्त्वा पूजयेद्बिल्वतोयकैः ।
सकन्दसूक्तेन मन्त्रेण ततो गौरी मिमेति च ॥ ५५ ॥

ஸ்நாநவேத்யு பரிந்யஸ்த்வா பூஜயேத்
பில்வதோயகை:!
ஸ்கந்த ஸூக்தேந மந்த்ரேண ததோகௌரீமி
மேதிச!!

ஸ்நான வேதிகையின் மேல் அமர்த்தி பூஜித்து பில்வ ஜலங்களால் அபிஷேகித்து ஸ்கந்த ஸூக்த மந்த்ரம், கௌரீமிமாய மந்த்ரம்

दुर्गांदेवीति मन्त्रेण गायत्र्याभ्यर्च्य धूपयेत् ।
वस्त्राभरणमालाद्यैरलंकृत्य विशेषतः ॥ ५६ ॥

துர்கா தேவீதி மந்த்ரேண காயத்ரியப்யர்ச்ய
தூபயேத்!
வஸ்த்ராபரண மாலாத்யை: அலங்க்ருத்ய
விசேஷத:!!

துர்காம் தேவீதி மந்த்ரம் இவைகளாலும், காயத்ரீ மந்த்ரம் இவைகளாலும் அர்ச்சித்து தூபம் இடவும், வஸ்த்ரம், ஆபரணம், புஷ்பமாலை இவைகளால் விசேஷமாக அலங்கரிக்கவும்

सुलग्ने सुमुहूर्ते च यजमानानुकूलके ।
स्थापयेत्तु महावल्लीं स्कन्ददक्षिणपार्श्वके ॥ ५७ ॥

ஸுலக்னே ஸுமுஹூர்த்தே ச யஜமாநாநு
கூலகே!
ஸ்தாபயேத்து மஹாவல்லீம் ஸ்கந்த தக்ஷிண
பார்ஸ்வயே!!

யஜமானனுக்கு அனுகூலமானதும், நல்ல முகூர்த்த லக்னத்திலும், மஹாவள்ளியை ஸ்கந்தருடைய வலது பாகத்தில் ப்ரதிஷ்டை செய்யவும்

वामपार्श्वे महासेनां स्थापयेत्तु यथा दृढम् ।
किञ्चिद् गुहाभिववत्रे च स्थाप्य शिल्पिनमुत्सृजेत् ॥४८॥

வாமபாஸ்வேர் மஹாஸேநாம் ஸ்தாபயேத்து யதாத்ருடம்!
கிஞ்சித்குஹாபி வக்த்ரேச ஸ்தாப்ய ஸில்பி நமுத்ஸ்ருஜேத்!!

இடது பாகத்தில் தேவஸேனாவையும், பிரதிஷ்டை செய்யவும், சிறிது முருகனை நீக்கியவாறு ஸ்தாபித்து சில்பியை திருப்தி படுத்தவும்

शान्तिकुम्भजलेनैव प्रोक्षयेन्मुनिपुङ्गव ।
वर्धनीद्वयमादाय कृत्वा धामप्रदक्षिणम् ॥ ५९ ॥

சாந்திகும்ப ஜலேநைவ ப்ரோக்ஷயேந்முநி புங்கவ!
வர்தந்த்வய மாதாய க்ருத்வாதாம ப்ரதக்ஷிணம்!!

சாந்தி கும்ப ஜலத்தினால் ப்ரோக்ஷிக்கவும். இரண்டு வர்த்தநியை எடுத்து ஆலய பிரதக்ஷிணம் செய்து

तत्तदग्रे तु विन्यस्य वर्धनीद्वयमेव च ।
प्रत्येकमक्षरन्यासं कारयेत् विधिना बुधः ॥ ६० ॥

தத்தத்க்ரேது விந்யஸ்ய வர்த்தநீ த்வய மேவச!
ப்ரத்யேக மக்ஷரந்யாஸம் காரயேத்விதி நோபுத:!!

பிம்பத்தின் முன்னதாக வைத்து ஒவ்வொரு பிம்பத்திற்கும் முறைப்படி அக்ஷரந்யாஸத்தை

पूर्वमेव महावल्लीं देवसेनां ततः परम् ।
वर्धन्योर्बीजमादाय विन्यसेत् स्वस्वचूचुके ॥ ६१ ॥

பூர்வே மேவ மஹாவல்லீந்தேவ ஸேநாந்தத: பரம்!
வர்தந் யோர் பீஜமாதாய விந்யஸேத் ஸ்வஸ்வசூசுகே!!

முதலில் மஹாவள்ளிக்கும், பிறகு தேவஸேநாவுக்கும் செய்யவும், வர்த்தனி மூலமந்திரத்தை எடுத்து அந்தந்த பிம்பத்தின் கழுத்து ஸமீபம், வைத்து ஆவாஹித்து

वर्धनीसलिलैः पूज्य कुर्यात् प्राणप्रतिष्ठिकाम् ।
वर्धन्यष्टाम्बुभिः पीठे प्रागादिष्वभिषेचयेत् ॥ ६२ ॥

வர்த்தநீ ஸலிலை: பூஜ்ய குர்யாத் ப்ராண ப்ரதிஷ்டிகாம்!
வர்தந்யஷ்டாம் புபி: பீடே ப்ராகாதிஷ்வபி ஷேசயேத்!!

அந்த வர்த்தனீ ஜலங்களால் அபிஷேகித்து ப்ராண பிரதிஷ்டை செய்யவும். அஷ்ட வித்யேஸ்வர தீர்த்தத்தினால் கிழக்கு முதலான திசைகளில் அபிஷேகம் செய்யவும்

गन्धपुष्पादिनाभ्यर्च्य प्रभूतहविषं ददेत् ।
प्रायश्चित्तार्थमस्त्रेण शतमष्टोत्तरं हुनेत् ॥ ६३ ॥

கந்தபுஷ்பாதி நாப்யர்ச்ய ப்ரபூதஹவிஷந்தநேத்!
ப்ராயஸ்சித்தார்த்த மஸ்த்ரேண சதமஷ்டோத்தரம் ஹுநேத்!!

சந்தன புஷ்பங்களால் பூஜித்து அதிகப்படியான நிவேதனம் செய்யவும். பிராயச்சித்தத்திற்காக 100 ஆவிருத்தி அஸ்த்ர மந்திரத்தினால் ஹோமம் செய்யவும்

आचार्यं पूजयेत् पश्चात् वस्त्रहेमाङ्गुलीयकैः ।
यागोपकरणं सर्वं देशिकाय प्रदापयेत् ॥ ६४ ॥

ஆசார்யம் பூஜயேத் பஸ்சாது வஸ்த்ர ஹேமாங்குலீயகை:!
யாகோப கரணம் ஸர்வம் தேசிகாய ப்ரதாபயேத்!!

வஸ்த்ர, ஸ்வர்ண மோதிரங்களால் ஆசார்யனை பூஜித்து யாகசாலையில் உபயோகித்து எல்லா திரவ்யத்தையும் ஆச்சார்யனுக்கு கொடுக்கவும்

उत्तमं दशनिष्कं तु मध्यमं तु तदर्धकम् ।
तदर्धमधमं ज्ञेयं देशिकस्य तु दक्षिणा ॥ ६५ ॥

உத்தமந்த சநிஷ்கந்து மத்யமந்து ததர்தகம்!
ததர்தமதமம் ஞேயம் தேசிகஸ்யது தக்ஷிணா!!

10 நிஷ்க தக்ஷிணை உத்தமமெனும், 5 நிஷ்க தக்ஷிணை மத்யமம் என்றும் 2½ நிஷ்க தக்ஷிணை யென்றும் ஆச்சார்யனுக்கு தக்ஷிணையளிக்கவும்

निष्कद्वयेन मतिमान् मूर्तिमान् संप्रपूजयेत् ।
जापकान् वास्तुहोतारं शिल्पिनं प्रीणयेत् तत: ॥ ६६ ॥

நிஷ்கத்வயேந மதிமாநு மூர்த்தி பாநுஸம்ப்ர
பூஜயேத்!
ஜாபகாந்வாஸ்து ஹோதாரம் ஸில்பிநம்
ப்ரீணயேத்தத:!!

2 நிஷ்க தக்ஷிணை மூர்த்திபர்களுக்காகவும், ஜபம் செய்தவர்கள், வாஸ்து ஹோமம் செய்தவர்கள் இவர்களுக்கு சில்பி இவர்களை திருப்தி படுத்தவும்

ब्राह्मणान् भोजयेत् पश्चात् दीनानाथांश्च भोजयेत् ।
तत: स्कन्दस्य देव्योश्च कुर्यादुद्वाह कर्म च ॥ ६७ ॥

ப்ராஹ்மணாநுபோஜயேத் பஸ்சாத் தீநாநாதாம்ஸ்ச
போஜயேத்!
தத: ஸ்கந்த தேவ்யோ: சகுர்யாதுத்வாஹகர்ம ச!!

ப்ராம்மணர்களுக்கு உணவளித்து ஏழை, ஆதரவற்றவர்களுக்கும் உணவளிக்கவும், பிறகு சுப்ரமண்யருக்கும், தேவிக்கும் கல்யாண உற்சவம் செய்யவும்

मालिकां दापयेत् तेषां मालां हस्तै: परस्परम् !
महावल्ली पिता कृष्णो देवसेना गुरुर्वृषा ॥ ३८ ॥

மாலிகாந்தாப யேத்தேஷாம் மாலாம்ஹஸ்தை:
பரஸ்பரம்!
மஹாவல்லீ பிதாக்ருஷ்ணோ தேவஸேநா
குருர்வ்ருஷா!!

இந்த மூவர்கள் ப்ரதிநிதியாக ஆச்சார்யர்கள் ஒவ்வொருக்கொருவர் சுவாமி திருக்கரங்களில் மாலை மாற்றி மஹாவள்ளியின் அப்பா க்ருஷ்ணராகவும், தேவஸேனையின் அப்பா இந்திரனையும் வைத்து

एताभ्यां कारयेन्मनत्री विध्युक्तं सर्वकर्म च ।
तेषां प्रक्षाल्य पादौ च वस्त्रै: स्वैर्मन्त्रशास्त्रवित् ॥ ६९ ॥

ஏதாப்யாம் காரயேந்மந்த்ரீம் வித்யுக்தம் ஸர்வகர்மச!
தேஷாம் ப்ரக்ஷாள்ய பாதௌ வஸ்த்ரைஸ்வைர்
மந்த்ர சாஸ்த்ரவிது!!

இவர்களால் முறைப்படி கல்யாண உத்ஸவம் செய்யவும், இந்த மூர்த்திகளின் பாதங்களை அலம்பி வஸ்த்ரங்களால் துடைக்கவும்

स्वसूक्तेनैव मतिमान् कर्म वैवाहिकं चरेत् ।
शक्तिद्वयं समासाद्य प्रत्येकं मन्त्रवाससा ॥ ७० ॥

ஸ்வஸூக்தேநைவ மதிமாநு கர்மவைவாஹி
கஞ்சரேத்!
சக்தி த்வயம் ஸமாச்ஸாத்ய ப்ரத்யேகம்
மந்த்ரவாஸஸா!!

விவாஹ சூக்த மந்திரத்தினால் கல்யாண உத்ஸவம் செய்யவும். 2 தேவியருக்கும் மந்த்ர வஸ்த்ரம் ஸமர்ப்பிக்கவும்

चतुर्मुख: पुरोधाश्च दातारौ कृष्णवज्रिणौ ।
मङ्गल्यतन्तुनानेन माङ्गल्यं कारयेद् बुध: ॥ ७१ ॥

சதுர்முக:ச புராதாஸ்ச தாதாரௌ க்ருஷ்ணி
வர்ஜிதௌ!
மாங்கல்ய தந்துநாநேந மங்கல்ந்தாரயேத் புத:!!

பிரம்மா புரோஹிதராயும், விஷ்ணுவும், இந்த்ரனும்,கன்யாதானம் செய்விப்பராயும், இருந்து மாங்கல்ய தந்துநாநேந மந்திரத்தினால் மாங்கல்யம் அணிவிக்கவும்

स्वसूक्तेन विधानेन कर्म वैवाहिकं हुनेत् ।
महावल्ल्यायुतः कामो वसन्तो देवसेनया ॥ ७२ ॥

ஸ்வஸூக்தேந விதாநேந கர்மவை வாஹிகம்
ஹுநேத்!
மஹா வல்யா யுதக்காமோ வஸந்தே தேவஸேநயா!!

விவாஹ ஸூக்த மந்திரத்தினால் விவாஹ ஹோமம் செய்ய வேண்டும். கிருஷ்ணர் மஹா வள்ளியுடனும், இந்த்ரன் தேவஸேனாவுடன் கூடி

एताभ्यां लाजदानं च कुर्याल्लाजान् स्वमन्त्रतः ।
जयादिरभ्याधानं च राष्ट्रभृच्च क्रमाद्धुनेत् ॥ ७३ ॥

ஏதாப்யாம் லாஜதாநஞ்ச குர்யால்லாஜாந்
ஸ்வமந்த்ரத:!
ஜயாதிரப்யா தாநஞ்ச ராஷ்ட்ரப்ருச்சக்ர மாத்துநேத்!!

லாஜ ஹோம மந்த்ரம் கூறி லாஜ ஹோமம் செய்ய வேணும், ஜயாதி ஹோமம், ராஷ்ட்ரப்ருச்ச ஹோமம் செய்யவும்

पूर्णाहितिं ततः कुर्यात् मूलमन्त्रेण मन्त्रवित् ।
ताम्बूलं दापयेत् तत्र जनेभ्यश्च यथाक्रमम् ॥ ७४ ॥

பூர்ணாஹுதிந்தத: குர்யாது மூலமந்த்ரேண
மந்த்ரவித்!
தாம்பூலந்தாபயேத்தத்ர ஜநேப்யஸ்ச யதாக்ரமம்!!

மூல மந்திரத்தினால் பூர்ணாஹுதியை செய்யவும், பக்தர்கள் யாவருக்கும் தாம்பூலம் கொடுக்கவும்

शुद्धान्नं पायसं मौद्गं गुलान्नं च तिलान्नकम् ।
प्रियंग्वन्नं च मधुना सूपापूपैः फलैः सह ॥ ७५ ॥

சுத்தாந்நம் பாயஸம்மௌத்கம் குளாந்நஞ்ச
திலாந்நகம்!
ப்ரியங்க்வந்நஞ்ச மதுநா ஸூபாபூபை: பலை: ஸஹ!!

சுத்தான்னம், பாயஸம், வெண் பொங்கல், சர்க்கரைப் பொங்கல், எள் சாதம், திணை சாதம், தேன், பருப்பு, அப்பம், பழங்கள் இவைகளை

दत्वा देवाय देवीभ्यं ब्राह्मणानपि भोजयेत् ।
चन्द्रार्कतारकं यावत् मन्त्रादिशक्तिभिः सह ॥ ७६ ॥

தத்வாதேவாய தேவீப்யாம் ப்ராஹ்மணாநபி
போஜயேத்!
சந்த்ரார்க தாரகம் யாவத் மந்த்ராதி சக்தி பிஸ்ஸஹ!!

தேவன், தேவியர்களுக்கு ஸமர்ப்பித்து ப்ராம்மணர்களுக்கு உணவளிக்கவும். சந்த்ரன், ஸூர்யன், நக்ஷத்ரன், இவைகள் இருக்கும் வரை மந்த்ர சக்திகளோடு

युवाभ्यां स्वेच्छया देव्यौ स्थातव्यमिह मन्दिरे ।
इति विज्ञाप्य नत्वाथ प्रार्थयेदर्थमीप्सितम् ॥ ७७ ॥

யுவாப்யாம் ஸ்வேச்சயே தேவ்யௌ ஸ்தாதவ்யம்
மிஹ மந்திரே!
இதிவிக்ஞாப்ய நத்வாத ப்ரார்தயேதர்த மீப்ஸிதம்!!

தேவிகளோடு இந்த ஆலயத்தை இருக்கு வேண்டுமென தேவியினிடத்தில் அறிவித்து, நமஸ்கரித்து விருப்பத்தை வேண்டவும்.

चतुर्थे दिवसे पश्चात् पञ्चमेऽहनि वा पुनः ।
शेषहोमं स्वसूत्रेण कारयेन्मुनिपुङ्गव ॥ ७८ ॥

சதுர்த்தே திவஸேபஸ்சாது பஞ்சமேஹநிவாபுந: !
சேஷஹோமம் ஸ்வஸூத்ரேண காரயேந்முநி
புங்கவ!!

4வது தினத்திலோ, 5வது தினத்திலோ, ஸ்வஸூத்ர முறைப்படி சேஷ ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

स्नपनं कारयेदन्ते यथाविभवविस्तरम् ।
एवं यः कुरुते मर्त्यः पुत्रपौत्रकलत्रकैः ॥
सर्वान् कामानिह प्राप्य देहान्ते मुक्तिमाप्नुयात् ॥ ७९ ॥

ஸ்நபநங்காரயே தந்தே யதாவிபவ விஸ்தரம்!
ஏவம் ய: குருதே மர்த்ய: புத்ர பௌத்ர களத்ரகை:!!
ஸர்வாந் காமாநிஹப்ராப்ய தேஹாந்தேமுக்தி
மாப்நுயாத்!!!

சக்திக்கு தக்கவாறு ஸ்நபனம் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு யார் செய்கிறானோ அவன் புத்ரம், பௌத்ரன், மனைவி இவர்களோடு இவ்வுலகத்தில் எல்லா இன்பத்தையும் அடைந்து முடிவில் மோக்ஷமடைகிறான்.

इति श्रीकुमारतन्त्रे महावल्लीदेवसेनास्थापनविधिर्नाम एकचत्वारिंशत्पटल:

இதி ஸ்ரீ குமாரதந்த்ரே கௌசிக ப்ரச்னே வள்ளீ தேவஸேனா ஸ்தாபனவிதி நாம ஏகசத்வாரிம் சத் படல:

இவ்வாறு ஸ்ரீகுமார தந்த்திரத்தில் கௌசிக ப்ரச்னத்தில் மஹா வள்ளீ தேவஸேநா ஸ்தாபன விதி என்னும் 41-வது படலமாகும்.

॥ द्विचत्वारिंशत्पटल: ॥

த்விசத்வாரிம்சத் படல:

42 வது படலம்

सुमित्रस्थापन विधि:

ஸுமித்ரஸ்தாபந விதி;

சுமித்ரரை ப்ரதிஷ்டை செய்யும்முறை

सुमित्रस्थापनं वक्ष्ये श्रृणु कौशिक सुव्रत ।
उक्त्वैव जननं पूर्वे प्रतिष्ठां च ततः परम् ॥ १ ॥

ஸுமித்ர ஸ்தாபநம் வக்ஷ்யே ஸ்ருணு கௌசிக ஸுவ்ரத !
உக்த்வைவ ஜநநம் பூர்வே ப்ரதிஷ்டாம்ச தத: பரம் :!!

ஹே! கௌசிகரே சுமித்ர ஸ்தாபனத்தை கூறுகிறேன், கேளும் ! சுமித்ரரின் உத்பத்தி முதலில் கூறி ப்ரதிஷ்டையை பற்றி கூறுகிறேன் கேளும்!

वसिष्ठगोत्रो स्वर्णाक्ष पुत्रः काशीपुरे वसन् ।
त्रिजन्मसु पुरा स्कन्दं समभ्यर्च्य यथाविधि ॥ २ ॥

வஸிஷ்ட கோத்ரோ ஸ்வர்ணாக்ஷ புத்ர: காஸீபுரே வஸந் !
த்ரிஜந்மஸு புரா ஸ்கந்தம் ஸமப்யர்ச்ய யதாவிதி :!

வசிஷ்ட கோத்ரத்தில் காசியில் ஸ்வர்ணாக்ஷரனுக்கு புத்ரனாக சுமித்ரன் என்பவர் வசித்து 3 ஜன்மத்திலும் முறைப்படி சுப்ரமண்யர் பூஜித்தார்.

सुमित्र इति सेनान्या प्रोक्तः प्रीतेन देवलः ।
सुब्रह्मण्यस्य सामीप्ये गाणपत्यमवाप्तवान् ॥ ३ ॥

ஸுமித்ர இதி ஸேநாந்யா ப்ரோக்த: ப்ரீதேந தேவல: !
ஸுப்ரஹ்மண்யஸ்ய ஸாமீப்யே காணா பத்யமவாப்த வாந் !!

அந்த ஸ்வர்ணாக்ஷ புத்ரன் முருகனால் சந்தோஷப்பட்டு ஸுமித்திரன் என்ற பெயருடையவனாக முருகனுக்கு தொண்டு செய்து கொண்டு சுப்ரமண்யர் ஸமீபத்தில் கணங்களில் ஒருவராக ஆனார்.

मूलबेरार्थमत्यर्धं पञ्चांशं द्व्यर्धमेव च ।
पञ्चांशं मुनिभागे च द्वात्रिंशे द्व्यंशमेव वा ॥ ४ ॥

மூலபேரார்த்த மத்யர்தம் பஞ்சாம்சம் த்வயம் ச மேவச !
பஞ்சாம்ஸம் முநிபாகேச த்வாத்ரிம்சே த்வயம் ஸமேவவா !!

மூலஸ்தான மூர்த்திக்கு பாதி அளவாகவோ 5ல் 1 பங்காகவோ 2½ பங்காகவோ அதில் 5ல் 1 பங்காகவோ 32 பாகத்தில் 2 பங்காகவோ அமைக்கவேண்டும்.

उत्तमं नवतालेन सुमित्रं कारयेद्बुधः ।
द्विनेत्रं द्विभुजं रक्तं सुवक्त्रं च सुयौवनम् ॥ ५ ॥

உத்தமம் நவதாலேந ஸுமித்ரம் காரயேத்புத: !
த்விநேத்ரம் த்விபுஜம் ரக்தம் ஸுவக்த்ரம் ச ஸுயௌவநம் !!

நவதாள அளவினால் உத்தமளவாக சுமித்ரசண்டரை அமைக்கவும், 2 கண், 2கை சிகப்புநிறம் அழகான முகம் இளமையான உருவம் இவைகளுடன்.

दक्षिणे शक्तिहस्तं च वामं च कटिबन्धनम् ।
अलकं ज्योतिसंयुक्तं दंष्ट्रिणं रुचिराननम् ॥ ६ ॥

தக்ஷிணே சக்திஹஸ்தஞ்ச வாமஞ்ச கடிபந்தநம் !
அலகம் ஜ்யோதிஸம் யுக்தம் தம்ஷ்ட்ரிண ருசிராநநம் !!

வலதுகையில் சக்தியையும், இடதுகையை இடுப்பில் வைத்துக் கொண்டும் முன்னிச்சிமையுடனும், பின்சிரஸில் ஜ்யோதி

சக்ரத்துடனும், தித்திப்பல்லுடையதாகவும் விருப்பப்பட்ட ஆஸனமுடையதாயும்.

करण्डमकुटं वाऽपि जटामकुटमेव वा ।
हस्तौ मुकुलवद्बद्धौ दक्षिणं शक्तिसंयुतम् ॥ ७ ॥

கரண்டமகுடம்வாபி ஜடாமகுடமேவவா!
ஹஸ்தௌ முகுலவத்பத்தௌ தக்ஷிணம்
சக்திஸம்யுதம்!!

கரண்ட மகுடமோ, ஜடாமகுடமோ தரித்து இரண்டு கைகளையும் அஞ்சலிஹஸ்தமாக வலது தோல்பாகம், சக்தியாயுதத்தையும் தரித்தோ.

सर्वाभरणसंयुक्तमासनस्थानकं तु वा ।
यज्ञोपवीतसंयुक्तं पद्मपीठोपरिस्थितम् ॥ ८ ॥

ஸர்வா பரண ஸம்யுக்தம் ஆஸநஸ்தாநகம் துவா!
யக்ஞோ பவீத ஸம்யுக்தம் பத்ம பீடோ பரிஸ்திதம்!!

எல்லா ஆபரணத்துடன் நின்றவாறோ, அமர்ந்தவாறோ, பூணூல் அணிந்து, பத்மபீடத்தில் இருப்பவராக.

इत्थं रूपं सुमित्रस्य गुहेन विहितं पुरा ।
लोहेन शिलया चैव कारयेन्मुनिपुङ्गव ॥ ९ ॥

இத்தம் ருபம் ஸுமித்ரஸ்ய குஹேந விஹிதம் புரா!
லோஹேந சிலயா சைவ காரயேந்முநி புங்கவ!!

சுப்ரமண்யருடைய சமீபத்தில் இருப்பவராக ப்ரதிஷ்டை செய்யவும், லோஹத்தினாலோ, உலோகங்களினாலோ, கற்சிலையாலோ அமைக்க வேண்டும்.

प्रासादार्ध तदर्ध वाप्यैशान्ये तस्य गेहकम् ।
एवं सङ्कल्प्य मतिमान् स्थापनं सम्यगाचरेत् ॥ १० ॥

ப்ராஸாதார்தம் ததர்தம் வாப்யை ஸாந்யே தஸ்ய
கேஹகம் !
ஏவம் ஸங்கல்ப்ய மதிமாந் ஸ்தாபநம்
ஸம்யகாசரேத்!!

கர்ப க்ருஹத்திற்கு ½ அளவாகவோ, கால்பாக அளவாகவோ, ஈசனபாகத்தில் சுமித்தரரின் ஆலயம் அமைக்கவும், இவ்வாறு சிலை அமைத்து நன்கு பிரதிஷ்டை செய்யவேணும்.

षान्त षष्ठस्वरोपेतं सुमित्रस्यैवं बीजकम् ।
उत्तरायणकाले तु शुक्लपक्षे शुभेदिने ॥ ११ ॥

ஷாந்தம் ஷஷ்டஸ்வரோபேதம் ஸுமித்ரஸ்யைவ
பீஜகம்!
உத்தராயண காலேது ஸுக்லபக்ஷே ஸுபேதிநே!!

"ஷ" என்ற எழுத்து முடிவான 'ஷ'வும் 6 வது ஸ்வரமான "ஊ" வும் சேர்த்து ஸு என்பது ஸுப்ரமண்யருடைய பீஜாக்ஷரமாகும், உத்தராயண காலத்தில், சுக்லபக்ஷ சுபதினத்தில்.

प्रासादस्याग्रके वाऽपि पश्चिमे चोत्तरेति वा ।
षोडशद्वादशस्तम्भयुक्तं मण्डपमाचरेत् ॥ १२ ॥

ப்ராஸதஸ்யாக்ரகே வாபி பஸ்சிமே சோத்தரே பிவா!
ஷோடசத்வாதசஸ்தம்ப யுக்தம் மண்டபமாசரேத்!!

ஆலயத்திற்கு முன்னதாகவோ மேற்கிலோ, வடக்கிலோ, 16 அல்லது 12 ஸ்தம்பமுடைய மண்டபத்தை கல்பிக்கவும்.

कृत्वाऽथ वेदिकामध्ये तत्त्रिभागैकभागत: ।
चतुरश्रं चतुर्दिक्षु प्रधानं तु षडश्रकम् ॥ १३ ॥

க்ருத்வாத வேதிகாமத்யே தத்ரிபாகைக பாகத:!
சதுரஸ்தம் சதுர்திக்ஷு ப்ரதாநம்து ஷடஸ்ரகம்!!

யாகசாலையில் 3ல் 1 பங்கான நடுவில் வேதிகை அமைத்து அதைச்சுற்றிலும் 4 திசையிலும் சதுரஸ்ர குண்டமும் அறுகோண குண்டம் பிரதான குண்டமாயும் அமைக்கவும்.

नाभियोनिसमायुक्तं सर्वलक्षणसंयुतम् ।
मण्डपं समलंकृत्य वितानस्तम्भवेष्टनै: ॥ १४ ॥

நாபியோநிஸமாயுக்தம் ஸர்வலக்ஷண ஸம்யுதம்!
மண்டபம் ஸமலம்க்ருத்ய விதாநஸ்தம்ப
வேஷ்டநை: !!

நாபி, யோநியையும், எல்லாலக்ஷணத்துடன் கூடியதாயும் குண்டம் அமைத்து விதானம் ஸ்தம்ப வேஷ்டத்தின் கூடியதாக மண்டபத்தை அலங்கரித்து.

दर्भमालासमायुक्तं दशायुधसमायुतम् ।
उत्तरे स्नानवेदिं तु तदर्धेनैव कारयेत् ॥ १५ ॥

தர்பமாலா ஸமாயுக்தம் தசாயுத ஸமாயுதம்!
உத்தரே ஸ்நாந வேதிம்து ததர்தே நைவ காரயேத்!!

தர்மாலை, தசாயுதம், வடக்கில் ஸ்நான வேதிகையானது வேதிகையில் ½ பாகத்தில் அமைக்கவும்.

रत्नन्यासं यथान्यायं सुदृढं कारयेद्बुधः ।
नयनोन्मीलनं कुर्यान्नेत्रयुग्मदिने शुभे ॥ १६ ॥

ரத்னந்யாஸம் யதாந்யாயம் ஸுத்ருடம் காரயேத்புத:!
நயநோந்மீலநம் குர்யாது நேத்ரயுக்மதிநே சுபே!!

ரத்னந்யாஸத்தை செய்து பீடத்தை த்ருடமானதாக செய்யவும், 2 நேத்ரம் உடையதினத்தில் நயநோன் மீலனம் செய்யவும்.

बेरशुद्धिं ततः कृत्वा कुर्याद्ग्रामप्रदक्षिणम् ।
एकरात्रं त्रिरात्रं वा जले चैवाधिवासयेत् ॥ १७ ॥

பேரஸுத்திம் தத: க்ருத்வா குர்யாத்க்ராம ப்ரதக்ஷிணம் !
ஏகராத்ரம் த்ரிராத்ரம் வா ஜலே சைவாதி வாஸயேத்!!

பிம்பசுத்தி செய்து கிராமப்ரதக்ஷிணம் செய்யவும், ஒரு ராத்ரியோ, 3 ராத்ரியோ ஜலத்தில் பிம்பத்தை அதிவாஸம் செய்யவும்.

स्थण्डिलं वेदिकोर्ध्वे तु कल्पयेच्छालितण्डुलैः ।
शयनं कल्पयेद्विद्वानण्डजाद्यैरनुक्रमात् ॥ १८ ॥

ஸ்தண்டிலம் வேதி கோர்த்வேது கல்பயேச்சாலி தண்டுலை:!
ஸயநம் கல்பயேத்வித்வாந அண்ட ஜாத்யை ரநுக்ரமாத்!!

வேதிகையின் மேல் ஸ்தண்டிலமைத்து நெல், அரிசி இவைகளால் ஸ்தண்டிலமைத்து அதன்மேல் பஞ்சசயனம் கல்பிக்கவும்.

जलादुत्तीर्य विमलतुङ्गवेद्युपरिन्यसेत् ।
अष्टमृत्सलिलैर्विद्वात् तल्लिंगैनाभिषेचयेत् ॥ १९ ॥

ஜலாதுத்தீர்ய விமலதுங்க வேத்யு பரிந்யஸேத்!
அஷ்ட ம்ருத்ஸலிலைர்வித்வாநு தல்லிங்கேநாபி ஷேசயேத்!!

ஜலத்திலிருந்து பிம்பத்தை எழுந்தருளச் செய்து உயரமான வேதிகையின் மேல் வைக்கவும், எண்வகை மண் ஜலங்களால் அந்த மந்திரங்களை கூறி அபிஷேகம் செய்யவேணும்.

कौतुकं बन्धयित्वाथ गन्धमाल्यैर्विभूषयेत् ।
शयने शाययेद्बिम्बं प्राक्शिरश्चोर्ध्ववक्त्रकम् ॥ २० ॥

கௌதுகம் பந்தயித்வாத கந்தமால்யைர் விபூஷயேத்!
சயநே சாயயேத்பிம்பம் ப்ராக்ஸிரஸ்சோர்த்வ வக்த்ரகம்!!

ரக்ஷாபந்தனம் செய்து சந்தனம், மாலைகளால் அலங்கரிக்கவும், பிம்பத்தை சயனத்தில் கிழக்கு சிரஸாகவும், மேல் நோக்கிய முகமாகவும் சயனிக்க செய்யவும்.

नववस्त्रद्वयेनैव छादयेत्तु सुमित्रकम् ।
षट्सूत्रं सापिधानञ्च सवस्त्रं हेमसंयुतम् ॥ २१ ॥

நவ வஸ்த்ரத்வயே நைவச்சாதயேத்து ஸுமித்ரகம்!
ஷட்ஸூத்ரம் ஸாபிதாநஞ்ச ஸவஸ்வத்ரம் ஹேமஸம்யுதம்!!

புதிய 2 வஸ்த்ரத்தால் சுமித்ரரை போர்த்தவும், நூல்சுற்றி, தேங்காய், மாவிலை, வஸ்த்ரம், ஸ்வர்ணம் இவைகளுடன் கூடியதாகவும், வைத்து.

सुमित्रस्य शिरोभागे स्थापयेत्कुम्भमुत्तमम् ।
तस्मिन् सुमित्रमावाह्य स्वबीजं साङ्गमुच्चरेत् ॥ २२ ॥

ஸுமித்ரஸ்ய சிரோபாகே ஸ்தாபயேத்கும்ப முத்தமம்!
தஸ்மிந் ஸுமித்ரமாவாஹ்ய ஸ்வபீஜம் ஸாங்க முச்சரேத்!!

உத்தமமான கலசத்தை ஸுமித்ரருடைய சிரோபாகத்தில் வைக்கவும், சுமித்ரரை சுமித்ர மந்திரத்தால், அங்கமந்திரத்தால் பூஜிக்கவும்.

अभितः कलशानष्टौ न्यसेत् प्रागाद्यनुक्रमात् ।
इन्द्रादिलोकपालांश्च स्वस्वनामभिरर्चयेत् ॥ २३ ॥

அபித:கல ஸாநஷ்டௌ ந்யஸேத் ப்ராகாத்யநுக்ரமாத்!
இந்த்ராதி லோகபாலாம்ஸ்ச ஸ்வஸ்வநாமபி ரர்சயேத்!!

அதைச் சுற்றிலும் 8 கலசம் கேட்கும் முதலான திசைகளில் ஸ்தாபிக்கவும், அந்த கலசங்களில் இந்த்ராதிக் பாலகர்களை பூஜிக்கவும்.

अर्चयित्वा सुगन्धांश्च नैवेद्यं दापयेत्ततः ।
वास्तुहोमं ततः कृत्वा पर्यग्निकरणं ततः ॥ २४ ॥

அர்ச்சயித்வா ஸுகந்தாம்ஸ்ச நைவேத்யம் தாபயேத்தத:!
வாஸ்து ஹோமம் தத: க்ருத்வா பர்யக்னி கரணம் தத:!!

வாசனை புஷ்பங்களால் பூஜித்து நைவேத்யம் அர்ப்பணிக்கவும், வாஸ்து ஹோமம் செய்து பர்யக்னி கரணம் செய்யவும்.

समिदाज्य चरुं लाजं सक्तुं चैव तिलानपि ।
मुद्गं सुमित्रमूलेन षडङ्गेनैव होमयेत् ॥ २५ ॥

ஸமிதாஜ்ய சரும்லாஜம் ஸக்துசைவ திலாநபி!
முத்கம் ஸுமித்ரமூலேந ஷடங்கே நைவ ஹோமயேத்!!

ஸமித்து, நெய், அன்னம், பொறி, ஸத்துமாவு, எள், பயிறு இவைகளை ஸுமித்ர மந்திரத்தால் ஷடங்க மந்திரத்தால் ஹோமம் செய்யவும்.

तदर्धं वा तदर्धं वा द्रव्यान्ते व्याहृतिं हुनेत् ।
स्पृष्ट्वा स्पृष्ट्वा विशेषेण हृदा पूर्णाहुतिं हुनेत् ॥ २६ ॥

ததர்தம் வா ததர்தம் வா த்ரவ்யாந்தே வ்யாஹ்ருதிம் ஹுநேத்!
ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ஸ்ப்ருஷ்ட்வா விசேஷேண ஹ்ருதா பூர்ணாஹுதிம் ஹுநேத்!

50, 25 அபிவ்ருபத்தி ஹோமம் செய்து த்ரவ்ய ஹோம முடிவில் வ்யாஹ்ருதி ஹோமம் செய்து ஹோமம் மிகுதி நெய்யை பிம்பத்தில் சேர்த்து ஹ்ருதய மந்திரத்தினால் பூர்ணாருதி செய்யவும்.

प्रातः स्नात्वा तु विधिवत्कृतनित्यविधिर्गुरुः ।
प्राक् शिरोऽर्पणकं कुर्यात् हेमदूर्वाङ्कुराक्षतैः ॥ २७ ॥

ப்ராத: ஸ்நாத்வா து விதிவத் க்ருதநித்ய விதிர்குரு:!
ப்ராக்சிரோர்பநகம் குர்யாத் ஹேம தூர்வாங்கு ராக்ஷதை:!!

காலையில் ஸ்நானம் செய்து முறைப்படி நித்யானுஷ்டானம் முடித்து கிழக்கு சிரஸாக வைத்த ஸ்வர்ண தூர்வையாலும், அக்ஷதையாலும் நெய்சேர்த்து சிரஸில் வைக்கவும்.

जयादिराभ्यधानञ्च राष्ट्रभृच्च क्रमाद्धुनेत् ।
स्नानवेद्यां चलं बेरमचलं मानुषे पदे ॥ २८ ॥

ஜயாதி ரப்பாதாநஞ்ச ராஷ்ட்ரப்ருச்ச க்ரமாத்துநேத் !
ஸ்நாந வேத்யாம் சலம் பேரம் அசலம் மாநுஷே பதே!!

ஜயாதி ஹோமம், ரப்பாதாந ஹோமம், ராஷ்ட்ர ப்ருச்ச ஹோமமும் செய்யவும், ஸ்நான வேதிகையில் சல பேரத்தை வைக்கவும், அசல பேரத்தை மாநுஷ பதத்தில் சேர்க்கவும்.

संस्थाप्य स्थापयेद्विद्वानष्टमृत्सलिलेन च ।
आपोहिष्ठेति मन्त्रेण पावमानेन वा पुनः ॥ २९ ॥

ஸம்ஸ்தாப்ய ஸ்தாபயேத்வித்வாந் அஷ்டம்ருத்ஸ ஸலிலேநச !
ஆபோஹிஷ்டேதி மந்த்ரேண பாவமாநேந வாபுந:!

எண் வகை மண் ஜலங்களால் ஆபோ ஹிஷ்டா மந்த்ரம், பவமாந ஸுக்தத்தால் அபிஷேகம் செய்து.

अभ्यसेत् षडक्षरं न्यासं ब्रह्माङ्गानि ततः परम् ।
कुम्भमादाय मतिमान् कृत्वा धामप्रदक्षिणम् ॥ ३० ॥

அப்யஸேது ஷடக்ஷரம் ந்யாஸம் ப்ரஹ்மாங்காநிதத: பரம் !
கும்பமாதாய மதிமாநு க்ருத்வா தாம ப்ரதக்ஷிணம் !!

ஷடக்ஷர ந்யாஸம், ப்ரம்ம மந்த்ரம், அங்க மந்த்ரம் நியாஸங்களைச் செய்யவும், கலசத்தை எடுத்து ஆலயம் வலம் வந்து

बेराग्रे स्थण्डिले न्यस्त्वा सुमुहूर्ते सुलग्नके ।
कुम्भाद्बीजं समादाय बेरस्य हृदि विन्यसेत् ॥ ३१ ॥

பேராக்ரே ஸ்தண்டிலே ந்யஸ்த்வா ஸுமுஹூர்த்தே ஸுலக்னகே !
கும்பாத்பீஜம் ஸமாதாய பேரஸ்ய ஹ்ருதி விந்யஸேத் !!

பிம்பத்தை முன்னதாக ஸ்தண்டிலத்தை வைத்து நல்ல முகூர்த்த லக்னத்தில் கும்பத்திலிருந்து மந்திரத்தை எடுத்து பிம்ப ஹ்ருதயத்தில் சேர்க்கவும்.

प्राणप्रतिष्ठकां कुर्यात् यथाविधि समाहितः ।
अर्चयेद्गन्धपुष्पाद्यैर्धूपदीपैः प्रदापयेत् ॥ ३२ ॥

ப்ராண ப்ரதிஷ்டிகாம்குர்யாது யதாவிதி ஸமாஹித:!!
அர்ச்சயேத்கந்த புஷ்பாத்யை: தூப தீப ப்ரதாபயேத் !!

ப்ராண பிரதிஷ்டை செய்து சந்தோஷமாக அர்சித்து, சந்தனம் புஷ்பம், தூப, தீபங்கள் ஸமர்ப்பிக்கவும்.

आचार्यं पूजयेत्पश्चात् वस्त्रहेमांगुलीयकैः ।
उत्तमं दशनिष्कन्तु मध्यमन्तु तदर्धकम् ॥ ३३ ॥

ஆசார்யம் பூஜயேத்பஸ்சாது வஸ்த்ர ஹேமாங்குலீயகை:!
உத்தமம் தசநிஷ்கந்து மத்யமந்து ததர்தகம் !!

வஸ்த்ர ஸ்வர்ண மோதிரங்களால் ஆச்சார்யனை பூஜிக்கவும் 10 நிஷ்கம், உத்தமம் எனவும் 5 நிஷ்கம் மத்யமமெனவும்.

तदर्धमधमं ज्ञेयं देशिकस्य तु दक्षिणा ।
ब्राह्मणान् भोजयेत्पश्चाच्छिवभक्तांश्च वैदिकान् ॥
एवं यः कुरुते मर्त्यः सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ३४ ॥

ததர்தமதமம் ஞேயம் தேசிகஸ்யது தக்ஷிணா !
ப்ராஹ்மணாநு போஜயேத்பஸ்சாச்சிவ பக்தாஸ் சவேதிகான் !!
ஏவம் யகுருதே மர்த்ய: ஸர்வ பாபை ப்ரமுச்யதே !!

2½ நிஷ்கம் அதமமெனவும் ஆச்சார்யனின் தக்ஷிணையாக அறியவும். ப்ராம்மணர்களுக்கு உணவளித்து, சிவபக்தர்கள், வைதியர்களுக்கும், உணவளிக்கவும் இவ்வாறு யார் செய்கிறானோ அவன் எல்லாப் பாபத்திலிருந்தும் விடுபடுகிறான்.

इति श्रीकुमारतन्त्रे
सुमित्रस्थापनविधिर्नामद्विचत्वारिंशत्पटलः ॥

இதிஸ்ரீகுமார தந்த்ரே ஸுமித்ர ஸ்தாபன விதி நாம த்விச சத்வாரிம்சத்படல;

இவ்வாறு ஸ்ரீகுமார தந்த்ரத்தில் ஸுமித்ர ஸ்தாபன விதி என்னும் 42 வது படலமாகும்.

॥ त्रिचत्वारिंशत्पटल: ॥

த்ரிசத்வாரிம்சத் படல:

43-வது படலம்

गजस्थापनविधि:

கஜஸ்தாபந விதி:

(யானையை) கஜத்தை ப்ரதிஷ்டை செய்யும் முறை

अत: परं प्रवक्ष्यामि गजस्थापनमुत्तमम्।
गजं वा स्वमयूरं वा स्थापनीयं गुहाग्रत: ॥ १ ॥

அதப் பரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி கஜஸ்தாபநமுத்தமம்।
கஜம்வாஸ்வ மயூரம்வா ஸ்தாபநீயம் குஹாக்ரத:॥

உத்தமமான கஜஸ்தாபனத்தை கூறுகிறேன்। ஸ்கந்தருக்கு முன்பாகவோ, யானையையோ, மயிலையோ ஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும்.

अन्तरावरणे प्रोक्ता देवाभिमुखमासनम्।
त्रिविधं स्थानकं प्रोक्तं शैलं लोहसुधामयम् ॥ २ ॥

அந்தராவரனே ப்ரோக்தா தேவாபி முகமாஸநம்।
த்ரிவிதம் ஸ்தாநகம் ப்ரோக்தம் சைவ லோஹஸுதாமயம்॥

அந்தராவரண என்ற சொல்லப்டுகிற உள் ப்ராகாரத்தில் ஸ்வாமியை எதிர் நோக்கியவாறு அமைக்கவும். நின்ற கோலமைப்பு 3 விதமாக கூறப்படுகிறது. கற்சிலை பிம்பம், உலோக பிம்பம், சுதா பிம்பம் மூன்றும் நின்ற கோலமைப்பாகவும்

लोहजं शैलजं बेरं स्थानकं परिचक्षते।
सुधामयन्तु कर्तव्यं शयनं मुनिपुङ्गव ॥ ३ ॥

லோஹஜம் சைலஜம் பேரம் ஸ்தாநகம் பரிசக்ஷதே।
சுதாமயந்து கர்தவ்யம் சயநம் முநிபுங்கவ॥

அமர்ந்த கோல அமைப்பு, உலோக பிம்பமும், கற்சிலை பிம்பமுமாகும். சுதாமய பிம்பத்தை சயன கோலமாக அமைக்கவும்.

उत्तमं लोहजं प्रोक्तं शैलजं मध्यमं भवेत्।
सुधामयं कनिष्ठंस्यात्फलं कर्तु: प्रचक्षते ॥ ४ ॥

உத்தமம் லோஹஜம் ப்ரோக்தம் சைலஜம் மத்யமம் பவேத்।
ஸுதாமயம் கநிஷ்டம் ஸ்யாது பலம் கர்து: ப்ரசக்ஷதே॥

உலோகஜ பிம்பம் உத்தமமாகும். கற்சிலை மத்யமமாகும். ஸுதாமய பிம்பம் அதமமாகும். இவ்வாறாகவே அதன் பயனை அறியவும்

द्वारोत्सेधं चतुर्थांशमर्धपादोनमेव च।
समं वा द्विगुणं वाऽपि त्रिगुणं वा विशेषत: ॥ ५ ॥

த்வாரோத்ஸேதம் சதுர்தாம்ஸம் அர்தபாதோந மேவச।
ஸமம்வா த்விகுணம் வாபி த்ரிகுணம் வா விசேஷத:॥

வாயிற் படியின் உயரத்திற்கு ½ பாகமாகவோ, 4-ல் 1 பாகமாகவோ 8-ல், 1 - பாகமாகவோ அமைக்கவும். பீடமானது ¼ பாகத்திற்கு ஸமமாகவோ, 2 மடங்காகவோ, 3 பங்காகவோ, கஜ ப்ரதிஷ்டை கல்பிக்கவும்.

षट्तालेन तु कर्तव्यं पञ्चतालेन वा मतम्।
ऐरावतकुले जातं श्वेतरूपं महाबलम् ॥ ६ ॥

ஷட்தாலேநது கர்தவ்யம் பஞ்சதாலேந வா மதம்।
ஐராவதகுலே ஜாதம் ஸ்வேதரூபம் மஹா பலம்॥

6 தாள அளவாகவோ, 5 தாள அளவாகவோ கஜத்தை அமைக்கவும். ஐராவத குலத்தில் உண்டானதும், வெள்ளையானதும், மிகுந்த பலம் வாய்ந்ததும்

चतुःश्रृङ्गं द्विश्रृङ्गं वा गजलक्षणसंयुतम् ।
मयूरमुत्तमं पूर्वं प्रोक्तं तद्वत्समाचरेत् ॥ ७ ॥

சதுஃ ஸ்ருங்கம் த்விஸ்ருங்கம் வா கஜலக்ஷண ஸம்யுதம் !
மயூர முத்தமம் பூர்வம் ப்ரோக்தம் தத்வத்ஸமாசரேத் !!

4 தந்தமோ, 2 தந்தம் உடையதாகவோ, யானையை அமைக்கவும். உத்தமமாக மயிலின் லக்ஷணம் முன்பே கூறப்பட்டுள்ளது. அதன்படி ஸ்தாபிக்கவும்

चतुर्द्वारसमायुक्तं शिखरेण समन्वितम् ।
गजस्यायतनं प्रोक्तं पीठाग्रे परिकल्पयेत् ॥ ८ ॥

சதுர்த்வார ஸமாயுக்தம் சிகரேண ஸமந்விதம் !
கஜஸ்யாயதநம் ப்ரோக்தம் பீடாக்ரே பரிகல்பயேத் !!

4 - வாயிலும் மேல் கோபுரம் உடையதாக யானையின் கோயில் கூறப்பட்டுள்ளது. அதன் பீடத்தை வைக்கவும்.

प्रासादाग्रेऽथपूर्वे वा दक्षिणे चोत्तरेऽपि वा ।
पञ्चादिनवहस्तान्तं मयुरस्य विशालकम् ॥ ९ ॥

ப்ராஸாதாக்ரேத பூர்வே வா தக்ஷிணே சோத்தரே பிவா !
பஞ்சாதி நவ ஹஸ்தாந்தம் மண்டபஸ்ய விஸாலகம் !!

கோயிலுக்கு முன்னதாகவோ, கிழக்கிலோ, தெற்கிலோ, வடக்கிலோ, 5 முதல் 9 முழம் வரை மண்டபத்தின் பரப்பளவாகும்.

षोडशस्तम्भसंयुक्तं चतुस्तोरणसंयुतम् ।
तन्मध्ये वेदिकां कुर्यादुपवेदिसमन्वितम् ॥ १० ॥

ஷோடஸஸ்தம்ப ஸம்யுக்தம் சதுஸ்தோரண ஸம்யுதம் !
தந்மத்யே வேதிகாம் குர்யாதுப வேதி ஸமந்விதம் !!

16 ஸ்தம்பத்தினுடனும், 4 தோரணத்துடனும் அமைத்து அதன் மத்தியில் உப வேதிகையுடையதாக, வேதிகை அமைக்கவும்.

तत्पूर्वे कुण्डमेकन्तु चतुरश्रं प्रकल्पयेत् ।
अंकुरार्पणमादौ तु रत्नन्यासं ततः परम् ॥ ११ ॥

தத்பூர்வே குண்ட மேகந்து சதுரஸ்ரம் ப்ரகல்பயேத் !
அங்குரார்பணமாதௌது ரத்நந்யாஸம் தத: பரம் !!

வேதிகைக்கு முன்னதாக 1 நாற்கோண குண்டம் அமைக்கவும். அங்குரார்ப்பணம், ரத்ந நியாஸம் செய்யவும்

नयनोन्मीलनं बेरशुद्धिं ग्रामप्रदक्षिणम् ।
जलाधिवासनं पश्चात् शयनं विधिना पुरः ॥ १२ ॥

நயநோந்மீலநம் பேரஸுத்திம் க்ராம ப்ரதக்ஷிணம் !
ஜலாதி வாஸநம் பஸ்சாது ஸயநம் விதிநா புந: !!

நயநோன் மீலனம், பேரசுத்தி, கிராம பிரதக்ஷிணம், ஜலாதி வாஸம், சயந கல்பநம் செய்யவும்

शयने शाययेद्बेरं प्राकशिरोत्तरववत्रकम् ।
कौतुकं बन्धयेत्कण्ठे नैवेद्यं दापयेत्ततः ॥ १३ ॥

ஸயநம் ஸாயயேத்பேரம் ப்ராக்சிரோத்தர வக்த்ரகம் !
கௌதுகம் பந்தயேத்கண்டே நைவேத்யம் தாபயேத்தத: !!

ஸயனத்தில் மேல் நோக்கிய முகத்துடன், கிழக்கே சிரஸ் அமைந்ததாக பிம்பத்தை சயனிக்கச் செய்யவும். பிம்பகழுத்தில் ரக்ஷா பந்தனம் செய்யவும். நைவேத்யம் அர்ப்பணிக்கவும்.

कुम्भं तस्य शिरोभागे सर्वोपकरणान्वितम् ।
न्यस्त्वा गजं समावाह्य गजमूलेन मन्त्रवित् ॥ १४ ॥

கும்பம் தஸ்யசிரோபாகே ஸர்வோப கரணாந்விதம் !
ந்யஸ்த்வா கஜம் ஸமாவாஹ்ய கஜமூலேந மந்த்ரவித் !!

சயன பிம்பத்தின் சிரோ பாகத்தில் எல்லா லக்ஷணத்துடன் கூடியதாக கும்பத்தை வைக்கவும். அந்த கும்பத்தில் கஜ மூலமந்திரத்தால் கஜத்தை பூஜிக்கவும்

परितः कलशाष्टेषु लोकपालान् समर्चयेत् ।
त्रिखण्डकल्पनां कृत्वा जानुकण्ठशिरोऽवधि ॥ १५ ॥

பரித: கலஸாஷ்டேஷு லோகபாலாந் ஸமர்சயேத் !
த்ரிகண்ட கல்பநாம் க்ருத்வா ஜாநுகண்டசி
ரோவதி !!

சுற்றிலும் 8 கலசம் ஸ்தாபித்து அவைகளில் லோக பாலகர்களை பூஜிக்கவும். கஜ பிம்பத்திற்கு முழந்தாள், கழுத்து, சிரோபாகம் மூன்றாக பிரிப்பது என்பதான த்ரிகண்ட கல்பனத்தை கல்பிக்கவும்

गजात्मविद्यासशिवतत्त्वं सेश्वरमर्चयेत् ।
शिवाग्निं विधिना कृत्वा ततो होमं समाचरेत् ॥ १६ ॥

கஜாத்ம வித்யா ஸசிவத்வம் ஸேஸ்வராமர்சயேத் !
சிவாக்னிம் விதிநா க்ருத்வா ததோஹோமம்
ஸமாசரேத் !!

அந்த த்ரிகண்டத்தில் ஆத்மதத்வ, வித்யா, தத்வ, சிவதத்வத்தையும், அதன் அதிபதிகளையும் பூஜிக்கவும். முறைப்படி சிவாக்னி அமைத்து அதில் ஹோமம் செய்யவும்.

अश्वत्थकं शमीवृक्षं घृतलाजोदनैस्तिलैः ।
यवैर्माषैश्च जुहुयात् गजमूलषडङ्गकैः ॥ १७ ॥

அஸ்வத்தகம் ஸமீவ்ருக்ஷம் க்ருதலாஜோத
நைஸ்திலை: !
யவைர்மாஷைஸ்ச ஜுஹுயாது கஜமூல
ஷடங்ககை: !!

அரசு, வன்னி, ஸமித்து, நெய், பொறி, அன்னம், எள், யவை, உளுந்து இவைகளை ஹோமம் செய்யவும். கஜத்தின் மூலமந்திர, ஷடங்க மந்திரங்களால் ஹோமம் செய்யவும்.

गजगायत्रिणा चैव सहस्रन्तु तदर्धकम् ।
प्रतिद्रव्यं हृदेनैव द्रव्यान्ते व्याहृतिं हुनेत् ॥ १८ ॥

கஜகாயத்ரிணா சைவ ஸஹஸ்ரந்து ததர்தகம் !
ப்ரதித்ரவ்யம் ஹ்ருதேநைவ த்ரவ்யாந்தே
வ்யாஹ்ருதிம் ஹுநேத் !!

கஜகாயத்ரி மந்திரத்தினால் 1000 ஆவிருத்தி, 500 ஆவிருத்தி ஹோமம் செய்து ஒவ்வொரு, திரவ்யத்தையும் ஹ்ருதய மந்திரத்தினால் வ்யாஹ்ருதி ஹோமம் செய்யவும்

ब्रह्ममूर्त्यङ्गमन्त्रैश्च होमयेन्मन्त्रवित्तमः ।
प्रातः स्नात्वाथ विधिवत् कृतनित्यविधिर्गुरुः ॥ १९ ॥

ப்ரஹ்ம மூர்த்யங்க மந்த்ரைஸ்ச ஹோமயேந் மந்த்ர
வித்தம: !
ப்ராத ஸ்நாத்வாத விதிவது க்ருதநித்ய விதிர்குரு: !!

ப்ரம்ம, மந்த்ரம், மூர்த்தி மந்த்ரம், அங்க மந்திரங்களால் ஹோமம் செய்யவும், காலையில் ஸ்நானம் செய்து, நித்யானுஷ்டானம் முடித்து

जयादिरभ्यधानञ्च राष्ट्रभृच्च हुनेत्क्रमात् ।
पूर्णाहुतिञ्च शिरसा कृत्वाग्निञ्च विसर्जयेत् ॥ २० ॥

ஜயாதி ரப்யாதாநஞ்ச ராஷ்ட்ரப்ருஞ்ச
ஹுநேத்க்ரமாத் !
பூர்ணாஹுதிஞ்ச சிரஸா க்ருத்வாக்நிம் ச
விஸர்ஜயேத் !!

ஆச்சார்யன் ஜயாதி ஹோமமும், ரப்யாதாந ஹோமம், ராஷ்ட்ர ப்ருச்ச ஹோமம் செய்து சிரோ மந்திரத்தினால் பூர்ணா குதியைச் செய்து ஜப ஸமர்பனம் செய்து அக்னிக்கு பராங்முகார்க்யம் செய்யவும்.

शयनाद्गजमुत्थाप्य स्थाप्य तद्गेहमध्यमे ।
कुम्भाद्बीजं गजश्रृङ्गे विन्यसेन्न्यासपूर्वकम् ॥ २१ ॥

ஸயநாத்கஜமுத்தாய ஸ்தாப்ய தத்கேஹ மத்யமே।
கும்பாத் பீஜம் கஜஸ்ருங்கே விந்யஸேந்யாஸ
பூர்வகம்॥

ஸயநத்திலிருந்து கஜத்தை எழுந்தருளச் செய்து அதன் ஆலயத்தில் பிரதிஷ்டித்து கஜகும்பத்திலிருந்து மந்திரத்தை கஜத்தின் தந்தத்தில் நியாஸம் செய்து ஸமர்பித்து

गन्धपुष्पादिनाभ्यर्च्य मुद्गान्नं दापयेद्गुरुः ।
ब्राह्मणान् भोजयेत्पश्चात् वित्तशाठ्यं न कारयेत् ॥ २२ ॥

கந்த புஷ்பாதி நாப்யர்ச்ய முத்காந்நம் தாபயேத்குரு:।
ப்ராஹ்மணாந போஜயேத் பஸ்சாது வித்தஸாட்யம் ந
காரயேத்॥

சந்தன புஷ்பாதிகளால் பூஜித்து, வெண் பொங்கல், நைவேத்யம் செய்யவும். பணக்குறைவின்றி பிராமணர்களுக்கு உணவளிக்கவும்

प्रदक्षिणे तु मतिमान् गजयुक्तं समाचरेत् ।
परिवारामरान् सर्वान् युक्तं वाऽथ विमुक्तकम् ॥
एवं यः कुरुते मर्त्यः सर्वान् कामानवाप्नुयात् ॥ २३ ॥

ப்ரதக்ஷிணே து மதிமாந கஜயுக்தம் ஸமாசரேத்।
பரிவாராமராந ஸர்வாநுயுக்தம் வாத விமுக்த கம்॥
ஏவம் ய: குருதே மர்த்ய: ஸர்வாநு காமாநவாப்
நுயாத்॥

பிரதக்ஷிணம் செய்யும் போது கஜத்தையும் சேர்த்து பிரதக்ஷிணம் செய்யவும். பரிவார தேவதைகளோடு கூடியோ, இல்லாமலோ அமைக்கவும். இவ்வாறு யார் கஜ பிரதிஷ்டை செய்கிறானோ அவன் எல்லா புண்யங்களையும் அடைகிறான்.

इति श्रीकुमारतन्त्रे गजस्थापनविधिर्नाम
त्रिचत्वारिंशत्पटलः

இதி ஸ்ரீ குமார தந்த்ரே கஜஸ்தாபன விதி நாம
த்ரிதீயசத்வாரிம் சத் படல:

இவ்வாறு ஸ்ரீ குமார தந்த்ரத்தில் கஜ ஸ்தாபன விதி
என்னும் 43-வது படலமாகும்.

॥ चतुश्चत्वारिंशत्पटलः ॥

சதுச்சத்வாரிம்சத் படல:

44-வது படலம்

रथप्रतिष्ठाविधिः

ரதப்ரதிஷ்டா விதி :

(தேர்) ரத பிரதிஷ்டை செய்யும் முறை

रथप्रतिष्ठां वक्ष्येऽहं तल्लक्षणपुरःसरम् ।
रथोऽनेकविधः प्रोक्तः सलक्षणविभेदतः ॥ १ ॥

ரதப்ரதிஷ்டாம் வக்ஷ்யேஹம் தல்லக்ஷண புர : ஸரம் !
ரதோநேக விதிப்ரோக்த: ஸலக்ஷண விபேதத:!!

ரதத்தின் அமைப்பு முறையோடு ரத பிரதிஷ்டையை கூறுகிறேன்! ரத அமைப்பு முறையாக தேர் பலவிதமாக கூறப்பட்டுள்ளது.

विजयं चैव कान्तञ्च श्रीकेशञ्च विशालकम् ।
निभद्रं श्रीविशालञ्च भद्रं भद्रविशालकम् ॥ २ ॥

விஜயம் சைவ காந்தஞ்ச ஸ்ரீகேசஞ்ச விஸாலகம்!
நிபத்ரம் ஸ்ரீ விசாலஞ்ச பத்ரம் பத்ர விசாலகம்!!

விஜயம், காந்தம், ஸ்ரீ கேசம், விஸாலம், நிபத்ரம், ஸ்ரீ விசாலம், பத்ரம், பத்ர விசாலம்

एवमष्टविधं प्रोक्तं विश्वामित्र महामुने ।
त्रिचक्रात् दशचक्रान्तं विजयादि यथाक्रमम् ॥ ३ ॥

ஏவ மஷ்ட விதிம் ப்ரோக்தம் விஸ்வாமித்ர மஹாமுநே!
த்ரி சக்ராது தசசக்ராந்தம் விஜயாதி யதாக்ரமம்!!

என்பதாக 8 விதமாக கூறப்பட்டுள்ளது. 3 சக்ரம் முதல் 10 சக்ரம் வரை விஜயன் முதல் தேர் அமைப்பு கூறப்பட்டுள்ளது

त्रिविधस्य समारभ्य षट् षडंगुलवर्धनात् ।
निष्कम्पकावसानन्तु त्रिपञ्चांघ्रिविशालकम् ॥ ४ ॥

த்ரிவிதஸ்ய ஸமாரப்ய ஷட் ஷடம்குலவர்த்தநாத்!
நிஷ்கம்ப காவஸாநந்து த்ரிபஞ்சாங்க்ரி விசாலகம்!!

3 விதமான தேர்களின் முதற்கொண்டு 6, 6 அங்குல அதிகரிப்பால் நிஷ்கம்பத்தினுடைய நீளமானது 15 பாத விசாலமாகும்

चक्रतारत्रिभगैकं पञ्चभागाद्विभागकम् ।
षड्भागे तु त्रिभागञ्च मध्ये कुक्षिविशालकम् ॥ ५ ॥

சக்ரதாரத்ரிபாகைகம் பஞ்சபாகாத்விபாககம்!
ஷட்போகேது த்ரிபாகஞ்ச மத்யே குக்ஷிவிசாலகம்!!

சக்ர சுற்றளவின் 3-ல் 1 - பங்கும் 5 பாகத்தில் 2 பாகமும், 6 பாகத்தில் 3 பாகமும், நடுவில் குக்ஷி விசாலமாகும்

कुक्षिद्विलक्षणं तारं चतुर्भागैकमेव च ।
पञ्चमांशैकभागञ्च तन्मध्ये नाभिविस्तृतम् ॥ ६ ॥

குக்ஷித்வி லக்ஷணம் தாரம் சதுர்பாகைக மேவச!
பஞ்சமாம் சைக பாகஞ்ச தந்மத்யே நாபி விஸ்த்ருதம்!!

குக்ஷி பாகத்தின் 2 மடங்கோ, 4-ல் 1 பங்கோ, நீள அளவாகும். 5-ல் 1 பாகமும் சக்ரத்தின் நடுவில் நாபி சுற்றளவாகும்

अथवांगुलमानेन नाभेर्मानं प्रदश्यते ।
चतुरंगुलमारभ्य चैकांगुलविवर्धनात् ॥ ७ ॥

அதவாங்குல மாநேந நாபேர் மாநம் ப்ரசக்ஷதே!
சதுரங்குல மாரப்ய சைகாங்குல விவர்த்தநாத்!!

அல்லது அங்குல அளவால் நாபியின் அளவு கூறப்படுகிறது. 4 அங்குலம் முதல் 1, 1 அங்குல அதிகரிப்பால்

एकादशांगुलांतं स्यादष्टधानादि विस्तृतम् ।
चित्रवृत्तं यथा नाभेश्चक्षाग्रस्य प्रवेशनम् ॥ ८ ॥

ஏகாதசாம் குலாம்தம்ஸ்யாது அஷ்டாதாநாதி விஸ்த்ருதம் /
சித்ரவ்ருத்தம் யதாநாபே: சக்ஷாக்ரக்ரஸ்ய ப்ரவேஸநம் //

11 அங்குலம் வரை 8 பட்டை போல் விஸ்தாரமானதும், சக்ரத்தின் வட்டம் அலங்கரிக்கப்பட்டதாயும் நடுபாகத்தில் கடையாணியை நுழைப்பதற்கேற்ற இடமுள்ளதாயும் அமைக்க வேண்டும்.

वृक्षैकेन विना चक्रं कारयेद्बहुवृक्षकैः ।
त्रिद्रव्यैर्योजयेच्चक्रं पञ्चद्रव्येण वा मतम् ॥ ९ ॥

வ்ருக்ஷைகேந விநா சக்ரம் காரயேத்பஹு வ்ருக்ஷகை: /
த்ரித்ரவ்யைர்யோஜ யேச்சக்ரம் பஞ்சத்ர வ்யேந வா மதம் //

சக்ரத்தை ஒரே வ்ருக்ஷத்திலானோ பல வ்ருக்ஷத்தினாலோ செய்யவும், 3 வித மரங்களாகவோ, 5 வித மரத்தினாலோ செய்யவும்

दारुकीलेन युञ्जीयादधः पट्टेन बन्धयेत् ।
द्वारुपट्टिकया युक्तं यथाबलवशं तथा ॥ १० ॥

தாருகீலேந யுஞ்ஜீ யாதத: பட்டேந பந்தயேத் /
த்ராரு பட்டிகயா யுக்தம் யதாபலவசம் ததா //

சக்ரத்தின் அச்சுப்பகுதி மரத்தினாலும், அதன் அடி வட்டம் கீழே இரும்புப் பட்டையால் சேர்க்கவும். நல்ல பலம் வாய்ந்ததாக மரப்பட்டியாலும் செய்யவும்

भारबाह्यन्तरं चक्रं युक्त्या युञ्जीत बुद्धिमान् ।
सपादकिष्कुमारभ्य षट्षडंगुलिवर्धयेत् ॥ ११ ॥

பாரபாஹ்யந்தரம் சக்ரம் யுக்த்யா யுஞ்ஜீத புத்திமாந் /
ஸபாதகிஷ்குமாரப்ய ஷட்ஷடங்குலி வர்தயேத் //

தேரின் அடிப்பாகத்திற்கு வெளியிலும், உள் பகுதியுமாக புத்தி கூர்மையால் சேர்க்கவும். 1¼ கிஷ்கு அளவிலிருந்து 6, 6 அங்குல அதிகரிப்பால்

भारस्य रुद्रकिष्कं तत् चत्वारिंशत्प्रमाणकम् ।
भारबाह्येतरे मध्ये त्रिविधं मानमूहयेत् ॥ १२ ॥

பாரஸ்ய ருத்ரகிஷ்கம்தது சத்வாரிம்ஸத்ப்ரமாணகம் /
பாரபாஹ்யேதரே மத்யே த்ரிவிதம் மாநமூஹயேத் //

தேரின் பாரபாகத்தின் வெளியிலும், நடுவிலுமாக 3-விதமாக அளவை அறியவும். பாரத்தினுடைய 11 கிஷ்கம் வரை 40 அளவு ப்ரமாணமாகும்

भारञ्च त्रिचतुःपञ्चसप्तमं मुनिसत्तम ।
वेदांगुलादिरुद्रान्तं भारतारं घनं क्रमात् ॥ १३ ॥

பாரஞ்சத்ரி சதுப்பஞ்ச ஸப்தமம் முநி ஸத்தம /
வேதாங்குலாதி ருத்ராந்தம் பாரதாரம் தநம்க்ரமாத் //

தேரின் நடுப்பலகை பகுதியான பாரம் அமைப்பானது 3, 4, 5, 6 கிஷ்கு அளவாகும். 4 அங்குலம் முதல் 11 அங்குலம் வரை பாரத்தின் நீளமும், கனமும் ஆகும்.

भारतारसमायामं सपादं सार्धमेव च ।
पादोंशद्विगुणायारं द्विगुणायाममेव च ॥ १४ ॥

பாரதாரஸமாயாமம் ஸபாதம் ஸார்த மேவச /
பாதோநத்வி குணாயாமம் த்விகுணாயாம மேவச //

பாரத்தின் உயரத்திற்கு சமமாக நீளமானது கால்பாகம், ½ பாகம், 1¾ பாகம், 2 பாக அதிகரிப்பாக நீளம் இருக்க வேண்டும்.

सपादद्विगुणायामं द्विगुणार्धमथापि वा ।
त्रिपादद्विगुणं वाऽपि त्रिगुण भारमायतम् ॥ १५ ॥

ஸபாதத்விகுணாயாமம் த்விகுணார்த மதாபிவா /
த்ரிபாத த்விகுணம் வாபி த்ரிகுணம் பாரமாயதம் //

2¼ மடங்கு நீளம், 2½, 2¾, 3 மடங்கு அளவாகவோ பாரத்தின் நீளமாகும்

एवं नवविधं प्रोक्तमिष्टायामं परिग्रहेत् ।
तद्धारञ्च ललाटे च पट्टिका योजयेद्दृढम् ॥ १६ ॥

ஏவந்நவவிதிம் ப்ரோக்தம் இஷ்டாயாமம் பரிக்ரஹேத்!
தத்பாரஞ்ச லலாடே ச பட்டிகாயோ ஜயேத்ருடம்!!

இவ்வாறு 9 விதமாக கூறப்பட்டு அதில் விருப்பப்பட்ட அளவை ஏற்றுக் கொள்ளவும். அந்த பாரம் என்ற விட்டத்தை மேலும், கீழுமாக நன்கு இருக்கமாக பொருத்தவும்

भारस्यार्धं विशालोच्चं तस्याधो चोपधारकम् ।
उपधानादयो देशे चाक्षं तिर्यक् समुन्नयेत् ॥ १७ ॥

பாரஸ்யார்தம் விசாலோச்சம் தஸ்யாதோசோ வதாரகம்!
உபதாநாதயோதேசே சாக்ஷம் திர்யக் ஸமுந்நயேத்!!

பாரத்தினுடைய பாதிபாக அகல உயரமும் உள்ளதாக த்வாரத்தின் அடிபாகத்தில் உபதாரம் அமைக்கவும். உபதாநங்களிடத்தில் குருக்காக அச்சை பொருத்தவும்

षड्वितस्तिसमारभ्य एकैकांगुलवर्धनात् ।
त्रयोदशवितस्त्यन्तमक्षयाममुदाहृतम् ॥ १८ ॥

ஷட் விதஸ்தி ஸமாரப்ய ஏகைகாங்குல வர்தநாத்!
த்ரயேதச விதஸ்த்யந்தம் அக்ஷயாம முதாஹ்ருதம்!!

6 விதஸ்தி அங்குலம் முதல் 1, 1 அங்குல அதிகரிப்பால் 13 விதஸ்தி அங்குலம் வரை அச்சின் நீளம் இருக்க வேண்டும்.

अक्षस्याधो शिखां कुर्यादायसा वा स्वदारुणा ।
दण्डाग्रे चक्रवास्याधः कीलेनैव तु योजयेत् ॥ १९ ॥

அக்ஷஸ்யாதோ சிகாம் குர்யாதாயஸா வா ஸ்வதாருணா!
தண்டாக்ரே சக்ரவாஸ்யாத: கீலேநைவ து யோஜயேத்!!

அச்சின் அடிபாகத்தில் இரும்பினாலோ, மரத்தினாலோ, சிகை போன்ற அமைப்பை அமைக்கவும். தண்டத்தின் நுனியில் சக்ர முகத்தினடியில் கீலத்தினால் சேர்க்கவும்

भारस्योपरिदेशे तु शक्तिं कुर्यान्नवांगुलम् ।
मध्यभारो मुखे चोर्ध्वे द्वित्रिहस्तोन्नतं तु वा ॥ २० ॥

பாரஸ்யோபரி தேசேது சக்திம் குர்யாந்த வாங்குலம்!
மத்யபாரோமுகே சோர்த்வே த்வித்ரி ஹஸ்தோந்நதம் துவா!!

பாரத்தினுடைய மேல் பிரதேசத்தில் 9 அங்குல உயரத்தில் சக்தியை அமைக்கவும். மத்ய பாரத்தின் முகப்பகுதியில் மேலும், 2, 3 முழ உயரமாக

उपधानादधस्तात्तु कुलीरांघ्रक्षवेशनम् ।
षडंगुलसमारभ्य द्व्यंगुलविवर्धनात् ॥ २१ ॥

உபதாநாத தஸ்தாத்து குளீராங்க்ரயக்ஷ வேஸநம்!
ஷடங்குல ஸமாரப்ய த்வித்ரயம்குல விவர்த்தாத்!!

உபதானம் அமைக்கவும், உபதானத்தின் கீழ் பகுதியில் நண்டின் கால் போன்று அச்சில் அமைக்கவும். 6 அங்குலம் முதல் 2, 2 அங்குல அதிகரிப்பால்

एकहस्तावसानान्तमधः पट्टेन बन्धयेत् ।
यथेष्टञ्च स्मृतं नालं चक्राग्रे मुकुलान्वितम् ॥ २२ ॥

ஏக ஹஸ்தா வஸாநாந்த மத: பட்டேந பந்தயேத்!
யதேஷ்டஞ்ச ஸ்ம்ருதம் நாலம் சக்ராக்ரே முகுலாந்விதம்!!

1 ஹஸ்தம் வரை கீழே கணமுள்ள பட்டையினால் கட்டவும், விருப்பப்பட்டபடி சக்ரத்திற்கு முன் பகுதியில் தண்டோடு கூடிய ஒட்டு போன்ற அமைப்பை செய்யவும்

तन्मूले ग्राहकं भूष्यं मुष्टिबन्धादिबन्धितम् ।
भारोर्ध्वे तु ततः कुर्यात् पालिकां चोपपीठकम् ॥ २३ ॥

தந்மூலே க்ராஹகம் பூஷ்யம் முஷ்டி பந்தாதி பந்திதம் !
பாரோர்த்வேது தத: குர்யாது பாலிகாம் சோபபீடகம் !!

அதன் அடி பாகத்தில் 1 முஷ்டி அளவு பலவித அலங்காரம் செய்யவும். பாரத்தின் மேற்பகுதியில் பாலிகையின் உபபீடத்தில் அமைக்கவும்

तत्तुङ्गं पञ्चमात्रान्तं व्यक्तिकं चाष्टमानकम् ।
पालिकोपरि मध्ये तु चोन्नतिश्चतुरश्रकम् ॥ २४ ॥

தத்துங்கம் பஞ்சமாத்ராந்தம் வ்யக்திகம் சாஷ்டமாநகம் !
பாலிகோபரி மத்யேது சோந்நதி ஸ்சதுரஸ்கம் !!

அதன் உயரம் 5 மாத்ரையளவாயும், அகலம் 8 மாத்ரை அளவுமாகும். பாலிகைக்கு மேலும், நடுவிலும், உயரமான சதுரஸ்ரம் போன்ற அமைப்பைச் செய்யவும்

वितस्त्यैकं समारभ्य षट् षडंगुलवर्धनात् ।
सार्धद्विहस्तपर्यन्तं दारुवर्गोदियं क्रमात् ॥ २५ ॥

விதஸ்த்யைகம் ஸமாரப்ய ஷட் ஷடங்குல வர்த்தநாத் !
ஸார்தத்விஹஸ்த பர்யந்தம் தாருவர்கோதயம் க்ரமாத் !!

ஓர் விதஸ்தி முதற்க்கொண்டு 6, 6 அங்குல அதிகரிப்பால் 2 ½ முழம் வரை மரத்தினால் வரி வர்க்கம் அமைக்கவும்

उपपीठादिपादाढ्यं सर्वालङ्कारसंयुतम् ।
तदूर्ध्वे रथमानस्य लक्षणं वक्ष्यतेऽधुना ॥ २६ ॥

உபபீடாதிபாதாட்யம் ஸர்வாலங்கார ஸம்யுதம் !
ததூர்த்வே ரதமாநஸ்ய லக்ஷணம் வக்ஷ்யதேதுநா !!

உபபீடம் முதல் பாதம் வரை எல்லா அலங்காரத்துடன் கூடியதாய் செய்யவும். அதற்கு மேல் தேரினுடைய அளவை கூறப்படுகிறது.

भाराङ्ग समारभ्य सा[र्धा]धिकमेव वा ।
वितस्त्येकं समारभ्य त्रित्र्यंगुलवर्धनात् ॥ २७ ॥

பாராரஞ்ச ஸமாரப்ய ஸார்தாதிகமேவ வா !
விதஸ்த்யேகம் ஸமாரப்ய த்ரித்ரயங்குல வர்தநாத் !!

பாரத்தினுடைய சக்ரம் முதல் 1½ பாக அளவு அதிகமாகவோ, 1 விதஸ்தி அளவு முதல் 3, 3 அங்குல அதிகரிப்பால்

त्रिवितस्त्यन्तमुद्दिष्टं नवधा भारवि[स्त]रम् ।
तद्बहिर्भद्रयुक्तं चेत्तन्मानेनैव कारयेत ॥ २८ ॥

த்ரிவிதஸ்த்யந்த முத்திஷ்டம் நவதா பாரவிஸ்தரம் !
தத்பஹிர் பத்ரயுக்தம் சேத்தந்மாநே நைவ காரயேத் !!

3 விதஸ்தி வரை 9 விதமாக பாரத்தின் அளவு கூறப்படுகிறது. அதற்கு மேற்பட்டது நன்றாக இருக்குமெனில் அதன் அளவாக செய்யவும்

एकद्वित्रितलोपेतं तालाधिष्ठानवेदिवत् ।
वितस्त्येकं समारभ्य द्वित्र्यंगुलविवर्धनात् ॥ २९ ॥

ஏகத்வித்ரிதலோபேதம் தாலாதிஷ்டாந வேதிவத் !
விதஸ்த்யேகம் ஸமாரப்ய த்வித்ரயங்குல விவர்தநாத் !!

1, 2, 3 தளத்தோடு கூடி அதிஷ்டாந வேதிகையை அமைக்கவும். 1 விதஸ்தி முதல் 2, 3 அங்குல அதிகரிப்பால்

अष्टाविंशांगुलान्तञ्च नवाधिष्ठानतुङ्गकम् ।
सैकात्क्रमांगुलारभ्य द्वित्र्यंगुलविनर्धनात् ॥ ३० ॥

அஷ்டாவிம்ஸாங்குலாந்தஞ்ச நவாதிஷ்டாநதுங்ககம் !
ஸைகாத்க்ரமாங்குலாரப்ய த்வித்ரயங்குலவிவாதநாத் !!

28 அங்குலம் வரை 9 விதமான அதிஷ்டாநதுங்கம் உயரம் கூறப்பட்டுள்ளது. 1 அங்குல முதல், 2, 3 அதிகரிப்பால்

नवविंशतिमात्रान्तं प्रत्येकं च यथा भवेत् ।
एवं तलोदयं प्रोक्तं चैकादित्रितलान्तिकम् ॥ ३१ ॥

நவவிம்சதி மாத்ராந்தம் ப்ரத்யேகம்சயதா பவேத் !
ஏவம்தலோதயம் ப்ரோக்தம் சைகாதித்ரித லாந்தகம் !!

29 அங்குலம் வரை, ஒவ்வொன்றும் அழகானதாக அமைக்கவும். இவ்வாறு தளத்தின் அளவு 1 தளம் முதல் 3 தளம் வரையாகும்

एकादिनवतालान्तं भारतोर्ध्वं प्रकल्पयेत् ।
एकादिचोर्ध्ववेदीनां पीठमानं प्रवेशयेत् ॥ ३२ ॥

ஏகாதி நவதாலாந்தம் பாரதோர்த்வம் ப்ரகல்பயேத் !
ஏகாதி சோர்த்வ வேதீநாம் பீடமாநம் ப்ரவேசயேத் !!

பாரத்தின் மேல் பகுதி 1 தாளம் முதல் 9 தாள அளவு வரை செய்யவும். ஊர்த்வ வேதிகையின் பீட அளவு கூறப்படுகிறது.

वितस्त्येकं समारभ्य द्वित्र्यंगुलविवर्धनात् ।
एकहस्तावसानन्तु पञ्चधा तालवेशनम् ॥ ३३ ॥

விதஸ்த்யேகம் ஸமாரப்ய த்வித்ரயங்குலவி வர்தநாத் !
ஏகஹஸ்தா வஸாநந்து பஞ்சதாதால வேசநம் !!

1 விதஸ்த்தி முதல் 2, 3 அங்குல அதிகரிப்பால் 1 முழம் வரை 5 விதமாக தாலத்தினளவாகும்

एकनेत्रं त्रिनेत्रं वा द्विमुखं वा चतुर्मुखम् ।
एवमेवं रथाः सर्वे भद्रदेशे मुखं मतम् ॥ ३४ ॥

ஏகநேத்ரம் த்ரிநேத்ரம் வா த்விமுகம் வா சதுர்முகம் !
ஏவமேவம் ரதா: ஸர்வே பத்ரதேசேமுகம் மதம் !!

ஏக நேத்ரம், த்ரிநேத்ரமாகவோ, இரண்டு பக்க முகத்தாலும், 4 பக்க முகத்வாரமாகவோ தேரை அமைக்கவும். இந்த தேர்கள் பத்ர தேசத்தின் சம்மதமாகும்

भारं भारोपधानञ्च भारोपरि च चांघ्रिकम् ।
दारुवर्गसमायुक्तं भद्रहीनं त्रिचक्रयुक् ॥ ३५ ॥

பாரம் பாரோபதாநஞ்ச பாரோபரிச சாங்க்ரிகம் !
தாருவர்க ஸமாயுக்தம் பத்ரஹீநம் த்ரிசக்ரயுக் !!

பாரம், பார உபதாநம், அந்த பாரத்திற்கு மேல் பாதம் அவைகள், தாரு வர்கத்தினுடனும் பத்ர அமைப்பின்றி 3 சக்ரத்துடன் கூடியது

नाम्ना विजयमित्युक्तं विश्वामित्र महामुने ।
चतुश्चक्रसमायुक्तं दारुवर्गसमन्वितम् ॥ ३६ ॥

நாம்நா விஜய மித்யுக்தம் விஸ்வாமித்ரமஹாமுநே !
சதுஸ்சக்ர ஸமாயுக்தம் தாருவர்க ஸமந்விதம் !!

விஜய ரதம் என்று கூறப்படுகிறது. 4 சக்ரத்தின் கூடி தாருவர்க்கத்தின் கூடியதாக

चतुरश्रमेकतालं रथं कान्तमिति स्मृतम् ।
चक्रं पञ्चसमायुक्तं चैकं तद्वितलन्तु वा ॥ ३७ ॥

சதுரஸ்ரமேகதாலம் ரதம் காந்த மிதி ஸ்ம்ருதம் !
சக்ரம் பஞ்சஸமாயுக்தம் சைகம் தத்வி தலந்துவா !!

சதுரஸ்ரமாக 1 தலத்துடன் கூடியது காந்த ரதம் எனப்படும். 5 சக்ரத்துடன் கூடி இரண்டு தலத்துடன் கூடியது

श्रीकेशं नामतः प्रोक्तं प्रसारिततलं क्रमात् ।
ततश्चक्रस्य चैकं चेद्विसालमितिकीर्तितम् ॥ ३८ ॥

ஸ்ரீகேசம் நாமத: ப்ரோக்தம் ப்ரஸாரிததலம் க்ரமாத் !
ததஸ்சக்ரஸ்ய சைகம் சேதுவிஸால மிதி கீர்த்திதம் !!

ஸ்ரீ கேச ரதம் எனப்படும். அகன்றதான தலத்தைக் கொண்டு 1 சக்ரத்துடன் கூடியது விசாலரதமெனப்படும்.

तदेकपृष्ठभद्रं चेत् श्रीभूतमिति कथ्यते ।
पुरतः पार्श्वयोर्भद्रं नाम्ना तत्रिविशालकम् ॥ ३९ ॥

ததேக ப்ருஷ்ட பத்ரம் சேது ஸ்ரீபூதமிதி கத்யதே!
புரத: பார்ஸ்வ யோர்பத்ரம் நாம்நா தத்ரி விஸாலகம்!!

அதுவே 1 பீட அமைப்போடு உள்ளது ஸ்ரீ பூத ரதம் எனப்படும். முன் பகுதியிலும் 2 பக்கத்திலுமாக, 3 வித விசால அமைப்புடன் கூடியது பத்ர ரதம் எனப்படும்.

द्वे चतुर्भद्रयुक्तं चेद्भद्रमित्यभिधीयते ।
रसादिदशचक्रान्तं संयुक्तं त्रितलान्वितम् ॥ ४० ॥

த்வே சதுர்பத்ரயுக்தம் சேது பத்ரமித்யே பிதீயதே!
ரஸாதிதச சக்ராந்தம் ஸம்யுக்தம் த்ரிதலாந்விதம்!!

2, 4 பத்ரமைப்புடன் கூடியதும் பத்ர ரதம் எனப்படும், 6 முதல் 10 சக்ரம் வரை உள்ளது. 3 தளத்துடன் கூடியதும்

चतुर्मुखं रथं प्रोक्तं नाम्ना भद्रविशालकम् ।
प्रासादवलयं कुर्यात् कूटशालादिमण्डितम् ॥ ४१ ॥

சதுர்முகம் ரதம் ப்ரோக்தம் நாம்நா பத்ர விஸாலகம்!
ப்ராஸாத வலயம் குர்யாது கூடஸாலாதி மண்டிதம்!!

4 முகத்தினுடைய தேர், பத்ர விசால ரதம் எனப்படும். மேற்கட்டி வளையத்தினுடனும் மேலே கூடாரம் சாலையுடனும்

यथा तलं यथा शोभं तदा युञ्जीत वर्धनम् ।
अधिकं सोच्चपट्टैश्च योजनीयं विचक्षणः ॥ ४२ ॥

யதாதலம் யதாசோபம் ததாயுஞ்சீத வர்தநம்!
அதிகம் ஸோச்சபட்டைஸ்ச யோஜநீயம் விசக்ஷண:!!

நன்கு பலம் வாய்ந்ததாகவும், அழகாகவும், தேருக்கு மேல் அழகாக சுற்றவும், மேற்பகுதியில் அதிகமான உத்தமமான பட்டு வஸ்த்திரத்தினால் மூடவும்

सुवर्णभारताम्रैश्च तद्रव्या द्वादशान्तं यथा बलम् ।
तलेषु भद्रसंयुक्तं वा चोर्ध्वे चतुरश्रकम् ॥ ४३ ॥

ஸுவர்ண பாரதாம்ரைஸ்ச தத்ரவ்யா த்வாதஸாந்தம் யதா பலம்!
தலேஷு பத்ரஸம் யுக்தம் வா சோர்த்வே சதுரஸ்ரகம்!!

தங்கம், தாம்ரம் இவைகளால் மேல் ஸ்தூபிவரை கெட்டியாக அழகாக கட்டவும். தளங்களில் பத்ர அமைப்போடு கூடி சதுரஸ்ரமாக அமைக்கவும்

वेदिकोपरि सर्वत्र पादादिस्तूपिकान्तरम् ।
एकतोऽनेकतालं वा पादोर्ध्वे द्वितलं भवेत् ॥ ४४ ॥

வேதிகோபரி ஸர்வத்ர பாதாதிஸ்தூபிகாந்தரம்!
ஏகதோநேகதாலம் வா பாதோர்த்வே த்விதலம் பவேத்!!

மூர்த்தியை அமரச் செய்யும் வேதிகைக்கு மேல் பாதம் முதல் ஸ்தூபிவரை 1 முதல் பலவித தாள 2 அளவாலோ பாதத்திற்கு மேல் 2 தளமாக கல்பிக்கவும்

शालाकूटं विना वाऽपि वैकास्यैकतलन्तुवा ।
नानावर्णैश्च वस्त्रैश्च स्तम्भादूर्ध्वमलङ्करेत् ॥ ४५ ॥

ஸாலாகூடம் விநாவாபி வைகாஸ்யை கதலந்துவா!
நாநாவர்ணைஸ்ச வஸ்த்ரைஸ்ச ஸ்தம்பாதூர்த்வ மலங்கரேத்!!

ஸாலா கூட அமைப்பின்றி ஓர் தள அமைப்பாகவும், பலவித உயரமான வஸ்த்திரங்களால் ஸதம்பத்திற்கு மேல் அலங்காரம் செய்யவும்

नानाध्वजसमोपेतं नानादामैश्च चामरैः ।
ऊर्ध्ववेद्यपरिष्टात्तु सिंहरूपाङ्घ्रिकासनम् ॥ ४६ ॥

நாநாத்வஜ ஸமோபேதம் நாநாதாமைஸ்ச சாமரை:!
ஊர்த்வ வேத்ய பரிஷ்டாத்து ஸிஹ்மரூபாங்க்ரி காஸநம்!!

பலவித கொடிகளோடும், பலவித புஷ்ப மாலைகளாலும், சாமரங்களாலும், அலங்கரிக்கவும். ஸர்வ வேதிகையின் மேல் சிம்மாஸனம் மேலும் அமைக்கவும்.

नित्ये [illegible]के चाऽपि कुर्यादासनमुत्तमम् ।
आ[illegible]कायारं देवासनमुदीरितम् ॥ ४७ ॥

[illegible] நைமித்திகே சாபி குர்யாதாஸந முத்தமம் /
ஆதார வேதிகாதாரம் தேவாஸந முதீரிதம் //

நித்யம், நைமித்திகம் காலத்தில் சிம்மாசனத்தை உபயோகிக்கவும். வேதிகைக்கு ஆதாரமாக தேவர்களுக்கு ஆஸனம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

आयादिशुभवर्गाढ्यं सर्वालङ्कारसंयुतम् ।
दारुवर्गेषु सर्वत्र कुर्यात्स्कन्दविनोदनम् ॥ ४८ ॥

ஆயாதிசுப வர்காட்யம் ஸர்வாலங்கார ஸம்யுதம் /
தாருவர்கேஷு ஸர்வத்ர குர்யாத் ஸ்கந்த விநோதநம் //

ஆயாதி கணக்கை சுத்தி செய்து ஸர்வ அலங்காரத்துடன் மரத்தினால் செய்யப்பட்ட வரிவர்க்கங்களில் முருகனின் திருவிளையாடல்களை செதுக்கவும்

रथमेवञ्च संपाद्य प्रतिष्ठां संप्रकारयेत् ।
सर्वमासे प्रकर्तव्यं शुक्लपक्षे शुभे दिने ॥ ४९ ॥

ரதமேவஞ்ச ஸம்பாத்ய ப்ரதிஷ்டாம ஸம்ப்ரகாரயேத் /
ஸர்வ மாஸே ப்ரகர்தவ்யம் சுக்ல பக்ஷே ஸுபேதிநே //

இவ்வாறு ரதத்தை தயார் செய்து ரத பிரதிஷ்டையைச் செய்யவும். எல்லா மாஸத்திலும் சுக்ல பக்ஷத்தில், சுப தினத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யலாம்

तैलाभ्यङ्गं रथे कृत्वा शुद्धोदैरभिषेचयेत् ।
पञ्चगव्येन संप्रोक्ष्य पुण्याहप्रोक्षणं तथा ॥ ५० ॥

தைலாப்யங்கம் ரதே க்ருத்வா சுத்தோதை ரபிஷேசயேத் /
பஞ்சகவ்யேந ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய புண்யாஹ ப்ரோக்ஷணம் ததா //

தேருக்கு எண்ணை சாத்தி ஜலத்தினால் அபிஷேகம் செய்யவும். பஞ்சகவ்ய ப்ரோக்ஷணம் செய்து, புண்யாஹ ப்ரோக்ஷணம் செய்யவும்

अस्त्रेणार्घ्यजलेनैव प्रोक्ष्य गन्धादिनार्चयेत् ।
कौतुकं बन्धयेत् पद्मं मुखे तु हृदयेन तु ॥ ५१ ॥

அஸ்த்ரேணார்க்ய ஜலேநைவ ப்ரோக்ஷ்ய கந்தாதி நார்சயேத் /
கௌதுகம் பந்தயேத் பத்மம் முகேத் ஹ்ருதயேந து //

அர்க்ய ஜலத்தினால் ப்ரோக்ஷித்து சந்தனம் முதலியவைகளால் பூஜிக்கவும். ரக்ஷாபந்தனம் செய்து பத்மம் போன்ற அமைப்பின் ஹ்ருதய மந்திரத்தினால் செய்யவும்

वस्त्रेणाच्छाद्य तद्देशं तत्त्वतत्त्वेश्वरं न्यसेत् ।
मूर्तिमूर्तीश्वरोपेतं यथाविधि समर्चयेत् ॥ ५२ ॥

வஸ்த்ரேணாச்சாத்ய தத்தேசம் தத்வ தத்வேஸ்வரம் ந்யஸேத் /
மூர்த்தி மூர்த்தீஸ்வரோபேதம் யதாவிதி ஸமர்சயேத் //

வஸ்த்ரத்தினால் போர்த்தி தத்தேச்வரர்களை பூஜிக்கவும், மூர்த்தி, மூர்த்தீஸ்வரர்களை முறைப்படி பூஜிக்கவும்

दक्षिणेषु च चक्रेषु यजेत्कुर्यादिशां पतिम् ।
इन्द्रमक्षेषु भारेषु यजेदाधारशक्तिकाम् ॥ ५३ ॥

தக்ஷிணேஷு ச சக்ரேஷு யஜேத்குர்யாத்திசாம் பதிம் /
இந்த்ர மக்ஷேஷு பாரேஷு யஜேதாதார சக்திகாம் //

தென் பாகமுள்ள சக்ரங்களில் திக் பாலகர்களை பூஜிக்கவும், அச்சில் இந்திரனை பூஜிக்கவும். த்வாரத்தில் ஆதார சக்தியை பூஜிக்கவும்

उपपीठे गजं न्यस्त्वा तदूर्ध्वेऽनन्तमर्चयेत् ।
अन्तस्तम्भेषु सर्वेषु धर्माधर्मादि विन्यसेत् ॥ ५४ ॥

உபபீடெ கஜம் ந்யஸ்த்வா ததூர்த்வே நந்த மர்சயேத்/
அந்தஸ்தம்பேஷு ஸர்வேஷு தர்மாதர்மாதி விந்யஸேத்//

உபபீடத்தில் கஜத்தை பூஜிக்கவும், அதற்கு மேல் அநந்தனை பூஜிக்கவும். மேலே உள்ள எல்லா கம்பங்களிலும் தர்ம அதர்மங்களை பூஜிக்கவும்

देवासनेऽधच्छदने मूर्ध्वच्छदनमूर्ध्वत: ।
कर्णिका नवशक्तींश्च सुब्रह्मण्यासनं तथा ॥ ५५ ॥

தேவாஸநேதச்சதநே ஊர்த்வச்சதந ஊர்த்வத:/
கர்ணிகா நவசக்தீம்ச ஸுப்ரஹ்மண்யாஸநம் ததா//

ஸ்வாமியை அமர்த்தும் ஆசனத்தின் கீழ் அதச்சதனத்தையும், மேலே ஊர்த்வசதனத்தையும் பூஜிக்கவும், கர்ணிகையில் நவசக்தியையும், நடுவில் ஸுப்ரமண்யரை பூஜிக்கவும்

जयन्ताद्यष्टविद्येशा रथाधिपतय: स्मृता: ।
मयूर: शिखरस्येशा: सेनानी स्तूपिनायका: ॥ ५६ ॥

ஜயந்தாத்யஷ்ட வித்யேஸா ரதாதி பதய: ஸ்ம்ருதா:/
மயூர: சிகிரஸ்யேச: ஸேநாநீ ஸ்தூபிநாயகா://

ஜயந்தாதி அஷ்ட வித்யேஸ்வரர்களை தேரின் அதிபதிகளாக கூறப்படுகிறார்கள். மயில், மேல் சிகரத்தின் தேவதையாயும் ஸ்தூபிக்கு அதிபதி ஸேநானி ஆகும்

रथाग्रे पार्श्वयोर्वापि मण्डपं कल्पयेत्सुधी: ।
षोडशस्तम्भसंयुक्तं मध्ये वेदिसमन्वितम् ॥ ५७ ॥

ரதாக்ரே பார்ச்வயோர்வாபி மண்டபம் கல்பயேத்ஸுதீ:/
ஷோடஸஸ்தம்ப ஸம்யுக்தம் மத்யே வேதி ஸமந்விதம்//

ரதத்திற்கு முன்பாகவோ, 2 பக்கத்திலுமோ, மண்டபம் அமைக்கவும், 16 கால்களையுடையதும், நடுவில் வேதிகையிடனும்

सर्वालङ्कारसंयुक्तं गोमयालिप्तभूतलम् ।
कुण्डानि परित: कृत्वा नव पञ्चैकमेव वा ॥ ५८ ॥

ஸர்வாலங்கார ஸம்யுக்தம் கோமயாலிப்த பூதலம்/
குண்டாணி பரித: க்ருத்வா நவ பஞ்சைக மேவவா//

எல்லா அலங்காரத்துடனும் கோசாணம் மெழுகி, மண்டபத்தில் 9 குண்டமோ, 5 குண்டமோ அமைக்கவும்

प्रधानन्तु षडश्रं स्यात्सर्वलक्षणसंयुतम् ।
वेद्यूर्ध्वे स्थण्डिलं कुर्यादष्टद्रोणैश्च शालिभि: ॥ ५९ ॥

ப்ரதாநந்து ஷடஸ்ரம் ஸ்யாது ஸர்வ லக்ஷண ஸம்யுதம்/
வேத்யூர்த்வே ஸ்தண்டிலம் குர்யாது அஷ்டத்ரோணைஸ்ச சாலிபி://

ப்ரதான குண்டம் அறுகோண குண்டமாகும். மண்டப மத்தியில் வேதிகையமைத்து 8 மரக்கால் ஸ்தண்டிலம் அமைக்கவும்

कूर्चादि सहितं तस्य तत्तत्कुम्भान् न्यसेत्तत: ।
तत्र मध्ये गुहं पूर्वे भानुमिन्दुं तथानले ॥ ६० ॥

கூர்ச்சாதி ஸஹிதம் தஸ்ய தத்தத்கும்பாந் ந்யஸேத்தத:/
தத்ர மத்யே குஹம் பூர்வே பாநுமிந்தும் ததாநலே//

கூர்ச்சம் முதலியவைகளுடன் கூடியதாக அந்தந்த தேவதைகளுக்கு கும்பம் அமைக்கவும். வேதிகையின் மத்தியில் ஸ்கந்த கும்பமும், கிழக்கில் சூர்யன், ஆக்னேயத்தில் சந்த்ரன்

दक्षिणे द्दढमाधारं शक्ति निर्ऋतिगोचरे ।
गजं मयूरं वरुणे वायव्येन तमर्चयेत् ॥ ६१ ॥

தக்ஷிணத்ருடமாதாரம் ஸக்திம் நிருருதி கோசரே!
கஜம் மயூரம் வருணே வாயவ்யேந தமர்சயேத்!!

தெற்கில் ஆதார, நிருருதியில் சக்தியையும், கஜத்தையும், மயூரத்தையும் மேற்கிலும் வாயு திசையிலும்

धर्मादि चोत्तरे शेषमीशाने गोचरे तथा ।
गन्धाद्यैरर्चयित्वाथ होमकर्मसमाचरेत् ॥ ६२ ॥

தர்மாதி சோத்தரே சேஷம் ஈசாநே கோசரேததா!
கந்தாத்யை ரர்ச்சயே யித்வாத ஹோம கர்ம ஸமாசரேத்!!

வடக்கில் தர்மாதிகளையும், ஈசானத்தில் சேஷனையும், சந்தனம் முதலியவைகளால் பூஜித்து ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

अग्न्याधानादिकं सर्वमग्निकार्योक्तमाचरेत् ।
गुहं साम्बं प्रधानान्तमष्टमूर्तिपरेषु च ॥ ६३ ॥

அக்ன்யாதாநாதிகம் ஸர்வம் அக்னி கார்யோக்த மாசரேது!
குஹம் ஸாம்பம் ப்ரதாநந்தம் அஷ்ட மூர்த்தி பரேஷு ச!!

அக்னி கார்ய முறைப்படி அக்னி கார்யம் செய்து தேவியுடன் ஸ்கந்தரையும், அநந்தரையும், அஷ்ட மூர்த்திகளையும், மற்ற தேவர்களையும் பூஜிக்கவும்

अर्चयेदेककुण्डेषु गुहमूर्तिञ्च तत्र वै ।
पालाशोदुम्बरोश्वत्थ वटा: पूर्वादिदिक्षु च ॥ ६४ ॥

அர்ச்சயேதேக குண்டேஷு குஹமூர்த்திஞ்ச தத்ரவை!
பாலாஸோதும் பரோஸ்வத்த வடா: பூர்வாதி திக்ஷு ச!!

1 குண்ட பக்ஷத்தில் ஸ்கந்தன் எல்லா மூர்த்திகளையும் அதே கும்பத்தில் பூஜிக்கவும், புரசு, அத்தி, அரசு, ஆல் இந்த ஸமித்துக்கள் கிழக்கு முதலான திசைகளிலும்

शम्यपामार्गमायूरंकुशयेव विदिक्षु च ।
प्रधाने तु पलाश: स्यात्समिध: संप्रकीर्तित: ॥ ६५ ॥

ஸம்யபாமார்க மாயூரம் குசயேவ விதிக்ஷு சா!
ப்ரதாநேது பலாஸ: ஸ்யாது ஸமித: ஸம்ப்ரகீர்த்தித:!!

வன்னி, நாயுருவி, மயில், கொன்னை, தர்பை, இவைகள் ஆக்னேயம் முதலான திசைகளில் பிரதான குண்டத்தில் புரசு ஸமித்தையும், ஹோமம் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு ஸமித்துகள் கூறப்பட்டது

समिधाज्यान्नलाजैश्च तिलैश्चैव प्रियंगुभि: ।
स्कन्दमूलेन चांगैश्च होमयेत्तु यथाक्रमम् ॥ ६६ ॥

ஸமிதாஜ்யாந்த லாஜைஸ்ச திலைஸ்சைவ ப்ரியங்குபி:!
ஸ்கந்தமூலேந சாங்கைஸ்ச ஹோமயேத்து யதாக்ரமம்!!

ஸமித்து, நெய், அன்னம், பொறி, எள், தினை இவைகளை ஸ்கந்த மூல மந்திரத்தினாலும், முறைப்படி ஹோமம் செய்யவும்

शतमर्धं तदर्धं वा जुहुयाद्देशिकोत्तम: ।
पूर्णां हुत्वा द्वितीयेऽह्नि यागेशानर्च्य देशिक: ॥ ६७ ॥

ஸதமர்தம் ததர்தம்வா ஜுஹுயாத்தேசி கோத்தம:!!
பூர்ணாம் ஹுத்வாத்விதீயேஹ்நி யாகேஸாநர்ச்யதேசிக:!!

100 அல்லது 50 ஆவிருத்தி ஹோமம் செய்யவும். பூர்ணாஹுதி செய்து 2 வது தினத்தில் யாக சாலையில் உள்ள மூர்த்திகளை பூஜிக்கவும்

स्नात्वा शुक्लाम्बरधरः शुचिर्भूत्वा समाहितः ।
मूहूर्ते समनुप्राप्ते मन्त्रन्यासं समाचरेत् ॥ ६८ ॥

ஸ்நாத்வா ஸுக்லாம்பரதர: ஸுசிர்பூத்வா ஸமாஹித:!
முஹூர்த்தே ஸமநு ப்ராப்தே மந்த்ரந்யாஸம் ஸமாசரேத் !!

ஸ்நானம் செய்து, வெள்ளை வஸ்த்ரம் தரித்து, சுத்தமாக இருந்து, சந்தோஷ மனத்துடன் நல்ல முகூர்த்த ஸமயத்திலும் மந்த்ர ந்யாஸம் செய்யவும்

तत्तत्कुम्भस्थतोयेन तत्तद्देवान् ततस्थले ।
जयादिरभ्याधानञ्च राष्ट्रभृच्च हुनेत्क्रमात् ॥ ६९ ॥

தத்தத்கும்பஸ்த தோயேந தத்தத்தேவாந தத்ஸ்தலே!
ஜயாதி ரப்யா தாநஞ்ச ராஷ்ட்ரப்ருஞ்ச ஹுநேத்க்ரமாத் !!

அந்தந்த கும்ப தீர்த்தத்தினால் அந்தந்த இடத்தில் அந்தந்த தேவர்களுக்கு பூஜை செய்யவும். ஜயாதி ஹோமம், ரப்யாதாந ஹோமம், ராஷ்ட்ர ப்ருச்ச ஹோமம் செய்யவும்

कुम्भानुद्धृत्य शिरसापूरयेत्तु यथाक्रमम् ।
अनुक्तमन्यतो ग्राह्यमधिकं नैवदोषभाक् ॥ ७० ॥

கும்பாநுத்ருத்ய சிரஸா பூரயேத்து யதாக்ரமம்!
அநுக்தமந்யதோ க்ராஹ்யம் அதிகம் நைவ தோஷ பாக் !!

கும்பங்களை எடுத்து வலம் வந்து அந்தந்த இடத்தில் ப்ரோக்ஷிக்கவும். இங்கு கூறப்படாததை குற்றமற்றவையாக க்ருஹிக்கவும்

देशिकस्तु यच्चितं देवानान्तुष्टिकारकम् ।
मूर्तिधारास्तु दैवज्ञादधिकं तोषयेत्ततः ॥ ७१ ॥

தேசிகஸ்யது யச்சித்தம் தேவாநாந்துஷ்டி காரகம்!
மூர்த்திதாராஸ்து தைவஞாததிகம் தோஷயேத்தத:!!

ஆச்சார்யன் விருப்பப்படி தேவர்களுக்கு சந்தோஷத்தை குடுக்க வல்ல தக்ஷிணையை கொடுக்கவும். ஜ்யோதிஷர்களுக்கு அதிகமாக மூர்த்திபர்களுக்கு தக்ஷிணை கொடுத்து சந்தோஷிக்கவும்

एवं यः कुरुते मर्त्यः स पुण्याद्गतिमाप्नुयात् ।
इहैव पुत्रधनवान् प्राप्नुयाद्वाञ्छितं फलम् ॥
सोऽन्तेप्सरगणैः सेव्यो विमानं सर्वकामिकम् ॥ ७२ ॥

ஏவம் ய: குருதே மர்த்ய: ஸபுண்யாங்கதி மாப்நுயாத்!
இஹைவ புத்ர தநவாநு ப்ராப்நுயாத்வாச்சிதம் பலம்!!
ஸோந்தே ப்ஸரகணை : ஸேவ்யோ விமாநம் ஸர்வகாமிகம் !!!

இவ்வாறு யார் செய்கிறானோ, அவன் நல்ல புண்ய கதியை அடைகிறான். இங்கு புத்ர தநங்களை அடைந்து விருப்பப் பயனையும் அடைந்து முடிவில் அப்ஸர கணங்களால் துதிக்கப்படுபவனாக ஸார்வ காமிக விமானத்தையடைந்து மகிழ்ச்சியாய் இருக்கிறான்.

इति श्रीकुमारतन्त्रे
रथप्रतिष्ठा विधिर्नामचतुश्चत्वारिंशत्पटलः

இதி ஸ்ரீ குமார தந்த்ரே கௌசிக ப்ரச்னே ரத ப்ரதிஷ்டா விதி நாம சதுஸ்சத்வாரிம் சத்படல:

இவ்வாறு ஸ்ரீ குமார தந்த்ரத்தில் கௌசிக ப்ரச்னத்தில் ரத பிரதிஷ்டை என்னும் 44-வது படலமாகும்.

॥ पञ्चचत्वारिंशत्पटलः ॥

பஞ்ச சத்வாரிம்சத் படல:

45 வது படலம்

महाभिषेकविधिः

மஹாபிஷேக விதி:

மஹா அபிஷேகம் செய்யும் முறை

महाभिषेकं वक्ष्येऽहं स्कन्दस्य श्रुणु कौशिक ।
धर्मार्थकाममोक्षार्थं शान्तिकं पौष्टिकं शुभम् ॥ १ ॥

மஹாபிஷேகம் வக்ஷ்யேஹம் ஸ்கந்தஸ்ய ஸ்ருணு கௌசிக !
தர்மார்த்த காம மோக்ஷார்த்தம் ஸாந்திகம் பௌஷ்டிகம் சுபம் !!

ஸ்கந்தருடைய மஹா அபிஷேகம் கூறுகிறேன். கேளும்! அறவம், பொருள் இன்பம் மோக்ஷத்தை அளிக்கக் கூடிய சாந்திகம் பௌஷ்டிகம் என மஹாபிஷேகம் இரண்டு வகைப்படும்.

आयुः श्रीवर्धनं पुण्यं सर्वव्याधिविनाशनम् ।
रिपुक्षयं राज्यलाभं बालानां वृद्धिकारकम् ॥ २ ॥

ஆயுஸ்ரீவர்த்தனம் புண்யம் ஸர்வவ்யாதி விநாசநம் !
ரிபுக்ஷயம் ராஜ்ய லாபம் பாலாநாம் வ்ருத்திகாரகம் !!

நீண்ட ஆயுள், அதிகமான தனம், புண்யம், எல்லா வியாதியின் அழிவு, எதிரிகளின் அழிவு, ராஜ்ய லாபம், சிறுவர்களின் நற்பயன் இவைகளை அளிக்க வல்லதுமாகும்.

एकाहञ्च त्र्याहञ्च पञ्चाहं त्वभिषेचयेत् ।
कृत्तिकायां विशाखायां षष्ठ्यां वाङ्गारवारके ॥ ३ ॥

ஏகாஹஞ்ச த்ரயாஹஞ்ச பஞ்சாஹம் த்வபிஷேசயேத் !
க்ருத்திகாயாம் விசாகாயாம் ஷஷ்ட்யாம் வாங்கார வாரகே !!

ஒருநாள் 3 நாள் 5 நாள் இவ்வாறாக அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். க்ருத்திகா நக்ஷத்திரம், விசாக நக்ஷத்திரம், ஷஷ்டி செவ்வாய்கிழமை இந்த நாட்களிலும்

यजमानस्य नक्षत्रे शुभयोगे शुभावहम् ।
रिपुक्षयार्थं पञ्चाहं त्र्याहं सर्वकामदम् ॥ ४ ॥

யஜமாநஸ்ய நக்ஷத்ரே சுபயோகே சுபாவஹம் !
ரிபுக்ஷயார்த்தம் பஞ்சாஹந்த்ரயாஹம் ஸர்வ காமதம் !!

யஜமானனுடைய நக்ஷத்திரத்திலும் சுபமான யோக காலத்தில் செய்வது நன்மையை கொடுக்க வல்லதுமாகும். எதிரிகளை அழிக்க 5 நாளும் எல்லா பயனை அடைய 3 நாளும்

एकाहं रोगनाशार्थं कारयेन्मुनिपुङ्गव ।
पूर्वेद्युरंकुरान् पाद्यं कौतुकं बन्धयेत्ततः ॥ ५ ॥

ஏகாஹம் ரோக நாஸார்த்தம் காரயேத்முநிபுங்கவ !
பூர்வேத்யுராங்குராந் பாத்யம் கௌதுகம் பந்தயேத்தத: !!

நோய் அகல 1 நாளும், மஹாபிஷேகம் செய்யவும் மஹாபிஷேகத்திற்கு முன்தினம் அங்குரார்ப்பணம் செய்து ரக்ஷாபந்தனம் செய்யவும்.

क्षीराभिषेचनं कृत्वा पायसन्तु निवेदयेत् ।
निर्वाणदीपं तद्रात्रौ गोघृतेनैव कारयेत् ॥ ६ ॥

க்ஷீராபிஷேசநங்க்ருத்வா பாயஸந்து நிவேதயேத் !
நிர்வாண தீபந்தத்ராத்ரள கோக்ரதே நைவ காரயேத் !!

பாலாபிஷேகம் செய்து பாயஸத்தை நைய்வேத்யம் செய்யவும். பசு நெய்யால் அணையாதீபம் அந்த ராத்திரியில் எரிய விடவும்.

प्रातस्नानादिकं कृत्वा शिष्यैश्चैव गुरुस्ततः ।
गोमयालेपनं कृत्वा पुण्याहं प्रोक्षणं ततः ॥ ७ ॥

ப்ராத ஸ்நாநாதி கங்க்ருத்வா சிஷ்யைஸ்சைவ குருஸ்தத:!
கோமயம் லேபநம் க்ருத்வா புண்யாஹம் ப்ரோக்ஷணந்தத:!!

சிஷ்யர்களுடன் ஆச்சார்யன் ஸ்நானம் செய்து மண்டபத்தை சாணம் மெழுகிட்டு புண்யாஹ ப்ரோக்ஷணம் செய்யவும்.

जलभाण्डानि कलशान् पाद्याचमनपात्रकम् ।
पटलीसमहाकारं सर्वलक्षणसंयुतम् ॥ ८ ॥

ஜலபாண்டாநி கலஸாநு பாத்யாசமந பாத்ரகம்!
படலீஸமஹாகாரம் ஸர்வலக்ஷண ஸம்யுதம்!!

ஜலபாத்ரங்கள், கலசங்கள், பாத்யாசமன பாத்ரங்கள் பெரிய அண்டா போன்றும் எல்லா லக்ஷணத்துடன் கூடிய பாத்ரத்தை

अस्त्रेण क्षाल्यतोयैश्च न्यसेद्दत्वासनोपरि ।
निरीक्ष्य हृदयेनैव प्रोक्षयेत्पुरुषेण च ॥ ९ ॥

அஸ்த்ரேணக்ஷால்ய தோயைஸ்சந்ய ஸேத்தத்வாஸநோ பரி!
நீரிக்ஷ்ய ஹ்ருதயேநைவ ப்ரோக்ஷயேத் புருஷேணச!!

அஸ்த்ர மந்திரத்தினால் அலம்பி ஆசனத்தின் மேல் வைத்து ஹ்ருதய மந்திரத்தினால் நீரிக்ஷித்து தத்புருஷ மந்திரத்தினால் ப்ரோக்ஷித்து

ताडनं हु फडन्तास्त्रैर्दर्शनं सद्यममन्त्रतः ।
नेत्रेणोन्मीलनं कुर्यात्कवचेनावकुण्ठनम् ॥ १० ॥

தாடநம் ஹூம்ப டந்தாஸ்த்ரை: தர்சநம் ஸத்ய மந்த்ரத:!
நேத்ரேணோந்மீலநம் குர்யாது கவசேநாவ குண்டநம்!!

அஸ்த்ராய ஹூம்பட் என்று தாடநம் செய்தும், ஸத்யோஜாத மந்திரத்தினால் தர்சினம் செய்து நேத்ரமந்திரத்தினால் உன்மீலநம் செய்து, கவச மந்திரத்தினால் அவகுண்டநம் செய்து

वस्त्रपूतैश्च तोयैश्च जलभाण्डानि पूरयेत् ।
एलालवङ्गकर्पूरगन्धपुष्पजलान्वितैः ॥ ११ ॥

வஸ்த்ர பூதைஸ்ச தோயைஸ்ச ஜலபாண்டாநி பூரயேத்!
ஏலாலவங்க கர்ப்பூர கந்த புஷ்ப ஜலாந்விதை:!!

வஸ்த்ரத்தினால் சுத்தம் செய்யப்பட்ட தீர்த்தத்தால் ஜல பாத்ரங்களை நிரப்பவும். ஏலக்காய் கிராம்பு, பச்சகற்பூரம் சந்தனம், புஷ்பம் ஜலம் இவைகளுடன்

पञ्चाङ्गभूषणैर्युक्तं शिष्यैः सह गुरुस्ततः ।
अङ्गन्यासकरान्यासमन्तर्यागं समाचरेत् ॥ १२ ॥

பஞ்சாங்க பூஷணைர்யுக்தம் சிஷ்யைஸ்ஸஹ குருஸ்த த:!
அங்கந்யாஸ கரந்யாஸம் அந்தர்யாகம் ஸமாசரேத்!!

பஞ்சாங்க பூஷணத்துடன், சிஷ்யர்களுடன் கூடி ஆச்சார்யன் கரண்யாஸம், அங்கந்யாஸம் அந்தர் யாகத்தைச் செய்யவும்.

प्राणप्रकृतियोगन्तु ज्ञात्वा कर्मसमाचरेत् ।
वर्धनीकुम्भकलशान् सूत्रेणैव तु वेष्टयेत् ॥ १३ ॥

ப்ராண ப்ரக்ருதி யோகந்து ஞாத்வா கர்ம ஸமாசரேத்!
வர்த்தநீ கும்பகலஸாநு ஸூத்ரேணை வது வேஷ்டயேத்!!

ஹ்ருதயத்திலுள்ள மந்திரத்தை அனுசரித்து பூஜைகளை செய்யவும், கும்பம் வர்த்தநீ கலசங்களை நூலால் சுற்றவும்.

देवाग्रे वाऽपि कर्तव्यं मण्डपे स्नपनादिकम् ।
शालिभिस्तण्डुलन्तत्र कल्पयेन्मुनिसत्तम: ॥ १४ ॥

தேவாக்ரே வாபிகார்த்தவ்யம் மண்டபேஸ்நப நாதிகம்!
ஸாலிபிஸ்தண்டிலந்த்ர கல்பயேந் முநிஸத்தம:!!

முருகனுக்கு முன்பாக ஸ்நபன மண்டபத்தை அமைக்கவும். பிறகு நெல், அரிசியால், ஸ்தண்டிலம் அமைக்கவும்.

कारयेद्विधिना पञ्चविंशतिस्नपनं कुरु: ।
स्कन्दकुम्भं न्यसेन्मध्ये तत्पार्श्वे वर्धनीद्वयम् ॥ १५ ॥

காரயேத்விதி நாபஞ்ச விம்ஸதிஸ்நபநம் குரு:!
ஸ்கந்த கும்பம் ந்யஸேந் மத்யே தத்பார்ஸ்வே வர்த்தநீ த்வயம்!!

முறைப்படி 25 கலச ஸ்நபனம் செய்யவும். வேதிகையின் மத்தியில் ஸ்கந்த கும்பமும் அதன் 2 புறமும் 2 வர்த்தனியை அமைக்கவும்.

पाद्यमाचमनं चार्घ्यं वस्त्रयुगन्धतैलकम् ।
तिलकुम्भञ्च नीवारं प्रथमावरणे न्यसेत् ॥ १६ ॥

பாத்யமாச மநஞ்சார்க்யம் வஸ்த்ரயுக்கந்த தைலகம்!
திலகும்பஞ்ச நீவாரம் ப்ரதமாவரணே ந்யஸேத்!!

பாத்யம், ஆசமநம், அர்க்யம், கந்தம், தைலம், வஸ்த்ர யுக்மம், எள், கும்பம், செந்நெல், இவைகளை 1வது ஆவரணத்தில் வைக்கவும்.

द्वितीयावरणे विद्वान् पूर्वादिषु प्रकल्पयेत् ।
मधुकेक्षुगुलं पश्चादुशीरं चन्दनन्तथा ॥ १७ ॥

த்விதீயாவரணே வித்வாந் பூர்வாதிஷு ப்ரகல்பயேத்!
மதுகேக்ஷுகுலம் பஸ்சாது உஸீரஞ்சந்த நந்தத:!!

2 வது ஆவரணத்தில் கிழக்கு முதலாக தேன், கரும்பு, வெல்லம், விளாமிச்ச வேர், சந்தனம் இவைகளையும்

तक्कोलं सर्वगन्धञ्च जातिं चैव मरुं तथा ।
कल्हारञ्च कदम्बञ्च मल्लिकाद्रोणमेव च ॥ १८ ॥

தக்கோலம் ஸர்வகந்தஞ்ச ஜாதிஞ்சைவ மருந்ததா!
கல்ஹாரஞ்ச கதம்பஞ்ச மல்லிகாத்ரோண மேவச!!

தக்கோலம், ஸர்வ கந்தம் ஜாதிக்காய், மருவு, செங்கழுநீர், கதம்பம், மல்லிகை, தும்பைப்பூ

बीजलक्ष्मीप्रदानञ्च कैतकं पुष्पमेव च ।
एतत् षोडशकं द्रव्यमभ्यर्च्य स्वर्णतोयकम् ॥ १९ ॥

பீஜலக்ஷ்மி ப்ரஸாதஞ்ச கைதகம் புஷ்பமேவச!
ஏதத்ஷோடச கந்த்ரவ்ய மப்யர்ச்ய ஸ்வர்ண தோயம்!!

பீஜம், (நவதான்யம்), வில்வம், தாழம்பூ 16 திரவ்யங்களை வைத்து பூஜித்து ஸ்வர்ண தோயம் அமைத்து

स्कन्दं शक्तिद्वयं मध्ये विघ्नेशान् प्रथमावृतौ ।
दिक्पालान् वसूंश्चापि द्वितीयावरणे न्यसेत् ॥ २० ॥

ஸ்கந்தம் ஸக்தித்வயம் மத்யே வித்யேஸாந் ப்ரதமாவ்ருதௌ!
திக்பாலகாந் வஸூந்ஸ்சாபி த்விதீயா வரணே ந்யஸேத்!!

நடுவில் ஸ்கந்தரையும், இரண்டு பக்கத்திலும் வள்ளி, தேவஸேனாவையும், 1 வது ஆவரணத்தில் அஷ்ட வித்யேஸ்வரர்களையும் 2 வது ஆவரணத்தில் திக்பாலகரையும் அஷ்டவஸுக்களையும் பூஜிக்கவும்.

तत्पश्चिमदिशि स्थाप्य पञ्चगव्यं विधानत: ।
स्थण्डिलं पश्चिमं तस्य कल्प्य पञ्चामृतम्बुध: ॥ २१ ॥

தத்பஸ்சிமதிஸித்தாப்ய பஞ்சகவ்யம் விதாநத:!
ஸ்தண்டிலம் பஸ்சிமம் தஸ்ய கல்ப்ய பஞ்சாம்ருதம் புத:!!

கலச ஸ்தாபனத்திற்கு மேற்கில் பஞ்சகவ்யம் ஸ்தாபித்து அதற்கு மேற்கு பகுதியில் ஸ்தண்டிலத்தில் பஞ்சாம்ருதத்தையும் வைத்து பூஜிக்கவும்.

क्षीरन्तु मध्यमे स्थाप्य गोमूत्रं पूर्व एव च ।
आग्नेये गोमयं न्यस्त्वा याम्ये दधि महामुने ॥ २२ ॥

க்ஷீரந்து மத்ய மேஸ்தாப்ய கோமூத்ரம் பூர்வ ஏவச !
ஆக்னேயே கோமயம் ந்யஸ்த்வா யாம்யே ததிமஹாமுநே !!

நடுவில் பாலையும், கிழக்கில் கோமூத்ரத்தையும் ஆக்னேயத்தில் கோமயத்தையும் தெற்கில் தயிரையும்

आज्यं निर्ऋतिदेशे तु पश्चिमे मधु विन्यसेत् ।
फलसारन्तु वायव्ये सौम्ये स्यादिक्षुसारकम् ॥ २३ ॥

ஆஜ்யம் நிருருதி தேசேது பஸ்சிமேமது விந்யஸேத் !
பல ஸாரந்து வாயவ்யே ஸௌம்யே ஸ்யாதிக்ஷு ஸாரகம் !!

நிருருதியில் நெய்யையும், மேற்கில் தேனையும் வைக்கவும். வாயு பாகத்தில் பழச்சாரையும், வடக்கில் கரும்புச்சாரையும்

ऐशान्यां नालिकेरञ्च नवद्रव्यानिहोच्यते ।
प्रस्थमर्धं तदर्धञ्च प्रस्थं कुडुपमेव च ॥ २४ ॥

ஐஸாந்யாம் நாலிகேரஞ்ச நவத்ரவ்ய மிஹோச்யதே !
ப்ரஸ்தமர்தந்த தர்தஞ்ச ப்ரஸ்தம் குடுபமேவச !!

ஈசான திசையில் (நாளிகேரம்) தேங்காயையும், வைத்து பூஜிப்பது நவ த்ரவ்யம் எனப்படும். 1படி, ½ படி, 1/4 படி 1படி, உலக்கு

कुडुपञ्च चतु:प्रस्थं प्रस्थं त्रि:प्रस्थमेव च ।
एवं क्षीरादिसंकल्प्य प्रोक्षयेदस्त्रमन्त्रत: ॥ २५ ॥

குடுபஞ்சசதுः ப்ரஸ்தம் ப்ரஸ்தந்த்ரி ப்ரஸ்தமேவச !
ஏவம் க்ஷீராதி ஸங்கல்ப்ய ப்ரோக்ஷயேதஸ்த்ர மந்த்ரத: !!

உலக்கு, 4படி, 1படி, 3 படி இவ்வாறாக பால் முதலான திரவ்யங்களை க்ருஹிக்கவும். அஸ்த்ர மந்திரத்தினால் ப்ரோக்ஷிக்கவும்

अभ्यङ्गञ्च तत: कृत्वा पञ्चगव्याभिषेचनम् ।
आधाराधेयपूजाञ्च कुर्यादावाहनाष्टकम् ॥ २६ ॥

அப்யங்கஞ்ச ததःக்ருத்வா பஞ்சகவ்யாபிஷேசநம் !
ஆதாராதேய பூஜாஞ்ச குர்யாதாவாஹ நாஷ்டகம் !!

'பிம்பத்திற்கு எண்ணை சாத்தி, பஞ்சகவ்ய அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். ஆதாரசக்தி முதலிய பஞ்சாஸன பூஜை செய்து, ஆவாஹநம் முதலிய 8 கிரியைகளை செய்து

पञ्चामृतादिसंपूज्य स्नपनेन तत: परम् ।
पूजयेत्स्कन्दमूलेन ब्रह्ममूर्त्यङ्गमन्त्रत: ॥ २७ ॥

பஞ்சாம்ருதாதி ஸம்பூஜ்ய ஸ்நபநேந தத: பரம் !
பூஜயேத் ஸ்கந்த மூலேன ப்ரம்ம மூர்த்யங்க மந்த்ரத: !!

ஸ்நபநத்தோடு பஞ்சாம்ருத பூஜையைச் செய்து ஸ்கந்த மூலமந்த்ரம், ப்ரம்ம மந்த்ரம், அங்கமந்த்ரம், மூர்த்தி மந்திரங்களையும்,

स्कन्दसूक्तेन मन्त्रज्ञ: कुमारयेति मन्त्रत: ।
अयं कुमारमन्त्रेण माते कुमारमन्त्रत: ॥ २८ ॥

ஸ்கந்த ஸூக்தேந மந்த்ரஜ்ஞ: குமாரயேதி மந்த்ரத: !
அயம்குமார மந்த்ரேண மாதே குமார மந்த்ரத: !!

ஸ்கந்த ஸூக்தம், குமார ஸூக்தம், அயம் குமார மந்த்ரம், மாதே குமார மந்த்ரம்,

मालामन्त्रेण मतिमान् रुद्रसूक्तेन तत्परम् ।
श्रीरुद्रचमकाभ्याञ्च पुरुषसूक्तं तत्परम् ॥ २९ ॥

மாலாமந்த்ரேண மதிமாந் ருத்ரஸூக்தேந தத்பரம் !
ஸ்ரீருத்ர சமகாப்யஞ்ச புருஷஸூக்தேந தத்பரம் !!

மாலாமந்த்ரம், ருத்ரஸூக்தம், ஸ்ரீருத்ரம், சமகம், புருஷ ஸூக்தம், இவைகளையும்

षड्वारं मन्त्रितैर्मन्त्रैः स्नापयेत्पञ्चशान्तिकैः ।
वस्त्रोपवीतगन्धञ्च सर्वाण्याभरणानि च ॥ ३० ॥

ஷட்வாரம் மந்த்ரிதைர் மந்த்ரை: ஸ்நாபயேத் பஞ்ச ஸாந்திகை:!
வஸ்த்ரோபவீத கந்தஞ்ச ஸர்வாந்யாபரணாநிச !!

6 முறை அபி மந்த்ரம் செய்து பஞ்ச சாந்தி மந்திரத்தையும் அதை கூறி அபிஷேகம் செய்யவும், வஸ்த்ரம், உபவீதம், சந்தனம் எல்லா ஆபரணங்களையும்

दत्वाय मन्त्रवित्कुर्यात्पञ्चावरणपूजनम् ।
विन्यसेन्मातृकान्यासं सैकत्रिंशत्कला मता ॥ ३१ ॥

தத்வாத மந்த்ர வித்குர்யாது பஞ்சாவரண பூஜநம்!
விந்யஸேத் மாத்ருகாந்யாஸம் ஸைகத்ரிம்ஸத் கலாமதா !!

மந்த்ரஜ்ஞனுக்கு அளித்து பஞ்சாவரண பூஜை செய்யவும், மாத்ருகாந்யாஸம், ஏகத்ரிம்ஸத் கலாந்யாஸம் செய்யவும்.

तत्काले पुष्पदामैश्च सर्वत्रैव प्रकल्पयेत् ।
प्रभूतहविषं दत्वा यथाविभवविस्तरम् ॥ ३२ ॥

தத்காலே புஷ்பதாமைஸ்ச ஸர்வத்ரைவப்ரகல்பயேத்!
ப்ரபூத ஹவிஷந்தத்வா யதாவிபவ விஸ்தரம் !!

மஹா அபிஷேக ஸமயத்தில் புஷ்பமாலை, சரங்களால் எல்லா இடத்திலும் அலங்கரிக்கவும், சக்திக்கு தக்கவாறு மஹா ஹவிஸ் நிவேதனம் செய்யவும்

सर्वोपदेशसंयुक्तं नानापुष्पसमन्वितम् ।
नानाफलसमोपेतम ज्यपूर्णदधिप्लुतम् ॥ ३३ ॥

ஸர்வோபதம்ஸ ஸம்யுக்தம் நாநாபுஷ்ப ஸமந்விதம்!
நாநாபலஸமோபேதம் ஆஜ்ய பூர்ண ததிப்லுதம் !!

எல்லா காய்கறி வகைகளுடனும் எல்லா வகையான புஷ்பங்களுடனும் எல்லாவகை பழங்களுடன் நெய், தயிர் இவைகளுடன்

पानीयं मुखवासञ्च ताम्बूलञ्च विशेषतः ।
धूपदीपादिकं दत्वा गुह्यग्निञ्च नयेत्ततः ॥ ३४ ॥

பாநீயம் முகவாஸஞ்ச தாம்பூலஞ்ச விசேஷத:!
தூபதீபாதி கந்தத்வா குஹ்யாக்நிஞ்சநயேத்தத:!!

பருகுவதற்கு நீரையும், வாசனையுடன் தாம்பூலமும் கொடுத்து தூப, தீபம், கொடுத்து அக்னி கார்யம் செய்து குஹ்னை ஆவாஹனம் செய்யவும்.

श्यामवृक्षसमिद्भिश्च वरुणं सर्पिषा हुनेत् ।
षडक्षरेण मन्त्रेण प्रत्येकं द्विसहस्रकम् ॥ ३५ ॥

ஸ்யாம வ்ருக்ஷ ஸமித்பிஸ்ச வருணம் ஸர்ப்பிஷா ஹுநேத்!
ஷடக்ஷரேண மந்த்ரேண ப்ரத்யேகம் த்விஸஹஸ்ரகம்!!

பாலுள்ள ஸமித்துக்களாலும், நெய்யால் வருண மந்திரத்தை ஹோமம் செய்யவும், ஷடக்ஷர மந்திரத்தினால் 2000 ஆவர்த்தி ஹோமம் செய்யவும்.

अङ्गमन्त्रैर्दशांशं तु पूर्णाहुतिसमाचरेत् ।
स्विष्टकृच्च जयादिञ्च सर्वकामार्थसिद्धये ॥ ३६ ॥

அங்க மந்த்ரைர்தசாம்ஸந்து பூர்ணாஹுதி ஸமாசரேத்!
ஸ்விஷ்டக்ருச்ச ஜயாதிஞ்ச ஸர்வகாமார்த ஸித்தயே!!

அங்க மந்திரங்களால் 10 ல் 1 பகுதியான 200 ஆவர்த்தி ஹோமம் செய்து பூர்ணாஹுதியை செய்யவும். ஸ்விஷ்டக்ருத் ஹோமமும் ஜயாதி ஹோமத்தையும் எல்லா விருப்பத்தை அடையவும் செய்யவும்.

स्वर्णपुष्पैश्च दानैश्च वाद्यैर्गीतैश्च नर्तनैः ।
जपैः प्रदक्षिणैः स्तोत्रैर्नमस्कारैश्च भक्तितः ॥ ३७ ॥

ஸ்வர்ண புஷ்பைஸ்ச தானைஸ்ச வாத்யைர் கீதைஸ்ச நர்த்தநை:।
ஜபைப்ரதக்ஷிணை ஸ்தோத்ரை: நமஸ்காரைஸ்ச பக்தித:॥

ஸ்வர்ண புஷ்ப தானத்தினாலும், வாத்யம், கீதம், நர்த்தனம், ஜபம், ப்ரதக்ஷிணம், ஸ்தோத்ரம், நமஸ்காரம் இவைகளால் பக்தியுடன்

प्रीणयित्वा महासेनं प्रार्थयेदर्थमीप्सितम् ।
यान् यान् कामयते कामान् तांस्तान् सत्यमवाप्नुयात् ॥ ३८ ॥

ப்ரீணயித்வா மஹாஸேநம் ப்ரார்த்தயேதர்தமீப்ஸிதம்।
யாந்யாந் காமயதே காமாந் தாம்ஸ்தாந் ஸத்ய மவாப்நுயாத்॥

சுப்ரமண்யரை சந்தோஷிக்கச் செய்து விரும்பும் பயனை ப்ரார்த்திக்கவும், எந்தந்த விருப்பத்தை வேண்டுகிறானோ அந்தந்த விருப்பங்களை உண்மையாகவே அடைகின்றான்.

आचार्यं पूजयेत्कर्ता गोभूमीधान्यकाञ्चनैः ।
वस्त्रहेमाङ्गुलीयैश्च दासीदासैश्च भक्तितः ॥
कुमारं गण्डरोगस्य नाशार्थमपि कारयेत् ॥ ३९ ॥

ஆசார்யம் பூஜயேத் கர்த்தா கோபூமி தாந்யகாஞ்சநை:।
வஸ்த்ரஹேமாங்குலீயைஸ்ச தாஸீதாஸைஸ்ச பக்தித:॥
குமாரம் கண்டரோகஸ்ய நாஸார்த்த மபிகாரயேத்॥

யஜமானன் ஆச்சார்யனை பூஜித்து, பசு, பூமி, தான்யம், தனம், வஸ்த்ரம், தங்க மோதிரம், தாஸீதாஸன் இவைகளை பக்தியோடு கொடுக்கவும். அழிவிற்க்காக கூட கண்ட ரோகமானது ஏற்படாது.

इति श्रीकुमारतन्त्रे महाभिषेकविधिर्नाम
पञ्चचत्वारिंशत्पटलः

இதி ஸ்ரீ குமாரதந்த்ரே கௌசிக ப்ரச்னே
மஹாபிஷேக விதி: நாம பஞ்சசத்வாரிம்சத் படல:

இவ்வாறு ஸ்ரீ குமாரதந்த்ரத்தில் கௌசிக ப்ரச்னத்தில் மஹாஅபிஷேக விதி என்னும் 45 வது படலமாகும்.

वेदपाणेः कला पञ्च कुर्यात् पूर्वे ततः परम् ।
उरः स्थले च गुह्ये च शिश्ने चैव न्यसेद् बुधः ॥ ७ ॥

[illegible]

[illegible]

एते पञ्चकला वेदा ऊर्वोर्जान्वोश्च विन्यसेत् ।
षष्ठे मन्त्रे कला पञ्च जङ्घयोः पादयोरपि ॥ ८ ॥

[illegible]

[illegible]

षष्ठ कलास्तिवा धीमान् न्यसेदेवं विधानतः ।
सेवं वैशल्यलान्यासं च ज्ञात्वा च समर्चयेत् ॥ ९ ॥

[illegible]

[illegible]

तस्य तु सर्वयत्नेन न्यासं कृत्वार्चयेद् गुरुम् ।
य एतत् कुरुते नित्यं सोऽग्निष्टोमफलं लभेत् ॥ १० ॥

[illegible]

[illegible]

॥ कलान्यासः ॥

[illegible]

ओं जगद्भवं जयायै नमः ईशानमूर्ध्नि १

[illegible]

ओं बहुतो बलायै नमः पूर्वमूर्ध्नि २

[illegible]

ओं बृहत् उच्छतायै नमः दक्षिणमूर्ध्नि ३

[illegible]

ओं वचद्भवे वामायै नमः उत्तरमूर्ध्नि ४

[illegible]

ओं नमस्तेऽस्तु चन्द्रिके नमः पश्चिममूर्ध्नि ५

[illegible]

ओं विश्वरूपे विजयायै नमः नैर्ऋतमूर्ध्नि ६

[illegible]

ओं जगद्भवोऽभिमितिर्जरायै नमः ईशानवक्त्रे ७

[illegible]

॥ षट्चत्वारिंशत् पटलः ॥

ஷட்சத்ராரிம்சத் படல:

46-வது படலம்

स्कन्दकलान्यासविधिः

ஸ்கந்த கலாந்யாஸ விதி:

ஸ்கந்த கலாந்யாஸ முறை

ततः स्कन्दकलान्यासं सैकत्रिंशत्कलास्मृतम् ।
स्कन्दसूक्तस्य षण्मन्त्रैः सकलाभिर्न्यसेत् सुधीः ॥ १ ॥

ததஸ்கந்த கலாந்யாஸம் ஸைகத்ரிம்சத் கலாஸ்ம்ருதம்।
ஸ்கந்த ஸூக்தஸ்ய ஷண்மந்த்ரை: ஸகலாபிர்ந்யஸேத் ஸுதீ:॥

பிறகு ஸ்கந்த கலாந்யாஸம் என்ற 31 கலாந்யாஸம் கூறப்படுகின்றது, ஸ்கந்த ஸூக்த்தினுடைய 6 மந்திரங்களால் கலைகளுடன் கூடியதாக நியாஸம் செய்ய வேண்டும்.

सैकत्रिंशत्कलां वक्ष्ये श्रृणु कौशिक सुव्रत ।
जया बलोन्नता वामा नन्दिनी विजया रजा ॥ २ ॥

ஸைகத்ரிம்ஸத் கலாம்வக்ஷ்யே ஸ்ருணு கௌசிக ஸுவ்ரத।
ஜயாபலோந்நதா வாமா நந்திநீவிஜயா ரஜா॥

அந்த 31 கலையை கூறுகிறேன், கேளும்! ஜயா, பலா, உந்நதா, வாமா, நந்நினீ, விஜயா, ரஜா

सेना माया च शान्ती च सत्या सूक्ष्मा सुमत्यपि ।
प्रज्ञामृता यशश्चैव वरिष्ठा सुप्रतिष्ठिका ॥ ३ ॥

ஸேநாமாயாச ஸாந்தீச ஸத்யாஸூக்ஷ்மா ஸுமத்யபி।
ப்ரஜ்ஞாம்ருதாய ஸஸ்சைவ வரிஷ்டா ஸுப்ரதிஷ்டிகா॥

ஸேநா, மாயா, சாந்தீ, ஸத்தியா, ஸூக்ஷ்மா, சுமதி, ப்ரக்ஞா, அம்ருதா, யச:, வரிஷ்டா, ஸுப்ரதிஷ்டா

रुचिरा भ्रामिणी भूती मान्या जीवातुरेव च ।
शुद्धा कृपा सत्वरा च जगती वरदा ततः ॥ ४ ॥

ருசிராப்ராமிணீ பூதி மாந்யாஜீவாதுரேவச।
சுத்தாக்ருபாஸத்வாராச ஜகதீ வரதாதத:॥

ருசிரா, ப்ராமிணீ, பூதி, மாந்யா, ஜீவாது:, சுத்தா, க்ருபா, ஸத்வரா, ஜகதீ, வரதா

कामदा हरिणी श्यामा सैकत्रिंशत्कला स्मृताः ।
स्कन्दसूक्तस्य षण्मन्त्रैः प्रथमे षट्कला शिरः ॥ ५ ॥

காமதாஹரிணீஸ்யாமா ஸைகத்ரிம்ஸத் கலாஸ்ம்ருதா:।
ஸ்கந்த ஸூக்தஸ்ய ஷண்மந்த்ரை: ப்ரதமேஷட் கலாசிர:॥

காமதா, ஹரிணீ, ச்யாமா, இவர்கள் 31 கலைகளாகும். ஸ்கந்த ஸூக்தத்தினுடைய 6 மந்திரங்களில் முதல் மந்திரத்தோடு 6 கலைகளுடன் சிரஸில் நியாஸம் செய்யவும்

द्वितीये षट्कला वक्त्रे तृतीये पञ्चमी कला ।
हृदये कण्ठदेशे तु बाह्वोर्नाभौ तु विन्यसेत् ॥ ६ ॥

த்வீதீயே ஷட்கலாவக்த்ரே த்ருதீயே பஞ்சமாகலா:।
ஹ்ருதயே கண்ட தேசேது பாஹ்வோர்நாபௌது விந்யஸேத்॥

2 வது மந்திரத்துடன் 6 கலைகளோடு, முகத்தை நியாஸம் செய்யவும். 3வது மந்திரத்துடன் 5 கலைகளோடு ஹ்ருதயம், கழுத்து, 2 தோள், நாபி இவைகளில் நியாஸம் செய்ய வேண்டும்.

वेदान्त्रैः कला पञ्च कुक्षौ पृष्ठे ततः परम् ।
उरः स्थले च गुह्ये च शिश्ने चैव न्यसेद् बुधः ॥ ७ ॥

வேத மந்த்ரை: கலாபஞ்ச குக்ஷௌப்ருஷ்டேதத: பரம் !
உரஸ்தலேசகுஹ்யே ஸிஸ்நேசைவந்யஸேத் புத:!!

4வது மந்திரத்துடன் 5 கலைகளை குக்ஷி, ப்ருஷ்டம், மார்பு, குஹ்யம், ஆண் குறி, இவைகளில் நியாஸம் செய்ய வேண்டும்.

एतैः मन्त्रकला वेदा ऊर्वोर्जान्वोश्च विन्यसेत् ।
षष्ठे मन्त्रे कला पञ्च जङ्घयोः पादयोरपि ॥ ८ ॥

ஏதை: மந்த்ர கலாவேதா ஊர்வோர் ஜாந்வோஸ்ச விந்யஸேத் !
ஷஷ்டே மந்த்ரே கலாபஞ்ச ஜங்கயோ: பாதயோரபி!!

5-வது மந்திரத்துடன் 4 கலைகளோடு 2 தொடை, 2 முட்டுக்கால் நியாஸம் செய்ய வேண்டும். 6-வது மந்திரத்துடன் 5 கலைகளோடு முழந்தாள், பாதம் இவைகளிலும்

व्यापकाञ्जलिना धीमान् न्यसेदेवं विधानतः ।
सैकत्रिंशत्कलान्यासं न ज्ञात्वा न समर्चयेत् ॥ ९ ॥

வ்யாபகாஞ்சலி நாதீமாந்யஸேதேவம் விதாநத:!
ஸைகத்ரிம்ஸத் கலாந்யாஸம் நஜ்ஞாத்வாநஸமர்ச்சயேத் !!

வ்யாபக காஞ்சலி என்பதாக சிரஸ் முதல் பாதம் வரை முறைப்படி நியாஸம் செய்யவும். இந்த ஏகத்ரிம்ஸத் கலாந்யாஸத்தை அறியாமல் பூஜை செய்யக் கூடாது.

तस्मात् सर्वप्रयत्नेन न्यासं कृत्वार्पयेद् गुहम् ।
य एतत् कुरुते नित्यं सोऽग्निष्टोमफलं लभेत् ॥ १० ॥

தஸ்மாத் ஸர்வ ப்ரயத்நேந ந்யாஸங் க்ருத்வார்பயேத் குஹம் !
ய ஏதத் குருதே நித்யம் ஸோக்நிஷ்டோமபலம் லபேத் !!

ஆகையால் மிக்க முயற்ச்சியுடன் நியாஸம் செய்து முருகனை திருப்திப் படுத்தவும். யார் இவ்வாறு நித்தியப்படி யார் நியாஸம் செய்கிறானோ, அவன் அக்னிஷ்டோம பலனை அடைகிறான்

॥ कलान्यासक्रमः ॥

கலாந்யாஸ க்ரமம்

ओं जगद्भवं जयायै नमः ईशानमूर्ध्नि १

ஓம் ஜகத்புவம் ஜயாயை நம: - ஈஸாந மூர்த்நி ஈசாந சிரஸ்

ओं बहुतो बलायै नमः पूर्वमूर्ध्नि २

ஓம் பஹுதோபலாயை நம: -பூர்வ மூர்த்நி–கிழக்கு சிரஸ்

ओं हुतम् उन्नतायै नमः दक्षिणमूर्ध्नि ३

ஓம் ஹுதமுந்நதாயை நம: தக்ஷிணமூர்த்நி தெற்கு சிரஸ்

ओं वचद्भवे वामायै नमः उत्तरमूर्ध्नि ४

ஓம் வசத்புவே வாமாயை நம: உத்தர மூர்த்நி வடக்கு சிரஸ்

ओं नमस्तेऽस्तु नन्दिन्यै नमः पश्चिममूर्ध्नि ५

ஓம் நமஸ்தேஸ்து நந்திந்யை நம: பஸ்சிம மூர்த்நி மேற்கு சிரஸ்

ओं विश्वभुवे विजयायै नमः नैर्ऋतमूर्ध्नि ६

ஓம் விஸ்வபுவே விஜயாயை நம: நைருத மூர்த்நி தென்மேற்கு சிரஸ்

ओं जगद्भुवोऽधिपतिर्जरायै नमः ईशानवक्त्रे ७

ஓம் ஜகத்புவோதி பதிர்ஜராயை நம: ஈசாந வக்த்ரே ஈசான முகம்

ओं वचद्भुवे वरदायै नमः वामजङ्घायाम् २८

ஓம் வசத்புவே வரதாயை நம: வாம ஜங்காயாம் இடது முழந்தாள்

ओं स्कन्दविशाखिने कामदायै नमः दक्षिणपादे २९

ஓம் ஸ்கந்த விஸாகிநே காமதாயை நம: தக்ஷிண பாதே வலது கால்

ओं हव्यं यस्मात् हरिन्यै नमः वामपादे ३०

ஓம் ஹவ்யம் யஸ்மாது ஹரின்யைநம: வாமபாதே இடது கால்

ओं षण्मुखाय श्यामायै नमः व्यापकांजलिः

ஓம் ஷண்முகாய ஸ்யாமாயை நம: வ்யாபகாஞ்சலி : (சிரஸ் முதல் பாதம் வரை)

इति न्यासक्रमः

இதி ந்யாஸக்ரம:
இவ்வாறு நியாஸம் செய்ய வேண்டும்

इति श्रीकुमारतन्त्रे स्कन्दकलान्यासविधिर्नाम
षट्चत्वारिंशत्पटलः

இதி ஸ்ரீ குமார தந்த்ரே ஸ்கந்த கலாந்யாஸ விதி நாம
ஷட் சத்வாரிம் சத் படல:

இவ்வாறு ஸ்ரீ குமார தந்திரத்தில் ஸ்கந்த
கலாந்யாஸ விதி என்னும்
46வது படலமாகும்.

ओं सेनानी: सेनायै नम: पूर्ववक्त्रे ८

ஓம் ஸேநாநிஸ்ஸேநாயை நம: பூர்வ வக்த்ரே
கிழக்கு முகம்

ओं मयूरप्रियायमायायै नम: दक्षिणवक्त्रे ९

ஓம் மயூரப்ரியாயமாயாயை நம: தக்ஷிண வக்த்ரே
தெற்கு முகம்

ओं षडानन: शान्त्यै नम: उत्तरवक्त्रे १०

ஓம் ஷடாநந: ஶாந்த்யை நம: உத்தர வக்த்ரே
வடக்கு முகம்

ओं सत्त्वायाहं नमस्तेऽस्तु सत्यायै नम: पश्चिमवक्त्रे ११

ஓம் ஸத்வாயாஹ ந்நமஸ்தேஸ்து ஸத்யாயை நம:
பஸ்சிம வக்த்ரே மேற்கு முகம்

ओं सुखं वहस्व सूक्ष्मायै नम: नैर्ऋतवक्त्रे १२

ஓம் சுகம் வஹஸ் ஸூக்ஷ்மாயை நம: நைருத
வக்த்ரே தென்மேற்கு முகம்

ओं सुब्रह्मण्य सुमत्यै नम: हृदये १३

ஓம் சுப்ரஹ்மண்ய ஸுமத்யை நம: - ஹ்ருதயே
ஹ்ருதயம்

ओं बृहस्पते: सुतां प्रज्ञायै नम: गले १४

ஓம் ப்ருஹஸ்பதேஸ் ஸுதாம் ப்ரக்ஞாயை நம: களே
கழுத்து

ओं अस्य पद्मयोने अमृतायै नम: दक्षिणबाहौ १५

ஓம் அஸ்யபத்ம யோநே அம்ருதாயை நம: - தக்ஷிண
பாஹௌ வலது கை

ओं अस्यात्मयशसे नम: वामबाहौ १६

ஓம் அஸ்யாத்ம யஸஸே நம: - வாம பாஹௌ -
இடது கை

ओं वहने वहन्तु वरिष्ठायै नम: नाभौ १७

ஓம் வஹநே வஹந்து வரிஷ்டாயை நம: நாபௌ
தொப்புள்

ओं सुब्रह्मण्य सुप्रतिष्ठायै नम: कुक्षौ १८

ஓம் ஸுப்ரஹ்மண்ய ஸுப்ரதிஷ்டாயை நம: -
குக்ஷௌ வயிறு

ओं रुद्रभुवे रुचायै नम: पृष्ठे १९

ஓம் ருத்ரபுவே ருசாயை நம: - ப்ருஷ்டே - பின்பாகம்

ओं ब्रह्मभुवे भामिण्यै नम: उरसि २०

ஓம் ப்ரஹ்மபுவே ப்ராஹ்மிண்யை நம: - உரஸி -
மார்பு

ओं भुवद्भुवे भूत्यै नम: गुह्ये २१

ஓம் புவத்புவே பூத்யை நம: குஹ்யே - வயிற்றின்
அடிப்பகுதி

ओं अभूताय मान्यायै नम: शिश्ने २२

ஓம் அபூதாயமாந்யாயை நம: ஸிஸ் நம் ஆண்குறி

ओं जगद्भुवे जीवायै नम: दक्षिणोरौ २३

ஓம் ஜகத்புவே ஜீவாயை நம: தக்ஷிணோரௌ
-வலது தொடை

ओं सुब्रह्मण्य सुद्धायै नम: वामोरौ २४

ஓம் சுப்ரஹ்மண்ய சுத்தாயை நம: வாமோரௌ இடது
தொடை

ओं कृत्तिकासुतकृपायै नम: दक्षिणजानुनि २५

ஓம் க்ருத்திகா சுத க்ருபாயை நம: தக்ஷிண ஜாநுநி
வலது முட்டுக்கால்

ओं षष्ठाङ्गसत्त्वरायै नम: वामजानुनि २६

ஓம் ஷஷ்டாங்க ஸத்வராயை நம: வாமஜாநுநி இடது
முட்டுக்கால்

ओं जगद्भुवे जगत्यै नम: दक्षिणजङ्घायाम् २७

ஓம் ஜகத்புவே ஜகத்யை நம: தக்ஷிண ஜங்காயாம்
வலது முழந்தாள்

ओं वचद्भुवे वरदायै नमः वामजङ्घायाम् २८

ஓம் வசத்புவேவரதாயை நம: வாம ஜங்காயாம் இடது முழந்தாள்

ओं स्कन्दविशाखिने कामदायै नमः दक्षिणपादे २९

ஓம் ஸ்கந்த விஸாகிநே காமதாயை நம: தக்ஷிண பாதே வலது கால்

ओं हव्यं यस्मात् हरिन्यै नमः वामपादे ३०

ஓம் ஹவ்யம் யஸ்மாது ஹரின்யைநம: வாமபாதே இடது கால்

ओं षण्मुखाय श्यामायै नमः व्यापकांजलिः

ஓம் ஷண்முகாய ஸ்யாமாயை நம: வ்யாபகாஞ்சலி : (சிரஸ் முதல் பாதம் வரை)

इति न्यासक्रमः

இதி ந்யாஸக்ரம:
இவ்வாறு நியாஸம் செய்ய வேண்டும்

इति श्रीकुमारतन्त्रे स्कन्दगलान्यासविधिर्नाम षट्चत्वारिंशत्पटलः

இதி ஸ்ரீ குமார தந்த்ரே ஸ்கந்த கலாந்யாஸ விதி நாம ஷட் சத்வாரிம் சத் படல :

இவ்வாறு ஸ்ரீ குமார தந்திரத்தில் ஸ்கந்த கலாந்யாஸ விதி என்னும் 46வது படலமாகும்.

॥ सप्तचत्वारिंशत्पटल: ॥

ஸப்த சத்வாரிம் ஸத்படல:!!

47-வது படலம்

मातृकान्यासविधि:

மாத்ருகாந்யாசவிதி:

அவயவங்களில் எழுத்துக்களை வைப்பு முறை

श्रृणु कौशिक वक्ष्येऽहं सुब्रह्मण्यस्य मातृकाम् ।
भुक्तिमुक्तिप्रदं पुंसां सर्वोपद्रवनाशनम् ॥ १॥

ச்ருணு கௌசிகவக்ஷ்யேஹம் சுப்ரம்மண்யஸ்ய மாத்ருகாம்!
புக்தி முக்தி ப்ரதம்பும்ஸாம் ஸர்வோபத்ரவ நாசநம்!!

பரமேஸ்வரனாகிய நான் புருஷர்களுக்கு எல்லா இடையூறுகளைப் போக்கக் கூடியதாயும் இம்மை மறுமையாகிய இருபயன்களைத் தரக்கூடியதாயும் உள்ள சுப்பிரமண்யருடைய 51 ஐம்பத்தோரு எழுத்துக்களையும் கடவுளின் பெயர்களையும் கொண்ட அக்ஷரந்யாஸங்களைக் கூறப்போகின்றேன் ஓ கௌசிகமஹரிஷியே நீ கேட்பாயாக!

केशान्ते मुखवृत्ते च नेत्रयो: श्रोत्रनासिकयो: ।
कर्णयोरोष्ठयोर्दन्तपंक्तौ मूर्धिमुखेस्वरम् ॥ २ ॥

கேசாந்தே முகவ்ருத்தே நேத்ரயோ: ச்ரோத்ரநாஸிகயோ:!
கர்ண்டியோரோ ஷ்டயோர்தந்த பங்க்தௌ மூர்த்னி முகேஸ்வரம்!!

ஸ்வரம் எனப்படும் அகர முதல் அ: காரம் வரை கூறப்பட்டுள்ள 16 பதினாறு உயிர் எழுத்துக்களை தலை, நெற்றி, இரு கண்கள், இரு காதுகள், இரு மூக்கு துவாரங்களின் மேற்பாகம், கழுத்தின் இரு பாகங்கள், மேலுதடு, கீழுதடு, மேல் பல்வரிசை, கீழ்ப் பல்வரிசை, சிகை, வாய் ஆகிய 16 பதினாறு இடங்களில் வலக்கை விரல்களால் தொட வேண்டும்.

कवर्गं दक्षिणे हस्ते चवर्गं वामहस्तके ।
टवर्गं दक्षपादे च तवर्गं वामपादके ॥ ३॥

கவர்கம் தக்ஷிணே ஹஸ்தேசவர்கம் வாமஹஸ்தகே!
டவர்கம் தக்ஷபாதேச தவர்கம் வாமபாதகே!!

'க' என்ற எழுத்து முதல் 'ங' என்ற எழுத்து வரை கூறப்பட்டுள்ள ஐந்து எழுத்துக்களை வலக்கையின் அடிப்பகுதி, முழங்கை மணிக்கட்டு, உள்ளங்கை விரல்கள் ஆகிய ஐந்து இடங்களைத் தொடல் வேண்டும். அவ்வாறே 'ச' என்ற எழுத்து முதல் 'ஞ' என்ற எழுத்து வரை கூறப்பட்டுள்ள ஐந்து எழுத்துக்களை இடக்கையின் அடிப்பகுதி, முழங்கை மணிக்கட்டு, உள்ளங்கை விரல்கள் ஆகிய ஐந்து இடங்களைத் தொடல் வேண்டும். 'ட' என்ற எழுத்து முதல் 'ண' என்ற எழுத்து வரை கூறப்பட்டுள்ள ஐந்து எழுத்துக்களை வலது காலின் தொடையின் அடிப்பகுதி முழங்கால் கணுக்கால் வலது காலின் அடித்தளம் விரல்கள், 'த' என்ற எழுத்து முதல் 'ந' என்ற எழுத்து வரை கூறப்பட்டுள்ள ஐந்து எழுத்துக்களை இடது காலின் தொடையின் அடிப்பகுதி, முழங்கால், கணுக்கால், இடது காலின் அடித்தளம், விரல்கள் ஆகிய ஐந்து இடங்களைத் தொடல் வேண்டும்.

पफौ पार्श्वद्वये न्यस्य बकारं पृष्ठदेशके ।
भकारं नाभिदेशे तु मकारं कुक्षिदेशके ॥ ४ ॥

பபௌ பார்ச்வத்வயே ந்யஸ்ய பகாரம் ப்ருஷ்டதேசகே!
பகாரம் நாபி தேசேது மகாரம் குக்ஷிதேசகே!!

'ப' என்ற எழுத்து முதல் 'ம' என்ற எழுத்து வரை கூறப்பட்டுள்ள ஐந்து எழுத்துக்களை

வலது பாகம், இடது பாகம், ப்ருஷ்டம் எனப்படும் குதம், தொப்புள் அடிபாகம் ஆகிய ஐந்து இடங்களைத் தொடல் வேண்டும்.

यकारं हृदये न्यस्य रलौ दोर्मूलयोर्न्यसेत् ।
वकारं कण्ठपृष्ठे तु शषौ कक्षद्वये न्यसेत् ॥ ५ ॥

யகாரம் ஹ்ருதயே ந்யஸ்யரலௌ
தோர்மூலயோர்ந்யஸேத்!
வகாரம் கண்டப்ருஷ்டேது சஷௌ கக்ஷத்வயோர்
ந்யஸேத்!!

'ய' காரம் முதல் 'ஷ' காரம் வரை கூறப்பட்டுள்ள ஆறு எழுத்துக்களை ஹ்ருதயம் (மார்பின் கீழ் பகுதி) வலது தோள்பட்டை, இடது தோள்பட்டை, கழுத்தின் பின்புறம், இரு அக்குள் பிரதேசங்கள், ஆகிய ஆறு இடங்களைத் தொடல் வேண்டும்.

सहौ शिश्ने च गुह्ये च लकारं भुजयोर्न्यसेत् ।
क्षकारं व्यापकं शेषां सुब्रह्मण्यस्य मातृकाम् ॥ ६ ॥

ஸஹௌ சிச்நே குஹ்யேசளகாரம் புஜயோர்
ந்யஸேத்!
க்ஷகாரம் வ்யாபகம் சேஷாம் சுப்ரஹ்மண்யஸ்ய
மாத்ருகாம்!!

'ஸ', 'ஹ' என்ற இரண்டு அக்ஷரங்களை ஆண்குறியாகவும், மறைவிடமாகவும் (ஆஸனவாய்) ஆகவும் உள் இரண்டு இடங்களைத் தொடல் வேண்டும். 'ள' காரம் என்ற அக்ஷரத்தை தோள்களில் தொடல் வேண்டும். 'க்ஷ' காரம் என்ற எழுத்தை விடப்பட்டுள்ள எல்லா பாகங்களிலும் தொடல் வேண்டும். ஐம்பத்தொன்று அக்ஷரவடிவாக சுப்பிரமண்ய சுவாமியின் உருவம் விளங்குகின்றது.

तान्येतानि न चोक्तानि वर्णेश्वराननं श्रुणु ।
अमरेश्वरं आराध्यस्तत इन्द्रपुरोगमा: ॥ ७ ॥

தான்யேதானி நசோக்தானி வர்ணேஸ்வரானனம்
ச்ருணு!
அமரேஸ்வரம் ஆராத்யஸ்தத இந்த்ரபுரோகமா:!!

இந்த உயிர் எழுத்துக்களோ அந்த மெய் எழுத்துக்களோ என்னால் கூறப்படப் போவன அல்ல. உயிர் எழுத்துக்கள் அடங்கிய முகத்தில் விளங்கும் உயிர் தேவதைகளைக் கூறுகின்றேன். ஓ கௌசிகமுனிவரே நீவீர் கேட்பீராக!

1 அகரத்திற்கு அமரேஸ்வரனும், 2 ஆகாரத்திற்கு ஆராத்யனும், 3 இகரத்திற்கு இந்திரனை முன்னிட்டு செல்லும் தேவர்களும்

ईशपुत्र उमापुत्र ऊर्ध्वरेतो मम प्रिय ।
ऋणोऋरणान्यश्च ऌहन्तैकनायक: ॥ ८ ॥

ஈஸபுத்ர உமாபுத்ர ஊர்த்வரேதோ மம ப்ரிய:!
ருணோ ரூரணால்ருன்யஸ்ச ல்ருஹந்தைக நாயக:!!

ஈகாரத்திற்கு ஈஸபுத்திரனும், உகாரத்திற்கு உமா புத்திரனும். ஊகாரத்திற்கு ஊர்த்வரேதனும், (ரலம்பா பேதத்வாத்) ருகார, ரூகார, லுகார லூகாரமாகிய நான்கு எழுத்துக்களுக்கு சிவப்ரியனும், ஏகாரத்திற்கு ஏகநாகனும்

ऐश्वर्यप्रद ओजस्वी औपम्यरहित: पुमान् ।
ततोऽम्बुजासनक्षीणं तेषां स्यु: स्वरदेवता: ॥ ९ ॥

ஐஸ்வர்யப்ரதோ ஓஜஸ்வீ ஔபம்யரஹித: புமான்!
ததோம்புஜாஸநாக்ஷீணம் தேஷாம்ஸ்யு: ஸ்வரதேவ
தா:!!

ஐகாரத்திற்கு ஐஸ்வர்யப்ரதனும் ஓகாரத்திற்கு ஓஜஸ்வியும் ஔகாரத்திற்கு ஔபம்யரஹிதனும் அம்அ: என்ற இரண்டு எழுத்துகளுக்கு அம்புஜாஸனும் அக்ஷீணனும் அந்த உயிர் எழுத்துக்களின் தேவதைகள் ஆவர். ககாரம் முதல் க்ஷகாரம் வரை கூறப்பட்டுள்ள 35 முப்பத்தைந்து எழுத்துக்களின் தேவதைகள் வருமாறு

कमण्डलुधर: खड्गपाणिर्गङ्गासुतस्तत: ।
घण्टाहस्तोङ्प्रियश्च चन्द्रशेखर ईरित: ॥ १० ॥

கமண்டலுதர: கட்கபாணிர் கங்கா சுதஸ்தத:/
கண்டாஹஸ்தோங ப்ரியச் சந்த்ரசேகர ஈரித://

'க' விற்கு கமண்டலுதரனும் 'க' விற்கு கட்கபாணியும் 'க'விற்கு கங்காசுதனும் 'க' விற்கு கண்டாஹஸ்தனும் 'ங' விற்கு 'ங' ப்ரியனும், 'ச' விற்கு சந்திரசேகரனும் கூறப்பட்டுள்ளனர்.

छन्दोमयश्चैव जगत्पतिश्च झषकेतुजित् ।
ञमूर्तिष्टङ्कहस्तश्च ठस्वरूपोऽथडम्बर: ॥ ११ ॥

சந்தோமயச்சைவ ஜகத்பதிச்ச ஜஷகேதுஜித் /
ஞமூர்த்தி ஷ்டங்கஹஸ்தச் ச டஸ்வரூபோத
டம்பர://

'ச' காரத்திற்கு சந்தோமயனும் ஜகாரத்திற்கு ஜகத்பதியும் ஜ காரத்திற்கு ஜஷகேதுஜிதும் ஞகாரத்திற்கு மூர்த்தியும் 'ட' காரத்திற்கு டங்கஹஸ்தனும் 'ட' காரத்திற்கு 'ட' ஸ்வரூபனும் 'ட' காரத்திற்கு 'ட' ம்பரனும் கூறப்பட்டுள்ளனர்.

ढक्कप्रियोणगम्यश्च तत्त्वरूपस्थपिङ्गक: ।
दण्डपाणिर्धनुष्पाणिर्नगरनकरस्तत: ॥ १२ ॥

டக்கப்ரியோ ணகம்யச்ச தத்வருபஸ்தபிங்கட:/
தண்டபாணி ர்தனுஷ்பாணிர் நகரந்த்ர காஸ்தத://

'ட' காரத்திற்கு 'ட' க்காப்ரியனும் 'ண' காரத்திற்கு 'ண' கம்யனும் 'த' காரத்திற்கு தத்துவருபனும் 'த' காரத்திற்கு 'த' பிங்கடனும், 'த' காரத்திற்கு தண்டபாணியும் 'த' காரத்திற்கு தனுஷ்பாணியும் 'ந' காரத்திற்கு நகரந்த்ரகாரனும் கூறப்பட்டுள்ளனர்.

तथैव पद्महस्तश्च फणिहस्तस्तथैव च ।
ततस्तु बहुलापुत्रो भवात्मज इतीरित: ॥ १३ ॥

ததைவ பத்மஹஸ்தச்ச பணிஹஸ்த ஸ்ததைவச /
ததஸ்து பகுளாபுத்ரோ பவாத்மஜ இதீரித://

'ப' காரத்திற்கு பத்மஹஸ்தனும் 'ப' காரத்திற்கு பணிஹஸ்தனும் பகாரத்திற்கு பஹுளாபுத்திரனும் ப காரத்திற்கு பவாத்மஜனும் கூறப்பட்டுள்ளனர்.

महासेनो यज्ञमूर्ति रमणीयस्तथैव च ।
लम्बोदरानुजश्चैव वचन्द्र: शरसंभव: ॥ १४ ॥

மஹாஸேனோ யக்ஞமூர்த்திர் ரமணீய ஸ்ததைவ ச /
லம்போத ரானுஜச்சைவ வசந்த்பூ: சரஸம் பவ://

'ம' காரத்திற்கு மஹாஸேனனும் 'ய' காரத்திற்கு யக்ஞ மூர்த்தியும் 'ர' காரத்திற்கு ரமணீயனும் 'ல' காரத்திற்கு லம்போதரானுஜனும் வ காரத்திற்கு வசந்பூவும் ச காரத்திற்கு சரஸம்பவனும் கூறப்பட்டுள்ளனர்.

षण्मुख: सर्वलोकेशो हरात्मज इति स्मृत: ।
लक्ष्मीवांश्च क्षमाक्षेत्र: कादिक्षान्ताधिदेवता: ॥ १५ ॥

ஷண்முகஸ் ஸர்வலோகேசோ ஹராத்மஜ
இதிஸ்ம்ருத:/
லக்ஷ்மீ வாம்ஸ்ச க்ஷமாக்ஷேத்ர: காதிக்ஷாந்தாதிதேவ
தா://

'ஷ' காரத்திற்கு ஷண்முகனும் 'ஸ' காரத்திற்கு ஸர்வ லோகேசனும் 'ஹ' காரத்திற்கு 'ஹ' ராத்மஜனும் 'ள' காரத்திற்கு லக்ஷ்மீவானும் 'க்ஷ' காரத்திற்கு க்ஷமாக்ஷேத்ரனும் அதிதேவதைகளாகக் கூறப்பட்டுள்ளனர்.

अकारदिक्षकारान्तं न्यसेद्देहे स्वनामभि: ।
प्रणवादिनमोऽन्तैश्च ब्राह्मणक्षत्रियोऽपि वा ॥ १६ ॥

அகாராதிக்ஷ காராந்தம் ந்யஸேத் தே
ஹேஸ்வநாமபி:/
ப்ரணவாதி நமோந்தைச் ப்ராஹ்மண க்ஷத்ரி
யோபிவா//

'ஓம்' என்ற எழுத்தை முதலிலும் 'நம:' என்பதை கடைசியிலும் இடையில் அகரம் முதல் க்ஷகாரமீறான எழுத்துக்களை அதன் தேவதையுடனும் கூட்டி தனது சரீரத்தில் ந்யாஸம் செய்ய வேண்டும் அந்தணர்களும் அரசர்களும்

वैश्यो वाप्यथ शूद्रो वा सुब्रह्मण्याख्यमातृकाम् ।
जपकाले जपेद्यस्तु जयसिद्धिमवाप्नुयात् ॥ १७ ॥

வைஸ்யோ வாப்யத சூத்ரோ வாபி ஸுப்ரஹ்மண்யாக்ய மாத்ருகாம் /
ஜபகாலே ஜபேத்யஸ்து ஜயஸித்தி மவாப்னுயாத் //

வைஸ்யனும் சூத்திரனும் ஆகிய நான்கு வர்ணத்தாருள் யார் ஒருவன் ஸுப்ரமண்யருடைய மாத்ருகாவர்ணங்களை தன் சரீரத்தில் ந்யாஸம் செய்து ஜபம் செய்கின்றானோ அவன் ஜயத்தை அடைகின்றான்.

पूजाकाले न्यसेदेतत्प्रतिष्ठाकाल एव च ।
गायत्रीजपकाले तु सुब्रह्मण्यस्य मातृकाम् ॥ १८ ॥

பூஜாகாலே ந்யஸேதேதத் ப்ரதிஷ்டா காலஏவச /
காயத்ரீஜபகாலேது ஸுப்ரஹ்மண்யஸ்ய மாத்ருகாம் //

வீட்டில் பூஜை செய்யும் பொழுதும், வீட்டில் தேவதாப்ரதிஷ்டை செய்யும் பொழுதும், காயத்ரீ ஜபம் செய்யும் பொழுதும், ஸுப்ரமண்யருடைய மாத்ருகாந்யாஸங் களைச் செய்ய வேண்டும்.

यः करोति मुखं तस्य सहस्रगुणितं फलम् ।
सप्तजन्म भवेद्विप्रः सोऽन्ते कौमारमाप्नुयात् ॥ १९ ॥

ய: கரோதி முகம் தஸ்யஸஹஸ்ரகுணிதம்பலம் /
ஸப்தஜன்ம பவேத்விப்ர: ஸோந்தே கௌமார மாப்னுயாத் //

எவன் ஒருவன் ஓங்காரத்துடன் அகாரம் முதலிய எழுத்துக்களையும் அதன் தேவதைகளையும் கூறி நமோந்தமாக தனது சரீரத்தில் ந்யாஸம் செய்கின்றானோ அவனது ஒருமுறை கூறியது ஆயிரம் முறை கூறிய பலனை அளிக்க வல்லது. பிராமமணர் அல்லாதவர் மேற்கூறியவற்றை செய்து வருவாராயின் ஏழு பிறப்பு பிராம்மணர்களாய் பிறந்து முடிவில் குமரக் கடவுளுடன் இரண்டறக் கலந்து குஹஸாயுஜ்யம் பெறுவர் என்று 47-வது படலமாகிய மாத்ருகாந்யாஸ படலத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

इति श्रीकुमारतन्त्रे कौशिकप्रश्ने
मातृकान्यासविधिर्नाम सप्तचत्वारिंशत्पटलः

இதி ஸ்ரீ குமாரதந்த்ரே கௌசிகப்ரச்னே மாத்ருகாந்யாஸ விதிர் நாம ஸப்த சத்வாரிம் சத் படல: !!

இவ்வாறு ஸ்ரீ குமார தந்த்ரத்தில் கௌசிக ப்ரச்னத்தில் மாத்ருகா ந்யாஸ விதி என்னும் 47-வது படலமாகும்.

।। अष्टचत्वारिंशत्पटलः ।।

அஷ்டசத் வாரிம் ஸத் படல:!

48-வது படலம்

सुब्रह्मण्यकवचनिधिः

சுப்ரஹ்மண்ய கவச விதி:!

सुब्रह्मणयस्य कवचं वक्ष्येऽहं श्रृणु कौशिक ।
सर्वपापप्रशमनं सर्वोपद्रवनाशनम् ॥ १ ॥

சுப்ரஹ்மண்ய ஸ்யகவசம் வக்ஷ்யே ஹம்ச்ருணு கௌசிக!
ஸர்வபாப ப்ரசமனம் ஸர்வோபத்ர வநாசநம்!!

எல்லா பாபங்களையும் போக்குகின்றதாயும் எல்லா கஷ்டங்களையும் நீக்குகின்றதாயும் உள்ள சுப்பிரமண்யருடைய கவசத்தை பரமேஸ்வரனாகிய நான் கூறப்போகின்றேன் ஹே! கௌசிக முனிவரே நீவிர் கேட்பீராக!

ब्रह्मानुष्टप्छन्दः । सुब्रह्मण्यस्य देवता ।
षान्तदीर्घेण करयेन षडङ्गन्यासकल्पना ॥ २ ॥

ப்ரஹ்மா னுஷ்டுப் சந்த: சுப்ரஹ்மண்யஸ் யதேவதா!
பாந்த தீர்கேண கல்பேநஷ்டங்கந்யாஸ கல்பநா!!

सुब्रह्मण्यस्य कवचस्य
ब्रह्माऋषिः! अनुष्टुप्छन्तः! सब्रह्मण्यो
देवता! सां हृदयायनमः!

सीं शिरसे स्वाहा! सूं शिखायै वषट्!
सैं कवचाय हुं! सौं नेत्रत्रयाय वौषट् !
सः अस्त्राय फट् ! भूर्भुवस्सुवरोम् इति
दिग् बन्धः !

சுப்ரமண்யஸ்ய கவசஸ்ய ப்ரஹ்மா ரிஷி:!
அநுஷ்டுப் சந்த;! சுப்ரஹ்மண்யோ தேவதா!!
ஸாம் ஹ்ருதயாயநம:! ஸீம்சிரஸேஸ்வாஹா!
ஸூம் ஸிகாயை வஷட்! ஸைம் கவசாயஹூம்!!
ஸௌம் நேத்ர த்ரயாய வௌஷட்!, ஸ:அஸ்த்ராயபட்
பூர்ப்பு வஸ்ஸுவரோம் இதி திக் பந்த:!!

ध्यानम् -

// த்யானம் //

सिन्दूरारुणमिन्दुकान्ति वदनं केयूरहारादिभिः
दिव्यैराभरणैर्विभूषिततनुः स्वर्गस्य सौख्यप्रदम् ।
अम्भोजाभयशक्तिकुक्कुटधरं रक्ताङ्गरागोज्वलं
सुब्रह्मण्यमुपास्महे प्रणमतां भीतिप्रणाशोद्यतम् ॥ ३ ॥

ஸிந்தூராருண மிந்து காந்தி வதனம் கேயூர ஹாராதிபி:!
திவ்யை ராபரணைர் விபூஷிததனு: ஸ்வர்கஸ்யஸௌக்யப்ரதம்!!
அம்போ ஜாபய ஸக்திகுக்குட தாம் ரக்தாங்கரா கோஜ்வலம்!
சுப்ரஹ்மண்ய முபாஸ் மஹேப்ரணமதாம் பீதிப்ரணா சோத்யதம்!!

செந்தூரம் போல் சிவந்த மேனியும் மதியன்ன அழகிய முகமும், கொண்டை தண்டை மாலையணிந்தவரும். தேவலோகத்தைச் சார்ந்த ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சரீரத்தை உடையவரும், ஸ்வர்கலோக வாஸிகளுக்கு சௌக்யத்தை அளிப்பவரும், செஞ்சுடர் காந்தி போன்றவரும், தாமரைப பூ, அபயஹஸ்தம் சக்தி ஆயுதம், கோழிக்கொடி, இவற்றை தரித்தவரும் வணங்கும் முருக பக்தர்களுடைய பயத்தைப் போக்குகின்றவருமான எங்கும் நிறைந்த பிரம்மண்யமான முருகக் கடவுளை வணங்குகின்றேன்.

सुब्रह्मण्योऽग्रत: पातु सेनानी: पातु पृष्ठत: ।
गुहो मां दक्षिणे पातु भूपति: पातु वामत: ॥ ४ ॥

சுப்ரஹ்மண்யோ க்ரத: பாதுஸேனானீ:
பாதுப்ருஷ்டத:!
குஹோமாம் தக்ஷிணே பாது பூபதி: பாது வாமத:!!

எதிர்ப் பக்கம் சுப்பிரமணியர் காக்கட்டும், பின் பக்கம் சேனானீ காக்கட்டும், எனது தென்பக்கம் குஹன் காக்கட்டும், வடப்பக்கம் பூபதி காக்கட்டும்

शिर: पातु महासेन: स्कन्दो रक्षेल्ललाटकम् ।
नेत्रयोर्द्वादशाक्षश्च श्रोत्रं रक्षतु विश्वभू: ॥ ५ ॥

சிர: பாது மஹாஸேன: ஸ்கந்தோரக்ஷேல்லலாடகம்!
நேத்ரயோர்த் வாதஸாக்ஷச்ச ஸ்ரோத்ரம் ரக்ஷது
விச்வபூ:!!

தலையை மஹாஸேனர் காக்கட்டும் நெற்றியை ஸ்கந்தர் காக்கட்டும், கண்களை த்வாதஸாக்ஷர் (பன்னிரண்டு கண்ணோன்) காக்கட்டும் காதுகளை விச்வபூ காக்கட்டும்

मुखं मे षण्मुख: पातु नासिकां मकरात्मज: ।
ओष्ठं वल्लीपति: पातु जिह्वां पातु षडक्षर: ॥ ६ ॥

முகம்மே ஷண்முக: பாது நாஸிகாம் மகராத் மஜ:!
ஒஷ்டம் வள்ளீ பதி: பாது ஜிஹ்வாம் பாது ஷடக்ஷர:!!

ஷண்முகர் முகத்தைக் காக்கட்டும், மூக்கினை மகராத்மஜன் காக்கட்டும், உதட்டினை வள்ளீ மணாளன் காக்கட்டும், நாக்கினை ஷடக்ஷரன் காக்கட்டும்

देवसेनापतिर्दन्तान् चिबुकं बहुलासुत: ।
कण्ठं तारकजित्पातु बाहुं द्वादशबाहुमान् ॥ ७ ॥

தேவஸேனா பதிர்தந்தான் சிபுகம் பஹுளாசுத:!
கண்டம் தாரகஜித் பாதுபாஹு ்ம் த்வாதஸ
பாகுமான்!!

பற்களை தேவஸேனாபதி காக்கட்டும், முகவாய் கட்டை பகுளாசுதன் காக்கட்டும், கழுத்தினை தாரகாசுரனை ஜெயித்தோன் காக்கட்டும். தோள்களை பன்னிரண்டு தோளான் (த்வாத சபாகுமான்) காக்கட்டும்

हस्तौ शक्तिधर: पातु वक्ष: पातु शरोद्भव: ।
हृदयं ब्रह्मभू: पातु कुक्षिं पात्वम्बिकासुत: ॥ ८ ॥

ஹஸ்தௌ சக்தி தர: பாது வக்ஷ: பாது சரோத்பவ:!
ஹ்ருதயம் ப்ரஹ்மபூ: பாது குக்ஷிம் பாது அம்
பிகாசுத:!!

கைகளை சக்திதரன் காக்கட்டும் மார்பினை சரோத்பவன் (சரவண பவன்) காக்கட்டும், மார்பினை பிரஹ்மபூ காக்கட்டும், அடிவயிற்றினை அம்பிகாசுதன் காக்கட்டும்

नाभिं शंभुसुत: पातु कटिं पातु हरात्मज: ।
ऊरुं पातु गजारूढो जानू द्वे जाह्नवीसुत: ॥ ९ ॥

நாபிம் ஸம்புசுத : பாதுகடிம் பாதுஹராத் மஜ:!
ஊரு பாதுகஜாருடோ ஜானுத்வே ஜாஹ்ன வீசுத:!!

சம்பு புத்திரன் தொப்புளைக் காக்கட்டும், இடுப்பினை ஹராத்மஜன் (சிவ புத்திரன்) காக்கட்டும், கஜாருடன் (யானை வாஹனன்) தொடைகளைக் காக்கட்டும், இரண்டு முழங்கால்களை கங்கை மைந்தன் காக்கட்டும்

जङ्घे विशाखो मे पातु पादयो: शिखिवाहन: ।
सर्वाण्यङ्गानि भूतेश: सप्तधातूंश्च षण्मुख: ॥ १० ॥

ஜங்கேவி சாகோமே பாது பாதயோ: சிகிவாஹன:!
சர்வாண் யங்கானி பூதேச: ஸப்ததாதூம்
ச்சஷண்முக:!!

விசாக நக்ஷத்திரத்தின் தோன்றிய விசாகன் இரண்டு கணுக்கால்களைக் காக்கட்டும், மயில் வாஹனன்சிகி (வாஹனன்) இரண்டு கால்களைக் காக்கட்டும். பஞ்ச

பூதங்களுக்கும் பூதகணங் களுக்கும் தலைவனாகிய பூதேசன் எல்லா அவயவங்களையும் காக்கட்டும். ஷண்முகக் கடவுள்ஏழுவகை தாதுக்களைக் காக்கட்டும்

संध्याकाले निशीथिन्यां मध्याह्ने दुस्तरे जले ।
दुर्गमे च महारण्ये राजद्वारे सहायके ॥ ११ ॥

ஸந்த்யாகாலே நிசீதின் யாம் மத்யாஹ்னே துஸ்தரே ஜலே!
தூர்கமேச மஹாரண்யே ராஜத்வாரே ஸஹாயகே!!

காலை, மாலையாகிய இரு சந்தி வேளையிலும் நடு இரவிலும் நண்பகலிலும் தாண்ட முடியாத தண்ணீரிலும் செல்ல முடியாத பெருங்காட்டிலும் அரண்மனை வேலையிலும் அரசனின் அரண்மனை வாயிலிலும்

तुमुले रणमध्ये च सर्पदुष्टमृगादिषु ।
चोरादिसाध्वसेऽभेद्ये ज्वरादिव्याधिपीडिते ॥ १२ ॥

துமுலே ரணமத்யேச சர்பதுஷ்டம் ருகாதிஷு!
சோராதி சாத்வஸே பேத்யே ஜ்வராதிவ்யாதி பீடிதே!!

அதி பயங்கரமான சப்தமுள்ள இடத்திலும் கொடுமையான யுத்தத்தின் நடுவிலும் பாம்புகள் உள்ள இடத்திலும் துஷ்டமிருகம் பக்ஷி பூச்சிகள் உள்ள இடங்களிலும் திருடர் முதலானோர் மத்தியிலும் பயங்கரமான இடத்திலும், பயத்திலும் மலைப்ரதேசத்திலும் வாதபித்த ச்லேஷ்மங் களால் உண்டான ஜ்வரம் முதலிய வியாதிகளால் பீடிக்கப்பட்ட பொழுதினிலும்

दुष्टग्रहादिभीतौ च दुर्निमित्तादिभीषणे ।
अस्त्रशस्त्रनिपातेषु पातु मां क्रौञ्चरन्ध्रकृत् ॥ १३ ॥

துஷ்ட க்ரஹாதி பீதௌச துர்நிமித்தாதி பீஷணே!
அஸ்த்ர சஸ்த்ர நிகாதேஷு த்ராதுமாம் க்ரௌஞ்சரந்த்ர க்ருத்!!

கெட்ட கிரஹங்களால் பயம் ஏற்பட்ட பொழுதும் கெட்ட சகுனங்களால் பூகம்பாதிகளால் பயம் உண்டான பொழுதும் மந்திர ப்ரயோகத்தினால் ஏவப்பட்ட அஸ்திரங்களாலும், ஆயுதங்களாலும் இரும்புத் தடிகளாலும் துன்பம் ஏற்பட்ட பொழுதிலும் க்ரௌஞ்சமலையைத் துலைத்தவனாகிய குமரக் கடவுள் காப்பாற்றுவாராக

सुब्रह्मण्यस्यकवचमिष्टसिद्धिफलं भवेत् ।
तस्य तापत्रयं नास्ति सत्यं सत्यं वदांयहम् ॥ १४ ॥

சுப்ரஹ்மண்யஸ்ய கவசமிஷ்ட ஸித்திபலம் பவேத்!
தஸ்ய தாபத்ரயம் நாஸ்தி ஸத்யம் ஸத்யம் வதாம்யஹம்!!

இந்த சுப்பிரமண்யருடைய கவசமானது நினைத்தவற்றை தரவல்லது. சுப்பிரமணியரது கவசம் ஓதுகின்றவனுக்கு முவ்வகைத் துன்பமில்லை மண், பெண் பொன் இவற்றால் துன்பம் ஏற்படாது. பரமேஸ்வரனாகிய நான் கூறுகின்றேன். இது முற்றிலும் உண்மையான வார்த்தையாகும்.

धर्मार्थी लभते धर्मानर्थार्थी चार्थमाप्नुनात् ।
कामार्थी लभते कामान् मोक्षार्थी मोक्षमाप्नुयात् ॥ १५ ॥

தர்மார்த்தீ லபதே தர்மாநர்த்தார்த்தீ சார்த்த மாப்நுயாத்!
காமார்த்தீ லபதே காமாந் மோக்ஷார்த்தீ மோக்ஷ மாப்நுயாத்!!

அறத்தை விரும்புவோர்க்கு அறங்கள் கிடைக்கும். பொருளை விரும்புவோர்கள் பொருளை அடைவார்கள். இன்பத்தை விரும்புவோர்கள் இன்பங்களை அடைவார்கள். வீட்டு பேற்றினை விரும்புவோர்கள் மோக்ஷமாம் வீட்டை பெறுவர்.

यत्र यत्र जपेत् तत्र तत्र संनिहितो गुहः ।
पूजाप्रतिष्ठाकाले च जपकाले पठेदिदम् ॥ १६ ॥

யத்ரயத்ர ஜபேத் தத்ரதத்ர ஸன்னிஹிதோ குஹ:!
பூஜா ப்ரதிஷ்டாகாலேச ஜபகாலே படேதிதம் !!

எந்த எந்த இடங்களில் சுப்ரமண்ய கவசத்தை ஜபிக்கின்றார்களோ அந்த அந்த இடங்களில் கடவுளாம் குஹப் பெருமான் மிகவும் நெருங்கினவராகிறார். இந்த சுப்பிரமண்யருடைய கவசத்தை பூஜாகாலங்களிலும் ப்ரதிஷ்டா காலங்களிலும் (கும்பாபிஷேக காலங்களிலும்) ஜப காலங்களிலும் படிக்க வேண்டும்.

तेषामेव फलावाप्त्यै महापातकनाशनम् ।
यः पठेच्छृणुयाद्भक्त्या नित्यं देवस्य संनिधौ ॥
सर्वान् कामानिह प्राप्य सोऽन्ते स्कन्दपुरं व्रजेत् ॥ १७ ॥

தேஷாமேவ பலாவாப்த்யை மஹா பாதகநாசநம்!
ய: படேச்ச்ருணு யாத் பக்த்யா நித்யம் தேவஸ்ய ஸன்னிதௌ !!
ஸர்வான் காமானிஹப்ராப்ய ஸோந்தே ஸ்கந்தபுரம் வ்ரஜேத் !!

எவன் ஒருவன் சுப்பிரமணிய சுவாமியின் எதிரில் எப்பொழுதும் சுப்பிரமணிய கவசத்தைப் படிக்கின்றானோ அவர்களுக்கே மிகப் பெரிய பாவங்கள் நீங்கும். நற்பலன்கள் கிட்டும். இவ்வுலகில் எல்லாப் பொருள்களையும் பெற்று அறம், பொருள், இன்பம் வீடு என்னும் நான்கு பயன்களைப் பெற்று முடிவில் ஸ்கந்த பெருமான் அமர்ந்துள்ள ஸ்கந்த புரத்தை அடைவான் என்று குமார தந்திர நூலில் ஸ்கந்தருடைய கவச முறை கூறுகின்ற பெயரில் 48 நாற்பத்தெட்டாவது படலம் அமைந்துள்ளது.

इति श्रीकुमारतन्त्रे कौशिकप्रश्ने
सुब्रह्मण्यकवचविधिर्नाम अष्टचत्वारिंशत्पटलः

இதி ஸ்ரீ குமார தந்த்ரே கௌசிக ப்ரச்னே
சுப்ரமண்ய கவச விதி:
நாம அஷ்ட சத்வாரிம் சத் படல:

இவ்வாறு ஸ்ரீ குமார தந்த்ரத்தில் கௌசிக ப்ரச்னத்தில் சுப்ரமண்ய கவச விதி என்னும் 48-வது படலமாகும்.

॥ एकोनपञ्चाशत्पटल: ॥

ஏகோன பஞ்சாசத் படல:

49-வது படலம்

प्रदक्षिणनमस्कारविधि:

ப்ரதக்ஷிண நமஸ்கார விதி:!!

ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரம் செய்யும் முறை

प्रदक्षिणनमस्कारविधिं श्रृणु वदाम्यहम् ।
प्रदक्षिणत्रयं कृत्वा नमास्कारन्तु पञ्चकम् ॥ १ ॥

ப்ரதக்ஷிண நமஸ்கார விதிம்ச்ருணு வதாம்யஹம்!
ப்ரதக்ஷிணத்ரயம் க்ருத்வா நமஸ்காரந்து பஞ்சகம்!!

பரமேஸ்வரனாகிய நான் ப்ரதக்ஷிணம் நமஸ்காரம் இவற்றின் முறையைக் கூறப்போகின்றேன் கௌசிக முனிவரே நீவீர் கேட்பீராக!. மும்முறை வலம் வந்த பின்னரே ஐந்து முறை நமஸ்காரம் செய்தல் வேண்டும்.

पुन: प्रदक्षिणं कृत्वा पुनर्जन्म न विद्यते ।
यानि कानि च पापानि जान्मरन्तकृतानि च ॥ २ ॥

புன: ப்ரதக்ஷிணம் க்ருத்வா புனர்ஜன்ம நவித்யதே!
யானி கானி ச பாபானி ஜன்மாந்தர க்ருதானி ச!!

மறுபடியும் ப்ரதக்ஷிணம் செய்வதினாம் மறு பிறவி கிடையாது. முற்பிறப்பில் செய்த பாவங்கள் என்ன என்ன இருக்கின்றன.

तानि तानि प्रणश्यन्ति प्रदक्षिणपदे पदे ।
प्रभाते भुक्तिदम्प्रोक्तं मध्याह्ने भुक्तिमुक्तिदम् ॥ ३ ॥

தானி தானி ப்ரண ஸ்யந்தி ப்ரதக்ஷிண பதே பதே!
ப்ரபாதே புக்தித: ப்ரோக்தம் மத்யாஹ்னே புக்தி முக்திதம்!!

ஒவ்வொரு ப்ரதக்ஷிணத்தாலும் அந்த அந்த பாவங்கள் அழிகின்றன. காலையில் செய்யும் ப்ரதக்ஷிணம் இம்மைப் பயனைத் தருகின்றது மாலையில் செய்யும் ப்ரதக்ஷிணம் இம்மை மறுமையாம் இரு பயன்களையும் நல்குவதாகும்.

रात्रौ च मोक्षदं प्रोक्तं षण्मुखस्य प्रदक्षिणम् ।
आत्मप्रदक्षिणे विप्रा दक्षिणेनैव कारयेत् ॥ ४ ॥

ராத்ரௌச மோக்ஷதம் ப்ரோக்தம் ஷண்முகஸ்ய ப்ரதக்ஷிணம்!
ஆத்ம ப்ரதக்ஷிணே விப்ரா: தக்ஷிணேனைவ காரயேத்!!

இரவில் செய்யும் ப்ரதக்ஷிணம் வீடு பேற்றினை அளிக்கும். சக்தி வாய்ந்த ஷண்முகருடைய ப்ரதக்ஷிணமாகும். பிராமணர்கள் தன்னைத் தானே சுற்றும் பொழுது கூட வலமாகவே ப்ரதக்ஷிணம் செய்தல் வேண்டும்.

कुमारगजयोर्मध्ये नैव कार्यन्तु लङ्घनम् ।
परिवारालयं तत्र लङ्घयेन्नैव दोषभाक् ॥ ५ ॥

குமார கஜயோர் மத்யே நைவகார்யந்து லங்கனம்!
பரிவாராலயம் தத்ரலங்கயே ந்நைவதோஷபாக்!!

குமாரக் கடவுளுக்கு யானைக்கும் குறுக்காகப் போகக் கூடாது. குமாரக் கடவுளுக்கும் பரிவாரத்திற்கும் குறுக்காகச் சென்றால் பாபம் கிடையாது.

गजवालाग्रकं स्पृष्ट्वा कुम्भमध्येऽवलोकयेत् ।
सर्वपापविनिर्मुक्त: स्कन्दलोके महीयते ॥ ६ ॥

கஜவாலாக்ரகம் ஸ்ப்ருஷ்ட்வா கும்பமத்யே அவலோகயேத்!
ஸர்வ பாபவினிர் முக்த: ஸ்கந்த லோகே மஹீயதே!!

முருகனின் சன்னதியில் உள்ள யானையின் வால் நுனியைத்தொட்டுக் கொண்டு யானையின் இரு மத்தகங்களின் நடுவில் முருகனைக் காணல் வேண்டும். யானியின் இரு

மத்தகங்களின் நடுவில் முருகனைக் காண்பதால் எல்லா பாவங்களில் இருந்தும் விடுபட்டவனாகின்றான். ஸ்கந்தருடைய உலகில் போற்றப்படுகின்றான்.

पद्भ्यां कराभ्यां शिरसा पञ्चाङ्गः स्यात् प्रमाणकम् ।
उरसा शिरसा दृग्भ्यां मनसा वचसा तथा ॥ ७ ॥

பத்ப்யாம் கராப்யாம் சிரஸா பஞ்சாங்க: ஸ்யாத் ப்ரமாணகம்!
உரஸா சிரஸா த்ருக்ப்யாம் மநஸா வசஸா ததா!!

இரண்டு கால்கள், இரண்டு கைகள், தலை ஆகிய ஐந்து அங்கங்களால் செய்யப்படும் நமஸ்காரம் பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் எனப்படும். மார்பு, தலை, இரு கண்கள், மனஸ், வார்த்தை

पद्भ्यां कराभ्यां जानुभ्यां प्रणामोऽष्टाङ्ग ईरितः ।
वामपार्श्वे शिरो न्यस्त्वा सव्यपादे प्रलम्बितौ ॥ ८ ॥

பத்ப்யாம் கராப்யாம் ஜாநுப்யாம் ப்ரணாமோஷ்டாங்க ஈரித:!
வாம பார்ஸ்வே சிரோந்யஸ்த்வா ஸவ்யபாதே ப்ரலம்பிதௌ!!

கால்கள், கைகள், முழங்கால்கள், ஆகிய எண்வகை உறுப்புக்களால் செய்யப்படும் நமஸ்காரம் அஷ்டாங்க நமஸ்காரம் எனக் கூறப்படுகின்றது.

இடப்பக்கம் தலை வைத்துக் கொண்டு இடது கால் மீது வலக்காலைத் தொங்கப் போடல் வேண்டும்.

नमस्कारः प्रकर्तव्यः प्रागादिद्वारवेश्मसु ।
नित्यानुष्ठानकर्मान्ते प्रकर्तव्यं प्रदक्षिणम् ॥ ९ ॥

நமஸ்கார: ப்ரகர்தவ்ய: ப்ராகாதி த்வாரவேஸ்மசு!
நித்யானுஷ்டான கர்மாந்தே ப்ரகர்த்தவ்யம் ப்ரதக்ஷிணம்!!

கிழக்கு முதலான த்வாரத்திற்கு உள்ளிருக்கும் இடத்தில் நமஸ்காரம் செய்தல் வேண்டும். நித்யகர்மானுஷ்டானங்களை செய்து முடித்து உடனும் நமஸ்காரம் செய்தல் வேண்டும்.

उपोषितः शुचिः स्नात्वा यः करोति प्रदक्षिणम् ।
सहस्रं श्रद्धया धीमान् अश्वमेधफलं लभेत् ॥ १० ॥

உபோஷித : சுசி: ஸ்நாத்வா ய: கரோதி ப்ரதக்ஷிணம்!
ஸஹஸ்ரம் ஸ்ரத்தயா தீமாந் அஸ்வமேதபலம் லபேத்!!

எவன் ஒருவன் ஸ்நானம் செய்துவிட்டு பரிசுத்தனாய் சாப்பிடாமல் ச்ரத்தையுடன் புத்தியுடன் ஆயிரம் முறை ப்ரதக்ஷிணம் செய்கின்றானோ அவன் அஸ்வமேதயாகம் செய்த பலனை அடைகின்றான்.

पुनः प्रतक्षिणं कुर्यात्सुमित्रेशं प्रदर्शयेत् ।
प्रदक्षिणान् स्वेन कृतान् वित्तादर्धफलं लभेत् ॥ ११ ॥

புன: ப்ரதக்ஷிணம் குர்யாத் சுமித்ரேசம் ப்ரதர்சயேத்!
ப்ரதக்ஷிணான் ஸ்வேநக்ருதான் வித்தாதர்த்த பலம் லபேத்!!

மறுபடியும் பிரதக்ஷிணம் செய்யவேண்டும். அதன்பின் முருகனுக்கு உரித்தாகிய சுமித்திர சண்டேசரைத் தர்சனம் செய்தல் வேண்டும். ப்ரதக்ஷிணங்களைத் தானாகவே செய்தால் பூர்ணபலன் (முழுமையான பலனைப் பெறுகின்றான்) பணம் வாங்கிக் கொண்டு செய்தாலோ, பணம் கொடுத்து ப்ரதக்ஷிணம் செய்வித்தாலோ முழு பலன் கிடைக்காது. பாதி பலன்தான் கிடைக்கும்.

अङ्गप्रदक्षिणत्वेन तुल्यं कोटिप्रदक्षिणम् ।
गुहाग्रे देवमभ्यर्च्य करसंस्पोटनादिभिः ॥ १२ ॥

அங்க ப்ரதக்ஷிணத்வேந துல்யம் கோடி ப்ரதக்ஷிணம்!
குஹாக்ரேதேவம ப்யர்ச்ய கரஸம் ஸ்போடநாதிபி:!!

கோடி ப்ரதக்ஷிணமானது அங்க ப்ரதக்ஷிணம் ஒன்றுக்கு சமமாகும். முருகனுக்கு

எதிரில் கடவுளை வணங்கிவிட்டு சுமித்திர சண்டரிடம் கைதட்டு சிட்டிக்கை போடுவதால்

उड्डीयन्ते शरीरस्था: महापातककोटय: ।
पातकानि च सर्वाणि मोक्तुं कामयते च य: ॥
कुमारगजयोर्मध्ये दण्डवत्प्रणमेन्नर: ॥ १३ ॥

உட்டீயந்தே சரீரஸ்தா: மஹா பாதககோடய:!
பாதகானிச ஸர்வாணி மோக்தும் காமயதேச ய:!!
குமார கஜயோர் மத்யே தண்டவத் ப்ரணமேந்நர:!!

சரீரத்தில் இருக்கின்ற கோடிக்கணக்கான பஞ்ச மஹா பாதகங்கள் எல்லாம் பறந்து போகின்றன. எவன் ஒருவன் எல்லா பாவங்களில் இருந்து விடுபட நினைக்கின்றானோ அந்த மனிதன் குமரக் கடவுளுக்கும் யானைக்கும் நடுவே தண்டம் போல் விழுந்து வணங்குவானாகில் அவனது எல்லா பாவங்களும் அழிந்து போகின்றன. பாவம் நீக்கியதால் புண்யவானாகின்றான் என்று குமார தந்திர நூலில் 49 நாற்பத்தொன்பதாவது படலமாகிய பிரதக்ஷிண நமஸ்கார விதி படலத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

इति श्रीकुमारतन्त्रे प्रदक्षिणनमस्कारविधिर्नाम
एकोनपञ्चाशत्पटल:

இதி ஸ்ரீ குமார தந்த்ரே கௌசிக ப்ரசனே ப்ரதக்ஷிண
விதி: நாம ஏகோம பஞ்சாசத் படல:

இவ்வாறு ஸ்ரீகுமார தந்தரத்தில் கௌசிக ப்ரச்னத்தில்
ப்ரதக்ஷிண நமஸ்கார விதி என்னும்
49 - வது படலமாகும்.

॥ पञ्चाशत्पटलः ॥

பஞ்சாசத் படல:

50 வது படலம்

आचार्यलक्षणविधिः

ஆசார்ய லக்ஷண விதி:!

ஆசார்யனுடைய இலக்கணம் கூறும் முறை

आचार्यलक्षणं वक्ष्ये श्रृणु कौशिक सुव्रत ।
आर्यावर्तभृतो गोत्रः सूत्रं चैव समन्वितम् ॥ १ ॥

ஆசார்ய லக்ஷணம் வக்ஷ்யே ச்ருணு கௌசிக ஸுவ்ரத !
ஆர்யா வர்த்தபூதோகோத்ர : ஸூத்ரம் சைவ ஸமன்விதம் !!

நல்ல அனுஷ்டானமுள்ள கௌசிக முனிவரே ஆசார்யனுடைய இலக்கனம் பற்றி கூறுகின்றேன் நீர் கேட்பீராக!. ஆர்யா வர்த்தம் எனப்படும் பாரத தேசத்தின் தென் பகுதியில் வாழும் ஆதி சைவ பிராமணர்கள், எந்த கோத்ரர்களாயினும் ஆசார்யராக இருக்க தகுதி பெற்றவர்கள்.

आदिशैवकुलोद्भूतः शिवद्विज उदीरितः ।
परार्थपूजनं तेन कर्तव्यं मुनिपुङ्गव ॥ २ ॥

ஆதி சைவ குலோத்பூத: சிவத்விஜ உதீரித:!
பரார்த்த பூஜனம்தேந கர்தவ்யம் முனிபுங்கவ !!

முதலில் முழு முதற் கடவுளாம் முக்கண்ணனால் தனது ஆராதனைக்காகத் தோற்றுவிக்கப்பட்ட முப்பொழுதும் கடவுளின் திருமேனியைத் தொடும் பாக்கியம் பெற்ற குருக்கள், பட்டர், தீக்ஷிதர், முதலிய பெயரைத் தாங்கி கோவிலில் பூஜை செய்து வரும் ஆதி சைவ குலத்தைச் சார்ந்த பிராம்மணர்கள் உபநயனத்தால் த்விஜர் (இரு பிறப்பாளர்) எனப் பெயர் பெற்ற போதிலும் பின்னர் சிவதீக்ஷையால் இப்பிறப்பு நீங்கி வாகீஸ்வரி வாகீஸ்வரருடைய, குழந்தையாக இரண்டாவது பிறவியை பெறுவதால் சிவத்விஜர் எனப் பெயரினராய்க் கூறப்படுகின்றனர். இத்தகைய சிவ பிராம்மணர்களே உலகக்ஷேமத்திற்காக கோவில் களில் பூஜை செய்யத் தகுதி பெற்றவர்களாவர் என்பதை முனிச்ரேஷ்டராகிய கௌசிக முனிவரே நீவிர் கேட்பீராக

शिवागमपुराणज्ञो गुहपूजाविधानवित् ।
वेदवेदाङ्गतत्त्वज्ञो जपहोमविधानवित् ॥ ३ ॥

சிவாகமபுராணக்ஞோ குஹபூஜா விதாந வித் !
வேத வேதாங்க தத்வக்ஞோ ஜப ஹோம விதாந வித் !!

சிவனுடைய முகத்தில் தோன்றி பார்வதியால் கேட்கப்பட்டு காக்கும் கடவுளாம், மஹாவிஷ்ணுவால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட காமிகாதி ஆகமங்களையும் வியாஸபகவானால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட பதினெட்டு புராணங் களையும் அறிந்தவராயும் சுப்பிரமணியக் கடவுளின் பூஜை முறைகளை அறிந்தவராயும் ருக், யஜுர், சாமம், அதர்வணம் எனப்படும் நான் வேதங்களையும் அதன் அங்கங்களாகிய சிக்ஷை வியாக்ரணம் சந்தஸ், நிருத்தம், ஜோதிஷம், கல்பம் என்ற ஆறு சாஸ்திரங்களை அறிந்தவராயும் ஜபம் செய்யும் முறை ஹோமம் செய்யும் முறை இவற்றை அறிந்தவராயும் இருத்தல் வேண்டும்.

देवाग्निगुरुभक्तिश्च मेधावी कुशलः शुचिः ।
सर्वावयवसंपूर्णः समयाचारसंयुतः ॥ ४ ॥

தேவாக்னி குருபக்திச்ச மேதாவீகுசல: சுசி: !
சர்வாவயவ சம்பூர்ண: சமயாசார ஸம்யுத:!!

தெய்வத்தினிடமும், அக்னியிடமும், குருவிடமும் பக்தியுள்ளவனாய் நல்ல புத்திமானாய் ஆரோக்யமுள்ளவனாய் பரிசுத்தனாய் குறைவில்லா அங்கங்களைப் பெற்று நிறைந்தவனாய் இந்து சமயத்தில் ஆசார சீலனாய் இருத்தல் வேண்டும்.

कुलीन: सर्वशास्त्रज्ञ: सत्यवादी जितेन्द्रिय: ।
शिवशास्त्ररतश्चैव परशास्त्रपराङ्मुख: ॥ ५ ॥

குலீந: ஸர்வசாஸ்த்ரக்ஞ: ஸத்யவாதீ ஜிதேந்திரிய:।
சிவசாஸ்த்ர ரதச்சைவ பரசாஸ்த்ர பராங்முக:॥

நற்குலத்திற் தோன்றியவனாய் எல்லா கலைகளையும் கற்றவனாய் உண்மை பேசுகின்றவனாய் ஐம்புலன் அடக்க முடையவனாய் சிவாகமங்களில் ஈடுபாடு உடையவனாய் சிவாகமத்தைத் தவிர வேறு நூல்களிடம் மனத்தைச் செலுத்தாதவனாய் இருத்தல் வேண்டும்.

शिखया बद्धकेशी वा भस्मोद्धूलितविग्रह: ।
दम्भासूयादिरहित: समयाचारपालक: ॥ ६ ॥

சிகயா பத்த கேசீவா பஸ்மோத் தூளித விக்ரஹ:।
தம்பா தூயாதி ரஹித: சமயாசார பாலக:॥

குடுமியுள்ளவனாகவும், கட்டப்பட்ட கேசங்கள் உடையவனாகவும் அல்லது இரண்டில் ஒன்றை உடையவனாய், திருநீறு அணிந்த மேனியனாய், ஆடம்பர மற்றவனாயும், பொறாமை இல்லாதவனாயும், சமய ஒழுக்கங்களைப் பாதுகாப்பவனாயும் இருத்தல் வேண்டும்.

प्रत्युत्पन्नमन: शान्तस्तपस्वी प्रियदर्शन: ।
उपवीतञ्च रुद्राक्षमुष्णीषं चोत्तरीयकम् ॥ ७ ॥

ப்ரத்யுத் பன்னமன: சாந்தஸ்தபஸ்வீ ப்ரியதர்சன:।
உபவீதஞ்ச ருத்ராக்ஷ முஷ்ணீஷம் சோத்தரீய கம்॥

சலன மற்ற மனது உடையவனாய் தபஸ் சம்பன்னனாய் பார்பதற்கு எளியவனாய் இருத்தல் வேண்டும். இத்தகைய ஆதி சைவனுக்கு முப்புரி நூல், அக்கமணி மாலை, தலைப்பாகை மேல் துண்டு இவற்றுடன்

भस्मशैवादिशैवानां पञ्चमुद्रा प्रकीर्तिता: ।
एवमादिगुणोपेत: कारयेत्स्वामिपूजनम् ॥ ८ ॥

பஸ்மசைவாதி சைவானாம் பஞ்ச முத்ரா
ப்ரகீர்த்திதா:।
ஏவமாதி குணோபேத: காரயேத் ஸ்வாமி பூஜநம்॥

விபூதிபை ஆகிய ஐந்து பொருள்கள் சைவர்களுக்கும் ஆதி சைவர்களுக்கும் ஐந்து அடையாளங்களாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய இலக்கணங்களோடு கூடியவர்களே ஆசார்யர் களாவர் இவர்களே கடவுள் பூஜை செய்யத் தகுதி பெற்றவராவர்.

नास्तिकोऽप्यशुभ: क्रुद्धो देवाग्निगुरुनिन्दक: ।
कुष्ठाङ्गी कुमुखी चैव परदाररतोऽशुचि: ॥ ९ ॥

நாஸ்தி கோப்ய சுப: க்ருத்தோ தேவாக்னி
குருநிந்தக:।
குஷ்டாங்கீ குமுகீ சைவ பரதாரா ரதோ சுசி:॥

தெய்வ நம்பிக்கை இல்லாதவன் அழகற்றவன், கோபம் உள்ளவன், தெய்வத்தையும் அக்னியையும் (வேள்வியையும்) குருவையும் நித்தனை செய்து கொண்டு இருப்பவன், குறைந்த அங்கங்களை உடையவன், அவதூறு பேசுபவன், பிறர் மனைவியைப் புணர்கின்றவன், அசுத்தமானவன் ஆகிய இவர்கள் ஆசார்யராவதற்கு உரிய இலக்கணமற்றவர் ஆவர்.

कुसुपाक्षश्च विकटो मात्सर्यो मददम्भयुक् ।
मधुमांसरत: पापी चोरो रोगसमावृत: ॥ १० ॥

குசுமாக்ஷச்ச விகடோ மாத்ஸர்யோ மதநம்பயுக்।
மதுமாம்ஸரத: பாபீசோரோரோக சமாவ்ருத:॥

பூவிழுந்த கண்ணுடையான், வேடிக்கையாகப் பேசுபவன், (குறும்பன்) பொறாமையுடையோன், திமிர் பிடித்தோன், ஆடம்பரத்தான் கள், குடிப்போன், புலால் உண்பவன், பாபச் செயலைச் செய்வோன், வியாதியுடையோன் ஆகிய இவர்கள் ஆசார்ய இலக்கணத்திற்குத் தகுதி அற்றவர் ஆவர்.

विकलाङ्गोऽतिरिक्ताङ्गश्श्यावदन्तः सुकुब्जकः ।
कुण्डको गोलकश्चैव समयाचारवर्जितः ॥ ११ ॥

விகலாங்கோஅ திரிக்தாங்கச் சயாவதந்த: சுகுப்ஜக:!
குண்டகோ கோலகச் சைவ சமயாசாரவர் ஜித:!!

முடவர்களாகவோ, அளவுக்கு மிஞ்சிய அங்கங்களைப் பெற்றவர்களாகவோ, உள்ளவர்கள் கருமையான (ஊதா நிறமுள்ள பற்களை உடையவர்கள் வக்கிர சரீர முள்ளவன், வேறொருவனுக்கு பிறந்தவன், விதவைக்குப் பிறந்தவன் சமயத்தையும் ஆசாரத்தையும் விட்டவன்

एवमादिगुणोपेतं वर्जयेत्स्वामिपूजने ।
कारयेद्यदिमोहेन कर्ता भर्ता विनश्यति ॥ १२ ॥

ஏவமாதி குணோபேதம் வர்ஜயேத் ஸ்வாமி பூஜநே!
காரயேத்யதி மோஹேந கர்தா பர்த்தா விநச்யதி!!

இது முதலான குணங்களுடன் கூடியவர்களை ஸ்வாமி பூஜைக்கு தகுதியற்றவர்கள் என்பதால் அவர்களை நீக்க வேண்டும். ஆசையின் காரணத்தால் அவர்களை நாம் பூஜைக்குச் சேர்த்துக் கொண்டால் அதனால் பூஜை செய்கின்றவனாகிய கர்தாவும், யஜமானனாகிய தலைவனும் நாசத்தை அடைவார்கள். எனவே பூஜைக்கு தகுதியற்றவர்கள் ஆசார்ய இலக்கணத்திற்கு உகந்தவர்கள் அல்லராவர்.

स्वयंभुलिङ्गे विच्छिन्ने गौरीहीनेऽपि पूजयेत् ।
आचार्यः पत्निहीनश्चेत् न दोषो मन्त्रविग्रहः ॥ १३ ॥

ஸ்வயம் பூலிங்கே விச்சின்னே கௌரீ ஹீநேபி பூஜயேத்!
ஆசார்ய: பத்னி ஹீனச்சேத் நதோஷோ மந்த்ர விக்ரஹ:!!

தானாகவே தோன்றிய லிங்கமானது பின்னமானாலும், கௌரீ அம்மன் இல்லையானாலும், (ஆவடையார் இல்லாததாயினும்) பூஜைக்கு ஏற்றவையாகும். அதுபோலவே மந்திரங்களை அறிந்தவனும் ஆசார்யாபிஷேகத்தால் மந்திர சரீரத்தைப் பெற்றவனுமாகிய ஆசாரியன் மனைவி அற்றவனாயினும், பூஜைக்கு ஏற்றவன் அபத்னீகதோஷம் அவனுக்குக் கிடையாது.

उत्सवस्य तु मध्ये वा प्रतिष्ठादिनमध्यमे ।
सूतके प्रेतकार्ये च आयार्यस्य न विद्यते ॥ १४ ॥

உத்ஸவஸ் யதுமத்யேவா ப்ரதிஷ்டாதின மத்யமே!
ஸூதகே ப்ரேத கார்யேச ஆசார்யஸ்ய நவித்யதே!!

திருவிழாக்களின் நடுவிலோ, கும்பாபிஷேகங்களின் நடுவிலோ, ஆசார்யனுக்கு பிறப்பு சம்பந்தமான தீட்டோ, இறப்பு சம்பந்தமான தீட்டோ கிடையாது.

न लिप्यते मलैः सोऽपि पद्मपत्रमिवाम्भसा ।
शावकं कर्म कृत्वा तु स्नात्वा देवालयं विशेत् ॥ १५ ॥

நலிப்யதே மலை: சோபி பத்மபத்ர மிவாம் பஸா!
சாவகம்கர் மக்ருத்வாது, ஸ்நாத்வா தேவாலயம் விஸேத்!!

ஆசார்யனே பித்ருகார்யம் செய்ய வேண்டியவனாக இருப்பின் அவனும் இறப்பு சம்பந்தமான முதல்நாள் கர்மாவை செய்து விட்டு ஸ்நானம் செய்து நேராக கோவிலுக்குச் செல்லல் வேண்டும். அங்குள்ள தேவகாரியங்களை

அவனே செய்ய வேண்டும். அவன் தீட்டினால் பீடிக்கப் பட்டவனாகமாட்டான். தாமரை இலையில் தண்ணீரானது ஒட்டாமல் உள்ளதோ அதுபோல தீட்டு இவனைச் சேராது.

महोत्सवे समाप्तौ च शेषकर्म समाचरेत्।
शिवः क्रुद्धो गुरुस्त्राता गुरुः क्रुद्धो गुहेन च ॥ १६ ॥

மஹோத்ஸவே ஸமாப்த்யைச சேஷ கர்ம ஸமாசரேத்।
சிவ: க்ருத்தோ குருஸ்த்ராதா க்ரு: க்ருந்தோ குஹேந ச ॥

மஹோத்ஸவத்தை முடித்து திருவிழாக்கள் முடிந்த பின்னரே மற்றகர்மாக்களை (இரண்டாம் நாள்) அஸ்தி சஞ்சயனம் முதலான கர்மாங்களைச் செய்ய வேண்டும். சிவனுக்கு கோபம் உண்டானால் குரு காப்பாற்றுவார். குருவுக்கோ, முருகனுக்கோ கோபம் உண்டானால் யார் காப்பாற்றுவார்கள்? எனவே தெய்வத்திற்கு கோபம் வராமல் இருக்க அவர்களது தெய்வ காரியத்தை முடித்தல் வேண்டும்.

गुरुस्तुष्टो गुहस्तुष्टस्तस्मात् संप्रीणयेद्गुरुम्।
यावत्तोषणमाचार्यस्तावद्देवस्तु तोषणम् ॥ १७ ॥

குருஸ்துஷ்டோ குஹஸ்துஷ்டஸ் தஸ்மாத்ஸம் ப்ரீணயேத் குரும்।
யாவத்தோஷண மாசார்யஸ்தாவத்தே வஸ்து தோஷணம் ॥

குருவுக்கு கோபம் வராமல் சந்தோஷப் படுத்துவதால் குஹக்கடவுள் சந்தோஷப் படுகின்றார். எனவே குருவாகிய ஆச்சார்யனை எந்த அளவிற்குத்ருப்தி படுத்துகின்றோமோ அந்த அளவிற்கு முருகக் கடவுள் திருப்தி அடைகின்றார் என குமார தந்திரம் என்கின்ற நூலில் ஆசார்ய லக்ஷணம் கூறும் படலத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

इति श्रीकुमारतन्त्रे आचार्यलक्षणविधिर्नाम पञ्चाशत्पटलः

(இதி ஸ்ரீ குமார தந்த்ரே ஆச்சார்ய லக்ஷண விதி: நாம பஞ்சாசத் படல):

இவ்வாறு ஸ்ரீ குமார தந்த்ரத்தில் ஆச்சார்ய லக்ஷண விதி என்னும் 50-வது படலமாகும்.

॥ एकपञ्चाशत्पटलः ॥

ஏகபஞ்சாசத்படல:

ஐம்பத்தோன்றாவது படலம்!!

सायरक्षाविधिः

சாயரக்ஷா விதி:

மாலை பொழுது வழிபாட்டு முறை

सारक्षाविधिं वक्ष्ये श्रृणु कौशिक सुव्रत ।
सर्वलोकहितार्थाय सर्वप्राणिसुखावहम् ॥ १ ॥

ஸாயரக்ஷா விதிம் வக்ஷ்யே ச்ருணு கௌசிக சுவ்ரத !
ஸர்வலோக ஹிதார்த்தாய ஸர்வப்ராணி
சுகாவஹம் !!

எல்லா ஜனங்களுக்கும் நன்மைகள் தோன்றுவதற்கும் எல்லா ஜீவராசிகளும் நோயற்ற நல் வாழ்வைப் பெறுவதற்கும் மாலைப் பொழுதின் காப்பாய் விளங்கும் சாயரக்ஷையைப் பற்றி கூறப்போகின்றேன் நல்லவ்ருதானுஷ்ட் டானத்தை உடையவரான கௌசிக முனிவரே நீவிர் கேட்பீராக!

विशेषाद्बालरक्षार्थं सायरक्षां महामुने ।
जनानां नयनोच्छिष्टनिवृत्यर्थं प्रदोषके ॥ २ ॥

விசேஷாத் பாலரக்ஷார்த்தம் சாயரக்ஷாம்
மஹாமுனே !
ஜநாநாம் நயநோச்சிஷ்ட நிவ்ருத்த்யர்த்தம்
ப்ரதோஷகே !!

பெரிய முனிச்ரேஷ்டரே! இரவின் தொடக்கமான மாலைப் பொழுதில் மக்களுடையை கண்ணீரைத் துடைப்பதற்கும் பாலர்களாகிய குழந்தைகளைப் பேய் பிசாசு போன்ற துஷ்ட கிரஹங்கள் பிடிக்காமல் இருக்கவும் விசேஷமாக மாலை வழிபாடு கூறப்பட்டுள்ளது.

धूपदीपावसाने तुसायरक्षां समाचरेत् ।
सौवर्णं राजतं ताम्रं कास्यमेवास्य पात्रकम् ॥ ३ ॥

தூப தீபாவஸானேது ஸாயரக்ஷாம் ஸமாசரேத் !
ஸௌவர்ணம் ராஜதம் தாம்ரம் காம்ஸ்யமேவாஸ்ய
பாத்ரகம் !!

தூப தீபாராதனை முடிந்த பின்னர் சாய ரக்ஷை எனும் காரியத்தை நன்கு செய்தல் வேண்டும். தங்க மயமான பாத்திரம் வெள்ளி மயமான பாத்திரம், தாம்மிர மயமான பாத்திரம், வெண்கல மயமான பாத்திரம், முருகனுடைய வழிபாட்டிற்கு அமைத்தல் வேண்டும்.

विशत्यङ्गुलविस्तारमोष्ठमेकांगुलं भवेत् ।
एकांगुलं समारभ्य रव्यंगुलसमावधि ॥ ४ ॥

விம்சத்யங்கு லவிஸ்தாரமோ ஷ்டமேகாங்குலம்
பவேத் !
ஏகாங்குலம் ஸமாரப்ய ரவ்யங்குல ஸமாவதி !!

இருபது அங்குலம் விஸ்தார முள்ளதாயும், முகம் ஒரு அங்குல முள்ளதாயும், உயரம் ஒரு அங்குலம் முதல் 12 பன்னிரண்டு அங்குலம் உள்ளதாயும் அமைத்தல் வேண்டும். தீபாராதனையின் தட்டின் அளவும் தீபம் ஏற்றும் குழியின் அளவும் உயரமும் கூறப்பட்டுள்ளது.

दीपाधारन्तु तन्मध्ये वृत्ताकारं प्रकल्पयेत् ।
नवदीपयुतं श्रेष्ठं पञ्चदीपन्तु मध्यमम् ॥ ५ ॥

தீபாதாரந்து தன்மத்யே விருத்தாகாரம் ப்ரகல்பயேத் !
நவதீபயுதம் ச்ரேஷ்டம் பஞ்ச தீபந்து மத்யமம் !!

தீபத்தைத் தாங்கும் பகுதியும், நடுப்பகுதியும், வட்டமாக அமைத்தல் வேண்டும். ஒன்பது தீபமுடையது முதன்மையானது ச்ரேஷ்டமானதாகும். ஐந்து தீபமுடையது நடுத்தரமானது இடைப்பட்டதாகும்.

कन्यसं त्वेकदीपन्तु युक्त्या युञ्जीत बुद्धिमान् ।
दीपाधारेषु सर्वेषु वर्ति गोघृतसंयुतम् ॥ ६ ॥

கன்யஸம்த்வேக தீபந்து யுக்த்யாயுஞ்ஜீத புத்திமான்!
தீபாதாரேஷு ஸர்வேஷு வர்திம் கோக்ருதஸம் யுதம்!!

ஒற்றை தீபமுடையது கடைப்பட்டதான அதமமானதாகும்

हस्तांगुलसमुत्सेधं कर्पूरावर्तिरन्तकम् ।
सुब्रह्मण्यश्च लोकेशो नवदीपाधिदेवता: ॥ ७ ॥

ஹஸ்தாங்குல முத்ஸேதம் கர்ப்பூராவர்த்தி ரந்தகம்!
சுப்ரஹ்மண்யச்ச லோகேஸோ நவதீபாதிதேவதா:!!

ஐந்தங்குலம் உயர உடையதாக கற்பூர தீபம் (கற்பூரக்கலை) இருத்தல் வேண்டும். ஒன்பது தீபங்களுக்கு உரிய தெய்வங்கள் 1 சுப்பிரமணியர், 2. இந்திரன், 3.அக்னி, 4. யமன், 5. நைருதி, 6. வருணன், 7. வாயு, 8. குபேரன், 9. ஈசானன் என ஒன்பதாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

महादिग्देवता स्कन्द: पञ्चदीपाधिदेवता: ।
एकदीपे गुहं प्रोक्तं चतुष्पात्राभितो न्यसेत् ॥ ८ ॥

மஹாதிக்தேவதா ஸ்கந்த: பஞ்சதீபாதி தேவதா:!
ஏகதீபே குஹம்ப்ரோக்தம் சதுஷ்பாத்ராபிதோந் யஸேத்!!

கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு ஆகிய திக்குகளுக்கு உடையதேவதைகளான இந்திரன், யமன், வருண,ன் குபேரன், ஆகிய நால்வரும் ஸ்கந்தக் கடவுளுமாக ஐவர் ஐந்து தீபங்களுக்கு உரிய அதி தேவதைகளாகும். ஒரு தீபத்திற்கு குஹன் மட்டும் கூறப்பட்டுள்ளார். தீபங்களுக்கு எதிராக முன் கூறிய பொன், வெள்ளி , தாம்பிரம் வெண்கலம் ஆகியவற்றால் ஆன நான்கு பாத்திரங்களை வைத்தல் வேண்டும்.

निम्बपत्रं सर्षपञ्च तत: कार्पासबीजकम् ।
लवणञ्च क्रमान्यस्य द्रव्यं प्रसृतिमात्रकम् ॥ ९ ॥

நிம்ப பத்ரம் ஸர்ஷ பஞ்சதத: கார்பாஸ பீஜகம்!
லவணஞ்சக்ரமாந் ந்யஸ்யத்ரவ்யம் ப்ரஸ்ருதி மாத்ரகம்!!

அந்த நான்கு பாத்திரங்களில் ஒவ்வொரு பாத்திரத்தில் ஒவ்வொரு திரவ்யம் கையளவு போடுதல் வேண்டும். முதல் பாத்திரத்தில் வேப்பிலை போட வேண்டும். இரண்டாவது பாத்திரத்தில் கடுகு போட வேண்டும். மூன்றாவது பாத்திரத்தில் உப்பு போடுதல் வேண்டும். இந்த நான்கு த்ரவ்யங்கள் சாய ரக்ஷைக்குஉரிய பாத்திரத்ரவ்யங்களாகும்.

एवं सर्व समासाद्य मण्डपाभ्यन्तरं बुध: ।
स्कन्दायतनयोषिद्भिरथवा परिचारकै: ॥ १० ॥

ஏவம் ஸர்வம்ச மாஸாத்ய மண்டபாப்யந் தரேபுத:!
ஸ்கந்தாய தநயோஷித் பிரதவா பரிசாரகை:!!

புத்திமானாகிய ஆசார்யன் மண்டபத்தின் நடுவில் இவ்விதமாக எல்லாப் பொருள்களையும் நன்கு சேகரித்து முருக வழிபாட்டில் ஈடுபாடு உடைய பெண்களாலோ அல்லது பரிசாரகர் மூலமாக பாத்திரங்களில இடல் வேண்டும்.

तानि पात्राणि सर्वाणि वाहयित्वा विचारत: ।
समानीय गुहस्याग्रे न्यस्त्वा वर्तीन् प्रदीपयेत् ॥ ११ ॥

தானி பாத்ராணி ஸர்வாணி வாஹ யித்வா விசாரத:!
ஸமாநீய குஹஸ்யாக்ரே ந்யஸ்த்வா வர்த்தீன் ப்ரதீபயேத்!!

ஆராய்ந்து ஆசார்யன் அந்த த்ரவ்ய பாத்திரங்களைப் பரிசாரகர் மூலமாகவோ குஹவழிபாட்டுப் பெண்கள் மூலமாகவே எடுத்துக் கொண்டு வரச் செய்து குஹக் கடவுளுக்கு எதிராக வைத்து தீபத்தின் வத்திகளை ஏற்றல் வேண்டும்.

सायं रक्षा प्रकर्तव्या धूपदीपावसानके ।
गुहस्याचमनं दत्वाभ्यर्च्य तन्मूलमन्त्रत: ॥ १२ ॥

சாயம் ரக்ஷாப் ரகர்தவ்யா தூபதீபாவ ஸாநகே !
குஹஸ்யாச மனம் தத்வாப்யர்ச்ய தன்மூல
மந்த்ரத:!!

தூப தீபம் காட்டிய பிறகு சுப்பிரமண்யராகிய குஹப் பெருமானுக்கு ஆசமனம் முருகனது மூல மந்திரத்தால் கொடுத்து விட்டு பின்னர் அவருடைய மூலமந்திரங்களால் அர்ச்சித்தல் வேண்டும்.

अर्चयित्वा विधानेन वह्निबीजमनुस्मरन् ।
अस्त्रेणैव तु मन्त्रेण दिग्विरेचनमाचरेत् ॥ २३ ॥

அர்ச்சயித்வா விதாநேந வஹ்னி பீஜமனுஸ்மரன் !
அஸ்த்ரேணைவது மந்த்ரேண திக்விரேசனம்
ஆசரேத் !!

முருகனை முறைப்படி பூஜை பண்ணிய பிறகு ரம் என்கின்ற அக்னி பீஜத்தை நினைத்துக் கொண்டு மேற்கூறிய வேப்பிலை, கடுகு, பருத்திவிதை உப்பு ஆகியத்ரவியங்களை அஸ்திர மந்திரங்களைக் கூறிக் கொண்டு திக்குகளில் இறைத்தலை ஆரம்பிக்க வேண்டும். இவ்வாறு செய்வதால் பேய், பிசாசு போன்ற துஷ்ட கிரஹங்கள் விலகிப் போய்விடுகின்றன.

मुकुलीं पद्ममुद्राञ्च दर्शयेद्देशिकेन तु ।
धूपदीपौ समौ दत्वा नृत्तं वाद्यं समाचरेत् ॥ २४ ॥

முகுலீம் பத்மமுத்ராஞ்ச தர்சயேத் தேசிகேநது !
தூப தீபௌ ஸமௌதத் வாந்ருத்தம் வாத்யம்
ஸமாசரேத் !!

முருகனுக்கு ஆசாரியன் மொட்டு போன்ற தாமரை (பத்மம்) முத்திரையைக் காட்டுதல் வேண்டும். தூப தீபங்களைச் சமமாகக் காட்டுதல் வேண்டும். அதன் பிறகுதான் நாட்டியம் ஆடச் செய்தல் வேண்டும். வாத்தியம் வாசிக்கச் செய்தல் வேண்டும்.

धूपं धूरसिमन्त्रेण दीपमुद्दीप्यमन्त्रत: ।
सायं रक्षां प्रदिपयथ धूपदीपं ततो न्यसेत् ॥ १५ ॥

தூபம் தூரஸி மந்த்ரேண தீப முத்தீப்ய மந்த்ரத:!
ஸாயம் ரக்ஷா ம்ப்ரதீப்யாத தூபதீபம் ததோந்
யஸேத் !!

தூரஸி தூர்வதூர் வந்தம் எனத் தொடங்கும் வேதரிக்கினால் முருகனுக்கு தூபத்தைக் காட்டல் வேண்டும். உத்தீப்யஸ்வ எனத் தொடங்கும் வேத மந்திரத்தினால் தீபத்தைக் காட்டல் வேண்டும். மாலைப் பொழுதில் காப்பின் பொருட்டு (எல்லோரையும் காப்பதற்காக) தீபம் ஏற்றி மறுபடியும் தூப தீபங்களை முன் கூறிய மந்திரங்களால் காட்டி சாய ரக்ஷாத்ரவியங்களை தீபத்திற்கு முன்பாக வைத்தல் வேண்டும்.

जगद्भुवादिमन्त्रेण सायं रक्षा प्रदापयेत् ।
त्रिवारं परया भक्त्या भ्रामयेत्स्कन्दमूर्धनि ॥ १६ ॥

ஜகத்புவாதி மந்த்ரேண ஸாயம் ரக்ஷாம் ப்ரதாபயேத !
த்ரிவாரம் பரயா பக்த்யா ப்ராமயேத் ஸ்கந்த மூர்தனி !!

மேலான முருக பக்தியுடன் மேற்படி த்ரவியங்களை முருகனின் தலையைச் சுற்றி மூன்று முறை சுற்ற வேண்டும். ஜகத்புவம், வசத்புவம், விஸ்வபுவம், ருத்ரபுவம், ப்ரம்மபுவம், புவோத்புவம், என்றும் ஆறு மந்திரங்களால் சுற்றிப் போடுதலாகிய மாலைப் பொழுதின் காரியத்தைச் செய்துவிட்டு குழந்தைகளின் க்ஷேமத்திற்காக மும்முறை தீபாராதனை செய்ய வேண்டும்.

नृत्तवाद्यं समायुक्तं शङ्खध्वनिसमन्वितम् ।
भेरीमृदङ्गवाद्यैश्च स्तोत्रशब्दै: समन्वितम् ॥ १७ ॥

ந்ருத்தவாத்யம் ஸமாயுக்தம் சங்க வாத்ய
ஸமன்விதம் !
பேரீம் ருதங்க வாத்யைச்ச ஸ்தோத்ர சப்தை
ஸமன்விதம் !!

நாட்டியம், வாத்யம், இவற்றுடன் சங்க வாத்யம் கூடியதாய் பேரீ எனப்படும் முரசு

ம்ருதங்கம் போன்ற வாத்ய கோஷத்துடன் முருகனது துதிப் பாடல்கள் பாடுவதாகவும் இருக்கச் செய்தல் வேண்டும்.

द्रव्याण्यथ क्रमाद्विद्वानावर्त्यावर्त्य मूर्धनि ।
सायं रक्षां प्रदत्वैव दद्याच्छिष्यकरे ततः ॥ १८ ॥

த்ரவ்யான் யதக்ரமாத்வித்வா நாவர்த்யா வர்த்ய மூர்த்தினி!
ஸாயம் ரக்ஷாம் ப்ரதத்வை வதத்யாச்சிஷ்ய கரேதத:!!

சிவஞான சம்பன்னராகிய ஆசார்யன் முருகனது தலை மீது வேப்பிலை, கடுகு, பருத்தி, விதை, உப்பு, ஆகிய த்ரவியங்களை முருகனின் தலைமீது மும்முறை வீதம் சுற்றுதலாகிய மாலைப் பொழுதின் ரக்ஷையைச் செய்துவிட்டு அவற்றை சிஷ்யனுடைய கையில் கொடுத்தல் வேண்டும். ஒவ்வொரு பாத்திர திரவ்யத்தைத் தனித்தனியாகச் சுற்றுதல் வேண்டும்.

पात्रापात्रविधानेषु करं प्रक्षाल्य देशिकः ।
पश्चादाचमनं दत्वा प्रमवेन तु मन्त्रतः ॥ १९ ॥

பாத்ரா பாத்ரவிதாநேஷு கரம்ப்ரக்ஷால்ய தேஸிக:!
பச்சாதாச மனம் தத்வா ப்ரணவேநது மந்த்ரத:!!

த்ரவ்யங்களைப் பாத்திரத்துடன் சுற்றுதல், பாத்திரமில்லாமல் த்ரவியங்களை கைகளால் சுற்றுதல், ஆகிய செய்கையைச் செய்தபின் ஆசார்யன் கைகளை அலம்பிக் கொள்ளல் வேண்டும். பிறகு ஓம் என்ற மந்திரத்தினால் ஆசமனம் கொடுத்தல் வேண்டும்.

ततोऽस्य स्तवकं गृह्य कर्पूरादिसुगन्धियुक् ।
गृहीत्वा मुद्रया शक्त्या भ्राम्य स्कन्दोपरि त्रिधा ॥ २० ॥

ததோ ஸ்யஸ்தபகம் க்ருஹ்ய கற்பூராதி சுகந்தியுக்!
க்ருஹீத்வா முத்ரயா சக்த்யா ப்ராம்ய ஸ்கந்தோ பரித்ரிதா!!

கற்பூரம் முதலிய சுகந்த திரவ்யங்களை கொடுத்தாக எடுத்துக் கொண்டு இந்த முருகனது தலைமீது மும்முறை சுற்றும் பொழுது சக்தி முத்திரை எனப்படும் யோனி முத்திரை காட்டல் வேண்டும். பின்னரே த்ரவியங்களை எடுத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

प्रक्षिपेद्दीपपात्रेषु कर्तव्यं स्कन्धमूर्धनि ।
अस्त्रेण विन्यसेदीषत् दक्षिणे धारयेत्ततः ॥ २१ ॥

ப்ரக்ஷிபேத்தீப பாத்ரேஷு கார்தவ்யம் ஸ்கந்த மூர்த்தினி!
அஸ்த்ரேணவின்ய- ஸேத்தீஷத் தக்ஷிணேதார யேத்தத:!!

அஸ்திர மந்திரங்களைக் கூறிக் கொண்டு அந்த த்ரவியங்களை தீப பாத்திரங்களிலும் போட வேண்டும். பின்னர் முருகனுடைய தோள் பட்டைகள் தலை இவற்றின் மீதும் போடல் வேண்டும். பிறகு கொஞ்சம் தக்ஷிணத்தில் தரித்தல் வேண்டும். (தெற்கே போடல் வேண்டும்)

पार्श्वयोर्हृदयेनैव विन्यसेद्भस्म मन्त्रवित् ।
बृन्दञ्च चामरं छत्रं दर्पणञ्च निदर्शयेत् ॥ २२ ॥

பார்ஸ்வயோர் ஹ்ருதயேநைவ வின்யஸேத் பஸ்ம மந்த்ரவித்!
ப்ருந்தஞ்ச சாமரம் சத்ரம் தர்பணஞ் சநிதர்சயேத்!!

மந்திரங்களை அறிந்த ஆசார்யன் ஹ்ருதய மந்திரத்தினால் இரு பக்கங்களிலும் விபூதியை வைத்தல் வேண்டும். ஆலவட்டம், சாமரம், குடை, கண்ணாடி போன்றவற்றை முருகனுக்குக் காட்டல் வேண்டும்.

तानि पात्राणि गणिका मूर्घ्नादिभिर्धृतानि हि ।
सर्वातोद्यसमायुक्तं पूर्वे वा चोत्तरेऽपि च ॥ २३ ॥

தானி பாத்ராணி கணிகா மூர்த்நாதி பிர்த்ருதாநி ஹி!
ஸர்வ வாத்ய ஸமாயுக்தம் பூர்வே வா சோத்தரே பி வா!!

அந்த த்ரவிய பாத்திரங்களையும் ஆலவட்டம் முதலியவற்றையும் வேசி எனப்படும் தாசிகளின் தலைமீது வைத்து எல்லா வாத்தியங்களும் முழங்க, கிழக்கு நோக்கியோ வடக்கு நோக்கியோ செல்லல் வேண்டும்.

वर्तिद्रव्यं तत्र त्यक्त्वो पुन: पात्राणि संगृहेत् ।
सायरक्षां च देवाय दिनं प्रति दिनं प्रति ।
एवं य: कुरुते मर्त्यो राजा विजयमाप्नुयात् ॥ २४ ॥

வர்த்தி த்ரவ்யம் தத்ரத்யக்த்வா புன: பாத்ராணி ஸம்க்ரஹேத் ।
ஸாய ரக்ஷாம் சதேவாய தினம் ப்ரதி தினம் ப்ரதி ॥
ஏவம் ய: குருதே மர்த்யோராஜா விஜய மாப்னு யாத் ॥

விளக்குத் திரியையும் வேப்பிலை, கடுகு, கொட்டைப் பஞ்சு, உப்பு, ஆகிய த்ரவியங்களை கிழக்கு அல்லது வடக்கு திக்கில் எறிந்து விட்டு பாத்திரங்களை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு கோவிலுக்கு வந்து ஒவ்வொரு நாளும் மாலைப் பொழுதில் இச்சடங்குகளைச் செய்தல் வேண்டும். எவன் ஒருவன் இவ்வாறு செய்கின்றானோ அவன் வெற்றி பெறுவான், அரசனுக்கு விஜயம், (வெற்றி கிட்டும்) உண்டாகும், என்று பெருமை வாய்ந்த லலிதா கமத்தின் வேதமாகிய குமார தந்திரத்தில் 51 ஐம்பத்தொன்றாவதாகிய ஸாயரக்ஷை விதி படலத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

इति श्रीकुमारतन्त्रे सायरक्षाविधिरेकपञ्चाशत्पटल:

இதி ஸ்ரீ குமாரதந்த்ரே கௌசிகப்ரச்னே
ஸாயரக்ஷா விதி: நாம ஏகபஞ்சாசத் படல: ॥

இவ்வாறு ஸ்ரீ குமாரதந்த்ரத்தில் கௌசிகப்ரச்னத்தில்
ஸாயரக்ஷை பூஜை முறை என்னும்
51 - வது படலமாகும்.

॥ इति श्रीमल्ललितागमभेदे कुमारतन्त्रं संपूर्णम् ॥

शयनविधिपटल: कोशेपुत्यक्त: ।

இதி ஸ்ரீ மல்லலிதாகம பேதே குமாரதந்த்ரம்
ஸம்பூர்ணம்

இத்துடன் குமார தந்திரம் முடிவுற்றது.

॥ शुभम् ॥

சுபம்.